This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

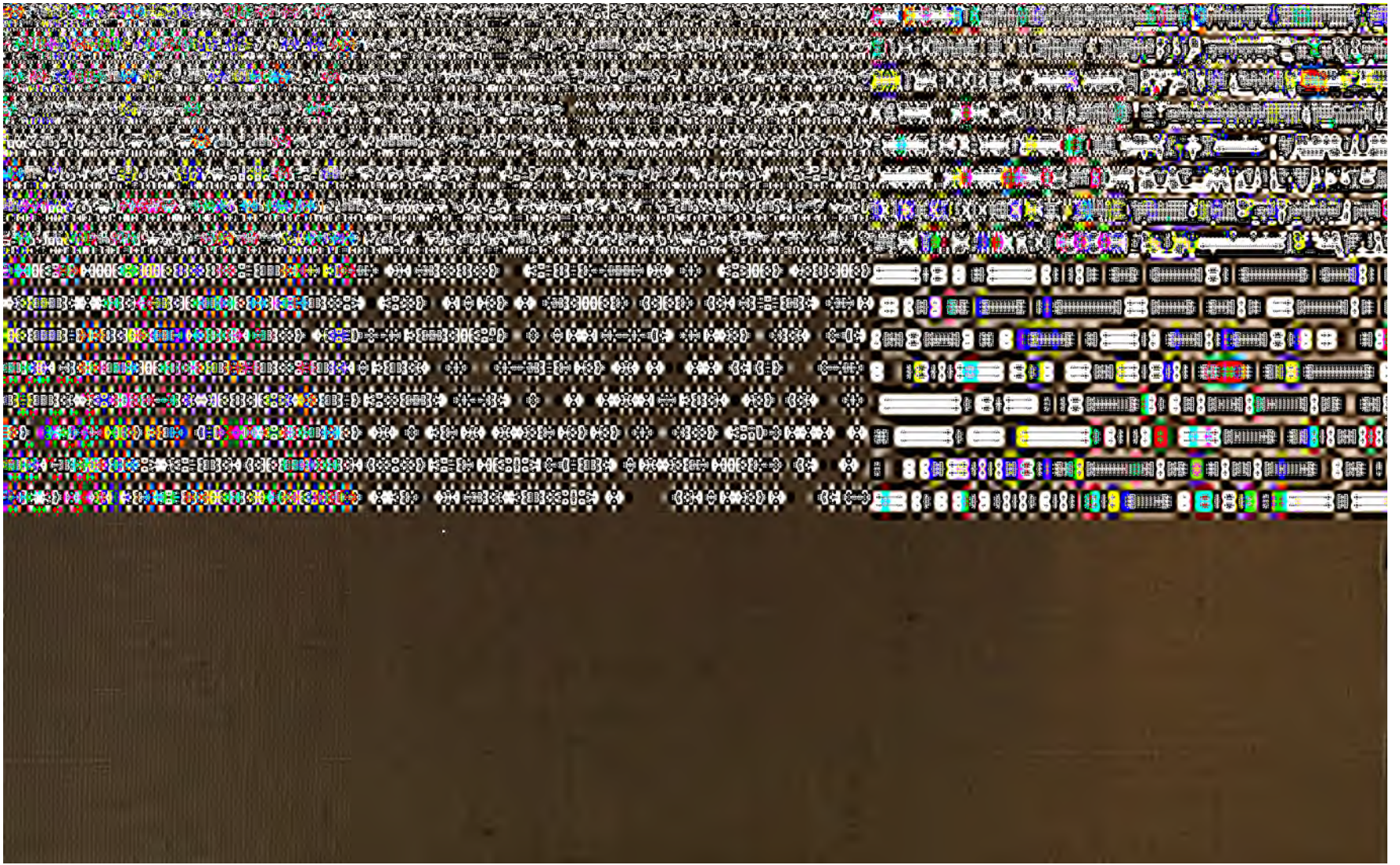

N
i
550

CONFINED

303382701R

N
i
550

CONFINED

[redacted]

303382701R

LEXICON POLYBIANUM.

LEXICON POLYBIANUM

AB

IS. ET MERICO CASAUBONIS

OLIM ADUMBRATUM

INDE AB

JO. AUG. ERNESTI

ELABORATUM

NUNC

AB JOANNE SCHWEIGHÆUSERO

PASSIM EMENDATUM

PLURIMISQUE PARTIBUS AUCTUM.

OXONII,
EXCUDEBAT W. BAXTER,
IMPENSIS G. ET W. B. WHITTAKER, LONDINI;
ET J. PARKER, OXONII.
MDCCCXXII.

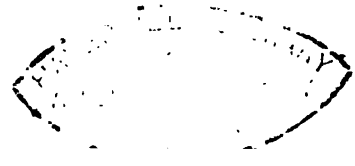

ÆQUO LECTORI

JOHANNES SCHWEIGHÆUSER

S.

IN concinnando Lexico Polybiano, quo finem nunc tandem imponimus bono cum Deo operæ nostræ, instaurandis illustrandisque Polybii Historiis dicatæ, triplicem maxime usum spectavimus studiosorum Scriptoris nostri Lectorum: grammaticum usum, quo de sermonis Polybiani vi ac ratione planius constaret; criticum, quo de selectu quem fecimus discrepantium lectionum, aut de emendationibus quas locis prorsus corruptis adtulimus, certius ferri judicium posset; mnemonicum, quo juvaretur memoria eorum, qui rei cujusdam aut sententiæ apud Polybium olim a se lectæ meminerint, sed, qua parte quove loco legerint, ut denuo evolvere possint, non recordantur.

Ita fit, fieri certe voluimus, ut, intuitu duorum quæ prima nominavimus commodi, fungeretur hoc Lexicon Polybianum vice necessarii cujusdam supplementi complementique nostrarum in hunc Scriptorem Adnotationum; in quibus consulto multa passim vel prorsus prætermissa sunt a nobis, vel levius perstricta, quæ ex nuda inter se collatione variorum locorum, in Lexico colligendorum, sufficientem per se lucem acceptura putavimus. Quo in consilio ne vana me spe deceptum judicent æqui peritique hoc in genere æstimatores, eo minus equidem vereor, quo magis ipsi mihi, post satis etiam longam cum Polybio contractam notitiam, sæpenumero usu venit, ut, quæ loca vel parum mihi perspicua etiam tum fuerant, quum Græca cum Latina versione prelo pararem, aut quum Adnotationes

perscriberem, eisdem locis, postquam elaborando huic Lexico extremam manum admovi, ad eamque vocem dictionemque perveni in qua sita maxime difficultas erat, subito obortam lucem viderem; aut ut, quæ loca satis bene a me percepta, ac satis commode vel in Latina versione expressa vel in Adnotationibus illustrata mihi visa erant, eadem loca nunc demum longe aliam habere rationem intelligerem. Quare bene multa in hoc Lexico loca inveniet studiosus lector, quibus, quæ superioribus voluminibus, sive in Græco contextu, sive in subjecta versione, sive in ipsis Adnotationibus, minus recte minusve commode posita erant, retractantur, corriguntur, emendantur[a]. Quod si qui forte occasionem inde ceperint, levitatis crimen ac nimiæ festinationis nobis impingendi, quod priora illa immatura præpropere a nobis in publicum fuerint protrusa, videant hi primum, ne nimium morosi sint, ac pæne immodesti dixerim, qui, nisi ea, quæ a me olim peccata mihi visa sunt, ingenue retractassem melioribusque mutassem, fortasse nihil magnopere ipsi fuerant reperturi quod in superioribus illis reprehenderent, aut, si maxime odorati essent erratum aliquod, certam rationem adferendi remedii forsitan non erant habituri. Tum vero illud velim cogitent, si tantam operis molem, quanta erat hæc nostra, nonnisi ea lege liceret suscipere, ut vulgandi in publicum, quæ parata fuerint, initium facere non daretur prius quam cuncta intus fuissent ad finem perducta et omnibus numeris absoluta, consequens fore, ut multorum utilissimorum laborum fructu caritura esset res literaria, qui labores nunquam fuissent absoluti, nisi pars aliqua operis in lucem primum emissa, veluti jacta semel alea, vel invitos traxisset auctores ad id, quod instituissent, constanter fortiterque persequendum, et animum eis viresque ac patientiam addidisset, molestias omnes devorandi, difficultatesque cunctas, quæ cohortatim sæpe aliæ ex aliis in longa reliqua via subnascuntur, feliciter superandi.

De mnemonico usu quod dixi, præstare illum quidem usum

[a] Hæc errata, quoad ejus fieri potuit, in repetita editione correximus.

Historicus potissimum Index debebit: at occurrunt in scriptore multæ res atque sententiæ, quæ in rerum Indice historico, nisi in immane volumen extendere volueris, commodum titulum locumque non inveniunt; præterea, quo minus locum aliquem, olim a nobis lectum, nunc, ubi requirimus, non reperiamus, obstat subinde hoc ipsum, quod propriorum nominum ad quæ pertinet res quam quærimus, non succurrit memoria: quod ubi fit, si modo verbum quod signatius dictionemve paulo luculentiorem ad animum revocaveris, quæ eo loco, quem quæris, continebatur, isto quasi filo, juvante Verborum Indice, rem ipsam invenies. Ita Historici quoque et Rerum Indicis supplementum aliquod complementumque *voluimus esse* tunc Verborum Indicem; quem *Lexicon Polybianum, Ernesto* præeunte, inscribere placuit. Vale.

Scripsi Argentorati, Calendis Germinalibus, Reipublicæ *Gallo-Francorum* Anno III. Christi Servatoris MDCCXCV.

LEXICON POLYBIANUM.

Primus numerus librum indicat, alter caput, tertius sectionem vel versum capitis. Fr. hist. indicat fragmenta historica, et Fr. gr. fragmenta grammatica.

ΑΒΑΚΙΟΝ, τὸ, abacus, tabula calculatoria. *οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις παρεπλήσιοί εἰσι ταῖς ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψήφοις*, 5, 26, 13.

Ἀβασάνιστος, intentatus. *μηδὲν ἀβασάνιστον, μηδ' ἀπείρατον ἀπολιπεῖν*, 4, 75, 3.

Ἄβατος. 1) *locus*, quem adire vel ingredi non licet. *οἷς ἄβατος ἦν ἡ θρέψασα*. 13, 6, 4. *τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον sc. ἱερὸν*, 16, 12, 7. (*opp.* ἔμβατος.) 2) *fluvius*, qui vado transiri nequit, 1, 75, 5. 2, 32, 10. 4, 70, 7. 5, 22, 2. 16, 7, 7.

Ἀβέβαιος. *τὸ ἀβέβαιον καὶ δυσφύλακτον τῆς τύχης*, 15, 34, 2.

Ἀβεβαιότης. *τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα*, *Fr. gr.* 6. *nisi posterius vocab. interpretationis causa adjectum est a grammatico.*

Ἄβλαβής. 1) *passive;* illæsus. *τὴν Λιβύην εἰς τέλος ἀβλαβῆ διαμένουσαν*, 1, 20, 7. *ἀβλαβῆ τὴν πατρίδα ἀπολαβεῖν*, 2, 61, 10. *Adde* 7, 8, 7. &c. 2) *active; ἀβλαβῆ τὴν ἵππον αὐτοῖς ἐνεμένην*, nihil eis nociturum equitatum; 9, 4, 2. *ἀβλαβέστερος*, cum minori damno et periculo conjunctus; 1, 35, 7.

Ἀβλεπτοῦν. *ἀβλεπτοῦντες*, oculos claudentes, conniventes. *Fr. hist.* 45. *ἀβλεπτοῦντες τὸ πρέπον*, decorum non respicientes, honesti rationem non habentes; 30, 6, 4.

Ἀβλεπτήματα, peccata, *Fr. gr.* 1.

Ἀβούλητος ἀλγηδὼν, *ἀβούλητον ἕλκος, κακὸν, vulnus, ulcus, malum* insanabile, cui adferri nequit remedium; 16, 4, 12. 1, 81, 5. 14, 4, 6.

Ἀβουλία, imprudentia, 1, 31, 1. 1, 37, 6. 11, 2, 7. 30, 9, 21.

Ἄβουλος, inconsiderate, 1, 11, 5.

Ἀγαθός. 1) *ἀγαθοὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις*, amant, solent *judicare*, 21, 5, 6. *nisi ita intelligendum*, non sunt habiles ad judicandum ex eo quod rationi est consentaneum, sed tantum ex eventu. 2) *ἐπ' ἀγαθῷ. ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γινόμενος*, omnibus utilem se præstans, omnium commodis prospiciens; 6, 2, 15. *πολλὰ περὶ Ῥωμαίων εἰπὼν ἐπ' ἀγαθῷ*, de Romanis in bonam partem verba fecit, multa in eorum laudem dixit; 27, 6, 13. *τῆς ἐπ' ἀγαθῷ μνήμης ἄξιος*, 6, 39, 2. *τὴν ἐπ' ἀγαθῷ μνήμην ποιεῖσθαί τινος*, virtutis laude aliquem prosequi; 16, 40, 7. *Sic ἡ ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη* 2, 61, 6. *non solum est* mentio honorifica *obiter facta, sed ubi* ex professo laudem alicujus celebrat *scriptor*, et lectores attentos reddit ad præclare facta.

Ἄγαμαι. *ἀγασθῆναι τὴν μεγαλοψυχίαν*, 18, 24, 5. *ἐν οἷς ἀγασθὲν τὸ πλῆθος αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν*, 40, 8, 11. *Valesius, ἐν οἷς vertens cujus rei causa, ἐφ' οἷς in animo habuerat. Verba ἐν οἷς ad προαίρεσιν referenda;* multitudo admirans, laudans studium ejus quod his rebus ille testatum fecerat.

Ἀγανακτῶν. *ἀγαναχτῶν perperam editum erat* 3, 80, 4. *pro ἀγωνιῶν.*

Ἀγγελία, nuncius, 3, 61, 8. *ἀγγελίαν mendose dabant MSti* 11, 2, 7. *pro ἀγγελίαν.*

Ἄγγιλος. οὐχ οἷον παρακλήσιος, ἀλλ' ἀγγίλου μόνον ἰδιάτησαν. 1, 72, 4.

Ἄγειν. 1) ducere, agere *prædam vel commeatum, præsertim pecora; sive* advehendo aut adigendo, *ut* ἄγοντες καὶ φέροντες συντυχῶς τὰς ἀγορὰς. 1, 18, 5. *sive* abigendo et avehendo, *ut* ἄγειν καὶ φέρειν τὰ τῶν πόλας, 4, 27, 2. ὅσα δυνατὸν ἦν ἄγειν καὶ φέρειν, 5, 13, 1. ὥστε μήτε ἄγειν μήτε φέρειν δύνασθαι τὸ στρατόπεδον τὰς ἀφιλείας, 3, 86, 10.

2) ducere, adducere aliquem, veluti *in summum periculum*, εἰς ὀλοσχερῆ κίνδυνον ἄγειν τινα, 2, 67, 2. vinctum ducere, *nude* ἄγειν, 15, 32, 5. in servitutem redigere, ἄγειν ὑπὸ τὸν ζυγὸν, 4, 82, 2.

3) *speciatim*, ducere milites adv. hostem, signa inferre, *et neutraliter*, progredi; *v. c.* κατὰ πρόσωπον ἄγειν τοῖς πολεμίοις, a fronte signa inferre, 11, 14, 6. *et similia sæpius. Eodem pertinet* 29, 9, 8. καλῶς ποιοῦντας τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τρεῖς ἄγειν καὶ τέτταρας μυριάδας ἀνδρῶν μαχίμων, Achæos absque suo incommodo triginta quin et quadraginta armatorum millia adversus hostem ducere; *nisi ibi cum Reiskio interpretari velis* æstimari posse ad XXX vel XL millia.

4) *Ad mentis operationes aut animi adfectiones varie transfertur verbum.* ὑπὸ τὴν ὄψιν ἄγειν, ob oculos ponere, 29, 8, 8, *et sæpius alias.* εἰς μνήμην ἄγειν τι τινί, 2, 35, 5 *et* 7. εἰς ἀλυθινὰς ἐννοίας ἄγειν τοὺς ἐντυγχάνοντας ὑπὲρ τούτου, 1, 15, 13. εἰς ἐπίστασιν ἄγειν τινα περί τινος, aliquem attentum reddere ad aliquid, 2, 56, 6. 9, 22, 7. 10, 40, 4. 28, 3, 6. εἰς μέγαν φόβον ἄγειν τινὰ περί τινος, 3, 2, 2. ἀγόμενοι ἐπὶ τὰς ἀρπαγὰς, incitati, cupiditate prædæ adducti, 4, 3, 3.

5) *Paulo rariori usu, pro* ἐκδέχεσθαι, interpretari, accipere; *ut,* εἰς ἐθελοκάκησιν ἄγειν τι, interpretari aliquid tamquam de industria peccatum et insidioso consilio male gestum, 27, 13, 13.

6) agere, *sicut dicimus* agere vitam, otium, dies festos, *et similia; item* uti, *ut* tali uti instituto. ἡσυχίαν *vel* τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 3, 60, 12. 4, 3, 2. *cf.* ἡσυχία. τὴν ἱερὰν ἄγειν, 16, 34, 4. 17, 1, 11. ἑορτὴν ἄγειν, 8, 37, 1. ἀγῶνας ἄγειν καὶ πανηγύρεις, 16, 23, 7. ἐλευθέρας ἄγειν, ferias, dies festos agere, 21, 1, 1. οὕτως ἦγε τοὺς χρόνους τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, ita gens Achæorum tempora putabat. 5, 1, 1. ἄγειν ἐπίλευσι τὴν ἀγωγὴν, ἣν καὶ νῦν ἄγουσι, idem institutum porro tenere jussit quod nunc tenerent, 26, 2, 9. 25, 9, 4. τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἦγον ἐκείνῳ, idem institutum atque ille tenebant, eamdem sectam sequebantur. 27, 13, 13. *Præteritum activ.* ἦχα, 3, 111, 3. 9, 22, 7. *ubi perperam vulgo* εἶχε *legebatur, quæ verba passim inter se a librariis permutata sunt.* cf. ἔχω. *Alibi tamen etiam præteritum* ἀγήοχα. *formavit Polybius; certe compositum verbum* ἐξαγηοχέναι *habemus* 24, 3, 1.

Ἀγελαδὸν, gregatim, 34, 2, 14.

Ἀγέλαια, *vide* Ἀγυιὰ.

Ἀγενὴς *et* ἀγεννὴς, ignobilis, parum generosus, parum e dignitate, *et de homine,* ignavus. *In scripturam cum duplicata litera* ν *plerumque consentiunt codices, certe in quinque prioribus Polybii libris, quorum exemplaria sunt vetustiora.* οὐκ ἀγεννὴς πρᾶξιν, 5, 111, 3. τὸ ἀγεννὲς καὶ γυναικῶδες τῆς αἱρέσεως, 2, 56, 9. ἀπρεπὴς καὶ ἀγεννὴς, 3, 112, 9. ἧς ἀγεννεστέραν φωνὴν οὐ ῥᾴδιον εἰπεῖν, 30, 16, 4. εἶμεν ἀγεννέστατοι πάντων, 15, 10, 5. *quo loco, æquabilitatis caussa scripturæ, teneri potuerat* ἀγεννέστατοι, *quod ediderat Casaub.*

quamvis ibi simplici litera ν utantur codices MSti.

Ἀγεννία, ignobilitas, degener et pusillus animus, ignavia, 30, 9, 1 *et* 19. 30, 6, 8. 39, 2, 10. *Hoc vocabulum Polybio restituimus* 11, 2, 7. *ubi in* ἀγγιλία *detortum erat a librariis. Pariter pro* ἀγέννειαν, 5, 83, 13. *ex melioribus libris restituendum* ἀγεννίαν; *quam formam vocis, diserte etiam a Suida commendatam, immerito damnavit H. Stephanus in Indice Thesauri Linguæ Græcæ.*

Ἀγεννῶς καὶ ποικίλως χρώμενοι τοῖς πράγμασι, parum generose et parum constanter, 4, 30, 7. ἀγεννῶς καὶ ταπεινῶς, 3, 90, 6.

Ἀγερωχία, insolentia, arrogantia, superbia. 10, 35, 8.

Ἀγερώχως καὶ λίαν ὑπερηφάνως, 2, 8, 7. ἀγερωχότερον αὐτοῖς ἀπήντα. 18, 17, 3.

Ἄγημα, 5, 25, 1. 5, 65, 1. 31, 3, 8. *Confer Indic. histor. in* Agema.

Ἀγκιστρώδης ἐπιδεσμὶς, hamatum ferrum hastæ. 34, 3, 5.

Ἀγκιστροτὸν βέλος, 6, 23, 10.

Ἀγκύλη, ἡ, lorum, amentum, 27, 9, 6.

Ἀγνοεῖν. 1) errare, in errore versari, 3, 26, 7. 3, 32, 1. 3, 38, 3. 3, 81, 1. 4, 74, 3. κατ' ἀμφότερα ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσι. 6, 3, 7. 18, 21, 7. ἀγνοεῖν τοῖς ἄλλοις πράγμασι, re falli, toto cœlo aberrare, 18, 19, 6. 2) ignorantia labi, per errorem peccare, *et nude*, peccare. Sic οἱ ἀγνοηκότες, errore lapsi, 1, 67, 5. et ἀγνοεῖν, 15, 19, 3. πολεμεῖν τοῖς ἀγνοήσασι, bellum gerere cum eis qui peccarunt, qui deliquerunt, 5, 11, 5. τὰ ἠγνοημένα, errata, peccata, 38, 1, 5.

Ἄγνοια, ἡ, error, imprudentia, stultitia; peccatum, delictum, *præsertim* errore et per imprudentiam commissum; 1, 68, 1. 2, 7, 12. 2, 58, 13. 3, 16, 4. 4, 36. 3 *et* 9. 29, 7, 2. 31, 7, 9. Sic τῶν μὲν τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐξαιρούμενος *vel* ἐξιχνιάζων, aliorum leviora delicta, per imprudentiam commissa, iniqua interpretatione graviora faciens, 5, 41, 3. ἀπερείδεσθαι τὴν ἄγνοιαν ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἁμαρτίας, erroris culpam in auctores delicti conferre, 38, 1, 5. *Nonnumquam tamen de* graviori culpa et deliberato crimine *usurpatur idem vocab. veluti* 27, 2, 2. 38, 2, 12. 38, 3, 6. *Sic Apellis* ἄγνοια 5, 1, 8. *nimis leniter vertitur* error; *ac videri poterat* culpa et scelus *dici, nisi ex collato loco* 4, 87, 10. *intelligeretur, dicere Polybium voluisse* stultitiam *hominis, qui sibi persuaserat, se invito Aruto Achæos in servitutem redigere posse.*

Ἀγνωμόνως ποιεῖν κατά τινος, ingrate facere adversus aliquem. 25, 2, 2. (*i. q.* ἀχαρίστως, 25, 1, 10.)

Ἀγνώμων. 1) ingratus, beneficii nullum sensum habens. ἐπεὶπερ οὕτως ἀχαρίστους ὑμᾶς ὁ βασιλεὺς καὶ λίαν ἀγνώμονας εὑρίσκει, 4, 85, 3. 2) stolidus. ἀλλὰ τοῦτό γε ἐστὶ πάντων ἀγνωμονέστατον, omnium stolidissimum, 18, 20, 6. τοῖς ἀγνώμοσι *olim ex uno codice perperam editum erat* 5, 11, 5. *pro* τοῖς ἀγνοήσασι.

Ἀγνωσία. διὰ τὴν ἀγνωσίαν τῆς ἐκτὸς θαλάττης, quoniam ignotum, non satis cognitum est mare exterius, 16, 29, 12.

Ἀγορά, ἡ, 1) forum. οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς βάπτωσι, 1, 40, 9.

2) concio. *Apud Achæos* ἡ ἀγορὰ 28, 7, 3. *et* 29, 9, 5. *erat* genus συνέδου *vel* concilii, in quo (præter Archontes, *id est* summos magistratus) conveniebat sola βουλὴ, (*id est* senatores a civitatibus delegati;) *et distinguitur a* τῇ συγκλήτῳ, *ad quam conveniebant quicumque vellent Achæorum, qui triginta annis essent majores;* 28, 9, 5 *sq. coll. c.* 8, 8. *Itaque* οἱ πολλοὶ, *quorum fit mentio* 29, 9,

5. *et ὁ ὄχλος et τὸ πλῆθος·* 28, 7, 4 *et* 14. *rursusque* 29, 8, 9. *non sunt privati cives Achæi, sed τῆς βουλῆς membra; nisi τὸ πλῆθος et τὸν ὄχλον intelligere malimus de corona populi concilium circumstantis, qui voluntatem suam sive adplausu sive murmure significabat. In ἀγορᾷ* 28, 7. *agebatur de honoribus Eumenis restituendis: sed de auxilio ferendo decretum ἐν ἀγορᾷ fieri vetabant leges;* 29, 9, 5.

3) *ἀγοραὶ*, omne genus commeatus; *latius patet quam ἡ σιτηρχία, vide* 1, 52, 5. *et comprehendit τὴν τροφὴν καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια*, 1, 82, 6. 28, 10, 5. *τὰς τῶν ἐπιτηδείων ἀγορὰς ἐκπίμπειν δανϊλεῖς*, 1, 68, 5. *ἄγειν καὶ φέρειν τὰς ἀγορὰς*, omne genus commeatuum advehere et adferre, 1, 18, 5. *ἀγορὰς παράγειν*, 3, 75, 6. *τὰς ἀγορὰς κομίζειν τοῖς στρατοπέδοις*, 1, 39, 8. *παραχομίζειν*, 1, 52, 5. 1, 82, 6.

Ἀγοράζειν *τὰς ἐκδόσεις παρὰ τῶν τιμητῶν*, locationes redimere a censoribus, 6, 17, 4. *οἱ ἠγορακότες*, *ibid.*

Ἀγορανομία, ædilitas, 10, 4, 1.

Ἀγορανόμος, ædilis, 10, 4, 6. 10, 5, 3. *τὸ τῶν ἀγορανόμων ταμιεῖον*, 3, 26, 1.

Ἄγρα, ἡ, venatio, præda, captura. *ὡς ἂν εἰς ἄγραν ἥκοντες τοιαύτην, εἰς ἣν οὐδεὶς οὐδέποτε πολέμιον ἤξιον ἥλπιζε*, ad eas opes deprædandas &c. 9, 6, 9.

Ἄγριος τύραννος, ferus tyrannus, 4, 77, 4. *αἰξ ἄγριος*, 12, 3, 9. *πρόβατον ἄγριον*, *ibid.* *αἶγες ἀγρίαι*, 12, 3, 8. *ζῶα ἄγρια*, 12, 4, 1.

Ἀγριότης, feritas, efferati mores. 4, 20, 2. 4, 21, 11. 9, 24, 4.

Ἄγρωστις, graminis genus, 34, 10, 3 *sq.*

Ἀγύρτης ἄνθρωπος, 12, 9, 5.

Ἀγχίαλος, *ex Homero adfertur*, 34, 4, 2.

Ἀγχιβαθής. *ἀγχιβαθῆ*, profunda loca, 4, 41, 6.—"*Vox Homerica* (*ait Ernesti*) ex Od. E. 413. *quæ tamen non de omni profunditate maris dicitur, sed de ea quæ est statim ad litus, scopulum, &c.*"

Ἀγχίνοια, consilii prudentia, ingenii acumen. 5, 10, 4. 8, 36, 10. 32, 23, 4. *αὐλικὴ ἀγχ.* aulica calliditas. 15, 34, 4.

Ἀγχίνους, callidus, 25, 8, 1. *σκεῦος ἀγχίνουν*, 15, 25, 1.

Ἀγχόνη. *διὰ τῆς ἀγχόνης ἀπόλλυσθαι*, suspendio vitam finire, 12, 16, 1.

Ἀγωγεύς, lorum quo trahitur vel adligatur equus. 3, 43, 4. *Fr. hist.* 19.

Ἀγωγή. 1) adductio rei ad judicem vindiciarum caussa, vindiciæ. 12, 16, 4 *sqq.*

2) institutio, disciplina. 10, 24, 2 *sq.* *ἀγωγὴ παιδική, ποντική*, 10, 24, 6 *sq.* *Λακωνική*, 1, 32, 1. *ἡ ἐκ παίδων ἀγωγή*, 6, 2, 13. *δημοτικῆς ἀγωγῆς τετυχὼς*, 25, 8, 1. *Conf. ἀναγωγή.*

3) *ἀγωγὴ τῶν πραγμάτων*, administratio rerum, 3, 8, 5. 3, 86, 7. *τῆς πολιτείας*, 25, 9, 4. *ἀγωγὴ τοῦ βίου*, institutio vitæ, institutum, 4, 74, 1 *et* 4. Ἑλληνικὴ *ἀγωγή*, mos, institutum Græcorum, 18, 1, 2. *ubi tamen poterat etiam* disciplina *verti, quoniam de parte quadam agitur disciplinæ militaris. ἄγειν τὴν ἀγωγὴν ἣν καὶ νῦν ἄγουσι*, idem institutum persequi, quod nunc teneant. 26, 2, 9.

4) *nescio utrum pro διαγωγή*, oblectatio, *accipiatur, an peculiarem usum habeat hoc vocab. ubi* de conviviis *agitur, ut* 4, 20, 10. *τὰς ἀγωγὰς τὰς ἐν ταῖς συνουσίαις οὐχ οὕτω ποιοῦνται διὰ τῶν ἐπιτηδεύτων ἐκφαυλότητα, ὡς δι' αὐτῶν &c. Cui loco parum lucis adfundit ille* 15, 29, 7. *κατὰ τὴν ἰδιωτικὴν ἀγωγὴν ἐπιτίλει τὴν συνουσίαν, ubi quamquam pariter de convivio agitur, tamen ἡ ἰδιωτικὴ ἀγωγὴ nil*

aliud est, nisi consuetus mos, consuetum institutum.

Ἀγών, ὁ. 1) *de* prælio, *persæpe; veluti* πανικὸς ἀγών, 10, 31, 2. οἱ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνες, 2, 35, 7. συστάντος ἀγῶνος, 1, 27, 11. χωρὶς τῶν λοιπῶν ἀγώνων, 1, 63, 5. 2) *de* ludis solennibus. ἀγῶνας ἄγων καὶ πανηγύρεις, 16, 23, 7. γυμνικοὶ ἀγῶνες, 7, 10, 2. 5, 101, 6. ὁ τῶν Ἀντιγονείων ἀγών, 28, 16, 3. ἀγῶνες ἱππικοί, 30, 13, 1. ἀγῶνες ἐν Μακεδ. συντετελεσμένοι, 31, 3 *seq. et cap.* 5, 1. 3) *de* contentione oratorum *in foro, vel in senatu.* πλείστων μετεσχηκὼς πολιτικῶν ἀγώνων, qui plurimas caussas egit, qui in plurimis contentionibus forensibus versatus est, 12, 27, 8. πρεσβευτικοὶ ἀγῶνες, disceptationes legatorum *a diversis populis missorum*, 9, 32, 4. 4) ἐν ἀγῶνι εἶναι, μὴ &c. 4, 56, 4. in periculo esse, ne; *si modo vera scriptura. Perspecte Ernestus:* "*Etsi* ἀγῶνα (*inquit*) *sic dici scio, tamen constructionis forma propemodum suadet legere* ἀγωνίᾳ.

Ἀγωνία. πλήρης ἀγωνίας, anxietatis plenus, 8, 21, 2. ἐκπληκτικὸν καὶ παραστατικὸν ἀγωνίας, terrorem, metum, anxietatem, horrorem incutiens, 3, 43, 8. 18, 8, 1. ἐν ἀγωνίᾳ *legendum videtur* 4, 56, 4. *pro* ἐν ἀγῶνι; *vide* ἀγών. *Mendose* ἀγωνίας *vulgo legebatur* 7, 10, 5. *pro* ἀναγωγάς. *Et pariter corrupte* ἀγωνίας 10, 24, 3. *pro* ἀγωγὰς, *quod restituimus.*

Ἀγωνιάω, valde vereor. *Cum accus.* timere aliquem *vel* aliquid. πόλεις ἀγωνιῶσαι τὰς πεζικὰς δυνάμεις, 1, 20, 6. ἀγωνία τὸ συμβησόμενον, 1, 44, 5. ἀγωνιῶν τὴν ἀθροίαν τῶν Κελτῶν, 3, 78, 1. ἀγωνιῶν (*perpetuam olim ἀγωνακτῶν*) τὸν ἐπιτυθησόμενον τῶν ἔσχατα, 3, 80, 4. τοὺς Αἰτωλοὺς ἀγωνίαν, 10, 41, 2. ἀγωνιῶντες οὐδένα, timentes neminem, 30, 5, 9. ἀγωνία τὸν ἔκπλουν, timebat profectionem, verebatur profici, 16, 24, 2. *Cum præpos.* περί. περὶ τῆς κατ' Αἴγυπτον ἀγωνίων ἀρχῆς timebant Ægypti regno, soliciti de eo erant ne invaderetur, 5, 34, 9. περὶ σφῶν αὐτῶν, sibi ipsis timebant, de se erant soliciti, 2, 6, 8. *Sequente conjunct.* μὴ *cum subjunct.* ἀγωνιῶν μὴ πιστευθῇ (ταῦτα) παρά τισιν, veritus, ne fidem hæc apud nonnullos invenirent, 3, 9, 2. 1, 10, 6. 1, 31, 4. 1, 66, 8. 18, 22, 4.

Ἀγωνίζεσθαι. 1) pugnare, dimicare. οἱ ἀγωνιζόμενοι, 1, 45, 9. 15, 9, 4. κελεύσας ἀγωνίζεσθαι καὶ διαμάχεσθαι περὶ τοῦ τόπου, 3, 104, 6. Ἀντίοχος ἠγωνίζετο τῷ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας πρωτηρίματι, 5, 85, 7. *haud satis emendatus locus; certe mihi non liquet.* 2) spectaculum edere. οὐδέπω ἡ τύχη τοιοῦδ' ἠγωνίσατο ἀγώνισμα, οἷον τὸ καθ' ἡμᾶς. 1, 4, 5. *Vide mox* ἀγώνισμα, *et dein* ἐναγωνίζεσθαι.

Ἀγώνισμα. certamen, dimicatio, 3, 4, 4. 3, 81, 2. *Sigillatim de* certamine athletico *usurpatur, ut* 1, 58, 1. ὥσπερ ἀγαθὸς βεβιωτὴς ἡ τύχη αὐτοὺς ἐκ τοῦ προϋπάρχοντος ἀθλήματος εἰς παραβολώτερον ἀγώνισμα (in periculosius certamen) συνήλασεν. *Pariter ad* athleticum certamen *potissimum pertinet illud, καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγωνισμάτων, 3, 81, 21. Quare quum* athleticum certamen, *tamquam* ludus, *instilui consueverit* spectaculi caussa, ad oblectationem spectatorum; *ipsum quoque vocab.* ἀγώνισμα *pro* ludo et spectaculo *usurpatur, ut in illo* 3, 31, 12. si caussarum explicationem tollas ex Historia, τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς, ἀγώνισμα μὲν, μάθημα δ' οὐ γίγνεται, quod superest illius, ludicrum est spectaculum, quod oblectari quidem in præsens potest, non autem opus ad erudiendum lectorem comparatum; *quem locum ex*

Thucyd. I. 22. *imitatus est Polybius, ut jam monuit Ernestus, qui et conferri jussit Casaubonum ad Suetonii Cajum cap. 53. Eodem pertinet* 1, 4, 5. οὐδέπω ἡ τύχη τοιόνδε ἀγωνίσατο ἀγώνισμα &c. numquam fortuna tale spectaculum ediderat, quale nostra ætate.

Ἀγωνιστὴς, certator, propugnator. ἀγωνιστὴς καὶ τιλεσιουργὸς τῆς πράξεως (τῆς Πελοποννησίων ὁμονοίας) Φιλοποίμην, 2, 40, 2. *Distinguuntur ibi tria genera virorum, qui in ea re elaborarunt: primum* ἀρχηγὸς καὶ καθηγεμὼν, *tum* ἀγωνιστὴς καὶ τιλεσιουργὸς, *denique* βιβαιωτής.

Ἀγωνοθετῶ τινας καὶ συμβάλλειν, aliquos veluti spectaculi caussa committere inter se, ut bella invicem gerant, 9, 34, 3.—"*Unde simpliciter pro* incitare ad pugnandum *dicitur. Jos. Ant.* XVII. 3, 1. ἀγωνοθετῶν στάσιν, seditionem ciere. *Item* ἀγωνοθετῶν τινα *simpliciter est* alicui bellum contrahere, et eum quasi præmium ponere, quod bello petendum sit." *Ern. Conf.* διαγωνοθετῶν.

Ἀδαὴς, ignavus, indoctus, inscius. 5, 33, 4. 12, 25, 9.

Ἀδαγάνις, magistratus *s.* judices apud Seleucienses. 5, 54, 10.

Ἀδελφιδοῦς, fratris filius, 5, 79, 12. 5, 87, 1. sororis filius. 12, 13, 4. 17, 10, 8.

Ἀδελφικὴ συγγένεια. 22, 7, 11.

Ἀδελφὸς, τἀδελφοῦ 3, 76, 1. τἀδελφῷ 3, 97, 4. μετ' ἀδελφοῦ καὶ τῶν φίλων, 3, 85, 6. *forsan* μετὰ τἀδελφοῦ *scribendum.* ἀδελφὸς ἐκ μητρὸς, 22, 12, 11.

Ἄδενδρος. τὰ ἄκρα τῶν Ἄλπεων ἄδενδρα. 3, 55, 9.

Ἀδιάστατον σκάφος, 6, 44, 3. *non est* gubernatore carens, *ut interpretatus est Ern. nam gubernatoris mox ibid. vs.* 4. *diserta fit mentio; sed* domino carens, *ut vertit Casaub. id est,* cujus *vel* nauclerus non adest, *vel* cui non adest præfectus dans imperia. *De navi absque gubernatore vide* 3, 81, 11. *et* 10, 33, 5.

Ἀδιῶς ἐβασίλευε, sine metu, tuto, secure, absque periculo regnabat. 1, 16, 10. ἀδιῶς πορθῶν, impune, nemine resistente, 1, 12, 4. 1, 80, 3. 2, 25, 1. 3, 92, 2. 5, 96, 1. &c. ἀδιῶς ἐπιπορεύετο τὰς πόλεις, fidenter obivit civitates, 2, 52, 1. ἀδιῶς διῆγον, licenter agebant, 1, 66, 10.

Ἄδηλος, obscurus, dubius, anceps. ἄδηλον εἶχον τὴν γνώμην, non mutabant suam sententiam, 4, 22, 5. τὰ τῆς τύχης ἄδηλα, incerti fortunæ casus, 35, 2, 14. ἄδηλος ἐπίβασις, incertus gressus, quum non videmus ubi pedem ponimus, *ob nivem,* 3, 54, 5. ἄδηλον βέλος, occultum telum, *ex insidiis missum,* 13, 3, 4. ἄδηλοι τόποι, occulta loca, 3, 19, 2. 5, 13, 3. ἄδηλοι ἦσαν αὐτοῖς, latebant illos, conspici ab eis non poterant, (*oppos.* σύνοπτοι) 7, 17, 14. ἄδηλος φόβος, anceps metus, 30, 4, 17. ἄδηλοι φόβοι, incerti terrores, 6, 56, 11. ἄδηλοι ἐλπίδες, 8, 3, 2.

Ἀδηλότης, ἡ, τῶν προσδοκωμένων, exspectationis incertitudo, 36, 4, 2. διδιότες περὶ σφῶν διὰ τὴν ἀδηλότητα καὶ τὸ τάχος τῆς παρουσίας τῶν πολεμίων, propter improvisas sæpe et subitas hostium incursiones, 5, 2, 3.

Ἀδήλως, clam, 2, 47, 9. (*opp.* προδήλως.)

Ἀδιάκριτος, non controversus, nulli contentioni obnoxius. ἀδιάκριτον κατέχειν *vel* ἔχειν τὴν ἡγεμονίαν, 1, 2, 3. 1, 20, 12. τὴν ἱερὰν εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀδιάκριτον πᾶσιν εἶναι, 4, 74, 3. εἰς ὑπεροχὴν καὶ δυναστείαν ἀδιάκριτον ἀφικνεῖσθαι, 6, 57, 5. ὑπολαβόντες ἀδιάκριτον ὑπάρχειν αὐτοῖς τὴν Ἰβηρίαν, 10, 36, 3.

Ἀδιακρίτως, sine controversia, sine ullo discrimine. 3, 93, 1.

Ἀδιάκριτος φωνὴ, confusæ voces, promiscuus clamor, 15, 12, 9.

de mercenariis Pœnorum, quorum varius erat sermo.

'Αδιαλείπτως νυκτὸς, sine intermissione, continenter, 9, 3, 8.

'Αδιαλύτως πολεμεῖν τινι, 18, 20, 4. *quod est aliàs* ἀσπόνδως πόλεμος, implacabile bellum gerere.

'Αδιανόητος. λέξις ἀδιανόητοι καὶ κρουσματικαὶ, voces quæ non intelliguntur, verba quibus notio nulla subjecta est, 3, 36, 3. tibicines φυσῶντες ἀδιανόητα, confusos et discrepantes sonos edentes, 30, 13, 8.

'Αδιάπαυστος καὶ συνεχὴς, non intermissus, 4, 39, 10. *cf.* ἄπαυστος.

'Αδιαπαύστως, sine intermissione, 1, 57, 1. 22, 11, 7.

'Αδιάπτωτος· ὁ τρόπος ὑψηρὸς καὶ ἀδιάπτωτος, ratio *capiendæ mensuræ scalarum* facilis ac certa, nulli errori obnoxia, 5, 98, 10. κριθὰς ὑπαρχούσας ἀδιαπτώτου, quum (*ea, quæ contulissent,*) haud dubie, citra controversiam, essent recepturi, 4, 60, 10. ἀδιάπτωτα γίγνεται τὰ κατὰ τὰς φυλακὰς, sine errore, inoffenso tenore observantur excubiæ, 6, 37, 6.

'Αδιαστόλως παραγίγνεσθαι, διασῴζειν, *&c.* sine ullo errore, certissime, indubitanter, exactissime. 6, 26, 4. 6, 41, 11. 10, 47, 3. 12, 4, 2.

'Αδιάστικτος, indivulsus. τὸ τῆς τάξεως σύστημα ἀδιάστικτον ἴμεν. 1, 34, 5.

'Αδιαφορεῖν, juxta habere. τῶν ναυκλήρων ἀδιαφορούντων, *scil.* ὑπὲρ τοῦ πράγματος, cum naucleri id non curarent, perinde haberent, 31, 22, 10.

'Αδιαφόρως ἔχειν ὑπέρ τινος, i. q. ἀδιαφορεῖν. εἰ ἀδιαφόρως ἔχουσιν ὑπὲρ τοῦ πολιτεύειν αὐτοῖς τοὺς Ἕλληνας, quod si eis perinde esset, quod si non curarent, &c. 26, 2, 9. *Perperam* διαφόρως *dant MSti, quod in* διαλόγως *temere mutarunt editores.*

'Αδικεῖσθαι ὑπὸ ἀργυρίου λόγον, 11, 28, 8. *vid.* λόγος.

'Αδίκημα. ἀδικήματα γίγνεται κατὰ τὴν πόλιν, facinora, maleficia patrantur per urbem, 1, 66, 6 *et* 8. τὸ κατὰ Ζακανθαίους ἀδίκημα, injuria Saguntinis illata, 3, 8, 1. *quemadmodum et* 3, 20, 6. *ex cod. Bav. olim editum erat.* ἀδίκημα περὶ τὰς ἀποφάσεις, error, falsum judicium, 9, 21, 7.

'Αδικία. διὰ τὴν τῶν πέλας ἀδικίαν, 15, 21, 3. ob suam in alios iniquitatem *vertit Casaubonus; imo,* aliorum injuria, ex aliorum iniquitate.

'Αδικοδοξία, iniquum, pravum consilium, 23, 16, 7. *Fr. gr.* 5.

'Αδόκιμός ἐστιν ὁ χρεία, rejiciendus, experientia reprobatus est usus *hujus generis armorum,* 6, 25, 8. ἀδόκιμός ἐστι παρὰ Λακεδαιμονίοις ὁ τοῦ διαφέρου τίμησις, nulla apud Lacedæmonios pecuniæ auctoritas est, 6, 25, 8. ἀδόκιμος σύνταξις, historia improbanda, fidem nullam merens, 16, 14, 19.

'Αδόλως κοινωνεῖν τινι πάντων ἔργου. 1, 78, 7.

'Αδοξεῖν, male audire, 1, 52, 2. 16, 39, 2. *utrobique jungitur cum* διαβάλλεσθαι.

'Αδοξία, mala fama, infamia. ἀδοξία παρὰ τοῖς ὄχλοις καὶ διαβολὴ, 26, 2, 5. *conf.* ἀδοξεῖν. πόλεμος ἀδοξίας καὶ βλασφημίας πλήρης, bellum infamiæ plenum, turpissimum, 11, 5, 8. τὸ τῆς ἀδοξίας ὄνειδος, *pro olim vulgato* τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, *ex Reiskii conjectura edidi* 6, 57, 6. *quam et Ernestus comprobavit his verbis:* " ἀδοξία, conditio privata, *cum aliquis expers est magistratuum, adeoque gloria populari caret, quam Cicero dicit de Offic. lib. II. tradens ejus comparandæ rationem. In vitiis liberæ reipublicæ Polybius ponit* φιλαρχίαν καὶ τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος. *In* εἶδος *esse vitium, planum est. Cl. Reiskius conjicit* ὄνειδος, *eleganter. Possis*

et conjicere μῖσος ἀδοξίας. Hanc significationem bene illustrat idem V. Cl."—*Videndum tamen, an vera sit scriptura codicis Paris. E. τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, ea notione, quam in Adnot. ad h. l. exposuimus.*

Ἀδοξοποίητος. *ἀδοξοποίητα ζῶα*, animalia quæ non reguntur opinionibus, 6, 5, 8. *cf. δοξοποιία.*

Ἀδυναμία, imbecillitas, impotentia, virium defectus, 5, 62, 78. 31, 12, 3 *et* 7. inopia, 22, 17, 10. *ἀδυναμίαν ἐπεργάσασθαι ἄλλοις*, aliorum vires frangere, 9, 10, 11. *ἀδυναμία ἐν τοῖς ἱππικοῖς*, imperitia rei equestris. 10, 25, 8. *διὰ τὴν αὐτοῦ ἀδυναμίαν τοῦ βασιλεύειν*, quod esset ipse parum idoneus ad gubernandum regnum, 15, 34, 5.

Ἀδυνατῶν *seq. infinit. i. q. οὐ δύνασθαι*, non posse, 3, 70, 10. 5, 48, 3. 5, 60, 2. 8, 36, 7. *Absolute positum verbum, de instrumento, v. c. telo, gladio, hasta;* nihil amplius valere, nulli usui esse, nullum amplius usum posse præstare: *ὅτι τι τούτων ἀχρεωθὲν ἀδυνατήσει*, 16, 33, 3. *De homine;* nihil amplius posse, exhaustum esse viribus: *τῶν δὲ λοιπῶν ὑπὸ τοῦ πόνου καὶ τῶν τραυμάτων ἀδυνατούντων*, 16, 33, 4.

Ἀδύνατος. 1) *active.* *τὸ περιλειπόμενον τῆς δυνάμεως ἀδύνατον*, viribus exhaustum, nihil agere valens, nullius usus, 3, 64, 8. *ἀδύνατος διὰ τὴν μέθην*, nihil valens, inhabilis ad agendum, 8, 32, 6. *Μεμαδία ἀδύνατος πρὸς ἡμέρους καρπούς*, non idonea frugibus sativis ferendis, 37, 3, 8. *ἡ τῆς φάλαγγος χρεία ἀδύνατος κατ' ἄνδρα κινδυνεύειν*, 18, 9, 4. 2) *passive.* *τὸ γὰρ ἀδύνατον αὐτόθεν ἴσχει τὴν πίστιν*, 12, 21, 9. *aut ἀπιστίαν legendum, aut ἀθετεῖ vel ἀφαιρεῖ pro ἴσχει*, quod fieri non potest, eo ipso non est credibile, fidem non meretur, *ἀδυνατώτερον τοῦ πρόσθεν*, magis impossibile, quam id quod prius dixi. 1, 67, 9. *Metonym.* *ἀδυνάτου τινὸς συμβάντος*, si quid incidit cur fieri non possit, *sive* quod rem impossibilem faciat, justum impedimentum, 6, 17, 5. *Sic τὰ ἀδύνατα* 6, 26, 4. *sunt* impedimenta insuperabilia, *quæ legitimam excusationem faciunt militi, qui, sacramento adactus, ad diem non adest.*

Ἀδυνάτως εἶχον διαπλεῖν διὰ τῶν πολεμίων νεῶν, non poterant, 1, 51, 9. *ταῖς χορηγίαις πρὸς πᾶν ἀδυνάτως εἶχον*, ad faciendos sumtus facultatibus omnibus erant nudati. 5, 93, 3.

Αὖ *et* αὖι. *In scripturam* αὖι 1, 20, 7. 1, 83, 10. 5, 75, 4. *consentiunt veteres libri MSti; sic et passim alias unus et alter, v. c. Flor.* 1, 82, 7. *Ceterum plerumque omnes* αὖ *præferunt, quod utique perinde est. Usurpari hæc particula amat de eo quod fit* quavis occasione, subinde, idemtidem, quovis loco, ubi res fert vel poscit; *ut* 1, 15, 13. 1, 23, 6. 1, 26, 12. 1, 50, 4. 1, 83, 10. 20, 4, 2. *&c. Sic* συνεχῶς αὖι, 3, 70, 11. αὖι (*vel* αὖ) καὶ μᾶλλον, indies magis, magis magisque, 1, 20, 7. 1, 42, 10. 3, 11, 3. 3, 70, 11.

Ἀείμνηστος, in omne ævum memorabilis. *ἀείμνηστος καὶ καλὴ προαίρεσις*, 9, 9, 10. *ἀείμνηστος καὶ λαμπρὰ ἐλευθερία*, 11, 12, 3.

Ἄζημιος. *ἀζήμιον ποιεῖν τινα τῶν ἀσεβημάτων*, 2, 60, 5.

Ἀηδία. *πολλὰς ἀηδίας παρέχειν*, molestias creare. 5, 50, 8.

Ἀὴρ ἐκ τῶν νεφῶν πιὼν ἐπὶ τὴν γῆν, aër caliginosus, caligo, 18, 3, 7. *δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως ὑπαρχούσης*, quum densa aëris caligo prospectum eriperet, 3, 84, 2. *Eadem notione τὸ κατὰ τὸν ἀέρα γινόμενον σύμπτωμα*, 3, 108, 9.

Ἀήττητος, invictus, 1, 35, 5. 1, 58, 5. 15, 11, 7 *et* 11 *sq.* 15, 16, 5.

ἀΐττητος διαστὰς, inexorabilis, 5, 41, 3. *ubi alii codd.* ἀπταίστους *habent, quod nos secuti sumus.*

Ἀθανατίζεται ἡ τῶν καλόν τι διαπραξαμένων εὔκλεια, immortalis fit gloria, 6, 54, 2.

Ἀθάμιτος τύχη, *Plutarch. ex Polyb.* 29, 6, 17.

Ἀθεραπευσία τοῦ σώματος, corporum illuvies, *et omnino* cum corpus curare non licet, 3, 60, 3.

Ἀθεσία, perfidia, 15, 1, 14. ἡ τῶν πιστευθέντων, perfidia eorum quibus fidem habuimus. 8, 23, 10. ἡ Γαλατικὴ, 2, 32, 8. 3, 70, 4. 8, 78, 2. τῶν βαρβάρων, 3, 49, 2. ἡ περὶ τοὺς Μεσσηνίους ἀθεσία καὶ παρασπόνδησις, 9, 30, 2. ἡ πρός τι τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀθεσία, 14, 1, 5. αἱ τῶν αὐτοὺς (i. e. ἀλλήλους) ἀθεσίαι, 4, 29, 4. τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα, *Fr. gr.* 6. *ubi posterius vocab. interpretationis caussa a grammatico adjectum videtur, neque vero id satis apte; certe gravius quid Polybius τὴν ἀθεσίαν dicere consuevit, quam ἀβεβαιότητα, id est,* levitatem et inconstantiam.

Ἀθετῶν τὴν πίστιν, (oppos. τίθεσθαι) fidem deserere, frangere, 8, 2, 5. 11, 29, 3. *Sic* τὰς πίστεις, 23, 16, 5. 24, 6, 7. τὰς ὁμολογίας, 3, 29, 2. 15, 17, 3. τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας, 15, 1, 9. 11, 29, 3. τοιούτους ὧν εἶχον, ἀθετήσαντων ὑπῶν, παρασπονδήσαντες ἡμᾶς, 15, 8, 9. τὸν πρὸς τὸ ἔθνος χάριν καὶ φιλίαν ἀθετῶν, gratiam et fidem abjicere, 2, 58, 5. ἀθετῶν τὴν ἐπαγγελίαν, revocare promissum, 30, 3, 7. τὸν μερισμὸν, irritam, infectam reddere partitionem, 31, 18, 1. τὰς τιμὰς, tollere honores, 27, 15, 2. ἀθετεῖσθαι, sublatos, revocatos esse, *ibid.* ἀθετῶν (*intellige* τὴν πίστιν) τοὺς ὑπ' ἄλλου πεφυκότας, fidem abrogare, improbare, repudiare, rejicere, 12, 14, 6. τὸ ὑπερβαῖνον ἀθετεῖσθαι, quod modum excedit, prorsus improbandum, repudiandum, 16, 12, 11. *oppos.* δεδιέσθαι συγγνώμην, *ibid.*

Ἀθετητέον, 3, 29, 2. *vide* ἀθετῶν.

Ἄθετος. οὐκ ἄθετον, non improbandum, non rejiciendum. 17, 9, 10.

Ἄθλημα, dimicatio, certamen, 1, 58, 1.

Ἄθλησις. δίκη ἐκ τῆς ἀθλήσεως, 5, 64, 6. 7, 10, 2.

Ἀθλητὴς ἀδικίας καὶ βδελυρίας, *ex Theopompo citat Polyb.* 8, 11, 8. ἀθλητικὴ ἀληθινὴ, τέλειαι, τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, 1, 6, 6. 2, 20, 9. 15, 9, 4. ἀθλητὰς ἀνατίθεσθαι πρὸς τὸ πρωτεύοντας τοὺς ἀνδρας, 1, 59, 12. strenuos probatosque bellatores.

Ἄθλον. τὰ ἆθλα τῆς ἀρετῆς. 6, 56, 5. τῆς παρανομίας, 15, 8, 11. ἆθλα ἀνατίθεσθαι τοῖς ἀγωνιζομένοις, 15, 9, 4.

Ἀθόρυβος εἴσοδος, ingressus absque tumultu, 8, 31, 1.

Ἄθρανστος, illæsus, 2, 22, 5.

Ἀθροίζων. ἀθροίσαντες τοὺς νέους νυκτὸς, 5, 29, 9. ἠθροίζετο δὲ καὶ τὸ κερδαλέον αὐτοῖς, magis magisque cumulabatur eis summa mali, 4, 32, 2. τὰς δυνάμεις ἠθροῖσθαι πᾶσας, *active*, contraxisse, contractas habere copias, 5, 62, 4. *nam ex communi refertur ad τὸν Πτολεμαῖον, et est inter duo verba activa; nisi intelligamus,* τὰς ἠθροισμένας δυνάμεις ἀναστομοῦν τοὺς διόρυγας *&c. quod tamen non videtur. Sic* ἠθροίζοντο τοὺς αἰχμαλώτους, 18, 10, 5. *nisi ibi cum cod. Aug.* ἤθροιζον *scribendum, quod dant omnes ibid. vs.* 3. *cf.* συναθροίζων.

Ἀθρυπτοὶ ἐν τοῖς ὅπλοις, 4, 22, 10.

Ἀθρόον, *adv.* simul, prorsus, omnino; πάντες ἀθρόον ἀγορᾶς διακλυσθέντες. *Fr. gr.* 28.

Ἀθρόος et ἄθρους.—" ἄθρους, 1, 49, 6. *vertunt* confertus: *nihil impedit, quominus intelligamus silentio; quo sensu et ipso h. v. dicitur Hesychio." Ern. At constanter vocabulum istud Polybius usurpat pro* confertim incedens, conferto

agmine, junctis viribus, confertis ordinibus; *quæ notio et percommode loco citato convenit. Nempe primum* conferta classe *navigaverat consul; sed ubi versus Drepana venit, paululum diremta fuit, ut nonnisi singulæ naves alia post aliam portum intrarent, adeoque potestas daretur hosti ab opposita portus parte cum sua classe exeundi.* τηροῦντες τὰς τάξεις ἀθρόοι ἀπεχώρησαν, 3, 74, 6. ἀθρόους καὶ συνεστραμμένους τηρῶν, 3, 92, 2. *ubi opponitur* χωρίζεσθαι. ἀθρόοι συμπίπτουσι, 4, 58, 1. *ubi opp.* διάβασιν. ἀθρόοι κατὰ τάγμα συνεστηκότες, 4, 64, 6. ἄθροους διαμάχεσθαι, junctis copiis pugnare, 10, 6, 5. *opp.* κατὰ μέρος κινδυνεύειν. *Adde* 10, 31, 4. 11, 17, 4. 11, 33, 1. ὁ βοῦς εἰς τὴν συνηχῆ θάλατταν ἄθροους ἐφέρετο καὶ πολύς, confertim et magna copia, 10, 14, 8.

Ἀθυμεῖν, animum despondere, 3, 54, 7. mœrere, 5, 14, 12.

Ἀθύμως διέκειτο, 4, 31, 8.

Ἀθυροglωσσία, linguæ temeritas, effrenis dicacitas *scriptoris*, 8, 12, 1.

Ἀθῷος, innocens, 2, 56, 15. ἀθῶον ἀφιέναι, illæsum, sine noxa dimittere, 2, 58, 8. ἀθῶος ἀπέθανε, impunis vitam finivit. 2, 60, 1. *i. q.* ἀζήμιος *vs.* 5.

Αἴγειρος, ὁ, ἡ, populus arbor. τὰ δένδρα τῶν αἰγείρων, 2, 16, 13.

Αἰδεῖσθαι. τὸν Κότυν αἰδούμενοι διὰ τῆς τοιαύτης χάριτος, Cotyi honorem habituri, Cotyn sibi conciliaturi, 30, 12, 4. *An* ἐνδοίμενοι?

Αἴδιος πόλεμος, 4, 45, 1. *et vs.* 5. *ubi vulgo* Ἴδιος. αἴδιος εἰρήνη, 13, 9, 3.

Αἴθριος καὶ λαμπρὰ ἡμέρα, serena dies, 4, 78, 6.

Αἰθύγμα, fomes, scintilla. αἰθύγματα, τῆς παλαιᾶς συνηθείας ἐμμένοντα, 4, 74, 8. βραχέος αἰθύγματος ἐγκαταλειπομένου τῆς προγονικῆς δόξης, 20, 5, 4. ἐγκαταλείπουσιν ἰσχυρὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐνοίας αἰθύγματα. 4, 35, 7.

Αἰκάλλειν τινά, blandiri alicui. 16, 24, 5. 5, 36, 1. *ubi Polybio verbum hoc restituimus.*

Αἰκία, cruciatus qui supplicium præcedit, 1, 80, 8. πᾶσαν αἰκίαν ἐπεδείξαντο αὐτῷ, omni cruciatus genere eum adfecerunt, 1, 88, 6. πᾶν γένος αἰκίας καὶ βίας περιέφερε, 17, 17, 4. supplicium cum cruciatibus, 1, 85, 2. 5, 54, 3. πᾶσαν αἰκίαν ἐπανεδείκνυτο, omni sævitate grassatus est, 16, 1, 2. *ubi ad templorum potissimum vastationem* et mutilationem statuarum *respicitur, ut sequentia ostendunt; conf.* αἰκίζεσθαι.

Αἰκίζεσθαι, *verbo medio*, cruciare. αἰκισάμενοι αὐτοὺς ἀπέκτειναν, cruciatos occiderunt, 1, 80, 4. *scil. amputatis manibus, auribus, naso, cf. vs.* 13 *sq.* αἰκισάμενοι αὐτοὺς πᾶσαν αἰκίαν ἀπέκτειναν, omni cruciatu adfectos occiderunt, 26, 2, 13. *Et de rebus inanimatis,* αἰκίσασθαι τὰ ἀναθήματα τῶν ἱερῶν, in templorum donaria sævire, *sc. mutilando, comburendo, aut quovis modo corrumpendo,* 5, 11, 7. *conf.* αἰκία. *Passive,* αἰκισθέντες, cruciati, cum cruciatu necati, 11, 30, 3. *scil. virgis cæsi et percussi, cf. vs.* 2. Sic αἰκισθὺς διεφθάρη, 1, 69, 5. *de servo fugitivo, qui more Romano virgis cæditur priusquam securi percutiatur.*

Αἷμα. τοιῶν αἷμα καὶ φόνου, 15, 33, 1. *ubi perperam* ἅμα *pro* αἷμα *habent MSti.* τόπος πλήρης αἵματος, φόνου, νεκρῶν, 15, 14, 1. αἵματος ἐγγεύσασθαι, sanguinem degustare, 7, 13, 7.

Αἱμασιά, ἡ, sepes ex vepribus, 18, 3, 1.

Αἱμόφυρτος, cruore respersus, 15, 14, 2.

Αἰνίττεσθαι, innuere, significare. αἰνιττόμενος τὰ πάθη τὰ Ἰλιωμέων καὶ τὰ Ἀκραιφίων, 7, 11, 3. τοῦτ' αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως, διότι &c. 10, 19, 5. αἰνιξάμενος τὴν ἀλήθειαν, fabularum involucris

veritatem significans. 34, 11, 20.

Αἶξ ἄγρις, 12, 3, 9. αἶγες ἀγρίαι, 12, 3, 8.

Αἰτίλος, caprarius, 5, 76, 3.

Αἱρεῖν, capere. κατὰ κράτος αἱρεῖν πόλιν, *cum saepe alias, tum* 14, 9, 4. *ubi* ἦρε *restitui, pro vulgato* ἦρε *vel* ἦρε. ὁ λόγος αἱρεῖ, ratio colligit, evincit, rationi consentaneum est, ipsa ratio docet, 6, 5, 5. *usitata philosophis formula.* αἱρεῖσθαι, eligere. τὰ Περσῶν ὅπλοντο, 4, 31, 5. 4, 53, 7, *&c.* οὓς ἂν ἐπὶ στρατηγίαι (*mendose vulgo* στρατοπεδείαι) αἱρήσονται, 38, 5, 7. τούτοις εἵλοντο συμμαχεῖν, horum societatem elegerunt. 2, 23, 2. i. q. προαιροῦντο.

Αἴρειν, tollere. συνθήματος ἀρθέντος, sublato signo, *e navi imperatoria,* 1, 27, 10. *conf.* σύνθημα. τὸν πόλεμον ἆραι, tollere, deponere, abolere bellum, finem bello facere, 11, 5, 6. *Sic* τὰ τῆς ἀλλοτριότητος καὶ δυσμενείας ἤρθη κατὰ τὸ παρὸν, 2, 44, 1. *Eodem modo* ἀναιρεῖν τὸν πολ. 9, 11, 2. *Corrupte* ἀρθὰς *praeferebant veteres libri* 1, 86, 1. *pro* αὖθις.

Αἵρεσις. 1) electio; optio data *inter duo proposita.* κυρίαν ἐποίησαν τὴν τῶν στρατοπέδων αἵρεσιν, 3, 14, 4. 2, 3, 2. δυσχερῆ ἔχουσι τὴν αἵρεσιν τῶν προτιμωμένων, 3, 20, 9. αἵρεσιν αὐτῷ προθεῖναι τοιαύτην, 3, 103, 7. 24, 12, 9.

2) studium literis impensum. αἵρεσις ἐλληνικὴ, literarum Graecarum studium, 40, 6, 3. προτρέπεσθαι πάντας πρὸς τὴν αἵρεσιν τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων, hortari omnes ad studium, ad studiosam lectionem commentariorum hujusmodi, 1, 1, 1.

3) institutum quodvis, ratio quam quis tenet, consilium quod quis sequitur: τὸ μεγαλόψυχον τῆς Ῥωμαίων αἱρέσεως, generositas instituti Romanorum, 1, 20, 11. ἡ Ῥωμαϊκὴ αἵρεσις, institutum Romanorum. 32, 9, 11. ἀπεδέξαντο τὴν αἵρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, probarunt instituta Achaeorum, 2, 39, 5. τὸ ἀγωνὶς τῆς αἱρέσεως αὐτοῦ, 2, 56, 9. μόνων ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς αἱρέσεως, 5, 1, 9. 18, 31, 6. οὐδέποτε τοίνυν ἐσχημάτισε τὴν αἵρεσιν ὅτι δεῖ *&c.* 18, 20, 4. αἵρεσις καὶ δύναμις, consilium et robur, 2, 35, 8. ἡ αἵρεσις Τιμαίου, Timaei ingenium atque studium, 12, 24, 1.

4) voluntas, studium, favor, et propensus animus in aliquem: ἡ αἵρεσις *Philini et Fabii, historicorum, est* studium partium quas uterque secutus est, *alter Poenis favens, alter Romanis,* 1, 14, 2 *sq.* ἔπταισαν τῇ προτρέψει διὰ τὴν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς αἵρεσιν, 2, 61, 9. ἡ Καρχηδονίων πρὸς τοὺς συμμάχους αἵρεσις καὶ μεγαλοψυχία, studium, benevolentia, 3, 98, 9. ἀπελογίσαντο τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν εὔνοιαν ἣν ἔχω πρὸς τὸ ἔθνος, 4, 72, 6. τὴν ἡμετέραν αἵρεσιν ἀπεδέξατο φιλοφρόνως, nostram voluntatem, amicum studium, 16, 20, 7. (*possis et ex num.* 3. *generatim interpretari* nostrum consilium, *simul tamen includitur* benevolentiae *significatio.*) αἵρεσις καὶ συμπεριφορὰ αὐτῶν, mutuum studium et animorum conjunctio, 32, 9, 3. i. q. φιλία καὶ συνήθεια *ibid.*

Αἱρετιστὴς, earumdem partium sectator, 1, 79, 9. 2, 38, 7. 2, 55, 8. τῆς προαιρέσεως γεγονότες αἱρετισταὶ, 22, 6, 11.

Αἱρετὸς, (*opp.* φευκτὸς) eligendus, probandus, 3, 4, 7. 6, 47, 1 *sq.* et *vs.* 6. αἱρετώτερον ὑπάρχειν, ὅ τι δίοι πυθοῦ μᾶλλον, satius esse, 1, 54, 4.

Αἴσθησις. διαφύλαξε τὰς αἰσθήσεις ἀπάσας, 7, 8, 7.

Αἴσσω. τοὶ δὲ σιαὶ αἴσσουσιν, 36, 6, 6. *ex Homero.*

Αἰσχροκέρδεια, turpis quaestus, 6, 46, 3.

Αἰσχρολογία κατά τινος, maledicentia, *praesertim* obscaena convicia

in aliquem conjecta, 8, 13, 8. 12, 13, 3. 31, 10, 4.

Αἰσχρός. αἰσχρὰ ψυχή, fœdus animus. 3, 116, 13.

Αἰσχύνεσθαι. ὅστις πάντας αἰσχυνημόνους φεύγων. 31, 4, 8.

Αἰτεῖσθαι, *activa notione*, petere, sibi petere. αἰτεῖσθαι συγγνώμην, 4, 14, 7. βοήθειαν, 28, 13, 1. αἰτεῖσθαι στρατιώτας παρά τινος, 28, 11, 7 *et* 10. *i. q.* αἰτεῖν *ibid. vs.* 7. ἔνδοτόν τινα αἰτεῖσθαι, postulare ut aliquis sibi dedatur, 3, 34, 8. *Passive*, αἰτούμενος πολλάκις ὑπ' αὐτῶν, tametsi sæpe ab eis flagitaretur, quamvis sæpe hi ab eo petiissent, 27, 12, 2.

Αἰτία. ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις, levissimis de caussis, 4, 76, 5. αἱ ἐκτὸς αἰτίαι, caussæ externæ, 11, 25, 2. εἰς τὴν αἰτίαν ἐμπίπτειν, accusari, reum agi, *de eo* cujus nomen defertur, 32, 7, 6. 30, 6, 5. αἰτίαν ἔχειν, *eadem notione*, 30, 7, 5. οἱ ἐν ταῖς αἰτίαις, qui in culpa sunt, rei, sontes, 11, 27, 3. *Corrupte* αἰτίαν ἐτάτ *in cod. Peiresc. pro* αἰτίαν, 16, 1, 1. *Conf.* αἴτιον.

Αἰτιᾶσθαι. πάντες ᾐτιῶντο τὸν Φάβιον, ὡς *&c.* 3, 103, 3.

Αἴτιον, caussa efficiens. μόνον αἴτιον τῆς στάσεως, 1, 66, 10. τοῦτον δ' ἐστὶν αἴτιον, ὅτι *&c.* 5, 33, 6. 5, 75, 5. 9, 21, 4. 9, 43, 5. τὰ αἴτια, 4, 40, 4. πλεῖόν δ' ἂν εἴροι τις αἴτια δι' ἃ, 3, 108, 4. *mendose vulgo* πλείω αἰτίας διό. *Conf.* αἴτιος.

Αἴτιος. αἰτιώτατος γέγονε τοῦ καταστρέψασθαι τὴν βασιλείαν, præcipua caussa ille fuit, 13, 4, 8. ὃ δὲ νομιστέον αἰτιώτατον γεγενῆσθαι τῆς κατορθώσεως, 2, 53, 3. *Conf.* αἴτιον.

Αἰφνίδιος *in fœm.* αἰφνίδιος ἐπιφάνεια, ἐπίθεσις, 1, 44, 4. 5, 5, 4. *&c.*

Αἰχμαλωτίς, ίδος, captiva. αἱ αἰχμαλωτίδες, 10, 18, 7.

Αἰχμάλωτος. ἡ αἰχμάλωτος ναῦς, captiva navis, 1, 28, 7. τὰ αἰχμάλωτα, captivi, 1, 16, 9. αἰχμάλωτα γράμματα, interceptæ literæ, 30, 8, 7. 30, 10, 10. (*i. q.* ἁλωτὰ γράμματα, 30, 8, 1.)

Αἰωρεῖσθαι, *de terra*, suspensam esse, sublimem pendere. 34, 5, 4.

Ἀκαιρία, 1) incommoditas situs, parum opportunus situs, 4, 44, 11. 2) immodicitas, intemperantia. ἀκαιρία καὶ τολυπραγία, 5, 15, 2. 11, 8, 4.

Ἄκακος, bonus homo, qui nihil mali in animo habet et nihil mali suspicatur, simplex, 3, 98, 5. 31, 19, 7.

Ἀκάκως, 5, 20, 5. 7, 17, 9. 8, 31, 8. 9, 29, 7. *Sic et rescripsi* 2, 9, 3. *pro vulgato* κακῶς. ἀκακότερον ἢ στρατηγικώτερον, 10, 32, 7.

Ἀκανθώδης, spinosus, 12, 2, 2.

Ἄκαρπος χώρα, sterilis, 12, 3, 2.

Ἀκατακάλυπτος, *fœm. de muliere* cui velamen detractum est, nudata facie, 15, 27, 2.

Ἀκαταλλάκτως διακεῖσθαι πρός τινα, implacabilem esse alicui, 11, 29, 13. ἀκατάλλ. ἔχειν, 18, 20, 5. τινί, 12, 7, 5. πρὸς τινά, 4, 32, 4. 31, 7, 15.

Ἀκατάλληλοι τόποι, loca quæ figura inter se differunt, *ni potius* quæ figuram habent irregularem, 6, 42, 3.

Ἀκατάπαυστος. ἀκατάπαυστοι στάσεις, 4, 17, 4.

Ἀκατασκεύως καὶ φυσικῶς, sine opera humana, nulla arte, ipsius naturæ vi, 6, 4, 7. 10, 11, 1.

Ἀκαταστασία, 1) *i. q.* ταραχή, trepidatio, perturbatio, tumultus, 1, 70, 1. 14, 9, 6. 32, 21, 5. *Sic* ἀκαταστασία τῆς βασιλείας 31, 13, 6. *est* turbatus regni status. 2) inconstantia, levitas *hominis*, 7, 4, 8.

Ἀκατάστατος, levis, inconstans *homo*, 7, 4, 6.

Ἀκατάτρεπτος χορηγία, *vel* ἀκατάτρεπτα χορήγια, commeatuum copia inexhausta. 3, 89, 9.

Ἀκάτιον, navicula, 8, 32, 6. τὰ

μάγιστα τῶν ἀκοντίων ad belli usum instruxerunt Pœni, 1, 73, 2.

Ἀκέραιος, 1) integer, incolumis, illæsus, illibatus, intactus. ἡ τῶν Μεσσηνίων χώρα μόνη ἀκέραιος διεφυλάττετο, sola illæsa, intacta manserat, 4, 5, 5. ἀκέραιοι ἦσαν αἱ πῆξις, (i. q. ἄτρωτοι) 2, 10, 2. ἀκέραιον διαφυλάττειν πύλιν, 2, 61, 4. ἀκέραιος ἐλπίδος, integra spes, 3, 48, 4. 3, 68, 11. 2) recens, novus; ἀκέραιοι ὁρμαί, recentes animorum impetus, 1, 45, 2. 3, 70, 9. 2, 33, 2. ἀκέραιοι πῆξις, recentes, quæ nondum in conflictu fuerant, 1, 28, 7. Sic ἀκέραιος φάλαγξ, 1, 34, 6. ἀκέραιοι καὶ συντεταγμένοι, recentes copiæ, 1, 40, 14. ἀκέραιοι στῖφος, 2, 68, 8. ἀκέραιος τοῖς τε σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς, corporibus et animis recentes, 15, 16, 4. Sic ἐλπὶς ἀκέραιος, 6, 9, 3. potest quidem spes integra verti, ut supra; sed et commode spes recens, nova, adhuc non tentata. 3) sincerus, intemeratus, nulla re extrinsecus adveniente corruptus. τὰ πολιτεύματα ἀκμὴν ἀκέραια ἦν τοῖς ἤθεσιν, civitates instituta sua incorrupta servabant, 1, 13, 12. ἀκέραια ἕλη, paludes adhuc intactæ, nondum conturbatæ, 3, 78, 5. ἕως μὲν ἦσαν ἀκέραιοι, 22, 14, 12 et 15. ubi commode Casaub. mentis compotes interpretatus est; sed rectius exposueris, quamdiu sua consilia sunt secuti, quamdiu non ab aliis sunt concitati, ut ex seqq. intelligitur. οὐδὲς ἀκεραίᾳ χρώμενος γνώμῃ, 8, 13, 5. nemo sanæ mentis vertit Valesius, non male; sed rectius fuerit, ni fallor, nemo cui suo judicio licet uti, cui suum judicium sequi licet; nempe qui non est προκαταληφθὶς ὑπὸ βασιλικῆς δυναστείας, ut ibidem exponitur, id est, cujus judicium non transversum rapitur aut adstrictum tenetur auctoritate regis, cui obnoxius est.

ἐξ ἀκεραίου, 1) rebus adhuc integris: ἐξ ἀκ. προσπίπτειν (τοῖς πολεμίοις) καὶ καταδέχεσθαι τῆς μάχης, 6, 24, 9: ἐξ ἀκ. βουλεύεσθαι, 9, 31, 1. 9, 32, 7. περιβαίνεσθαι, 39, 1, 8. 2) de integro, velut de integro, de novo: μὴ πάλιν ἐξ ἀκεραίου περὶ πάντων ἀντιλέγωμεν, 24, 4, 10.

ἐν ἀκεραίῳ ἐᾶν, ἐᾷ πως ἂν ἡ τύχη &c. rem integram relinquere, 2, 2, 10.

Ἀκεραιότης, recentes vires, 3, 73, 6. 3, 105, 7.

Ἀκίνητος. αἱ ἀκίνητοι σημαῖαι λεγόμεναι, 2, 32, 6.

Ἀκληρῶν, miseriis vexari, misera conditione uti, præsertim de eis qui injuste in exsilium ejecti sunt et bonis multati. 9, 30, 3. 26, 1, 2. 31, 8, 10. οἱ ἀκληρηθέντες, miseri, partim trucidati, partim in exsilium ejecti, 1, 7, 4. 30, 18, 4.

Ἀκληρία, calamitas ejus qui bonis exutus est et in exsilium ejectus vel venumdatus, 23, 8, 9.— "*Exemplis hujus vocabuli et voc. ἀκλήρημα a Wesselingio ad Diodor. lib. III. p. 182. allatis addendus locus Dicæarchi de statu Græciæ p. 18.*" *Ern.*

Ἀκλυδώνιστος τῶν ἄλλων πνευμάτων λιμήν, portus tutus et liber a fluctibus qui ab omnibus aliis ventis concitantur, 10, 10, 4.

Ἀκμάζων. ἀκμάζουσα γυνὴ, ætate florens, 15, 25, 5. ἀκμαζούσης τῆς τοῦ σίτου καρπίδης, tempore messis, media messe, 1, 17, 9. 1, 40, 1. τῆς ὥρας ἀκμαζούσης πρὸς τὴν συγκομιδὴν, 3, 100, 8. ἀκμαζούσης τῆς πανηγύρεως, cum celebraretur festum, 23, 10, 1. ἀκμ. τῆς συνουσίας, durante convivio, 20, 11, 5.

Ἀκμαῖος. οἱ ἀκμαιότατοι ταῖς ἡλικίαις, qui ætate erant florentissima, 6, 21, 7. ὁ ἀκμαιότατος καιρὸς τῆς ἡμέρας, opportunissimum diei tempus, 3, 102, 1. an simpliciter meridianum tempus?

Ἀκμαίας ἔχειν κατὰ τὴν ἡλικίαν, ætate florere, 32, 15, 7.

Ἀκμή. κατὰ τὴν ἀκμὴν, in adolescentia, 7, 10, 2. κατὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ βίου, media ætate, 9, 43, 3. ἀκχειώσαι τὰς ἀκμὰς τῶν ὅπλων, hebetare armorum aciem, 15, 16, 3.

Ἀκμὴν, adhuc, etiamnum, cum maxime, 1, 13, 12. 1, 25, 2. 3, 17, 5. 3, 62, 10. 4, 36, 8. ἀκμὴν ὄντι, 14, 4, 9. 15, 6, 6. &c.

Ἀκοὴ, 1) auditus, 12, 27, 1. ἀκοῇ μαθεῖν, 1, 63, 4. 1, 88, 7. 2) id quod auditu accepimus: ἀκοὴν ἐξ ἀκοῆς γεράφειν, 4, 2, 3. 3) auris: ψιθυρίσας πρὸς τὴν ἀκοὴν, 15, 27, 10. τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθυκώς, 24, 5, 9.

Ἀκολουθεῖν τοῖς καιροῖς, temporum seriem sequi, 4, 28, 2 *et* 5. temporibus inservire, 28, 6, 7.

Ἀκολουθία, comitatus clientum, 11, 8, 5.

Ἀκόλουθος. τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι λόγον, insequentes res Græcorum exponere. 4, 2, 1. τὸν ἴδιον βίον ἀκόλουθον ὑπάρχεσθαι τοῖς εἰρημένοις, vitam consentaneam præstare dictis, 11, 10, 2.

Ἀκολούθως τοῖς λόγοις, quemadmodum prædixerat, 3, 116, 2. ἀκολούθως ταῖς ἐντολαῖς, prout in mandatis habebat, 4, 23, 2. 31, 6, 3. 31, 8, 1 *et* 6.

Ἀκονᾶν, acuere *ferrum*, 10, 20, 6.

Ἀκονιτὶ, sine pulvere, sine certamine, (*etiam de re mari gesta, ut* 1, 20, 5.) sine controversia, nemine impediente, 1, 83, 3. 29, 3, 2. 30, 10, 5. 32, 20, 8. *Mendose plerumque* ἀκοντὶ *præferunt veteres libri, ut monui ad* 1, 20, 5. *quod pro* ἀκονιτὶ *dictum putarunt nonnulli.*

Ἀκοντισταὶ, jaculatores, leviter armati, 2, 30, 1. *distinguuntur a manipulis, i. e. gravius armatis, per quorum intervalla se recipiunt ex pugna recedentes,* 2, 30. 6. *Comitantur equites,* 3, 65, 3 *sqq.* 3, 69, 8. *Iidem sunt quos alias* γεωφυμάχους *dicit, quos velites vulgo interpretantur; vide* 1, 33, 9.

Ἀκόρεστος, insatiabilis *ob avaritiam.* 13, 2, 3.

Ἀκούειν τινος, *pro* περί τινος, audire aliquid, 9, 32, 11. ἀκούειν τινὸς, parere alicujus imperio, 5, 79, 7. ἀκούειν τοῦ προστάγματος, 11, 19, 5. κακῶς ἀκούειν παρά τινι, male audire apud quem, 3, 94, 8. πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀκούειν, omnibus conviciis excipi, 12, 8, 5. πρὸς χάριν ἀκούειν, audire quæ grata sunt. 11, 5, 10.

οἱ ἀκούοντες, *de* lectoribus *librorum,* 1, 13, 6. 1, 64, 2. 2, 61, 11. 3, 37, 1. 10, 9, 8. χάριν τῶν ἀκουόντων, lectorum caussa, 10, 5, 9. &c. (*sed et* οἱ ἀναγινώσκοντες, lectores, 10, 26, 10. 10, 31, 6.)

Ἀκουσίως, præter voluntatem, 4, 25, 7.

Ἀκουστὶ *dabat ed. Herv. cum MStis* 16, 37, 1. *pro quo* ἀτακτουστὶ ex *Ursini conject. recepit Casaub, cum teneri fortasse alterum potuisset.*

Ἄκρα, ἡ, 1) *i. q.* ἀκρόπολις, arx, 1. 10, 1. *coll.* 1, 11, 4 *sq.* 3, 101, 3. 4, 78, 11. 8, 34, 2. &c. ἄκρα ἀτυχήματος, 4, 58, 5 *et* 7. 2) promontorium, (*i. q.* ἀκρωτήριον,) 1, 29, 2. 1, 54, 6. 10, 1, 8. &c. *Sic* 36, 4, 1. ἡ τῆς Ἰτύκης ἄκρα promontorium ad Uticam; *coll.* 14, 6, 7.

Ἀκρασία, intemperantia, petulantia, 1, 66, 6. 32, 11, 5. ἡ πρὸς τὰς ἀφιλίας, effusa prædæ cupiditas, 4, 6, 10.

Ἀκρατὴς. ἀκρατέστατος πρὸς γυναῖκας, 8, 11, 2.

Ἀκρατοποσία, 8, 11, 4.

Ἀκρατῶς καὶ μιαρωτάτως συνεχυθεὶς τοῖς ἑαυτοῦ μισθοφόροις, impotenter, effuse, ut qui se continere non posset, 11, 14, 7.

Ἀκρίβεια, ἡ περὶ τὸ διάφορον, attentio ad rem familiarem, 32, 13, 11. ἡ ἐκ τῶν νόμων ἀκρίβεια, strictum jus quo ex legibus uti licet, 32, 13, 14. (" est τὸ ἀκριβοδίκαιον" ait Ern.) τὴν ἀκρίβειαν εἰδέναι βουλόμενος, verum adcurate scire cupiens, 3, 41, 8.

Ἀκριβές. τὸ τῆς συντάξεως (τῶν Ῥωμαίων) ἀκριβές, diligens, adcurata, eximia aciei ordinatio, 15, 13, 2.

Ἀκριβολογία περί τινων, adcuratior disputatio, 2, 16, 14.

Ἀκριβοῦν, adcurate versari, diligenter curare. τὸ καθ' ἕκαστα καὶ κατὰ λόγον ἀκριβοῦν, 10, 22, 7.

Ἀκρισία, ἡ. 1) judicii inopia, levitas, temeritas, stoliditas, 11, 8, 7. 11, 14, 3. 40, 5, 7. τοῦ προεστῶτος, 3, 84, 4. 5, 106, 8. 7, 5, 3. τοῦ κατὰ μέρος χωρισμοῦ, 2, 35, 3. 2) perturbatio, confusio, turbæ, 2, 39, 8. 5, 25, 6. (ubi perperam ἀκριβείας pro ἀκρισίας dederant codd.) 5, 48, 5. 24, 1, 13. 30, 14, 6. 40, 2, 8. 40, 4, 9.

Ἄκριτος. 1) temerarius, inconsultus; ἀλόγιστος καὶ ἄκριτος τόλμα, 3, 19, 9. οὐδὲν προπετὲς οὐδ' ἄκριτον, 5, 12, 7. 2) non finitus, non judicatus. ἄκριτος πολιορκία, nondum finita, 2, 11, 2. τὰ πρὸς τὸν Ἀντίοχον ἄκριτα μένειν αὐτῷ, non diremta causa, non finita controversia, 4, 51, 3. ἄκριτος καὶ πάσιους συμπλοκή, anceps pugna, 11, 22, 9. 3) confusus, turbatus; ἄκριτος χαυνὴ, 15, 31, 1. ἄκριτα πάντα καὶ πολλῆς γέμοντα ταραχῆς, 40, 10, 5.

Ἀκρίτως; οἱ ἀκρίτως τὰ τοιαῦτα θεώμενοι, qui sine judicio, leviter, obiter talia spectant, 3, 31, 1. ἀκρίτως πιστεύειν, temere, re non excussa, 4, 85, 4. ἀκρίτως ἑαυτὸν προέσθαι &c. temere se abjicere, temere, imprudenter committere ut Romam abducaris, 27, 13, 15. —" ἀκρίτως χρῆσθαι τοῖς εὐεργέταις, non discernere benefactorem ab hoste, 2, 6, 11. nisi malis, stulte uti amicis; mox certe ἀκρίτως sic 2, 7, 2. dicitur ἀκρίτως καὶ προφανῶς περιβάλλειν αὑτὸν ταῖς συμφοραῖς." Ern.

Ἀκρόαμα, τὸ, lector vel cantor, qui in convivio canit vel aliis prælegit; præsertim de cantoribus usurpatur apud Polybium: ἐπισταχτὰ ἀκροάματα, 4, 20, 10. τὰ διὰ τῶν ἀκροαμάτων ἡδύσματα πτύσσειν, 16, 21, 12. Adde 24, 5, 9. 31, 4, 6. 32, 11, 4.—" Vide dicta nostra de Acroamatis, ad Suetonium. Excurs. 8." Ern.

Ἀκροάομαι. ἠκροῶντο τοῦ ψόφου, auribus captabant sonum strepitus, 22, 11, 11.

Ἀκρόασις. τῶν τὰς ἀκροάσεις ποιουμένων, ex eorum numero qui recitationes, prælectiones publicas instituere solent. 32, 6, 5.

Ἀκροατὴς, lector libri, 9, 1, 2. Conf. οἱ ἀκούοντες.

Ἀκροβολίζεσθαι, velitari, 1, 19, 6. &c.

Ἀκροβολισμὸς, velitatio, 5, 70, 8. 5, 100, 2. 6, 39, 4.

Ἀκρόκομος, in extremitate crinitus, 34, 10, 9.

Ἀκρολοφία, ἡ, summi colles, 2, 27, 5. 18, 2, 5.

Ἄκρον. τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος, extremitates, termini Græciæ; 1, 42, 1. τὰ τῶν Ἄλπεων ἄκρα, Alpium summa fastigia, 3, 55, 9. Conf. ἄκρος.

Ἀκρόπηλος. τὰ ἀκρόπηλα, loca superne molli luto tecta, adeoque lubrica, 3, 55, 2.

Ἀκρόπολις. cf. ἄκρα. αἱ ἀκροπόλεις πολλάκις ταῖς πόλεσιν αἰτίαι γίγνονται δουλείας. Fr. gr. 9.

Ἀκροποσία.—" summa intemperantia; (8, 11, 4.) Suidas in ἀκπαθὲς habet ἀκρατοποσία, quod præfert Valesius." Ern. Nos in contextum recepimus Suidæ scripturam.

Ἄκρος. οἱ ἄκροι, colles, collium vertices, 3, 54, 1. (ubi servari debuerat librorum scriptura, περὶ

τοὺς ἄκρους;) 18, 2, 8. 18, 7, 3. *Conf.* ἄκρον.

Ἀκροφαλής, periculum ruinæ de alto adferens, 9, 19, 7. *de scala nimis ardua.*

Ἀκρότομος πέτρα, 9, 27, 4. —"durissima. *Huc respicit, ut opinor, Suidas in h. v.* ἀκρότομος πέτρα· ἡ σκληρὰ καὶ ἄτμητος." *Ern.* —*Immo vero idem valere hoc voc. ac* ἀκότομος *videtur, inclusa simul* altitudinis *notione;* præalta et abecisa petra, a summo ad imum abrupta.

Ἀκροφύλαξ, præfectus arcis, 5, 50, 10.

Ἄκρωσις, ἡ. *ai τῶν* Ἄλπεων ἀκρώσεις, Alpium juga, 3, 47, 4. 24, 6, 5.

Ἀκρωτηριάζουσι *ex mendosa scriptura vulgo editum erat* 4, 43, 2. *pro* ἀκρωτηριάζουσιν, *quod vide.*

Ἀκρωτηριάζειν. 1) mutilare, præcidere extremas *vel* eminentiores partes corporis, 5, 54, 10. 8, 23, 3. *præsertim* aures et nasum, *nam manuum quidem amputatio separatim memoratur* 1, 80, 13. 2) instar promontorii prominere; ἐπὶ πρόσχῆς τινος ἀκρωτηριαζούσης, 4, 43, 2. *ex Vat. et Flor. ubi vulgo* ἀκρωμαζούσης *minus recte edebatur.*

Ἄκυρος, irritus. ἀκύρους ποιῶν τὰς συνθήκας, 3, 21, 2. 6, 15, 9. 23, 2, 8. 23, 7, 6. 26, 6, 4.

Ἀλαζονία, arrogantia, 5, 33, 8. Ἄμφοτοι Ætolorum, 4, 3, 1. ἡ περὶ τοὺς βίους ἀλαζ. καὶ πολυτέλεια, arrogantia in vitæ ratione, fastus, 6, 57, 6. 11, 8, 4.

Ἀλαζονικός. ἀλαζονικώτερος, 27, 6, 12.

Ἀλάστωρ, *Fr. gr.* 10.

Ἀλγηδών, ἡ, acris dolor, 12, 25, 2.

Ἀλείπτης, unctor, scholæ athleticæ moderator, 27, 6, 1 *et* 9.

Ἀλίφειν. ἀλίφοντο, ungebant sese. 3, 72, 6. *Conf.* ἐπαλίφω.

Ἄλλειπτον ἦν τὸ συμβαῖνον, dici vix potest, 30, 13, 12.

Ἀλήθεια. ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἦν συνιδεῖν, ipsa re cernere licuit, 1, 84, 6. (" *Horat.* 17, 18. *cum ventum ad verum est.*" *Ern.*) τὸ κατ' ἀλήθειαν ὄν, id quod res est, 4, 69, 70. *Sigillatim de* vera pugna *usurpatur, et de* vero belli usu, *quatenus opponitur exercitationi et meditationi,* 1, 21, 3. 5, 63, 13. 10, 21, 10. 18, 12, 3. *Plural.* ταῖς ἀληθείαις, revera, 10, 40, 5. πυθέσθαι τὰς ἀληθείας παρά τινος *vel* παρά τινος, 23, 14, 2.

Ἀληθεύειν, verum dicere, veritatis studiosum esse, 11, 10, 4. 12, 23, 8.

Ἀληθινός. ἀληθινοὶ ἀθληταὶ τῶν κατὰ πάλαιστραν ἀγώνων, 1, 6, 6. εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγων τινὰ ὑπέρ τινος, 1, 15, 13. ἀληθινὸς βίος, vera vita, *i. e.* ipsa vitæ actio, (*cui opponuntur vitæ aliorum in historiis descriptæ, et præcepta a scriptore interspersa*) 1, 35, 9. χρεῖος ἀληθινὸς τοῦ βιλτίονος, 1, 35, 10. ἀληθινοὶ ὑπομνηματισμοί, 2, 40, 4. ἀληθινὴν χρείαν παρέχεσθαί τινι, veram operam præstare, *nempe* ipsa re, rebus gerendis, *non solum* consilio suo, 3, 70, 5. *Quibus ex exemplis vide an explicari defendique possit phrasis illa* παραπέμπειν πρὸς φυλακὴν πίστεως καὶ πρὸς ἀληθινῶν πραγμάτων καὶ βεβαίων κοινωνίαν, 2, 61, 11. *ubi haud sane improbabiliter viri docti suspicati sunt scribendum* πρὸς ἀληθινὴν πραγμάτων καὶ βέβαιον κοινωνίαν. ἀληθινὸς φόβος, verus, gravior, metus, tempora quæ merito metum incutiunt, 3, 75, 8. μάχη ἀληθινὴ καὶ βαρβαρική, atrox et barbarica pugna, 3, 115, 2. *nempe ibi* μάχη ἀληθινή, vera pugna, *opponitur consueto generi pugnandi equitum, quod fit ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς,* (*vs.* 3.) *et est velitationis quoddam genus.* ἀληθινωτάτη παιδεία, verissima institutio, 1, 1, 2.

Ἀληθινῆς φιλοδοξίας, veram gloriam quærere, 35, 4, 12. ἐὰν μὴ πρότε-

ρον ἐπιδείξασθαί τι τῶν ἑαυτῆς ἔργων ἀληθῶς, 6, 47, 8. *ubi utique* ἀληθῶν *videtur corrigendum. conf.* ἀληθινός, ἀληθινώτατα διατηρῶν τὴν φιλίαν. 40, 8, 7.

Ἄλίμενος, portu carens; πολισμάτιον ἀλίμενον, 1, 53, 10. τόποι ἀλίμενοι, loca importuosa, 1, 54, 8. ἡ πλευρὰ αὕτη τῆς Ἰταλίας ἀλίμενός ἐστι, 10, 1, 1.

Ἄλις. ἐπὶ πρεσβύοντες ἄλις εἶχον, 5, 60, 1.

Ἁλίσκω. ἥλω et ἐάλω, captus est, 16, 7, 2 *et* 4 *et* 6. *Pleonastice,* οἱ ἁλισκόμενοι αἰχμάλωτοι, 3, 104, 1.

Ἀλιτινὸς, vadosus, humilis, *de mari,* 4, 39, 3.—"*Vide de h. v. Cl. Wesseling. ad Diodor. I. p.* 211. *et Cl. Rhunken. ad Timæi Glossar. in h. v. ubi inprimis locus Xenophontis considerandus.*" *Ern.*

Ἀλιτήριος, ὁ, flagitiosus, pestifer homo, 32, 21, 3.

Ἀλκὴ, fortitudo. ἡ ἀλκὴ καὶ δύναμις (τῶν ζώων,) 10, 41, 7. 12, 3, 5. οἶδε γὰρ καὶ λόγων ἀλκὴ θανάτου κατυφρονῆν. *Fr. gr.* 11.

Ἄλκιμος, fortis, validus. ἄνδρες ἄλκιμοι, 5, 55, 8. 6, 48, 3. οἱ ἀλκιμώτατοι, 6, 5, 9. &c.

Ἀλλὰ, *pro* ἤ. οὐχ ἑτέροις τισὶ χρώμενος, ἀλλ' οἷς &c. non aliis usus est præter ea quæ &c. 10, 11, 5. πρὸς οὐδὲν τῶν ἄλλων, ἀλλὰ πρὸς &c. ad nil aliud nisi, 18, 24, 5. *ubi quod Suidas* ἀλλ' ἢ *habet, Polybio* ad *non obtrudendum.* οὐδὲν διαφέρει τὰ κατ' ἰδίαν ἀδικήματα τῶν κοινῶν, ἀλλὰ πλήθει μόνον. 4, 29, 4.

Ἀλλαγὴ, ἡ, permutatio mercium, 1, 10, 8.

Ἄλληλος. *Pro* κατ' ἀλλήλους, 15, 9, 7. *aut* κατ' ἀλλήλας *scribendum, aut una voce* κατηλλήλους; *refertur enim* ad τὰς σπείρας; alias post alias eadem linea locavit. *Ramus* 28, 14, 11. *pro* τὰς κατ' ἀλλήλων πράξεις *legendum* τὰς κατηλλήλους πρ. *aut* τὰς κατάλληλα γενόμενας πράξεις. *Conf.* κατάλληλα, *et* κατάλληλος.

Ἀλλοῖος; γλάττῃ ἀλλοίᾳ χρώμενοι, 2, 17, 5. *In compar. usurpari amat;* ἀλλοιότερος, diversus, alius, longe alius, diversi generis, diversæ naturæ, 3, 32, 5. 10, 30, 6. 18, 33, 4. *Fr. gr.* 59. *præsertim in partem deteriorem,* 2, 50, 8. *ubi* ἀλλοιότερόν τι *Polybio restituimus pro mendoso* ἀλλ' ὕστερόν τι. *Sic* ἄλλως *pariter in malam partem accipitur, quod vide.*

Ἀλλοιοῦν, mutare, 4, 91, 9. μήτε τὴν ὄψιν ἀλλοιῶσαι, vultum non mutare, 11, 30, 2. αἱ περιστάσεις ἀλλοιοῦσι τὰς προαιρέσεις τῶν ἀνθρώπων, 16, 28, 6. κατὰ τὴν πρὸς τοὺς συμμάχους αἵρεσιν ἠλλοιωμένος, 7, 13, 1. οὐδὲν ἠλλοιωμένος, 3, 103, 6. ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης, mente alienati ex ebrietate, 8, 29, 5.

Ἀλλοίωσις καὶ μέθη, mentis alienatio, 3, 81, 5. *conf.* ἀλλοιοῦν.

Ἄλλος. τὰς μὲν ἄλλας τὰς εἰς τὴν χώραν εἰσβολὰς, 2, 65, 6. ἐστασίασεν πρὸς τοὺς ἄλλους, 4, 53, 5. ἐκ τῶν ἄλλων χρωμάτων, ex aliis coloribus, 6, 41, 7. *ubi abesse poterat articulus.* πρὸς τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς, 10, 37, 2. *articulus a Casaub. ex conject. adjectus videtur, recte, nam significat* ceteros duces. *Confunditur a librariis cum* ἄλληλος, 6, 57, 3. *Confunditur cum* ὅλος, 6, 56, 7. *Bene Casaub. pro* τὴν τῶν ἄλλων κρίσιν 21, 4, 3. τὴν τῶν ὅλων κρίσιν *restituit. Mendose* ἄλλη τῆς *erat* 3, 21, 10. *pro* ἀλλ' ἤ τις.

Ἀλλοτριάζειν, alieno animo esse, 15, 22, 1.

Ἀλλοτριοπραγεῖν, res novas moliri, 5, 41, 8.

Ἀλλότριος. τὰ ἀλλότρια λέγειν ὡς ἴδια, aliena, quæ jam dicta sunt ab aliis, 9, 2, 2. ἀλλοτρία ναῦς, navis partis adversæ, 1, 22, 8. οὐκ ἀλλότριον τῆς προθέσεως, non alienum ab instituto, 8, 3, 1. ἀλλότριος πολιμικῆς χρείας, insuetus, 10, 24, 1. 32, 2, 3. ἀλλότριος, *i. q.* δυσμενὴς, infensus, animo alienato, 24,

8, 8. *Sic* ἀλλότριος Ῥωμαίων, 28, 4, 4. οὐκ ἀλλότριος διαλύσεως, 5, 100, 10. 5, 102, 3. δύο τὰ πάσης ἱστορίας ἀλλοτριώτατα, quæ ab Historia sunt alienissima. 3, 47, 6.

Ἀλλοτριότης, animus abalienatus, simultas, 2, 44, 1. 4, 84, 7. πρός τινα, 4, 5, 4. 10, 37, 2. 30, 1, 8. 38, 1, 4.

Ἀλλοτρίως διακεῖσθαι πρὸς Ῥωμαίους, 3, 67, 8. ἀλλοτριώτατα, 31, 5, 4.

Ἀλλόφυλος, diversæ nationis, extraneus. *Conf.* φῦλον, et ὁμόφυλος. *Intuitu Romanorum* ἀλλόφυλοι *sunt populi qui non sunt Italici*, 6, 31, 9. *Romani* ἀλλόφυλοι *sunt Græcis*, 9, 37, 7. 9, 39, 3. ἀλλοφύλους δυνάμεσιν, diversarum gentium militibus *usus est Hannibal*, 3, 61, 5. 24, 9, 5.

Ἄλλως. 1) οὐδ' ἄλλως εἰπεῖν οὐδὲν πίπτομεν, neminem aliter dicturum, contra dicturum, 9, 28, 1. 3, 80, 5. 2) ἄλλως. *i. q.* ματεύων, ὡς ἔτυχε, *temere*, 3, 38, 3. 3) ἄλλως πως καὶ 28, 7, 13. *in* ἄλλως τι *mutandum videtur.* ἄλλως τι καὶ, 9, 39, 4. *ubi particula* καὶ, *cum abesset a MStis, ex conject. adjecta est a Casaub.* 4) ἄλλως, *in tristiorem partem; scilicet* aliter quam pro spe; ἐὰν ἄλλως πως τὰ παρόντα περιῇ, 3, 109, 10. ἐὰν δ' ὡς ἄλλως (*i. q.* ἄλλως πως) ἐκβῇ τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον, 15, 10, 3. 15, 11, 5.

Ἄλξις *mendosa olim scriptura* 5, 68, 1. *pro* ἄλις.

Ἀλοᾶσθαι. ἠλοήθησαν, protriti, conculcati sunt, 10, 12, 9. (*i. q.* συνεπατήθησαν, 4, 58, 8. 14, 4, 10.) *Mendose* ἠλογήθησαν *libri.*

Ἀλογεῖσθαι, decipi. ἀλογηθῆναι, 8, 2, 4. ἠλογήθησαν, 28, 9, 8.

Ἀλόγημα, absurditas, error, absurde et imprudenter factum, peccatum, 9, 16, 5. 10, 33, 6. 12, 19, 7. 12, 20, 2. 12, 22, 1. 16, 20, 1.

Ἀλογία. 1) *fere ut præcedens* ἀλόγημα, absurditas, temeritas; absurde, temere, repugnanter, præter rationem et contra rationem dictum aut factum: ἐξέφηλμος ἀλογίᾳ τῆς βοηθείας, 1, 10, 3. 1, 11, 1. ταῦτα τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλέα, 1, 15, 6. ἡ τῶν πραγμάτων ἀλογία, 18, 37, 5. ἦν πλέις ἀλογίας καὶ θυμοῦ βιαίου, non rationem, ferocem iram unice sequebatur, 3, 15, 9. *Adde* 4, 35, 6. 5, 107, 7. 10, 23, 6. 15, 19, 4. 18, 36, 7. 23, 9, 12. 28, 7, 12. *ubi* contemtum *interpretatus erat Casaub.* 2) confusio, perturbatio. 5, 53, 7. 15, 14, 2. 3) silentium, tacitus stupor, 36, 5, 4.

Ἀλογιστία, temeritas, defectio a recta ratione, stoliditas, alienatio mentis, furor. 11, 4, 2. 17, 15, 16. 28, 9, 4. οἱ μὲν ἀλογιστίαν, οἱ δὲ μανίαν ὄψεσθαι ἔδοξαν, *Fr. gr.* 12. ὑπὸ τῆς μέθης καὶ ἀλογιστίας ἐλαυνόμενοι, 5, 15, 3. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ ἀλογιστίας, præ ira et furore, 2, 30, 4.

Ἀλόγιστος, inconsideratus, imprudens, stultus; θυμοῦ ἀλογίστου πλέης, 2, 21, 2. ἀλόγιστος καὶ ἄκριτος τόλμα, 3, 19, 9. ἀλόγιστος καὶ ταπεινὸς, 3, 63, 7. ἀλογιστότερος ὑγιαίνειν, 3, 48, 1. ἀλογιστότατος, 3, 47, 7.

Ἀλογίστως, imprudenter, stulte, præter et contra rationem; εἰκῇ καὶ ἀλογίστως τοῖς πρόσθεν κεχρημένοις, 1, 52, 2. γυναικωθέντας καὶ ἀλογίστως, 2, 8, 12. προπετῶς καὶ ἀλογίστως, 27, 2, 10.

Ἄλογος, absurdus, a ratione alienus; ἄλογοι εἰσοφλυγίαι καὶ πλημμεναὶ, 2, 19, 4. ἄλογοι προφάσεις, 3, 15, 9. 10, 26, 4. ἄλογος θυμὸς, 3, 81, 9. 6, 56, 11.

Ἀλόγως, temere, sine ratione, præter rationem; οὐ μόνον ἀλόγως, ἀλλὰ μᾶλλον ἀδίκως, 3, 15, 11. 5, 49, 4. 5, 110, 10. 27, 13, 14. ἀλόγως πως, nescio quo modo, mirum qui fieri potuerit, 5, 15, 7.

Ἀλάστ. ἀλάστων, oberrans, vagabundus, 26, 10, 1.

Ἀλαστιδωτεὶ θώρακες, 6, 23, 15. 31, 3, 3.

Ἄλαστος. εἰς τὴν ἄλαστον ἐνέπεσον, 21, 3, 3. εἰς τὴν ἄλαστον ἀπῴχην, 4, 76, 5. 20, 10, 7. ἀλάστους καὶ πόδας, 3, 82, 8.

Ἀλαστοπάλαια, damnum, jactura, 4, 47, 1.

Ἀλαστοπάλλας, inutilis, *id est*, noxius, perniciosus, damnosus, 3, 116, 13. 4, 49, 2. 11, 5, 7. 28, 6, 4. 29, 7, 3.—" *ut apud Cic. de Inv.* 1, 49. inutilis *civis, pro* pernicioso." *Ern.*

Ἅμα, simul, eodem tempore; τὰ πρότερον, καὶ τὰ ἅμα (*scil.* γιγνόμενα,) καὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις, 3, 31, 11. omnes simul sumti; τῆς ἅμα' ἐκπαιδεύσεως τὸν ἀριθμὸν, 10, 17, 13. simul hoc et illud; ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, 1, 11, 10. 2, 11, 3. ἅμα δὲ, *absque praecedente* ἅμα μὲν, *v. c.* ἀβούλως, ἅμα δ' ἀνάνδρως, 1, 11, 5. αὐτοπαθῶς, ἅμα δὲ ἀληθινῶς, 3, 12, 1. ἀχρεῖς, ἅμα δὲ περιχαρεῖς ὄντες, 7, 17, 5. ὑπερόν καὶ πρακτικὸν, ἅμα δὲ καὶ δυσδιάλυτον, 1, 26, 16. ἅμα τοῦτο καὶ ἐκεῖνο, simul hoc et illud, ἅμα τῆς θαλάττης ἥψαντο, καὶ τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων ἀντέχοντο, 1, 24, 7. *Qua in phrasi eam rem priori loco ponere amat Polybius, quae natura posterior videri debebat, velut* πρόσοδον ἔχοντες τῆς ἐκείνου πορείας ἅμα καὶ σωτηρίας, 4, 35, 6. 3, 5, 3. 5, 3, 6 *sqq.*

ἅμα *seq. dat.* cum, simul cum; ἅμα τῇ φωνῇ, prima luce, 1, 12, 2. *et saepe alias;* ἅμα τούτοις, eodem tempore, 4, 2, 11. Μάγωνα καὶ τοὺς ἅμ' αὐτῷ Καρχηδονίους *scil.* ὄντας, 10, 18, 1. τοὺς ἅμα τούτοις ἱππεῖς, 3, 65, 5. ἅμα τούτοις καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, 10, 23, 5. *ubi plerique codices* ἅμα καὶ τούτοις *dabant.* τοὺς ἅμ' αὐτῷ φυγόντας *restituimus Polybio* 23, 2, 5. *ubi perperam vulgo* τοὺς ἀμφ' αὐτῷ *legebatur.* ἅμα τῷ καταισχῦναι τὴν πόλιν, 2, 57, 4. ἅμα τῷ διανγάζειν, 3, 104, 5. ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ, 2, 53, 5. *et sic sexcenties cum dat. et infinitivo.* ἅμ' αὐτῷ προσπεσεῖν τὴν τῆς Καρχηδόνος ἅλωσιν *ex Gronovii conject. edidi* 10, 34, 2. *ubi vulgo* ἅμα τῷ προσπεσεῖν *absque* αὐτῷ *legebatur.* ἅμα τῷ πρὸς τὸ πρῶτον φυλάκιον προσμῖξαι τοὺς περὶ τὸν Διογένην, 10, 30, 6. *ubi articulum* τῷ, *quem ignorabant codices, adjecit Casaubonus. Non solum vero accusativus cum infinitivo post* ἅμα τῷ *ponitur, verum etiam nominativus casus; veluti* ἅμα τῷ συνιδεῖν οἱ βάρβαροι τὸ γεγονὸς, 10, 31, 3. *sed id quidem per trajectionem intelligendum, pro* οἱ βάρβαροι δὲ ἅμα τῷ συνιδεῖν &c.

Pro ἅμα *perperam dant* ἀλλὰ *veteres codices MSti* 2, 38, 4. *Vicissim pro* ἀλλὰ *mendose dant* ἅμα, 4, 45, 6.

Ἀμαξα. δίνας τοὺς ἀνθρώπους γυμνοὺς ταῖς ἀμάξαις ὕλακι, 23, 16, 5.

Ἀμαράκινον μύρον, 31, 4, 2.

Ἀμάρτημα γραφικὸν, scribarum error, 34, 3, 11.

Ἀμαυροῦν, obscurare; τὴν δόξαν, 20, 4, 3. τὸ τέλος τῶν ἰδίων πράξεων, 22, 5, 11. ἀμαυροῦν καὶ ταπεινοῦν τι, minuere verbis, 6, 15, 7.

Ἀμαχητὶ, 10, 14, 13.

Ἀμβλεῖα γωνία, 4, 43, 9.

Ἀμβλυγώνιον, τὸ, 34, 6, 7.

Ἀμείβεσθαί τινα πᾶσι τοῖς τιμίοις, 12, 5, 3. σίτῳ ἀμείβονται, 4, 38, 5. *ubi Casaub.* in frumento mutuum faciunt; *puto,* alternatim *alias invehunt, alias evehunt, nempe adjicitur,* ποτὲ μὲν ὑπαίφνης διδόντες, ποτὲ δὲ λαμβάνοντες.

Ἀμειψις, permutatio mercium; τὰς ἀμείψεις ποιεῖσθαι πρός τινας, 10, 1, 5.

Ἀμελλήτως, haud cunctanter, sine cunctatione, 4, 71, 10. 16, 34, 12.

Ἀμετάθετος ἐπιβολὴ, pertinax con-

silium, a quo nullo pacto absistere volumus, 2, 32, 5. ὁρμὴ, 15, 37, 7. διάληψις, judicium immutabile, 30, 17, 2.

Ἀμεταπλήτως ὁρμὴ, effusus impetus, 37, 2, 7.

Ἀμεταμέλητος αὐτοῖς ἔσεται πίστις, numquam pœnitebit eos præstitæ fidei, 24, 12, 11. προαίρεσις, 21, 9, 11.

Ἀμηχανία. εἰς ἀμηχανίαν ἐμπίπτειν, 5, 78, 3. 22, 8, 9. ὀλοσχερὴς ἀμηχ. περίστη αὐτοὺς, 36, 1, 1. εἰς πολλὴν ἀμηχανίαν ἦγον αὐτοὺς, 36, 2, 9. ἐν ἀμηχανίαις εἶναι, 33, 10, 6. 35, 4, 7. *ubi Ursinus* ἐν ἀμηχανίᾳ *ediderat, ex ingenio, ut videtur.*

Ἀμιλλᾶ καὶ ζῆλος ἐν τοῖς κινδύνοις, 6, 39, 8. ἄμιλλαν ποιεῖσθαι τῆς ἰδίας τινα ἐναργείας, 3, 98, 10.

Ἀμιλλᾶσθαι πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, 30, 10, 5. ὑπὲρ τοῦ φθάσαι, 5, 86, 8. περὶ τὸ προσπεσὸν ἀεὶ πάντων ἐμοῦ ταῖς ὑπονοίαις ἀμιλλωμένων, 6, 18, 3.

Ἀμιξία, confusionem *interpretatur Ern. minus recte; est* status rerum ubi nulla sunt mutua commercia, ubi non communicant inter se homines, 1, 67, 3 *et* 11. *ubi bene Casaubonus* separata consilia *vertit; nempe quod nec inter se communicarent seditiosi, quippe sermonem alii aliorum non intelligentes; nec cum ducibus et probis viris, quippe quibus diffidebant. De quo et monuit idem Ernestus in Addendis ad Lexicon Polyb.*

Ἀμμώδης χώρα, 12, 3, 2.

Ἀμνημόνευτος. οὐκ ἀμνημόνευτον παραλιπεῖν, 2, 35, 4.

Ἀμνησικάκητον ποιεῖσθαι (τινὶ) τὴν ἁμαρτίαν, culpam alicui condonare, 40, 12, 5.

Ἀμοιβά. τὴν εἰκοῦσαν ἀμοιβὴν ἐπιφέρειν αὐτοῖς τὰ δαιμόνιον, 1, 84, 10.

Ἄμοιρος, expers, 2, 17, 9. 37, 3, 6. τόπος ἄμοιρος θανασίμων θηρίων, 1, 56, 4.

Ἀμπελίνη βακτηρία, virga vitea, 29, 11, 5.

Ἄμπωτις, ἡ, τῆς ἀμπώτιος, recessus maris, 1, 39, 3. 20, 5, 7. *cf.* Ἀνάπωτις.

Ἀμύθητον πλῆθος, 2, 26, 5.

Ἀμύνειν τινὶ, opem ferre, subvenire alicui, 6, 4, 2. ὅταν ἀμύνῃ τις περὶ πάντων ἐν τοῖς δεινοῖς, si quis in periculis pro omnibus, *vel* ante omnes, propugnet, 6, 4, 8. ἀμύνασθαι στενάζοντες διὰ τὰς ἐλαττώσεις, studentes ulcisci clades, 2, 36, 6. ἀμύνεσθαι τοὺς ἠδικηκότας, ulcisci, punire auctores injuriæ, 2, 6, 9. 3, 30, 4. ἀμύνασθαί τινα, pugnare adversus hostem, repellere, 3, 53, 6.

Ἀμυντήριον εὐκαιρότατον κατὰ τῆς Εὐρώπης, propugnaculum, 18, 32, 2.

Ἀμφίρροστος, dubius, anceps. ἀμφιρρόστους ἐλπίδας ἔχειν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, 5, 85, 6.

Ἀμφί. τοὺς ἀμφ' αὐτῷ φυγόντας mendose *vulgo edebatur* 23, 2, 5. *pro* ἀμ' αὐτῷ.

Ἀμφιβάλλειν, dubitare, litigare, περί τινων, 40, 10, 2.

Ἀμφιδήριτος νίκη, anceps victoria, 4, 83, 8. μάχη, 35, 2, 14.

Ἀμφιδοξεῖν περί τινων, dubitare de re, 32, 26, 5.

Ἀμφίδοξος κίνδυνος, anceps prælium, 9, 4, 4. ἀμφίδοξος νίκη, 11, 1, 8. ἀμφίδοξα τέλη τῶν κινδύνων, 18, 11, 11. ἀμφίδοξοι ἐλπίδες, 15, 1, 12.

Ἀμφίδρομος τόπος, locus in freto Siculo ubi in gyrum agitur cursus aquæ, 34, 2, 5.

Ἀμφικτύονες. οἱ αὐτῷ τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον συνίστασι, 40, 6, 6.

Ἀμφισβητεῖν, contendere, certare. ἀμφισβήτουν περὶ Σαρδόνος, 8, 3, 3. ὑπέρ τινος, de re, 1, 2, 3. 3, 2, 4. *et nude* τινὸς, *per ellipsin præpositionis*, 1, 2, 6. 20, 4, 6. τινὶ ὑπέρ τινος, 1, 71, 5. τινὶ τινὸς, cum quo de qua re, 2, 71, 7. ἀμφισβητεῖν πρὸς τὰ λεγόμενα, opponere se dictis, 2, 2, 10. τὰ ἀμφισβητούμενα, res controversæ, contro-

veteriæ, 1, 68, 11. 1, 80, 12. 12, 16, 4 *et* 7. *Sic* περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων *ex melioribus codicibus Polybio restituimus* 3, 21, 6. *pro vulgato olim* ἀμφισβητούντων.

Ἀμφισβήτησις, dissidium, 5, 93, 4. ἀμφισβήτησις πραγμάτων, contentio de propagando imperio, 6, 48, 6.

Ἀμφίστομος δύναμις, ἀμφιστ. τάξις, acies bifrons, 2, 28, 6. 2, 29, 4.

Ἄν. 1) *pro* ἐὰν *positum, cum indicativo construitur rariori usu* 9, 31, 2. 2) *i. q.* κἄν, licet, quamvis, *aut in hoc mutandum*, 2, 56, 10. 3) *Potentialis particula; ter repetita in eadem phrasi*, 18, 18, 1. *temere omissa ab editoribus*, 2, 56, 2. *temere adjecta*, 3, 1, 6. 1, 1, 1. *Ubi in protasi præcessit conjunctio* εἰ, *in apodosi promiscue vel adjici vel omitti potest potentialis particula;* 4) *Alii usus:* ἡμᾶς δ' οὐ μόνον ἂν δοκῇ Καρχηδονίοις τὰ τότε συμβαίνοντα παρέχειν ἀπορίαν, 9, 3, 5. *ubi satisne sana sint illa verba* ἂν δοκῇ παρέχειν, *dubitare licet.* οἷον γὰρ ἂν δόξαι τινῶν εἶναι συμβαίνῃ τὸ τοῦ τύχους ὕψος, 9, 19, 6. *ubi* συμβαίνῃ *ex Suida recepi pro vulgato* συμβαίνει, *quod vide an teneri debuerit legendumque* ἀνὰ δέκα *pro* ἂν δέκα, *ut* ἀνὰ δέκα *sint* deni.

Ἀνά. 1) *de tempore,* ἀνὰ ἑκάστην (*vel* ἐφ' ἑκάστην) ἡμέραν, 1, 59, 12. 2, 2, 8. 3, 112, 6. (*i. q.* καθ' ἑκάστην ἡμέραν, 1, 68, 6.) 2) *de directione motus,* sursum; ἀνὰ τὸν Πάδον ποταμὸν, adverso flumine, 3, 75, 3. 3) secundum, pro ratione; ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον, *ex Reiskii emendatione, pro vulgato* ἅμα, 3, 37, 1. 4) *distributive, de numeris;* ἀνὰ τέτταρας, quaternos, 2, 10, 3. ἕκαστον στρατόπεδον, ἀνὰ τετρακισχιλίους πεζούς, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους, 1, 16, 2. 2, 24, 13. ἀνὰ διακοσίους καὶ τριακοσίους ἱππεῖς, partim ducenos, partim trecenos, 3, 104, 4. ἀνὰ τρισχιλίους, καὶ πεντακισχιλίους, ποτὲ δὲ καὶ μυρίους, alias ter mille, alias quinquies, semel etiam decem millia, 10, 46, 3. ἀνὰ μέρος, alternatim, sua quisque vice, 4, 20, 10. *Conf.* ἄν *in fine.*

Ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὡς ἐπὶ τὴν οἰκίαν, e foro (Romano) domum abire, 10, 4, 6.—"*nam in forum qui eunt, dicuntur Romanis descendere.*" *Ern.* εἰς τὸν πόλεμον ἀνέβαινον *perperam olim erat editum pro* ἐνέβαινον, 2, 62, 6. *Sic* ἀνέβαιν *mendose pro* ἐνέβαιν, 5, 68, 3. *De flumine usurpatum, est* augeri, intumescere; *vide* προσαναβαίνειν.

Ἀνάβασις, adscensus montis, 1, 55, 9. 3, 54, 4. 3, 60, 3. αἱ ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις, 5, 8, 2.

Ἀναβάτης, sessor, *de equite;* οὐ μόνον τὸν χαλινὸν προσδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην, *proverbialiter dictum*, 21, 12, 9.

Ἀναβιβάζειν τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν τοῖχος, milites jubere murum conscendere, 7, 17, 9. ἡ τύχη ἐπὶ τὴν ἐξώστραν, ἐπὶ τὴν σκηνὴν, ἀνεβίβαζε τὴν αὐτῆς ἄγνοιαν, in scenam produxit, *i. e.* omnibus conspicuam fecit, 11, 6, 8. 29, 7, 2.

Ἀναβλύειν, scaturire, ebullire, 34, 9, 7.

Ἀναβοᾶν, exclamare, 3, 62, 7. 10, 32, 6. κατ' ὄνομα τὸν Ξάνθιππον ἀναβοῶντες, cum clamore nominatim eum ducem postularunt, 1, 33, 4. ἀναβοῶντες ἐκ πολλοῦ, μένειν κατὰ χώραν, adclamantes e longinquo, manerent in vestigio, 8, 32, 3. ἀνεβόα τις, βοήθει, exclamavit aliquis, auxilio venite! 13, 8, 5.

Ἀναβολή, 1) adscensus; *cum* ipsa adscensio; *tum* via qua adscenditur; 10, 30, 5. 3, 51, 13. 1, 55, 10. τῶν Ἄλπεων, 3, 39, 9. πρὸς τὰς Ἄλπεις, 3, 50, 1. αἱ εἰς τὸ ὄρος ἀναβολαὶ, 5, 54, 7. τὴν ἀναβολὴν ποιεῖσθαι, ascendere, 3, 50,

3. 2) dilatio, mora; οὐδ' ὑπτιοῦν ἀναβολὴν ἐποιήσαντο τῆς τιμωρίας, *Spicileg. ex lib.* XXIV. *num.* 3.

Ἀναγγέλλειν τι τινί, renunciare, denunciare, aperire alicui aliquid, 1, 43, 2. 2, 26, 2. 2, 27, 3. 20, 11, 8. τὶ πρός τινα, 1, 67, 11. renunciare legationem, 25, 2, 7.

Ἀνάγειν. 1) captivum, vinctum abducere, (*sive de terra in naves, sive e mari in terram, sive undecumque ducere ad regem, ad imperatorem, Romam &c. conf.* ἀναφέρειν, ἀνακαλεῖν, ἀνατίμπειν.) 1, 29, 7. 2, 8, 2. 8, 22, 7. 8, 26, 2. 20, 11, 5. 27, 13, 14. *Sic passive,* ἀνάγεσθαι δεδημένον 40, 4, 2. 2) ἀνάγειν τι εἰς παραπόνδημα, ad fœderis violationem referre aliquid, interpretari ut perfidiam, 5, 67, 9. *cf.* ἄγειν. 3) ἀνάγεσθαι, vela dare, oram solvere, navi *vel* cum classe proficisci, 1, 21, 4. 1, 23, 3. 2, 3, 8. 14, 10, 6. ἀνάγεσθαι ἐπί τινα, navi in aliquem invehi, 1, 46, 12. 4) τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀναγαγεῖν *mendose scriptum videtur* 3, 5, 7. *pro* ἀγαγεῖν, *in quod consentiunt libri ibid. vs.* 8.

Ἀναγκάζειν. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναγκασθῶσιν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων ἐλπίδες, *sic consentientibus libris editum erat* 10, 3, 7. *ubi* ἀναρτηθῶσιν *ex conject. correxi.*

Ἀναγκαῖος. ἀναγκαῖος καὶ συγγενὴς, 5, 71, 2. χρείας ἀναγκαίας παρέχεσθαί τινι, majoris momenti operam alicui præstare, (*rendre des services essentiels,*) 12, 5, 1. ἀποπηδᾶν ἐπί τι τῶν ἀναγκαίων, secedere de via necessariæ cujusdem functionis caussa, corporis deonerandi caussa, 5, 56, 12. διὰ χειλῆ τἀναγκαῖα παρασκευάζειν τινί, 1, 18, 5. ὑποχρεῖν τοῖς ἀναγκαίοις, 1, 17, 2. τὰ μέτρια καὶ τἀναγκαῖα τῶν χορηγιῶν, modica, sufficiens copia commeatuum maxime necessariorum, 1, 18, 11. τὰ ἀναγκαῖα, res magni momenti, 2, 35, 6. ἀναγκαιότερα καὶ συμφερώτερα λέγειν, 5, 49, 6. τὸ ὑφέτερον ἀναγκαιότερον τίθεσθαι τοῦ κοινοῦ, potius ducere, 4, 61, 5. ἀναγκαιότατα, res maximi momenti, 3, 32, 6. (*i. q.* κυριώτατα *ibid. vs.* 5.) 12, 28, 4. τὰ ἐν ἀνθρώποις ἀναγκαιότατα, res quæ hominibus carissimæ esse solent, 4, 61, 10. ἀναγκαιότατοι καιροὶ, tempora maxime necessaria, periculosissima, 2, 60, 6. 4, 79, 3. ἀναγκαῖόν ἐστιν αὐτοῖς τοῦ δήμου ὡς τὸ διαλύσασθαι, populi consensu opus est senatui ad pacem concludendam, 6, 15, 9.

Ἀναγκαιότης πρός τινα, necessitudo, cognatio; *de adfinitate,* 18, 34, 10. 28, 19, 2. *Temere pro* ἀναγκαιότητα 4, 48, 9. *editum erat* συγγένειαν.

Ἀναγκαίως καὶ φυσικῶς ἐπιτελούμενα, quæ fiunt naturæ necessitate, 6, 10, 2.

Ἀνάγκη. 1) κατ' ἀνάγκην, i. q. βίᾳ, vi, necessario, *active:* 1, 37, 7. *passive,* necessitate coacti, velint, nolint, 3, 67, 5. οἱ ἐξ ἀνάγκης οἰκέται, (*si vera scriptura*) servi, 39, 2, 4. 2) τὰ πρὸς τὰς ἀνάγκας ὄργανα, instrumenta torturæ, 15, 28, 2.

Ἀνάγνωσις, lectio, (*in qua mirum est quantum valeat usus,*) 10, 47, 6 *sqq.* lectio libri, 9, 1, 5.

Ἀναγορεύειν μέγεγμα, alta voce recitare, proclamare, 18, 29, 4 *et* 9.

Ἀναγράφειν, scribere, perscribere, memoriæ prodere, τὰς πράξεις, *de historico,* 1, 1, 1. 2, 37, 4. 9, 45, 1. *De consignatione rerum in publicis commentariis vel monumentis,* 12, 11, 5.

Ἀναγραφὴ, recensio, enumeratio, 3, 33, 17. δημοσία ἀναγραφὴ, scriptum publicum, monumentum publicum, 12, 11, 4 *sq. et vs.* 9. 12, 12, 1.

Ἀναγωγή. 1) erectio in altum. τὴν

ἀναγωγὴν ποιῆσθαι, i. q. ἀνάγεσθαι, oram solvere, vela dare, 1, 46, 10. 5, 95, 4. 14, 10, 4. *coll. vs.* 6. 16, 4, 4 *et* 6. 2) *sigillatim* reditum *videtur significare*, 1, 46, 7. ὥθουν ἐγένετο περὶ ἀναγωγήν. 3) αἵματος ἀναγωγή, sanguinis rejectio. *crachement de sang*, 2, 70, 6. 4) *i. q.* ἀγωγή, disciplina, institutio; πυθέσθαι τὴν Κρητικὴν ἀναγωγήν, 33, 15, 5.

Ἀναγωγία, ἡ τοῖς ἰδιώταις παρυπάρχουσα, rusticitas, ruditas, 7, 10, 5. *vulgo* ἀγωνία *mendose.*

Ἀνάγωγος, rudis, incultus, ferus, (*opp.* τῷ πολιτικῷ) 34, 14, 2. indoctus, literarum rudis, 12, 25, 6. (*i. q.* ἄδικος *vs.* 9.) *Sic apud Gellium VII.* 3. inerudite et ἀναγώγως.

Ἀναδασμοὶ γῆς, divisiones agrorum, 4, 17, 4. 6, 9, 9. *et nude* ἀναδασμοί, 4, 81, 2 *et* 23.

Ἀναδεικνύειν, 1) ostendere, declarare, demonstrare. τὴν πυρσὸν ἀναδείξαντες, facem ostendentes, tollentes, 8, 30, 10. ἀναδείξαντες αὐτοὺς, *pro* ἑαυτοὺς, ex occulto coorti, ostendentes se hostibus, 2, 67, 1. πολέμιον, ἐχθρὸν τινὶ ἀναδεικνύναι ἑαυτὸν, 2, 46, 5. 11, 29, 3. ὃν ἀνέδειξαν ἱερέγετην αὐτῶν, publice prædicaverant, 1, 80, 12. ἀναδείκνυσι ἑαυτὸν βασιλέα, regem se renunciaverat, 4, 48, 3. 4, 51, 3. *conf.* ἀνάδειξις. 2) reddere aliquem *talem*; Πλείστων μίγιστον τῶν ποτὲ τὴν Ἰλλυρίδα δυνατῶν ἀναδεδείχασι, 22, 4, 3. *i. q.* πεποιήκασι *vs.* 2.—" reddidistis, *quod alias est* ἀπεδείξατε." *Ern.* 3) ἀναδεδομένος, in lucem editus, natus. 30, 2, 6. *Corruptus aut defectus est locus* 32, 19, 9. τοῖς γε μὴν ἐκτὸς τὸν πόλεμον ἀναδεδομένοις.

Ἀναδεῖν, religare, adligare. *In verbo med.* ἀνεδεῖτο *et* ἀνεδήσατο τὰς μίτρας τῶν, 1, 28, 7. 3, 96, 6. 16, 6, 13. *In passivo, notione act. vel reciproca*; ἀναδεδεμένος τὴν ναῦν, navem e sua revinctam trahens, 16, 6, 10.

Ἀνάδεσις τοῦ διαδήματος, solennis assumtio diadematis, inauguratio regis, 15, 26, 7.

Ἀναδενδρίτης οἶνος, vinum arbustivum, 34, 11, 1.

Ἀναδέχεσθαι. 1) suscipere, in se recipere, sustinere, *veluti* πράξεις, 4, 14, 3. 1, 81, 9. *Sic et* ἀναδέχεσθαι τὴν πρᾶξιν εἰς αὐτὸν, 8, 17, 4. ἀναδέχεσθαι πόλεμον, bellum suscipere, 1, 88, 12. 3, 10, 3. 29, 2, 2. πόλεις γενναίως ἀναδεδεγμένας τὸν πόλ. quæ bellum generose sustinuerant, 1, 82, 8. ἀναδεξάμενος πολιορκίαν, qui obsidionem ultra toleravit, 2, 61, 7. εὐγνώμως ἀναδέχεσθαι τὰς περιστάσεις, 3, 4, 5. πολλὰς ἀναδεξάμενος χάσεις καὶ ταλαιπωρίας, sustinuerat, toleraverat, 4, 70, 1. πᾶν βουλεύσασθαι ἀναδέξασθαι, omnia potius pati velle, 13, 4, 3. 2) recipere alicui, spondere, polliceri; *cum dat pers. et accus. rei*, ἀναδέχεσθαι τοῖς στρατιώταις τὴν τῶν ὑπαρχόντων ἀπόδοσιν, 11, 25, 9. *Sic et* recipere pro alio, polliceri pro alio; πᾶν ἀναδέχεσθαι διότι ποιήσομεν τὸ προσταττόμ. 39, 1, 6. *si modo sana ibi et integra oratio. Rursus cum fut. infin.* ἀναδεχόμενος ἐγχειρεῖν αὐτοῖς τὴν πόλιν, 5, 74, 7. περὶ τῶν ἐξῆς ἀναδέχονται μᾶλλον αὐτῷ, 10, 6, 6. πάντα ποιήσειν Ῥωμαίους ἀναδεχόμενος, 32, 4, 3. 3) sponsorem fieri pro aliquo; τὸν Μεγαλέων Λεόντιος ἀνεδέξατο τῶν χρημάτων, 5, 16, 8. *cf.* c. 15, 9. *et* c. 27, 1 *et* 4. 4) exspectare aliquem, 1, 52, 8. 3, 68, 6. 5) ἀναδεξάμενος (*scil.* τὸν λόγον) ἄρτιον, suscipiens sermonem, *prenant la parole*, 18, 20, 1. *Pro olim vulgato* ὃν οὐδ' ἀναδέχεσθαι ἐβουλήθη 33, 5, 5. *correxi* ὃν οὐδ' ἀνέχεσθαι.

Ἀναδιδόναι. 1) distribuere, *inter plures*, 2, 33, 4. 5, 64, 1. 2)

offerre, tradere, (*etiam uni soli; Gallice présenter;*) χρυσοῦν στέφανον ἀνέδωκε μόνῳ τῶν παρόντων, 15, 31, 8. ἀνέδωκαν τοῖς ἄρχουσιν ἐπιστολὰς παρὰ τῶν βασιλέων, 29, 10, 7. 3) communicare cum aliquo; ἀναδίδωσι τὴν πρᾶξιν αὐτῷ, patrandæ rei consilium cum eo communicavit, 8, 17, 2. *Huc pertinet illa phrasis Polybio familiaris,* διαβούλιον ἀναδιδόναι τοῖς φίλοις, ad deliberandum proponere, περί τινος, *vel,* τί δεῖ ποιεῖν, 5, 58, 2. 5, 102, 2. 7, 5, 2. *Fragm. gramm.* 18. *Conf. et* ἀποδιδόναι.

Ἀναδιδράσκειν, fuga salutem petere, 29, 7, 1. —" *sed corrige* ἀναδέδρασκεν." *Ern. Ego vero, cur solicitandum sit illud verbum, quamquam non adnotatum Lexicographis, non video.*

Ἀνάδοσις, 3, 57, 8. —" de cibis in cœna distributis, *ut apud Athen. et alios; verterim* perceptio, *nam jungitur* τροφή." *Ern. Immo vero,* digestio ciborum.

Ἀναδοχή, sponsio pecuniæ, 5, 27, 4. (*i. q.* ἐγγύη *vs.* 7. *et cap.* 28, 6.) *conf.* ἀναδέχεσθαι.

Ἀναδραμεῖν, *vide* ἀνατρέχειν.

Ἀναδρομή, receptio, facultas sese recipiendi; ἀναδρομὴ γίγνεται, καὶ σφαλλόμενα, *Fr. gr.* 14.

Ἀναδύεσθαι. ἀνέδυτο τὴν ἔξοδον, vitavit, refugit expeditionem, 4, 7, 6.

Ἀναζευγνύναι, castra movere, progredi, proficisci cum exercitu (*etiam ex urbe,*) 1, 11, 8. 1, 29, 6. 2, 54, 12. 3, 17, 1. 4, 64, 3. 31, 26, 8. *Conf.* ἀναζυγή.

Ἀναζητεῖν. ἀναζητήσαντες τὴν περὶ τοῦτο προδοσίαν, instituta perquisitione de proditione, 4, 33, 6. ἀναζητῆσαι τοὺς υἱοὺς τῶν ἀπεσταλμένων, 24, 8, 8. ἀναζητηθέν, conquisitum, 22, 26, 17.

Ἀναζυγή, profectio cum exercitu, 3, 44, 13. 3, 68, 1. 5, 1, 12. 5, 5, 14. ἀναζυγὴν ποιεῖσθαι, castra movere, (*ut* ἀναζευγνύναι,) 2, 54, 10. 8, 28, 4. cum classe proficisci, 5, 110, 5. χρησίμους κατὰ τὴν συνεχῆ ταῖς ἀναζυγαῖς, singulis diebus castra moventes, 5, 52, 3. περὶ ἀναζυγὴν γίνεσθαι, *Fr. gr.* 15. iter *vel* profectionem parabant, *vel* castra movebant, *ut Fr. gr.* 80.

Ἀναβάλλειν ταῖς ψυχαῖς, animos recipere, 1, 32, 8.

Ἀνάθημα, τὰ, templorum donaria, 11, 4, 1. 40, 7, 1.

Ἀναθηματικαὶ τιμαί, 27, 15, 3. —" *sunt in* statuis, imaginibus, coronis." *Ern.*

Ἀναθυμιᾶσθαι, sufflari, inflammari, augeri, *de odio,* 15, 25, 7.

Ἀναίδην. τῇ ἐξουσίᾳ ἀναίδην χρώμενος, 10, 26, 5. *corrige* ἀνίδην, *ut alibi fecimus.* (*Conf.* ἀνίδην.) *Ferenda tamen vulgata videri cuidam possit, ob locum mox ad vocem seq. citandum.*

Ἀναιδής. παίουσι τῇς ἀναιδοῦς ἐξουσίας, 32, 6, 7. *ubi MSti quidem* ἀναίδως *dabant, quod ex* ἀναίδην, *idque rursus ex* ἀνίδην *detortum nobis visum est.* ἡ ἀνίδην ἐξουσία *eodem modo dicitur quo ai* ἀνίδην ἡδοναὶ *apud Diodor. T. II. p.* 586. *lin.* 51. *ed. Wessel. Conf. quæ notavimus ad Polyb.* 10, 26, 5.

Ἀναιρεῖν τὰ περὶ τοῦ πολέμου, superiora præclare facta evertere, delere; " (irritas reddere superiores victorias;" *Ern.*) 15, 7, 6. τὴν συμμαχίαν ἀναιρεῖν, fœdus tollere, dissolvere, 32, 1, 3. δόξαντες τὸν πόλεμον ἀνῃρηκέναι, cum putarent sustulisse, confecisse se bellum *cum Romanis,* 9, 11, 2. *conf.* αἴρειν.

ἀναιρεῖσθαι καὶ θάπτειν τοὺς νεκρούς, tollere et sepelire mortuos, 5, 86, 2. ἀναιρεῖσθαι πόλεμον, bellum ultro suscipere, inferre, 20, 5, 3. *Fr. hist.* 57.

Ἀναίρεσις τῶν νεκρῶν, sepultura mortuorum, 5, 86, 4 *et* 8.

Ἀναισχυντεῖν, impudentem esse, 30, 8, 4.

Ἀναισχυντία, impudentia, *quod non pudebat juvenes Romanos, ad militiam citatos, non respondere ad nomina*, 35, 4, 7. *mentiendi* impudentia, 12, 13, 3. obscœnitas vitæ, obsceni mores, 8, 12, 5. fœdum facinus, 40, 5, 5.

Ἀναισχυντογράφος, rerum obscœnarum scriptor, 12, 13, 1.

Ἀναισχύντως καλαισίων, sine pudore, 28, 4, 9.

Ἀναβαλέσθαι τὰ πρὸ ποδῶν, purgare viam, 10, 30, 8.

Ἀναβάλλεσις τοῦ πτώματος, expurgatio ruderum, 2. materiæ ex ruina, 5, 100, 6.

Ἀναβαλεῖν. ἀναβαλέσθαι *et* ἀναβαλέσασθαι τινά, *verbo medio*, 1) ad se vocare, *de magistratu, rege, imperatore, qui inferiorem ad se vocat*, 1, 32, 3. 3, 71, 6. 5, 16, 1. ἀναβαλοῦντο αὐτὸν εἰς τὰς συναρχίας, ad consessum magistratuum citarunt eum, diem ei dixerunt, 4, 4, 2. *Sic Casaubonus* τοὺς ὑπάτους ἀναβαλεσάμενοι 27, 7, 4. *interpretatus est* consules vocatos in senatum; *ubi rectius fuerat* invocantes consules, cum clamore eos obtestantes. 2) receptui canere, milites revocare e pugna, 1, 45, 13. 3, 69, 13. *Passive*, ἀναβληθεὶς εἰς Ῥώμην, Romam accitus, 20, 11, 10. οἱ ἀναβαλόμενοι, *Romam* evocati *Achæi et alii Græci*, 32, 9, 5. 32, 22, 4. 33, 1, 7. 33, 13, 1.

Ἀναβαλόντας τι πρός τινα, aperire alicui aliquid, 4, 85, 6.

Ἀναβάρτων δὶς ἢ τρὶς, ultro citroque ire, 5, 102, 7.

Ἀναβαύειν τινα, excutere aliquem, studiose exquirere ex aliquo, 10, 7, 4.

Ἀναβλᾶν. ἀναβλᾶναι εἰς αὐτὸν τὸ κεφάλαιον τῶν πραξέων, summa rerum ad eum redit. 18, 22, 4.

Ἀνάβλασιν ποιεῖται ὁ ῥοῦς, refringitur, repercutitur cursus aquæ in obliquum, 4, 43, 9.

Ἀναβλέψεως *scriptum maluerat Reiskius* 5, 93, 6. *pro* ἀναβλέψεως, *quod vide.*

Ἀναβλητήρια, τὰ, τοῦ βασιλέως, solennis proclamatio et inauguratio regis, *qui hactenus sub tutoribus fuerat*, 18, 38, 3. 28, 10, 8.

Ἀναβλίνω, discumbere facio, locum in lectulo adsigno, 31, 4, 5.

Ἀναβουλεῦν. ἀναβουλεῦτο τῇ συνόδῳ τί δεῖ ἐστὶ ποιεῖν, concilio deliberandum proposuit, 11, 26, 2.

Ἀναβολιδὴν, reditus, 1, 68, 13. 3, 106, 7. 4, 39, 6. &c. ἀναβολιδὴν ποιεῖσθαι, redire, 5, 22, 5.

Ἀναβολίζεσθαι. *Verbo medio*; συνέδριον ἀναβολίσασθαι τὸ φρούριον τῶν Δυμαίων, recipere castellum Dymæis, *i. e.* pro Dymæis, 4, 83, 2. *Verbo pass.* ἀναβολισθῆναι, redire, reverti, 3, 96, 14. 11, 24, 9. evadere e *naufragio*, recipere se aliquo e *pugna parum prospera*, 1, 38, 5. 3, 74, 8.

Ἀναβοάζειν. πάντες ἅμα ἀναβοῶντες, 36, 5, 3.

Ἀναβοᾶν. ἀναβοᾶσαι πᾶσαν τὴν πίστιν εἰς τινά, 8, 21, 3.

Ἀναβρίπτειν τινά, excutere percunctando, explorare, 2, 27, 3. 4, 68, 4. ὑπὲρ πραγμάτων. 8, 19, 6. 8, 21, 1.

Ἀνάβρυσις, percunctatio, examen, 8, 19, 8. 12, 27, 3.

Ἀναβρύεσθαι, incipere orationem; ἔτι αὐτοῦ τούτου ἀναβρυομένου, 4, 22, 11. — "*Proprie de* prolusione musicorum; *unde Plato transtulit ad* exordium, initium rei, *dixitque v. c.* λόγου ἀναβρύεσθαι, *in Philebo T. II.* 13. *Id imitatus est cum multis Polybius.*" *Ern.*— *Ejusdem usus hujus verbi exempla nonnulla ex aliis auctoribus protulit Reiskius ad h. l. veluti Lucian. adv. Indoctum, T. III. ed. Hemst. p.* 107. *c.* 8. *Plutarch. Convivial. Serm. p.* 161. *lin.* 29.

ed. Franc. et p. 790, 46. et p. 996, 16. *Philostr.* p. 861, 11. *Euseb. Hist. Eccl.* 7, 25.

Ἀναιτῶσθαι, 1) recipere, τὴν ἀρχὴν, 3, 5, 2. τὰ πράγματα, 2, 1, 6. 18, 34, 3 et 6. 2) reficere recreare, (ut ἀναλαμβάνειν) σώματα, ψυχὰς, 3, 60, 7. 3, 87, 3. 3) reparare, τὰς ἐκ τῶν περιστάσεων ἐλαττώσεις, 10, 38, 4.

Ἀναπόλησις στάσεων, conversionum orbis in rebuspublicis, 6, 9, 10.

Ἀναπίπτειν, caput erigere, emergere, attolli, recreari; τὰ τῶν Καρχηδονίων ἀνέπεσε, 1, 55, 1.—"*Exempla plura metaphorici in hoc verbo usus congessit Dorvill. ad Charit. p.* 177." *Ern.*

Ἀναλαμβάνειν, 1) recipere, recuperare, τὴν ἀρχὴν, regnum, 22, 3, 1. τὴν σφετέραν δύναμιν, suas vires, priorem potentiam, 2, 18, 5. τοὺς ἐν Λιβύῃ μείναντας παυόντων ἀναλαμβάνειν, receptis militibus qui in Africa manserant, 1, 86, 12.

2) accipere, *copias educendas*, secum sumere, 1, 26, 5. 1, 29, 9. 1, 30, 2. 1, 32, 8. 2, 1, 6. 2, 27, 5. *&c. Eodem pertinet* τὸν στενὸν ἀναλαβόντες, 2, 6, 6. ἀναλαμβ. εἰς τὸν ναῦν, in navem recipere aliquem, 30, 9, 8.

3) suscipere; *variis modis; veluti* ἀναλαμβάνειν τὴν αἰτίαν τῶν συμβάντων, culpam suscipere, rerum culpæ fieri, 2, 50, 8. τὴν δυναστείαν, suscipere, adire imperium, 3, 8, 2. τὴν ἀρχὴν, 22, 6, 1. πόλεμον, bellum suscipere, *sive ab aliis factum sit belli initium, ut* 1, 71, 5. 1, 88, 11. 3, 8, 8. *sive priores ipsi arma capiamus, ut* 2, 46, 1. 3, 2, 5. 5, 1, 3. ἀναλαμβάνειν φανερῶς τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους ἀγῶνα, 2, 46, 6. ἀναλαμβάνειν βίβλον, suscipere librum, *id est* legere. 3, 9, 3. 26, 7, 5. *nempe* εἰς τὰς χεῖρας ἀναλαμβάνειν, in manus sumere, *ut est* 30, 4, 11. 32, 8, 8. ἀναλαμβάνειν τέχνας καὶ ἐφευρέσεις, artes suscipere, *id est*, adsciscere, sibi parare, addiscere, 3, 4, 10. 9, 20, 8. τὴν ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ἀναλαμβ. sibi parare, 32, 11, 2. τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάνειν, suscipere personam historici, 1, 14, 5.

4) ἀναλαμβάνειν τὰς δυνάμεις, (*scil.* ἐκ τῆς παλαιπωρίας) reficere, recreare milites, 3, 60, 2. 3, 85, 5. *Et reciproce, per ellipsin pronom.* ἑαυτὸν, se recipere, convalescere, 12, 26, 6. *conf.* προσαναλαμβάνειν.

5) τὸν ὁρμὸν τῆς νεὼς ἀναλαμβάνειν, cursum navis inhibere, 16, 3, 4. *Reiskius* 39, 2, 7. *ex codicis Peiresciani præscripto* καὶ λίαν ἀνυλάφῳ *legendum judicaverat; minus probabiliter, ut nobis quidem visum est.*

Ἀνάληψις, refectio, recreatio. ἀνάληψις καὶ θεραπεία τῶν ἀνδρῶν, 3, 87, 1.

Ἀναλογίας, i. e. τῆς περὶ τὰς ἰσοπλατους θωρίας, ἕνεκεν ἔχων, proportionum notitiam habere, 9, 20, 1.

Ἀναλογίζεσθαί τι, 10, 37, 10. ἀναλογιζόμενος ὅτι, 5, 109, 1.

Ἀναλύειν, (i. q. ἀναλίσκειν,) abire, redire, (*in castra,*) 3, 69, 14. ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων, 2, 32, 3. 16, 19, 10. εἰς παρεγχειμασίαν ἀνέλυσε, 5, 29, 8. ἀνέλυσε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐν ἡμέρᾳ ἕξει, 4, 68, 4.

Ἀνάλωτος πόλις, inexpugnabilis, 3, 18, 3. non expugnata, 4, 63, 9.

Ἀναμάχεσθαι τὴν παράστασιν, reparare cladem, 1, 55, 5. ἀναμαχ. τοῖς ὅλοις totis viribus bellum redintegrare, 6, 52, 6.

Ἀναμὶξ ἐκτὸς τάξεως ἐκινοῦντο τὴν μαχὴν, promiscue pugnabant, 1, 45, 9. ἀναμὶξ ἀλλήλοις συμπεσόντες, 2, 28, 9. ἀναμὶξ χεῖσθαι, promiscue manum conserere, 11, 13, 1. πάντες ἦσαν ἀναμὶξ ἀλλήλοις, omnes erant inter se permixti, 16, 4, 9. *Hinc forte defendi possit scriptura probatorum codi-*

cum vehentur, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀναμὶξ τόποις καὶ γυναῖκι γαμετοῖς ἀπαγομένων, *pro quo ex Bav. editum est* ἀναμὶξ ἄρσι τόποις, 2, 56, 7.

Ἀνάμιξις. ἀναμίκτους χύδην, 6, 66, 10. ἀνάμιξιν ποιεῖσθαι, 2, 37, 6. κεφαλαιώδη, 1, 5, 4. ἡ τῶν ἰδίων πραγμάτων ἀνάμιξις, 9, 10, 10.

Ἀναμφισβήτητος ἐλπίς, 3, 64, 3. δόξα, fama, 18, 18, 12.

Ἀναμφισβητήτως κρατοῦντες τῶν ὑπαίθρων, 11, 18, 8.

Ἀναιδεία, 1, 31, 1. 3, 6, 12.

Ἀναιδὲς πρᾶξις, 5, 81, 1.

Ἀναίδως, 1, 11, 5. 3, 94, 4.

Ἀναπολεῖσθαί τι, in memoriam revocare, 5, 36, 7. 15, 25, 7. (*conf.* προσαναπολεῖσθαι.) τὴν συμμαχίαν, renovare fœdus, 23, 1, 5. τὰ φιλάνθρωπα, 4, 26, 8. 28, 10, 9. τὴν φιλίαν, 11, 24, 11. τὰς συνθήκας, 7, 3, 1.

Ἀνανεύειν, 1) negare, repulsam dare, 16, 21, 9. 2) ἀνανενευκὼς, erectus, in altum eminens, sursum spectans, 1, 23, 5. (*coll. cap.* 22, 8.) 18, 13, 3.

Ἀνανέωσις τῆς συμμαχίας, renovatio, 23, 1, 6 *sq.*

Ἀνανευγάστατον σθένος, invictum robur, *Fr. gr.* 57.

Ἀνάντης, arduus, *pro* πρανέστατος *habet cod. Bav.* 5, 8, 1.

Ἀναντίῤῥητος. παῖς τὸ ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων παροιμιαλλὸν ἀναντίῤῥητον γίγνεται, 28, 11, 4. ἀναντιῤῥήτους ἔχειν τὰς τῶν ἀφροδισίων χρείας, 6, 7, 7.

Ἀναντίῤῥητος, 23, 8, 11.

Ἀναξαίνεσθαι. τῆς διαφορᾶς ἀναξαινομένης, recrudescente dissensione, 27, 6, 6.

Ἀνάξιος, *absol.* indignus homo, 15, 26, 10.

Ἀναξυρίδες, ai, braccæ, 2, 28, 7. 2, 30, 1.

Ἀναπαύειν τινὰ, quietem dare, 3, 53, 9. ἀναπαύειν ἑαυτὸν ἐν τῇ καταστάσει, requiescere, 3, 42, 9. ἀναπαύεσθαι καὶ ἡσυχάζειν, quietem et otium agere, 10, 20, 2.

Ἀνάπαυσις εὐσχήμων, honestum otium, 5, 75, 6. εἰς τὰς ἀναπαύσεις ἀπηρτίσθαί τι, in tranquilliora tempora, in majus otium differre, 5, 104, 9. κατὰ τὰς ἀναπαύσεις καὶ ῥᾳθυμίας, per otium, 10, 9, 5. *opp.* αἱ τοῦ πράττειν καιροὶ, *ibid.*

Ἀναπείθειν. τούτους τοῖς λόγοις ἀναπεισθέντας, commotus, 29, 3, 8.

Ἀνάπειρα, exercitatio, 5, 2, 4. ἀναπείρας καὶ μελέτας ποιεῖσθαι, 10, 20, 6. ἀνάπειρα τῶν πλοίων, 26, 7, 8. — " lustratio navium, *cum periculum fit, an sint integræ, instructæ.*" *Ern. Adde, et an satis exercitati remiges.*

Ἀναπειρᾶσθαι ἅπασι τοῖς σκάφεσι, navium omnium experimentum agere, 26, 7, 9.

Ἀναπέμπειν εἰς τὴν Ῥώμην, vinctum Romam mittere, 1, 7, 12. 29, 11, 9. 30, 9, 2. *conf.* ἀνάγω, *et* ἀποκαλεῖσθαι.

Ἀναπεπταμένος. ἀναπεπταμένος τόπος, patens locus, 1, 51, 5. 6, 40, 10.

Ἀναπηδᾶν ἐπὶ τοὺς ἵππους, insilire in equos, 6, 25, 4.

Ἀναπίπτειν, 1) reclinare se, *de remigibus remos adducentibus*, 1, 21, 2. 2) ἀναπίπτειν ταῖς ψυχαῖς, ταῖς ὁρμαῖς, animum abjicere, 4, 51, 8. 20, 4, 6.

Ἀναπλάττειν τι μεῖζον τοῦ συμβαίνοντος, animo sibi fingere, 3, 94, 2.

Ἀναπλεῖν, 1) cum classe exire, (*i. q.* ἀνάγεσθαι) 1, 25, 9. *coll. vs.* 7. 1, 39, 1. 1, 64, 1. 29, 11, 9. 2) redire cum classe, 5, 102, 10. 3) ἀναπλεῖται ἐκ θαλάττης ὁ ποταμὸς, sursum, adverso flumine navigari potest, 2, 16, 10.

Ἀναπληροῦν. ὁ ἀναπληρῶν τὰς βίβλους καὶ ἀπαρτιῶν λόγος, 7, 7, 7.

Ἀναπλήρωσις. εἰσφέρειν τὸ τρίτον μέρος τῆς γῆς εἰς τὴν τῶν προσλαμβανομένων οἰκητόρων ἀναπλήρωσιν, 5, 93, 6. ἀναπλήρωσιν *suspicatus erat Reiskius; sed eadem fere notione teneri vulgata poterit*, ad complendam mensuram, ut satis haberent novi cives.

Ἀνάπλους, 1) exitus cum classe, profectio in altum, 1, 58, 13. 16, 2, 6. τὸν ἀνάπλουν ποιεῖσθαι, i. q. ἀνάγεσθαι, 1, 49, 12. 16, 2, 4. coll. vs. 2 et 5. Sic cod. Aug. 5, 5, 12. διὰ τὸν τῶν Ῥοδίων ἐπ' αὐτὸν ἀνάπλουν, 4, 19, 8. 2) reditum *interpretatus est Valesius* 15, 24, 1. *conf.* ἀναπλῶν.

Ἀναπνεῖν, respirare a malis, 17, 11, 6. 17, 14, 6.

Ἀναπνοή, 1) spiritus; ἴως τῆς ἰσχάτης ἀναπνοῆς, 3, 63, 5. ὑπὸ τὴν ἀναπνοήν, uno spiritu *legere*, 10, 47, 9. 2) respiratio a malis, 1, 71, 3.

Ἀναπόδικτος ἀπόφασις, absque demonstratione, 7, 13, 2.

Ἀναπόκριτος, absque responso; 1) *passive*, qui responsum non accipit, 4, 34, 1. 15, 2, 4. 23, 10, 13. 2) *active*, qui responsum non dat; ἀναπόκριτος ἐξαγωγή, ejulatus nullo dato responso, 8, 23, 6.

Ἀναπολόγητον ποιεῖν τὴν ἁμαρτίαν, 29, 4, 5. ἀναπολ. ψεῦδος, 12, 21, 10.

Ἀναπομπή, deducti captivi *Romam*, 30, 9, 10. *cf.* ἀναπέμπειν.

Ἀναπτύειν. κοχλίας εἱλκον ἀναπτύειν, 12, 13, 11.

Ἀνάπτω. 1) incendo; ὑπολαβόντες αὐτομάτους ἁφθῆναι τὴν χέρσαιαν, 14, 5, 1. 2) sublime suspendo; καταβράπτας διὰ μαχαιριδίων ἀνημμένους, *Spicileg. ex lib. X. num.* 2.

Ἀνάπτωσις, 10, 14, 2. i. q. ἅμπτωσις.

Ἀναρίθμητον πλῆθος, 4, 75, 7. 5, 44, 1. 9, 6, 9.

Ἀνάρσιος, impransus, 3, 71, 10. 3, 72, 3.

Ἀναρπάζειν. ἅρδην ἀναρπασθῆ, funditus deleta est *urbs*, et ex oculis hominum erepta. 4, 54, 6.

Ἀνάρπαστος. ποιεῖν ἀναρπάστους αὐτῶν τοὺς βίους, opes eorum in prædam concessit, fortunas eorum evertit, 9, 26, 7. *Videtur* ἀναρπαστοὺς *acute scribendum, quia est a verbo* ἀναρπάζω, *non ab* ἁρπάζω *cum a privativo.*

Ἀνασβεννύναι ὑπόγαιον, perfringere fornicem canalis subterranei, 5, 71, 9.

Ἀνασεῖν. ὅταν τὶς αὐτὸν ἀναστηθῇν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων ἐλπίδες, 10, 3, 7. *ubi vulgo* ἀναγκασθῇν *legebatur. conf.* ἐξασεῖν.

Ἀνασείειν, ad bellum concitare, *Fr. hist.* 66.

Ἀνασκάπτειν ναοὺς ἐκ θεμελίων, 16, 1, 6.

Ἀνασκευάζειν συνθήκας, fœdera evertere, dissolvere, 9, 31, 6. 9, 32, 8. φήμην, famam evertere, 12, 25, 4.

Ἀνάσκητος, non exercitatus, 1, 61, 4. 3, 70, 10. 3, 106, 5.

Ἀνασκολοπίζειν, cruci adfigere. *Spicil. lib. X. num.* 2.

Ἀνασοβεῖν, terrere, 38, 1, 8.

Ἀνασπᾶν, τὰς γαφύρας, 2, 32, 9. τὰς σανίδας τῆς γαφύρας, 2, 5, 5. 3, 66, 4. τὰς σωλῆνας, 5, 39, 4. τὰς ἀγκύρας, 5, 110, 4. ἀνασπᾶν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ κυνδίνου, 16, 30, 4.

Ἀνάστατος, retractus, excitus, commotus ad discedendum ex aliquo loco, 2, 53, 5. sede sua expulsus, 24, 8, 6.

Ἀνάστασις, *surrectio ex insidiis*, 5, 70, 8. *nempe sic ibi perperam vulgo pro* διανάστασις *erat editum.* ἀναστάσεις τῶν ἀντικολιτευομένων, *factiones*, 30, 7, 8. *sed ibi cum Reiskio* ἀναστάσους *restituimus Polybio.* τὴν τῶν οἰκητῶν ἀνάστασιν 40, 2, 10. abductionem *interpretatus est Valesius;* elevationem in numerum civium et militum *Toupius; nos* motum, turbas, seditionem, insurrectionem.

Ἀνάστατος. ἀναστάτους ποιεῖν, eversa urbe, sedibus suis pellere cives, 4, 27, 6. 9, 9, 4. perdere, delere, 15, 20, 8. πόλεις καὶ βίους ἀναστάτους ποιεῖν, urbes et fortunas evertere, 3, 81, 6. ἐξ πόλος ἀναστ. ποιεῖν πόλιν, funditus delere, 4, 53, 4. ἀνάστατον ποιεῖν χώραν, vastare regionem et cultoribus vacuam reddere, 28, 8, 3. ἀνάστατον

γράσθαι ὑπό τινος, sedibus suis pelli ab aliquo, 2, 9, 8. 18, 34, 7. everti, deleri, *de urbe*, 17, 4, 6.

Ἀνασταυροῦν, crucifigere, e cruce suspendere, 1, 11, 5. 1, 24, 6. 1, 79, 4. 5, 54, 6 *sq.* ἀνασταυροῦσθαι τὸ σῶμα, 8, 23, 3.

Ἀνάστυλος τοῖχος, navis cujus pars anterior et rostrum magis solito in altum erigitur, 16, 3, 8.

Ἀναστίλλειν τοὺς ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων μαχομένους, repellere, depellere, 8, 6, 1. ἀναστίλλεσθαι, sese continere, inhibere se, 9, 22, 9.— "dissimulare, tegere animum et mores." *Ern.*

Ἀναστομοῦν τὰς διώρυγας τοῦ Νείλου, aperire *Nili* claustra, 5, 62, 4.

Ἀναστρατοπεδία, ἡ, mutatio castrorum, profectio e castris, 6, 40, 1.

Ἀναστρατοπεδίζειν, castra movere, 1, 24, 4. 3, 110, 4. 4, 18, 9. 14, 10, 8.

Ἀναστρέφειν, 1) invertere, convertere, *intellige* τὸν ἵππον, 11, 21, 3. *Et omnino per ellipsin pronominis* ἑαυτόν, sese convertere, reverti, 1, 50, 2. 1, 76, 4 *sq.* 4, 11, 2. 4, 12, 7. *et sæpe alias.* 2) ἀναστρέφεσθαι, versari, agere; *ut,* θερσίας καὶ προπετῶς, 1, 9, 7. τυφλῶς ἀναστρέφει, 1, 74, 13. βαθύμως, 1, 86, 5. 3, 76, 9. περί τι, negligenter versari in re, 12, 27, 3. (*sed hic quidem* ἀναστρέφει *ex Casauboni est conject. et MSti* ἀναστρέφει *habent, quod vide.*) ἀσυβῶς ἀναστρέφεσθαι ἐν τισὶ, 25, 1, 10. ἀναστρ. ἐν πράγμασι, in rebus gerendis versari, 1, 14, 7. ἐν ταῖς ἡγεμονίαις, in imperiis versari, ducis munere fungi, 9, 21, 5. ἐπὶ ταῖς κυνηγεσίαις (*putabam* ἐν ταῖς κυνηγ.) ἀναστρεφόμενος, venando occupatus, venationibus dans operam, 32, 15, 19.

Pro olim vulgato ἀνάστρεψαν τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. *ex codicum præscripto correxi* ἀνέστρεψαν, statuas everterunt. *Similiter* 30, 8, 3. *ubi vulgo legitur* τὸ δεινὸν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν καὶ παράβολον ἀνάστρεψαν, *corrigendum* ἀνάστρεψιν *putem*, fortitudinis, quæ eis inesse visa erat, laudem everterunt: *quam emendationem a Reiskio etiam, obiter quidem, et alio loco* (*p.* 364.) *commendatam video. conf.* ἀναστάτους.

Ἀναστροφή, 1) conversio. ἐξ ἀναστροφῆς ἐπανῆλθον εἰς τὴν πόλιν, converso agmine, retro converso itinere, in urbem redierunt, 4, 54, 4. equites pugnare solent ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, convertendo se, recipiendo se, et rursus in hostem redeundo, 3, 115, 3. *Sigillatim in imperio militari, ex Tacticorum præscripto,* ἀναστροφὴ *respondet* τῇ ἐπιστροφῇ, *et est* nova conversio post ἐπιστροφὴν facta, *sive* conversio in priorem locum statumque. *vide* 10, 21, 2 *sq.*

2) vitæ actio, vitæ genus; *ut,* κατὰ τὴν λοιπὴν ἀναστροφὴν τεθαυμασμένος, 4, 82, 1. *conf.* ἀναστρέφεσθαι.

3) mora, tempus. ἀναστροφὴν διδόναι τινὶ εἰς τι, 1, 66, 3. 2, 33, 3. πρός τι, 8, 26, 7. οὐδὲ τὸν τυχόντα χρόνον ἀναστροφὴν δόντες, 1, 70, 4. οὐ δίδωσι χρόνον οὐδ' ἀναστροφὴν ταῖς ἐπιβολαῖς αὐτῶν, 3, 93, 3. τοτ' ἤδη τῶν πραγμάτων οὐκ ἔτι διδόντων ἀναστροφήν, 2, 51, 4. 11, 1, 2. πῶς ἂν ἔτι γένοιτό τις ἀναστροφὴ καὶ λάβοι χρόνον πρὸς &c. 23, 14, 8. λαμβάνειν ἀναστροφὴν πρὸς τὰς παρασκευάς, 24, 6, 2.

Ἀνασώζων. οἱ ἐκ τῆς φυγῆς ἀνασωζόμενοι, 18, 10, 2. *conf.* συνανασώζων.

Ἀνασωσίβιον τὸν χοῦν, 8, 35, 5.

Ἀνάτασις, ἡ, 1) minæ, 4, 4, 7. 30, 4, 2. 30, 7, 8. *Fr. gr.* 17. 2) ἡ εἰς ὕψος ἀνάτασις, altitudo, 5, 44, 3. 8, 15, 3. 10, 13, 8.

Ἀνατατικὴ ἐπιστολή, minaces literæ, 5, 43, 5.

Ἀναστατικῶς, minaciter, 4, 4, 7. 22, 17, 6. *Fr. gr.* 16.

Ἀναστέλλω. 1) extendere, porrigere; (*i. q.* ἀναστέλλω.) πρὸς τὸ πέλαγος ἀναστέλλοντες τὸ δεξιὸν κέρας τοῦ στόλου, 1, 27, 3. *Et neutraliter*, extendere se, porrigi; *promontorium* ἀναστεῖλον εἰς τὸ πέλαγος, 1, 27, 4. *Cephallenia insula* ὡς εἰς τὸ Σικελικὸν ἀναστέλλουσα πέλαγος, 4, 3, 9.

2) in altum protendi, in altitudinem erigi, altum esse; λέφος πρὸς ὕψος ἱκανὸν ἀναστέλλοντες, 18, 5, 9. *Et nude* ἀναστέλλω; λέφος ἀναστέλλον ἱκανὸν, 11, 5, 5. *Rursus forma passiva verbi;* εἰκὼν εἰς ὕψος ἀναστεταμένη, 9, 21, 10.

3) ἀναστέλλεσθαι *et* ἀναστέλλεσθαι, minari, 5, 55, 1. 5, 58, 1. *Fr. gr.* 16. *cum infin.* ἀναστέλλοντο διαχειρίσειν τὰ πράγματα, 4, 18, 10. *cum dat.* τοῖς μὲν παρακαλῶν, οἷς δ' ἀναστελλόμενος, 4, 82, 8. *Nempe intelligitur* τὸν φόβον, *ut sit proprie* metum alicui intendere *vel* incutere; *quod nomen diserte adjicitur* 2, 52, 1. ἀναστελλόμενος αὐτοῖς τὸν φόβον. *et* 31, 21, 13. ἀναστελεῖς (αὐτοῖς) τὸν φόβον τοῦτον.

Ἀνατέλλω, oriri, *de signis cœlestibus*, 9, 15, 10.

Ἀνατήκεσθαι, liquefieri, *de nive*, 2, 16, 9.

Ἀνάτηξις τῶν χιόνων, 9, 43, 5.

Ἀνατίθημι. 1) τοῦτον ἀνέθεσαν, *scil.* εἰς τὸν σταυρὸν, cruci hunc imposuerunt, *vel* in crucem erexerunt, e cruce suspenderunt, 1, 86, 6. (*quemadmodum v. c.* ἀναθήματα *sunt tabulæ altaribus* impositæ, *vel super eis* erectæ, *aut e parietibus templorum* suspensæ.) βωμὸν τῇ Ἰσθμίᾳ ἀνέθεσαν, aram posuerunt, erexerunt, statuerunt, 5, 93, 10.

2) tribuere, adscribere, imputare alicui aliquid; *veluti* sententiam aliquam, ἀναστίθημι τινὶ γνώμην τινὰ, 4, 24, 2. culpam, ἀναστθ. τὴν αἰτίαν τῶν γεγονότων ἐπί τινα, *vel* τινὶ, 5, 1, 8. 24, 2, 6. οἱ Ῥωμαῖοι πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν τῷ Δημητρίῳ ἀνέθεσαν, Romani omnia sua beneficia (*in Philippum collata*) Demetrio imputata volebant, i. e. Demetrii caussa se ea omnia fecisse præ se ferebant, 24, 7, 4. *quod ipsum ibid. vs.* 1. *dicit;* πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν εἰς τὸν Δημήτριον ἀνεφέροντο.

3) τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀναπιθεὶς, cantoribus aures adcommodans, 24, 3, 9. *quam phrasin Ernestus cum illa,* ἀναπίθημι βωμὸν, *confert, ut, quemadmodum illa verti potest* dedicare aram, sic ἀναπίθημι τινὶ τὰς ἀκοὰς *sit* aures alicui dicare, *vel* dedere, *ut ait Cicero.*

4) ἡ τῆς ἱππάδος πίστις εἰς τοὺς ἱππεῖς ἀναπίθεται, circuitionis fides curæ equitum demandatur, equitibus injungitur, 6, 35, 8. ἀνέθεντο περὶ τούτων εἰς τὴν σύγκλητον, eam rem ad senatum rejecerunt, 22, 27, 11.

Ἀνατολὴ, 1) ortus solis, ἡ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολὴ, 11, 22, 6. *De* mundi plaga orientali *in plurali numero amat usurpari,* αἱ ἀνατολαὶ, *ut sicut* αἱ δυσμαὶ, αἱ ἄρκτοι, *et similia;* 11, 6, 4. 2, 14, 4. 5, 22, 2. κατὰ χειμερινὰς ἀνατολὰς τῆς πόλεως, 5, 22, 3. *conf.* θερινός. 2) fluvii ortus et fontes; αἱ ἀνατολαὶ τοῦ Πάδου, 2, 17, 4.

Ἀνατρέπειν, evertere; ἀνατρέποντες καὶ συμπατοῦντες ἀλλήλους, se invicem evertunt, sternunt, et proculcant, 6, 31, 12. ἀνατρέπειν πόλιν evertere urbem, 30, 15, 5. τὰς εἰκόνας, 4, 62, 2. τὰς τιμὰς, 28, 7, 9 *et* 12. *Sic et* τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. *ubi mendose vulgo omnes* ἀνίστρεψαν *pro* ἀνέτρεψαν *dederant. Parique ratione* 30, 8, 3. ἀνέτρεψαν *scribendum pro* ἀνέστρεψαν, *quod observationem nostram effugerat, sed monitum supra ad verbum* ἀναστρέφειν.

Passive ἀνατρέπεσθαι ταῖς ψυχαῖς,

conciderunt animis, 22, 8, 8. *ἀπτρέπτως temere et perperam editum erat* 3, 74, 2. *pro ἀτρέπτως*, in fugam versi sunt. *Rursus ἀπτρέπτη perperam olim vulgatum pro ἀτρέπτῃ*, 22, 14, 5.

Ἀναπείκειν, recurrere, redire, celeriter redire; *ἀνέπειχον εἰς τὰς ἐξ ἀρχῆς τάξεις*, 2, 67, 6. *Sic* 4, 12, 5. *Præsertim de navibus; ubi simpliciter* redire *denotat, ut* 1, 50, 4 *et* 8. 7, 3, 6. *De equis qui aberrant de via*, 3, 53, 10.

2) *ἀναπείκειν κατὰ δύναμιν*, pro viribus emendare peccata, 2, 13, 4. *sicut Gallice dicimus, revenir sur ses pas. Sic ἀναπείκουσι καὶ διορθοῦνται σφᾶς αὐτούς*, 26, 3, 12.

3) *ἀναδραμεῖν τοῖς χρόνοις*, temporibus retrogredi et paulo altius repetere rem, 1, 12, 6. 2, 14, 1. 2, 37, 7. 3, 1, 2. *Sic ἀναδραμεῖν ἐπί τι*, 5, 40, 4.

Ἀναφαίνειν τινὶ τὸ σημεῖον, sublatum ostendere signum, 5, 22, 10. (i. q. *αἴρειν τὸ σύνθημα*, 5, 21, 2.)

Pass. ἀναφαίνεσθαι, adparere, in conspectum venire, 10, 48, 7.

Ἀναφανδόν, palam, 13, 4, 5. 32, 21, 11.

Ἀναφέρειν, 1) sursum ferre, sursum ducere; *ἡ πλατεῖα ἀναφέρουσα ἐπὶ τὴν ἀγορὰν*, via sursum ducens in forum, 8, 31, 1. *Et passive ἀναφέρονται ζῴδια*, oriuntur supra horizontem, 9, 15, 8. (*i. q. ἀνατέλλουσι vel ἐπιτέλλουσι.*)

2) perferre aliquid ad aliquem, deferre, (*præsertim* ad eum qui dignitate superior est; *conf. ἀπάγειν, ἀποφέρειν.*) *τοῖς ὑποτεταγμένοις ἀναφέρειν ἐπίταξιν ἀπογεγραφὼς τῶν ἐν τοῖς ὁπλίταις*, 2, 23, 9. 2, 24, 10. *ὁ πατὴρ ἀναφέρει τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Σωσίβιον*, 5, 38, 2 *sq. ὁ ἔφορος ἀναφέρει τὸ σύνθημα πρὸς τὸν χιλίαρχον*, 6, 36, 6. *ὁ ὑπόπτης ἐπὶ τὸν Λίβιον* (*qui erat præfectus urbis*) *ἀνασοβήσαντες πρῶτον*, 8, 59, 8. *Eodem pertinet ἀναφέρειν τῷ δήμῳ* (*intell. τὸ διαβούλιον*) *περὶ διαλύσεως*, de pace referre ad populum, deliberationem proponere populo, 15, 8, 13. (*conf. ἀναφορά.*) *πάντες ἀναφέρουσι τὰς ἀφυλαξίας τοῖς ἑαυτῶν στρατοπέδοις*, 10, 16, 4. *καθ' ἑκάστην ἡμέραν τακτὸν ἀναφέρειν μέτρον*, 3, 100, 3. *Sic de pecunia quæ in ærarium populi Rom. infertur*, 34, 9, 9.

3) perferre, tolerare, sustinere, et sustinendo superare; *ἀναφέρειν φθόνους καὶ διαβολάς*, 1, 36, 3. *τὸν κλύδωνα*, 1, 60, 10. *τὸν πόλεμον*, 4, 59, 10.

4) mente, cogitatione, *vel* opinione referre aliquid ad aliquid *vel* ad aliquem; *πάσας ἐπιβολὰς πρὸς ἓν ἀναφέρειν τέλος*, 2, 48, 7. *conf. ἀναφορά. τὴν αἰτίαν τοῦ πράγματος ἐπιφέρειν ἐπί τινα vel εἰς τινά*, 4, 60, 7. 7, 13, 3. 10, 5, 8. *τὰ ἀναφερόμενα εἰς Ἀνίβαν περὶ τῆς ὁμιότητος*, 9, 24, 8. *ταῦτα ἐπὶ τὴν τῶν Ἀχαιῶν πρόληψιν ἀνετέον*, haec ad Achaeorum institutum referenda sunt, causa horum repetenda ab Achaeorum instituto, 2, 42, 4. *ἀναφέροντες ἐπ' αὐτοὺς* (i. q. *ἐφ' ἑαυτούς*) *τὸ παραπλήσιον*, similem sortem ad se referentes, *i. e.* cogitantes idem sibi ipsis posse accidere, 6, 6, 6. *πρὸς ταύτην ἀναφέροντες τὴν ὕνωσιν*, 2, 23, 8. *ubi si vera scriptura est, neutraliter vel reciproce sumitur verbum, sive per ellipsin accusativi ἑαυτοὺς aut τὸν νοῦν, ut Reiskius voluit, sive intelligenda ἀναφέροντες τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς πράξεις, quæ vocabula adjiciuntur* 2, 43, 7.

Pro eo quod codices MSti dabant, et quod defendit Reiskius, ἀνέφερον οἱ περὶ τὸν Ἄτταλον τῷ τῶν κατηφράκτων πλήθει, 16, 4, 2. *perspecte, ut nobis visum erat, διέφερον correxit Casaubonus.*

Ἀναφθέγγεσθαί τι, vocem aliquam emittere, 17, 5, 6. *Cf. ἐπιφθέγγεσθαι et προσαναφθέγγ.*

Ἀναφορά, *conf.* ἀναφέρω. 1) respectus ad aliquid, relatio ad finem; πρὸς ἣν γίγνεται τέλος ἡ ἀναφορὰ ἀπάντων, 1, 3, 4. πᾶσαι αἱ πράξεις πρὸς ἣν τέλος ἤρξαντο τὴν ἀναφορὰν ἴσχυσι, 4, 28, 3. τὴν ἀναφορὰν ποιεῖσθαι πρὸς τί, 5, 105, 5. i. q. ἀποβλέπειν πρὸς ἐκεῖνον τὸν σκοπὸν, *ibid.* οὐ χρὴ ποιεῖσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦτο, non cogitandum est de hoc; id, de quo agitur, non est ad hoc referendum, 2, 17, 2.

2) referre ad aliquem, et ejus voluntati rem permittere; τὴν ἀναφορὰν ἐποιοῦντο πρὸς ἐκεῖνον, ad ipsum de omnibus referebant, 5, 26, 5. ἡ ἀναφορὰ τούτων γίγνεται πρὸς τὴν σύγκλητον, 6, 17, 6. 17, 10, 1. 25, 4, 1. οὐδὲ ἀναφορὰν ἴσχυ τὸ διαβούλιον, nempe πρὸς vel ἐπὶ τὸν δῆμον, ne referre quidem de ea re ad Populum licet, 15, 8, 13. ἴδιον γίγνεσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ Ῥωμαίους, 22, 13, 6. scilicet ἐπὶ τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων, *ibid. vs.* 16.

Ἀναφυσήματα, τὰ, τῶν κραιπάλων, efflationes, eructationes flammarum, 34, 11, 17 *sq.*

Ἀναφωνῶ, exclamare, 3, 33, 4.

Ἀναχαλᾶσθαι, remitti, laxari, *de vinculo*, 6, 23, 11.

Ἀναχωρῶν, 1) redire, revertl, *discedere, abire*, 1, 11, 15. 3, 8, 4. 28, 7, 7. 29, 9, 4. 32, 22, 9. 33, 11, 4. &c. *Sic* decedere *de provincia*, 1, 17, 6. *de quo loco conf.* 28, 3, 4.

2) *Sigillatim*, recedere, absistere a negotiis, a proposito, ab instituto; ἀναχωρήσουσι καὶ συγχωρεθήσονται διότι &c. discedent a proposito, absistent, non urgebunt postulatum, 26, 1, 5. *In eamdem sententiam interpretatus sum* ἀναχώρησιν ἐκ τῶν πραγμάτων 29, 10, 5. urgere suam sententiam amplius noluit; *sed adjectum vocab.* τῶν πραγμάτων *in plur. num. videtur utique aliquid amplius significare*, recessit a negotiis et abstinuit dehinc administratione rerum; *quam in sententiam locum hunc interpretatus erat Casaubonus. Et sic haud dubie ipsum verbum* ἀναχωρεῖντες *nude per se significat*, qui negotiis abstinuerunt, ab administranda republica recesserunt, 28, 3, 4 *sq.* 30, 10, 5. *et sunt iidem quos* τὴν ἡσυχίαν ἄγοντας *dicit* 28, 3, 8. *Sic rursus* ἀναχωρεῖν ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐδῶν 32, 12, 7. *est* quæ abstinuerat a pompis publicis.

3) πολισμάτιον ἀνακεχωρηκὸς ἀπὸ τῆς θαλάττης, oppidulum a mari non nihil remotum, 2, 11, 16.

Ἀναχώρησις, reditus, 10, 11, 3. τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι ἐπὶ πόδα, 8, 16, 5. ἡ ἐπὶ πόδα ἀναχώρησις *est proprium pugnæ manipulorum Romanorum*, 2, 33, 7. ἡ εἰς τοῦπίσθεν ἀναχώρησις, 2, 29, 3.

Ἀνδραγαθῶ, fortiter agere, 1, 45, 3. 3, 71, 10. 6, 39, 2. 10, 11, 6. 14, 5, 8.

Ἀνδραγάθημα. ἀνδραγαθήμασι *habent codices nonnulli pro* ἀνδραγαθήμασι 1, 45, 3.

Ἀνδραγαθία, fortitudo, virtu 2, 38, 3. 5, 60, 3. 6, 37, 10. 6, 39, 2 *et* 9. 18, 17, 2.

Ἀνδραποδίζεσθαι, 15, 4, 2. *conf.* ἐξανδραποδ.

Ἀνδραποδιστὴς, plagiarius, qui liberos homines in servitutem rapit, 12, 9, 2. 12, 10, 6.

Ἀνδράποδον. ἀνδράποδα καὶ βλάπας, 16, 22, 5.

Ἀνδρεία *et* ἀνδρία, 1, 6, 4.

Ἀνδρέγυνος, effeminatus, timidus, 38, 4, 9.

Ἀνδρομήκης. ὡς ἀνδρομήκους ὕψους, 8, 7, 6. βάθος ὡς ἀνδρομήκης, 10, 46, 3.

Ἀνδρόπορος, pathicus, 8, 11, 12. *ex Theopompo.*

Ἀνδρώδης τῇ φύσει, 16, 21, 3. ἀνδρ. σύμπτωσις, fortis conflictus, 11, 13, 1. ἀνδρωδέστατος, 2, 1, 8. 3, 71, 8. 14, 9, 7.

Ἀνδρωδῶς, 1, 14, 3. 1, 31, 8. 3, 19, 13. 3, 107, 8. 5, 83, 6.

ἀνδρώδης ὄντα καὶ γενναίους, 1, 31, 8. ἀνδρώδης βουλεύσεται, 3, 118, 7.

Ἀνδρωνῖτις, ιδος, virorum habitatio. ἐπώνυμος τὴν ἀνδρωνῖτιν, ἧς τὴν γυναικωνῖτιν ποιεῖται, *Fr. hist.* 27.

Ἄνδην, *ab ἀνίημι*, effuse, licenter, effrenate. *Plerumque ἀναδὴν præferunt codices nostri, et sic subinde editum erat apud Polybium, quod et semel nos tenuimus*, 10, 26, 5. *minus recte. Conf. supra, voc. ἀναδήν. ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χάρας ἀνέδην*, 2, 5, 6. ἀνέδην καὶ θερμοδὰς ἄρασθαι, 15, 20, 3. ἀνέδην ὑπ' ἀνακίων ὑβρίζεσθαι, 15, 26, 10.

Ἀνεκῶν. οὓς ἀνέκωσι ὡς ἀπόγε. οἱ προειρημένοι, 30, 10, 7. quos prædicti viri (*nempe Callicrates et alii, vs. 8 sq. commemorati*) nominaverant, *sive* denunciaverant; quorum nomina illi ediderant.

Ἀνωθεν, a prima origine repetendo rem; ἀνω. κατηγορεῖν, 5, 16, 6. 9, 33, 1. ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 35, 10. τὴν σύγκρισιν, 12, 12, 1. τὸ ἀνέκαθεν Ἀργείων ἄποικοι γεγόνασι, prima origine coloni Argivorum fuerant, 16, 12, 2.

Ἀνεκτὸς, ferendus, tolerabilis, 12, 9, 5.

Ἀνελίττων, *evolvere se. ἀνελίξαντες pro ἀναδήξαντες suspicatus erat Reiskius* 2, 67, 1. *citra necessitatem.*

Ἀνέλπιστος, inopinatus, *de calamitate*, 4, 58, 2.

Ἀνελπίστως, 1, 6, 3. 1, 21, 11. 1, 23, 7. ἀνελπίστως σῴζειν τινὰ, servare aliquem qui omnem salutem desperaverat, 23, 11, 8.

Ἄνεμος; *vide* εὔρεις, φορὰς, λαμπρὰς, *et conf.* πτεῦμα. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γινώσκουσι, 9, 25, 3. *Adde* στάσις.

Ἀνεπιδίστους ἔχειν καὶ τὰς ἐξαγωγὰς καὶ τὰς ἀναχωρήσεις, 10, 11, 3.

Ἀνεπίστης τῶν τοιούτων, ignarus rerum hujusmodi, qui nullam earum notitiam habet, 2, 35, 6. 11, 8, 3. *Fr. gr.* 12 *et* 19. (*Est autem Fragm. hoc gramm. num.* 19. *ex ipso loco modo citato* 11, 8, 3. *ductum; quod nunc demum observavimus.*)

Ἀνεπιφώνητος πόλεμος, bellum non indictum, non denunciatum, 4, 16, 4. *ubi codex Flor.* ἀνεπιφώνητος *præfert.*

Ἀνεπιβούλευτος. ἀνεπιβούλευτον διαφύλαξε τὴν ἀρχὴν ἑαυτῷ, ab insidiis securum regnum, 7, 8, 4.

Ἀνεπιγνώστους, ut agnosci, ut cerni nequeat. ἀνεπιγνώστους γίγνεται τὰ διάστημα, 18, 1, 16. *ubi* ἀνεπίγνωστον *probabiliter maluerat Reiskius.*

Ἀνεπίγραφος οἰκία, domus quæ inscriptionem nullam habet, 8, 53, 6.

Ἀνεπίληπτος, culpæ expers, 14, 2, 14. 30, 7, 6.

Ἀνεπιμιξία τῶν ἐθνῶν, defectus mutui commercii inter populos, 16, 29, 12. *conf.* ἀμιξία.

Ἀνεπισήμαντον παρελιπεῖν τινα, nullo elogio insignitum præmittere aliquem, 11, 2, 1. ἀνεπισήμαντος κατὰ τὴν ἐσθῆτα, non insignis veste, in vestitu nihil habens e quo ab aliis dignosci possit, 5, 81, 3.

Ἀνεπίσκεπτος, non inspectus, neglectus, 32, 19, 5.

Ἀνεπιστάθμευτος, a præbendorum militibus hospitiorum onere immunis, 15, 24, 2. *conf.* ἐστάθμευτος.

Ἀνεπίστατος, qui ad negotia non adtendit, rerum agendarum incuriosus, negligens, 5, 34, 4. *cf.* 5, 35, 6. *Nodum in scirpo quæsisse Ernestus videtur, cum ad hunc locum hæc adnotavit: "quamquam tota forma orationis aliam significationem videtur postulare, cum dicatur se præbuisse aulicis ἀνεπίστατον καὶ δυσπάντητον, cui* negligentia *non satis videtur convenire. An,* qui aut omnino adiri non posset, aut immitis adeuntibus esset?"—

Ἀνεπιστάτως, cum ad rem non subsistimus, cum ad rem non magnopere adtendimus, eamque non curamus. *conf.* ἐφιστάναι, ἐφιστάναι, *et* ἐπίστασις. τὸ κάλλιστον ἐκτετίθηκε τῆς τύχης ἀνεπιστάτως παρῆλθε, pulcerrimum fortunæ institutum inobservatum prætermiit, 1, 4, 4. τὸ ῥηθὲν παρέδραμεν αὐτὸν ἀνεπιστάτως, dictum aures ejus ita prætervolavit, ut illud non moraretur Scipio, non magnopere ad illud adtenderet, nec curaret, 10, 40, 3. ἀνεπιστάτως παραδραμεῖν περὶ τῶν τοιούτων, sine notatione prætermittere talia, ita prætermittere talia, ut nihil ad ea moreris ita prætermittere, ut nec ipse ea adtentius consideres, nec alios de eis diligentius considerandis admoneas, *Fr. gr.* 20. ἀνεπιστάτως ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν πέντε στίχους συνλέγειν, sine mora quinque versus uno spiritu et uno tenore legere, 10, 47, 9. *ubi utrumque simul intelligi potest, tam* sine cogitandi mora, *ut exposuit Casaubonus, id est,* absque multa mentis intentione, *quam* sine pronunciandi mora, sine intermissione. ἤρεμαιον ἀνεπιστάτως διὰ τὴν τάφρον, sine mora per fossam currebant, non magnopere considerantes vel curantes quem in locum se demitterent, inconsiderate, 11, 15, 8. περίεισι πρὸς τὸ βέλτιον ἀνεπιστάτως, incaute, imprudenter, 15, 21, 7.

Ἀνεπιτήδειος, minus idoneus, 31, 22, 2.

Ἀνεπιτίμητος, 1) culpa carens, non vituperandus. 8, 2, 2. 2) impunis, 35, 2, 3.

Ἀνεπίφθονος, non invidiosus, *scil. sine invidioso fastu,* 11, 10, 3.

Ἀνέργαστος, non elaboratus, parum adcurate tractatus, 10, 43, 1.

Ἄνεσις καὶ σχολή, remissio et otium, 1, 66, 10.

Ἀνέστιος, laribus carens, 12, 26, 4. *ex Homero.*

Ἀνέτοιμος, imparatus, ἀνετοιμότερος, 12, 20, 6.

Ἀνέχεσθαι, ferre, sustinere; *cum genit.* οὐδ' ἀνέχεσθε τῶν ἀπαφαιρουμένων ταῦτα, 3, 82, 5. *cum accus.* οὐδὲ λόγον ἀνέχετο περὶ τούτων, 5, 67, 13. δυσχερῶς ἀνέχοντο τὴν παῤῥησίαν, 15, 2, 2. ὧν γένος ἐνδίας ἀνασχόμενοι, 1, 58, 4.

Ἀνήκειν. τὰ πρὸς τὴν τροφὴν ἀνήκοντα, quæ ad victum pertinent, 2, 15, 4. *Sic* 6, 5, 2. 6, 12, 4. 17, 14, 8. *&c. Sic et cum præpos.* εἰς, τὰ εἰς τόλμαν ἀνήκοντα, quæ ad audaciam pertinent, quæ cum audacia sunt conjuncta. *conf.* ὧν. πρὸς ἐμὲ ἀνήκει τοῦτο, ad me hoc pertinet, me hoc tangit, 11, 5, 6. 29, 3, 9.

Ἀνήκεστόν τι βουλεύεσθαι περί τινος, ("*phrasis Thucydidea*" *ait Ern.*) insanabile aliquid, durius quid consulere in aliquem, 4, 24, 7. 18, 20, 3. μηδὲν ἀνήκεστον ἐπιτηδεύειν, nihil gravius, nihil inexpiabile moliri, 1, 88, 3. ἀνήκεστόν τι πάθοι, 4, 18, 11. 15, 1, 8. ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιπίπτειν, 4, 53, 3.

Ἀνηλυσία, cum lavari et ungi non licet, illuvies et squalor, 3, 87, 2.

Ἀνήνυτος. ἀνήνυτόν τι ἔχει ἡ ὁδός, difficultatem pæne insuperabilem habet iter, 9, 24, 4.

Ἀνήρ, *notione eminenti,* αὐτὸν μὲν ἄνδρα γεγονέναι, 16, 22, 5. (*ubi opponuntur* ἀνδράποδα καὶ βλάκες.) ἄμεινον ἀνήρ, 37, 2, 1. ἄνθρωπος τῶν ἐξημμένων τὸν ἄνδρα κατὰ πάντα τρόπον, 4, 4, 5. ἄνδρες, milites, 1, 64, 6. (*opp.* ἀγυμνάν, *ibid.*) οὔσης κατ' ἄνδρα τῆς μάχης, 15, 13, 1. 1, 45, 9. 2, 69, 5. 3, 81, 2.

Ἀνθεῖν, florere. ἀνθοῦντα ἡ Μακεδόνων εἰκία, 3, 16, 4.

Ἀνθομολογεῖσθαι πρός τινα, profiteri apud aliquem, fateri alicui, *cum conjunctione* διότι, 5, 56, 4. 10, 38, 3. 12, 28, 7. *cum acc. et infinit.* 29, 6, 11. ἀνθωμολογεῖσθαι πρὸς οὐδὲν τῶν λεγομένων, nihil

fateri, 25, 27, 9. ἀνθωμολογεῖτο καὶ σύμφωνος ἦν τοῖς γράμμασι, omnia confessus est, et consensit cum literis interceptis, 30, 8, 7. ἀνθωμολ. τοῖς ἐφεμένοις, adstipulari, adsentiri dictis, 28, 4, 4. 28, 17, 6. πρὸς σφᾶς ὑπὲρ vel περὶ τινῶν, consentire inter se in *propositas conditiones, et pacisci*, 5, 105, 2. 15, 19, 9. ἑαυτοῖς ἀνθωμολογήσασθαι διότι πρωτόχουσι, sibi invicem testificari, significare, se animum advertere, 10, 45, 10.

Ἀνθωμολόγησις, pactio, mutua professio mutuumque promissum, 32, 10, 12.

Ἀνθρώπινος, ad hominem pertinens, humanus. ἐγγύσασθαι αἵματος ἀνθρωπείου, 7, 13, 7. ποταμὸς ὑποδεχόμενος τὰς ἀνθρωπίας λύμας, 5, 59, 11. *ubi* ἀνθρωπίους *scribendum videtur, nisi cum cod. Flor.* ἀνθρωπίνας *malis, quod tamen minus placet.* τὰ ἀνθρώπινα ἁμαρτήματα, 17, 13, 1. τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, 15, 20, 5. τότε τἀνθρώπινα καλῶς ἕξει, tunc bene habebunt res humanæ, bene agetur cum hominibus, 12, 28, 2.

Ἀνθρώπινος. ἄν τι συμβῇ περὶ ἡμᾶς ἀνθρώπινον, si quid humanitus nobis acciderit, si vita nobis non suppetierit, 3, 5, 8. τῶν ἀνθρωπίνων στοχάζεσθαι, humanæ sortis rationem habere, 15, 8, 3. 15, 17, 4. οὐκ ἀνθρωπίνη καινία, 1, 67, 6.

Ἀνθρωπίνως βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων, ita deliberare ut humanæ sortis memineris, 15, 7, 5. τὰς ἐξουσίας ἀνθρωπίνως φέρειν, 18, 16, 4. μὴ πικρῶς, ἀλλ' ἀνθρωπίνως συνοῖσθαι τὰ πραγμάτια.

Ἄνθρωπος. οὐδεὶς ἄνθρωπος ὤν, 3, 31, 3. ἄνθρωποι ὄντες, qui homines nati sunt, mortales, 2, 4, 5. 2, 7, 1. παρὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη, 1, 70, 6. — ἦθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. κατὰ τοὺς κοινοὺς τῶν ἀνθρ. νόμους, 2, 58, 6. τὰ παρ' ἀνθρώπους ἀμετρήτα δίκαια, 2, 8, 12. 4, 6, 11. 8, 1, 1. τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογούμενα δίκαια, 11, 29, 8.

Ἀνθρωποφαγεῖν, humana carne vesci, 9, 24, 6.

Ἀνθύπατος, ὁ, proconsul, 21, 8, 11. 28, 5, 6. *Spicil. lib.* 22.

Ἀνιάναι. ἀνιᾶντες τοὺς ἐστυλωμένους τόπους πρὸς τὴν θηρίων συναγωγήν, dicare soliti. — "destinare soliti. *Nempe* ἀνιᾶναι *proprie est* liberum facere ac dimittere, *ut alicui rei* destinari, sacrari *possit*" *Ern.*

Ἄνιπποι, qui equo caret, 10, 40, 10.

Ἄνιπποι μάχη, 10, 12, 6.

Ἀνιστάναι. ἐκ τῆς καθέδρας ἀνίστησι τὴν γυναῖκα, mulierem de sede sua surgere fecit, excitavit, 13, 7, 8. τὸν Φίλιππον ἀνεστάναι ἀπὸ τῆς πολιορκίας, *sperans* se Philippum revocaturum ab obsidione, ad tollendam obsidionem commoturum, 5, 17, 5. ἀνίστησι τὸ στρατόπεδον ἐκ τῆς χώρας, exercitum ejecit, excedere coëgit, 29, 11, 10. *perperam Casaub.* motis castris; *manifeste sane idem est quod* ἐκβαλλεῖν ἐκ τῆς γῆσου. *ibid. vs.* 9. οὔτε καθελεῖν ἔξεστιν, οὔθ' ἀνεστῶσι πρέπειν οὐδένα (*neutr. plur. i. q.* οὐδέν) τῆς τοῦ στρατηγοῦ σκηνῆς, non licet prius tollere neque loco movere quidquam, quam imperatoris tentorium fuerit detensum et ablatum, 6, 40, 2. *ubi* ἀνεστῶσι *minus recte Casaubonus de* figendis tentoriis *accepit.* ἀνεστῶσι *ibi, ut sæpe alias, est contrarium τοῦ* στῆσαι, *quemadmodum in vocab.* ἀνάστατος.

ἀνεστήσασθαι τὸν πόλεμον, resuscitare, denuo movere bellum, 11, 5, 2. *ubi non opus erat ut* ἐνεστήσασθαι *vellet Reiskius.* (*Temere* πόλεμος ἀνίστη *pro* ἐνίστη *dant codd. nonnulli* 3, 6, 1.) πρὸς τὸ μηδὲ πάλιν ἀνασταθῆναι μηδὲν τῶν διαφθαρμένων, ne rursus erigi, restitui posset, 16, 1, 5.

Ἀνεπίφρατος περί τινος, qui *locorum indolem* non exploravit, non cognovit, 12, 3, 2. *cf.* ἐπιφρᾶν.

Ἀνίσχυτας χῦρας τοῖς θυρεοῖς, 15, 29, 14.

Ἀνοδία. ἀνοδίαι καὶ περιτροπάδην ἔφυγον, 5, 13, 6. ἀνοδίαι κατὰ τῆς νότου διεκπαίσεως, 3, 19, 7. *Sed maxime in plur. num.* διωνύσας ταῖς ἀνοδίαις τοὺς πρεσβεῖς, 4, 57, 8. φεύγων ταῖς ἀνοδίαις, 4, 58, 10. 4, 69, 2. 4, 81, 7. 5, 23, 5. 8, 16, 6. 40, 3, 5.

Ἄνοδος. ἡ πλευρὰ περιέχεται ἀνόδῳ μεγάλῃ καὶ ἀπροσίτῳ, 5, 24, 4. *cf.* ἀπορράξ.

Ἄνοια, stultitia, amentia, 4, 35, 15. 20, 5, 1. ἄνοια καὶ μανία, 40, 5, 8. ἄνοια μετὰ κακίας, τὸ δεσπῶν, ἐάν τις αὐτὸς ἐπιμείνῃ, μηδὲ τοὺς πίλας ἐρᾷν, 4, 27, 7. ὑπερβολὴν ἀνοίας μὴ καταλιπεῖν, 4, 11, 1. πολλάκις τὸ τολμᾶν περιττὸν εἰς ἄνοιαν καὶ εἰς τὸ μηδὲν κατανοῆσαι ἔληθεν, 4, 34, 1. *Pro* ἄνοια *alias Polybius vocabulo* ἄγνοια *amat uti, quod vide, et cf.* 2, 7, 12. *Sic fortasse* 30, 9, 19. διὰ τὴν ἰδίαν ἄγνοιαν *scripsit, non* ἄνοιαν, *ut vulgo legitur.*

Ἀνοίκειος. οὐκ ἀνοίκειον πρᾶγμα ἐκείνῳ, res non dissimilis illi, non dissentanea, 5, 96, 8. ἔστιν οὐκ ἀνοίκειος ὁ λόγος τῆς προθέσεως, non alienus a proposito, 6, 10, 1. ἀνοίκειον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως καὶ φύσεως ἀποδίδωσι, alienum, absurdum specimen edidit, *vel* sententiam, opinionem parum commodam de se adtulit hominibus, 24, 5, 13. *Huc spectat quod Suidas habet,* ἀνοίκειον ἀπρεπές.

Ἀνοιμώζειν. πολλάκις ἀνοιμώξαντες, ejulatum tollentes, 4, 54, 4.

Ἀνοιμωκτής, 6, 45, 3.

Ἄνοπλος, inermis; *de milite,* 2, 26, 2. *de navi,* 2, 12, 3.

Ἀνόρθωσις. τοῖς ἐπιγινομένοις ἐξέθηκε κάλλιστον ὑπόδειγμα πρὸς ἀνόρθωσιν, ad proficiendum, quo ad suam emendationem uterentur, 15, 20, 5. *nempe sic ibi scripti libri omnes, pro quo* ἐπανόρθωσιν *posuit Casaub. quod vide.*

Ἀνόσιος, impius. πλῆθος ἀνθρώπων ἀνοσίων, 16, 13, 2.

Ἀνοχή. ἀνοχὰς ποιεῖσθαι, inducias facere, 2, 6, 5. 5, 28, 1 *et* 3. 5, 66, 2.

Ἀντωγωνιστὴς βαρὺς καὶ φοβερὸς, 5, 35, 9. ἀντωγωνιστὴν αὐτὸν ἔξουσι ταῖς ἐπιβολαῖς, 2, 45, 5.

Ἀντάρειν. μαθέσθαι Καρχηδονίους Ῥωμαίοις ὑπὲρ τούτων ἀντᾶραι πόλεμον, bellum inferre, 15, 7, 8. *Sic* τοὺς ἀντηρκότας *suspicatus erat Reiskius,* 9, 29, 3. *ubi tamen bene habet vulgatum* ἀντηρεικότας.

Ἀνταναγωθῆναι, classe solvere ut obviam eas hosti, 2, 10, 1. 14, 10, 10. οὐδενὸς ἐπ' αὐτοὺς ἀνταναγομένου, 16, 8, 5.

Ἀνταπόδοσις; 1) conversio in contrarium; ἀνταπόδοσιν ποιεῖται ὁ ῥοῦς πρὸς *&c.* rursus convertitur, rursus e contrario fertur ad, 4, 43, 5. ἀνταποδόσεις λαμβάνω τὰ πράγματα, in contrarium vertuntur, 27, 2, 4. ἐξ ἀμφοῖν τῆς τοιαύτης ἀνταποδόσεως γινομένης, quum utrique vicem sic rependerint, 5, 30, 6.

2) solutio debiti; τῶν κά. τελάντων ἱκανὴν (τῶν ἀδελφῶν) ποιήσασθαι τὴν ἀνταπόδοσιν, 32, 13, 6. τοῦτο ἱκανὴν ἀνταπόδοσιν ποιήσει ἰκανόν, hoc abunde satisfaciet pro illo, compensabit illud, 6, 5, 3. *Metaphorice, de* Fortuna, ὥσπερ ἐκτίνοδες ἀνταπόδοσιν ποιουμένη ἡ τύχη, 20, 7, 2.

Ἀνταποστέλλειν ἄλλους ἀμείνους δι' ἐτῶν δέκα, 22, 26, 22.

Ἀντιμβάλλειν εἰς τὴν χώραν, vicissim, vice versa irrumpere in *Stratensium* fines, 5, 96, 3.

Ἀντιμφαίνειν, *cum dat.* repugnare, obstare, adversari, 18, 11, 12.

Ἀντινίδια. ἐποιοῦντο κατ' ἀλλήλους ἐνίδειας, ἀντινίδειας *&c.* 1, 57, 3. 7, 15, 1.

Ἀντιξάγειν τὸ στρατόπεδα, (*scil.* τοῖς

πολεμίοις,) 2, 18, 6. οὐδενὸς σφίσιν ἀντεξάγοντος, 3, 66, 11.

Ἀντεξάνω, 1, 24, 10. 2, 33, 8.

Ἀντεπάγω, vicissim signa inferre hosti ἐπάγοντι, 12, 18, 11.

Ἀντεπιγράφω. θυρεῶν ἀντεπιγεγραφομένους ἐπὶ τὸ νίκημα, 18, 17, 2. *ubi bene Casaubonus*, cum intelligeret ipsos victoriæ decus a Romanis ad se transferre; *a quo non erat cur discederet Ernestus, sic monens:* "ἀντεπιγράφεσθαι ἐπὶ τὸ νίκημα, aliter inscribere tropæum; *sed* τὸ ἐπὶ *delendum videtur.*"—*Conf.* ἐπιγράφω.

Ἀντεπέναι τοῖς πολεμίοις, obviam procedere, 11, 1, 4.

Ἀντεπιπάπτειν τινὶ, 17, 7, 5.

Ἀντερείδειν. δοκεῖ μοι τύχη τις ἀντερεῖσα πρὸς τὴν μανίαν τῶν ἀγουμένων, *ex Valesii emend.* 40, 5, 8. *ubi* ἀντερέισα *MS. ab* ἀντερίζειν, *quod defendit Reiskius.*

Ἀντερῶν. πότερον ἀντερῶν ἢ συνηγορέσων πάρεστιν αὐτοῖς, 1, 69, 10.

Ἀντερίζειν, *vide* ἀντερείδειν.

Ἀντέχειν, resistere; *cum dat.* ἀντεῖχον τοῖς ὑπεναντίοις, 31, 17, 2. *Absolute;* ἀντεῖχον ἐβιασμένως, fortiter restiterunt, fortiter pugnarunt, 29, 6, 1. *et nude* ἀντέσχον *vel* ἀντεῖχον, restiterunt, defenderunt se, durarunt, non succubuerunt, non cesserunt, 3, 46, 12. 3, 116, 10. 3, 117, 11. *Sic* 1, 58, 3. ἀντέχειν *æquivalet* τῷ ὑπομένειν *ibid.*

ἀντέχεσθαι, *cum genit.* 1) sibi vindicare, adfectare, capessere; animum adjicere ad aliquid, curam suam in aliquid intendere; τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων, 1, 24, 7. τῶν κατὰ θάλατταν πραγμάτων, 1, 25, 5. τῆς θαλάττης, 3, 96, 8. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, 2, 49, 4. τῶν ὑπερδεξίων ἀντέχεσθαι τόπων, loca capessere superiora, operam dare ut ea occupes, 3, 93, 9. τοῦ πράττειν τι τῶν ἐξῆς ἀντέχεσθαι, 5, 100, 11. αὖθις ἀντέχεσθαι τοῦ Ἀράτου, rursus ad Aratum, ad Arati amicitiam sese adplicare, 5, 1, 8. *Adde quæ mox num.* 2. *adferuntur.*

2) *idem fere quod* ἔχειν, tenere, *simulque* ἔχεσθαι, inhærere rei, eam porro sequi, firmiter tenere, curare ut retineas, serves et tueari. *Sic* τῆς θαλάττης καθ' ὅσα τόπου ἀντεχόμενοι, 1, 58, 3. *est* uno duntaxat loco maris usum adhuc retinentes. ἀντεχόμενοι τῶν ὀρεινῶν τόπων, montanis inhærentes, 1, 39, 13. ἕως ἂν ἐλπίδος τινὸς ἀντέχηται, quamdiu spem aliquam retinet, sequitur, 4, 60, 8. ταύτης ἀντείχοντο τῆς ἐλπίδος, in hanc spem incumbebant, 8, 9, 10. μηδὲ πόλεως οἰκείας μηδ' ἄλλης ἐλπίδος μηδεμιᾶς ἀντεχόμενος, 1, 56, 9. ἀντέχεσθαι τῆς φιλίας, συμμαχίας, σπουδῆς τινὸς, amicitiam alicujus sequi, *sive* nunc primum ad eam te adplices, *quemadmodum capi potest*, 3, 77, 5. *sive* eam partem colas, retineas et in ea perstes, *quo pertinent loca hæc*, 4, 9, 10. 4, 24, 8. 4, 33, 11. 27, 5, 1 *et* 3.

Ἀντηρίς, ἡ, sublica, contus; ἀντηρίσιν ἐξεριδῶν, 8, 6, 6.

Ἀντηχεῖν πρὸς τὸν ἐκτὸς ψόφον, resonare, 22, 11, 12.

Ἀντί, *præpositio subintelligenda in hujusmodi locutionibus, ut* τῶν ἄκρων μυῶν ἀργυρίου, χρυσίου μυῶν διδύντες, 22, 15, 8.

Ἀντιβαίνειν. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνει τὰ τῆς τύχης, fortuna obstat quin hoc effici possit, 2, 50, 12. ἀντιβαίνοντος τοῦ χωρίου, adversante natura loci, 5, 100, 3. τοῦ δὲ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνοντος, huic *postulato* quum ille repugnaret, reniteretur, 25, 5, 8.

Ἀντιβάλλειν τὸ βάλος, remittere telum jaculando, 6, 22, 4.

Ἀντιγραφεύς, rescriptor, contrascriptor, *quem vernacula* contreleur *vocamus*, 6, 56, 13.

Ἀντιδοξῶν, dissentire ab aliquo, 2, 56, 1. πρὸς τινά, 16, 14, 4.

Ἀντιδωρεῖσθαι, 3, 25, 3.

Ἀντικαθῆσθαι ἀλλήλοις μετὰ στρατοπέδων, castra castris opposita habere, 3, 49, 8.

Ἀντικαθιστάναι ἄλλον, alium in locum alterius sistere, dare, mittere, 22, 15, 11.

Ἀντικαταλλάττεσθαι (τινί,) reconciliari alicui, 15, 20, 5. ἀντικαταλλάττ. τὶ ἀντί τινος, mutare aliquid aliquo, aliquid pro aliquo postulare et accipere, 2, 42, 6.

Ἀντικατάστασις, disceptatio caussæ ab utraque parte litigante coram instituta, 4, 47, 4. *conf.* συγκατάστασις.

Ἀντικινεῖσθαι πρὸς πᾶν, ad omnes molitiones hostis occurrere, contra movere, 2, 66, 3.

Ἀντικρύ. οἱ ἀντικρὺ τῆς Ἀσίας τόποι, opposita loca Asiæ, 4, 43, 4. *ubi unus codex* ἄντικρυς *præfert.*

Ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς θαλάττης, mare sibi adserere, maris potestatem et usum sibi vindicare; 1, 39, 14. 8, 36, 2. ἐλπίδος, spe uti, spe niti, accipere spem, 18, 22, 4. *sicut* ἀντέχεσθαι *et* ἀντιποιεῖσθαι, *quæ vide.*

Ἀντιλέγειν. τοῖς πλείστοις ἀντίλεγε, *ex Reiskii emend.* 38, 10, 4. *pro* ἀντιλέγετο, *quod vulgatum erat.* τὰ ἀντιλεγόμενα, controversiæ, res controversæ, 9, 33, 12. τὰ ἀντιλεγόμ. τοῖς βασιλεῦσι πρὸς τοὺς Γαλάτας, 31, 23, 10.

Ἀντιλογία, ἡ, sententiarum discordia, 26, 1, 7. ἀντιλογίας ἐσφέρεσθαι ὑπὲρ τινῶν, controversias movere super re, 5, 74, 9. πρὸς τὴν ἀντιλογίαν ἀνίσταντο πολλοί, ad contradicendum surrexerunt multi, 28, 7, 4.

Ἀντιμεταλλεύειν τοῖς πολεμίοις, cuniculos contra agere, 16, 31, 8. 1, 42, 12.

Ἀντιμηχανᾶσθαι, *de eis qui defendunt urbem oppugnatam ab hoste,* opera contra moliri, 16, 30, 2. πρός τι, 22, 10, 4.

Ἀντίος, oppositus, adversus. ἐνίοις τοὺς Ἴβηρας ἀντίους τοῖς ἱππεῦσι, 3, 113, 7. ἀντίοι συμπίπτοντες τοῖς ὑποζυγίοις, in jumenta a fronte incidentes, 3, 51, 5. ἀντίοι ἑαυτοῖς, ex adverso sibi invicem oppositi, 6, 28, 2. κατοικήσεως τὴν πορείαν ἀντίον τῷ ῥεύματι, adverso flumine, 3, 42, 7. πρὸς ἀντίον τὸ πνεῦμα, 1, 60, 6.

Ἀντιοχικοί, οἱ, qui Antiochi partes sequuntur, Antiochica factio, 21, 4, 2.

Ἀντιπαίειν, resistere. μηδὲν ἐκ τῆς τύχης ἀντίπαιειν πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 18, 29, 15.

Ἀντίπαις τὴν ἡλικίαν, jam puber, 15, 33, 12. 27, 13, 4.

Ἀντίπαλος, ὁ, adversarius, 5, 35, 9. 16, 28, 9. 18, 14, 3. *Adjective.* οὐδὲν ἀντίπαλον ἰσχὺν ταῖς σφετέραις ἐπιβολαῖς, nihil quod conatibus ejus obstaret, opponeretur, 3, 6, 11.

Ἀντιπαράγειν τοῖς πολεμίοις, a latere *vel* a parte opposita sequi hostem *ex modico intervallo, observandi caussa et occasionem captandi qua opportune eum adgrediamur aut agmen ejus carpamus;* 3, 90, 1. (*ubi verbum hoc ex MStis restituimus Polybio.*) 3, 92, 6. 9, 3, 10. — ταῖς ὑπωρείαις, secundum montium radices, 1, 77, 2. 9, 3, 7. — ταῖς παραρείαις, latera montium legendo, 3, 53, 4. — ταῖς ἀκρωρείαις, per juga montium, 3, 101, 1. *Alibi,* neupe 1, 84, 3 *et* 4, 10, 2 *sq. eadem notione verbum hoc accipi potest; sed fortasse etiam nude ibi intelligendum* adversus hostem educere copias; *cf.* 4, 10, 2.

Ἀντιπαραγωγή, 1) ductio exercitus e regione agminis hostium, 9, 3, 10. *conf.* ἀντιπαράγειν. *Eodem modo* 11, 18, 2. *de Philopœ-*

mane e regione Machanidæ ab altera parte fossæ obequitante, et transitum ejus observante.

2) *ai ἀντιπαραγωγαὶ πρός τινα vel πρὸς ἀλλήλους*, inimicitiæ, dissensiones, contentiones, 10, 37, 2. 17, 14, 13. 18, 18, 8. 30, 10, 7.

Ἀντιπεραιοῦσθαι, *cum dat.* e regione situm esse, oppositum esse, 3, 37, 7.

Ἀντιπερίπλωσις, cohortatio vicissim facta, 11, 12, 2.

Ἀντιπαραπορεύεσθαι, a latere et e regione iter facere, 5, 7, 11. *sicut ἀντιπερέρχειν, sed h. l. præsidii caussa.*

Ἀντιπαρατάττειν, opponere; *et reciproce, sicut et in passiva forma*, opponere se, resistere; *τῶν πολεμίων πλαισίοις στρατοπέδοις ἀντιπαρατετάχθαι*, (*intell.* ἵππους,) 9, 26, 4. *πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλαισιοφόρον ἀντιπαρατετάχθαι φάλαγγα*, 2, 43, 9. *τῇ προσβολῇ τῶν μαχαιρίδων γυμνὰς ἀντιπαρετείνατο*, 22, 10, 1. *στρατηγημάτων ἀντιπαρατεταγμένων*, 22, 11, 5.

Ἀντιπερίξυσις *temere ex uno cod. Aug. editum erat*, 3, 90, 1. *pro ἀντιπερίσυρις, quod auctori restituimus.*

Ἀντιπόρθμιον. *Fons, qui Gadibus est, perhibetur ἀντιπεφυκὼς τοῖς πυλαῖς τοῖς θαλάττης*, ratione se habere æstui maris contraria, 34, 9, 5.

Ἀντίπορος, ἀντίπορον, *et* ἀντιπόρως, 1, 17, 4. 3, 43, 1. 4, 43, 8. 4, 57, 5. 5, 48, 4 *et* 6 *et* 8. &c. *ἡ ἀντίπορος χώρα*, 1, 17, 4. *οἱ ἀντίπορον βεβηκότες*, 3, 43, 1. *κατ' ἀντίπορον τῆς χώρας*, 9, 41, 11. *ἐκ τῶν ἀντιπόρων*, 10, 1, 8.

Ἀντιπεριάγειν, 1, 22, 8.—"*de nave, cum oblique acta latus hostilis navis petit.*" *Ern. Difficultas ejus loci, de qua in Adnot. dixi, inde maxime nata erat, quod verbum ἀντιπεριάγειν ad* navem *retulerant interpretes, cum ad* corvum *sit referendum. Ubi navis hostilis a latere prætervolabat, detersura remos navis Romanæ*, Romani *ἀντιπεριάγουσι, nempe τὸν κόρακα*, corvum versus illud latus contra Punicam navem circumagebant, *eumque in latus illius impingebant. Id ipsum est quod rursus cap. 23, 10. dicit*, undecumque adcurrissent naves Punicæ, corvos fuisse in illas directos. *Sic igitur eo loco, de quo agimus*, (1, 22, 8.) *post verba ποτὲ μὲν κατὰ πρόῤῥαν, ad illa ποτὲ δὲ intelligendum ex sequentibus erit ποτὲ δὲ ἐκ τῶν πλαγίων. Præpositio vero κατὰ, quam ignorant libri veteres, ad complendam sententiam vel sic utique necessaria erat.*

Ἀντιπεριστάναι τινὶ φόβους καὶ κινδύνους, vicissim timorem et periculis aliquem circumdare, 4, 50, 1. *πάντα ἀντιπεριίσταμεν (αὐτοὺς) τῶν μαχαιρίδων*, *scil.* τῶν κεφάλων, 1, 23, 10. *conf. quæ ad ἀντιπεριάγειν modo monuimus.*

Ἀντιπερισπᾶν, distinere, aliorsum abstrahere hostem, alio occupare eum, *faire une diversion à l'ennemi*, 2, 24, 8. *Eadem fere notione accipiendum idem verbum in illis, πραγματικῶς ἀντιπερισπάσαντος τοῦ Ἀράτου καὶ λυμηναμένου τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν*, 2, 45, 6. *quæ Casaubonus (per se quidem non male) sic vertit, sollerter Arato consilia omnia illorum* in contrarium vertente *atque corrumpente.*

Ἀντιπερίστασις τοιῶν τινι, 3, 106, 6. *i. q. ἀντιπερισπᾶν.*

Ἀντιπίπτειν, 1) τινὶ *vel* πρός τινα, irruere in aliquem; *ἀντίπτειν ταῖς σκάφαις κατωπλισμέναις*, 3, 19, 5. *ὁ ἄνεμος ἀντιπίπτει πρὸς τὴν ἐπιβολήν*, contrarius incidit, contrarius est conatui, 4, 44, 9. 2) *Plerumque ad alia transfertur verbi usus; veluti ὁ νόμος ἀντιπίπτει τούτῳ*, lex huic repugnat,

25, 9, 5. τῶν κατὰ τὴν πολιορκίαν ἀντιπιπτόντων αὐτῷ, oppugnatione non ex voto ei succedente, 16, 2, 1. τῶν πραγμάτων ἀντιπιπτόντων ταῖς ἐπιβολαῖς, 30, 7, 3. *Et cum præpos.* πρὸς; πρὸς τοῦτον ἀντιπίπτει ἡμῖν ἡ φύσις τῶν πραγμάτων, huic contraria, hujus commodis opposita est natura rerum quas nos petimus, 22, 5, 6. *Et absque regimine;* τὰ κατὰ τὴν μάχην ἀντιπίπτει, *intell.* ταῖς ἐλπίσι, *aut* αὐτῷ, *ut* 16, 2, 1,) secus evenit prælium, 10, 37, 5. τῆς τύχης ἀντιπιπτούσης, 16, 28, 2. οἱ δὲ ἀντέπιπτον, hi refragabantur, opponebant se, *Fr. gramm.* 12.

Ἀντίπλοια. κατὰ τὸν τῆς ἀντιπλοίας λόγον, 6, 10, 7.—"ut, cum navis contrariis ventis in diversas partes rapitur, *si tamen vera lectio.*" *Ern.*

Ἀντιπνεῖν. ὅτε τὰ τῆς τύχης ἀντέπνευσε, reflante fortuna, 26, 5, 9.

Ἀντιποιεῖσθαι τινὸς, (*fere sicut* ἀντιλαμβάνεσθαι) sibi aliquid vindicare contra molitionem aliorum; *veluti* τῆς θαλάττης, maris possessionem, maris imperium, 1, 60, 1. 3, 97, 3. τῆς κατὰ θάλατταν ἐλπίδος, spem maris potiundi capessere, res maritimas bello tentare, 1, 24, 1. ἀντιποιεῖσθαι τόπων, capere, occupare loca, 2, 27, 6. οὐδενὸς ἀντιποιουμένου τῶν ὑπαίθρων, nemine vindicante sibi, occupante et tuente adversus eum aperta regionis loca, 1, 12, 4. 1, 15, 4. 1, 30, 6. 14, 7, 8. ἀντιποιεῖσθαι πραγμάτων, conari potiri rerum, vindicare sibi imperium, 5, 42, 7. τῆς ἀρχῆς, regnum, *ibid.* στρατηγίας, munus imperatoris adfectare, 9, 20, 8. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, Græciæ principatum sibi vindicare, 2, 39, 8. τότε πρῶτον Ἀδέρβαν ἀντιποιεῖσθαι τῶν πέραν τοῦ Ἴβηρος πραγμάτων, tunc primum trans Iberum res tentare, imperium suum propagare ausi sunt, 3, 97, 5. τῶν καθηκόντων ἑαυτῷ, quæ ad se pertinent vindicare sibi, 5, 67, 5. πίστεως ἀντιποιούμενος, fidem præ se ferens, fidelis socii famam adfectans et sibi adferens, 2, 47, 5. τῷ λόγῳ τῶν μεγίστων ἔργων ἀντιποιήσασθαι, τελείως ἐστὶ βέβαιον τὸ δὲ τοῖς πράγμασιν ἰδιοποιεῖσθαι τινὸς τῶν καλῶν, οὐκ εὐμαρές, 5, 33, 6. τῆς νίκης, tribuere, adscribere sibi victoriam, verbis eam sibi vindicare, 16, 8, 2. βραχὺν μέν τινα χρόνον ἀντιποιήσαντο τῆς νίκης, breve tempus victoriam sibi vindicarunt, pro victoria certarunt, 3, 96, 2. εἰ μὴ μικρὰ βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντιποιήσατο, si parumper captavisset opportunitates temporum, tentasset opportunitate temporum uti, 2, 70, 3. τῶν διὰ τῆς ἀκοῆς ὁδῶν ἀντιποιήσατο, sola via per auditionem cognoscendi res usus est *Timæus*, solam illam viam ad se pertinere putavit, et suam fecit, 12, 27, 3. ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀντεποιησάμενοι, *scil.* τῶν τειχῶν καὶ τῆς πόλεως, postquam per satis longum tempus possessionem urbis sibi vindicassent, obtinuissent, et hosti restituissent, 2, 9, 5. κατὰ μοῖραν ἀντεποιησάμενος τῆς πόλεως, partem urbis sibi vindicavit, occupavit, et tenuit, 2, 53, 6. ἀντιποιήσασθαι τῆς ἑαυτῶν πατρίδος καὶ μὴ προέσθαι τὰς σφετέρας ἐλπίδας, patriam sibi adserre, pro patria pugnare, ei liberandæ operam dare, 4, 80, 4. τῶν δὲ παίδων ἀντεποιουμένων (*scil.* τῶν ἀποσκευῶν) καὶ κωλυόντων, *nempe* τοὺς ἁρπάζοντας, cum servi vindicarent sarcinas, eas sibi et domino adsererent, pro eis dimicarent, 33, 7, 5.

Ἀντιπολιτεία μεγάλη ἐστὶ τούτοις πρὸς ἐκείνους, dissensio, dissidium in re publica, 20, 5, 5. 23, 10, 4. ἀντιπολιτεῖαι, factiones contrariæ in republica, factionum studia, 11, 25, 5. 28, 14, 1.

Ἀντιπολιτεύεσθαι, contrariæ partis

esse in republica; *unde οἱ ἀντιπολιτευόμενοι*, adversarii in rep. 1, 8, 4. 3, 18, 1. 4, 14, 2 *et* 8. 30, 7, 8.

Ἀντιοχεύεσθαι *mendose cod. Bav. pro* ἀντιπαρεκτ. 5, 7, 11.

Ἀντίπραξις *τῶν τῆς συγκλήτου βουλευμάτων*, adversatio, oppugnatio voluntatis senatus, 6, 17, 8. *ἐκ τῶν ἀμυνομένων*, oppositus conatus eorum qui ex muro pugnant, 10, 13, 8.

Ἀντιπράττειν, 28, 6, 5. *πρός τι*, 6, 17, 9. 27, 4, 9.

Ἀντίπρῳρος, prora navis in hostem versa; *πάντες ἔπλεον ἀντίπρῳροι τοῖς πολεμίοις*, 1, 23, 3. *πάσας ἱστάντες ἀντιπρώρους τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις*, 1, 27, 3. 1, 60, 10. *ὑπέστησε τὴν ἑαυτοῦ ναῦν &c.* 1, 50, 6. *ἐπιόντι (αὐτοὺς) ἀντιπρώρους τοῖς πολεμ.* 1, 50, 4. *κατὰ πρόσωπον ἀντιπρώρους τάξαντες τὰς ναῦς ἀμφότεροι*, 16, 4, 7. *ἀντίπρῳροι συμπεσόντες*, 16, 4, 11.

Ἀντιπυρσεύειν, vicissim igne signa dare, 8, 30, 1.

Ἀντιρρεῖν, contradicere. *οἱ ἀντιρρηθέντες*, 9, 29, 3.

Ἀντίρρησις, altercatio, 18, 25, 7. *πρός τινα ὑπέρ τινος*, 2, 7, 7. *περί τινος*, 23, 10, 6.

Ἀντισπᾶν. *Verbo passivo; ἡ ἑκάστου δύναμις ἀντισπᾶται ὑπ' ἀλλήλων*, vis cujusque mutuo nisu in contrarium trahitur, vires omnium mutuo sibi resistunt, et a se invicem temperantur, 6, 10, 7. *ἀντισπᾶται καὶ παρακωλύεται ἡ ἑκάστου πρόθυσις ὑπ' ἀλλήλων*, 6, 18, 7. *Medio verbo; ἀντισπάσασθαί τινα*, aliquem ad se trahere *vel* advocare quem opponas alteri, 23, 10, 14. *ubi in præpos. ἀντὶ latere illam vim existimaveram* opponendi alteri; *sed rectius fortasse fuerit*, advocare aliquem avocando eum ab aliis negotiis, *quæ vis inest vocabulo ἀντίσπασμα. Cæterum verba ista, de quibus agimus, ὡς τούτους ἀντισπασμένους*, 23, 10, 14 *in aliam partem vulgo interpretari solent: nempe Casaubonus*, illos a cæteris abalienatos sibi adjunxisse; *quem secutus Ernestus ἀντισπᾶσθαι* dissidere *h. l. interpretatur.*

Ἀντίσπασμα, distractio, avocatio ab alia occupatione ad aliud negotium, 2, 18, 3. *sicut ἀντιπερίσπασμα.*

Ἀντιστράτηγος, proprætor, imperatoris vicarius, imperatoris vice fungens per ipsius absentiam, 15, 4, 1. Proconsul, proconsulare imperium tenens, 3, 106, 2. 28, 3, 1. *i. q. ἀνθύπατος*, 28, 5, 6.

Ἀντιστρατοπεδία, castra castris opposita, 3, 101, 8.

Ἀντιστρατοπεδεύειν, castra castris conferre, castra opponere alicui, 1, 9, 4. *τινί*, 1, 74, 13. 2, 32, 6. 3, 76, 5. 3, 86, 3. 5, 29, 7. *ἀλλήλοις*, 2, 52, 9. 3, 107, 1. 5, 80, 5.

Ἀντιστρέφω, *ἀντιστραμμένοι ἑαυτοῖς*, sibi invicem oppositi, 6, 32, 6.

Ἀντιτάττειν, opponere, 11, 33, 1. *πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιτατταμένους διετέλει*, Ætolorum cupiditati assidue se opposuit, 2, 43, 9. *πάσαις ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντιτεταγμένος*, 32, 11, 8. *οἱ ἀντιτεταγμένοι*, adversarii, hostes, 3, 63, 12. *οἱ ἀντιτεταγμένοι*, qui in acie contra eum steterant, 5, 10, 2.

Ἀντιτιμωρεῖσθαι, (τινά,) vicissim ulcisci, punire aliquem, 1, 81, 9.

Ἀντιτυγχάνειν. *ἐνίοις ἐὰν, ἄλλου κρείττονος ἀντίτυχῃ*, 15, 16, 6.

Ἀντίτυπος τινί, ex adverso positus, 6, 31, 8.

Ἀντιφιλοδοξεῖν *πρός τινα*, æmulari cum aliquo, 1, 40. 11.

Ἀντιφιλονεικεῖν *πρὸς μηδὲν τῇ συγκλήτῳ*, nulla in re voluntati senatus se opponere, 32, 7, 16. *πρὸς πάντα*, in omnibus rebus (præ æmulatione) repugnare alicui, 3, 103, 7.

Ἀντιφωνῶ τινι, respondere literis alicujus, 8, 18, 11. 8, 19, 8. μέχρις ἀντιφωνηθῇ τι ἐκ Ῥώμης, donec responsum aliquod adveniat Roma, 15, 18, 6.

Ἀντοικοδομῶ, contra munire, *præsertim* dejectas ab oppugnatoribus partes muri instaurare, *aut* hiatum novo opposito muro obstruere, 1, 42, 16. 16, 30, 6. 22, 11, 3.

Ἀντοικοδομία, 1, 48, 1. *vide* ἀντοικοδομῶ.

Ἀντοφθαλμῶ, oculos tollere adversus aliquem, *et* (*intelligendo* ἐν τοῖς ὅπλοις, in armis, *quæ verba adjiciuntur*, 1, 68, 7.) resistere, opponere se alicui; πρὸς τινά, 2, 24, 1. 3, 14, 9. 3, 64, 4. 4, 32, 7. 4, 34, 6. 9, 3, 7. τινί, 1, 17, 3. 2, 47, 1. *Et ubi non agitur de armis*, repugnare, adversari voluntati, postulatis, sententiæ alicujus; πρός τινα, 24, 12, 3. *Fr. hist.* 45. *Sic* ἀντοφθαλμῶ τινὶ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, 28, 6, 5. *Translato usu*, μὴ δύνασθαι τοῖς χρήμασιν ἀντοφθαλμῶν, oculos contra pecuniam non posse adtollere, tentationi ejus accipiendæ resistere non posse, 28, 17, 18. *Rursus notione maxime propria* ἀντοφθαλμῶσαι κατὰ πρόσωπον, suis oculis coram spectare aliquem, 18, 29, 12.

Ἀνυδρία, ἡ, aquæ inopia, 5, 71, 10. 10, 28, 1.

Ἄνυδρα, ἡ, *scil.* χώρα, arida regio, 5, 80, 2.

Ἀνύω, 1) efficere, perficere; οὐδὲν ἄνυον, 1, 47, 4. οὐδαμῶς δυνάμενος ἀνύειν οὐδέν, 5, 17, 2. 15, 32, 1. ἀνύειν τὸ προκείμενον, 30, 12, 2. &c. *Vide mox in passivo.* 2) viam conficere per locum, pervadere, emetiri locum; (*quod alias est* διανύω;) ἄνυον τὰ ἕλη, viam per paludes confecerunt, 3, 79, 5. ἀνύειν τοὺς τόπους, 5, 8, 2. 3) consumere; ἀνύειν τὰς λύσεις, 3, 90, 7. 4) sufficere; οὐκ ἄνυον φέροντες τοὺς νεκρούς, non sufficiebant absportandis mortuis, 10, 31, 9. *In* efficiendi, conficiendi, *vel* perficiendi *notione in Passivo potissimum occurrit; veluti*, δέξασθαι ἀνύεσθαι σφίσι τὸ πλῆθος τῆς ἐπιβολῆς, 8, 31, 1. τοσοῦτον εἶναι ἐνύεσθαι (*nonnulli codd.* ἀνῦσθαι) τῆς νυκτός, 9, 15, 10. τοῦ στρατηγοῦ δοκοῦντος ἀνύεσθαι τὸ μέγιστον τῶν προκειμένων, 28, 11, 3. *ubi perperam libri scripti* προκεκριμένων *dabant*; νομίσαντες ἀνύεσθαι σφίσι τὸ προκείμενον, 30, 12, 2. *Quibus ex locis firmatur Ursini conjectura, quam in contextum recepimus*, 17, 11, 10. καὶ γὰρ ἐνῦσθαι (*pro mendoso* ἐρῆσθαι *vel* ἐρᾶσθαι *quod erat in libris*) τὰ μέγιστα τοῦ πολέμου; *nisi quod pro* ἐνῦσθαι *rectius fortasse futurum fuisset* ἀνύεσθαι *cum acuto accentu; nam quod circumflexum præferendum dixi in* 28, 11, 3. *et* 30, 12, 2. *vereor ut satis rectum sit. Conf.* 18, 3, 8.

Ἀνυπέρβλητος ὑπεροχή, 1, 2, 7. περιοχαί, 8, 12, 12. ἀκμαὶ καὶ ἀσφάλειαι, 16, 18, 3. ὕψεσι, 23, 18, 3. *conf.* ὑπερβολή.

Ἀνυπεύθυνος. ἀνυπεύθυνον ἦν τὸ λεγόμενον, a nemine confutabatur, 32, 20, 7.

Ἀνυπονόητος; 1) *active*, cum *genit.* nihil suspicans de aliqua, ἀνυπ. τοῦ μέλλοντος, 4, 10, 7. τῆς Ἐρμείου τόλμης, 5, 56, 2. 2) *passive*; ἀνυπονόητά τινα, inopinata nonnulla, 10, 45, 2. ἀνυπονόητος ἐλπίς, de qua nihil in mentem venerat, 2, 57, 6. ἀνυπονόητοι ἄνθρωποι, homines non suspecti, 13, 6, 8.

Ἀνυποπτώτως; 1) *act.* absque doli suspicione, 5, 89, 2. ἀνυπ. διακεῖσθαι, nil suspicari, 14, 10, 7. 2) *pass.* inopinato ex improviso, præter opinionem, 1, 84, 9. 4, 3, 10. 11, 21, 3.

Ἀνύποπτος; 1) *active*; ἀνύποπτος ἦν τῆς πράξεως, non suspicatus est

rem, 8, 29, 2. 2) *passive*; *ἀνύποπτος ἦν ὁ τῶν ἐπιβεβουλευμένων ὑπερβολὴ*, 3, 105, 1. *ἀνύποπτον ἦν τοῖς τὸ γενόμενον*, 7, 17, 2.

Ἀνυπόπτως; 1) *act.* *ἀνυπόπτως καὶ ἀπροφυλάκτως*, absque mali suspicione, absque metu, 11, 18, 7. 2) *pass.* *ἀνυποπτότατα ἐπίστη τοῖς τόποις*, nemine de eo aliquid suspicante, 9, 7, 10. 31, 20, 13.

Ἀνυπόστατος; 1) nullum firmum fundamentum, nullum certum initium habens, 1, 5, 3. 2) cujus vis sustineri non potest, cui resistere nemo potest, intolerabilis, invictus; *ἀνυπόστατον ἐν ταῖς παιδιαῖς*, in prælliis, 14, 7, 7. 4, 8, 10. 5, 45, 2. *ἀνυπόστατος ἡ τῶν ἀσπιδιστῶν τάξις*, 3, 63, 13. 16, 40, 2. *ἀνυπόστατος est respubl. Romana*, nihil ei resistere potest, 6, 18, 4.

Ἀνυπόστατος διήγησις, narratio quam quo referat nescit lector vel auditor, quæ nonnisi confusam et vagam notionem animo adfert, 3, 36, 4. 3, 38, 4. 5, 21, 4.— " narratio quæ non habet notitiam antecedentem in animo discentis, cui ceu fundamento et basi innitatur." *Casaub. in Comment. ad* 1, 5, 3.

Ἀνυστικὸς, efficax. *μία ψυχὴ πολυχειρίας ἀνυστικωτέρα*, 8, 5, 3.

Ἄνω. *αἱ ἄνω στρατηγίαι, regni Persici et dein regni Syriaci* provinciæ in superiori Asia sitæ, 3, 6, 10. 5, 41, 1. 5, 48, 12. 5, 54, 13. *ἐπικρατῶν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος*, 12, 13, 1. *ex. Timæo.*

ἀνώτερον. *ἐν τοῖς ἀνώτερον χρόνοις*, 5, 6, 1. 2, 41, 3. *οὐ πολλοῖς ἀνώτερον χρόνοις*, 1, 7, 2. *μικροῖς ἀνώτερον χρόνοις*, 4, 2, 7. 4, 50, 3. *τρίτῃ τεύτης ἀνώτερον βίβλῳ*, 3, 1, 1. *ἀνωτέρω προσλαβεῖν τοῖς χρόνοις*, temporibus altius regredi, e superioribus temporibus repetere rem, 4, 2, 3.

Ἀνωτάτω. *αἱ ἀνωτάτω ἐπιβολαὶ τῶν Ἀλπίων*, 3, 53, 6.

Ἀνωμαλία. *αἱ ἀνωμαλίαι τῶν τόπων*, inæqualitas locorum, 9, 41, 4. *ἀνωμαλία τῆς φύσεως τῆς Ἀθηναίων πολιτείας*, inconstantia formæ reip. Athen. 6, 44, 2.

Ἀνώμαλος. *ἀνώμαλοι καὶ βουνώδεις τόποι*, 5, 22, 1.

Ἀξία, ἡ, 1) pretium. *τὸ τίμημα τῆς ἀξίας*, æstimatio pretii, 2, 62, 7. *ἀξίαι ἵππων*, 1, 68, 8. 2) *ἀπὸ τῆς ἀξίας πειθόμενοι τὰς εἰς τὸν πόλεμον εἰσφορὰς*, pro censu conferre pecuniam ad bellum, 2, 62, 7. 3) *τὰ σώματα διδόμεν κατὰ τὴν ἀξίαν ἑκάστου*, captivos distribuit pro meritis, pro dignitate cujusque, 3, 17, 10. *διανεμητικὸς τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστου*, qui suum cuique tribuit, 6, 6, 10. 4) *ἐξεπορεύετο μετὰ μεγάλης ἀξίας*, egressus est cum magno adparatu, 39, 2, 6.

ἀξιόλογος, memorabilis, notabilis. *οὐδὲν ἀξιόλογον πράττοντος*, 1, 39, 2. *πρᾶξις ἀξιόλογος*, 2, 39, 11. *ἀξιόλογοι χεῖρες*, 5, 40, 2. *μηδὲν ἀξιόλογον*, nulla idonea manus, 3, 110, 6. *ἱματισμὸς ἀξιόλογος*, vestitus alicujus pretii, 16, 31, 3.

Ἀξιόμαχος, idoneus ad pugnandum, par hosti, 4, 12, 6.

Ἀξιόπιστος. *τὸ τῆς ἐπαγγελίας ἀξιόπιστον*, 3, 44, 7.

Ἀξιοπίστως *ψεύδεσθαι*, cum veritatis specie mentiri, 3, 33, 17. *Sic ἀξιοπίστως ἐνάσαι διαβολὰς κατά τινος*, 28, 4, 10. *τοῦτο αὐτὸς λέγει οὕτως ἀξιοπίστως ὥστε δοκεῖν &c.* tanta cum auctoritate et confidentia hoc dicit, ut videatur *&c.* 12, 9, 3.

Ἄξιος. *ἐφάνη ἄξιος τῶν προγεγονότων ἔργων*, 1, 75, 3. *οἱ ἄξιοι τῆς πολιτείας*, 24, 4, 3. *cum Casaub. vertimus* bene meriti cives; *sed videndum ne sit* qui mereatur in numerum civium recipi.

οὐκ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς ἄξιον, non debent reprehendi, 3, 59, 1. *ἄξιον βραχὺ διατρῖψαι περὶ τούτου*, par est, operæ pretium est, 4, 20, 2. *ἄξιόν γε στοχάσασθαι*, id vero

præclarum est! *ironice*, 9, 38, 5. ἀξιόν γε τὸ γεγονὸς ἐπαίδευς, en facinus dignum scilicet quod vituperetur, 9, 33, 13.

Ἀξιοῦν; 1) petere, postulare. ἀξιοῦν παιδικὴν ἀξίωσιν, 39, 1, 7. τοὺς περὶ τῶν αὐτῶν ἀξιώσοντας, 4, 60, 1. ἀξιοῦντες βοηθεῖν, 4, 50, 8. *Et cum fut.* ἀξιοῦντες καταλύσειν αὐτοὺς τὸ παραγώγιον, 4, 47, 3. *ubi* καταλύσειν *in præs. vulgo edebant, bene quidem per se, sed invitis MStis.* ἀξίουν αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν, 22, 17, 8. 2) dignari; μεγάλης ἀποδοχῆς ἀξιούμενος παρὰ τοῖς δυνάμεσιν, 5, 41, 4. πρέπειν ἀξιοῦσθαι *corrupte dabat Ursini codex*, 29, 11, 3. *fortasse pro* οὐ πρέπειν ἀξιώσας.

Ἀξιόχρεως (*fere i. q.* ἀξιόλογος, *et in bello i. q.* ἀξιόμαχος) notabilis, memorabilis, idoneus *quovis in genere*, par hosti, *vel* par alicui rei. πόλις ἀξιόχρεως, 1, 30, 5. ἀξιόχρεοι ἄνδρες, idonei viri, 3, 5, 8. 4, 23, 3. φυλακὴ ἀξιόχρεως, 3, 17, 9. (*i. q.* ἀρκοῦσα, *ibid. vs.* 10.) ἀξιόχρεως ἀντωμοσίτης, 2, 46, 3. πρέπειν ἀξιόχρεων τὸ προστησόμενον, 15, 25, 8. *Et cum præpos.* πρὸς; στρατόπεδα ἀξιόχρεα πρὸς μάχην, 1, 19, 1. πρὸς ναυμαχίαν, 1, 53, 10. ὠφέλεια ἀξιόχρεως πρὸς τὸ παράδοξον, 5, 6, 4. ἀξιοχρεωτέρους πρὸς τὸ πολεμεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς, *sic correxi*, 4, 3, 3. *pro vulgato* ἀξιωτέρους. ἀξιοχρεωτάτη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν δυναστειῶν, 10, 27, 1.

In terminatione hujus vocabuli constanter fere servatur Attica forma; invenitur tamen in accus. plurali non solum ἀξιόχρεως, *ut* 1, 53, 10. 2, 40, 1. 11, 16, 7. *sed et* ἀξιοχρέους, 4, 23, 3. *et* ἀξιόχρεα *in neutr. plur.* 1, 19, 1. ἀξιόχρεω *correxi, ut esset nominativus plur. pro* ἀξιόχρεως, 1, 38, 1.

Ἀξίωμα, dignitas, splendor, decus; τὸ τῆς πατρίδος ἀξ. 3, 64, 2. πόλις ἡ μέγιστον ἀξίωμα περιποιησαμένη, 15, 35, 3. 9, 28, 5.

Ἀξιωματικὸς; 1) dignitatis multum habens, cum dignitate conjunctus; γυνὴ πρεσβυτικίαν τινὰ ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνουσα, 10, 18, 8. ἀξιωματικὸς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, 33, 9, 1.

2) cum precibus conjunctus; λόγος ἀξιωματικὸς, preces, deprecatio, 20, 9, 9. ἀξιωματικὰς ἐντολὰς δοὺς τοῖς πρεσβευταῖς, mandans legatis ut precibus uterentur, 31, 15, 3. 32, 7, 16.

Ἀξίωσις, preces, postulatum. ποιεῖσθαι τὰς ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις, 1, 67, 10. μετ' ἀξιώσεως, adjectis precibus, 7, 11, 9. 22, 7, 2.

Ἀξύμβατος κοινολογία, colloquium irritum, in quo nihil convenit, 15, 9, 1. *nisi* ἀσύμβατον *scripsit Polybius, qui Atticam formam* ξὺν *pro* σὺν *non solet frequentare.*

Ἀοίκητος, non habitatus, 2, 15, 10.

Ἀοκνως, haud cunctanter, 31, 13, 8.

Ἄοπτος; 1) *act.* ἄοπτος δυνεῖ, qui pericula non vidit, non est expertus, 3, 108, 6. πάσσοῦ, 2, 21, 2. 2) *pass.* ἄοπτοι τόποι, loca nobis invisa, quæ ipsi non vidimus, 3, 36, 7.

Ἀόριστος, indefinitus, infinitus, varius atque varius, 4, 43, 6. 4, 45, 1. (*opp.* ὡρισμένος, 4, 43, 6.)

Ἀπαγγελία. ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι περὶ τῶν κατὰ Πιλοποίννησον. nunciare, renunciare, 24, 10, 8. *de legato qui legationem renunciat.*

Ἀπαγγέλλειν; 1) nunciare, nuncium perferre; πρεσβευταὶ οἱ ἀπαγγελοῦντες περὶ τῶν γεγονότων, 1, 29, 6. 24, 10, 6. 2) —"*de historicis*, tradere, narrare. *vid. Wesseling. ad Diodor. lib. V. initio. Thucydides III.* 67. *ipsam orationem et narrationem historici vocat* ἀπαγγελίαν." *Ern.* — ἀπαγγέλλειν τὴν ἀλήθειαν, verum tradere, 1, 14, 1. ἐντυμένους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπαγγέλθαι, traditos, proditos, pronunciatos, 1, 15, 11. (*ubi* ἀπαγγέλλειν *idem valet*

quod ἀπεφῆναι *vs.* 7. *et* ἀποδεικνύναι *vs.* 8.) *ut* ἀπαγγέλλειν περὶ τῆς τοῦ βασιλέως πρωτερήσεως, si regis institutum explicarem, de eo exponerem, 14, 12, 5.

3) ἀπαγγέλλειν τινι πόλεμον, indicere bellum, 3, 10, 1.

Mendose ἀπαγγελλόμενος *editum erat*, 2, 11, 4. *pro* ἐπαγγελλόμενος, promittens.

Ἀπάγειν, ducere, abducere. *Legati Scipionis, Carthaginem missi, τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν σύγκλητον, (intellige ἀγαγόντες,) μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἐπὶ τοὺς πολλοὺς ἀπαχθέντες*, 15, 1, 5. *Præsertim* vi abducere invitum; (*et ipso loco modo citato innuitur, per tumultum aliquem et parum honorifice ductos esse legatos, quod et ex cap.* 2. *satis intelligitur;*) *μετὰ βίας εἰς ὅλον ἀπαχθῆναι τὸν δεῦλον, sic correxi mendosum* ἀποιχήναι, 12, 16, 2. *quod in* ἀγαγεῖν *mutaverat Casaubonus.* ἀπάγειν εἰς φυλακὴν *vel* εἰς τὴν φυλακήν, 5, 15, 9. 5, 16, 3. 5, 38, 7. 5, 39, 4. εἰς τὴν ἄλυσιν, 4, 76, 5. 20, 10, 7. *Et subintellectis verbis* εἰς τὴν φυλακήν; ἀπάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἀποδοχήν, aliquem in vincula ducere sponsionis caussa, 5, 27, 4. ἀπάγεσθαι πρὸς τὰς εἰσφοράς, tributorum solvendorum caussa in vincula abduci, 1, 72, 5. ἀπάγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν *legendum fortasse*, 12, 16, 3.

ἀπαγωγῆν ἐπ' αὐτοὺς *et* ἀπῆγον ἐπ' ἀλλήλους, 30, 13, 6 *et* 8. *de tibicinibus in scena nescio dictum ne sit ex verbi usu scenæ proprio, an* ἐπαγωγῆν *et* ἐπῆγον *sit legendum.*

Ἀπάγχειν τινά, 16, 34, 9. ἀπάγχεσθαι, 16, 34, 10.

Ἀπαγωγή, abductio in carcerem, 5, 27, 5. *sic enim ibi scribendum putavi pro vulgato* ἐπαγωγή.

Ἀπαθὴς, nullo malorum sensu præditus, nullis malis succumbens, 1, 58, 5.

Ἀπαιδία, orbitas, 30, 2, 5.

Ἀπαίρειν, proficisci, abire, *sive navibus, ut* 1, 21, 8. 2, 69, 11. 5, 2, 9. *sive pedestri itinere, ut* 32, 25, 10. μηδέποτε ἐπὶ τοσοῦτον ἀπηρκέναι τῆς πόλεως, 9, 6, 2.—"numquam tam parvo intervallo abfuisse ab urbe, *i. e.* tam prope accessisse; *nisi forte excidit* ἐπί." *Ern.*

Ἀπαιτεῖν, 1) desiderare, postulare; *ut* τοῦτο ἀπαιτεῖ ἐκεῖνο, hoc postulat illud, ad hoc requiritur illud, 10, 24, 8. 2) repetere, 17, 1, 5. τί τινά, aliquid ab aliquo, 1, 66, 11. 1, 70, 3. ἀπαιτοῦμαι τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ, ille hoc a me repetit, 33, 12, 2.

Ἀπαλγεῖν, despondere animum, desperare; εἰς τέλος ἀπήλγουν, 1, 58, 9. ἀπηλγηκυῖαι ψυχαί, 1, 35, 5. ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι, 9, 40, 4. — "*Unde patet, interpretem Latinum, Ephes.* 4, 19. ἀπηλγηκότες *vertentem* desperantes, *non necessario* ἀπηλπικότες *legisse, ut videtur viris doctis, sed modo alienam ab illo loco significationem expressisse.*" *Ern.* τὸ γὰρ φάσκειν τοῦτο, ἀπηλγηκυίας ἐστὶ ψυχῆς, hominis est desperati ingenii, deplorati ingenii, 16, 12, 7. — "ἀπηλγηκυίας ψυχὰς (1, 35, 5.) *accipiunt* de desperatione, *forte melius intelligas* ignavas et ad militiam inutiles. *Ceterum* stupor et summa inscitia *est* 16, 11." *Ern.*

Ἀπαλλάττειν. ἀπήλλαξαν αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) ἐκ τοῦ ζῆν, eduxerunt se e vita, mortem sibi consciverunt, 27, 2, 9. ἀπαλλάττεσθαι, abire, 6, 14, 7. ἀπηλλαγμένοι τοῦ ζῆν, necati, 11, 30, 3. ἀπηλλάττετο τῆς κακουχίας εἰς τὴν αὐτοῦ σκηνὴν, vexatione liberatus in suum tabernaculum se recepit, 5, 14, 6. ἀπαλλαγέντες τῶν πόνων, laboribus liberati, 3, 111, 9. &c. *Cum adverbiis* καλῶς *et simil.* οὕτε τοὺς ἑαυτῆς ἀπαλλάξαι καλῶς, 3, 64, 6. λαμπρῶς ἀπήλλαττε κατὰ τὸν κίνδυ-

τον, præclare gessit rem, 18, 8, 2. κακῶς ἀπαλλάττοντες (i. q. διακείμενοι) male se habebant, malo loco, malo statu erant, 1, 28, 8. 2, 25, 10. 3, 60, 3. 10, 49, 10. &c. ἀπραγοῦντες καὶ δυσχρήστως ἀπαλλάττοντες, cum nihil efficere possent, et ipsi admodum laborarent, difficili loco essent, 4, 64, 7. *Et in passivo, ex vulgata olim scriptura, in quam MSti libri consentiunt,* κακῶς ἀπαλλάττοντο, 10, 49, 10. *pro quo* ἀπήλλαττον *in act. ex conject. edidimus.*

Ἀπαλλοτριοῦν. 1) ἡ Σαρδὼ ἀπηλλοτριώθη Καρχηδόνος, a Carthagine separata, Pœnis erepta est, in alienas manus pervenit, 1, 79, 6. 1, 82, 9. 2) *ad animum præcipue transfertur;* ἀπηλλοτριωμένους τοὺς συμμαχους, socierum animos alienasse *a Romanis*, 10, 6, 3. ἀπαλλοτριοῦν τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἰταλίαν τῆς πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίας, 3, 77, 7. *Sic* ἀπηλλοτριωμένος, 2, 50, 5. τῆς Εὐμένους (i. e. πρὸς Εὐμένην) εὐνοίας, 30, 1, 6. *coll. vs.* 8.

Ἀπανάγων ἐκ τῆς Ῥάμης *temere ex Ursini ingenio editum erat*, 33, 5, 5. *pro* ἐπανάγων.

Ἀπαναγκαιοῦντες *minus recte dant veteres nonnulli codd.* 4, 46, 6. *pro* ἐπαναγκ.

Ἀπαντᾶν. 1) ἀπαντᾷ, accidit, evenit; πολλὰ αὐτοῖς ἐνέχρησε δι' ἐκείνους ἀπαντᾶν, 4, 38, 10. μηδὲν αὐτῷ δυσχερὲς ἀπαντήσαι ὑπὸ Ῥωμαίων, 32, 7, 10. *Et in pass.* ἃ δὴ εἰκότως αὐτοῖς ἀπηντᾶτο, 2, 7, 4. μηδὲν αὐτοῖς παραλογον ἀπηντῆσθαι ὑπὸ τῆς τύχης, 2, 37, 6. τὰ ἀπηντώμενα (τοῖς Ῥωμαίοις) ὑπ' Ἀρχιμήδους, quæ Romanis accidebant Archimedis opera, 8, 8, 5. οὐδὲν φιλάνθρωπον ἀπηντημένον ἐξ αὐτοῦ, 29, 9, 16. αἱ τιμαὶ αἱ ἀπηντημέναι αὐτοῖς παρὰ τῶν Ἀχαιῶν, 17, 6, 6. *Adde* 10, 13, 10. 10, 37, 8. 15, 5, 7. 20, 10, 5. *De quo usu verbi passivi pro activo laudarunt Reiskius et Ernestus ea quæ sunt a Dorvillio congesta ad Charit. p.* 122. *Polybio quidem, ut vidimus, maxime familiaris hic usus est.*

2) ἀπαντᾶν, *non solum, ut vulgo, est* occurrere, obviam venire alicui, *sed et* undecumque ad aliquem venire, jungere se alicui, convenire; ἀπηντηκότων (αὐτῷ) καὶ τῶν Ἀχαιῶν ἐνταῦθα, 2, 54, 6. ἀπαντᾷν πρὸς τὸ διαβούλιον, 20, 10, 15.

3) ἀπαντᾶν πρός τι, *et* πρὸς τινά, occurrere verbis, vel factis, *id est*, respondere, *vel, tali quodam modo* gerere se erga aliquem; πρὸς τοὺς ταῦτα λέγοντας ἀπαντῆσαι, 12, 28, 9. πρὸς ὃν οἰκείως ἀπηντηκέναι δοκεῖ Κάτων, cui percommode Cato respondit, 40, 6, 5. ὑπερηφάνως αὐτοῖς ἀπήντα, superbius eis respondit, cum eis egit, eos excepit, 18, 17, 3. ὁμολογίαν δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀποκρίνασι, pari modo et aliis respondit, *vel* cum aliis egit, 28, 2, 7. πῶς ἀπαντῆσαι δεῖ πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἀπόκρισιν quid contra dicto aut facto opus sit post illud Romanorum responsum, 36, 1, 1.

Ἀπάντησις, occursus, occursio, 5, 26, 8. comitatus obviam progrediens, 5, 43, 3. congressus, et ratio excipiendi aliquem, et eum compellandi vel ei respondendi in congressibus; τὰς ἀπαντήσεις φιλανθρώπως ποιεῖσθαι, 5, 63, 7. προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν, 10, 5, 6. ἡ πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀπάντησις, congressus cum exteris, 16, 22, 2. ἀνέλπιστος ἀπάντησις, *un accueil inattendu*, 20, 11, 9. 30, 1, 4. occasio; τὰ λόγισθαι μέλλοντα περὶ τούτου τοιοῦδε τινὰ λήψεσθαι ἀπάντησιν, hinc occasionem capiam verba faciendi de &c. 12, 8, 3.

Ἄπαξ. *Vide* παθάπαξ *et* εἰσάπαξ. σχεδὸν ἅπαξ ἀπογινώσκοντας τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας *vertunt* fere prorsus desperans, nulla propemo-

dum salutis reliqua spe, 33, 1, 8. *sed non dubito quin* ἀπόνως *sit legendum.*

Ἀπαξιῶν τι *vel* τινὰ, aspernari, dedignari, 1, 67, 13. 10, 40, 9. *Tum et* rogare *interpretatus Ernestus, provocans ad* 29, 11, 8. *quæ interpretatio quo vel per se fundamento nitatur, vel quo pacto in istum locum cadere possit, non video. Confer supra in* ἀξιῶν, *nam* ἀπαξιῶν *ex Casauboni est ingenio.*

Ἀπαξίωσις, contemtus. *Fr. hist.* 42.

Ἀπαραγγέλτως, sine imperio, non expectato pugnæ signo, 16, 3, 1. *Fr. gr.* 21.

Ἀπαράγραφος ποσότης, quantitas quæ definiri nequit, 16, 12, 10.

Ἀπαραίτητος, inexorabilis, implacabilis; ὀργὴ, 1, 82, 9. κατηγορία, 12, 12, 4. δικασταὶ, 5, 41, 3. ἰσχὺς, 7, 14, 3. ἐπιτιμητὴς, 12, 12, 4. ἀπαραίτητος τιμωρία, certissimum supplicium, quod deprecari nemo potest, 1, 78, 15. 6, 37, 6. μηδὲν ἀπαραίτητον βουλεύεσθαι περί τινος, nihil durius statuere in aliquem, 4, 24, 6.—" *pro quo Thucydides et mox ipse Polybius* (*vs.* 7.) ἀνήμερον." *Ern.* ἀπαραίτητα ἁμαρτήματα, 30, 4, 14. ἀπαραίτητος ἁμαρτία, 33, 8, 5.

Ἀπαραιτήτως, inexorabiliter, 3, 115, 4. 6, 38, 3. ἴσχυν πρός τινα, inexorabilem esse alicui, 22, 14, 15.

Ἀπαρασκεύαστος πρὸς τὸ μάλλον, imparatus, 1, 49, 4. 3, 71, 10. 5, 7, 2. 29, 3, 2. *Fr. hist.* 26.

Ἀπαρασκεύως, 2, 9, 5. 11, 22, 8. ἀπαρασκεύως ἴσχειν, 1, 45, 7. διακεῖσθαι, 14, 10, 7.

Ἀπαρατηρήτως, sine cautione, 3, 52, 7. 14, 1, 12.

Ἀπαρεγχείρητος, fortissimus miles, cedere nescius, 1, 61, 3.

Ἀπαρεγχειρήτως διακεῖσθαι περὶ τῶν πρωτείων, de principatu nemini cedere, 5, 106, 5.

Ἀπαρρησίαστος, libertate privatus, 23, 12, 2. *sq.*

Ἀπαρτῶν. τοῖς καιροῖς οὐ μακρὰν ἀπαρτᾶσθαι, non admodum esse remotum, 12, 17, 1. *ubi mend. vulgo* ἀπαρτίσθαι.

Ἀπαρτίζειν τὰ πρὸς τὸν πλοῦν, præparare, 31, 20, 10. 31, 21, 1. *Conf.* ἀπαρτᾶν.

Ἀπαρχαί. αἱ πάσης ἀπαρχαὶ, primitiæ fructuum quos protulit patria, 31, 20, 12.

Ἄπας. *Vide* πᾶς.

Ἀπάτη. διὰ τὴν ἀπάτην τῶν θεωρούντων, 2, 56, 12.—*Opponitur* τῇ ὠφελείᾳ *lectorum, estque adeo* oblectatio inanis, *quæ et* ψυχαγωγία *dicitur.* Clare *Mœris,* ἀπάτη. ἡ τέρψις παρ' Ἕλλησι, *ubi videatur Pierconus. Plura exempla congessit Cl. Reiskius ad h. l.*" *Ern. Gallice* charme, illusion, *dixeris. Rursus ipse Polybius noster* 4, 20, 5. οὐ γὰρ ἡγητέον, μουσικὴν εἶτ' ἀπάτην καὶ γοητείαν παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις, non ad *solam* oblectationem et ad incantandos animos esse inventam.

Ἄπαυστος. ἄπαυστοι συμπτώσεις, continui concursus, velitationes, 1, 57, 7. 7, 15, 1. *conf.* ἀδιάπαυστος.

Ἀπαυτῶ, 1) vetare; ἀπῆυτο αὐτῷ πορεύεσθαι ἐντὸς Πυλῶν, denunciarunt ei, ne intraret intra Thermopylas, 2, 52, 8. 2) ἀπαυτᾶν τὰς ἐλπίδας, spem abjicere, 14, 9, 6. *Pro* οὓς ἀπῶντο, 38, 10, 7. *monente Ernesto* οὓς ἀπῆντο *correxi.*

ἀπαύεσθαι, 1) negare, dicere non ita esse, τοῦ δ' ἀπαυσαμένου, 5, 50, 13. ἀπαύετο μὴ χρεὼν ἴσχειν τῆς βοηθείας, 29, 9, 2. 2) negare, recusare, repudiare postulatum, oblatum, et ipsum offerentem, postulantem vel petentem; 25, 5, 8. ἀπαυόμενοι τὴν διαλύτρωσιν τῶν ἀνδρῶν, 6, 58, 10. τὴν δωρεὰν, 23, 9, 13. τὴν Εὐμένη, 23, 8, 8. 25, 4, 7. τὴν αὐτοπάθειαν, repudiare propriam experientiam,

nolle ea uti, 12, 28, 6. τὴν φιλίαν ἀπέστοντο αὐτῷ, amicitiam ei renunciarunt, societati ejus renunciarunt, 33, 10, 5.

Ἀπειρῆσθαι. ἀπείρητοι μυσαξὶ πίνειν εἶναι, 6, 2, 3. τὰ ἀπειρημένα, res nefariæ, 1, 81, 9. 6, 56, 3.

Ἀπειρία, imperitia, 1, 23, 3 &c. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν προσεχόντων κακῶν, 1, 45, 1. *vertunt* quod urgentia obsessos mala necdum erant experti; *rectius fuerat puto*, non noverant.

Ἄπειρος; 1) ὡς τίλος ἄπειροι τῆς ναυτιγίας, 1, 20, 10. ἄπειροι πόσης κακουχίας, inexperti, 3, 79, 6. 2, 21, 2. 6, 8, 4. πολλῶν χρόνων ἄπειροι ἦσαν, 3, 85, 9. 2) ἄπειρος χρόνος, infinitum tempus, 4, 40, 5.

Ἀπείρως διακεῖσθαι τῆς πρὸς Ῥωμαίους μάχης, 3, 111, 6.

Ἀπελπίζειν, desperare; *absol.* 3, 63, 13. *cum accus.* ἀπελπ. τὰ πράγματα, 1, 19, 12. 10, 19, 9. τὴν σωτηρίαν, 2, 54, 7. 3, 69, 3. *cum gen.* τῆς γῆς, 1, 55, 2. τῆς πόλεως, de capienda urbe, 8, 15, 3. τοῦ ζῆν, 15, 10, 7. τοῦ ἁλῶν τὴν πόλιν, 22, 11, 4. *cum nudo infin.* οὐκ ἀπελπίζοντες κατασχεῖν τῶν πολιτῶν, 16, 30, 5.

In pass. τόποι δοκοῦντες ὑπὸ τῶν ὑπεναντίων ἀπηλπίσθαι, de quibus expugnandis desperant hostes, 7, 15, 3. ἀπηλπισμένοι ἐλπίδες, 24, 9, 5. πρόξεις παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀπηλπισμέναι, 10, 6, 10. δυσχωρίαι ἀπηλπισμ. 18, 6, 4. ἀπηλπισμένοι, 9, 5, 2. *non est i. q.* ἀπηλπικότες, *qui desperarunt, sed* de quibus servandis desperarunt alii, *nempe Pœni.*

Ἀπηλπισμός, 31, 8, 11.

Ἀπημφαίνειν, dissimilem esse, non convenire: ἀπημφαίνουσα σύγκρισις, incongrua, inconveniens comparatio, 6, 47, 10.—"absurda, *scil. inter res dissimillimas.*" *Ern.*

Ἀπίσωτε. ἡ ἀπίσωτε ταύτης πλευρά, latus huic oppositum, 1, 86, 3.

Ἀπιστικός. τίς οὕτως ἀπιστικὸς πρὸς τὰ καλὰ, quis ita alienus ab rebus honestis, 6, 26, 12. οὐκ ἀπιστικὸς, non improbabile, 2, 62, 8.

Ἀπίρατος χρεία, infinitum negotium, infinitus labor, 1, 57, 3. μηδὲν ἀπίρατον ἀπολιπεῖν, nihil infectum relinquere, omnia facere quæ fieri possunt, 4, 75, 3.

Ἀπιργάζεσθαι. τέλειον αὐδὶς ἀπεργασάμενος τὸ ζῶον, 1, 4, 8. μεγάλην ἀπιργάζοντο ταραχὴν, 3, 51, 5. τὸ συμβὰν ἴλιον αὐτῷ ἀπιργάσατο παρὰ τοῖς ἐκτὸς, 8, 2, 9. τὴν μεγίστην πρᾶξιν ἀπιργάσατο, *ex Suidæ lect. pro* κατειργ. 5, 10, 4. ὡς ὁμοίστατα διαφερόντως ἀπειργασμένον, 13, 7, 2. *pro quo in eadem phrasi est* ἐξειργασμ. 6, 53, 5. *Cum dupl. accus.* reddere aliquem talem, 6, 47, 2.

Ἀπιρεῖδεσθαι. *In Verbo medio;* 1) *reciproce s. neutraliter*, niti; πρὸς τὴν τούτου πίστιν ἀπιρεισάμενος, 12, 11, 7. ἀπιρειδόμενος ἐπὶ τοῦτο, *in disceptatione* nitens hac re, hoc premens, 28, 17, 8. *Sic* προσαπιρειδ. 3, 21, 4. *ubi est i. q.* πίπτειν τι. τῆς διανοίας ἐπ' οὐδὲν ἀπειρειδομένης, cum non habet mens ubi nitatur, sed vagatur et errat, 3, 36, 4. πρὸς ἐκεῖνον ἀπειρείδομαι, ad eum maxime me converto, 32, 10, 3.

2) *notione activa;* ἀπειρείσασθαι τὰς ἐλπίδας ἐπί τινὰ, spem in aliquo reponere, 24, 5, 3. πρός τινα, 3, 107, 8. ἐπὶ ταύτην ἐλπίδα ἀπειρείσατο τὴν ὑποστᾶσαν ἀπορίαν, hac spe in præsenti difficultate nisus est, *Fr. gr.* 24. ἀπειρείδεσθαι τὴν ὑπό τινος ἐγγὺς ἐπί τινα, iram aliunde conceptam effundere in aliquem, 1, 69, 7. 18, 19, 4. *Sic et correximus* 15, 25, 8. *ubi* ἀποστάσεσθαι *vulgo pro* ἀπειρείσεσθαι *legebatur.* τοῦ πλήθους ἐπ' οὐδὲν δυναμένου πίπτειν ἀπειρείσασθαι τὴν ὁρμὴν, impetum, furorem, 15, 32, 6. τὴν ἐξ αὐτοῦ χάριν ἀπειρείδεται ἐπὶ τοῦτον, beneficium suum *alteri collatum* imputat huic, hu-

jus causa videri vult beneficium contulisse alteri, 24, 3, 6. 24, 7, 1. (*ubi est i. q.* ἀνατίθησι *vs.* 4.) ἀπερύσασθαι τὴν (ἑαυτοῦ) ἄγνοιαν ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἁμαρτίας, culpam in auctores delicti conferre, 38, 1, 5. τὸν λαὸν εἰς τοιοῦτον ἀπερύσασθαι τόπον, in ejusmodi loco reponere prædam, 3, 92, 9.

Verbo passivo. τὰς δυνάμεις εἰς ἀσφαλὲς ἀπερῦσθαι νομίζων, in tuto collocatas, 3, 66, 9. *Et notione reciproca;* ἡ πατρὶς πᾶσιν τὴν αὐτῆς δύναμιν εἰς ὑμᾶς ἀπέρυσται, omnes vires suas in vobis repositas habet, 3, 109, 11.

Verbum ἀπερύσασθαι, *vel* ἀπερύσασθαι *in futuro, haud dubie restituendum Polybio, 28, 7, 13. pro* ἀποδίδοσθαι, *quod vide infra, suo loco.*

Ἀπερισκέπτως, præter opinionem, 4, 57, 10.

Ἀπερίστατος, qui non distinetur alia occupatione, 2, 67, 7. 4, 82, 6. sepositis omnibus aliis negotiis, 29, 8, 10.

Ἀπερισπάστως, sine distractione, absque impedimento, 2, 20, 11. omissa omni alia cura, 4, 18, 16. 12, 28, 4.

Ἀπερίστατος, quem nulla circumstant pericula ; *vide* περίστασις. ἐν ταῖς ἀπερισπάστοις βαστάναις, in facillimo rerum cursu, 6, 44, 8.

Ἀπερύκειν, repellere, 16, 1, 8.

Ἀπέρχεσθαι, decedere de imperio, deponere imperium, 1, 87, 8. *conf.* 1, 82, 5.

Ἀπευθύνειν, ex obliquo et incurvato rectum facere ; τὰς μαχαίρας καμπτομένας, 2, 33, 3.

Ἀπέχειν, 1) distare, abesse, τινὸς ὡς ὅπλα σταδίους *et simil.* 1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42, 5. 1, 46, 3. οὐ μακρὰν, 1, 39, 2.—" *Unde explicant et illustrant Marc.* 14, 41." Ern. τοσοῦτον ἀπέχον τοῦ βίπτειν τὰς γνάμπτειν &c. tantum aberant, 1, 31, 5. *Sic* τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ βοηθεῖν, 5, 74, 7. *ubi temere* ἀνέχεσθαι *erat editum.* 2) *Verbo medio;* πάντων ἀπέσχετο, omnibus abstinuit, 5, 10, 8. ἀπεσχῆσθαι τῶν τῆς πατρίδος, 10, 25, 5. *Adde* 3, 22, 12. 3, 26, 3. &c.

Ἀπέχθεια, ἡ, inimicitia, odium, 38, 1, 6. μετ' ἀπεχθείας, odiose, 1, 66, 9. ἀναλαμβάνειν τὴν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀπέχθειαν, (*i. q.* πόλεμον,) 1, 88, 11. 2, 46, 6. ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν, 12, 15, 12. *Vide* ἐπιμετρεῖν.

Ἀπίνη, ἡ, pilentum, 32, 12, 4 *et* 7.

Ἀπίθανος. μῦθοι ἀπίθανοι, 12, 24, 5. δικαιολογία ἀπίθανος, apologia parum apta ad persuadendum, 30, 4, 11. ἀπίθανόν τι, aliquid absurdi, 30, 17, 5.

Ἀπιστεῖν τινι, suspectam habere fidem alicujus, 3, 98, 1. πᾶσι παρεγγυᾶν ἀπιστεῖν αὐτῷ, omnes admonuit ne sibi fidem haberent, 9, 18, 9. εἰς ὑπόνοιαν ἔχειν παρυφιστάμενον διάφορον, quos suspicabantur habere absconditam pecuniam, 4, 18, 8. *ubi temere vulgo* οὓς ἤλπισεν ediderant. μεμνῆσθ' ἀπιστεῖν, 18, 23, 4. τῆς ἐλπίδος τῆς κατὰ τὴν ἀφίλωσιν οὐκ ἀπιστουμένης ἀλλήλοις, quoniam spem prædæ quod adtinet non diffidunt sibi invicem, 10, 16, 9. τούτῳ οὐκ ἀπιστητέον, de hoc non est dubitandum, non incredibile debet hoc videri, 4, 41, 8.

Ἀπιστία, 1) perfidia, 3, 99, 7. *et alibi.* 2) diffidentia, 1, 67, 11. *Quod si,* 12, 21, 9. *nil deest, fuerit* ἀπιστίαν *pro vulgato* πίστις *scribendum, ut sit* ἀπιστία incredibilitas. τὸ ἀδύνατον αὐτὸν ἴσχει τὴν ἀπιστίαν, quod impossibile est, hoc ipso statim est incredibile.

Ἄπιστος, incredibilis, falsus ; ἀπίστῳ ἴσως τοῦτο, 18, 18, 7. ἀπίστῳ δοκῶ ἴσως τοῦτο, 32, 8, 8.

Ἄπιστος, supra hominum fidem, 1, 58, 3. ἄπιστος διέκειμαι εἰ &c. incredibile mihi hoc videtur, 4, 42, 6.

Ἄπλετος βέρυβος, 1, 50, 3. ἄπλετον πλῆθος, 3, 100, 8. 3, 92, 8. (*quo*

loco restituendum vocab. videtur Polybio;) 4, 75, 1. *Monuit Ernestus, poëticum esse vocab. ut passim alia scriptori nostro frequentata.*

Ἁπλαστοι ὠγχίαι, helluationes, 6, 8, 5.

Ἁπλότης, ἡ τοῦ πωλοῦντος κατὰ τὴν ὄντευξιν, simplicitas in sermonibus, in congressu, 1, 78, 8.

Ἄπλους ἂν ἡμῖν ἦν ὁ Πόντος, navibus a nobis adiri non posset, 4, 38, 7.

Ἁπλοῦς. ἁπλουστάτους χρώμενοι βίοις, simplicissima vitæ ratione, 9, 10, 5.

Ἁπλῶς. ἁπλῶς οὐ, nullo modo, omnino non, *Fr. gr.* 25. ἁπλῶς οὐδ' ἀκούειν ἤξιον, 1, 43, 6. οὐδέπω τοιοῦδε ἁπλῶς οὐτ' εἰργάσατο ἔργον, 1, 4, 5. οὐδεὶς ἁπλῶς, omnino nemo, 8, 22, 12. τοῖς φίλοις ἁπλῶς χρῆσθαι καὶ γνησίως, cum amicis candide agere et liberaliter, 32, 13, 14.

Ἄπνοια, aëris tranquillitas, 34, 11, 19.

Ἀπό. 1) ἀπὸ τούτων γενόμενοι, ἢ ἀπὸ τούτων ἠγένοντο, his rebus perfectis, post hæc, 1, 24, 13. 5, 77, 7. 1, 7, 10. 16, 21, 7. &c. *Sic* 3, 100, 6. *ubi perperam* ἐπὶ *erat vulgatum.*

2) post, inde ab; αἰθὶς ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν, 5, 107, 1. ἀπὸ Περσῶν, inde a Persarum temporibus, 5, 55, 9. ἀπὸ τούτου τοῦ φόβου, post hunc tumultum, ab hoc tumultu, 2, 18, 9. ἀπὸ τοῦ κατορθώματος τούτου, post hanc victoriam, 2, 31, 8. ἀπὸ ταύτης τῆς χειρίας, post hanc pugnam, 5, 14, 7.

3) οἱ ἀπὸ τῆς χώρας, rustici, agrorum cultores. (*non modo qui rure veniunt, sed et qui rure degunt,*) 1, 31, 3. 2, 6, 8. οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, oppidani, 5, 70, 8. οἱ ἀπ' Ἰταλίας πλεῖζόμενοι, Italici mercatores, 2, 8, 1. οἱ ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Ῥωμαίων, classiarii Romani, 3, 76, 9.

4) *Alias locutiones enotavimus has:* αἱ κτήσεις ἀφ' ὧν ἐξ ἀρχῆς ἔφυγον, possessiones e quibus olim pulsi erant, 24, 4, 2. *ubi perperam vulgo* ἐφ' ὧν, *conf.* 26, 5, 2. πάντων ποιουμένων ἀφ' ἑνὸς σημείου καὶ παραγγέλματος ἑνὸς πρὸς τὰς περιβολάς, ad unum signum datum unumque imperium, 5, 6, 9. ἀπὸ τοῦ κρατίστου, *vide* κράτιστος. στέφανος ἀπὸ πεντεκαίδεκα πηλίκων, *et similia, de pondere coronæ vel de numero pecuniæ honoris caussa in donum oblatæ; vide* στέφανος, *et Ind. Histor. in* Corona. ὁ φόβος ἀπό τινος (*scil.* περιοντός τινι, *quod adjicitur,* 3, 16, 2.) metus ab aliquo; *pro quo* 26, 3, 13. ὑπὸ *legebatur, quod correxi; conf.* φόβος. *Sic passim* ἀπὸ *et* ὑπὸ perperam *a librariis permutantur, ut monui ad* 1, 34, 8. 3, 69, 3. 3, 76, 1.

Ἀποβαίνειν, 1) decedere, cedere, ἀπὸ τῶν πόλεων, 23, 11, 4. 23, 13, 1. 24, 6, 1. 2) exscendere e navi, 1, 29, 5. 3, 19, 2. 12, 4, 4. 33, 7, 4. 3) evadere, fieri talem, 8, 12, 10 τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπέβη, 7, 13, 7. 4) evenire; παρὰ τὴν προσδοκίαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων ἀποβεβηκότων, 1, 71, 2. ὁ κίνδυνος τοῦτον τὸν τρόπον ἀπέβη, 4, 12, 14. ἀπέβη τούτων τἀναντία, contrarium hujus rei evenit, 5, 16, 10. τῆς πολιορκίας τοιοῦτον ἀπέβη τὸ τέλος, 8, 8, 7. τὰ ἀποβαίνοντα, eventus, 3, 109, 6. 11, 5, 7. τὸ μέγεθος τῶν ἀποβαινόντων, 8, 21, 2.

Ἀπόβασις, 1) exscensio e navibus, 2, 5, 2. 3, 18, 12. 33, 7, 3. τὴν ἀπόβασιν ποιεῖσθαι, egredi e navibus, 1, 29, 3. 1, 53, 11. 2, 3, 2. &c. πλείστας ἀποβάσεις ποιεῖσθαι, pluribus locis subinde exscensionem facere, 1, 39, 2. 3, 76, 2.

2) distantia *imæ scalæ a muro cui adplicatur,* 9, 19, 7. κλιμακῶν ἐξ ἀποβάσεως ἐστηχυίας πρὸς τεῖχος,

scala quæ ex justo intervallo ad murum adplicata eamdem cum muro altitudinem habet, 8, 6, 4.

Ἀποβιάζεσθαί τινα, vim adferre alicui, 16, 24, 5. *absol.* vim adhibere, 33, 7, 5.

Ἀποβιβάζειν τοὺς στρατιώτας, e navibus in terram exponere milites, 1, 44, 6. εἰς τόπους ὑλώδεις, 3, 18, 10.

Ἀποβλέπειν εἰς τινά, aliquem respicere, oculos in eum convertere, 6, 50, 3. πρός τι, aliquid respicere, rationem ejus habere, 2, 39, 10.

Ἀπόγαια, τά, funes quibus naves religantur in litore, 33, 7, 6.

Ἀπογεύεσθαι πάντων τῶν παρακειμένων, omnia fercula degustare, 3, 57, 8.

Ἀπογινώσκειν τὸ ποιεῖν τι, vel τοῦ ποιεῖν τι, repudiare, abjicere, damnare, missum facere consilium aut institutum aliquod vel agendi rationem; τὸ διακωλύειν, 1, 44, 4. τὸ πολιορκεῖν, 1, 48, 10. τὸ ἀποστρατεύειν, 2, 65, 13. τὸ διαιτολογεῖσθαι, 3, 21, 6. τοῦ παραφυλάττειν τὸν ἐπίλοιπον, 1, 29, 5. τοῦ διαφθείρειν τὰς τῶν ὑπεναντίων μυχανάς, 1, 48, 1. *Et cum nominibus;* ἀπογινώσκειν τὰς πρεσβείας, omissis legationibus, missa facta ratione per legatos agendi, 5, 1, 5. *Sigillatim cum vocabulo* ἐλπίς, abjicere spem, desperare; *ut* ἀπογινώσκειν τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, 2, 35, 1. 1, 31, 8. ἀπογινώσκειν τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, 2, 47, 8. 1, 80, 1. *et* ἀπηγορευμένας ἐλπίδες, spes deplorata, profligata, 30, 8, 3. *Quæ* desperandi *notio etiam alias subinde obtinet, ubi vocab.* ἐλπίς *non adjectum est, sed facile intelligitur, aut etiam ex vicinia repeti potest; quam in partem nonnulla ex locis superius prolatis interpretati sumus in Latina versione Græcis subjecta, sed sunt illustriora certioraque exempla hujusmodi:* ἀπογινώσκειν τὴν σωτηρίαν, 1, 86, 1. *idem valet ac* ἀπογν. τὴν τῆς σωτηρίας ἐλπίδα, *quod ipsum vocab.* ἐλπὶς *ibi etiam proxime præcessit. Sic* 3, 89, 6. ἀπογινώσκειν πάντα, (*i. e.* πᾶσας τὰς ἄλλας ἐλπίδας) μίαν ἐλπίδα ἔχειν τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῇ νικῇν. *Contra, hominem* ἀπογινώσκειν *rursus est* abjicere eum, missum facere, omittere, deserere. *Sic* 2, 51, 2. ἀπογνοὺς τὸ ἔθνος *verti debuit* spretis, abjectis, omissis Achæis; *et* 1, 62, 2. ἀπογινόντες τούτους *est* omittentes, deserentes hos, *quod vel ex verbis proxime sequentibus* καὶ προδόται τρόπον τινὰ γινόμενοι *intelligitur.* ἀπογνοὺς ἑαυτὸν 22, 9, 14. *est* se ipsum abjiciens, *et veluti* se ipsum deserens, spreta salute sua.

Ἀπογράφειν. οὓς ἀπέγραψαν, quos scripto ediderant, quorum nomina scripta illi dederant, 30, 10, 7. ἀπογράφεσθαι πρὸς τὸν ταμίαν, apud quæstorem edere nomen, 10, 17, 10. εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος πυγμὴν ἢ παγκράτιον, profiteri nomen inter athletas ad pugilatum aut ad pancratium, 40, 6, 8. ἀπογράφεσθαι ἰδιωτεύειν, 40, 6, 7.—"sua sponte scribere," *Ern. scil. ut scriptor* scribit historiam; *at* historiam scribere *est* γράφειν ἱστορίαν *ibid. vs.* 5, 6. *et* ἀπογράφεσθαι *vs.* 7. *vertendum erat* nomen inter scriptores profiteri, scriptorem se profiteri.

Ἀπογραφή. ἀναφέρειν ἀπογραφὰς, τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, Romam deferre catalogum, tabulas, recensionem eorum qui sunt ætate militari, 2, 23, 9.

Ἀπεδεῖς. οὐδενὸς ἀποδέοντες, 2, 35, 2.

Ἀποδεικνύναι, 1) ostendere, demonstrare. πειρᾶσθαι ἑαυτὸν ἀποδεικνύειν ἐχθρὸν τοῖς διαφερομένοις, hostem se ostendens, se præbens, 7, 14, 8. πολιορκοῦντας (αὐτοὺς) τοὺς Συρακουσίους ἀπέδειξε, *scriptor* ostendit illos, inducit illos oppugnantes

Syracusas, 1, 15, 8. *i. q.* ἀπέφηνε *ib. vs.* 7. Sic ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν ἀλογιστότατον, ostendunt eum nobis et depingunt veluti imprudentissimum, 3, 47, 7. *ubi æquivalet* τῷ παρεισάγων *ibid.* τῶν πρεσβυτέρων τινὲς ἀποδείξαντες (*scil.* αὑτῷ) τὰ δεδογμένα, cum seniorum aliquis voluntatem senatus ei indicasset, exposuisset, 22, 2, 10. *ubi Reiskius quidem* ἀπολέξαντος *maluerat, præter necessitatem.* ἐρχήσεις ἐκπονοῦντες κατ' ἰδιαντὸν ἐν τοῖς θεάτροις ἀποδείκνυνται τοῖς αὐτῶν πολίταις οἱ νέοι, ostendunt se, producuntur in theatris, 4, 20, 12. *nempe ex scriptura olim vulgata, pro qua nos ex Athenæo* ἐπιδείκνυνται, *proprium in ea re verbum, adscivimus. Nescio utrum huc pertineat* ἀποδεδυγμένη καὶ κοινὴ δυκτηριὰς, 14, 11, 4. declaratum, professum et publicum prostibulum, *an ex notione, de qua mox dicam, intelligendum sit* publice constitutum; *sed videtur prius illud præferendum.*

2) designare, constituere, instituere, facere. ἀποδεικνύναι τοὺς ὑπάτους, designare, constituere, creare consules, 6, 19, 1. (*ubi idem est* ἀποδεικνύναι *atque* καθιστάναι.) ἀπέδειξαν Διὸς Ὁμαρίου (*vel* Ὁμαρίου) κοινὸν ἱερὸν, instituerunt, constituerunt, 2, 39, 6. ἐβούλετο τοὺς Ῥοδίους μεσίτας ἀποδεῖξαι, voluit Rhodios mediatores constituere, 28, 15, 8. *ubi Casaubonus per ellipsin pronominis* ἑαυτοὺς *reciproce intellexit,* stimulare voluit Rhodios, quo se medios interponerent inter reges. τὰς ἐλπίδας ἀπέδειξαν κενὰς, vanam, irritam reddiderunt spem, 6, 58, 11.

Ἀποδεικτικός. ἀποδεικτικὴ ἱστορία, 2, 37, 3. διήγησις, 4, 40, 1. narratio μετ' ἀποδείξεως, cum demonstratione et explicatione caussarum conjuncta. *conf.* ἀπόδειξις.

Ἀποδυλία, ἡ, metus, terror, animorum abjectio, 35, 4, 4.

Ἀποδυλιᾶν, timere, pavere, trepidare, præ timore refugere. *Absolute;* ἀποδυλιῶντες ἐν ταῖς παρατάξεσι, 1, 40, 1. 5, 4, 11 *et* 3. 35, 4, 14. τὰ ζῶα ἀποδυλία, 3, 46, 9. ἀποδιδυλιακότες, 1, 15, 4. ταῖς ψυχαῖς, 1, 15, 7. *Apud Romanos* τὸ ἀποδιδυλιακέναι (κατὰ τὴν μάχην) *numeratur in delictis militaribus, ultimo supplicio dignis,* 6, 38, 2. 6, 58, 6. *et est,* si quis præ timore stationem deserit, aut in pugna armis abjectis fugam capit, *cf.* 6, 37, 11. *Sic* 18, 9, 11. οἱ ἀποδιδυλιακότες *dicuntur Macedones,* arma et sese hosti tradentes. *In regimine varie construitur. Cum præpos.* πρὸς; πρὸς ὑπερδείξιους τοὺς πολεμίους ἀποδυλιάσαντες ἐφέποντο, 11, 16, 2. *Cum genit. et infinitivo verbi;* τοῦ ἐγχειρεῖν τοῖς ὑπεναντίοις ἀποδυλίασαν, 4, 11, 4. *Sed maxime cum accus.* reformidare, metu refugere aliquid; ἀποδυλιᾶν τὴν μάχην, 5, 84, 5. τὸν πόλεμον, 35, 4, 3.

Ἀποδυλίασις, 3, 103, 2.

Ἀπόδυξις, demonstratio. ἀπόδυξις πρεπόντως, 5, 10, 3. αἱ κατὰ τὰς αἰτίας ἀπόδυξις, 1, 12, 6. ἀπόδυξιν προσάγων τοῖς ἱερεμένοις, 4, 86, 2. ἀποδύξεις τινὲς φέρειν, 12, 5, 5. πάντα μετ' ἀποδείξεως ἐνδείκνυσθαι καὶ μαρτύρων, 5, 16, 7. μετ' ἀποδύξεως ἐξαγγέλλειν, cum explicatione caussarum exponere *vel* narrare res, 3, 1, 3. 10, 24, 3. 18, 16, 6. *simulque significat* copiam et ubertatem *narrationis, quemadmodum* 10, 24, 3. *opponitur* ὁ μετ' ἀποδύξεως ἀπολογισμὸς τῷ κιφαλαιώδει.

Ἀποδεικτέον ἐστὶ μᾶλλον τοῦτο ἐκείνου, hoc magis probandum quam illud. 6, 52, 5. *cf.* ἀποδέχεσθαι.

Ἀποδιερματοῦσθαι *dicitur scutum,* cum corium humore laxatur, 6, 25, 7.

Ἀποδέχεσθαι; 1) excipere, admittere, τοὺς πρεσβευτὰς, 22, 18,

5. 22, 19, 4. φιλανθρώπως, 3, 66, 8. 25, 2, 12. 28, 17, 1. φιλοφρόνως, 22, 5, 1. 22, 24, 6. μεγαλομερῶς, 24, 2, 9. 25, 6, 5. ἀσμένως ἀπεδέξαντο τὴν ἐπαγγελίαν, 25, 7, 2.

2) *Sigillatim*, bene excipere, probare, laudare; ἀπεδέξαντο τὴν αἵρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, probarunt, 2, 39, 5. οἱ τοῦτο τὸ τέλος ἀποδεχόμενοι τῆς πολιτείας, qui hunc finem probant, quibus hic finis placet, 6, 50, 2. ἀποδεξάμενος αὐτῶν τὴν ὁρμὴν, laudato eorum studio, 3, 64, 11. *Sic* ἀποδεδεγμένος τὸν Ῥόδιον πόνους, 27, 3, 6. τὸν Φίλιππον ἀποδέχεσθαι (laudare) καὶ θαυμάζειν, 5, 12, 1. ὑφ' οἷς μεγάλως ἀπεδέχοντο τοὺς πολίτους, 23, 18, 6. ἀποδεξάμενος τοὺς Θηβαίους, benigne excepit, (*ut ex seqq. intelligitur*) 27, 2, 4. Ἄρατον αὖθις καὶ μᾶλλον ἀπεδέχετο καὶ πανταχοῦ, 4, 86, 8. ἀπεδέξαντο μετέχειν τοὺς Ῥωμαίους, benigne exceperunt petitum, consenserunt, placuit ipsis, 2, 12, 8.

3) ἀποδέχεσθαι τὸ πολὺ τῆς βίας, majorem partem impetus excipere, 3, 43, 3. θέλων ἀποδέξασθαι (*scil.* ἐκεῖ) τὴν ἐπιφορὰν καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ χειμῶνος, excipere ibi, sustinere et tolerare hiemis rigorem, 5, 51, 1. *In aliam partem abiit Ernestus:* " dicere *voluit* (*inquit*) *Polybius*, volens *vel* vitare, *vel* præterire sævitiam hiemis; *et requiritur adeo verbum, quod alterutrum exprimat; nisi capiamus* ἀποδέξασθαι *latius pro* exspectare dum præteriret, *ut* παραδοχὴν *apud Polybium est* eventum rei speculari et exspectare."

4) ὁ ἀποδεχόμενος τὴν πυρσείαν *vel* τοὺς πυρσούς, qui signa per faces ab altero data observat et excipit, 10, 45, 12. 10, 46, 7 *sq.*

Ἀποδηλοῦν τινί, τίνα τρόπον &c. significare alicui, 15, 4, 3.

Ἀποδιδόναι, 1) reddere, restituere; τὴν πόλιν τοῖς Ῥηγίνοις ἀποδοῦναι, 1, 7, 13. ἀποδοὺς αὐτοῖς τὸ πάτριον πολίτευμα, 2, 70, 4. 5, 9, 9. 22, 27, 7. τὰς θυγατέρας αὐτοῖς ἀποδοῦναι, 10, 38, 4. reddere debitum, 21, 14, 6. *Sed et* 2) dare, tradere, (*ubi non agitur de restitutione*) *variis modis; veluti*, tradere alicui literas, 8, 19, 6. tradere, dedere hominem, tradere elephantos, naves, 22, 26, 11. *sqq.* (*ibidem vs.* 10. *poterat* reddere *verti.*) solvere, pendere pecuniam, 22, 26, 23. ἀποδοὺς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἔργων τούτοις, his curam operum tradens, *i. e.* committens, 5, 71, 6. ἀποδιδόναι τὰ συνθήματα, dare signa, 2, 67, 2. 3, 84, 1. 3, 105, 4. 4, 71, 8. 5, 60, 6. 10, 15, 4 *et* 8. *unde pro olim vulgato* ἀποστίντος δὲ τοῦ συνθήματος, 4, 78, 10. ἀποδόντος *corrigere non dubitavi; pariterque*, 8, 22, 5. τὸ σύνθημα ἀπίδωκε *pro vulgato* ἐπίδωκε *scripsi.* πόλεις ἀπίδοσαν αὐτοῖς ἐν αἷς διαιρεθήσονται, urbes illis dedit, *id est* adsignavit, in quibus disceptarent, 22, 27, 1. ἀπίδοσαν κρίσιν τοῖς περὶ τὸν Μεγαλέαν, dedit eis judicium, caussam eorum judicibus cognoscendam tradidit, 5, 16, 5. ἀποδιδόναι διαβούλιον, consultationem edere, amicis deliberandum tradere *vel* proponere, 5, 51, 3. *quod alias* ἀναδιδόναι διαβούλιον *dicit, et est l. c.* ἀποδόντος διαβουλίου *idem prorsus ac* προστάντος διαβουλίου 33, 1, 4. *Denique est* tradere *eo modo, quo scriptor* tradere aliquid, *vel* proponere *aut* exponere *dicitur. Sic* τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδιδόναι, rationem qua res singulæ gestæ sunt tradere, exponere, 1, 56, 11. 3, 37, 11. τὸν ἀπόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι λόγον, res Græcorum ab illo tempore gestas exponere, 4, 2, 1. νῦν ἀποδοτέον τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως, nunc ea quæ in serie narrationis sequuntur tradenda

sunt, 5, 98, 10. τὴν περίμετρον τῆς νήσου τετταράκοντα μυριάδων ἀπέδοσαν, tradidit, perhibuit, 34, 5, 2. 34, 6, 1. 34, 7, 2.

ἀποδίδοσθαι, vendere, 3, 22, 9. 4, 6, 1. *Quod vero* 28, 7, 13. *vulgo legitur*, μάλιστας μὲν μόνον ἐκ' αὐτὸν τὸν βασιλέα τὴν χάριν ἀποδίδοσθαι ταύτην, ἔτι δὲ μᾶλλον ὡς τὸν ἀδελφὸν Ἄτταλον, *aut omnia me fallunt, aut* ἀπεῖδοσθαι *pro* ἀποδίδοσθαι *fuerat scribendum. Sic non solum plana fuerit sententia, sed et liquido fluet oratio, quæ insolens et scabra est, ut vulgo jacet. Ceterum vulgata ibi scriptura unius Ursini nititur auctoritate, qui quam sæpe codicis sui vestigia temere deseruerit, satis novimus. Vide supra,* ἀπειδοσθαι.

Ἀποδιδράσκειν τινά, profugere ab aliquo. *Sic* ἀποδιδράσκειν ἐκ τῆς αὐλῆς τοὺς δυσπέτους, insciis ministris ex aula se proripiens, 26, 10, 2. ἀποδρᾶναι, 1, 84, 9. ἀποδιδρασκάνειν, 2, 25, 7.

Ἀποδοκιμάζειν τι ἐκ τῆς συγκρίσεως, rejicere aliquid ex collatione, 6, 47, 6. τὸ συνεγγίζειν τῇ Ῥώμῃ ἀποδεδοκίμασεν, non probavit, accedendum non putavit, 3, 86, 8.

Ἀπόδοσις, restitutio. ἡ τῶν ὁμήρων ἐκάστοις ἀπόδοσις, 10, 34, 1.

Ἀποδοτέον τὸ συνηχὲς τῆς διαγνώσεως, 5, 98, 11. *vide* ἀποδιδόναι.

Ἀποδοχή, ἡ, *sequitur fere significationem verbi* ἀποδέχομαι, ratio qua quis excipit alterum, aut ab altero excipitur, *præsertim* exceptio studii et favoris plena, *et ipsum* studium, adprobatio, favor, gratia. τὰς τῶν ἄλλων ἀποδοχὰς πάσας ὑπῆρχον, quanta fuerint aliorum (*in principem terrarum orbis populum*) studia, 3, 4, 6. ἀποδοχῆς μεγάλης τυγχάνειν παρὰ τοῖς Ἀντιοχεῦσι, magno studio ab eis exceptum iri, ingentem favorem apud eos inventurum, 8, 19, 11. μεγάλης ἀποδ. ἔτυχε παρ' αὐτῷ, magnam gratiam apud eum invenit, 6, 2, 13. 1, 43, 4. ὁ λόγος ἀποδοχῆς τυγχάνει παρὰ τοῖς ἀκούουσι, studiose excipitur, acceptus est, probatur, 1, 5, 5. *Scriptor* ἀποδοχῆς ἀξιοῦται παρ' ἐνίοις, nonnullis probatur, fide dignus habetur, 2, 56, 1. ἡ ἀποδοχὴ τοῦ μειρακίου 32, 10, 11. *est* studium et adfectus *quam Polybio testificatus est juvenis Scipio.* μεγάλην ἀποδοχὴν ἐνεργάζεσθαι τοῖς ἄλλοις, magnum sui studium, adfectum et admirationem ingenerare aliis, 10, 19, 7. ἡ ὁλοσχερὴς ἀποδοχή, 4, 86, 3. "est (*ut Ernestus ait*) benevolentia in aliquem universa, *h. e.* quum aliquem amamus, magni facimus, etsi nobis in una aut altera re non satis placet: unde talis tribuitur Philippo in Apellem, etsi cœperat λοξῶς ἔχειν πρὸς αὐτὸν post sermones de eo Arati."

Ἀποδρασις, fuga. ἀπείδρασιν 1, 12, 1. *librarii ingenio debetur pro corrupto* ἀπείδοσιν, *quod ex* ἀπέλυσιν *detortum; et hoc pro illo restituendum Polybio.*

Ἀποδύω. ἀπεδύοντο τὰς χλαμύδας, 15, 27, 9. τὸν ἐκ Μακεδόνων φόβον ἀπεδύοντο *perperam vulgo legebatur* 5, 106, 6. *pro* τῶν ἐκ Μακ. φόβων ἀπελύοντο.

Ἀποθεῖν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐβουλήθη Καλλισθ. 12, 23, 4.

Ἀποθεωρεῖν τὸ γινόμενον, speculari et exspectare eventura, 27, 4, 4.

Ἀποθηριοῦν τινα πρός τινα, efferare, feroci ira aliquem in aliquem incendere, 1, 79, 8. πρὸς ἑαυτόν, 15, 22, 5. *sed ibi pro* ἀποστηρίσας τι, *quod est in MStis, haud dubie* ἀποστηρίσαντας *legendum, quod poscebat reciproca verbi notio,* sibi iratos reddidit; *idque restitutum auctori velimus. Passive,* ἀποθηριοῦσθαι *et* ἀποθηριοῦσθαι, 1) feroci ira sævire, 1, 67, 6. 1, 70, 1. 20, 10, 15. 2) quovis modo efferari, ac feræ similem fieri, *sive* quoad corpus, 3, 60, 6. 32,

7, 7. *sive* quoad animum et mores, 1, 81, 5 *et* 9. 4, 21, 6. 6, 9, 9. 32, 7, 7. 3) *de* ulcerum genere insanabili, 1, 81, 5.

Ἀνθεῖσθαι, arenæ aggere oppleri, *ut στόμα ποταμοῦ ἀποθινύμενον*, 1, 75, 8. —" *Nam θὶν inprimis de arena e mari ejecta dicitur, ut apud Joseph.* 15, 9, 6. *αἱ ἐκ τοῦ πόντου θῖνες. Vide inpr. Stanlei. ad Æschyl. Pers.* 820." *Ern.*

Ἀποικία, colonia, 3, 40, 3. *&c.* *ὁ περὶ τὰς ἀποικίας τρόπος ἱστορίας*, 9, 1, 4. *An dicitur ἀποικίαν ἀποστέλλειν, pro ἀποικίαν ἄγειν? Non videtur.*

Ἀποκαθίζειν, in tribunali sedere, *de judice*, 31, 10, 3. (*quod alias est* πρωτοβουλεῖσθαι.)

Ἀποκαθιστάναι τί τινί, restituere alicui aliquid; *ut τὰ ἀπολωλότα*, 4, 3, 3. *τοὺς ὁμήρους*, 3, 98, 7. *τὸ πάτριον ὑμῖν ἀποκατέστησε πολίτευμα*, 9, 36, 4. (*conf. ἀποκατέστησε πολίτευμα,*) 9, 36, 4. (*conf. ἀποδιδόναι.*) *Et sic* 2, 70, 1. *pro vulgato* κατασταίης *utique* ἀποκατασταίης *videtur corrigendum, ubi prior præpositio librariorum negligentia intercidit.* ἀποκαθιστάναι τινα εἰς τί, aliquem restituere in locum; *velut εἰς ἀσφαλές*, 3, 66, 2. *εἰς οἶκον*, 8, 29, 6. *εἰς τὴν οἰκείαν*, 3, 5, 4. 22, 26, 8. *εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα*, 4, 25, 7. *Sic in Aor. 2. notione passiva, οἱ Μεσσήνιοι ἀποκατέστησαν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν*, 25, 1, 1. *Pro quo et nude ἀποκατέστησαν legitur*, in pristinum statum restituti sunt, 2, 41, 14. *Præteritum perf.* quod ab aliis *scriptoribus fere nonnisi passiva notione frequentatur, activa notione usurpat Polybius; ἀποκεκαθιστακώς αὐτῷ τὸν υἱόν*, 21, 9, 9. *Conf. ἱστάναι et alia verba ex ἵστημι composita.*

Ἀποκαθιστάναι. ἀποκαθιστάναι τοὺς παῖδας εἰς τὰς πόλεις, 3, 98, 9.

Ἀποκαλεῖν τινα προδότην, proditorem aliquem vocare, 17, 14, 10. *ἀλάστορα, Fr. gr.* 10.—" *ἀποκαλεῖσθαί τινα*, auxilio vocare *Ecl. Leg. CXI. nisi ἀποκαλέσασθαι legendum.*" *Ern. Nos cum Reiskio ἐκκαλέσασθαι correximus; locus in nostra edit. est* 31, 17, 1.

Ἀποκαραδοκεῖν. exspectare, τὴν Ἀντιόχου παρουσίαν, 18, 31, 4. *ἀποκαραδόκει αὐτοὺς ἐπὶ τίνος ἔσονται γνώμης*, 22, 19, 3. *ἀποκαραδόκει τὸν κίνδυνον*, eventum prælii exspectabat, 16, 2, 8. *Conf.* καραδοκεῖν.

Ἀποκατάστασις, restitutio, *obsidum in patriam*, 3, 99, 6 *sq.* prioris status et conditionis restitutio, *vel* restitutio alicujus in priorem statum; *ἵνας εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἔλθῃ τὰ κατὰ τὴν πόλιν*, 4, 23, 1. *ἡ τῶν Μεσσηνίων ἀποκατάστασις*, 25, 2, 11. *coll. cap.* 1, 1. *τῶν Εὐμένους τιμῶν*, 28, 10, 7. *Activa vel reciproca notione, πάντων ἀμιλλωμένων ὑπὲρ τοῦ φθάσαι τοὺς πόλας περὶ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ μεταθεῖναι τὴν πρὸς αὐτὸν*, 5, 86, 8.

Ἀποκλείειν. *ἀπέκλεισαν αὐτοὺς ταύτης τῆς ἐξόδου*, 1, 11, 8. *τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας*, 1, 59, 5. *ἀποκλεισθῆναι τῶν ἀναγκαίων*, 1, 16, 7.

Ἀποκληροῦν, sorte deligere, 2, 58, 2.

ἀποκληροῦσθαι. ἐκ τοῦ δήμου ὕβρεως ἀποκληροῦται ἐχλοιρατία, ex lectione olim vulgata 6, 4, 10.—" nascitur, oritur; *si lectio recte se habet, de quo valde dubito. Tentavi ἀποκληροῦται, et vidi post, idem aliis, ut Cl. Reiskio, in mentem venisse; nec tamen satisfacit mihi. Ante dixit φύεται, γεννᾶται. Conveniret ἀποκνῶται, nisi media paulo longius a scriptura vulgata recederent.*" *Ern. Nos ἀποκληροῦται recepimus, quod et in ora veteris cod. adnotatum erat.*

Ἀπόκλητοι Ætolorum, 20, 1, 1. 20, 10, 11 *et* 13. 21, 3, 2.

Ἀποκλίνειν. τὰ πρὸς τὰς ἤπείρους ἀπο-

κλίνοντα μέχρι τῶν Ἄλπεων, 3, 47, 2. ἀποκλίνοντες πρὸς Εὐρώπην κατὰ τὴν ἔννοιαν, 23, 13, 9. (*conf.* ἀποπίνειν.)

Ἀποκοιμᾶσθαι, 3, 79, 10.—"foris dormire" *interpretatur Ern. parum commode; est enim nude* dormire, interquiescere, βραχὺ μέρος τῆς νυκτὸς ἀπεκοιμᾶντο.

Ἀποκομιδή, ἡ, τῶν πλοίων, avectio, deportatio, deductio navium, 25, 7, 3.

Ἀποκομίζειν τὸν στόλον εἰς Ῥώμην, abducere, reducere, 1, 29, 8. τὰς δυνάμεις, reducere copias, 5, 41, 4. 5, 54, 8. ἀποκομίζειν αὐτὸν ὡς τὸν υἱόν, ad filium reducere, abducere illum (*navi*) ad filium, 4, 51, 5. τινὶ τὸ δόγμα, perferre alicui senatus consultum, 28, 10, 7.

Ἀποκόπτειν. ἀποκεκομμένος τῆς ἐλπίδος, 3, 63, 8. ἀποκοπεισῶν τῶν ἐλπίδων πᾶσι, 23, 2, 1.

Ἀποκορυφοῦν τὸ σχῆμα, figuram in verticem finire, figuræ verticem efficere, 3, 49, 6.

Ἀποκρίνεσθαι. ἑαυτὸν ἀπεκρίναντο, *scil.* ἀπὸ τοῦ καλωδίου, 33, 3, 2.

Ἀποκρούειν, repellere. ἀποκρουσθέντες, repulsi, 9, 42, 2. ἀπεκρούσθησαν ταύτης τῆς μηχανῆς, ab hoc astu repulsi sunt, hoc consilium eis non successit, 22, 11, 5.

Ἀπεκρύπτετο. ταύτην τὴν ἐπιβολὴν πάντας ἀπέκρυψατο, celavit omnes, 10, 9, 1. ὁ Φίλιππος ἀπεκρύπτετο τὴν ἐπὶ τούτοις δυσαρέστησιν, dissimulavit, *ex scriptura codicis Bav.* 24, 7, 5. *ubi* ἐπεκρυπτ. *edidit Ursinus.*

Ἀποκτιννύναι, 2, 56, 15.

Ἀπολαμβάνειν, 1) adimere, *ut* πόλεις, χρήματα ἀπολαμβ. ἀπό τινος, 22, 26, 8 *et* 17. 2) recipere, recuperare, patriam, 2, 61, 10. 3) ἀπολαμβάνειν τινὰ μέσον, *et* εἰς μέσον, intercipere ne effugere possit, 2, 27, 4. 1, 76, 2. μέσοι ἀπειλημμένοι τὰ θηρία, 11, 1, 9 μέσοι ἀπειλήφθησαν οἱ Ῥωμαῖοι ὑπὸ τῶν Λιβύων, 3, 115, 11. ἐν καλῷ ἀπειληφέναι τοὺς πολεμίους. 3, 92, 4. *Mendose, ut nobis visum erat,* 3, 33, 2. *edebatur* ἐκβαλὰν οὖν ὑπόστεγον ἐν κιλιάσσοις ἀπολήψιν, *pro quo nos ex cod. Flor.* ἀπολείψιν *recepimus.*

Ἀπολαύειν. πλεῖστον χρόνον ἀπολαλαυκέναι τῆς ἰδίας εὐβουλίας, 1, 16, 11. ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνίδων, 2, 5, 6.

Ἀπόλαυσις. ὥρμησαν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ μέθην, ad epulas, 5, 48, 1. ἡδείας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται, 10, 19, 5.

Ἀπολαυστικὸς οἶνος, satis potabile vinum, non injucundum, 12, 2, 7.

Ἀπολέγειν, renuere. recusare. ἀπολέγει τὸ χορηγεῖν, dicit se pecunias non amplius suppeditaturum, 2, 63, 1. περὶ τῆς συμμαχίας ἀπέλεγον, de societate abnuerunt postulatum, 4, 9, 3. ἀπολέγεσθαι τὴν ἀρχήν, recusare imperium *vel* magistratum, *Fr. gr.* 1. ἀπολέγειν τὰ δεδογμένα *dici senatorem eum,* qui decreta senatus, ejusdem nomine, renunciat ad eum ad quem pertinent, *contendit Reiskius.*

Ἀπολείπειν. ἀφ' ὧν Τίμαιος ἀπέλιπε, in quibus desiit Timæus, 1, 5, 1. οὐδὲν ἀπέλιπον τῶν ἐνδεχομένων, nihil omiserunt, 1, 52, 4. 16, 40, 6. ὑπερβολὴν χαρᾶς οὐκ ἀπέλιπον, *et similia* 1, 36, 1. 5. 86, 11. *alias* καταλείπειν. *conf.* ὑπερβολή. ἀπολείψιν *pro vulgato* ἀπολήψιν *recepi* 3, 33, 2. *Pro* ἀπολελειμμένους *perperam* ἀπολελυμ. *editum erat* 3, 76, 9. *Pro* τοὺς ἀπολειπομένους, relictos, 3, 53, 9. *plerique et probatissimi codices* ἀπολειπομένους *præferunt, quod recipi in contextum debuerat; sic* 3, 76, 9. 21, 4, 1. *&c.*

ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας, abesse a veritate, 1, 4, 8. πολὺ ἀπολειπόμενος τούτου, multum impar huic rei, 24, 2, 2. τοῦ δέοντος παμπόλυ τὸ κατὰ τὴν ἐκείνου ἀπειλήφθη, in-

ventum ejus longissime abfuit a perfectione, 10, 44, 1. τὸ πλέον αὐτῷ μέρος ἀπελείποντο τῆς πορείας, major pars itineris illi adhuc conficienda supererat, 3, 39, 12.

Ἀπίλητος, selectus; οἱ τῶν ἀπιλήτων ἀπόλυτοι, 6, 31, 2.

Ἀπολέμητος, bellicorum malorum expers. χώρα πολλῶν χρόνων ἀπολέμητος, 3, 90, 7.

Ἀπολαρῶν, 33, 12, 10.—" nugari, ut ἠλαρῶν." *Ern. Immo vero* ἀπολαρῶν τινὰ *l. c. est* nugando, delirando superare aliquem.

Ἄπολις, *gen.* ιδος, exsul, patria carens, (*quippe quæ deleta est,*) 4, 54, 5.

Ἀπόλλυμι. ἀπολέσαι τὰ πρόγματα, res suas perdere, 1, 43, 7. ἀπόλωλε τοῦτο ὑπὸ Ῥωμαίων, hoc mihi a Romanis ereptum est. τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀνθρώπους οὐκ ἐβούλοντο ἀπόλλυσθαι διὰ τὴν πολυχρόνιον εἰρήνην, otio corrumpi, 32, 19. 6. εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐπάθομεν, 40, 5, 12.

Ἀπολογεῖσθαι, caussam suam defendere, respondere, πρὸς τοὺς κατηγοροῦντας, 23, 6, 4. πρὸς τὰς διαβολάς, 28, 14, 7. 31, 9, 4. περὶ Ἀράτου ὁ βίος ἀπολογεῖται τοῦ μηδὲν ἂν ποιῆσαι μοχθηρὸν, de Arato vita ipsius respondet, (pro eo loquitur et testatum facit) nihil improbi eum fuisse futurum, 7, 14, 4 *ubi, si vera scriptura, ad* τοῦ μηδὲν *intelligendum* περὶ *vel* ὑπὲρ.

In Aor. 1. *perperam subinde a librariis positum est hoc verbum,* ἀπολογήσασθαι, *pro* ἀπελογήσασθαι, *ut* 2, 12, 14. 2, 54, 4. 10, 37, 7. 23, 9, 2. *de quo verbo vide mox.*

Ἀπολογίζεσθαι, disserere de aliqua re, exponere, commemorare, enumerare aliquid, rationem rei exponere. *Construitur* 1) *cum accus. ut,* τῶν Πατραέων ἀπολογιζομένων τὰ γεγονότα ἀδικήματα, 4, 7. 2. ἀπελογίζοντο τὴν περὶ σφᾶς ἀπορίαν, 5, 26, 2. ἀπελογίζετο τὴν λοιπὴν δυσχέρειαν καὶ διότι δέοι &c. 5, 51, 6. τὴν ὕπνωσιν καὶ προθυμίαν, 20, 13, 2. *Hinc recte Casaubonus* 2, 12, 14. ἀπελογήσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου *scripsit, pro* ἀπελογήσαντο *quod erat in MStis; ibique idem valet hoc verbum ac* διεξῆλθον, *quod proxime sequitur.* 2) *cum præpos.* περὶ *et genit. veluti* ἀπελογίζετο περί τε τῶν καθ' ἑαυτοὺς καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν πατρίδα, 8, 26, 4. *Sic* ἀπελογισάμενος περὶ τῶν καθ' αὑτὸν, *ex Casauboni emendatione,* disserens de rebus ad se pertinentibus, 2, 54, 4. *ubi male* ἀπολογησαμ. *dabant MSti, nec enim de apologia aut defensione cogitari debet. Eodem modo* ἀπελογήσαντο περὶ τῆς προεγεγενημένης σφίσι φιλίας *rursus percommode correxit idem Casaub.* 10, 37, 7. *Rursus* 30, 3, 1. 3) *cum* πῶς *et similibus; ut,* τῶν Ἀχαιῶν ἀπελογιζομένων πῶς κατελάβοιτο &c. 4, 25, 4. ἀπελογήσατο πρῶτον μὲν, τίνα τρόπον &c. 23, 9, 2. *ubi Ursinus quidem* ἀπελογήσατο *ediderat, sed verum rursus restituit Casaub. cum quo consentit codex Bav. Denique,* πρὸς ὃν ἀπελογίζετο φάσκων ὅτι &c. 11, 34, 1. apud quem caussam suam exponens, de rebus suis disserens, dixit &c.

Ἀπολογία. οὐδ' ἀπολογίας ἔτι καταξίους τοὺς ὑπαλοῦντας, 4, 16, 4.

Ἀπολογισμὸς, 1) sermo, disputatio, expositio. ὁ κεφαλαιώδης τῶν πράξεων ἀπολογισμὸς, brevis rerum gestarum expositio per summa capita, 10, 24, 8. ὁ μετ' ἀποδείξεως ἀπολογ. uberior expositio cum explicatione caussarum, *ibid.* ἀπολογισμὸν *et* πλείους ἀπολογισμοὺς ποιεῖσθαι πρὸς τινὰ, περὶ τινὸς, disserere, verba facere apud aliquem de aliqua re, 15, 23, 2. 3, 11, 4. 4, 85, 3.

2) ratio, argumentum. οὐχ ἱκέσιος χρώμενος λογισμοῖς, ἀλλ' οἷς ἐτύγχανε πικρικὰς αὐτὸς, 10, 11, 5. τῶν κατὰ τὴν παρέκλησιν λόγων ἅμα ἀπολογισμοῖς ἀκριβέσι μεμιγμένων,

10, 12, 18. *Hinc* ἀπολογισμοὺς, πολλοὺς ἀπολογισμοὺς φέρειν, rationem explicare, argumenta proferre, demonstrare, uberius et adlatis documentis disserere, περί τινος, 9, 25, 4. ὑπέρ τινος, 10, 24, 5. 21, 9, 5. *Eadem phrasis nonnumquam videri potest idem valere ac* ἀπολογεῖσθαι, excusare se, respondere ad ea quæ nobis objecta sunt, *veluti* 4, 14, 7. 18, 37, 5. *sed ea quidem vis per se non inest huic dictioni; nam pariter de accusatore usurpatur, ut* κατηγορούντων αὐτοὺς καὶ φερόντων ἀπολογισμοὺς ἐναργεῖς, quum eum accusarent et manifestas rationes, perspicua documenta proferrent, 4, 14, 2. *Itaque verba illa* φέρων ἀπολογισμοὺς περὶ τῶν ὑγκαλουμένων, ὡς οὐ γέγονεν αἴτιος, 4, 14, 7. *sic intelligenda sunt*, de eis, quorum caussa accusatus est, demonstravit, prolatis argumentis docere conatus est se non esse in culpa; *et illa*, ἐπιφέρων τινὰς ἀπολογισμοὺς, 18, 37, 5. instituit uberiora quædam verba facere, caussamque suam explicare. *Rursus* ἔφερε τοῖς ἄρχουσι τοὺς ἀπολογισμοὺς, περὶ τί σφαλείη, καὶ διότι &c. magistratibus rationem explicavit, demonstravit, docuit eos, 1, 32, 4. *Denique invenitur etiam* εἰσφέρων πολλοὺς ἀπολογισμοὺς περί τινος, *eadem notione*, 22, 5, 3.

Ἀπολοιδορῶν τινα, conviciis aliquem lacerare, 15, 33, 4.

Ἀπολύειν, dimittere; ἀπέλυσαν τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν οἰκίαν, 6, 26, 1. 6, 40, 10. liberare; ἀπολύειν τινα προβλήματος, liberare aliquem a dubitatione, eximere dubitatione, 2, 52, 2. φόβου, 2, 12, 5. 5, 34, 2. τῆς διαβολῆς, 3, 5, 4. τῆς στρατείας, 3, 88, 8. *ni ibi* στρατηγίας *legendum.* τῆς ἐργασίας, 6, 17, 5. τῶν φόρων, 21, 9, 9. 22, 27, 2. *Conf.* παραλύειν.

ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν 11, 16, 6. *vertit Casaubonus*, aciem jam instructam solvere, *nos* acie instructa se recipere; *vereor ne neuter recte: certe* solvere aciem, διαλύειν *est, non* ἀπολύειν; *et* recipere se, discedere, *Græce* ἀπολύεσθαι *sonat, non* ἀπολύειν. *Quare videndum, utrum* ἀπολῦσαι, *quod erat in MStis, in* ἀπολυθῆσται *fuerit mutandum, non in* ἀπολύσει, *ut Casaubonus fecit, an* ἀπολύσει *intelligendus sit tertius casus nominis* ἀπόλυσις, *quod idem nomen mox in eadem disputatione vs.* 8. *recurrit. At verbum* ἀπολύσει, recipiet se, discedet, *in activo, pro passivo,* ἀπολυθήσεται, *defendi fortasse poterit ex simillimo usu verbi* διαλύειν, digredi, discedere, 23, 9, 14, *pro* διαλύσασθαι.

In passivo, ἀπολύεσθαι, 1) liberari, κακῶν, 3, 62, 10. φόβου, 5, 97, 1. 6, 18, 5. λυπουργίας, 6, 34, 8. ἀβροστίας, 25, 6, 2. 2) discedere, abire, recipere se, 2, 34, 12. 5, 98, 6. 6, 58, 4. 7, 17, 2. 10, 23, 4. 11, 16, 9. 33, 7, 4.

Ἀπόλυσις, 1) liberatio, dimissio captivi, 33, 1, 5. 2) discessus, receptus, 5, 95, 5. 11, 16, 8. 11, 17, 4. *Hinc* τὴν ἀπόλυσιν ποιεῖσθαι, discedere, recipere se, (*i. q.* ἀποχωρεῖν *et* ἀπολύεσθαι) 3, 69, 10. 4, 10, 9. 4, 13, 5. 4, 80, 6 *et* 12. ἀπόλυσιν *ex veterum codicum vestigiis legendum*, 1, 12, 1. *pro vulgato* ἀπόδρασιν. *De loco* 11, 16, 6. *paulo ante dictum est in* ἀπολύειν.

Ἀπολυτροῦν τινα, accepto pretio liberare, liberum dare captivum, 22, 21, 8. τινὶ τὰ σώματα καὶ τὴν πόλιν, pretio accepto restituere, 2, 6, 6.

(Ἀπολύτρωσις, ἡ, redemtio captivi. *Pro hoc,* διαλύτρωσιν *frequentat Polybius; quod vide.*)

Ἀπομαρτυρεῖν, *cum accus. et infin.* testatum facere, 31, 7, 20. τινὶ, testimonium alicui publice perhibere, 32, 1, 2. *Cum seq.* διότι, 31, 18, 4.

Ἀπομάττειν τὸ δάκρυον τῇ χλαμύδι, 15, 26, 3.

Ἀπομάχεσθαι ἐκ τῶν πλοίων, pugnare e navibus, 8, 7, 5.

Ἀπομερίζειν, 1) τί τινί, partem alicui dare; ἀπομέρισι τῆς δυνάμεως τῷ Ἄννωνι μυρίους πεζούς, 3, 35, 5. ἀπομερίζου τοῖς συνεστίοις τὸ πλεῖον μέρος τῆς οὐσίας, majorem bonorum partem sodalitatibus distribuebant, 20, 6, 6. 2) ἀπομερίζειν τινὸς ἐπί τι, vel πρός τι, partem copiarum aliquo mittere, *quod vernacula* détacher *dicimus*, 3, 101, 4. 8, 32, 1. *Sic* οἱ πρὸς τὴν ἀρπαγὴν ἀπομερισθέντες, quibus negotium commissum est *urbem expugnatam* diripiendi, 10, 16, 4. *Similiter* ὧν χρείαν τῆς ἡμέρας ἀπομερίζε πρὸς ἐντεύξεις, audiendis negotiis tribuit, 16, 21, 8. *Et in verbo medio;* ἐκάστης ἡμέρας πρὸς τὴν πρᾶξιν ἀπομερίζονται τῶν ἀνδρῶν, nempe μέρος τι, 10, 16, 2.

Ἀπονέμειν, *fere ut* ἀπομερίζειν, partem alicui dare, tribuere; Γαΐῳ τοὺς ἡμίσεις ἀπονέμας τῶν στρατιωτῶν, 14, 4, 2. partem copiarum aliquo mittere, delegare; τὸ τρίτον μέρος πρὸς θάλατταν ἀπέπεμψε, 5, 69, 5. μυρίαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀπέπεμψαν φυλακήν, 8, 15, 9.

Ἀποπίπτειν, declinare de via, ἐπὶ τὴν ἀγορὰν, in forum, 32, 9, 7. ἐπὶ τὸν ἀρπαγὴν, 16, 6, 7. ἐπί τι τῶν ἀναγκαίων, 5, 56, 12. δεξιὸς ἀποπίπτει τὸ Ἀπήνιον, ad dextram declinat, 2, 16, 4. ἀποπίπτειν εἰς τοὐπίσω, retrocedere, 3, 79, 7. vergere, *de situ*, πρὸς ἣν μέρος ἀποπίπτουσιν (στοαί) τῆς πόλεως, unam urbis partem spectantes, 15, 29, 2. ἀποπίπτειν πρός τινα, ad partes alicujus transire, 3, 67, 8. 5, 46, 8. 20, 6. 7 *et* 9 23, 6, 7. *Item* πρὸς Φιλίππου τινὰς, ad societatem alicujus transire, 3, 75, 2. πάντας ἀποπίπτειν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν ὑπόθεσιν, ad illas partes transituros omnes, 26, 2, 7. ἀποπίπτουσι πρὸς Ῥωμαίους, qui Romanarum est partium, 21, 4, 4.

Ἀποπλέχεσθαι πρὸς τὴν ναῦν, enatare ad navem, 16, 3, 14.

Ἀποπεσεῖσθαι ταῖς γνώμαις, in desperationem adduci, 16, 31, 1.

Ἀπόνοια, ferocia *pugnantium*, desperatus furor, perdita audacia, 1, 82, 1. 2, 85, 2. 9, 39, 1. 13, 4, 4. 22, 17, 12. 33, 8, 6. 33, 13, 10. *quo loco* vesaniam *interpretatus est Valesius, non satis adcurate; agitur enim de mentiendi* audacia et impudentia. *Percommode vero* 22, 17, 12. perditam impudentiam *vertit Casaubonus.* ἡ τῆς ἀπονοίας ὑπερβολὴ, furoris, vecordiæ, impudentiæ immanitas, 18, 37, 9. αἱ τῶν ὄχλων ἀπόνοιαι, 1, 70, 5.

Ἀπονοοῦσθαι; ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονοουθτούμενοι, bonam nobis mentem fortuna corrumpente. 15, 6, 6.

Ἀπαξίνιον. ἀπηξινωμένος, accuminatus, 1, 22, 7. ἀπηξινωμένος, 18, 1, 13.

Ἀποξυστρεῦσθαι, obtundi, *de acie gladii*, 2, 33, 3.

Ἀπόπειρα, ἡ. ἀπόπειραν λαμβάνειν τῆς τινὸς προαιρέσεως, 27, 4, 2. εἰς ἀπόπειραν ἐπὶ τίνος ἐστὶ γνώμης, tentandi, experiundi caussa, 22, 17, 13.

Ἀποπειρᾶσθαι, τῆς γνώμης τινὸς, expiscari sententiam. 35, 6, 3. τῶν ἄνδρων, oppidanos lacessere, 5, 13, 10.

Ἀποπίπτειν. 1) ἀποπεσὼν τῆς ἐπιβολῆς, cum excidisset eo ausu, 2, 53, 6. τῆς προσβολῆς, non succedente ea adgressione, 9, 9, 3. (*ni ibi pariter* ἐπιβολῆς *legendum.*) ἀποπεσὼν *vel* ἀποπίπτουσὰ τῆς ἐλπίδος, ea spe frustratus, 9, 7, 1. 16, 1, 8. 21, 9, 13. *Absolute*, ἀπέπεσον, 4, 16, 7. *intellige* τῶν προσβολῶν *ex præcedentibus, aut* τῆς ἐπιβολῆς. *Sic* Γλίππου προσπεσόντος, ἀπέπεσε, 4, 36, 5. *ubi vulgo* ἀπέσπασε. (*conf.* ἀποσπᾶν, *infra.*)

2) *Alia notione;* ἀπὸ τῶν ἵππων

ἀπίστων, (*nam* ἀπὸ *pro corrupto* αὐτὸ *utique legendum*) 11, 21, 3. *ubi in Latina versione pro eo, quod Casaubonus dabat,* equis sunt delapsi, *dubitare non debueramus reponere* ex equis se dejecerunt, ex equis desiluerunt, *scilicet ut pedibus pugnarent, quemadmodum et pars Romanorum, nempe velites, fecerunt, ut ait vs. seq. Nec enim Polybius dicit,* fuga salutem petiisse *illos quos ait* ἀπὸ τῶν ἵππων ἀποπηδῆν, *sed paululum prius* retrocessisse, ἀναστρέφοντες, *nempe, ut equos tuto loco ex aliquo intervallo locarent et ibi relinquerent, dum ipsi e pugna pedestri rediissent, qui mos erat Celtiberorum equitum, ut Suidas docet in Fragmento, quod cum Valesio tribuendum Polybio duximus, et in Fragmentis Historicis num.* 35. *posuimus. Eodem modo* ά , 5, 2. ἐρῶς ἀπίστων (*scil.* τὸ τοῦ ἵππου) ἐπὶ τὴν γῆν, *non* prolapsus est, *sed* de equo in terram se rectus conjecit, *i. e. ita ut rectus humi staret.*

Mendose vero ἀποπιὼν 3, 41, 4. *editum erat pro* ἀπὸ Πιῶν.

Ἀποπιστεύειν, fidere, confidere. τοῖς τόποις ἀπιστεῖσιν, (*opp.* ὑπίστως εἶχον,) 3, 71, 2.

Ἀποπλανᾶν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως τοὺς φιλοσοῦντας, aberrare facere, 3, 57, 4.

Ἀποπλεῖν, classe proficisci, vela dare, 2, 12, 5. 5, 70, 3. *&c. Pro* καταπλεῖν 30, 5, 11. *et* 33, 11, 1. *videtur* ἀποπλεῖν *legendum.*

Ἀποπληροῦν ἐκ τοῦ δήμου ὕβρεως ἀποπληροῦται σὺν χρόνῳ ὀχλικρατία, 6, 4, 10. *Vide supra, in* ἀποκληροῦν.

Ἀπόπλους, ὁ, profectio, discessus classis vel navis. κατὰ τὸν ἀπόπλουν, dum in eo erant ut navim solverent, 30, 9, 12. ἐποιοῦτο τὸν ἀπόπλουν, 5, 5, 12.

Ἀποπορπύσασθαι, *nude* abire, *velut e balneo,* 25, 8, 6.

Ἀποπρεσβεύειν, *absol.* renunciare legationem, 7, 2, 5.

Ἀποπρεσβεία, renunciatio legationis, legatio renunciata, *le rapport de l'envoyé,* 24, 10, 5. 26, 3, 14. 28, 15, 11.

Ἀποπτοεῖσθαι, consternari, *de equis,* 3, 53, 10.

Ἀπόπτωμα, τὸ, infelix eventus, 11, 2, 6. *conf.* ἀποπίπτειν.

Ἀπορεῖν. ἀπορήσαι τις ἄν, quærat aliquis, 1, 64, 1. οὐκ ἀπορεῖν τῶν ἐπιτηδείων, 3, 79, 2. προφάσεως, 4, 5, 8. ἀπορῶν καὶ δυσχρηστούμενος, 8, 22, 1. *Et in verbo medio,* ἀπορούμενος καὶ δυσχρηστούμενος, 20, 5, 8. 21, 3, 4. *conf.* 1, 66, 5.

Ἀπόρημα, dubitatio, 1, 12, 6. difficultas, 31, 21, 8.

Ἀπορία καὶ δυσχρηστία, 1, 28, 1. 2, 30, 2. 2, 51, 6. *et sæpe alias.*

Ἀποῤῥεῖν, 1) effluere, defluere, 10, 44, 7. 2) elabi, subducere se fuga, ἀπέῤῥευσι, 5, 15, 7. πάντες ἀπέῤῥεον ἀπ' αὐτοῦ, ab ejus comitatu dilapsi sunt, deseruerunt eum, 5, 26, 11. 11, 17, 6.

Ἀπόῤῥευσις. ἴχνους τοῦ Ταύρου πολλὰς ὑδάτων ἀποῤῥύσεις, 10, 28, 4. *conf.* ἀπόῤῥυσις.

Ἀποῤῥήγνυμι. ἀποῤῥωγάδας τῆς γῆς *vel* τῆς ἀποῤῥῶγος, 3, 54, 7.

Ἀπόῤῥησις, denunciatio, renunciatio, *scil. induciarum, cum denunciamus exitum et finem induciarum,* 14, 2, 14. *conf.* ἀπολύειν.

Ἀπόῤῥητος. ἀπόῤῥητοι λόγοι, arcani sermones. τὰ ἀπόῤῥητα προϊέσθαι, prodere arcana, 3, 20, 3. δι' ἀποῤῥήτων, clam, arcano, secreto, 4, 16, 5. 10, 9, 4. 11, 26, 5. 15, 27, 3. ταῦτα ἐν ἀποῤῥήτοις ἐπράττετο, clam agitabantur, 2, 21, 4.

Ἀποῤῥίπτειν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Αἰτωλούς, abjicere bellum, omittere, finem ei imponere, 5, 101, 8. τὰς διαβολὰς οὐκ ἀπέῤῥιπτεν, *senatus* non rejecit, non respuit accusationes *contra Eumenem apud se prolatas,* 31, 6, 5.

Ἀπόῤῥυσις συνεχὴς (τοῦ ὕδατος) γίγνε-

τοι διὰ τῶν στομάτων, 4, 39, 10. *conf.* ἀπόῤῥοιες.

Ἀποῤῥώξ, *adjective*, πέτραι ἀποῤῥῶγες, præruptæ petræ, 5, 59, 6. 10, 48, 5. *Substantive*, ἡ ἀποῤῥώξ. abruptum præcipitium, 3, 54, 7. 7, 6, 3 *et* 5. ubi æquivalet τῷ κρημνῷ *vs.* 6. *An* ἀποῤῥῶγι μεγάλῃ *legendum* 5, 24, 4.

Ἀπόρως ἔχων πρὸς τὸ συμβαῖνον, 4, 18, 6. ἀπόρως διακείμενος ἐπὶ τῷ μηδὲν πράττειν, consilii inops quod nil facere posset, 11, 1, 6. 10, 38, 9.

Ἀποστῆναι, τὴν ὀργὴν ἣν τὸν Ἀγαθοκλέα ἀποστάντας, 15, 25, 8. *ex scriptura olim vulgata, pro qua* ἀπειρύσαντας *correximus, quod vide.*

Ἀποστοπᾶν. εἰς τέλος ἀποστόπασεν, prorsus tacuit *scil.* quid a senatu petiturus advenisset, 30, 17, 9.

Ἀποσυνδίζεσθαι, quæ moveri possunt amovere; *cf.* σκευή. τὰ ἀπὸ τῆς χώρας ἀποσυνδίζοντο, quidquid moveri poterat, ex agris in urbem transferebant, 4, 81, 11. ἀποσκευασάμενος ταῦτα, his impedimentis remotis, depositis, 2, 26, 6.

Ἀποσκευή, ἡ, supellex, vasa, sarcinæ, impedimenta, 2, 3, 7 *sq.* 2, 26, 5. 4, 75, 2. 6, 27, 5. πόλις πανοδαπῆς ἀποσκευῆς γέμουσα, 3, 90, 8. *Distinguitur a* τῇ παρασκευῇ, 1, 74, 12. αἱ ἀποσκευαί, 1, 66, 7 *et* 9. 1, 68, 3. 3, 35, 5.

Ἀποσκήπτω. εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν βλάβην ἀποσκῆψαι, in hostium perniciem incumbere, 9, 9, 4. *ubi temere Casaub. adjecit particulam* πρός.

Ἀποσκοτοῦν. ἀποσκοτούμενοι ὑπὸ τῆς λογίας, occæcati, tenebris obvoluti, 1, 48, 6.

Ἀποσοβεῖσθαι ταῖς διανοίαις, terrefieri, 30, 5, 16.

Ἀποσπᾶν. τῆς λείας ἀποσπάσαι τι, abstrahere aliquid de præda, 2, 26, 8. *Sic* ἀποσπᾶν ναῦς, abstrahere et captivas facere naves, 1, 53, 4 *et* 7 *et* 13. ἀποσπᾶν ἴσια τῶν σκευοφόρων, 3, 53, 7. τὸ τρίτον στρατόπεδον ἀπέσπαστο, divulsum erat a reliqua classe, 1, 27, 9 *sq.* τὸν Φίλιππον ἀποσπάσαι τῆς πολιορκίας, 5, 5, 1. τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἑαυτοῦ πρεσβείαν ἀποσπάσας ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν, 2, 60, 6. ἀποσπάσαι τὸν Φίλιππον ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς φιλίας, 1, 84, 1.

Ζάρακι πρόσκλισιν ἀπέσπασεν *vulgo consentientibus MStis editum erat* 4, 36, 5. *qua de scriptura hæc monuit Ernestus:* " abstraxit *sc.* a societate *vertit Casaubonus: Reiskius* abscessit, *ab obsidione, opinor; et hanc discedendi vim copiose post alios illustrat. Mihi placet Jac. Gronovii conjectura,* ἀπέστησεν, excidit spe, infectis rebus abire coactus est. *Vide in* ἀποπίπτειν." — *Nempe perspecte monuerat Gronovius in Notis editis ad h. l. adjectam in contextu particulam* δὲ *satis ostendere, Polybium de his* χωρίοις (Γλύμπεσι δὲ καὶ Ζάρακι πρόσκλισιν) *aliud significasse ac diversum ab eo, quod paulo ante de aliis dixerat,* Πολίχνᾳ, Περσίᾳς, *et alia loca.* πρόσκλισιν ἄφυω, κατίσχυε. *Tum vero, ne verum quidem esse, ostenderat idem Gronovius, Glympes a Lycurgo, Lacedæmoniorum rege, captas esse aut abstractas: nam lib. V. cap. 20. dicuntur (ait) Messenii, ex præscripto Philippi cum auxiliis venientes, sed a Lycurgo oppressi, Glympes unicum salutis refugium habuisse. Quare* ἀπέστησεν *corrigendum monenti, id est,* rejectus est, decidit, *utique obtemperandum judicavi.*

Ἀπόστασις. ἐν ἀποστάσει *perperam dant vett. codd. nonnulli* 3, 113, 4. *pro* ἐν ἀποστάσῃ.

Ἀπόστασις. διὰ τὴν ἀπόστασιν, quia longius aberat, ob longius intervallum, 1, 86, 8. 2, 30, 4. ἐξ ἀποστάσεως, 3, 114, 3. &c. ἐν ἀποστάσει, 3, 113, 4. interjectis intervallis, 15, 9, 7.

Ἀποστάτης, qui ab alicujus imperio defecit, 32, 2, 7. ἀποστάται γεγονότες τοῦ βασιλέως, 5, 57, 4. τῆς πατρίδος, 11, 28, 6.

Ἀποστενοῦν, vallo, sudibus præcludere, 4, 56, 8. 16, 30, 1.

Ἀποστέγειν; umbo scuti τὰς ὁλοσχειρεῖς ἀποστέγει πληγάς, ictus vehementiores defendit, 6, 23, 5.

Ἀποστέλλειν τοὺς πρέσβεις, dimittere legatos, 4, 66, 2. ἀπαπεμπόντους, 4, 34, 1. χωρὶς λύτρων ἀπεστ. τοὺς αἰχμαλώτους, remittere, dimittere, 5, 10, 4.

Ἀπόστημα. ἐν ἀποστήμασι αὐτοὺς συνεῖχε, 1, 9, 4. καθορμισθεὶς τῶν πολεμίων ἐν ἀποστήματι πρὸ τοὺς ἐγγεκότα σταδίους, 3, 95, 6. ἐξ ἀποστήματος βάλλοντες, eminus, 10, 30, 7.

Ἀποστολή, ἡ τῶν ὑπάτων πρὸς Ἴστρους, expeditio, 26, 7, 1.

Ἀποστομοῦν τὰς διώρυγας, obruere fossas, occludere canales, *Fr. gr.* 26. *Conf.* 5, 62, 4.

Ἀποστρέφειν. εἰς τοὔμπαλιν ἀποστρεφόμενοι σκηναί, in alteram partem aversa tentoria, 6, 27, 6. 6, 30, 4. ἀποστραφέντες ἔφυγον, terga verterunt, 5, 85, 4. τὴν Αἰτωλῶν ἀποστρεφῆναι φιλίαν, Ætolorum amicitiam repudiare, 9, 39, 6. ἀποστρέψασθαι τὸν ἐνεστῶτα φόβον, metu declinare præsens periculum, 35, 3, 9. μόλις ἀπεστρέψατο τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον dant *codd. nonnulli* 3, 102, 7. *ubi alii* ἀπετρέψατο, utrumque male pro ἀπετρέψατο. *vide* ἀποτρέβειν. τὰς ἀναιρέσεις ἀπεστρέφη, percunctandi et per se ipsum inquirendi molestiam declinavit, vitavit, 12, 27, 3. *ubi locum in libris corruptum emendaturus Casaubonus* ἀπεστράφη *edidit.*

Ἀποσύρειν, τὴν ἐπιπολῆς γῆν, amovere terram quæ in superficie est, 34, 10, 10. τὰς πτέρυγας, pinnas mari detergere, 22, 10, 4. ἀποσύρειν τοὺς πολεμίους, *scil.* ἀπὸ τοῦ τείχους, hostes de muro dejicere, 10, 15, 1. *ex Reiskii emend. pro olim vulgato* ἐπισύρειν. ἀποσύρεσθαι (ἀπὸ τῶν πλημμύρων) καὶ καταφέρεσθαι πρὸς τὴν γῆν, deturbari, præcipitem trahi, et in terram dejici, 10, 13, 9.

Ἀποσφάλλεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, excidere ausu, 4, 81, 8. (*ut* ἀποστῆναι.)

Ἀποσφαλμᾶν, prolabi, corruere. *Sub hoc verbo citat Suidas ex Polybio fragmentum illud quod lib. 35. cap. 5, 2. posuimus, in quo fortasse* ἀποσφάλμασι *pro simplici* ἐσφάλμασι *scribi debuit.*

Ἀποσφάττειν, jugulare, interficere, 1, 7, 3 *et* 8. 2, 59, 9. *&c.*

Ἀποσχεδιάζειν περί τινων, temere et perfunctorie loqui vel scribere de re, 12, 3, 7.

Ἀποστάττειν, locare, constituere, amandare, delegare. ὁ στρατηγὸς ἀποστάττει τὰς φυλακάς, 6, 35, 3. *ubi alii quidem codices* ἐπιστάττει *habent.* οἱ ἐπὶ τὰς φυλακὰς ἀποταχθέντες, 6, 35, 6. 6, 37, 8. οἱ πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν γυναικῶν ἀποτεταγμένοι, 10, 18, 9 *sq.* Similiter 10, 16, 3. 11, 17, 3. *fere eadem notione qua* ἀπομερίζειν *et* ἀπονέμειν. *Rursus,* τὸν Φιλάμενον ἀπέταξεν ἐπὶ τὰς κυνηγίας, Philemeno dant partes venatum exeundi, 8, 27, 5. *ubi perperam vulgo* ἐπέταξεν.

Ἀποτελεῖν, *cum simplici accus.* perficere, efficere, *qua notione quidem usitatius est verbum* ἐπιτελεῖν, *quod et passim cum illo confunditur a librariis; sed in* ἀποτελεῖν *subinde etiam consentiunt codices, quibus in locis certe solicitatum nolim.* τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀποτέλεσε, 1, 54, 1. ἀποτελεῖν ἀσέβημα *editum erat* 2, 58, 7. *sed ibi ex vetustis codd.* ἐπιτέλεσεν *pro* ἀπεστελ. *rescripsi.* τὸ πλῆθος χιλιοπλασίαν ἀποτελεῖ, 6, 9, 10. ἡ πραγματικὴ ἱστορία κριτὰς ἀληθινοὺς ἀποτελεῖ τοῦ βελτίονος, 1, 35, 10. ἡ τῶν ὁρῶν σύμπτωσις ἀποτελεῖ τὴν παρυφὴν τοῦ σχήματος, 2, 14, 8. *Et in pass.* ἡ μάχη τοῦτον

ἀπεστιλόθη τὸν τρόπον, 5, 86, 7. δὺο ἀποστιλοῦνται βίαιαι, 6, 29, 7. *Cum dupl. accus.* reddere, efficere aliquem talem, ἀθλητὰς ἀπεστίλασι πρὸς τὸ πρακτέμενον τοὺς ναύτας, 1, 59, 12. τοιούτους ἀποστιλεῖν ἄνδρας ὅστε &c. 6, 52, 11. 6, 47, 2. *Et in pass.* τὸ εἶδος ἀπεστιλόθη τριγώνου, 1, 26, 13. τὸ ὅλον σχῆμα τῆς τάξεως ἀπεστιλόθη ῥομβοειδὲς, 1, 26, 16. συνέβαινε τὸν κίνδυνον ἀποστιλεῖσθαι παραπλήσιον πιζομαχίας, 1, 23, 6. τὸ τῶν διόδων σχῆμα ἀποστιλεῖται βίαιαις παραπλήσιον, 6, 29, 2.

Ἀποστίλιοι, οἱ, magistratus civitatum Achaicarum, οἱ κατὰ πόλεις ἄρχοντες, 10, 21, 9. 16, 36, 3 *sq.*

Ἀποστίλωμα, (*opp.* τῇ προαιρέσει) effectus consilii, 2, 39, 11. τῆς τέχνης, opus artis, 4, 78, 5.

Ἀποστίμνεσθαι, *notione activa*, 1) intercipere, intercludere hostem, ut sejungatur a suis. πολλοὺς ἀποστιμνόμενος καὶ συγκλείων, 1, 84, 7. 9, 7, 10. ἀποστίμνονται καὶ διακλείουσιν, 10, 32, 4. ἀποστιμόμενος, 11, 32, 4. *Et in præt. pass. notione pariter activa,* ἀπεστίτμητο τοὺς διώκοντας, 11, 14, 3. *Similiter, de* Pado fluvio, ἀποστίμνεται τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πεδιάδος χώρας εἰς τὰς Ἄλπεις, sejungit a reliqua Italia et a parte Alpium intercludit, 2, 16, 7. 2) hostiliter carpere regionem, partem ejus adimere domino; ἀποστιμόμενος τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν ὑμῶν, oppida et agros vobis ademit, 9, 28, 7. ἀποστιμόμενοι τῆς χώρας αὐτῶν, *scil.* μέρος, parte agri eis ademta, 23, 15, 1. ἠξιώθησαν ἀποστιμῶσθαι τῆς Λακεδαιμίας οὐδὲν, 31, 13, 2.

Ἀποστίνυ. *vide* ἀποστίνυμι.

Ἀποστίνυμι. *In medio verbo fere usurpatur, variis modis.* ἀποστίνασθαι τὸν πόλεμον, deponere bellum, 5, 106, 1. (*cf.* ἀποβίπτειν.) ἀποστίνασθαι τὰς ἀγωγὰς καὶ κουφίσαι τὰς πόλεις, exponere commeatus e navibus, 1, 60, 3. εἰς φυλακὴν ἀποστ. τινὰ, in custodiam dare, 24, 8, 8. ἀποστ. τὸν χρόνον τοῦτον εἰς τοῦτο, tempus hoc in hac re collocare, huic rei impendere, 17, 9, 10. ἀποστίνασθαι ἰδίαν χάριν παρά τινι, privatam gratiam inire ab aliquo, beneficium collocare apud aliquem, 28, 6, 6. *Sic* ἐν πολλοῖς ἀπεστίνατο χάριν, apud multos collocavit beneficiorum gratiam, multos sibi beneficiis et gratia devinxit, 6, 2, 15.

Ἀποστίνυν. τῆς ἀνοίας ἀπίτισιν τοὺς μισθούς, 4, 35, 15.

Ἀποστολμᾶν, audere. ἀποστόλμησεν Ἀντιγόνῳ κοινωνῆν, 2, 45, 2.

Ἀποτομαὶ, sectiones viarum, *quales sunt in biviis*, 6, 29, 9.

Ἀπότομος λόφος, præruptus collis, 12, 17, 5. 12, 22, 4. *cf.* ἀκρότομος. ἀπότομος συγκεφαλαίωσις, brevis recapitulatio, 9, 32, 6.

Ἀποτόμως. κατηγόρουν ἀποτόμως τὸν Φίλιππον, asperrime, acriter accusabant, 17, 11, 2. πᾶσαν ἀποτόμως σφίσι. παρείχοντο τὴν χρείαν, omnino ad omne officii genus præsto eis erant, 3, 95, 6.

Ἀποτρέπειν τινὰ τῶν χειρίστων, a pessimis consiliis avocare, avertere, revocare, 11, 10, 1. *In verbo medio,* μέλλις ἀπετρέψατο τὸν Φίλιππον, ab incepto avertit, deterruit, 7, 13, 1. *Ceterum* ἀποτρέψασθαι *subinde perperam ponitur a librariis pro* ἀποτρέψασθαι, *cum est* depellere, propellere, *ut,* τὸν κίνδυνον, 3, 102, 7. τὸν πόλεμον, 4, 45, 2. *Pariter in præt. pass. activa vel reciproca notione,* ἀποτετραμμένος τὸν κίνδυνον, 10, 14, 1. *mendose pro* ἀποτετριμμένος. *Vide* ἀποτρέβειν.

Ἀποτρέχειν, abire, discedere, *sive navibus, sive terra*, 3, 22, 7. 3, 24, 11. 22, 26, 9. 32, 1, 3. deficere *interpretati sumus* 22, 26, 18. *ubi Casaubonus* ad eum confugere *vertit; non incommode; sed poterat pariter* abire, discedere *teneri, scil.* ex eis urbibus quas tradidisset Antiochus.

Ἀποτρίβων. *In medio verbo, et rarius in passivo occurrit, denotatque* repellere a se, propellere, *et similia; τοὺς πιλάζοντας ἀποτριβόμενος*, 3, 102, 5. *τούτων ἀποτριβομένων αὐτὸν*, repellentibus eum *precantem*, repulsam dantibus, 30, 9, 13. *ἀποτριβόμενοι καὶ περιοῤῥῶντες αὐτὸν*, submoventes eum, in conspectum non admittentes, 27, 1, 5. *τὴν ῥᾳθυμίαν οὐ δύνανται ἀποτρίβεσθαι*, amoliri a se, excusare se ne conantur, 4, 20, 11. *τὸν ὑπὸ τῆς τύχης δεδόμενον ἀποτρίβεσθαι στέφανον*, repudiare, respuere, detrectare, 5, 42, 8. *adde* 25, 1, 4 *et* 7. *ἀποτρίβεσθαι τὰς διαλύσεις*, impedire compositionem, 5, 29, 4. *τὰς τῶν βαρβάρων ὀφρῦς ἀποτριβόμενοι*, propellentes, amolientes, 5, 104, 1. *ἀποτριβομένους τὰς ἐπιβολὰς αὐτοῦ*, 8, 8, 5. *οὕτω δύναιτο τὸν πόλεμον ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἀποτρίβεσθαι*, 21, 9, 13. *Et in aoristo primo, ἀποτρεψαμένους τὸν ἐπιφερόμενον πόλεμον*, 3, 8, 10. *ubi in veram scripturam consentiunt veteres codices omnes. Sic* 11, 7, 1. *ὅταν τὸν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεμον ἀποτρέψωνται. Et ἀποτρέψασθαι τὸν κίνδυνον*, 16, 23, 4. *Sed in hoc quidem tempore saepius ἀποτρέψασθαι in ἀποτρίψασθαι corruperunt librarii, quod correximus; sic, μόλις ἀποτρίψατο τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον*, 3, 102, 7. *ubi alii ἀπετρεψ. alii ἀπεστρεψ. dederant. Sic, ἀποτρίψασθαι τὸν πόλεμον εἴλν τι εἰσί*, 4, 45, 2. *Rursus, ἀποτριψάμενοι τὰς ἐπιφερομένας αἰτίας*, amolientes a se, diluentes crimina, 31, 9, 5. *Pariter ἀποστρεμμένοι τὸν κίνδυνον pro vulgato ἀποστραμμένοι scripsimus* 10, 14, 1. *Conf. ἀπιστρίπτω.*

Ἀποτυγχάνω, excidere ausis; *absolute positum*, 1, 37, 8. (*ubi opponitur κατορθοῦν.*) *ἀποτυγχάνειν καὶ διαψεύδεσθαι τῶν ἐλπίδων*, 21, 12, 9. *ἀποτυχόντες*, quum non obtinuissent id quod petierant, *scil. pacem*, 2, 34. 2. *Constructum cum præpos. ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς*, 5, 98, 6. *ἐν τοῖς πλείστοις ἀποτυγχάνομεν*, 9, 15, 4. *Cum genit. τῆς πράξεως ταύτης ἀποτυχόντες*, 2, 7, 9. *οὐκ ἀπέτυχε τῆς προθέσεως*, 3, 17, 11.

Ἀποτυχία. *αἱ ἀποτυχίαι*, infelices, consiliorum vel conaminum exitus 5, 98, 5. 9, 12, 10. *ubi perperam τὰς ἀτυχίας τῶν ἐπινοηθέντων dabant MSti libri.*

Ἀπουραγῶν, agmen claudere; *absol.* 3, 47, 1. *ubi τούτοις non* his *in dat. intelligendum videtur, sed* cum his, *i. q. σὺν τούτοις. Cum dat. ἀπουραγῶν τινι*, a tergo sequi aliquem, tergus tegere agminis, 3, 49, 13. 5, 7, 11. 5, 23, 10. 6, 40, 7.

Ἀπουρῶσαι, adverso vento uti, 16, 15, 4. (*Aliud est ἐπουρῶσαι*, 2, 10, 6.)

Ἀποφαίνω, *in act.* dicere, pronunciare, contendere; *ἀπέφηνεν ἀποφεύγοντας*, dicit eos fugisse, inducit eos fugientes, 1, 15, 7. *i. q. ἀπέδειξε ibid. vs.* 8. *πάντας ἀποφαίνων τῷ Κλεομένει τὰς ἐλπίδας ἐν Πτολεμαΐδι*, 2, 63 5. *i. q. φάναι ibid. τὴν τοιαύτην ἐργὴν βαρυτέραν ἀπέφαινον εἶναι*, 4, 23, 9. 2) nominatim designare, *veluti, obsides*, 29, 2, 4. *Sic πρώτην ἀποφαίνουσιν αἰτίαν, τὴν Ζακάνθου πολιορκίαν*, primam causam adsignant, primam causarum ponunt, 3, 6, 1. *In med.* dicere, pronunciare, adfirmare; *ταῦτα*, 2, 63, 1. 3, 82, 5. *ὑπὲρ τούτων*, verba facere de re, exponere, 3, 4, 9. 4, 18. *περὶ τούτων*, 8, 1, 1. *cum acc. et infin.* 12, 14, 1. *ὑπερβολικῶς ἀποφαινόμενος*, 2, 62, 9.

Ἀπόφασις, 1) pronunciatum, dictum, adsertio, 1, 14, 8. 2, 42, 2. 4, 2, 5. 32, 10, 3. *ὑπέρ τινος*, 1, 15, 9. 6, 3, 1. *μεθημέλειαν τῶν ἀποφάσεων ἀναπόδεικτον καταλιπεῖν*, 7, 13, 2. *αἰσχίστην πεποιημένος ἀπό-*

φασιν, 4, 30, 7. ἡ ὑφ' ἱερῶν λεγομένη ἀπόφασις, 6, 12, 10. ἀπόφασιν ποιεῖσθαι χωρὶς ἐργῆς ἢ φθόνου, 6, 9, 11. περί τινος, 4, 8, 9. παραπλήσιόν τι συμβαίνει γινέσθαι περὶ τὰς τῶν πόλεων ἀποφάσεις, similis est error qui in pronunciando (in ferendo judicio) de urbibus committi solet, 9, 21, 7. *intellige* περὶ *aut* ὑπὲρ *τῶν πόλεων, nisi forte pro* ἀποφάσεις *legendum sit* ἐπιφάσεις, *quod idem significet* ἐπιφανείας, superficies, areas.

2) responsum, 4, 31, 2. *coll. vs.* 1. 22, 13, 7. ἀπόφασις πρὸς τὰ κατηγορούμενα, 24, 2, 5 *et* 7. *Sic* ἡ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπόφασις *est* responsum Lacedæmoniis datum, 4, 24, 9. ἀπόφασιν δοῦναι περί τινος, responsum dare, mentem suam declarare de re proposita, 29, 11, 5. 31, 19, 3.

Ἀποφέρειν τὰ πράγματα πρός τινα, 28, 5, 2.—" referre ad." *Ern.*—*Imo vero rectius Casaub.* res trahere ad aliquem.

Ἀπόφυσις πρίνου, rami e stirpe enati, 18, 1, 10.

Ἀποχῦν. ἀποχυμένων τῶν ὑδάτων, defusa aqua 34, 9, 10. *conf.* ἀποχύνω.

Ἀπόχυμος πρός τι, imparatus, 23, 14, 8.

Ἀποχρᾶσθαι, *i. q.* χρᾶσθαι, uti, 1, 45, 2. 3, 70, 9. 17, 15, 9.

Ἀποχρῶντως, satis. εἶχεν ἀποχρώντως αὐτῷ πρὸς τὸ πρακτέον, 13, 7, 5.

Ἀποχύνειν. ἀποχυθέντος τοῦ μολύβδου, defuso plumbo, 34, 9, 11. *conf.* ἀποχῦν.

Ἀποχωρεῖν, recedere, regredi, discedere, recipere se, 1, 9, 5. 1, 11, 15. 4, 64, 7. 40, 3, 10. &c. μέρη τινὰ τῆς αὐλῆς ἀπεκεχωρηκότα, semotior quædam pars palatii, 15, 27, 8. *Pro* ἀπεκεχωρηκότων 3, 50, 9. *alii* ἀπεχ. *habent; at pro* ὑπεχόρουν 3, 69, 11. *vetustiores codices* ἀπεχόρουν *præferunt, quod in contextum recipi debuit.*

Ἀποχώρησις. discessus, receptus, 10, 12, 9. 15, 13, 4. *de* recessione aquæ, 10, 8, 7. τὴν ἀποχώρησιν ποιεῖσθαι, recipere se, 3, 64, 7. 3, 69, 9. 10, 39, 8. 15, 13, 10. 3, 40, 13. 40, 3, 5.

Ἄψις, vultus, oris species. ἐκ τῆς ἀπόψεως παραπλήσιοι ἦσαν τοῖς &c. 11, 31, 8.

Ἀπραγεῖν, otium agere, 3, 70, 4. facultate rei gerendæ carere, nil agere aut efficere posse, 4, 64, 7. 28, 11, 8.

Ἀπραγία, ἡ τῶν στρατοπέδων, otium, torpor, 3, 103, 2.

Ἀπραγμάτευτον χωρίον καὶ δυσπρόσοδον, 4, 75, 2. commercio carens.—" *Sic hoc verbum est in fragmento apud Suidam in h. v. quod vix dubitem esse Polybii.*" *Ern. Vide Fragm. gramm.* 28.

Ἀπράγμων, rerum gestarum incuriosus et imperitus, 9, 29, 2. (*opp.* πολυπραγμονῶν.)

Ἄπρακτος, *de homine*, iners, ignavus, 3, 81, 8. 4, 8, 9. τῇ φύσει, ineptus ad res gerendas, 5, 1, 7. ἄπρακτος μένω, nihil agit, nil agere potest, 5, 5, 7. ἀπράκτους αὐτοὺς ἐποίησαν πρὸς τὰς ἐπιβολάς, facultatem agendi eis ademerunt, 2, 35, 5. 3, 116, 5. 8, 7, 7. *De re;* τὸ μηδενὶ πιστεύειν εἰς τέλος, ἄπρακτον, omnino nemini fidem habere, est omnem agendi facultatem remittere, 8, 2, 2. ἡ θερμὴ ἄπρακτος γίγνεται, per æstatem nil geri potest, 5, 5, 5. τὸν λοιπὸν χρόνον εἰς τέλος ἄπρακτον εἶχον, 2, 31, 10. ἄπρακτος βοήθεια, irritum, inefficax auxilium, 1, 48, 5. ἄπρ. ἐπιβολή, irritus conatus, 6, 15, 5. πληγὴ, inefficax ictus, 2, 33, 3. τὰ δέοντα ἄπρακτα ἦν αὐτοῖς καὶ μάταια, inutilia, 6, 25, 5 *sq.*

Ἀπρέπτως, tenaciter, mordicus, 12, 11, 6.

Ἀπροθύμως, sine certo proposito, 9, 12, 6.

Ἀπροόπτως λαμβάνεται, imprudens, nulla re provisa deprehenditur, 5, 7, 2. χώρα ἀπροόπτως οὖσα, regio quæ sine cautione, sine custodia est, in qua de hostis adventu nemo cogitat, 4, 5, 5. εἰς ἀπροόπτους τόπους καθάπτειν, in loca improvisa, non explorata, se demittere, 3, 48, 4.

Ἀπροσδόκητος. τοῖς ἀπροσδοκήτως θαμίνοις ἄπιστον φαίνεται, qui inopinato, re non ante cognita id vident, 10, 14, 8.

Ἀπροσδόκητος τούτου, hujus rei non indigens, 22, 6, 4.

Ἀπροσδοκήτως, inopinato, (*ia re mala,*) 1, 62, 1.

Ἀπρόσιτος ἄνοδος *sive* ἀπορρώξ, inaccessus, 5, 24, 4. φάραγξ, 9, 27, 6. ἀπρόσιτα ὄρη, 3, 49, 7.

Ἀπροσλόγως, intempestive, alieno loco, *mal-à-propos, hors de propos,* 9, 36, 6.

Ἀπροφάσιστος ἀγωνιστὴς, συναγωνιστὴς, qui nulla excusatione aut tergiversatione utitur, 10, 34, 9. 16, 31, 2.

Ἀπροφασίστως, sine tergiversatione, sine prætextu, 1, 55, 4. 1, 72, 5. 5, 4, 5. 5, 49, 7. 25, 9, 6.

Ἄπτεσθαι θαλάττης, tentare mare, 1, 24, 7. τῆς οὐραγίας, carpere extremum agmen, 2, 34, 12. καιρίως ἅπτεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, opportune rem adgredi, 1, 59, 3. τῶν ἀσεβημάτων, impia facinora adgredi, 7, 13, 6. τῶν ὑπερβολῶν, 3, 56, 1. τῆς ὑπερβολῆς, pervenire in summa montium juga, 18, 7, 3. ἡ ὑμετέρα ὀργὴ ἥπται τῆς πόλεως, ira vestra in urbem incubuit, 31, 7, 12.

ἀφθόνως τῆς συνουσίας *mendose editum erat* 5, 15, 3. *pro* λυθέντος.

Ἀπώλεια, *active,* (*opp.* ἡ τήρησις) πρὸς τὴν ἀπώλειαν ἰσχυῶς ὁρᾶν, ad res perdendas proni, 6, 59, 5.

Ἄπωθεν, ex intervallo, 11, 18, 2.

Ἀπωτέρω, longius; τὴν ὠθρίαν ἀπωτέρω μικρὸν ὑπῆν, 15, 6, 2. ἀπωτέρω πρὸς τὴν οἰκείαν κατὰ γένος, longinquiore cognatione attingere familiam, 4, 35, 13.

Ἀρά, ἡ. βίψιν κατὰ τὰς ἀρὰς τὸν ἄγγυρον εἰς τὴν θάλατταν, 16, 31, 5. περὶ τούτων ἀρὰς ἐποιήσαντο τοῖς Ἠπειρώταις, εἰς τὸ μηδένα δέξασθαι τῇ χώρᾳ, 9, 40, 6.

Ἀραρότας, apte. πήξαντες σχεδίας καὶ πλοῖον ἀραρότας, (*nam sic hæc jungenda, non commata separanda*) quum plures rates apte compegissent, 3, 46, 1.

Ἀργῆν. οὐκ ἀργήσει ἡ ὑπόθεσις, non incultum, neglectum, inelaboratum jacebit hoc argumentum, 3, 5, 8. *Conf.* ἀργός.

Ἀργός. οὐδὲν ἀργὸν, nullus locus (*in castris hostium*) neglectus, custodia vacuus, 2, 65, 2. οὐδὲν ἀφετέον ἀργὸν, nihil neglectum, inexplicatum præteriri a nobis debet, 4, 40, 1.

Ἀργυράσπιδες, 5, 79, 4.

Ἀργυρεῖα, τὰ, argentifodinæ, 3, 57, 3. 34, 9, 8. τὰ ἀργύρεια μέταλλα, 10, 10, 11. 10, 38, 7.—" *Sic Demosthenes de Chersoneso,* τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων, *quod Wolfius de argentifodinis capit.*" *Ern.*

Ἀργύρειον. πίντ' ἀργυρίου, *scil.* δραχμαὶ, 16, 36, 3. τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου χρυσίου μνᾶν διδόντες, 23, 15, 8.

Ἀργυρῖτις βῶλος, ἡ, gleba argentaria, 34, 9, 10.

Ἀργυροκοπεῖον, officina fabri argentarii, 26, 10, 3.

Ἀργυρολογεῖν τινα, pecunias per vim hostilem exigere ab aliquo, 3, 13, 7. 6, 49, 10. τινὰς μὴν ἀργυρολόγει, 4, 16, 8.

Ἀργυρόποδες. ἀργυρόποδον φορεῖον, lecticæ cum pedibus argenteis, 31, 3, 18.

Ἀργυροπωλεῖν πόλιν, sectoribus vendere; *nempe sic perperam editum erat* 3, 13, 7. *pro* ἀργυλογεῖν, *consentientibus nonnullis codd.*

Ἄργυρος, ὁ, 16, 31, 3 *et* 5. *i. q.* τὸ ἀργύριον.

Ἀργυροφάλαροι ἱππεῖς, 31, 3, 6.
Ἀργύρωμα. τὰ ἀργυρώματα, argentea vasa, 5, 2, 10. 31, 3, 16.
Ἀργυρώντες, emtitius servus, 12, 6, 7.
Ἀργῶς ἔχειν, otiosum, negligentem esse, cessare, 1, 45, 7. οὐκ ἀργῶς προσκεῖσθαι, 1, 64, 2. *sed ibi alii codices* ὀρθῶς *dant, quod ex* νυθρῶς *corruptum; et hoc verum videtur.*
Ἀρδεύειν. τόποι ἀρδευόμενοι, loca irrigua, 10, 28, 3.
Ἄρδευσις, ἡ, irrigatio, 9, 43, 5.
Ἄρδην, funditus; πίπτουσι ἄρδην πολίτευμα, 1, 35, 5. ἄρδην ἀχρειοῦσθαι, 1, 54, 8. τοὺς ἰχθῦς ἄρδην ἀφανίσαι, 1, 82, 2. ἄρδην διαφθείρει ὁ στρατηγὸς μετὰ τῆς δυνάμεως, 3, 118, 6. ἄρδην ἀπολέσαι τινά, 4, 17, 12.
Ἀρέσκεια, ἡ, τοῦ βασιλέως, obsequium in regem, 6, 2, 12. οὐκ ἀπέλιπον ὑπερβολὴν ἀρεσκείας, nullum blandimenti genus prætermittebant, 5, 86, 11. πᾶν γένος ἀρεσκείας προσφερόμενος, 31, 26, 5.
Ἀρετή, ἡ τῆς χώρας, 2, 15, 1. 3, 34, 2 *et* 8. 12, 3, 1. πεδία ἀρετῇ διαφέροντα, 2, 14, 7. μεγάλην ἐπ' ἀρετῇ δόξαν ἤλπιζε τὸ πεδίον, 2, 17, 1.
Ἄρθρον. ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν, 18, 23, 4. 31, 21, 14.
Ἀριστεῖα, ἡ. αἱ ἀριστεῖαι τοῦ Σκιπίωνος, fortia facta, 36, 6, 6. *Conf.* 16, 26, 9.
Ἀριστεῖα, τά. ἀριστείων στέφανος, 16, 26, 9. *ubi vulgo* ἀριστείας *ex Ursini ing.*
Ἀριστίνδην καιρίμοι κατ' ἐκλογήν, 6, 10, 9. 6, 24, 1.
Ἀριστοκρατία. *Vide Ind. Histor. in* Aristocratia.
Ἀριστοκρατικὸν πολίτευμα, 6, 3, 11. 6, 11, 6. 24, 9, 6. ἀριστοκρατικὴ πολιτεία, 6, 13, 8.
Ἀριστοκωμῆσθαι, 3, 71, 3. 5, 5, 14.
Ἀρκεῖσθαι. ἀρκοῦμαι πεποιημένοι τοῦτο, contentus sum hoc fecisse, 1, 20, 1. οὐκ ἀρκεσθεὶς τούτοις, 13, 2, 4.
Ἀρκούντως ἔχειν ποιεῖσθαι τὴν ἀπάντησιν, satis est, 2, 37, 6.
Ἄρκτος, ἡ, plaga mundi septemtrionalis, 3, 36, 6. τὸ πρὸς ἄρκτον μέρη κεκλιμένα, 5, 3, 10. *Sic* tursus 10, 10, 5. *Sic* ἐπὶ ἄρκτου *suspicatus est Buttmannus pro corrupto* ἐπὶ πρωτείου, 9, 17, 1. *Sed potissimum in plurali usurpatur, ai* ἄρκτοι; *ut,* τὸ εἰς τὰς ἄρκτους κεκλιμένον ἀκρωτήριον, 1, 42, 5. ἡ πλευρὰ τῆς Ἰταλίας ἡ παρὰ τὰς ἄρκτους παρατείνουσα, 2, 14, 6. *sq. et vs.* 9: πρὸς τὰς ἄρκτους, ὑπ' αὐτὰς τὰς ἄρκτους, 1, 6, 4. 3, 37, 7 *sq.* 3, 47, 3.
Ἄρκυς, ἡ. *Plur.* αἱ ἄρκυες, τὰς ἄρκυς, 15, 21, 6.
Ἁρμενα, τὰ, vela, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἁρμένοις, 1, 44, 3. armamenta navis, 22, 26, 13.
Ἁρμογή, ἡ τῶν μερῶν, 6, 18, 1. ἡ τῶν ὅλων ἁρμογὴ *in republica*, 6, 51, 2. ἡ ἐκ τῆς ἐπισκευῆς ἁρμογὴ τῶν ὅπλων, aptitudo armorum ex fabricæ concinnitate, 11, 9, 1. ἡ τῶν σαρισσῶν ἁρμογὴ ἡ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, adaptatio sarissarum (*puto*, inserto conto in ferrum) ad ipsum pugnæ usum, 18, 12, 2.
Ἁρμόζειν, convenire, congruere, aptum esse. *Absolute ponitur;* τοὺς ἁρμόζοντας πεποιῆσθαι λόγους, 1, 15, 13. μεταλαβόντες ἁρμόζοντα καιρὸν καὶ τόπον, 5, 98, 11. (*cf.* ἁρμόττειν.) *adde*, 5, 28, 9. *Sic et absolute positum intelligendum hoc verbum* 6, 4, 13. μάλιστα ἐπὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας τοῦτον ἁρμόσειν τὸν τρόπον ὑπολήψει τῆς ἐξηγήσεως, *ubi verba* ἐπὶ τῆς Ῥωμ. πολιτείας *non capienda ut regimen verbi* ἁρμόσειν, *sed ut per se stantia*, cum de Romana republica agitur. *Nam regimen verbi* ἁρμόζειν *est vel dativus casus, ut* 1, 29, 1. 3, 37, 1. 6, 2, 13. (*ubi* ἁρμόσας τῷ πρωτοστάτῃ *vertendum erat* conveniebat principi, *i. e.* probabatur illi, *il lui convenoit*, 11, 25, 6. 18, 3, 2. *vel præpositio* πρὸς, *ut* 1, 26, 4. 1, 45, 5.

1, 48, 4. 5, 4, 6. &c. *Rarius cum genitivo construitur participium* ἁρμόζων, *ubi peculiaris intercedit caussa cur minus commodus fuerit dativus casus; vide* 1, 44, 1. 3, 18, 1.

ἁρμόζεσθαι, *in medio verbo, et in passivo;* πρὸς τί, adcommodare se, componere se ad aliquid, consilia sua ad aliquid referre; πρὸς τὴν τῶν πολιμίων τάξιν ἁρμοζόμενοι, 1, 27, 3. ἁρμοζόμενος πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, 3, 16, 1. πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ἁρμοζόμενος, 10, 11, 3. ἡρμόσατο πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀφίκειαν, 6, 2, 12. *Sic Fragm. gramm.* 73. *et* 133. *Rursus,* μία ψυχὴ διόντως ἡρμοσμένη πρὸς ὕλας τῶν πραγμάτων, unum ingenium probe aptum et adcommodatum ad aliquam rem, *sive* probe adplicatum atque intentum, 8, 9, 7. ψυχὴ διόντως ἁρμοστικὴ πρὸς ὅ τι ἂν ἁρμόσῃ τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων, 9, 22, 6.

Ἁρμοστὴς, magistratus impositus a Lacedæmoniis urbibus populorum Græcorum, 4, 27, 5.

Ἁρμοστὴς κατά τι, adaptatus ad aliquid, 22, 11, 15.

Ἁρμόττειν, *i. q.* ἁρμόζειν. ἁρμόττειν καιρὸς, 2, 16, 15.

Ἀρνῆσθαι, negare, 2, 68, 2. ἀρνηθῆναί τι μὴ γινώσκειν, negare se nosse aliquid, 4, 20, 11.

Ἀρπαγαὶ παίδων, 6, 8, 5.

Ἁρπάζειν. ταχίως ἡρπακότες τὴν τῶν Ἑλλήνων εὐχέρειαν, Græcorum levitatem arripuerunt, celeriter et cupide adsciverunt, 32, 11, 4.

Ἀῤῥωστῆν, ægrotare, 3, 70, 2.

Ἀῤῥωστία, *Fr. gr.* 31. *de quo Fragmento confer quæ monuit Vales. ad* 24, 9, 3.

Ἄρσις, ἡ, erectio *machinæ*, 8, 6, 6.

Ἀρτάβη, ἡ, mensuræ aridorum *nomen Persicum*, medimnum Atticum capientis, 5, 89, 1 *et* 4.

Ἄρτι. τὸ ἄρτι ῥηθὲν, *Polybius usurpat non solum de eo quod modo, id est,* nuperrime *aut* paulo ante *dictum est, sed et quod* satis multo ante; *adeoque generatim* jam, jamjam *sonat; vide* 5, 67, 4. 5, 95, 5. 5, 111, 2.

Ἀρτιτελὴς, omnibus numeris per se perfectus, 6, 18, 7.

Ἀρτύειν. ἀρτύσαι φόνον τινὶ, necem alicui comparare, 15, 25, 2.

Ἀρχαῖος. οἱ ἀρχαῖοι, veteres, 5, 32, 1. 13, 3, 2. οἱ ἀρχαῖοι μισθοφόροι, 1, 9, 3. οἱ ἀρχαῖοι φυγάδες, veteres exsules *Lacedæmoniorum; vide loca citata ad* 20, 12, 4. *quo loco perperam* Ἀχαιῶν *scriptum erat pro* ἀρχαίων, *quemadmodum* 13, 3, 2. *Vicissim* ἀρχαίους *Bav. corrupte* 23, 11, 8. *pro* Ἀχαιούς.

Ἀρχαιρεσία. *Nonnisi in plurali occurrit,* αἱ ἀρχαιρεσίαι, electio, creatio, *veluti imperatoris, a militibus facta,* 1, 8, 4. *Præsertim vero de Romanorum* comitiis consularibus *frequentatur; tum de Achæorum et Ætolorum* prætoriis comitiis, 4, 37, 2. 4, 82, 7. 5, 1, 7. *In genit. plur. non solum* τῶν ἀρχαιρεσιῶν *in usu est, sed et* τῶν ἀρχαιρεσίων, *tamquam a recto casu* τὰ ἀρχαιρέσια; *vide* 4, 82, 2. *et* 3, 106, 1. *et loca ibi citata.*

Ἀρχαιρεσιάζειν, comitia agere, comitiis interesse, comitia adire 26, 10, 6.

Ἄρχειν, incipere. ἄρξει τῆς πραγματείας ἡμῖν τοῦτο, 1, 3, 1. ἄρξειν τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς ἡ φιλαρχία, 5, 57, 6. ἄρχει τοῦ στόματος, ἀπὸ τῆς Προποντίδος τὸ κατὰ Καλχηδ. διάστημα, oris (*scil.* Bospori *Thracici*) principium est, 4, 39, 5. χειρῶν ἄρχειν ἀδίκων, 2, 45, 6. 2, 56, 14. 9, 35, 8. 15, 8, 2. *cf.* κατάρχειν. ἄρχειν, magistratum gerere, imperare; *vide infra,* ἄρχων.

ἄρχεσθαι, incipere. ἀρχομένης φαρμακιᾶς, cum inciperent homines quasi malo carmine incantari, 40, 3, 7. αὖθις ἀρξάμενος, *scil.* τῆς πορείας, *vel* πάλιν τὸν στρατὸν, 5, 14, 2. ἤρχετο τῆς πολιορκίας,

10, 31, 7. ἤρξαντο τῶν ἐγγεμόντων, 5, 100, 2. ἤρξατο πολιορκῶν haud male dederant MSti 16, 11, 2. quod in ἤρξ. πολιορκῶν cum Ursino mutavit Casaub. ἀφ' ὁμοίων ἄρχεσθαί τινι, inde ab initio institutum sequi ac alter, vestigiis alicujus insistere, 4, 37, 6.

Ἀρχεῖον, curia; τὸ τῶν ἐφόρων Lacedæmone, 4, 35, 9. αἱ τῶν ἀρχείων καὶ δικαστηρίων κατασκευαὶ, 7, 6, 2.

Ἀρχὴ, 1) initium, principium. ἀρχὴ, πρόφασις, et αἰτία, quid differant, 3, 6, 6 sqq. αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ὑποθέσεις, 1, 15, 11. αἱ ἀρχαὶ τῆς πραγματείας, 3, 1, 1. αἱ ἀρχαὶ τῶν πολέμων, 4, 28, 3 sq. ἀρχὴν vel ἀρχὰς λαμβάνειν, initium capere, 1, 12, 9. 4, 28, 3. et sæpe alias. τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι, 2, 37, 2 &c. ἡ ἀρχὴ ἥμισυ τοῦ παντὸς, 5, 32, 1. ἀρχῇ καὶ τέλει κέχρηται τούτῳ, proverbialiter dictum, 1, 1, 2. τὰς ἀρχὰς, adverbialiter, ab initio, statim, 2, 25, 8. 3, 40, 13. 3, 60, 2. 13, 7, 3. 16, 22, 8. τὰς μὲν ἀρχὰς, 18, 9, 9. ubi vocabulum ἀρχὰς, quod aberat vulgo, ex conject. adjeci. ἓν κατ' ἀρχὰς ἐνεφάνησαν τοῦ πολέμου, 3, 67, 6. τὰ κατ' ἀρχὰς ληφθέντα τοῦ πολέμου, 4, 52, 7. quibus locis nisi aliud verbum interjectum esset inter ἀρχὰς et τοῦ πολέμου, oportebat κατὰ τὰς ἀρχὰς adjecto articulo. ἐν ἀρχαῖς, ab initio, statim, (i. q. τὰς ἀρχὰς) 4, 76, 8. 10, 22, 5. 18, 29, 6. ἡ ἐν ἀρχαῖς πρόθυσις, 8, 3, 1. ἐν ταῖς ἀρχαῖς, 18, 9, 6. ἐξ ἀρχῆς, idem. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν vel ὑπόθεσιν, ex primo instituto, 2, 37, 2. 3, 4, 1. 8, 60, 11. 5, 87, 8. &c. Quid vero sit κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν 18, 12, 2. haud satis nobis quidem in liquido est. Casaubonus interpretatur, ut quidem vetus institutum erat. Possis vero etiam intelligere ex primis positis, i. e. si separatim ferri et separatim conti longitudinem cogites. (cf. supra in ἀρμογή.) περὶ τὴν ἀρχὴν, quod vulgo dabant omnes 3, 55, 6. in περὶ τὴν ῥάχιν mutavi cum Ursino.

2) magistratus, imperium; ἡ ὕπατος ἀρχὴ, consulatus, 3, 40, 9. persona magistratum gerens; ἄγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ducere ad magistratum, 12, 16, 3 et 5. 13, 8, 5 sq. αἱ ἀρχαὶ Achæorum, 23, 10, 2. quos alias τοὺς ἄρχοντας dicit, et τὰς συναρχίας.

Ἀρχηγέτης, ὁ, coloniæ ductor, gentis auctor, 34, 1, 3. Apud Athenienses οἱ ἀρχηγέται, 16, 25, 9. sunt "heroes a quibus tribus Atticæ nomina habebant. vide Hesych. in h. v." Ern.

Ἀρχηγέτις, ἡ, τῆς δυναστείας, de metropoli imperii, 5, 58, 4.

Ἀρχηγὸς, dux et auctor; princeps caussa; de homine, 2, 40, 2. 4, 60, 6 et 10. 3, 34, 2. de re, ἀρχηγὸν καὶ αἴτιον, 1, 66, 10. 1, 81, 10. 2, 21, 8.

Ἀρχῆθεν, principio initio, 1, 50, 5. 13, 4, 6. ἀρχῆθεν ἰθὺς, 2, 43, 3.

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς δυνάμεως, qui scribis et quæstoribus in exercitu præest, 5, 54, 12.

Ἀρχηγεῖος, 23, 1, 2. 32, 22, 5.

Ἀρχιτέκτων, 13, 4, 6.

Ἄρχων, magistratus, qui est cum imperio. οἱ ἄρχοντες, consules Romani, 1, 24, 9. 1, 39, 1. summi magistratus civitatum Achaicarum, 5, 1, 6. 23, 10, 11. 23, 12, 5 et 7. 24, 5, 17. cf. 24, 5, 16.

Ἀσώματα, 13, 9, 5.

Ἀσυλίτους καὶ βιβαίους μόνον ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, 9, 9, 8.

Ἀσαφὴς, obscurus, non perspicuus. ἀσαφῆ τὰ λεγόμενα, 1, 41, 7. ἀσαφὴς διήγησις, 1, 64, 4. 3, 36, 1.

Ἀσαφία, incertitudo, cum non intelligunt se mutuo homines. des mal entendus; ἦν ἀσαφίας, ἀπιστίας, ἀμιξίας ἅπαντα πλήρη, 1, 67, 11.

Ἀσέβεια καὶ παρανομία, 1, 84, 10. ἀσεβείας βαρεῖς, 18, 37, 10.

Ἀσέλγεια, ἡ, ἰς τινὰ, petulantia, protervia, insolentia, flagitium in aliquem commissum, 1, 6, 5. 5, 28, 9. 5, 111, 2. 8, 14, 1. 10, 26, 4. ἡ τοῦ βίου ἀσελγ. lasciva, flagitiosa, turpis vita, 5, 40, 1. ἀσέλγεια περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιμελείας, 37, 2, 4.

Ἀσέλγημα γινόμενον εἰς τινὰ, 38, 2, 2.

Ἀσελγές. οὐδὲν ἀσελγὲς ἐπιτηδευσαν, nil flagitiosum, 8, 12, 9.

Ἀσέληνος νὺξ, illunis nox, 7, 16, 3. 8, 19, 9.

Ἄσημος δρασμὸς, latens, occulta fuga, 31, 23, 3.

Ἀσθενῆν, ægrotare, 31, 21, 7.

Ἀσθενῶς διακεῖσθαι, debilem, debilitatum esse, 1, 19, 1.

Ἄσινὴς, illæsus, incolumis, 2, 22, 5. 15, 18, 2.

Ἀσκεῖν, *cum accus. rei*, exercere artem, et exercere se vel exerceri in arte; τὰ πολεμικὰ, 2, 17, 10. τὴν μουσικὴν, 4, 21, 10. τὰ ἱμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξεως, 4, 20, 12. πάντα τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα ἐκ παίδων ἀσκεῖν, 6, 59, 1. *Cum præpos.* περὶ; οἱ περὶ τὰς βαναύσους τέχνας ἀσκοῦντες, 9, 20, 9. *Casaub.* qui artes illiberales exercent; *sed videtur cum Ernesto intelligendum*, qui exercent se, qui exercentur, qui addiscunt; *nam æquivalet fere τῷ* ἐφίεσθαι, ἀντιποιεῖσθαι, *ibid. vs.* 7 *et* 8.

Ἄσκεπτος. μὴ παρελκτεῖν ἄσκεπτον τοῦτο τὸ μέρος, non sine consideratione et explicatione relinquere hunc locum, 2, 56, 2. 3, 21, 9.

Ἀσκέπτως, inconsiderate, 5, 98, 2. 8, 2, 1.

Ἀσκεψία, inconsiderantia, incogitantia, 2, 63, 5.

Ἄσκιος, umbræ expers, 16, 12, 7.

Ἀσκέπτως καὶ εἰκῇ χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, inconsiderate, sine consilio, temere, 4, 14, 6.

Ἀσκὸς, ὁ, 1) uter; ὄνιος ἀσκὸς, 8, 23, 3. ὁ τῶν ἀνέμων ἀσκὸς, 34, 2, 11. 2) follis, 22, 11, 18.

Ἀσμενίζειν τι, contentum esse aliqua re. 6, 8, 3. τινὶ, *idem*, 3, 97, 5. 6, 9, 4. ἐπί τινι, *idem, et* probare aliquid 5, 87, 3. 31, 12, 10. *Cum* εἰ, ἀσμενίζοντες εἰ μή τις αὐτοῖς ἐγκαλοίη, 4, 11, 5.

Ἄσμενος, 4, 49, 4.

Ἀσμένως, 1, 16, 8. 5, 6, 2. 28, 2, 6.

Ἀσπάζειν. τοὺς θεοὺς ἀσπάσασθαι *fortasse legendum* 15, 1, 6. *pro vulgato* σπάσασθαι.

Ἀσπάρωγος. 34, 8, 5.

Ἀσπαστικὸς. ἀσπαστικὴ ἔντευξις, comis et humanus sermo in congressu, 28, 3, 10.

Ἄσπιτον πλῆθος, 3, 92, 8. *alii* ἄπλετον, *quod vide.*

Ἀσπιδιώτης. Κρῆτες ἀσπιδιῶται, clypeati, 10, 29, 6. 10, 30, 9.

Ἀσπὶς. ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρυδε, 18, 12, 6. ἐπ' ἀσπίδα κλίνειν, ad lævam, 3, 115, 9. 11, 23, 2. ἐξ ἀσπίδος παρεμβάλλειν, 10, 23, 5. 11, 23, 5. 18, 7, 3. παρ' ἀσπίδα κλίνειν, 6, 40, 12. *i. q.* ἐπ' ἀσπίδα.

Ἄσπονδος πόλεμος, implacabile bellum, 1, 65, 6.

Ἀσπονδεὶ, 5, 38, 10. *ex Homero.*

Ἀστάθμητος, 15, 24, 3. *conf.* ἀπιστάθμ.

Ἀστασίαστος, liber a seditionibus, 6, 48, 3. 11, 19, 3. 18, 24, 10.

Ἀστάτοι, 6, 22, 7. 6, 23, 1. 14, 8, 5. 15, 9, 7. *conf. Ind. histor. in* Hastati.

Ἄστατος θεωρία, parum certa firmaque ratio, 6, 57, 2.

Ἀσταφὶς, ἡ, *gen.* ἴδος, uva passa, 6, 2, 4.

Ἀστοχεῖν τινὸς, rationem alicujus rei non habere, et respectu ejus male sibi consulere; τῆς πρὸς τοὺς ἵππους μάχης, 1, 33, 10. τοῦ μέλλοντος, 5, 107, 2. ἀστόχει τῆς σφετέρας προθέσεως, aberravit a proposito, 7, 14, 3. ἀστοχεῖν περί τινος, in judicio suo de re quadam aberrare, parum recte de ea judicare, 3, 21, 10. πρὸς τὸ μεταθεῖναι τοὺς ἡγουμένους, ἀλοσχερῶς

ἀστοχοῦσι, ad hoc quod attinet, prorsus male sibi consulunt, prorsus prava eorum est ratio, 1, 67, 5. ἀστοχῶν Ῥωμαίων 29, 9, 1. *non satis adcurate Ernestus* non facere cum Romanis *interpretatus est; oportebat*, rationem non habere, respectum non habere Romanorum. *Casaubonus periphrasi usus est*, Romanis defuisse aut parum in tempore adfuisse.

Ἀστοχία τοῦ πρωτεῖν, imprudentia, inconsiderantia ducis, 2, 33, 8. εἰς τηλικαύτην ἀστοχίαν ἐνέπιπτον, in tantam incidit absurditatem, 7, 5, 6. τῶν δὲ καταπλαγέντων τὴν ἀστοχίαν 7, 3, 3. *tenui Casauboni versione*, hominis importunitatem stupere legati; *at rectius fuerit* imprudentiam et absurditatem hominis, *scil. amicitiam Romanorum ita temere abjicientis; ni malueris*, illis cum stupore intelligentibus, quantum aberrassent a scopo; *sed ob* 7, 5, 6. *ubi de eodem homine agitur, præferenda videtur prior interpretatio.*

Ἀστοχος κατηγορία, absurda, parum probabilis accusatio, quæ non ferit eum in quem profertur, 5, 49, 4.

Ἀστόχως ἐχρῆτο τοῖς καιροῖς, imprudenter, imperite; pravas de rebus conjecturas faciendo, 1, 74, 2.

Ἀστράγαλος, talus; ἀστράγαλοι δορκάδιοι, 26, 10, 9.

Ἀστρολογῶν, astronomiæ operam dare, 9, 20, 5.

Ἀστρολογία, 9, 14, 5. 9, 19, 4.

Ἀστυγείτων, *substant.* ἐπολέμουν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, 1, 6, 3. 32, 18, 4. *Adjective*, ἀστυγείτων τινὶ πόλεμος, 21, 7, 3. *Adde* 4, 45, 5.

Ἀσυλία, ἡ, loci sanctitas, 4, 74, 2. *conf. cap.* 73. 10.

Ἀσυλλόγιστος, *de homine*, nihil valens judicio, 12, 3, 2.

Ἄσυλος. ἄσυλοι ἱερὸν, 4, 18, 10. 9, 34, 4. 16, 13, 2.

Ἀσύμβατος; *vide* ἀξύμβατος.

Ἀσυμμετρία, ἡ τῶν κλιμάκων, mensura non quadrans, inconvenientia mensuræ, 9, 18, 8.

Ἀσύμφορος, inutilis, 2, 47, 7.

Ἀσυνήθεια *vel* ἀσυνηθία, ἡ, τῶν παρεστώτων, ignoratio hominum circumstantium, quibuscum nulla umquam nobis consuetudo fuit, 15, 32, 7. οὐ προσίνται τὰ ζῶα διὰ τὴν ἀσυνήθειαν, 12, 4, 3.

Ἀσυνήθης, γραμματικῶς, legendi usum non habens, 10, 47, 7.

Ἀσυχὴς ἄνθρωπος, fœdus, impurus, improbus, 4, 4, 5. βίος ἀσυχὴς, 18, 38, 7. — "*Vide quos laudant Intt. ad Hesych.*" *Ern.*

Ἀσφάλεια, ἡ, securitas, tutamen, præsidium. ἀσφάλειαν ὑπάρχειν παρ' ἑκατέρων τοῖς ἑκατέροις συμμάχοις, utrique tutos præstent socios alterius partis, 3, 27, 3. 3, 69, 5. ἀσφάλεια ἀπὸ τῶν πολεμίων, cum quis tutus est ab hoste, 3, 97, 7. 4, 5, 3. 4, 84, 4. *Metonymice* ἡ ἀσφάλεια *et* αἱ ἀσφάλειαι *sunt* munimenta, quæ securitatem præstant, loca tuta, 3, 69, 11. 1, 57, 8.

Ἀσφαλής. ἀσφαλῆς ἔχειν διαλήψεις, 4, 2, 3. *nisi cum codd.* τὸ ἀσφαλὲς ἔχειν *legendum*, tutum esse. ἐν ἀσφαλεῖ, in tuto, 5, 24, 5. 9, 29, 10.

Ἀσφαλίζειν, tutum præstare, defendere; τὸν κατὰ πορυφὴν τόπον ἀσφαλίζειν τῇ ἐκτάξει, 18, 13, 3. *Potissimum in verbo medio usurpatur, notione activa*, munire, tutum præstare, firmare; ἀσφαλίζεσθαι τὰς πλευράς, 1, 22, 10. τὴν χάραν διὰ τῶν μισθοφόρων, 4, 60, 5. τὴν ἄκραν τυΐχιοι, 4, 65, 5 *et* 11. τὰς ὑσβολὰς φυλακαῖς, 2, 65, 6. τὰ κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα πράγματα, in tuto locatis rebus in Illyria. 3, 16, 1 *et* 4. τὰ κατὰ τὴν πόλιν, 2, 54, 8. τὰ πρὸς ἑαυτούς, 2, 32, 10. *Sic* τὰ πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους τῆς Μακεδονίας βαρβάρους, 4, 29, 1. *ubi fallitur Ernestus, cum ait,*

recte in ed. 1. *omissum esse* τὸ *articulum.* ἀσφαλίζονται τὴν τοῦ πυκτικοῦ συνθήματος παράδοσιν, 6, 34, 7. *Sed et inversa ratione* ἀσφαλίζεσθαί τι, *significat etiam* munire, tutum præstare contra aliquid, *vel* ab aliqua re; *ut,* ὁ θυρεὸς διὰ τὸ σιδηροῦν σιάλωμα ἀσφαλίζεται τὰς κατατοράς τῶν μαχαιρῶν, scutum per ferream laminam, qua prætextum est, tutatur virum adversus ictus cæsim illatos, 6, 22, 4. τοῖς βαρέσι τῶν ὅπλων ἀσφαλιζόμενοι τὴν ἐπιφορὰν τῶν βελῶν, gravi armatura pro munitione utentes adversus tela hostilia, 9, 3, 3. *Qua ratione Latine dicimus, defendere frigus.*

In verbo passivo, ἀσφαλίζεσθαι *est* muniri, 4, 70, 9. *et in præterito,* πόλις τυχοῦσα ἀσφαλισμοῦ, 1, 42, 7. 4, 83, 3. ἠσφάλισται, 4, 65, 6. 5, 59, 8. ἠσφαλίσθαι, 5, 46, 12. *Sed et notione activa,* munire, firmare; ἠσφαλισμένος τὰ κατὰ τὰς παρακειμένας συντροπάς, 5, 43, 6. τὴν ἐκ τῶν ἰωνίμων ἐπίφανειαν τῆς πορείας ἠσφαλίσθη λίμνη, *vel* ἡ λίμνη, (*nam sic,* cum articulo, *legendum videtur,*) lævum agminis latus tutum præstitit lacus, 5, 7, 12. *nempe lacus ille Trichonius, de quo ibidem paulo ante dictum.*

Ἀσχάλλειν, ægre ferre; *absol.* 2, 64, 3. *Cum dat.* τοῖς ὑπεκκειμένοις ἀσχάλλοντες, tædio præsentis rerum status, 11, 29, 1. *Cum præpos.* ἐπὶ, 16, 22, 1. 16, 28, 8. 31, 26, 3.

Ἀσχολεῖσθαι ἐκ τοῦ παιροῦ, improvisis laboribus occupari, 8, 5, 5.

Ἀσχολία. τῆς περὶ τὰς διαλύσεις ἀσχολίας ἀπίστου, 21, 12, 13. ὄργανα μικρὰν ἔχοντα τὴν ἀσχολίαν, instrumenta quæ brevi negotio conficiuntur, 5, 98, 3.

Ἀσωτία Αἰγυπτιακὴ, Ægyptiaca luxuria, 40, 12, 7. ἰακὴ καὶ τεχνητικὴ ἀσωτία, 32, 20, 9.

Ἄσωτος βίος, 14, 12, 3.

Ἄτακτος βοὴ, confusus clamor, 14, 5, 12.

Ἀτάκτως, sine ordine, 1, 25, 1. 3, 43, 5.

Ἀταξία, confusio, 3, 43, 12. *coll.* 5, 5.

Ἄτει λίαν *in* ἀτίλωσιν *et in* ἀτιλῆ *corruptum in vett. libris,* 4, 57, 4. 4, 75, 5. ἄτει *correxit Casaub.* 7, 3, 2. *cum mendose* εἴ τι *edidisset Ursinus.*

Ἀτείχιστος ἄκρα, 4, 58, 7. *Sic Livius* 24, 3. arx sine muris, *de arce Crotonensi.* ἱερίματα ἀτείχιστα, 1, 30, 4. ἀτείχιστος κώμη, 2, 17, 9. πόλις, 3, 90, 8. *ubi* ἀτείχιστον *editur invitis MStis, pro* ἀτείχιστον. *Adde* 10, 27, 6.

Ἀτέλεια, immunitas a vectigalibus, 5, 88, 7. 25, 3, 3.

Ἀτελής. ἀτελῆ τὰ πρὸς τοὺς Ῥοδίους ὑπαρχέτω, Rhodiorum commercium a vectigali immune esto, 22, 26, 17.

Ἀτενής. βλέπων εἰς αὐτὸν ἀτενὲς, 18, 36, 9.

Ἀτενίσαι εἰς τι, oculos in aliquid intendere, 6, 11, 7. ἀτενίσαι περὶ πολιτικῶν πραγμάτων, acute videre, 24, 5, 8.

Ἀτέραμνος, durus, ferus, præfractus; τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον. 4, 21, 4.

Ἄτιρες *dant plures codd. MSti pro vulgato* ἔτιρες, 6, 6, 6. *atque id teneri debuerat.*

Ἄτολμος, imbellis, ignavus, 10, 24, 1.

Ἀτόλμως χρώμενος τοῖς καιροῖς, 3, 103, 3. 4, 60, 2.

Ἀτοπία, insolentia, importunitas, perversitas. 8, 11, 5. absurditas, 12, 22, 5. 40, 6, 7. ἀτοπία ὑποκινουμένη, alienatio in animo gliscens, 3, 11, 3.—"occulta suspicio et inde nata diffidentia, malevolentia, *quæ alias Polybio* κακοήθεια. *Nam* ἀτοπία *late patet, et omnem* vitiositatem et perversitatem *rerum, animorum &c. significat.*" *Ern.*

Ἄτοπος. ἄτοπον, absurdum, incongruum, 10, 24, 3. 25, 5, 5. ἄτοπόν τι συνιδεῖσθαι αὐτοῖς, res parum opportuna, aliena, 4, 51, 7. οὐδὲν ἄτοπον οὐδὲ δυσχερὲς ἔχων ἐν τῇ διανοίᾳ, nihil adversi, importuni, mali, cogitans, 8, 29, 6. οὐδὲν ἦττον ποιεῖν ἄτοπον, nil quod non rectum et suo loco esset, 5, 11, 1. 18, 37, 9.

Ἀτρακτὴς, ἡ, callis, 8, 20, 7.

Ἀτρεκὴς ἐπιστήμη καὶ γνώμη, 1, 4, 9.

Ἀτρεκῶς λέγειν, certo adfirmare, 3, 38, 1.

Ἄτρεμὴς, non tremulus, 6, 25, 9.

Ἄτρωτος ναῦς, navis non vulnerata, 1, 46, 10.

Ἄττα δή ποτ' ἐστὶν, nescio quid, quidquid sit, 13, 4, 3. 15, 27, 10. 30, 9, 4.

Ἀτυχεῖν. ἀτυχήσειν ἀτυχίαν ὁμολογουμένην, 40, 3, 10. οἱ ἠτυχηκότες, miseri, *qui cruciati perierunt*, 1, 81, 1. 1, 82, 10. *qui in prœlio cecidere*, 4, 13, 3. *qui captivi abducti sunt*, 9, 39, 3.

Ἀτύχημα, calamitas, clades, 1, 37, 6. 5, 74, 3. calamitas ex propria culpa contracta, *et idem fere quod ἁμαρτία*, 1, 21, 9. 6, 8, 6. scelus et flagitium *interpretantur* 5, 67, 4. *quo et* 6, 8, 6. *retulit Reiskius.*—" *Sed in his locis non ita perspicuum est, in quibus et de* calamitatibus, damnis &c. *capi poterit. An origo hujus consuetudinis fluxit ex Herodoto, qui συμφορᾷ ἰχώμενον vocat eum qui interfecerat fratrem, sed inconsulto?*" *Ern.* Flagitium *manifeste significat* 12, 4, 2. *quemadmodum et* ἀτυχία, 12, 13, 5.

Ἀτυχία, *de* facinore improbo, 12, 13, 5. 17, 15, 6. *et* ἀτυχεῖν *pariter de* improbe factis, 12, 13, 5. *Similiter* ἀτυχία 4, 21, 7. *est quidem* calamitas, miser status *civitatis Cynœthensium, sed nimirum qui in eo maxime cernitur*, quod gravissimis stagitiis contaminati sint cives. *Conf.* ἀτύχημα.

τὰς ἀτυχίας τῶν ἐπινοηθέντων, *quod dabant libri omnes* 9, 12, 10. *perspecte in* τὰς ἀποτυχίας *mutavit Casaub.*

Αὐγὴ, ἡ. ὑπ' αὐγὰς τυθῆσθαί τι, e propinquo, in clara luce aliquid vidisse, 5, 35, 10. 10, 3, 1.—" *Vide Hemsterh. et Ruhnken. ad Tim. Gloss. p.* 188. *sq.*" *Ern.*

Αὐθάδεια, ἡ, morositas, pervicacia, arrogantia, insolentia, 16, 22, 1. 38, 1, 6.

Αὐθάδης. τὸ αὐθαδὲς τῆς φύσεως, feritas naturæ, 4, 21, 3. αὐθαδέστατοι οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὰς ἐλαττώσεις, maxime pervicaces et indomiti, 27, 8, 8.

Αὐθαίρετος καταφθορά τινος, pernicies quam quis sibi ipse conscivit, 2, 21, 6.

Αὐθέντης τῆς πράξεως, 23, 14, 2.

Αὐθημερὸν, una eademque die, 34, 10, 16. *Fr. gr.* 34.

Αὖθις *recte Casaub. ex recentissimis codicibus adscivit* 1, 86, 1. *pro* ἀφθὶς, *quod dabant veteres.* αὖθις *et* αὐτοῖς *permutata a librariis* 6, 49, 3. *Sic fuit cum suspicarer, pro* περιπεσόντες αὐτοῖς 1, 58, 8. περιπεσόντες αὖθις *legendum, intelligendo* αὐτοῖς *vel* ἀλλήλοις *ex proxime sequentibus.*

Αὐθύπατος an *legendum pro* ἀνθύπατος? 21, 8, 11.

Αὐλαία, ἡ, aulæum. ἀκούειν τοῦτο πάντα διὰ τῆς αὐλαίας, per aulæum omnia audivit, *Fr. gr.* 29. *Sic,* λαβὼν ἐκ τῆς περιπεπτυσμένης αὐλαίας καλάθιον, ἑαυτὸν ἀπηρέμησεν, 33, 3, 2. *ubi quum ex codice Peirescriano Valesius edidisset,* καλαθίῳ τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας περιπεπτυσμένων ἑαυτὸν ἀπηρέμησεν, *Ernestus in Lexico Polyb. hæc posuit:* " τὸ ἐκ τῆς αὐλαίας περιπτύσματος. *Valesius:* velum quod aulæ prætendebatur, *id est, januæ quæ ad aulam ferret; sed id non est* αὐλαία, *verum* aulæum. *Locus vitiosus videtur, qui et paulo aliter est apud Suidam in* αὐλαία."—

Nos Suidæ lectionem sumus secuti.

Αὐλεῖν, tibia canere, 30, 13, 5.

Αὔλειος, ὁ, *scil.* θύρα. ταῖς αὐλείοις βιασάμενοι, per fores vestibuli, per fores atrienses irruperunt, 5, 76, 4.

Αὐλὴ, ἡ, aula regia; ἦλθε πρὸς τὴν αὐλὴν, 5, 26, 9. οἱ περὶ τὴν αὐλὴν, aulici, 5, 36, 1. 5, 50, 14. 16, 22, 1. οἱ περὶ τὰς αὐλὰς διατρίβοντες, 4, 87, 4. οἱ ἱππεῖς οἱ περὶ τὴν αὐλὴν, equites de regis comitatu, 5, 65, 5.

Αὐλητὴς, tibicen, 30, 12, 2 *sqq.* διονυσιακοῖς αὐλητοῖς (*sic corrigendum pro* αὐλήταις) 4, 20, 9.

Αὐλητικὴ, ἡ, ars tibia canendi, 9, 20, 7.

Αὐλητρὶς, ἡ, tibicina, 14, 11, 4.

Αὐλίζεσθαι, de exercitu castra metante et in castris considente *usurpari ait Ernestus* 2, 25, 4. *Poterat addere* 5, 86, 1. 10, 49, 13. *quibus locis* commorari, manere, tendere, *interpretantur. Sed omnibus his locis rectius* pernoctare, noctem agere, *exponetur*, quemadmodum fecimus 10, 15, 9. *et* 18, 10, 5. *et intelligendum plerumque*, noctem sub dio agere, *bivouaquer*; *sæpe etiam* in armis, *quod diserte adjicitur* 8, 34, 2. ἐπὶ τῶν ὅπλων αὐλίσθησαν.

Αὐλικὸς. οἱ αὐλικοὶ, 16, 22, 8. 23, 13, 5. αὐλικὸς ἄνθρωπος 24, 5, 4. *est idem fere atque* πολιτικὸς *ibid. vs.* 7. αὐλικὴ ἀγχίνοια καὶ κακοπραγμοσύνη, 15, 34, 4.

Αὐλίσκος, canaliculus, 10, 44, 7. σιδηροῦς, 22, 11, 15. διόπτρα δύο αὐλίσκους ἔχουσα, duo tubos, 10, 46, 1.

Αὐλὸς καὶ ῥυθμὸς, *in bello*, 4, 20, 6. ἱμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξιος, 4, 20, 12. *Pro* αὐλοῖς, *quod* 4, 20, 9. *vulgo legebatur*, αὐτοῖς *corrigendum visum erat Ernesto; sed* αὐληταῖς *restituere jusserunt probati codices cum Athenæo.*

Αὐλὼν, vallis plana, convallis, locus montibus circa septus, *ut ait Livius* 28, 33. *qui locus Livii respondet Polyb.* 11, 32, 1 *sq.* αὐλὼν ἱππάδος, 3, 83, 1 *sqq.* 7, 6, 2 *et* 4. *Adde* 3, 47, 3. αὐλὼν Μαρσύας, Marsyas campus, 5, 45, 8. 5, 46, 2.

Αὔξειν, τὸν πόλεμον, majori adparatu et vi gerere bellum, quam adhuc fecimus, 3, 97, 1. αὔξεται τὸ ῥεῦμα, augetur flumen, 9, 43, 3. αὐξηθεὶς ποταμὸς, 10, 48, 4. αὔξειν τὸ βάθος τῶν τάξεων, *in acie*, 11, 1, 3. ηὔξον αὐτὸν, honore et potestate eum auxerunt, 3, 103, 3. ἐξ ὑπερβολῆς αὔξειν τι, verbis amplificare, exaggerare, 8, 17, 8.

Αὔξησις, ἡ, incrementum; τῶν Ἀχαιῶν, 17, 13, 9. *Romanæ reipublicæ*, 6, 4, 13. τῶν δένδρων, 17, 6, 4. ὁ μετ' αὐξήσεως λόγος *vel* ἀπολογισμὸς, rhetorica amplificatio, *convenit stylo panegyrico. non historico*, 10, 24, 8. 10, 27, 8. 15, 36, 1. 38, 1, 1. *conf. Quinctilian. VIII.* 4.

Αὔριον. εἰς τὴν αὔριον, 1, 60, 5.

Αὐστηρία, ἡ, τῶν ἠθῶν, 4, 21, 1.

Αὐστηρὸς. αὐστηρόν τι ἔχει ἡ τοῦ Πολυβίου πραγματεία, 9, 1, 2. αὐστηρότατοι τοῖς βίοις, 4, 20, 7.

Αὐταιδρεῖ, 3, 81, 11.

Αὐτανδρος. αὐτάνδρους ναῦς ἀποβαλεῖν *vel* λαβεῖν, naves cum nautis, cum viris, 1, 23, 7. 1, 25, 3 *sq.* 1, 28, 12. 1, 36, 11. 1, 61, 6. 16, 5, 1. αὔταινδρον πλοῖον, 5, 94, 8.

Αὐτάρκης, sua sorte contentus, paucis contentus, 6, 48, 7. πρὸς πᾶσαν περίστασιν αὐτάρκης, sibi sufficiens adversus omnes casus, qui adversus omnes fortunæ casus in se ipse satis præsidii invenit, 3, 31, 2. χώρα αὐτάρκως ταῖς πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευαῖς, per se abundans omni genere adparatus, 5, 55, 8.

Αὐτεπάγγελτος. αὐτεπαγγέλτους πολέμους φέροντες πολλοῖς, *sic scribit cod. Flor. et ex eo codices recentissimi Parisini*, 4, 16, 4. *Hinc*

in Casauboni Indicem Græcum manuscriptum relatum est illud vocabulum, ad quod citatur Xiphilin. Aug. 72.

Αὐτίκα μάλα, subito, repente, 1, 4, 8. mox moxque, jam nunc, 14, 6, 13. 15, 27, 5.

(Αὐτοξία, *vox a Valesio ex ingenio conficta, pro qua* αὐταξία *restituimus* 32, 11, 8.)

Αὐτόθεν, statim, illico, e vestigio, 2, 13, 5. *et sæpe alias.* αὐτόθεν ἐκ τοῦ προβλήματος, *vertitur* statim e re nata, 7, 11, 2. *sed vide ne sit* statim inter discedendum. αὐτόθεν ἐξ ἕδρας, e vestigio de sede surgens, 18, 20, 12. αὐτόθεν ἀσπίσας, 5, 98, 2. αὐτόθεν πᾶσι προφανὴς, omnibus statim per se perspicuum, 4, 39, 7, *Sic* αὐτόθεν ἴσχυ πίστιν, 12, 21, 9. *conf.* ἀδύνατος. αὐτόθεν αὐθέως, per se statim, eo ipso statim, 11, 9, 6. 14, 5, 5. statim ex eo ipso tempore, 32, 10, 10. χρυσὸς αὐτόθεν καθαρὸς, aurum statim purum *ut e terra extrahitur*, nativum, 34, 10, 12.

Αὐτοκράτωρ, sui juris, domino non parens. αὐτοκράτορες Ἴβηρες 3, 17, 5. *sunt* liberi Hispani, Pœnorum imperio non subjecti. αὐτοκράτωρ *dicitur rex* cum tutelæ est exemtus, et per se regnat, 18, 38, 3. αὐτοκράτορα ἐξουσίαν *vel* δύναμιν ἴχειν, absolutam potestatem habere, 6, 12, 5. 6, 14, 2. *De vallo loquens* 18, 1, 14. *quemque stipitem ait* αὐτοκράτορα τὴν ἐκ τῆς γῆς δύναμιν ἴχειν, propriam per se e terra firmitatem habere, *scil.* non pendere ab alio. αὐτοκράτορα στρατηγὸν *dicit* dictatorem *apud Romanos*, 3, 86, 7. 3, 87, 8 *sq.* 3, 103, 4. αὐτοκράτορες πρεσβευταὶ *sunt* legati infiniti arbitrii, 25, 5, 9. 36, 1, 7. *sic et* στρατηγὸς αὐτοκράτωρ *ab Antiocho adversus Molonem missus*, 5, 45, 6. 5, 46, 6.

Αὐτόματος κοχλίας, limax interni mechanismi ope gradiens, 12, 13, 11.

τὸ αὐτόματον, *vel* ταὐτόματον, casus fortuitus, fortuna, 3, 97, 5. (*i. q.* τύχη, 3, 99, 9.) 4, 3, 4. 25, 29, 5. ταὐτομάτῳ, ἐκ ταὐτομάτου, fortuito casu, 10, 2, 5. 9, 9, 3.

Αὐτομάτως, casu quodam, fortuito, forte fortuna, 1, 58, 8. 1, 63, 9. sua sponte, non ad hoc vocati, 9, 6, 7.

Αὐτομολεῖν πρὸς τοὺς πολεμίους, 1, 19, 7. 1, 77, 5. 9, 5, 1. αὐτομολικὸς παρὰ τῶν Ῥωμαίων, 1, 69, 4. ἀπὸ τῶν πολεμίων, 1, 75, 2.

Αὐτονομεῖσθαι. αὐτονομούμενοι, suis legibus utentes, 22, 5, 4 *et* 10. 26, 6, 13.

Αὐτονομία καὶ ἐλευθερία, 22, 2, 9. 22, 5, 7. 26, 8, 3.

Αὐτόνομοι πόλις καὶ ἐλεύθεραι, 4, 27, 5. 18, 30, 1 *et* 6.

Αὐτοπάθεια, proprius sensus, propria experientia, ἡ ἐκ τῆς πλάνης καὶ βίας, 12, 28, 6. ἐξ αὐτοπαθείας διατίθεσθαι τοὺς λόγους, 3, 108, 2.

Αὐτοπαθῶς, ex animi sententia, ita ut ipse sentias quæ dicis, — "cum sensu *ait Cicero.*" *Ern.* 3, 12, 1. 8, 19, 7. 15, 17, 1.

Αὐτόπτης. αὐτόπτην γίγνεσθαι, propriis oculis videre, 1, 4, 7. 1, 46, 4. 4, 38, 12.

Αὐτός. 1) *pro* solus, unus, ipse per se, *sæpissime;* 1, 3, 9. ῥητέον αὐτὴν τὴν διαβάσεως αἰτίαν ψιλῶς, sola causa trajectionis illius nude exponenda est, *scil. in sequenti narratione etiam causarum causæ exponentur*, 1, 5, 3. τούτους αὐτοὺς συνίβαινε διαφθείρεσθαι, hi soli peribant, 1, 57, 8. τούτῳ δ' αὐτῷ διαφέρουσι, hoc uno differunt, 1, 42, 2. 2, 30, 7. 2, 34, 8. 2, 56, 10. 3, 23, 6. 3, 32, 8. 5, 102, 2. *&c. Quare verba illa* αὐτὴν τὴν ἵππον ἐξαπίστυλα 3, 72, 1. *non debuit Ernestus cum Gronovio* totum equitatum *interpretari, sed* equitatum solum, nonnisi equitatum. *Rectius vero mox idem ait,* τούτους αὐτοὺς, 1, 57, 8. *esse* hos ipsos,

i. e. hos modo ; *et* 1, 59, 1. *δι' αὐτῶν τῶν πεζικῶν δυνάμεων*, per ipsas pedestres copias, *i. e.* per pedestres modo *aut* solas copias; *et ejusdem usus hujus vocis exempla ex aliis auctoribus collecta laudat ab Hemsterh. ad Lucian. T. I. p.* 230. *et Hutchins. ad Xenoph. Cyrop. p.* 611. *In eam sententiam nos cum Reiskio αὐτοὺς ἐφῆκε τοὺς μισθοφόρους* correximus 5, 23, 1. pro vulgato *αὐτοῖς*.

2) *αὐτοὶ* (*et interdum ἀὐτοὶ*) *pro ἄλληλοι, non minus frequenter: ἐπὶ σύνοψιν αὐτῶν ἦγεν*, 1, 51, 1. *id est ἀλλήλων, quod et ipsum ibidem mox adjicitur, συνίβαλλον ἀλλήλοις. πρὸς αὐτὰς διῃμένοι*, inter se colligatæ, 3, 46, 4. *μαχόμενα γεάφων αὐτοῖς*, pugnantia secum, inter se, 3, 47, 6. *Adde* 3, 65, 4. 4, 33, 11 *sq.* 5, 84, 2. 10, 12, 9. 11, 33, 4. *&c. Sic διαπιδυπίνειν πρὸς αὐτοὺς*, 17, 3, 7. *ex codicum scriptura; quibus invitis citra necessitatem πρὸς αὐτοὺς edidit Casaubonus, quamquam id per se quidem non male; sic enim omnes, πολλοὶ μὲν ὑφ' αὐτῶν συνεπατήθησαν* 14, 4, 10. *rursusque* 15, 13, 8. *et sic pro ὑπ' αὐτῶν* 5, 47, 2. *ὑφ' αὐτῶν dabat codex Flor. Vicissim cum in δίλυσι τοὺς Μεγαλοπ. πρὸς αὐτοὺς consensissent codices omnes* 5, 93, 1. *temere πρὸς αὐτοὺς editum erat; quod Casaubonus* domum dimisit *interpretatus est, nos* reconciliavit inter se. (*De πρὸς αὐτοὺς*, domum *significante, vide mox num.* 3.) *Interdum repetitur pronomen*, ut *αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς*, 1, 9, 1. *αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν*, 5, 47, 2,

3) *αὐτοῦ, αὐτῷ, et alii casus pronominis demonstrativi αὐτὸς, frequenter pro reciprocis ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ &c. ponuntur; cujus usus exempla proxime ante vidimus, alia invenies quavis fere pagina; et in his quidem rursus variant subinde codices, alii lenem spiritum, alii asperum præferentes. velut* 2, 7, 2 *sq.* 3, 14, 10. 3, 15, 3 *sq.* 3, 18, 6. *sed passim etiam, ubi in lenem spiritum, adeoque in demonstrativi, quod vulgo habetur, pronominis formam consenserunt scripta exemplaria, asperum sua auctoritate posuerunt editores, de quo monui ad* 1, 18, 3. *ad* 1, 21, 7. *ad* 1, 49, 8. *et passim alias. Ad eumdem usum hujus pronominis pertinent exempla hujusmodi: παρ' αὐτῷ*, domi suæ, *chez soi, chez lui*, 31, 21, 5. *παρ' αὐτοὺς*, domum, in patriam, 9, 10, 11. (*conf.* 5, 93, 1.) *μεῖναι παρ' αὐτὸν*, apud se manere, *i. e.* mentis compotem manere, 11, 14, 3. *pro quo est ἐν ἑαυτῷ διαμένειν* 10, 40, 6. *δι' αὐτοῦ, ipsum* per se *facere aliquid, non per alium*, 10, 22, 1. *pro quo est δι' αὐτοῦ et δι' ἑαυτοῦ*, 7, 8, 1 *sq. Sed δι' αὐτοῦ, quod est* 5, 3, 2. *ex δι' Ἀττάλου corruptum videtur.*

4) *Cum usu hoc, de quo modo monuimus, conjunctus est ille, quod pronomen αὐτὸς cum suis casibus notione reciproca non solum in tertia persona, sed etiam in prima et secunda nonnumquam accipiatur. Sic αὐτὸς ex lectione olim e cod. Bav. vulgata* 3, 48, 12. *pro ἐγὼ αὐτὸς, pro quo tamen nos ex aliorum codicum præscripto αὐτοὺς* edidimus, *i. e. ἡμᾶς αὐτοὺς. Sic πρὸς αὐτὸν, pro πρὸς ἐμὲ αὐτὸν*, 11, 29, 8. *περὶ αὐτοῦ, pro περὶ ἐμαυτοῦ*, 16, 20, 8. *βοηθῶν τοῖς αὐτοῦ συμμάχοις, pro ἐμαυτοῦ vel ἐμοῖς*, 17, 5, 4. *κατά γε τὴν αὐτοῦ γνώμην, pro ἐμαυτοῦ vel ἐμὴν*, 30, 10, 11. *Et in plurali pro singulari, ἡ αὐτῶν πραγματεία*, 1, 3, 5. 3, 1, 3. 4, 1, 9. *pro ἐμαυτοῦ, vel ἐμὴ aut ἡμετέρα, quod est* 1, 4, 1. *Pariter in secunda persona, οὐδ' ἐν αὐτοῖς εἶχετε τὰς ἐλπίδας, pro ἐν ὑμῖν αὐτοῖς*, 11, 29, 5.

5) *ὁ αὐτὸς cum suis; construitur cum dativo, ut κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ταῖς προειρημέναις πράξεσι*, 3,

95, 2. 4, 1, 3. *Adde* 1, 13, 5. *et* 1, 13, 4. *In neutro.* ταὐτόν; συναθροίζειν ἐπὶ ταὐτόν, 2, 32, 6. τὸ τέλος ἱστορίας καὶ τραγῳδίας οὐ ταὐτόν, 2, 56, 11. *Et* ταὐτά, *ut* ταὐτὰ συμφέρον, 2, 37, 9. 17, 14, 10. *Sic* κατὰ ταὐτὰ *correxi* 32, 9, 7. *pro* κατ' αὐτά. *In plur.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν διέμενον, in eodem rerum statu manebant, 1, 18, 6.

6) *Prorsus abundare videtur* αὐτοὺς *in illo,* περιῆδον σφᾶς αὐτοὺς ἀπαστάτους γενομένους, 2, 9, 8.

7) ἐξ αὐτῆς, *scil.* ὥρας; *vide* ἑαυτῆς.

8) *Passim in hac voce errarunt librarii.* κατέγραφον αὐτοὺς *erat* 1, 49, 2. *pro* ταύτας. ἡ Καρχηδὼν αὕτη *dederat omnes,* 1, 73, 4. *pro* αὐτὴ, Carthago ipsa. *Sic* 5, 44, 11. *et* 16, 29, 13. *Alios errores superius jam notavimus.*

Αὐτοτελὴς, ex se perfectus, non pendens ex alio, per se sufficiens, 3, 4, 4. 3, 9, 5. 6, 18, 7. πρὸς τὶ, 3, 36, 2. *Fr. hist.* 56. αὐτοτελὴς νίκη τῶν ἡγουμένων, solis ducibus debita, 5, 12, 4. *Conf.* ἀρτιτελής.

Αὐτοτελῶς, suo arbitrio, plena et absoluta auctoritate, 3, 29, 3.

Αὐτοῦ *adverb.* ibi, eodem ipso loco, in vestigio, 3, 65, 2. 3, 79, 10. 3, 80, 1. 4, 35, 2. 5, 76, 4. &c. *Sed sæpe corrupta hæc vox a librariis; vide* 2, 25, 6. 3, 116, 11. 4, 81, 5. 11, 15, 4.

Αὐτουργία, ἡ, cum quis opus ipse facit, *non per servos facienda curat,* industria, assiduitas in opere faciendo, 4, 21, 1. propria experientia et usus rerum, 9, 14, 4.

Αὐτουργὸς τῶν παλαιπωρίας, qui graves labores ipse suscipit, 3, 17, 8.

Αὐτοφυῶς, a natura, 9, 27, 4. *ubi alii* αὐτοφυοῦς *dant, scil.* πίτρας. *Opponitur* τῷ χειροποιήτῳ.

Αὐτόχειρ. αὐτόχειρα τινὸς γενέσθαι, sua manu interficere aliquem, 2, 58, 8. 16, 1, 1. 32, 4, 5. 32, 6, 4.

Αὐχὴν, (i. q. ἰσθμὸς) *v. c.* ὁ συνάπτων τὴν Καρχηδόνα πρὸς τὴν Λιβύην, 1, 75, 4. *coll. c.* 73, 5. ad Sinopen urbem, 4, 56, 5.

Ἀφαιρεῖν, adimere, tollere, *cum accus. rei* ἐὰν ἀφέλῃ τις τὸν κυβερνήτην, 3, 81, 11. *Cum gen. intelligendo* τὶ, *vel* μέρος τι, *demere, detrahere de re, minuere summam;* χρημάτων ἀφελεῖν, 21, 3, 4. ἀφέξουσιν ἀμφοτέρων ἀπὸ τῶν προσερημένων, *scil.* τῆς δίξης καὶ δυνάμεως, 20, 4, 2 *sq. In med. cum accus.* ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν, τὰς ἐπινοίας τινος, conatus, consilia alicujus irrita reddere, 10, 12, 4. 30, 5, 10. *Cum gen. pers. et accus. rei;* eripere, adimere alicui aliquid, 3, 75, 1. 3, 81, 6. 5, 100, 7. *Sic* ἀφαιρουμένους τοὺδεὶς τὰ κατὰ λόγον γεγονότα κατορθώματα, τῇ τύχῃ προσάπτων, *scil.* αὐτὰ, 32, 16, 3. *Sic in pass.* ζόου τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεισῶν, oculos si eripias animanti, 1, 14, 6.

Ἀφάλλεσθαι, absilire. ἡ κατωφερὰ τοῦ ῥεύματος ἀφάλλεται τῆς πέτρας πλεῖον ἢ στάδιον, 10, 48, 5.

Ἀφανίζειν, perdere, 1, 81, 6. τὰς τιμὰς τινὸς, tollere honores alicui decretos, 40, 8, 3. e medio tollere, interficere, exstinguere, 4, 33, 6. 13, 6, 10. ἄρδην ἀφανίσας τοὺς ἐχθροὺς, 1, 82, 2. *Pass.* ἠφανίσθαι, periisse, interiisse, 34, 14, 6.

Ἀφανισμὸς, interitus, *Fr. hist.* 23. ἐπ' ἀφανισμῷ, delendi consilio et exstinguendi, 5, 11, 5.

Ἀφασία. εἰς τοιαύτην ἀφασίαν ἦλθε διὰ τὸ παραδοξον, obmutuit, hæsit vox faucibus, 8, 22, 9.

Ἄφατος. ἄφατον καὶ παράλογον τὸ συμβαῖνον, difficile dictu, 15, 28, 1.

Ἀφέλεια ἡ περὶ τὴν δίαιταν, simplicitas victus, 6, 48, 4.

Ἀφελὴς, simplex et facilis *homo,* 26, 10, 8. ἀφελεῖς καὶ φιλάνθρωποι ἐντυχεῖς, 18, 33, 4.

Ἀφελῶς ἔχων, simplici habitu, 39, 1, 4.

Ἄφεσις, dimissio, liberatio captivi, 1, 79, 12. 22, 9, 17. emissio teli, 27, 9, 6.

Ἀφετέον. οὐδὲν ἀφετέον ἀργὸν, nihil prætermittendum, relinquendum, 4, 40, 1. *conf.* ἀφίναι.

Ἀφέτης, ὁ, minister tormenti bellici, tractandarum balistarum peritus, 4, 56, 3.

Ἀφεψῆν. τοῦ ὠγδόου μόνου ἀφεψηθέντος, octava tantum parte decocta, *reliquum purum aurum est*, 34, 10, 12.

Ἀφησυχάζειν *dant plures vett. codd.* 2, 64, 4. *pro vulgato* ἡσυχάζειν, quietum se tenere.

Ἀφθονία, ἡ, abundantia, 2, 15, 1.

Ἄφθονος; ἄφθονοι χορηγίαι, 3, 90, 2. (*coll.* 3, 89, 9.) 3, 97, 3. 9, 41, 10. *Corrupte* χωρὶς ὀργῆς ἀφθόνου *dabant codd. omnes* 6, 9, 11. *pro* ἢ φθόνου, *vel* καὶ φθόνου.

Ἀφθόνως χρῆσθαι τοῖς βέλεσι, telis non parcere, 1, 40, 7.

Ἀφιέναι, 1) liberare, dimittere captivum, 33, 1, 6. *conf. mox num.* 4. *Et in med.* ἀφίεσθαι, dimittendum censere, dimitti jubere. *ibid.*

2) emittere; *veluti* ignem immittere et jaculari in machinas hostium; ἀφιέντες τὸ πῦρ, 1, 48, 8. emittere milites *ad populandum et similia; qua in notione sæpe fluctuant libri inter* ἀφιέναι *et* ἠφιέναι, 5, 3, 5. 5, 8, 4. 5, 95, 8. *&c. tum*, objicere aliquem alicui, permittere aliquem alicui, *ut* τοῖς στρατιώταις ἠφίει τὰ πλήθη, 34, 14, 7. δύο πόλεις ἀφῆκε τοῖς στρατιώταις διαρπάζειν, duas urbes militibus diripiendas concessit 14, 6, 5. *quo loco tamen quod damnavi scripturam probati codicis,* ἀφῆκε *præferentis, intelligo minus recte me fecisse, nam proprium in ea re verbum est* ἠφίεσαν, *vide* 5, 111, 6. 10, 39, 9. *Verum tamen rursus* permittendi *notione occurrit hoc verbum in ista phrasi, si modo recte eam cepimus,* τῷ ἴμεροσθαι ἀφιέναι (*intell.* τὴν ναῦν) κατὰ ῥοῦν, porro cursui descendentis aquæ se permittunt, 4, 44, 4.

3) omittere, prætermittere, *cum genit.* ἀφεὶς τοῦ ἁπαντᾶν τοῖς πολεμίοις, 17, 3, 3. *Maxime in verbo medio;* ἀφέμενοι τούτων, 1, 13, 1. 2, 37, 3. τῶν πραττομένων, 2, 67, 6. 3, 61, 9. τοῦ χρῆσθαι ταῖς εὐπορίαις, 2, 68, 3 *&c.*

4) remittere, condonare; ταύταις ἀφῆσθαι τὸν φόρον, his remissum esse tributum, has civitates esse immunes, 22, 7, 8. *Active vero,* ἀφορολόγητον ἀφιέναι τινὰ, immunem dimittere, 18, 29, 5. 22, 27, 4.

Ἀφιλονίκως, sine pertinaci contentione, 22, 3, 1.

Ἀφιλόσοφος, philosophiæ expers, 12, 25, 6.

Ἀφιλότιμος, ab ambitione alienus, vanitatis expers, splendorem vitæ negligens, 6, 48, 8.

Ἀφιλοτίμως ἀληθεύειν, absque ambitione, sine partium studio, nullius gratiam captando, 12, 23, 8.

Ἀφικνέσατο εἰς τὴν πόλιν, 29, 6, 16.

Ἀφιστάναι. *In aor.* 1. ἀποστῆσαί τινα τινὸς, auctorem fuisse alicui deficiendi ab altero, 1, 88, 9. ἀποστῆναι αὐτὸν τῆς ἐφόδου, retrahere eum ab impetu, 5, 5, 2. 5, 76, 7. *In aor.* 2. ἀπέστησαν τῆς Σαρδόνος, cesserunt Sardinia, 1, 88, 12. τῆς ἐπιβολῆς ἀπέστη, destitit, abstitit, 5, 46, 4. 5, 48, 15. 5, 52, 11. τῆς ἐλπίδος, 8, 15, 13. οὐκ ἂν τις ἀποστείη τῆς τιλιντικῆς ἐλπίδος, 2, 35, 8. ἀποστὰς πάντων τῶν καλῶν, qui a studio omnium rerum honestarum defecit. 14, 12, 3. τῶν ἰδίων ἀπέστησαν, instituta deseruerunt, 2, 39, 7. *Pro* ἀπέστη, 36, 6, 1. *legendum videtur* ἐστέστη, substitit. *In præt.* μακρὰν ἀφεστῶτες, procul remoti, 4, 35, 7. *oppos.* παρόντες.

Ἀφίστασθαι ἀπό τινος, deficere ab aliquo, 1, 16, 3. 1, 20, 6. *&c.* οὐκ ἀφίστατο τοῦ ποιεῖν τοῦτο, non

cessarunt, non intermiserunt, 1, 87, 2.

Ἀφιστάνω. *Perperam* ἀφιστάνουσι *editum erat pro* ἐφιστ. 11, 25, 4.

Ἀφορᾶν. ἀφορῶντες τὰ πυρὰ, e longinquo conspicientes, 2, 26, 4.

Ἀφορία καρπῶν, fructuum sterilitas, 6, 5, 5.

Ἀφορίζειν τὴν βίβλον, librum terminare, finire, 2, 71, 10. 5, 105, 10. πῶς ἀφορίζονται τὴν Ἑλλάδα, quosnam fines ponitis Græciæ? 17, 5, 7. ἀφωρισμένου πλήθους ἱλαστοῦν ἀεὶ τοὺς ὑπεναντίους, certo quodam, definito numero, minuere quavis occasione hostes, 3, 90, 4.

Ἀφορμᾶν, proficisci, *sive navibus, ut* 1, 39, 1. *sive pedestri itinere, ut* 5, 27, 11. 15, 4, 4. 28, 8, 11. *Mirum quo pacto Ernestus* ἀφορμησάντων 5, 27, 11. *ubi haud dubie de pedestri itinere agitur, a verbo* ἀφορμεῖν *derivarit, quod interpretatur* solvere naves. ταχέως ἀφορμήσας πρὸς τούτους, 18, 8, 5. celeriter ad hos se contulit.

Ἀφορμή. 1) occasio; ἀφορμὴ καὶ πρόφασις εὔλογος, 2, 52, 3. 2, 59, 9. εὔλογοι ἀφορμαὶ, 1, 72, 1. εὐδημίαν ἀφορμὴν εἶχον πρὸς διάλυσιν, nullam occasionem, nullam ansam, nullam aditum habebant, 1, 88, 2. πόλις πολλὰς ἀφορμὰς ἔχουσα εἰς παρασπόνδησιν, urbs in qua multæ occasiones sunt, quæ *milites præsidiarios* invitare ad perfidiam poterant, vel quæ favere poterant defectioni, 2, 7, 5. ἀφορμαῖς χρήσασθαι, 1, 5, 2. ἀφορμὰς διδόναι τινὶ πρός τι, 10, 33, 4. 14, 9, 9. ἀφορμὰς λαβεῖν ἐκ τινὸς, 3, 32, 7. 3, 7, 5. λαβόντες ἀφορμὴν ὑγιλήμοτος, *pro* ἐκ *vel* ἀπὸ τοῦ ὑγιλ. ab inclinatione hostium occasionem capientes, occasione illa utentes, 4, 58, 8. *Eadem notione* ἐρμὴ *dicitur* 5, 41, 5. βουλόμενος ἀεί τινος ἐρμῆς ἐπιλαβέσθαι καὶ προφάσεως, *nisi plane ibi* ἀφορμῆς *pro* ἐρμῆς *legendum.*

2) præsidia, commoditates, quibus quis instructus est ad aliquid suscipiendum, opportunitates rei gerendæ, et omnino quidquid sit ἀφ' οὗ ἐρμᾶ τις πρός τι. *Sic* εὔλογοι ἀφορμαὶ, 1, 3, 10. probabiles opportunitates, *quibus usi Romani ad parandum orbis imperium accesserunt, fuerunt* copia consilii, virorum et commeatuum, *ibid. vs.* 9. *Sic recte* 1, 20, 12. ἀφορμαὶ *intelliguntur* adparatus. αἱ ἐκ τούτων τῶν τόπων ἀφορμαὶ, 2, 17, 2. *sunt* copiæ varii generis et opes, quas suppeditant et largiuntur illa loca. βασιλέα πλείοσιν ἀφορμαῖς ἐκ φύσεως κεχορηγημένον πρὸς πραγμάτων κατάληψιν, οὐκ ὀλιγαρκεῖς εἶρξαν, regem pluribus præsidiis, pluribus dotibus, a natura instructum ad parandum imperium, 4, 77, 2. ἀφορμαὶ πρὸς σωτηρίαν, salutis præsidia, 14, 9, 8.

3) ἀφορμὴ, 1, 41, 6. *videtur idem fere esse ac* ἐρμωτήριον, arx belli.

Ἀφορολόγητος, immunis a tributo, 4, 25, 7. 4, 84, 5. 15, 24, 2. 18, 29, 5 *et* 15. ἀφορολόγητον ἀφιέναι τινὰ, 22, 27, 4.

Ἄφρακτα πλοῖα, naves apertæ; *comites dantur triremibus, et aliis majoribus navibus tectis,* 4, 53, 1. *coll. c.* 52, 2. 16, 2, 9.

Ἀφείτως, 12, 26, 4. *ex Homero.*

Ἀφροδίσια. αἱ τῶν ἀφροδισίων χεῖλαι, 6, 7, 7. ἡ πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ἐρμὴ, 3, 81, 6.

Ἀφροντιστῶν τινος, non curare, negligere, 9, 13, 1. ταῦτ' ἀφροντιστῶν *ex conject. scripsi* 26, 11, 10. *pro* ταῦτα φροντίζων *quod dabant libri.* οὐκ ἀφροντιστητέον οὐδενὸς, 9, 16, 5. *ubi* ἀφροντιστέον *corrupte dabant codices omnes.*

Ἀφροντίστως ἔχειν πρὸς τὸ μάλλον, 3, 79, 2.

Ἄφρουρητος πόλις, cui non est impositum præsidium, 4, 25, 7. 4, 84, 5. 15, 18, 2. 15, 24, 2 *sq.* 18, 29, 5 *et* 15.

Ἀφυὴς τύπος ταῖς δυνάμεσι, incommodus, alienus, 1, 30, 7. ἀφυέστερος καιρὸς, 4, 74, 8. *Fr. gr.* 25. ἀφυέστατος τόπος πρὸς, 4, 38, 1. ὅπερ ἀφυέστατον ὑπάρχει ξυνιέναι δυνάμεσι, maxime alienum, noxium, 1, 66, 10. ἀφυέστατος τὴν οἰκονομίαν, ineptissimus ad, 16, 21, 4.

Ἀφυλακτῶ, negligere custodias, incaute agere, 7, 15, 2. 11, 21, 1. ἀφυλακτῶται τὸ τεῖχος, 7, 15, 6 *et* 9. τόπος ἀφυλακτούμενος, neglectus, non custoditus, 5, 73, 10.

Ἀφυλάκτως διακεῖσθαι, 4, 36, 4.

Ἀφυστερῶ, κατὰ πλοῦν, non consequi præeuntes, morari, 1, 52, 8. *absol.* in tempore non adesse, sero venire, 22, 5, 2.

Ἀφυῶς διακείμενοι πρὸς τὸ ἀναλαμβ. τὸν Ῥωμ. ἀπέχθημα, male omnino comparati ad suscipiendum bellum, 1, 88, 11.

Ἀχαϊκωτέρα ὑπόθεσις, ratio Achæis acceptior, 26, 2, 4.

Ἀχανὴς, silentio et stupore defixus, 7, 17, 5. 11, 30, 2. 15, 28, 3.

Ἀχαράκωτος, absque vallo, vallo non munitus, 10, 11, 2.

Ἀχαριότης, 18, 38, 2.

Ἀχαριστῆσθαι παρά τινος, *sive* παρά τινι, *ut vulgo cum MStis legebatur*, ingratum experiri aliquem, 23, 11, 8.

Ἀχαριστία, 3, 16, 4. 4, 35, 6.

Ἀχθοφόρα, τὰ. τῶν ἀχθοφόρων *vulgo ex Bav. legebatur* 3, 51, 4. *pro* τῶν ὑποζυγίων.

Ἀχθοφορῶν, *de servis*, 4, 32, 7.

Ἀχλὺς ὁμιχλώδης καταχεῖται, 34, 11, 15.

Ἀχορηγία, ἡ, commeatuum inopia, 5, 28, 4.

Ἀχορηγησία, inopia commeatuum et omnino rerum necessariarum ad rem gerendam, *ut pecunia &c.* 28, 8, 6.

Ἀχρειῶν, inutilem reddere, corrumpere. ἀχρειοῖ τοὺς ἵππους, 3, 64, 8. *Pass.* ἀχρειοῦται τὸ ἅλον, 1, 14, 6. ἠχρείωται, 1, 30, 9. ἀχρειωθῆναι, 1, 48, 9. 1, 54, 8. 2, 33, 5.

Ἄχρηστος. ἀχρήστους (i. e. ἀπρεάκτους) ἐποίει αὐτούς, perfecit ut illi nil efficere possent, 8, 7, 6.

Ἄχυρον. τὰ ἄχυρα, palea, acus, folliculus tritici; φορμοὶ ἀχύρων στενογμένοι, 1, 19, 13.

Ἀψευστῶ, non mentiri, non falli, verum dicere, 3, 111, 8. πρὸς τοὺς θεούς, 6, 59, 4.

Ἀψηλάφητος οὐδὲν ἀψηλάφητον εἶχε, 8, 21, 5.

Ἀψηφοφόρητος, qui suffragium non tulit, 6, 14, 7.

Ἀψιορία, ἡ, fastidium, satietas, 14, 1, 4.

Ἀψιμαχῶ, altercari, 17, 8, 4.

Ἀψιμαχία, contentio, rixa, 5, 49, 5.

Ἀψυχαγώγητος, non jucundus, 9, 1, 5.

Ἄψυχος, inanimis, vita carens, (*opp.* ἔμψυχος) 6, 47, 10. 10, 24, 4. οὐκ ἄψυχος, non timidus, 36, 6, 1. (*opp.* εὔψυχος.)

B.

Βάδην, presso gradu, lente, dimenso gradu, militari gradu; ἐπὶ τοῖς ὑπεναντίοις συβαρῶς, ἐν τάξει καὶ βάδην ποιούμενος τὴν ὁδοιπορίαν, 3, 72, 13. 10, 30, 9. 15, 12, 7. βάδην καὶ πρεπίως ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, 4, 65, 1. βάδην ποιεῖσθαι τὴν ἐπαγωγήν, presso gradu progredi adv. hostem, 11, 23, 3. *cui opponitur* ἐπείγῃ ποιεῖσθαι τὴν ὁδοιπορίαν, *ibid. vs.* 2. βάδην πρεσβεύειν, πρεσβεῖναι, ἐπιπορεύεσθαι &c. 2, 27, 4. 3, 65, 5. 5, 80, 4. 8, 30, 4. 18, 2, 1. 39, 2, 6.

Βάθος ἐλευθέριον, altitudo mentis et ingenii, prudentia liberalis, liberale et altum ingenium, gravitas liberalis, 27, 10, 3. *In acie*, τὸ βάθος *opponitur* τῷ ῥώμῃ. τὸ βάθος

τῶν ἱματιῶν, 1, 34, 5. διπλασιάζειν τὸ βάθος, 18, 7, 8. *Conf.* βαθύς.

Βάθρον, τὸ, gradus. τὰ βάθρα κατασγήπτοντα ἀνθρώπων, gradus scalarum quibus in tecta conscenditur, 15, 30, 9.

Βαθύπλουτος ἱερόν, 12, 26, 5. *ex Euripide.*

Βαθύς. τὸ βαθύτερον μέρος τῆς Εὐρώπης, amplissima, latissima pars Europæ *ipsis septemtrionibus subjecet*, 3, 27, 8. *In acie, de* altitudine; τὴν σύμπασαν τάξιν βραχυτέραν μὲν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. *De* profundiore colore *exponunt*, 12, 2, 2. *nisi ibi* φύλλον μικρῷ βαθύτερον καὶ πλατύτερον *est* folium paulo longius et latius: *nam sicut* βάθος *in acie, ubi τῷ μήκει opponitur, id est longitudini seu latitudini frontis*, profunditas seu altitudo *intelligi debet, sic in aliis rebus, quatenus τῷ πλάτει i. e. latitudini opponitur*, longitudinem *significaverit.*

De ingenio, βαθὺς τῇ ψυχῇ, gravis, prudens et consideratus, 6, 24, 9. 21, 5, 5. *cui opponitur* ῥηνὸς *et* τολμηρός.

Βαθῦα *est nomen viæ in urbe Tarento*, 8, 31, 1. 8, 35, 6.

Βαίνειν. *In præt.* βεβηκέναι *est* stare, insistere. βεβηκυῖα κλίμαξ ἐπὶ τὴν ναῦν, scala navi insistens, 8, 6, 10. *conf.* 8, 6, 4. γωνία βεβηκυῖα ἐπί τι τοῦ πορθμοῦ καὶ τῶν στηλῶν, angulus cujus crura insistunt freto Siculo et columnis Herculis, 34, 6, 3.

Βαλανεῖα, 10, 44, 3 *et* 7 *sq.* ἀμπελίνη, 29, 11, 5.

Βαλανάγρα. αἱ βαλανάγραι, claustra portæ, 7, 16, 5.—" claustrum, *s.* foramen cui inseritur pessulus. *conf. Thucyd.* 2, 4." *Ern.*

Βαλανεῖον, balneum, 26, 10, 13. 30, 20, 3.

Βαλανεύς, ὁ, balneator, 30, 20, 4.

Βάλανος, ὁ, 1) quercus, 34, 8, 1. 2) glans, 34, 8, 2 *sq.* 2, 15, 2.

Βάλλειν, τοῖς λίθοις, lapidibus incessere, lapidibus ferire, 1, 43, 6. 1, 69, 10 *et* 12 *sq.* 1, 80, 9. 5, 15, 4. *Sic et nude* βάλλειν, 28, 4, 12 *sq. nec aliter capiendum videtur* ἄγειν καὶ βάλλειν τοὺς αἰτίους. 5, 25, 6. ταῦρον βάλλειν μεσαγκύλῃ, taurum ferire amentato jaculo, 23, 1, 9. βάλλειν (*sive* πῦρ *sive* τέλη) ἐπὶ τοὺς βοηθοῦντας, 1, 48, 8. *Sed* πῦρ βαλεῖν, *quod vulgo edebatur*, 5, 100, 5. *in* πῦρ ἐμβαλεῖν *mutavi cum cod. Flor.* φασὶ βαλεῖν ἱμάτια, pallas vestes induere, 30, 4. 5. *nisi* λαβεῖν *legendum, quod pæne persuasum habeo.*

βάλλεσθαι χάρακα, jacere vallum, 3, 105, 10. 3, 110, 10.

Βάναυσος, sellularius, opifex, οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς βάναυσοι, 1, 40, 9. 10, 8, 5. πορφυρίναι ἐκ βαναύσων καὶ χειροτέχνων ἀνθρώπων, 13, 4, 4. τιλώνης ἢ βάναυσος, 12, 13, 9. ἐργαστηριακοὶ καὶ βάναυσοι ἄνθρωποι, 38, 4, 5. αἱ βάναυσοι τέχναι, artes illiberales, 9, 20, 9.

Βαπτίζειν, τὰ πλοῖα *vel* σκάφη, mergere naves, 1, 51, 6. 8, 8, 4 16, 6, 2. αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν βαπτιζόμενοι ἐν τοῖς τέλμασι, 5, 47, 2. ἵππους τῶν μαντῶν, 3, 72, 4. 43, 3, 7.

Βάραθρον, vorago. βάραθρα καὶ λιμνάδες τόποι, 3, 78, 8. τὰ Βάραθρα, *nomen propr.* Voragines prope Pelusium, 5, 80, 2.

Βαρβαρίζειν, non bene Græce scribere, 40, 6, 7.

Βαρβαρικὸς καὶ ὁμός, 11, 6, 6. βαρβαρικοὶ φόβοι, terrores a barbaris incussi, tumultus irrumpentium barbarorum, 3, 3, 5.

Βάρβαρος. βάρβαροι, *de Romanis*, 5, 104, 1. 9, 37, 5. 9, 38, 5 *et* 7. ἡ βάρβαρος, *sc.* χώρα *vel* γῆ; πόλεμοι αἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Βάρβαρον πραξεις, 5, 33, 5. βάρβαρα ἤθη, 1, 65, 7.

Βαρεῖς ὑπήφιον, 16, 22, 1. *ex conject. pro vulgato* βραχέως.

Βάρος, 1) onus, pondus; *hinc* τὰ βάρη, onera navium, (*i. q.* φέρτρα) 1, 61, 3. *Et* gravitas, gravis moles, *ut navium Romanorum*, 1,

51, 6. *tributorum*, 1, 67, 1. τῆς στρατιᾶς *sive* στρατιᾶς, *majoris exercitus qui ob sui molem non expedite moveri potest*, 3, 86, 3. *Dein* grave et durum imperium, 5, 72, 10. gravitas *postulatorum*, 1, 31, 5.

2) vis et robur; τὸ βάρος τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, 1, 16, 4. 5, 104, 2. τὸ βάρος τῆς συντάξεως, aciei pondus et robur, 2, 3, 5. τὸ βάρος τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως, 2, 68, 9. οὐ δυνάμενοι τὸ βάρος οὐδὲ τὸν ὄγκον ὑπομεῖναι τῶν ἐλεφάντων, 1, 74, 5.

3) opes, potentia, opulentia; 4, 32, 7. 30, 15, 1. *Fr. gr.* 30.— " *Vide Wesseling. ad Diodor. lib. IV. p.* 264. Fortasse *et de* felicitate *capiendum apud Sophocl. Ajac.* 209. *nam Scholiastarum explicatio est nugatoria.*" *Ern. Conf.* βαρύς.

Βαρύνεσθαι, pondere oneris premi, 8, 31, 6. *Et translate;* βαρυνόμενοι ὑπὸ τῆς τῶν Καρχηδονίων ἀγερωχίας, pressi, 10, 35, 8. τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀβρωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος, *Fr. gr.* 31. (*quod Fragmentum ad Philopœmenem est referendum, ut docuit Valesius in* 24, 9, 3. *Absolute,* βαρυνόμενος καὶ στένων, ægre ferens, 29, 11, 8. 3, 10, 3.

Βαρύς. 1) gravis. τὰ βαρέα τῶν ὅπλων, gravis armatura, 1, 76, 3. 3, 73, 6. *et sæpe alias.* βαρὺς ὤν, cum gravis esset, *scil. præda*, præda onustus, 4, 75, 8. οὐδὲν βαρύτερον τῶν τότε προσταγμάτων, nihil gravius, durius, 1, 31, 7. πρᾶγμα βαρύ, res aspera, dura, insolens, 29, 11, 4. βαρὺς καὶ φοβερὸς γίνεσθαι, 1, 10, 6. 2) potens, opulentus, copiosus, validus; *de urbe* βαρυτάτη πόλις, 1, 17, 5. 1, 38, 7. 3, 13, 5. 3, 60, 9. *de exercitu*, χεὶρ, δύναμις βαρεῖα, 31, 25, 4. 2, 23, 1. βαρυτέρα παρασκευή, major, gravior adparatus, 1, 17, 3. μοῖρα βαρυτάτη, potissima pars, 6, 14, 3.

βαρὺς *et* βραχὺς *subinde inter se permutantur a librariis; de quo vide* 1, 38, 7.

Βαρύτης, ή, durum, grave imperium, insolentia imperii *vel* postulatorum, 1, 31, 7. (*i. q.* βάρος, *ibid. vs.* 5.) 26, 7, 4. βαρύτης, *navium Romanarum*, 1, 51, 9. *cf.* βάρος.

Βασανίζειν, explorare, inquirere, examinare, 1, 4, 3.

Βάσανος, ή, 1) tormentum. πᾶσαν προτιθὺς βάσανον, 15, 27, 7. τὰ πρὸς τὰς βασάνους ἔργανα, 15, 27, 9. πόσους ἐπιδέχεσθαι βασάνους, 30, 4, 16. 2) exploratio; πύρα καὶ βάσανος ἀληθινή, 10, 41, 6. οἱ καιροὶ τὴν ἐκ πυρὸς βάσανον ἡμῖν προσῆγον, 22, 3, 7. τὴν ἐκ πυρὸς ἔχειν βάσανον, *Fr. gr.* 32.

Βασιλεία. βασιλείας ἀληθινῆς ἀρχὴ καὶ γένεσις, 6, 7, 1 *sqq. coll. cap.* 6, 8 *sqq.* ἡ Πτολεμαίου βασιλεία, Ptolemæi regnum, *bene exponitur* Ægypti regnum, *la cour d'Egypte*, 5, 61, 4. *Sic et* 23, 9, 7. *et* 29, 9, 12 *sqq.*

Βασίλειον, τὸ, regia urbs, sedes regni, 3, 15, 3. 4, 46, 2. 10, 27, 5. 10, 31, 6. 22, 13, 9. *Plur.* τὰ βασίλεια (*intell.* δώματα) regia domus, regia, regium palatium, 10, 10, 9. 10, 27, 7 *et* 9. 10, 31, 5. οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις, i. q. ἐν ταῖς αὐλαῖς, 5, 26, 12 *sq.*

Βασίλειος. λυμήνασθαι τὴν βασίλειον δύναμιν, 31, 12, 11.

Βασιλείου Κύπρου, 5, 34, 6. βασιλευθέντες, 2, 41, 4 *sq.* βασιλευθῆναι, 4, 1, 5. συνήθεις ὄντες βασιλεύεσθαι, 4, 22, 4.

Βασιλεὺς, ἐκ μοναρχου γενόμενος, 6, 6, 12. βασιλεὺς Καρχηδονίων, 3, 33, 3. 3, 42, 6.

Βασιλικὸς, regius, vir regii animi, regii ingenii, regiæ virtutis, 8, 12, 10. 8, 24, 1. 10, 40, 5. βασιλικὸν, rege dignum, 4, 85, 5. οἱ βασιλικοὶ, regis amici, regii ministri, 4, 76, 2. *ad quam significationem fit simul allusio*, 8, 12, 10. τῶν βασιλικῶν τινα γεγο-

νέτα παίδων, inter pueros regios in aula quondam educato, *ex vers. Casaub. 5, 82, 13. sed videtur utique τῶν βασιλικῶν τινες legendum*, filium alicujus ex regis amicis. *βασιλικὰ ἐγκλήματα et βασιλικαὶ αἰτίαι*, 26, 5, 1 *et 8. sunt* majestatis crimina. *βασιλικὰ ὀφειλήματα*, æs alienum regi debitum, 26, 5, 3. *βασιλικὴ ὕλη*, ala regia, 10, 42, 6. *τὰ βασιλικὰ νόμιμα*, jura regia, 2, 8, 11.

Βασιλίσκος, regulus, 3, 44, 5.

Βασίλισσα, ἡ, regina, 23, 18, 2.

Βάσις, ἡ τοῦ τριγώνου, 2, 14, 7 *et* 11. *αἱ βάσεις τῶν πύργων*, 1, 48, 8 *et* 9. *βάσις λιβύπων*, 5, 88, 5.

Βασκανία, ἡ, invidia, 4, 87, 4.

Βάσταγμα. *μόνα τὰ βάστογμα τῆς πόλεως ἦν*, magnæ opes urbis, 36, 4, 7. *cf. βάρος et βαρύς.*

Βαστάζειν, 1) tollere et gestare, sublatum gestare; *ὅπλα βαστάζειν*, arma ferre, 2, 24, 6. *ὅργανα ἤν τινα ἐβάσταζε λίθους ὅσα ταλάντων*, tollebant, gestabant, 8, 7, 9. *βαστάσας τὸ παιδίον*, puerum sublimem tollens, 15, 26, 3.

2) tollere, loco movere, auferre; *de quo usu vide quæ ad* 18, 1, 15. *adnotavimus. ὁ ἄνεμος τοὺς πύργους τῇ βίᾳ βαστάζει*, ventus vi sua turres loco movet, abripit, 1, 48, 2. *πολλὰς κεφαλὰς (τοῦ χάραξος) πυθομένας ἅμα βαστάζειν*, plures ramulos, a priore pendentes, simul loco movere, tollere, evellere, 18, 1, 15. *τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄγαλμα βαστάσας* (tollens, loco movens) *ἀπήνεγκεν εἰς αὐτὸν*, 32, 25, 4.

3) ponderare, librare, excutere, diligenter considerare. *πᾶν ἐβάσταζε πρᾶγμα καὶ πᾶσαν ἐπίνοιαν ἐψηλάφα*, 8, 18, 4. quo pertinet glossa *βασανίζειν* alieno loco in cod. Bav. 1, 48, 2. in ipso contextu posita.

Βάτος, ἡ, rubus, sentis, 3, 71, 1.

Βατὸς, *βατὴ λίμνη*, vado permeabilis lacus, 10, 8, 7.

Βατώδης, sentibus, spinis obsitus, 2. 28, 8. 12, 22, 4.

Βδελυρία, impura et flagitiosa vita, *βδελυρίας ἀθλητὰς*, 8, 11, 8. *ex Theopompo.*

Βδελύττεσθαί τινα, detestari, abhorrere, 33, 16, 10. 34, 14, 1.

Βέβαιος, *gen. comm.* *ἀληθείᾳ βέβαιος*, 18, 19, 6. *κατὰφὴ βέβαιος*, 13, 6, 6. *Sed et βεβαία in fœm. velut βεβαίαν τὴν ἀσφάλειαν*, 6, 48, 5. *πρὸς ἀληθινῶν πραγμάτων καὶ βεβαίων κοινωνίαν*, 2, 61, 11.

Βεβαιοῦν. *βεβαιοῦσθαι*, *in medio*, firmare *scil.* sibi, in suam rem; *ἐβεβαιώσαντο τὰ περὶ τῆς βοηθείας*, 2, 51, 5. *τὴν περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδα βεβαιώσασθαι*, de futuro certam spem concipere, 3, 31, 3. *προκαταλαμβάνειν βεβαιουμένους ὑπὲρ ὧν ἀμεῖν &c.* 2, 4, 5. *ubi ad βεβαιουμένους* intelligi poterit *τὴν ἐλπίδα*, *aut passive accipiendum id participium; nisi fortasse βεβαιουμένους scripsit Polybius, nam in terminationibus vocum præcipue sæpenumero errarunt librarii, ex perperam acceptis scripturæ compendiis.*

Βεβαιωτὴς, ὁ, qui firmavit, stabilivit, confirmavit aliquid, 2, 40, 2. *ἄπιστοι τῶν ἀμφισβητουμένων βεβαιωταί, nempe τὰ ὅπλα*, 4, 40, 3. *ex Heraclito.*

Βέλος κοινὸν, quod in hostem remitti potest, 6, 22, 4. *ἐντὸς βέλους*, intra teli jactum, 8, 7, 5.

Βελόστασις, ἡ, locus ubi stant tormenta bellica, *une batterie*, 9, 41, 8.

Βελτίων. *κατανοεῖν βελτίονα*, faciliora ad intelligendum, 2, 14, 3. *διαφέρειν τινὸς πρὸς τὸ βέλτιον*, 18, 5, 5.

βέλτιστος. οἱ κατὰ τὸ βέλτιστον ἱστάμενοι ἐν τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι, qui optimarum sunt partium, 26, 3, 4. *προκοπὴν λαμβάνειν κατὰ τὸ βέλτιστον*, in præclaris institutis progressum facere, 26, 3, 10.

Βῆμα, τὸ, suggestus, tribunal, 15, 19, 2.

Βηματίζειν. ὧδε βεβηματισμένη κατὰ μίλιον, κατὰ σταδίους ἑπτὰ, 34, 12, 3. 3, 39, 8.

Βία, ἡ, violentia, status rerum ubi per vim omnia geruntur; μαλίστατος εἰς βίαν καὶ χειροκρατίαν ἡ δημοκρατία, 6, 9, 7. *In dat. vel abl.* vi, per vim, *amat adjicere articulum ubi non videbatur necessarius; et intelligi potest* sua vi; 1, 48, 2. 5, 84, 3. 10, 48, 5.

Βιάζεσθαι, *in verbo medio*, vim facere, vim adhibere, vi conari penetrare *vel* irrumpere; *absol.* 1, 26, 3. 2, 68, 8. 8, 9, 3. τῇ πύλῃ, 4, 18, 6. εἰς τὴν παρεμβολὴν, 1, 74, 5. πρὸς τὸν λόφον, per vim tentare adscensum collis, 2, 67, 2. πρὸς τὸ βῆμα, 3, 43, 6. βιάζεσθαι πρὸς οὔτας ἐχυρὰν πύλιν, 4, 71, 5. διὰ τοῦ πτώματος, 5, 4, 9. βιάζεσθαί (τινα) κινδυνίων, ad præliandum cogere aliquem, 4, 11, 5.

Βιαιοπραγῶν, pertinaciter, summa vi pugnare, 1, 27, 12. 5, 84, 2.

Βίαιος. βίαιος τέλμα, 1, 75, 5. βιαίους τραύμασι *vel* πληγαῖς περιπίπτειν, 2, 57, 7. 2, 69, 2. 3, 116, 9. *Vocab.* τραύμασι *in* πράγμασι *vulgo detortum est*, 2, 57, 7. *quod corrigi debuerat.*

Βιαίως, firmiter, validissime *colligare*, 3, 46, 1 *et* 4. 14, 10, 11.

Βίαχα *corrupta vox*, 16, 3, 8. τὴν τῶν πολλῶν τρόφιν νῦν ὑπὸ τὰ βίαχα. *Quod si commode dictum foret* ὑπὸ τὰ ὄφαλα *scil.* μέρη, *ex* ὄφαλα *natum illud monstrum suspicarer. Certe et alias* β *et* φ *inter se, ob pronunciationis cognationem, permutárunt nostri librarii*, 11, 16, 2. 12, 17, 5. *conf.* 15, 32, 6. *et literas* Χ *et* Λ, χ *et* λ, *ob figuræ similitudinem*, 10, 37, 2. 9, 41, 5. *Sed vereor, ne incommode sonare hoc videatur*, vulnerare navem *sub* partibus quæ *sub* aqua sunt.

Βιβλιαφόρος, tabellarius, 4, 22, 2. *conf.* βιβλιοφόρος.

Βιβλίδιον, libellus, commentariolus, 24, 2, 5.

Βιβλιοθήκη, 12, 27, 4.

Βιβλιοφόρος, tabellarius, *Fr. hist.* 38. *cf.* βιβλιαφόρος.

Βιβρώσκω. βιβρωκότες, pransi, 3, 72, 6.

Βίος, ὁ. 1) vita, *et* vitæ ratio et institutum; πρόσοδοι τῆς τύχης ἵνα συνδεώμεν τὰ τοῦ βίου πρὸς &c. ut vita etiam suppetat ad &c. 3, 5, 7. ἱερὸς βίος, 4, 73, 9. ἡ τοῦ βίου παρασκευή, vitæ adparatus, 3, 98, 2. ἡ κατ' ἰδίαν βίου, vita privata hominum, 5, 93, 4. 11, 9, 3. *cui opponuntur* τὰ κοινὰ πράγματα, publicæ res, *ibid.* τοὺς κατ' ἰδίαν βίους διαζώγειν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ γινομένων, vitam sustentare, 1, 71, 1. ἦθη καὶ βίοι, 4, 20, 1. τὸ τῶν βίων ἐπίπονον, 4, 21, 1. *Conf. mox num.* 3.

2) *non solum vita cujusque per se, sed et* omnino hominum vita, omne ævum, mundi duratio, mundus; 5, 33, 7. 9, 35, 2.

3) οἱ βίοι, victus, vitæ commoditates, res familiaris, bona, fortunæ; αἱ εἰς τοὺς ἰδίους βίους παρασκευαί, adparatus in proprium victum, in proprium vitæ usum, 2, 15, 3. οἱ λοιποὶ βίοι, reliquæ vitæ commoditates, reliquæ possessiones, 1, 7, 4. ἡ περὶ τοὺς ἰδίους βίους εὐδαιμονία, 1, 7, 8. τὰ πολυτελέστατα τῶν ἐν τοῖς βίοις ὑπαρχόντων, res pretiosissimæ quas in bonis habebant, 5, 8, 5. καθυστερεῖν τοῖς βίοις, minus habere in bonis, 22, 9, 9. *Adde* 3, 81, 4 *et* 6. 5, 106, 2. &c.

Βιοτικὸς, ἡ, victus et totius vitæ ratio, 6, 7, 5.

Βιωτικὸς, ad rem privatam, ad rem familiarem pertinens; βιωτικὸν τι κτᾶσθαι τινὸς, 9, 17, 6. βιωτικαὶ χρείαι, 4, 73, 8. βιωτικὰ συναλ-

λάγματα (i. q. ἰδιωτικὰ,) 13, 1, 3.

Βλακεία, ἡ, inertia, 3, 81, 7.

Βλαξ, ὁ, iners, fatuus, ἀνδράποδα καὶ βλάκες, 16, 22, 5.—"*Vide Cl. Ruhnken. ad Timæi Gloss. in h. v. et nos ad Xenophont. Mem. Socr. III.* 13." *Ern.*

Βλάπτειν. μεγάλα βλάπτειν τὰς ἰδίας πράξεις, rebus suis valde nocere, 1, 79, 13. αἱ ἐντὸς αἰτίαι τοῦ βλάπτειν, nempe τὸ σῶμα, 11, 25, 2. ὑπερέχει δυναμένη ἑαυτέους βλάπτειν, 3, 104, 3.

Βλασφημίας πλῆρες, cum infamia conjunctum, quod maledictis hominum meritis objicit nos, 11, 5, 8.

Βλέπειν πρός τι, 3, 9, 3. εἴς τι, 3, 16, 4. 3, 51, 6. 39, 2, 8. τροπαίων ἐκ' αὐτὸν βλεπόντων ἐπλήρουσι τὴν Πελοπόννησον, 4, 8, 6. βλέποντα μὴ βλέπειν, 12, 24, 6. οὐ συμβέβηκε τὸν ἕλλον βλέπειν ἐμὲ ἄμεινον καὶ τὸν πατρίδα συμφερόντως, 39, 2, 8. εἰ γὰρ ἐμοὶ ταύτην ἰδεῖν γένοιτο τὴν ἡμέραν, 10, 4, 7. 32, 10, 9.

Βέλος. βέλεσι δέεσθαι, 6, 25, 7.

Βελοφύλαξ, præfectus auxiliorum, *s.* mercenariorum militum, 1, 79, 2.

Βοήθεια, ἡ, copiæ auxilio venientes, 1, 44, 4. 1, 45, 1. ἀνιβόα τις, βοήθεια! 13, 8, 5.

Βοηθεῖν, 1) juvare, opem ferre; *cum dat.* μὴ δυνάμενοι αὐτοῖς (i. e. ἑαυτοῖς) βοηθεῖν, sibi ipsis opem ferre, se defendere, 1, 84, 4. βοηθεῖν Ῥωμαίοις *mendose dederant omnes*, 29, 9, 8. *pro quo* Ῥωμαίους *auctori restitui. Sed* 2) βοηθεῖν τοῖς νόσοις, *et* τοῖς αἰτίαις τοῦ βλάπτειν τὸ σῶμα *est* defendere, opem ferre homini adversus morbos et causas morborum, 11, 25, 2. 3) *Generatim et sua origine est* adcurrere, *nempe defendendi amici causa, et repellendi hostis, sive ad quidvis quod huc pertineat faciendum. Inde explicandæ illæ locutiones:* σαφῶς γινώσκειν, ὅτι παρέσονται βοηθοῦντες χειρὸς, 3, 104, 3. βοηθεῖν πρὸς τοὺς διὰ τῆς πύλης ἐκπίπτοντας, adversus irruentes, 4, 18, 6. ἐβοήθουν ἐπὶ τοὺς ἐπικαίρους τῶν τόπων, adcurrerunt ad opportuna loca, *scil. ad ea occupanda et contra hostes defendenda*, 5, 76, 5. πρεσβύτατος βοηθεῖν εἰς τὴν Ἰταλίαν, in Italiam transire, *scil. ad copias jungendas cum fratre adversus Romanos*, 10, 37, 5. *Conf.* περαιβοηθεῖν.

Βοήθημα πρὸς τὴν μάχην, subsidium, utile inventum ad pugnam, 1, 22, 3.

Βοῦβαλος, ὁ, bos sylvestris, 12, 3, 5.

Βουθυτεῖν, 32, 25, 2.

Βουκανᾶν, tuba signum dare, 6, 35, 12. 6, 36, 5. *conf.* βυκάνη.

Βούλεσθαι, ἀεὶ βούλεται τοῦτο ποιεῖν, *pro* ἀγαπᾷ, semper amat, solet, *aut pro futuro*, semper hoc facturus est, 9, 40, 1. *In sec. pers. contra constantem Græcorum usum* βούλῃ *editum erat*, 39, 1, 5. *pro quo* βούλει *restituimus; in quod recte consentiunt libri omnes*, 10, 4, 7. *Interdum* βούλεσθαι *mallet aliquis, et id ipsum ex ingenio posuerat Casaubonus*, 21, 13, 2. *et* 30, 1, 8. *ubi* βουλεύεσθαι *concordi consensu præferunt libri, neque id solicitandum, ut docuimus ad* 1, 38, 5. *et ad* 30, 1, 8. *Est tamen ubi variant libri;* atque etiam ἐβούλετο μαθεῖν *ex Bav. fuit restituendum*, 22, 24, 5. *pro* ἐβουλεύετο *quod vulgatum ibi erat. Rursus* 29, 9, 10. βουλομένους *ex MStis restituimus pro* βουλευομένους, *quod temere erat editum.*

Βουλεύεσθαι. *Vide quæ ad* βούλεσθαι *modo notata sunt.*

Βούλευμα. ἓν σοφὸν βούλευμα &c. 1, 35, 4. *ex Euripide.*

Βουλή. ποιεῖσθαι πρόνοιαν καὶ βουλὴν περὶ τοῦ μέλλοντος, 14, 6, 9.

βουλὴ *apud Achæos erat* collegium senatorum, a civitatibus fœderatis ad σύνοδον *s.* concilium

delegatorum; *vide* 28, 3, 10. 29, 9, 6. 2, 46, 6. 4, 26, 8. 23, 7. 3. 23, 8, 3 *sq. Conf.* 28, 5, 6. *et Lexic. Polyb. supra, in* ἀγορά.

De Ætolis, 30, 14, 5. ὥστε μηδὲ βουλὴν διδόναι τοῖς πρεσβεῦσι, ita ut ne paterentur quidem ut præsides civitatum in senatum convenirent.

ἥ τε βουλὴ καὶ οἱ πρυτάνεις Rhodiorum, 16, 14, 8.

Βούλησις, ὁ, voluntas; 3, 34, 6. 4, 9, 5.

Βουνὸς, ὁ, clivus, *humilior quam* λόφος, 3, 83, 1 *sqq. Commemorantur tamen et* βουνοὶ διαφερόντως ὑψηλοί, 5, 22, 3.

Βουνώδης. οἱ βουνώδεις τόποι *in Alpibus*, 2, 15, 8. *distinguuntur hinc a* τοῖς γαιώδεσι, *ibid. illinc a* τοῖς ἄκροις, *vs.* 10. ἀνώμαλοι καὶ βουνώδεις τόποι, regio collibus inæqualis, 5, 22, 1. πόλεις βουνώδεις, structæ in collibus, 9, 21, 7.

Βοῦς ἄγγειος, 12, 3, 9. ἐγγάται βοῦς, 3, 93, 4. ἑκατέρων τῶν πεζάντων κριτῶν, μόνους ἂν ὑποχείριον ἔχοις τὸν βοῦν, 7, 11, 3.

Βραβεύειν, administrare, gubernare *rempublicam*, 6, 4, 3. τὸ διαβούλιον, præesse deliberationi, senatum habere, 33, 1, 5. τὰ δεκαῦντα τοῖς πλείοσι, administrare, exsequi populi scita, 6, 12, 4. ἅπαν τὸ γιγνόμενον ὑπὸ τῶν Γαλατῶν θυμῷ μᾶλλον ἢ λογισμῷ βραβεύεται, 2, 35, 3. τῆς τύχης οὕτω βραβευούσης τὰ κατὰ τὸν Περσέα, 29, 11, 12. εἰ μὴ τύχη τις ἐβράβευσε (*intell.* τὸ πρᾶγμα) πρὸς τὸ βέλτιον, regendo convertit in meliorem partem, 27, 14, 4.—"*Vide de usu hujus metaphoræ Dorvill. ad Chariton. p.* 404." *Ern.*

Βραβευτὴς, certaminum in ludis gymnicis præses judexque qui præmia decernit; *de fortuna*, 1, 58, 1.

Βραδὺς, tardus ingenio, 4, 8, 7. *opp.* συντὸς, *ibid.* βραδεῖα ἐπιτευξία, 7, 17, 8. βραδεῖαι παραβαίνουσι, 2, 5, 7. *ex conject. ubi vulgo* βραχεῖαι.

Βραδύτης, ἡ, tarditas ingenii, 10, 32, 12.

Βράχια, τὰ, (*i. q.* βραχία ὕδατα) brevia in mari; 1, 47, 5. πρόσκλυσίς εἰς τινὰ βράχια, 1, 39, 3. ὁ διὰ τῶν βραχίων ἔσπλους, 1, 47, 1. τοῖς βράχεσι περιπίπτειν, 1, 51, 5 *et* 12. ἐν τοῖς βράχεσι καθίζειν, 1, 51, 11.

Βραχίας ὑπάρχειν, *quod consentientibus MStis* 16, 22, 1. *editum erat, in* βαρείας mutavi.

Βραχὺ, *adverb.* paulo, paululum; βραχὺ ἐπιμελέστερον, 1, 13, 10. βραχὺ μόνον, πιστῆναι, 2, 33, 8. βραχὺ διαφέροντες, 2, 17, 5. *ubi plures codices* βραχεῖ, *mendose, ut puto.* paulisper, parumper; εἰ βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντεποιήσατο, 2, 70, 3. *Conf.* βραχύς.

Βραχὺς, brevis, parvus, paucus; ξυλίφια βραχέα τιλίαις, 6, 35, 7. βραχὺς ἀφορμὴ, levis occasio, 1, 69, 8. βραχεῖ χρόνῳ πρότερον, 1, 80, 12. βραχεῖς καιροὶ πάντας ἀνθρώπους ὑψοῦσι καὶ πάλιν ταπεινοῦσι, 5, 26, 12. βραχεῖς τινες ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, pauci, 4, 19, 10. τὴν τάξιν βραχυτέραν μὲν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. βραχύ τι, (*i. q.* βραχὺ *adverb.*) 14, 7, 5. *et sæpe alias.* βραχεῖαι παραβαίνουσι, 2, 5, 2. *in* βραδεῖαι *mutavi.*

Cum præpositionibus. 1) διὰ βραχέων, paucis, 1, 15, 13. *opp.* διὰ πλειόνων, 1, 45, 3. 2) εἰς βραχύ, 2, 70, 3. 3) ἐπὶ βραχύ, breviter, leviter, paululum, paulisper; 1, 19, 14. 2, 37, 5. (*ubi perperam* ἐπὶ βραχεῖ *editum erat sicut et* 7, 18, 7.) 3, 115, 5. *Et cum genit.* τῶν συναπτόντων μερῶν τῆς ἱστορίας παραλαβόντες ἐπὶ βραχύ, *intellige* ἢ μέρος *vel* μέρος τι, 6, 58, 1. 4) κατὰ βραχύ, paulatim, 3, 88, 1. 3, 90, 4. ὁ κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ καταλύσασα, 4, 70, 7. *Et cum artic.* τῷ κατὰ βραχὺ (*scil.* χρόνῳ) 4, 76, 6. 4, 82, 2. *Cum genitivo, pendente a nomine* μέρος *subintel-*

lecto; κατὰ βραχὺ συνθεωμένοις εἰς τὴν ἰδίαν οἰκείαν τῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου στρατιωτῶν. Reiskius κατὰ βραχὺ etiam aliquantulum *significat, vel* aliquatenus, 7, 12, 2. 5) *παρὰ βραχύ*, aliquantum, intra modum, parum, nonnihil, 16, 12, 11. *i. q. παρὰ μικρόν*, 16, 16, 5.

Βρέχειν. *τὸ ἄγκλημα οὐ βρέχεται*, a pluvia non humectatur, non attingitur, 16, 12, 3.

Βρέχος. *βρέχων κεφαλοδήτων, sc. ἐκ τῶν τραχήλων*, 12, 16, 10.

Βρῶσις, cibus. *μεγάλην διαφορὰν ἔχει κατὰ τὴν βρῶσιν*, multum differt gustu, 12, 3, 10.

Βυθίζειν ναῦν, 2, 10, 5. 16, 3, 2.

Βυκάνη, buccina. *αἱ βυκάναι ἀναβοῶσι*, 15, 12, 2. *βυκάνη subulcorum et aliorum pastorum*, 12, 4, 6 *sq. et vs.* 11 *sq. Conf. βουκανᾶν.*

Βυκανητὴς, 2, 29, 6. 14, 3, 6. 30, 13, 11.

Βύρσαι Διογνητειαὶ, 29, 6, 1.

Γ.

Γάζα, ἡ, pecunia, pecuniæ summa, 11, 34, 12. 22, 26, 21. *quibus in locis manifeste nil aliud est. τὰ χρήματα καὶ ἡ γάζα* jungantur, 26, 6, 9. *ubi ἡ γάζα, præter* signatam pecuniam, *intelligi simul potest* aurum et argentum factum aliaque pretiosa.

Γαῖα. *Πανάτιδες γαῖας dat codex Vat. cum suis sequacibus*, 4, 74, 1. *pro γῆς.*

Γαῖσος, hasta, 6, 39, 3. 18, 1, 4. *Conf.* 2, 22, 1.

Γαισώδης. *αἱ βουνώδεις καὶ γαισώδεις τόποι in Alpibus*, 2, 15, 8. *opponuntur τοῖς ἄκροις, ibid. vs.* 10.

Γαλεώτης, ὁ, xiphias piscis, 34, 2, 12 *et* 15. 34, 3, 1 *sqq.*

Γαλήνη; *βάλασσα γαληνὴ*, 22, 14, 10.

Γαμετὴ, ἡ, uxor, 23, 18, 1.

Γάνωσις, *splendor. Cum* 11, 9, 2. *mendose vel defecte vulgo legeretur περὶ τὴν τῶν ὅπλων, Reiskius excidisse nomen γάνωσιν suspicatus erat, quod quidem nomen nusquam apud Polybium invenitur; nam quod in argumento, quod Excerpto illi præposuit Casaubonus, ita legitur, ὅτι ὁ τῶν ὅπλων καλλωπισμὸς καὶ γάνωσις κατασκευαστικὴ ἐστι τῶν πολεμίων, id sane non a Polybio est, sed ex Casauboni ingenio, sicut fere omnia ista lemmata, quæ a nobis consulto prætermissa sunt.*

Γὰρ, sane; *τί ἂν ὑπῆν ἴχνος πρὸς αὐτά; ἄλλο γὰρ, ὡς οἶδε*, 3, 8, 10. *γὰρ in γε mutandum*, 10, 47, 2. *Cum δὲ passim permutatum a librariis, ob similitudinem compendiorum scripturæ, quibus utraque designatur particula: vide* 3, 33, 18. 3, 5, 8. 5, 70, 4. 4, 44, 8. 11, 6, 4. *Adde* 3, 5, 8. *Ridiculo errore particula γὰρ ex ora cod. Bav. contextui inserta olim erat* 3, 10, 2.

Γαστὴρ, ἡ, gula, 10, 18, 12.

Γαστρίμαργος, helluo, 12, 24, 2. *ex Timæo.*

Γε. *εἴ γε*, 4, 35, 8. hi certe, *scil. Lacedæmonii, de quibus quidem periodo proxime præcedenti non agebatur, sed in superioribus. Sic* 3, 8, 10.

γε μὴν, porro vero, ad hæc, quin et, 1, 82, 10. 5, 2, 5.

οὐδὲν γε περαίτερον πεφαίνεται, nihil sane quod operæ pretium esset proficiens, *vel* nihil quod quidem operæ esset, 5, 19, 5. *ubi οὐδὲν γε restitui, cum in οὐδὲν δὲ temere mutatum fuisset a Casaubono. Alibi vicissim, ubi τε dabant libri veteres, recte* (*ut nobis quidem visum est*) idem Casaubonus *cum uno recentissimo Parisino codice γε scripsit*, 4, 38, 12. 5, 106, 4. *Contra*, 2, 32, 2. *ubi MSti τοῦ γαδίου dabant, τοῦ τε Ἀδίου fuit corrigendum. γε scribendum pro γὰρ*, 10, 47, 2.

Γειτνᾶν τινι, vicinum esse alicujus, 4, 32, 3. 6, 33, 10.

Γιτνίασις, ἡ, vicinia, 18, 19, 4.

Γείτων. ἀναγκασθῆναι μετοικῆσαι εἰς γείτονα, 27, 14, 5. in vicinam urbem *vertit Valesius: rectius, puto, fuerat* in vicinam domum, *intell.* οἰκίαν; *ac fortasse* εἰς γείτονας *scripsit Polybius.*

Γελαστός. *Pro mendoso* κατὰ γε τὴν, 4, 74, 2. *fortasse* καὶ γελαστὴν *fuerit legendum.*

Γελωτοποιὸς, scurra, 31, 4, 8.

Γέμειν. γέμοντος τοῦ στρατοπέδου πάντων τῶν ἐπιτηδείων, 4, 65, 2. *ubi mendose MStI* γενόμενος. γέμουσα σκάφη, 1, 60, 7. γέμουσαι ναῦς, 1, 61, 4. σίτου γέμουσα πόλις, 2, 34, 10. σίτου γέμουσα χώρα, 5, 3, 5. *Adde loca citata ad* 4, 65, 2.

Γεμίζειν. στρατιωτῶν γεμίσαντες τὰς ναῦς, 1, 18, 9.

Γενεά. ἀπὸ γενεᾶς, inde a natalibus, 6, 19, 2. γενεὰς ἔχοντες, prolem habentes, 20, 6, 6.

Γενεαλογίαι καὶ μῦθοι, 9, 2, 1.

Γενεαλογικὸς τρόπος τῆς ἱστορίας, 9, 1, 4.

Γενετή. φρονεῖν ἐκ γενετῆς, a primis incunabulis sapere, 3, 20, 4.

Γενναῖος, 1) generosus magnanimus, fortis. ἄλκιμος καὶ γενναῖος ἀνὴρ, 6, 48, 3. τὸ φιλελεύθερον καὶ γενναῖον, 2, 55, 9. 2) γενναιοτάτη χώρα, uberrima regio, 4, 45, 7.

Γενναιότης, ἡ, 1) fortitudo, γεν. καὶ τόλμα τῶν ἀνδρῶν, 1, 36, 7. 2) generositas, munificentia, 1, 59, 6. 3) ubertas, τῆς χώρας, 3, 44, 8. i. q. ἀρετή.

Γενναίως ὑποφέρειν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς, 1, 1, 2. οὕτως ἀνδρικῶς ἔστι καὶ γενναίως, 1, 31, 8. γενναίως καὶ τῆς πατρίδος ἀξίως, 3, 108, 1. πάντα γενναίως καὶ προθύμως ἐκβουλεύσαντες, 1, 30, 11. γενναιότατα κοινωνεῖν τῶν πραγμάτων, 9, 25, 5.

Γεννᾶν. στάσις ἐγεννᾶτο. 1, 67, 2. ἕλκη γεγενημένα ἐν τοῖς σώμασι, 1, 81, 5. οἱ γεννήσαντες, parentes, 3, 98, 9.

Γεννήματα, τὰ ἐκ τῆς γῆς, terræ proventus, 1, 71, 1. 1, 79, 6. 3, 87, 1.

Γερόντιον, τὸ, 1) senex, silicernium; γερόντια Γερμανὰ, 35, 6, 2. 2) τὸ Γερόντιον, senatus Carthagine, εἶχε τὴν ἀριστοκρατικὴν ἐξουσίαν, 6, 51, 2.—" *Sic scripti et editi sine varietate, quod sciam. Hic locus ergo latebat Küsterum, cum ad Hesychium, in* Γερουσία, γερόντια, *scriberet,* γερόντιον *pro* senatu, *sibi nuspiam occurriste, nisi apud Nic. Damasc. Nec ceteri viri docti ad illum locum, et ad* Γερᾶς, *quod interpretatur* γερόντια, *quod omnes corrigunt, hoc loco sunt usi. Credo cum instauratore Hesychii, Alberto, in utroque loco esse legendum* γερουσία, *ut sit* γερουσία; *et in h. l. proclivis olim fui ad corrigendum* γερούσιον, *quod sit pro* γερουσία. *Quia tamen hoc proprie est adjectivum, in quo intelligitur* βουλὴ *aut ejusmodi quid, suspicor fuisse id verbum apud populares Polybii vicinosque populos dictum pro* γερουσία." *Ern.*— τὸ γερουσικὸν *pro* τὸ γερόντιον *scribi in probato codice Parisino, et in ora Aug. monui in Nota.*

Γερουσία, ἡ, *de* senatu *Pœnorum,* 1, 21, 6. 1, 68, 5. *quæ distinguitur a* τῇ συγκλήτῳ, 10, 18, 1. 36, 2, 6. *De Achæorum* senatu, 38, 5, 1. i. q. βουλή.

Γερουσιαστὴς, senator *Carthaginiensis,* 7, 9, 1 *et* 4.

Γέφυρον. γέφυρα, vineæ, 8, 5, 2 *et* 6. 8, 6, 8. 9, 41, 3.

Γέρων. οἱ γέροντες, senatores *Lacedæmoniorum,* 6, 45, 5. 4, 35, 5.

Γεύειν τῶν ἰδίων τέκνων, proprios liberos comedere, 15, 29, 12. γεύσασθαι τοῦ φόνου, 15, 38, 5. 30, 14, 5. *Conf.* ἐγγεύεσθαι.

Γεφυροποιῶν, *abs.* 3, 64, 1.

Γεφυροῦν γεφυρῶσαι ἑαυτῷ τὴν διάβασιν, 1, 10, 9. γεφυρώσας τοῖς ποταμίοις πλοίοις τὴν διάβασιν, 3, 66, 6. τὸ στόμα τὸ κατὰ τὴν Ἄβυδον γεφυρούμενον, 16, 29, 11.

Γωλόφος, tumulus, 1, 75, 4. 3, 67, 9. 11, 20, 9.

Γωμετρεῖν, geometriæ operam dare, 9, 20, 1 *et* 5.

Γωμετρία, 9, 14, 5.

Γωνιαῖος τόπος, 1, 56, 4. χώρα, 7, 6, 4.

Γίγνεσθαι. *Cum in hanc scripturam γίγνεσθαι, littera γ ante ν inserta, plerumque consentientes invenerim vetustissimos maxime et probatissimos codices Polybianos, constanter eam tenui scripturam, etiam ubi γίνεσθαι absque γ scriptum erat; ut monui in* 1, 3, 4.

τοῦτό μοι γίγνεται, hoc meum est, hoc mihi debetur; οὐ παραίζοντας τὰς λείας τὰς γιγνομένας αὐτοῖς ἐκ τῶν ἰδιωμῶν, ipsis debitas, 5, 25, 2. γιγνομένος, pristinus, superior; ἡ γιγνομένη δόξα τῆς πολιτείας αὐτῶν, 20, 4, 1. μέρος τῶν γεγονότων, unus omnium mortalium, 6, 46, 6.

γίγνεσθαι περί τινα, adoriri, adgredi aliquem, *être après quelqu'un, se mettre après quelqu'un; περὶ τούτους ἐπιβάλετο γίγνεσθαι καὶ παραπραγμονεῖν τοιῶδέ τινι τρόπῳ*, 4, 82, 3. *Sed diversa notione dicitur τοῦτο γίγνεται περὶ αὐτὸν, quam dictionem vide infra in* περί. *Rursus alia notione γίγνεσθαι περί τι; vide pariter in* περί. *γίγνεσθαι πρός τι, vel πρός τινι, vide* πρός. *γίγνεσθαι ἐν ἑαυτῷ* apud se esse, se colligere, 1, 49, 8. *conf.* ἐν.

Γλισχρότης, lubricitas, viscositas, 26, 10, 16.

Γνήσιος. *οἱ γνήσιοι τῶν ἀνδρῶν*, viri probi, ingenui, sinceri, 4, 30, 4.

Γνησίως, vere, sincere, ingenuo animo, 4, 30, 2.

Γνήσιος. *ἐπὶ τῆς ἀρίστης ὑπῆρχε γνώμης*, optime animatus erat, 27, 13, 10. *ἐπ' ἄλλας ὑγίαινε γνώμης*, 4. 34, 10. *ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν γνώμης ἀπέσχον*, 3, 110, 3. *κατὰ γε τὴν ἐμὴν γνώμην*, 4, 31, 2. *conf.* 4, 74, 2. *μετὰ τῆς αὐτοῦ γνώμης*, de ejus sententia, eo consentiente, 2, 11, 5. 3, 19, 11. *μετὰ τῆς τῶν θεῶν γνώμης*, volentibus sic diis, 32, 7, 2 *et* 4. *Cui opponitur χωρὶς τῆς αὐτοῦ γνώμης*, 3, 21, 7. 21, 8, 7.

Γνωρίζειν, nosse, notum habere; *ἀπιστολὰς, δύνας &c. πάντες γνωρίζομεν*, 3, 36, 6. *γνωριζόμενος*, notus, 2, 37, 4 *sq.* 3, 1, 4 *sq.* 3, 36, 3. *διὰ τὸ πολλοῖς ἐγνωσθὲν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι*, notum, cognitum esse, 2, 17, 1.

Γνώριμος, notus, 3, 36, 4. *γνώριμος ἔννοια*, notio quæ nobis familiaris est, 3, 36, 5. *παράκλησις γνώριμος τοῖς ἀκούουσι*, cohortatio audientibus perceptu, intellectu facilis, 18, 6, 2.

Γονεῖα, præstigiæ; *τεθεραπευμένοι τῇ Ἡρακλείδου γονεῖᾳ*, 33, 16, 11. *μάτην γονεῖας αὐλεῖν ἐλάμβανον*, *Fr. gr.* 63. *ἐπὶ γονεῖᾳ καὶ ἀπάτῃ παρεσκεῦχθαι τὴν μουσικὴν*, 4, 20, 5. *γονεῖας χάριν καὶ καθ' ὑπόκρισιν*, 15, 17, 2.

Γόμφοι σιδηροῖ, clavi ferrei, 13, 7, 9.

Γονεύς. *ὡς γονεῦσι πρὸς τέκνα*, 12, 10, 3.

Γονυπετῶν. *γονυπετᾶν*, 32, 25, 7. *γονυπετοῦσα*, 15, 29, 9.

Γοῦν *ex conject. ediderat Casaub.* 3, 11, 3. *pro γὰρ, quod dabant manuscripti, quod ex δὴ videtur corruptum. Forte γοῦν pro γὰρ legendum*, 3, 5, 8.

Γραικὸς, Græcus, 35, 6, 2.

Γράμμα. *τὰ βασιλικὰ γράμματα*, 18, 16, 2. *i. q. ὑπομνήματα, ibid. vs.* 3. *γράμμα i. q. ἐπίγραμμα*, 4, 33, 2 *et* 4. *Pro ἐν τοῖς γράμμασιν*, 2, 56, 2. *videtur συγγράμμασιν adoptandum ex cod. Flor. Opponuntur inter se γράμματα et πράγματα*, 11, 6, 2. *Sed γράμματα et πράγματα inter se permutata a librariis*, 9, 40, 3. 11, 6, 3. 15, 26, 4.

Γραμματεῖον. *ὁ ἐπὶ τοῦ γραμματείου*, archiscriba, 4, 87, 8.

Γραμματεύς, 17, 1, 2.
Γραμματική, ἡ, ars legendi, 10, 47, 7.
Γραμματικός, ὁ, literator, τῶν τὰς ἀκροάσεις ποιουμένων, 32, 6, 5. idem κριτικός, 32, 4, 5.
Γραμματοφόρος, ὁ, tabellarius, 1, 79, 9 et 14. 2, 61, 4 sq. 5, 17, 9. 5, 101, 6. 22, 26, 30.
Γραμμή, ἡ ταῦτα τὰ πιθόλια περιγεγράφουσα, (i. q. ἡ περίμετρος) 2, 14, 8. μίαν τῇ βίᾳ γραμμὴν διανύσας, 12, 23, 6. ἰσχάτην τρίχοντες ταύτην, scil. γραμμὴν, 1, 87, 3. 18, 35, 6.
Γράφειν τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Ἀράτῳ, eorumdem temporum historiam cum Arato perscribere, 2, 56, 1. οἱ ὑφ' ἡμῶν γραφόμενοι καιροί, 2, 56, 4. γράφειν ὑπέρ τινος, scribere de re, 1, 1, 4. 3, 1, 4. 3, 106, 10. γράφειν καὶ χειροτονεῖν περί τινος, perscribere, decernere, decreto statuere, et sententias dicere de re, 9, 30, 5.
Γραφή. ἡ γραφὴ, hæc nostra scriptio, historia nostra, 1, 2, 8. 1, 56, 11. 2, 40, 3. Sic de sua historia Diodorus Siculus loquens, I, 37. κατὰ τὴν γραφὴν αἰτ.
γραφαί, picturæ, 22, 13, 9. Ἀριστείδου γραφὴ τοῦ Διονύσου, 40, 7, 3.
Γραφικὸν ἁμάρτημα, error scribarum, 34, 3, 11.
Γροσφομάχος. γροσφομάχοι, velites, 1, 33, 9. 6, 21, 7. 6, 24, 3 sq. 6, 33, 8. 6, 35, 5. 10, 32, 2. 10, 39, 1. 11, 23, 1. 15, 9, 9. Conf. ἀκοντισταί. Adde Ind. Histor. in Velites.
Γρόσφος, hasta velitaris, jaculum; (nam ἀκοντίζουσι, 10, 20, 2.) 1, 40, 12. 6, 22, 1 et 4. 8, 6, 1. γρόσφοι ὑφαιρεμένοι, 10, 20, 3.
Γροσφοφόρος, 6, 21, 9.
Γυμνασία, ἡ, πρὸς τὰς πολεμικὰς πράξεις, 1, 1, 2. ἡ ἐν τοῖς ὅπλοις γυμνασία, 4, 7, 6. 10, 20, 1 et 6.
Γυμνάσιον, 16, 31, 2.
Γυμνικὸς ἀγών, 5, 101, 6. 7, 10, 2.
Γυμνός. σκοπεῖν ὅπου τι τοῦ σώματος γυμνὸν, i. e. ἔκπλον, 3, 81, 2 sq. sic γυμνοὶ τόποι sc. τοῦ σώματος, 16, 33, 3. γυμνοὶ, nudi, absque vestibus, pugnabant Galli Gæsatæ, 2, 28, 8. 2, 29, 7. γυμνὴ, de muliere, nudata facie, detracto velamine, 15, 33, 8.
Γυμνοῦν. γογγυμνῶσθαι, 10, 27, 10.
Γυναικεῖος. γυναικείοις λογισμοῖς χρεμέτη, 2, 4, 8. τῆς δὲ παιδίσκης τὸ (an τι?) γυναικεῖον πάθος, 10, 4, 7. an de lacrymis? αἱ γυναικεῖαι ἔξοδοι, cum mulieres festis solennibus cum pompa in publicum prodeunt, 32, 12, 3 sq.
Γυναικίζεσθαι. γυναικιζόμενος, muliebri superstitione utens, 32, 25, 7.
Γυναικισμὸς, muliebres mores, 30, 16, 5.
Γυναικοθύμως, muliebri animo, 2, 8, 12. 32, 25, 9.
Γυναικώδης καὶ ἀγεννὴς, 37, 2, 1. τερατεία, 12, 24, 5.
Γυναικωνῖτις, Fr. hist. 27. cf. ἀνδρωνῖτις.
Γύρος, circulus, quo Antiochum circumscripsit Popillius, 29, 11, 5.
Γῦψ, ὁ. γυπῶν πλῆθος, 7, 15, 8.
Γωνία, angulus. αἱ παρυφαὶ τῶν γωνιῶν, 1, 42, 3. πρὸς ἑξῆς γωνίαν ποιοῦντας τὰς ἀναπλάσεις, 4, 43, 9. γωνία βαθεῖα ἐπὶ &c. vide in βαθεῖα.

Δ.

Δαί. τί δαί, in τί δὲ mutatum a Casaub. sed restituendum Polybio, 16, 34, 5.
Δαιμονᾶν, insania, furore correptum esse, 31, 6, 4.
Δαιμόνιον, τὸ, Deus, 1, 84, 10.
Δαιμονίως, veluti divinitus, forte fortuna, sane quam bona fortuna, 15, 14, 7. δαιμονίως πως, 27, 14, 5. παραστατικῶς καὶ δαι-

μανίας ἐνόχλησιν, velut divino furore concitus, 16, 28, 8.

Δαιμονοβλάβεια, ἡ, amentia, mentis occæcatio divinitus immissa, 28, 9, 4.

Δαίμων Καρχηδονίων, Numen Carthaginiensium, 7, 9, 2.

Δαιτρεύειν, coquum agere, epulas instruere, 12, 24, 2.

Δάκνειν, 15, 33, 9.

Δάκρυ. τὰ δάκρυα τῶν αἰγυπίων, 2, 16, 13.

Δακτυλιαῖος, longitudine digiti, 6, 22, 4. δακτυλιαῖα διάμετρος, 27, 9, 3.

Δακτύλιος, ὁ, annulus *ferreus*, 1, 22, 7. τὴν εἰκόνα τινὸς φέρειν ἐν τῷ δακτυλίῳ, 15, 31, 9.

Δαμεῖν. ἐδάμησαν, domiti, repressi sunt, *ex conject.* 31, 13, 2.

Δανίζεσθαι dicitur pecunia, quæ fœnori locatur, 23, 7, 3.

Δαπανημάτων ἀπορία, commeatuum inopia, 9, 42, 4. *nisi fortasse vocabulum illud Heroni debetur, non Polybio.*

Δᾷς, ἡ. δᾷδα καὶ στυππεῖον καὶ πᾶν ἐμβάλλειν τοῖς μηχανικοῖς, tædas, vel tædam, *collective*, 1, 45, 12.

Δασύντης, ὁ, spiritus asper in pronunciandis literis; τὰς δασύντητας συνεκφέρειν, 10, 47, 10.

Δασυλλία, ἡ, copia, frequentia, abundantia, καὶ ἀφθονία, 2, 15, 2 *et* 4. τῆς χορηγίας, 5, 70, 2.

Δασυλλής. δασυλλῆς χορηγίαι, 5, 68, 2. 5, 70, 5. δασυλλὴς μέτρον, 9, 19, 6.

Δασυλλῶς, 9, 19, 6. *secundum codices nonnullos.*

Δὲ, *abundans in apodoseos initio, repetitum fere ex protasi, et subinde temere vel extrusum ab editoribus vel mutatum, sed restituendum auctori. Vide præcipue* 1, 29, 6. *tum* 1, 30, 14. 2, 37, 3. 2, 39, 2. 4, 1, 6. 6, 41, 6. 9, 31, 4. 10, 16, 7. 11, 22, 10. *Pari ratione haud cunctanter defendere debueram* θεωροῦντες δὲ, 1, 20, 9. *quibus verbis respiciuntur ac veluti resumuntur ea quæ vs. 7. præcesserant,* ἴδιον ἐχόντες. *Sed, ut* 2, 67, 1. *eamdem particulam, incommodius ibi vulgo insertam, ejicerem, commovit me trium vetustissimorum codicum auctoritas: eademque fere ratio obtinet,* 2, 56, 2. *Rursus vero* 2, 24, 2. *ubi in medio periodo* μετὰ δὲ ταῦτα *erat, contra communem codicum consensum ejicienda fuit illa particula.*

δὲ *particula cum* δὴ *permutata a librariis,* 1, 30, 12. 1, 80, 9. 3, 21, 8. 4, 38, 11. 10, 37, 5. 11, 14, 2. 11, 15, 7.

δὲ *cum* γὰρ *commutata a librariis; vide supra in* γάρ. *Corrupte MSti* δὲ καὶ *dant, pro* δῖτα, 1, 85, 3. 3, 71, 8.

Ad præcedens τι *vel* οὔτι *non necessario deinde* τι *aut* οὔτι *infertur, sed et* δὲ *et* οὐδὲ *locum habet; vide* 1, 12, 6. 1, 80, 8 *sq.*

Δεδογμένα, τὰ, 3, 40, 2. 3, 44, 5.

Δειγάνης *temere editum erat,* 5, 54, 10. *pro* ἀδειγάνης, *quod vide.*

Δεῖγμα, 1) documentum, specimen, 32, 14, 4. 32, 22, 4. ἐκφανέστατον καὶ μέγιστον περὶ τοῦ &c. 7, 12, 9. τηλικοῦτον δεῖγμα τῶν ἔργων, 6, 58, 1. δεῖγμα ἔχομεν, 5, 12, 7. 6, 58, 1. δεῖγμα ἐκφέρειν τῆς προαιρέσεως, *documentum edere,* 3, 69, 3. *Sic* δεῖγμα φέρειν τῆς δυνάμεως, 10, 22, 4. δεῖγμα καλὸν ἐκτίθεσθαι, 4, 24, 9. δεῖγμα ποιούμενοι διότι &c. his ex rationibus collegit, intellexit &c. 2, 48, 3.

2) δεῖγμα, locus in urbe Rhodiorum, 5, 88, 8.—"forum, ubi δείγματα mercium exponuntur, ut apud Athenienses." *Ern.*

Δείδιν. δείσαντες ἐκ τῶν ὕπνων, terrore e somno excitati, 5, 52, 13.

Δεινύειν. σαφῶς εἶμαι δεδειγμένον, 5, 105, 9. ἐφιδρύουσιν αὐτὸ πρὸς τὸ δεικνύειν, 10, 16, 3. πρὸς τὸ δεικνύον *conj. Reisk.*

Δυκτιμιὰς, 14, 11, 4.

Δύλη. ἀναζεύξας δύλης, 5, 6, 5. ὑψίας δύλης, 7, 16, 4. 17, 8, 1. ἐπὶ (*potius* ὑπὸ) δύλην ὑψίαν, 10, 8, 7.

Δυλία, ἡ, καὶ βλακυλία, 3, 81, 7.

Δεῖν, 1) oportere. ἀνέδοκει διαβούλιον τί δεῖ ποιεῖν, 7, 5, 2. *et locis ibi citatis adde* 5, 51, 3. ὃν οὐδὲν ἂν δέοι μνημονεύειν ἐπ' ὀνόματος, 8, 12, 10. ὅτι δέοι παθεῖν μᾶλλον, quidvis potius pati, 1, 54, 4. 40, 4, 8. *Sic*, περὶ τῶν ἄλλων, ὅτου δέοι πόντως παραχωρήσαμεν, alia re quacumque cedam, 21, 3, 1. *Verbum* δεῖ *vel* δεῖν *per ellipsin omissum; τὸ διαπιστεῖν τῇ τύχῃ ἐναργέστατον ἰφάνη πᾶσι, veritas illius sententiæ quæ monet* diffidendum esse fortunæ *manifesta facta est omnibus*, 1, 35, 2. *Perperam omissum verbum a librariis, ex ingenio restitutum a Casaub. τὰς τοιούτους ζητεῖν πίστεις δεῖ δι' ὧν &c.* 8, 2, 5. *Recte abesse videtur a cod. Vat. et ejus adfectis*, 3, 28, 5. *ubi ex Bav. editur* λοιπὸν διαπεριπᾶσαι δεῖ. *Satis erat*, λοιπὸν (*sc.* ἐστὶ) διαπερι-πᾶσαι. *Conf.* δέον.

2) πολλοῦ δεῖ, multum abest, 3, 6, 3. &c. *Conf.* περιδεῖν, περι-δεῖσθαι.

3) δεῖν, *i. q.* μᾶλλον. *Sic* δεῖν βλάπτειν, 9, 30, 6. *idem valet quod* βλάπτειν.

4) δεῖν, vincire. δήσας τοὺς ἀν-θρώπους, ταῖς ἁμάξαις, 23, 16, 5. πλοῖα δεδημένα τοῖς ἀγκύραις, naves quæ per corvos vinctæ tenebantur, 1, 23, 6. πλοῖα δεδέντα κατὰ τὰς ἐμβολὰς, naves quæ facta in hostiles naves impressione illigatæ sunt illis, 2, 10, 4.

Δυολογία, ἡ, oratio miserabilis, rei gravitatem et indignitatem exaggerans, 33, 5, 3.

Δυοπαθεῖν, 12, 16, 9.

Δυνές. δυνοὶ Ῥωμαῖοι θυσὶς ἐμπλέσασθαι καὶ ἀνδρόπους, 3, 112, 9.

δυνόν. οὐ γάρ ἐστιν ἐπὶ τῶν τοιού-των πράξεων, ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δέοντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δυνόν, 5, 98, 4. συνεγγίζοντος τοῦ δυνοῦ, 29, 6, 15. 30, 7, 3. τοῦ δυνοῦ αὐτοῖς περι-εστάντος, 1, 53, 6. ἔξω τοῦ δυνοῦ, *vide* ἔξω. ἐκτὸς τοῦ δυνοῦ, 1, 57, 8. πρωτόπτυρος παντὸς δυνοῦ, 1, 61, 4. *cf.* ἄπτυρος.

Δυνάστης. πολλὴν ἐπιφαίνει δυνάστου καὶ τύλμαν, multam dicendi vim ostendit, 12, 24, 5.

Δυστάστης, ὁ, conviva in cœna; οἱ λίχνοι τῶν δυστατῶν, 3, 57, 7.

Δυστατεῖσθαι, cœnari, 3, 67, 2. 3, 71, 6. 5, 6, 6. 5, 48, 2.

Δυσιδαιμονεῖν, superstitiosum esse, 10, 2, 9. δυσιδαιμονίσας, religione tactus, 9, 19, 1. ἐπὶ τοῖς σημείοις, *Fr. gr.* 33.

Δυσιδαιμονία, religio, religionis cura, 6, 56, 7. ἀγυιὰς, superstitio, 12, 24, 5.

Δύκα *mendose dant MSti pro* δ'. καὶ *i. e.* τέτταρα καὶ, 1, 59, 1. *Vicissim* 1, 85, 2. *et* 3, 71, 8. δέκα, δὲ καὶ *fecerunt librarii.*

Δυκαδάρχης, ὁ, *vel* δυκάδαρχος, 6, 25, 2.

Δυκαδεῖν. *Vide* 1, 42, 5.

Δυκαμναῖος. δυκαμναῖον ἀργύριον, stipendium decem minarum, 13, 2, 3.

Δυκαναῦται, decem navium classis, 23, 7, 4. 25, 7, 1.

Δυκαπέντε. *Vide* 1, 42, 5. *et* 1, 59, 1.

Δυκάπηχυς, 17, 16, 2.

Δυκαπλάσιος, 22, 5, 15.

Δυκατεῖος παρεμβυσὶς, decimis castris, 11, 32, 1.

Δυκατεῦσαι τοὺς Θηβαίους τοῖς θεοῖς, decimam ex Thebanis consecrare diis, 9, 39, 5.

Δυκέως, deceris, 16, 3, 3. 16, 7, 1.

Δυκλαίζειν τινὰ, 6, 9, 6. δυκλαίζεσθαι ὑπό τινος, 32, 22, 2. τῇ χάριτι, 38, 3, 11.

Δυκτάμνον, 29, 11, 2.

Δυκφὶς, ἡ, 34, 2, 14.

Δῦμα, τὸ, vinculum; ἐμπλέκεσθαι τοῖς δύμασι, *de equis*, 6, 33, 11.

Δεξιὰ, ἡ. *Pro* δεξιὰ δὲ, 3, 82, 8. δεξιᾷ δὲ *vel* ἐν δεξιᾷ δὲ, *aut* δεξιὰν *videtur scribendum.* τὰ διδόμενα τῇ δεξιᾷ παρὰ Ῥωμαίων ἐδέχοντο τῇ λαιᾷ χειρὶ, *proverbialiter dictum*, 38, 2, 9.

Δέον. δέον ἂν εἴη, *cum infin.* 2, 37, 5. ὃ δέον ἦν πράττειν, 1, 30. 8. 11, 1, 6. δέον στρατηγὸν ἔτερον ἱλάσθαι, 2, 2, 8. 2, 3, 1.

τὸ δέον. τὸ δέον ἐγίνετο αὐτοῖς, recte cum eis agebatur, non lædebantur, 4, 32, 5. ὑπὲρ τὸ δέον εἰωθότες τῆς ἡσυχίας, supra quam fas est amare otii, 5, 87, 3. πρόσχημα τοῦ δέοντος, 1, 21, 5. σφάλλεσθαι τοῦ δέοντος, a scopo aberrare, male rem gerere, 3, 70, 8. πρᾶξαί τι τῶν δέοντων, præclari quid gerere, 1, 55, 5. μὴ παρεῖναί τι τῶν δέοντων, aliquid eorum quæ fieri debent prætermittere, 5, 98, 4.

Δέοντως, recte, rite, probe; στοχάζεσθαι, 1, 33, 10. ἀπαγγέλλειν τὴν ἀλήθ. 1, 14, 1. συνάπτεσθαι, 1, 12, 7. βέλτιστα ἴζειν, bene secum actum iri, 9, 7, 3.

Δέρρεα, τὰ. δέρματα καταφαγεῖν, 7, 1, 3. δέρματα, *quod vulgatum erat* 4, 38, 4. *in* θέρματα *mutavi ex cod. Urb.*

Δεσμὰς, ἀ. καθ' ἵππα δεσμὰν, *superiores edidit.* 10, 22, 7.

Δεσπόζω, *cum genit. velut* τῆς Σικελίας, 1, 10, 8. 5, 34, 7. 5, 55, 2.

Δεσποτικῆς ἄρχειν τῶν ὑποτεταγμένων, 10, 36, 7.

Δεσποτικὸς ζῆλος, 2, 70, 4.

Δεσποτικὸν οὐδένα, nulli secundum esse, 18, 38, 5.

Δεύτερον, secundo, deinde, 2, 39, 6. iterum, 8, 1, 7.

Δεύτερος. ἀλλὰν δεύτερος ἢ τρίτος, cum uno aut duobus, 26, 10, 2. δεύτερος ἂν εἴη πλοῦς, altera via ac ratio hæc fuerit, 8, 2, 6. δευτέρας τραπέζας παρεσθίοντα πολυτελῶς, 39, 2, 11. τἄλλα πάντα δεύτερα θέμενος, 32, 10, 9. μηδενὸς ἐν μηδεμὶ δεύτερος, 4, 23, 6.

Δέχεσθαι, i. q. ἀποδέχεσθαι. δεχόμενοι τὰ λεγόμενα, probantes dicta, 1, 30, 5. ἡσυχίους καὶ δεχόμενος τὴν προαίρεσιν, acceptam habens, 1, 45, 4. δέχεσθαι τοὺς πυρσούς, signa facibus data excipere, 10, 46, 9. i. q. ἀποδέχεσθαι, *ibid. vs.* 8.

δέχεσθαί τι ἐν παρασκευῇ παρά τινος, 33, 14, 2. οὐ δυνάμενος δέχεσθαι τὴν δαπάνην, sustinere sumtum, 32, 14, 5.

Διχόμηνος. διχόμηνος ἀσχαλᾷ, 20, 9, 5. 20, 10, 12.

Δέ.—" ῥιπτοῦσι λίαν ἐγίνετο βαίδιαι πρὸς δὲ τὰς ἀποβ. &c. *ubi eleganter* τὸ δὲ *adjicitur*, adversus Illyriorum utique excessiones, 2, 5. ὅτι δὲ καὶ πρῶτον &c. 2, 12, (8.) *Hanc particulam pro* τι *reposuerim* 10, 4. *extr.* καὶ δὲ προσεπιφθογγαμένης." *Ern.*—" *Nos* 2, 5, 7. *particulum, quæ incommoda nobis inserta vibebatur, ejecimus consentientibus vetustissimis codicibus. Ad* 10, 4, 7. *Bene habet* δὲ *in hujusmodi:* ὑπὲρ ὧν νῦν δὲ ὁ λόγος, 5, 21, 9. ἄνωτα δέ που εἶπον, *de quo vide in* ἄνωτα, &c. *Importune vero rursus inserta videtur* 4, 23, 6.

δὲ *particula cum* δὴ *passim permutata a librariis; vide supra in* δέ. *Locis ibi citatis adde* 4, 81, 14. *ubi pro* δὲ, *quod dabant libri,* δὴ *scribendam duximus.*

Δῆλον. δῆλον ὡς ἔοικε φαίνεσθαι, 2, 29, 1. ᾗ δῆλον, 5, 36, 5. *oportebat puto* ᾗ δῆλον, *cum circumflexo, et valet idem ac* δηλονότι, nempe, videlicet.

Δηλοῦν. ὑπὲρ ὧν ἄρτι διεδηλώσαμεν, exposuimus, 2, 32, 11. τοῦτο μεθερμηνευόμενον δηλοῖ, significat, sonat, 6, 26, 6.

Δημαγωγία, ἡ, artes quibus demeretur populus, 38, 3, 11. δημαγωγίαν διαγράφεσθαι, legem ferre ad captandum populi favorem adcommodatam, 2, 21, 8.

Δημαγωγικὸς κατὰ τὴν αἵρεσιν καὶ πλειόνεκτης, 15, 21, 1.

Δημαγωγὸς καὶ ὀχλαγωγὸς τέλειος, 3, 80, 4.

Δημεύειν τὰς οὐσίας, 15, 21, 2.

Δημιουργικὸν πλῆθος, multitudo ex opificibus constans, 10, 8, 5.

Δημιουργός. ἀρχιτέκτων καὶ δημιουργὸς τῶν ὑπογραμμάτων Ἀρχιμήδης, inventorum architectus et opifex, 8, 9, 2. οἱ δημιουργοὶ τῶν Ἀχαιῶν, 24, 5, 16.

Δημοκρατία, 6, 9, 3. *cf. Ind. histor. in* Democratia.

Δημοκρατικὸν πολίτευμα, 24, 9, 3. δημοκρατικὴ καὶ συνηθεικὴ πολιτεία, 31, 12, 12. 4, 1, 5. δημοκρατικὴ συμμαχία, 10, 23, 6.

Δῆμος, status popularis, (*i. q.* δημοκρατία) 6, 4, 9.

Δημόσιος. δημόσιοι τῆς Ῥώμης, servi publici, 10, 17, 9. δημοσίᾳ πίστει ὑμνύειν, 3, 25, 7. δημοσία ἀναγραφή, scriptum publicum, instrumentum publicum, 12, 11, 9. τὰ δημόσια, publica opera, publica ædificia, 6, 13, 3. 6, 17, 2 *et* 6. bona publica, 6, 56, 15.

Δημοτελὴς θυσία, publicum sacrificium, 6, 53, 6.

Δημότης, ὁ. τῶν δημοτῶν ἡ πλῆθυς, populi multitudo, 8, 29, 9.

Δημοτικὸς, popularis, καὶ πρᾶος, 10, 26, 1. ἠθὸς δημοτικώτερον, 10, 26, 2. δημοτικῶς ἀγωγῆς τετυχὼς, 25, 8, 1.

Δημότις, ἡ, mulier privata, 23, 18, 2.

Δή που, nempe, certe sane, (*præcedente etiam particula* γε,) 11, 58, 5. δήπουθεν, *idem*, 21, 8, 8.

Διὰ; *cum genit.* 1) *de tempore;* διὰ χρόνου, post longum tempus, 1, 66, 8. *Sic* διὰ πολλοῦ χρόνου, 1, 66, 10. *Et* δι' ἐτῶν δέκα, post decem annos, decimo quoque anno, 22, 26, 22. *Sed* διὰ ἡμέρας, per totum diem, totum diem; σπὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι δι' ἡμέρας ἕμεν, 37, 3, 3. διὰ προγόνων, 22, 4, 4. *est* inde a majoribus nostris. 2) *de loco,* in, *vel potius* secundum, juxta, præter; δι' αὐτῆς τῆς καρυφῆς, 2, 68, 8. διὰ τῆς τῶν Ἀβδηρίτων πόλεως, 3, 77, 1. δι' ἀμφοτέρων τῶν κεράτων, 3, 72, 9. *Adde* 3, 68, 12. 15, 14, 4. 3) *de caussa instrumentali, de modo ac ratione qua efficitur aliquid:* ἐξαίφνης διὰ τῆς τροχιλίας, 1, 22, 8. *et sexcenta hujusmodi alia. Huc refer* δι' αὑτοῦ, per se, *non ope aliorum,* 1, 9, 6. 7, 8, 2. 8, 36, 5. *Tum exempla hujusmodi:* ὑπερβολὴν χαρᾶς οὐκ ἀπέλιπον διά τι τῆς πρὸς τὸν θεὸν εὐχαριστίας &c. 1, 36, 1. *nempe* modum nullum posuerunt lætitiæ quam significabant partim gratiarum actionibus &c. διὰ τῆς μεταθέσεως, 1, 82, 9. *est* per ipsum modum defectionis, per ea quæ in ipsa defectione patraverunt. *Et licet* διὰ, *ubi caussam efficientem significat, et per Latinum* propter *exponitur, accusativum casum proprie adsciscat, tamen eadem notione etiam cum genitivo construi potest, quia instrumentalis caussa est species quædam caussæ efficientis; quare v. c.* 7, 17, 4. *peræque* διὰ τῆς ὀφρύος *ac* διὰ τῶν ὀφρῶν *dici potuit; et* 9, 33, 3. *peræque* διὰ Φιλίππου *et* διὰ Φιλίππου. *Qua ratione vero* δι' ὅν, 8, 4, 1. *ubi videri potest* quapropter *significare, in genitivo casu positum intelligi debeat, pro accusativo, docui in h. l.*

Cum accusativo; 1) propter. *Hinc* δι' ἃ quapropter, quamobrem; *quod interdum perperam in unam vocem* διὰ *contractum est a librariis, velut* 5, 35, 12. *conf.* 5, 42, 7. εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦτο, nisi per hoc stetisset, nisi hoc obstitisset, 17, 14, 14. 2) *Paulo rarior usus est ille* 5, 24, 5. διὰ τὴν παράθεσιν τῆς πόλεως, quod adtinet ad propinquitatem urbis, *vel* licet in proximo sit urbs.

Διαβαίνειν, 1) transire, trajicere, τὸν ποταμὸν, 2, 13, 7. 3, 35, 2. 3, 71, 10. τὸ Ῥῆνον, 4, 64, 2. 4,

78, 2. *Sic* διαβὰς αὖθις τὸν ποταμὸν, *corrigendum fuit*, 3, 76, 11. *deleta præpos.* ὑς, *quæ ex terminatione vocis præcedentis temere repetita erat. Nam diversum est,* διαβαίνειν εἰς Σικελίαν, 1, 5, 2. εἰς τὸν Ἥπειρον, 4, 66, 5. 2) digredi, dilabi; *si modo vera satisque certa est Reiskii conjectura, quam in contextum recepimus* διαβαίνοντες, *pro* διαμένοντες *quod haud dubie vitiosum erat*, 4, 12, 11.

Διαβάλλειν, τινὰ πρὸς τινὰ, clam accusare aliquem apud aliquem, obtrectare alicui, 28, 11, 14. *Pro* μαχρὰν αὐτὸν ἐμπειρίας διαβαλῶ, *quod ex Casauboni editione tenuimus* 11, 16, 2. *debuerat, puto, plurimorum et vetustissimorum codicum vestigiis pressius inhærendo, scribi* μαχρὰν αὐτὸν ἐν πορείᾳ διαβάλλει, *et verbum hoc interpretandum fortasse erat* disjicit se (*i. e.* exercitum suum diducit.)

διαβάλλεσθαι, *in verbo passivo, est* incusari, male audire; *non solum immerito, sed et merito;* Πύρλος παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἀδίκως καὶ διαβέβληται, 1, 52, 2. 16, 39, 2. 2) διαβεβλημένος πρός τινα, infensus alicui, 30, 17, 2.

Διαβάσις, trajectio, *et* trajectus, *i. e.* locus ubi trajicitur flumen, ἡ πρώτη διάβασις ἐξ Ἰταλίας Ῥωμαίων, 1, 5, 1 *et* 3. ἡ τοῦ Ῥοδανοῦ διάβασις, 3, 35, 7. 3, 39, 8 *sq.* κατασκήνωσαν ἐπὶ τῆς διαβάσεως (τοῦ Ἑλλησπόντου) 21, 10, 7. *Adde* 10, 6, 7. *Hinc correxi* φυλάττοντας τὰς περὶ τὸν Ἄριον ποταμὸν διαβάσεις, 10, 49, 1. *ubi, absorpto a vocis præcedentis terminatione articulo* τὰς, erat διαβάς. *Contra*, 10, 27, 8. *ubi vulgo scribebatur* μετ' αὐξήσεως ἴσια καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλειν, *correxi* διατάσεως. *sed* διαβάσεως malim, *quod vocabulum vide infra suo loco.*

Διαβεβαιοῦν. διορίζόμενος καὶ διαβεβαιούμενος περὶ τούτων, *distincte et adductis rationibus, adjecta confirmatione, de his rebus agens*, 12, 12, 6.

Διαβιάζεσθαι. διαβιασάμενος τὴν εὐθύνην, *Fr. gr.* 34. *quod Fragm. pertinere ad Philopœmenem, jam supra monui in* αὐθαιρεῖν.

Διαβιβάζειν. (*actirum τοῦ* διαβαίνειν) trajicere exercitum; διαβιβάζειν εἰς τὴν Μεσσήνην τὰς δυνάμεις, 1, 20, 13. διαβιβάσαντες αὐτοὺς τὸν Πάδον, 2, 34, 5. 3, 113, 2 *et* 6. 4, 67, 7.

Διαβολὴ, accusatio privata *vel* clandestina, denunciatio, *sive vera, sive falsa;* τὸ πρὸς διαβολὴν ἀνενεῦντα καὶ κατηγορίαν, 12, 15, 9. τὸ πρᾶγμα οὐ προσδεῖ διαβολῆς, 6, 2, 8. ἐν διαβολαῖς ὤν, accusatus *apud reginam*, 2, 11, 4. διαβολὴν πλάττειν, 4, 84, 1 *et* 7. προσφέρειν τινὶ, 4, 84, 7. ἐπιφέρειν, 3, 5, 4. δέχεσθαι, 4, 85, 5. εἶναι τὴν διαβολὴν οὖσαν ψευδῆ, 4, 86, 7. ἀπολύειν τινα τῆς διαβολῆς, 3, 5, 4.

Διαβούλιον, 1) deliberatio, consultatio, διαβούλιον ἀναδιδόναι, ἀποδιδόναι, *vide supra in his verbis.* πρὸς τούτους ἐγίγνετο τοῖς διαβουλίοις, 3, 93, 2. διαβούλιον ἄγειν περί τινος, instituere, 3, 20, 1. εἰσάγειν, proponere, 23, 9, 1. πολιτικὰ διαβούλια, 25, 9, 2. τὴν πλείστην δύναμιν ἐν τοῖς διαβουλίοις ὁ δῆμος μετειλήφει, 6, 51, 6. *Adde* 2, 26, 3. 29, 8, 1. 33, 1, 4. 2) decretum; ἐκυρώθη τὸ διαβούλιον, sancitum est decretum, *aut* sancita, decreta est ea sententia quæ hoc statuit, 5, 49, 6. οὐκ ἄλλοι κυρωθῆναι τὸ διαβούλιον, 23, 9, 12. αἱ κυροῦσαι τὰ διαβούλια γνῶμαι, sententiæ quæ sanciunt decreta, *i. e.* quæ vincunt, ex quarum præscripto fiunt decreta, 4, 24, 2. 3) concilium consultantium; τὴν τῶν Ῥοδίων ἀντιπολιτείαν δίκαιον τὸ διαβούλιον, 29, 4, 2. συντελεσθέντος τοῦ διαβουλίου, 11, 10, 7. dimisso concilio, *sed potest pariter verti*, peracta deliberatione. *Sic* 2,

39, 6. ἐν ᾧ τόπῳ τὰς τε συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συνετίλουν.

Διάβροχος τόπος, locus aqua repletus, 5, 22, 6.

Διάγειν, 1) transducere *copias per regionem, aut* transduci sinere, transitum dare, 22, 15, 3. *cf.* διῆσαι. administrare; παντηγερακότερον διῆγε τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, 5, 34, 3. 3) *neutraliter, per ellipsin nominis* τὸν χρόνον *vel* τὸν βίον, vitam *vel* tempus transigere, versari; διῆγον ἀδιῶς, βαθύμως *&c.* agebant, vivebant, 1, 66, 10. 2, 5, 6. ἐν ταῖς παρεμβολαῖς περισπάσμων διῆγε, versabatur, morabatur, 5, 17, 6. 4, 6, 3. 4) διάγεσθαι τὸν λόγον τῆς διηγήσεως, ἐπί τινα, sermonem, narrationem ad aliquem transferre omisso alio, 7, 7, 7.

βουληθεὶς τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος διαγωγῆν εἰς παρεκπλησίαν διάθεσιν τῇ Θετταλῶν, *sic ex Bav. editum erat* 4, 76, 1. *per se quidem non male; nos tamen ex reliquorum codd. consensu* ἀγωγῆν *adscivimus.* Διάγειν τινὰ, differre aliquem de die in diem: *hinc ex Reiskii sententia,* 15, 22, 4. *pro mendoso* διειλογίμενοι *scribendum erat* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι, *quod probabilius etiam faciunt adjecta verba* καθ' ἡμέραν.

Διαγιλᾶν. διαγιλάμενοι καθ' ἡμέραν *edidimus ex cod. Peiresc.* 15, 22, 4. *ubi rectius fortasse fuerat* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι, *quod est a Reiskio propositum.*

Διαγίγνεσθαι. 1) διαγενομένων ἐτῶν δέκα, decem annis interjectis, 2, 19, 7. 2) ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διαγεγόνει, in militari vita constanter, assidue versatus erat, 16, 21, 1.

Διαγινώσκειν, 1) τινὰ, dignoscere, internoscere aliquem ab aliis, 4, 4, 5. discernere, *qua de re agatur,* 6, 46, 10. 2) decernere, statuere; διάγνω ποιεῖσθαι τὴν μάχην, 2, 66, 8. ὑπὲρ ἁπάντων διαγνωσόμενοι, judicaturi, 22, 7, 5. 8) *i. q.* διαναγινώσκειν, legere, perlegere, 3, 32, 2. 21, 9, 3.

Διάγραμμα, τὸ, decretum scriptum, edictum, 23, 10, 6 — "*sic et Josephus,* 19, 5, 1." *Ern.*

Διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, imperare milites, 6, 12, 6.—"*ut Latine dicunt,* describere milites." *Ern.* τοιούτων τινῶν συνθηκῶν διαγεγραμμένων, perscriptis his pacis legibus, 1, 62, 7.

Διαγραφὴ, solutio, numeratio pecuniæ, et expunctio debiti; τοῦ τραπεζίτου ποιοῦντος τὴν διαγραφὴν ἑκατέρῳ τῶν πρ. παλάντων, 32, 13, 7.—"*vide Salmas. de Usuris p.* 513." *Ern.*

Διαγρυπνεῖν τὰς νύκτας, 22, 9, 11.

Διαγωγὴ, 1) vita, vitæ ratio; ἀπεχέσθαι εἰς τὰ σφέτερα νόμιμα καὶ τὰς διαγωγὰς, 5, 106, 1. τὴν ὅλην τοῦ βίου διαγωγὴν ἐν τούτοις ἔχειν, 12, 3, 8. μετὰ τούτου τὸν πᾶσαν ἐποιεῖτο διαγωγὴν, cum hoc unice versabatur, tempus transigebat, 5, 27, 3. (*conf.* διάγειν.) ἀπὸ τούτων ποιεῖσθαι τὴν διαγωγὴν, his vitam sustentare, 5, 2, 10. (*Sic* τοὺς βίους διαξάγειν, 1, 71, 1.) 2) oblectatio animi, animi voluptas, 5, 75, 6. *et sic manifeste etiam* 3, 57, 9. *ubi parum recte Ernestus* profectum in discendo *interpretatus est. Eadem notione accipiendum nomen* ἀγωγὴ, 4, 20, 10. *nisi* ἐν διαγωγὴ *mutandum.*

Διαγώγιον, portorium, 4, 52, 5.

Διαγωνιᾶν, valde timere; *cum* μὴ *et subjunct.* 3, 105, 5. 4, 10, 3. 10, 38, 10. 11, 32, 5. *Cum accus.* διαγωνιάσαντες τοὺς Ῥωμαίους, μὴ πύξιοι γένωνται, 3, 102, 10. *sed et id ipsum, recte si species, vix differt a superiori constructione, nam idem valet ac* διαγωνιάσαντες μὴ οἱ Ῥωμαῖοι πύξιοι γένωνται.

Διαγωνίζεσθαι, acriter pugnare, *et nude,* pugnare. ἐπὶ πολὺν χρόνον διαγωνισάμενος, 1, 11, 14. 1, 58, 6. 2, 9, 5. ἐκθύμως καὶ γενναίως

διαγωνίζεσθαι. 3, 115, 4. *Et in præt. pass. notione activa vel reciproca.* τριακοντόρους δυνάμεις ἐν θαλάττῃ διαγωνισαμένας, quæ mari inter se pugnarunt, 1, 63, 8. διαγωνίζεσθαι πρός τινα, 2, 10, 6. 2, 20, 10. *sic* πρὸς τὴν τοῦ ποταμοῦ βίαν, 3, 43, 7. τινί, 1, 28, 2. περὶ τῆς πατρίδος, 2, 35, 8. ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, 2, 20, 10.

Διαγωνοθετῶ τινας, certaminibus implicare aliquos inter se, 26, 7, 7. *cf.* ἀγωνοθετ.

Διαδάπτειν τινά, obtrectare alicui, 4, 87, 5.

Διαδέχεσθαι, τινά, succedere alicui, 17, 3, 6. τὰ πράγματα τινός, succedere alicui in imperio, 9, 29, 1. τὴν βασιλείαν, 2, 4, 7. 4, 2, 7. 31, 12, 7. διαδέξατο παρ' αὐτοῦ τὴν ἀρχήν, 9, 28, 8. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 3, 8, 5. οἱ διαδεξάμενοι, *absol.* successores Alexandri, 9, 34, 11.

τὰ πεζικὰ στρατεύματα διαδεξάμενα τοὺς ἱππέας, 3, 115, 4. legionarii in locum expeditorum succedentes; *nisi sapiendum de* receptione expeditorum per intervalla manipulorum, *ut* 11, 22, 10. διαδεξάμενος ὁ Πόπλιος διὰ τῶν διαστημάτων ἐν ταῖς σημείαις ἕως τοὺς ἀκροβολιζομένους.

Διάδηλος, conspicuus, 6, 22, 3. 10, 41, 7.

Διαδιδόναι, distribuere, *v. c. prædam, cum dat.* 3, 76, 13. 10, 40, 10. 5, 43, 2. δίδωσιν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, 3, 85, 3. divulgare *famam, sermonem;* λόγους, 1, 32, 3. 23, 2, 2. *unde* δέδωκε λόγον *correxi* 7, 16, 7. *pro vulgato olim* δέδωκα. φήμην, 5, 39, 1. 3, 78, 8. 15, 22, 3. *Hinc* 32, 14, 7. *ubi vulgo editur* φήμης περὶ αὐτὸν διδομένης, *utique* διαδιδομένης *legendum.* φωνὴν, 1, 32, 6. τοῖς Δηλίοις διαδοθείσης ἀποκρίσεως παρὰ Ῥωμαίων, *i. q.* δοθείσης, edito responso, 32, 17, 2. διαδοῦναι τὴν πεῖραν, *quod editum erat* 18, 11, 2. *servari fortasse potuerat, eadem notione, qua* διδοῦναι, *quod ex uno codice Parisino recepimus,* experimentum sui dedit, edidit, in publicum edidit, 18, 11, 2. *sed tamen id verbum hac in phrasi insolentius.*

Διαδιδράσκειν, 15, 30, 3. διαδρὰς, 4, 81, 7. τὸν ἐπιτάξαντα καιρὸν, 4, 69, 2.

Διαδορατίζεσθαι, *non* jaculari, *ut interpretatus est Ernestus, sed* protensis hastis pugnare, *nam adjicitur* ἐκ χειρὸς, 5, 84, 2.

Διάδοσις χώρας, agri distributio, 2, 23, 1. 3, 67, 6.— " *Cl. Reiskius autem utroque loco rescribit* διάδασις. *Ego vulgatum sequor. Et* διαδοῦναι *de ejusmodi divisionibus publicis dicitur, et* διάδοσις *est ipsa distributio, et* διαδόσεις *portiones. V. Vales. ad Harpocr. in h. v.*" *Ern.*

Διαδοχή. ἐκ διαδοχῆς καὶ κατὰ γένος, per generis successionem, 6, 7, 6. ποιούμενοι τὴν ἐργασίαν ἐκ διαδοχῆς, per vices operi succedentes, alternatim opus facientes, 5, 100, 4. 16, 33, 1. 22, 11, 7. ἐκ διαδοχῆς ταῖς ὕλαις ἐμβολὰς ποιεῖσθαι, 3, 116, 8. ἐκ διαδοχῆς ταῖς σπείραις ἐπὶ πόδα ποιεῖσθαι τὴν ἀναχώρησιν, 8, 16, 5.

Διαδρέσσεσθαι ἀλλήλων, sese invicem prehendere, corripere, 1, 58, 8.

Διαδρομὴ, discursio *per urbem,* 15, 30, 2.

Διαδῦναι. διαδὺς διά τινος ἐδρεμβείας, 4, 57, 8.

Διαζευγνύειν, dividere, sejungere; *Alpium juga* διαζευγνύουσι, sejungunt *Galliam Cisalpinam a valle quam perfluit Rhodanus,* 3, 74, 4. ἡ Μηδία διέζευκται πλείοσιν ὄρεσιν ἀπὸ τῆς ἑῴας ἐπὶ πρὸς τὰς δύσεις, Media multis montibus ab oriente ad occidentem divisa est, 5, 44, 11. Σελίνους διεζευγμένη φάραγγι κοίλῃ καὶ δυσβάτῳ, pro-

funda et prærupta valle (in duas partes) dividitur, 5, 59, 6. *Sic enim videntur capienda ista verba.*

Διαζευγμὸς τῶν στρατοπέδων, disjunctio legionum, 10, 7, 1.

Διαζηλοτυπούμενοι πρὸς τὸν Σκιπίωνα, invidentes Scipioni, *Fr. hist.* 61.

Διαζωννύων. συμβαίνει τοῦτον τὸν τόπον βάχει τραχεῖᾳ διαζώσθαι, spatium istud aspero dorso e montibus decurrente transversim intercipitur, 5, 69, 1.

Διάθεσις, 1) status, conditio, ratio rei. αἱ διαθέσεις καὶ περιστάσεις τῶν πόλεων, 10, 24, 3. τοιαύτη τις ἦν ἡ περὶ τὸ ἔθνος διάθεσις, 2, 41, 3. πῶς εἰς ταύτας παρεγένοντο τὰς διαθέσεις ἐν αἷς ὑπάρχουσι νῦν, quo pacto *Romani* in eum statum pervenerint quo nunc sunt, 1, 12, 9. ἡ κατὰ τούτους μάχη τοιαύτην εἶχε διάθεσιν, 1, 27, 13. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλ. τοιαύτην εἶχε διαθ. 3, 95, 1. χωρεῖν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς διάθεσιν, ad pristinum statum, pristinam conditionem redire, 15, 31, 5. ἄκρας λαμβάνει διάθεσιν, habet rationem arcis, instar arcis est, 5, 76, 2. ἀκροπόλεως διάθεσιν ἔχουσιν αἱ Ἄλπεις τῆς ὅλης Ἰταλίας, 3, 54, 2. οὐχ ὁμήρων ἔχουσι διάθεσιν, ἀλλ' αἰχμαλώτων, non obsidum loco habentur, sed captivorum, 10, 38, 2. ἡ σύμπασα Πελοπόννησος μιᾶς πόλεως διάθεσιν ἔχει, 2, 37, 11. εἰς τὴν ἰσχάτην διάθεσιν ἦλθεν, 27, 2, 3. εἰς τὴν αὐτὴν ἐλθεῖν διάθεσιν ἐκείνῳ, in eumdem casum incidere, 28, 6, 7.

2) *Sigillatim de* adfectionibus corporis et animi *usurpatur, ut* 3, 60, 6 *sq.* 3, 6, 7. *et præsertim de* morbis, *maxime de* morbis chronicis, *ut* 2, 70, 6. 8, 14, 3. *sed et de* aliis quibusque, *ut* 3, 7, 5. *hinc cum adjectivo,* λοιμικὴ διάθεσις, pestis, morbus pestilentiosus, 2, 31, 10. *Indeque ducta metaphora,* λοιμική τις πολέμου διάθεσις ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, belli furor, velut pestilens morbus, omnes Gallos corripuerat, 2, 20, 8. *De* corruptissimo animi statu, 1, 81, 10.

3) *In rhetorum scholis* ἡ διάθεσις *est* amplificatio et exornatio *argumenti,* qua velut ad vivum depingitur res; *de qua notione vide omnino* 34, 4, 1 *et* 3. *Sic* calamitates Mantinensium a Phylarcho μετ' αὐξήσεως καὶ διαθέσεως enarratas *ait* 2, 61, 11. *Quibus ex locis probabile fit,* 10, 7, 8. *pro eo quod olim vulgatum erat,* μετ' αὐξήσεως καὶ διαβέσεως ἐξαγγέλλειν, *non* διάστασις corrigi *debuisse, sed* διαθέσεις. *Eodem denique fortasse pertinent illæ* ἐκπλησσούσας καὶ παραστατικὰς διαθέσεις, *quarum mentio fit Fr. gr.* 38.

Δίαιμος. πτύσμα δίαιμον, sputum cruore permistum, 8, 14, 5.

Διαίρειν, (*a* διαίρω) trajicere, 1, 60, 8. 5, 109, 2. 10, 42, 1. τὸν πόρον, 1, 37, 1. τὸν κόλπον, 5, 16, 5. εἰς τὴν Σαρδόνα, εἰς τὴν Σικ. &c. 1, 24, 6. 1, 39, 1. 1, 46, 6. 4, 44, 3. &c.

Διαιρεῖν, (*a* διαιρέω) dividere. δίχα διαιρεῖν, 3, 92, 1. 7, 4, 2. διελόντες εἰς δύο μέρη τὴν δύναμιν, 1, 18, 2. 1, 26, 5. τοὺς ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερα, πρόσταξι τοῖς κέρασι, *ex lectione cod. Bav.* 3, 72, 9. τὸ Λιλύβαιον ἀκρωτήριον, διαιρεῖ τὸ Λιβυκὸν καὶ τὸ Σαρδῷον πέλαγος, 1, 42, 6.

In pass. ὁ χρόνος αὐτῷ τῆς ἀρχῆς μάλιστά πως διῄρητο, dimidium fere tempus magistratus illius præterierat, 4, 37, 2. βασιλείαι διηρημέναι εἰς ἴσα μέρη, 10, 44, 3.

In med. διαιρεῖσθαι, διαλύεσθαι, partiri inter se, 1, 7, 4. 7, 4, 2.

Διαίρεσις, 1) divisio, partitio, ἐποιήσαντο συνθήκας πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ διαιρέσεως τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους, societatem inter se inierunt de

dividendis, de partiendis inter ipsos civitatibus Achæorum, 2, 43, 10. (*conf.* καταδιαιρεῖσθαι) 3, 2, 8. 9, 34, 6. διαίρεσις τῆς χώρας, divisio agrorum, 3, 40, 9. (*ut διδόσεις.*) τὰς διαιρέσεις συντάζειν, distinctiones orationis servare in legendo, 10, 47, 10.

2) ἐκ διαιρέσεως, punctim. τῇ μαχαίρᾳ ἐκ καταφορᾶς καὶ διαιρέσεως πεποίηται τὴν μάχην, 28, 13, 7. *ubi vide Fr. gr.* 107.

Δίαιτα, ἡ. ἡ κατὰ τὴν δίαιταν ἐπιμέλεια, cura disciplinæ, 1, 59, 12. τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν πυλῶν, in statione ad portam per totum diem morari, 4, 18, 2.

Διαιτᾶσθαι τὸν κακοπάθειαν, laborem tolerare, 37, 3, 4.

Διαιτυπίχειν, (*i. q.* κατίχειν) 1) tenere, habitare *regionem*, 2, 17, 5. 2) in potestate retinere, τὴν ἀρχὴν, regnum, 2, 70, 3. *portum, urbem*, 4, 55, 6. 22, 4, 7. 3) cohibere, coercere, τὰς ἐπιβολάς τινος, conatus alicujus, 2, 51, 2. τὴν ἐπιφορὰν τῶν ἐχθρῶν, 6, 55, 2.

Διαιτᾶσθαι ἐσχάτως, ad extrema redactum esse, 1, 24, 2. ἑτοίμως, paratum esse, 3, 13, 3. ἀσθενῶς, debilem, 1, 19, 1. εὐλαβέστερον πρός τι, cautius versari in aliqua re, 1, 18, 1. φιλοτίμως πρός τι, cum summo studio pro aliqua re laborare, 4, 32, 1. *Et sic cum aliis fere quibusvis adverbiis, quæ statum aliquem aut adfectionem sive corporis sive animi significant; velut* ἀφυῶς, εὐφυῶς, ἀθύμως, εἰκαίως &c. *quæ vide suis locis.*

Διαιτᾶς πεποιῆσθαι τὴν ἐπίνοιαν, frustra, 2, 50, 5. διαιτᾶς προεῖσθαι τὸν χρόνον, 3, 70, 10.

Διαιτυδονίων, prælio rem committere, prælio cernere, 1, 11, 12. 1, 19, 7. 1, 26, 2. 2, 32, 11. 3, 89, 2. περὶ τῶν ὅλων, 2, 18, 7. τοῖς ὅλοις, 2, 26, 6. ὁλοσχερῶς, 2, 32, 5. ἐκ παρατάξεως, 2, 26, 8.

Διακλάπτειν, subripere. μηδὲν διακλάπτῃ, 2, 62, 11.

Διακλείειν τινὶ τὰς χορηγίας, 1, 82, 13. διακλείειν τινα, intercludere aliquem, 3, 60, 12. (*ubi vulgo omnes* διακεκλικότων, *pro* διακεκλεικότων) ἀπὸ τῶν οἰκείων τόπων, 16, 6, 4. ἀπὸ τῆς χώρας, 1, 73, 6. ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, 10, 32, 4. *Et cum nudo genit.* διακλείειν τινὰ τῆς ἐπανόδου, intercludere aliquem reditu, 5, 51, 10. 5, 52, 4. τὸν αὐχένα ἡ πόλις διακλείει κυρίως, prorsus intersepit, 4, 56, 5. διακλείεσθαι ἀπ' ἀλλήλων, secludi, discludi a se invicem, 10, 6, 2. διακλειόμενοι, 20, 6, 8.

Διακλίνειν, τῆς ἀγορᾶς, declinare de foro, excedere, subducere se de foro, 11, 9, 8. διακλίνοντες ἀπὸ τῶν πυλῶν, postquam a porta in diversa abierunt, 6, 41, 11. διακλίνειν τὰς καταγραφὰς, declinare delectum militum, ad nomina non respondere, 35, 4, 6. διακεκλικότας τὴν φυγὴν, per fugam delapsos, *interpretatur Ernestus, parum recte; commodius Casaub.* qui e fuga declinassent; *proprie*, qui devitassent fugam, *i. e.* in fugam se pelli non passi essent, 11, 15, 5. *Absolute*, βραχὺ διακλίνας, leviter declinans, avertens se in alteram partem, paululum secedens, 7, 11, 1.

διακεκλικότων 3, 60, 12. *cum Reiskio in* διακεκλειόντων *mutandum putavimus.*

Διακολυμβᾶν, transnatare fluvium, πρός τινα, 5, 46, 8.

Διακομιδὴ, ἡ, *active*, trajectio, transvectio; τῶν θηρίων, 3, 45, 6. τῆς λείας, 4, 10, 4.

Διακομίζειν, τὸν δύναμιν διὰ τῶν στενῶν, transducere, 3, 94, 5. transvehere, trajicere, *copias per fluvium*, 5, 46, 12. 5, 48, 8. διακομίζεσθαι transvehi, trajicere, *mare vel fluvium*, 1, 23, 1. 3, 42, 8. 3, 46, 10.

Διακονία, ἡ, ministerium, *et per*

metonym. ministri, famuli, 15, 25, 4. *minus late patet quam ὑπηρεσία, ibid.*

Διάκονος, famulus. *οἱ διάκονοι fercula adponunt in epulis, 31, 4, 5.*

Διακοπή, ἡ, intercisio, interruptio, 10, 10, 13.

Διακόπτειν τοὺς δισμούς, præcidere, rumpere vincula, 3, 46, 8. *τὰς διαλύσεις*, abrumpere, impedire, 1, 69, 5. 17, 9, 4. *τὴν συμμαχίαν*, 6, 36, 2. *τὰς συνθήκας*, 18, 25, 3. *τὴν ἐπιβολήν τινος*, conatum alicujus frangere, 28, 11, 14. *διακόπτειν τοὺς μοχλούς*, distringere, 7, 18, 2. 7, 16, 5. 8, 30, 12. 8, 31, 9. *τὰς πύλας*, 7, 18, 6. *τὴν χιόνα*, pertundere, 3, 55, 1 *sq. et vs.* 4 *sq. τὴν τῶν πολιμίων τάξιν*, perrumpere, 3, 74, 4. 3, 115, 6. *torrens διακόπτει*, perrumpit *loca*, 4, 41, 9.

διακόπτεσθαι, cædi, concidi, 2, 30, 7. *i. q. κατακόπτεσθαι, ibid. vs.* 9.

Διακόρως ἔχειν ὑπό τινος,—"satietate alicujus rei defessum esse." *Ern. At ista scriptura, si μὲν οὖν διακόρως ἔχουσιν*, 26, 2, 9. *ex Ursini est ingenio, cum διαφόρως darent MSti, quod in ἀδιαφόρως fuerat mutandum.*

Διακοσμεῖν, aciem instruere, *κατὰ τὰς εἰθισμένας τάξεις διακοσμήσαντες τοὺς πεζούς*, 2, 28, 2.

Διακούειν, *cum acc. rei*, (*i. q. ἀκούειν*) 1, 32, 2. *τί τινος*, audire, cognoscere aliquid ex aliquo, 2, 50, 5. 9, 25, 4. *Cum nudo gen. pers. ὑπερηφάνους αὐτῶν ἤκουε*, 2, 7, 7. *Cum gen. rei; διακούσαντες τῶν λεγομένων*, 6, 58, 7. 17, 8, 6. *Cum περί; περὶ τῶν ὑποτόντων*, 3, 15, 4.

Διακρίνεσθαι. *διακρίνει πρός τινα*, acie decernere cum quo, 2, 22, 11. *περὶ τῶν ὅλων*, 3, 111, 2. *πρῶτοι διεκρίθησαν*, primi finem fecerunt pugnandi, e pugna discesserunt, *an* decreverunt rem? 1, 28, 6.

ἐπὶ Ῥωμαίων διακριθῆναι τινὶ περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, arbitris Romanis disceptare cum aliquo res controversas, 18, 35, 4. 22, 27, 1.

Διάκρισις πρὸς ἀλλήλους, disceptatio, 18, 11, 3.

Διακωλύειν τὸν εἴσπλουν, impedire introitum, opponere se ne quis introeat, 1, 44, 4. *τοὺς ἀποβαίνοντας*, 3, 19, 4. *i. q. κωλύειν τὴν ἀπόβασιν*, 3, 18, 12.

Διαλαγχάνειν, sortiri inter se, sorte inter se dividere; *cum accus.* 6, 33, 5.

Διαλαλεῖν, loqui, sermocinari; *τινὶ περὶ διαλύσεως*, 1, 85, 2. *διαλαλοῦντες ἐν ἀλλήλοις*, 9, 32, 1. *πρὸς ἀλλήλους*, 23, 9, 6.

Διαλαμβάνειν. 1) *i. q. simplex λαμβάνειν*, sumere, in manus capere; *ὅταν τὴν ἀσπίδα καὶ τὸν θώρακα καὶ τὸ κράνος διαλαμβάνῃ*, 11, 9, 5. *de quo tamen loco vide quæ monui ad 2, 33, 5.*

2) intercipere, præcludere; *διαλαμβάνειν τάφρῳ καὶ χάρακι τὸ μεταξὺ τῶν στρατοπέδων*, 5, 99, 9. *φυλακαῖς τὰ διαστήματα, τὰς ὁδούς, &c.* 1, 18, 4. 1, 75, 4. 4, 67, 8. 5, 46, 3. *Eodem pertinet οἱ διαληφθέντες τὰς ἐνέδρας*, 8, 16, 7. qui in insidiis erant dispositi, qui loca insidiis apta passim (alii hunc locum, alium alii) ceperant, *ut interpretatus sum in 2, 33, 5. aut*, qui viam insidiis interceperant.

3) *de mentis operatione*; perpendere, cogitare, deliberare, *μὴ διαληφθέντες τί διαφέρει &c.* 3, 6, 8. *διαλάμβανε μετὰ τούτων τί δεῖ ποιεῖν*, 4, 25, 1. *συνέδριον μετὰ τούτων, καὶ διαλάμβανε περὶ τῶν ὅλων*, 18, 28, 1. cogitando discernere, statuere, judicare; *διαλαμβάνειν συμφέρειν ὑπέρ τινος*, 2, 42, 7. *κατὰ τὰς αὐτῶν ἐρημίας καὶ κρίσεις διαλαμβάνοντες*, 4, 5, 10. *διέλαβον τὸν τοῦ στρατη-*

γοῦ σκηνὴν οὗ δεῖσθαι θῆναι, 6, 41, 2. διαλήψεσθαι τὸν καιρὸν αὐτὸς, de tempore se statuturum, justum tempus se selecturum, 15, 5, 2. ἐρῶς διαλαμβάνειν περὶ τῶν ὑποστάντων, 15, 17, 3. ὡς περὶ πολιτεύου διελάμβανε τοῦ Φιλίππου, hostem judicavit Philippum, 15, 23, 6. διέλαβε ἀποστέλλειν, statuit mittere, 30, 9, 2.

Διαλυπῶν, *cum dat.* dolere aliquid, 4, 4, 2.

Διαλέγειν, deligere, seligere, 5, 8, 3. 6, 12, 6. 6, 21, 7. 10, 40, 10. 10, 46, 4.

διαλέγεσθαι, φωνικιστὶ, Punice loqui, 1, 80, 6. τοῖς θεοῖς, cum diis colloqui, 10, 5, 5. διαλεχθέντες αὐτοῖς, *pro* ἀλλήλοις, 15, 9, 1. (*ubi* ὁ αὐτοῖς *præter necessitatem voluit Reisk.*) διαλεγόμενοι *vulgo editum erat* 15, 22, 4. *pro* διαγελώμενοι, *aut pro* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι.

Διάλειμμα, intervallum *temporis;* διαλείμματα ποιῶν τῆς ἐξαποστολῆς, 1, 66, 2.

Διαλείπειν. χρόνον οὐδένα διαλιπόντες, statim, 5, 107, 6. πεντήκοντα διαλείποντες πόδας, 6, 30, 1.

Διάλεκτος, ἡ. εἰδέναι τὰς ἰδιότητας διαλέκτους ἀδύνατον, 1, 67, 9. 1, 80, 8. *de lingua Punica,* 1, 80, 6. *de Latino sermone,* 3, 22, 3. *de Græco,* 40, 6, 3 *sq.*

Διάλεξις. κατὰ τὰς τῶν πολλῶν διαλέξεις *vulgatum erat* 6, 6, 10. *pro quo cum Reiskio* διαλήψεις *posui.*

Διαλεύειν. ᾽Αν διάλευσαν *legendum, i. e.* (veluti lapidibus) obruerunt, *pro* διάλυσαν, 18, 29, 11?

Διαλητέον, cogitandum, statuendum; περὶ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, 6, 44, 1. *cf.* διαλαμβάνειν *et* διάληψις.

Διάληψις, 1) opinio, sensus, sententia, judicium. ἡ τῶν πολλῶν διάληψις, 2, 50, 11. 3, 4, 6. 6, 6, 10. *ubi vulgo* διαλέξεις, *mendose.* οὐκ ἀσφαλεῖς διαλήψεις, οὔτ᾽ ἀποφάσεις, 4, 2, 3. τίνα χρὴ διάληψιν ποιεῖσθαι περὶ τούτου, 3, 64, 5. οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις, 21, 5, 6. ἡ περὶ θεῶν διάληψις, 6, 56, 6. ἀκολουθοῦντες ταῖς ἰδίαις διαλήψεσιν, suam sententiam, suum sensum, suum judicium secuti, 30, 17, 3. τὴν περὶ τῶν ὅλων ἐποιήσαντο διάληψιν τοιαύτην, de summa rerum hoc modo statuerunt, judicarunt, 22, 27, 1.

2) mentis consilium, animi decretum, id quod nobiscum statuimus, institutum; κρίσεις καὶ διαλήψεις, 3, 6, 7. ἐπιβολαὶ καὶ διαλήψεις, 3, 7, 7. αἱρέσεις καὶ διαλήψεις, 3, 31, 8. ἐπὶ τούτων διαλήψεων ἦσαν, 2, 46, 5. ῥᾴνειν βεβαίως ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως, 3, 89, 2. 3, 103, 6. οἱ τοιαύτας ἔχοντες διαλήψεις, qui ita animati sunt, 15, 10, 7. διαλήψεις ἀμεταθέτους ἔχοντες, 30, 17, 2. τὸ τέλος τῆς διαλήψεως, finis consilii, extremus scopus quem respicit. consilium nostrum et quo tendit, 2, 56, 16. αἱ ὁλοσχερεῖς διαλήψεις, universum institutum *scriptoris,* 8, 13, 3.

3) ἐκ διαλήψεως, punctim *ferire;* ubi pugnans adversarium hasta vel gladio, recta in eum intento, intercipit, atque ita eum ferit; οὐκ ἐκ καταφορᾶς, ἀλλ᾽ ἐκ διαλήψεως ἐρθαῖς χρώμενοι ταῖς μαχαίραις, πρακτικοῦ τοῦ πεντήματος περὶ αὐτὰς ὑπαρχόντος, τύπτοντες εἰς τὸ στέρνα καὶ τὸ πρόσωπον, 2, 33, 6. πατάξας τῷ δόρατι παιρίου, καὶ προσυπαντήσαντος τῷ σαυρωτῆρι πληγὴν ἄλλην ἐκ διαλήψεως, 11, 18, 4. ὃν δὲ συντρίβοντες τοὺς σαρίσσας, αὐτοῖς τοῖς ἐκείνων κλάσμασιν ἐκ διαλήψεως τύπτοντες αὐτῶν ταῖς ἐπιδορατίσι τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς γυμνοὺς τόπους, 16, 33, 4. *De isto usu hujus vocabuli, qui difficultatis nonnihil ac dubitationis habet, adscribere non gravabor quæ paulo uberius, quam alias solitus est, admotavit Erne-*

stus: "Ut opinor, est *cominus*; (ait) cum is, qui fecit, est intra ictum cæsim pugnantis, ipse autem brevibus ictibus punctim ferit et tundit velut acceptum in manus; unde, qui ἐκ διαλήψεως uti gladiis dicuntur, sunt συνδιαλαβόντες hostem εἰς χεῖρας, *accepto in manus hoste*, ut habet recte editio prima, non συνδεδεμένοι, 2, 33, (5.) Non bene Casaubonus vertit *subinde*, (2, 33, 6.) nec Küsterus apud Suidam, ubi locus 2, 33. a Suida profertur, sed sine interpretatione, *repetitis ictibus:* nam id separatim expressit Polybius, πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες. Hanc explicationem nostram puto esse facillimam et verbo reique aptissimam; a qua non multum discrepat Reiskiana, si eam bene cepi."—

Διαλλάττειν, differre, abesse; τούτῳ μόνῳ διαλλάττει ἡ σύμπασα Πελοποννήσου τοῦ μὲν μιᾶς πόλεως διάθεσιν ἔχειν, τῷ μὲν τὸν αὐτὸν περίβολον ὑπάρχειν &c. 2, 37, 11.

Διαλογισμὸς, cogitatio, ratiocinatio. τοιούτοις χρώμενος διαλογισμοῖς, hæc secum reputans, 3, 17, 8. τοῦ πράγματος αὐτῷ κατὰ νοῦν καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς διαλογισμοὺς προκεχωρηκότος, 17, 10, 3.

Διαλύειν, 1) dissolvere, disjungere. διαλύειν τὸ ἔθνος, dissolvere gentem, nempe fœdus et societatem, quæ inter civitates intercedit, 4, 60, 6. *et in pass.* κατὰ πόλεις διαλυθέντες τοῦ ἔθνους, 2, 40, 5. διαλύειν τὰς οἰκήσεις, demoliri domos, 4, 65, 4. *Sic in passivo, de agmine,* διαλελυμένοι ἔτεσι ἐν πορείᾳ, interrupto, sparso agmine, solutis ordinibus iter facientes, 4, 12, 11. διαλελυμένος ἀνάπλους, navigatio navibus non junctim et instructa acie, sed sparsim, nullo ordine, soluto ordine incedentibus, 16, 2, 6.

2) dimittere; τὸ ξενολόγιον, milites mercenarios, 31, 25, 7. τὰς δυνάμεις εἰς παραχειμασίαν, copias in hiberna dimittere, 3, 99, 9. 4, 66, 6 *et* 8. *Et neutraliter s. reciproce,* digredi, discedere; διέλυσαν εἰς τὰς ἰδίας ἕκαστοι πόλεις, 23, 9, 14. *quod alias verbo passivo exprimi solet; ut,* τότε μὲν διελύθησαν, 4, 86, 1. 10, 17, 8. *Idem vero verbum passivum* διαλύεσθαι *Latine etiam in passivo interpretati sumus* 5, 25, 6. τῶν δὲ οἰομένων δεῖν διαλύεσθαι, aliis censentibus dimittendas esse: *ubi tamen non male fortasse Casaubonus aliam expresserat verbi significationem,* cum alii auctores essent, ut motum hunc compesceret; *poterat pariter dicere;* ut in gratiam cum eis rediret. *Sic in medio genere, quod dicunt grammatici, poni ibi solet, ubi hoc verbum fuerit intelligendum. Vide paulo inferius.*

3) dirimere litigantes, et inter se conciliare; διαλύειν τινὰς ἐκ τῆς προγεγενημένης διαφορᾶς, 1, 87, 4. 6, 13, 6. διαλύειν τινὰ πρὸς τινὰ, 5, 68, 7. 5, 93, 1. διαλύειν τὴν ταραχὴν, sedare tumultum, 5, 15, 5.

4) dissolvere *vel* dirimere negotium *aut* consilium, *i. e.* impedire; *sic* διαλῦσαι τὸ βοηθεῖν *est* impedire ne mittatur auxilium, 29, 9, 3.

5) solvere, dissolvere debitum; *sic* διαλύειν τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, 1, 69, 3. 1, 72, 6. τὰ ὀψώνια, 1, 69, 8. τὰς συντάξεις, 5, 50, 2. τὸ χρέος, 32, 13, 4. τὴν φέρνην, 32, 8, 4.

6) *singularis prorsus usus hujus verbi obtinet,* 18, 29, 12. παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον, *ubi* enecare *interpretatus est Ernestus, Casaubonus* spiritum homini elidere; *si modo vera ibi scripturu, de quo dubitare utique licebit, quamquam certa emendatio aut satis commoda adhuc mihi non succurrit.*

διαλύεσθαι, *in verbo medio, usurpatur* 1) *notione* dimittendi copias, *sicut activum* διαλύειν, 31, 25, 5. *sed* 2) *potissimum et frequentissime de* dissolutione belli *et de* pacis compositione; διαλύεσθαι τὸν πόλεμον, 2, 7, 10. 5, 103, 3. τὰς ἴχθρας, 3, 12, 5. διαλύεσθαι πρός τινα, pacem facere cum quo, 4, 9, 5. 4, 17, 6. in gratiam redire, ignoscere, veniam dare alicui, 11, 26, 3. 11, 29, 12. *qua notione idem verbum capiendum videtur loco paulo ante ad num.* 2. *citato,* 5, 25, 6. *ubi pariter ut* 11, 29, 12. *duo hæc junguntur,* διαλύεσθαι *et* μὴ μνησικακεῖν.

Διαλυμαίνεσθαι τὰς ἐπιβολὰς τινός, irrita reddere consilia, evertere conatus alicujus, 5, 111, 4.

Διάλυσις, ἡ, 1) dissolutio belli, et pacis compositio, 1, 84, 11. 1, 85, 2. 1, 88, 2. 5, 102, 2 *sq.* 5, 107, 5. 21, 8, 1 *et* 3 *et* 5. *Et eadem notione* αἱ διαλύσεις, 1, 17, 1. 5, 102, 4 *et* 8. 5, 103, 2. 5, 105, 2. 5, 107, 5. 21, 8, 6. *Sed* αἱ διαλύσεις *in plur. commode subinde* conditiones pacis *intelligentur.*

2) dissolutio, eversio imperii; ἐπὶ διαλύσει πάντων τῶν δυναστῶν, ad evertendos, tollendos omnes tyrannos, 21, 9, 2.

3) διάλυσιν, 1, 68, 10. (*in illa phrasi* εἰς ἀδύνατον ἐμβάλλοντες τὴν διάλυσιν) *non sine veri specie Gronovius intellexit* stipendiorum solutionem.

Διαλύτρωσις τῶν αἰχμαλώτων, redemtio captivorum, 6, 58, 11. 27, 11, 3.

Διαλωβᾶσθαι τὰ ἐν τῷ ἱερῷ ἀναθήματα, corrumpere, mutilare, 11, 4, 1.

Διαμαρτάνειν. εἰ μὴ διάμαρτον, nisi eos ratio fugisset, 10, 30, 3.

Διαμαρτύρεσθαι, *cum* μὴ *et infinitivo; omisso casu personæ,* (*qui adjicitur ad* ἐπιμαρτύρεσθαι, *quod vide;*) obtestari, per deum hominumque fidem monere aliquem ne hoc faciat; *v. c.* τοῦ Ξανθίππου διαμαρτυρομένου μὴ παρεῖναι τὸν καιρὸν, 1, 33, 5. πολλὰ τῶν κυβιερνητῶν διαμαρτυραμένων μὴ πλεῖν *&c.* 1, 37, 4. *Sic* 3, 15, 5. *Et nude,* πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ κωλύοντος τοῦ Λιννίου, 3, 110, 4. *Rursus sequente* ἐπὶ τῷ; ἐγκαλῶν καὶ διαμαρτυρόμενος ἐπὶ τῷ τιτολμηκέναι, 5, 57, 2. *ubi tamen illud* ἐπὶ τῷ τιτολμ. *non tam a* διαμαρτυρόμενος *pendet, quam ab uno* ἐγκαλῶν; *et* καὶ διαμαρτυρόμενος *veluti per parenthesin intelligendum,* deum hominumque fidem obtestans.

Διαμᾶσθαι, διαμησάμενος τὴν χιόνα, effossa egestaque nive, 3, 55, 6.

Διαμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις ἱππεῦσιν, 1, 45, 7. πρός τινα, 1, 51, 9. 2, 34, 14. *Et absol.* 1, 57, 1. *Hinc, quoniam* 10, 6, 5. *codices omnes dant* ἄθρους δὲ μάχεσθαι, *ubi importunissima erat* δὲ *particula, non est dubitandum,* ἄθρους διαμάχεσθαι *debuisse illos dare, atque ita adeo corrigendum.*

Διαμένειν ἐν ἑαυτῷ, sui potentem manere, non dejici de statu mentis, 10, 40, 6. ἐπὶ τῶν αὐτῶν, in eodem statu manere, 1, 18, 6. *Absol.* ἐκείνην τὴν ἡμέραν διέμειναν, 3, 42, 9. *scil.* ἐνταῦθα, *ut est ibid. vs.* 7. χιὼν διαμεμηκυῖα ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος, 3, 55, 1. *Quod vulgo ex MStis editum erat,* οἱ μὲν αὐτῶν, εὐθὺς διαμένοντες, ἀτάκτως ἐκομίσαντο τὴν ἀποχώρησιν, 4, 12, 11. *in* διαβαίνοντες *mutavi cum Reiskio.*

Διαμετρεῖν. τὰς βίμας διαμέτρησιν, vias dimetiuntur, 6, 41, 8. *Et verbo medio, notione activa;* διαμετροῦνται τὴν περίστασιν τῆς φυγῆς, 6, 41, 3.

Διάμετρος, ἡ. κατὰ διάμετρον ἀλλήλοις κείμενα, e diametro opposita, 4, 39, 1. *Et brevius:* ἡ κατὰ διάμετρον μοῖρα τοῦ οὐρανοῦ, punctum cœli e diametro oppositum, 9, 15, 9.

Διαμιλλᾶσθαι τοῖς θυμοῖς, ira certare cum aliquo, furorem intendere, 1, 81, 9. πρὸς τὰ μειράκια διαμιλλώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις, 16, 21, 6.

Δίαμμος γῆ, arenosa terra, 34, 10, 3.

Διαμφισβητεῖν πρός τινα περί τινος, contendere, disceptare, 28, 9, 6. τὰ ἀμφισβητούμενα, res controversæ, 12, 16, 4.

Διαναγινώσκειν, legere, perlegere, 31, 21, 9. 31, 22, 1. *pro quo alibi brevius* διαγινώσκειν *dicit, quod vide suo loco.*

Διαναπαύειν τὴν δύναμιν, requiem dare militibus, 5, 6, 6. 10, 29, 1.

Διανάστασις, surrectio; κατὰ τὴν διανάστασιν, dùm sese humo erigebant, 3, 55, 5. surrectio ex insidiis, 5, 70, 8. *Conf.* διανιστάναι.

Διαναυμαχεῖν, navali prælio rem cernere, 1, 26, 2. *Cum dat.* τοῖς Ῥωμαίοις, 5, 109, 2. *conf.* διακινδυνεύειν.

Διανέμειν, distribuere, 3, 17, 10. *In verbo med.* διανέμασθαί τι, dividere, partiri aliquid inter se, 27, 16, 4. *et* διανεμασθαί τι πρός τινα, partiri aliquid cum alio, 2, 45, 1.

Διανεμητικὸς τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστοις, qui suum cuique tribuit, 6, 6, 10.

Διανεύειν τι, (i. q. ἐκκλίνειν) vitare, declinare aliquid, 1, 23, 8. *Aliud est* συνδιανεύειν.

Διανιστάναι. *In aor.* 2. διαναστὰς ἐκ τῆς νεώς, erigens se, surgens de sede in navi, (*nam navi non est egressus*) 17, 1, 6. *ubi* ἐκ τῆς νεὼς *eo referri potest, quod e navi cum Tito sit collocutus; sed commodius fortasse fuerit, si sic distinguatur oratio,* διαναστὰς, ἐκ τῆς νεὼς οὐκ ἔφησεν ἀποβήσεσθαι. *Certe* 17, 4, 1. *non est* διαναστὰς ἐκ τῆς νεώς, *sed* ἐπὶ τῆς νεώς. *Sigillatim usurpatur de* surgentibus *vel* coorientibus ex insidiis, διαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, 3, 74, 1. 8, 22, 5. *et nude* διαναστάντες, 2, 25, 8. 16, 37, 7. διαναστάντες ἐπὶ τοὺς προκεκυκλωκότας, 5, 13, 6.

Διανοεῖσθαι. *Absol.* acute cogitare, prudentia consilia capere; διανοεῖσθαι καὶ στίξαι τὸ κριθὲν δυνατὸς, 4, 8, 2. μετά τινος, deliberare cum quo, 3, 41, 8. 3, 85, 6. *Et nude,* διανοούμενος πῶς χρήσεται τοῖς τόποις, deliberans secum, 3, 93, 2. *Et cum infinit.* consilium capere aliquid faciendi; ἐπινοεῖντο ἐφέλκειν τοὺς ἵππους, 3, 43, 4.

Διάνοια, ἡ, cogitatio. φέροντες ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον ἐπί τι τῶν προειρημένων, 3, 36, 7. διανοίᾳ συνδιανεύειν καὶ συμβαίνειν εἰς τοὺς τόπους, 3, 38, 5. φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, 3, 38, 4. *ubi defecta utique aut alias corrupta videtur oratio.*

Διανύειν, permeo, pervadere; τὴν χώραν, 3, 86, 9. τὰς δυσχωρίας, 3, 51, 9. ἱκανόν τινα τόπον, 5, 48, 2. *Et absol.* τριταῖος ἀπὸ τῶν κρημνῶν διανύσας (*scil.* τὴν ὁδὸν,) ἥψατο τῶν ἱππέων, 3, 56, 1. 4, 70, 5. *Cum præpositionibus:* διανύσας εἰς τὰς ὑπερβολὰς, (*intelligendo rursus* τὴν ὁδὸν,) 3, 53, 9. ἐπὶ τὸ προκείμενον, 5, 80, 3. πρὸς τὴν πόλιν, 2, 54, 6.

Διάνυσμα, τὸ, τῆς πορείας, confectio itineris, tempus intra quod confici iter potest, 9, 13, 6. διάνυσμα ἡμερήσιον, iter aut negotium quodlibet quod intra unius diei spatium confici potest, ad quod conficiendum requiritur unius diei spatium, 9, 14, 8. τὰ διανύσματα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, itinere et negotia quævis, quæ terra aut mari peraguntur, 9, 15, 3.

Διαπατεῖν, conculcare, calcando pertundere *nivem*, 3, 55, 2. τὰ ἴλη διαπεπατημένα εἰς βάθος, paludes ad magnam altitudinem conculcatæ.

Διαπέμπειν, mittere trans *mare*.

ἵππων στρατηγὸν ἤμελλον διαπέμπειν εἰς τὴν Ἰβηρίαν, 35, 3, 6.

In verbo medio præsertim usurpatur; διαπέμπεσθαι, nuncios mittere *ad agendum de aliqua re, ad petendum aliquid;* πρός τινα, 1, 16, 5. 1, 19, 7. 4, 34, 3. 6, 58, 2. 21, 10, 2. πρός τινα περὶ βοηθείας, 5, 72, 1. εἰς τὴν πόλιν, 1, 18, 7. ὅπου διεπέμποντο διὰ τοῦ θεάτρου, traducebantur per theatrum, 12, 13, 11.

Διαπηδᾶν, transire *fossam*, 11, 18, 4.

Διαπιμπράναι, cremare. διαπρῆσαι τὰς ναῦς, 22, 26, 30. 31, 12. 11.

Διαπίπτειν, 1) elabi, evadere, *absol.* 1, 75, 6. πρός τινα, 4, 86, 4. εἰς τόπον, 1, 34, 11. 20, 11, 4. διὰ τῶν διωκόντων, 11, 17, 4. 2) dilabi, diffugere, 8, 28, 5. *ubi* οἱ διαπίπτοντες *non sunt* qui in eos incidissent, *sed* qui diffugissent. 3) excidere, *v. c.* ausu, spe. διαπεσὸν τῆς προθέσεως, si excidisset proposito, 10, 8, 9. τοῦ καιροῦ διέπεσε, opportuno tempore aberravit, 9, 18, 5. *conf.* ἀποπίπτειν. *Et inversa constructione,* ἡ ἐλπὶς, ἡ προσδοκία διέπεσεν, spes, exspectatio fefellit eos, ad irritum cecidit, 24, 5, 18. διαπεσούσης αὐτῷ τῆς ἐπιβολῆς, 5, 26, 16. 5, 92, 7. *Fr. gr.* 35. τὰ κατὰ τὴν βούλευσιν διέπεσε τοῖς βασιλεῦσι, 29, 10, 5.

Mendose 12, 15, 5. *vulgatum erat* πᾶσι διαπίπτειν, *pro* πᾶσι διαπιστεῖν. *Pariter mendose* διέπεσεν οἱ ναυίσιοι πρὸς τὸν στρατηγὸν 32, 9, 5. *pro* διέπνευσαν *vel* διέπλευσαν, *vel* διέπραξαν. εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀλλοτριότητα διαπεσόντας *ex ing. edidit Casaub. pro* διαπεσόντας, 38, 1, 4.

Διαπιστεῖν, *i. q.* ἀπιστεῖν, 1) non credere; διαπίστει τοῖς λεγομένοις, 3, 52, 6. 4, 8, 12. 32, 13, 8. *Hinc corrigendum fuit* 12, 14, 5. πᾶσι διαπιστεῖ πέρα τοῦ δέοντος λεγομένοις, 12, 14, 5. *ubi mendose* διαπίπτειν *vulgatum erat.* 2) diffidere alicui, 1, 67, 13. 1, 78, 5. 5, 40, 2. 5, 47, 4 *sq.* 15, 21, 5 *sq.* τοῖς οἰκείοις πράγμασι, diffidere rebus suis, 25, 5, 8. τῇ τύχῃ, 1, 35, 2. *Hinc correxi* 4, 71, 6. διαπίστουν, *pro vulgato* διαπίπτουν. *Et* 31, 20, 4. διαπιστούντων *scripsi, pro mendoso* διαπιστευόντων.

Διαπιστούμενον (τὸ πλῆθος) *in medio*, multitudo vix satis sibi credens, auribus suis diffidens, 18, 29, 7.

Διαπιστεύειν τι τινί, (*i. q.* πιστεύειν) alicujus fidei aliquid committere, 5, 40, 7. *Conf.* 31, 20, 4. *quo loco quum vulgo* διαπιστευόντων τῶν πολλῶν τοῖς περὶ Λυκίσκα *legeretur,* διαπιστούντων *correxi. Aliorum scriptorum locis, quæ ibi citata sunt de usu verbi* διαπιστεύειν, *adde Joseph. de Bello Jud.* I. 14. *ubi* habes πόλιμόν τινα διαπιστεύειν, *ut monuit Casaub. in Indice Græco inedito.*

Διαπλεῖν. βραχὺ διάστημα πολλῶν ὄντα ὑπερπετικοῖς ἐπιπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν, *Spicil. ex lib.* 14. *ubi* διαπλεῖν *fortasse fuerat scribendum.*

Διάπλους, ὁ, transitus navium, 1, 61, 1.

Διαπνεῖν, respirare, 3, 46, 12. ἐκ τῆς δυσχερείας *aut* δυσχρηστίας, 31, 16, 1.

Διαποθνήσκειν, emori, intermori; ἐπὶ τοῦ στόματος διαμάχεσθαι καὶ διαποθνήσκειν, 16, 31, 8.

Διαπολεμεῖν, depugnare cum aliquo, bellum conficere; διαπολεμήσας Αἰτωλοῖς, 3, 2, 3.

Διαπονεῖν τὴν χώραν, colere terram, 4, 45, 7.

Διαπόντιος πόλεμος, bellum transmarinum, 1, 71, 7. 18, 18, 1. (*Vocabulum hoc fortasse Plutarcho restituendum in Lycurg. cap.* 12. *T. I. p.* iii. *nuperæ editionis Tubingensis, ut pro* Ποντικῶν βασιλέων *legas* διαποντίων.)

Διαπορεῖν. διαπορήσας, postquam nonnihil hæsitasset, 7, 11, 5.

διηπόρει τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι, dubitabat, incertus erat, 1, 60, 6. διηπόρουν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι, consternabantur ea re, 4, 71, 5. ἄξιον βραχὺ διαπορῆσαι περὶ τούτου, πῶς &c. operæ pretium est paucis disquirere, 4, 20, 2. οὐ διαπορῶν ἐστι περὶ τῆς αἰρέσεως Τιμαίου. 12, 24, 1. *ubi particulam negantem ex conject. adjecimus; recte haud dubie, si verbum* διαπορῶν dubitandi *notione accipiatur; sed quoniam pariter* disquirere *significare potest, intelligo, non temere obtrudi illam partic. debuisse Polybio, præsertim quum ex abrupto eclogam hanc inceperit epitomator et præcedentia omiserit auctoris verba, quæ particulam illam fortasse non requirebant.*

Διαπορεύεσθαι, 1) proficisci per, transire; τὰ στενὰ, 12, 17, 2. 12, 19, 4. ἐκ τῶν πόλεων ὧν (*i. q.* ἃς διεπορεύετο, 4, 70, 2. διὰ τῆς Ῥώμης, præter urbem Romam iter facere, 3, 68, 12. 2) διαπορεύεσθαι τὰς κρούσεις τῶν αὐλῶν, percurrere varios tibiarum sonos, 30, 13, 5. 3) narrando percurrere, commemorare; τὰς ὑπαγορεύσεις, 16, 26, 2.

Διαπόρησις, consternatio, anxietas; τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπίστασιν καὶ ἀπόρησιν ἤγαγον, 28, 3, 6.

Διαποστέλλειν, mittere, *literas;* ἐπιστολὴ διαποσταλεῖσα παρ' Ἀχαιῶν, 5, 42, 7. *hominem;* προσπίπτειν τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτὸν, 31, 23, 13. *per errorem in edit. nostra est* διαποστολ. *pro* διαποστολ. *quod corrigendum tam in contextu, quam in nota subjecta.* huc illuc dimittere *ad explorandum;* πυνθανόμενος τὰ συμβαίνοντα παρὰ τῶν διαποσταλλομένων, 28, 4, 2.

Διαποστολὴ, missio legatorum, 5, 37, 3. 5, 103, 8. 14, 1, 9. διαποστολαὶ πρὸς ἀλλήλους, legationes mutuæ, ultro citroque missæ, 5, 103, 8.

Διαπράττειν, perficere; τὰ . πρὸς Μασσυλίους διαπεπραγμένα, 4, 9, 7. *Et in verbo medio;* ταῦτα διαπραξάμενος, his rebus perfectis, 4, 67, 5. 4, 80, 14. *Sic et codex Flor.* 5, 18, 1. *ubi ceteri* διαπεπραγμένος. καλόν τι διαπραξάμενος, 6, 54, 2. τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν διαπραξάμενος προσένεμε τοῖς Ἀχαιοῖς, 2, 43, 5. *ubi Casaub. interpretatur* astu in potestatem redactam; perfecit ut Megarensium civitas Achæis se adjungeret.

διέπραξαν οἱ πανίσκοι πρὸς τὸν στρατηγὸν *legendum conjecerat Reiskius* 32, 9, 5. *pro vulgato* διέπεσον.

Διαπρεπῶς. ἠγωνίσατο διαπρεπέστατα τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, egregie præ omnibus, præclarissime omnium, 10, 49, 9.

Διαπρεσβεία, legatio, 5, 67, 11. 5, 72, 9. 27, 8, 15.

Διαπρεσβεύεσθαι πρός τινα, *in verbo medio,* (*i. q. simplex* πρεσβ.) legatos mittere, 1, 11, 11. 1, 83, 8. 4, 3, 11. 4, 78, 12. 4, 79, 8. 23, 2, 17. τῶν Μασσαλιητῶν διαπρεσβευσαμένων πρὸς Ῥωμαίους, καλῶς πάσχειν αὐτούς, cum per legatos significassent Romanis; *nisi omissa ab epitomatore sunt verba,* καὶ διαπραξάντων, 33, 7, 1.

διαπρεσβεύειν, *in activo, potest* (sicut πρεσβεύειν 2, 39, 4. 35, 4, 14.) *esse* legationem obire, legatum adesse: *hinc pro* δὲ πρεσβεύοντας 18, 37, 4. *dixi, fortasse* διαπρεσβεύοντας *legendum.*

Διαπρεσβευτεύειν τὸ διαβούλιον, decreti suasorem et auctorem esse, 4, 13, 7.

Διαπτοεῖν, διαπτοεῖσθαι ἐκ τῆς πληγῆς, ex vulnere consternari, *de equis,* 3, 51, 5.

Διάπταισμα, τὸ, peccatum, erratum, 16, 17, 8.

Διάπυρος ἵμερος, ardens desiderium, *Spicil. ex lib.* 10. *num.* 1. *si modo Polybii est istud fragm.*

Διαπυρσεύεσθαι, accensis ignibus significare, 1, 19, 7.

Δίαρμα πελάγιον, trajectus per altum, per medium mare, 10, 8, 2. *cf.* διαίρειν.

Διαρμίζειν. τοῦτον τὸν τρόπον διηρμοσμένοι, in hunc modum instructi, sic comparati, 8, 7, 1. *In medio, notione activa;* ταῦτα διαρμοσάμενοι πρὸς τὰ μάλλον, 8, 27, 5.

Διαρπαγή, ἡ, 10, 16, 6. *i. q.* ἁρπαγὴ *ibid. vs.* 4.

Διαῤῥεῖν, *de fluvio,* διαῤῥεῖ τὸν Ἀπένινον, perfluit, 3, 110, 8. *De hominibus,* διέῤῥησαν, dilapsi sunt, 4, 58, 1. 15, 28, 4. ἐκ τῆς στρατοπεδείας, 1, 74, 10.

Διαῤῥήδην, (*i. q.* ῥητῶς) disertis verbis, verbotenus, 3, 26, 5.

Διαῤῥίπτειν. διαῤῥιμμένα μέρη, disjectæ partes, 1, 4, 7. κόμαι διαῤῥιμμέναι, passus capillus, 2, 56, 7. διαῤῥιμμένην ποιήσασθαι τὴν μνήμην, sparsim mentionem facere, 3, 57, 5. (*Sic alibi* διασπᾶν τὴν ἐξήγησιν.) τὸν περίβολον τοῦ Νικηφορίου διαῤῥῖψαι, septum *vel* murum disjecerat, 16, 1, 6.

Διαῤῥιπτοῦν, *a* διαῤῥιπτέω, dissipare, projicere *pecuniam;* διαῤῥίπτει τὰ βασιλικὰ χρήματα τοῖς περὶ τὴν αὐλὴν, 16, 21, 8.

Διάρσεις, ἡ, elatio. ἡ ἐκ διάρσεως μάχη, quæ fit cædendo, cæsim feriundo, 2, 33, 5. *Fr. gr.* 107. *ubi tamen* ἐκ διαιρέσεως *habent Suidæ codices, quod diversum est: conf.* 18, 13, 7. *Ad* διάρσιν *pertinet illa Plutarchi dictio in Camillo c.* 27. *p.* 353. *edit. Tubing.* τοῦ μὲν ἴφθασι, δεηρμένου κοπίδα, τῷ ξίφει τὴν δεξιὰν ἀπεκόψας.

Διαρτᾶσθαι ὑπὸ ὕδατος, in aqua suspendi, 34, 9, 10.

Διασαλεύειν, vehementer concutere, *de vento, concutiente* τὰς στοάς, τὰς βάσεις τῶν πύργων, 1, 48, 2 *et* 5. ballistis concutere machinas hostium, 16, 30, 4.

Διασαφεῖν, *abs. et cum dat. pers. et accus. rei* nunciare, significare, aperire, 1, 46, 4 *et* 13. 2, 27, 3. (*i. q.* ἀναγγέλλειν *ibid.*) 32, 1, 3. διασαφῶν ὡς τὴν Καρχηδόνα περὶ τῶν γεγονότων, 3, 87, 4. docere, exponere, 2, 1, 1. 3, 52, 5. ὑπός τινες, 2, 19, 13. *In verbo medio;* ἀπαγγέλλειν ὑπὲρ τοῦ μηδὲν διασαφήσασθαι, 31, 26, 3. *Forsan* μηδένα μηδὲν διασ.

Διασείειν τινὰ, terrere aliquem, metum injicere, 10, 26, 4. 29, 2, 5. commovere, concitare *auditores,* 18, 28, 2.

Διασημαίνειν; ἅμα τῷ τὸν Πόπλιον ταῖς σάλπιγξι διασημῆναι τὸν καιρὸν τῆς προσβολῆς, 10, 12, 4.

Διασκευάζειν, parare, disponere; τὰ πρὸς τοὺς βασάνους ὄργανα, 15, 27, 9. 15, 28, 2. οὓς εἰς δουλικὰς ἐσθῆτας διεσκεύαζεν, quos servili habitu instruxit, 14, 1, 13.

In Passivo; διασκευάζεσθαι, parare se, instruere se, 1, 33, 5. 12, 19, 6. *Et* διεσκευασμένος, paratus, *ad pugnam* instructus, 4, 18, 3. 4, 71, 3. *Hinc* 5, 76, 1. *pro* διεσκεύαζε *ponendum fuit* διεσκευάζετο. χώρα κάμαις καὶ πύργοις διεσκεύασται, instructa est, 13, 9, 1. γυναῖκες πολυτελῶς διεσκευασμέναι, magnifice exornatæ, 31, 3, 18. ἐλέφαντες διεσκευασμένοι, elephantes ornati, ad bellum instructi, 31, 3, 11. *ubi mendose vulgo* διεσκεδασμένοι.

Διασκευή, ἡ, νομαδική, pastoritius cultus, vestitus, 8, 31, 7. *liberti* habitus, 30, 16, 3. πολυτελεστάτη διασκευή, 31, 4, 3. αἱ διασκευαὶ, ornatus orationis, adparatus verborum, 15, 34, 1.

Διασκεπτίζειν. διασκεπτίζεσθαι, disjici, dissipari, *de rebus et de hominibus,* 1, 47, 5. 27, 2, 10.

Διασπᾶν, divellere; τὴν διώρυγα, 3, 57, 4. τὴν γέφυραν, 6, 55, 1. τὴν τάξιν, 1, 27, 8. 1, 34, 1. 15, 16, 2. τὸν χάρακα, 1, 17, 13. 3, 102, 4. 5, 73, 10. τὸ ἔθνος, 38, 1, 6. *Sic* οἱ Ἀχαιοὶ διεσπάσθησαν κατὰ πόλεις καὶ κώμας, 4, 1, 5. *Sed*

διεσπασμένοι ταῖς χώραις, dissiti, 5, 2, 3. ἀπ' ἀλλήλων πολὺ διεσπασμένοι στρατοπεδεύουσι, 10, 6, 3.

Διεσπείρειν. ἀνεδίδα διεσπάρησαν κατὰ τῆς νήσου, 3, 19, 7.

Διεσπεύδειν, conniti, contendere, 4, 33, 9. *conf.* 32, 9, 5. *et supra in* διεπίπτειν τοὺς στρατιώτας διεσπεύσας, incitans, *Fr. gr.* 36.

Διεσπουδάζειν πρὸς σφᾶς, 1, 82, 4. 2, 18, 8. 4, 53, 7.

Διάστασις. ἐν διαστάσει, per intervalla, 1, 18, 4. 37, 3, 8. κατὰ τὰς ὁλοσχερεῖς διαστάσεις &c. ut quisque populus longissime distat ab alio, ita &c. 4, 21, 2.

Διαστίλλειν πρός τινα, dissentire ab aliquo; Τίτου δὲ πρὸς τὸ συνέδριον διαστίλλοντος, 18, 30, 11.

διαστίλλεσθαι, *in verbo medio*, distinguere, clare, distincte, enucleate explicare; *cum accus.* τὸν δὲ διαστίλασθαι τὸν νόμον, φήσαντα &c. 12, 16, 7. προφιρομένου τοῦ στρατηγοῦ πάσας τὰς συμμαχίας, καὶ κατὰ μέρος ἐν ἑκάστῃ διαστιλλομένου, *intell.* πάντα, 23, 9, 10. *Cum* ὑπέρ. ὑπὲρ Σικελίας διαστίλλονται ῥητῶς, ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ποιοῦνται τὰς συνθήκας, ἵνα &c. de Sicilia diserte distinguunt, diserte definiunt, se de eis tantum partibus transactionem facere, quæ &c. 3, 23, 5. *Et absolute;* τούτου χάριν ἐν ἀρχαῖς τῆς πραγματείας διεστιλάμην, φήσας &c. diserte monui, 16, 28, 5. *Conf.* διαστολή.

Eadem notio etiam in activo verbo obtinet 12, 8, 4. *si vera ibi est emendatio, quam Ernesto auctore adhibuimus,* διαστῖλαι, *pro* διαστῆναι.

Διάστημα, τό, intervallum; διαστήματα, intervalla manipulorum in acie, 11, 22, 10. 15, 12, 4. 2) temporis spatium; διάστημα τετραετές, ὃ δὴ Ὀλυμπιάδα νομίζειν, 9, 1, 1.

Διαστολή, ἡ, distinctio, subtilior, enucleatior et uberior explicatio. διαστολῆς νῦν προσδεῖται, 1, 15, 6. ἄξιος διαστολῆς, qui meretur ut enucleatius de eo verba faciamus, 16, 14, 2. μετὰ διαστολῆς ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 40, 5. (*ubi opponitur* τὸ ἁπλῶς φαλαιοῦσθαι, *vs.* 4.) 36, 6, 5. περὶ τούτων ἐν ἄλλοις ἀκριβεστέραν ποιησόμεθα τὴν διαστολήν, de his enucleatius alibi exponemus, 3, 87, 9. τὴν ἁπλῆν διαστολὴν ποιούμεθα περὶ τούτων, 3, 7, 4. ἁπλουστέραν ὑπὲρ τούτων, 18, 18, 13. ποιοῦμαι τὴν τοιαύτην διαστολήν, utor hac distinctione, 16, 28, 4. οὐδεμίαν ἐποιήσατο διαστολήν, nullam fecerat distinctionem, nihil sigillatim definiverat, sed καθολικῶς solum, *i. e.* generatim de re locutus erat, 23, 9, 8. οὐ προσδέχεται τὴν διαστολὴν ἡ σύγκλητος, illam distinctionem senatus non admisit, nihil sigillatim definitum voluit, 21, 1, 5. *Conf.* διαστίλλεσθαι.

De eodem vocab. porro sic monuit Ernestus: "διαστολαί, disceptationes de re aliqua, actiones *v. c. de pace.* 5, 37. *Ecl. Leg.* 16."—*Sed, posteriori loco* (*scil.* 21, 1, 5.) *quæ sit vis dictionis, modo exposuimus; priori vero,* 5, 37, 3. *prave editum erat* διαστολὰς *pro* διαπεστολάς, *quod ex MStis restituimus.*

Διαστρατηγεῖν, *cum accus. pers.* dolo petere aliquem; οἱ Γαλάται διεστρατήγουν τοὺς Ῥωμαίους, 22, 22, 9. *Cum acc. rei;* ταῦτα διεστρατήγει, hoc strategemate est usus, 16, 37, 1.

Διαστρέφειν, a recta linea avertere et detorquere: *hinc, in acie, est* turbare, divellere ordines; ἀναχωρεῖντες ἐπὶ πολὺ, διέστρεφον τοὺς κατόπιν, 2, 30, 4. τί ἀντιπαράστημα φάλαγγος ἐν μετώπῳ διαλελυμένης καὶ διεστραμμένης, 12, 20, 6. *Tum* corrumpere, depravare; διεστρέφετο ὑπὸ πόλεως, 8, 24, 3. *Et,*

ab obsequio avertere, ad defectionem solicitare, 5, 41, 1.

Διαστροφὴ, τοῦ δήμου ἐπὶ τὸ χεῖρον, depravatio populi, 2, 21, 8.

Διαστυλοῦν, sublicis inferne fulcire murum cuniculis subfossum, 5, 4, 8. 5, 100, 4. 22, 11, 13. *De re diximus olim in Adnotationibus ad Appianum; lubet autem hoc loco transscribere, quæ de eodem instituto Apollodorus præcipit in Poliorceticis p.* 17. (*inter Veteres Mathematicos Parisiis editos A.* 1693.) "Ινα δὲ μὴ ἐπισυμπίπτῃ τοῖς ἐργαζομένοις (*nempe* τοῖς ἐρύττουσι) τὸ τεῖχος ὑπὸ χειρὸς, στυλάμασιν ἐρειδέσθω πυκνοῖς μᾶλλον καὶ λεπτοῖς, καὶ μὴ παχέσι καὶ ἀραιοῖς, ἐπάνω καὶ κάτω ευιλδος τιθεμένης, ὅπα μὴ ἐνδάκῃ ὁ στύλος τῇ γῇ, καὶ βαστάσῃ τὸ τεῖχος. "Οταν δὲ συντιλεσθῇ τὸ ἄλογ, καὶ ὀρυγὴν καὶ στρλωθὲν, περικείσθω φρύγανα καὶ ὅση πλαυστὸς ἐστιν ὕλη, σχιδακίς τε καὶ δᾷδες, καὶ πυρούσθω τὸ πᾶν. —— Καὶ οὕτω κατακαέντων τῶν ὑποστυλωμάτων, καταπεσοῦται ὅλον τὸ τεῖχος. *Hoc* suspendere *dicit Vegetius de Re Militari IV.* 24. " cum ad murorum fundamenta pervenerint,—ruinam muri tumultuario opere suspendunt." *Eodem modo Polybius* κρεμᾷν *dicit, quod vide suo loco.*

Διασύρειν, 1) distrahere, dissipare, dirimere; διασύρειν τὴν σύνοδον τῶν Αἰτωλῶν, 5, 42, 4. 2) traducere, obtrectare, calumniari; διασύρειν τινὰ *vel* τὰς πράξεις τινὸς, 4, 3, 13. 38, 4, 7. *Fr. hist.* 61. διάσυρον τὴν ἐπιστολὴν, ludibrio habuerunt epistolam, 27, 6, 8.

Διασφαλίζεσθαι, *in passivo, notione activa,* munire; τοὺς τόπους κατασκευαῖς διεσφαλισμένους, 5, 69, 2. *Conf.* ἀσφαλιζ.

Διασφάλλεσθαι, (i. q. *simplex* σφάλλεσθαι) adversa fortuna uti, infeliciter rem gerere; ἐν οὐδενὶ διεσφάλθαι, 3, 44, 10. οὐ διεσφάλη τῆς ἐπιβολῆς, 3, 81, 12. 5, 36, 1. ἐν αἷς (πράξεσι) συνῆδει πολλάκις αὐτῷ διεσφαλμένῳ, 4, 14, 3.

Διάταξις, ἡ, mandatum, imperium; πέμπειν τοὺς βοηθοὺς κατὰ τὴν διάταξιν, imperata auxilia mittere, 4, 19, 10. ordinatio testamento facta; κινῆσαι τὴν ὑπ' Ἀντιγόνου καταλυφθεῖσαν διάταξιν, 4, 87, 5. pactio, conventio; τῆς διατάξεως γενομένης τοιαύτης, hoc cum inter eos convenisset, 8, 18, 12. 8, 20, 5. διάταξιν ποιεῖσθαι πρός τινα περὶ τινὸς, 27, 11, 3.

Διαταράττειν. διαταραχθῆναι *dicuntur* elephanti in acie, *quum vulnerati* conturbantur, consternantur, et sævire incipiunt, 1, 40, 13. 11, 24, 1. 15, 12, 2. *de militibus,* διαταραχθέντες, conturbati, 8, 16, 8.

Διάτασις. μετ' αὐξήσεως καὶ διατάσεως; *sic ex conject. scripsi* 10, 27, 7. *pro* διαβάσεως. *Conf. supra in* διάθεσις.

Διατατικὸς. τοῦτ' ἄμεινον εἶναι καὶ διατατικώτερον, hoc melius fore et majorem vim habiturum, *Fr. gr.* 38. *conf.* διατείνειν.

Διατάττειν, πάντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, ordinare omnia secundum suam voluntatem, 3, 19, 11. πάντα τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν διατάξας, 11, 33, 8. διατάττειν τὸ τῶν ὠζόνων πλῆθος, in varia agmina partiri, 10, 29, 4. φόρους, tributa describere, imperare; φόρους διατεταχθέντας, 2, 13, 3. *sic* οἱ διατεταχθέντες σύμμαχοι, imperata auxilia, 5, 4, 4. δόντες αὐτῷ πᾶς δώσει &c. præcepta, mandata ei dedit, 3, 33, 6. 4, 87, 7. *Et in Medio,* διατεταχέναι περὶ τοῦ μέλλοντος κινδύνου τοῖς ἡγεμόσι, postquam ducibus de futuro certamine mandata dedisset, 5, 21, 1. *Et breviter,* ταῦτα διατεταχέναι, his rebus ordinatis, his ita constitutis, 4, 87, 13. *quod in Passivo est* τούτων διατεταγμένων, 9, 17, 5. οἱ τεταγμένοι πρὸς τοῦ Ἀπελλοῦ ἡγεμόνες, constituti ab Apelle

ad impediendum, 5, 14, 11. *Rursus vero* ὧν διατεταγμένων, 8, 30, 5. *de* mutua ordinatione *accipiendum*, ea quum ita inter ipsos convenissent. *Sic* ὁ τῷ Καμβύλῳ διατεταγμένος τόπος, locus Cambylo adsignatus, de quo eis cum Cambylo convenerat, 8, 22, 5. *Rursus vero et Activa notione usurpatur Passivum; τούτῳ γὰρ* ἐπιστεύκει καὶ διετέτακτο περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς, mandata dederat, 16, 36, 3.

Διαταφρεύειν, fossa munire, fossa intercipere, 3, 105, 11. 14, 2, 3.

Διατείνειν, 1) pertinere, pertingere; *cum* εἰς *vel* πρὸς; τὰ Πυρηναῖα ὄρη διατείνει ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης ἕως εἰς τὴν ἐκτὸς, 3, 37, 9. ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τὴν εὐαγγελίαν, sperans ad se quoque aliquatenus pertinere prosperam venationem, 8, 31, 6. ἡ σύγκλητος νομίζουσα πρὸς αὐτήν τι διατείνειν τὴν αὔξησιν τοῦ βασιλέως, existimans sua nonnihil interesse ut augeatur regis potentia, 29, 1, 2. ὡς καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐπιστασίας κρίσεως, ut qui existimarent ad ipsam etiam summam rei pertinere illud instans discrimen, 9, 5, 4. οὐχ ἕως τοῦ μέσου νομίζομεν διατείνειν τὰς ἀρχὰς, ἀλλ' ἕως τοῦ τέλους, non modo ad medium usque, verum etiam ad finem *operis* pertinere putamus bene captum initium, 5, 32, 5. τοῦτο πρὸς οὐδὲν ἔτι διατείνει, hoc nulli amplius usui est, 30, 12, 2.

2) contendere in aliquem locum; διέτεινε πρὸς Γάζαν, 5, 86, 4.

3) intendere; διατεταμένοι τὰς μάστιγας, intenta tenentes flagra, 15, 28, 2. augere; ᾤξειν δὲ καὶ διατείνειν (*pro fut.* διετείνειν) τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν πέρα τοῦ δέοντος, 5, 104, 3.

Διατειχίζειν τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἄκρας, urbem ab arce muro sejungere, 8, 34, 2.

Διατείχισμα, τὸ, murus interjectus, *urbem ab arce separans*, 8, 36, 9. murus interior, 16, 31, 5 *et* 8. 16, 33, 1.

Διατιλᾶν. δῶρα διετίλουν διδόντες, dona semper dabant, 4, 46, 3. ταύτας ἀεὶ τὰς χάριτας προεδίδοντες διετίλουν, 2, 5, 1. "*Ex quo loco patet*, (*ait Ernestus*) *in hac phrasi non intelligi necessario* perpetuitatem actionis, *nisi* ἀεὶ *redundare dicamus. Et sunt alia loca, ubi illa vis non convenit.*"— *Nobis vero visa est illa vis constanter huic verbo, cum participiis constructo, inesse; nec obstat augendæ significationis caussa adjecta particula* ἀεὶ, *præsertim apud Polybium, qui et alias cumulare synonyma verba amat.*

Διατηρεῖν, τὴν πόλιν, custodire urbem, 1, 7, 7. τὴν πίστιν, servare fidem, *ibid.* τὰς παρασκευὰς, illæsas conservare machinas, 1, 45, 14. πάντα τὰ μέρη τοῦ σώματος ἀβλαβῆ, 7, 8, 7. διατηρεῖν τῇ πατρίδι τὴν ἱερήνην, 7, 8, 4. 4, 17, 1.

Διατιθέναι, *in Activo semel tantum, aut bis, quoad quidem observavi, apud Polybium occurrit*, μίσθους διατιθέναι, 3, 38, 3. *ubi videtur cum Reiskio* διατίθεσθαι *legendum, quod constans ceteroquin usus requirit; taceo frequentissime in terminationibus verborum peccatum esse a librariis. Alterum exemplum activi usus vide infra, num.* 4.

In Medio, διατίθεσθαι, disponere, in publicum exponere, in medium proferre; *variis modis; veluti* 1) διατίθεσθαι λόγους, sermones proferre ac disponere, *i. e.* disserere, verba facere, 3, 108, 2. πολλοὺς, 3, 111, 6. 7, 7, 6. πλείστους περί τι, 1, 2, 1. μαπαίους διατίθεσθαι λόγους. 9, 32, 9. *Et in sing.* ὑπὲρ ὧν τὸν πλεῖστον διατίθεται λόγον, 3, 57, 3. *sic*, πολλὴν

διατίθεσθαι τερατείαν περί τινος, multa mirabilia narrare, *Gallice dicere* débiter, ẽtaler, 2, 17, 6. 7, 7, 1. *Et*, ταῦτα διατιθέμενος, haec disserens, 30, 2, 10. 29, 9, 15. *Hinc* διατίθεσθαι μύθους, *pro* διατίθεναι, *legendum videri* 3, 38, 3. *supra monui.*

2) διατίθεσθαι τὴν ὀργὴν εἴς τινά, iram suam in aliquem promere, effundere, 16, 1, 2 *et* 4. τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, contumeliam in deos depromere, 32, 25, 8.

3) διατίθεσθαι τὰς οὐσίας εἰς εὐωχίας καὶ μέθας, disponere bona sua *vel* de bonis suis ad convivia, *i. e.* testamento legare, 20, 6, 5. *Sed* τὴν ἀφίλωτον διατίθεσθαι τοῖς ἐμπόροις, *est*, prædam venum exponere, venumdare mercatoribus, 14, 7, 3.

4) *cum Adverbiis et accus.* κακῶς τινα διατίθεσθαι, male tractare quem; τούτους κακῶς διετίθετο, 3, 62, 4. *Et in Activo;* κακῶς διατίθει τὴν χώραν, male vexavit regionem, 33, 11, 3. *In passivo;* ὑπὸ τῶν ἁμβρων διετίθητο δυσῶς, pessime habiti sunt, 3, 74, 11.

Διατρέπειν τινα, metum alicui injicere, animum alicujus dejicere, 2, 47, 8. διέτρεψαν αὐτοὺς τοῦ μὴ τηλικουργῆσαι &c. deterruerunt eos, terrore injecto averterunt ne perficerent, 5, 4, 10.

Passiv. διατρέπεσθαι, perturbari, consternari, vereri, trepidare, 1, 33, 1. διατραπῆναι, 3, 54, 7. 3, 86, 6. 5, 54, 2. διετράπη, 1, 47, 7. διατραπείς, 5, 69, 11. 23, 14, 2. τοῖς ὅλοις, quam maxime, 10, 31, 11. (*i. q.* ὡς ἥκιστα, 23, 14, 2.) διατεταραμένος, conturbatus, consternatus, 5, 26, 11. 10, 39, 7. διατετράφθαι, 3, 108, 3. διατραπήσονται τὰ ὅλα, omnia plena consternationis erunt, 10, 12, 7. διόπερ μὴ τἄλλα τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν αὐτῷ διατραπῇ, 8, 25, 2. *Conf.* διατροπή.

Perperam et invitis MStis 3, 19, 8. τὸ λοιπὸν διάτρεψιν τοῦ βίου μέρος *editum erat; pro* διάτρεψιν.

Διατρέχειν, evadere, *citatur in Ernesti Lex. Polyb. ex* 8, 15. *quod nobis est cap.* 20. *lib.* 8. *At ibi est* διαδρᾶναι, *a* διαδιδράσκω, *non a* διατρέχω, *vs.* 8.

Διατρίβειν, περί τι, 3, 9, 9. τὸ λοιπὸν τοῦ βίου μέρος παρά τινι, 3, 19, 8. πολὺν χρόνον διατετριφὼς παρ' αὐτοῖς, 4, 57, 3.

Διατριβή. ἡδοναὶ ἀπολαύσεις καὶ διατριβαί, oblectamenta, 10, 19, 5.

Διατροπή, perturbatio, consternatio, trepidatio, 1, 16, 4. 1, 42, 11. 1, 53, 6. 3, 85, 8. 5, 57, 7. εἰς διατροπὴν ἄγειν, 8, 7, 3. εἰς ὀλοσχερῆ διατρ. 3, 53, 4. 16, 33, 3. διατροπὴν ποιεῖν τινι, commovere aliquem dicendo, ut eum pudeat et pœniteat, 11, 7, 9. εἰς διατροπὴν ἐμπίπτειν, consternari, perturbari, 16, 8, 10.

Διανηχάζειν. ἅμα τῷ διανηχάζειν, primo diluculo, 3, 104, 5.

Διαφαίνειν; *active*, τοὺς συγγενφίας ἐν τοῖς ὑπομνήμασι διαφαίνειν τὰς ἑαυτῶν φύσεις, 12, 24, 1. τῆς ἡμέρας διαφαινούσης (*scil.* τὸ φῶς τῆς ἡμέρας) 18, 5, 2. *Neutraliter*, τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, 18, 2, 5.

Διαφαύσκειν. διαφαύσκοντος *fortasse legendum* 31, 22, 13. *pro* διαφώσκοντος.

Διαφέρειν; 1) διαφέρει, interest, refert; τοῦτο γὰρ διαφέρει τοῖς Θηβαίοις, 4. 27, 4. διαφέρει αὐτοῖς τὸ σωθῆς ἰδεῖναι, 3, 21, 9. τὰ διαφέροντα τοῖς ἰδίοις πράγμασι, quæ rebus ipsius vel prodesse vel obesse possunt, 22, 1, 9.

2) διαφέρειν τινὸς τινι, differre ab aliquo in aliqua re, *sive* in partem meliorem, πρὸς τὸ βέλτιον, 18, 5, 5. 18, 11, 1. *sive* in partem deteriorem, πρὸς τὸ χεῖρον, 18, 11, 1. *Sed nude positum, usu Græcis omnibus scriptoribus vulgatissimo, intelligitur plerumque* in meliorem partem, superare, antecellere aliquem aliqua re; *qua quidem notione diversis*

medis constructum reperitur; διαφέρω σου τούτῳ, 16, 40, 10. ἐν τούτῳ, *ibid.* κατὰ τοῦτο, 3, 98, 2. περὶ τοῦτο, 10, 25, 4. διαφέρω παρά σε τούτῳ, 10, 27, 5. διαφέρω σὺ τούτῳ, 1, 88, 7. *Et absque casu personæ*, eminere, excellere aliqua re, τινί, *velut* ἀρετῇ, μέγεθι, κάλλει; *et* πρός τι, *velut* χώρα διαφέρουσα πρὸς πάντα τὰ γινόμενα, regio excellens omnibus terræ proventibus, 3, 87, 1. *Sic*, τοσούτῳ τὸν περὶ τῶν ψυχῶν ἀνδρῶν λόγον διαφέρειν εἰκὸς πρὸς *vel* ἢ ἐπανιέσθωσαν, 10, 24, 4. *Denique prorsus absolute*, διαφέρων, eximius, egregius, præcipuus, singularis; ἤ τι κρανγὴ καὶ τὸ σύστεμμα διαφέρον ἦν πρὸς αὐτοὺς τοῖς ἔργοις, 1, 45, 10. διαφέρουσαν χρείαν παρέχεσθαι, 1, 61, 3. οἱ δέξαντές τι παρεγχίσαι διαφέρον, 6, 39, 2.

3) διαφέρεσθαι (*in Pass.*) πρὸς ἀλλήλους ταῖς γνώμαις, sententiis inter se dissidere, 4, 23, 7. διαφέρεσθαι περὶ πραγμάτων, judiciis de re publica dissidere, 17, 14, 10. *et nude* οἱ διαφερόμενοι, diversa sentientes adversarii, 7. 14, 3. διενεχθῆναι πρός τινα, dissidere cum quo, *vel* a quo, 1, 8, 3. νεανίσκων δυοῖν περί τινος εἰκότου διαφερομένοιν, duo adolescentes controversiam inter se habebant de servo quodam, 12, 16, 1. τῶν δὲ πρὸς πᾶν διαφερομένων, illis vero de omnibus rebus controversiam moventibus, 25, 5, 11. *Pro* ὑπὲρ πραγμάτων διαφερόμενοι, 40, 3, 8. *utique* ὑπὲρ πραγμάτων *scribendum*, de republica dissentientes, inter se contendentes.

Eadem fere notione, in Activo quoque usurpatur idem verbum, hoc modo: τὰ διαφέροντα τῷ βασιλεῖ πρὸς τοὺς Γαλάτας, ea quæ controversa erant regi cum Gallis, controversiæ quas habebant rex cum Gallogræcis, 31, 13, 1. οἱ αὐληταὶ διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς, dissonas facientes tibias, dissonantia canentes, 30, 13, 8.

Διαφερόντως, præ ceteris, eximie, egregie, singulariter, valde, admodum; εὐδοκιμῶν παρὰ τῷ πλήθει διαφερόντως, 1, 9, 2. ὄντες ἐν παντὶ φιλότιμοι διαφερόντως, 1, 39, 7. πόλις τύχοι διαφερόντως ἐσφαλισμένη, 1, 42, 7. δύναμις γεγυμνασμένη διαφερόντως, 3, 35, 8. δύο παραγγεῖαι σχεδὸν διαφερόντως, duæ rates præcipua diligentia compactæ, 3, 46, 4. περίσκεπτον εἰς ὁμοιότητα διαφερόντως ἐξεργασμένον, 6, 53, 5. ἡ τῶν Ἠλείων χώρα διαφερόντως εὐκτῖται, præ ceteris frequens est habitatoribus, 4, 73, 6. 4, 74, 8. *Adde* 3, 72, 3. 3, 76, 7. 3, 84, 1. 5, 8, 1. 5, 22, 3.

Διαφεύγειν, evadere, effugere; *absol.* 1, 21, 11. 1, 23, 7. 11, 17, 2. *Et cum accus.* διαφεύγοντες τὸν περὶ Δελφοὺς κίνδυνον, 4, 46, 1. 1, 25, 3. *&c.*

Διαφθείρειν, 1) corrumpere, perdere; τὰς τῶν ὑποταττόντων παρασκευάς, 1, 48, 1. τὰς οὐσίας, bona perdere, dissipare, 6, 9, 6. ναῦς, perdere, deprimere naves, 1, 25, 3. *et in passivo* διαφθείρεσθαι ὕδασι σκάφη, 1, 28, 14. τὰς ἀγορὰς διαφθαρῆναι συνέβη κατὰ θάλατταν διὰ χειμῶνος, perierunt, 1, 82, 6. διέφθειρε τὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς μάχης ἴδιον, corrupit id quod pugnæ Romanorum proprium est, 2, 33, 7. *Est et ubi* amittere *potius, quam* perdere, *interpreteris; velut, de magno militum numero, quem Hannibal in Alpium transitu* διέφθειρε, amisit, 3, 60, 5. (*Sic* καταφθείρειν, 3, 64, 8.) *De* corruptione animi et ingenii, διαφθαρῆναι τῇ ψυχῇ, 12, 23, 2.

2) occidere, 1, 7, 11. 1, 17, 13. 3, 65, 11. 3, 86, 5. ἐν χειρῶν νόμῳ, in ipso discrimine, 1, 82, 2. *Et in passivo*, διαφθείρεσθαι, διαφθαρῆναι, occidi, cadere, perire, 1, 9, 4. 1, 19, 11. 1, 34, 6. 1, 57, 8. ἐν χειρῶν νόμῳ, 1, 34, 5. i. q. ἐν αὐτῷ τῷ κινδύνῳ, in ipsa pugna, 1, 87, 10.

Διαφθορὰ, ἡ, corruptio *largitionibus effecta*, 5, 60, 10. interitus *Gallorum ad Delphos*, 2, 20, 6. *διαφθορὰ τῶν ἔργων, nempe τῶν μηχανημάτων*, corruptio, destructio operum et machinarum, 1, 48, 3 *et* 8.

Διαφιέναι, *τὰς δυνάμεις*, exercitum dimittere *domum, in hiberna*, 2, 54, 14. 2, 55, 1. 4, 14, 4. *τοὺς πολλοὺς*, dimittere concionem, 3, 109, 13.

Διαφορὰ, 1) differentia, diversitas, *τινὸς πρός τι*, 1, 63, 8. *ἡ τῶν ἰδιωμάτων διαφορὰ*, 1, 17, 11. *ἡ πρὸς τὸ βέλτιον διαφορὰ*, præstantia, 6, 56, 6. *Sic nude, τηλικαύτην ἐποίει διαφορὰν* (intell. *πρὸς τὸ βέλτιον*) *παρὰ τὴν τῶν προτέρων στρατηγῶν ἀπειρίαν*, 1, 32, 7. *αἱ ὁλοσχερεῖς διαφοραὶ τῶν ἡλικιῶν*, maximæ differentiæ, diversitates ætatum, *et metonymice*, diversissimæ ætates, ætates quam maxime diversæ, 3, 78, 2.

2) *Per similem metonymiam, ἡ διαφορὰ et αἱ διαφοραὶ sunt* res diversæ, diversa genera, diversæ classes rerum, diversæ partes. *αἵτινές εἰσι καὶ τοσαῦται διαφοραὶ παρὰ Ῥωμαίοις καὶ τῶν ὀνομασιῶν, καὶ τῶν ἡλικιῶν, ἔτι δὲ τῶν καθοπλισμῶν ἐν ἑκάστῃ στρατοπέδῳ*, hæ et tot sunt diversitates, partitiones, hæ et tot diversa genera sunt nominum, ætatum, et armaturæ, in quaque legione, 6, 21, 8. *αἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφοραὶ*, cœli differentiæ, *i. e.* diversæ cœli partes, diversæ mundi plagæ, 5, 51, 8. *sic et in singulari, ἑκάστη διαφορὰ τῶν προειρημένων*, 3, 36, 7. *Rursus αἱ διαφοραὶ τῆς οἰκουμένης sunt* tres illæ partes, *Europa, Asia, Africa*, in quas *a veteribus* distribuebatur terra, 3, 37, 1 *sq. Eodem modo αἱ ὁλοσχερεῖς διαφοραὶ* 4, 38, 4. *sunt* majores et summæ partitiones cœli et terræ.

3) dissidium, controversia, inimicitia; *διαφορὰ καὶ στάσις*, 1, 67, 2. 1, 87, 4. *ἡ πρὸς τὸν βασιλέα διαφορὰ*, 5, 26, 2. *αἱ διαφοραὶ*, controversiæ, 24, 4, 7. *Huc referri possunt αἱ διαφοραὶ τοῦ ὄρους*, dissidia montis, ubi mons in plura juga, in plura dorsa dividitur; *quibus opponuntur αἱ συγκλείσεις*, loca ubi illa diversa juga ac velut diversi rami in unum coeunt, 5, 44, 7.

Διάφορον, τὸ, pecunia, 4, 18, 8. *ἀκρίβεια περὶ τὸ διάφορον*, diligentia in re pecuniaria, attentio ad rem familiarem, 32, 13, 11. *τὸ περὶ τὴν τοῦ διαφόρου τίμησιν*, 6, 45, 4.—" *ubi legendum puto κτῆσιν, ut patet e contextu et sequentibus.*" *Ern.—Mihi videtur, cum e contextu tum e seqq. præsertim ex cap.* 46. 2. *pariter et τίμησιν et κτῆσιν posse defendi; sed adoptanda utique fuerat ea scriptura, quam plerique iique probatissimi libri præferebant, κτῆσιν.—κρίνει ὁ δῆμος καὶ διαφόρου πολλάκις*, judicium sæpe exercet populus etiam in criminibus ære luendis, 6, 14, 4. *Et in plur. τὰ διάφορα, eodem significatu; διάφορα προτίθησι*, pecuniam offerre, 23, 8, 11. *χρῆσθαι τοῖς διαφόροις ἱκανὸν χρόνον*, 32, 13, 13.

Διάφορος, eximius, excellens; (*i. q. διαφέρων, quod vide in διαφέρων, num.* 2.) *πέντημα διάφορον*, 6, 23, 7.

Διαφόρως *ἀπειργασμένος*, exquisite elaboratus, 13, 7, 2. (*i. q. διαφερόντως, quod vide.*)

διαφόρως mendose dederant MSti 26, 2, 9. *pro ἀδιαφόρως.*

Διαφυλάττειν *τὴν πρός τινα πίστιν*, fidem servare alicui, 1, 78, 8. *διαφύλαξις ἑαυτῷ τὴν ἀρχὴν ἀντιβούλευτος*, 7, 8, 4. *τὰς αἰσθήσεις ἀπάσας*, 7, 8, 7. *διαφυλάξαι τοὺς συμμάχους*, tueri socios, *Fr. hist.* 67. *διαφυλάξαι πατέρων τὸ κύριον ἔργα*, 15, 4, 11.

Διαφωνῶν. " *διαφωνῶ τι*, non convenit pactis, *scil.* in summa pecuniæ ex pacto solutæ; *qui dis-*

sensus est, cum aliquid desideratur, non totum persolutum est; unde in re pecuniaria διαφωνῶ *de* residuis *dicitur. Vide Wesseling. ad Diodor. T. I. p.* 208." *Ern.*— ἐάν τι διαφωνήσῃ τῶν ἀποδεδομένων χρημάτων, si quid desideratum fuerit in pecuniæ pensione, 22, 26, 23.

Διαφώσκει,—" *scil.* ἡμέρα," *Ern.* dies illucescit, 31, 22, 18. *Possis et* ἡ ἡμέρα *intelligere, quod adjectum supra vidimus ad* διαφαίνω. *Conf.* διαφαύσκω.

Διαχειρίζεσθαι, interficere. Ἀντίοχος διαχειρισάμενος τὸν Ἀχαιὸν, 8, 23, 8.

Διαχλευάζειν, ludere, jocari, illudere; τινὰ, 17, 4, 4. 39, 2, 13. *et absol.* 30, 13, 12.

Διάχρυσος ἐσθὴς, vestis auro distincta, *viri censorii*, 6, 53, 7. διάχρυσοι στολαὶ, 31, 3, 13. ἰφαντίδες, 31, 3, 10.

Διαχύω. διαχυμένοι, diffusi, 8, 29, 4.—" hilariores, *inprimis e convivio. Sic Lucian. Symp.* 18." *Ern.*

Διαχωρεῖν. παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖ τοῦτο, apud alios hoc succedit. 18, 23, 3.

Διαψεύδεσθαι. διεψεῦσθαι τῆς ἀληθείας, aberrasse a veritate, 3, 26, 5. τῆς αἱρέσεως τοῦ βασιλέως, falsum esse opinione sua de sententia regis, 5, 56, 5. τοῖς λογισμοῖς, 3, 16, 5. 3, 17, 11. τῶν ἐλπίδων, excidere spe, 20, 12, 1. διαψευσθῆναι τῆς πράξεως, excidere conatu, 5, 97, 6. 5, 99, 1. τοῦ κρατεῖν τῶν ἀντιταξαμένων, 3, 69, 12. τῆς συμμαχίας, spe auxiliorum excidere, 29, 10, 7. πάντων τούτων διαψευσμένοι, *Fr. hist.* 5.

Et notione activa, ὃν (ἐλπίδων) ὑμεῖς τὴν πατρίδα μὴ διαψεύσησθε, quam spem patriæ vos ne frustremini, ne committatis ut patriam hæc spes fallat, 3, 109, 12.

Διαψιθυρίζειν, fremere, susurrare, 15, 26, 8.

Διδασκαλεῖον, schola, 30, 20, 7.

Διδασκαλικῶς ὑποδεικνύειν περί τινος, docte, subtiliter, via ac ratione exponere de re, 6, 3, 5.

Διδάσκαλος ἐναργέστατος, 1, 1, 2.

Διδόσθαι. σαφῶς ὑμῖν διδιδάχαμεν *olim editum erat* 5, 105, 9. *pro* σαφῶς εἰρῆσθαι διδιδάχαμεν.

Διδόναι. ἂν πού σοι αὐτοῖς ὁ θεὸς δῷ, si quando Deus bene cum eis egerit, 4, 21, 11. διδομένου τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν, *ex usu mathematicorum*, dato numero peditum, 6, 32, 1. ὥστε μηδὲ βουλὴν διδόναι τοῖς πρωτεύουσι, ut ne consultandi quidem locum darent, *aut* ne facultatem quidem in senatum conveniendi, 30, 14, 5.

διδόναι, *pro* offerre; (*de quo usu conf. Indicem nostrum Græcitatis Appiani*) διδομένων χρημάτων ἐπὶ τῷ τοῦ διδόντος συμφέροντι, τούτων ἀπέχεσθαι, 32, 8, 6. *Sic verba illa,* πίστις δίδου τῶν ἐκγόνων, 3, 100, 3. *intelligenda videntur* pignora obtulit promissorum, *vel, ut Casaubonus vertit,* paratus fidem dare facturum se quæ pollicitus fuisset.

διδόναι λόγον ἑαυτῷ; *vide* λόγος.

Phrasis διδόναι ἑαυτὸν, *vel* αὐτὸν *pro* ἑαυτὸν, *varie usurpatur:* διδόναι ἑαυτὸν εἰς ἔντευξιν, dare se in colloquium, *i. e.* adeundi sui facere potestatem, 3, 15, 4. εἰς τὰς χεῖρας (τινὶ) familiariter conversari cum quo, 3, 52, 7. (*cf.* χείρ.) εἰς τὴν χεῖραν, negotium in se suscipere, rem adgredi, 8, 18, 11. ἐπὶ πράξεις. 10, 6, 10 *sq.* εἰς κινδύνους, offerre se periculis, suscipere pericula, 3, 17, 8. 10, 3, 7. 10, 13, 1. εἰς τόπους παρεμβόλους, in periculosa loca se immittere, 5, 14, 9. εἰς τοὺς πολεμίους εἰκῇ προσπίπτοντες, καὶ διδόντες σφᾶς αὐτοὺς ἐκουσίως, ἀπόθνησκον, sponte se offerentes, *scil.* cædi, 2, 30, 4. οὐδεὶς ἂν ἐκὼν εἰς

πρόβηλον ἀπιστεῖν καὶ καταφρόνειν ἑαυτῶν αὐτὸς, nemo ultro committere voluerit, ut manifesti mendacii arguatur, et contemtui sese exponat, 32, 8, 10.

"Φήμας διδομένας, pro διαδιδομένας;" *Ern.*—*Et equidem corrigendum utique* διαδιδομένας *aut* διαδεδομένας *putem*, 32, 14, 7. *Conf.* διαδιδόναι.

Διαγγυᾶσθαι, per sponsores se obligare, sponsores dare; διαγγυήσαντες ἱππαγέλους, 17, 9, 13.

Διαίρειν, dirimere, separare, 5, 45, 10. 5, 55, 7. τὸ Ἀπέννινον ὄρος διαίρειν πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ῥύσεις, τὰς μὲν εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, τὰς δὲ εἰς τὸν Ἀδρίαν, 3, 110, 9. διαίρειν τινὶ τὴν ἔξοδον, præcludere, intercludere alicui exitum, impedire, 1, 75, 5.

Διαβάλλειν χώραν τινὰ, exercitum transducere per regionem, peragrare regionem cum exercitu, 4, 68, 5. τὸν ἔρημον, 10, 28, 1. οὓς (τόπους) ἔδει διαβάλλειν αὐτὸν, 10, 29, 3.

Διαβολὴ, ἡ, *et* αἱ διαβολαὶ, transitus *per montem aut per montium angustias*, 1, 75, 4. 3, 40, 1. 3, 92, 11. 3, 93, 10.

Διαπίπτειν, *vide* διαμείπτειν.

Διαπλεῖν, *in pugna navali*, per hostiles naves suam navem transmittere, ut conversione facta illas a tergo adoriamur, 1, 51, 9. 16, 4, 10. ("Thucyd. 1, 50." *Ern.*) *Conf.* διαπλεῖν, *et* ἐκδιαπλεῖν, *et* διάπλους.

Διάπλους, ὁ, κατὰ τοὺς διάπλους, dum per hostiles naves discurrunt, perrumpunt, transvehuntur, 16, 4, 14. *conf.* διαπλεῖν.—"*Est pariter vocabulum Thucydidis ex* 1, 49. *ubi Schol. interpretantur*, ἐμβολαῖς καὶ πάλιν ὑποστρόφοις, καὶ πάλιν ἐμβολαῖς. *cf. ad* 7, 89. *et quos ad priorem locum laudat Duker.* *Usus tamen est verbo jam Herodotus* 4, 179. *ubi videtur esse* exitus navis ex aliquo loco, *quomodo interpretantur hanc vocem Lexica. In loco Polybii verbum tantum* transitum navis per naves hostium *exprimit, non qui fugæ caussa fiat, sed qui obsit hostibus, remos navium hostilium detergat, et post quem fiat conversio navis, ut redeat ad suos, et rursus impetum faciat. Similiter verbum* διαπλεῖν *in l. c. tantum actum* naves agendi per hostiles naves *exprimit.*" *Ern.*

Διελέγχειν, refellere, mendacii arguere, 7, 3, 3.

Διήκειν, in longum extrahere. τοῦ χρόνου διηκμάκοτος, 31, 26, 4. διηκμακότων τῶν διαβουλίων, in longum tractis deliberationibus, 28, 2, 4. *ubi vereor ne immerito tenuerim Casauboni interpretationem*, dissidentibus sententiis.

Διημπίπτειν, *idem quod* ἐμπίπτειν μετ' αὐτοὺς (*i. e.* ἑαυτοὺς) λαθεῖν εἰς τὴν περὶ Ῥωμαίους ἀλλοτριότητα διημπίπτοντας, 38, 1, 4. *ubi Casaub. ex ing.* διαπίπτοντας *edidit, Reiskius* διιπτοντας *maluerat.*

Διοικεῖν, administrare, curare, *v. c.* regnum, regni negotia, τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, 1, 9, 6. βαθύμως διοικεῖν τὰ κατὰ τὴν φυλακὴν, custodias negligenter agere, 4, 57, 3. διοικεῖν. τὸ δίκαιον, justitiam administrare, jus dicere, *absol.* 20, 6, 1. *et cum dat.* alicui, 4, 73, 8. *Cum de controversiis agitur, significat* componere, terminare *litem*; διοικεῖν τὰ πρός τινα *sc.* ἀμφισβητούμενα, 18, 34, 10. λόγῳ διοικεῖν τὴν ἀμφισβήτησιν, 5, 1, 5. *et* περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, 3, 21, 6. Sed τοὺς βίους διοικεῖν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γινομένων, est vitam sustentare, 1, 71, 1. ἐν τῇ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ διοικεῖν τοὺς συμμάχους, perhumaniter agere cum sociis, 3, 77, 4.

Διοικονομὴ, ἡ, exitus negotii; καὶ ταῦτα μὲν τοιαύτης ἔτυχε διοικονομῆς, 24, 2, 11. *præcipue* exitus et terminatio controversiarum, finis

belli, pacis compositio, 5, 102, 3, 5, 103, 3. 25, 5, 7. τὴν διξαγωγὴν ποιεῖσθαι, 4, 26, 3.

Διεξιέναι χώραν, per regionem transire, 4, 25, 4. διέξιμεν τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις, exponemus, *præs. pro fut.* 4, 1, 3.

Διεξέρχεσθαι (*ut* διεξιέναι) exponere, enarrare, 2, 12, 4.

Διεξικνεῖσθαι, pervenire, 10, 26, 3.

Διέξοδος, ὁ, exitus, finis: τὰ ἔργα τοιαύτην εἴληφεν διέξοδον, 2, 1, 3. 3, 41, 1. δεῖν γίγνεσθαι διέξοδον τῶν πρὸς ἀλλήλους, fieri finem debere litium, 23, 2, 2.

Διεργάζεσθαι, facere, perficere, conficere. ταῦτα διεργασάμενοι, 4, 22, 1. πολλὰ καὶ κακὰ διειργάζοντο, 3, 73, 7.

Διερεθίζειν, ad iram provocare, 9, 18, 9.

Διεριδίσθαι, περὶ τῆς χώρας, de loco inter se contendere, 5, 84, 3. πρός τι, reniti postulato, 22, 7, 14.

Διερινεῖν. συνέκρινε καὶ διεκρίνα τὰ λεγόμενα, 14, 3, 7. τῷ Σκιπίωνι πάντα διηρεύνητο πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 14, 2, 1.

Διερμηνεύειν, interpretari, 3, 22, 3.

Διεῤῥιμμένως, interrupte, sparsim *de re verba facere, et obiter*, 3, 58, 3.

Διέρχεσθαι, 1) præterire; ἅμα τῷ διελθεῖν τὰς ὑπ' ταῖς ἀνοχαῖς ἡμέρας, 20, 10, 17. διελθούσης τῆς πανηγύρεως, peracta celebritate, 18, 30, 1. 2) transire; διελθὼν τὴν Θετταλίαν, Thessaliam emensus, 4, 61, 1. *Sic* 22, 20, 4. *ubi facile adparet, verbum* διερχόμενος *non ad* τὸν Σαγγάριον *referendum, sed ad regionem quam transiit Manlius priusquam ad Sangarium fluvium pervenisset.* 3) διέρχεσθαι ὑπὲρ τοῦ πολέμου, (*i. q.* διεξέρχεσθαι) exponere, enarrare bellum, 1, 13, 10.

Διερωτᾶν τινα, μὴ &c. interrogare aliquem, an &c. 5, 50, 12.

Διερευνᾶν, 1) dispicere, disquirere, examinare *rem*; ὑπέρ τινος, 2, 56, 4. περί τινος, 3, 28, 5. τί, 31, 13, 1. *Sic in pass.* ὁ περὶ πολιτικῶν λόγος ἀκριβέστερον διερευνᾶται παρὰ Πλάτωνι, subtilius disquiritur, excutitur, 6, 5, 1. *Sigillatim vero de* cognitione et dijudicatione causarum controversarum; *velut* διερεύνων τὰ διαφέροντα, *loco modo citato*, 31, 13, 1. τὰς διαφορὰς, 24, 4, 7. 24, 2, 1. διερευνῆσαι περὶ ὧν οἱ ἄνθρωποι ἀμφιβάλλουσι, 40, 10, 2. *Hinc et cum dat. pers.* διερευνᾶν τινι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, de controversiis aliquorum cognoscere, jus eis dicere, arbitrium facere, 31, 9, 7.

2) intelligere; ὥστε τοὺς συντεταγμένους ἕνεκα μείζους διερευνᾶν, 3, 22, 3. rectum judicium facere, recte statuere; οὐκ εἰκὸς παῖδα περὶ τηλικούτων δύνασθαι πραγμάτων διερευνᾶν, 4, 34, 1. discernere; διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐδὲ τὸ δυνατὸν καὶ τὸ μὴ δυνατὸν δύνασθαι διερευνᾶν, 12, 22, 6.

Διευλαβεῖσθαι, (*i. q.* εὐλαβεῖσθαι) timere, vereri, *cum acc.* 14, 2, 7. *cum* μὴ *et optativo subjunct.* 21, 13, 5. 28, 7, 7.

Διευτονεῖν, vim habere, *de fluxu aquæ in Bosporo Thracico*, 4, 43, 8.

Διευτυχεῖν. διευτυχήκει πάντα τὸν χρόνον, *Fr. gr.* 22.

Διέχειν, *active*, τὰς χεῖρας, in diversa porrigere *vel* extendere manus, dirimere studere pugnantes, 4, 52, 1. *Fr. hist.* 48.

Neutraliter, i. q. ἀπέχειν, distare; διεσχόντες ὡς δύο σταδίους τῆς παρεμβολῆς, 5, 103, 6. 1, 42, 6. 4, 64, 5. &c. *Ad verba* οὐκ ἔλαττον ἔτεσι σταδίων, 10, 49, 4. *ex conject. adjeci* δίσχοντας.

Διήγημα, τὸ, narratio, 1, 14, 6. ἱστορικὸν, fabulosa, quales venditant mercatores, 4, 39, 11.

Διήγησις, ἡ, narratio, 3, 36, 4. 4, 40, 1. &c. *An* διηγήσεις *le-*

gendum, pro διαλύσις, 22, 25, 10?

Διαῦῦ, percolare, eluere, 34, 9, 10.

Διάγειν. ὁ Ἀπέννινος διὰ μέσης τῆς Ἰταλίας διάγων, per mediam Italiam porrectus, 2, 16, 4.

Διάδρα, τὰ, tribunal, podium, 27, 1, 6.

Διᾶναι, *a* διάημι; μὴ διᾶναι διὰ τῆς χώρας πολεμίους ὑπὲρ Ῥωμαίων, non dare transitum per fines suos hosti adversus Romanos tendenti, 22, 26, 2.

Διᾶναι, *a* διάημι, transire; διὰ μέσης Πελοποννήσου διήσαν, 4, 13, 4. διάημι τὰς δυσχερείας, 5, 23, 8. τὸν ποταμὸν, trajecit flumen, 32, 18, 1.

Διΐπτασθαι, transvolare, pervolare, 5, 9, 5.

Διᾶσθμεῖν λιμένους, per Isthmum transducere, 4, 19, 7. *cf.* ὑπερισθμεῖν.

Διᾶστάναι; *in aor.* 2. *et præt.* 1) τῆς θαλάττης οὐ πολὺ διάστημα, haud procul distat a mari, 5, 44, 5. 2) διάστημα τοῦτο ἐκείνου, hoc differt ab illo, (*i. q.* διαφέρει) 3, 6, 6. ἃ πλεῖστον διεστᾶσι, quæ plurimum inter se differunt, 6, 3, 11. 3) διάστησαν, discesserunt, 10, 3, 6. 4) διεστῶναι πρός τινα, dissentire et sejungere se ab aliquo, 3, 8, 3.

Διᾰχνάναι περὶ τὰς προνομὰς, perscrutari pabulandi et prædandi caussa, 4, 68, 3.

Δικαιοδοσία, ἡ, 1) juris redditio, juris dictio, exercitium judiciorum, judicium, 20, 6, 2. 23, 2, 1 *et* 10. *conf.* 24, 1, 2. εἰς δικαιοδοσίας προκαλεῖσθαί τινα περὶ τῶν γεγονότων καὶ περὶ τῶν μελλόντων, in jus vocare aliquem, provocare aliquem, ad reddendam rationem factorum, ad satisfaciendum pro factis, et ad cavendum de futuris, 4, 16, 4. ἡ περὶ τῶν ἐγκλημάτων δικαιοδοσία, 38, 3, 2. αἱ περὶ τῆς κοινῆς δικαιοδοσίας νόμοι, 40, 10, 5. 2) disceptatio juris; Φιλίππου συγκλωσθέντος εἰς τὴν (κατὰ τὸ σύμβολον) δικαιοδοσίαν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, 24, 1, 2. *nempe ibi passive accipiendum vocabulum,* Philippo coacto submittere se jurisdictioni, coacto ad caussas disceptandas cum finitimis (ex recepta juris formula.) *Sic et* 24, 1, 12. 3) peculiaris formula secundum quam jus dicitur, ex cujus præscripto judicantur caussæ, (*quod alias* σύμβολον *vel* δικαιοδοσία κατὰ τὸ σύμβολον *dicitur*) 32, 17, 4. *Fragm. gramm.* 39. *Conf.* cursus 24, 1, 12.

Δικαιολογεῖσθαι, περὶ ἑαυτοῦ, de jure suo disceptare, caussam suam agere, 3, 20, 10. 3, 21, 6. 25, 9, 7. πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, 4, 3, 12.

Δικαιολογία, ἡ, disceptatio juris, 3, 21, 3 *et* 6. 5, 67, 4 *et* 11. συνίστασθαι τὴν δικαιολογίαν, caussam suam defendere, 20, 9, 7. 27, 7, 3.

Δίκαιον, τὸ, 1) jus, justitia. τὸ δίκαιον διεξάγειν, *vide* διεξάγειν. τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων, jus repetere ab eis qui injuria nos adfecerint, *Fr. gr.* 39. 32, 17, 3. *ubi vulgo* ἐκεῖ λαβεῖν, *pro* ἐκλαβεῖν. 2) ratio quam quis adferre, qua quis niti potest ad caussam suam defendendam vel excusandam, 11, 29, 7.

Maxime pluralis in usu est, τὰ δίκαια, jura. τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους δίκαια, mutua illorum jura, *scil.* conventiones quæ inter ipsos intercedunt, et jura quæ illis conventionibus nituntur, 3, 21, 10. 3, 27, 10. 9, 32, 6. τηρεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας δίκαια, 1, 83, 5 *et* 11. λέγειν ὑπὲρ τῶν δικαίων, de suis juribus disserere, jura sua exponere, 28, 7, 6. τὰ τῶν Μακεδόνων δίκαια, Macedonum jura, rationes quæ pro caussa Macedonum faciunt, 9,

32, 4. τὰ δίκαια προτίθεσθαι, jura proferre, rationes proferre quæ valent ad causam defendendam, 11, 29, 8. νικᾶν τινα τοῖς δικαίοις, vincere justitia causæ, juribus, rationibus quæ pro sua causa proferre quis potest, 3, 10, 1. *Sic* κατανεύειν τινος τοῖς δικαίοις, 5, 67, 2. τὰ τοῦ πολέμου δίκαια jura belli, 5, 11, 3. *i. q.* οἱ τοῦ πολέμου νόμοι, *ibid.* παρὰ πάντα τὰ δίκαια, contra omne jus et fas, 3, 28, 2. *ubi* δικαιώματα *habet solus codex Aug.* τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων δίκαια, 2, 58, 7. τὰ κατὰ κοινὸν ἀμφότερα δίκαια, communia gentium jura, 4, 6, 11. 2, 8, 12. 8, 1, 1. (*Fortasse* περὶ τῶν κατὰ κοινὸν δικαίων *legendum est* 23, 15, 4. de communibus *gentis* juribus, *pro* κατὰ κοινοδίκαιον.) *Denique* τὰ δίκαια ποιεῖν τῇ πατρίδι *est* justa facere, *omnia* boni civis officia præstare patriæ, 3, 116, 9.

Δικαιοῦν, caussam agere alicujus, jus alicujus defendere, 3, 31, 9. —" ὁ δικαιῶν, qui jus reddit alicui, *v. c. ulciscendo injuriam ei factam &c.*" *Ern.*

Δικαιώματα *habet solus codex Aug.* 3, 28, 2. *pro* δίκαια.

Δικαίως, merito. ἔδοξαν ἐντυχεῖναι δικαιότατα, 4, 19, 13.

Δίκη, *i. q.* δίκην δοῦναι, puniri, 2, 58, 9. δίκης ὑπέχειν τῶν ἡμαρτημένων, judicium subire, 5, 42, 6. 16, 27, 2. περὶ τῶν ἀδικημάτων, 16, 34, 3. ἔχειν τοῦ φόνου δίκην, cædis pœnam exegisse, satisfactionem habere, 32, 7, 11. Δίκης ὀφθαλμός, Justitiæ oculus, 24, 8, 3.

Δικαιοσύνη. *Sic perperam habent codices nonnulli* 4, 16, 4. *pro* δικαιοδοσίαν.

Δίκροτον, τὸ, *navigii minoris genus*, biremis; τριήρεις, καὶ δίκροτα, καὶ πέντας, 5, 62, 3.

Δικτάτωρ, gen. ορος, 3, 87, 6 *sqq.* 3, 106, 1.

Δικτυωτὸς; θύραι δικτυωταὶ, fores reticulatæ, 15, 30, 8.

Δίκωπος. δίκωπα πλοῖα, naviculæ quæ duobus remis agitantur, 34, 3, 2.

Διλοχία, duo lochi, *de equitibus*, 10, 21, 4.

(Διμερής. τινὰς μὲν οὔσης * τινὸς, 12, 27, 3. *Excidisse* διμεροῦς *suspicatus est Reiskius.*)

Δίμηνος, ἡ, *scil.* ὥρα *vel* ἀρχὴ, 6, 34, 3. *cf.* ἴσημνος.

Διὸ,—" *servit transitioni, copulationi sententiarum*, 2, 66, *init.* [*nobis* 2, 65, 13.] *et alibi, ut* διότι. *Quod prodest loco Pauli Rom.* 2, 1. *in quo frustra se nonnulli torserunt. cf. Jac.* 1, 19, 21. *Matth.* 23, 34. *ubi* διὰ τοῦτο *sic dictum videtur. Et hanc vim particulæ jam observavit noster Glastius Phil. S. de conjunct. can.* 22." *Ern.*—*Vide quæ de isto usu particularum* διὰ *et* διότι *notavimus ad* 1, 60, 9. *ad* 1, 82, 13. *et ad* 2, 65, 13.

Διοδεύειν, τὴν χώραν, 2, 15, 5.

Δίοδος, ἡ; τριῶν ἡμερῶν τὴν δίοδον, 11, 18, 1. *scil.* τὴν διὰ τῆς γεφύρας ὁδὸν, *quod est* 11, 17, 7.

Διοικεῖν. ταῦτα διοικούντων, his peractis, 23, 2, 8. *Et in medio;* ταῦτα διοικηθέντος, 10, 19, 8. *In Pass.* τὰ Ἀράτου διοικηθέντα, Arati facta, res ab Arato gestæ, 2, 40, 4.

Διοικητὴς βασιλικὸς, administrator, dispensator, 27, 12, 2.—" procurator regius in fisco s. redititibus. *vid. Clavem Cicer. in* Diœcetes." *Ern.*

Διοικίζειν τοὺς πολίτας ἐκ μιᾶς πόλεως εἰς πλείους, 4, 27, 6.

Διολισθαίνειν, evadere, elabi; *absol.* 4, 32, 2. *cum accus.* effugere; διέλιπον τοὺς κατὰ Φίλιππον καιρούς, 20, 7, 1. ἐὰν διολισθῇ τὸν παρόντα καιρὸν, 18, 20, 11. τὰς ἐκβουλὰς, 17, 15, 12.

Διολοφύρεσθαι. διολοφύρετο πρὸς αὑτὸν, (*i. q.* ἑαυτὸν) secum lamentabatur, 22, 9, 11.

Διομολογεῖσθαι, promittere, pacisci.

διομολογηθέντος συχνοῦ χρυσίου, 22, 21, 8. τὰ διομολογούμενα, conventa inter eos, 31, 27, 1.

Διομολόγησις, pactio. πρὸς Ἀσδρούβαν γίγνονται διομολογήσεις, 3, 27, 9.

Διόνυσος. οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον, 40, 7. 3. γραφὴ τοῦ Διονύσου, *ibid.*

Διόπερ, igitur, inquam, 1, 60, 9. 1, 82, 13. *&c. Vide supra in* διό. *Eodem pertinet*, 9, 6, 3.

Διόπτρα, δίο αὐλίσκους ἔχουσα, 10, 46, 1 *sq.*

Διοργίζεσθαι, (*i. q. simpl.* ὀργίζ.) *absol.* διοργισθείς, 4, 4, 4. ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ, 2, 8, 13.

Διορθοῦν, τὰ ἁδικήματα, corrigere, castigare *verbis*, 4, 24, 4.

In Medio; sensu διορθοῦσθαι παρὰ τοῖς συμμάχοις τὴν αὑτῶν (*i. q.* ἑαυτῶν) πίστιν, fidem suam, labefactatam apud socios, restituere, reparare, 1, 7, 12. διορθώσασθαι τὴν ἄγνοιάν τινος, errorem alicujus corrigere, 3, 58, 4. 3, 59, 8. delictum alicujus castigare, 3, 16, 4. διορθώσασθαι τὴν τόλμαν καὶ βίαν, *scil.* ἑαυτοῦ, suam violentam audaciam corrigere, 1, 37, 10. διορθοῦνται σφᾶς αὐτούς, se ipsos corrigunt, 26, 3, 12. τὰ κατὰ τοὺς Καυνίους ταχέως διορθώσαντο, Caunios quod adtinet, brevi res apud eos in ordinem coegerunt, 30, 5, 13. *Sic* διορθώσατο καὶ τἄλλα πάντα, reliqua etiam omnia recte curavit, in ordinem constituit, 24, 6, 2.

In Passivo; τὰ προσοφειλόμενα οὐ διορθοῦτο, non soluta sunt debita, 11, 28, 5. διορθοῦσθαι ὑπὲρ τῶν συμβάντων ἔργων, ex commemoratione præclare factorum proficere, fructum capere ad vitæ emendationem, 2, 61. 3. *Conf.* 1, 11, 2.

Διόρθωσις, 1) *de fortunæ bonis casibusque;* πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν συμπτωμάτων, ad sarcienda, ad reparanda detrimenta accepta, 6, 38, 4. *Et absol.* διόρθωσις (*apposita* τῇ βλάβῃ) lucrum, emolumentum, incrementum opum fortunæ, 5, 88, 2. (*conf.* ἐπανορθώσεις) αἱ τῶν πολιτευμάτων διορθώσεις, emendatio reipublicæ *sive quoad interiorem formam, sive quoad statum externum*, 3, 118, 12.

2) *de debitis;* solutio, expunctio debitorum; 5, 50, 7. διορθώσεις τῶν ὀφλημάτων, 5, 50, 7. 11, 25, 9. (*i. q.* ἐκτίσεις, *ibid.*)

3) *de ingenio et moribus et vitæ actione;* correctio, emendatio erratorum suorum, πολλὰ τῶν αὑτοῖς (*i. q.* ἑαυτοῖς) ἀμαρτάνων εἰς διόρθωσιν καὶ μετάθεσιν ἤγαγον, 3, 58, 4. *cf.* 1, 35, 6 *sq. Huc pertinet*, τὸν ἐκ τῆς ἱστορίας διόρθωσιν περιποιεῖσθαι, fructum ex historiæ lectione ad sui emendationem percipere, 7, 12, 2. *Tum* correctio, castigatio aliorum, ἐπιστροφὴ καὶ διόρθωσις, 4, 24, 5. 5, 54, 13. τύπτεσθαι ἐπὶ διορθώσει καὶ μαθήσει, (*de pueris in schola*) 2, 56, 14. institutio morum, eruditio ad vitam recte instituendam, 1, 1, 1. 1, 35, 6 *sq.* (ubi διόρθωσις æquivalet τῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταθέσει.) *Conf.* ἐπανόρθωσις, *et* 1, 11, 2.

Διορίζειν, definire *quid sit quod volumus*, 21, 11, 6. separare, disterminare; *Pyrenæus mons* διορίζει τοὺς Ἴβηρας καὶ Κελτούς, 3, 39, 4. *sinus Ambracius* διορίζει τὴν Ἠπειρον καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν, 4, 63, 6. ὁ ῥοῦς βραχὺ ἀπὸ τοῦ αὐλῶνος αὐτοῦ διορίζει, fluxus aquæ exiguam sui partem (αὐτοῦ *pro* ἑαυτοῦ; *vel*, exiguam partem aquæ ibi, *voce* αὐτοῦ *adverbialiter sumta*) separat et in sinum immittit, 4, 43, 7.

Διορίζεσθαι, definite, determinate, præcise loqui de aliqua re, aut adfirmare et contendere aliquid; περί τινος, 12, 12, 6. 29, 9, 7. *cum* ὅτι, 18, 29, 2. *cum accus. et infin.* 22, 22, 7. *conf.* προσδιορίζεσθαι.

Διορκισμός, obtestatio, confirmatio adjecto jurejurando, 16, 26, 6.

Διόρυκτος, ὁ, Fossa; nomen propr. 5, 5, 12.

Διότι, *frequentare Polybius solet pro simplici* ὅτι, quod; *pro* διότι *vero passim a librariis nonnullis et editoribus* ὅτι *temere erat invectum, ut monui ad* 1, 10, 7. *ad* 1, 26, 10. 5, 33, 3 *sq. &c.*

διότι *initio orationis, quæ cum videatur obliqua adferri a scriptore, tamen recta procedit,* 4, 22, 10. *sicut* ὅτι *subinde apud alios scriptores usurpatur.*

Post parenthesin, quam præcessit particula ὡς, *ad quam refertur oratio sequens, cum perspicuitatis caussa repeti debuerit eadem particula* ὡς, *ejus loco ponitur* διότι, 5, 104, 3. *conf.* 12, 25, 7.

διότι πῶς, *pro* διόπερ, quare, qua ratione, 5, 8, 7. 6, 29, 5.

Διοχυρεῖν. *In præt. pass. notione activa;* διωχυρωμένος τὰ στενὰ τάφρους, *ex Reiskii emend.* 5, 46, 3.

Δισπάλαιστος, duorum palmorum longitudine, 27, 9, 2.

Δισπλασιάζειν τὸ βάθος, *in acie,* 18, 7, 8. τὰς δυνάμεις, 25, 4, 11.

Δισπλάσιος ἢ πρίν, 1, 72, 2. δισπλάσιοι τῶν προηγουμένων, 10, 17, 12. ὁ ἀνὴρ φαίνεται δισπλάσιος ἑαυτοῦ, 6, 23, 13.

Δισπλασίως ἐπιβάσθωσαν, 1, 24, 1. 2, 8, 4. δισπλ. παρεξέτεινον, 2, 29, 9. δισπλ. ἐξεμάττετο τὰ τῆς ὑποψίας, 18, 17, 6.

Δίσπλεθρον, τὸ, duo jugera, 34, 12, 5. (*i. q.* δύο πλέθρα, 5, 100, 7.)

Δίς; μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, 31, 19, 5. 31, 20, 1. δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν, *Fr. hist.* 60.

Δίστομος ποταμός, duobus ostiis in mare excurrens, 34, 10, 5.

Διττός, duplex, 10, 47, 1.

Διττῶς. καὶ ταύτης δὲ οὔσης διττῆς, *sic ex conject. ediderat Casaub.* 12, 27, 3.

Διφαλαγγία ἐπάλληλος, 2, 66, 9. 12, 20, 7.

Δίφρος, ὁ, ἐλεφάντινος, sella eburnea, curulis, 6, 53, 9. 26, 10, 7, 32, 5, 3.

Δίχα διαιρεῖν, 3, 92, 1. 7, 4, 2. δίχα τοῦ ψηφίσματος. *cum Reiskio scripsi* 30, 5, 5. *pro* διά. *Eodem modo* 8, 19, 10. δίχα πρεσβευτῶν *corrigendum videtur, pro* διὰ πρεσβευτῶν.

Διχοτομεῖν, in duas partes secare *lineam,* 6, 28, 2. dissecare *canes,* 10, 15, 5.

Δίωγμα, τὸ, persecutio, 1, 34, 9. 3, 45, 3. 11, 15, 5.

Διωγμός, ὁ, *idem. Verba* λέγουσι τι καὶ διωγμοὺς *imperite vulgo inserta erant,* 1, 87, 7.

Διωθεῖν, τὰς σαρίσσας διὰ τῶν τρημάτων, sarissas intrudere per foramina, 22, 11, 17.

In Medio; 1) perrumpere; αἱ ῥῶγες τῶν ποταμῶν διωθοῦνται τὴν θάλασσαν, 4, 41, 4. διώσασθαι τὰς τάξεις, ordines hostium perrumpere, 11, 1, 2. 2) a se amoliri, propulsare; φθόνους καὶ ἐπιβολάς, 18, 24, 4. κινδύνους, περιστάσεις, eluctari pericula, 6, 57, 5. 6, 44, 8. τὴν ἐπιτιμίαν, detrectare jussa, 13, 7, 6.

Διῶρυξ, ὑ, βασιλική, regia fossa *in Mesopotamia,* 5, 51, 6. διώρυγες τοῦ Νείλου, canales per quos aqua Nili deducitur per Ægyptum, 5, 62, 4. *Fr. gr.* 26. canales *Euphratis,* 9, 43, 2.

Δόγμα, τὸ, decretum, senatusconsultum, populiscitum; μετὰ πασῶν δόγματος, 20, 4, 6. χωρὶς πασῶν δόγματος, 4, 26, 4. Ῥωμαίοις Καρχηδονίοις πόλεμον ἐξήνεγκαν ἕως δόγματος, decreto tenus bellum intulerunt, bellum decreverunt, 3, 27, 7.

Δογματοποιεῖν, *seq. infin.* decretum facere, 1, 61, 4.

Δοκεῖν, putare, 5, 16, 10. 12, 8, 4.

12, 11, 4. *Imperson.* δοκῶ. ὡς ἐμοὶ δοκῶ, 1, 15, 6. ὡς γ' ἐμοὶ δοκῶ, 2, 61, 12. 4, 33, 4. *et sic* 15, 4, 9. *et* 16, 1, 4. *expressum malim*, quam ὅς γε μοι. ἄλλον ὡς οὐδενὶ ἂν δόξαι, 1, 1, 3. δοκῶ ἰσχύειν ἀπίστως, 32, 8, 8. δόξαντος δὲ αὐτοῖς, quum ipsis visum esset, placuisset, 2, 26, 7. 22, 15, 1. δόξαντος δικαίως τοῦτο πρᾶττειν, quum ille visus esset merito id facere, 2, 50, 9. τὰ δεδογμένα, quæ visa sunt, quæ placuerunt, decreta, 3, 40, 2. 3, 44, 5. καταλαβόντες πίλημον δεδογμένον, 36, 1, 9.

δοκεῖ, dicitur, fertur, perhibetur, 2, 33, 1. 9, 24, 5. 9, 25, 1. 9, 43, 2. 10, 3, 5. 10, 10, 11. 10, 48, 2. 15, 25, 1. 16, 32, 2. 40, 6, 5. (*Sic fortasse et* ἴσικε, 10, 3, 4.)

Δοκιμασία, ἡ, probatio, exploratio; τὴν δοκιμασίαν τῆς χαραξοποιΐας ποιοῦνται οἱ χιλίαρχοι, exigunt, examinant, an recte curatum sit vallum, 6, 34, 2. τὰς δοκιμασίας ποιεῖσθαι τῶν στρατοπέδων, delectum militum facere, 9, 6, 6. judicium; ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι τὰς δοκιμασίας, 3, 9, 5. τὰ παρεληλυθότα ἔργα ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων λαμβάνω τὴν δοκιμασίαν, de præteritis factis e rebus ipsis, ex ipso exitu, judicium facere licet, 3, 31, 8. ἀλλοιοτέρας ἴσασται τυγχάνει δοκιμασίας, longe aliud de rebus judicium feras, 3, 32, 5.

Δοκιμαστὴς τῶν ταμιῶν, *apud Lacedæmonios*, quæstorem ærarii *vertit Valesius*; qui explorat statum ærarii, præfectus ærarii, 25, 8, 5 *sqq.*

Δόκιμος, probatus, notabilis, eximius *usus rei*; τοῦτο δοκίμους αὐτοὺς παρέχεται χρείας, 6, 31, 11.

Δοκὸς, ἡ, trabs, 8, 9, 3. trabes, *argenteis laminis obductæ*, 10, 27, 10. *ab oppugnatis dejectæ in oppugnantes, scalas conscendentes*, 10, 13, 9.

Δόλιος, dolosus, fraudulentus; *de homine*, 22, 17, 1. δολιώτερα ἤθη, 6, 47, 5.

Δολοφονῶν, ex insidiis interficere, 32, 21, 11. δολοφονηθῆναι ὑπό τινος, 2, 36, 1. 5, 40, 6.

Δολοφονία, ἡ, cædes dolo malo patrata, 6, 13, 4.

Δόλων, ὁ, anterius et minimum velum navis; τὸν δόλωνα ἐπαίρεσθαι, dolonem erigere *fugæ capessendæ caussa*, 16, 15, 2.

Δόμος, ὁ, stratum lapidum in muro, 10, 22, 7. *Spicil. lib. VIII. num.* 1.

Δόξα, ἡ. ταύτην περὶ αὐτῶν πάντες εἶχον τὴν δόξαν, omnes hanc de eis opinionem habebant, 2, 39, 10. κληρονομῶν τῆς ἐπ' ἀσυβίᾳ δόξαν, 15, 22, 3. ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ὁμολογουμένην πεποιημένος, *ni* περιπεποιημένος *scribendum*, 35, 4, 8.

Δοξάζων, putare 3, 82, 2. δεδοξασμένοι ἐπ' ἀρετῇ, clari virtute, 6, 53, 10.

Δοξοποιῶν. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ πρὸς δεδοξοποιημένον, hominum genus, variis præterea opinionibus ductum, rectum, 17, 15, 16.

Δοξοφαγία, ἡ, (*ut* δυσοφαγία) aviditas gloriæ popularis, auræ popularis captatio, 6, 9, 7.

Δορίαλωτος, bello captus, 24, 8, 6. (*Sic nomen proprium* Δορίμαχος, *per iota, non per υ.*) *Conf.* δορίκτητος.

Δορίκτητος, 18, 34, 4.

Δορυάδιος ἀστραγαλος, 26, 10, 9.

Δόρυ, τὸ, hasta *triariorum*, 6, 23, 16. *qua pugnabant cominus*, 2, 33, 4 *sq.* δορατὰ λεπτὰ *olim equitum Romanorum*, 6, 25, 5. ἐπὶ δόρυ κλίνειν, *in tactiois*, ad dextram se convertere, 6, 40, 12. ἡ ἐπὶ δόρυ κλίσις, 3, 115, 10. 10, 21, 2. ἐπὶ δόρυ ἐπιστρέφειν, 11, 22, 11. ἐκ δόρατος, a dextra, 3, 115, 9. 11. 23, 5. περὶ δόρυ περιπλάσαντες, 11, 23, 2. *nisi* ἐπὶ δόρυ *ibi scribendum, sicut præcessit* ἐπ' ἀσπίδα.

καὶ τὸ δέρυ καὶ τὸ παρύπαιον ἅρμα πάμπαν περὶς τινα, *proverb.* 4, 52, 3.

Δορυδρέπανον, τὸ, contus falcatus, harpago, 22, 10, 4. *sq.*

Δορύκτητος, *vide* δορίκτητος.

Δορυφορεῖν τινι, custodem corporis esse, *de fratris Eumenis*, 32, 23, 6. δορυφορούντος, *quod erat in MStis* 2, 19, 1. *recte in* δορυφοροῦντος *mutatum.*

Δοσιδίκους *dant MSti libri omnes* 4, 3, 3. *pro* Δασιδίους; *atque id tueri fortasse potuerat.*

Δουλεύειν αὐτοῖς ταῖς τοῦ πάμπαν ἀνημερίαις, *de brutis animantibus*, 17, 15, 16. τῇ ἀλαζονείᾳ, 4, 3, 1.

Δουλικὸς; τὰ δουλικὰ τῶν σωμάτων, 1, 85, 1. 2, 62, 10.

Δρᾶμα, τὸ; τὸν κατασκευὸν τοῦ δράματος ἐνιοῦν, fabulæ commentum intelligebant, 33, 16, 10. τρίτον ἢ τύχη δρᾶμα ἐπεισήγαγε, 24, 8, 12.

Δρασίτης, ὁ, 15, 18, 3.

Δρομικὸς, ὁ, fuga, 5, 26, 14. 15, 27, 4. 31, 23, 3.

Δράσσεσθαι, prehendere, corripere, *cum gen.* τῇ σιδηρᾷ χειρὶ δραξάμενος ὅθεν ἐπιλάβοιτο τῆς πρῴρας, 8, 8, 2. λέων δραξάμενος τοῦ ἵππου, *Fr. hist.* 10.

Δραχμὴ, τῆς ἡμέρας, *stipendium diurnum equitis in exercitu Romanorum*, 6, 39, 12. δραχμῶν δικασίους μυριάδες, 4, 56, 2. ἑκατὸν μυριάδες δραχμῶν, 31, 7, 12. στὺν ἀργυρίου, *scil.* δραχμαῖς, 16, 36, 3. τετρακισχίλιαι δραχμαὶ *sunt apud Romanos* quatuor millia æris, 6, 19, 2.

Δρεπανηφόρα ἅρματα, currus falcati, 5, 53, 10.

Δρέπανον, falx *conto adaptata*, 22, 10, 5. *cf.* δορυδρέπανον.

Δρυμύτης, ἡ, acrimonia *fumi*, 22, 11, 20.

Δρύϊνος, quernus. σανίδα δρύϊνα, 22, 10, 4.

Δρυμὸς, ὁ, quercetum, 2, 15, 2. 3, 40, 12. 12, 4, 13.

Δρύοχος, ὁ. ἐκ τῶν δρυόχων ὕλωσι καὶ δικαίοις ναυπηγεῖσθαι σκάφη, 1, 38, 5.—" a fundamentis, *de navibus, quæ totæ recentes fiunt. Nam* δρύοχοι *sunt* trabes quernæ, fulcra, super quibus nova navis ædificatur. *Vid. Scheffer. de re Nav. p.* 46." *Ern.*

Δρύφακτος, ὁ, lorica, cancelli *pontis et simil.* 1, 22, 6 *et* 10.

Δρυφακτοῦν ἐκφερείας, loricis, cancellis munire, 8, 6, 4. *ubi delendum comma post* δρυφακτόουσι.

Δυναμικὸς, vi ac robore præstans; δυναμικωτέραις ἐπιβολαὶ, efficaciores conatus, 5, 11, 3. δυναμικωτέρα σύστασις τῆς πολιτείας, firmior, ad opes parandas aptior constitutio reip. 6, 50, 4. δυναμικώτατος, validissimus, plurimum roboris habens, 4, 11, 8. ἀνδρώδης καὶ δυναμικὸς πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας, 22, 21, 4. δυναμικώτατος κατὰ τὴν σωματικὴν ἕξιν, corporis viribus validissimus, robustissimus, 37, 3, 3. *Sic et nude*, δυναμικώτατος, 6, 5, 9. *de corporis robore.*

Δύναμις, ἡ. 1) de exercitu; ἡ ὅλη δύναμις, 8, 28, 5. ναυτικὴ δύναμις, 1, 41, 2. &c. *Sed præsertim in plur. ai* δυνάμεις, *frequentissime.* δυνάμεις συστήσαντες (αὐτῷ,) 2, 1, 5. τῶν πολεμίων δυνάμεων mendose *scriptum erat* 17, 15, 3. *pro* τῶν πολλῶν δυναμένων.

2) vis, *varia vocis significatione; ὡς* δύναμιν, pro viribus, summa vi, 1, 41, 2. εἶδος πολιτείας ἀπλοῦν καὶ κατὰ μίαν συνεστηκὸς δύναμιν, resp. in qua obtinet una tantum vis, nec *adest alia illi æquiponderans*, 6, 9, 2. *Quas dicat* τῶν πολιτειῶν δυνάμεις, 6, 47, 2. *haud satis liquet.* ἡ τοῦ καθήκοντος δύναμις καὶ θεωρία, vis et ratio honesti, 6, 6, 7. *Eodem fere pertinet, quod de Chæreæ et Sositi scriptis dicit*, οὐ γὰρ ἱστορίας, ἀλλὰ κωμῳδίας λαλιᾶς ἁπαξαπλῶς τάξιν ἴσχειν καὶ δύναμιν, vim et valorem habere, 3, 20, 5.

Similiter de vi *verborum; οὐκ οἶδ' ὅτι, τίνα δύναμιν ἔχει τοῦτο, scil. τὸ δοῦναι αὐτοὺς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν*, 20, 9, 11. *σωματικὴ δύναμις*, robur corporis, 1, 69, 4. 37, 3, 5. *αἱ σωματικαὶ καὶ θυμικαὶ δυνάμεις*, corporis robur et animi ferocia, 6, 7, 3.

3) *sigillatim*, vis ingenii, ars, dexteritas, solertia; 1, 84, 6. *δύναμις στρατηγική*, ars imperatoria, dexteritas in omni parte muneris imperatorii, 1, 84, 6. 39, 1, 1. *Sic ἡ τοῦ προεστῶτος δύναμις ἐν τούτῳ τῷ μέρει*, 11, 19, 6. *ἡγεμονικὴ δύναμις*, 10, 22, 4. *στρατηγὸς παραπλησίαν δύναμιν ἔχων Ἀννίβᾳ*, 18, 11, 3. *βασιλικὴ δύναμις*, regium ingenium, 4, 77, 3. *ἡ περὶ τοὺς ἵππους καὶ τὰ ὅπλα δύναμις*, solertia, 23, 1, 8. *ἡ αὐτοῦ δύναμις ἐν τῇ πραγματείᾳ*, ars et solertia in scribenda historia, 2, 56, 5. *αἵρεσις καὶ δύναμις*, consilium et ars, *vel* solertia, 2, 35, 8.

Δίναται. (*In imperf.* ἐδύνατο, 4, 32, 7. *ubi alii* ἐδύναντο,) *τί δύναται, καὶ τοῦ τίνος*; quae hujus rei vis sit, et quo tendat, 2, 49, 1. *τοῦτο ἂν μέσον αὐτοῖς τοῖς μέσον τολμῶν δυναμένοις*, 5, 33, 7. *οὐ δύνανται τηρεῖν τὴν πίστιν*, (i. q. *οὐ τηροῦσιν, vel οὐχ οἷοί τε εἰσὶ τηρεῖν*,) non servabunt, nolent servare, 6, 53, 18. 10, 37, 9.

Δυναστεία, ἡ, praefectura; *τὰς δυναστείας τῶν πόλεων τοῖς αὑτοῦ φίλοις ἐπιχείρει*, civitatibus amicos suos praefecit, 3, 18, 1. regnum, 12, 15, 7. *ἀφαιρεῖσθαι τῶν βασιλέων τὰς δυναστείας*, 21, 9, 6.

Δυναστεύειν. *αἱ δυναστεύουσαι πόλεις*, civitates potentiores, 2, 5, 2.

Δυνάστης. *Late patet hoc nomen, et non tantum* minores tetrarchas dominos, *sed et* reges *complectitur; velut* 9, 1, 4. *πρέσβεις ἐθνῶν καὶ φίλων καὶ δυναστῶν. Sed praesertim* minores dominos *significat, quos* regulos *dicere Livius consuevit. Vide* 9, 21, 6—8. *et* 9, 23, 5. *Commemorantur δυνάσται in Hisp.* 10, 34, 2. 10, 35, 6. *&c. in Illyr.* 5, 4, 3. *in Thracia*, 4, 45, 2 *sq. in Ægypto*, 28, 16, 1. *in Asia*, 5, 34, 7. 5, 90, 1. 21, 9, 2. *Pro τὸν δυνατὸν δυνάστην*, 10, 34, 2. videtur *τὸν Ἐδιτανῶν legendum.*

Δυνατὸς, 1) *active; οὐκ ἐκφυγὼν ὅτι δυνατὸς ἦν*, non valens, 1, 54, 3. *πῶν πρᾶξαι ὃ δυνατὸς ἦν εἶναι*, 3, 11, 9. *ἔνιοι τῶν δυνατῶν*, principes nonnulli, 9, 23, 4. *Sic jungit τῶν δυνατῶν καὶ βασιλέων*, 27, 6, 23. *nisi utrobique δυνατῶν suspiceris, quod tamen neutiquam necessarium videtur. περιτείχισμα δυνατὸν*, murus validus, 10, 31, 8. 2) *Passive*, τὸ δυνατὸν, quod fieri potest; *τὰδύνατα παρέλιπεν τῶν δυνατῶν*, 1, 42, 12. *&c. Mendosum δυνατὸν*, 10, 34, 2. *ex Ἐδιτανῶν aut simili nomine proprio corruptum, ut modo ad voc. δυνάστης monui.*

Δύο, *vel* δύω, duo; *indeclinabile*,—" ex imitatione Thucyd." *Ern.* —*δύο συνεργοῖς χεραίν*, 2, 38, 8. *ἀνὰ δύο*, bini, 1, 22, 9. *pro ἀνὰ δυοῖν; conf.* 1, 26, 13. *ἀνὰ δύο ἐρέσεις*, 3, 52, 8. *ἀνὰ ταῖς δύο μυριάσιν*, 2, 24, 14. *Sed et genit. plur.* δυοῖν, 3, 51, 12. *et* δυοῖν, *non solum in fœm. genere, ut fere præcipiunt grammatici, sed et in masc. Vide Fr. gramm.* 49. *et loca citata ad* 6, 27, 4. *δύο τινὲς πιστοτάτους legendum* 31, 22, 8. *pro δυσπιστοτάτους, quod habent MSti libri.*

Δυσανασχετῶν, ægre ferre, 16, 12, 5.

Δυσαποφάτως εἰρῆσθαι, liquido verum dixisse, ita ut nil facile in contrarium dici queat, 9, 31, 7.

Δυσαποφύλακτόν τι ἔχειν, quod repudiare nemo facile sustineat, quod nemo facile adspiciat quin tentetur, 23, 8, 13. *cf. ἀποφύλαξις.*

Δυσπολόγητος ἁμαρτία, 1, 10, 4.

Δυσαρεστῶν, improbare, ægre ferre, offendi; *sine regimine*, 3, 26, 6. 5, 107, 6. 6, 6, 3. καὶ δυσαρεστῶ καὶ φοβοῦμαι τὸν Ἑρμείαν, et odio habet et metuit Hermeam, 5, 56, 4. *Cum dativo rei*, δυσαρεστῶν τοῖς γινομένοις, offendi aliqua re, graviter ferre aliquid, 4, 22, 9. 11, 28, 1 *sq. et vs.* 11. 27, 6, 4. *Sed cum dat. pers.* δυσαρεστῶν Ῥωμαίοις *est* non placere, non gratum esse Romanis, offendere Romanos, 7, 5, 6. *Contra, in Pass.* δυσαρεστοῦμαι τῷ ἀνδρί, vir mihi non placet, offensus sum, indignor illi, 5, 94, 2. 11, 28, 3.

Δυσαρέστησις, ἡ, improbatio, indignatio, ægritudo ex re aliqua, 15, 25, 6. *cum dat.* τοῖς πραττομένοις, *et simil.* 4, 21, 7. 24, 10, 9. ἐπὶ τούτοις, 24, 7, 5. 11, 28, 11. ἀφορμὰς διδόναι τινὶ πρὸς κοπὴν καὶ δυσαρεστήσεως, 27, 6, 10.

Δύσβατος, difficilis transitu; δύσβατοι τόποι καὶ ἐρυμνοί, 1, 30, 8. γναλόφοι, λόφοι, 1, 75, 4. 4, 57, 5. τόποι δύσβατον ἔχοντες τὴν ἀναχώρησιν, loca per quæ difficilis est receptus, 2, 68, 10.

Δύσγνωστος, cognitu difficilis; *de homine*, 3, 78, 4. *de libro, ubi idem valet ac* δυσανάγνωστος, lectu, perlectu difficilis, 3, 32, 1.

Δυσδιάβατος, 1, 39, 13. *i. q.* δύσβατος.

Δυσδιάλυτος τάξις, acies ægre dissolvenda, 1, 26, 16.

Δυσδιάσπαστος τάξις, ægre divellenda, 15, 15, 7.

Δυσδιόδους πορείας στρατοπέδους, 3, 61, 3. δυσδίοδος πάροδος, difficilis transitus, 5, 7, 10.

Δυσείμβολος; *vide* δυσίμβολος.

Δυσίμπλους τόπος, e quo ægre enavigari potest, 34, 2, 5.

Δυσκφύκτους ἀπορίας, pæne ineluctabilis difficultas, 1, 77, 7.

Δυσελπίζω, desperare; περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς, 16, 33, 1. *absol.* 21, 10, 2. *cf.* δυσελπιστῶν.

Δυσελπιστῶν. δυσελπιστήσαντες τοῖς ὅλοις ἐκ τῶν συμβεβηκότων, 2, 10, 8. *ubi alii vulgo* δυσελπίσαντες, *non male.* ἐπὶ τῷ μετηλλαχέναι αὐτὸν, spe destitui ob ejus mortem, 2, 44, 3. ἐπὶ ταῖς βοηθείαις, desperare de accipiendis auxiliis, 4, 60, 4. ἐπὶ τοῖς συμμάχοις, nihil sperare a sociis, 5, 74, 3.

Δυσελπιστία, ἡ, consternatio animorum, cum rebus diffidimus nostris, 1, 39, 14. 1, 71, 2. 1, 76, 11. ὑπὲρ τῶν ὅλων, 3, 103, 1.

Δυσελπίστως ἔχων, 1, 87, 1. διακεῖσθαι τοῖς ὅλοις, 2, 9, 8.

Δυσίμβολος, difficilis ingressu; χώρα στενὴ καὶ δυσίμβολος, 4, 75, 2. δεῖ δυσκρίσεσθαι καὶ δυσίμβολα, 3, 49, 7. δυσίμβολα τὰ πεδία, 3, 91, 8. *ex emend. Casaub. pro* δυσείμβολα, *quod erat in MStis.*

Δυσεντρία, ἡ, 32, 25, 14.

Δυσέντευκτος, difficilis aditu *homo*, 5, 34, 4.

Δυσεξαρίθμητος, 3, 58, 6.

Δύσεργος εἰσβολὴ, difficilis ingressus, 28, 8, 3.

Δυσήφικτος καὶ μόγις ὁ στέφανος, haud facile consequenda laurea, 32, 11, 3. *ubi accentus ex ultima in antepenult. retrahendus.* τὴν ἄλλην πομπὴν λέγειν ἐστὶ δυσήφικτον, difficile est, 31, 3, 12. *Conf.* ἐφικτός.

Δυσθετῶν. δυσθετήσας ταῖς συνθήκαις, ægre ferens fœderis conditiones, *Fragm. hist.* 34. *si modo illud ex Polybio ductum est.*

Passiv. δυσθετούμενος, *absol.* ad magnam difficultatem et consilii inopiam redactus, 8, 7, 4. *quod alias est* δυσχρηστούμενος.

Δυσθεώρητος, cognitu difficilis, 3, 31, 7. 17, 13, 3.

Δυσθυμία, mœror, anxietas, dejectio animorum, desperatio, 1, 31, 3. 1, 71, 2. 40, 2, 8.

Δυσθύμως ἔχειν, animo concidere,

1, 87, 1. διακεῖσθαι, 3, 54, 1. 15, 4, 6.

Δύσις, ἡ, occidens. τὸ πρὸς δύσιν μέρος, 1, 42, 5. *Sed potissimum in plur.* πρὸς τὰς δύσεις βλέπειν, 5, 104, 7. ὁ συνιστὰς πρὸς ταῖς δύσεσι πόλεμος, 5, 104, 2. χειμερινὰὶ δύσεις, 1, 42, 6.

Δυσκαταγώνιστος, 15, 15, 8.

Δυσκατάπληκτός τινι, qui terreri et contineri ab aliquo vix potest, 1, 67, 4.

Δυσκίνητος. δυσκίνητα πλοῖα, motu difficilia, 1, 22, 3. ἰδυσχρηστοῦτο ἡ δικέρης καὶ δυσκίνητος ἦν πρὸς πᾶν, 16, 3, 5.

Δύσκτητος, paratu, emtu difficilis, 3, 32, 1.

Δύσμαχος, 15, 15, 8. *i. q.* δυσκαταγώνιστος, *ibid.*

Δυσμένεια, ἡ, odium, inimicitia, 3, 12, 2 *sq.* 38, 3, 9. πρὸς τινὰ, 3, 34, 3. 5, 108, 6.

Δυσμενικὸς; δυσμενικὴ ὀργὴ, acris ira, 6, 7, 8. λόγοι δυσμενικοὶ, infensi sermones, 16, 22, 8. ἀρχὴ δυσμενεστέρα πολέμου, 15, 3, 1.

Δυσμενικῶς ἐξαγγέλλειν, odiose, 12, 15, 10. δυσμενικῶς διάφθειρε τὴν χώραν, 8, 10. 1. πικρῶς καὶ δυσμενικῶς ἐξεπιδίζειν, 30, 4, 14.

Δυσμενῶς καὶ πικρῶς διάφθειρε τὴν πόλιν, 2, 55, 7.

Δυσμὴ; δυσμαὶ, *i. q.* δύσις, occidens, *mundi plaga*, 2, 14, 4. 4, 70, 3. *et, de tempore*, occasus solis, πρὶ δυσμὰς ἡλίου, 2, 25, 4. 8, 29, 1. 9, 18, 2.

Δύσοπτος; τὸ δύσοπτον τῆς ἡμέρας, 18, 4, 2.

Δυσπαραβοήθητος, cui auxilium ægre ferri potest, 5, 22, 7.

Δυσπαράγγελτος, quod ægre definiri potest, 16, 12, 10. 17, 13, 3. 17, 15, 1.

Δυσπαραδέκτως ἔχειν, difficilem esse ad credendum, 12, 4, 7.

Δυσπαραίτητος ὀργὴ, 31, 7, 13.

Δυσπαρακόμιστος καὶ μακρὸς πλοῦς, difficilis navigatio, 3, 61, 2.

(Δύσπιστος. *Corrupte* τοὺς δυσπιστοτάτους *dant MSti* 31, 22, 5. *quod in* δύο τοὺς πιστοτάτους *mutandum.*)

Δυσπολιόρκητος πολισμάτιον, 5, 3, 4.

Δυσπετμῶν; *Fr. gr.* 41.

Δυσπραγίαν *dat. cod. Bav. pro* ἀπραγίαν, 3, 103, 2.

Δυσπρόοδος, aditu, adgressu difficilis, 1, 26, 10. 2, 65, 12. 4, 75, 2.

Δυσπροσόρμιστος, adpulsu difficilis, 1, 37, 4. 4, 56, 6.

Δυσσύνοπτος, obscurus; δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως γινομένης, 3, 84, 2. δυσσύνοπτος καὶ φαραγγώδης ποταμὸς, fluvius qui haud facile conspici e longinquo poterat, 8, 28, 6.

Δυστυχῶν. ἐν δυστυχημονίᾳ πατρίδι, 39, 2, 13. *Oportebat, adjecto augmento,* διδυστυχημονίᾳ.

Δυσφύλακτος πόλις, 2, 55, 2. τὸ δυσφύλακτον τῶν ἐκ τῆς τύχης συμβαινόντων, 8, 22, 10. τὸ τῆς τύχης ἀβέβαιον καὶ δυσφύλακτον, 15, 34, 2.

Δυσχεραίνειν, ἐπὶ τῷ μὴ τυγχάνειν, 18, 28, 1. ἐπὶ τοῖς ἠρημένοις, 2, 8, 9. &c.

Δυσχέρεια, ἡ, difficultas; (*i. q.* δυσχρηστία.) πολλὴν αὐτοῖς παρεῖχε τοῦτο τὸ μέρος δυσχερείαν, 1, 20, 10. εἰς δυσχερείας ἐμπεσεῖν, 8, 9, 1. διαπεπτωκότες ἐκ τῆς περὶ αὐτοὺς γινομένης δυσχερείας, 31, 16, 1. ἡ δυσχέρεια τῆς ὀδοῦ, 3, 64, 8. difficultas discendi artem, 10, 47, 11.

Δυσχερὲς; ἴως ἂν δυσχερές τι βουλεύηται κατὰ Ῥωμαίων, aliquid duri, hostile aliquid, 3, 11, 8. εἰς δυσχερῆ διάθεσιν ἐμπίπτειν, in difficultates magnas incidere, 1, 31, 2.

Δυσχερῶς ἔχειν πρός τινα, infensum esse alicui, 1, 68, 12. δυσχερῶς ἀντιπαράττειν ταῖς ἐπιβολαῖς τινος, ægre, invitum, idemque lente opponere se conatibus alicujus, 20, 11, 10.

Δυσχρηστεῖσθαι, *in Passivo maxime usurpatur*, in difficultate esse,

difficultatibus premi, hærere, impediri, laborare, incommoda pati, expedire se non posse; *Absol.* δυσχρηστούμενοι, 1, 28, 9. 7, 17, 7. ἐδυσχρηστοῦντο ἡ διαίρεσις, καὶ δυσπίπτος ἦν πρὸς πᾶν, 16, 3, 5. τότε μάλιστα δυσχρηστηθεὶς εἰς ἀπορίαν ἐνέπεσον ὑπὲρ τῶν ἐναντίων, 9, 26, 8. *ubi perperam vulgo* δυσχρηστηθείς. *Et varie constructum;* δυσχρηστούμενος ἐν τοῖς κατὰ μέρος κινδύνοις, 1, 87, 7. διὰ τὰς δυσχωρίας τῶν τόπων, 2, 6, 4. τοῖς πράγμασι, 1, 18, 7. δυσχρηστούμενος καὶ περικαμπῶν τοῖς ὅλοις, 3, 84, 6. τοῖς λόγοις, laborans in dicendo, cum purum se expedire posset, 3, 11, 4. δυσχρηστούμενοι περὶ ταῦτα, 21, 3, 4.

Sed et in Activo reperitur hoc verbum, et quidem 1) *eadem notione quo in passivo; ut* ἐδυσχρέστει περὶ τὴν ἔξοδον, 1, 75, 7. ἐδυσχρέστησαν ὡς ἐπὶ μάλιστα διὰ τὸ μὴ &c. 21, 2, 4. (*ubi mox in eadem re cap.* 3. *vs.* 4. *ait,* διόπερ ἀπορούμενοι καὶ δυσχρηστούμενοι περὶ ταῦτα.) δεδεκὼς κατὰ τὰς ἁμβολὰς, ἐδυσχρέστουν τὰ πλοῖα, impeditæ hærebant, laborabant naves, 2, 10, 4. *ubi si quid mutandum, non tam* ἐδυσχρηστοῦντο *velim cum Reiskio,* (*nec enim opus est passiva forma, ut superiora exempla demonstrant,*) *quam* ἐδυσχρέστει, *ut referatur verbum in sing. ad nomen in neutro plurali positum; sed ne id quidem urgendum; nam, licet plerumque legitimo illi Græci sermonis usui se conformet Polybius, tamen et alibi passim apud eumdem verbum in plurali cum nomine plurali neutrius generis constructum reperitur, velut* 3, 74, 2. 6, 41, 6. *quamquam subinde rursus, ubi verbum in plurali ponunt juniores codices, vetustior Vaticanus cum Flor. singularem dabat, ut* 3, 60, 4. 5, 83, 3.

2) δυσχρηστῶν, *in activo genere, notione activa, habemus* 27, 6, 10. *ubi perapte et ad verbum et ad rem Casaubonus* ἐν πᾶσι δυσχρηστῶν in omnibus difficiles se præbere *interpretatus est; ut plane nesciam, Ernesto quid venerit in mentem, ut eodem loco hanc vim illi dictioni subjiceret,* omnibus in rebus laborare inopia.

Δυσχρηστία, ἡ, (*fere i. q.* δυσχέρεια) difficultas, incommodum; μεγάλη δυσχρηστία ἐγίγνετο περὶ αὐτούς, difficultatibus premebantur, malo loco res eorum erant, 3, 74, 1. 1, 51, 11. τοῦ τόπου πολλὰς ἔχοντος δυσχρηστίας, multa incommoda habebat is locus, 1, 53, 15. 18, 5, 10. δυσχρηστίας πολλῆς ἀπολυθείς, magna difficultate liberatus, 5, 56, 14. ἐκφεύγοντες τὴν δυσχρηστίαν τῶν συμβαινόντων, 10, 13, 7. *ubi utique* ἀναβαινόντων *aut* προσβαινόντων *malim, nisi cum Reiskio vocabulum* δυσχρηστία *active sit accipiendum* de eo quod difficultatem habet, quod incommodum alteri adfert; *quemadmodum* 11, 16, 6. *et* ἡ δυσχρηστία τῆς τάφρου, *de quo loco conf. infra in* δύσχρηστος. μεγάλης γενομένης ἀλυσιτελείας καὶ δυσχρηστίας πᾶσιν ἐκ τοῦ τίλους πράττειν τοὺς Βυζαντίους &c. cum omnes damnum et incommodum, molestiam perciperent, premerentur, &c. 4, 47, 1. ἦν ἀμφισβήτησις καὶ δυσχρηστία περὶ τοὺς ἡγεμόνας, oriebatur controversia et difficultas inter imperatores, 3, 110, 8. (*quo loco* de dissensu *usurpari hoc vocab. existimavit Ernestus, quatenus dissensu res impediuntur.*) *Confer* δυσχρηστῶδης.

Δύσχρηστος, in difficultate rei agendæ constitutus, qui incommodo et impedito loco est; qui difficultatibus premitur; *sic* δυσχρηστότατον εἶναι, 4, 11, 8. *opponitur* τῷ εὐχρηστότατον εἶναι καὶ δυναμικώτατον.

τὸ δύσχρηστον τῆς τάφρου, *active,* incommodum, difficultas, quam

objectura esset fossa, quam habiturus erat fossæ transitus, 11, 16, 6. *ubi nempe sic haud male sane correxit Casaub. pro corrupto τὴν δύσχρηστον τῆς τάφρου, quod nos cum Ursino in* τὴν δυσχρηστίαν *mutavimus, eodem significatu.*

Δυσχρήστως διέκειντο αἱ τῆς πρὸς τὸν κίνδυνον, incommode se habebant, incommodæ, parum habiles erant ad pugnam, *sc. quia commeatibus onustæ*, 1, 61, 4. ἀπόρουν καὶ δυσχρήστως διέκειντο πρὸς τὸ παρὸν, 5, 18, 11. ἀπορεῖτο καὶ δυσχρήστως διέκειτο περὶ τοῦ μέλλοντος, 16, 2, 1. 16, 24, 1.

Δυσχωρία; *vide* δυσχωρία.

Δυσχώρητος ἀπορία, inextricabilis confusio, unde exitus non patet, 24, 1, 13.

Δυσχωρία, ἡ, τῶν τόπων, locorum difficultas, difficilia, iniqua, aspera loca, 3, 48, 5. *In plurali potissimum usurpatur, ut* δυσχωρίαι τῶν τόπων, 2, 6, 4. *et nude, ut* δυσχωρίαι, 1, 86, 8. 3, 34, 5. 8, 16, 3. *sigillatim de* montium angustiis, 3, 94, 5. 18, 6, 4. *ubi mendose* τὰς δυσχωρείας *olim erat editum.*

Δωρεά, ἡ. ἐν δωρεᾷ δίδόναι τι τινὶ, doni loco, 23, 3, 4 *et* 7. 26, 7, 5. τιμὰς ἐψηφίσαντο καὶ δωρεὰς τοῖς Ῥωμαίοις, 27, 1, 12. *ubi vocab.* δωρεὰς, *quod desiderabatur vulgo, ex Reiskii conjectura adjecimus.*

Δωρεὰν, *adverb.* κατὰ τὴν Ἑλλάδα μηδὲν μηδὲν δωρεὰν πράττειν, 18, 17, 7.

Δωροδοκεῖσθαι, munera accipere, largitionibus corrumpi, 6, 56, 2. 23, 8, 3. δωροδοκηθείς, 26, 3, 14.

Δωροδοκία, ἡ, munerum captatio, corruptio. κατὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς δωροδοκίας ἐπικολαζούσης, 18, 7, 7. διὰ τῆς τῶν πρωτόντων εὐνοίας καὶ δωροδοκίας, propter præfectorum benevolentiam largitionibus sibi conciliatam, 5, 43, 6.

Δωροδόκος, ὁ, munerum captator, 6, 9, 7.

Δωροφάγος, ὁ, munerum devorator, 6, 9, 7.

Δωροφορεῖν, dona adferre, 2, 19, 1. *ex conjectura Casaub. pro* δορυφορεῖν, *quod habebant libri.*

Δωσιδίκος. δωσιδίκους παρέχειν τοὺς ἰδιωτεύοντας, sistere cædium auctores ad luendas pœnas, 4, 4, 3. *ubi* δωσιδίκους *habent codices, quod teneri potuerat.*

E.

Ἐὰν; *vide supra* in ἄν. ἐὰν μὴ, *elliptice, omisso in præcedentibus eo membro orationis ad quod refertur ea particula;* ἄγνωστον ἡμῖν ἕως τοῦ νῦν ἐστιν, (*intell.* καὶ μετὰ ταῦτα ἔσται,) ἐὰν μή τι μετὰ ταῦτα συλλογιζομενοῦντες ἐπιφήσομεν, 3, 38, 2.

Ἐᾶν. ἐγὼ δὲ ταύτας μὲν ἐᾶν, 6, 43, 2. *sive ad proxima hæc referas, (scil. ad Atheniensium et Thebanorum resp.) sive ad remotiora; impeditus erit ille locus; nisi,* ταύτας (i. q. ἐκείνας) *ad remotiora referens, verbum* ἐᾶν *intelligas,* in præsens omitto, *nempe* deinde de eis dicturus. *Sed, a compilatoris negligentia orta videtur illa difficultas.*

Ἑαυτοῖς; *vide* ἑαυτοῦ.

Ἑαυτοῦ *cum suis casibus, usurpatum* 1) *de prima persona;* ἡ ἑαυτοῦ σύνταξις, commentarius noster, 2, 37, 2. 2) *de secunda pers.* ἐμβιασάμενοι ταῖς ἑαυτῶν ἀρεταῖς, vestra virtute, 18, 6, 4. 3) *de tertia, vulgatissimo usu, etiam ubi demonstrative, non reciproce, intelligendum pronomen;* βάσταγον μετὰ τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν ἐπέλιπεν, cum ipsius popularibus, 1, 79, 2. Τλημόλεως μείζονα ἐφάμενος ἢ καθ' ἑαυτὸν πραγμάτων, 15, 26, 5. *quem locum minus diligenter inspiciens Ernestus,*

ad primam personam temere retulit. Conf. quæ de pronom. αὐτὸς supra adnotavimus.

ἑαυτοῦ in fœminino genere, aut pro eo positum; ἑαυτοῦ χάριν προτιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν, veritatem propter se (propter ipsam) colere, 3, 58, 9.

Ἑβδομηκοστὸν ἔτος, *Fr. gr.* 31. *quo fragmento de Philopœmene agitur, ut monuit Valesius ad* 24, 9, 3.

Ἔγγαιοι κτήσεις, fundi, 6, 45, 3.—"nisi legendum ἔγγειοι; non quod non et illud rectum; (*vid. Gloss. Labb. in h. v.*) sed ne Polybius idem varia scriptura usus sit." *Ern.—Nil variant isto loco libri, quoad quidem animadverti; nec vero impedit quidquam, quo minus statuamus, diversa vocis forma diversis in locis usum esse scriptorem nostrum.*

Ἔγγειοι κτήσεις, 32, 8, 4. *i. q.* ἔγγαιοι.

Ἐγγεύεσθαι αἵματος, sanguinem degustare, 7, 13, 7. (*Sic* γεύεσθαι φόνου, 30, 14, 5.) ἐγγεύσασθαι τῆς ἐλευθερίας *in contextum velim receptum*, 17, 11, 7. *pro mendoso* ἐναύσασθαι.

Ἐγγίγνεσθαι. ἐγγιγνομένου χρόνου, interjecto tempore, 22, 1, 8. οὐδεμιᾶς προφάσεως ἐγγιγνομένης, nulla causa interveniente, 15, 23, 8. ἐγγινομένης στάσεως τοῖς πολλοῖς, orta inter multitudinem seditione, 5, 50, 1.

Ἐγγεράσκειν; ἐγγηράσας τῇ δυναστείᾳ, consenuerat in imperio, 12, 15, 7. ἐνεγήρασκον ταῖς βασιλείαις, 6, 7, 4.

Ἐγγίζειν, *notione activa*; ἐγγίσαντες τῇ γῇ τὰς ναῦς, naves admoventes terræ, 8, 6, 7. *Significatione neutrali*, adpropinquare, *cum genit. construere amat Polybius*; 4, 62, 5. 8, 6, 6. 12, 7, 1. 15, 31, 3. *rarius cum dat. ut* 17, 4, 1. *rursus cum infin.* ὅταν ἐγγίζωσι στρατοπεδεύειν, *ex olim vulgata lectione*, 6, 41, 1. *ubi tamen non dubitavi genitivum* τοῦ *inserere.*

Ἔγγιον ὑπέλαβε τὴν Τέγειαν εἶναι Μαντινείων, 16, 17, 3. *ubi postremam vocem ex Valesii conject. recepi pro vulgato μέσον.*

ἔγγιστα, propemodum; ἐγγιστά που τῶν ἑκατὸν, 1, 32, 9. *tum, de* cognationis propinquitate. *οἱ φίλοι οἱ ἔγγιστα*, 9, 24, 2.

Ἔγγραπτος, scripto consignatus; εἰρήνη, 3, 24, 6. συμμαχία, 3, 25, 3. 4, 82, 5. δικαιολογία, 30, 4, 10. τὰ ἔγγραπτα, quæ scripto continentur, scripta in fœdere vel lege; 3, 27, 1. 21, 9, 4. 22, 25, 10. 23, 10, 12. 29, 2, 4. ἔγγραπτοι τιμαὶ *sunt quæ constant* decretis, titulis, 27, 15, 2. *a quibus distinguuntur* αἱ ἀναθηματικαὶ τιμαὶ, *ibid.*

Ἔγγραφος, *i. q.* ἔγγραπτος; ἔγγραφον οὐδὲν, 3, 21, 4. 3, 26, 4.

Ἐγγυᾶσθαι τοὺς ἠγοραστάς, pro emtoribus satis dare, fidem et sponsionem suam interponere, 6, 17, 4. *Sic recte ibi interpretatus est Casaub. atque id res poscebat; quo magis miror quo pacto* ab emtoribus satis accipere *intellexerit Ernestus.*

Ἐγγύη, ἡ, sponsio, satisfactio, 5, 27, 7. 5, 28, 7. *Conf.* πρός.

Ἐγγυητής, ὁ, præs, sponsor; ἐγγυητὰς διδόναι, 12, 16, 3. *conf.* 5, 27, 1.

Ἔγγυος, ὁ, *i. q.* ἐγγυητής; καταλιπὼν αὐτὸν ἔγγυον τῶν ἴδιων ταλάντων, 5, 27, 1.

Ἐγείρειν. ἐξ ἄλλης ἀρχῆς ἐγείρειν τὸν πόλεμον, 15, 1, 2.

Ἔγερσις, ἡ, evigilatio, surrectio; αἱ ἐγέρσεις *olim edebatur* 9, 14, 4. *Nos* ἐξεγέρσεις *e cod. Urb.*

Ἐγκάθετος, clam submissus insidiandi caussa, 13, 5, 1.

Ἐγκαθῆσθαι, insidere; ἐγκαθημένου ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ φό-

βου, 2, 23, 7. ἐν Κορίνθῳ Φρουρᾶς ἐγκαθημένης, 17, 11, 6. οἱ ἐγκαθήμενοι, qui in insidiis locati sunt, 5, 70, 8.

Ἐγκαθίναι, vide mox in ἐγκαθίζειν.

Ἐγκαθίζειν. ἐγκάθιτον τὸν στρατιὰν ἐν τοῖς τόποις, 16, 37, 4. τοῦ Φιλίππου τοὺς αὐλικοὺς ἐγκαθιστὰς εἰς τὰς πόλεις ταύτας, 23, 8, 5. quod Casaub. vertit in iis urbibus locaverat. Ernestus intellexit civitatibus imposuerat; sed oportebat ἐγκαθιστὰς, nisi cum Reiskio ἐγκαθιστὰς legamus, quod verum puto, ab ἐγκαθίημι, quod verbum non modo immittere sonat, quod notavit Reiskius, sed clandestino, insidioso consilio submittere; unde ductum vocabulum ἐγκάθετος, quod supra vidimus.

Ἐγκακεῖν,—"aliquid vitio suo non facere." Ern. Λακεδαιμόνιοι τὸ πίστιον τὰς βοηθείας ἐνεκάκησαν, Lacedæmonii auxilia submittere pravo consilio (præ animi pravitate, ait Casaub.) negligunt, 4, 19, 10.—"Lexica habent ἐκκακῆσαι, quod est usitatum, et forte apud Polybium legendum ἐξεκάκησαν. Hesychius habet ἐγκακοῦμεν, sed forte et ibi legendum ἐκκακοῦμεν, aut saltem vitiosus est locus. Nam et locus in Clementis R. epistola est suspectus. Et crebro hæ præpositiones in compositis permutantur. Sic ex ἔγκτησις factum ἔκτησις, ἴκτησις." Ern.

Ἐγκαλεῖν τινι, accusare, incusare aliquem, conqueri de quo; 3, 15, 7. 4, 3, 12. 4, 47, 1. τὰ ἐγκαλούμενα, quæ alicui culpæ dantur, quorum caussa ille accusatur, 5, 27, 5.

Ernestus quid spectarit, sub hac voce sic scribens: "ἐγκαλεῖσθαι, ad se vocare, quod proprie est ἐπικαλεῖσθαι, 13, 5."—nec video equidem, nec nunc disquirere vacat. Certe lib. 13. cap. 7, 2, (quod caput respondet capiti 5. superiorum editionum) in verbum ἐπικαλέσασθαι consentiunt libri, quod verum est.

Ἐγκαταλείπειν τινὰ vel τι, relinquere, deserere aliquem vel aliquid; 1, 79, 3. 2, 57, 1. 4, 15, 5. 4, 33, 12. 4, 69, 3. 9, 26, 6. ἐγκαταλιπόντις τοὺς ὁμήρους, derelictis, proditis suis obsidibus, 3, 40, 7. οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, nullam spem, quæ in ipsis sita esset, deseruerunt, inexpertam reliquerunt, 2, 53, 2. πρὸς τῷ τέρματι ἐγκαταλιπεῖν τὰς ἑαυτῶν προαιρέσεις, circa ipsam metam suis desistere inceptis, 16, 28, 9. ἐγκαταλειπόμενον αἴθυγμα, fomes relictus, 20, 5, 4. 4, 35, 7.

Ἐγκεῖσθαι, imminere, instare alicui, premere, urgere, 18, 5, 3. ἐγκεῖσθαι κακοπαθείαις, si vera scriptura, 14, 9, 5. idem valebit ac κεῖσθαι ἐν κακοπαθείαις. Tum ἐγκεῖσθαι i. q. simplex κεῖσθαι valens, habemus 15, 2, 7. κατὰ τοὺς πρὸ τῆς Ἰτύνης ἐγκειμένους τόπους.

Ἔγκλημα, τὸ, accusatio, querela, et per meton. materia accusationis, culpa; ἂν ᾖ πάντα χωρὶς ἐγκλήματος, si omnia recte curata sunt, et nihil peccatum est, 6, 36, 6. ἔλυσι τὸ γενηθὲν ἔγκλημα πρὸς τὴν οἰκίαν, obliteravit culpam in qua fuerat intuitu Macedonicæ domus, materiam querelæ quam olim domui Maced. dederat, 2, 52, 4. Ἀχαιοὶς οὐκ ἐφῆν ἐγκλήματα τοῖς ἀμυνομένοις, 4, 5, 7. Fors. οὐχ ἕξειν ἔγκλ.

Ἔγκλιμα τὸ; 1) inclinatio, declivitas soli; τὸ ἔγκλιμα τοῦ ἰδάφους, 9, 21, 8. flexus viæ ad latus declinantis, 5, 59, 9. ubi pro ἐγκλίμασι, ἐν κλίμασι dant libri, quod temere in κλίμαξι mutavit Casaub. 2) inclinatio in fugam, 4, 58, 8. γενομένου ἐγκλίματος ἐλεσχιρεῦς, 1, 19, 11.

Ἐγκλίνειν, declinare de via, deflectere, 1, 54, 3. Sigillatim, ad fugam inclinare, fugere; 1, 57,

8. 1, 74, 7. 3, 69, 11. 11, 14, 6. ἐγκλίναντες ἔφυγον, 1, 23, 10. ἐπέκλινεν καὶ στοχάδην ἔφευγον, 5, 14, 5. *Subinde variant libri, alii* ἐγκλιν. *alii* ἐκκλιν. *quod perinde est;* 1, 30, 11. 3, 65, 7. 5, 23, 4. *conf.* 1, 19, 2.

ἐγκλίνειν τινά, *est* fugere coram aliquo, fugere aliquem, ab eo in fugam pelli, 14, 8, 8.

Ἐγκέπτειν. ἐγκέπτειν τῇ δικαιοδοσίᾳ *edidit Casaub.* 24, 1, 12. *cum* ἐκκέπτειν *dedisset Ursinus, unde* ἐκκέπτειν τὴν δικαιοδοσίαν *oportuerat.*

Ἐγκράτεια καὶ μετριότης, continentia et moderatio, 10, 19, 7.

Ἐγκρατὴς γενόμενος, compos factus, potitus; τινὸς ζωγρίας, 1, 9, 8. τῆς πατρίδος, 1, 6, 3. χώρας καὶ πόλεως, 1, 7, 5. 3, 51, 11. ἁπάντων, 1, 6, 4 *et* 8.

Ἐγκρατῶς εἶχον τὴν νῆσον, insulam in potestate sua tenebant, 1, 79, 5.

Ἐγκρίνειν; ὁ πραγματικὸς τρόπος ἐπικρίθη, (*scil.* ἡμῖν) selegimus, 9, 2, 4.—" probatus nobis est et usurpatus, s. prælatus. *Cyrillus Hieros. Catech.* 10. πάντων ἐγκριτοι, omnium præstantissimi." *Ern.*—οἱ ἐγκριθέντες ἅπαξ καὶ τυχόντες τῆς ἐξουσίας *ex probato cod. Parisino restituendum Polybio videtur* 6, 7, 4. *pro vulgato* οἱ κριθέντες.

Ἔγκτησις, *ex Ernesti emend. pro corrupto* ἔκτησις, 28, 17, 8.

Ἐγκυρεῖν, κακοῖς, in mala incidere, 8, 1, 5. *Sic cum aliis nominibus,* 7, 12, 11. 15, 36, 6 *et* 9. μεγάλας ἔχοντες ἐλπίδας, τοῖς ἐναντίοις ἐνεύρησαν, 33, 12, 8.

Ἐγκωμιάζειν τινά, 4, 34, 7. 8, 10, 7. 12, 8, 1.

Ἐγκωμιαστικὸς τόπος, locus laudativus, 10, 24, 8. ἐγκωμιαστικαὶ ἀποφάσεις περί τινος, quæ ad laudem alicujus dicuntur, 8, 13, 2.

Ἐγχειρεῖν, adgredi; *cum infin.* πολιορκεῖν ἐνεχείρησαν, instituerunt, cœperunt, 1, 6, 8. 1, 38, 7. *cum dat.* ἐγχειρεῖν τολμηρότερον τοῖς πράγμασι, 1, 17, 7. τοῖς ἔργοις, opus adgredi, 1, 3, 7. *Sed rursus* ἐγχειρεῖν τοῖς ἔργοις *est* opera et machinas hostium hostiliter adgredi, impetum in ea facere, 1, 42, 13. 1, 45, 6. *et* ἐγχειρεῖν τοῖς Ῥωμαίων πράγμασι, hostiliter adgredi rem Romanam, imperium Romanorum, 2, 26, 6. *Sic* ἐγχειρεῖν τοῖς Συρακουσίοις, Καρχηδονίοις, τῇ πόλει, 1, 11, 12. 1, 12, 1. 3, 18, 3. *Singularis est constructio cum* πρὸς; ἐνεχείρησαν πρὸς τὰ κατὰ τοὺς πολεμίους, 2, 22, 11. *de qua vide ibi Adn. subinde* ἐνεχειρ. *permutatum cum* ἐπιχειρ. 1, 82, 11. 4, 37, 4. *Interdum perperam confusa* ἐγχειρεῖν. *et* ἐγχειρισ. *ut* 8, 7, 8. 8, 18, 6.

Ἐγχείρημα, τὸ; οἰκεῖος ὢν τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων, adsuetus hujusmodi inceptis, 4, 57, 4.

Ἐγχειρίζειν, tradere, ἑαυτόν τινι, 1, 10, 1. τινὶ τὴν πόλιν, 1, 10, 8. 1, 11, 4. τὰ ἱπποφόρβια τοῖς Μήδοις ἐγχειρίσεται, alendorum equorum cura Medis commissa est, 5, 44, 1. *Temere Casaub.* 1, 66, 4. ἐπιχειρίζετο τὰ κατὰ τὴν ἔξαν. *ediderant, pro* ἐχείριζε τὸ *vel* τὰ κατά. *Pro* τὰ κατὰ τὴν Μεσ. ἐγχειριστέοντα *rescribendum* χειριστέοντα *ex cod. Peir.* 24, 5, 14. *Verba* ἐγχειρεῖν *et* ἐγχειρίζειν *in aor.* 1. *perperam a librariis inter se permutata* 8, 7, 8. 8, 18, 6.

Ἐγχρονίζειν, *absol. scil.* ἐν τῇ Ῥώμῃ, morari in urbe, 33, 14, 2. *cf.* 33, 16, 6. ἐγχρονίζειν πράγματι, immorari rei, 15, 36, 6.

(Ἐγχρειάζειν *per errorem in Ern. Lex. Polyb. irrepsit; vide* ἐπιχρειάζειν.)

Ἐγχώματα, τὰ, terra adgesta per fluvios in mare, 4, 39, 9. 4, 40, 9.

Ἐγχωννύσθαι, adgestitia terra oppleri; ἐγχωσθέντων ὑπὸ Μαιῶτις, 4, 40, 4.

Ἐγχώριος. ἐγχώριοι παρεμβολαί, 2, 8, 5. τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη, 9, 25, 3.

Ἔγχωσις, ἡ, 4, 39, 10. 4, 40, 4. *cf.* ἔγχωμα.

Ἐγχῶσαι, 6, 57, 4. *vide* εἶμαι.

Ἐδαφίζειν, æquare, complanare solum; τὸν περὶ τὴν σκηνὴν τόπον ἐδάφισαν, 6, 33, 6.

Ἔδαφος, τὸ; ἐν φόβοις ὄντων περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους, 3, 118, 5. εἰς ἔδαφος καθῆλε τὸ χωρίον, 4, 64, 10. τὸ τεῖχος κατέσκαψε πᾶν εἰς ἔδαφος, 4, 65, 4. 5, 9, 3. τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη πλύνειν ταῖς νέφεσι, 9, 6, 3. ἐδάφη, solum, *i. e.* urbes et agri, (*opponuntur homines*) 9, 39, 3.

Ἔδος, τὸ; τὰ τῶν θεῶν ἔδη καὶ τιμάτε, deorum simulacra, 16, 1, 4.

Ἔδρα, ἡ; ὁ Τίτος αὐτοῦ ἐξ ἕδρας καὶ θυμικῶς, πᾶσαι, φησι, 18, 20, 12. *an excidit* ἀναστὰς? *an satis est subintelligere hoc verbum?*

Ἐθελοκακεῖν, consulto minus facere quam possis et debeas, ultro et malevolo consilio rem male gerere, de industria et maligne cessare; 4, 38, 6. 5, 1, 7, 5, 2, 8. 5, 4, 11. 5, 20, 3. 5, 100, 7. 6, 15, 5. 38, 3, 6.

Ἐθελοκάκησις, ἡ, de industria et consulto rem male gerere, voluntaria desertio commodorum et officii, defectio, perfidia; 3, 68, 10. 5, 5, 10. 27, 13, 13.

Ἐθελοντηδόν, sponte, ultro, 6, 30, 2.

Ἐθελοντήν, *et* ἰθελοντί, *idem; in quibus sæpe variant librarii; sed vetustissimus codex Vat. plerumque* ἰθελοντὴν *præfert;* 2, 22, 5. 2, 38, 7. 2, 46, 3. 2, 54, 3. 2, 57, 1. (*ubi vicissim* ἰθελοντὶ *præfert idem Vat.*) 5, 77, 3. 8, 16, 10. *Fr. gr.* 42.

Ἐθελοντής, voluntarius; ἐπίλεξε ἰθελοντὰς τοὺς ἀρίστους, 1, 49, 5. οὐχ οἷός τ' ἦν ἰθελοντὰς ὑπαγαγέσθαι, 25, 9, 7. *Fr. gr.* 42.

Ἐθίζειν. τῶν ἰδιωμάτων ὑποίησάν τι, 4, 34, 1. *cf.* 3, 84, 7.

Ἔθισμός, ὁ; ἡ τῶν ἰδιωμῶν διαφορά, 1, 17, 11. ἐκ τῶν ἰδισμῶν, de more, 3, 84, 7. (*ubi mendose vulgo* ἰδιωμῶν, *quod et ex* ἰδιωμάτων *corruptum videri poterat, nisi alias passim eadem phrasis* ἐκ τῶν ἰδισμῶν *occurreret.*) 3, 110, 4. 5, 25, 2. κατὰ τοὺς παρ' αὐτοῖς ἰδισμούς, 3, 76, 12. κατὰ τὸν ἰδισμόν, 11, 27, 6.

Ἐθνικός. αἱ ἰθνικαὶ συντάξεις, gentium concilia, 30, 10, 6.

Ἔθος, τὸ; ἤθη μοχθηρά, pravi mores, prava instituta, 1, 81, 10. τί διαφέρει ἤθη (ἤθη *scribe*) σύμμικτα καὶ βάρβαρα τῶν ἐν παιδείαις καὶ νόμοις καὶ πολιτικοῖς ἤθεσιν ἐντεθραμμένων; 1, 65, 7. (*ubi codd. nonnulli* ἤθεσιν *dant, minus recte.*) τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ Ῥωμαίων ἤθη καὶ νόμιμα, 18, 17, 8. τὰ τῶν πόλεων ἤθη, 9, 23, 8. δύο ἀρχαὶ πάσης πολιτείας, ἤθη καὶ νόμοι, 6, 47, 1. *sed mox ibid. vs.* 2. *est* τὸ κοινὸν ἦθος τῆς πόλεως, *et* τὰ κατ' ἰδίαν ἤθη.

Εἰ *cum subjunct. constructum legebatur vulgo* 4, 26, 3. *ubi nos ex Vat. et Flor. indicativum restituimus. Cum optat. frequenter;* 1, 4, 6. 1, 5, 8. 1, 10, 6. *&c. Cum indic. ubi videri poterat optativus requiri;* διαπορῶν, εἰ δεῖ *&c.* 31, 19, 4. *ni ibi* δίοι *legendum; sed simili ratione* διαπόρει τί δεῖ, τί χρὴ, *in indicativo dicit;* 1, 60, 6. 4, 69, 3. 4, 70, 6. εἰ *pro* ὅτι, *post* αἰσχύνεσθαι *et similia verba,* 8, 14, 6. *&c.* εἰ γὰρ *cum opt.* utinam tandem, 10, 4, 7. 32, 10, 9.

εἴ τε - - εἴ τε, sive, sive, 5, 98, 2. εἰ - εἴτε, *eadem notione, nisi pro priori* εἰ *pariter* εἴ τε *legendum,* 2, 70, 3. εἴ τε καὶ - - εἴ, τε καὶ, 5, 47, 4. *Ad* οὔτε *infertur* εἴ τε, 3, 21, 1. εἰ καί τινες ἔνιοι, καὶ Ῥωμαῖοι, 6, 25, 11. 3, 95, 7.

εἰ δὲ μὴ, elliptice, 3, 15, 10. 4, 9, 7. 21, 3, 8. *Sic* εἰ δὲ, 3, 24, 10. *si modo recte percepimus vim loci.* εἰ δὲ μή γε, saltem, 18, 4, 7. &c. εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦτο, ni hoc obstitisset, 17, 14, 14.

Particulæ εἰ *et* ἢ *perperam inter se permutatæ a librariis, qui mendose dederunt* ἢ *pro* εἰ, 8, 14, 6. *et* εἰ *pro* ἢ, 8, 17, 6.

Εἰδιχθὲς κατὰ τὴν ἔμφασιν, fœdus adspectu, 37, 2, 1.—" *per pleonasmum, nam* εἰδιχθὲς *idem est. Sed videtur latius dici cœpisse pro* fœdo quolibet, *ut accipiunt apud Sext. Emp. Hypotyp. Pyrrh.* 3, 24. *deum esse πνεῦμα δῆλον καὶ διὰ τῶν εἰδεχθῶν.*" *Ern.*

Εἰδόσιν. οἱ εἰδότες τοὺς τόπους, quibus cognita sunt loca, 1, 47, 3. ἐξεταύσει τῶν εἰδότων, 10, 8, 1. ἤδη σαφῶς *ed. Casaub. pro* ἤδει, *non male*, 2, 64, 3. *Sic et plures codd.* 10, 19, 9.

Εἶδος. πᾶν εἶδος πολιτείας, omne genus reipublicæ, quælibet forma reip. 6, 10, 2. (*cf.* 6, 4, 6.) τὸ μὲν τῆς βασιλείας εἶδος, illud genus, illa forma reip. quæ regno continetur, 6, 8, 1. ἁπλῶς οὐδὲν εἶδος τῶν μελλόντων (*forte addendum* ἐξαγγελθήσειν) ἔγνωσαν, nullam omnino speciem, nullam notionem sibi informare poterant, 36, 5, 1. ἡ φιλαρχία καὶ τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος *ex scriptura cod. Paris. E.* 6, 57, 6. dominandi libido, et gloriæ ac celebritatis species; *sed cum de veritate, tum de vi illius lectionis haud satis mihi constare, etiamnum profiteor.*

Εἴδωλον γυναικεῖον, figura muliebris, 13, 7, 2 *et* 7. εἴδωλα θεῶν καὶ δαιμόνων, 31, 3, 13.

Εἰκαῖος, levis, vanus *homo*, 7, 7, 5. (*idem fere ac* ἀκατάστατος, 7, 4, 6.) εἰκαιότατος, 15, 25, 4. 32, 21, 8.

Εἴκειν, cedere, *absol.* 24, 12, 3. *cum dativ.* μόλις εἶξαν ταῖς ψυχαῖς, 2, 20, 5. οὐκ εἴκειν ταῖς συμφοραῖς, 6, 58, 8. εἴκειν τοῖς παροῦσι, *scil.* πράγμασι, præsenti necessitati cedere, 3, 84, 7. 5, 50, 5. 5, 55, 10. *Conf. seq. verbum.*

Εἶκειν, similem esse; παραπλήσιον εἶκε ταύτῃ τοῖς λόγοις, animo non simili verbis, 35, 2, 13. *nisi ibi* (*quod fere persuasum habeo*) *duo verba* τοῖς λόγοις *a sciolo quodam adsuta sunt, ut* παραπλήσιον εἰκούσῃ *idem valeat ac* ἐντυμίᾳ, *quod ibidem continuo sequitur. Conf. verbum præc.*

Præt. ἔοικα, videtur; *An et* fertur, perhibetur, *quemadmodum* δοκῶ? *Vide* 10, 3, 4. *Sic forte et* 2, 26, 5. *nisi ibi* ὡς ἔοικε *sit*, quemadmodum facile credi, facile intelligi potest. *Conf.* εἰκάς.

Εἰκῇ, καὶ ὡς ἔτυχε, 2, 56, 3. εἰκῇ καὶ ἀλογίστως, 1, 52, 2. καὶ παραλόγως, 1, 74, 14. καὶ ἀσκόπως, 4, 14, 6. φερόμενοι εἰκῇ (τὰ θηρία,) belluæ temere huc illuc ferebantur, 11, 24, 1.

Εἰκοβολεῖν, temere jaculari, *Fr. gr.* 43.

Εἰκὰς, *vide sub* εἰκάς.

Εἰκὼν, ἡ, *de* statua. ψηφισαμένων τινὰς εἰκόνας αὐτοῦ, ταύτας οὐκ ἀνατίθησιν, 4, 49, 1. εἰκόνες Ἀχαιοῦ, Ἀράτου, Φιλοποίμενος, 40, 8, 10. imagines *majorum apud Romanos*, 6, 53, 4. *sqq.*

Εἰκὼς λόγος, ratio probabilis, verisimilis, 12, 10, 2.

εἰκὼς, verisimile, consentaneum; ἅπερ εἰκὸς ἐστι πάσχειν τοὺς ὑπὸ τὰς τῶν ἀλλοφύλων πεσοῦσιν ἐξουσίας, 9, 39, 3. *mira constructio, in qua nil variant libri. Pleonasmum non minus mirum amat in hac voce scriptor noster;* δῆλον ὡς εἰκὸς &c. manifestum est, consentaneum esse ut &c. 6, 6, 3. 6, 47, 4. φανερὸν ὡς εἰκὸς, 6, 6, 6. 10, 17, 1. δῆλον ὡς εἰκὸς φαίνεσθαι, 2, 29, 1.

Εἰλικρινὴς, purus, sincerus, liquidus; *εἰλικρ. φιλία*, 4, 84, 7. *ὄντος φωτὸς εἰλικρινοῦς*, 8, 33, 1. *εἰλικρινεστέρα πρόαίρεσις δημοκρατίας*, 2, 38, 6.

Εἶναι *pro ἴναι olim editum erat* 3, 48, 12. *contra Polybii morem.*

Εἱμαρμένη, ἡ; *τῆς εἱμαρμένης τυχεῖν*, fato fungi, 16, 32, 4.

Εἶναι. *οὐδεὶς τῶν ὄντων*, nemo mortalium, nemo eorum qui vivunt, 9, 29, 2. *sic μέχρι μὲν οὖν ἦν Ἀντίγονος*, quamdiu in vivis erat, 2, 43, 9. *ἴναι πρός τι et πρός τινι, vide in πρός. μηδὲν ἐστι τοίνυν εἰς ἐμὲ*, hoc nil pertinet ad me, 25, 1, 7. *πρὸς ἐμέ*, 3, 21, 1. *ἐστὶ pro ἔξεστι*; *ἐξ ὧν ἔστιν σαφῶς κατανοεῖν*, 1, 12, 9. *et sæpe alias; sed singulare illud est, οὐκ ἔστιν ἢ μὴ πεισθῆναί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν κακὸν κακὸν*, 5, 98, 4. *ἐὰν καὶ τοῖς Ἀχαιεῦσι τοῦτο βουλομένοις ᾖ*, quod si hoc etiam volentibus fiat Achæis, 2, 50, 2. *ἴνα ἂν ᾖ πάσχων ὑπομενητέον*, 3, 112, 5.

εἴη cum infin. utinam; *εἴη μὲν οὖν οἶμαι συμφῦναι τὴν κατάστασιν*, 4, 32, 9. *ἔδει ἂν εἴη*, opus fuerit, 2, 37, 5. *πρέπον ἂν εἴη*, 2, 37, 3. 2, 38, 5. *ῥητὸν ἂν εἴη*, 1, 5, 2. 4, 38, 13. *et sic corrigendum fuit* 2, 24, 2. *ubi mendose ἴναι dabant codices. Rursus ἴναι, quod erat in libris, in εἴη fuit mutandum* 4, 4, 5. *et in ἐστὶ vel εἴη*, 11, 7, 2. *denique in ἦν*, 35, 2, 15.

Participium ὄντες persæpe tali modo inseritur, ut in his, οἱ λοιποὶ πάντες, ὄντες ὡς μυρίους, 3, 117, 4. *τὰ θηρία, ἅπερ τὸν ἀριθμὸν ὄντα*, 5, 53, 4. *adde* 1, 51, 12. 8, 71, 9. 8, 85, 1. 8, 31, 8. *Unde correxi* 1, 85, 3. *ἦσαν ὄντες ἅπαν, cum corrupte omnes dedissent ἅπαντες Ni. ead. Idem partic. adjiciendum haud improbabiliter suspicatus est Reisk.* 4, 32, 1. *οὐδεὶς τῶν ὄντων, vide supra in ἴναι.*

Εἵνεκα. *οὗτος τοῦ*, verbi caussa, ut hoc utar, 15, 35, 1. *In hoc verbo aoristum primum εἶπα præferunt codd. Vat. et Flor. ubi ceteri εἶπον in aor.* 2, *habent: ut* 3, 33, 1. 3, 56, 5. 3, 114, 8. 5, 45, 1. *&c. εἶπεν*, dic, 15, 8, 10.

Εἰρεσία, ἡ, remigatio, remigium; *συνήθιζε αὐτοὺς ταῖς εἰρεσίαις*, 5, 2, 4. *δυσχεροῦσιν ταῖς εἰρεσίαις*, 16, 4, 10. *κατηρτισμένοι ταῖς εἰρεσίαις*, 5, 2, 11. *διὰ τῆς εἰρεσίας ἐγγίσαντες τῇ γῇ τὰς ναῦς*, 8, 6, 7. *Et per meton. αἱ εἰρεσίαι* transtra; *καθίσαντες ἐπὶ τῶν εἰρεσιῶν ἐν τῇ χέρσῳ τοὺς ἄνδρας*, 1, 21, 2.

Εἰρηνεύειν. *εἰρηνευομένη χώρα*, quæ fruitur pace, 5, 8, 7.

Εἰς; *de loco, pro πρὸς*, ad; *ἦγον εἰς τὸν Πάδον*, 2, 23, 1. *κατάραντες εἰς Πάνορμον*, 1, 38, 7. ad Panormum, *nam mox urbem obsederunt συνεδίωξαν εἰς τὴν τάφρον*, 1, 40, 11. persecuti sunt usque ad fossam, versus fossam, *non* in fossam, *ut patet ex vs. seq. κατεστρατοπέδευσαν εἰς αὐτὴν, scil. Τύνητα πόλιν*, 1, 39, 15. ad Tunetem, *non in ipsa urbe*, castra locarunt. *Sic cod. cap. vs. 5. ἀφικόμενος εἰς πόλιν, στρατοπεδεύσας ταύτην, sed ibi quidem plures codices et in his vetustissimus Vat. πρὸς habent. Vicissim ubi vulgo πρὸς* editur, 1, 78, 2. *ἦλε πρὸς τὴν στρατοπεδείαν, ibidem probatissimi codd. Vat. Flor. et Urb. εἰς habent, eadem notione*, ad castra. *Pariter in illa phrasi, οὐδὲν τοῦτο εἰς αὐτοὺς*, 25, 1, 7. *idem valet εἰς ac πρὸς, cf.* 24, 10, 11. *Quod* 2, 52, 7. *vulgo legebatur εἰς Θετταλίαν ὑφ' ἣν, mendosum erat. Perperam intrusa erat præpos. in illo, διαβὰς αὖθις εἰς τὸν Ἴβηρα*, 3, 76, 11.

εἰς de tempore; εἰς τὴν ὑστεραίαν πρωΐαν, (i. q. *τῇ ὑστεραίᾳ*) 5, 18, 8. *Sic ὡς εἰς τὴν αὔριον ἀναζυγὰς ἐποιοῦντο*, 3, 44, 13. *εἴς τι τοὺς πρὸ ἡμῶν καὶ κατ' ἡμᾶς καιρούς*, (i. q. *ἐν τοῖς καιροῖς*,) 4, 1, 4. *Sic εἰς ἅπαν*

μῆνας, 32, 13, 6. *non differt ab illo* ἐν τοῖς ὅπλα μετὰ, *ibid. vs. seq.* ὃ ἂν δοκῇ ὑμῖν καὶ ἡμῖν, *an* εἰς *vel* ὃς ὃ ἂν δοκῇ, *ut sit idem ac* ἕως ἂν δοκῇ? 7, 9, 4.

εἰς, *de numero*, ad, circiter, *frequentissime, velut* 1, 68, 6. *&c.*

Notemus porro locutiones hujusmodi: εἰς ἀσέλγειαν ὑποδίζειν τινι, 5, 11, 2. πολλὰ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν εἰς ἀθεσίαν εἶπε καὶ ἀχαριστίαν, 17, 6, 7. εἰς μαλακίαν καὶ ἀνανδρίαν λόγων περί τινος, 8, 12, 5. *et id genus alia. Tum,* φιλεδοξῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας, laudem quærens apud Græcos, 1, 16, 10.—χορηγῶν αὐτοῖς εἰς τὰ ἐπιόντα τῶν πραγμάτων, ad necessitatem, prout res urgebat, *vel* quoad quidem ea quæ maxime erant necessaria, *ibid.* 1, 16, 10. *nisi fortasse prorsus tollenda præpositio, ex terminatione vocis præcedentis temere repetita.*—εἰς τέλος, εἰς δύναμιν, *vide* τέλος, δύναμις; *et si qua sunt hujus generis alia.*

Εἷς, μία, ἕν. τῆς φάλαγγος εἷς καιρὸς καὶ εἷς τόπος, 18, 14, 2. τὸ σφέτερον στρατοπ. ὑπὸ τὸν ἕνα καιρὸν ὑποβάλλειν, 18, 14, 12. ὁ εἷς, unus homo solus, 18, 13, 10. ἀφ' ἑνὸς ἐξάγειν τοὺς ἐλίσσοντας, 1, 33, 6. ἐπὶ μίαν ναῦν, 1, 26, 13. *cf.* ἐπί. ἓν σοφὸν βούλευμα, 1, 35, 4. ἓν καὶ ταὐτὸ λέγειν, in summa concordia vivere, 2, 62, 4. ἕν *pro* τί, aliquid, *vel* pleonastico quodam modo adjectum pronomini τί; ἐπιστήμων πράγματος ἑνὸς τῶν ἀξίων λόγου, 6, 26, 12. τῶν ἀγαλμάτων ἕν, statua aliqua, 6, 47, 9. ποιεῖν ἕν τι τῶν καθηκόντων, 22, 25, 2. ὃν ἂν ἓν καὶ τὸ τότε πραχθὲν, 5, 11, 1. ὧν ἕν τι μοι δοκεῖ καὶ τότε γεγονέναι περὶ τὸν Φίλιππον, 16, 28, 7. δεῖγμα τῶν ἔργων ἕν τι προφέρεσθαι, 6, 58, 1. *Idem* ἓν *latere videtur in vitiosa illa codicum scriptura* 1, 68, 10. ἔν τινι καιρῷ, *pro* ἕν τι τῶν καιρῶν.

Εἰσαγγελία, ἡ, nuncius; τῇ πρώτῃ εἰσαγγελίᾳ συνεχυθέντες, ad primum nuncium effusi adcurrentes, 9, 9, 7.

Εἰσάγειν, instituere, introducere *morem*, 4, 20, 6. εἰσαγαγόντος αὐτοὺς τοῦ δημιέργου, quum ad populum illos produceret, 30, 4, 6. introducere in senatum, 24, 1, 8. &c.

Εἰσακοντίζειν πυκναῖς τοῖς βέλεσι, 2, 30, 1 *et* 4. εἰς τὴν παρεμβολὴν, 9, 3, 2. εἰς τὰ θηρία, 1, 40, 8.

Εἰσανάγειν. τοὺς δὲ ζωγρίᾳ πρὸς αὐτὸν εἰσαναχθέντας, 1, 82, 2. *cf.* ἀνάγειν.

Εἰσάπαξ συμπεσόντες, simul omnes congressi *ad dimicandum, vel*, ut semel erant congressi, *sic sine intermissione acriter et pertinaciter pugnabant*, 3, 115, 3. κρατήσαντες αὐτῶν εἰσάπαξ, victoria semel de eis relata, 4, 45, 2.

Εἰσαποστέλλειν. εἰσαπέστειλε (*sc.* εἰς τὴν Καπύην) *forte legend.* 9, 5, 3. *pro* ὡς ἀπέστειλε, *quod habent libri.*

Εἰσβαίνειν. μεθ' ὅπλων ἤδη δὶς εἰσβεβηκότες εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 15, 1. *ubi* εἰσβεβληκότες *Vat. et Flor. quod recipi debuerat.*

Εἰσβάλλειν εἰς τὸν θάλαττον, *de fluvio*, influere in mare, 4, 41, 1. 5, 70, 4. *cf.* ἐκβάλλειν. εἰσβάλλειν εἰς χώρας, hostiliter ingredi, invadere; εἰσβεβληκότες εἰς Μακεδονίαν, 2, 70, 1. *sic et* 4, 15, 1. *Vide supra in* εἰσβαίνειν.

Εἰσβολή, ἡ, 1) ingressio, invasio; ἡ εἰσβολὴ ἡ εἰς Ἰταλίαν Ἀννίβου, 4, 1, 1. ἀσφαλῆ τὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Μεσσ. ἐνομίσαν, 4, 5, 4. τὴν εἰσβολὴν ποιεῖσθαι εἰς τὴν Αἰτωλίαν, 4, 57, 1. 2) aditus, introitus, ingressus, initium; τῶν Τιμαιῶν, 18, 10, 2. 18, 19, 1. διαλαβόντες τῆς ἀγορᾶς τὰς εὐκαιροτάτας εἰσβολὰς, 8, 29, 7. αἱ εἰσβολαὶ τῶν ῥυμῶν, *i. q.* ἀρχαὶ, ingressus, principia viarum, 6, 29, 7. 3) influxus fluvii in mare, 4, 40, 9. 4, 41, 6 *sq.*

Εἰσδύεσθαι, insinuare se; ἡ ἀλήθεια αὐτὴ δι' αὑτῆς εἰσδύεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρ. 18, 5, 5.

Εἰσηγγίζειν τοῖς πολεμίοις, (i. q. ἐγγίζειν) 12, 19, 6.

Εἰσέρχεσθαι, in concionem prodire, 3, 44, 10. (*cf.* εἰσάγειν.) ad senatum, 24, 3, 1. *&c.*

Εἰσηγεῖσθαι δημαγωγίαν, legem popularem ferre, 2, 21, 8. τοιάνδε τινὰ τῶν ἐνεστώτων εἰσηγεῖτο λύσιν, solutionem proposuit, 11, 25, 8. πίστιν ὡς ἀρίστας ταύτας ἡμῖν εἰσηγοῦνται τῶν πολιτικῶν, proponunt, in medium adferunt, commemorant, 6, 3, 6.

Εἴσοδος, ὁ, 1) intromissio *legationis in senatum*, 24, 1, 9. 2) introitus, porta *castrorum*, 6, 35, 5. 6, 36, 2. 14, 3, 7. 3) reditus, *nempe* ex vectigalibus et simil. (*quod alias* ἡ πρόσοδος) τῆς εἰσόδου πάσης κρατεῖ ὁ σύγκλητος, 6, 13, 1. *Sic* αἱ εἰσφοραὶ *sunt* tributa.

Εἰσοικίζειν, colonos mittere; Μακεδόνας εἰσοικίσας (εἰς τὰς Θήβας,) 5, 100, 8. *Metaph. et meton.* εἰσοικιζομένης εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ πολὺ τῆς εὐδαιμονίας, 6, 57, 5.

Εἰσπίπτειν. ἡ βοήθεια εἰσπέπτωκε εἰς τὴν πόλιν, intraverat, penetraverat, 4, 70, 11.

Εἴσπλους, ὁ, introitus *portus*, 1, 42, 7. 8, 36, 3. 10, 10, 2 *sq.* διακωλύειν τὸν εἴσπλουν, 1, 44, 4. τὸ κατὰ τὸν εἴσπλουν στόμα, ipsum ostium *portus*, 1, 46, 5. 1, 47, 2.

Εἰσπράττειν χρήματα, pecunias exigere, exprimere, *intell.* αὐτούς, ab illis, 13, 7, 3. τὰ πρὸς διαλύσεις εἰσπράττειν, *sic mendose vulgo omnes*, 5, 29, 4. *pro* πράττειν. *Unde Ernestus;* "εἰσπράττειν τι πρὸς τι, facere quæ valent ad aliquid: *Sed legendum* πράττειν, *sic natum est e repetitione ultimæ in præcedente* διαλύσεις."—

Εἰσρεῖν, influere; εἰσρεούσης εἰς τὸν ναῦν τῆς θαλάσσης, 16, 5, 2.

Εἰσφέρειν, γνώμην, sententiam in concilio dicere, proponere sententiam, 2, 26, 5. τὰ χρήματα, pecuniam conferre, pendere, solvere, 5, 27, 7. *sic* εἰσοίσειν ἄλλα χίλια τάλαντα, 3, 10, 3. *Adde* 40, 2, 6 *et* 11. εἰσφέρειν πολλοὺς ἀπολογισμοὺς περὶ τῆς αὐτῶν εὐνοίας, multa verba facere, multa commemorare, 22, 5, 3. ψεῦδος εἰσφέρει τὸ ὅλον, mera mendacia protulit, 2, 58, 12. *In passivo,* οἱ εἰσφερόμενοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων πρεσβευταί, 35, 4, 5. *non sunt* inducti in senatum, *ut habet Ernestus, sed* a consulibus propositi (*vel* delecti, *ut Casaub. vertit*) legati militares.

In Med. εἰσφέρεσθαι σκήψεις, excusationes proferre, 5, 74, 9. πᾶσαν σπουδὴν, omne studium adhibere, adferre, 22, 12, 12. εἰσφερόμενος παράδειγμα τὸν ἴδιον βίον, 11, 10, 2 *et* 5.

Εἰσφοραὶ; αἱ εἰσφοραὶ, tributa, 1, 72, 5. 2, 62, 7. 14, 9, 5. αἱ εἰς τοῦτο τὸ μέρος εἰσφοραὶ, pecunia in hoc conferenda, 5, 91, 4.

Εἰσφρεῖν. εἰσέφρεσαν εἰς τὴν πόλιν, in urbem penetrarunt, 22, 10, 7. *si modo Polybii id verbum est non Heronis.*

Ἐκ *et* ἐξ. *Ita subinde adjicitur nominibus ista præpositio, ut vel abundare quodammodo, vel pro* ἐν *aut* ἐπὶ *posita videri possit; de quo usu monui in* 4, 50, 4. *Sic* κατὰ τὴν ἐξ αὐτῶν φύσιν, 1, 81, 6. *ubi* τὴν ἐαυτῶν *suspicatus erat Reiskius.* ἐγίνετό τις ἀμφισβήτησις ἐξ ἀμφοῖν, 1, 83, 6. ἦν ἀγὼν ἐξ ἀμφοῖν βίαιος, 2, 25, 8. ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐκίνησις καὶ θέα, 3, 1, 7. (*conf.* ἐκίνησις, num. 4.) οἱ περιγενόμενοι ἐξ αὐτῶν, 2, 27, 2. οἱ ἐκ Μακεδονίας βασιλεῖς, 2, 40, 5. διαναστάντων τῶν ἐκ τῆς Ἰνδῆς Νομάδων, 3, 74, 1. οἱ ἐκ τῆς συγκλήτου, (i. q. ἡ σύγκλητος) 3, 97, 1. οἱ ἐκ τῆς πόλεως, oppidani, *non qui ex urbe venerunt, sed qui in urbe sunt*, 4, 71, 11. *Sic* ἐκπίνειν

τῆς ἐκ τῆς πόλεως, (*i. q.* ἐν τῇ πόλει, *sed nimirum intelligendum* τῆς ἐκ τῆς πόλεως ἀφορᾶσαι, *ex urbe prospicientibus*,) 5, 24, 6. πολλάκις ἀναμαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκ Πελοποννήσου φίλων, 9, 39, 9. συγκαταλαμβανόμενοι τὰς ἐκ τῆς προκατασκευῆς πράξεις, 4, 1, 9. *nempe quæ* in Præparatione *exposita sunt, ea breviter* ex illa *nunc repetemus.* περιποιήσασθαι τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων ὑπεροψίαν, *scil.* a Græcis in ipsum proficiscentem, 3, 6, 13. τὸν ἐκ τούτου πρᾶξιν, hujus viri factum, 9, 29, 7. διὰ τὴν ἐκ τοῦ λοιποῦ βίου καλοκἀγαθίαν, 3, 107, 8. *Sic quod* 4, 50, 4. *editum erat* παρέλιπε τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας χώραν, *defendi quodammodo ex his poterat, ni probati codices* ἐπὶ *darent.*

ἐκ *et* ἐξ, *de tempore*, post, *vulgato usu, sed inclusa plerumque simul notione causæ*, propter, 1, 9, 7. 1, 25, 5. 1, 53, 8. *&c. Sed* ἐκ πολλῶν χρόνων, jam diu, a multo retro tempore, 4, 17, 4. ἐκ πλείονος χρόνου, 26, 2, 14. *Sic* ἐκ πολλοῦ *frequentissime, cum de* temporis intervallo, *tum de* loci; *vide* πολύς. *Sed de tempore ubi agitur, subinde per ellipsin omittitur præpositio, ut* πολλῶν χρόνων, 3, 85, 9. ἐκ δευτέρου, altera vice, iterum, 14, 9, 6.

οἱ ἐκ τούτων, (*scil.* γεγονότες, *quod ipsum etiam mox adjicitur*) ex his nati, 6, 7, 2. ἐκ τοῦ δικαίου, legitima ratione, 15, 22, 1. ἐξ αὐτῶν, (*pro* ἐξ ἑαυτῶν) sua sponte, ultro, 10, 40, 6. ἐξ ἑκόντων παραλήψεσθαι, a volentibus, ultro se recepturum, 5, 66, 6. ἐκ χειρός, ἐκ περιττοῦ, ἐκ παρασκευῆς, ἐξ ἐτοίμου, ἐκ παρέργου &c. *vide* χείρ, περισσός, παράταξις &c. ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν, 11, 16, 6. *an pari ratione dictum, ut* ἐξ ἑκόντων, 5, 66, 6? *conf. supra in* ἀπολύειν.

Ἕκαστος. παρ' ἕκαστον, *intell.* καιρὸν, subinde, idemtidem, quavis occasione, 4, 82, 5. 5, 4, 11. 5, 11, 2. 9, 31, 4. *Sic* παρ' ἕκαστα, ad quæque, in quibusque, quavis occasione, 3, 57, 4. *Errorem in hoc vocabulo librariorum, ἑκάτερον pro ἑκάτερος ponentium, notavimus* 2, 33, 1. *et* 2, 37, 9.

Ἑκάτερος. *Quod de plurali numero* ἑκάτεροι *monui ad* 1, 20, 7. *id pariter in singularem* ἑκάτερος *valet; scilicet, numquam hoc vocabulo ita significatur* alterutter, *ut definitum certumque habeatur, uter ille sit ex duobus; sed vel* uterque (*aut in plurali*, utrique) simul, *i. e.* ambo, *vel* uterque distributive, *i. e.* utervis, uterlibet; *aut, quodsi nonnumquam* alterutrum *interpretari possis, (ut fecimus in* 10, 21, 4.) *id non aliter erit intelligendum ac* utervis, uterlibet, *nempe ut sit quidem* alter e duobus, *sed ut* perinde sit uter eorum, sive hic, sive ille; *atque etiam* modo hic, modo ille. *Videamus primo exempla singularis numeri:* δύο στρατόπεδα δόντες ἑκατέρῳ τῶν ὑπάτων, utrique ex duobus consulibus dant duas legiones. 3, 107, 13. τοὺς ἀκροβολιζομένους μείζοσιν ἐφ' ἑκάτερον κέρας, in utrumque cornu distribuit, 11, 22, 10. *Sic* τοὺς ἱππεῖς ἐφ' ἑκάτερον θεὶς τὸ κέρας, 3, 72, 13. *Et* τοὺς δ' ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερον παρίστησι τὸ κέρας, 3, 72, 9. (*i. e.* διῶλε ἐφ' ἑκάτερον κέρας καὶ παρίστησι τοῖς κέρασι, *quam sententiam codex Bav., discedens a ceteris codicibus, planius sic expressit,* τοὺς δ' ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερα, *sc.* μέρη, παρίστησι τοῖς κέρασι.) *Quod* 10, 21, 5. *vulgo legitur* ἑκάτερος ἐφ' ἑκατέρων τῶν περάτων, *mendosum est, et sine sensu* ἑκάτερος *oportebat* ἐφ' ἑκάτερον τῶν περάτων, *in motibus militaribus, ad quos exercuit equites suos Philopœmen, hic erat, ut discerent* in utrumlibet cornu, *i. e.* in utruma-

libet latus aciem dirigere. *cf.* κέρας.

Pluralis numeri exempla enotavimus hæc: παρὰ τὰς πλευρὰς ἑκατέρας, secundum utrumque latus, 3, 83, 1. ἀπὸ δ' ἑκάτερου πλωτοὶ, uterque *fluvius* (*Oxus et Tanais*) navigari potest, 10, 48, 1. *Sic rursus* ἀμφότερου, uterque, *tam Hannibal, quam Mago*, 9, 25, 5. ἐφ' ἑκάτερα, *scil.* μέρη, versus utramque, in utramque partem, 6, 32, 2. *quemadmodum et Bav.* 3, 72, 9. *Tum*, οὐκ ἦνον ἑκάτερου φέροντες τοὺς νεκρούς, non sufficiebant utrique (*in plur.*) ad tollendos mortuos, 10, 31, 9. *Sic* ἑκάτερου, utrique, 3, 25, 4. *et alias. Denique* ἐῶντες ἑκάτερα τὰ μέρη ῥοπὴν λαμβάνοντα τὸν πόλεμον, 1, 20, 7. *non in alterutram, ut voluit Reiskius, sed* in utramque partem inclinare fortunam belli, *nempe mari in partem Pœnorum, terra in partem Romanorum; unde rei summa in æquilibrio manebat, ut proxime ante dixit.*

Subinde perperam inter se permutantur a librariis vocabula ἕτερος *et* ἑκάτερος. *Sic pro* ἑτέρους *nonnulli vitiose* ἑκατέρους *habent*, 2, 47, 2. *Vicissim mendose libri omnes* ἑτέραν τὴν ἐπίνοιαν *dabant* 10, 47, 3. *pro* ἑκατέραν, *quod correxit Casaub. Pariter corrupte omnes* παρ' ἑτέρους 2, 69, 7. *pro* παρ' ἑκατέρους, *quod in contextum receptum velim. Similiter* 12, 11, 3. *pro* ἑτέρων *fortasse* ἑκατέρων *scribendum. Rursus pro* πετέρου, 5, 12, 6. *codices nonnulli prave* ἑκατέρου *habent.*

Ἑκατόμπεδος. τὸ ἑκατόμπεδον διάστημα, intervallum centum pedum, 6, 29, 7.

Ἐκβαίνειν, *scil.* ἐκ τῆς νεὼς, exscendere in terram, 2, 5, 4. 17, 8, 6. (*quod alias est* ἀποβαίνειν.) ἐκβαίνειν ἐκ τῆς θαλάσσης, excedere, cedere mari, 1, 55, 2. ἐκ τοῦ πολέμου, finire bellum, 3, 40, 7. μὴ ἀλόγως ἐκβαίνειν εἰς τὴν περῶσαν *legebatur vulgo* 8, 26, 4. *ubi nos ex Urb.* ἐμβαίνειν *recepimus; conf.* 27, 6, 8.

De exitu *rerum præsertim usurpatur hoc verbum:* πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων, 10, 2, 13. τοιοῦτον τῆς μάχης ἐξέβη τὸ τέλος, 3, 108, 4. τὸ τέλος ἐναντίον ἐκβάντας τοῦ ἀγῶνος, 3, 109, 3. ἀκόλουθον ταῖς ἐπιβολαῖς, 4. 11, 9. οὐ κατὰ τὴν ἐλπίδα ἐκβάσης τῆς ἐπιθέσεως, 3, 110, 7. 5, 26, 14.

τὰ ἐκβαίνοντα, eventus, 2, 27, 5. τὰ περὶ τὰς μάχας ἐκβαίνοντα παραλογα, 15, 15, 5. τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων λαμβάνειν, 10, 23, 2.

Ἐκβάλλειν, 1) ejicere, abjicere, excutere, projicere; *et simil.* ὑγρὸν ἤ τι τῶν ἄλλων ὑπλων, 6, 37, 13. τὴν κατασκευὴν, 16, 6, 6. e sinu vestis excutere, promere, 3, 33, 2 *sq.* ἐκβάλλειν βέλος, telum mittere; μὴ φθᾶσαι τὸ πρῶτον ἐκβαλόντας βέλος, 3, 65, 7. ἐκβ. τινὰ ἐκ τῆς ὑποθέσεως, aliquem de statu dejicere, 4, 32, 6. *et nude* ἐκβάλλειν τινὰ, ejicere, 27, 1, 11. ἐκβάλλειν τὰς θύρας, fores perfringere, 5, 25, 3. 15, 31, 3.

2) navem ejicere in terram, ἐκβάλλειν ναῦν εἰς τὴν γῆν, 1, 51, 12. 15, 2, 14. 16, 6, 4. εἰς τὸν αἰγιαλὸν, 3, 96, 5. (*cui respondent verba neutra* ἐκπίπτειν *et* ἐκπέλλειν εἰς τὴν γῆν.)

3) in publicum projicere. proferre, edere; ἐκβάλλειν ἀπόκρισιν, edere responsum, 29, 7, 5. δόγμα, decretum, senatus consultum, 30, 5, 11. 30, 17, 6. λόγον ἐν τῷ μέσῳ ἐκβάλλειν, 30, 7, 6. πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐξέβαλε, de rebus politicis publice verba fecit; verba profudit, 32, 6, 7. ἐκβάλλειν ἐγγράπτον τὴν διαλογίαν, scriptam defensionem in publicum edere, 30, 4, 10.

4) rejicere, repudiare; τὴν δωρεάν, donum, 23, 8, 13. *opiniones de deo et de inferis*, 6, 56, 12. (*ubi opponuntur* παραδέχεσθαι *et* ἐκβάλλειν.) *institutum alicujus* improbare, ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ τὴν τοιαύτην ἐπιλύσιν ἴσως οὐκ ἂν τις ἐκβάλοι, 1, 14, 4. εἰς ἀδύνατον ἐκβάλλοντες τὴν διάλυσιν, rejecerunt, repudiarunt compositionem pacis ita ut coire non posset, *nisi cum Reiskio intelligas* distulerunt, ex uno tempore in aliud, ex una difficultate in aliam rejecerunt, 1, 68, 10. *Sermones aliorum sæpe paucis verbis* ἐξέβαλε, procul abjecit, refutavit, evertit, prostravit, 11, 10, 6. *Huc pertinet illud, οἱ περὶ* Καλλικράτην ἐξέβαλον τὸ διαβούλιον, 29, 8, 9. *ubi si διαβούλιον necessario* deliberationem, consultationem *significaret, placeret etiamnum Reiskii interpretatio*, prorogabat, in aliud tempus rejiciebat, *quamquam alia ejusdem usus verbi certa exempla desidero; sed nunc reputans id quod supra in διαβούλιον est demonstratum, vocabulo hoc persæpe denotari* sententiam in concilio dictam, *non dubito hanc esse vim illius dictionis, de qua quærimus*, Callicrates hanc sententiam, *quæ suadebat auxilium regibus ferendum, cum jam in eo esset ut illa communi consensu sanciretur*, ejecit, *i. e.* evertit, prostravit, irritam reddidit, fecit, ut repudiaretur, *terrore injecto magistratibus* &c.

5) *Neutraliter*, ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς εἰς τὸ πέλαγος, exonerat se in mare, 3, 47, 2. 4, 39, 2. *Et, postquam sub terra aliquantisper occultus erat fluvius*, ἐκβάλλει ἐκ τῆς γῆς, emergit, prorumpit e terra, 16, 17, 5.

Quid sit ἐκβάλλουσι τὰς πλαγάς, *de gallis gallinaceis*, 1, 58, 8. *fateor mihi etiam nunc non satis liquere; et prope absum ut veram putem Merici Casaub. conjecturam, εἰκῇ βάλλουσι esse legendum. Corrupte vulgo* 3, 51, 11. ἐκβληθῆναι πρὸς τὰς ἀφιλίας, *pro* ἐπιληθῆναι *editum erat, quo spectabat quod in Lexico Polyb. posuit Ernestus,* ἐκβάλλεσθαι exire, *nulla alia præterquam mendosi codicis auctoritate.*

Ἐκβαρβαρεῖσθαι, *de regione* a feris barbaris habitata, 3, 58, 8. *et* prorsus efferata, 11, 34, 5.

Ἔκβασις, ἡ. περὶ τὰς ἐκβάσεις, *scil.* ἐκ τοῦ ποταμοῦ, in exitu e fluvio, eo loco ubi e fluvio egrediebantur *Pæni*, 3, 14, 6. τὴν ἔκβασιν ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ ποταμοῦ, 4, 64, 5 *sq.* ἡ ἔκβασις ἐκ τοῦ πολέμου, 3, 7, 2. 21, 8, 6.

Ἐκβιάζεσθαι; *in Medio*, ἐκβιάσασθαί τινα, vi depellere aliquem *e montium angustiis*, 18, 6, 4. *Passive*, ἐκβιασθείς, vi superatus, vim hostium non sustinens, 1, 28, 6. ἀπὸ ἱερᾶ τούτους ἐκβιαζομένους, vi hostium cedentes, 11, 15, 2.

Ἐκβιβάζειν τὴν δύναμιν, milites in terram exponere e navibus, 5, 18, 9. ἐκβιβ. τινὰ εἰς τὸν πόλεμον, trahere aliquem ad bellum, bello implicare, 27, 6, 8. *ubi Reiskius* ἐμβιβάζειν *voluit, quo nihil opus videtur.*

Ἐκβοηθεῖν, ἐκ τῆς πόλεως, ex urbe exire ad opem ferendam suis, et ad repellendum hostem, 3, 19, 3. ἐξεβοήθουν ἐκ τῶν οἰκιῶν, 4, 58, 3. ἐκβοηθήσας παντὶ σθένει, 4, 59, 2. obviam ire hosti, 10, 49, 6. προθύμως ἐκβοηθήσαντες, fortiter in hostem euntes, fortiter pugnantes, 1, 30, 11.

Ἐκβολή, ἡ. 1) ejectio *Ætolorum ex urbe*, 4, 8, 4. 2) τῶν μαστῶν, exsertio uberum, 2, 56, 7. 3) τοῦ ποταμοῦ εἰς τὴν θάλατταν, ostium fluvii, 1, 75, 8. ἐκβολὴν ποιεῖ *vel* ποιεῖται ὁ ποταμὸς εἰς τὴν θαλ. influit in mare, 2, 16, 7. 3, 110, 9. 5, 59, 11. 9, 43, 2. ἡ εἰς

ἐπίλοιπον ἐκβολὴ τῶν τοῦ Πάδου στομάτων, locus ubi Padi ostia in mare se exonerant, 3, 86, 2.

Ἐκγίγνεσθαι. ἐξεγίνετο συνιδεῖν τοὺς πολεμίους, (*i. q.* ἐξῆν) licuit videre hostes, 3, 108, 9. *Sic fortasse* ἐκγίγνεται *scribendum pro* γίγνεται, 3, 81, 11.

Ἔκγονοι, οἱ, liberi, proles, 33, 16, 9. posteri, 6, 7, 3.

Ἐκδαπανᾶν, absumere, exhaurire; τὰς πρεσβύδους, regni reditus, 25, 8, 4. τὰς χορηγίας καὶ παρασκευάς, 21, 8, 9. *Passiv.* ἐκδεδαπανημένας χορηγίας, 17, 11, 10.

Ἐκδεσμεύειν, vincire, illigare; ἐκδεσμεύων τὴν ἐκείνων πίστιν εἰς ἀλλήλους, 3, 33, 8.

Ἐκδέχεσθαι, 1) recipere, *si vera est scriptura* 24, 12, 7. ἐὰν φυλακὴν ἐκδέξωνται εἰς τὴν ἄκραν, *ubi* ἐσδέξωνται *mallet aliquis, quod tamen non urgeam.* 2) exspectare, τὴν παρουσίαν τινός, 20, 4, 5. τινὰ, 3, 45, 6. *Huc refer illud* ἐξεδέξατο πόλεμος Ῥωμαίους, Romanos exspectavit bellum, *i. e.* apud Romanos secutum est bellum, 1, 65, 2. 3) excipere, *legatos*, 25, 4, 11. *obsides*, 3, 99, 4. 4) recipere, interpretari aliquid; οὐκ ὀρθῶς ἐκδέχῃ τοὺς λόγους, non recte capis, 10, 18, 22. βέλτιον ἐκδέχεσθαι τὸ γογγυσὲς, in mitiorem partem, mitius interpretari, 38, 2, 5. ἐπὶ τὸ χεῖρον, 12, 16, 11. 27, 13, 9. 38, 3, 8. *Conf.* ἐνδοχή.

Ἔκδηλος, manifestus; ἔκδηλον ποιεῖν τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, 3, 12, 4. 3, 48, 5. ἔκδηλον γίγνεται τοῦτο, 4, 41, 7. 32, 8, 1. οἱ ἔκδηλόν τι ποιοῦντες, 30, 10, 7. *non sunt* eximio aliquo merito insignes, *ut Casaub. et Ernestus interpretati sunt, sed* qui manifestum aliquid patraverant, *i. e.* qui *suam a Romanis alienationem et favorem in Perseum* aperto aliquo facto manifestaverant.

Ἐκδημία, ἡ, peregrinatio, 16, 22, 5. iter, 25, 6, 4.

Ἐκδιδόναι, ἐκδοῦναι, τινὰ, dedere aliquem, *hostibus*, 3, 8, 8 *et* 10. 21, 14, 7. 40, 3, 6. υἱὸν εἰς ἐτέραν οἰκίαν, filium adoptandum dare in aliam familiam, 32, 14, 2. ἔργα, elocare opera, 6, 17, 2. ἱστορίαν, historiam, *aut aliud scriptum*, in publicum edere, 2, 37, 6. 16, 26, 3.

Ἐκδίκησις. τὴν ἐκδίκησιν ποιησαμένους, 3, 8, 10. *Casaub.* ab illo se vindicarent; *puta* a bello; *nos* ab illo homine *scripsimus, vereor ne minus recte. Videtur vertendum fuisse,* satisfactionem darent, *nempe Romanis.*

Ἔκδοσις, ἡ. ἐκδόσεις ἀγοραίζων, locationes operum redimere, 6, 17, 4.

Ἔκδοτον διδόναι τινὰ, dedere aliquem *hostibus*, 3, 20, 8. 20, 10, 5. 28, 4, 11. προῦδωκαν ἐκδότους τὰς πύλας, 6, 49, 5.

Ἐκδοχὴ, interpretatio. κατάπερ ἐποιοῦντο τὴν ἐκδοχὴν οἱ Καρχηδόνιοι, 3, 29, 4. ἐξ ὧν ἀνάγκη ποιεῖσθαι τὴν ἐκδοχὴν ὅτι &c. quibus ex rebus intelligi debet, 12, 18, 7. *Sic* ἐξ ὧν ἂν λαμβάνειν τὴν ἐκδοχὴν, 23, 7, 6.

Ἐκδύειν, exuere alicui vestem. ἐξεδύθη, 15, 27, 9.

Ἐκεῖ, *pro* ἐκεῖσε, *illuc; de* τὸν πόλεμον ἐκεῖ περιστῆσαι, 1, 26, 1. τὴν ἐκεῖ διάβασιν, transitum in Italiam, 5, 101, 10. *Cf.* ἐκεῖσε.

Ἐκεῖνος, *in oratione obliqua refertur ad eum ipsum cujus oratio commemoratur. Sic* ἐκείνου *valet i. q.* ἑαυτοῦ, 3, 44, 10. 12, 16, 5. ἐκείνων, *i. q.* ἑαυτῶν, *ex Reiskii interpretatione*, 25, 1, 10. ἐκείνους, *i. q.* ἑαυτοὺς, 27, 6, 8. *Sed vicissim, in oratione pariter obliqua,* ἐκεῖνος *subinde refertur ad eum ad quem se convertebat oratio. Sic* ἐκείνῳ, 5, 101, 10. *idem valet ac* αὐτῷ, ipsi, *scil. Philippo;* ἐκείνων, 13, 7, 4. *idem ac* αὐτῶν, *ipsorum, nempe Lacedæmoniorum.*

Ἐκεῖσε, *pro* ἐκεῖ, ibi, 5, 51, 3. 36, 4, 1.

Ἐκεχειρία, ἡ, belli feriæ, cessatio a bello, 12, 26, 2.—"*Suspicor legendum* ἐπίχειρα supellex, *vel* ἐπιχείρια." *Ern.*

Ἐκβόλιον βέλος, 13, 3, 4.

Ἔκθαμβος, attonitus. ἔκθαμβοι γεγονότες, 20, 10, 9.

Ἐκθεατρίζειν, in scenam producere, spectaculo hominum exponere; τοὺς πολεμίους φυγομαχοῦντας, ignaviam hostium pugnam detrectantium, 3, 91, 10. ἑαυτὸν, animum suum nudare, se ipsum arguere, publico contemtui se exponere, 5, 15, 2. 30, 17, 3. *Fr. gr.* 51. τὴν ἀπειρίαν, τὴν ἀβουλίαν ἑαυτοῦ, 11, 8, 7. 30, 9, 19. *Conf.* σκηνὴ, *et* ἐξώστρα.

Ἔκθημα, τὸ, edictum, 31, 10, 1.

Ἐκθεραπεύειν, persanare, penitus sanare, 3, 88, 1.

Ἐκθηλύνεσθαι, effœminari. ἐκτεθηλυμένος, 37, 2, 2. ἐκτεθηλύνθαι, 32, 2, 3.

Ἐκθυμία, ardor animi, 3, 115, 6.

Ἐκθύμως, acriter, fortiter, magno studio, magna animi contentione; ἀκολουθῶν, 1, 27, 8. (*i. q.* μετὰ σπουδῆς, *ibid.*) ἀμύνεσθαι, 1, 7, 11. βοηθῶν, 2, 9, 5. ἐκτιμᾶσθαί τινι, 3, 96, 5. 5, 13, 4. 15, 12, 6. ὁρμᾶν ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους, 2, 67, 7. ἐκθύμως χρήσασθαι τῇ κρανογῇ, 2, 70, 6. ἐκθύμως ἔχειν πρὸς τὸ κινδυνεύειν, ardere pugnandi studio, 3, 64, 11. ἄρμησαν ἐκθυμότερον τοῦ δέοντος πρὸς τὸ στρατολογεῖν, 1, 17, 9.

Ἐκκαίειν, *et* ἐκκάειν, πολέμιόν τινι, 3, 3, 3. 4, 4, 9. 2, 1, 3. τὴν ἐλπίδα τινὶ, 5, 108, 5. ἐκκαίεται ὁ πόλεμος, 1, 70, 5. μίσος, 6, 7, 8. ὀργὴ, 9, 10, 10. μάλιστα τῶν γυναικῶν ἐκκαιουσῶν τὴν τοιαύτην διάθεσιν, mulieribus maxime excitantibus commiserationem, 36, 3, 7. τὰ τῆς ὑποψίας ἐξεκάετο, 18, 17, 6. ἐκκαίεται τὰ πτίλα, 22, 11, 19.

Ἐκκαιδεκαπήχυς, sedecim cubitorum, 5, 89, 6.

Ἐκκαιδεκάρης, ὁ, 18, 27, 6. 36, 3, 9.

Ἐκκαιῶν *ex Polyb. lib. IV. citat H. Steph. Sed ibi* ἐγκαιῶν *legitur, quod vide suo loco.*

Ἐκκαλεῖσθαι, ἐκκαλέσασθαι; *in Med.* incitare, invitare, provocare, commovere, alicere; τινὰ, 1, 19, 2. τινὰ *cum inf.* ἐξεκαλέσατο αὐτὸν διαβῆναι τὸν ποταμὸν, 1, 40, 5. τινὰ, πρὸς τὸ κινδυνεύειν, 6, 39, 1. πρὸς τὴν ἁμιλλαν, 6, 39, 8. πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνους, 16, 9, 5. πρὸς τὰς τῶν Καρχηδ. ἐλπίδας, 3, 69, 4. πρὸς τὴν σφετέραν εὔνοιαν, 18, 26, 2. τινὰ, εἰς ἔλεον, 2, 56, 7. ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν τῶν πολεμίων, 1, 40, 3. 8, 34, 5. τὴν εὔνοιάν τινος, 3, 98, 8. τὰς τῶν ὑπεναντίων ἐπινοίας πρὸς τὸ μάλλον, elicere quid consilii habeant hostes, 2, 66, 2.

In Passivo: significatione activa, ἐξεκαλέσατο αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν, 4, 57, 4. *Notione passiva; absol.* ἐκκληθέντες, 8, 16, 5. elici se passi, *scil.* πρὸς τὸν κίνδυνον, *quod adjicitur* 18, 5, 9. ἐκκληθῆναι πρὸς τὰς ἁρπαλίας, elici ad prædam, 3, 51, 11. *ubi mendose* ἐκβληθῆναι *editum erat;* ὑπὸ τῶν μισθοφόρων ἐκκληθέντες, invitati, 1, 88, 8. *Et cum infin.* ἐξεκαλέσθησαν ὑπὸ τοῦ συμβαίνοντος ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, 3, 51, 2.

Ἐκκεντεῖν, percutere ferro et interficere, 5, 56, 12. 15, 33, 4. 25, 8, 6.—"*sic et alii.*" *Ern.*

Ἐκκηρύττειν τινὰ, præconis voce jubere aliquem excedere urbe, 4, 21, 8.—"exulem facere; *sic et Lysias Or.* 3. *extr.*" *Ern.*

Ἐκκλαίειν, τινὰ τῆς πόλεως, 25, 1, 10. ἐκκλαῦσαι τῷ καιρῷ τὴν κατηγορίαν, 17, 8, 2.

Ἐκκλέπτειν γυναῖς τὰς δυνάμεις ἐκ τῆς πόλεως, 1, 23, 4. ἐκκλαπεὶς διὰ φίλων, per amicos subductus, 4, 81, 7.

Ἐκκλησία, ἡ, concio, militum, 11, 27, 5. 15, 26, 3. &c. concio po-

puli; διδόναι τινὶ τὴν ἐκκλησίαν, 4, 34, 6. ἡ καθήκουσα ἐκκλησία τῶν Αἰτωλῶν, 4, 15, 8. 28, 4, 1 *sq.* ἐκκλησία *Acarnanum*, 28, 5, 1. *Achæorum* ἐκκλησία *differt a* τῇ βουλῇ, 28, 3, 7 *et* 10. *conf.* βουλὴ *et* ἀγορά. ὁ βασιλεὺς συνῆγε τοὺς Ἀχαιοὺς διὰ τῶν ἀρχόντων εἰς ἐκκλησίαν, 5, 1, 6 *et* 9. ὁ Καπίλιος ἐξίου (τοὺς ἄρχοντας,) τοὺς πολλοὺς αὐτῷ συναγαγεῖν εἰς ἐκκλησίαν. οἱ δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἄρχοντες - - οὐκ ἔφασαν αὐτῷ συνάξειν τὴν ἐκκλησίαν, 23, 10, 10 *sq.*

Ἐκκλησιασμὸς, ὁ, concio, 15, 27, 9. *i. q.* ἐκκλησία *vs.* 8.

Ἐκκλησιάζειν, concionari, 1, 67, 8 *sq.*

Ἐκκλησιαστικὸς; ἐκκλησιαστικαὶ διαθέσεις, *Fr. gr.* 38. *conf. supra in* διάθεσις.

Ἔκκλησις; ἐκκλίσεις πρὸς ἐνίθυσιν, *Fr. gr.* 44.

Ἐκκλίνειν, declinare, evitare. ἐξέκλινεν καὶ διέτεινε τὰς τῶν ἐργάνων ἐπιβολὰς, 1, 23, 8. ἐκκλίνειν τὴν τῶν θηρίων ὁρμὴν, 1, 34, 4. τὴν στρατιὰν, 5, 42, 4. τὴν παλαισταρίαν, 6, 42, 2. ad fugam inclinare, *i. q.* ἐγκλίνειν, *et sæpe cum hoc verbo commutatum;* ἐκκλίνειν καὶ φεύγειν, ἐκκλίναντα φεύγειν, 1, 19, 2. 1, 30, 11. 3, 65, 7. 3, 96, 4. 5, 23, 4. *Fr. gr.* 84. *&c.*

Ἐκκοιλαίνειν, excavare, 10, 48, 7.

Ἐκκομίζειν, efferre *mortuum*, 35, 6, 2.

Ἐκκοπαὶ δένδρων, concædes arborum, *des abatis*, 2, 65, 6. 10, 30, 3.

Ἐκκόπτειν, τὰς οἰκίας, domos effringere, 4, 3, 10. 4, 4, 1. ὀφθαλμοὺς, oculos extundere, 15, 33, 9. αἱ παιδιαὶ, ἃς νῦν παίζομεν, ἐκκοπήσονται πάντων ἡμῶν ἐπὶ τοσοῦτον, adeo nobis præcidetur facultas ita ludendi, 5, 104, 10. ἐκκόπτειν τὴν δικαιοδοσίαν, jurisdictionem differre, extrahere, rejicere in aliud tempus, adeoque declinare, 20, 6, 2. 24, 1, 12. *ubi mendose, ut videtur,* ἐκκόπτειν τῇ δικαιοδοσίᾳ *MSti habent.*

Ἐκκυβεύειν, aleam *prælii* subire; ἐκκυβεύειν καὶ παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, 3, 94, 4. 2, 63, 2. ὑπὲρ τῶν ὅλων, 1, 87, 8.

Ἐκλαμβάνειν, sumere, seligere, 3, 42, 3. ἐκλαβόντες ἰδιωμοὺς καὶ νόμους Ἀχαιῶν, adsciverunt instituta Achæorum, 2, 39, 6. ἐκλαβεῖν τὸ δίκαιον, παρά τινος, jus suum repetere ab aliquo, *Fr. gr.* 39. *Sic et scripsi* 32, 17, 3. *pro* ἐκεῖ λαβεῖν, *quod ibi legebatur.*

Ἐκλάμπειν; οἱονεὶ πῦρ ἐξέλαμψε, 15, 29, 3. ἐξέλαμψεν ἡ δόξα αὐτοῦ, emicuit, 32, 9, 2. ἡ αἴρεσις, vigorem cepit, 32, 11, 6. μάλιστα ἐκ τῆς ἀκρίτου κρωγῆς ἐξέλαμψε (emicabat, præ ceteris audiebatur) τὸ καλεῖν τὸν βασιλέα, 15, 31, 1.

Ἐκλανθάνεσθαί τινος; τῆς τοῦ ποταμοῦ βίας ἐξελανθάνοντο, 5, 48, 6.

Ἐκλέγειν, ἐκ πάσης τῆς λείας, 3, 93, 4. ἐν τοῖς σκύλοις, 3, 114, 1.

Ἐκλείπειν τὸ ζῆν, 2, 41, 2. 2, 60, 7. 24, 8, 3. ἐκλιπόντων τῶν κατοικούντων τὸν τόπον, 4, 62, 2. ἡ ἐκλείπουσα χώρα, vacuus locus, 10, 13, 10.

Ἔκλειψις, τῆς σελήνης, 5, 78, 1. τοῦ βασιλέως, 29, 6, 8.

Ἐκλεῦειν, nugas agere, 15, 26, 8.

Ἐκλογὴ, ἡ. διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνδρῶν, propter præstantiam selectorum virorum, 1, 47, 9. κατ' ἐκλογὴν ἄνδρες ἀπαραχώρητοι ἐκ τῶν στρατοπέδων, 1, 61, 3. ἡ ἐκλογὴ καὶ διαίρεσις τῶν ἀνδρῶν, delectio et centuriatio militum, 5, 63, 11. ταῦτα τὰ πλοῖα κατ' ἐκλογὴν λαμβάνοντας, 31, 20, 12.

Ἐκλογίζεσθαι, 1) reputare secum, rationes subducere; φρονίμως ἐκλογιζόμενος, 3, 33, 8. *intell.* τὸ πρᾶγμα, prudenter rem reputans, *aut* τὸ συμβησόμενον, *quod adjicitur*, 4, 12, 2. ἐξελογίσατο τὰ διαστήματα, computavit, secum

reputavit distantias *urbium*, 16, 36, 1. εἰώθως ἐκλογιζόμενοι τὰ παρόντα καὶ παιδικῶς, *Fr. gr.* 66. ἐπὶ τὸ πλεῖον ἐκλογίζεσθαι τὰ προσφιλούμενα, ad maximum computare, maximi pretii æstimare, 1, 66, 11. *cf. c.* 68, 9. 2) *i. q.* ἀπολογίζεσθαι, exponere, explicare, 3, 99, 3. 10, 9, 3.

Ἐκλογισμός; οἱ ἐκλογισμοὶ, rationes quas quis secum reputat, ratiocinia, 10, 6, 12. 10, 9, 2 *sq.* τὸ ἔργον οὐ προχωρεῖ αὐτοῖς κατὰ τοὺς ἐκλογισμούς, 1, 59, 2. non ut videbatur fieri debere; *quod alias dicit* κατὰ λόγον.

Ἐκλοίνειν τοὺς ἵππους οἴνοις, 3, 8, 1.

Ἐκλύειν, τὴν φιλοτιμίαν τινος, frustrare studiosam alicujus operam, 3, 98, 7. ἐξέλυσε τὴν σπουδὴν, joco elusit, fregit, seriam *magistratus* severitatem, 12, 16, 14. ἐξέλυσε αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) ἐκ τοῦ κινδύνου, e prælio se subduxerunt, 16, 6, 12. *Pass.* ἐκλύεται τὰ ῥεύματα, frangitur, minuitur vis fluentorum, 4, 51, 5. ὁ βοῦς, 4, 43, 9. ἐκλύεσθαι τοῖς σώμασι, ταῖς ψυχαῖς, frangi corpore, animo, 20, 4, 7. 29, 6, 14. 40, 12, 7.

Ἐκμετρεῖν. ἐκμετρήσασθαι τὰ τυχὸν, 5, 98, 2 *sq.*

Ἐκμέτρησις, ἡ, dimensio, 5, 98, 10.

Ἔκμηνος, ἡ, *scil.* ἀρχὴ *vel* ὥρα, semestre *imperium*, semestre *tempus*, 27, 6, 2. 6, 43, 3. *Cf.* ἑξάμηνος.

Ἐκμηρύεσθαι, evolvere, explicare id quod convolutum est, *et, in tacticis*, longis et angustis ordinibus ducere *vel* incedere; 1) *notione activa;* ἐκμηρυσάμενος τὴν δύναμιν ἐκ τῶν δυσχωριῶν, *Fr. gr.* 45. 2) *reciproce, vel neutraliter;* οἱ ἵππεῖς δυσχερῶς ἐκμηρυόμενοι καὶ μακρῶς τὰς δυσχωρίας, 3, 51, 2. τὰ ὑποζύγια μόλις ἐξεμηρύσατο τῆς χαράδρας, *vel* τὰς χαράδρας, 3, 53, 5.

Ἐνικᾶν, bello vincere, victorem e bello excedere, 15, 3, 6.

Ἑκούσιος, voluntarius; ἑκούσιον ἑαυτοῦ καταγινώσκειν φυγαδίαν, 6, 14, 7.

Ἔκπυδὸς, immodice adfectus; ἐκπυδῶς ἐγίγνοντο κατὰ τὴν εὐχαριστίαν καὶ κατὰ τὴν εὔνοιαν, nullum modum statuerunt gratiarum actionum et benevolentiæ, 16, 23, 5. πρὸς τὰς ἀφιλείας, prædæ immodice cupidi, 4, 58, 1. πρὸς θεάματα, spectaculorum, 1, 1, 6. ἐκπυδῶς ὄντες ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως εὐκαιρίᾳ, cupiditate et invidia accensi, 1, 7, 8.

Ἐκπέμπειν, mittere *nuncium, legatum, ad aliquem*, 8, 19, 5. 20, 9, 2. *Sed et* ἐκπέμπειν τοὺς πρέσβεις, remittere, dimittere legatos, 5, 66, 4. 5, 103, 7. ὁ δὲ ἐξέπεμψε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγάλης προστασίας, dimisit Publium (*forte Scipionem Masinissa, ex Hispania ad se missum*) cum magna honoris demonstratione, *Fragm. apud Suid. in* προστασίαν, *quod recte ad Polybium retulit Casaubonus. Impedita, ac corrupta fortasse, est oratio in illo,* προσπυλάμενοι τοῖς ἐκπεμπομένοις ταῦτα πρὸς τὸ Ῥῆνον ἀπαντᾶν, 4, 10, 4.

Ἐκπερᾶν τινὰς κατὰ τὴν πρωτοπορείαν, e primo agmine circumducere aliquos, 3, 83, 3.

Ἐκπερέχεσθαι ἐκ πολλοῦ, per longas ambages circumire, 10, 31, 3.

Ἐκπερίπλειν, *in pugna navali, est*, post τοὺς διώπλους rursus a puppi impetum facere in naves hostium, 16, 4, 14. 1, 23, 9. ἐκπερίπλέοντες, καὶ βαδίως μὲν προσιόντες, ὀξέως δὲ ἀποχωροῦντες, 1, 27, 11. *ubi simul* ὁ διώπλους *eodem verbo significatur; haud incommode Casaubonus* circumvolitare *vertit; Ernestus* naves circumagere, *parum adcurate.*

Ἐκπερισπασμὸς, ὁ, *in tacticis*, flexus triplex, conversio triplex quæ

dodrantem circuli efficit, 10, 21, 3.

Ἐκτεταμένως. ἐκτεταμένως πᾶσι τοῖς ἀρμένοις, 1, 44, 3.

Ἐκτιθᾶν, clam exire, 1, 43, 1 et 6.

Ἐκτίζειν, ad cedendum cogere, 18, 15, 3. *Passiv.* ἐκτίζεσθαι, premi, urgeri, ad cedendum cogi, in fugam verti, 1, 40, 8. 3, 74, 5. 11, 14, 1. 18, 8, 4. 18, 15, 3. ἐκτίζεται τὸ ὑγρὸν, propellitur aqua, 4, 39, 9. 4, 40, 9.

Ἐκπίπτειν, ejici, expelli, ἐκ τῆς στρατοπεδείας, 1, 30, 12. 1, 74, 5. ἐκ τῆς Ἤλιδος ἐκπεπτωκὼς, Elide pulsus, 4, 86, 5. τοῖς ἐκπεσοῦσιν (*sive, ut alii habent,* ἐκπεσαμένοις) οὐδ' ὡς ὑπάρχει σωτηρία, qui castris ejiciuntur, *nempe qui supplicio supervivunt, et fustibus percussi castris ejiciuntur, vel* qui e castris vivi evadunt, 4, 36, 3. *nam et* evadere, in apertos campos e *faucibus montium* pervenire, *est* ἐκπίπτειν, 12, 19, 6. *Sed rursus* ἐκπίπτειν ἐκ τῆς ἰδίας, patria excidere, patria pelli, 2, 7, 6. *pro quo et nude* ἐκπίπτειν, ἐκπεπτωκότες, *invenitur,* 1, 20, 1. *cui respondet activum* ἐκβάλλειν, 2, 19, 11. ἐγὼ ἐκπίσωμι οὗτος, ὡς ὧδε λίθος ἦν, 3, 25, 8. ἐκπεσὼν ἐκ τῆς πόλεως, 2, 9, 5. 2, 41, 14. 5, 4, 12. *sed et* τῆς Σπάρτης, *absque præpos.* 2, 41, 4. ἐκπεσὼν ἐκ τῆς ἀρχῆς, *vel* ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὑπό τινος, regno ejectus ab aliquo, 3, 5, 2. 40, 12, 5. ἐκπεπτωκὼς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος, 4, 66, 4. τὴν φυλακὴν συνίβαινε ἐκπεσεῖν ὑπὸ τῶν Ὀδρυσῶν, 24, 6, 7. ἐξέπεσον ὑπ' ἐκείνων ἐκ τὴν Ἰταλίαν, ab illis *Sardinia* pulsi sunt in Italiam, 1, 79, 5.

σκάφη ἐκπίπτοντα, *sc.* εἰς τὴν γῆν, naves quæ terræ adliduntur, 1, 51, 11. *cui respondet activum* ἐκβάλλειν εἰς τὴν γῆν, *ibid. vs.* 11. σκαμὶς ἐκπίπτειν εἰς τὸν Πόντον, 4, 42, 5. (*i. q.* ἐκβάλλειν.) *Simili quadam ratione dicitur* sinus maris ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ πελάγους, *scil.* in terram, 4, 63, 5.

Aliæ sunt phrases hujusmodi: ἐκπίπτειν τοῦ καθήκοντος, a decoro prorsus aberrare, 12, 14, 7. λανθάνουσιν ἐκπίπτοντες εἰς δύο τὰ ἀλλοτριώτατα, imprudentes declinant et incidunt, 3, 47, 6. *ubi quod codices nonnulli* ἐμπίπτοντες *habent, ingenio alicujus librarii videtur deberi.* εἰς ταύτην ἐκπεπτωκέναι τὴν ἀτυχίαν, 23, 13, 9. καθαπερεὶ λαίλαπός τινος ἐκπεπτωνίας εἰς αὐτοὺς, 30, 14, 6.

Rursus ἐκπίπτειν, in vulgus emanare; ταύτης τῆς ἀποχρίσεως ἐκπεσούσης, 31, 8, 10. *Denique,* repulsam ferre, *ut germanice dicunt durchfallen,* 4, 82, 8.

Ἔκπλαγὴς, terrore perculsus; *familiare Polybio vocab.* ἐκπλαγὴς γενόμενος, 1, 21, 7. διὰ τὸ παραδοξον, 1, 76, 7. ἐπὶ τῷ παραδόξῳ, 2, 3, 3. 4, 18, 6. 4, 69, 3. 14, 5, 2. ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ περίφοβοι ταῖς ψυχαῖς, 14, 6, 8. ἐκπλαγεῖς καὶ καταφοβοι τὸ μέλλον, 3, 107, 15. μᾶλλον ἐκπλαγεῖς ἦσαν, magis obstupuerunt, mirati sunt, 8, 36, 8.

Ἐκπληκτικὸς. ἐκπληκτικὴ ἐπιφάνεια, mira et terribilis species, 2, 29, 7. διήγησις, narratio ad movendam admirationem comparata, portentosa, 10, 27, 8. ἦν τὸ γιγνόμενον ἐκπληκτικὸν καὶ παραστατικὸν ἀγωνίας, 3, 43, 8. αἱ ἐκπληκτικώτεραι περιπέτειαι, casus adversi quamvis terribiles, 3, 4, 5.

Ἐκπληκτικῶς, cum admiratione et plausu, 10, 5, 2.

Ἔκπληξις, ἡ, terror, stupor, 1, 48, 6. ἐν τοῖς ἀφροδισίοις, furor in libidine, 3, 81, 6.

Ἐκπληροῦν, τὰς ἐπαγγελίας, 1, 67, 1.

Ἐκπλήττειν, *abs.* animos percellere, concutere, *sc. lectorum,* 2, 56, 10. *ubi mendose* ἐκπλήττειν *ha-*

bent MSti et editi. ἐκπλήττειν τινὰ, stupefacere, admiratione percellere, 3, 47, 6. *Et* terrere; *ut,* ἐκπλήττειν τινὰ εἰς τὴν ὁμολογίαν, terrendo redigere aliquem ad paciscendum, 24, 4, 11.

Ἐκπλήττεσθαί τι, demirari, attonitum esse aliqua re, stupere, 1, 23, 6. 1, 63, 7. (*ubi majus quam* θαυμάζειν.) 15, 1, 9. *tum* terreri, pavere, τὶ, 3, 53, 8. ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι, territus, 5, 48, 3. ἐκπεπληγμένος πρὸς τὸ συμβαῖνον, attonitus, 11, 30, 2.

Ἐκποδὼν ποιεῖν ἑαυτὸν, fuga sibi consulere, 8, 25, 2. sponte vitam finire, 30, 8, 2. ἐκπ. ποιεῖν τινα, e medio tollere aliquem, 15, 25, 3. ἐκποδὼν γεγονότες αὐτοῦ, eo e vivis sublato, 32, 21, 2.

Ἐκποιεῖν. *Imperson.* ἐκποιεῖ χαρίζεσθαι, (*sc.* αὐτῷ ταῦτο,) licet gratificari illi hoc, nil impedit quo minus &c. 17, 9, 8. σαφέστερον ἐκποιήσει καταγνῶναι, 2, 24, 17. (*i. q.* ἔστιν διαλαμβάνειν, 2, 42, 7.) *An* ἐκπεποίηκε *legendum* 3, 36, 3? *ubi* πεπαίκασι *dant libri, quod in* πίφυκε *mutavit Casaub.*

Ἐκπολεμεῖν ἀλλήλους, bello se invicem adfligere, 15, 6, 6.

Ἐκπολεμοῦν τινα πρός τινα, ad bellum concitare aliquem adversus alium, 20, 4, 4.

Ἐκπολιορκεῖν, expugnare, 1, 39, 13. 3, 60, 9. 3, 117, 12. 4, 61, 4. *An sic legendum pro simpl.* πολιορκεῖν, 3, 102, 4?

Ἐκπομπὴ, ἡ, missio legati, 25, 14, 11. devectio, transportatio, transvectio, 30, 9, 3.

Ἐκπονεῖν ὀρχήσεις, exercere saltationes, 4, 20, 12, τὰς ἀῤῥωστίας, morbos labore vincere, *Fr. gr.* 22.

Ἐκπορεύεσθαι, in publicum prodire, 32, 12, 7. τὸ βουλευτήριον, exire e curia, 11, 9, 8. ἐκ τοῦ χάρακος, 6, 58, 4.

Ἐκπορθεῖν, *ut simplex* πορθεῖν, vastare, depopulari, 2, 32, 4.

Ἐκπορίζεσθαι γράμματα παρά τινος, impetrare, exprimere literas ab aliquo, 23, 1, 2.

Ἐκπρεπὴς, ἐκπρεπῆ ποιεῖσθαι τὴν χρείαν, eximiam præstare operam, egregie pugnare, 2, 69, 1.

Ἐκπρεπῶς, eximie, 5, 59, 8.

Ἐκπεπεῖσθαι; ἐξεστομένος, consternatus, 5, 36, 3. 14, 5, 7.

Ἔκπτωσις, ἡ, expulsio e *regno*, 4, 1, 8, 4, 7, 7. 4, 35, 8. ἐκ τῆς ἰδίας, exsilium, expulsio in exsilium, 4, 35, 5. 23, 6, 2.

Ἐκπυροῦν. ἐκπυρουμένου τοῦ χαλκοῦ, igne candefacto ære, 12, 25, 2. ἐκπυροῦσθαι, igne torreri, *de Zona terræ torrida.*

Ἐκραίνειν.—"educere; *proprie* effundere, *ut* ἐξαγω." *Ern.* τὴν ἄλλοσιν ἐκ τῆς μαχαίρης ἐξέραινεν, 8, 8, 3. *At ab* ἐκραίνω *imperfectum formari debebat* ἐξέῤῥαινον, *quare ab* ἐξεραίνω *ductum videtur istud verbum apud Polyb. Vide H. Steph. Indic. Thes. Græc. Ling. in* ἐξαγω, *et conf. infra* ἐξεραίνω.

Ἐκρώγματα, loca a torrentibus excavata et perrupta, 12, 17, 5. 12, 20, 4. 18, 14, 5.

Ἐκρίπτειν τὰ βάρη ἐκ τῶν πλοίων, 1, 39, 4.

Ἔκρυσις, ἡ, effluxus, 4, 39, 8 *sq.*

Ἐκτείνειν τοὺς κάλους, excutere, explicare rudentes, 6, 44, 6.

Ἐκτεινωπᾶσθαι περί τινος, silentio tegere, nullam mentionem rei facere, 28, 4, 13.

Ἐκτεῖχος χάραξαι, 18, 1, 10 *et* 14.

Ἔκτοπος τῶν συνθηκῶν, expers foederis, 22, 13, 5. 4, 33, 9. (τοῦ πίστου,) ad convivium non pertinens, 8, 8, 6.

Ἔκτασις, ἡ; εἰς ἔκτασιν καὶ βάκχευσιν ἀγαγεῖν τοὺς Ἕλληνας, 2, 56, 6. *ubi rectius alii codd.* ἐκστασιν.

Ἐκτενεστάτως ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, fortissime pugnare, ceu mente emota, 15, 13, 6.

Ἐκστρατεύειν, μετά τινος, 5, 5, 9. παρά τινι, 2, 20, 1. εἰς Μακεδονίαν, 5, 5, 1.

Ἐκτείρειν. ἐκτετρόφασιν τοὺς πόλεμους ed. Casaub. et sqq. invitis MStis, 6, 44, 6. pro ἐκτετόκασιν.

Ἐκτείνειν ἑαυτόν, 14, 5, 9. 15, 1, 11. 15, 2, 15.

Ἔκταξις, ἡ, acies, 18, 13, 3. instructio, ordinatio aciei, ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, (sic enim scribendum puto, pro ἑκατέρων) in alterutrum, in utrumlibet cornu, 10, 21, 5. conf. supra in ἑκάτερος. τὴν ἔκταξιν ποιεῖσθαι, 2, 27, 7. 2, 33, 7. 5, 53, 7.

Ἐκτάττειν, absol. ἐξέταξαν scil. ἑαυτούς, 2, 28, 7. (i. q. ποιούμενοι τὴν ἔκταξιν, 2, 27, 7.) et cum accus. in acie locare, 1, 50, 4. 3, 112, 1. 3, 113, 2. 5, 24, 6. Passiv. ἐκτάττεσθαι, 5, 83, 1. 11, 1, 2.

Ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, πρός τινα, amicitiam alicujus quærere, 2, 47, 2. 15, 23, 8. ἐπὶ τὰ λοιπὰ, reliqua adgredi, 1, 3, 6. μακρὰν, longinqua et remota petere, cogitare, 5, 34, 9. ἐκτείνειν τὸν στόλον ἐπὶ μίαν ναῦν, 1, 60, 10. ἐπὶ λιπτὸν ἐκπεμφάνοι, 1, 27, 7. cf. ὑπερεκτείνειν, et ἀνατείνειν.

Ἐκτιλᾶν; μετὰ τὸ ἐκτιλῶσαι τὸν τῶν Νομάδων ἀγῶνα, 10, 26, 1.

Ἐκτίμασθαί τινα φιλανθρωπίᾳ,— "decipere sua comitate, non adjungere sibi, ut Casaub. vertit." Ern. 31, 6, 8. Conf. ἐκτρέπεσθαι.

Ἐκτενὴς; ἐκτενέστατοι, intensissimi, i. e. diligentissimi, studiosissimi, scil. in colenda Romanorum amicitia, 22, 5, 4.

Ἐκτενῶς, συνιστάνειν τινὰ τινί, impense, diligenter, 31, 22, 12. ἐκτενῶς καὶ φιλοφρόνως προσδέξασθαί τινα, singulari comitate, 8, 21, 1. 33, 16, 4.

Ἔκτησις, vide ἔγκτησις.

Ἐκτιθέναι, ἆθλα, proponere præmia, 15, 9, 4. 15, 10, 5. παρεσκὰς, lautia decernere, exhibere, præbere, 25, 6, 6. ὀψώνιον, stipendium constituere, solvere alicui, 13, 2, 3. ἐκτιθέναι δι' ἐπιστολῆς ὅτι &c. per literas exponere, 10, 9, 3. ἐκτιθέναι ὑπόδειγμα, ἔκθεμα, edere exemplum, proponere edictum, 15, 20, 5. 31, 10, 1. ὡσανεὶ τύπων ἐκτιθεμένων, veluti tabulis propositis, quæ in aliorum exemplis doceant, quid sequendum, quid fugiendum, 30, 6, 4. Sic et in Medio; καλὸν δεῖγμα ἐκτιθέμενος, documentum edens, 4, 24, 9. ἐκθέσθαι ἀπόκρισιν, 24, 10, 14. τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, patefacere suam mentem, 31, 19, 3. τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, 12, 23, 2. cf. ἐντίθ.

Ἐκτιμᾶν, æstimare, magni facere, 6, 46, 2. 30, 17, 3.

Ἐκτίνειν τὴν ἐγγύην, satisfacere sponsioni, vel ἐκτίνειν τὰ χρήματα, solvere pecuniam, 5, 27, 7.

Ἐκτοιχωρυχεῖν τοὺς βίους, egerere ædibus bona, diripere ædes, 4, 18, 8. τὴν βασιλείαν, expilare regnum, 18, 38, 2.

Ἐκτοπίζειν ἑαυτὸν, excedere loco, fugere, 1, 74, 7.

Ἐκτόπως, mire, insolite; ὄψις ἐκτόπως φοβερὰ, 32, 7, 8.

Ἐκτὸς; τὰ ἐκτὸς πράγματα, 1, 12, 7. οἱ ἐκτὸς τόποι τῆς Ἰταλίας, 1, 5, 2. τῶν ἐκτὸς οὐδὲν περισκεπτομένη, nihil curans regina eorum quæ extrinsecus accidere possunt, 2, 4, 8. τὰ ἐκτὸς ἐπιτηδεύματα, aliæ disciplinæ, diversæ ab arte imperatoria, extrinsecus adhibendæ, 9, 20, 8. αἱ ἐκτὸς αἰτίαι τοῦ βλάπτειν, caussæ externæ, 11, 25, 2. οἱ ἀρχαῖοι πολύ τι τούτου τοῦ μέρους ἐκτὸς ἦσαν, longissime ab hoc aberant, 13, 3, 2. τῶν νόμων ἐκτὸς ἐπιτάττειν τι, præter leges aliquid imperare, 25, 9, 7. τοῦτο ἐκτὸς πίπτει ἐκείνου, hoc alienum est ab illo, 15, 36, 3 et 7. 16, 12, 6. ἐκτὸς τοῦ δικαίου εἶναι, 1, 57, 8. ἐκτός ἐστι τῶν ἐπιτάττων, extra propositum est, non per-

tinet ad rem de qua agitur, 9, 37, 1.

οἱ ἐκτὸς, extranei, externi, qui consilii non sunt participes, vulgus, alii quicumque diversi ab eo de quo agitur, 2, 47, 10. 5, 37, 6. 8, 2, 6 *et* 9. 8, 14, 3. 9, 13, 2. 9, 23, 4. 32, 18, 9. *Fr. hist.* 56. τὰ ἐκτὸς, *scil. μέρη*, pars exterior, 3, 46, 2.

ἐκτὸς Ἴβηρος, *et* ἐντὸς τῶν στηλῶν, *ubi de Romanis agitur, est* ab occidente Iberi *aut* Freti Herculei; *ubi de Pœnis*, ab oriente; *vide* 3, 14, 2. 3, 76, 6, *et* 10, 7, 5.

Ἐκτραγῳδῶν, τὰς ἐκπτυχλας τῶν ἡγουμένων, cum pompa celebrare, 6, 15, 7. augere, exaggerare, 6, 56, 8.

Ἐκτραχηλίζεσθαι, præcipitari, 4, 58, 10.

Ἐκτρέπεσθαι εἰς ὀλιγαρχίαν, εἰς τὴν συμφυῆ καινίαν, declinare, mutari, degenerare, 6, 4, 9. 6, 10, 2 *et* 7. τὸν ἔλεγχον, vitare, 35, 4, 14. —" *Nisi legendum* ἐντρέπεσθαι, vereri, *quod melius et aptius. Sic visum Gronovio.*" *Ern.—Mihi ferri percommode posse vulgata visa est. Adde* 31, 6, 8. *ubi pro* ἐξετίμοντο *vel* ἐξετίκοντο, quod est in Bav., *forte* ἐξετρέποντο *legendum*, declinarunt eum, *aut* a veri vestigio declinare eum fecerunt, averterunt.

Ἐκτρέφειν, educare,—*sed ut includatur* τὸ gignere." *Ern.*—6, 6, 2. 12, 4, 8. ἐκτεθραμμένος ἐν παιδείαις, innutritus, 1, 65, 7.

Ἐκτρέχειν; ἁπλῶς ἅπαντα πρὸς ὃν καιρὸν ἐκθραμεῖν, 18, 29, 15. *nisi συνεκθραμεῖν scripsit Polyb.*

Ἐκτρίβειν τὰ ὅπλα, detergere, 10, 20, 2.

Ἐκτροπὴ, ἡ, digressio, locus et argumentum unde digressa est oratio; ἐπὶ τὴν ἐκτροπὴν ἐπάνιμεν, 4, 21, 12. 32, 16, 4. ἀπὸ τούτων ἐποιησάμεθα τὴν ἐκτροπὴν, 5, 91, 1. ἐκτροπαὶ ποταμοῦ, canales per quos pars fluvii derivatur in agros, 9, 43, 5.

Ἐκτυφοῦσθαι, intumescere superbia, 16, 21, 12.

Ἐκφανὴς, manifestus, apertus, insignis; μᾶλλον ἐκφανὴς ἀμαρτωλότης, 4, 24, 6. ἐκφανέστατον δῶγμα, 7, 12, 9. ἐκφανεστάτη χαρὰ, *Fr. gr.* 47.

Ἐκφανῶς, aperte, ἀναλαμβάνειν τὸν πόλεμον, 5, 1, 3. παρασκευάζεσθαι, 27, 17, 1. ἐκφανέστατα, 6, 44, 2. 28, 2, 3.

Ἐκφέρειν, efferre ad sepulturam, 1, 80, 10. καρπὸν, fructus ferre, *de agro*, 37, 3, 8. δῶγμα, edere documentum, 3, 69, 3. φέρους, 3, 27, 5. 3, 28, 2. 3, 64, 4. 15, 18, 7.

ἐκφέρειν πόλεμον τινὶ, bellum inferre alicui, (*non* indicere, *ut interpretatus est Ernest.*) 2, 36, 4. 3, 8, 6. 3, 27, 5. 4, 5, 10. 4, 25, 5. 4, 30, 6. 4, 62, 3. 6, 49, 1. ἐκφέρειν τοῖς Αἰτωλοῖς τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον, 4, 26, 2. 4, 30, 2. ἐκφ. πόλεμον πρός τινα, 1, 3, 1. 2, 13, 7. 3, 5, 1. ἐκφέρεται αὐτοῖς κίνδυνος περὶ τῆς πατρίδος, periculum eis imminet, bellum eis infertur de patria, 6, 58, 7. φανερῶς ἐκφέρειν τὸ μῖσος εἰς τοὺς πρωτεύοντας, manifestare odium, 15, 27, 3.

Quod pro ἐξ ἀνάγκης, 39, 2, 4. *fortasse* ἐξανάγκαι *legendum. dixi in subjecto scholio, vereor ne minus probabile sit, quoniam* educere hominem *non* ἐκφέρειν *Græce dicitur, sed* ἐξάγειν.

ἐκφέρεσθαι δόξης, gloriam consequi, 7, 10, 4. 12, 28, 6. 32, 15, 9 *et* 11. τὸ πρωτεῖον, primas ferre, 18, 11, 4.

Ἐκφεύγειν. οἱ ἐκφεύγοντες τὸν χιόνα τόποι, loca ubi nulla nix reperitur, 3, 55, 7.

Ἐκφοβεῖν, terrere, 14, 10, 3.

Ἐκφορὰ, ἡ, funus; συντελεῖν τὴν ἐκφορὰν, 6, 53, 1 *et* 6.

Ἔκφρων, exanimis, 8, 21, 7.

Ἐκφυγγάνειν, effugere, 17, 15, 11.

Ἐκφυσᾶν, efflare, 3, 46, 12. *Passiv.* 1, 48, 8. ἐκπεφυσημένος, inflatus *rebus secundis*, 3, 103, 7.

Ἔκφυσις, ἡ; ἐκφύσεις πέριξ τοῦ πρέμνου, rami circa stirpem excrescentes, 18, 1, 6 *et* 12.

Ἐκχαραδροῦν; χειμάρρους ἐκχαραδροῖ τοὺς τόπους, torrens perrumpit, excavat et confragosa reddit loca, 4, 41, 9.

Ἐκχεῖν; ἐξεχύντο, effuse procurrebant, 1, 19, 3. 3, 43, 5. 8, 16, 1.

Ἐκχύνειν; ἐξεκέχυντο εἰς ἑταίρας, in meretrices effusi erant, 32, 11, 4. εἰς τοὺς βασιλέας, impenso adfectu colebant reges, 5, 106, 7.

Ἐκχωρεῖν, cedere; τῶν ὑπαίθρων, 1, 15, 7 *et* 10. 3, 90, 10. τῆς θαλάττης, 1, 39, 10. Σικελίας, 2, 43, 6. τῆς ἐπιτροπείας, 15, 31, 4. τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας οὐδενὶ ἐκχωρήσαιμι, benevolentia in vos cedam nemini, 22, 3, 1. ἐκχωρεῖν (τινι) τῶν ὑπαρχόντων, cedere alicui bonis, 32, 14, 3. ἐκ τοῦ ζῆν, exire e vita, 2, 21, 2. ἐκχωρήσαντος τοῦ Θράσωνος, Thrasone e medio sublato, 7, 2, 1.

Ἐκψύχους *dant codd. nonnulli, pro* ἐψύχους, 10, 39, 2.

Ἑκών; ἐξ ἑκόντων παραλαμβάνειν πόλεις, ultro oblatas a volentibus accipere urbes, 5, 66, 6.

Ἐλάτη, ἡ, abies, 34, 3, 7.

Ἐλαττοῦν, (*opp.* αὐξάνειν) adterere, 31, 6, 3. 26, 3, 4. *ubi i. q.* ταπεινοῦν *vs.* 3. οὐ μόνον ἔσφηλε, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἐλάττους, 16, 21, 5.

ἐλαττοῦσθαι, *notione activa, si vera lectio, quam solicitare non ausim;* ἐλαττούμενοι Γεργίνιοι τοὺς Καρχηδονίους, 23, 15, 1. *Passiva notione;* ἐλαττούμενος τοῖς ὄμμασι, debilis oculis, 17, 4, 3. μεγάλα ἐλαττοῦσθαι, magnum incommodum pati, 1, 50, 9. 3, 73, 2. πλέον ἢ λυμαίνειν ἐλαττᾶσθαί τι διὰ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, detrimentum aliquod passos esse, jactutam fecisse quoad urbes aut portus, 3, 77, 7. *Et absolute,* ἐλαττᾶσθαι, ἐλαττωθῆναι, detrimentum, cladem accepisse, 1, 41, 1. *et* 2, 51, 3. *i. q.* ἡττᾶσθαι *ibid.* ἐλαττωμένοι περὶ τὴν βοήθειαν, quum hostem insequentes cladem accepissent, 4, 60, 1. οὐ μετρίως ἐλαττωμένοι τοῖς ὅλοις, 2, 53, 1. ἐλαττωμένος παρὰ πολὺ τὴν ναυμαχίαν, 16, 6, 9.

Ἔλάττωμα, τὸ, jactura, detrimentum; περὶ τοὺς βίους, quoad rem familiarem, 6, 16, 3. *Præsertim* clades, calamitas bello accepta, 1, 32, 2. 1, 52, 2. 3, 4, 1. (*ubi opp.* κατόρθωμα;) 3, 96, 8. 5, 69, 11.

Ἐλάττων. ἐλάττους, pauciores, 3, 117, 9. ἅπαντα ἐν ἐλάττονι θέμενοι τῆς σφετέρας πλεονεξίας, posthabitis rebus omnibus, 4, 6, 12.

Ἐλάττωσις, (*ut* ἐλάττωμα,) jactura, detrimentum, 4, 47, 3. (*ubi i. q.* βλάβη, *et* ἀλυσιτέλεια *ibid. et vs.* 1.) 31, 7, 4. clades, 3, 89, 8. 2, 36, 6. *ubi ai* περὶ Σικελίαν ἐλαττώσεις, *non sunt* jactura Siciliæ, *ut interpretatur Ern. sed* acceptæ ad Siciliam *vel* in Sicilia clades, *ut recte vertit Casaub.*

Ἐλαύνειν. ἐλαυνόμενος ὑπὸ τῆς φιλοδοξίας, 3, 70, 7. *In aor.* 1. *pass. et præt. pass. amat literam* σ *ante* θ *et ante* μ; *vide* 6, 22, 4. 8, 26, 6. 18, 5, 6. *&c. An legendum* ἐλάσειν ἔξω πυλάγιον, 1, 37, 5?

Ἐλαφοειδής, animal cervi specie, 34, 10, 8.

Ἐλαφρός, 1) tenuis; ποταμὸς τὰς ἀρχὰς ἐλαφρός, 16, 17, 7. ἐλαφρὰ πόλις, urbes parum munitæ, 5, 62, 6. (*ubi opp.* αἱ πιστύουσαι ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων.) ἐλαφροὶ δυνάσται, dynastæ minus potentes, 21, 9, 8. 2) *i. q.* ψιλὸς *vel* εὔζωνος, leviter armatus, expeditus, 2, 3, 4 *sq.* *Sed* παντελῶς

ἐλαφρὸς ἐξελθεῖν, cum oppido exiguis et levibus copiis egressus, 5, 92, 5. 3) levis ingenio; πᾶν πλῆθος ἐλαφρὸν καὶ πλῆρες ἐπιθυμιῶν, 6, 56, 11.

Ἐλάχιστος; κατ' ἐλάχιστον, sensim sensimque, 13, 7, 10.

Ἐλέγχειν. ἐλέγχονται μὲ φύσιν ἐκ τῶν πεπραγμένων, cognoscuntur, probantur, nudantur ingenia, 9, 22, 9. 9, 23, 4. διὰ τῶν βασάνων ἐλεγχόμενος, tormentis convictus, 30, 9, 7.

Ἔλεγχος, ὁ; ἐπιζητούμενος τὸν ἐκ παραθέσεως ἔλεγχον, veriti ne ignaviæ arguerentur ex collatione, 35, 4, 14.

Ἐλεεινῶς, miserabili modo, 14, 5, 10.

Ἐλευθέριος, liberalis; βάθρα ἐλευθέρια, 27, 10, 3. *cf.* βάθρα.

Ἐλεφάντινος δίφρος, sella curulis, 6, 53, 9. 26, 10, 7. 32, 5, 3.

Ἐλιγμός, ὁ; ἐλιγμοὺς *codex Bav. in marg. habet*, 1, 87, 7. *pro* διαγμοὺς *quod est ibidem in contextu, sed utrumque temere, et ex librarii ingenio.*

Ἐλινύειν; ἐλινύειν ἄγειν, ferias agere, 21, 1, 1.

Ἕλκειν, 1) educere; ἕλκειν τὴν δίπρῳρον ἐκ τοῦ χάρακος, 18, 5, 10.

2) commovere, adducere, impellere; ἑλκόμενος ὑπὸ τῆς βαθυμίας, 5, 87, 3. ἑλκόμενος τῷ μισεῖν ἢ τῷ φιλεῖν, 16, 14, 9.

3) trahere in longum; ἑλκομένου τοῦ πολέμου καὶ πλείω χρόνον, 29, 7, 3. *conf.* ἑλκύειν. πᾶν ἕλκειν πρᾶγμα καὶ κατηγορίαν, 31, 10, 4. *interpretatus sum* omnem rem omnemque accusationem in longum trahens; *nescio an satis recte: Valesius*, omnem criminandi ansam amplectens, *quod haud cunctanter probarem, si esset* ἑλκόμενος *in verbo medio; sed vel sic tenenda hæc interpretatio videtur, nisi fortasse intelligere possis* pondus addens, *aut* ponderans; *conf. mox num.* 4. *Rursus vero superiori notione,* ἕλκε τὸν χρόνον τῶν συνθηκῶν ἀεί, ex alio tempore in aliud proferebat, 5, 74, 9. ἑλκομένης τῆς διοικήσεως ἔξ ἔτη, cum dilata, tracta esset jurisdictio, 23, 2, 2.

4) *de ponderе; μὴ ἕλκοντα ἐλάττω τὸ τάλαντον λιτρῶν π', talentum ne minus octoginta libris pendat, 22, 26, 19. Hinc ductæ videntur dictiones hujusmodi:* ἕλκειν τὸ τῆς πράξεως στόμωμα, par incepto tanti ponderis, 8, 21, 2. ἕλκειν τὴν τοῦ συγγραφέως προστασίαν, idoneus ad sustinendam gravis scriptoris personam, *quasi dicas* ponderе sequans dignitatem scriptoris Historiarum, 12, 28, 6. *Sed in illa phrasi,* μείζω φαντασίαν ἕλκειν, 32, 20, 5. *verbum* ἕλκειν *idem fere sonare videtur ac* ἐφέλκεσθαι, post se trahere; *sententia haud obscura,* majorem speciem præ se ferebant.

Ἕλκος. τὰ ἐν τοῖς σώμασι γιγνόμενα ἕλκη καὶ φύματα, 1, 81, 5. μεγάλῳ ἕλκει μικρὸν ἴαμα προσέθηκε, 7, 14, 2.

Ἑλκύειν. τῆς συνθήκης ἑλκυσθείσης, protracto in longum convivio, 31, 21, 8.

Ἐλλείπειν, 1) deesse, deficere; destituere; *item, de debito, quod* superest, nondum solutum est; *Absolute;* ἐπεὶ ἡ χορηγία ἐλλείποι, cum defecisset commeatus, 4, 71, 10. ὁ ἐλλείπων σῖτος, frumentum adhuc debitum, nondum solutum, 21, 14, 6. *Cum accus.* βουλόμενος μηδὲν ἐλλείπειν τὸ στρατήγημα τῶν ἀναγκαίων, 1, 60, 2. 10, 18, 11. φύσει ἐλλείπει τὸν Φίλιππον πρὸς τὰς ἐπιβολάς, 9, 41, 14. αἱ χορηγίαι ἐλλείπουσι τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, 5, 93, 4. *Cum dat.* οὐδὲν ὑμῖν ἐλλείπει τῶν ἐψηφισμένων, nihil vobis defecit, omnia vobis soluta sunt, 11, 28, 4. διὰ τὸ τιμὰ τῶν χρημάτων ἐλλείπειν αὐτῷ τῶν ἀφορολογήτων, 5, 95, 1.

2) destitui, inferiorem esse;

ἱλαῖων τοῖς ἱππεῦσι, equitatui inferior, equitatu destitutus, 15, 3, 5. τὸ τίμημα ἦν ἐλάττω τῆς ἀξίας ἱππέως τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων δυνάστου, summa tolius census ducentis talentis minor erat quam sex millia, 2, 62, 7.

3) non persolvere, insolutum relinquere; διὰ τὸ ἱλαττοῦσθαι τινὰ τῶν ὑφ' αὑτὸν τοὺς Ἀχαιοὺς τοῖς μισθοφόροις, 4, 60, 2.

Ἑλλατικός, i. q. ἱλλυρικός, quod vide; conf. 6, 49, 6. 18, 5, 5. μᾶλλον ἱλλυρικὸς γίγνεται περὶ τοῦτο, nihil desideratur, 10, 13, 5. τὸ τοῦ βίου χορήγιον ἱλλυρικώτερον ἦχον τῆς κατὰ τὴν ὑγίειαν φίλτρωσίας, rem familiarem inferiorem, arctiorem habere, 32, 12, 6. ἱλλυρίστερον τῆς ἀληθείας εἶπεν, minus dixit quam pro rei veritate, 5, 32, 2.

Ἑλληνοκωμῶν, gratiam captare Græcorum, 26, 5, 1. Græcos mores affectare, 20, 10, 7.

Ἑλλιμένιον, τό, portorium, 31, 7, 12.

Ἑλλυρικός, i. q. ἱλλυρικός, quod vide; et posteriorem hanc formam præstant plures codices, ubi prior illa typis vulgata est. τὸ τῆς νομοθεσίας ἱλλυρικόν, defectus legislationis, id quod ei deest, 6, 49, 6. συνεκπληροῦσι τῷ λογισμῷ τὸ τῆς πρεσβυτίας ἱλλυρικόν, 16, 28, 2. ἱλλυρικὸν εἶναι τῷ καθοπλισμῷ καὶ τῇ συντάξει πρὸς τοὺς ἱλουγχικούς ἀγῶνας, 18, 5, 5.

Ἑλλόγιμος, nobilis, notabilis; οἱ ἱλλογιμώτατοι τῶν προγεγραμμένων δυναστῶν, 1, 2, 1.

Ἑλπίζειν, exspectare, putare, de re tristi; 9, 6, 9: ἤλπισαν temere ediderat Casaub. 4, 18, 8: pro ἐνόησαν.

Ἐλπίς, ἡ. τὰς ἐλπίδας ἔχειν ἐπί τινι ἀντὶ τῶν ἔλπειν, 11, 20, 6. ἐπί τινι περί τινος, 1, 82, 6. αἱ ἐν ταῖς ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἐλπίδες, 1, 59, 2. μόνον ὑπονοῆς ἀπολείποντες ἐλπίδα τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῷ πλοίῳ, 2, 32, 10. αἱ ἐλπίδες ἐξέρτηνται ἐξ αὐτοῦ, 10, 33, 5. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναχθῶσιν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων (fors. ὑπὲρ τῶν ὅλων) ἐλπίδες, 10, 3, 7. ubi vulgo ἀναγκασθῶσιν. πανταχόθεν ἔχειν ἐλπίδας ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, ancipitem spem habere, 14, 1, 5. τὰς ἐλπίδας ἀποκόπτειν, 3, 63, 8. 23, 2, 1. ὑποθέσθαι, ὑπογράφειν; vide hæc verba. τῆς ἐλπίδος ἐπίτοκος ἐστησάμενος τοῖς καὶ ἐπὶ πλείονι, 10, 16, 9. πίστιν τοῖς ἐλπίσι, 1, 87, 1. ἐλπίσιν ἐπαρθείς; vide ἐπαίρειν. ἀντέχειν τῆς πρὸς τὴν εὐτυχίαν ἐλπίδος, 31, 26, 15. μᾶζόν τιν ἐλπίδων ἀφηγόμενος, 1, 8, 5. ἐκκαλεῖσθαι τινὰ πρὸς τὴν τῶν Καρχηδονίων ἐλπίδα, 3, 69, 4. συνεστῶσαι sive συνεξεστῶσαι τοῖς τῶν Καρχηδ. ἐλπίσι, 3, 68, 8. Adde ἐπικύδης, ἐπιφρήτης, κοσμητής, &c.

Ἕλυμος, ὁ, panicum, 2, 15, 2.

Ἐμβαδόν, τό, area, 6, 27, 2.

Ἐμβαίνειν; scil. τὰς ναῦς vel εἰς τὰς ναῦς, 1, 25, 2. 1, 49, 11. ἐκβῆναι τὸν λιμένα, 30, 9, 11. εἰς τὸν πόλεμον, suscipere bellum, 2, 62, 6. 3, 10, 6. 4, 36, 7. 5, 68, 3. εἰς τὴν πεῖραν, 8, 26, 4. εἰς τὸν θάλαττον, mare ingredi, scil. belli causa, 1, 20, 8. conf. συναμβαίνειν et ἐπαμβ.

Ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς ὑποψίαν πρός τινα, 3, 11, 2. τινὰ εἰς φόβον, 1, 73, 7. εἰς ἀπορίαν, 8, 7, 2. ἐμβάλλειν ἑαυτὸν (scil.) 10, 14, 10. ἐμβάλλειν πῦρ, 1, 42, 13. 5, 8, 9. 5, 100, 5. (ubi vulgo simpl. βάλλειν.) 14, 4, 6. cum dat. velut τοῖς ἔργοις, ταῖς μηχαναῖς et simil. 1, 42, 13. 1, 45, 12. 1, 48, 4. 1, 53, 3. 5, 4, 8. 14, 5, 3. ὁ ποταμὸς ἐμβάλλει εἰς τὸν θάλαττον, 10, 48, 1. ἐμβάλλειν λόγους εἰς τοὺς στρατιώτας, sermonem spargere inter milites, 5, 25, 1. ἐμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις, adgredi hostem, impressionem facere, 2, 67, 5. 10, 8, 6. sic et in navali pugna, 1, 23, 5. unde phrasis ἐμβολὴν ποιεῖσθαι. ἐμβάλλειν εἰς Ἰταλίαν,

Italiam *hostiliter* ingredi, 3, 47, 7. 1, 26, 2. 3, 2, 2. 3, 47, 7. 4, 16, 11. 1, 26, 2. πληρώματα πρὸς καιρὸν ἐμβαλλόμενα, *scil.* ταῖς ναυσίν, navibus impositi milites, 1, 61, 4. 2, 7, 10.

ἐμβάλλουσι τὰς πληγὰς *ex conject. ediderat Casaub.* 1, 58, 8. *pro* ἐμβάλλουσι.

Ἔμβασις, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, locus ubi in amnem ingrediuntur, 3, 46, 1. τὴν ἔμβασιν ποιεῖσθαι εἰς τὰς ναῦς. 4, 10, 3 *sq.*

Ἐμβατήρια ἀσκεῖν, 4, 20, 12. *nempe sic ex Athenæo edidi, pro vulgato* ἐμβατηρίας, *quod respiciens Ernestus, sic scripserat in Lexic. Polyb.* "ἐμβατήριος; ἐμβατηρίας ἀσκεῖν, *int.* ὀρχήσεις, saltationes *in armis, ἐνόπλους.*"

Ἐμβατὸς, quo iri potest, 34, 5, 2. (*oppos.* ἄβατος.)

Ἐμβολὰς; ἐμβολὰς διάστημα, intervallum quo pertingere potest telum, 8, 7, 2.

Ἐμβιβάζειν, τὰ πληρώματα εἰς τὰς ναῦς, 1, 49, 5. 1, 66, 2. 3, 49, 3. 31, 26, 10. ἐμβιβ. τινὰ εἰς ἀσπίχωμα (πρός τινα) 16, 38, 1.

Ἐμβλέπειν ἀλλήλοις, 15, 28, 3.

Ἔμβολὴ, ἡ, 1) impetus in navem hostilem factus, 1, 22, 8. 1, 23, 8. 1, 46, 9. 2, 10, 3 *sq.* 16, 3, 10. ἐμβολὰς ποιεῖσθαι, 1, 23, 9. ποιεῖσθαι τὸν ἐπίπλουν ὡς εἰς ἐμβολὴν, 1, 23, 8. μετὰ βίας ἐπιφέρεσθαι εἰς ἐμβολὴν, 16, 3, 12. *Sed et in pedestri pugna,* ἐμβολὴν ποιεῖσθαι *est* impetum facere in hostem, 3, 116, 8. 4, 12, 6. *At* 3, 115, 9. ἐμβολὴν *pro* περιεμβολὴν *positum videtur aut in hoc mutandum.* 2) ἐμβολὴ, jactus *teli,* 6, 22, 4. *lapidis,* 8, 19, 3.

Ἔμβολον, τὸ, rostrum, figura rostri vel cunei, 1, 26, 16. εἰς ἔμβολον τάττειν τὸν στέλεον, 1, 26, 3.

Ἔμβολος, ὁ, rostrum navis, 16, 5, 2. 8, 6, 4. *Hinc* οἱ ἔμβολοι, Rostra, tribunal pro Rostris in foro Romano, 6, 53, 1 *et* 9. ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἐμβόλους, 6, 53, 2. εἰπεῖν ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, 3, 85, 8. κατασπᾶν τινὰ ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, 30, 4, 6.

Ἐμβροθὴς; ξυνολόγιον ἐμβροθὲς, valida manus peregrini militis, 31, 25, 1. i. *q.* βαρὺ *vs.* 4.

Ἐμμελὴς, qui curam adhibet; ἐμμελέστερος, diligentior, 9, 20, 9.

Ἐμμένειν, *absol.* manere *sc. in Africa,* 1, 29, 8. τοῖς ὑπαιμένουσι, in suo statu manere, 6, 18, 8. τῇ πίστει, 1, 43, 3. ἐν τῇ πίστει, 3, 70, 4. ταῖς συνθήκαις, *et* ἐν ταῖς συνθήκαις, 7, 5, 3 *et* 7. 25, 5, 11.

Ἔμμετρος, justam magnitudinem habens, 5, 89, 1.

Ἐμὲς; κατὰ γε τὸν ἐμὲν *ex conject. ediderat Casaub.* 4, 74, 2. *intelligens* δίξαν.

Ἐμπαθῶς πιέζειν τὸν χεῖρά τινος, cum adfectu premere manum, 32, 10, 9.

Ἔμπαλιν, contra, e contrario, 9, 22, 10. *Sic* τοὔμπαλιν, contrarium; Φιλὴν ταῦτα δεικνῦ, Φαβίῳ δὲ τοὔμπαλιν τούτων, 1, 14, 3. *Porro* τοὔμπαλιν, rursus, 3, 14, 8. 4, 81, 12. e diverso, 3, 77, 2. ἡ εἰς τοὔμπαλιν μεταβολὴ, mutatio in contrariam partem, 7, 12, 1. εἰς τοὔμπαλιν τούτου τοῦ μέρους ἐστραμμένος, aversus ab ea parte, in contrariam partem spectans, 6, 27, 6. 6, 30, 4. βλέπουσιν ἔμπαλιν πρὸς τὰς ἱππικὰς τοῖς ἱππεῦσιν ἐπιφανείας, e diverso in aversam ab equitibus partem spectant, 6, 29, 3. *cf. vs.* 8.

Ἐμπαῤῥησιάζεσθαί τινι, libere, licenter apud aliquem et in aliquem dicere, 38, 4, 7.

Ἐμπεδοῦν τὰς συνθήκας, firmiter servare pacta, 29, 9, 4.

Ἐμπεδῶς μένειν ἐν ταῖς συνθήκαις, 2, 19, 1.

Ἐμπειράζειν τῶν τῆς Λιβύης, res in Africa tentare, 15, 35, 5.

Ἐμπειρεῖν, peritum esse, nosse; τῆς χώρας, 3, 78, 6. τῶν τόπων, 8, 17, 14.

Ἐμπειρία, ἡ, notitia, cognitio, scientia, 1, 1, 6. 1, 4, 10. 1, 35, 9. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τέχναι, 9, 2, 5. ἐμπ. μεθοδικὴ, 1, 84, 6. 9, 14, 1 et 5. ἀγωνιστικὴ, 10, 22, 4.

Ἔμπειρος, perite, 1, 30, 9. 3, 33, 8. ἐμπειρότατα γεγράφειν ὑπέρ τινος, peritissime, 1, 14, 1.

Ἐμπεριέχεται τοῦτο ἐν ἐκείνῳ, hoc in illo continetur, 9, 32, 4.

Ἐμπηγνύναι; οἱ πέραυκες ἐμπηγνύντες ταῖς σαυίσι, 1, 22, 9.

Ἐμπηδᾶν; εἰς πᾶσαν αὐλὴν καὶ στενὴν ἐμπεπηδηκὼς, 12, 9, 4.

Ἐμπιπρᾶν τὰς ναῦς, 1, 53, 4.

Ἐμπίπτειν, τοῖς πολεμίοις, incidere in hostes, obviam habere hostes, 1, 21, 11. 4, 12, 7. εἰς ἀμάρτημα, 1, 47, 9. *cf. vs.* 6. εἰς ὀργὴν καὶ διαβολὴν ἐμπίπτειν πρός τινα, iram et reprehensionem alicujus incurrere, 1, 67, 6. εἰς τὴν αἰτίαν, accusari, reum agi, 32, 7, 6. εἰς σφαγὰς καὶ ταραχὰς πρὸς ἀλλήλους, 4, 22, 3.—"*Videtur legendum* ἐκπίπτ. *quae permutatio frequens est in libris Polybii.*" *Ern.*—*At nil opus erat solicitare vulgatam, in quam consentiunt libri. Conf. interim* ἐκπίπτειν. ἐπεπτώκει θεοῖς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκ. ἐκπέμπειν, mentio erat facta de mittendo Lycurgo, 5, 18, 5.

(Ἐμπλάσσω; ἀλλήλοις ἐμπλασσόμενοι, *se mutuo complexi, aut in unam massam se colligentes, Fr. hist.* 11. *quod fragm. Polybio tribuit Casaub. vereor ne immerito.*)

Ἐμπλέκειν, τὸν δῆμον εἰς τὴν Περσέως φιλίαν, illigare, 27, 6, 11. ἐμπλέκεσθαι τῷ ἔθνει, societatem inire, 25, 7, 1. εἰς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, immiscere se rebus Siciliæ, 1, 17, 3. 25, 9, 3. ἐμπλεκόμενος καὶ λοιπὸν ἴδιόν αὐτοῦ, amplexus eum, 40, 4, 4.

Ἔμπλους πάσης πορείας, 27, 13, 6.

Ἐμποδίζειν τινὶ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 4, 6, 7. ἐμπ. ταῖς ἐπιβολαῖς τινος, 5, 14, 11. ταῖς χορηγίαις τῶν πολεμίων, commeatus intercludere hostibus, 5, 111, 4. ἐμποδισθέντες, 2, 39, 7.

Ἐμπόδιον πρός τι, 4, 81, 4. 5, 58, 6. 10, 19, 5. 12, 20, 3.

Ἐμποδιστὸς, ὁ, 5, 16, 6. 5, 25, 1.

Ἐμποδὼν; 1) impedimento; οὐδενὸς ἐμποδὼν στάντος, nemine impediente, resistente, 4, 71, 4. οὐδ. ἐμπ. αὐτοῖς ἑστηκότος, *idem*, 1, 19, 15. 1, 29, 7. 4, 82, 3. 31, 12, 10. 2) ἐμποδὼν ἦν, ante pedes, in promtu, in proximo erat, 2, 61, 6. διὰ τὸ πολλοῖς ἐμποδὼν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι, 2, 17, 1.—"*de terra, quia multis trita aut vicina est; si lectio sine vitio est, quæ sane habet aliquid duri ex eo, quod totæ regiones vix dicuntur ἐμποδὼν vel ἐν ποσὶν εἶναι.*" *Ern.*

Ἐμποιεῖν, θάρσος ταῖς δυνάμεσι, 5, 80, 6. θέρυβον ἐμποιεῖν τοῖς ὅλοις, terrorem incutere, universam aciem turbare, 11, 12, 5. ἐμποιεῖν τριβὴν τῇ πολιορκίᾳ, moram nectere obsidioni, 22, 10, 6.

Ἐμπολιτεύεσθαι; οἱ ἐμπολιτευόμενοι, cives, 5, 9, 9.

Ἐμπορεῖον, *vide* ἐμπόριον.

Ἐμπορεύειν; πολλά τινα πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἐμπορεύων καὶ μεθοδεύμενος, multa in hanc partem fraudulenter dicens, *velut mercatores solent, qui persuadere hominibus cupiunt ut merces suas emant*, 38, 4, 3.

Ἐμπορεύεσθαι διὰ πόλεων, per urbes proficisci, *de agmine*, 28, 10, 5.

Ἐμπορία, ἡ, negotiatio, mercatura; κατ' ἐμπορίαν πλεῖν εἰς Σικελίαν, 3, 23, 4. ταῖς ἐν τῇ θαλάττῃ ἐμπορίαις χρῆσθαι, 3, 42, 2. *Vulgo* ἐμπορείαις. *De Emporiis ad Syrtin ubi agitur*, 1, 82, 6. *cod. Vat. et Flor. in gen. plur.* Ἐμπορίων *scribunt, tamquam a nominativo αἱ* Ἐμπορίαι.

Ἐμπορικὸς; ἐμπορικὸν διήγημα, narratio fabulosa, qualis esse mercatorum solet de locis a se aditis, 4, 39, 11.

Ἐμπόριον, *et* ἐμπορεῖον; 1) *nomen appellativum*, emporium, mercatus, forum nundinarium; τούτοις τοῖς ἐμπορίοις (*nonnulli* ἐμπορείοις) χρῆσθαι, 3, 91, 2. τὰ ἐμπορεῖα καὶ τὸ προάστιον *Seleuciæ ad Mare*, 5, 59, 7. Ἀττάλου βασιλίως ἐμπόριον, 16, 41, 5. παραχωρεῖν τῶν ἐμπορείων καὶ λιμένων ἁπάντων, 17, 2, 4. 2) *nomen Proprium*; *vide Ind. Histor. in* Emporia, *et* Emporium.

Ἐμπρήθω; καθ' οὓς καιροὺς ἐνέπρησαν τὰ συνέδρια τῶν Πυθαγορ. 2, 39, 1.

Ἐμπρησμὸς; ἐμπρησμοὺς *invitis MStis ediderat Casaub.* 9, 41, 5. *pro* ἐμπυρισμούς.

Ἔμπροσθεν, ante; 1) *de tempore*; ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, 2, 13, 4. μικροῖς ἔμπρ. χρόνοις, 3, 15, 7. 4, 30, 3. ὀλίγοις ἔμπρ. χρόνοις τῆς παρουσίας αὐτοῦ, 4, 17, 6. 2) *de loco*; εἰς τοὔμπροσθεν προάγειν, 2, 27, 4. 3, 60, 13. προβαίνειν, 3, 79, 6. ἡ εἰς τοὔμπροσθεν πορεία, 3, 17, 6. τὸν Τίκινον κρίνειν εἰς τοὔμπροσθεν διαβαίνειν, statuens (*trajecto jam Pado*) porro, *vel* ulterius, Ticinum superare, 3, 64, 1. *ubi* εἰς τοὔμπροσθεν deinceps *interpretatur Ernest.* τῷ ἔμπροσθεν ἀφιᾶσι κατὰ ῥοῦν, porro navem cursui descendentis aquæ permittunt, 4, 44, 4.

Ἔμπρῳρος. ἔμπρῳρα τὰ σκάφη ποιοῦντες, proras navium suarum deprimentes, 16, 4, 12. *ex Bayfii emendatione, pro* ἐν πρώραις *quod dabant manuscripti. Vocabulum eadem ratione formatum, ac* ἀντίπρῳρος.

Ἔμπυρα, τὰ; κατάρας ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἐμπύρων, dum sacra in aris adolentur, 16, 31, 7.

Ἐμπυρισμὸς, ὁ, 9, 41, 5. 14, 1, 15. 14, 4, 6.

Ἐμφαίνειν; indicare, declarare; τὰ παρεληλυθότα τῶν ἔργων ἐμφαίνει τοὺς μέρους ἑκάστων. 3, 31, 8. *Sic* 10, 27, 9. μεγάλην ἔνδειαν τοῦ βασιλέως ἐμφήναντες πρὸς τὸ ἔθνος, quum significassent, testificati essent, 23, 7, 9. μεγάλην προθυμίαν ἐμφαίνειν, magnum studium significare, ostendere, 3, 44, 3. ἐκ τούτων τῶν συνθηκῶν περὶ Σαρδόνος ἐμφαίνουσιν ὡς περὶ ἰδίας ποιούμενοι τὸν λόγον, hoc fœdere satis ostendunt *Pœni*, *se* de Sardinia ut de sua ditione loqui, 3, 23, 5. *Passivum*; ἐμφαίνεται τὸ φῶς τῆς σελήνης, conspicua est lux lunæ, 9, 15, 12.

Ἐμφανὴς; ὅταν ἐμφανεῖς γένωνται, cum cogniti, reperti fuerint *captivi*, 22, 15, 7. ἐμφανὲς, perspicuum, 1, 2, 1.

Ἐμφανίζειν, significare, declarare, docere, aperire; ἐμφανίζειν, ὃν τρόπον &c. 3, 34, 8. *Cum accus. rei*, 10, 37, 7. (*i. q.* ἐξηγεῖσθαι *ibid. vs.* 8.) *Et cum διότι*; πρὸς τοὺς φίλους ἐνεφάνισε, διότι &c. 1, 32, 2. πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐμφανίζοντες διότι &c. 31, 8, 3. ἵνα τίττα ρσιν οὗτος ἐμφανίσῃ ναυσὶ τοῖς μέλλουσιν ἐφοδεύειν, 6, 35, 8. *ubi intellige* ἵνα ἐμφανίσῃ τοῖς μέλλουσιν ἐφοδεύειν, διότι αὐτοὶ εἰσὶν οἱ ἐφοδεύσοντες. ἐμφανίζειν ἑαυτὸν, mentem suam declarare, aperire, 30, 17, 2.

Ἐμφαντικὸς; ἐμφαντικὴ παράκλησις, cohortatio perspicua, ad intelligendum facilis, 18, 6, 2. *ni malis* gravis, quæ pondus, quæ emphasin habet.

Ἐμφαντικῶς; παραπλησίως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου, apte ad declarandum qualenam esset præsens certamen, 11, 12, 1. ἐμφαντικώτερον, clarius, significantius, 12, 27, 10.

Ἐμφανῶς; πρόῤῥησις ἐμφανῶς, palam, aperte, 3, 50, 8. *ex emend. Casauboni, cum* ἀφανῶς *darent veteres libri.*

Ἔμφασις, ὁ, declaratio, expositio, significatio, species; ἡ καθόλου τῆς ὑποθέσεως ἔμφασις, 3, 1, 8. ἡ καθολικὴ ἔμφασις, 6, 5, 3, (*opp.* ὁ κατὰ μέρος λόγος, *ibid.*) αἱ ἐμφάσεις, (*i. q.* λόγοι, *vel* ἀποφάσεις) dicta, verba, adferta, enunciata, 12, 13, 2. ἐμφάσεως χάριν, quo magis res pateat, quo minus ignoretur, 9, 1, 6. ἱκανὴν τοῦ πράγματος ἔμφασιν λαβεῖν διὰ τούτου, ex hoc sufficientem rei notitiam capere, satis rem intelligere, 9, 24, 3. 24, 5, 10. τοῦτο τὸ ὄνομα περέχει τὴν ἀσεβεστάτην ἔμφασιν, hoc nomen summæ impietatis significationem continet, 2, 59, 6. οὐδεμίαν ἔμφασιν ποιήσας παρῆν, adveniebat nullo adventus sui indicio facto, nulla significatione facta, 26, 10, 5. ἔμφασιν ἐκαλει τοῖς εἴδεσι ὡς πολιορκήσων, speciem præbebat obsidionem paraturis, 4, 80, 10. 5, 110, 6. ἐποιεῖτο ἔμφασιν περὶ τοῦ μὴ τυχόντας χρῆσθαι ταῖς ἐπιβολαῖς, significavit, speciem sibi sumsit, videri voluit, se haud temere &c. 28, 4, 11. κατηγόρουν τοῦ βασιλέως, ἔμφασιν ποιοῦντες τῆς πρὸς Ἀντίοχον κακοπραγίας, significantes, eum Antiocho facere, 31, 6, 4. *Sic*, μάλιστα δὲ κατὰ τούτων ἐκαλει τὰς ἐμφάσεις, hos maxime designabat suo sermone, hos maxime accusabat, 28, 4, 8. *Rursus*, speciem præ se ferre, significationem dare; τοῦ μηδεμιᾶς οὐδ' ὁντινα οὖν ἔμφασιν ἐκοίουν, *Fr. gr.* 93. βραχεῖαν ἔμφασιν ἐποιήσατο αὐτῷ, ὡς οὐκ ἀδυνάτου τῆς ἐπιβολῆς οὔσης, 14, 1, 10. ἔμφασιν ἐναντίαν ὑποδικνύων, aliud simulare, quam agas, 2, 47, 10. κατὰ τὴν ἔμφασιν, in speciem, specie, 5, 63, 2.

("Ἐμφέρεσθαι πολλὰ πρός τι, commemorare, dicere in aliquam sententiam, 11, 29."—*Sic quidem Ernestus habet in Lex. Polyb. indicans locum Polybii* 11, 31, 2. *at ibi* ἐνεγκάμενος, *a simplici verbo* φέρεσθαι, *non* ἐμφέρεσθαι.)

Ἐμφρέατιον τὸ πότιμα τῶν ὑδάτων puteos aquam dulcem habentes obruere, 5, 62, 4. 5, 71, 9. τοὺς πόρους τῆς πηγῆς, 34, 9, 6.

Ἐμφρόνως, prudenter, 1, 66, 2. 3, 80, 5. 4, 22, 12.

Ἔμφρουρος πόλις, quæ alieno præsidio tenetur, 2, 41, 10. 18, 27, 3. ἔμφρουρον ποιῆσαι τὴν Ἀκαρνανίαν, 28, 5, 2.

Ἔμφυλιος, πόλεμος, 1, 65, 2. 1, 71, 5. 2, 18, 4. 6, 46, 9. στάσις, 1, 71, 7. καὶ διαφορὰ, 6, 46, 7. ταραχὴ, 3, 9, 9.

Ἐμφυτεύειν, μονάρχους τοῖς Ἕλλησι, 2, 41, 10. τυράννους, 9, 29, 6.

Ἔμφυτος, innatus; ἡ ἔμφυτος αὐτοῖς πλεονεξία, 2, 45, 1. 9, 11, 2.

Ἔμψυχος, animatus, vivus; ἔμψυχον σῶμα, 1, 4, 7. 12, 7, 3. ἐμψύχους *legendum utique videtur* 10, 24, 4. *pro* ἀψύχους, *ubi opponuntur* ἄψυχα κατασκευάσματα.

Ἐν, 1) ad, apud; ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς, 1, 6, 1. κατεστρατοπέδευσαν ἐν τοῖς πρὸς Ἡράκλειαν κειμένοις μέρεσι τῆς πόλεως, castra posuerunt juxta illam urbis partem quæ Heracleam spectat, 1, 18, 2. ἐν τῷ Γαργύλῳ ποταμῷ, juxta Gorgylum amnem, 2, 66, 10.

2) ἐν αὑτῷ γενόμενος, sese recolligens, 1, 49, 8. (*ubi opponitur* ἐξενίσθη *vs.* 7.) ἐν ἑαυτῷ δόμενον, sibi constitit, sui compos mansit, 10, 40, 6. ἐν αὐτῷ βαρέως ἔφερε τὰ γεγονότα, 5, 37, 6. *ex conject. pro* ἑαυτῷ *quod dabant libri aliique* ἐν; *opponitur ibi* πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ὑπομένοντος.

3) coram *judice*; ἐν τούτῳ (τῷ δήμῳ) τὰς εὐθύνας ὑπέχων τῶν πεπραγμένων, 6, 15, 10. ἐν ἴσῃ κρυτῇ, 17, 6, 1. κρίνας αὐτὸν ἐν τοῖς Μακεδόσιν, coram Macedonibus, caussam cognoscentibus Macedonibus, 5, 29, 6. (μὴ χωρὶς αὐτῶν ait *c.* 27, 5.) πόλεις ἀπέδωκαν, ἐν αἷς διακριθήσονται περὶ τῶν

ἀμφισβατουμένων, civitates eis adsignarunt *ex communi consensu*, quibus arbitris controversias suas disceptarent, 22, 27, 1. *Etiam* coram, *extra judicium*, *velut* προλέγουσιν ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἡμέραν, 6, 19, 5. *quod eodem modo dictum est, ac tritum illud*, ἐν πᾶσι, coram omnibus, publice.

4) *de tempore*, ἐν ᾧ, interea dum, 4, 10, 8. ἐν ἡμέραις τρισὶ διάγωμι τὰ θηρία, 3, 55, 9. ἐν οἷς, in quo rerum statu, quæ cum ita sint, 15, 8, 13. *Eodem pertinet illud*, ἐν οἷς ἐγένετο ἡ Ῥωμαίων διάβασις, quibuscum eodem tempore facta est &c. 1, 13, 4. *nisi ibi delenda præp.* ἐν, *ut dativus* οἷς *pendeat a verbis* κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν.

5) *de spatio et intervallo;* ἐν ἀποστάσει, relicto intervallo, 3, 113, 4. παρατατέμενοι τοῖς πολεμίοις ἐν ἓξ καὶ πέντε σταδίοις, intra sex vel quinque stadia, non amplius sex vel quinque stadia, 1, 39, 12. *Sic* 1, 17, 8. 1, 56, 11. 15, 7, 3. στρατοπεδεύσας ἐν βραχεῖ διαστήματι, 2, 66, 1. κεῖται πρὸ τῆς πόλεως ἐν ἐπτὰ σταδίοις, 9, 8, 11. τὸ πλεῖστον τῆς Μαιάτιδος μέρος ἐν ἐπτὰ καὶ πέντε ὀργυιαῖς ἐστι, *non* ad, *ut Ernestus interpretatur, sed* intra, *vel* non ultra septem aut quinque ulnas, 4, 40, 8.

6) *Varie adjicitur nominibus, veluti* ἐν χειρῶν νόμῳ, *vide* χείρ. ἐν χάριτι, gratis, 3, 28, 3. ἐν δωρεᾷ, pro munere, *vide* δωρεά. ἐν φέρνῃ, dotis loco, 28, 17, 9. ἐν παρακαταθήκῃ, depositi loco, in deposito, 33, 12, 2. οὐκ ἐν ἁμαρτίᾳ, ἀλλ' ἐν ἐπαίνῳ γέγονε τοῦτο, non vituperandum hoc est, sed laudandum, 8, 10, 4. τοῦ ἐν ἐπαγγελίᾳ μόνον ἱερωμένου ἡμῖν, 7, 13, 6. ἐν ἐπαγγελίᾳ καταλιπεῖν, 18, 11, 1.

7) *Abundare passim videtur, ubi temere irrepsit, orto errore ex litera ν in quam desinit vox præcedens; quo referenda hæc loca:* ἐν πολλῶν χρόνων ἐν ἀναπαύστοις συνεχῶσθαι στάσεσι, 4, 17, 4. *cf.* συνέχων. τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἐν ᾗπερ ἦκε, 4, 68, 4. ἐφεστάναι ἐν οὐδενὶ τῶν τοιούτων, *ex scriptura veterum codicum*, 5, 35, 6. *ubi recte præpositionem delevit Casaub. cum recentissimo codice Parisino.* καταταχέων ἐν τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπεναντίους, 8, 5, 2. προσμίξας περὶ τρίτην ὥραν ἐν τῇ πόλει, *ex scriptura olim vulgata, in quam consentiunt codices fere omnes*, 9, 8, 5. *ubi nos delevimus importune intrusam præpositionem.* τῶν βιβαιουμένων τοῖς Καρχηδονίοις Νομάδων, 15, 12, 2. *ubi perperam* ἐν τοῖς Καρχ. *habebant MSti.* συγγνώμης τυχεῖν ἐν τοῖς ἡμαρτημένοις, 20, 9, 9. καταμάλλων ἐν τοῖς ἄλσεσι, 21, 10, 1. *Conf. infra in* ἐπεγείζεσθαι.

8) *Vicissim desideratur subinde in MStis et editis eadem præpositio, absorpta a litera ν, in quam desinebat vox præcedens; vide* 4, 14, 6. 5, 40, 5. 6, 36, 9. 6, 39, 4. 6, 52, 11. 14, 2, 9. *Eodem fortasse pertinet* 4, 20, 7. μὴ μόνον παισὶν οὖσιν, *ubi ex Athenæo adjiciendum videtur* ἐν παισὶν, *et deinde* ἐν παίσασιν. *conf. infra in* ἐπεγείζεσθαι. *Interdum vero recte abest, per ellipsin omissa; velut,* ὑπῆντο κατόπιν τοῖς παρεμβολαῖς, 9, 7, 6. *ubi præter necessitatem Reiskius adjectam voluit præpositionem.*

Ἐνάγειν. ἐνῆγον τὰ τοῦ πολέμου, sedulo parabant bellum, 7, 5, 8. *sed ibi* ἐπέγειν *videtur ulique legendum, verbum Polybio frequentatum.* ἐνῆγε τὰς δυνάμεις *invitis MStis editum erat*, 3, 34, 6. *pro* συνῆγε.

Ἐναγίζειν, sacra pro mortuis facere, parentalia celebrare, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 1.

Ἐναγκυλίζειν, loro involvere,

amento illigare *cestrum*, 27, 9, 5.

Ἐναγωνίζεσθαι; ἡ τύχη συνεχῶς ἐναγωνιζομένη τοῖς τῶν ἀνθρώπων βίοις, 1, 4, 5. ἐναγωνίζετο *legendum suspicatus erat Reiskius pro simpl.* ἠγωνίζετο, 5, 85, 7.

Ἐναγώνιος, πύκνωσις, condensatio militum in acie, 18, 12, 2. παρακελευσμὸς, cohortatio acris qualis sit in prælio, 10, 12, 5.

Ἐναλλὰξ; ἐναλλὰξ καὶ πυκνὰ παρατάττειν πεποίηται τὴν ἔξήγησιν, 4, 28, 2. ἐναλλὰξ *positæ in acie* σπεῖραι *Illyricæ et Macedonicæ*, 2, 66, 5. *Sic Galli et Hispani*, 3, 114, 4. χάραξιν ἔχοντες τὴν κερκίδα ἐναλλὰξ πέριξ τοῦ στρατοπέδου, 18, 1, 6 *sq.* τῆς τύχης ἐναλλὰξ ἀμφοτέροις διδούσης ἀφορμὰς *&c.* 1, 86, 7.

Ἐναλλάττειν μεταβολὰς, diversas successive subire mutationes, 6, 43, 2. *ubi* μετρίους *legendum videtur pro* μετρίως.

Ἐναντίον τινὸς, in conspectu, 2, 59, 9. 9, 36, 9. *Sic* in conspectu *deorum pangitur fœdus*, 7, 9, 2 *sq.*

Ἐναντίος, contrarius, *cum dat.* 33, 1, 6. *ex Ursini ingenio; sed ibi genitivum habent MSti non male.* οἱ ἐναντίοι, hostes, 1, 19, 2. 10, 21, 7. *pro quo alias* τοὺς ἐναντίους *dicere amat.* ἐκ τῶν ἐναντίων, e contrario, 5, 9, 9.

Ἐναντιοῦσθαι πρός τι, aversari aliquid, ægre ferre quid, 16, 12, 5.

Ἐναντίως; τοῦτο ἐναντίως ἔχει ἐκείνῳ, 3, 109, 3.

Ἐναποδείκνυσθαι, τὴν ἀρχὴν ἴδιός τινος, 23, 13, 2. *i. q.* ἀποδεικ. *quod vide.*

Ἐναποδεικνύναι, τινὶ τὴν μεγίστην πίστιν, (*i. q.* ἀποδεικν.) demonstrare, 1, 82, 9. τὴν αἴτιαν, 10, 34, 10. τὸ γνησίως τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, 27, 15, 4. τὴν ἔχθραν ἰδίᾳ τινὶ, 3, 12, 4. τὴν μεγίστην ἀσέλγειαν ἰδίᾳ τινὶ, 8, 14, 1. πᾶσιν αἰσίαν, 16, 1, 1. τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, 8, 34, 4.

Ἐναποθήκαιον, ἐν τοῖς καλλίστοις ἔργοις, 18, 24, 9. ἐν αὐταῖς ταῖς χώραις, 15, 14, 6. ταῖς ὑπαρχούσαις, *absque præpos.* in honoribus, 15, 35, 5.

Ἐναπορεῖν, *i. q.* ἀπορεῖν; βραχὺν χρόνον ἐναπορήσας, 29, 11, 6. *Alias* ἐπαπορεῖν *amat.*

Ἐνάπτειν, adligare, illigare; εἰς τὰ δεσμὰ ἐνάπτοντες τὰ ἐπίγονα, 3, 46, 3. *ubi alii* ἀνάπτοντες. βίμασιν ταύταις ἐνῆψεν, 3, 46, 5.

ἐνάψασθαι τὰς ναυτίδας, captivas naves religare, 16, 15, 5. *quod alias est* ἀναδήσασθαι.

Ἐνάργεια, ἡ, evidentia; τῆς Ἰταλίας, conspectus Italiæ oculis subjectæ, 3, 54, 2. *ubi alii* ὑπάργεια, *de quorum vocabulorum frequenti confusione dixi ad* 16, 23, 5. *et ad loca ibi citata.* διὰ τὴν ἐνάργειαν, propter evidentiam, quia res manifesta erat, 3, 111, 3. (*ubi genitivus* τούτου *non cum* ἐνάργειαν *conjungendus erat, sed ad sequentia referendus,*) τούτου τοιγαροῦν τοῖς θεοῖς ἔχοντι χάριν, *ut perspecte Reiskius monuit.* τοῖς λόγοις ἐπιπερίψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, 4, 17, 2. *ubi vetustissimi codices* ὑπαργείας *præferunt.* ἡ τῶν κατεργασμένων πραγμάτων ἐνάργεια, 6, 15, 8. διὰ τῆς τῶν ὑπαγομένων ἐναργείας, quum res ipsæ oculis subjicerentur, *quas prius nonnisi fando audiverant*, 16, 23, 5. *ubi tamen in* ἐναργείας *consentiunt MSti libri, quod teneri potuerat debueralque. Conf. omnino,* ὑπάργεια. *Adde* 3, 44, 6.

Ἐναργὴς, evidens, manifestus, luculentus, certus; *sæpe confunditur cum* ἐνεργὴς; *vide ad* 1, 1, 2. *et ad* 16, 23, 5. ἐναργὴς ἀνύχωμα, 1, 21, 9. ποιῆσαι πᾶσιν ἐναργῆ καὶ γνώριμον τὴν κατάστασιν, 2, 70, 2. ἐναργὴς ἦν αὐτοῖς, 3, 105, 8. ἐναργῆ μαρτύρια, 4, 8, 4. 21, 9, 4. φέρειν ἀπολογισμοὺς ἐναργεῖς, 4, 14, 2. ἐναργὲς χεῦμα, 10,

11, 7. ἐναργέστερος τρόπος τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβάσεως, 1, 35, 7. ἐναργέστερον δ' ἔστιν, 8, 2, 7. ubi alii ἐναργέστερον, minus recte. τὸ δ' ἐναργέστερα vel ἐναργέστατα, 4, 61, 14. ἐναργέστατον παράδειγμα, 7, 12, 2. ἐναργέστατον ἔφασαν πᾶσι, 1, 35, 2. ἐναργεστάτη διδάσκαλος, certissima magistra, 1, 1, 2.

Pro ἐναργῆ σφαγὴν, 5, 16, 6. ἐν Ἄργυ *correxi cum Reiskio* ἐναργῶς διώκεσθαι τὸ συμβαῖνον, 3, 68, 2. ἐναργῶς ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐκδικοῦσθαι, 18, 6, 2.

Ἐνάρχεσθαι, incipere, *i. q.* ἄρχεσθαι. ἐνάρξασθαι τῆς ναυμαχίας, 3, 54, 4. τῆς ἐπιβολῆς, 5, 1, 3. τῆς πολιορκίας, 10, 12, 1. πολεμεῖν, 5, 1, 5. τῆς θερείας ἐναρξαμένης, 5, 30, 7.

Ἐναυτεῖν, *v.* περίγραφε, 1, 68, 9. *i. q.* ἀναυτεῖν.

Ἐναύξω; μὴ πῶς ἐναύξει τινί, 9, 40, 5. "ἐναύξεσθαι τῆς ἐλευθερίας, adspirare ad libertatem." *Ern.* *Nempe* 17, 11, 7. *At ibi haud dubie* ἐγγίνεσθαι *corrigendum.*

Ἔνδεσμα, fomes; βραχύ τι τῆς Ἑλλάδος ἔνδεσμα παταλιπόντες (*cf.* παταλείπεσθαι, *in pass.*) ὑπέλαβε, 9, 28, 8.

Ἔνδεης, indigene, destitutus; ἐνδεὴς ὢν τούτου καὶ χρημάτων εἰς τὰς δυνάμεις, 5, 1, 6. mancus, defectus; ἐνδεὴς τῆδε τῇ, 6, 50, 4.

Ἔνδεια, ἡ, τῶν ἐπιτηδείων, 1, 16, 7. 1, 84, 2. τῶν ἀναγκαίων, 8, 9, 10. τῶν δυναμένων, 9, 42, 4. *Et nude,* ἡ ἔνδεια, inopia commeatuum, fames, 1, 19, 1 *et* 7. (*i. q.* στενότης καὶ σπάνις τῶν ἀναγκαίων, 1, 18, 10.) 3, 72, 5. 5, 73, 6. 9, 44, 3. διὰ τῆς ἐνδείας ἠρεθίζοντο τῆς πόλεως, 7, 15, 4. *Sed* 5, 92, 6. ἐπὶ βραχὺ προσβολὴν ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *haud dubie corruptum vocab. pro quo* Ἀχαΐαν *vel* Ἀχαΐαιν *legendum suspicatus sum.*

Ἐνδείκνυσθαι, digito monstrare rem oculis subjectam, 3, 54, 3. 11, 9, 8. 18, 6, 2. *conf.* 3, 38, 5. ostendere, clare monstrare, docere, 2, 4, 3. 4, 28, 4. 25, 4, 11. μὴ ἐνδείξῃς, 5, 16, 7.

Ἐνδεῖν, illigare, inserere; ἐνδέοντες τὸ βέλος ἕως μέσου τοῦ ξύλου, 6, 23, 11.

In Medio; ἐνδήσασθαι φίλους, amicos sibi conciliare, devincire, 4, 8, 2. ὡς τὴν ἕνωσιν φιλίᾳ καὶ πίστει ἐνδήσασθαί τινα, 10, 34, 1.

Passivum; ἐνδεδημένος τῇ χάριτί τινος, beneficiis alicujus devinctus, 20, 11, 10. ἐνδεδημένοι τῇ τῆς συγκλήτου πίστει, in fidem senatus adstricti, 6, 17, 8. ἐνδεδέσθαι ταῖς ἀπαῖς, redemtionibus operum implicîti, 6, 17, 3. ἐνδεδημένοι εἰς πολλὰ συναλλάγματα, obærati, 13, 1, 3. *cf.* συνάλλαγμα. ἐνδεδημένος ἀρχαίαις φήμαις, deditus, nimium tribuens, 12, 8, 2. *Et reciproce,* ταμίας βεβαίως ἐνδεδέσθαι τὴν βασιλικὴν ἀρχὴν, ratus sibi firmiter devinxisse, conciliasse regnum, 9, 23, 2.

Ἔνδειξις, ἡ, cum aliquid digitis monstratur, 3, 38, 5.

Ἔνδεσις, ἡ, revinctio, insertio, connexio, 6, 23, 11.

Ἐνδέχεται, fieri potest, possibile est; εἰ ἐκ τούτων ἐνδέχεται ἀκριβῆ ποιήσασθαι τὴν διάληψιν, 3, 4, 1. ὡς ἐνδέχεται μάλιστα, quam maxime fieri potest, 3, 49, 1. πῶς γὰρ ἐνδέχεται, qui enim id fieri potest? 8, 4, 3. εἰ ἐνδέχεται, 17, 9, 5. τῆς χώρας ὅση ἐνδέχεται, 33, 8, 12.

ἐνδεχόμενος, *i. q.* δυνατὸς, possibilis; οὐδὲν ἀνώλεθρον τῶν ἐνδεχομένων, 1, 52, 4. 8, 2, 8. (*i. q.* τῶν δυνατῶν, 1, 42, 12.) τὴν ἐνδεχομένην πρόνοιαν ποιεῖσθαι, 1, 68, 13. 8, 2, 1. 3, 76, 2. τὰς ἐνδεχομένας πίστεις λαμβάνειν, 8, 2, 2. τὴν ἐνδεχομένην ἐπανόρθωσιν ποιεῖσθαι τῶν πραγμάτων, 5, 16, 1. τοὺς ἐνδεχομένους λόγους ζητεῖν, sermones qui haberi potuerunt, 2, 56, 16.—

Ernestus: "*quæ rationes* (non *rationes*, *ut Casaubonus vertit*) *probabiliter fictæ, ut sunt posteriora; paulo post vocat ψεύσεις.*"

ἐνδέχεσθαι, i. q. *ἐνδέχεσθαι*, accipere, interpretari, *si sana scriptura* 5, 41, 3. *τῶν μὲν τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐνδεχόμενος*, in deteriorem partem accipiens errata, *sc. pro facinoribus.*—"*Sed non dubito, Polybium dedisse ἐνδεχ.*" *Ern.*

Ἐνδεχομένως, χαρίζειν τὰ πράγματα, probabiliter, commode quoad fieri potuit, pro viribus, 1, 20, 4. *ἐνδεχ. γίγνεσθαι περί τι*, 1, 74, 1. 15, 16, 1. *βαθυλλεῖσθαι ὑπὲρ τῶν πραγμάτων*, 4, 60, 6. *πρεῖττον τὸ μέλλον*, 21, 9, 3.

Ἐνδιατρίβειν τῇ χώρᾳ, morari in regione, 3, 88, 1. *ταῖς εὐτυχίαις*, in rebus secundis diutius versari, 6, 18, 5.

Ἐνδιδόναι, τὴν πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις, tradere urbem, 1, 43, 1. 1, 38, 9. 3, 69, 1. *αὑτὸν τοῖς Καρχηδ.* 3, 18, 6. *ἑαυτὸν ἐπὶ αἵρεσίν τινος*, consilio alicui accedere, ad consilium aliquod manus dare, 9, 33, 11. *ubi* "*idem quod ἐκδιδ. ait Ern. nisi sic legendum;*"—*sed nil opus videtur solicitare vulgatam, in quam consentiunt libri. Absolute*, cedere; *τῶν ἐμμενόντων ἐνδόντων*, 5, 100, 5.

"*Εἰ θεὸς αὐτοῖς ἐνδοῖ*, si deus lenior ipsis sit, 4, 21. *sed suspecta est lectio viris doctis, et ed. pr. habet δῷ. Est tamen ἐνδοῦναί τινι*, se alicui exorabilem vel mitiorem præbere, *quod h. l. non male convenit.*" *Ern. Nos ex scholiis MStis ὦ δῷ edidimus*, 4, 21, 11. *Porro ἐνίδυσα διαβούλιον mendose editum erat ex Bav.* 5, 58, 2. *et* 5, 102, 2. *pro ἐπίδυσις.*

Ἔνδοθεν, pro ἔνδον; οἱ ἔνδοθεν, oppidani, 16, 30, 6. *vt οἱ ἐκ τῆς πόλεως, de quo vide ἐκ.*

Ἔνδοξος; τὸ ἔνδοξον, gloria, splendor; *τὸ ἐκ τῶν κατορθωμάτων ἔνδοξον*, 11, 2, 5. *τὰ ἀπὸ πραγμάτων ἔνδοξα*, 12, 5, 6.

Ἐνδοσις, ἡ; χαριέστατα ἐνδόσεως, bene *Casaub.* remittentibus obsessis; (cum cederent, *Ernest.*) 5, 109, 2.

Ἐνδυχία, ἡ, supellex, vasa, 18, 18, 6.—"*eadem quæ ἐνδυμασία; vide Intt. ad Hesych.*" *Ern.*

Ἐνδυμασία, ἡ, aliis ἐνδυμάτια, supellex, 4, 72, 1. *præsertim* vestes, 5, 81, 3.

Ἐνέδρα; ἐμπεσὼν εἰς ἐνέδραν, 4, 59, 3.

Ἐνεδρεύειν, ἐν τοῖς συλλόγοις, 17, 3, 2.

Ἐντὸς. ὅσοις ἐν δίκτυῳ πάντα ἔνεστι ἑαυτοῖς, 22, 5, 13. *οἱ ἐντὸς*, qui intus sunt, oppidani, 4, 68, 2. *καταλαβὼν τοὺς Ῥωμαίους ἐντὸς τῆς στρατοπεδείας*, *sic restrinxi ex libris*, 21, 10, 7. *ubi ἂν ἔντος ex ing. ediderat Casaub. aquidem μόνοντας malueram. τοὺς συνόντας ex conj. edidi* 6, 6, 3. *pro vulgato τοὺς ἐόντας.*

ἔν, pro ἔνεστι, licet, fieri potest; *ὡς ἔν μάλιστα*, 21, 2, 14. 23, 14, 2. *Sic* 16, 20, 7. *ubi importune adjectum erat verbum Φαίνεται, quod delevi. ἔνι ἐπ᾽ αὐτῶν τὸν ἀκριβῶς*, 12, 11, 5. *i. q. ἔξεστι ibid.*

Ἔνεστι; ἔνεστι Ῥωμαίοις, per Romanos licet. 24, 10, 14. *ἔξεστι καὶ τοῦτο χαριεῖσθαι ἔνεστι*, 28, 9, 5.

Ἐνισταμένου, 1, 51, 12. 4, 16, 6. *alii vulgo ἐπισταμένου, quemadmodum et nos edidimus* 37, 3, 5.

Ἐνεργάζεσθαι, τινὶ θάρσος, 2, 64, 5. *φόβον*, 2, 6, 7. 3, 60, 10. 5, 43, 5. *ἐλπίδας*, 3, 13, 8. *προθυμίαν*, 5, 64, 7. *δόξαν*, opinionem, 10, 3, 2. *Adde* 3, 68, 3. 3, 76, 13. *Et cum præpos. ἐν πᾶσι δ᾽ ὕπνους ἐνεργάσατο*, 6, 2, 15. *nisi ibi ἐν ante πᾶσιν adhæsit ex postrema litera vocis præcedentis χάριν; (conf. supra ἐν ἐν, num. 7.) quem-*

admodum vicissim 3, 51, 13. ubi vulgo legitur φίβον ἱεργάσατο τοῖς ἔξω, præpositio ὑ ab initio verbi extrusa est, occasione ejusdem literæ υ, in quam desinit vox præcedens, ubi rescribendum utique ὑπεργάσατο videtur. conf. supra in ὑ, num. 8. τοῖς Αἰτωλοῖς μῖσος ὑπεργάσατο πρὸς αὐτὸν, 15, 23, 7. ubi perperam ὑπεργάσατο dabant MSti.

ἁλιεῖς ὑπεργασάμενοι τοῖς τόποις, qui piscatum ibi exercuerant, 10, 8, 7.

Ἐνεργία, ἡ, 1) vis, efficacia; ἡ τῶν βιλῶν ἐνέργια, 8, 9, 2. Et de hominibus, industria, gnavitas; ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐνέργια καὶ φιλοτιμία, 1, 67, 2. ἡ τοῦ βασιλέως ἐνέργια, 10, 31, 10. Fr. gr. 8. Vis vitalis, quæ animanti inest, qua differt corpus mortuum a vivo animali, 1, 4, 7. ubi ἡ ἐνέργια respondet τῷ ἐμψύχῳ, quod præcessit.

2) In oratione oratorum, poëtarum, atque etiam historicorum, ἡ ἐνέργια, est nervosa amplificatio argumenti, quæ vim narrationi addit, rem ad vivum depingendo et veluti oculis subjiciendo lectorum vel auditorum; sic 15, 36, 2. 34, 4, 3. ubi pro ἐνέργειαν, quod edidimus, restitutum auctori ἐνέργειαν velim, in quod consentiunt libri.

3) Interdum fere idem valet quod ἐνέργεια, quo proclivius fuit, ut passim cum illo vocab. permutaretur a librariis; (conf. supra, in ἐνέργεια,) sed differt tamen, et ea notione accipitur, qua in philosophorum scholis distinguitur actus a potentia, aut qua et alias distinguere solemus realitatem rei, si ita loqui Latine fas est, aut rem ipsam, rem actu existentem et sensibus nostris subjectam, a mera cogitatione, notione, vel spe, quam de ea conceperamus. Sic 3, 44, 6. non solicitandum videtur hoc vocab. in illa phrasi ἡ τῆς παρουσίας ἐνέργεια. Parique ratione 16, 23, 5. teneri debuerat διὰ τῆς τῶν ἐνεργειῶν ἐνεργείας, in quod consentiunt scripti libri omnes. Ac videndum, an in illa dictione, τοῖς λόγοις ἐπιτρέψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, ex vetustissimis codicibus Vat. Flor. et Ursini codice ἐνεργείας sit adsciscendum. Sic et 6, 15, 8. ubi cum Casaubono et nonnullis e codd. nostris ἡ τῶν κατεργασμένων πραγμάτων ἐνέργεια edidimus, fortassè ἐνέργεια ex edit. Hervag. fuerat revocandum, cum qua consentit codex Parisinus D. in quo plurimæ probatæ lectiones conservatæ sunt, quæ in aliis codicibus depravatæ. Denique nec ita male fortasse habet ἡ τῆς Ἰταλίας ἐνέργεια, quod pro ἐνέργειαι præferunt codd. Vat. et Flor. 3, 54, 2.

Ἐνεργῶ, facere, efficere, perficere. εἰκὸς ὀλίγα ἐνεργήσει καὶ παρεσκευάσατο πρὸς τὸν πόλεμον, 3, 6, 5. πάντα κατὰ δύναμιν ἐνεργῶν, 17, 14, 8. ἐνεργῶν τὴν συμμαχίαν, operam dare ut confiat societas, 27, 1, 12. Absolute, agere, operari; τῶν αἰτίων ἐνεργούντων κατὰ τὸ συνηχὲς, 4, 40, 4. Et in passivo; ὁ Κλεομπρότου ἐνεργεῖτο πόλεμος, 1, 13, 5. τὰ ἐν καιρῷ ἐνεργούμενα, 9, 12, 8 et 7. ἐνεργήσεται τὸ κριθὲν, 9, 13, 9. Contra, mendose legebatur vulgo φίβον ἐνεργησάμενοι, pro ἐνεργασάμενοι, 2, 6, 7. Sed 7, 5, 8. pro ἐνῆγον τὰ τοῦ πολέμου haud cunctanter ἐνέργουν correctum oportuerat.

Ἐνέργημα, τὸ; τὰ ἐνεργήματα, actiones, facta, 2, 42, 7. 4, 8, 7. τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργήματα, res bello gestæ, Fr. gr. 91. ἐνεργήματα καὶ συνεργήματα, 30, 4, 13.

Ἐνεργὸς, efficax, acris, validus, i. q. ἐνεργὴς, inter quæ vocabula sæpe variant libri, sed plerique et vetustiores ἐνεργὸς constanter præ-

ferre solent; vide 1, 1, 2. *et confer* ἐνεργής. παραπαίειν ἐνεργὸς, 2, 65, 12. *lege* ἐνεργής. ἐνεργῆ ποιούμενοι τὴν ὁρμὴν, 11, 23, 2. *ubi quidem consentiunt libri.* ἐνεργοτέρων ἀποφαίνουσι τὴν ναυμαχίαν, 16, 14, 5. ἐνεργοτάτην διδάσκαλον *voluerat Casaub.* 1, 1, 2.

Ἐνεργητικὸς; ὁ ἐνεργητικὸς περὶ τὰς πράξεις αὐτοπάθεια, cum quis ipse interest rebus quæ geruntur, et agit ipse, 12, 28, 6.

Ἐνεργὸς, *confer* ἐνεργής. *De homine;* ἐνεργὸς ἐγίγνετο περὶ τὴν πολιορκίαν, gnavus, acris, industrius, assiduus, 3, 17, 4. 5, 91, 5. *De re,* efficax, acris, vehemens; γεγυμνάσθαι ἐνεργοῦ (*al.* ἐναργοῦς) τῆς πολιορκίας, 1, 42, 10. τὴν ὁρμὴν ἐνεργὸν, *alii* ἐναργῆ, 3, 19, 5. *Sic* προσβολὰς ἐνεργοὺς καὶ κατασκληρτικὰς ποιεῖσθαι, 4, 63, 8. 3, 13, 8. ἐνεργὸν καὶ βίαιον προσβολὴν, 5, 60, 6. τὸ σύμπαν ἐνεργὸν καὶ πρακτικὸν, *de acie navali Romanorum triquetra,* totum corpus ad omnia expeditum et efficax, 1, 26, 16. *Sic* παράταξις ἐνεργὸς, 2, 65, 12. συναυξητιζόμενοι ἐνεργοῖς καὶ πυκνοῖς τοῖς ὠσταῖς, validis frequentibusque pilis, 1, 40, 12. *Nonnumquam commode exponetur* rapidus, celer, citatus. ἐνεργὸς καὶ πρακτικὸς κατὰ τοῦ πυρὸς, 1, 48, 5. ἐνεργὸν καὶ λαθραίαν ποιούμενοι τὴν ἐπίθεσιν, 3, 2, 2. τὴν παρουσίαν, 4, 67, 7. ἐνεργὸν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, 5, 8, 3. *sic* 5, 72, 8. 5, 97, 5. 9, 5, 8. 9, 8, 9. 10, 49, 3. *ubi opponitur* σύμμετρος πορεία, *vs.* 2. *Superlat.* ἀκροβολισμοὺς ὡς ἐνεργοτάτους ποιεῖσθαι, 3, 106, 4.

Ἐνεργῶς, sedulo, acriter. ἐνεργῶς προσέκειντο τῇ πόλει, 1, 11, 6 *et* 10. συνέθεσαν στόλον ἐνεργῶς, 1, 39, 15. τὰς πύλας ἐνεργῶς ἐτυλίττον, 3, 40, 4. πάντα ἐνεργῶς ἐτοιμάζον, 3, 75, 7. ἐνεργῶς χρῆσθαι τῇ πολιορκίᾳ, 2, 54, 7. ἐπιγινομένης ἐνεργῶς τῆς βοηθείας, 2, 9, 4. *ubi si vera est scriptura, erit* ἐνεργῶς celeriter, citato, *sicut* 1, 40, 14. 4, 71, 4. *sed* 2, 9, 4. *suspicari licet* ἐνεργοῦς *vel* ἐνεργοῦ. *Comparat.* προσέκειντο τοῖς πολεμίοις ἐνεργότερον, 4, 59, 2.

Ἐνερυθὴς τῷ χρώματι, ruber colore, 32, 9, 8.

Ἐνεχυριάζειν, pignora capere, 6, 37, 8.

Ἐνέχυρον τιθέναι τι, aliquid pignori dare, 5, 2, 10.

Ἐνθουσιασμὸς, divinus et fanaticus quidam furor, 8, 23, 4. 11, 12, 2. ὁ αὐτοῦ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐνθουσιασμὸς, singulare ejus studium et ardor in hanc partem, *nempe venationem,* 32, 15, 8.

Ἐνιαύσιος, annuus. πέντε ἐνιαύσιοι στρατηγοὶ, 6, 19, 1 *et* 3.

Ἐνίημι, (*ab* ἐν ἵημι) τὸ νῦν τοῖς πέργοις, ignem immittere, injicere, 1, 48, 7. *Fr. gr.* 48. ἐνίεσαν τὰ ὑποζύγια εἰς τὸν ποταμὸν, 5, 48, 7. ἐνίεσαν διαβολὰς κατά τινος, calumnias, suspiciones, spargere contra quem, 28, 4, 10.

Ἔνιοι; κοινῇ δὲ καὶ μετὰ πολιμικῆς ἰσίων συντάξεως ἄπρακτοι, 4, 8, 9. τοῖς μετ' αὐξήσεως ἵνα ἰδιαιρίνοις ἐξαγγέλλων, 10, 27, 8.

Ἐνίστασθαι, ἐνστήσεσθαι, 1) resistere, adversari; ταῖς ἐπιβολαῖς, 2, 46, 4. ἐν ἀρχαῖς περὶ τῶν τοιούτων ἐνίστασθαι, nascenti malo resistere, 4, 76, 8. repugnare, intercedere, vetare, *ut tribuni pl.* 6, 16, 4. *sic* 35, 6, 1. 2) ἐνίστασθαι τοῖς πολιμίοις, instare hostibus, premere, urgere hostes, 3, 97, 1. 3) incipere, suscipere, instituere; πόλιμον πρός τινα, 2, 71, 9. 4, 2, 11. 32, 19, 8. ἐχθραν καὶ μῖσος πρός τινα, 1, 82, 9. τὸν βίον παρὰ φύσιν, 18, 37, 11. τὴν διώρυγα ὑπό τινος, 22, 16, 1. ἐς τὴν ἀρχὴν ἐνστήσασθαι τῆς ἐπιβολῆς, 18, 24, 6.

In Passivo; ἐνίστασθαι, imminere, instare, adesse; μείζονος ἐνίστατο πολέμου καταρχὴ, 1, 71; 4. ἅμα τῷ ἐνίστασθαι τὴν ἐαρινὴν ὥραν,

2, 64, 1. ἐνεστακέναι τῇ θαλάσσῃ, *et simil.* 22, 1, 1. 2, 54, 5. 2, 65, 1. 3, 77, 1. 4, 37, 8.

Sic ἐνεστῶτα *et* ἐνεστάναι, cœpisse, ortum cepisse, adesse; ὁ πόλεμος ἐνίστη, ortum cepit bellum, 3, 6, 1. ὁ νῦν λόγος ἐνίστησι, præsens sermo cœpit, susceptus est, 8, 2, 7. ἔτος ἐνεστάκει ἕκτον καὶδέκατον, cœptus erat, aderat, agebatur annus sextus decimus, 1, 6, 1. κατὰ τὸν λίφον ἐνεστάκει κίνδυνος, cœptum erat, commissum erat prælium, 2, 28, 9. *Hinc* ἐνεστὼς, *non* instans *vel* imminens, *sed* qui cœptus est, *i. e.* præsens; *sic* ὁ ἐνεστὼς πόλεμος, præsens bellum, 1, 75, 2. 1, 82, 8. 1, 83, 2. 5, 101, 9. μὴ καιρίους τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, 1, 60, 9. 7, 5, 4. ὁ ἐνεστὼς βασιλεὺς, rex hujus temporis, 18, 38, 5. ἤδη τῆς πολιορκίας δεύτερον ἔτος ἐνεστώσης, jam in alterum annum durabat obsidio, 7, 15, 2. τὰ ἐνεστῶτα, res præsentes, id de quo agitur, 2, 26, 3. 3, 15, 4.

Ἔνατος δεκάτους, nono die pervenit, 3, 53, 9

Ἐννήκοντα, *vide* ἐνενη.

Ἐννήρης, ἡ, novem ordinum remorum navis, 16, 7, 1.

Ἔννοια, ἡ, *cum opponitur* τῇ ἐπιστήμῃ, *est* aliqualis notio, 1, 4, 9. *sed* ἀληθινὴ ἔννοια *est* vera et justa notio *vel* notitia, *ut* εἰς ἀλήθειαν ἐννοίας ἄγειν τινὰ ὑπέρ τινος, 1, 15, 13. ἀγαγεῖν τινα εἰς ἔννοιαν τινός, notitiam alicui adferre rei, 1, 41, 7. εἰς ἔννοιαν ἄγειν τινὰ τῆς τοῦ πολέμου ἐλπίδος, admonere, ob oculos ponere, 1, 49, 10. εἰς ἔννοιαν ἔρχεσθαί τινος, 1, 57, 4. ἔννοιαν λαβεῖν τινος, notitiam capere, cognoscere, 1, 57, 2. 4, 69, 6. 9, 24, 7. ἔννοιαν ἔλαβον τῆς αὐτῶν ἀγνοίας, suum errorem agnoverunt, 20, 10, 13. λαβόντες ἔννοιαν τῶν ὑπ' Διὸς πεπραγμένων, cogitantes ea, ubi unimum subiit cogitatio eorum quæ Dii patrata fuerant, 5, 9, 2. οὐχ οἷόν τε τοὺς Ἕλληνας ἔννοιαν λαβεῖν ἀληθοφανείας, 17, 11, 4. ἔννοια τῶν πεπραγμένων, cogitatio, memoria rerum ab aliquo gestarum, 15, 10, 6.

κοινὴ ἔννοια, sensus communis; τὸ παρὰ τὴν κοινὴν ἔννοιαν λεγόμενον, 10, 27, 8.

Ἔννομος, legitimus; ἔννομον βασιλείαν εἰς τυραννίδα μετιστάντες, 2, 47, 3.

Ἐννυκτερεύειν, ἐν τῇ χώρᾳ, 3, 22, 13.

Ἐνοικεῖν; οἱ ἐνοικοῦντες, oppidani, 9, 4, 7. 24, 6, 5.

Ἑνοποιεῖν, in unum jungere, 8, 6, 11.

Ἔνορκος, jurejurando obstrictus; ἐνόρκους σφᾶς ἐποίησεν, 6, 49, 2. ἐνόρκους εἶχον τοὺς στρατιώτας, 9, 6, 6. jurejurando sancitus; ἔνορκος συμμαχία, 4, 9, 4. συνθήκη, 27, 16, 3.

Ἐνορμεῖν, irruere; παρασκευασμὰς ἐνόρμους εἰς τοὺς ἐναντίους καιροὺς, 16, 28, 8.

Ἐνορμεῖν (ἐν τῷ λιμένι,) in ancoris stare, stationem habere, 16, 29, 13.

Ἐνοχλεῖν, molestare, incommodare, opponere se; τὴν τῶν πολεμίων ὁρμὴν, 2, 25, 6.

Ἔνοχος κατηγορήματι, 12, 14, 1. ἁμαρτήμασι, 12, 23, 1 *sq.* ἐγκλήμασι, 31, 8, 5.

Ἔνστασις, ἡ, (*i. q.* ἀντίφρασις) adversatio, 6, 17, 8. τοῦ πολέμου, initium, 4, 62, 3. ἀπὸ ταύτης τῆς ἐνστάσεως, ab hoc initio, 20, 11, 9. *conf.* ἐνίστασθαι.

Ἐνσχολεῖν, commorari inibi aliquamdiu, 9, 17, 1.

Ἐντεῦθεν, ibi, ibidem, 5, 13, 8.

Ἐντάφιον, τὸ, linteum sepulcrale, ornamentum sepulcrale; κάλλιστον ἐντάφιον ὁ ὑπὲρ τῆς πατρίδος θάνατος, 15, 10, 3. ἡ πατρὶς καὶ τὸ ταύτης πᾶν, ἐντάφιον κοινὸν, 39, 2, 9.

Ἐντείνειν; ἐντεταμένος τῇ διανοίᾳ περὶ τὸ πρακτέον, 10, 3, 1.

Ἔντεκα, δεκαπέντε, decem naves

rebus omnibus instructae, 25, 7, 1. ἐντολῆς παρασκευαί, omnes adparatus *ad oppugnationem* necessarii, 3, 36, 1.

Ἐντέλλειν; *in med.* ἐντειλάμενοι πολλὰ τοῖς τῆς γεροντείας, etiam atque etiam mandant, commendant senatoribus, 1, 87, 4. *In passivo, notione activa;* ἐντέταλμαι ταῦτα, haec mandata dedi, 17, 2, 1.

Ἐντελῆ ἔμβυσσον, prorsus nil posse, 10, 30, 3.

Ἐντῦθεν, illico, e vestigio, 3, 69, 10. *cf.* αὐτόθεν.

Ἔντευξις, ἡ, 1) congressus, colloquium, audientia; 2, 8, 6. 5, 67, 11. κατὰ τὴν ἔντευξιν, in congressibus, 11, 34, 9. κατὰ τὰς ἐντεύξεις, 10, 40, 2. εἰς ἔντευξιν δοῦναι ἑαυτὸν, copiam sui facere, 3, 15, 4, ἐντεύξεις ἐποιοῦτο πρὸς τὸν βασιλέα, adibat regem, 5, 35, 4. χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, destinavit audiendis eis qui secum colloqui voluissent, 16, 21, 8. πρὸς τὴν ἔντευξιν αὐτῶν καλῶς ἀπήντησεν ἡ σύγκλητος, cum ad audientiam venirent, honorifice obviam eis ivit senatus, 25, 6, 6. αἱ κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, 18, 33, 4.

2) lectio libri, 1, 1, 4. 9, 1, 3. *cf.* ἐντυγχάνειν.

Ἐντίθημι; τοιαύτας ἀποφάσεις ἐντιθέμενος τοῖς ἱστορικοῖς, *Suidas in* Ἔνοχος *ex Polyb.* 12, 23, 2. *sed rectius libri Polybiani* ἐκτιθέμενος *in* τοῖς ἱστορ. *Vide* ἐκτιθ.

Ἐντίνειν δόξαν τινί, opinionem alicui injicere, ingenerare, 12, 23, 2. ἐντείνειν τινὶ διάνοιαν *&c.* 17, 11, 4.

Ἔντονος. ἐντονωτέρους λαβοῦσιλεις *bene Hero pro* εὐτονωτέρους, 3, 7, 2.

Ἐντὸς Ἴβηρος ποταμοῦ, 3, 14, 9. (*conf.* 3, 14, 2.) 3, 76, 6. 10, 7, 3. οἱ ἐντὸς Ἡρακλείων στηλῶν, 10, 7, 5. *contrariam rationem habet* τοῦ ἐκτὸς; *ubi de Romanis agitur, est* ab oriente; *ubi de Poenis,* ab occidente. *Conf.* ἐκτός.

Ἐντρέπεσθαι, moveri, cedere dictis, precibus, 3, 10, 3. 4, 47, 4. ἐντραπείς, commotus, 10, 38, 3. ἐντρέπεται καὶ πείθεται τοῖς παρακαλουμένοις, 11, 5, 6. ἐντραπὴ καὶ προσίσχῃ τὸν νοῦν, 22, 14, 5. εἰ μὲν ἐντρέποιντο διὰ τῶν τοιούτων λόγων, 13, 7, 5. ἐντρέποντο ἅπαντες ἀκούοντες ἐν ἑαυτοῖς, animis commoti sunt, 31, 12, 6. ἐντρέπεσθαι τινὰ, (i. q. αἰδεῖσθαι) revereri aliquem, pudore alicujus retineri, respectum alicujus habere, 9, 36, 10. *sic* ἐντρεπόμενος τὴν πατρίδα, 30, 9, 2. *Et cum genit. pers.* οἷς πρότερον οὐ προσίσχετε τὸν νοῦν, τούτων νῦν ἐντρεπόντες, 9, 31, 6. *Rursus cum accus. rei;* τὴν ἐξ αὐτῶν γεγενημένην αἴσχυνην ἐντρεπόμενοι, 2, 49, 7. 22, 27, 6. τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, 33, 15, 3.

Ἔντροπή, ἡ, cum cedimus alicujus dictis vel precibus, 4, 52, 2.

Ἐντυγχάνειν, τῷ βασιλεῖ περὶ τούτων, adire regem, 4, 76, 9. ἐντυγχάνουσι τούτοις, conveniunt hos cum eisque agunt, 4, 30, 1. οἱ ἐντυγχάνοντες τοῖς ἱστορικοῖς, lectores, 1, 35, 6. 2, 61, 3. *Et nude* οἱ ἐντυγχάνοντες, (*scil.* τῇ βίβλῳ, qui in librum incidunt; *conf.* ἀναλαμβάνειν.) lectores, 1, 3, 10. 1, 4, 1. 1, 15, 13. 2, 40, 5. 3, 9, 2. (i. q. ἀναγινώσκοντες *ibid. vs.* 5.) 12, 23, 2.

Ἐντυλίσσειν, ὁ, 3, 25, 6.

Ἐνυβρίζειν γυναικί, vim inferre, 10, 26, 3.

Ἔοικα, *vide* ἔοικεν.

Ἐξ. *vide* ἐκ.

Ἐξαγγέλλειν, enunciare, tradere, narrare, *de historico;* 3, 1, 3. 6, 3, 2. 10, 24, 3. 10, 27, 8. 12, 15, 10. σαφῶς ὑπὲρ ἁπάντων, 4, 87, 12. δύνασθαι ἐξαγγέλλειν τὰς πράξεις, recte exponere, *scil.* quoad dictionem, comte et ornate, 16, 17, 10. *coll.* c. 18, 2.

Ἐξάγειν; ἐξαγαγεῖν τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων, 24, 3, 1. ἐξαγαγεῖν

τοὺς ἐπιλέκτους (ἐκ τῶν πέλας) 26, 6, 5. τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τοῦ Πόντου, quæ exportantur, 4, 47, 1. ἐξάγειν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, mortem sibi consciscere, 40, 3, 5. ἐξάγειν τινὰ ἐκ τοῦ ζῆν *ex Legat.* 52. *id est ex* 24; 12, 13. *citavit Ernestus, sed ibi αὐτοὺς intelligendum pro ἑαυτοῦς, ut recte interpretatus est Casaub.* ut educerent ipsi se e vivis.

Ἐξαγοράζειν, i. q. *simplex;* ἐξηγόρασε παρ' αὐτῶν τὰ μυρίκινα πλοῖα πάντα, 3, 42, 2.

Ἐξαγωγή, ἡ, 1) eductio *militum e castris, adversus hostem,* 5, 24, 4. 10, 11, 3. 11, 22, 2. 10, 21, 4. ἐξαγωγὴ σίτου, exportatio frumenti, 28, 2, 2. σιτική, 28, 14, 8. mercium, 4, 38, 9. 2) finis, exitus, terminatio rei; ἡ τῶν παρόντων καιρῶν ἐξαγωγή, 2, 39, 4. τῶν πραγμάτων, 4, 51, 9. τὴν ἐξαγωγὴν ποιεῖσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, componere controversias, 9, 33, 11.

Ἐξαδύειν; ἐξάδει τὸ κίνημιον, 31, 20, 1.

Ἐξαδυνατεῖν, viribus deficere, 1, 58, 5. ἐντελῶς, prorsus nil posse, 10, 30, 3.

Ἐξαθυμεῖν, 11, 17, 6. *idem fere quod* ἀθυμεῖν.

Ἐξαίρειν, 1) tollere, exigere, excitare; τὰς χεῖρας, 3, 62, 8. 3, 84, 10. τοὺς κέρκους, 1, 22, 8. τὰς συμβίους, 8, 6, 11. 8, 7, 8. τὰς προβόειδας ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν, 3, 46, 12. ἐξαιρόμενος κονιορτὸς, 3, 65, 4. ἐξαίροντες *legendum videtur, pro vulgato* ἐξαιροῦντες, 8, 9, 4. *Pari ratione* ἐξαιρούσης φλογὸς *correxi* 14, 5, 1. *pro* ἐξαιρουμένης, *quod ibi legebatur.*

2) movere castra, progredi cum exercitu; ἐξαίροντες παντὶ τῷ στρατεύματι, 2, 23, 4. 18, 2, 3. 21, 8, 2. *Et notione transitiva, si vera lectio veterum codicum,* 3, 101, 6. ἐξῆρε τοὺς ἱππέας, movit, eduxit expeditos, *ubi tamen tenendum* ἐξῆγε *putavi, quod e recentissimis MStis adoptavit Casaub.*

3) ἐξαιρούμενοι, laudibus ferentes *interpretatur Ernestus,* 4, 4, 5. *nempe Casaubonum secutus, qui illa verba,* τῶν ἐξαιρούμενον τὸν ἄνδρα κατὰ πάντα τρόπον, *sic vertit,* Dorimacho omnibus modis deditus; *nos,* qui virum *vel* virilitatem quovis modo exuerat; *sed fortasse* ἐξαιρούμενον *legendum.*

Ἐξαιρεῖν, πόλιν κατὰ κράτος, vi capere urbem, 1, 76, 10. 3, 16, 5. 5, 58, 9. ἐξαιρεῖν τοὺς ὄψεις, oculos eripere; ἐμψύχου σώματος τῶν ὄψεων ἐξαιρεθεισῶν, 12, 7, 3. ἐξαιροῦντες τοὺς ἄνδρας τὸν τοῖς ὅπλοις 8, 9, 4. ἐξαίροντες *scribe,* in altum tollentes.

In medio; ἐξαιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας, eripere, eximere periculo, liberare, 1, 36, 5. 8, 32, 3. 23, 14, 5. τινὰ τοῦ πολέμου, a bello aliquem liberare, 1, 11, 11. ἐξαιρεῖσθαι τὸ φιλότιμον ἐν ταῖς μαίχαις τῶν ἀντιστατούντων, ardorem pugnandi adimere hostibus, 6, 58, 9.

τῶν ἐξαιρούμενον τὸν ἄνδρα *fortasse scribendum* 4, 4, 5. *pro* ἐξαιρούμενον. *Conf.* ἐξαίρειν.

Ἐξαίρεσις, ἡ, τῶν ὀργάνων, excitatio, erectio machinarum, 14, 10, 9.

Ἐξαίσιος, inusitatus, ingens, immanis; ὄμβρος, 2, 31, 10. καὶ βροντὴ, 18, 3, 7. συντροφὴ κατὰ τὸν ἀέρα, 11, 24, 9. κρύος, 18, 29, 6. 30, 13, 10. χιμῶνος μέγεθος ἐξαίσιον, *Fr. gr.* 49.

Ἐξαιτεῖν, expetere aliquem ut dedatur, τὸν Ἀννίβαν, 4, 66, 9. *Sic in passivo,* ἐξαιτηθεὶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, 30, 8, 6. *In medio;* ὡς ἑαυτοῖς ἐξαιτούμενοι τὴν κτῆσιν, sibi petentes possessionem, 30, 18, 2.

Ἐξακολουθεῖν; ἡ ἐξακολουθήσουσα νῦν οὐσία σφίσι παρ' αὐτῶν, 4, 5, 6. ἡ ἐξακολουθ. αὐτῷ φάλαγξ, 5, 78, 4. ῥᾳδίως ἐξακολουθήσοντα τοῖς ἐκεῖ φίλοις, qui facile obsecuturus erat

amicorum consilio, 17, 10, 7. *sed τῆς φίλους est ex Scalig. et Casaub. ingenio; τοὺς φίλους perperam dabant libri.*

Ἐξακριβοῦν, περί τινος, adcurate inquirere, discutere et dijudicare, 2, 56, 4. τοὺς λόγους ὑπέρ τινος, subtiliter et enucleate verba facere de re, 3, 31, 1.

Ἐξαλείφειν πόλιν, prorsus delere, 30, 18, 4.—"*Similiter γένος ἐξαλείφειν dixit Joseph.* 17, 12, 2." *Ern.*

Ἐξαλλάττειν, immutare; *et neutraliter*, differre; *tum* (*sicut διαφέρειν*) differre in meliorem partem, præstare; βραχὺ ἐξήλλαχε τοῦτο ἑαυτοῦ, nonnihil hoc præstat illi, 10, 45, 1.

μηδὲν ἐξηλλαγμένον, nil singulare, nil maxime novi, 2, 37, 6. τὸ τῆς φωνῆς ἐξηλλαγμένον, diversitas sermonis, 3, 58, 8. διαφανὲν αὐτῷ φανῆναι καὶ τιλίως ἐξηλλαγμένον, prorsus singulare, prorsus a re præsente alienum, 15, 19, 5.

Ἔξαλλος, diversus, *cum significatione* præstantiæ; οἱ ἡγούμενοι ἐξάλλους ἐσθῆτας ἔχουσι τῶν ὑποστατούντων, 6, 7, 7. ἔξαλλος περὶ τὴν τροφὴν ἀκολουθία, exquisitior usus alimentorum, *ibid.*

Ἐξάλλως, singulariter, exquisito studio, 32, 25, 7.—" magnifice. *Suidas, καὶ ὑπερόχως, ubi hunc locum laudat. Adde Hesych. in* ἔξαλλα." *Ern.*

Ἔξαλος, extra mare, supra superficiem maris eminens; ἔξαλον φέρεσθαι τὸ ζῷον, 34, 3, 3. ἔξαλος πλαγὴ, *in prælio navali*, 16, 3, 8. 16, 4, 12. *cf.* ὕφαλος.

Ἐξάμηνος; ἐξάμηνοι ἀνοχαὶ, induciæ semestres, 21, 3, 11. *cf.* ἑξάμηνος.

Ἐξανάστασις, 1) surrectio; προσεκδέχεσθαι πρὸς τὴν ἐξανάστασιν, ad surgendum, 3, 55, 4. 2) eversio, expulsio, 2, 21, 9. 2, 35, 4.

Ἐξανδραποδίζεσθαί τινα, in servitutem redigere, 4, 34, 9. 5, 100, 8. 9, 38, 8. 9, 39, 2. 15, 24, 1. 30, 15, 6. 33, 8, 3. τοὺς βίους τῶν τεθνεώτων, bona interfectorum invadere, rapere, 32, 21, 11.

Ἐξανδραποδισμός, ὁ, 15, 23, 3. ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ πόλεως ἐκφέρειν τινί, 6, 49, 1. 11, 6, 2.

Ἐξανεψιός; οἱ ἐξανεψιοί, filii consobrinorum, 6, 2, 6.

Ἐξανιστάναι. ἐξανιστῶσι ἄρδην τοὺς Καρχηδονίους, prorsus ejicere sedibus, funditus delere Pœnos, 3, 5, 5. *ubi opponitur* μετανιστῶσι, sedes mutare cogere, translocare. ἐξανιστάμενοι, qui sedibus suis relictis movent in alios fines, 2, 19, 1.

ἐξανιστῆναι, *scil.* ἐκ τῆς ἐνέδρας, surgere, cooriri ex insidiis, 5, 95, 9. 8, 16, 7 *sq.* 10, 31, 4. ἐξαναστάντες, surgentes *e compotatione*, 8, 29, 4. ἐξαναστάντες Μακεδόνες, excitati e somno et exciti ad prodeundum, surgentes et prodeuntes, 15, 31, 2. ἄρος ἐξαναστικὸς ἐκ τῆς περιεχούσης χώρας εἰς ὕψος ἱκανὸν, ad insignem altitudinem adsurgens, erectus, 1, 56, 4.

Ἐξαπίλαιος ἡγεμών, prætor Romanus, 2, 24, 6. 3, 40, 14. στρατηγὸς, 3, 106, 6. *et de prætore urbano*, 33, 1, 5. *et nude*, ἐξαπίλαιος, 3, 40, 11. 3, 56, 6. *Sic pro* τῶν πολεμοφίλων, 2, 23, 5. *corrigendum* ἐξαπιλίων. ἡ ἐξαπίλαιος ἀρχὴ, prætura, 3, 40, 9.

Ἐξαπινάιος, subitus, improvisus; ἐξαπινάιον καὶ βαρεῖαν αὐτῷ τῆς ἰφίδου γεγενῆσθαι, 26, 6, 1. *ubi nescio, sit-ne* ἐξαπιναίας *corrigendum, an fœminini formam in adjectivo* ἐξαπινάιος *masculino similem formarit Polybius, an denique* (*quod verisimillimum mihi videtur*) ἐξαπινάιον *adverbialiter accipiendum sit, tamquam idem valens ac* ἐξαπίνης *vel* ἐξαπιναίως.

Ἐξαπορεῖν; ἐξαπόρουν τοῖς λογισμοῖς, inopes erant consilii, rationem nullam inire poterant, 1, 62, 1.

et nudè ἐξαπίνης, nesciebant quo se verterent, 4, 34, 1. 3, 47, 9. κατὰ πάντα τρόπον ἐξαπορεῦντες 3, 48, 4.

Ἐξαποστέλλειν, 1) mittere *legatos ad aliquem*, 3, 11, 1. 4, 26, 2. 4, 30, 1. 5, 103, 3. 21, 14, 9. *Sic in Passiv.* διακούοντες τῶν ἐξαποσταλέντων πρεσβευτῶν, 3, 40, 2. βούλεσθαι τὸν Ἀντίοχον ἐξαποστελλῆναι πρεσβευτάς, velle, cupere Antiochum, ut mittantur legati, (*scil. ab utraque parte in locum aliquem definitum*) *qui de rerum summa agerent*, 21, 13, 2. *ubi restitutam in contextum utique velim Ursini illam emendationem* βούλεσθαι *pro* βουλεύεσθαι *quod ex MStis revocavi. Nam, quod in versione Latina posui*, cogitare Antiochum de mittendis legatis, *id in Græco postulabat* ἐξαποστεῖλαι *in activo: quare, cum in passivum* ἐξαποσταλῆναι *consentiant libri, qui duo verba* βούλεσθαι *et* βουλεύεσθαι *passim inter se permutant, intelligi par erat, hoc loco pariter alterum alterius locum invasisse. In bello,* ἐξαποστέλλειν *est* mittere, emittere adversus hostem, *ut* 4, 11, 6. *et sæpius alias.*

2) remittere, dimittere; εἰς τὴν οἰκίαν ἐξαπέστειλεν αὐτὴν, domum dimisit, 10, 35, 2. ἐξαπέστειλε τὸν Ἀρχίδαμον χωρὶς λύτρων, Archidamum (*qui captivus fuerat*) absque pretio dimisit, remisit, 4, 84, 4. τοὺς πρέσβεις ἀναπεμπτους ἐξαπέστειλεν, sine responso remittere, 15, 2, 4. *Sic in eadem connexione pro simplici verbo* ἀπέστειλε, *quod vulgo* 4, 34, 1. *legitur, in codice Aug.* ἐξαπέστειλε *pro varia lectione notatur, quæ in contextum fortasse fuerat recipienda. Rursus,* εὐδοκουμένους τῇ πόλει τοὺς πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλεν, legatos dimisit contentos civitate *Rhodiorum*, 27, 3, 5.

Ἐξαποστολὴ, ἡ, 1) profectio, iter, expeditio; πυρσοσκοπεῖσθαι τὴν ἐπιτηδείαν ὥραν τὴν ἐξαποστολὴν, 1, 41, 3. 2) dimissio *Cleomenis domum cum idoneo adparatu*, 5, 38, 5. *Sic* transmissio, transvectio *militum Pœnorum ex Sicilia* domum, 1, 66, 2 *et* 4. 3) missio, emissio, transmissio *rei cujuscumque; velut prædæ*, 4, 10, 5. *navium*, 27, 6, 1 *et* 13. *subsidiorum*, 9, 5, 5.

Ἐξάπτεσθαι τῆς παρείας, agmen invadere, carpere, 3, 51, 2. τῆς οὐραγίας, 4, 11, 6. 4, 12, 1.

Ἐξαργυρίζεσθαί τινα, pecunia emungere aliquem, 32, 22, 1.— "*Vide Wesseling. ad Diod. T. II. p. 562.*" *Ern.*

Ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπό τινος, enumerare, recensere, 1, 13, 6. *In præt. pass. notione activa;* πολλῶν ἐξηριθμημένων τὰ περὶ τὰς γονὰς λογίας, 9, 2, 1.

Ἐξαρίθμησις, ἡ, commemoratio, enumeratio, 16, 26, 5.

Ἐξαρνεῖν: ἐξαρνεῖ τὸ τῶν ὑερμώνων, 15, 31, 10. *Fortasse ad Polybium quoque pertinebat Fragm. quod est apud Suidam in* Ἐξάρνει. *Passiv.* οὐκ ἐξαρνεῖτο φυγαδεύειν τοὺς πολίτας, non contentus erat, non satis habuit, in exsilium ejecisse cives, 13, 6, 6. *ubi* φυγαδεύειν *est ex Casauboni emend. et* φυγαδεύειν *habent codices, quod servari fortasse poterat debueratque: sic certe et simplex verbum* ἀρνεῖσθαι *cum infin. construitur*, 1, 20, 1. *et constructio cum participio ambiguam vim habet, quoniam significare pariter potest* non sufficere ad aliquid faciendum.

Ἐξαρνεῖσθαι, *i. q.* ἀρνεῖσθαι, negare; ὃν ἐξαρνοῦντα μὴ φῦναι παρὰ σφίσιν, quem natum apud se negant, 2, 55, 9. ἐξαρνούμενος τὴν ὁμολογίαν, negans pactum, negans verum esse quod dicitur de pacto, 28, 17, 9. πολλοὺς διάφθειρε τῶν ἐξαρνουμένων, 13, 7, 11. *interpretantur* multos qui pecuniam dare

recusaverunt; *sed rectius fuerit*, qui negaverant se habere pecuniam; *conf. ibid. vs.* 6.

Ἐξαρτᾶν, suspendere; τοὺς θυρεοὺς ἐκ τῶν ὤμων ἐξαρτωμένους, 18, 1, 4. ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ἐξήρτηται ἡ ἐπιβολή, ex una spe pendet, 8, 31, 4. πᾶσαι αἱ ἐλπίδες ἐξήρτηνται ἐκ τῶν ἡγουμένων, 10, 33, 5.

Ἐξαρτύειν, (i. q. κατασκευάζειν,) parare *classem*, instruere *navem*, *classem*, 1, 36, 5 *et* 8. 1, 46, 8. (*coll. vs.* 6) 14. 1, 2. πρὸς πολιορκίαν εὖ καὶ δεόντως ἐξηρτυμένας, 14, 10, 9. ἐξηρτυμένη ναῦς παντοδαπαῖς βέλεσιν, 10, 12, 1. *Sed et nude*, ναῦς ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη, i. q. εὖ ἐξηρτυμένη, navis remigio bene instructa, 1, 25, 3. *Sic* συνεπαίρωνες τὴν πόλιν ταῖς χορηγίαις ἐξηρτῦσθαι καὶ ταῖς ἄλλαις παρασκευαῖς, urbem commeatibus et reliquis adparatibus bene instructam, 3, 18, 8. ταύτας ἐξήρτυτο τὰς παρασκευάς, hæc ad bellum præsidia comparabat, 5, 92, 1. ἐξηρτυμένοι παρεσκεύαλον εἰς ναυμαχίαν, classem ad pugnam navalem paratam habentes, instruxerunt aciem, 5, 69, 7.

Ἐξαρτῦν; πάντα καλῶς καὶ δεόντως ἐξηρτῆσθαι τὰ πρὸς τὰς χρείας, omnia satis exercitata et parata ad belli usum, 10, 20, 8.

Ἐξαρτᾶς; *interdum sic una voce edidi, ut* 2, 7, 7. 4, 65, 6. 15, 12, 2. 15, 16, 2. *alias divisis vocibus*, ἐξ αὐτῆς, (*scil.* ὥρας) *ut* 10, 37, 5. 27, 14, 5. &c. statim, illico, continuo.

Ἐξαφᾶσαι; τοὺς γεωφυμάχους ἐξαφεῖς, 10, 39, 1. *Sic* ἐξαφῆκε τῶν γεωφυμάχων τινὰς *ex codice Parisino, in quo probæ multæ lectiones conservatæ sunt, recipi debebat* 11, 32, 3. *ubi* ἀφῆκε *habent alii libri, quod in* ἐφῆκε *mutavit Casaub.*

Ἐξεγείρειν; ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν ἐξεγείρας τὴν δύναμιν, expergefacto, excitato milite, 18, 2, 5. ἐξεγερθέντες διὰ τὸν σφοδρὸν βλάβην, 4, 47, 3.

Ἐξεγερτικὸς, ἡ; πρωΐαν παντὸς τοὺς ἐξεγέρτους, qua hora mane excitandus sit miles, 9, 15, 4.

Ἐξεῖναι. περὶ τούτου σαφῶς ἐξέσται τὰς αἰτίας παραστῆσαι, ὅταν &c. 1, 64, 2. *sic* 1, 2, 8. περὶ ὧν τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως ἂν ἐξείη μυησικακεῖν, 9, 34, 5. ἐξόν γε, *quod erat* 9, 38, 5. *in* ἀξιόν γε *mutavi.*

Ἐξελασία, ἡ, eductio pecoris ad pastum, 12. 4, 10.

Ἐξελαύνειν; κέντρον ἐπὶ λεπτὸν ἐξελελαμένον καὶ συνηξυσμένον, spiculum in tenuitatem eductum, cuspis valde acuta, 6, 22, 4. τετράπηχες λείας ἀναβλήματος ἐξελασάμενος πλῆθος, 14, 75, 7.

Ἐξελέγχειν, tentare, experiri *spem*; ταύτην τὴν ἐλπίδα, 9. 5, 6. 14, 9, 8. πάσας ἐλπίδας, 1. 62, 4. 2, 35, 6. 3, 8, 11. τὰς τελευταίας ἐλπίδας, tentare ultimas vires, 2, 34, 2. μὴ τὴν τύχην ἐξελέγχειν, ne fortunam nimis experiri vellent, 21, 11, 4.

Passive, ἐξελέγχεσθαι dicuntur, qui, *aliqua re inducti aut decepti vel coacti*, nudant animum, et se ipsos arguunt, accusant et reprehendendos præbent, 28, 9, 6. 31, 8, 6.

Ἐξελίττειν, *de navi, quæ* e pugna subducitur, *quod et Latinis* evolvi *dicitur*, ναῦς ἐξελίξασα παρὰ τὴν γῆν, quæ littus legendo subducuntur, 1, 28, 12. *Et active*, ὁ στρατηγὸς παρὰ τὴν γῆν ἐξελίξας, *nempe* τὴν ναῦν, 1, 51, 11. *Item*, de militibus qui ex acie subducuntur; *vide* προεξελίττειν.

Ἐξεπισείδιον, sublicis fulcire; πρὸς δύο πλέθρα τοῦ τείχους αὐτοὺς ἐξεπίσωσαν, *sic ed.* 1. *cum tribus e nostris codd.* 16, 11, 5. *quod nos ex* ἐξυπίσωσαν *leviter corruptum suspicati eramus.*

Ἐξερύειν, (i. q. ἑλκύειν) educere, eximere, extrahere, 8, 8, 3. *pro quo est* ἀφύειν 8, 7, 10.

Ἐξεργάζεσθαι κατὰ μέρος περί τινων, enucleate disserere de re aliqua, 3, 26, 5. συνεχῶς ἐξεργάζεσθαί τι, assidue aliquid in ore ferre, aliqua re occupari, 12, 24, 3. *Significatione magis propria;* πραγματικῶς ἐξεργάζεσθαι τὴν ὑπόθεσιν, sollerter exsequi propositum, exsequendo proposito intentum esse, 5, 26, 6. ἐξεργάσατο βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων προσαγορευθῆναι, perfecit ut Rex adpellaretur a Romanis, 32, 4, 3. δίκας ἐξεργάσεσθαι τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων διαβολάς, qui credebatur auctor fuisse calumniarum contra Græcos delatarum, 30, 10, 9. ἐξεργασάμενος καὶ γράψας τοὺς νόμους, 40, 10, 5.

Ἐξεργασία, elaboratio, perfectio rei; ὁ τελευταῖος τρόπος τυγχὰν τῆς ἐξεργασίας δι' ἡμῶν, postrema ratio (*signa dandi per ignes*) a nobis correcta et perfecta, 10, 45, 6.

Ἐξεργαστικὸς τοῦ προστάττοντος, efficax in agendo, idoneus et acris ad perficienda instituta, 15, 37, 1.

Ἐξερείδειν, infra connitendo fulcire et sustinere sublicis; ταῖς ἀντηρίσι, 8, 6, 6. ἐξερείδεσθαι, de muris per cuniculos suffossis, et sublicis suffultis, ne ruant, 16, 11, 5. *Vide supra in* ἐξαιρεῖδειν.

Ἐξέρεισις, ἡ; αἱ πρὸς τὴν γῆν ἐξερείσεις, *scil. scuti;* cum scutum humo insistit et miles ei innititur, 6, 23, 4.

Ἐξερωᾶν; τὴν παρεμβολὴν ἀσφαλῶς ἐξερωᾶσθαι καὶ κατοπτεῦσαι, *sic correxi* 14, 1, 13. *pro* ἐξερωᾶσθαι *quod ibi legebatur.*

Ἐξεσθένωθαι τοῖς νέοις, sibi obnoxios reddere, devincere, cooperatores sibi comparare, 10, 25, 9.

Ἐξευμενισμένον, 2, 15, 9.

Ἐξέχεσθαι καὶ βοηθεῖν, 4, 9, 5. ἐξέχεσθαι κατὰ τὴν συμμαχίαν, 4, 9, 6.

Ἐξετάζειν, explorare, percunctari, inquirere, et inquirendo cognoscere; *cum accus. rei;* ἐξετάσας τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, exploratam habebat, 3, 34, 2. 3, 48, 11. *Sic* ἐξετασὰς τοιαῦτας ὑπάρχοντας τοὺς τόπους, cum inquirendo cognovisset, 3, 79, 1. ἐξήτασε, 3, 52, 4. ἐξήτασε, 8, 19, 2. *Cum accus. pers.* τὸν Μεσσηνίων φιλοτίμως ἐξετάσαι, πῶς ποτ' ἔχοντα (*vel* προσεστῶτα) βέλτιστον, quæstionem habere, examinare, veritatem ex eo exprimere, adhibitis tormentis, 15, 27, 7. *Cum gen. pers. et accus. rei;* ἐξετάσαι τὰ κατὰ μέρος τῶν ἰδίων, 10, 8, 1.

Pro ἐξήτασεν τὸν δῆμον, 5, 24, 6. *mendose codd. nonnulli* ἐξήτασον *habent, et unus* ἐξήτασον. *Sic* 2, 28, 7. *mendose libri nostri omnes* ἐξήτασον *dabant, quod Casaubonus cum Suida in* ἐξήτασον *mutavit, parum feliciter: nos, rectius puto, in* ἐξήτασεν. *Ubi vulgatam inde a Casaub. lectionem spectans Ernestus:* "ἐξετάζειν, *ait, pro* ordines in acie occupare, collocari in acie, *videtur dici,* 2, 28 *med. Sed vereor, ne vitiosa sit lectio, scribendumque* ἐξήτασεν, *sc.* ἑαυτούς, *vel* ἐξετάσαντο. *Mox synonymum de aliis militibus est* κατέσκεψαν. *Scio,* ἐξετάζεσθαι *dici pro* conspici, *&c.*"

Ἐξευρεῖν τὰς διαφορὰς, diligenter explicare, 35, 2, 6.

Ἐξευρίσκειν τῶν γένος ὑδρίας, ἀνατιθέμενος *&c.* 7, 15, 1.

Ἐξηγεῖσθαι, narrare. ἐξηγεῖσθαι πρός τινα πάντα τὰ πεπραγμένα, renunciare, aperire alicui, deferre ad aliquem, 4, 22, 7. ἐξηγεῖσθαι περί τινος, exponere, explicare aliquid, 6, 3, 3.

Ἐξήγησις, narratio, 1, 3, 9. *et sæpe alias.* ἀνωφελῆ ποιούμενοι τὴν ἐξήγησιν, 1, 64, 4. ἡ ὑπὸς τῶν προγεγενημένων ἐξήγησις, 6, 3, 1. ἡ ἐξήγησις τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας, explicatio formæ reipubl. Rom.

1, 64, 2. χωρὶς τῆς ἰδίας ἕξεως, αὐτὴ δὲ αὐτῆς δύνασθαι διαφέρειν, 9, 9, 2.

Ἐξαλλαγμένος; vide ἐξαλλάττειν.

Ἐξασκεῖν τὸ ἀτίρητον τῆς ψυχῆς, manuefacere, 4, 21, 4.

Ἔξεις, ὑ, 1, 26, 11. 16, 7, 1.

Ἐξευμὸς; ἐξευμῶν πλοίων τὸ μέτρον docuit Polybius; Fr. hist. 35.

Ἑξῆς; αὕτη καὶ ἡ ἑξῆς βίβλος, hic liber et proxime sequens, 1, 3, 8. ἑξῆς τούτοις, proxime post hos, de situ regionum et sedibus populorum, 2, 17, 4. post hos ducebantur, 15, 33, 7. τούτοις ἑξῆς φησὶν, post hæc dicit, 2, 62, 1. Cum genit. ἑξῆς τούτων, post hos, rursus de sedibus populorum, 2, 17, 7. pro quo vers. 4. ἑξῆς τούτοις dixerat. Sic, de tempore, ἑξῆς δὲ τούτοις τὰκόλουθον τῇ προθέσει ποιοῦντες, 4, 35, 5. προστιθεὶς αὖ τὸν ἑξῆς λόγον, adjecta ubivis consequente, consentanea disputatione, en ajoutant chaque fois les reflexions convenables, 1, 15, 13.

τὰ ἑξῆς πράγματα, 1, 52. sunt res quæ eventus ratio postulat, v. c. scribere novos exercitus, novas instruere classes, ubi infeliciter res gesta est." Ern. ἦν τὰ ἑξῆς πραγμάτων, rebus dehinc agendis intenti erant, 1, 52, 4. ἦγεν κατὰ τὸ συνεχὲς τῶν ἑξῆς, continuo ad reliqua perrexit, 2, 54, 8.

Ἐξεχῶν, τὸ κίνημον ἐξεχόντες, 30, 4, 7. Sic 31, 20, 1. ex conject. Ursini.

Ἐξιδιάζεσθαί τι, aliquid sibi ut proprium vindicare, sibi soli reservare, 3, 24, 14. τινὰ, conciliare aliquem sibi, unice sibi devincire et obnoxium reddere, 8, 27, 7. 31, 26, 5.

Ἐξέναι, ab ἔξειμι, exire; εἰς ἃς τὰς πύλας ἐξέναι αὐτοὺς, 4, 51, 8.

Ἐξέναι, ab ἔξημι; εἰς τὸ πέλαγος ἐξῆκεν ὁ ποταμὸς, (scil. ἑαυτὸν, vel τὰ ῥεῖθρα, sicut ἐκβάλλειν) in mare se exonerat, 3, 57, 8. 10, 48, 1.

Ἐξικνεῖσθαι; ἐξίκοντο πρὸς τὸν συντέλειαν τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς, 1, 3, 10.

Ἐξιλάσκεσθαι, θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, 3, 112, 9. 32, 25, 7. τὸν ὀργὴν τινος, 1, 68, 4.

Ἔξιππος; ἔξιππα, scil. ἅρματα, currus sex equis tracti, 31, 3, 11.

Ἕξις, ὑ, habitus, usus; ἡ τῶν πλεουμένων, peritia nautarum, 1, 51, 4. ἕξιν ἔχων γραμματικῆς, legendi usum habens, 10, 47, 7. ἐν τοῖς πολεμικοῖς, usum belli, 21, 7, 3. ἕξιν πάντα τὰ καλὰ γίγνεσθαι θηρατὰ τοῖς ἀνθρώποις, 10, 47, 11. προσακτέον τὴν ἕξιν, adhibendus usus, ibid.

Ἐξανῶν; ἐξανάστασις τὴν παραφυλακὴν, 18, 15, 2. ἐξανάστασις ταύτην τὴν βίβλον τοῖς προειρημένοις καιροῖς, 5, 105, 10.

Ἐξιστάναι; ἐξίστησι ταῖς διανοίαις πάντας, attonitos reddidit, de statu mentis dejecit omnes, 11, 27, 7.

In aor. 2. ἐξέστη τῶν φρενῶν, de statu mentis dejectus est, 15, 29, 7. Fr. gr. 52. ἐξίστασθαι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, hominum naturam exuerunt, 1, 81, 9. Et in præt. ψυχὴ ἐξεστηκυῖα τῶν λογισμῶν, homo de statu mentis deturbatus, 32, 25, 8.

ἐξίστασθαι πόλεων, cedere urbibus, 18, 33, 5.

Ἐξοδεύειν, in expeditionem exire, proficisci, sive cum pedestri exercitu, ut 5, 95, 6. et ἐξοδεύειν παυδαμεὶ εἰς τὸν πολεμίαν, 4, 54, 1. sive navibus, ut 5, 94, 7.—" ἐξοδεύειν εἰς πόλεμον dixit Joseph. 17, 8, 3." Ern.

Ἔξοδος, ὁ, expeditio, 4, 54, 3. 8, 26, 1. 8, 27, 4.

Ἐξοδιασμὸς ὁ τοῦ Φιλίππου τῶν ἐπὶ Θρᾴκης πόλεων, Philippi exactio tributi e Thraciæ civitatibus, 23, 6, 1.

Ἔξοδος, ὁ, 1) exitus; τὴν ἔξοδον ποιεῖσθαι ἐκ τῆς πόλεως, exire urbe, 8, 27, 4. ἔξοδοι γυναικῶν, exitus

mulierum cum pompa diebus festis ad sacra euntium, 32, 12, 3 *sq. et vs.* 7. 32, 14, 9. *Sigillatim* exitus ad bellum, expeditio, excursio; ἔξοδον ποιεῖσθαι, excursionem facere, expeditionem suscipere, copias educere, 1, 12, 2. 8, 27, 1. 28, 10, 2 *sq.* τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἔξοδον στρατεύσεσθαι, 3, 11, 5.

2) expensa; ἡ εἴσοδος, καὶ ἡ ἔξοδος, 6. 13, 1. 6, 14, 2. ἔξοδον ποιεῖν εἴς τι, sumtum facere in aliqua re, 6, 13, 2.

Ἐξοιδῶ, intumescere, nimis se efferre, 6, 18, 7.

Ἐξοικοδομῶ, τὴν κρημνὸν, munire viam per præcipitium, 3, 55, 6. τὸ ποιητὸν ἐξῳκοδομημένοις τεῖχος, 1, 48, 11.

Ἔξοινος, vino madidus, ebrius, *Fr. gr.* 53.

Ἐξοκέλλω, *tropice*, εἰς τρυφὴν, ad luxuriam abripi, declinare, 7, 1, 1. εἰς ἀσέλγειαν, 18, 38, 7. *et absolute*, ad prava consilia abripi, auferri, 4, 48, 11. *De proprio significatu conf.* ἐποκέλλω.

Ἐξομιλῶ τινα, sermonibus aliquem capere et sibi conciliare, 7, 4, 6. 32, 4, 2.

Ἐξομοιῶν τι τινὶ, simile reddere aliquid alteri, 3, 46, 6. ἐπὶ τοιοῦτον ἐξωμοίωτο αὐτῷ κατὰ τὴν φωνὴν *&c.* adeo similis ei erat quoad vocem *&c.* 4, 4, 6.

Ἐξοπλασία, ἡ, exercitatio in armis, decursio militaris, 10, 22, 1 *et* 4. 11, 9, 4 *et* 9.

Ἔξοπλος; ἔξοπλον μέρος τοῦ σώματος, pars corporis armis nuda, 3, 81, 2. οὐδὲν ἔξοπλον, *in castris hostium*, nulla pars præsidio nudata, 2, 63, 3.

Ἐξόριστος, qui exterminatur; ἐξορίστου πραττομένου τῆς Ἰταλίας, Italiæ finibus ejicere, 2, 7, 10.

Ἐξορκίζω, sacramento adigere, 3, 61, 10. 6, 21, 1. 6, 26, 4. 16, 31, 5.

Ἐξορκωτὴς, ὁ, sacramenti exactio, 6, 21, 6.

Ἐξορμῶ, proficisci *cum exercitu*; ἐξώρμησε ἐκ τῆς πόλεως, 2, 11, 1. ἐξόρμησις, τὸ τῶν στρατευμάτων ἔχειν ὤζουσαν, 14, 8, 1.

Ἐξουσία, ἡ. ἐξουσίαν ἔλαβον οἷς βούλοιντο κατ' ἰδίαν χρηματίζειν, facultatem nacti sunt privatim agendi quibuscum vellent, 5, 56, 8. γνωμάτης (αὐτῷ) μεγάλης ἐξουσίας περὶ τοῦτο τὸ μέρος, quam ampla potestas in hoc genere ei data esset, 32, 15, 7.

Interdum haud incommode licentiam *interpretari licebit* ἐξουσίαν, *velut in his:* τοὺς ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις ἐξουσίας μὴ δύνασθαι φέρειν ἀνθρωπίνως, potentiam, facultatem et licentiam, quam dant res secundæ, impune quidvis faciendi, non ferre sicut hominem decet, 18, 16, 4. *ubi de Philippo rege agitur. Et de eodem Philippo,* 10, 26, 5. *ait,* χρώμενος τῇ κατὰ τὴν παρρησίαμον ἐξουσίᾳ ἀναιδῶς sive ἀνάδην, impudenter, *aut* effuse, usus est potentia, *vel* facultate, licentia quam habebat impune quidvis faciendi, 10, 26, 5. *Rursus haud male vertas* dominandi libidinem, cum quis omnia sibi licita putat, ἵνα παύσωνται τῶν ὑπερηφάνων ἐπιταγμάτων καὶ τῆς ἀναιδοῦς (*vel* τῆς ἀνάδην) ἐξουσίας, 32, 6, 7. *Simili quadam ratione capiendum vocabulum in illa phrasi,* οὐ γὰρ στρατιωτικῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἀγυμνασίας, ἐμπειρίας δεῖγμα δεῖ φέρειν τὸν ἐπιτηδεῖον, 10, 22, 4. *ubi* στρατιωτικὴ ἐξουσία *non est* potestas in milites, *quod Græce foret* ἐξουσία εἰς τοὺς στρατιώτας, *sed* militaris jactatio potestatis, cum quis veluti gloriosus et rudis ingenii miles, ubi ad altiorem gradum promotus est, inflatur potestate sibi tradita, cristas tollit, et magnos sibi spiritus sumit. *Confer vocem sq.*

Ἐξουσιαστικῶς, licenter, insolenter, cum quis majorem sibi sumit auctoritatem; ἐξουσιαστικώτερον, 5, 26, 3.

Ἐξόφθαλμος, manifestus, in oculos omnium incidens; ἐξοφθ. ἀλογία, 1, 10, 3.

Ἐξωγιάζειν, persanare, 3, 88, 2.

Ἐξωθεῖν, celebrare, laudare, 6, 47, 7.

Ἐξωτερίδιον; *vide supra in* ἐξωτερίδιον.

Ἐξωφαίνειν, detexere; *βίβλοι τετυρεύσεται καθαπερεὶ κατὰ μίτον ἐξωφασμένοι*, 3, 32, 2. τὸ συνηχὲς τῆς ἐπιβολῆς ἐξώφαινε, reliquam consilii partem persecutus est, 17, 10, 3.

Ἔξω. ἔξω τοῦ δικοῦ, 1, 51, 7. *quo loco tollendum comma post ἀσφαλείας, et reponendum post παρεβαίνουν.* (*Sic* ἐντὸς τοῦ δικοῦ, 1, 57, 8.) ἔξω γενέσθαι τοῦ φρονεῖν, 1, 15, 3. 30, 4, 5. ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν ἔξω, nempe τοῦ λιμένος, 1, 50, 2. ἴλαθον ἔξω πυλάγοις, 1, 37, 5. *ubi mendum latere in verbo* ἴλαθον *videtur, et* ἥλωσον *suspicatus sum.* τὸ τοῦ Φιλίππου ἔξω τιλίας ἐστὶ, 5, 28, 4.

Ἐξωθεῖν, *in acie est* protrudere, propellere, de statione depellere, 1, 45, 11. 2, 3, 5. 2, 69, 8. 5, 84, 9. ὑπὸ τῆς βίας τῶν ζώων (elephantum) ἐξωθούμενοι καὶ κατασπευάμενοι, 1, 38, 5. ἐξωθοῦντες πᾶν τὸ παρεμπίπτον, quidquid obviam veniebat propellentes, protrudentes, 3, 51, 5. ἐξέωσαν αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων, 2, 69, 9. ἐξωσθέντας ἐκ τῶν περὶ Παῖδον πεδίων, 2, 35, 4. ἐξωθεῖτο ὁ κριὸς, impellebatur aries, 9, 41, 4. ἐξέωσαν τὰς θύρας, effregerunt fores, 15, 31, 12. ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐξωθούμενοι, impulsi a multitudine, 15, 32, 11. ἡ τύχη ἐξωθουμένη ὑπὸ τῆς ἀνοίας αὐτῶν, fortuna ab insanis propulsa, 40, 5, 8.

ἐξωθεῖσθαι, de naufragis qui litus contingunt. *Sed legendum pro* ἐξώθησαν, ἐξωσθῆναι, *ut Wesseling. dudum monuit. Et sic habuit Livius.*" *Ern. Sic nos, monente etiam Reiskio, correximus,* 15, 2, 15.

Quod ἐξωθεῖν τὰς χεῖρας, porrigere manus, *ex Polybio citat Ernestus, locum, ubi hæc dictio apud scriptorem nostrum legitur, indicare oblitus est, nec nos in schedis nostris adnotavimus, neque nunc memoriam subit tale quid apud Polybium ullibi legisse.*

Ἐξωκεανίζειν, in externum oceanum navigare, 34, 4, 5.

Ἐξώστρα, ἡ; ἐπὶ τὴν ἐξώστραν ἀναβιβάζειν, in scenam producere, in conspectum proferre, 11, 6, 8. *conf.* ἀναβιβ.—" *Vide Clavem Cicer. in* Exostra." *Ern.*

Ἐπαγγέλλειν; ἐξαπορεύλλειν πρεσβείαν πολεμεῖν (*an* πόλεμον?) ἐπαγγέλλουσιν, 6, 13, 6. *Conf.* ἀπαγγελτος.

ἐπαγγέλλεσθαι, profiteri, promittere; *cum fut. infin.* 1, 46, 4. 4, 48, 3. 5, 78, 5. *cum accus.* 5, 89, 6.

Ἐπαγγελία, ἡ, 1, promissum, 1, 43, 6. ἐν ἐπαγγελίᾳ κατελείπειν, in præsens omittere, sed promittere in posterum, 7, 13, 6. 18, 11, 1. τὰ ἐν ἐπαγγελίᾳ καὶ φάσει μόνον ὑπομένον, 7, 13, 2. ἐπαγγελίας ποιεῖσθαι (τινὶ) πρὸς τὴν ἀπόστασιν, promissa facere alicui quibus ad defectionem impellamus eum, 1, 72, 6. 2) imperatum, jussum, postulatum; κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν, prout ille postulasset, 9, 38, 2. 3) " ποιεῖσθαι ἐπαγγελίαν de renunciatione legationis, *Rapport; nisi* ἀπαγγελίαν *legendum. Exc. Leg.* 51." *Ern.*— *Nempe* 24, 10, 8. *ubi* ἀπαγγελίαν *cum Reiskio correxi.*

Ἐπάγειν τοῖς πολεμίοις, *et nude* ἐπάγειν, in hostem contendere, impressionem facere, *charger l'ennemi*, 1, 76, 7. 2, 29, 2. 10, 49, 11. 12, 18, 11. ἐπάγειν τὸν

ἵππον, impellere equum, 11, 18, 4. τὸν Τιβοίτην ἐκ τῆς Μακεδονίας ἐπαγαγόντες, *sc.* ἐπὶ τὸν Προυσίαν, Tibœte accito ex Macedonia adv. Prusiam, 4, 50, 1. τοὺς φυγάδας ἐπαγαγόντες, 4, 34, 9. *si vera lectio, non tam pro* καταγαγόντες *nude accipiendum cum Ernesto, sed intelligendum τῇ Σπάρτῃ vel ἐπὶ τὴν Σπάρτην*, exules contra Spartam accientes, ducentes, adducentes. *Equidem ex conjectura* ἐπανάγοντες *edidi.*

ἐπάγεσθαί τινα εἰς ἐπίδρας, in insidias adducere, 1, 84, 8. 5, 17, 3. εἰς τὸν περὶ ἑαυτὸν κίνδυνον, 7, 14, 4.

Ἐπαγωγή, ἡ, adductio exercitus in hostem, progressio in hostem, impressio in hostem facta; *ai* ἐπαγωγαὶ *ai* ἐπὶ τοὺς ἐναντίους, 10, 21, 7. 11, 15, 7. 18, 14, 12. ἡ τῶν δυνάμεων ἐπαγωγή, commissio exercituum, 5, 54, 1. 12, 18, 6. ποιεῖσθαι τὴν ἐπαγωγήν, 5, 54, 1. 11, 22, 11. 11, 23, 3. (*i. q.* τὴν ὁδὸν ποιεῖσθαι, 11, 23, 2.)

" ἐπαγωγή, abductio in carcerem, 5, 27. *Sed legendum* ἀπαγωγή, *et præcedit* ἀπαγαγεῖν." *Ern. Sic nos correximus; vide* 5, 27, 5.

Ἔπαινετός, laude dignus, 6, 45, 1. 6, 46, 11.

Ἔπαινος, ὁ, ὑπὲρ τῆς ἐντολῆς, 1, 1, 1. ἔπαινος συνεξακολουθεῖ τοῖς πράττουσι, 2, 58, 11.

Ἐπαίρειν, ἐπαίρεσθαι; ἐπαρθέντες ταῖς διανοίαις, spiritus sibi sumentes, altiora cogitantes, 1, 20, 1. ἐπαρθεὶς τῷ θυμῷ, animo elatus, 3, 34, 7. *Et nude* ἐπαρθέντες ἐκ τοῦ προτερήματος, 1, 29, 4. ἐπαρθέντες τῇ τῶν πιλτικῶν ἐφεδρείᾳ, confidentiores facti, 5, 23, 4. ταῖς ἐλπίσι, 2, 45, 2. 11, 28, 1. ἐπηρμένοι ταῖς ἐλπίσι ἐπὶ τῇ Ῥωμαίων παρουσίᾳ, 10, 41, 1.

ἐπάρασθαι τοὺς ἱστούς, pandere vela, 1, 61, 7. (*opponitur* καθαίρεσθαι *ibid. vs.* 1.)

Ἐπακολουθῶν τινι, 1) sequi præcepta alicujus, obsequi alicui, 7, 14, 3. 2) τοῖς φεύγουσιν, persequi hostem fugientem, 18, 10, 3. 3) μίμησις ἐκ τῶν Ῥωμαίων ἐπακολουθοῦσα αὐτῷ διὰ παντός, 30, 9, 10. (*ut alias* συνεξακολουθῶν.)

Ἐπακούειν, adnuere, morem gerere, parere invitationi; 5, 102, 7. (*quod alias est* ὑπακούειν.)

Ἐπαλείφειν τινὰ ἐπί τινα, stimulare, concitare aliquem adv. quem, 2, 51, 2.—" *ductum e re palæstrica, in qua* unguntur *pugnaturi; vide Wesseling. Obs. p.* 48. *et ad Diodor. T. II. p.* 138." *Ern.*

Ἐπάλλαξις, ἡ, mutua complexio *vel* implicatio; βραχῶσι αἱ εἰς ἀλλήλους ἐμπλοκαὶ καὶ αἱ ἐπαλλάξεις τοῦ τοιούτου χάρακος, 18, 1, 11.

Ἐπάλληλος φάλαγξ, ἡ, 2, 69, 9.—" cum phalanx phalangi succedit presse; *non* geminata phalanx *ut vertit Casaub.*" *Ern.*—*Immo, quidni* geminata phalanx? *nempe* cujus altera pars alteram presse sequitur. *Et videtur l. c.* ἐπαλλ. φαλ. *idem esse ac* διφαλαγγία ἐπάλληλος, 2, 66, 9. τριφαλαγγία ἐπάλληλος, 12, 18, 5.

ἐπάλληλοι τάξεις, *sunt* ordines, manipuli deinceps positi, quorum alii aliis presse succedunt, 11, 11, 7. *Scilicet idem valet illa dictio, ac* τάξις *vel* σημεῖα ἐπ' ἀλλήλαις ἑστάμενα, 1, 33, 9. *ubi sua auctoritate Casaubonus* ἐπ' ἀλλήλαις *in* ἐπαλλήλους *mutavit.*

Ἔπαλξις; αἱ ἐπάλξεις, pinnæ, lorica muri, 8, 6, 1 *et* 8 *sq.* τὰς ἐπάλξεις (τῶν τειχῶν) ἀπονίζειν, detergere pinnas, 22, 10, 4. *Vinearum pars superior* αἱ ἐπάλξεις, in pinnarum formam *contexta*, 9, 40, 3.

Ἐπαμύνειν, τῇ χώρᾳ, pugnare pro finibus, 4, 74, 1. τοῖς τείχεσι, defendere muros, 4, 78, 11. τινὶ περί τινα, defendere aliquem adv. alterum, 6, 6, 11.

Ἐπανάγειν; *active*, reducere ex-

sules, *si vera est nostra conjectura*, 2, 34, 9. *captivos* reducere *milites, qui ex pugna evaserant, vel nude*, captivos ducere, *aut* adducere ad imperatorem, 3, 117, 12. (*conf. mox passiv. et vide supra in ἀνάγειν.*) *Sic* ἀναγαγεῖν ἐπὶ τὴν ἀρχήν, ducere ad magistratum, 13, 8, 6. *Sed* τὸν τῶν ὅλων ἔξουσίαν εἰς ἑαυτὸν ἀναγαγεῖν, ad se traxit, 5, 26, 4. *Neutraliter*, redire, reverti; ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιδόσεως, 3, 5, 9. ἐκ τῆς συνουσίας, 8, 29, 4. ἐκ τῆς χάρας, 4, 74, 1. *Adde* 10, 20, 3. 13, 6, 7. 33, 5, 5. ἀναγαγεῖν, in reditu, 3, 14, 2.

ἀναχθῆναι, *in passivo*; 1) adduci *ad imperatorem*, 3, 26, 3. 15, 5, 5. (*vide paulo ante, in activo.*) *Sic Romam* abduci captivum, 27, 13, 15. 2) navibus invehi in hostem, 1, 20, 15. 15, 2, 6 *et* 12.

ἀναχθῆναι, *in medio*, reducere ad pacem, ad concordiam; εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἀναχθέντας τοὺς βασιλέας ἀμφοτέρους, 33, 11, 5. *ubi nil opus videtur* ἀναχθέντας *corrigere cum Reiskio.*

Ἀναγιγνώσκειν; (*i. q. simplex;*) ἀναγεγραμμένους, 1, 11, 12. ἀναγκασθέντες, ipsa necessitate coacti, 3, 74, 4. 4, 46, 6.

Ἀναγιγνώσκειν, perlegere; ἀναγνόντα, 33, 21, 10. (διαγιγνώσκειν *dixerat ibid. ve.* 9.)

Ἀναιρεῖσθαι, 1) occidere, interficere, e medio tollere; ἀναιρεῖται, 2, 19, 9. 3, 18, 1. 5, 37, 5. ἀναιρεῖσθαι, 3, 8, 10. ἅδην ἀναιρ. 21, 9, 10. ἀναιρεῖται, 3, 15, 7. ἀναιρεθέντας, 5, 34, 1. ἀναιρεῖται, 5, 55, 5. ἀναιρεῖσθαι φασμένῳ *dant vetustiores codices in Aor. primo verbi* ἀναιρέω, *pro* ἀναιρεῖσθαι, 8, 14, 1. ἀναιρεῖσθαι *correxi* 9, 33, 6. *pro mendoso* ἀναιρῆς. *Pari errore cod. Aug.* ἀναιρῇ *dedetat pro* ἀναιρεῖται, 5, 55, 7. Σωφαντίους ἀναιρεῖσθαι, opprimere, delere, 1, 10, 8.

2) ἀναιρεῖσθαι τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, bellum adversus vos movit, suscepit, 9, 29, 8. *cf.* ἀναιρεῖσθαι.

Ἀναιρέσεως, ἡ, cædes, sublatio e medio, 5, 55, 4. 20, 7, 3. 23, 1, 1. ὁλοσχερὴς ἀναιρεσ. γόνου περὶ τὸν Μακεδόνων οἶκον, funditus deleta est regia Macedonum familia, 2, 37, 8.

Ἀναπλεῖν, cum classe advenire, 1, 28, 10.

Ἀναπτοεῖσθαι, τινὶ φόβους, timorem, terrorem alicui intentare, 2, 44, 3. *Et nude*, minari; ἃ κατὰ τῶν πόλεως ἀναπτοεῖσθε πρέσβεις, 15, 29, 14. *conf.* ἀποπτοεῖσθαι.

Ἀναφέρειν, perferre; τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀναπεπηγυῖαν πρὸς τοὺς βασιλέας τῶν Κελτῶν, 2, 28, 10. *ubi alii* ἀναπαχθῆναι, *minus recte, quandoquidem de re inanimata agitur; vicissim* κατακεκλεισμένων ἀναπεπηγότων *dabant codices nostri*, 15, 29, 6. *ubi* ἀναπαχθέντων *requirebatur, quod ex conject. edidit Casaub.*

Pacis conditiones, concessæ hostibus ab imperatore, perferri Romam *dicuntur, sc. ut senatui populoque sanciendæ proponantur;* ἀναπεπηγυιῶν τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν Ῥώμην, 1, 17, 1. 1, 63, 1. *Pari sententia legati Ætolorum dicunt,* ἀναφέρειν ὑπὲρ τῶν ἀποστομώσων τοῖς Αἰτωλοῖς, relaturos se ad concilium Ætolorum de eis quæ imperata essent, 21, 2, 14. (*Conf.* ἀναφέρειν.) τὴν αἰτίαν οὐκ ἀναφερόντων εἰς τὴν τύχην, causas non ad fortunam referendas, 1, 37, 3.

Ἀναφέρειν, redire, 6, 58, 3.

Ἀναφυόμενος; 1) ἀναφυέντος, post alium surgere ad dicendum, 28, 4, 3. *versusque ibid. vers.* 4. *ubi* ἐφ' ὃν *idem sonare videtur ac* ἐφ' ᾧ, post quem, *quemadmodum et* 1, 80, 1. *ex veterum codicum*

consensu teneri fortasse debuerat ἐφ' ὃν Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλὼν, post quem Autaritas verba faciens; *nisi utroque loco malis* ἐφ' οἷς, *sicut est* 27, 6, 13. ἐφ' οἷς ὁ Στρατοκλῆς ἐπανεστάς. (*conf. infra*, in ἐπιβάλλειν *num.* 4.)

2) ἐπανεστῆναί τινι, insurgere contra aliquem, opponere se alicui, 2, 53, 2. *Sic in med.* ἐπανίστασθαι, insurgere, rebellare; *absol.* 26, 8, 5. *et* ἐπανίστασθαι τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν, 5, 38, 5.

3) ἐπανίστασθαί τινι, stuprum inferre, 8, 11, 9. *ex Theopompo.*

Ἐπανιστῶν; *vide* ἐπαναφέρειν.

Ἐπανόρθωσις, reparatio damnorum et jacturæ, 1, 11, 2. lucrum, quæstus, augmentum rei familiaris, 1, 66, 12. 5, 88, 3. 27, 6, 12. 30, 11, 2. *conf.* διόρθωσις.

ἡ ἐπανόρθωσις τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου, *non modo est* emendatio, *sed omnino* recta vitæ institutio, instructio hominis ad vitam recte instituendam, 1, 35, 1. χάριν τῆς τῶν φιλομαθούντων ἐπανορθώσεως, utilitatis causa lectorum discendi cupidorum, 3, 7, 4, *Sic*, τοῖς ἐπιγινομένοις κάλλιστον ἐξέδωκε ὑπόδειγμα πρὸς ἐπανόρθωσιν, *ex Casauboni emend. pro* ἀνόρθωσιν, *quod dabant libri.*

Ἐπανορθοῦν πρός τινα, πότερον &c. quærere ex aliquo, 6, 3, 6. εἰκότως ἄν τις ἐπανορθοῖτο, εἰ &c. merito quærat, dubitet aliquis, 27, 8, 9. τὰ ἐπανορθούμενα, de quibus dubitatur, de quibus manet dubitatio, 6, 5, 3.

Ἐπαποστέλλειν, 1) mittere post alium, insuper submittere, 11, 2, 3. ἐπαποστ. στρατηγὸν ἕτερον, successorem mittere, 6, 15, 6. 2) mittere contra aliquem, immittere, 1, 58, 5. 33, 12, 6. *percussores* immittere, 32, 21, 11. 3) ἐπαποστ. τινὶ γράμματα, literas mittere ad aliquem, 31, 12, 14.

Ἐπάρκεια, ἡ, auxilium, subsidium, copiæ, *cujuslibet generis*; ἡ ἐπάρκεια καὶ βοήθεια, 1, 48, 5. ἡ τῶν χορηγιῶν ἐπάρκεια, commeatuum copia, 9, 4, 5. ἡ ἐξ ἐκείνου τῶν τόπων ἐπάρκεια, 5, 51, 10. *ubi pariter* commeatuum subvectio *intelligenda.* αἱ τῶν συμμάχων ἐπάρκειαι, sociorum auxilia, 6, 52, 5. αἱ ἐκ τῆς χώρας αὐτῆς ἐπάρκειαι καὶ χορηγίαι, 6, 49, 7. *ubi* ἐπαρκ. *ad* hominum copiam et militum supplementa *referri potest.*

ἐπιλαβόμενοι τῆς Μακεδόνων ἐπαρκείας *correxi* 5, 6, 2. *cum mendose* ἐπαρχίας *darent libri; sed* 1, 66, 6. *pro* ἐπαρκείας, *quod a Casaub. erat invectum, suum Polybio restitui,* ἐπαρχίας, *quod in* ἐπαρκίας *corruperant librarii. Conf. Fragm. hist.* 3.

Ἐπαρκεῖν, opem ferre, succurrere, providere, mederi; τῷ δεομένῳ, cui opus est, laboranti, 1, 51, 10. (*ubi idem valet ac* ἐπιβοηθεῖν *ibid.*) Πελοποννησίοις, 2, 49, 8. τοῖς κατὰ Πελοπόννησον πράγμασιν, 4, 22, 5. τοῖς πρωτογενέσιν, 4, 66, 2. Καρχηδονίοις ἐπισχοῦσιν ἐπαρκεῖν ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν πράξεσι, 7, 4, 7.

Ἔπαρχον, dominum esse regionis, imperio tenere; *cum genit.* 3, 22, 10. 3, 23, 4. 3, 24, 8 *et* 12. 22, 17, 10. 22, 27, 9.

Ἐπαρχία, ἡ, dominatio, ditio; τῶν Καρχηδονίων, 1, 15, 10. 1, 17, 5. 1, 38, 7. τῶν Ῥωμαίων, 2, 19, 2.

Ἔπαρχος, ὁ, præfectus; τῆς Σουσιανῆς, 5, 46, 7. *Sed pro* ἐπάρχους, quod est 11, 27, 2. *utique* ἐπαφέρχους *videtur legendum.*

Ἐπαύλιον, τὸ, villa, 4, 4, 1.

Ἔπαυλις, ἡ, stabulum; οἷα ἀσφαλὴς λίαν καὶ προβάτοις ἁρμοῦ ποιοῦσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13. τὴν ἔπαυλιν ποιεῖσθαι ἐπὶ τῇ τῶν ἐπαναντίων στρατοπεδείᾳ, in hostium castris pernoctare, 16, 15, 5. *Sic* ἐπὶ τοῦ χάμαυνος, *Spicil. ex lib.* 39. *num.*

3. (*nempe i. q. αὐλίζεσθαι, quod vide.*)

Ἐπαύξησις, ἡ, τῶν πολιτῶν, 5, 88, 6.—" *Casaub. accipit*, ad augendum numerum civium; *malim* ad augendam rem familiarem &c." *Ern.*

Ἐπαφίημι, emittere adversus, immittere alicui; τοὺς ἱππεῖς καὶ τοὺς τοξότους ἐπαφίημι τοῖς ἐναντίοις τῶν ἱππαγωγῶν, 11, 22, 8. ἐπαφῆκε τὰς προνομὰς κατὰ τῆς χώρας, emisit pabulatores per agros, 4, 73, 4. τοὺς τοξότους ἅπαντας ἐπαφῆκε, 10, 39, 3.

Ἐπαχθὴς, molestus, gravis, odiosus, μετὰ τῆς ἐπαχθεστάτης φαντασίας, cum intolerabili superbia, insolentia, 15, 25, 5.

Ἐπαύγω; *vide* καταπαύγω, *quod verbum pro illo frequentat Polybius. Perperam* τῆς ἡμέρας ἐπαυγομένης *dabant vulgo omnes, pro* ἐπηγμένης, 2, 55, 4.

Ἐπειδὰν *particula, cum indicativo constructa*, 13, 7, 8. *Eadem in* ἐπειδὴ *mutanda videtur*, 1, 47, 2.

Ἐπείδου, *vide* ἐπιδῶν.

(Ἐπειπεῖ *vel* ἐπ' εἰπεῖ *μένον legendum suspicatus erat Reiskius* 2, 66, 1. *pro* ἐπειωμένων *quod mendose habent MSti.*)

Ἐπεῖναι; 1) inesse, adesse; χάρις ἐπῆν αὐτῷ διαφέρουσα, 4, 77, 3, 2) præter alios, insuper adesse; ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν ἐπῆσαν ἔτι τριῶν χιλιάδες, 2, 24, 14. 3) post esse; *sic quidem codex Urb. sed solvs ille*, τοῖς ἐπιοῦσιν, 8, 23, 10. *pro* τοῖς ἐπιόντας. *At quam frequens est vox* οἱ ἐπιγινόμενοι, *tam insolens illa* οἱ ἐπιόμενοι.

Ἐπεισάγω, μηχανὴν, fraudem adhibere, artificio, invento uti, 29, 10, 1. 32, 21, 11. introducere; τρίτον ἡ τύχη δρᾶμα ἐπεισήγαγε, 24, 8, 12. *Cf.* παρεισάγω.

Ἐπείσακτος; ἐπείσακτα ἀκροάματα, cantores in conviviis aliunde adsciti, 4, 20, 10.

Ἐπεισόδιον; τὰ ἐπεισόδια τῆς τύχης, 2, 35, 5.—" lusus fortunæ, *pro* ἐπίνειον διὰ τῆς τύχης, *rectissime Casaub. expressit in versione, quod præclare illustrat Cl. Reiskius.*" *Ern.*—*cf.* ἐπεισάγω.

Ἐπεισπίπτω εἰς πόλιν, irrumpere in urbem, 5, 96, 8.

Ἐπεισοδιώδης, ὁ ἐπεισοδιώδων λόγος, (*idem qui* ἐπιμορφῶν) in quo historicus usum narratarum rerum docet, 15, 35, 7.

Ἐπέκεινα, ultra, trans, *cum genit.* 3, 22, 5. 3, 23, 2.

Ἐπελπίζω; ἐπελπίζοντες δὲ, *cod. Flor. pro simpl.* ἐλπίζοντες, 4, 35, 6.

Ἐπεμβαίνω τινὶ, insultare alicui; βαρέως αὐτοῖς ἔδοξεν ἐπεμβαίνειν ἡ τύχη, 20, 7, 2. *Conf.* συνεπεμβαίνω.

Ἐπεξέρχεσθαι, urbe egredi ad persequendum hostem, 2, 34, 12.

Ἐπεξέρχομαι, egredi adversus hostes; οὐδενὸς ἐπεξιόντος, 3, 89, 1. 4, 63, 11. 5, 14, 2.

(Ἐπεφίστασθαι τὸν ἐργὸν *temere et invitis MStis editum erat inde a Casaub.* 15, 32, 6. *pro* ἐπέρχεσθαι.)

Ἐπέρχεσθαι, ἐπὶ τὴν σύγκλητον, ἐπὶ τὴν βουλὴν, adire senatum, 2, 7, 3. 27, 4, 4. 33, 16, 12. ἐπέρχεσθαί τινι, supervenire, venire post aliquem, 16, 35, 2. τῆς ἡμέρας ἐπιλαθούσης, cum advenit, cum adest dicta dies, 6, 19, 6.

Ἕπεσθαι, τοῖς στίβοις, sequi agminis vestigia, 3, 53, 10.

Ἔπιτοι; τὰ κατὰ τὰς ἀρχὰς ἔπιτοι ὄντι, magistratus *apud Romanos* annui sunt, 6, 46, 4. οἱ ἔπιτοι καιροὶ, 3, 107, 1. 6, 49, 8.

Ἐπίχω, 1) inhibere, *et* inhibere se, tacere. οὐδὲν ἐπίχει, nil prohibet, nil impedit, 9, 1, 6. ἐπισχεῖν τὴν παρουσίαν, inhibere, differre adventum, 4, 23, 1. βραχὺν ἐπισχὼν χρόνον, postquam per breve tempus se continuit, brevi tempore intermisso, 2, 36, 4. *Sic* ἐπῆχε, 5, 41, 5. *est* aliquan-

tisper se continuit, exspectavit; *non, ut Casaubonus vertit,* omnia observabat. τούτου δ' ἐπισχόντος, illo tacente, 7, 11, 3. τὸ πρῶτον ἐπίσχε, vocem continuit, tacuit, 9, 32, 1. τοιαύτης διαλοχθὶς ἐπίσχε, finem dicendi fecit, 10, 34, 11.

2) obtinere, occupare; τὸν πρὸς τὴν μεσημβρίαν τόπον ἐπέχουσι, plagam meridionalem obtinent *illæ regiones,* versus meridiem sitæ sunt, 3, 37, 6. τὴν ἐξ ἀρχῆς τόπον ἐπέχοντες, primam suam stationem tenentes, 15, 12, 7. τῶν ἐτησίων ἐπεχόντων, dum etesiæ obtinent, locum habent, durant, 5, 5, 6. (i. q. στάσιν ἔχόντων, *ibid. vs.* 3.) τὴν τε καὶ θυρίαν καὶ θύρᾳ ἐκατερᾶσε ἐπεῖχον τὴν πόλιν, tenebant, occupabant urbem, per totam urbem obtinebant, 3, 112, 8. ἑκάστου τῶν ἀνδρῶν ἓξ πόδας ἐπέχοντος, (*nam sic omnino legendum, pro vulgato* ἀπέχοντος) quandoquidem miles unusquisque spatium occupat sex pedum, 12, 19, 7.

3) intentum esse; *cum dat.* ἐπεῖχε τῇ διαβάσει, 3, 43, 2. τῷ πολέμῳ, 10, 41, 8. τοῖς πράγμασιν, 18, 28, 11. *Id alias est* προσέχειν, *veluti* 2, 50, 1. *&c.*

ἐπέχεσθαι; ἐπείχετο (*vel ex scriptura cod. Bav.* ἐπίσχετο) ὁ σύγκλητος κατὰ τοὺς Ἀθηναίους, erga Athenienses continuit se, non nimis promtum se illis ostendit, nec certi quidquam eis respondit, e quo voluntas ejus in illos pateret, 30, 17, 17.

Ἔπιλυς, ὁ; ἐπίλυδες στρατιῶται, advenæ, extranei, peregrini milites, 2, 55, 9.

Ἐπί *præpositio; perperam subinde pro* ἔτι *posita a librariis; vide infra in* ἔτι.

1) *cum genitivo constructa præpos.* ἐπί, *significat*

1) in, *de tempore et de occasione quo aliquid fit, et simil.* ἐπὶ τοῦ παρόντος, in præsentia, 2, 16, 14. 3, 64, 3. ἐπὶ γήρως, in senectute, 18, 38, 8. ἐπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν διυχθίσαντας, 1, 15, 12. ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κινδύνου, 5, 65, 6. ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, 6, 7, 3. ἐπ' αὐτῶν τῶν πράξεων, 10, 5, 10. ἦν συνηθῆ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 84, 6. ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων συμπτωμάτων ὑπαργῶς θεασάμενοι τὸ συμβαῖνον, 3, 63, 2. (*cf. mox num.* 3.) ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 21, 3. (*cf. infra num.* 8.) 1, 84, 6. *Ex quibus corrigenda menda* 2, 24, 1. *et pro* ἵνα δὲ συμφανὴς ἐπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων, *legendum* ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, *præsertim cum et alias sæpe* ἐπ' *et* ἐπ' *perperam inter se commutata videamus. cf.* 1, 36, 3.

2) in, *de loco, et statu quocumque, sive corporis sive animi;* ἐπὶ τῆς γῆς, terrâ, in continente, 1, 37, 8. *&c. cui opponitur* κατὰ θάλασσαν, *ibid. vs.* 7. ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὑπεκκειμένων μένειν, 1, 18, 6. 1, 19, 6. ἥμην ἐπὶ τούτων τῶν τόπων, 21, 8, 13. 4, 72, 5. ἐφ' οὗ τόπου, quo loco, 4, 39, 6. 4, 73, 8. κεῖται ἐπὶ τῆς Ἀσίας, 4, 39, 6. αἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας πόλεις, 18, 34, 1. αἱ ἐπὶ Θρᾴκης πόλεις, 9, 28, 3. 23, 4, 4. 23, 6, 1. μετηλλάξαντος τοῦ βίου ἐπὶ Θρᾴκης, mortuo in Thracia, 5, 74, 4. ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης ἡμῖν πραγματολῆς, 5, 86, 1. (*conf. supra in* ἔπαυλις.) ἐπὶ τῆς οἰκίας, domi, 14, 7, 1. τὰ κατὰ τὸν Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τούτων ἦν, 31, 27, 4. in hoc rerum statu, *pro quo alias* ἐν τούτοις *dicit.* ἥμην ἐπὶ τῆς ὀργῆς, in ira perseveravit, 3, 9, 7. ἐφ' οἷν ἐρμῶν αὐτὸς ἦν, *ibid. et* 2, 50, 10. ὑπέρχειν ἐπὶ γνώμης τινὸς, in aliqua esse sententia, 5, 26, 6. 22, 19, 3. 27, 13, 10. οὐκ ἦμεν ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς λογισμῶν, 1, 20, 1. ἐφ' ὑγεμονίας τετάχθαι, in magistratu militari constitutum esse, præfecturam aliquam gerere, 2, 67,

5. (*conf. infra, num. 6.*) *Pro* ἐφ' ἑκατέρου τῶν κεράτων, 10, 21, 5. *quod est* in utroque cornu, *scribendum puto* ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, *ut dixi supra in* ἑκάτερος.

3) in re *quacunque*; ἐπὶ γοῦν τῶν ἑλκῶν, nam in ulceribus, 1, 81, 6. καθάπερ ἐπὶ τῶν ὑδρωπικῶν, 13, 2, 6. τῆς τύχης ἐπὶ τῶν ἐναντίων συμβαινόντων ἐκδικωμένης τὸν ἑαυτοῦ δύναμιν, 2, 4, 3. (*Quo et referri potest illud*, 3, 68, 2. *quod supra num.* 1. *posuimus.*) *Eodem pertinet* ἐφ' οὕτω μικρᾶς αἰτίας, in tam levi culpa, propter tam levem causam, 4, 24, 7. *si vera ea lectio, quam præferunt probatissimi libri, pro vulgato* μικρᾶῖς αἰτίαις. (*conf. tamen* 4, 76, 5.) συναγωγὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ὅπλων, convocare milites in armis, 5, 64, 4. *pro quo est alias* ἐν τοῖς ὅπλοις, *ut* 9, 6, 6. *et* 11, 27, 2. ἐφ' ἑκατέρων τούτων ἑστῶτας, 1, 36, 3. *quæ si vera scriptura, nec* ἐφ' ἑκατέρων *legendum, idem fere sonabit ac* ἐν ἑκατέροις. (*Usum istum præpositionis* ἐπὶ *spectans Casaubonus*, 3, 7, 7. ἐπὶ παντὸς, *id est*, in omni re, *ex conject. ediderat, pro* ἔτι παντὸς, *quod erat in superioribus edit. pro quo tamen ex MStis* ἐπὶ *fuit restituendum.*)

4) ad, apud, juxta *locum*; ἐφ' ὧν ἑκατέρων (τῶν πόλεων) στρατοπεδεύσειεν, ad quas urbes quum castra posuissent, 1, 73, 6. (*quod est alias πρὸς τῇ πόλει, et* ἐπὶ τῇ πόλει.) αἱ ἐφ' Ἑλλησπόντου πόλεις, urbes ad Hellespontum sitæ, 18, 27, 8. *sic probati codices* 5, 111, 7. *ubi vulgo* ἐφ' Ἑλλησπόντῳ, *non minus recte.* ἐπὶ τῆς θαλάττης ἵστασαν, ad mare stabant, 1, 44, 4. τοὺς ἵππους διδόναι ἐπὶ τῶν σφαγίων, 4, 77, 1. ἐπὶ τῶν ἐμπύρων, 16, 31, 7. *De illo usu, quo significat* apud arbitrum, *vel* coram judice, *vide infra, num.* 7.

5) ad *locum*, versus *locum*; ἔπλευν ἐπὶ τῆς Ἀπολλωνίας, 2, 11, 6. ἐπὶ τῆς Κερκύρας, 2, 11, 2. 2, 9, 9. τοὺς Μακεδόνας ἐπ' οἴκου διαφῆκε, domum dimisit, 2, 54, 14. πρεσβεία τὴν ἐφ' Ἡρακλέας, *scil.* ὁδὸν, progressus est via quæ Heracleam ducit, 2, 54, 12. 4, 77, 5. *Adde* 1, 55, 10. 4, 16, 8. 9, 17, 1. 29, 11, 9. 32, 25, 10. 33, 10, 8. *&c. In qua constructione amat hæc præpositio ante se positam particulam* ὡς; *ut* ὡς ἐπ' οἴκου, 4, 16, 9. ὡς ἐπὶ τῆς Λιβύης, 1, 36, 10. (*pro quo est* ὡς ἐπὶ τὴν Λιβύην, 1, 29, 2.) ὡς ἐπὶ Σικελίας 1, 41, 3. *Adde* 2, 5, 8. 2, 23, 4 *sq.* 4, 24, 9. (*ubi alii* ὡς ἐπὶ Κορίνθου, *alii* Κόρινθον.) 5, 59, 1. *&c.*

6) super, *nempe ubi agitur de eo qui* constitutus *est* super re, *qui* rei, negotio, urbi &c. præfectus *est.* οἱ ἐπὶ τῶν θηρίων, præfecti elephantorum, 1, 34, 1. *in qua dictione, et aliis huic similibus, intelligitur participium* τεταγμένος, *quod expressum habes* 5, 96, 4. 22, 25, 2. (*cf.* 2, 67, 5.) *aut* καθεστηκότες, (*qua ratione habes* Φιλίλλου ἐπὶ πάντων καταστάντος, 5, 72, 8.) *aut* ὄντες, *ut* ἐπίλεκτοι τοὺς ἐπὶ τούτων ὄντας, 20, 11, 6. ἐφ' ὃν ἐπέστησε τὸν ἀδελφὸν, quibus præfecit fratrem, 2, 65, 9. *Sic nude* ἐφ' ὧν Δημήτριος, *scil.* ἐπεστραμένος ἦν, 2, 65, 4. ἡγεμὼν ἐπὶ πάσης κατέλιπε τῆς χώρας Ἄτταλον, 3, 35, 4. *et nude*, ἐπὶ μὲν τούτων ἀπέλιπε Νίκαιχον, 5, 71, 11. *Sic* Λιβύης ἀπελέλειπτο ἐπὶ τῶν πελτασταῖν, Μαγαλίας δ' ἐπὶ τοῦ γραμματέως, Ταυρίων δ' ἐπὶ τῶν κατὰ Πελοπόννησον, 4, 87, 8. *Conf.* 4, 80, 15. τοὺς πρώτους ἄνδρας ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος, 3, 8, 3. *intelligere poteris* principes viros qui reipublicæ præerant, *sed et simpliciter*, qui erant in republica.

7) sub, per, *vel* coram; *nempe de eo* quo moderante vel administrante res quædam gesta est. *Scilicet quemadmodum v. c.* ἐπ'

Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ Φιλίππου *Græce dicunt, pro* sub rege Alexandro, sub Philippo, regnante Alexandro, regnante Philippo; *sic* ἡ ἐπὶ Ἀνταλκίδου γενομένη εἰρήνη, 4, 27, 5. 6, 49, 5. αἱ ἐπ' Ἀσδρούβου γενόμεναι ὁμολογίαι, 3, 15, 5. αἱ ἐπὶ Λουτατίου, ἐπ' Ἀσδρούβου γενόμενα συνθῆναι, 3, 21, 2. 3, 30, 3. *est* pax per Antalcidam, sub Antalcida, *id est*, legato et administrante Antalcida facta, fœdus factum imperatore et res administrante Lutatio, Asdrubale. *Cf.* 1, 6, 1. *Sic, qui judicium vel arbitrium exercet,* ἐπὶ τούτου, coram hoc, *vel si mavis,* apud hunc, *disceptari et judicari res dicitur; ut,* λόγον ὑπέχειν ἐπὶ Ῥωμαίων, 18, 35, 3. οὐκ ἐπὶ Ῥωμαίων, ἀλλ' ἐπὶ Ῥοδίων ὑμῖν εὐδενῶ διαιρεθῆναι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, *ibid. vs.* 4. *Pro quo alias et* ὑ*cum dativo casu usurpatum supra vidimus in* ὑ, *num.* 3.

8) *Cum variis nominibus juncta præpositio, adverbialem vim eis addit; velut* ἐπὶ κεφαλαίου, generatim, summatim, 1, 65, 5. *Sic* ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 21, 3. *est* re ipsa, *et verti poterit* serio *&c. Cum nominibus numeralibus juncta, facit distributiva,* bini, trini, quaterni; *vide* 1, 26, 13. *Sic* ἐπὶ δύο, 1, 22, 9. *est* bini, *ubi indeclinabile* δύο *in genitivo intelligendum, pro* δυοῖν.

9) Ἐπὶ Μοχυείου *quid sit* 31, 26, 13. *non liquet;* ἐφ' ἑκατέρων, 2, 29, 3. *in* ἀφ' ἑκατ. *mutavi, ad quam emendationem firmandam conf.* 3, 97, 7. 4, 5, 3. 4, 84, 4. *Sic pro* ἐφ' οὕτω μιᾶς αἰτίας, 4, 24, 7. *fortasse* ἀφ' *legendum.* (*cf. supra, num.* 3.) *De præpositionum* ἐπὶ *et* ὑπὸ *confusione dixi ad num.* 1. *et num.* 3. *ad* 1, 36, 3.

II) ἐπὶ *præpositio, cum Dativo constructa;*

1) ad, *vel* in, *eadem fere notione qua vulgo accipitur cum accusativo constructa;* ἐπὶ τούτῳ φερομένων καὶ τῶν Ῥωμαίων, *ex codicum scriptura,* in eamdem partem inclinantibus etiam Romanis, 1, 19, 7. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ τεχθέντες, ad hoc ipsum constituti, 1, 45, 11. ἔρημον ἐπὶ τῇ ζητῇ, *quod ex MStis restitui debuerat,* 15, 32, 11. ἐπὶ τούτοις τοῖς τόποις ποιησόμενοι τὴν ἔξοδον, in ea loca, 3, 75, 6. ἐπὶ στρατηγίᾳ αἱρεῖσθαι, ad prætoram nominare, 38, 5, 7. ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος, quum omnibus fuisset in bonum, bono, *i. e.* quum bene consuluisset omnibus, 6, 2, 15.

2) ad, apud, prope, ante; (*eadem notione, qua et cum genit. constructam supra vidimus, num.* 4.) κατιστρατοπεδεύειν ἐπὶ τῷ Τύνητι, 1, 67, 13. καταλαβέσθαι τὴν ἐπὶ Τύνητι χώραν, ad Tunetem, 14, 10, 3. ὁ ἐπὶ τῷ Γερονίῳ χάραξ, 3, 102, 10. *i. q.* παρὰ τὸ Γερόνιον, *ibid. vs.* 6. *cf. vs.* 9. κυμάτης (τῆς Σελινουσίας) ἐπὶ θαλάττῃ, ad mare, 5, 59, 4. ἐφ' Ἑλλησπόντῳ, 5, 111, 7. διὰ τῶν ἐπὶ τοῖς Κεγχρεαῖς παραγινόμενον, 2, 60, 8. *si vera lectio, erit* propter ea quæ ad Cenchreas, apud Cenchreas, ab eo patrata sunt. *Huc porro refer illud* ἐφ' οἷς γενομένων λόγον πλειόνων, apud quos, *vel* coram quibus, 24, 4, 8. (*conf. supra, cum genit. sub num.* 7.) *Et* ἐπὶ χάρτου ἢ (*vel* καὶ) γεγραμμένῳ, 3, 22, 8. *Sic et cum dativo reperitur, pro genitivo, ubi notat* in re; *veluti* μάτην ἐπὶ τοῖς ἐξ ἀρχῆς διομολογουμένοις, 31, 27, 1. (*Conf.* ἐπὶ *cum genit. num.* 2.)

3) propter, caussa; *de caussa objectiva;* ἡ ἐπ' ἀρετῇ δόξα, gloria virtutis caussa, gloria virtutis, 2, 17, 2. ἡ ἐπ' ἀρετῇ φήμη, 6, 52, 11. ἡ ἐπ' ἀσεβείᾳ δόξα, 15, 22, 3. ἡ ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη, 2, 61, 6. (*conf.* ἀγαθός.) ἐπὶ ταῖς τοιούτοις αἰτίαις, levissimis de caussis, 4, 76, 5.

conf. 4, 24, 7. *Et de caussa finali, sive consilio;* ἐπὶ πολέμῳ διαβαίνειν τὸν Ἴβηρα, belli inferendi caussa, bellandi consilio, 2, 13, 7. ἐπ' ἐξουδενώσει πόλεμον ἐκφέρειν τινί, 6, 49, 1. 11, 6, 2. ἐπὶ διαλύσει πάντων τῶν δοκούντων, 21, 9, 2. *Huc et referre possis illud, quod paulo ante posui,* ἐπ' ἀγαθῷ μνήμῃ, commemoratio honoris caussa, laudandi consilio, *et similia; sic* πολλὰ εἰπὼν περὶ Ῥωμαίων ἐπ' ἀγαθῷ, multa de Romanis verba faciens in honorem, laudandi consilio, 27, 6, 13. *Eodem referre licebit dictiones similes huic,* μονομαχίας ἐπὶ τῷ πατρὶ ποιεῖν, ludos edere in patris honorem, 32, 14, 5.

4) post; ἐφ' οἷς, post quæ, 1, 80, 1. *&c. Conf. supra in* ἐπακούειν, *num.* 1.

5) *de* conditione. ἐπὶ τούτοις φιλίαν εἶναι, his conditionibus, 3, 22, 4. 7, 4, 1. *&c.* ἐφ' ᾧ, hac conditione ut; *seq. indicativo;* 1, 59, 7. *et seq. infin.* 1, 16, 9. 1, 72, 5. 7, 4, 2. ἐφ' ᾧ μόνον ἡμᾶς κακῶς ποιεῖν, dummodo vobis male faceret, 9, 28, 7.

6) *de tempore,* in, per; ἐπὶ δυοῖν καὶ τρισὶν ἡμέραις, in duo vel tres dies, 3, 51, 12. προσεξευρόντων δ' αὐτῶν ἐπὶ δύο ἡμέραις, 3, 52, 8. *Sic rursus* 4, 70, 2. *codex Aug. et Paris. A. ubi alii* (*quemodmodum et* 3, 51, 12.) ἡμέρας *in accus. habent; qua de usitatiore constructione vide mox, in* ἐπὶ *cum accus. num.* 2. *Invenitur tamen eadem constructio cum dativo casu apud alios pariter scriptores, velut apud Plutarch. in Pericl. c.* 28. ἐφ' ἡμέρας ἕκαστα.

7) *detrahere* de *summa;* περιαιρεῖσθαι ἐπὶ τούτοις τὸ τοῦ κλίνους βάθος διοχιλίων σταδίων, deducantur, sumantur de his tribus millibus stadiis duo millia pro profunditate sinus; (*quemadmodum Gallice dicimus, prélever sur une somme,*) 34, 6, 7.

III) ἐπὶ *præpositio, cum accusativo constructa;*

1) ad *aliquid consequendum;* τοὺς ἐπὶ τὰ χρήματα παρόντας, qui ad accipiendas pecunias venerant, 29, 3, 7. πάντας ἐπὶ τὸ παραπλήσιον ἥξειν, omnes ad idem impetrandum venturos, 10, 34, 8.

2) in, per, *de tempore;* (*conf. paulo ante, cum Dativo, num.* 6.) πρεσβολὰς ἐπιφανεῖς ποιούμενος ἐπὶ δύο ἡμέρας, per biduum, 4, 63, 8. ποιούμενος τὴν πορείαν ἐπὶ δύο ἡμέρας, 8, 15, 2. προσυναπάντας τὴν δύναμιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, 4, 73, 3. ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὰς πρώτας οὐδὲν ἐδύνατο προβιβάζειν τῶν ἔργων, 5, 100, 1. ἐπὶ δύο, ἐπὶ τρεῖς ἐνιαυτούς, 1, 39, 12. 1, 56, 11. ἐπὶ πολὺν χρόνον διαγωνιζόμενος, 1, 11, 14. ἐπὶ πολὺν χρόνον γενομένης τῆς μάχης, 1, 19, 9. *Adde num.* 3. *Nescio vero an et* post *nonnumquam significet, ut* ἐφ' ὃν *idem valeat ac* ἐφ' ᾧ, post quem. *Vide supra in* ἐπανιστάναι *num.* 1. *et in* ἐπιβάλλειν *num.* 4.

3) *de spatio;* ἐπὶ τρία ἡμιστάδια, per stadium unum cum dimidio, 3, 54, 7. ἔστι τὸ μῆκος ἐφ' ἑκατὸν σταδίους, ad centum stadia, 4, 39, 4 *et* 6. 4, 41, 1. 4, 63, 6. *et similia alia.* ἐπὶ πολύ, *et una voce* ἐπιπολύ, multum, *cum de tempore, tum de spatio, et omnis generis quantitate, frequenter occurrit: sic et* ἐπὶ πλέον; *de quibus vide in* πολύ. *Contra* ἐπὶ βραχύ, parumper, leviter, 2, 37, 5. 5, 26, 5. *et sæpe alias.*

Sed ἐπὶ *cum accus. de Loco usurpatum, significat etiam* in loco, *in hujusmodi dictionibus,* ἐπὶ τάδε, in hac parte, ab hac parte, *i. e.* cis, 3, 34, 4. 3, 35, 4. 3, 97, 5. 4, 48, 3 *et* 7. ἐπὶ

θάτερα, in altera parte, ab altera parte, 4, 44, 5. &c.

4) in *Tacticis;* ἐπίβαλον τούτοις ἐπὶ μίαν τῶν ἐν μετώπῳ τὸ τρίτον στρατήγιδον, 1, 26, 13. *ubi* ἐπὶ μίαν τῶν *est* aliam juxta aliam in fronte, una *serie.*

5) *Notemus insuper alios nonnullos varii generis usus; veluti,* διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς ἐπὶ τὸν λόφον, *pro* ἐπὶ τοῦ λόφου, 3, 19, 4. *qui locus non solicitandus videtur; cum quo conferri potest ille,* συνέῤῥηξε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως ἐπ' αὐτὸν *vel* ἐφ' ἑαυτὸν, *pro* ἐφ' ἑαυτοῦ, 3, 101, 8. ἐφ' αὑτοὺς ἄγειν τὰς χεῖρας, manus adducere, 1, 21, 2. διέδωκε τοὺς αἰχμαλώτους εἰς φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, distribuit captivos per manipulos, 3, 85, 3. *sic* μερίσας αὐτοὺς ἐφ' ἑκάτερον κέρας, 11, 22, 10. ἐπ' ἴσον, pariter, æquabiliter, 2, 30, 7. ἐφ' ὅσον, ἐπὶ τοσοῦτον, quantum, tantum, 4, 41, 4. 30, 14, 8. &c. ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε, 3, 103, 3. &c. ἐπ' ἀσπίδα, ad sinistram; ἐπὶ δέξιον, ad dextram; *vide* ἀσπὶς *et* δέξιον.

5) *In illis dictionibus,* ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν, 3, 41, 2. ἐπὶ τὴν ἑωθινὴν, 3, 88, 7. ἐπὶ δείλην ὀψίαν, 10, 8, 7. *si vera in his locis codicum scriptura, valebit* ἐπὶ sub, versus; *sed nos ubique* ὑπὸ *corrigendum duximus: quæ propositiones et alias sæpe inter se permutantur. conf.* 1, 36, 3. 3, 50, 5. 8, 17, 9. *quibus adde* 2, 24, 1. *quo de loco supra dixi in* ἐπὶ *cum genit. num.* 1.

Ἐπιβάθρα, ὁ, aditus, 16, 29, 2. *al* ἐπιβάθρᾳ, 3, 24, 14. 16, 29, 1.

Ἐπιβαίνω, 1) *absol.* ἐπίβαινε, perrexerunt, ulterius progressi sunt, 1, 68, 8. 2) *varie constructum; cum genit.* τῆς χώρας, ingredi regionem, 1, 75, 6. 3, 20, 2. 4, 7, 5. 4, 15, 3. *quibus locis omnibus agitur de* hostili invasione *cum exercitu. Hinc quum* 26, 6, 4. *mendose, ut putavi, legeretur* Γαλατίας μὴ ἐπιβαίνειν, *non dubitavi* Γαλατίαν *corrigere; quippe satis notum, quam frequenter terminationes ας et αν inter se permutatæ sint a librariis.* ἐπιβαίνειν τοῦ τείχους *est* murum conscendere, 4, 71, 11, 9, 8, 12. *Cum dativo casu,* ἐπιβαίνειν τῇ γῇ, *pariter est* invadere, hostiliter ingredi, 1, 5, 2. *Sed* ἐπὶ τὴν χώραν τινὸς ἐπιβαίνειν, in locum alicujus succedere, 4, 45, 3. 4, 71, 10.

In præter. ἐπιβεβηκέναι ἐπὶ τόπου, *est* insistere loco, 8, 6, 8.

Ἐπιβάλλειν, 1) *vulgatissima notione,* injicere, imponere; ἐπιβάλλειν χεῖρα, 3, 46, 6. τὰς χεῖρας ἐπιβ. τινὶ, 3, 2, 8. 3, 5, 5. 18, 34, 8. *Et in medio;* τὰς ἰδίας σφραγῖδας ἐπιβάλλεσθαι τῷ ἐγγράπτῳ, sigilla sua scripto adponere, imponere, imprimere, 24, 4, 10. *Sed quod ibidem mox sequitur vs.* 15. ἐπιβάλλετο τῇ σφραγῖδι, *in mendo cubare utique videtur.*

2) locare aliquem post alium; ἐπίβαλον τούτοις τὸ τρίτον στρατήγιδον, 1, 26, 13 *et* 15. *ubi idem valet ac* ἐπιστήσαν *et* ἐφιστάναι, *vs.* 12. *Conf.* 11, 22, 10.

3) *Neutraliter, vel intransitive;* succedere alteri, sequi alterum; τούτοις τὸ τῶν συμμάχων δεξιὸν ἐπιβάλλει κέρας, his succedit, 6, 39, 4. i. q. ἕπεται *et* ἀκολουθεῖ *ibid.* ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἐπιβαλόντων καὶ ἐπιφόντων, 11, 23, 2.

4) succedere alteri in dicendo, verba facere post alterum, vices dicendi sibi sumere; ἐφ' ὃν Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλὼν ἔφη, quem excipiens Autaritus Gallus, inquit, 1, 80, 1. (*ubi* ἐφ' ὃν, *licet non satis plana sit dictionis aut constructionis ratio, restitui Polybio ex communi veterum co-*

dicum consensu debuerat, præsertim quoniam simillima ratione 28, 4, 4. *legitur,* ἐφ' ὃν Γαῖος πάλιν ἐπανατρὰς; *conf. supra in* ἐπανιστάναι, *num.* 1.) *Rursus,* γνωμάτης παρὰ τὴν συνουσίαν μιμήσεις τοῦ βασιλίσκου, ἐπιβαλὼν ὁ περιβυτὴς πολλοὺς τινας διετίθετο λόγους, sermonem excipiens, subjiciens; ad ea, quæ dixerant alii, suum sermonem adjiciens, 23, 1, 8.

5) *Quemadmodum Latine* succedere *interdum pro* progredi, pergere, *accipitur, sic et Græcum* ἐπιβάλλειν, 11, 22, 10. *absolute positum,* progredi, proficisci, succedere, *scil.* in hostem, *significare videtur. Sic sane perspicue,* 12, 10, 2. αὐτὸς ἐπιβαλὼν εἰς τοὺς Λοκρούς, *est,* ipse Locros profectus, *aut certe,* cum Locros venisset. *Et amat hoc verbum Polybius ista notione, varia ratione constructum; veluti cum dativo;* τετραετὴς ἐπίβαλε τοῖς λόφοις, quarto die colles est adsecutus, ad colles accessit, pervenit, 5, 18, 3. *et sic rursus ibid. vs.* 10. *et* 18, 2, 5. *ubi pro* ὑπερβάλλειν, *quod perperam dabant libri, idem verbum* ἐπιβάλλειν, *restituimus Polybio. Porro cum* ἐπὶ *præpositione;* τῆς περιτροπῆς ἐπιβαλούσης ἐπὶ τὴν ὑπερβολὴν, postquam primum agmen ad summitatem accessit, pervenit, 4, 69, 1. σπεύδων ἅμα καὶ παραδόξως ἐπὶ τὸν τόπον ἐπιβαλεῖν, cupiens subito et inopinato Thermum pervenire, 5, 6, 6. συντάξας ἐπὶ τοὺς ἄκρους ἐπιβαλεῖν τῶν βουνῶν, 18, 3, 9. *Adde* 16, 16, 3 *et sq. ubi* ἐπίβαλε *utique corrigendum pro vulgato* ἐπιβάλετο. *Et rursus cum præpos.* εἰς; *ut* 12, 10, 2. *sic* 5, 13, 3. ἐπίβαλον εὐθέως εἰς τὸ Θέρμον, statim isti Thermum advenerunt; *et* 2, 14, 17. ἐφ' οὓς Ἀννίβας ἐπίβαλε εἰς Ἰταλίαν, contra quos Hannibal in Italiam est profectus, *vel* in Italiam venit. *Quem locum respiciens Ernestus,* ἐπίβαλε εἰς Ἰταλίαν, invasit Italiam *interpretatus est, aitque:* "*Reiskius vult* ἀπίβαλε, [*scil.* ἑαυτὸν] descendit; *elegantior: simplicius est* ἐνίβαλε, *quo et alibi usus est cum multis aliis.*"—*At nil prorsus caussæ erat, cur suspectum esset verbum familiare nostro scriptori. Rursus absolute,* ἅμα τῷ τὸν ἥλιον ἐπιβάλλειν, simul cum accedente, cum adveniente, i. e. cum oriente sole, 4, 78, 7. *Confer* 3, 38, 4.

6) τοῦτο ἐπιβάλλει αὐτῷ, hoc ad illum pertinet, ei incumbit, illius res est; τῆς ταφρείας δύο ἐπιβάλλουσι πλευραὶ τοῖς συμμάχοις, 6, 34, 1. πᾶσι μᾶλλον ἐπιβάλλει τοῦτο ποιεῖν, ἢ Ῥωμαίοις, aliis omnibus potius hoc convenit, 18, 24, 1. τῶν γεφυροφυλάκων τοὺς ἐπιβάλλοντας κατὰ τὸ πλῆθος ἴσους ἐπὶ πάντα τὰ μέρη διένειμεν, velitum convenientem, competentem cuique manipulo numerum, pro ratione numeri totius qui in legione adest, æqualiter per manipulos distribuunt, 6, 24, 4. (*cf. c.* 21, 9 *sq.*) *Et in passivo, si vera lectio,* 22, 26, 20. τῷ ἐπιβαλλομένῳ καιρῷ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις, eodem tempore quo et Romanis debetur, *scil.* quo et Romanis pendi tributum debet.

7) ἐπιβάλλεσθαι, *in medio, et in passivo,* adgredi, conari, instituere, moliri; *cum dativo rei;* μηδένα τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιβιβλῆσθαι τῇ τῶν καθόλου πραγμάτων συντάξει, 1, 4, 2. ἀδυνάτους ἐπιβάλλεσθαι πράγμασιν, 3, 48, 3. *Adde* 10, 9, 3. *&c. Cum infin.* 1, 4, 3. 1, 12, 3 *et* 7. 1, 15, 5. 3, 14, 6. 4, 23, 8. 11, 28, 1. *et persæpe alias. Conf.* ἐπιβολή.

Ἔπίβασις, ἡ, gradus, gressus, vestigium; τῆς χιόνος ἄδηλον ποιούσης τὴν ἐπίβασιν, 3, 54, 5. αἱ ἐπιβάσεις

τῆς θαλάττης, adfluxus, accessus maris, 34, 9, 6.

Ἐπιβάται; οἱ ἐπιβάται, milites classiarii, 1, 51, 2. 1, 60, 3. 1, 61, 3.

Ἐπιβατικός; τὸ ἐπιβατικὸν, milites classiarii, 1, 47, 9. 1, 61, 4. ἡ ἐμβατικὴ χρεία, opera classiariorum militum, 3, 95, 5.

Ἐπιβοᾶν; μίαν ἡμέραν ἐπιβιάσας, 16, 9, 1.

Ἐπιβοᾶν, adclamare; τοῖς ἰδίοις, 10, 12, 5. τοῖς ἀγωνιζομένοις, 18, 8, 1.

Ἐπιβοηθῶν, 1, 51, 7. τινὶ, 3, 74, 5.

Ἐπιβολὴ, ἡ, 1) consilium, inceptum, conatus, (*cf.* ἐπιβάλλεσθαι,) 1, 17, 7. 3, 8, 3. &c. αἱ ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολαὶ, 2, 23, 2. αἱ πρῶται ἐπιβολαὶ, 3, 7, 7. 3, 8, 3. ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἱστορίας, institutum historiæ scribendæ, 1, 4, 2. τὰ τῆς ἐπιβολῆς ἡμῶν τοιαῦτα, 3, 5, 7. ἡ τῶν ὅλων ἐπιβολὴ, adfectatio, imperii universalis, totius terrarum orbis imperii, 1, 3, 6. ἐπιβολαὶ ἄδηλοι, 6, 47, 5. *Distinguuntur* ἐπιβολὴ *et* συντέλεια, 1, 3, 3. πρὸς ταύτας. ὥρμησαν τὰς ἐπιβολὰς, 1, 3, 9. πρώτην ἐπιβολὴν ἴσχει πλεῖν, primum ei erat consilium navigare, 2, 11, 2. τὴν ἐπιβολὴν ποιεῖσθαι, instituere, moliri aliquid, 5, 95, 1. 10, 4, 3. καταφθεῖν τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5. ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν τῶν ὑπεναντίων, 10, 12, 4. ἐξ ἐπιβολῆς ἐτέρας, novo conatu, iterum, 2, 18, 7. *Conf.* ἐπιβουλή.

2) ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τάγματος, rata et competens portio manipuli, 3, 100, 6. ἐμέριστ ταῖς πόλεσι τὴν ἐπιβολὴν τῶν σωμάτων ἀνίσως, civitatibus inæqualiter distribuit præstationem cuique competentem militum, 40, 2, 4. *nempe* τὸ ἐπιβάλλον ἑκάστῃ μέρος, *vel* τὸν ἑκάστοις καθήκοντα μοῖραν, *ut ait ibid. vs.* 5. τὸ ἐλλεῖπον πλῆθος τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὴν ὅλην ἐπιβολὴν, quod deerát legionibus ad totam summam propositam, 3, 106, 3.

3) αἱ ἐπιβολαὶ, 6, 25, 7 *et* 10. *videri poterant esse idem ac* πρόβολαι, *coll.* 1, 57, 3. *sed perspecte Reiskius monuit,* ἐπιβολὰς *ibi esse* tela missilia quæ eminus conjiciuntur in hostem.

Ἐπιβουλεύειν τινὶ, insidias struere. *Passiv.* ὑπ' οὐδενὸς ἐπιβουλεύεται, a nemine insidiæ ei structæ sunt, 24, 9, 5.

Ἐπιβουλὴ, insidiæ;—" consilium rei agendæ, 5, 92, 3. *Cl. Wesseling. ad Diodor. T. I. p.* 8. *corrigit* ἐπιβολὴν, *quod sane est verbum proprium Polybii in ea re, quo et paulo post (vs.* 7.) *utitur.*" *Ern.*—*Et nos* ἐπιβολὴν *l. c. ex aliis codd. restituimus, ut et* 8, 3, 6. *et passim alias, ubi temere permutata a librariis erant ista nomina. Pariter* ἐπιβολῆς *pro* ἐπιβουλῆς *rescriptum velim* 1, 43, 3.

Ἐπίβουλος, ὁ; ἐπίβουλος καὶ πρόδοτις τῆς βασιλείας, 5, 42, 1.

Ἐπιγίνημα; τὰ ἐπιγινήματα, accidentia quæ superveniunt morbis, *Fr. gr.* 55.

Ἐπιγίγνεσθαι, sequi, supervenire; τούτων ἐπιγενομένων, postquam hoc facinus intervenit, 3, 67, 8. ἐπιγίνεται τοῖς περὶ τὸν Ἀντίγονον, supervenit ei, incidit in eum, 20, 5, 8. τὸ βαλλόμενον εὔστοχον ἐπιγίγνεται, incidit, 1, 48, 8. τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις ἡδέα, voluptates quæ sequuntur facta et ex eis exsistunt, 3, 4, 11 *sq.* τὰ πρότερον, τὰ ἅμα, καὶ τὰ ἐπιγενόμενα τοῖς ἔργοις, consequentia, 3, 31, 11. 3, 32, 6.

ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς, adpetente nocte, 1, 11, 15. 1, 19, 12. 2, 25, 5. 3, 67, 9. &c. τῆς ἡμέρας, 1, 21, 7. 2, 3, 2. 2, 5, 8. 3, 18, 11. 3, 51, 1. 3, 101, 6. &c. *Sic correxi* 2, 55, 4. *ubi perperam vulgo omnes* ἐπιγενομένης.

τῆς ὥρας ἐπιγενομένης, 2, 9, 1. ἐπιγενομένου χειμῶνος, superveniente tempestate, orta tempestate, 1, 54, 6 *et* 8. οἱ ἐπιγενόμενοι πόλεμοι, bella posthac insecuta, sequentia bella, 1, 13, 13. οἱ ἐπιγεγενήμενοι *vel* ἐπιγινόμενοι, posteri, 1, 2, 7. 3, 4, 7. 4, 33, 10. 6, 54, 2. οἱ κατὰ γένος ἐπιγενόμενοι, cognati agnatique, 20, 6, 5.

Pro ἐπιγένοιτό τις ἀναστροφὴ, 23, 14, 8. ἔτι γένοιτό τις legendum.

Ἐπιγινώσκειν, (*i. q. simplex*) cognoscere, 1, 65, 6. 2, 11, 3. 3, 32, 8 *sq.* 3, 64, 7. 3, 68, 1. 5, 58, 1. 18, 1, 1.

Ἐπίγνωσις, ἡ, cognitio, 3, 7, 6. 3, 31, 4.

Ἐπίγονοι, οἱ, posteri, 5, 65, 10.

Ἐπίγραμμα, edd. *inde a Casaub.* 4, 33, 2. *pro nudo* γράμμα.

Ἐπιγράφειν, imperare *pecuniam*. irrogare *mulctam*; ἐπιγράφη Μιθριδάτῃ τ' τάλαντα, 26, 6, 11. ἐπιγραφῆναι, inscribi *in numero sociorum*, 4, 9, 2. ἐπιστολὴ ἐπιγεγραμμένη τινί, epistola alicui inscripta, ad aliquem data, 16, 36, 4. *Conf.* ἀντιπιγράφεσθαι.

Ἐπιγραφὴ, ἡ, inscriptio, titulus *libri*, 3, 9, 3. ἐπιγραφὴ *in columna Lacinii*, 3, 56, 4. quam nude γραφὴν dicit, 3, 33, 18. ἀνδριάντες, θεῶν ἐπιγραφὰς ἢ τύπους ἔχοντες, 5, 9, 3.

ἡ ἐπιγραφὴ τῶν ὅπλων, inscriptio armorum *bello captorum*, 2, 2, 9. *et us.* 11. *Hinc* gloriæ titulus, laus, gloria; τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων, τῶν πραγμάτων, τῶν πόνων λαμβάνειν *vel* κληρονομεῖν, laudem ferre, auctorem haberi, 1, 31, 4. 2, 27, 5. 6, 57, 7. 10, 23, 3. 11, 5, 7. ἡ καλλίστη ἐπιγραφὴ, 17, 11, 11. ἰκανὴν ἔσεται καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ ἐπιγραφὴ, 11, 7, 3. ἡ ἐπιγραφὴ, *scil.* τῆς ἀρχῆς *vel* τῆς βασιλείας, regius titulus, 5, 42, 8. (*i. q.* ὑπεροχὴ, 11, 34, 3.)

Ἐπίγυια; τὰ ἐπίγυια, rudentes, 3, 46, 3.—" *a* γύειν, *qui sunt* funes, quibus naves in littore alligantur, *quæ et* ἐπήγυια *sunt. vid. Hesych. in his verbis, et Interpretes.*" *Ern.*

Ἐπιδεικνύειν, monstrare, ostendere, 11, 18, 7. τούτους (τοὺς τόπους) ἐπιδείκνυσιν αὐτοὶ καθ' αὑτῶν, ista loca ipsi *in sermonibus suis* inter se designabant, 18, 29, 3. *In med.* πᾶσαν αἰτίαν ἐπιδείκνυμι αὐτοῖς, 1, 88, 6. ἐὰν μὴ ἐπιδείξηταί τι (*Platonis respublica*) τῶν ἰδίων ἔργων ἀληθινὰς, *sive* ἀληθινῶν, nisi re ipsa ostenderit, tamquam specimen sui, aliquod suorum operum, 6, 47, 8. ἐχέτωσαν ἐπιτεταγμένην ἐν τοῖς θεάτροις ἐπιδείκνυσθαι τοῖς αὑτῶν πολίταις οἱ νέοι, spectandos se præbent, 4, 20, 12.

Ἐπιδεικτικὸς, ad ostendandum, ad ostentationem comparatus; ἐπιδεικτικοὶ λόγοι, 12, 28, 8. ἐπιδεικτικὰς καὶ πρὸς ἔκπληξιν τῶν πολλῶν ποιεῖσθαι συντάξεις, 16, 18, 2.

Ἐπιδεῖν, suis oculis adspicere; ζῆν ἐπιδεῖν τὴν τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων ὕβριν, 3, 109, 8. πολλοὺς τῶν ἀναγκαίων ἐπιδεῖν ἀπολλυμένους, 2, 57, 7. *quem locum citans Ernestus,*—" *et dicitur, inquit, h. l.* ἐπὶ συμφορᾷ, *ut Thomas M. vult; sed dicitur et in re læta; vide ibi Interpr.*"

Ἐπιδέξιος, solers, dexter; πρὸς τὰς ὁμιλίας, 5, 39, 6. *cf.* ἐπιδεξίως.

Ἐπιδεξιότης, dexteritas, solertia; 4, 82, 3. 10, 5, 9. 18, 11, 6. *de* poëtæ *ingenio*, 5, 9, 4.

Ἐπιδεξίως, dextre, apte, prudenter; 3, 19, 13. ἐπιδεξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις, 4, 33, 7.

Ἐπιδέχεσθαι, πόλεμον, suscipere bellum, 4, 31, 1. δωτίνην, 10, 28, 4. ἐπιδεχόμενος ὅτι φέρους δόξει Ῥωμαίοις, in se recipiens, offerens, promittens, accipiens conditionem, 27, 8, 2. *ex scriptura codicum, pro qua* ὑπεδέχ. *posuerunt editores. Sic* πᾶν τὸ παραγγελλόμενον ἐπιδεκτίον ἐστὶν, 36, 3, 4.

ἡ πολεμικὴ χρεία οὐκ ἐπιδέχεται πρόφασιν, non admittit excusationem, 6, 24, 7. τὰ πράγματα ἐπιδέχεται δικαιολογίαν, 3, 21, 6. ἀπολογίαν, 12, 21, 9. τοῦ καιροῦ οὐκ ἐπιδεχομένου κατασκευήν, 3, 79, 12. ὁ τόπος κατασκευὴν οὐκ ἐπιδέχεται, munitionem non admittit, 8, 17, 5. τὰ παρόντα ἐνήματα ἐπιδέχεται τοῦτο τὸ γένος, acerbissima convicia conveniunt in hoc genus, 12, 25, 5.

ἅπαντας ἐπεδέχετο φιλανθρώπως, humaniter excepit, 22, 1, 3. *nisi* ὑπεδεχ. *vel* ἀπεδεχ. *legendum. Ruæus* ἐπιδέχεσθαι τὴν παῤῥησίαν τινὸς, gratam habere alicujus in dicendo libertatem, 33, 15, 6. *pro quo pariter alias* ἀποδέχεσθαι *frequentatur, ut* 31, 13, 7. 31, 14, 2 *sq. &c.* πᾶσιν ἐπιδεχόμενος λοιδορίαν κατὰ τοῦ βασιλέως, audiens, admittens quidquid in regem effutirent accusatores, 31, 10, 4. *ad quem locum monuit Ernestus:* "Usitatius est ἀποδεχ. *Tayl. ad Lysiam, p.* 423."— *Neque tamen quidquam istorum temere loco moverim.*

Ἐπιδάμιος πόλεμος, 12, 26, 4.

Ἐπιδιαβαίνειν, (τὸν ποταμὸν) ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, trajicere flumen et contra barbaros progredi, 3, 14, 8. *Sic* 3, 71, 10. *et* 4, 64, 9. *ubi intelligitur* ἐπὶ τοὺς πολεμίους. *Sed* 5, 47, 1. *pro* τοὺς ἐπιδιαβαίνοντας *haud dubie* τοὺς ἔτι διαβαν. *legendum.*

Ἐπιδιαιρεῖσθαι, distribuere *copias, scil.* per *varia loca, quibus opus erat,* 1, 73, 3.

Ἐπιδιασαφεῖσθαι; ἐπιδιασαφουμένης τῆς πραγματείας, re amplius cognita, 32, 26, 5.

Ἐπιδιαστέλλειν; ἡ φήμη περὶ αὐτῶν ἅπας τῆς Ἑλλάδος ἐπιδιαστέλλει, increbescit, pertingit, 32, 9, 3.

Ἐπιδιδόναι; τάλαντα ἐπιδοῦναι μύρια, insuper dare, *vel nude* dare, 21, 14, 4. ἑαυτὸν αὐτὸν (i. q. ἑαυτὸν) ἐπιδοὺς, 9, 33, 6. *Casaub.* periculo ultro se objiciens; *non male eo quidem loco, sed mox ibid. vs.* 9. μᾶλις αὐτὸν ἐπίδοσις, ægre tandem his rebus animum adplicuit, ægre manus ad hoc dedit.

τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ἐπίδοσιν καὶ τὰς οὐσίας, 5, 61, 2. *ex veterum codd. scriptura, pro qua recte Casaub. cum Ursino* ἀπίδοσιν *posuit, i. e.* reddidit. *Pariter* τὸ σύνθημα ἐπίδοσιν *mendose scriptum erat,* 8, 22, 5. *pro* ἀπίδοσιν, *quod suadentibus Reiskio et Ernesto adoptavi.*

Ἐπιδιωγμὸς, ὁ; ἐμβραχέως ποιῆσθαι τὸν ἐπιδιωγμὸν τῶν ὑπατικῶν, 11, 18, 7.

Ἐπιδιώκειν (*i. q.* διώκειν) 15, 14, 3.

Ἐπιδορατὶς, ἡ, cuspis, spiculum hastæ, 6, 25, 5 *sq. et vs.* 9. 16, 33, 3. 34, 3, 4.

Ἐπίδοσις, ἡ, emolumentum, incrementum; μεγάλων ἐπίδοσιν λήψεσθαι τὰ πράγματα αὐτῶν, 1, 20, 2. 4, 1, 4. 5, 90, 3. τὸ κακὸν ἐξ αὐτοῦ (*i. q.* ἐξ ἑαυτοῦ) ἐλάμβανε τὴν ἐπίδοσιν, 16, 21, 10. *i. q.* αὔξειν *ibid.* ἐπίδοσιν ποιεῖν, ποιεῖσθαι, παρασκευάζειν τινὶ *vel* τοῖς πράγμασί τινος, incrementum adferre, 1, 36, 2. 2, 36, 2. 4, 55, 3. 10, 8, 8. ἡ κατὰ τὴν οὐσίαν ἐπίδοσις, incrementum rei familiaris, opum, 20, 5, 14. ἐν ἐπιδόσει, 34, 8, 10. auctarii loco *interpretatur Casaub. Equidem putaverim,* muneris loco, gratuito, *ut idem fere sonent ista duo, quæ ibi junguntur,* ἐν ἐπιδόσει καὶ χάριτι.

Ἐπιδρόμιον, *vide* προεπιδρόμιον.

Ἐπιδρομὴ, ἡ, incursio, 8, 28, 5. *et alias passim.*

Ἐπιείκεια, ἡ, humanitas, æquitas, naturæ bonitas, mite ingenium, 1, 14, 4. ἡ ἐπιείκεια καὶ φιλανθρωπία τῶν τρόπων, 5, 10, 1.

Ἐπιεικὴς, 1) æquus, prudens; τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐπιεικεῖς, 26, 10, 8. 2) probabilis, verisimilis *narratio,* 10, 48, 3. *ubi opp.* παράλογος. ἐπιεικέστατος λόγος, 3, 91, 7.

ὁ ἔπειος λόγος ἐπικειμένην ἔχει τοῦ πρόσθεν ἀνάφασιν, 10, 48, 7. *Casaub.* expositionem veri magis similem habet; *Ernestus*, faciliorem explicationem habet: *rectius fuerit*, probabiliori ratione *vel* cum majore veri similitudine adfirmatur; *nam ἀνάφασις est* adfirmatio, enunciatio.

Ἐπισχεδόν, fere, admodum; ἐκλέγουσι τῶν νεωλκίων τέτταρας ἐπισχεδὸν τοὺς παραπλησίους ταῖς ἡλικίαις, 6, 20, 3. ἐπισχεδὸν τὸ τρίτον μέρος, 6, 26, 8.

Ἐπέναι, *ab* ἔπομαι, 1) obire; ἐπέναι τὸν χάρακα, 4, 83, 5. 2) progredi adversus *hostes*; ἐπέναι σφόδρα τοῖς πολεμίοις, 18, 6, 7. 3) advenire, instare; παρασκευαζόμενοι πρὸς τὸν ἐπιόντων χρόνον, præparantes se ad instans negotium, 3, 42, 9. ἡ ἐπιοῦσα, postera dies, 2, 25, 11. 5, 13, 10. κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, 16, 8, 5. &c.

Ἐπιοῦς χιών, nix anni insequentis, *ni potius*, hujus anni, anni præsentis, 3, 55, 1.

Ἐπιζωγνύναι, præcingere; γεωλόφοις ἐπιζωγνύντες τὸν αὐχένα, colles isthmum præcingentes, 1, 75, 4. *De linea, quæ*, transversim *ducta*, jungit *inter se duarum aliarum linearum extremitates*, 3, 49, 7.

Ἐπιζητεῖν, quærere, requirere; αἰτίαν αἰτίαν ἐπιζητοῦντα, causa, quæ, ut intelligatur, aliam caussam requirit; cujus actio per se intelligi non potest, 1, 5, 3. ἐπιζητῶν πῶς &c. 3, 57, 2. 6, 14, 1. *Cum infinit.* cupere, 3, 57, 7.

Ἐπιθαλάττιος; αἱ ἐπιθαλάττιοι πόλεις, 11, 34, 14.

Ἐπίθεσις, 1) invasio subita hostium, *opponitur* τῇ παρατάξει, justo prælio, 1, 74, 13. *et distinguitur* a προσβολῇ, *quæ est* adgressio aperta, *cum* ἐπίθεσις *sit* de improviso et velut ex insidiis facta, 1, 57, 3. *cf.* 3, 71, 9. 7, 15, 1. 11, 32, 4. ἐπίθεσις νυκτερινὴ, 6, 31, 14. 5, 52, 9 *sq.* καιρὸν ἐπιτήδειον πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 63, 1. παρὸν αὐτῷ πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 9, 7. αἱ ἔξωθεν ἐπίθεσις, 1, 18, 3. *cf. ss.* 1. ἡ διὰ τοῦ πυρὸς ἐπίθεσις τοῖς ἔργοις, 1, 45, 2 *et* 5. *Conf.* 6, 25, 10.

2) concursio a qua fit prælii initium, commissio prælii; ἦσαν ἐν κίνδυνῳ, καραδεχοῦντες τὸν καιρὸν τῆς ἀλλήλων ἐπιθέσεως, 1, 83, 11.

3) αἱ ἐπιθέσεις, 6, 25, 10. (*ubi distinguuntur* αἱ ἐπιβολαὶ *et* αἱ ἐπιθέσεις) *cum Reiskio intelligendæ videntur* de telis quæ cominus infiguntur scuto, *i. e. de* hastæ vel gladii adactione.

ἐπίθεσιν perperam vulgo editum erat 3, 50, 6. *pro ἐνίθεσιν, quod restitui.*

Ἐπιθυμητὴν εἰρήνης, nimio pacis desiderio duci, 4, 33, 12. τῶν ἐπιθυμουμένων τυγχάνειν, 10, 36, 7.

Ἐπιθυμία, ἡ πρὸς τὸ ζῆν, vitæ desiderium, 3, 63, 6. πρὸς τὸν οἶνον, 3, 81, 5. αἱ συμπεπτωκυῖαι ἐπιθυμίαι, 37, 2, 4. 17, 15, 16.

Ἐπικαθίζειν τῇ πόλει, obsidere urbem, 4, 61, 6.

Ἐπικαθιστάναι, successorem nominare, sufficere in locum alterius, 2, 19, 8. οἱ ἐπικαθισταμένοι ἄρχοντες, ὕπατοι, novi consules, 1, 24, 9. 3, 70, 7. ἐπικατασταθεὶς ὕπατος, consul suffectus, 3, 106, 2. στρατηγὸς, novus prætor *Ætolorum*, 2, 2, 11.

Ἐπικαλύπτειν; τῷ χρώματι ἐπικεκαλυμμένος παρὰ φύσιν, colore præter naturam adusto et rufo, 39, 2, 7.

Ἐπικαλεῖν, cognomen dare; *hinc in pass.* ἐπικαλεῖσθαι, cognominari, 3, 87, 6. *et* ὁ ἐπικαλούμενος, cognominatus, 1, 46, 4. 1, 56, 1. 9, 24, 5. 36, 1, 8. *et nude* nominatus, dictus, *ut* ὁ Λιβυκὸς ἐπικληθεὶς πόλεμος, Africum quod dicitur bellum, 1, 70, 7.

In medio; ἐπικαλέσασθαι, τοὺς θεούς, invocare deos, 15, 1, 13. *hominum* opem implorare; ἐπεκαλέσαντο Κνιδίους οἱ Καλυνδεῖς, 31,

17, 1. *ubi mendose vulgo* ἀπαλλάττοντο.

Ἐπικάμπιος, inflexus; οἷον ἐπικάμπιον ἔχοντες τάξιν πρὸς τὰς τῶν χιλιάρχων σκηνὰς, ad angulos rectos tentoriis tribunorum insistentes, 6, 31, 2. τὸ ἐπικάμπιον, inflexio aciei, acies inflexa; Ἴσμεν γὰρ ὃ ποιεῖ πρὸς τούτους ἐπικάμπιον, etenim novimus quidem statuere eum, aciem *Alexandri* fuisse adversus illos (*qui a latere et a tergo in monte stabant*) *deorsum* reflexam, 12, 21, 6. τὸ τέταρτον μέρος εὐώνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἐποίουν, ὑπ' ἐπικαμπίῳ κέρᾳ πρὸς τὴν γῆν, quartam partem a sinistra totius aciei locarunt, ita ut inflexa (*ad angulum rectum*) linea a parte terræ staret, 1, 27, 4. τούτων κατόπιν διαχιλίους μὲν ἱππεῖς ἐπέστησεν, διαχιλίους δὲ ὑπ' ἐπικαμπίου παρεπέβαλε, post hos duo millia equitum locavit, quibus totidem alios falcata figura, (*id est*, inflexa a latere linea) adjunxit, 5, 82, 9.

Ἐπικαρπία *pro* καρπία *legendum censuit Reisk.* 32, 2, 8.

Ἐπικάρσιος, transversus; κλίμαξ ἐπικαρσίαις σανίσι κατηλωμένη, 1, 22, 5. ῥίψαι ἐπικάρσιος πρὸς τὴν εὐθεῖαν, 6, 29, 1. ὁδὸς ἐπικάρσιος πρὸς τὰς ῥίψεις, 6, 30, 6. διὰ τούτου τοῦ τόπου φέρεται ὁ ποταμὸς ἐπικάρσιος, 12, 17, 5. ἄρχοντα ἐπικαρσίαν πρὸς τὴν ὑπαρχοῦσαν ἄλλην πάφρον, 22, 11, 12.

Ἐπικαταλαμβάνειν τινὰ, consequi aliquem, 1, 66, 3.

Ἐπικαστοτρατοπεδεύειν. *Mendose* νυκτὸς ἐπικαστοτρατοπέδευσε, 5, 46, 12. *pro* νυκτὸς ἔτι κατεστρατοπέδευσε.

Ἐπικεῖσθαί τινι, instare alicui, persequi, urgere, 1, 19, 3 *sq.* 1, 27, 9. 5, 85, 11, *&c. De Situ*, oppositum esse, *item* prope et supra situm esse, imminere; 1, 42, 6. 4, 61, 7. 5, 44, 5. 5, 46, 1. Ἐπίκειται *pro* ὑπέκειται *legendum videtur* 5, 59, 4. *Vicissim, pro* τὰς ἐπικειμένας ὑπερβολὰς, 3, 99, 9. *verius fortasse fuerit* ὑπικειμένας *aut* περικειμ. *nec tamen illud temere mutaverim. Sed evidenter corruptum erat* ἐπικειμένας, *quod pro* ὑπ' ἐκείνου *præferebant scripti libri omnes* 11, 13, 5. *versusque pro* ἐκείνου, 2, 66, 1.

(Ἐπικίλλειν; ἐπικίλλοντες *mendose vulgo editum erat pro* ἐπικίλλοντες, *quod ex vetustissimis codd. restituimus*, 4, 41, 2.)

Ἐπικεφαλαιοῦσθαι; τούτων ἐπικεφαλαιούμενοι μνησθησόμεθα, hæc summatim commemorabimus, 2, 40, 4. i. q. ἐπὶ κεφαλαίων.

Ἐπικερυκία, ἡ, induciæ, *proprie* missio legatorum *vel* caduceatorum *pacis caussa*, 14, 2, 13.

Ἐπικερυκεύεσθαι, mitti ut caduceatorem, 21, 13, 1.

Ἐπικηρύττειν τὸ λάφυρον κατά τινος, potestatem prædandi a. prædas agendi in alicujus finibus publice facere, 4, 26, 7. 4, 36, 6.

Ἐπικίνδυνος περιβολὴ, periculosa oppugnatio, 10, 13, 6.

Ἐπίκλησις; τὰς ἐν τοῖς πίναξι ἐπικλήσεις *legendum conjecerat Valesius* 16, 21, 12.

Ἐπίκλητος, vituperandus, 8, 13, 2.—" *Sic videtur et Joseph.* 15, 2, 5. *dixisse. Compositum quidem*, ἀνεπίκλητος, inculpatus, *Xenophon. Ages. c.* 1. *et alii dixerunt, et* ἀνεπικλήτως *Thucyd.* 1, 92. *vid. Interpr. ad Thuc. l. c. et nos ad Xenoph. l. c.*" *Ern. Verbum* ἐπικαλεῖν, *pro* ἐγκαλεῖν, accusare, *Appiano frequentatum.*

Ἐπικοιμᾶσθαι; ἐπικοιμώμενος, somno captus, negligens, 2, 13, 4.

Ἐπικοιτεῖν, ἐπὶ τῶν ἔργων, excubare ad opera, custodias agere operum, 22, 10, 6.

Ἐπικουρεῖν, τοῖς ὑπὲ Ἰταλίᾳ πράγμασιν, opem ferre, providere, 3, 87, 5.

Ἐπικουρία, ἡ, 1) auxilium; ἡ ἀλογία τῆς τοῖς Μαμερτίνοις ἐπικουρίας, (*sc.* γενομένης) 1, 11, 1. διάφορος

παντελωνῆς ἐπικρείας, 29, 8, 5. 2) eodem modo-usurpatur ut ἀφέλεια, pro lucro, quæstu ex rapto, præda; Ætoli, πολεμίοντες τῆς ἄλλου ἐπικρείας, cum ex aliis populis quæstum facere, quam aliena diripere non amplius sinerentur, 30, 14, 3.

Ἐπικράτεια, ἡ, victoria; ἕως τῆς Καρχηδονίων ἐπικρατείας, donec hostes (*Afros*) devicerunt, subegerunt Pœni, 2, 1, 3. potentia, dominatio, imperium, 2, 39, 7. *Sic* κατὰ τὴν ἐπικράτειαν τῶν Καρχηδονίων, sub Pœnorum imperio, quo tempore Pœni domini erant Agrigenti, 12, 25, 3. αἱ ἐπικρατείαι αἱ τοῦ Ἀντιγόνου, possessio Antigoni qui illa loca suo imperio tenuit, 28, 17, 7. *pro quo in loco parallelo*, 5, 67, 6. *est* ἡ ὑπατεία, *quod vocabulum pariter pro synonymo fere alterius usurpatur* 2, 39, 7.

Ἐπικρατῶ; ἐπεκράτησε τὸ ὄνομα κατὰ πάντων, invaluit, obtinuit hoc nomen de omnibus, 2, 38, 1. *In prælio*, ἐπικρατῶ, *absolute positum, est* victoriam reportare, 5, 69, 9. &c. *Sed maxime cum genit. construitur;* τῆς τε γῆς τῶν πολεμίων ἐπικρατούντων καὶ τῆς θαλάττης, quum terra marique domini essent hostes, 1, 11, 10. *Adde* 1, 2, 3. 1, 20, 5. 1, 41, 6. 1, 55, 2. 2, 1, 2. 2, 18, 1. &c. *Passive*, ἐπικρατηθέντα ἅπαντα, subacta omnia, 1, 1, 5. *In med.* ἐπιθὰν ἐπικρατῆται, 6, 18, 7. *Sed leg.* ἐπικρατῇ, *aut* ἐπικρατήσῃ.

Ἐπικραυγῶ, τινὶ κίνδυνον, periculum alicui intentare, adferre, 2, 31, 7. *Passive*, ὁ ἀπὸ τῶν Κελτῶν φόβος ἐπικέκραται τοῖς σφετέροις πράγμασι, 2, 13, 5. ὑποδεικνύων τὸν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐπικεκραμένον τῇ χώρᾳ φόβον, 13, 7, 4. μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν ἐπικεκραμένου κινδύνου τῇ βασιλείᾳ, 30, 17, 12. *Et cum* ἐξ *præpositione*, τὸν ἐξ αὐτοῦ (i. e. ἑαυτοῦ) φόβον αὐτοῖς ἐπικεκραμένους, *Fr. gr.* 16. *cujus constructionis exemplum aliud alibi apud Scriptorem nostrum* (*nescio jam ubi*) *observavi.*

Ἐπικρίνω τὸ λεγόμενον, dijudicare, 4, 42, 7.

(Ἐπίκρισις. ἐπίκρισιν pro ἀπόκρισιν *habet Bav.* 23, 11, 3.)

Ἐπίκριτος, judex adscitus *vertit Ernestus; satis fuerit judex;* χρώμενος ἐπικρίτῃ τῶν λεγομένων τῇ Μασσαλιώτῃ, 14, 3, 7.

Ἐπικρύπτεσθαι; τοῖς λόγοις ἐπικρύψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, 4, 17, 2. ἐπικρύπτειν (ἐπικρ. *Bav.*) τὴν ἐπὶ τούτοις δυσχέρειαν, 24, 7, 5. ἐπικρύπτεσθαί τι τινὰ, 3, 75, 1. 8, 14, 5. τί τινι, *Fr. gr.* 6.

Ἐπικτᾶσθαι. ἐκχωρεῖν ὧν ἐπέκτηντο πόλεων, urbibus a se captis, 17, 7, 1. *ubi opp.* ὅσα πρὸ τῶν γενῶν προύλαβε.

Ἐπικτίζειν πόλεις, 10, 24, 3.—" *de urbibus, pro* κτίζειν." *Ern.*

Ἐπικτυπῶν; ἐπικτυποῦντες ἅμα τούτοις οἱ χοροὶ, ad *tibiarum cantum* simul cum strepitu pulsantes terram, 30, 13, 9.

Ἐπικυδὴς, gloriosus; ἐπικυδέστερα πράγματα, melioris conditionis res, 1, 39, 9. ἐλπίδες ἐπικυδεστέραι, spes meliores, lætiores, 1, 16, 4. 1, 27, 12. 2, 60, 6. 3, 67, 1. 3, 98, 3. ἐπικυδέστεροι ἐν ταῖς ἐλπίσι, 5, 69, 11. ἐπικυδέστεροι γεγονότες, qui superiores e prælio discesserant, plus gloriæ adepti, 35, 2, 14. *Conf.* εὐδόκιμος.

Ἐπικυδεστέρως ἀγωνίζεσθαι, luculentius, majore successu pugnare, 5, 23, 2.

Ἐπικυλίειν τὰς πίτυας τοῖς πολεμίοις, 3, 53, 4.

Ἐπικυρῶν, τὸ δόγμα, confirmare, sancire, ratum habere decretum, ab eis factum ad quos primum ea res pertinebat, *sic decretum de bello Sociali Achæorum, factum* (κυρωθὲν) *primum a* τοῖς συμ-

δρεις in concilio, dein ἐπικυροῦται, confirmatur, ratum habetur a τοῖς πολλοῖς, in singulorum populorum conventibus, 4, 26, 1 sq. et vs. 7. Adde 4, 13, 7. 4, 24, 8, 4, 30, 2 et 6. Sic conditiones pacis, Philippo datæ, propositas a Tito, probatas a senatu, confirmavit populus Romanus, ἐπεκύρωσε, 18, 25, 4. coll. vs. 2. Sic senatus populusque Rom. confirmant, ἐπικυροῦσι, pacem a Scipionibus Antiocho datam, 21, 14, 9.

αἱ ἐπικυροῦσαι τὴν κρίσιν φυλαί, 6, 14, 7. apud populum Rom. in comitiis tributis judicium capitis exercentem, sunt illæ tribus quæ post alias suffragium ferunt, quæ superiorum sententiam confirmant, suos illi calculos adjicientes.

Ἐπικαμάζειν; παρὰ ἐπικαμάζειν μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, commissatum venit, 26, 10, 5. cf. κῶμος, et καμάζω.

Ἐπιλαμβάνεσθαι, cum genit. sive personæ, sive rei;

1) prehendere, manum injicere, varia ratione; veluti, sustinendi et ducendi caussa, 8, 22, 3. ut tenens captivum, 8, 20, 8. 8, 22, 5. 8, 26, 2. arripere, amplecti occasionem oblatam, 4, 49, 4. 5, 6, 2. 5, 29, 4. 27, 6, 8.

2) nancisci; παντοδαπῆς ἐπιλαμπούσης χορηγίας, commeatuum omnis generis compotes facti, 5, 48, 1. εὐκαιρότατα τούτων ἐπιλάβοντο τῶν ἀνδρῶν, opportunissime hos nacti erant viros quibus ducibus uterentur, 5, 63, 13. Adde 6, 50, 6. 15, 8, 12. 38, 4, 7. Eodem referri potest illud, τῶν νῦν καιρῶν ἐπιλαβόμενοι, si nostra tempora nacti essent, i. e. attigissent, si in nostram ætatem incidissent, 3, 58, 4.

3) inhibere; ἐπιλάβοντο τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ καὶ διεκώλυσαν Ῥόδιοι, 27, 6, 5. τὸ ἐπιλαμβάνειν τῆς ὁρμῆς, 2, 53, 3. 16, 10, 1. Adde 6, 44, 6.

4) reprehendere; εἰ κατὰ τοῦτό τις ἐπιλαμβάνεται Ῥωμαίων, 3, 26, 6.

ἐπιλαμβάνειν, in activo, semel tantum (quoad quidem observaverim) apud Polyb. occurrit, inhibendi notione, ἐπιλαβεῖν τῶν αὐλίσεων, 10, 44, 12. ubi quidem in accus. sing. τὸν αὐλίσιον est legendum, sistere cursum canaliculi.

Ἐπιλέγειν στρατιώτας, ἐπιτάττειν, conscribere milites, delectum agere, 4, 15, 3 et 6. 4, 16, 6. ἐπιλέξαντες ἐκ τῶν πατρικίων στρατοπεδεῦσαι τοὺς ἀρίστους χεῖρας, seligentes, 1, 26, 5. 5, 46, 11. 5, 52, 10.

Ἐπίλεκτος; πλήρωμα ἐπίλεκτον, selectæ copiæ navales, 1, 47, 6. Ἐπιλέκτους Polybius vocat, quos Romani Extraordinarios in legione dicunt, et Latinum vocabulum Græce sic vertendum ait, 6, 26, 6 et 8. 10, 39, 1.

(Ἐπιλογίζεσθαι. Pro ἐπιλογισάμενος Fr. gr. 56. fortasse ἀπολογισάμενος legendum.)

(Ἐπιλοιδορεῖν τινα, pro λοιδορεῖν, Casaub. invitis MStis 15, 33, 4. pro ἀπολοιδορεῖν.)

Ἐπίλοιπος; ὁ ἐπίλοιπος βίος, reliqua vita, reliquum vitæ, 15, 10, 3.

(Ἐπιλύσιος mendose ex cod. Peiresc. editum erat 16, 21, 12. pro ἐπιχύσιος.)

Ἐπιμαρτύρασθαί τι τινά, studiose et graviter monere, obtestari, 3, 15, 12. τοὺς σύνεγγυς, testificari, 6, 36, 6. Absol. deos obtestari, ἐπιμαρτυραμένους ὅλκιον, 25, 9, 8.

Ἐπιμίλιος, ὁ; ἐπιμίλιον εἶχε τῶν ὠνίων, lævum cornu curabat, i. e. lævo cornu erat præfectus, 1, 27, 6. τούτων ἦρχε τὸν ἐπιμίλιον εἶχε καὶ τὸν ἡγεμονίαν Βύττακος, 5, 79, 3. (Cf. ἐπιμιλητής.)

ἐπιμιλίας δύο καὶ παρατηρίους, 10, 45, 6. ἐν ἐπιμιλίᾳ εἶχε πέμπτον, Fragm. hist. 54.

Ἐπιμελεῖσθαι καὶ θεραπεύειν αὐτούς, corpora curare, 5, 47, 7. ἐπιμέλεσθαι, *Vat. et Flor.*

Ἐπιμελὴς; ἄνδρες ἐπιμελεῖς, viri diligentes, industrii, 10, 20, 5. *In neutro;* οἷς ἐπιμελὲς ἦν, quibus id curæ erat, quibus ea cura demandata erat, 5, 22, 11. τῆς παστηγίας, 1, 21, 1. τούτων πάντων ἐπιμελὲς ἐστι σῇ συνηλίκῃ, 6, 13, 5.

Ἐπιμελητὴς, ὁ; ἐπιμελητὴν τῆς οὐραγίας ἀπέλιπε Μάγωνα, cogendi aguminis curam Magoni commisit, 3, 79, 4. ἀπολιπὼν ἐπιμελητὴν τῆς Τριφυλίας Λαδικὸν, præfectum, 4, 80, 15. συστήσας Ῥωμαῖον ἐπιμελητὴν κατὰ τριάκοντα, 10, 17, 10. *Conf.* ἐπιμέλεια.

Ἐπιμελῶς, diligenter, ἐξετασὰς, 3, 79, 1. 4, 29, 1. &c.

Ἐπιμένειν, ἐπὶ τῆς πολιορκίας, 1, 77, 1. οὔτε διαβαίνειν δυνατὸν, οὐτ' ἐπιμένειν, 3, 42, 5. μίαν ἐπιμεῖναι ἡμέραν, 3, 52, 1. ἐπίμειναι τὴν ἐχομένην ἡμέραν, 5, 13, 9. 9, 18, 6. &c. *Hinc corrigendum fuit* τινὰς μὲν ἡμέρας ἐπιμένειν, 2, 66, 1. *pro* ἐπιμιμνέειν. ἡ ἐπιμένουσα αὖ χιὼν, 2, 15, 10. ἐπίμειν *ex aliis codd. adoptavi*, 3, 50, 5. *pro olim vulgato* ὑπίμειν.

Ἐπιμετρεῖν, super justam mensuram adjicere cumulum, corollarium. *Absol.* οὐχ οἷον συνεστάλησαν, ἀλλ' ἐπιμέτρησαν, non modo non repressi sunt, sed pejus fecerunt, ulterius progressi sunt, 5, 15, 8. *Cum dat. rei cui adjicitur aliquid;* ὥσπερ ἐπιμετροῦντες καὶ συναυξανίζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης, 3, 118, 6. *Cum accus. rei quæ adjicitur;* πολλὰ τῶν εἰς φιλανθρωπίαν ἐκόντων ἐπιμέτρησι, 28, 15, 2. *Cum accus. rei quæ adjicitur, et dat. rei cui adjicitur;* οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμὸν (*alii quidem* τῷ θυμῷ, *minus recte,*) τοῖς πραττομένοις, eis quæ bello illata erant malis non adjecit iræ cumulum, mala bello illata civitatibus non auxit cumulo iræ deinde adjecto, 5, 10, 3.

ὁ ἐπιμετρῶν λόγος est disputatio corollarii loco adjecta narrationi, observationes et monita a scriptore adjecta narrationi, disputatio accessoria, 15, 34, 1. (*ubi opp.* ὁ κύριος λόγος,) 15, 15, 1. ὁ ἐπιμετρῶν λόγος τῆς διηγήσεως, 7, 7, 7. (*quem alibi dicit* τὸν μετ' αὐξήσεως λόγον, 15, 36, 1. *et* τὸν ἐπιδιδόσεσθαι λόγον, 15, 35, 7.) *Conf.* 12, 15, 12.

Haud ita plana illa phrasis, ἡμεῖς τὸ μὲν ἐπιμετρεῖν τῆς ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν ἀφήκαμεν, τὰ δ' οἰκεῖα τῆς προθέσεως αὐτῶν οὐ παρελείψαμεν, 12, 15, 12. *ubi scilicet haud satis adparet, utrum juncta intelligi debeant verba* τῆς ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν, *ut* τὸ ἐπιμετρεῖν *absolute stet. et idem valeat ac* τὸν ἐπιμετροῦντα λόγον, *sitque sententia hæc,* nos vero abstinuimus ne odio hominis hanc accessoriam disputationem institueremus; *vel,* nos hanc digressionem non fecimus odio illius; *an cohæreant verba* τὸ ἐπιμετρεῖν τῆς ἀπεχθείας, *quæ verba cum Valesio juncta inter se cogitans Ernestus,* excessum odii *interpretatus est, nempe ad Timæum (opinor) referens, quemadmodum et Valesius fecit; ego vero, si ista verba cohærent,* τὸ ἐπιμετρεῖν τῆς ἀπεχθείας, *ad Polybium ea retulerim, ut hujusmodi sit sententia,* nos vero odium cumulare in hominem, plura cumulare quibus odiosum eum redderemus, ipsius caussa (*vel,* in ipsius gratiam) abstinuimus; *sed priorem rationem prætulerim.*

Ἐπίμετρον, τὸ; ἐν ἐπιμέτρῳ, auctarii loco, insuper; πολὺν δή τινα λόγον ἐν ἐπιμέτρῳ τίθενται, 6, 46, 6.

Ἐπιμήνιον. τὰ ἐπιμήνια, *proprie* menstrua; cibaria, commeatus *navis,* 31, 20, 13. 31, 22, 12.

Ἐπιμίγνυσθαι; ἐπιμιγνύμενοι αὐτοῖς κατὰ τὴν παράθεσιν, propter viciniam commercium habebant cum eis, conveniebant eos, 2, 17, 3.

Ἐπιμιξία, ἡ πρὸς ἀλλήλους, mutuum hominum commercium, 16, 29, 11.

Ἐπιμυᾶσθαι; ἐπιμυησθῆναι κεφαλαιωδῶς, 3, 1, 5. 3, 3, 7.

Ἐπίμονος; ἐπίμονον ποιεῖν τὴν ὑπάρχουσα στρατηγὸν, prorogare imperium, 6, 15, 6. τοὺς ἐράνους ἐπιμόνους ποιεῖν, debitorum solutionem differre, 38, 3, 10. ἀχρὶ ἐπίμονος, 6, 43, 2.

Ἐπινεύειν, connivere, oculos claudere, 4, 27, 7.

Ἐπινικίους, nauseans, 31, 22, 1.

Ἐπίνειον, τὸ, statio navium, castellum navale: *Fragm. hist.* 67.

Ἐπινέμειν; τὸ πῦρ ταχέως ἐπενέμετο, diffusus est, latius serpsit, 14, 5, 7.

Ἐπινεύειν, ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς, consentire, 21, 3, 3.

Ἐπινίκιοι ἀγῶνες, 30, 13, 1.

Ἐπινοεῖν; πρὸς οὐδὲ οὐν' ἐπινοήσαντες οἷοί τ' ἦσαν ἀντοφθαλμεῖν, ne cogitando quidem, 9, 3, 7.

Ἐπινόημα, τὸ, institutum, consilium, 1, 8, 5. 2, 36, 4. 14, 6, 9.

Ἐπίνοια, ἡ, cogitatio, 3, 6, 7. οὐδ' ἐπίνοιαν ποιησάμενοι τῆς θαλάττης, ne cogitaverant quidem de mari ingrediendo, 1, 20, 12. προσφέρουσι τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν, consilium, inventum cum imperatore communicant, 1, 48, 3. 5, 64, 5. γνώριμοι καὶ συνήθεις ἐπίνοιαι, 3, 36, 7. (i. q. ἔννοια, *ibid. vs.* 5.) ἡ κοινὴ ἐπίνοια, communis hominum sensus et intelligentia, 6, 5, 2. *Rursus* ἐπίνοια, inventum, 1, 58, 4. 10, 46, 3. πάσαις ταῖς ἐπινοίαις καὶ παρασκευαῖς περί τι εἶναι, tota mente, omnibus cogitationibus in aliquid intentum esse, 5, 110, 10.

Ἐπιοῦσα, ἡ, postera dies; *vide* ἐπιών.

Ἐπίπαν; ὡς ἐπίπαν, ut plurimum, plerumque, 3, 107, 12. 17, 15, 8.

Ἐπιπαραγίγνεσθαι; ὁ ἐπιπαραγεγνημένος ἐκ τῆς Ῥώμης στρατηγὸς, successurus ei consul, Roma adventurus, 1, 31, 4.

Ἐπιπαρεμβάλλειν; ἐξ ἀσπίδος ἐπιπαρεμβάλλον, a sinistra alii aliis se adplicabant, 3, 115, 10. ἐπιπαρεμβάλλοντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν τοῖς ἡγουμένοις, in eamdem cum præcedentibus rectam lineam sese locarunt, 11, 23, 5. ἐπιπαρεμβάλλειν τὴν φάλαγγα, phalangem restituere, in justum phalangis ordinem (*qui antea fractus et laxatus erat*) sese locare, 12, 19, 6.

Ἐπιπαρεῖναι; ἐπιπαρῆσαν (τὰς δυνάμεις) κατὰ πρόσωπον, frontem exercitus, qua late patebat, obierunt, 5, 83, 1.

Ἐπιπάσσειν, inspergere (*humum ponti,*) 3, 46, 6. *vulgo, ex scriptura cod. Bav.*

Ἐπίπεδον, τὸ, superficies plana, area, 9, 21, 10.

Ἐπίπεδος, planus, campestris; ἐπίπεδοι τόποι, 2, 16, 7. οἱ ἐπίπεδοι τῶν τόπων, 1, 32, 4. τὰ ἐπίπεδα τῶν χωρίων, plana loca, 1, 33, 1. (i. q. οἱ ὁμαλοὶ τόποι, *ibid.*) 1, 30, 8. ἡ ἐπίπεδος κορυφὴ τοῦ ὄρους, 1, 55, 8.

Ἐπιπέμπειν, immittere, mittere contra aliquem. ἐπιπέμπεσθαι, submittere, τοῖς στρατοπέδοις ἐπὶ τὰς χορηγίας, 6, 15, 4.

Ἐπιπερισσεύειν *codd. nonnulli*, 9, 17, 1.

Ἐπιπηδᾶν, insilire *in navem hostilem*, 1, 22, 9.

Ἐπιπίπτειν τοῖς πολεμίοις, subito adgredi, irruere, 1, 24, 4. 4, 61, 3.

Ἐπιπλα, τὰ, supellectilia, 2, 62, 4. 32, 8, 4 32, 13, 5.

Ἐπιπλεῖν; 1) ἐπιπλεῖν ναῦν *vel* ἐπὶ

πλοῖς, vehi navi, *de præfecto navis vel classis dicitur*, 16, 5, 1. 17, 1, 1. 2) navigando sequi, *de navibus quæ* post alias adveniunt, 1, 25, 4. 1, 29, 1. 1, 50, 7. ἐπιπλεῖν παντὶ ἐπὶ παντὶ τῷ στόλῳ, pone totam classem a tergo navigare, 1, 50, 8. 3) in lubrico vacillare; ἐπίπλουν ἐπὶ τῇ χιόνι, 3, 55, 2 *et* 4.

Ἐπιπλεῖον, ἐπιπλεῖστον; *vide* πολύς.

Ἐπιπλέκειν; ταῦτα ἐπιπεπλέχθαι συμβαίνει ἐκείνοις, hæc cum illis connexa, illis implicata sunt, 4, 28, 2. *cf.* συμπλέκειν.

Ἐπιπλήττειν, τοὺς ἐντυγχάνοντας,— " lectores obstupefacere, 2, 56, (10.) *Sed Casaubonus corrigit* ἐκπλήττειν, *recte. Nam* ἐπιπλήττειν *est* increpare *potius. Et ea correctio in textum erat recipienda.*" *Ern.* ἐπιπλήττειν τινί, objurgare aliquem, 5, 25, 5. 3, 58, 4.

Ἐπιπλοκή, consuetudo, commercium; βραχεῖά τις ἦν ἐπιπλοκὴ αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους, 5, 37, 2. commercium per legatos; 14, 1, 1. *sic* ἡ πρώτη Ῥωμαίων ἐπιπλοκὴ μετὰ πρεσβείας εἰς τοὺς κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον τόπους, 2, 12, 7. ἐξέτασον προφάσεως τῆς εἰς Πελοπόννησον ἐπιπλοκῆς, praetextum immiscendi se rebus Peloponnesi, 4, 3, 3. ἐπιπλοκὴν λαμβάνειν πρὸς τὰς ἁρπαγὰς occasionem nancisci immiscendi se rapinis et eas participandi, 4, 9, 10, ἀφορμὴ ἐπιπλοκῆς, occasio, ansa agendi cum aliquo, 27, 5, 2. προσδέχεσθαι τὴν ἐπιπλοκήν, paratum esse ad agendum cum quo, 27, 11, 2.

Ἔπίπλους, ὁ; 1) adventus classis, 1, 29, 5, 1, 36, 9. 1, 44, 7. *coll. vs.* 4. 1, 49, 8. *Fr. gr.* 83 *et* 86. 2) impetus cum classe in hostem factus; τὸν ἐπίπλουν ποιεῖσθαι ἐπ' αὐτὴν τὴν Καρχηδόνα, contra Carthaginem navigare, 1, 29, 4. *in prælio navali*, in hostem ire, 1, 50, 8.

Ἐπίπλους ναῦς, ἡ, 1, 27, 5. 1, 50, 6.—" *Casaub. bene vertit* rostratas naves. *Cel. Wesseling. ad Diod. T. I. p.* 443. in extremo agmine euntes; *sed tamen id non convenit loco*, 1, 50. *Esse naves majores patet ex* 1, 27. *ubi eædem* ταχίστας καὶ ἐπίπλους, *item ex altero loco, ubi impetum in hostes faciunt, et dicuntur* ποιεῖσθαι τὸν ἐπίπλουν, *et ad impetum faciendum paratæ, quæ sunt rostratæ.*" *Ern.*

Ἐπιπνεῖν; λαμπρᾶς τύχης ἐπιπνεούσης, adspirante fortuna, 11, 19, 5.

Ἐπίπνοια; μετὰ τῆς θείας ἐπιπνοίας, cum divina inspiratione, 10, 2, 12. 10, 5, 7. *Fr. gr.* 57.

(Ἐπιπονώτατα, *mendosa scriptura, olim vulgata*, 8, 7, 4. *pro* ἔτι πονηρότατα. *Monuerat etiam Ernestus.*)

Ἐπιπολάζειν, invaluisse; ἡ ἐπιπολάζουσα παλαιότροπος, 13, 3, 1 *et* 8. τῆς δωροδοκίας ἐπιπολαζούσης, 18, 17, 7. *De homine*, in republica plurimum posse, 29, 7, 2. 30, 10, 2.

Ἐπιπολαστικῶς χρώμενοι τῇ κραυγῇ, immodice vociferantes, 4, 12, 9.

Ἐπιπολῆς, in superficie; ἐπιπολῆς οὐδὲν ἐστιν ὕδωρ ἐν τοῖς τόποις, 10, 28, 2. ἡ ἐπιπολῆς γῆ, terra quæ in superficie est, 34, 10, 10.

Ἐπιπολύ, multum, valde, admodum, 3, 55, 4. *&c. Vide* πολύς.

(Ἐπιπονῆν *an legendum pro* ἔτι πονῆν? *Fr. gr.* 122.)

Ἐπίπονος, ἡ ὑπερβολὴ τῶν ἐφ', cum labore conjuncta, 3, 34, 6. τὸ τῶν βίων ἐπίπονον, laboriosa vitæ ratio, 4, 21, 1.

Ἐπιπονώς καὶ παλαιοπόρως, 3, 79, 6.

Ἐπιπορεύεσθαι, τὴν χώραν, hostiliter incursare, pervagari, 1, 12, 4. 1, 30, 4. *et vs.* 14. 2, 25, 1. 5, 5, 7. 9, 6, 8. *Et subintellecto nomine*, 2, 18, 7. 6, 49, 4. *Rursus*, ἐπιπορεύεσθαι τοὺς πόλεις, obire

urbes, 2, 52, 1. 3, 99, 7. 10, 21, 9. τοὺς τόπους, 6, 36, 2. τὰς νήσους, 27, 3, 1. τὸ πεδίον, 4, 62, 1. (*ubi mendose libri* τὸν τίρινθον *vel* τὸν τίρινθον.) ἐπιπορευόμενος τὰ συστήματα τῶν φαλαγγιτῶν, 11, 12, 1. τὰς δυνάμεις, 15, 10, 1. *ubi mendóse* ἐπορεύοντο *dederant codd. Sic* 10, 20, 5. *pro* ἐπορεύοντο *corrigendum fuit* ἐπιπορεύοντο, *ubi intelligendum* τὰ ἔργα, *vel* πάντας, *aut simile aliquod nomen. conf.* 1, 30, 4. *et* 2, 25, 1.

ἐπιπορεύεσθαι ἐπὶ τὸ πλῆθος, ad multitudinem (*ad Achæorum conventum*) accedere, *rogandi caussa*, 4, 9, 2.

Ἐπιπορπᾶν, fibula *vel* fibulis adstringere; πορφυρίδα ἐπιπεπορπημένος, 39, 1, 2.

Ἐπιρρίπτω, ῶ, species, forma, 3, 78, 2.

Ἐπιρροθεῖν, τοῖς πύργοις, in eadem recta linea esse cum turribus, 1, 47, 2. *Sic Euclides in* Κατοπτρικοῖς, *definitione prima*, ὄψιν εὐθεῖαν *definit*, ἧς τὰ μέσα πάντα τοῖς ἄκροις ἐπιρροθεῖ. *Idem verbum Plutarcho ex MStis restituendum monuit H. Steph. in Pericl. cap.* 13. *ubi pro* ἐπιπορεύεσθαι *vulgo* ἐπιρροθοῦντα *legitur.*

Ἐπίρροθον εἶναι τινὶ *mendose vulgo legebatur pro* ἐπιρροθεῖν, 1, 47, 2. ἐπίρροθον ποιεῖν τι τινὸς, aliquid potius habere, præferre alteri, 28, 7, 12. τοῦτο ἐπίρροθον γίγνεται ἐκείνου, hoc illi præfertur, 23, 8, 7.

Ἐπιρρόθησις, ὁ, quod est ante alterum in eadem linea positum, adeoque prospectum ejus impedit, 3, 71, 3. *Conf.* ἐπιρροθεῖν.

Ἐπιῤῥαπισμὸς, ὁ, convicium, objurgatio, 2, 64, 4 —" *Vid. Abresch. Lection. Aristænet. p.* 193." *Ern.*

Ἐπιῤῥάπτειν; τὸν λίθον ἐπιῤῥάψαντες, obvolventes lapidem, *Spicileg. ex lib.* 24. *num.* 2.

Ἐπιῤῥεῖν, adfluere, magna copia advenire, *de Græculis Romam confluentibus*, 32, 10, 7.

Ἐπιῤῥεπὴς, quod in alteram partem propendet, proclivis, felix; ἐπιῤῥεπεστέρα ἐλπὶς, spes lætior, 1, 55, 1.

(Ἐπίῤῥησις; ἐπιῤῥήσεως *dabant MSti, pro* ἀποῤῥήσεως, 14, 2, 14.)

Ἐπιῤῥίπτειν *vel* ἐπιῤῥιπτεῖν; στηρίγους ἐπιῤῥίπτοντες *vel* ἐπιῤῥιπτοῦντες, 18, 29, 12.

Ἐπίῤῥυσις, ὁ, adfluxus *aquæ*, 4, 39, 10. 10, 28, 4.

Ἐπιῤῥωννύειν, animum addere; ἐπιῤῥωσι τοὺς Λίβυας, ἐπτοήκοσι δὲ τὰς ψυχὰς τοὺς Ῥωμαίους, 3, 116, 8. *passiv.* ἐπιῤῥώννυσθαι, πρός τι, magis incendi ad aliquid; διπλασίως ἐπιῤῥώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς πρὸς τὸν πόλεμον, 1, 24, 1. 30, 17, 12. 5, 54, 2. πρὸς τὴν ἀδικίαν, 2, 8, 4. 5, 36, 6. πολλαπλασίως ἐπιῤῥωσθῆναι πρὸς τὸν κίνδυνον, 5, 23, 4. ἐπιῤῥωσθεὶς ταῖς πρὸς τὸν πόλεμον ἐλπίσιν, 4, 51, 8.

Ἐπισημαίνειν; ἐπεσημήναμεν, laudavimus, 9, 9, 9. *Pariter in activo*, ἐπεσήμηναν τὸ ῥηθὲν *dabant scripti libri omnes cum editis*, 10, 38, 3. *ubi cum Reiskio Ernestus monuit:* " *scribe* ἐπεσημήνατο τὸ ῥηθέν. *Articulus absorpsit ultimam syllabam.*"—*Quorum auctoritatem sum secutus.* ἐπισημαίνειν *tamen in activo etiam Josephus usurpavit, locis a Valesio indicatis in Adn. ad Polyb.* 31, 11, 4.

Certe familiare admodum Polybio hoc verbum constanter alias in medio usurpatum reperitur, ἐπισημαίνεσθαι, ἐπισημήνασθαι, *denotatque generatim* notare, observare, *cum* sibi, tum aliis; *sic* ὀρθῶς ἐπισημαινόμενος, recte observans, 1, 35, 1. 10, 2, 4. τὰς τοιαύτας περιστάσεις ἐπισημήνασθαι, καὶ συνεφιστάνειν τοὺς ἀναγινώσκοντας, 10, 41, 6. *Sic* τὰς παρεπι-

μοὺς τῶν πράξεων ἐπισημήνασθαι, inique facta præ ceteris notare, et scripto insignire, 2, 61, 1. *et* τὰ καλὰ ἐπισημαίνεσθαι, *ibid. vs.* 3. *Sic rursus* 6, 6, 4 *sq. opponuntur hæc duo,* παρατρέχω αὐτοὺς τοῦτο, hoc inobservatum præterit eos, *et* ἐπισημαίνονται αὐτὸ, observant illud. *Adde* 8, 14, 5. *Nonnumquam adjecto aliquo nomine vel verbo indicatur,* observationem *istam* cum adprobatione vel cum improbatione *esse* conjunctam; *veluti* 6, 6, 5. *ad* ἐπισημαίνεσθαι τὸ γινόμενον *adjicitur* καὶ ὑποκριτοῦσθαι τοῖς παροῦσι. *Sic Fragm. gr.* 68. τοὺς μὲν χάρισι, τοὺς δὲ καλάσεσιν ἐπισημαίνεσθαι, alios beneficiis, alios pœnis insignes facere. *Et* 6, 39, 6. ὁ στρατηγὸς δόξειε αὐτοὺς ἐπισημαίνεται.

Persæpe vero atque etiam plerumque ipso verbo ἐπισημαίνεσθαι *includitur* comprobationis *notio, ut sit,* cum admiratione, cum comprobatione et adplausu notare, *et nude,* laudare, admirari, comprobate, honorifice insignire; *sic* μετὰ κραυγῆς ἐπισημαίνεσθαι, cum clamore adprobare dicta, 1, 32, 7. ἐπισημαίνεσθαι καὶ βοᾷν, 1, 45, 4. ἐπισημηναμένου δὲ τοῦ πλήθους, 2, 51, 1. 3, 44, 13. πάντων δὲ τὸ ῥηθὲν ἐπισημηναμένων, 3, 111, 3. *Adde* 5, 56, 14. 8, 3, 2. (*ubi* ἐπισημήνατο *idem valet ac* ἐθαυμάσατο *ibid. vs.* 3.) 8, 33, 4. 9, 8, 1. *Rursus,* τίς οὐκ ἂν ἐπισημήνατο καὶ θαυμάσειε τοῦτον, 9, 9, 5. ἐπισημήνασθαι τὸ γεγονὸς, *est,* insignire, insignem facere eam rem, (*agitur de Achæis, cum cognovissent celebratam fuisse inaugurationem juvenis regis Ægypti*) *scil.* legatione missa testatam facere suam lætitiam et gratulari regi. *Conf. de hoc verbo* 10, 38, 3. *et* 26, 2, 6.

Ἐπισημασία, ἡ, notatio, observatio, significatio; ἄξιος ἐπισημασίας, *vir* memoratu dignus, non sine notatione prætereundus, 40, 6, 1. (*ubi non de honorifica commemoratione agitur, sed vanitas notatur hominis.*) ἐὰν ὑπὸ τῆς συγκλήτου γίγνηταί τις ἐπισημασία, quod si senatus aliquam daret voluntatis suæ significationem, 26, 2, 6. ἐπισημασία εὐνοϊκὴ καὶ προστατική, benevolentiæ et honoris significatio, 6, 6, 8. *et nudum vocab.* ἐπισημασ. *eadem notione, pro* favoris et honoris significatione, benevolentiæ testimonio, 30, 1, 1. *Tum* significatio *quæ sideribus inesse putatur* mutationum cœli, 1, 37, 4.—" *de qua significatione verbi comparandus Wessel ad Diod. T. I. p.* 59." *Ern.* *Porro,* ἐπισημασίαι τοῦ δαιμονίου, ostenta s. significationes divinæ, quæ diis improbari factum ostenderent, 31, 11, 4.—" *Sic accepit Valesius, recte. Homines judicabant ex istis signis, divinitus immissum morbum vel furorem.*" *Ern.*

Ἐπίσημος, 1) insignis, memorabilis; ἐπίσημος πρᾶξις, 10, 3, 3. ἐπίσημος δύναμις, insignis aliqua virtus ingenii et solertia, 15, 34, 3. φιλαργυρία, nota omnibus avaritia, 18, 38, 1. ἔξοδος, celebris pompa, 32, 12, 7. 2) signata *pecunia;* νόμισμα ἐπίσημον χαλκοῦν, 23, 9, 3. χρυσοῦς ἐστάμους τριακοσίους, aureorum signatorum tria millia, 4, 56, 3. *ubi nec necessaria admodum videtur, et nimium certe a consentiente librorum scriptura recedit emendatio ab Ernesto proposita, qui—* " *arbitror scribendum, ait,* χρυσοῦν ἐπισήμου τριακόσια τάλαντα."

Ἐπισήμως, insigni modo, cum honoris insignibus; *qui virtutis bellicæ caussa coronis donati sunt apud Romanos, ii deinde in urbe* τὰς πομπὰς ἐπισήμως πομπεύουσι, *in triumphis et aliis pompis publicis* decorati illis honoris insignibus *incedunt,* 6, 39, 9.

Ἐπίσης, perinde, 10, 16, 9. *Sed vide potius in* ἴσος.

Ἐπισιτισμός; ἐπισιτισμοῦ χάριν, adsumendi commeatus caussa *in portum adpellere*, 2, 5, 3.

Ἐπισκέπτεσθαι, τὰ κατὰ τὴν Μακεδονίαν, inspicere, 31, 12, 12. ὑπές τινος, *idem*; πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλαν τοὺς ἐπισκεψομένους ὑπὲρ τῶν προσαπηγγελμένων, inspecturos ea quæ nunciata erant, 3, 15, 2.

Ἐπισκευάζειν, reficere, τὰ σκάφη, naves, 1, 36, 8. 3, 24, 11. τὴν γέφυραν, pontem, 4, 77, 5. ὁ Τοῦτο ἐπισκευάσας λέμβους πλείους τῶν πρότερον, 2, 9, 1. *videri poterat esse* instruxit lembos; *sed ex constanti usu hujus verbi intelligi debebit, fuisse* lembos refectos. *Attamen, sicut nomen* ἐπισκευὴ *subinde pro* παρασκευὴ *et pro* κατασκευὴ *usurpatum reperitur, sic videndum, possit ne pariter verbum* ἐπισκευάζειν parandi, instruendi *notione loco prædicto accipi.*

Ἐπισκευή, refectio, reparatio, *veluti navis*, 3, 22, 6. 3, 23, 3. *ædificiorum publicorum, ai* ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαὶ τῶν δημοσίων, 6, 13, 3. 6, 17, 2. *murorum*, 13, 4, 6. *Sed et pro* sarcinis, impedimentis *exercitus, ponitur* ἐπισκευή, 1, 19, 11. *quæ alias est* ἡ ἐπισκευή, *nisi* ἀποσκευῆς *l. c. legendum pro vulgato* ἐπισκευῆς. *Rursus pro* varia commeatuum aut aliorum adparatuum copia, 1, 73, 3. ἐνεμάζοντες πλείστας χορηγίας καὶ ἐπισκευάς, *quæ sunt alias* παρασκευαί. *Denique et* fabrica *exponitur, quæ alias* κατασκευή *est,* ἡ ἐκ τῆς ἐπισκευῆς ἁρμογὴ τῶν ὅπλων, aptitudo armorum ex concinnitate fabricæ, 11, 9, 1. *sed ibi vereor, ne alia notione accipiendum sit hoc vocabulum.*

Ἐπίσκεψις, ἡ, visitatio *ægroti*, 5, 57, 8. ἐπίσκεψιν ποιεῖσθαι περί τινος, inspicere, 2, 8, 3. ἵνα τῶν ἀδικημάτων προσδῶνται δημοσίας ἐπισκήψεις, delicta quæ animadversione publica opus habent, 6, 13, 4.

Ἐπισκηνοῦν ἐπὶ τὰς οἰκίας, immigrare in ædes *civium*, eas occupare et habitare, 4, 18, 8. ταῖς οἰκίαις, 4, 72, 1.

Ἐπισκοπεῖσθαι; τὰ ἐπισκοπούμενα μέρη τῆς οἰκουμένης, terræ partes quæ adiri et visitari solent, 4, 38, 11.

Ἐπισκοτεῖν; τὰ ἐπισκοτοῦντα, quæ prospectum impediunt, 34, 12, 2. τοῦτο τὸ νέφος ἐπισκοτήσει αὐτοῖς, hæc nubes tenebras eis obducet, in eos incumbet, 9, 37, 10.— " *Sic et Joseph. Ant.* 8, 4, 2." *Ern.*

Passive, ἐπισκοτεῖσθαι, obscurari; ἐν πολλαῖς ἐπισκοτεῖται ἡ ἀλήθεια, 3, 31, 7. tegi, occultari; ἔστι μὴ εἶον ἐλλόγχεσθαι τὰς φύσεις διὰ τοῦτον, τὸ δ' ἐναντίον ἐπισκοτεῖσθαι μᾶλλον, 9, 23, 4. *qua notione Demostheni tritum hoc verbum ait Ernestus. Porro*, exsecari; αἱ, ἐπισκοτούμενοι καὶ παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς, 16, 10, 3. ὑπὸ τῆς φιλοπαιδίας ἐπισκοτούμενος, 12, 8, 1. *Denique tropice*, obscurari, *pro* deprimi; ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἀρχῆς ἐπισκοτεῖσθαι καὶ κωλύεσθαι, 2, 39, 12.

Ἐπισκοτίζειν, *i. q.* ἐπισκοτεῖν; ἀλήθεια ἐπισκοτισθεῖσα, 13, 5, 6. ὁ δ' ἐπισκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας παιρίας, 12, 15, 10.

Ἐπισκύνιον, τὸ, supercilium, superbia (*in bonam partem,*) gravitas, 26, 5, 6.

Ἐπισπᾶσθαι τὰς πράξεις, 8, 8, 6.

Ἔπεσε ἦν ὁ κίνδυνος, par erat discrimen, 3, 115, 1. τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἐσομένης τοῖς μένουσι καὶ τοῖς *&c.* quum par spes maneret, certa staret utrisque, 10, 16, 9. ἐπίσου, 1, 18, 10. *scribe* ἐπ' ἴσου, *et vide in* ἴσος.

Ἐπισπᾶσθαι, τινὰ, advocare, accire, invitare, arcessere, 1, 6, 5. 1, 7, 6. 1, 11, 4. 2, 21, 3. 2, 50, 10.

2, 58, 4. 3, 44, 6. 5, 74, 8. 12, 16, 6. attrahere, adlicere, 9, 1, 4. *ubi* ἐπισπᾶται *scribendum putavi, pro* ἐπίστασαι, *quod erat in MStis.* ἐπισπᾶσθαι τοὺς πολεμίους, ἐπὶ τόπους τοιούτους, 3, 110, 2. ἐπισπάσασθαι τὴν ὕβριν παρά τινος, 3, 98, 9. τὸν ἐκ τῶν κρατούντων ὕλων ἐπισπᾶσθαι πρὸς τὰς ἰδιωτῶν συμφοράς, misericordiam sibi attrahere, conciliare, 15, 1, 13. *Et notione maxime propria,* τοῖς λίμβοις ἐπισπασάμενοι τὰ ῥεύματα, 3, 46, 8.

Ἐπισπαστικὸς, vim adliciendi habens, 4, 84, 6.

Ἐπισπεύδω, festinare, maturare iter, 27, 14, 2.

Ἐπισταθμεύω; ἐπισταθμευόμενοι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, hospitiis pressi a Romanis, 21, 4, 1. *conf.* ἀπιστάθμευτος.

Ἐπιστασία. *Mendose vulgo ex Bav.* μετ' ἐπιστασίας, *pro* ἐπιστάσεως, 2, 2, 2. *et* ποιούμενοι τὴν ἐπιστασίαν, *pro* ἐπίστασιν, 2, 40, 3.

Ἐπίστασις, ἡ; 1) collocatio vel statio (*ut sic dicam*) unius post alterum; τὴν ἐπίστασιν ἐπ' ἀλλήλοις εἶχον τὰ σκάφη, alia post aliam stabant naves, 1, 26, 12. *scil. i. q. quod* ἐπίστησαν *vel* ἐφίστασαν.

2) initium, exordium; ingressus, introitus; (*i. q.* ἀρχὴ *et* ὁδός;) ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐποιησάμεθα τὴν ἐπίστασιν, 1, 12, 6. *sic* ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν, 2, 40, 5. ἡ ἐπίστασις καὶ προκατασκευὴ τῆς ὅλης ἱστορίας, introitus et præparatio totius historiæ; (*quæ duobus prioribus Polybii libris continetur,*) 2, 71, 7. *sic* ἡ ἐπίστασις τῆς διηγήσεως, 5, 31, 2. (*Alias et vocabulo* ἔντασις *eadem notione utitur Polybius; nec tamen idcirco hoc pro illo substituendum videri debet, quæ suspicio oborta Ernesto erat, ut in Addendis ad Lexicon Polyb. significavit.*)

3) cum subsistimus, *vel* sistimus gradum, inhibemus cursum; *quo pertinet illa dictio,* ἐπίστασις ἐγένετο πρὸς τὸ παρὸν, *scil.* τῆς παρατειβῆς, *quæ antea fuerat* ἐπὶ πολὺ προβαίνουσα, 24, 3, 4. *quum jam longius progressa fuisset offensio Romanorum et Philippi,* inhibitio quædam nunc facta est *adventu Demetrii. Sic* τῶν δὲ περὶ τούτους γενομένης ἐπιστάσεως, nunc quum ad hos mora quædam incidisset, quum in his paulisper fuerit morandum, 14, 8, 10. ἐπίστασις γίγνεται τοῦ στρατεύματος, subsistit agmen, *Fr. gr.* 72. *Adde quæ de loco* 14, 9, 2. *et de* 6, 18, 8. *mox ad num.* 4. *monemus.*

4) *Sed præsertim* ἐπίστασις *dicitur, cum* subsistimus ad rem, et ei immoramur, ad eam considerandam et expendendam, et ut curam nostram ei impendamus; *hinc* animadversio, attentio, diligentia, cura, solicitudo, *et simil. Sic* ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα, 3, 1, 7. contemplatio et spectatio utriusque generis, *vel* quæ ex utroque genere paratur lectoribus a scriptore, *scil. cum enucleate res quæque exponuntur, et simul summa rerum capita brevi compendio, veluti tabula, oculis subjiciuntur lectorum.* ὅσοι μηδεμίαν ἐπίστασιν ἐποιήσαντο παρεῖδον, ita nemo animadverteret ejus adventum, 8, 30, 13. ἡ τῶν κατὰ μέρος ἀκριβὴς προεπιστάτουσα κατάπληξις ἀφῃρεῖτο τῶν ἀνθρώπων τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἐπίστασιν καὶ διάληψιν, adimebat hominibus animadversionem, attentionem, curam summæ rei, 40, 3, 1. μετ' ἐπιστάσεως, cum attentione, cum cura, diligenter, 2, 2, 2. (*ubi opp.* παρέργως.) *et* 22, 17, 2. *ubi opponuntur* ἐκ παραδρομῆς *et* μετ' ἐπιστάσεως. *Sic* οὐκ ἐκ παρέργου, ἀλλ' ἐξ ἐπιστάσεως, 3, 58, 3. *Rursus* αὐτόπται γεγονότες μετ' ἐπιστάσεως, 10, 11, 4. *Adde* 32, 19,

4. μετὰ πολλῆς ἐπιστάσεως, 33, 10, 3. *ni ibi* ἐπιτάσεως *legendum, quod tamen neutiquam urgere velim.* ἄγειν τινὰ εἰς ἐπίστασιν, attentionem alicujus in se trahere, attentionem ejus excitare, cogitationem, curam, solicitudinem ei injicere, 9, 22, 7. 10, 40, 4. 36, 2, 9. *et sic haud dubie corrigendum*, 2, 56, 6. *ubi mendose* εἰς ἔκστασιν *legitur.* ἣν παρ' ἑκάστοις ἐπίστασις ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐκ ὀκνηρὰ φρόνησις, 3, 61, 12. τοῦ πλήθους εἰς ἐπίστασιν παραγομένου ὑπὲρ τῆς παρασκευῆς, 40, 4, 4. μὴ δοῦναι χρόνον εἰς ἐπίστασιν, 4, 9, 2. *intelligi potest* tempus dare ad deliberandum de rebus suis, *quemadmodum in versione posuimus cum Casaub. sed ibi quidem pariter, ac fortasse ad narrationis connexionem aptius, intelligetur* ad subsistendum, ad sistendum gradum ex fuga. (*conf. supra, num.* 3.) ἀεὶ κατὰ τὸ πρέπον τῇ γραφῇ ποιούμενοι τὴν ἐπίστασιν, quavis occasione, quoad consentaneum est rationi hujus scriptionis, adnotabimus, 2, 40, 3. ἄξιος ἐπιστάσεως, notatu dignus, memorabilis, 11, 2, 4. κατὰ ταύτην τὴν ἐπίστασιν, si rem hoc modo expendimus, 6, 9, 12. διδόντες τὴν ἐκ τοῦ πάλαι ἐπίστασιν, animadversionem, *cum sensu proprio, tum tropico, i. e.* castigationem, (*aut, si mavis, ex num.* 3. inhibitionem, repressionem, quæ fiat a potestate vicina,) 6, 18, 8. τὰ τῶν πόλεων παράγματα ἀλλοιοτέρας ἔτυχε ἐπιστάσεως καὶ μεταβολῆς, graviorem nactæ sunt animadversionem, *Fr. gr.* 59.

Ἐπιστατεῖν τινος πικρῶς, acerbe imperare, 1, 72, 1.

Ἐπιστάτης, ὁ, 1) præfectus; οἱ τῶν ἱλιφάντων ἐπιστάται, 1, 40, 11. οἱ ἐπιστάται καὶ χιλίαρχοι, 5, 26, 5. 2) qui post, pone alterum stat in acie, (*ut* παρασπάτης, qui juxta, qui a latere stat,) 15, 18, 9. 18, 12, 5. 18, 13, 8.

Ἐπιστίλλειν. *Pro* ἐπιστελλειν παρεμβολαι, *quod* 30, 17, 15. *legebatur,* ἐπιστάλλειν *correxi cum Reiskio.*

Ἐπιστῆναι, *vide in* ἐφιστάναι.

(Ἐπιστολή. ἐπιστολὴν *pro* ἐπιστροπὴν *dabant vett. edd. cum nonnullis codd.* 3, 14, 7.)

Ἐπιστολογεάφος, *vel* ἐπιστολιογεάφος, ὁ, qui *regi* est ab epistolis, 31, 3, 16.

Ἐπιστρατεύεσθαι, exire cum exercitu adv. hostes, exercitum educere, 2, 19, 10.

Ἐπιστρατοπεδία, ἡ, locatio castrorum ex adverso hostis, 1, 77, 7. *et omnino* adventus hostis cum exercitu, 5, 76, 9.

Ἐπιστρατοπεδεύειν; ἐπὶ τὸ ἔρος ἐπιστρατοπεδεύσας, 5, 30, 4. τοῖς πολεμίοις, 1, 19, 5. *Rursus absolute, sed intelligendo* τῇ τῶν πολεμίων παρεμβολῇ, 5, 47, 5. τοῖς στενοῖς, 5, 61, 10.

Ἐπιστρέφειν, (*scil.* τὴν ναῦν, *vel* ἑαυτὸν) convertere navem, convertere iter, reverti, 1, 47, 8. 5, 57, 5. &c. ἐπιστρέψας πρὸς τὸ πέλαγος, versus altum conversa navi, 1, 50, 5. ἐπιστρέψαντες, (*scil.* τὰς ναῦς εἰς αὐτοὺς *vel* πρὸς αὐτούς) navibus in eos conversis, 1, 25, 2. ἐπιστρέψας πρὸς τὸν Ἄρατον, ad Aratum se convertens, 7, 11, 4. καθ' αὑτῶν ὁρῶντες ἅπαντα ἐπεστραμμένα, videntes omnia contra se esse versa, in suam perniciem conversa, 1, 71, 2. ἐπιστρέφειν ἐπὶ δίκην, 11, 22, 11.

Ἐπιστροφή, ἡ, 1) conversio; *hinc* ἐξ ἐπιστροφῆς, converso agmine, 5, 72, 8. *Sed in tacticis,* ἐπιστροφὴ *sigillatim ea est* conversio, ubi confertum quoddam corpus militum simul, in modum navis, sese ita convertit, ut quadrantem circuli describat ea conversio, *ut monui ad* 10, 21, 2. *Vide* 10, 21, 3. 12, 18, 3. *Atque sic accipiendum illud* ἐξ ἐπιστροφῆς, 1,

76, 5. *cui statim jungitur* περισπασμὸς, *quemadmodum duobus locis modis citatis, de quo* περισπασμῷ *conf.* 10, 21, 3.

2) animadversio, attentio, cura; μετὰ κοινῆς ἐπιστροφῆς καὶ δαπάνης, publica cura sumtuque publico, 4, 20, 12. τὴν ἐνδεχομένην ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τοῦ μέρους τούτου, quantam fieri potest curam huic rei adhibere, 26, 2, 10. 5, 93, 9. 10, 18, 7. *Adde Fragm. gr.* 60.

3) animadversio, castigatio, pœna; ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τῶν ἀδικημάτων, 4, 4, 8. 25, 6, 7. ἐπιστροφῆς τυγχάνειν, 4, 4, 4. 4, 24, 5. 28, 4, 7. ἐπιστροφῆς καὶ κολάσεως ἄξιος, 22, 17, 7. *Conf.* 26, 2, 6.

4) finis; (*alias* καταστροφὴ,) τὰ κατὰ τοὺς Αἰτωλοὺς τοιαύτην ἔσχε τὴν ἐπιστροφὴν, 22, 15, 15.

Ἐπισυνάγειν; οἱ ἐπισυναγόμενοι τῶν μισθοφόρων, qui insuper coacti erant, 1, 75, 2. 14, 2, 8. *Sic* ἐπισυναγαγόντες τοὺς Δυμαίους &c. 5, 95, 7. insuper congregantes, *scilicet præter mercenarios, qui mox ibidem commemorantur; ni malis* congregantes adversus *irruentes Ætolos.*

Ἐπισυνάπτειν; οἷς ἐπισυνάψομεν τὰς περὶ τὴν Αἴγυπτον ταραχὰς, 3, 2, 3.

Ἐπισυνθῆναι, αἱ, conditiones fœderi deincepe adjectæ, supplementum fœderis, 3, 27, 7.

Ἐπισύρειν, neglectim tractare, negligere; ἐπισυρόμενος, 16, 20, 3. ἐπισύροντες τοὺς πολεμίους *vulgo legebatur* 10, 15, 1. *pro quo* ἀποσύροντες (*scil.* ἀπὸ τῶν τυχῶν) *correxi cum Reiskio.*

Ἐπισυρμὸς, ὁ, mora, dilatio; εἰς ἐπισυρμὸν καὶ λήθην ἄγειν, 4, 49, 1. ὁ ἐπισυρμὸς τῶν οἰκετῶν, negligentia, socordia in munibus domesticis obeundis, 40, 2, 10. *Ernestus cum Valesio* abductionem *interpretatur.*

Ἐπισφαῖρα, ἡ; μάχαιραι ἐπισταμέναι μετ' ἐπισφαιρῶν, gladii impositis pro cuspide pilis coriaceis, 10, 20, 3.—" *Gloss.* Pugilli, ἐπίσφαιρα, *vitiose pro* ἐπίσφαιρα." *Ern.*

Ἐπισφαλὴς, periculosus; ἐπισφαλὴς πολιορκία, 1, 11, 10. ἐπισφαλεῖς καιροὶ, 1, 66, 12. τόποι, 1, 54, 3. ἐπισφαλέστατον ἴχειν χώραν, loco periculosissimo esse, 2, 28, 2.

Ἐπισφαλῶς εἶχον, in periculo erant, 6, 25, 4.

Ἐπισφραγίζεσθαι τὴν παρανομίαν διὰ τῆς συγκλήτου, curare ut rata fiat, ut confirmetur, 32, 22, 3.

Ἐπίσχειν; ἐπίσχετο, continuit se; *sic codex Bav.* 30, 17, 17. *pro* ἐπέχετο, *quod est editum.*

Ἐπιταγὴ, ἡ, mandatum, 13, 4, 3. 21, 11, 9. 30, 10, 6. ἐπιταγαὶ, imperata tributa, 21, 4, 1.

Ἐπίταγμα, τὸ, 1) postulatum; τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμάτων, 1, 31, 5. τὸ ἐπίταγμα ποιεῖν, 17, 9, 1. 2) τὰ ἐπιτάγματα, subsidiariæ manus, 5, 53, 5.

Ἐπίτασις, ἡ, τῶν ὄμβρων, vehementia imbrium, 4, 39, 9.

μετὰ πολλῆς ἐπιτάσεως *fortasse pro* ἐπιστάσεως *legendum suspicatus eram* 33, 10, 3. *ubi tamen ferri vulgata potest.* τὴν ἐπίφασιν τῆς ἐργῆς *in* ἐπίτασιν *mutaverat Ursinus, citra necessitatem,* 22, 17, 8.

Ἐπιτάττειν, 1) τινὰ τινὶ, locare post alterum, 1, 26, 12. τοῖς Αἰτωλοῖς ἐπιτεταγμένος, 16, 18, 8. qui Ætolos ducebat *vertit Valesius, cum debuisset* qui post Ætolos erat locatus *a læva.* 2) imperare, 8, 27, 2. 18, 20, 20. *tributa,* 3, 15, 10. *milites,* 6, 12, 6. αὕτη ἐπιτέτακται τούτοις ἡ λειτουργία, his id ministerium mandatum est, id muneris est impositum, 6, 35, 5.

Perperam vulgo 8, 27, 5. τὴν Φιλήμονι ἐπέταξαν ἐπὶ τὰς κωπηγίας *legebatur, pro* ἐπέταξαν.

Ἐπιτείνειν, *neutraliter*, intendi, au-

geri, crescere; ὁ ἀγὼν ἐπιτείνει, 15, 27, 1. τὰ τῆς ἀντιπολιτείας, dissensiones in repub. 28, 14, 1. *Sed compos.* συνεπιτείνειν *active sumitur*, τοῦτο τὸν ἀγῶνα αὐτῶν συνεπέτεινε, 3, 13, 1.) *Passive*, πολλαπλασίως ἐπιτεινόντες ταῖς εὐνοίαις, multo majori benevolentia eum complexi, 17, 16, 3.

Porro ἐπιτείνειν punire *interpretatur Ernestus, spectans* 35, 4, 6. *ubi* ἐπιτείνειν *quidem codd. dabant, sed id in* ἐπιτίνειν *Ursinus mutavit; neutrum recte: nos* ἐπιτίμησιν *suspicati sumus.*

Ἐπιτιμχίζειν; ἐπιτιμχίζον αὐτοῖς φρούριον, *Fragm. gr.* 105. *quod tamen an Polybianum sit dubitari potest. Pro isto verbo Polybius* ἐπιτοιχίζειν *amat.*

Ἐπιτελεῖν, perficere; τὸ πρωτεῖον, 1, 37, 7. τὸν πόλεμον, 1, 65, 2. τὰς πρεσβείας, 4, 15, 5. γάμους, 5, 43, 3. ἀσέβημα, 2, 58, 7. (*ubi alii vulgo* ἀπετέλεσαν, *minus recte.*) *Sic* 1, 54, 1. *pro* ἀπετέλεσε τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν, ἐπετέλεσε *videtur legendum. Conf.* 1, 59, 12.

In med. τοῦτο ἐπιτελεσάμενος, 1, 40, 16. 5, 108, 9. μαθὼν ἀσεβὲς ἐπιτελεσάμενος, 2, 58, 10.

Passive; τὰ κατὰ λόγον ἐπετελεῖτο περὶ τὴν μάχην, 1, 28, 5. ἐπιτελεσθησῶν τῶν διαλύσεων, 1, 66, 1. ἐπιτελεσθείσης τῆς μάχης, 5, 111, 8. ταῦτα τοῦτον ἐπετελέσθη τὸν τρόπον, 3, 84, 15. 3, 117, 1. 4, 72, 10. τῆς χρείας ἐπιτελουμένης, quum aderit rei exsequendæ tempus, 2, 49, 9.

Ἐπιτελὴς γίγνεται βουλεύσασι, consilium perficitur, 6, 15, 6. τὸν πρόθεσιν ἐπιτελῆ ποιεῖν, 18, 19, 7.

Ἐπιτέλλειν, oriri, *de sideribus*, 9, 15, 9.

Ἐπιτίμησιν, πάσας τὰς προειρημένας γνώμας, præcidere, incidere, contra dicendo removere, tollere, et facere ut eæ repudientur, 5, 58, 3. *Conf. Suid. in* ἐπιτετιμήμενος. τὴν ὁρμὴν τινος, præcidere, inhibere cursum orationis, 20, 9, 8. *Sic* ἐπιτίμησιν ἔτι λέγοντα, interpellare, sermonem alicui præcidere, 28, 19, 3. *Idem verbum* ἐπιτίμησιν *ex conject. restitui Polybio* 35, 4, 6.

Ἐπιτηδειωτικὸς, opportunus ad tenendum quod volumus, ad obtinendam victoriam comparatus; χάρακα ἐπιτηδειωτικώτατον ἔχων, 2, 29, 3. *ubi opponitur* χάρακα ἐπισφαλέστατον. ἐπιτηδειωτικὸς ζῆλος, felix æmulatio, æmulatio quam destituere successus non potest, 10, 25, 7. *Conf.* ἐπιτυγχάνειν.

Ἐπιτήδειος; οἱ ἐπιτηδειότατοι, selecti, maxime idonei, expeditissimi, 4, 57, 8. 4, 78, 9. 5, 13, 5. τοῖς ἐπιτηδείοις γράφουσιν παραγγέλλει, mandat expeditis, *vel* viris idoneis, 3, 64, 1. οἱ ἐπιτήδειοι τῶν φίλων, 3, 99, 5. *cf. ibid. ve.* 1. τὰ ἐπιτήδεια καὶ τἀναγκαῖα, 3, 79, 1 *sq. &c.*

Ἐπιτηδειότης, ἡ, τῆς περιστάσεως, opportunitas, 1, 48, 3. σίτου καὶ βελῶν καὶ τῆς ἄλλης ἐπιτηδειότητος πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευὴ, rerum ad bellum necessariarum, 2, 23, 11.

Ἐπίτηδες, *adverb.* consulto, deliberato, data opera; τῆς τύχης ὥσπερ ἐπίτηδες &c. 1, 86, 7. 2, 4, 3. 11, 6, 8. 20, 7, 2.

Ἐπιτηδεύειν, μαθὼν ἀπέπεσον, 1, 88, 3. τἀναντία τοῖς προειρημένοις ἐπιδεῖν, 5, 10, 11. 5, 11, 9.

Ἐπιτήδευμα, τὸ, τῆς τύχης, fortunæ institutum, 1, 4, 4. ars quam quis profitetur, 9, 20, 6 *et* 8.

Ἐπιτηρεῖν, observando exspectare; ἐπετήρει τὸν πλοῦν, commodum navigandi tempus exspectavit, 1, 44, 2. ἐπιτηρεῖν τὸν ἀνάπλουν τῶν πολεμίων. 1, 53, 13. καιροὺς καὶ τόπους ὑφορᾶς, 2, 26, 8. τὸν καιρὸν πρὸς παραχρῆμα, 1, 22, 11. καιρὸν πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 67, 1. *et nude*, τὸν καιρὸν ἐπετήρουν, 3, 72, 7. *Sic* 10, 35, 6. καιρὸν ἐπετήρουν *ex*

uno cod. Paris. adoptavi, pro simplici ἐπήρουν, *quod ibi vulgatum erat.*

Ἐπιτιθέναι, τέλος τοῖς πράγμασι, finem imponere, 4, 61, 3. τὸν μισθὸν τινί, 5, 18, 8.—"*in malam partem*, pœnas exigere. *Sic Cicero*, imponere plagam, vulnus: *Livius*, injungere pœnam, *&c.*" *Ern.*

ἐπιτίθεσθαι, adgredi; τινί, 1, 17, 10. 1, 79, 1. τοῖς πράγμασι, 2, 24, 1. τῇ στρατοπεδείᾳ, 9, 7, 7. *Conf.* ἐπίθεσις.

Ἐπιτιμᾶν τινι, 5, 54, 8. οἷς μὲν ἐπιτιμητέον, οἷς δὲ συγγνώμην δοτέον, 8, 1, 2. ἐπιτιμᾶν τινι περί τι, 8, 11, 1. ἐπιτετιμημένος ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ, 7, 11, 9.

Ἐπιτίμησις, ἡ, objurgatio, 6, 13, 5.

Ἐπιτιμητὴς ἀπαραίτητος, objurgator, vituperator inexorabilis, 12, 12, 4.

Ἐπίτιμιον, τὸ, (*ut* περίστιμον,) præmium, merces, *sed præsertim in malam partem, ut*, τῆς ἀγνοίας, peccati pœna, 5, 54, 11. *Plural.* ἐπίτιμια τυγχάνειν τοῖς μοιχοῖς, τοῖς δρασταῖς, 12, 10, 6.

Ἐπιτολὴ, ἡ, siderum ortus; Κυνὸς, 1, 37, 4. 2, 16, 9. 9, 43. 4. τῆς Πλειάδος, 4, 37, 2. 5, 1. 1. 9, 18, 2.

Ἐπιτρέπειν, τὰ καθ' ἑαυτὸν, sese dedere, 2, 11, 11. πάντα τὰ καθ' αὑτοὺς ἐπίτρεψαν τοῖς Ῥωμαίοις, 2, 35, 1. ἐπίτρεψαν ἑαυτὴν περὶ τῶν ὅλων, summam rerum illi permiserunt, 1, 62, 3. ἐπιτρέπειν τὰ ὅλα Μανίῳ, 20, 9, 10. ὁλοσχερέστερον ἐπιτρέψαντες αὐτῷ, *idem*, 5, 68, 2. τούτους ἐπίτροπον περὶ σφῶν, his imperium in se tradiderunt, 6, 8, 2. ἐπιτρέπειν τινὶ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, 1, 68, 11 *et* 13. 2, 39, 9. τῇ τύχῃ περὶ τῶν ἀποβησομένων, 30, 6, 6.

ἐπιτρέψαι τὸν ἄνθρωπον,—"pervertisse, in aliam sententiam traduxisse, 4, 84, (8.) *quod alias est* διατρέψαι. *Vereor ut sana sit lectio: dedisse videtur* ἐπιστρέψαι. *Defendit tamen Reiskius.*" *Ern. Nos* διατρέψαι *scripsimus.*

Ἐπιτρέχειν τὴν χώραν, incursare agros prædandi caussa, 3, 69, 6. 3, 88, 6. τὸ πεδίον, 4, 62, 1. 5, 8, 4. 24, 6, 6.

Ἐπιτρίβειν τινὰ, *aures* terere alicui, vellicare, solicitare, instigare aliquem, 4, 84, 8.

Ἐπιτροπεύειν, tutorem esse. ἐπιτροπεύων Φιλίππου, 2, 45, 2.

Ἐπιτροπὴ; ἐπιτροπὴν διδόναι, i. q. ἐπιτρέπειν; δόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, *scil.* Ῥωμαίων, fidei Romanorum se tradere, 2, 11, 8. (i. q. εἰς τὴν πίστιν, *ibid. vs.* 10.) 20, 9, 12. 36, 1, 2 *sq.* 36, 2, 1 *sqq.* ἐπιτροπὴν διδόναι περὶ σφῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος, 15, 8, 14. 26, 1, 2. διδόναι τῇ συγκλήτῳ τὴν ἐπιτροπὴν, rem ad senatum rejicere, arbitrio senatus permittere, 18, 22, 5. λαμβάνειν τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ διαλῦσαι τὴν στάσιν, 3, 15, 7.

Ἐπιτροπία, ἡ, tutela, 15, 31, 4.

Ἐπιτυγχάνειν, περὶ τῶν αἰτουμένων, consequi ea quæ petiimus, 21, 3, 8. ἐπίτυχε, consequaris propositum, 31, 21, 13. αἱ ἐπιτυγχάνουσαι ἐν τῷ ζῆν πράξεις, res in vita bene et feliciter gestæ, 6, 53, 2. *Cf.* ἐπιτυκτικός.

Ἐπιτυχὴς, felix, ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, 8, 15, 6. 10, 2, 5. κατὰ τὰς πράξεις, 5, 102, 1.

Ἐπιτυχία, ἡ, felicitas in exsequendis consiliis et in rebus agendis, 5, 14, 11. ἡ ἐν ταῖς μάχαις, 1, 6, 4. αἱ ἐπιτυχίαι, res bene gestæ, 6, 15, 7. 6, 54, 1. 40, 12, 7.

Ἐπιτωθασμὸς, ὁ, irrisio, sannæ, 3, 80, 4.

Ἐπιφαίνειν; 1) ἄρτι τῆς ἡμέρας ἐπιφαινούσης, 5, 6, 6. 2) ἐπιφαίνειν δὲ κατὰ τὸν ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ πρόοντα τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα, ostendit, præ se tulit. *Sic et ex cod. Peiresc. teneri poterat,* τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον ἐπέφαινε τέλειον, 24, 5, 5.

ἐπιφαίνεσθαι, τῆς κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολῆς ἐπιφαινομένης, 3, 113, 1. τῶν πρώτων ἐπὶ τὰ Δρέπανα νῆῶν ἐπιφαινομένων, 1, 49, 7. ἐπιφαίνεσθαι τοῖς πολεμίοις, subito adparere, 5, 109, 2. 31, 26, 10. ἐπιφανῆναι τοῖς πράγμασι, adesse rebus ipsis in ipso loco, 31, 20, 4.

Ἐπιφάνια, ὰ, 1) adparitio, conspectus; παραδεκοῦντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας, lucis ortum, 3, 94, 3. conspectus, adventus hostis; συμπνέοντων τῶν σκοπῶν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πολεμίων, 1, 54, 2. ἡ ἀπ' οὐρᾶς ἐπιφάνια, 2, 28, 3. αἱ ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφάνειαι, 3, 74, 2. ἐξ ἐπιφανείας ἐγένετο ἡ μάχη, 3, 68, 12. 3, 72, 2. αἱ ἔξωθεν ἐπιφάνειαι sc. τῶν πολεμίων, 8. 31, 2. τὸ παραδέξον τῆς ἐπιφανείας, 11, 21, 3. 18, 15, 7. πρὸς ἑκατέραν τὴν ἐπιφάνειαν, 2, 27, 7. πρὸς πᾶσαν ἐπιφ. 18, 15, 10. κατὰ τὰς ἐπιφανείας στρεφόμενοι πρὸς τοὺς παντλασίας, 3, 116, 10.

2) latus, *more geometrico*, quodvis latus figuræ, (*i. q.* πλευρὰ,) 4, 70, 9. *coll. vs.* 8. 6, 27, 3. ἡ ἐκτὸς ἐπιφάνεια, ἡ ἐντὸς ἐπιφ. τοῦ θυρεοῦ, 6, 23, 2 *sq.* *Hinc* ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, latus anterius, *i. e.* frons, 1, 22, 10. (*cujus respectu* duo latera *ibidem nunc non nude dicuntur* αἱ πλευραὶ, *quia synonyma sunt* πλευρὰ *et* ἐπιφάνεια, *sed magis signate* αἱ ἐκ τῶν πλαγίων πλευραί.)

3) species, externus habitus *corporis;* vultus; ξένη ἐπιφάνεια, mira species, mirus adspectus, 2, 29, 1. ταῖς ἐπιφανείαις οἷον ἀποτιθεμένους, 3, 60, 6. *Adde* 8, 21, 2. 11, 34, 9. 26, 5, 6. 27, 10, 1. *Conf.* ἐπίφασις.

4) gloria, celebritas, 6, 43, 7.

Ἐπιφανὴς, insignis, nobilis, notabilis, illustris; ἐπιφανῆς καὶ παράδοξος πρᾶξις, 1, 36, 3. ἐπὶ τῶν οἰκείων μετεβλάξη τις ἐπιφανὴς, 6, 53, 6. ἐπιφανέστατος τῶν πρὸ τοῦ, 10, 2, 2. τρεῖς ἄνδρες τῶν ἐπιφανῶν, 3, 40, 9. *ubi* ἐπιφανεστάτων *dat unus Flor.* τῶν νεκρῶν τοὺς ἐπιφανεστάτους, 3, 85, 5. ἐπιφανεστάτην παρεχόμενος χρείαν, 1, 78, 11. ἐπιφανεστ. πράξεις, 9, 1, 1. ἐπιφανέστατοι χειμῶνες, tempestates maxime insignes, 6, 44, 7. ἐπιφανέστατος τόπος, locus maxime conspicuus, 6, 53, 4. locus nobilissimus, celeberrimus, 9, 3, 7. ἐπιφανέστατοι καιροὶ, tempora memorabilissima, 26, 3, 9.

Ἔπίφασις, ὰ, 1) significatio; τῆς ἐναντιότητος, 4, 11, 4. τῆς ἐργῆς, 22, 17, 8. (*ubi* τὴν ἐπίφασιν *temere in* τὴν ἐπίτασιν *erat mutatum;*) τῆς ἀκριβείας, ostentatio, adfectatio diligentiæ, 12, 11, 4. ἡ ἐν ἑκάστοις ἐπίφασις καὶ στωμυλία, ostentatio, 9, 20, 6. πολλὴ ἐπίφασις εὐδαιμονίας, opulentiæ adfectatio, 32, 11, 7.

2) species oris et corporis; (*ut* ἐπιφάνεια;) ἠβῶμένου θαυμάσιος κατὰ τὴν ἐπίφασιν, (*nam sic jungenda ista verba,*) 11, 27, 8. ἐπίφασις βασιλικὴ, 4, 77, 3. κατὰ τὴν ἐπίφασιν ἔχειν ἐπισκύνιον, 26, 5, 6. (*ubi distingui videtur ab* ἐπιφάνεια; *nempe illa est* totus corporis habitus, *hæc* species oris et vultus.) δι' αὐτῆς τῆς ἐπιφάσεως, ipso vultu, 9, 13, 5.

3) species, *quatenus opponitur veritati;* κατὰ τὴν ἐπίφασιν, κατὰ τὴν ἀλήθειαν, in speciem, re vera, 14, 2, 9. 31, 5, 4.

Ἐπιφέρειν, τινὶ πόλεμον, 15, 18, 4. συμφοράν, 3, 4, 5. αἰτίαν, 5, 41, 3. 40, 5, 2. (*sic* αἱ ἐπιφερόμεναι αἰτίαι, impacta crimina, 31, 9, 5.) διαβολὴν, 3, 5, 4. ὀνειδισμὸν προδότου, 17, 15, 1. ἡ δυλία ὄνειδος ἐπιφέρει τοῖς ἔχουσι, 3, 81, 7. οὐκ οἶδα τοῦτο ὑμῖν ἐπιόντων οὐδένα, vobis exprobraturum, 9, 20, 5. τοῦ δαιμονίου τὴν αἰτίαν ἀμοιβὴν αὐτοῖς ἐπιφέροντος, 1, 84, 10.

ἐπιφέρεσθαι, navi advenire, 10, 1, 8. εἰς ἐμβολὴν, invehi, im-

tum facere in navem hostilem, 16, 3, 12. ἐπιφερόμενοι ἱππεῖς, irruentes equites, 3, 65, 7. τῶν ἱππ. ἐπιφερ. ταῖς ἴλαις, turmatim irruentibus; 9, 3, 2. οἱ κατόπιν ἐπιφερόμενοι, a tergo imminentes, 1, 76, 8. *Et sic generatim*, imminens, sequens, futurus, instans; *ut* ἡ ἐπιφερομένη θερία, insequens, proxima æstas, 1, 25, 7. ἐπιφέρεται κίνδυνος, imminet, 2, 23, 7 *et* 13. ἡ ἐπιφερομένη τοῖς Ἕλλησι πυρίτωσις, 9, 32, 11. αἱ ἐπιφερόμεναι χρεῖαι, futuri usus, 3, 88, 2. τὰ ἐπιφερόμενα, consequentia, quæ nunc subjicientur porro, 3, 6, 8.

τῶν πολλῶν ἐπιφερομένων πάλιν, rursus clamitantibus, urgentibus, *vel* in eam euntibus sententiam, *ferendum esse auxilium*, 29, 9, 5.

Ἐπιφθέγγεσθαι, adjicere verba; τὸν αὐτὸν λόγον, 3, 85, 4. 12, 15, 4. λόγον τοιοῦτον, 13, 7, 6. 30, 16, 5. ὑπέρ τινος τὸν ἀρμόζοντα λόγον, 18, 24, 1.

Ἐπιφορά, ἡ; *de impetu vel* impressione *hostium; κατασπλαγχνίσας τὴν ἐπιφοράν*, 3, 65, 7. στέγειν τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων, sustinere, 3, 53, 2. ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀλογωτάτων ζώων, 6, 6, 8. *Adde Fr. gr.* 61. *De rebus inanimatis;* ἡ ἐπιφορὰ καὶ ὁρμὴ τοῦ χειμῶνος, ingruens vis hiemis, 5, 51, 1. ἐπιφοραὶ ὄμβρων, 4, 41, 7. 9, 16, 3. δακρύων, 15, 26, 3. *Sed* ἡ ἔχουσα ἐπιφορὰ τῆς εὐδαιμονίας, est copiosa invectio opum in urbem, 5, 90, 4.

Ἐπιφύειν, (τινί) ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν, ambabus manibus aliquid amplecti, 12, 11, 6. ἐπιφύονται μαλακίαι ταῖς ψυχαῖς, 1, 81, 7.

Ἐπιχαλᾶν τὸ καλάδιον, 34, 3, 5.

Ἐπιχειρεῖν, πράγμασι, ἔργοις, 1, 12, 7. 3, 44, 10. πολιορκεῖν, 1, 24, 13. 4, 37, 4. *et sic cod. Bav.* 1, 82, 11. πολιορκεῖν ἐπιχείρουν, *ubi alii* ἐπῆκτο. *Rursus cum infin.* 1, 47, 3. *et sæpe alias. Sic* 1, 7, 2. Μεσσήνην ἐπιχείρουσιν παράστασθαι, *ubi tamen vett. codd. omnes* παράστασθαι *habent, quod si teneas, Μεσσήνη fuerit legendum pro Μεσσήνην.*

Ἐπιχείρημα, τὸ, molitio, 4, 15, 11. *alii* ἐγχεῖρ.

Ἐπιχείρησις, ἡ, argumentatio; κατὰ τὸν εἰκότα λόγον πιστώσηται τὴν ἐπιχείρησιν, 12, 8, 4.

Ἐπίχυρον, τὸ; *plur.* τἀπίχυρα, τὰ ἐπίχυρα, præmium, merces, *in malam partem*, 4, 79, 3. 8, 14, 5 *sq.* καμίζεσθαι, 4, 63, 1.

Ἐπιχύειν; τοσούτων μοι πραγμάτων ἐπικεχυμένων, cum tot alia mihi negotia incumbant, 8, 11, 13. *ex Theopompo.*—" *Forsan* ἐπικειμένων." *Ern.*—*Equidem vulgatum non solicitaverim.*

Ἐπίχυσις; αἱ ἐκ τοῦ νότου ἐπιχύσεις, *ex Valesii conj.* 16, 21, 12.

Ἐπιχωρεῖν, concedere, permittere, 4, 17, 8.

Ἐπιχωριάζειν; ὁ τρόπος ἐπιχωριάζει παρ' αὐτοῖς, domesticus, vulgatus apud eos est hic mos, 6, 46, 3.

Ἐπιχώριος; *i. q.* ἐγχώριος; ἐπιχώριοι οὐ μόνον τοὺς τῶν ἀνθρώπων στάσεις, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη πάλλιστα γινώσκουσιν, 9, 25, 3.

Ἐπίχυσις, ἡ, adgestio humi, 4, 41, 9.

Ἐπιψαύειν πραγμάτων, leviter attingere, strictim exponere, 2, 1, 4. 4, 1, 8, 14, 12, 5. *quod* ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν *dicit* 1, 13, 8.

(Ἐπιψηφίζεσθαι, decernere, 4, 16, 3. *sed ibi temere et invitis MStis* ἐπιψηφισ. *editum erat pro* ἐψηφισ.)

Ἐπιτειχοδομεῖν φρούριον *dicitur*, qui arcem contra aliquem struit, ut inde eum oppugnet, 2, 46, 5. 2, 54, 3.—" *ut* ἐπιτειχίζειν *apud Demosth.*" *Ern. Cf.* 4, 37, 6. *Nude* ædificare, *vel* inædificare *exponitur, scil. in aliena regione*, 3, 27, 4.

Ἐπιτίλλειν, in brevia incidere,

terræ illidi, 1, 20, 15. 1, 51, 8. 4, 41, 2..

Ἐπομένως τούτοις, proxime post hæc, 4, 1, 7.

Ἐπονείδιστος, δουλεία, turpis servitus, 4, 31, 8. 11, 12, 3. βίος, ignominiosa vita, 11, 2, 7. ἐπονειδίστους ποιῶν τὰς ἑαυτῶν περιπτώσεις, 11, 2, 11.

Ἐπονειδίστως ψόγων, cum probris vituperare, 1, 14, 5. διαφθείρεσθαι, turpiter, ignominiose perire, 14, 5, 11.

Ἐπονομάζων; ἡ ἄκρα ἡ Ἑρμαία ἐπονομαζομένη, quæ a Mercurio nomen habet, 1, 29, 2.

Ἐπόπτευε videre, v. c. parentes, 10, 18, 3.

Ἐποπτεύων, inspicere, πάντα, 5, 69, 6. τὰ κατὰ τοὺς Ἕλληνας, res Græcorum, 31, 23, 10. 31, 12, 13.

Ἔπος; ὡς ἔπος εἰπεῖν, ut verbo dicam, prope dixerim, vere dicas, 1, 1, 2. 2, 21, 8. 5, 33, 7.

Ἐπουρεῖν; ἐπουρήσαντες, secundo vento usi, 2, 10, 6. (*Sic* κατουρεῖν.)

Ἐπoχή, ἡ κατὰ τὸν πόλεμον, cessatio belli, 38, 2, 3. μετ' ἐπoχῆς, inhibito cursu; *in decursione equestri*, 10, 21, 4.

Ἑπτάρης, ὁ, 1, 23, 4. 16, 3, 7. 16, 7, 1.

Ἐπῳδή; πάσης ἐπῳδῆς πεῖραν ἐλάμβανον, omnis generis incantationum periculum fecerunt, *Fr. gr.* 63.

Ἐπώνυμος; φυλὴν ἐπώνυμον ποιῶν τινι, tribui nomen ab aliquo imponere, 16, 25, 9. οἱ ἐπώνυμοι τῶν ἀρχηγετῶν, *ibid.* τὰ ἐπώνυμα, cognomina locorum; συγχέασθαι ἱερεῖς, ἔρεις, χώρας, ἐπωνύμους, 5, 21, 7.

Ἐρᾶν; ἐρῶν, *absol.* amoribus indulgens, 24, 5, 9. ὁ ἐρώμενος, amasius: ὥστε πολλοὺς ἐρώμενον ἀγοραζόντας παλάττου, 32, 11, 5. *Philippus* κοινός τις οἷον ἐρώμενος ἐγίνετο τῶν Ἑλλήνων, 7, 12, 8.

Ἔρανος, ὁ; ἐράνους ἐπιφόρους ποιῶν, 38, 3, 10.—"debitorum solutionem differre, *scil. necessitatem solvendi.*" *Ern.*

Ἐρασταὶ τῆς περιφόρας τῶν Ἀχαιῶν, 2, 43, 3.

Ἐργάζεσθαι; εἰργάζετο πολλὰ παρὰ τὸν χρόνον, 1, 31, 2. ἀπὸ τοῦ σώματος εἰργασμένος, qui corpore quæstum fecit, 12, 13, 2. φίβδον εἰργάσατο τοῖς ἔξω, 3, 51, 13. *ubi tamen* ἐπεργάσατο *legendum puto, quod ex MStis pro simpl. verbo edidi* 10, 2, 12.

Ἐργάτης; ὁ ἐργάτης βοῦς, 3, 93, 4.

Ἐργασία; αἱ ἐκ τῆς θαλάττης ἐργασίαι, quæstus e mari, 4, 50, 3. τὴν ἐργασίαν ποιεῖσθαι, opus facere, *de cuniculis*, 5, 100, 4.

Ἐργαστηριακοὶ καὶ βάναυσοι ἄνθρωποι, opifices, 38, 4, 5.

Ἐργαστήριον πολέμου, 10, 20, 6.

Ἐργαστικὸς; οἱ ἐργαστικοί, *distinguuntur a* τοῖς πολιτικοῖς, 10, 16, 1. *Sunt iidem qui* χειροτέχναι, 10, 17, 6. *Sic apud Plutarch. in Camill. c. 38. distinguuntur* τὸ βάναυσον *et* τὸ ἀστεῖον.

Ἔργον, τὸ; τυρρήνιον ἔργον, 5, 11, 6. θυμοῦ λυττῶντος ἔργον, 5, 11, 4. ἀνδρὸς ἔργον οὐδὲν, 32, 25, 9. μανίας ἔργον, 17, 3, 8. τὰ κατὰ πόλεμον ἔργα, 1, 6, 6. 2, 20, 9. 15, 9, 4.

In oppugnationibus τὰ ἔργα, *ut apud Romanos* opera, *dicuntur* omne genus munitionum, machinarum operumque quibus utuntur oppugnatores adversus eos qui in urbe sunt; ἔργα καὶ μηχαναί, 5, 3, 6. συνιστάμενοι κατὰ διττοὺς τόπους ἔργα, προστήσαντο τὰς μηχανάς, 1, 38, 8. προστήσαν ἔργα τῇ τύχῃ καὶ μηχανάς, 5, 3, 6. 1, 42, 8 *sq.* 3, 18, 4. τρία ἔργα προσῆγον, 22, 10, 2. *scil.* προβοῦς, *arietes, ibid. vs.* 1. προσφέρειν ἔργα καὶ τὰ τύχη καταβάλλειν, 1, 24, 12. συνίστασθαι ἔργα καὶ πολιορκίαν, 1, 30, 5. 4, 56, 7. *Quænam sint* ἔργα, *quæ* 9, 41, 12. *commen-*

morantur, fusius ibidem in præcedentibus exponitur. ὁ ἐν τοῖς ἔργοις περιπατῶν, 5, 4, 7. de cuniculis agendis dicitur, sed ibi ἔργον vulgato sensu accipiendum videtur, quo dicimus opus facere. *cf. 5, 100, 4.*

Ἐργασία, ἡ, operum conductio, 6, 17, 5.

Ἐρεθίζειν; lacessere *hostem*, 1, 19, 2. 1, 40, 6. *&c.* τὰ ἕλκη ἐρεθιζόμενα, ulcera irritata, inflammata, 1, 81, 6.

Ἐρείδειν; ἐρείσαντες τὰς μαχαίρας πρὸς τὴν γῆν, inniti facientes terræ, 2, 33, 3. ἤρεισαν τὰς σχιδίας εἰς τὴν γῆν, firmarunt ad terram, 3, 46, 1.

Ἐρῆν ὑγιλόμενον, 4, 5, 7.

Ἐρείπεσθαι, ruinam minari; πύργος ἐρειπόμενος, 1, 42, 10.

Ἐρείπια, τὰ, ruinæ, rudera, 5, 102, 6. *scil. ex Casauboni ingenio, qui ibi pro* ἐν τοῖς Πιερικοῖς, *quod codices dabant,* ἐν τοῖς ἐρειπίοις *edidit.*)

Ἔρεισμα, τὸ, adminiculum quo quis nititur in difficili gressu, 3, 55, 4. τὰ ἐρείσματα, sublicæ quibus fulciuntur cuniculi, fulcimenta, 5, 4, 8. 5, 100, 5. 16, 11, 5.

Ἐρέσθαι, interrogare; *in impers. passim* ἤρετο, *pro* ἤρετο, *editum erat ex mendosis libris, ut 7, 5, 5. 10, 18, 8. &c. sed alibi in verum* ἤρετο *consenserunt libri, ut 7, 3, 5. 16, 34, 5. 17, 17, 1. &c.*

Ἐρευνᾶν; ἐρευνασάτω μεγαλείους ἡσυχίας *&c.* 4, 31, 6.

Ἔρημος, *in fæm.* ἔρημος πόλις, 3, 51, 11. 9, 8, 9. στρατοπεδεία, 3, 68, 2. σπείρας ἐρήμους ἐκ τῶν κατέντων οἴκων, 2, 67, 2.

Ἐρημοῦν; ἐρημωθέντες τῆς τῶν ἑστιῶν χερσίς, nudati, 11, 33, 3.

Ἐρίζειν; ἔθνος περὶ τῶν Φλεγραίων πεδίων ἐρίσαν, 3, 91, 7. *Perperam vulgo* ἐρίσαν.

Ἐρινύς καὶ πομπαί, 24, 8, 2.

Ἔρμαιον, insperatum lucrum; νομίσας ἔρμαιον εἶναι, 3, 104, 6. 22, 18, 3. ἔρμαιον ἡγησάμενος τὴν ἐπιταγήν, 13, 4, 3.

Ἐρρωμένως, fortiter; διαμάχεσθαι, 1, 45, 7. 1, 76, 6. κινδυνεύειν, 2, 28, 10. ἐρρωμένως τὸν βίον μετήλλαξε, fortiter (pugnans) occubuit, 2, 1, 8.

Ἐρύκειν τὸν πόλεμον τῆς Μακεδονίας, propellere a Macedonia, *Fr. hist.* 29.

Ἔρυμα, τὸ, (*i. q.* φρούριον) munimentum, castellum, 4, 52, 7. 23, 11, 4.

Ἐρυμνός; ἐρυμνοὶ τόποι καὶ δύσβατοι, munita loca, *scil. natura munita, i. e. colles*, 1, 30, 8. λόφος ἐρυμνός, 3, 83, 1. 4, 57, 5.

Ἐρυμνότης, ἡ, καὶ τραχύτης τῶν Ἄλπεων, altitudo difficilis accessu, 3, 47, 9. ἐρυμνότης καὶ δυσχωρία τῶν τόπων, 3, 48, 5.

Ἐρχεσθαι; παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ ἐκπεσεῖν, 2, 55, 4. *Sic* 1, 45, 14. 10, 12, 11. *Spicileg. ex lib.* 11. *Et absque artic.* παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀπολέσαι τὰ πράγματα, 1, 43, 7. *ni intercidit τοῦ. olim* εἰς τὸν τυχεῖν ἦλθον διατροπήν, 1, 53, 6.

Ἑστώς, ἡ, *collective*, vestes, vestitus, 6, 7, 5. *i. q.* ἐσθῆτες, *ibid. vs. 7.*

Ἑστία, ἡ, τῆς δυναστείας, sedes imperii, 5, 58, 4. ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν δέχεσθαί τινα, publico hospitio excipere, 29, 5, 6. ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν καταφυγών, ad communem urbis aram confugit, ad aram quæ in curia erat, 30, 8, 4. ad penetrale urbis *interpretatus est Vales. Confer Ind. Histor. in* Vesta.

Ἑστιᾶν, hospitio excipere; ἑστιάσας τοὺς ἡγεμόνας, 4, 73, 3. 5, 14, 8.

Ἑστὼς λογισμός, ratio certa, 3, 105, 9. *conf.* ἑστάναι.

Ἑσχάριον, τὸ, craticula, basis turrium, 9, 41, 4.

Ἑσχατιάν, *cum gen.* πόλις ἐσχατιάνουσα τῆς Ἀρκαδίας, in Arcadiæ extremitate sita, 4, 77, 8.

Ἐσχατιά, ἡ, extremitas; πᾶσαι ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾶς τῆς τῶν Ῥοδίων Περαίας, 27, 6, 6. αἱ ἐσχατιαί, *idem fere quod* τὰ πέριξα, 4, 3, 10. 4, 70, 3. *Sic* οἱ περὶ τὰς ἐσχατιὰς τόποι τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, extremitates, remotiora loca terræ, 3, 58, 2 *et* 5. *pro quo* τὰ πέριξα *dicit vs.* 7.

Ἔσχατος; μεθ' ἕσχατον ὀλίγῳ καὶ συγγνώμην τόπον καταλιπεῖν, 30, 8, 3. τὴν ἐσχάτην τείχων, 1, 87, 3. 18, 35, 6.

Ἐσχάτως διακεῖσθαι, ad extremum, ad extrema mala redacti, 1, 24, 2.

Ἔστω, 2, 5, 4. *primi editoris culpa in* ἴστω *vulgo erat corruptum.*

Ἑταιρεῖαι, clientelæ, cum quis multos habet θεραπεύοντας αὐτὸν καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ, 2, 17, 12. ἡ ἑταιρεία, sodalitas, 5, 29, 6.

Ἑταιρεῖν, meretriciam exercere, 12, 13, 1.

Ἑταιρεύων; ἑταιρευόμενος, meritorius puer, 8, 11, 10.

Ἑταιρικὸς; ἑταιρικὰ ἵππος, 16, 18, 17.

Ἑταῖρος; οἱ ἑταῖροι προσαγορευόμενοι ἱππεῖς, 5, 53, 4. 31, 3, 7.

Ἑτερόγλωττοι, diversarum linguarum homines, 24, 9, 5.

Ἕτερος. παρ' ἑτέροις *mendose vulgo, pro* παρ' ἑκατέροις, 2, 69, 7. *conf. ibid. vs.* 3.

Ἐτήσιος; οἱ ἐτήσιοι *scil.* ἄνεμοι, *vel* τὰ ἐτήσια *scil.* πνεύματα; Etesiæ venti; τοῖς ἐτησίαις, 4, 44, 6. τῶν ἐτησίων ἤδη πνεόντων ἰσχόντων, 5, 5, 3. τῶν ἐτησίων ἐπιτεινόντων, 5, 5, 6.

Ἔτι; ἔτι δὲ *idem valet simpliciter quod* καὶ, *nec habet vim augendi*, 2, 63, 5. *Potest verti* pariter, *ut*, 5, 105, 3. 11, 10, 3. *et sæpe alias.*

ἔτι *particula confusa fortasse cum verbo* ἐστὶ, 1, 57, 2. *Confusa et commutata cum particula* ὅτι, 2, 10, 8. 2, 64, 3. 3, 1, 1. 3, 29, 6. 3, 30, 2. 3, 54, 7.

Confusa cum præpositione ἐπὶ; *vide* 1, 55, 10. 5, 42, 1. 5, 47, 1. 5, 105, 3. 18, 8, 5. *Præsertim, ubi post* νυνὶ δὲ *adjicitur* ἔτι. (*quod amat Polybius; vide* 5, 46, 12. *et loca ibi citata*) *temere ista particula a librariis in* ἐπὶ *passim mutata est, ut* 5, 46, 12. 8, 7, 4. 9, 7, 7. *Eadem partic.* ἔτι *confusa cum* ἔτος, 3, 107, 4. 3, 114, 6. 23, 2, 6. 25, 4, 6. *Verba* ἔτ' ἂν *temere vulgo adsuta et intrusa erant* 2, 52, 7. *ex cod. Bav.*

Ἑτοιμάζων; ταχέως ἑτοιμασθέντων, 1, 59, 9. *ubi vulgo mendose* τάξεως. τὰ πρὸς τὸν πολέμου ἑτοιμάζον, 1, 38, 3. ἑτοιμασμένοις σάλπιγξιν, cum paratas haberent tubas, 8, 32, 7. *Perperam* ἑτοιμασθέντες *editum erat pro* ἑτοιμ. 3, 72, 6. *Conf.* 3, 75, 7. 3, 105, 11. &c.

Ἕτοιμος; *cum infin.* ἕτοιμοι πολεμῆσαι ἦσαν, 1, 62, 1. *In fœmin.* τῆς ἀφιλείας ἑτοίμου προφαινομένης, 1, 49, 5. εἰσαγωγῆς ἑτοίμου, 4, 38, 9. πλήμμυρας ἑτοίμους ἔχοντες, 4, 18, 3. *ubi tamen codd. nonnulli* ἑτοίμως, *ne sic quidem male; nam et* ἐλπὶς ἑτοίμη *communi consensu dant omnes* 3, 96, 3. *Rursus vero* 5, 79, 1. ἑτοίμους παρασκευὰς, *alii* ἑτοίμως.

ἐξ ἑτοίμου ποιεῖν τι, promte aliquid facere, 25, 9, 4. 27, 6, 10. πᾶν ἐξ ἑτοίμου παραγγέλλειν, omnia sine cunctatione imperare *sociis*, 3, 12, 6. καθάπερ ἐξ ἑτοίμου φέρει τῆς νίκης ὑπαρχούσης, quasi parata victory, 2, 68, 6. τὴν ὕπαρξιν ἐξ ἑτοίμου περιέλαβε, ex facili, ex parato accepit, 16, 34, 8. ἐν ἑτοίμῳ ἔχειν, in parato habere, 2, 34, 2.

Ἑτοίμως διακεῖσθαι πρὸς πᾶν, ad omnia *facienda* paratum esse, 3, 13, 2.

Ἕτος; *dativus* ἔτει *subinde perperam in* ἔτι *mutatus; vide supra in* ἔτι.

Εὖ; ἐὰν πως αὐτοῖς ὁ θεὸς ᾧ δῷ, 4, 21, 11.

Εὐαγρία, ἡ, felix venatio, felix captura, 8, 31, 6.

Εὐάγωγος, docilis, flexibilis, 17, 10, 7. πρὸς πᾶν, 11, 29, 9.

Εὐάρμοστος; εὐαρμοστότερος πρὸς πάντας καιρούς, 21, 5, 5. *de classis præfecto.*

Εὔβατος τόπος (*in monte*) καὶ γεωγήσιμος, pervius, accessu facilis, 1, 56, 4. 10, 29, 4. 11, 18, 4.

Εὐγενὴς, οἱ εὐγενῆς ὄρνιθες, galli gallinacei generosi, ad pugnam alacres, 1, 58, 7.

Εὐγενῶς ἀσπαζῶν, 3, 117, 4.

Εὐγεφύρωτος τόπος, aptus ponti struendo, 3, 66, 5.

Εὐγνωμοσύνη, ἡ, lenitas, facilitas ad dandam veniam, 5, 10, 2. *Eddem sententid vide an* εὐγνωμοσύνῃ *fortasse pro vulgato* ἀγνοίᾳ *legendum sit* 15, 19, 3.

Εὐγνώμων, lenis, benignus; εὐγνωμονέστερος, 2, 57, 8.

Εὐδαιμονία, opulentia, opes; *urbis*, 1, 7, 2. 2, 8, 4. 2, 18, 4. *populi*, 2, 38, 9. 3, 111, 9. τῶν πολιτῶν περὶ τοὺς ἰδίους βίους, 1, 7, 8.

Εὐδαίμων, opulentus, εὐδ. πόλις, 2, 7, 5. χώρα, 3, 87, 3. 3, 90, 7. εὐδαιμονεστάτη πόλις, 2, 7, 11.

Εὐδία, ἡ, cœli serenitas; τηρῶν τὴν εὐδίαν, 1, 60, 8. εὐδίαν ἴσχυε ὁ πόλεμος, 10, 10, 3. τὸ κοινὸν ἐν εὐδίᾳ τιθεὶς, 4, 31, 6.

Εὐδιάκοπος, facile dissecandus; διορμὰς, 3, 46, 4. *Vide voc. seq.*

Εὐδιάκοπτος χιὼν, nix facile perrumpenda, vestigio cedens, 3, 55, 1. *Utrumque vocab. ab eodem verbo* διακόπτω, *quemadmodum v. c. a* γράφω *pariter* ἔγγραφος *et* ἄγγραπτος *formatur.*

Εὐδιαπόρευτος, facile *ad usum aliquem* instruendus, adcommodandus, 8, 36, 9.

Εὐδιάλυτος, ad pacem pronus, 29, 5, 5.

Εὐδιάστατος χάραξ, facile divellendus vallus, 18, 1, 9.

Εὐδοκῶ, τινὶ, adquiescere in aliqua re, probare rem, (*ut sit* εὐδοκῶ τούτῳ, hoc mihi placet,) 2, 38, 7. 3, 8, 7. 4, 22, 7. 8, 14, 8. 22, 13, 6. *Adde* 36, 1, 2. *Pariter,* εὐδοκεῖν ἐν τινὶ, *ut* ἃ Τῖτα ποιῆται συνθήκας ἐν αἷς εὐδόκησεν, fœdus quod illi placuit, in cujus conditionibus illa adquievit, 2, 12, 3. *Rursus* εὐδοκῶ *sequente infinitivo,* placet mihi ut hoc fiat; ὅστι πάντας εὐδοκῆσαι στρατηγὸν αὐτῶν ὑπάρχειν Ἱέρωνα, 1, 8, 4. 7, 4, 5. οὐκ εὐδόκουν εἰσφέρειν τὸ τρίτον τῶν κτήσεων μέρος, non placebat eis ut tertiam partem possessionum conferrent, 5, 93, 7. εὐδοκῶ διαιρεῖσθαι, mihi placet caussam meam disceptare, 18, 35, 4. *Porro cum participio, ut* εὐδοκοῦσι τὴν πολιτείαν μετειληφότες, placet ipsis, gaudent se civitatis participes factos, 2, 38, 4. κρατήσαντες τούτων οὐκ εὐδοκίμουσιν, non erunt contenti devicisse Achæos, 2, 48, 2. τὴν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν οὐκ εὐδοκήσει ἂν τοῖς Πελοποννησίων ἔρως περιληφθῆναι, 2, 49, 3. *Denique, eddem semper sententid, dicitur* εὐδοκεῖ μοι τοῦτο; *certe sic est* 20, 5, 10. τοῖς Θηβαίοις οὐχ ὅλως εὐδόκει τὸ γεγονός.

Passive; εὐδοκεῖσθαι ἐπί τινι, (*i. q.* εὐδοκῶ τινι) contentum esse, probare aliquid, *ut,* Συρακουσίους εὐδαιμῶς εὐδοκουμένους ἐπὶ ταῖς τῶν στρατιωτῶν ἀρχαιρεσίαις, 1, 8, 4. *Et* εὐδοκεῖσθαι τινί; εὐδοκούμενοι τοῖς ὑποκειμένοις, 3, 31, 6. εὐδοκούμενοι τῇ πόλει, contenti civitate, probantes statum civitatis, 27, 3, 5. *Et inversa ratione,* διαλύσεις εὐδοκούμενα αὐτοῖς, 1, 6, 3. 1, 88, 4. 5, 55, 10. πίστεις εὐδοκούμεναι ἀμφοτέροις, 2, 49, 9. *&c. Ita et absolute,* κατάστασις εὐδοκουμένη, status quo contenti esse possumus, status tolerabilis, 1, 71, 3.

Bene Ursinus 22, 6, 8. *correxit* εὐδοκεῖτι τούτῳ μᾶλλον, *cum fuisset* ἠδοκεῖτι *in MStis, quod cum Reiskio ex* ηὐδοκεῖτι *ortum*

suspicari liceret, nisi constanter in hoc verbo, apud Polybium certe, neglectum augmentum videremus.

Εὐδοκιμεῖν, bona fama frui, in existimatione esse, παρὰ τῷ πλήθει, 1, 9, 2. 1, 52, 1. 4, 4, 3.

Εὐδοκουμένως ἐκείνῳ, ut ei placet, ex illius sententia, 18, 34, 10.

Εὐδοξία, ἡ; τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος *ex scriptura codicis Paris. E.* 6, 57, 6. τὸν εἴκοσιν ἐπανήκοντα μετὰ θειότερον καὶ τῆς ἀπάσης εὐδοξίας, 3, 19, 12.

Εὔκτης; εὔκτους αὐτοὺς παρεσκεύασεν, firmos validosque reddidit, 3, 88, 2.

Εὔελπις, bonæ spei plenus; ἦν λελειμμένη τις εὔελπις παρὰ τοῖς πολλοῖς, 1, 32, 6. εὔελπις γενόμενος ἐπὶ τῷ δοκεῖν &c. 2, 27, 4. ἅπαντες εὐέλπιδες ἐγενήθησαν, 21, 2, 11.

Εὐελπιστία, ἡ, 11, 3, 6. 18, 5, 10.

Εὐεξία, ἡ, 1) bona, robusta et valida habitudo corporis; πύκναι διαφέρουσαι ταῖς εὐεξίαις, 1, 57, 1. 39, 2, 11. *Tropice, de* felici et florente statu reip. 20, 4, 1. 2) dexteritas, solertia; 1, 60, 10. ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 3, 6, 12.

Εὐεπάγωγος, πρός τι, 31, 13, 5.

Εὐεπίβετος, *de homine*, τοῖς πολεμίοις, insidiis et invasioni hostium obnoxius, 4, 74, 4. τόποι εὐεπίβετοι, loca ubi facile ex insidiis peti et subito opprimi possumus, 4, 19, 12.

Εὐεργετεῖν τινά, beneficiis adficere aliquem, 32, 23, 5.

Εὐεργέτημα, τό, beneficium; 30, 11, 1. *conf.* 30, 4, 13.

Εὐεργετικός, beneficus, liberalis; εὐεργετικώτατος, 7, 8, 6.

Εὔοδος, *regio* facilem aditum et facilem adgressionem ab hostibus habens, 1, 26, 2. 3, 100, 8. 14, 1, 15.

Εὔζωνος στρατιά, expeditus exercitus, 3, 35, 7. οἱ εὔζωνοι, expediti milites; *sæpius.*

Εὐήθης, stultus; 4, 4, 4. 4, 17, 2. 9, 29, 9. εὐήθης καὶ παιδικὸν πρᾶγμα, 4, 17, 1. εὐηθέστατος, 4, 26, 4.

Εὐήθως πιστεύειν, 4, 10, 1. εὐήθως καὶ παιδικῶς, *Fr. gr.* 66.

Εὐηκόως διακεῖσθαι πρὸς τὸ λεγόμενον, 27, 6, 7.

Εὐημέρημα, τό, res bene gesta, felicitas, victoria, 3, 72, 2. *Vide voc. seq.*

Εὐημερία, *idem*, 7, 9, 10. opulentia *urbis*, 10, 31, 6. *ubi invitis MStis nostris Casaubonus* εὐπορίαν *edidit.*

Εὐθανατεῖν, honeste mori, 5, 38, 9.

Εὐθεῖα, ἡ, *scil.* γραμμή; τοὺς πλαγίους συνεχῶς τοιούτοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας ἐξέτυπον, in eadem linea, æquata fronte, 3, 113, 3. πάντας ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν ἐξέτυπον, *ibid. vs.* 8. ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν ἐξέστησε, *ibid. vs.* 2. *Adde* 16, 18, 6. &c.

Εὔθετος, bene comparatus; πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν, 26, 5, 6.

Εὐθεώρητος, perspectu, intellectu facilis, 2, 49, 2. 9, 15, 15.

Εὐθίως,—" exempli caussa, οἷον εὐθίως, 12, 5, 6. 6, 51, 1. *ut aiunt, de quo ad Xenophontem diximus.*" *Ern.*—*At*, οἷον *est* exempli caussa, *non* εὐθίως, *quod* statim *sonat, et pro* primo *vel* primum *usurpatur, prorsus ut Latinorum* statim.

Εὐθήρητος στέφανος, facile consequenda corona, facile comparanda laus, 32, 11, 3.

Εὔθυνος, dicax, 17, 4, 4. *An* εὔθυμος?

Εὐθύμως, alacriter, bono animo, 3, 34, 9.

Εὐθύνη, ἡ. ἐν τῷ δήμῳ δεῖ τὰς εὐθύνας ὑπέχειν, 6, 15, 10.

Εὐθυπορεῖν, recta progredi, 34, 9, 7.

Εὐθύς; *vide* εὐθεῖα.

Εὐπορεῖν, 1) opibus abundare, divitem esse, *absol.* 4, 60, 10. τοῖς βίοις, 15, 21, 2. 32, 21, 12. 2) οὐκ εὐπορεῖν, otium non habere, 20, 9, 4.

Εὐκαιρία, ἡ, 1) opportunus situs; εὐκαιρία τοῦ τόπου πρὸς, 2, 13, 2. εὐκαιρία καὶ θέσις, 1, 41, 7. 4, 44, 1. 5, 58, 8. 16, 29, 3. 2) opes, opulentia, potentia, felicitas; 10, 27, 9. 10, 36, 6. 32, 10, 11. ἡ εὐκ. τοῦ βίου, commoditates vitæ, facultates, 1, 59, 7. κολακεύειν τὴν Ἀγαθοκλέους εὐκαιρίαν, opibus et fortunæ illius blandiri, 15, 31, 7. μεγάλην εὐκαιρίαν ἔχων παρὰ Σελεύκῳ, potens apud Seleucum, multum apud eum valens, 31, 21, 3. εὐκαιρίαν *Casaubonus, invitis MStis nostris*, 10, 31, 6. *edidit pro* εὐημερίαν.

Εὔκαιρος, 1) opportunus; οἱ εὔκαιροι τῶν τόπων, 1, 18, 4. εὐκαιρότατος τόπος, 4, 38, 1. εὐκαιροτάτη πόλις, urbs opportunissime sita, 4, 44, 1. 2) τὸ εὔκαιρον τῶν Γαλατῶν, opes, divitiæ, 13, 9, 1. *Cf.* εὐκαιρία.

Εὐκαίρως, 1) opportune, 1, 42, 6. πάντα τὰ δοκοῦντα τῶν φρουρίων εὐκαίρως πρός τι κεῖσθαι, omnia castella in quibus aliqua ad res quascumque suscipiendas opportunitas inesse videbatur, 4, 52, 8. εὐκαιρότατα, opportunissime, 5, 63, 13. 2) οὐκ εὐκαίρως ἔχω, non vacat ei, non est ei commodum, 5, 26, 10.

Εὐκατηγόρητος, facile debellandus, 9, 4, 8. 29, 2, 8.

Εὐκαταφρόητος τόπος, qui facile teneri ac defendi potest, 4, 56, 9.

Εὐκατανόητος; ἐξ ὧν εὐκατανόητον, e quibus facile intelligitur, 28, 13, 11.

Εὐκαταφρόητος τελέως πόλεμος, prorsus contemtibile bellum, 2, 35, 3. οὐκ εὐκαταφρόητος, non levis, non parvus, 3, 61, 12. 23, 2, 14.

Εὐκατηγόρητος, qui facile multis de caussis accusari potest, 4, 29, 3.

Εὐκινησία, ἡ, agilitas, velocitas; τῶν ἱππέων καὶ τῶν πεζῶν τοὺς διαφέροντας εὐκινησίᾳ καὶ τέλμῃ, 8, 28, 3.

Εὐκίνητος, κῶς, agilis, 1, 60, 3. expeditus *miles*; τινὰς τῶν εὐκινήτων περὶ τοῦ τείχους παρέβαλε *vel* παρενέβαλε, 1, 40, 7. εὐκινητότατοι, 1, 33, 7. 3, 43, 2.

Εὔκλεια, ἡ; τὴν τῶν Ἑλλήνων (*i. e.* παρὰ τῶν Ἑλλήνων *vel* παρὰ τοῖς Ἕλλησιν) εὔκλειαν ἐλάκλειον περιποιήσασθαι, 18, 28, 9.

Εὔκοπος, facilis, levi labore peragendus, 18, 1, 2.

Εὐκρασία, ἡ τοῦ ἀέρος, 34, 8, 4.

Εὔκρατος; εὐκρατοτέρα οἴκησις, temperatior habitatio (*sub torrida quæ dici solet Zona.*)

Εὐλάβεια, ἡ, cautio, cunctatio, 3, 105, 8. 8, 2, 8. timiditas, verecundia, 35, 4, 13.

Εὐλαβεῖσθαι; *absolute*, πῶς ὑμᾶς εὐλαβεῖσθαι καθήκει, qui metuere vos deceat? 18, 6, 5. πολὺν χρόνον διευλαβεῖτο, καὶ διωτίστει τοῖς λογιζομένοις, diu cunctatus, 3, 52, 6. *Cum accus.* εὐλαβούμενος τοὺς ὀλεσχερεῖς κινδύνους, cavens justa prælia, abstinens se a justis prœliis, 30, 92, 7. *Cum seq. conjunct.* μὴ *et subjunct.* εὐλαβοῦντο, μὴ παντελῶς ἀποκλεισθῶσι τῶν ἀναγκαίων, metuebant ne *&c.* 1, 16, 7. *Cum infin.* εὐλαβοῦντο τοιούτους ἀνδράσι κεκτῆσθαι, veriti sunt, 2, 32, 8. 9, 36, 10. *Sic* οὐκ εὐλαβητέον ποτὲ μὲν ψεύγειν, ποτὲ δὲ ὑπομειδιᾶν, 1, 14, 7. *ubi æquivalet* οὐκ ἐπητέον, *quod præcessit.*

Εὐλαβὴς, timens, metuens; εὐλαβέστερος, 3, 17, 5.

Εὐλαβῶς ἔχοντες πρὸς τὰς ἐμβολὰς, non audentes impetum *in hostiles* naves facere, 1, 28, 11. εὐλαβῶς διακείμενος πρὸς τὴν τοιαύτην πίστιν, 3, 52, 4. εὐλαβέστερον διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἐπιθέσεις, 1, 18, 1. 3, 102, 11.

Εὐλογεῖν τινα, bene loqui de quo, laudare aliquem; 1, 14, 5. 12, 5, 3. 16, 28, 5. 31, 13, 3.

Εὐλόγιστος, prudens, qui consi-

derate et cum ratione agit, 10, 2, 7.

Εὔλογος, probabilis; εὔλογος πρόφασις, 4, 4, 9. εὐλόγοις ἀφορμαῖς χρησάμενοι, 1, 3, 10. εὔλογον τέλος ἴσχε τὸ πραχθέν, 3, 31, 12.

τὰ εὔλογα, probabilitas, verisimilitudo; τοῦτο τῆς τῶν εὐλόγων ἐκτὸς πίπτει θεωρίας, hoc alienum est a probabilitatis ratione, 16, 12, 6. ἐκ τῶν εὐλόγων, probabiliter, probabili ratione, ut quidem rationi consentaneum est, 10, 44, 6. 12, 16, 13.

Εὐλόγως, probabili cum ratione, recte, jure, merito, 1, 13, 9. 3, 30, 4. εὐλογώτερον, 7, 7, 7.

Εὐλύτως, ita ut facile solvatur et se jungatur, 27, 9, 5.

Εὐμαθὴς, facilis ad perdiscendum, 1, 13, 9.

Εὐμενικὸς; benevolus, amicus; διάθεσις εὐμενικὴ, 12, 8, 6.

Εὐμενῶς μετέχειν τινὶ τῶν κινδύνων, amico, benevolo animo, 30, 1, 2.

Εὐμετάβατος *fortasse legendum* 15, 6, 8. *pro* μεταβατικός ἐστιν ἡ τύχη.

Εὔμορφος; εὔμορφα μειράκια, 31, 24, 2.

Εὔνοια; ἡ Εὐμένους εὔνοια, 30, 1, 6. *est* benevolentia erga Eumenem, *conf. ibid. vs.* 8.

Εὐνοϊκὸς; ἐκπυρώσεως συγχάνων εὐνοϊκῆς ὑπὸ τοῦ πλήθους, 6, 6, 8.

Εὐνοϊκῶς διακεῖσθαι πρός τινα, 5, 50, 7. μετατιθέναι τὴν διάλυσιν εὐνοϊκῶς, 11, 34, 3.

Εὔνους; εὐνούστατος, 22, 14, 15.

Εὐνοῦχος, ὁ, 23, 17, 1 *sq.*

Εὐπαραδέκτως; εὐπαραδεκτότερος, facilius probandus et accipiendus, 10, 2, 11.

Εὐπαρακολούθητος, ἡ μάθησις τοῖς ἐντυγχάνουσι, facilior captu et intellectu lectoribus erit *narratio*, 11, 40, 5. ἡ διήγησις, perspicua, quam facile sequimur animo, 4, 28, 6. 5, 31, 4. *ubi additur* σαφής.

Εὐπαραλόγιστος, qui facile decipitur, 11, 29, 9. εὐπαραλογιστότατος, 5, 75, 2.

Εὐπειθὴς; εὐπειθεστέρῳ χρῆσθαι τινι πρὸς τὰ παρακαλούμενον, 1, 68, 3.

Εὐπερίσκεπτος περὶ τὰς τοῦ σώματος θεραπείας καὶ περὶ τὰς ἐντεύξεις, facilis, simplex, sine fastu, 11, 10, 3. *cf.* περισκεπής.

Εὐπερίληπτος, καὶ στενὴ ὑπόθεσις, argumentum non late patens, quod facile animo et stylo comprehendi potest, 7, 7, 6.

Εὐπερίοπτος, contemtibilis, *Fr. hist.* 30. *quod fragmentum vereor ne temere ad Polybium retulerit Casaub.*

Εὐπετὴς, facilis; εὐπετῆ σάγματα, leviora sagula, 2, 28, 7.

Εὔπιστος. τῶν πανίπνων τοὺς εὐπιστοτάτους *ex Ursini emend. editum erat* 31, 22, 8. *pro* τοὺς δυσπιστοτάτους, *quod erat in libris; nos cum Reiskio* τοὺς πιστοτάτους *scripsimus, cum debuissemus, ut puto,* δύο τοὺς πιστοτ.

Εὐπορεῖν, abundare; *cum genit.* χρημάτων, 6, 58, 9. 31, 11, 1. κολάκων, 26, 3, 5. *Sic* 1, 72, 6. 3, 79, 1. *Sed et cum dativo;* εὐπορεῖν τοῖς ἀναγκαίοις, 1, 17, 2.

εὐπορεῖσθαι, *i. q.* εὐπορεῖν; *cum gen.* 1, 66, 5. *Cum dativo;* εὐπορεῖτο ταῖς χορηγίαις, 5, 43, 8.

Εὐπραγία, ἡ, felicitas in rebus gerendis, successus; κατὰ τὰς εὐπραγίας, 1, 35, 2.

Εὐπρέπεια; ἡ τῆς ψυχῆς, dignitas, species, quam corpori animantis addit vita quæ ei inest, 1, 4, 8.

Εὐρεπιλογῶν, πρός τινα, confabulari, 26, 10, 3. οὐκ ἀναγκαίως, citra necessitatem multa verba facere. *Fr. gr.* 68.

Εὐρεπιλογίαι, confabulationes, loquaces disputationes, 18, 29, 3. *Conf. Wesseling. ad Diod. T. I. p.* 45.

Εὑρετὴς, ὁ, inventor, 10, 10, 11.

Εὕρεμα, τὸ, (*i. q.* μηχανὴ,) inventum, 22, 11, 5. *ubi ex conject.*

scripsimus τὸ τούτων εὕρημα, *pro mendoso* τὸ πονήρημα. *Eo vocab. usus est Polyb. apud Suidam, nobis lib.* 27, 9, 1. ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὕρημα.

Εὐρισκλογ. *vide* εὐρισκλογ.

Εὑρίσκειν; τὸ ἐλλιπόντων εὑρίσκειν ἑκατὸν μυριάδας δραχμῶν, ex portorio redeunt centena millia drachmarum, 31, 7, 12.

In med. λύσιν τοῦ πράγματος εὑρίσκονται, 6, 38, 1. εὕρετο λύσιν τοῦ προβλήματος τοιάνδε, 30, 17, 5. *ubi* εὕρετο τὴν λύσιν *dat Bav. minus recte.*

Εὐρωῖν, successum habere; τὰ πρᾶγμα εὐρωεῖ, 8, 30, 12. εὐρωούστων αὐτῷ τῶν πραγμάτων, 4, 48, 11.

Εὔρωια, ἡ, successus, 5, 14, 8. 5, 71, 1. τῶν πραγμάτων, 2, 44, 2. 3, 10, 6. 11, 29, 1.

Εὐρυχωρίαι; αἱ εὐρυχωρίαι, aperti campi, 12, 19, 6. 15, 13, 10. spatiosa area *circa aulam*, 15, 30, 4.

Εὔρωστος, fortis, validus; οἱ εὐρωστότατοι ἱππεῖς καὶ πεζοί, 5, 46, 11.

Εὐρώστως, fortiter; διαμάχεσθαι, 2, 34, 14. βιάζεσθαι, 5, 60, 8.

Εὔσημος, clarus, distinctus, facile distinguendus, 10, 44, 3.

Εὐστοχεῖν, *absol.* recte facere, feliciter res suas gerere, 1, 14, 7. πάσης περιστάσεως, apte ad tempora quæque facere, temporibus bene uti, 2, 45, 5. τῶν παρεστώτων καιρῶν, 28, 3, 6. εὐστόχει τῆς ἐλπίδος, 32, 7, 10.

Εὔστοχος, ad feriendum scopum habilis, scopum feriens; εὔστοχος πλαγή, 6, 25, 9. τὸ ῥιπτούμενον εὔστοχον ἐπηγίγνετο, 1, 48, 8.

Εὐστόχως. 2, 65, 11.

(Εὐστροφίας *pro* συστροφίας *legendum suspicatus erat Reiskius* 24, 2, 1.)

Εὐσυλλόγιστος; ἐκ τούτων εὐσυλλόγιστον, ex his facile colligi potest, 12, 18, 8.

Εὐσυνθετεῖν ἐν πᾶσι, recte servare pacta, fidem servare in omnibus, 22, 25, 5.

Εὐσύνοπτος, τινί, 5, 24, 4. *absol.* conspicuus, 6, 41, 9.

Εὐσύντριπτος; εὐσύντριπτος πλίνθους, 9, 19, 7.

Εὐσχημοσύνη, honestas, pudor, decor muliebris, 10, 18, 7.

Εὐσχήμων, ἀνάπαυσις, honestum otium, 5, 75, 6. οὐκ εὐσχήμων ἀναχώρησις, 5, 110, 11. εὐσχ. διάλυσις, 21, 8, 5.

Εὔσχολος, otiosus, expers belli, 4, 32, 6.

Εὔτακτος; εὐτακτότερον, obedientiores, disciplinam magis servantes, modestiores, 3, 17, 5.

Εὐταξία, modestia morum, 32, 11, 8.

Εὐτύχιστος πόλις, 3, 90, 8. *ex Casaub. emend. pro* ἀτύχιστος.

Εὐτολμία, ἡ, fortitudo, 5, 76, 11.

Εὔτονος; εὐτονώτερα βέλη, 8, 7, 2.

Εὐτραπελεύεσθαι, facete dicere, 12, 16, 14.

Εὐτράπελος καὶ πολιτικὸς περὶ τὰς συνουσίας, urbanus et venustus, 24, 5, 7. εὐτραπελώτατος, jucundissimus in consuetudine, 9, 23, 3.

Εὐτραφὴς βοῦς, bos opimus, 31, 3, 12.

Εὐτρεπὴς, paratus; τούτων εὐτρεπῶν γενομένων, 6, 26, 10.

Εὐτρεπίζειν; εὐτρεπισάμενος τὰ περὶ &c. præparatis his, 5, 5, 12.

Εὐτύχημα, τὸ, successus, victoria, 1, 37, 5. τὰ εὐτυχήματα, 1, 12, 4. εὐτυχήματος, *pro* συντεχήματος, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 99, 9.

Εὔφημος; λόγους εὐφήμους ποιήσασθαι περί τινος, grata auditu referre, 31, 14, 4.

Εὔφθαρτος, facile delendus, *de barbaris irrumpentibus*, 2, 35, 6.

Εὖ φρονοῦντες, prudentes, 2, 7, 3.

Εὐφυὴς πρός τι, natura egregie comparatus ad aliquid, 1, 74, 1. πρός τι γένος εὐφυὲς βασιλικῆς καὶ

πραγματικῆς οἰκονομίας, 1, 8, 3. πόλις εὐφυὴς πρὸς τὰς ἐπιβολάς, opportuna, 1, 30, 16. εὐφυὴς καιρὸς πρός τι, 11, 9, 12. 1, 78, 2. 10, 35, 7. εὐφυέστερον καιρὸν λαβόντες, 2, 13, 2. εὐφυὲς τὸ πρόσωπον κατὰ τοῦτο, 32, 21, 14.

Εὐφυΐα, ἡ τοῦ τόπου, 2, 68, 5. (*i. q.* εὐκαιρία, *ibid. vs.* 3.) 3, 92, 11. 4, 38, 11.

Εὐφυῶς ἔχει τὰ παρόντα πρὸς τὸ ἐπιβαλεῖν &c. opportuna est occasio, 1, 11, 7. εὐφυῶς κείμενος τόπος, 2, 3, 4. πρός τι, 1, 56, 4.

Εὔχαρις, κατὰ τὰς ἐντεύξεις, jucundus, urbanus, 22, 21, 3. ἐν ταῖς ὁμιλίαις, 24, 5, 7.

Εὐχαριστῶν, gratias agere; τινὶ ἐπί τινι, 18, 26, 4. *sic et* 16, 25, 1. (*ubi quidem* gratulari *interpretatus est Casaub. suffragantibus Reiskio et Ernesto.*) περὶ τῶν γεγενημένων εὐεργετημάτων, 30, 11, 1.

Εὐχαριστήσω θύων τοῖς θεοῖς τῆς εὐροίας, 5, 14, 8.

Εὐχαριστία, ἡ, gratus animus, grati animi significatio, 8, 14, 8.

Εὐχερία, ἡ, agilitas, dexteritas, habilitas, solertia, 11, 21, 4. 23, 1, 8. κατίσχυον ταῖς εὐχερείαις, 11, 13, 3. *De hoc nomine et cognato* εὐχέρεια *conf.* 11, 21, 4.

Εὐχείρωτος, 1, 26, 2. 4, 30, 3, 8, 20, 5. 10, 6, 5. τοῖς ἐπιβαλλομένοις, 5, 104, 5.

Εὐχέρεια, 1) *i. q.* εὐχερία, *quod vide, et præsertim cf.* 11, 21, 4. *Sic* junguntur εὐχέρεια καὶ τόλμα, solertia, agilitas, et fortitudo, 15, 13, 1. *et* 24, 5, 6. *quemadmodum* εὐχερία καὶ τόλμα, 23, 1, 8. 2) Facilitas, *quam habent milites in castris Romanis, ut suum quisque tentorium et omnes castrorum partes statim cognitas habeat,* 6, 42, 1 *et* 7. 3) τὴν τῶν Ἑλλήνων εἰς τοῦτο μέρος εὐχέρειαν, 32, 11, 4. studium et propensionem *interpretatur Ernestus cum Valesio; nos* levitatem. *Certe* εὐχέρεια καὶ ἀπειρία τοῦ συγγράφειν *est* levitas et imperitia, 16, 18, 3. (*Sic apud Plutarch. in Pericle c.* 13. εὐχέρεια καὶ τυχόντι, *in pictore, in vitio ponitur.*)

εὐφυὲς ἔχειν τὴν χέρσον εὐχέρειαν πρὸς τὰς τῶν ἔργων παρασκευάς; *sic ex conject. edidi, vereor ne non satis recte, pro* εἰς χεῖρας πρὸς, 32, 9, 4. *ubi utique* εὐκαιρίαν *malim.*

Εὐχερὴς καὶ πρακτικὸς, *in bello, est* agilis, expeditus, solers, et strenuus, 4, 8, 9. *conf.* εὐχερεῖα *et* εὐχέρεια.

Εὐχερῶς, facile, 1, 60, 10. *ubi et* dextre, solerter *intelligere posset, nisi id ipsum adjecto vocab.* ταῖς ὠθεῖσαις *significaretur.*

Εὔχεσθαι, gloriari, de se prædicare, 5, 43, 1. *ubi* εὔχετο *habet Flor.* (*non Bav. ut in scholio per errorem positum est*) *pro vulgato* ηὔχετο.

Εὐχρηστῶν, ταῖς ἐπιστροφαῖς, commode et recte instituere conversiones, 12, 18, 3.

Εὐχρηστία, ἡ τῶν Νομάδων πρὸς πάντα τόπον, commodus usus, utilis opera, 9, 7, 5. τὸ τῆς εὐχρηστίας ἀναγκαῖον, quæ sunt ad usum necessaria, 6, 33, 9.

Εὐχρίστους ἔχειν πρὸς τὸ θεῖον, 3, 73, 5.

Εὐψυχία, fortitudo animi, fortitudo, *virtus,* 1, 57, 2. 2, 55, 4. αἱ εὐψυχίαι, 2, 69, 5. 11, 24, 6.

Εὔψυχος, 10, 24, 4. τοὺς εὐψύχους ἄνδρας, *corrige* ἐμψύχους.

Εὐψύχως, fortiter, 10, 39, 2. 15, 11, 12. 16, 5, 6.

Εὐωνία, ἡ, vilitas pretii, 2, 15, 4.

Εὐώνυμος; ἡ ἐκ τῶν εὐωνύμων ἐπιφάνεια, 5, 7, 11. τὸ εὐώνυμον κέρας, 1, 28, 10. &c. εὐώνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἡγεῖσθαι, 1, 27, 4.

Εὔωνος; εὔωνα τὰ καπὰ, 4, 35, 15.

Εὐωχεῖσθαι, epulari; τὰ μὲν ἀπεδίδοσαν, τὰ δ' εὐωχούμενοι τῇ λείᾳ, partem conviviis absumentes, 8, 26, 10.

Εὐωχία, ἡ; εὐωχίαν ἔχειν καὶ δαψίλειαν τῶν ἐπιτηδείων, copiam in-

dulgendæ gulæ, 3, 92, 9. *ὠσχία καὶ μέδια*, 20, 4, 7. *ni ibi in plurali ὠσχίας καὶ μέδιας legendum, sicut est* 20, 6, 5. *πρὸς μέδιας καὶ τινες τοιοῦτας ἄλλας ὠσχίας τρωπὰς*, 2, 4, 6.

Ἐφάμιλλος, *τοῖς μεγίστοις*, cum maximis conferendus, 32, 23, 3. *ἐφάμιλλον κίνδυνον τρωῖσθαι*, pari periculo, æquo, ancipiti Marte pugnare, 1, 25, 5. 1, 28, 4. 3, 73, 8. 5, 14, 5. 16, 4, 1. *ἐφάμιλλος παραταξάμενος*, paria instituta, 1, 64, 5. *δυνάμεως ἐφάμιλλοι*, 1, 57, 6. *ἐφάμιλλος ὑπεροχὴ*, par dignitas, par imperium, 9, 25, 6. *ἐφάμ. ὥρους ἰσοτίμους*, 28, 15, 11. *πρὸς ἴσους καὶ ὁμοίους ἐφάμιλλον Ῥωμαίοις*, parem se gerere Romanis.

Ἔφαμμα, 2, 28, 8.—"sagum et braccæ; *verbo*, vestimentum. *Suidas*, *περίβλημα*, *adferens hunc locum Polybii. Sic et ἐφαντίδες*, de sagis, *apud Suidam.*" *Ern.*

Ἐφάπτεσθαι, *i. q.* *ἐπιβαίνειν*, attingere; *ἐφαπτ. τῶν ἤδη προϊσταμένων τάφους*, 1, 13, 9. 2, 37, 5.

Ἐφαπτὶς, *ἡ*, paludamentum; *περιβαλεῖν ἐφαπτίδα*, 31, 3, 10.

Ἐφαρμοστέον *τοῖς πραττομένοις τὰς παρούσας ἀποφάσεις*, 1, 14, 8.

Ἐφεδρεία, *ἡ*, statio præsidii caussa posita, 1, 17, 10. 3, 69, 10. 6, 37, 12. 10, 38, 8. 10, 39, 1. *ἐξ ἐφεδρείας φυγεῖν*, stationem deserere, 1, 17, 11. *ἐφεδρείας τάξιν ἐν τῇ μάχῃ ἔχειν*, in subsidiis esse, 3, 113, 9. *nempe a tergo; cui opponitur παρεμπεσοῦσι, ibid. Adde* 2, 24, 9. 3, 45, 5. *Sic, βουλόμενος οἷον ἐφεδρείαν ἀπολιπεῖν ἐν τῇ πόλει τοῦτον*, volens hunc velut in subsidiis relinquere in urbe, *nempe qui terga tegeret, simulque observaret quæ agerentur*, 1, 9, 2. (*cf.* ἔφεδρος, *num.* 2.) *Sed et* ante alios *locatur ἐφεδρεία, ut, προβαλόμενος ἐφεδρείαν τοὺς λογχοφόρους*, 3, 72, 7. *et δυσὶ δίκαις τοὺς τὰς πλείστας φέροντας, καὶ τὰς τῶν μυστοφόρων ἐφεδρείας πρὸ τούτων*, 4, 78, 6. *Sed quod* 3, 45, 5. *ait τοὺς ἱππεῖς πρόσθεν πάντας, ἐφεδρείας ἔχοντας τάξιν, quamquam πρόσθεν videri possit indicare*, ante exercitum fuisse positos, *tamen a tergo positos esse res ipsa docet et adjecta verba ὡς πρὸς βάλατταν; nempe oppositi fuerunt equites in subsidium, si forte a mari adveniret exercitus Romanorum. Porro ἡ τῶν πολεμίων ἐφεδρεία*, 24, 12, 2. *est* proximitas hostium. (*conf.* ἔφεδρος, *num.* 1.) *Denique, tropice, ἐφεδρεία καὶ ῥοπὴ πρὸς τὸ πιστεύεσθαι est* præsidium *s.* adjumentum et momentum ad inveniendam fidem, 32, 21, 9.

Ἐφεδρεύειν, *absol.* in subsidiis manere, *dum ceteri in acie pugnant*, 18, 15, 2 *et* 5. 3, 53, 5. *Sic cum dativo, eadem notione, ἐφεδρεύειν τοῖς παρεμπεσοῦσιν*, 18, 6, 1. 3, 110, 6. 10, 30, 9. *Sed ἐφεδρεύειν τοῖς ὑζόνοις*, 5, 23, 8. *intelligendum est σὺν τοῖς ὑζόνοις*, in subsidiis mansit cum expeditis. *Rursus ἐφεδρεύειν cum dativo est* præsidio esse, tegere, tutari; *ut ἐφεδρεύουσι τοῖς τῶν συμμάχων καρποῖς*, 1, 40, 1. *ἐφεδρεύειν τῇ τοῦ σίτου καμιδῇ*, 5, 95, 5. *ἐφεδρεύουσι τῇ τῆς λείας ἐξαποστολῇ*, 4, 10, 5. *ἐφεδρεύειν τῇ πόλει τινες* juventuti alicujus præsidio esse, 7, 3, 7. *Adde* 2, 12, 2. 10, 6, 7. *Sed ἐφεδρεύειν ταῖς καιροῖς*, observare, captare opportunitates temporum, 18, 31, 4. 30, 7, 5.

Ἔφεδρος, *ὁ*, 1) adsidens, in proximo hærens; *τοιούτους ἔχοντες ἐφέδρους τοὺς ἄνδρας*, quamdiu tales viros cervicibus imminentes haberent, 2, 13, 6. 2) *ἔφεδρος τῶν καιρῶν*, captator temporum, 3, 12, 6. *ἔφεδρος γίγνεται τοῖς καιροῖς*, *Fr. gr.* 69. *Et nude, ἔφεδρος ἔμφρων*, prudens observator, 5, 104, 7. 2) qui præsidio est, *vel* in subsidiis, 8, 33, 6.

Ἐφέλκειν; post se trahere; *κατὰ*

πρόμους ἐφίλκων τοὺς ἵππους ὄντας, 3, 43, 4.

ἐφίλκεσθαι, 1) adtrahere, adlicere; πολλοὺς ἐφίλκοντας πρὸς ὑπόνοιαν τῶν ὑποκειμένων, 9, 1, 3. *Quo et referri potest illa dictio,* μεγάλην ἐφίλκετο φαντασίαν, ὡς μόνος εἰδὼς τί λέγει, magnam de se opinionem retulit, sibi conciliavit, 23, 9, 12. 25, 9, 5. 2) *i. q.* καθυστερεῖν, morari, moras trahere, sero venire; ἐπιμελεία ἐφιλκομένη καὶ καθυστεροῦσα, 9, 40, 2. *Sic* οἱ ἐφιλκόμενοι, 5, 80, 2. qui tardius sequebantur.

Ἔφεσις, venia. λαβὼν ἔφεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, *Fragm. gr.* 70. *si modo illud Polybianum est.*

(Ἐφετῶς, 2, 8, 11. cupide *interpretatur Casaub.* acriter *Ernestus; sed haud dubie mendosa vox.*)

Ἐφημερεύειν, ἐπὶ τῶν ἔργων, interdiu stationem habere ad opera, 22, 10, 6. *ubi opp.* νύκτωρ ἐπικοιτεῖν.

Ἐφησυχάζειν, quietum manere, 2, 64, 5. *ubi tamen rectius, ut videtur,* ἀφησυχάζειν *dant alii.*

Ἐφιέναι, 1) permittere; οἱ νόμοι ἐφιᾶσι, 6, 46, 1. τὴν ἀποσκευὴν ἐᾶν διαρπάσαι τοῖς ἀγωνισμένοις, 5, 111, 6. τὴν χάραξαν ἐᾶν τοῖς στρατιώταις διαρπάζειν, 10, 29, 9. 2) immittere, mittere contra; τοὺς Μακεδόνας ἐᾶν (*intell.* τῇ χάρᾳ) συνελογεῖν, 5, 3, 5. *ubi tamen non displicet* ἀᾶν, *quod est superscriptum in cod. Bav. Rursus tamen, 5, 8, 4. tres probati codices habent* ἐᾶν τὸν δύναμιν τὰς κώμας πορθεῖν, *id est,* ἐᾶν τὴν δύναμιν ταῖς κώμαις, χάριν τοῦ πορθεῖν αὐτάς. *Et 8, 33, 6. in hoc consentiunt omnes,* διελὼν τοὺς ἱππεῖς δισσοὺς, ἐᾶν διαρπάζειν τὰς τῶν Ῥωμαίων οἰκίας. *Conf.* ἀφιέναι.

ἐφίεσθαι στρατηγίας, 11, 8, 1. *non verti debuit* dignitatem imperatoriam appetere, *sed* arti imperatoriæ studere, operam dare; *nam eodem modo,* 9, 20, 7. *dicit* τοὺς ἐρχηστικῆς, τοὺς αὐλητικῆς ἐφιεμένους.

Ἐφικνεῖσθαι, *cum genit.* consequi aliquid; τοῦ σκοποῦ, 3, 81, 2. πάντες τοῦ κριθέντος, 6, 18, 4. τῆς ἀρχῆς, 10, 4, 3. *Cum infin. idem valet* ἐφικνεῖσθαι *ac* δύνασθαι, posse; ἐκ τῆς ἀπάντων συμπλοκῆς μόνους ἂν τις ἐφίκοιτο καὶ δυνηθείη ἅμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, 1, 4, 11. *ubi post* ἐφίκοιτο *delendum comma, (quod nec habent ceteræ editiones;) et pro synonymis habenda verba* ἐφίκοιτο *et* δυνηθείη. *Sic et* ἐφικτὸν *idem valet ac* δυνατὸν, quod fieri potest, 9, 24, 5. μίαν τινὰ ὁδὸν, δι' ἧς ἐστὶν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐλθεῖν ἐφικτόν. (*Eadem ratione Lucianus in Alcyone, c. 6. Tom. I. p.* 182. *edit. Hemsterh. ait, si τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνούμενοι, i. q.* δυνάμενοι, qui talia contemplari valent; *ad quem locum etiam Henr. Steph. in Thes. Græcæ Ling. provocavit. Et Diodorus Sicul. I.* 41. πολλὰ δὲ τῶν αἰτίων οὐκ ἐφικτὸν ἀνθρώποις διαρεῖσθαι ἐξευρεῖν.) 3) *Cum participio, eadem notione de qua modo dictum;* οὔτ' ἂν ὁ γράψων ἐξαριθμούμενος ἐφίκοιτο, 1, 57, 3. *i. q.* ἐξαριθμεῖσθαι ἐφίκοιτο *vel* δύναιτο. (*Cui constructioni similis illa est,* οὐκ ἔστιν φέροντας, 10, 31, 9.)

Ἐφικτὸς; λόγος ὀλίγοις ἐφικτὸς, qui a paucis capi, intelligi potest, 6, 5, 1. ἐφικτόν ἐστι, *i. q.* δυνατόν ἐστι, *vide paulo ante in* ἐφικνεῖσθαι, *num.* 2. *et exemplo ibi citato ex* 9, 24, 5. *adde hoc,* οὐκ ἐφικτὸν ἐστι κατανοῆσαι χάρτου κομίζοντος, 9, 4, 3.

Ἐφιστάναι, ἐφίστημι *cum suis.*

I) ἐπιστῆσαι, *in Aor. primo;*

1) constituere super, *i. e.* præficere, 1, 36, 10. τινὰ ἐπὶ τὴν φάλαγγα, 4, 72, 9. ἐπὶ τῶν δυνάμεων, 2, 65, 9.

2) locare contra, opponere;

τινὶ τινά, alicui aliquem, 15, 15, 7. 15, 20, 6.

3) post alium locare; τὴν φάλαγγα τούτοις κατόπιν ἱστῶσι, 1, 33, 6. *Sic rursus cum dat.* 1, 26, 12. *et cum* ἐπί τινι, 1, 26, 14.

4) immittere; ἡ τύχη λοιμικήν τινα πολέμου διάθεσιν ἱστῶσα πᾶσι Γαλάταις, 2, 20, 7.

5) sistere, inhibere; τὸν δίαυλον ἱστῶσιν κατὰ πορείαν, sistere agmen jusserunt, 8, 31, 3. ἱστῶντες τὸν ἵππον, 15, 32, 3. τὴν ὁρμὴν, 16, 34, 2. κατὰ τὸ παρὸν ἱστῶσας τὴν διήγησιν, 7, 12, 1. *Et reciproce, intelligendo* ἑαυτὸν, inhibere se, immorari alicui rei; *cum dativo;* παρεξίνθων ἱστῶσι τούτῳ τῷ πολίσματι, 1, 14, 1. *et* ἐπὶ τὸν πόλεμον, 1, 65, 5. *Conf. num. seq.*

6) convertere oculos, animum, attentionem, in aliquam rem; (*quod et fortasse ad num. præced. referre possis, hac notione,* morari facere oculos *vel* aliquem ad aliquam rem, defigere;) ἱστῶσι τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων, 10, 47, 8. ἱστῶσι τοὺς ἀκούοντας ἐπί τι, attentionem lectoris convertere in aliquid, morari facere lectorem ad aliquid, 2, 61, 11. ἱστήσαντες τὸ πλῆθος ἐπὶ τὰς Ἀντιγόνου εὐεργεσίας; revocantes populo in memoriam beneficia Antigoni, 4, 34, 9. *Et reciproce,* ἱστῶσι ἐπί τι, *scil.* τὸν νοῦν, *vel* ἑαυτὸν; (*quemadmodum* 11, 19, 2. *est* συνεπιστήσας αὐτὸν, *i. e.* ἑαυτὸν, ἐπὶ τὰς πράξεις;) *Sic* ἱστῶσι ἐπὶ τὸν πόλεμον advertere animum ad hoc bellum, 1, 65, 5. *sive malueris* immorari huic bello, *de qua notione jam num. præc. diximus, ubi et cum dativo casu constructum hoc verbum eadem notione vidimus.)* ἐπὶ τὰς ἑκάστων ἀρχὰς καὶ μεταβολὰς ἱστήσας, si ad initia cujusque et ad mutationes adverterit animum, si attentius ea consideraverit, 6, 4, 11. ἱστήσας, animum ad eam rem advertens, 9, 23, 1. 32, 2, 4. *Et cum præpos.* περὶ *cum genit.* μᾶλλον ἱστομιλίστερον ἱστῶσι περὶ τῶν τοιούτων, paulo diligentius animum intendere considerandis rebus hujusmodi, 6, 26, 12. *quo ex usu hujus verbi ducta est significatio nominum* ἱστορία *et* ἱστορίων, *quemadmodum loco modo citato statim adjicitur,* ὑπὲρ ὧν ἅπαξ ἀκούσας ἱστορίων ἴσται πράγματος *&c.*

Mendose 3, 116, 4. *legebatur* ἐπὶ τούτοις τοῖς μέρεσιν ἱστήσει τῆς δυνάμεως, *pro* ἱστήσῃ *vel* ἱδρύσηται, steterat.

II) ἱστῆναι, *in Aoristo secundo;*

1) præfectum esse, præesse; ἱστὰς ἐπὶ τὰ πράγματα, rebus erat præfectus, 5, 41, 2. Ῥωμαίων ἱστασάντων τοῖς πράγμασι, quum Romani præessent rebus, 30, 14, 3. *quam in sententiam Valesius verterat,* Romanis rerum potitis, *rectius, ut nunc quidem videtur, quam quod nos in versione posuimus,* ex quo Romani intenti rebus Græcorum esse cœperunt. (*Conf. supra in* ἱστῶσι *num.* 1.)

2) post alium, a tergo stare; κατόπιν ἱστῆναι τοῖς θηρίοις, 16, 18, 7. ἱστάντες, pone stantes, 1, 26, 13.

3) stare super *vel* in *loco, vel* ad, apud *locum: et* pervenisse, devenisse ad *locum aliquem vel ad aliquid; cum* ἐπὶ *et accusativo;* ἐπὶ δ' ἐπὶ τὰς τελευταίας ἱστάσας σχεδίας, postquam in ultimis ratibus steterunt, in extremas rates pervenerunt, 3, 46, 8. ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὸν τόπον ἱστήκαμεν, quoniam ad locum istum devenimus, 4, 40, 1. καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος τῆς διηγήσεως ἱσ-

ἱστημι, cum ad eam partem narrationis pervenissemus, 7, 13, 3. *Sic* ἐφ' ὃν τόπον ἱστησόμεθα φασι πρῶτον τὴν Ἰλὸ, 4, 43, 6. *Item cum dativo casu;* ὅταν ἱστῶμεν τοῖς καιροῖς τούτοις, cum ad hæc tempora pervenerimus, 3, 118, 11. οἷς ἱστήσαντο οἱ πολέμιοι κατὰ τὰς οἰκίας, 4, 58, 2. quorum ad domos venerant hostes; *vel* quorum domibus imminebant hostes, *quatenus* contra *significat præpositio* ἐπί. *Sic* ἐπίστη τοῖς κατὰ τὸ Ῥήγιον τόποις ἀπροσδόκητος, ad loca, *vel* contra loca circa Rhegium nemine suspicante advenit, 9, 7, 10.

4) subsistere; *absolute;* ἐπέστησαν, substiterunt *e fuga*, 14, 7, 5. ἐπίστη πυρέσσους τὸν πλοῦν, substitit, inhibuit cursum, 1, 46, 11. *Adde* 18, 9, 9. *et Fr. gr.* 72. *Sic* subsistere animo, *scil. ad aliquid, id est,* animum advertere; *ut,* ἱστὰς δὲ Ἱέρων, 1, 83, 2. (*Conf.* ἱστησόμεθα, *num.* 6.) *Et cum* ἐπὶ *et accusativo;* ἱστὰς ἐπ' αὐτὴν τὴν τῶν πραγμάτων ἐξήγησιν, qui ad nudam factorum narrationem animum adverterit, 1, 3, 9.

III) ἱφιστημίαν, *et* ἱφιστανίαν, *in præterito.*

1. *Significatione neutrali vel passiva;* 1) ἱφιστηκὼς, pone stans; αἱ ἱφεστανῖαι τάξεις, 1, 19, 10. 2) οἱ ἐπὶ τῶν ὅλων ἱφεστῶτες, rerum summæ præfecti, 5, 60, 2. 3) οἱ ἱφεστῶτες, adstantes, 30, 20, 4.—" qui exspectant, dum alii *v. c. e balneo* egrediuntur, ut ipsi ingredi possint, *quasi* successores." *Ern.* ὁ ἱφεστὼς ζόφος, offusa, incumbens caligo, 18, 3, 7.

2. *Significatione activa; contra usum aliorum scriptorum; conf.* 3, 94, 7. 1) præficere; ἄνδρας ἐπιμελεῖς ἱφιστάναι πρὸς ταύτην τὴν χρείαν, 10, 20, 5. 2) deducere; (*quemadmodum* ἱστῶμεν, *num.* 3. *neutraliter, est* pervenire;) τοῦ καιροῦ τοῦ κατὰ τὴν διάγνωσιν ἱφεστηκότος ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Φιλοποιμενικῶν πράξεων, 10, 24, 2. τῶν καιρῶν ἱφεστηκότων ἡμᾶς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ταύτην, 32, 9, 1.

IV) ἱφίστασθαι, stare, subsistere, insistere; ἱφιστάμενοι κατὰ τοὺς εὐκαίρους τόπους, opportunis locis insistentes, 12, 4, 2. ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἱφιστάμενος, subsistens, *Fr. gr.* 71.

τὸν φιλέσυχον ὁ γραμματικὸς τρέπεις ἱφίστασαι *ex conject. ediderat Casaub.* 9, 1, 4. *pro mendoso* ἐπὶ στασαι, *quod nos in* ἐπιστῶσαι *mutavimus.*

V) ἐπισταθῆναι, *aor. pr. pass.* præfici; βουλόμενος ἔτερον ἐπισταθῆναι τοῖς ἐν Πελοποννήσῳ πεζογραφοῖς, 4, 87, 2.

Ἐφιστάνω, (*i. q.* ἐπιστῶσαι *num.* 6.) οὔτ' ἐφιστάνων οὐδενὶ τῶν τοιούτων, nulli rei intendens animum, 5, 35, 6. ἐφιστάνοντες καὶ διαλογιζόμενοι πῶς ἐκείνοις χρήσονται, animum advertentes, et secum cum aliisque reputantes, 11, 2, 5. (*Conf.* συνεφιστάνω.)

Ἐφεδεύω, circumire excubias, perlustrare vigilias; *absol.* 6, 35, 8. *et* ἐφεδεύειν τὰς φυλακὰς, 6, 35, 11. 6, 36, 1 *et* 4.

Ἐφεδία, ἡ, circuitio lustrandarum excubiarum causa, lustratio excubiarum, 6, 35, 8 *sq.* 6, 36, 9. *Nude,* circumitio, discursio, *per muros,* 10, 15, 1. *ubi vulgo* τὴν ἐφεδίαν *per simplex iota erat editum.*

Ἐφοδιάζεσθαι, viaticum, commeatus parare in viam, 18, 3, 2.

Ἐφόδιον, τὸ; ἐφόδια, commeatus in viam, cibaria, 3, 24, 8 *et* 11: 8, 28, 3. 11, 26, 6. 15, 5, 7. *Fr. gr.* 138. *Tropice,* ἐφόδιον πρός τι, præsidium, subsidium, adjumentum ad rem, quod rem facilem reddit; 9, 19, 4. 18, 24, 2. 22, 21, 2.

Ἔφοδος, ὁ, 1) aditus, introitus; τὴν ἔφοδον διδόναι τινὶ ἐπὶ τοὺς πολλούς, aditum dare, concedere, ad populi concionem, 4, 34, 5. ἡ ἔφοδος τῶν ἐσχαρίων, admotio, promotio basium turrium, 9, 41, 4. *Et tropice*, ἡ ἐπὶ τὰ μέλλοντα ῥᾳδιουργία ἔφοδος, 1, 13, 9. ἡ προπαρασκευὴ καὶ ἡ ἔφοδος ἐπὶ τοῦτο, 2, 37, 3. πειρώμεθα κεφαλαιώδη τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λόγου ποιήσασθαι, 5, 40, 4. *Tum*, ansa, occasio, ratio adgrediendi rem quamdam; πανηρᾶς ἐφόδου καὶ προφάσεως τοῖς βουλομένοις διαλύειν τὸ ἔθνος ἰδίαν ἀρχηγοὶ γενέσθαι, 4, 60, 6.

2) via, progressio, ordo, series, τῆς ἐξηγήσεως, narrationis, 3, 1, 11. 32, 9, 1.

3) irruptio, invasio, adventus hostilis; *v. c. Gallorum, Pyrrhi &c.* 1, 6, 5. 1, 7, 6. 2, 13, 5. 2, 18, 6 *et* 8. 5, 43, 7. *&c.* διὰ μάχης κρίναι τὴν ἔφοδον, expeditionem susceptam prælio terminare, 5, 79, 1. *Tum, in acie* ἔφοδος *est* impetus, impressio in hostem facta; ἡ τῶν ἐλεφάντων ἔφοδος, 1, 33, 9. 1, 34, 4. 1, 39, 12. τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι ἐπὶ τοὺς ἐναντίους, impetum facere in hostem, *charger l'ennemi*, 15, 12, 1. 11, 16, 2. *et sæpe alias* παραγγέλλειν τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὸ δεξιὸν μέρος τῶν πολεμίων, 10, 39, 4. ὑπομένειν τὴν ἐφ. τῶν πολεμίων, 11, 14, 1. *Etiam in navali pugna*, τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι, *est* impetum, impressionem facere in navem hostilem, 1, 22, 9. *Hinc* τὰ πλοῖα εἰς τὴν ὀδὸν καὶ εἰς τὴν ἔφοδον, 3, 25, 4. *sunt* naves *onerariæ* ad iter, et naves *longæ* ad adgrediendum hostem, ad pugnam. ἐξ ἐφόδου λαβεῖν πόλιν, *et similia*, primo impetu, 1, 24, 10. 1, 76, 10. 14, 9, 4 *&c.* Ἐλεαντικὴν, ἐξ ἐφόδου ποιησάμενος προσβολὴν, κατέσχε, ex itinere oppugnare adgressus, 3, 14, 1. ἐξ ἐφόδου καὶ ῥᾳδίως τρέψασθαι τοὺς πολεμίους, primo congressu, 1, 36, 11. *Quod sit illud*, οὐ μόνον τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡρακλείδην ἐπιφανῆναι διὰ τὴν ἔφοδον, 16, 15, 6. *haud satis adparet. An* propter pugnam navalem, *quam uterque prospere pugnasse visus erat?*

4) *i. q.* ἡ ἐφοδία, circuitio *per urbes*, inspiciendi caussa quo pacto res administrentur; ἐπορεύετο εἰς τὰς πόλεις, μετὰ σπουδῆς ποιούμενος τὴν ἔφοδον, 11, 10, 8.

Ἔφοδος, ὁ, circuitor, qui excubias visitat et inspicit, 6, 36, 6 *et* 8 *sq.* 6, 37, 5. *Conf.* ἐφοδία, *et* ἐφοδεύειν.

Ἔφορεύειν; οἱ ἐφορεύοντες, ephori, 4, 31, 2.

Ἐφορμᾶν; τοὺς ἐφορμῶντας *ex Herone adscivi*, 8, 8, 1. *pro vulgato* ἐφορμοῦντας, *quod tamen non pertinaciter spernam.*

Ἐφορμεῖν; (*vide* 8, 8, 1.) in statione esse ad aliquem locum, *præsertim* insidiandi et observandi caussa; ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν ἔσπλουν στόματος, 1, 46, 5. 27, 6, 5. *Et cum dativo*: στόλος ἐφόρμει τοῖς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόποις καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς τοῦ Φιλίππου, observabat Græciæ loca et Philippi conatus, 8, 3, 6. *Sed* 15, 2, 7. ἐν ἐφόρμει αὐτοῖς τὸ ναυτικὸν *alia est dativi ratio, ubi idem vulet ac* τὸ ναυτικὸν αὐτῶν. *Rursus* τῶν πολεμίων ἐφορμούντων πλείοσι καταφράκτοις ναυσὶν, 16, 2, 1. *nempe* ἐφορμούντων αὐτῷ σὺν πλ. κατ. ναυσί.

Ἔφορος; *vide Ind. Histor. in* Ephorus.

Ἔχειν; retinere, ἔχειν ἀμφοτέρους ἃ νῦν ἔχουσι, 5, 103, 7. 18, 30, 9.—οὐκ εἶχον, πολλὰς χρείαν πολλαπλασίαν, 1, 62, 2. 3, 109, 10.—τὸν λοιπὸν χρόνον ἄπρακτον εἶχον, 2, 31, 10.—ἔχει αὐτὸν ἡ παράστασις, tenet eum persuasio, 5, 9, 6.—ἀσυχίαν, αἰτίαν, συγγνώμην ἔχειν *&c. Vide ista nomina.*—εἶχον *et* ἔχειν

inter se permutata a librariis, 2, 67, 2. 3, 83, 5. 5, 30, 5.

Ἴσχεσθαι ἐλπίδος, spe teneri, 3, 34, 4. τῶν πραγμάτων, rebus intentum esse, 5, 49, 2. τῶν πραγμάτων, urgere propositum, 2, 54, 1. 4, 69, 8. 5, 41, 7. τοῦ ἔργου, 8, 5, 1. τῶν νόμων, tenacem esse legum, 25, 9, 5. *Adde quæ adferuntur in* ἕξις. ἰσχόμενος ταύτης τῆς ἐννοίας, hac perstans mente, 1, 66, 4. ἔσχετο τῶν Ἀμβρακιωτῶν, παρακαλῶν σύζυγα σφᾶς αὐτοὺς, institit Ambraciensibus, pressit eos, adsidue illos hortatus est, 22, 12, 6. ἴσχεσθαι καὶ θεραπεύειν τὸν Γάϊον, i. e. ἴσχεσθαι τοῦ Γαΐου καὶ θεραπεύειν αὐτὸν, ad Caium se adplicare, eumque colere, 22, 12, 10. ἴσχεσθαι καὶ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις, i. e. ἴσχεσθαι τῶν πολεμίων καὶ συμπλέκεσθαι αὐτοῖς, incumbere hosti, non dimittere eum, sed manum cum eo conserere, 3, 72, 1. ὧν εἴχοντο Γαλάται, quibus contigui erant, proximi *in acie* stabant Galli, 5, 53, 3.

ὁ ἰσχόμενος, proximus, contiguus. ἰσχομένους τούτων *correxi*, 12, 17, 7. *pro* τούτους, *quod nescio an ferri potuerit, certe in id consentiunt libri. At recte omnes cum gen.* τὰ ἰσχόμενα μέρη τῶν κινδυνεύντων, 18, 8, 3. ἡ ἰσχομένη σημεία, 6, 34, 19. Ἴλη, 6, 35, 9. τῷ ἰσχομένῳ ἔτει, proximo anno, 22, 26, 23. τῇ ἰσχομένῃ, proxima die, 3, 112, 1. 5, 13, 9.

Ἐχθρὸς, ὁ, *passim* i. q. πολέμιος, hostis. *Utrumque nomen junctum*, 15, 8, 12. ὡς ἰσχθροῖς ἰμῖν χίχεηντας καὶ πολεμίοις. *Proverbium*, ὅσνε κατὰ τὴν παροιμίαν κῶν ἰχθρὸν ἰλῆσαι, 40, 3, 7.

Ἐχθρῶς ἴχειν πρός τινα, 4, 32, 4.

Ἐχυρὸς, i. q. ὀχυρός. ἰχυρὰ πόλις, 4, 70, 7.

Ἐχυρότης *ex cod. Bav. editum erat* 1, 57, 6. *pro quo ex aliis* ὀχυρότητα *adscivi.*

Ἐωθινὸς; περὶ τὴν ἑωθινὴν φυλακὴν, sub quartam vigiliam, 3, 67, 2. ἐπὶ τοῖς τέκνοις ἑωθινῆς εἶναι φυλακῆς, 1, 45, 5. ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν, 3, 43, 1. 3, 67, 9 3, 83, 7. 4, 78, 6.

Ἕως ἄν, quamdiu, 1, 80, 2. 3, 11, 8. &c. ἕως ὡς τὸν χάρακα, 1, 11, 14. 1, 34, 4. *et* 1, 19, 4. *ubi vett. codd.* ὡς ὡς *dabant* μετὰ τῆς δυνάμεως ἕως ὡς Θετταλίαν, *ex nostra conject.* 2, 52, 7. ἔπλουν ἕως ἐπὶ τὴν Ἀσπίδα, 1, 29, 2. (*aliud est* ὡς ἐπί.) ἕως τινὸς, aliquatenus, aliquantisper, 3, 93, 3. οὐκ ἀντεξήσειν εἰ Καρχηδόνιοι πλὴν ἕως ἀμφιβολισμοῦ, non nisi ad velitationem, 1, 18, 2. Καρχηδονίους πόλεμον ἐξενέγκαντας ἕως δόγματος, decreto tenus bellum intulerunt, bellum decreverunt, 3, 27, 7. ἕως λόγου, verbotenus, 10, 22, 7. μέχρι τούτου πολεμῶν, ἕως τοῦ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πρεπότητος, 5, 10, 3. οὐχ ὡς πρὸς συμμαχίαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἕως τοῦ παρακαμάζειν στρατιώτας, 5, 109, 2. περὶ τῶν κατ' Ἀντίγονον ἕως τούτου βούλομαι ποιήσασθαι τὴν μνήμην, ἕως τοῦ μὴ δόξαι καταφρονεῖν, hactenus modo, ne videar &c. 9, 26, 1.

Z.

Ζεῦγμα, τὸ, compactio, fabrica *pontis*, 3, 46, 4. pons *ipse*, 3, 46, 2.

Ζευγνύναι τὸν Τίγριν, ponte jungere, 5, 52, 4.

Ζεῦγος, τὸ, par equorum vel mulorum bigas trahentium, 32, 12, 7. μονομάχων ζεύγη διακόσια, gladiatorum paria, 31, 3, 5.

Ζῆλος, ὁ; ἀγωγαὶ καὶ ζῆλοι τῶν ἀνδρῶν, institutio et studia, 3, 24, 3. ζῆλοι νεανικοὶ, juvenilia studia, studia in quæ quis in juventute incubuit, 10, 24, 7. ζῆλος ἐπιτυπικὸς, felix æmulatio, quæ ad præclara quæque ducit, 10, 25, 7. ζήλου ἄξιος, laude et æmulatione dignus, 11, 2, 4. ζήλου καὶ μιμήσεως τυγχάνειν, lau-

dem et imitationem invenire, 6, 6, 9. Ζῆλος, *in malam partem*, pravum studium, pravum institutum, 4, 27, 8. invidia et prava æmulatio, 11, 8, 4.

Ζηλοτυπεῖν πρός τινα, obtrectare alicui, 16, 22, 6.

Ζηλοῦν τινα, exemplum alicujus sequi, 1, 7, 8. 1, 79, 1. Ζηλῶσαι τὸ βέλτιον, 6, 25, 11.

Ζηλωτέος, imitandus, æmulandus, 4, 27, 8.

Ζηλωτὴς, ὁ, admirator, sectator, studiosus alicujus, 10, 25, 2.

Ζηλωτὸς, æmulandus, imitandus, laudandus, admirandus; σπουδαῖα καὶ ζηλωτὰ ἔργα, (*opp.* φαυλα) 2, 61, 3. ἱκανὴ καὶ ζηλωτὴ ἀρχὴ, πολιτεία, 3, 4, 7. 6, 46, 11. αἵρεσις καὶ ζηλωτὴ, 6, 47, 6. *Unde intelligitur, non omni ex parte felicissime expletam ab Ursino esse lacunam* 1, 2, 7. *Nam ad* ὑπερογὴν *requirebatur* ζηλωτὴν, *non* ζηλωτὸν; *quia vero in vestigiis veterum librorum servata est terminatio* τον, *aliud vocabulum ibi pro* ζηλωτὸν *fuerat quærendum.*

Ζῆν; τὸ ζῆν, vita; αἱ ἐπιτιτιωγράπτου ἐν τῷ ζῆν πράξεις, 6, 53, 2. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ζῆν; ἐκχωρεῖν ἐκ τοῦ ζῆν, *et alia similia, vide in* ἐξάγειν, ἐκχωρεῖν &c.

Ζητεῖν, desiderare, requirere; *sicut dicimus*, hæc res desiderat illam; 10, 24, 8. 32, 9, 12.

Ζήτησις, ἡ; ζητήσεις τῶν ἁμαρτανομένων, cognitiones, quæstiones caussarum, judicia, 6, 16, 2.

Ζίφος ἱφαντὸς, offusa caligo, 18, 3, 7.

Ζυγῷ, in eodem ζυγῷ, in eadem serie stare; τἄλλα τάγματα τούτοις παρίστασθαι ζυγοῦντα, 3, 113, 8. reliquos manipulos juxta hos eadem serie locavit.—"*Hesychius: ζυγούμενον ἐξισούμενον.*" *Ern.* ζυγοῦν *infinitivum hujus verbi statuit Ern. tamquam a* ζυγόω.

Ζύγιμος βοῦς, bos jugalis, 34, 8, 9.

Ζυγὸς, ὁ 1) versus, series militum juxta se invicem in eadem linea stantium; αἱ τοῦ δεκτέρου &c. τοῦ πέμπτου ζυγοῦ παρίστασαι, 18, 12, 5. 18, 13, 2. τὸ κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγωνίσασθαι, 3, 81, 2. *rursus* κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ ζυγὸν, 1, 45, 9. *pro quo* 2, 69, 5. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγμα *dicit.* 2) jugum; ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἄγειν τοὺς Ἀχαιούς, 4, 82, 2.

Ζυγοστατεῖσθαι, *i. q.* ἰσοῤῥοπεῖν, æquatis lancibus librari, in neutram partem propendere, in æquilibrio esse, 6, 10, 7. ἐζυγοστατεῖτο αὐτοῖς ὁ πόλεμος, pari utrimque fortuna gerebatur bellum, 1, 20, 5.

Ζύγωμα, τὸ τῶν πυλῶν, jugamentum portæ, 7, 16, 5.

Ζωγρία, ἡ; *rectius fortasse* ζωγρία, *vide* 1, 7, 11. *sed in* ζωγρία *constanter fere et pertinaciter consentiunt omnes codices nostri; vide* 1, 7, 11. 1, 9, 8. 1, 15, 2. 1, 79, 4. 1, 82, 2. 1, 86, 5. 1, 87, 10. 2, 8, 2. 3, 76, 6. 5, 86, 5. &c. *Dicitur autem* ζωγρίᾳ ἁλῶναι *et* κυρεῖν τινος, *et* λαβεῖν τινα, ζωγρίᾳ ἀποβαλεῖν, ζωγρίᾳ ἁλῶναι &c.

Ζωγρεῖν, vivum capere, 1, 34, 8. vitam servare alicui, in vivis relinquere, 16, 33, 5. *quo et referri potest* 3, 84, 10. δεόμενοι ζωγρεῖν.

Ζωγρία, *vide* ζωγρία.

Ζῴδιον; τὰ ζῴδια, signa cœlestia Zodiaci, 9, 15, 7 *sq.*

Ζωηδὸν, in morem animantium, 6, 5, 9.

Ζώνη, ἡ διακεκαυμένη, Zona terræ torrida, *Fragm. ex Gemino.* Ζῶναι ἓξ, *Fragm. ex Achille Tatio.*

Ζωστὸς, animantibus imaginibus picturatus, picturis variegatus; ζωστὴ ἱφαντίδι, 31, 3, 10.

H.

Ἡ. διπλάσιοι ἢ πρόσθεν, 1, 72, 7.

ἡμίλιον ἢ πρίσθυ, 10, 17, 12. ἐπανείας ἢ πρίσθυ, 11, 22, 6. *Abundabat* ἢ *in illo*, 30, 9, 15. εἰς ἀπορίαν μείζω τῆς πρόσθεν ἢ ὅτι παρὰ τοῖς Φαιηλίταις ἦν, *ubi delendum censui. Notemus hic et illam dictionem:* οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων πράξεων, ἢ μὴ ποιῶσί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν ποιεῖν δυνῶν.

Ἤ. ἦ μήν, *in formulis juris jurandi*, 6, 21, 2. 6, 58, 3. 11, 30, 4. 12, 6, 3. ἦ που, videlicet, nimirum, *ironice*, 9, 30, 9. ἦ που γ' ἄν, 12, 11, 9.

Ἡβῶν; οἱ ἄχρι τῶν νέων ἡβῶντες, 2, 20, 4.

Ἡγεῖσθαι δεῖ τῶν συγγραφομένων τὴν ἀλήθειαν, principatum in historia tenere debet veritas, 12, 7, 2. οἱ ἡγούμενοι, *i. q.* ἡγεμόνες, duces, *et omnino*, qui præsunt rebus, 1, 15, 4. 1, 31, 1. 1, 32, 2. 1, 45, 4. 3, 4, 6. *et sæpe alias; hinc* τῶν ἡγουμένων *correxi in Fr. gr.* 14. *pro* τῶν ἀγομένων. *Conf.* 5, 83, 6. ἡγεῖτο, 4, 80, 8.

χάριν τοῦ τοὺς νυνὶ ἡγεῖσθαι τούτων, (*scil.* τῶν πύλων) *correxit Casaub.* 17, 3, 7. *cum mendose* ἡττᾶσθαι *dedissent libri.*

Ἡγεμονία *et* ἡγεμονία, imperium. *Variant et vacillant inter duas istas formas codices nostri; qua in inconstantia prætuli formam* ἡγεμονία, *quam et apud alios scriptores adoptatam plerumque ab editoribus observavi, et quam unice probat Moschopulus grammaticus* περὶ Σχημ. *p.* 40. *Nam licet ab* ἡγεμών *fiat* ἡγεμονεύω, *a quo verbo secundum analogiam nomen* ἡγεμονία *formandum videri debebat, tamen ab ea regula diserte excipit grammaticus nomina fœminina a masculinis in* μων. *Vide* 1, 2, 3. 1, 20, 12. 2, 21, 9. 2, 23, 13. 2, 49, 4 *et* 6. 2, 67, 5. 3, 110, 4. 5, 79, 3 *et* 12. 5, 83, 3. *&c. Sed* 11, 19, 1. *tenui* τὴν ἡγεμονίαν, *ubi significat* imperandi artem, *et manifeste non ab* ἡγεμών *proxime, sed a verbo* ἡγεμονεύειν *deductum est nomen.*

Ἡγεμονικός, ad imperandum ideneus, artis imperatoriæ peritus, 5, 106, 5. 6, 24, 9. ἡγεμονικὴ ἐμπειρία, 10, 22, 4. ἡγεμονικώτατος ἀνὴρ *Ulysses*, 9, 16, 1. ἡγεμονικὸς χάραξ, locus imperatori conveniens, 10, 22, 2. τὸ ἡγεμονικώτατον, res præcipua, 16, 17, 10.

Ἤδη, *in* οἱ δεῖ *mutandum probabiliter censuit Vales.* 7, 12, 8. τοτ' ἤδη, 3, 118, 11. *an* τότε δή? ἤδη *pro* ἤδει; *vide* εἰδέναι.

Ἦθος; τὰ ἤθη, mores; τὸ κοινὸν ἦθος τῆς πόλεως ἅπαν καὶ ὅλαιον, 6, 47, 2. παρὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη, 1, 70, 6. ἡ ἐν τοῖς ἤθεσι καὶ βίοις φιλοξενία, 4, 20, 1. ἡ τῶν ἠθῶν αὐστηρία, 4, 21, 1. *Conf.* ἔθος. τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάνειν, historici personam suscipere, 1, 14, 5. ἤθη σύμφυτα καὶ βάρβαρα, *lege* ἔθη, *quod sequentia utique desiderant*, 1, 65, 7.

Ἤκειν. ἀνίλκει τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐν ἧπερ ἥκει, 4, 68, 4. *ubi correxi vulgatum* ἥκει. *Conf.* 4, 80, 1. *et* 14, 6, 5. *quibus locis observandum, thema* ἧκα *posse peræque pro præterito imperfecto, quod dicunt, et pro aoristo secundo, denique pro præterito medio haberi.*

ἃ νῦν ἧκεν γενόμενον, quod nunc usu venit, 26, 2, 11. *Vulgata dictio,* ἧκεν ἄγων, adtulit, *vel* adduxit, τὴν δύναμιν, exercitum, *vel* venit cum exercitu, 5, 102, 5. *&c. Sed rarior ille usus participii* τὸ ἥκοντα *pro* ἀνήκοντα; τὰ πρὸς ἔπαινον ἥκοντα, 12, 15, 9. εἰς φιλανθρωπίαν ἥκοντα, quæ ad humanitatem pertinent, 28, 15, 2.

Ἠλίβατος, prærultus, profundus, 4, 41, 9.

Ἡλικία, *de* ætate militari; οἱ ἐν ταῖς ἡλικίαις, 2, 23, 9. 2, 55, 2.

4, 9, 1. 6. 19, 5. *ubi mox vs.* 6. *iidem sunt oi στρωτώτατοι. οἱς ἡλικίαν ἐπάρατος*, adultus, 6, 6, 2.

Ἡλίκος. ἡλίκῳ διαφορᾷ, quantum discrimen, 1, 71, 7. παρασκευὴν, ἡλίκην οὐδεὶς πω μηχανῆται πρότερον, 2, 23, 11.

Ἥλιος. ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, cursus solis, 9, 15, 6. *Conf.* κατά.

Ἡμέρα; εἰ γάρ μοι τούτων ἰδῶν γένοιτο τὴν ἡμέραν, 10, 4, 7. 32, 10, 9. *Adde* 39, 2, 8. ἡμέρα, de via vel itinere uniua diei; ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ τρεῖς ἐντατίζοντες ἑαυτούς, 1, 74, 7.

ἀφ' ἡμέρας, de die, 8, 27, 11. 8, 29, 1 *et* 4 *et* 6. 24, 5, 9. καθ' ἡμέραν, quotidie, 6, 33, 10 *et* 12. 6, 34, 8. 6, 35, 5. 6, 36, 5. 15, 22, 4. τὸ καθ' ἡμέραν, quotidie, per totum diem, constanter, 4, 18, 2. μεθ' ἡμέραν, interdiu, 5, 52, 9. 10, 5, 5. νίκην καὶ μεθ' ἡμέραν, 1, 42, 13. 1, 66, 6. 5, 71, 8.

Per ellipsin subintelligendum nomen ἡμέρα *in illis dictionibus:* παρὰ μίαν, alternis diebus, 3, 110, 4. τῇ μετὰ τὴν ἀναζυγήν, 9, 5, 3. μέχρι τῆς τελευταίας, 23, 18, 2. *&c.*

Mendose codices nonnulli ἡμέρας *dant pro* σημαίας, 6, 40, 11. *Conf.* 6, 34, 8.

Ἡμερήσιος, diurnus; αἱ ἡμερήσιαι καὶ νυκτερειναὶ πορεῖαι, 9, 13, 6. διάστημα ἡμερήσιον, 9, 14, 8.

Ἡμερινὸς, 9, 14, 6.

Ἥμερος, mitis, mansuetus; ἥμερος καὶ ἀνθρώπινος βίος, 5, 106, 4. (*opp.* πόλεμος.) ἥμερον ἦθος καὶ δίκαιον, 6, 47, 2. ἡμερώτατος καὶ πρεπέστατος, clementissimus, humanissimus vir, 9, 23, 2 *et* 9. ἥμερος παρπὸς, 37, 3, 7 *sq.*

Ἡμερῶν ἐθῶν, mansuetiores mores adsciscere, 4, 21, 11. *Conf.* ἐξημερῶν.

Ἡμέρως χρώμενος πᾶσι, 5, 54, 9.

Ἡμιαντίδιον, τέτταρων μέρος ὀβολοῦ, 2, 15, 6.

Ἡμιδακτύλιον; τρία ἡμιδακτύλια, unus digitus cum dimidio.

Ἡμίθνητος, semianimis, 14, 5, 7.

Ἡμιολία, ἡ, hemiolia, *navigii genus minoris, Fr. gr.* 132. *conf. Fr. gr.* 73. *Eadem* ἡμίλιος *vel* ἡμίολος ναῦς, 5, 101, 2. *Ernestus hæc habet in Lex. Polyb. hac voce:* "Ἡμίλιαι, *ait*, myoparones, *in fragmentis e Suida memorantur* naves; *et fortasse Polybii etiam est fragmentum apud Suidam, in quo* πυρσεῖαι ἡμίλιαι *memorantur: de quarum ratione, post Salmasii et Schefferi super iis disputata, nondum certi quid dici potest. Ita dictas esse a modo vel struendi vel armandi et instruendi patet, sed is definiri non potest: nisi forte Etymologus audiendus est, in* Ἡμίολος: ἡμιολία δὲ πάλαι ἐλέγετο ληστρικὸν πλοῖον, οὗ τὸ ἡμίλιον μέρος ψιλῶν [ψιλὸν *lege*] ἐρετῶν ἐστὶ, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι. *Ibidem profert fragmentum incerti scriptoris, in quo* Καρικὴ ἡμιολία *est*, myoparo Caricus, *quæ et est apud Longum Pastoral. I. p.* 22. Τύριοι λῃστικὰ Καρικὰν ἔχοντες ἡμιολίαν. *Et hanc ob caussam verti* myoparonem, *quod est genus piraticum, nec tamen a solis piratis usurpatum; quamquam scio, apud Appianum distingui videri.*"

Ἡμίλιος, sesquialter. συμβαίνει γίγνεσθαι τὸ χωρίον διπλάσιον τοῦ περίπλου, τὸν δὲ περίμετρον ἡμίλιον, area dupla, circuitus sesquialter, 6, 32, 7. ποιήσας ἡμιολίους τοὺς ναύτας ἢ πρόσθεν, numerum nautarum dimidia parte auxit, 10, 17, 12. *et vs.* 16. *Confer supra in* ἥ. *Adjicit Ernestus:* "ὑψάνιον ἡμιόλιον τοῦ νῦν διδομένου est *apud Suidam in Fragm. quod Polybii videtur Salmasio Obs. ad I. A. et R. p.* 711."—*Mihi vero istud*

fragmentum posterioris alicujus scriptoris esse videtur.

ἡμιόλιος ναῦς, 5, 101, 2. *Vide supra in* ἡμιολία. Ἡμιόλιος, *Theodoti cognomen; de quo cognomine vide quæ notavi in Ind. Hist. voc.* Theodotus.

Ἡμίονος, 8, 25, 5.

Ἡμιπέδιον, τὸ; πενθ' ἡμιπέδια, duo pedes cum dimidio, 6, 23, 2.

Ἡμισταδιον, τὸ; τρία ἡμισταδια, stadium unum cum dimidio, 3, 54, 7. 4, 83, 4. 5, 22, 4.

Ἥμιονος; ἥμιονος ἀνὴρ, *Prusias*, semivir, *vel potius* dimidiato homini similis, *ut Valesius interpretatus erat; nam videtur ad* pusillam corporis staturam *respici*, 37, 2, 1. *Conf. Ind. Histor. in* Theodotus Hemiolius. ἡ ἡμίονος δύναμις, 1, 40, 1. ἡ ἀρχὴ ἥμιον τοῦ παντὸς, 5, 32, 1. πλέον ἥμιον παντὸς, 6, 59, 3.

Ἡνία, ἡ, frenum.

Ἤπειρος, ἡ, continens, 5, 60, 2. 5, 68, 7.

Ἥρως, ὁ; deus aliquis vel deorum filius, 3, 48, 7. *coll.* 47, 8.

Ἡσυχῇ καὶ πρᾴως τῇ φωνῇ φθεγξάμενος, 32, 9, 8.

Ἡσυχία, ἡ; ἡσυχίαν ἄγων, 3, 60, 12. 4, 3, 2. τὴν ἡσυχίαν ἄγων, 2, 64, 6. 3, 66, 9. 3, 70, 4. 3, 83, 5. (*ubi variant codices inter* ἴσχω *et* ἄγω.) 7, 5, 3. 35, 2, 1. 38, 2, 7. ἡσυχίαν ἴσχων, 2, 34, 11. τὴν ἡσυχίαν ἴσχων, 2, 18, 9. 2, 21, 1. 3, 112, 2. 8, 32, 10. 11, 22, 9. *Cum gen.* τοίνυν τὴν ἡσυχίαν ἴσχων κατὰ τὸ πυρὸν, *si vera lectio*, 9, 32, 12.

Ἡσύχιος, tranquillus, lentus, καὶ ναθρὸς, 32, 9, 11.

Ἥττᾶν, τὰς ψυχὰς τῶν ὑπεναντίων, animos frangere, 1, 75, 3. (*Livius verbotenus* animos vincere *interpretatus est; vide lib. XXIV. c.* 13. *et lib. XLII. c.* 47.) πάντως ἥττηται ταῖς ψυχαῖς τοὺς ὑπεναντίους, 3, 18, 5. 15, 4, 12. ἥττᾶσθαι τῇ ψυχῇ, animo frangi, 3, 9, 7. (*ubi opponitur* ἴσον τοῖς καιροῖς, *ut et aliis locis;*) ἡττώμενοι ταῖς ψυχαῖς, 3, 12, 5. 10, 7, 2. αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνδρῶν ἡττωμέναι, 10, 25, 6.

ἡττήσεσθαι τὴν περὶ Κάννας μάχην, 5, 105, 10. (*sicut dicunt Græci* νικᾶν τὴν μάχην.) ἡττώμενος *in partic. præs. idem valet ac* ἡττημένος *in præt.* victus sum, (*quemadmodum* λείπονται μάχῃ, 5, 101, 6. *est* victi sunt *in præt.*) 1, 15, 8. 3, 66, 6. *coll. vs.* 10. *Adde* 9, 3, 8. *Sic et* 2, 39, 8. *teneri posset* ἡττᾶσθαι, *eadem notione ac* ἡττᾶσθαι, *nisi hoc ipsum* ἡττᾶσθαι *vetustiores darent codices. Eadem ratio est* 5, 101, 3.

ἡττήθη ὑπὸ τῆς φιλαργυρίας, victus est pecuniæ cupiditate, 22, 21, 7. ἐφ' ἑκατέρων τοίνυν ἡττᾶσθαι, 1, 36, 3. *ubi* ἐφ' *corrigendum utique videtur; quod si* ἐφ' *teneas, sonabit* in, in utroque horum.

Ἧττον; τῆς τύχης ἧττον γεγονέναι Ἐπαμεινώνδαν, 9, 8, 13. *Sic de Philopœm.* 24, 9, 1. ἧττον εἶδὼς τούτου, 24, 9, 2. ἡ ἧττον ὁδὸς, via deterior minus certa, 12, 27, 2. οὐχ' ἧττον, *vide* 1, 27, 12.

Ἠὼς, ἡ, oriens; ἡ ἀπ' ἠοῦς πλευρὰ, 4, 70, 8. τὰ ἀπὸ τῆς ἠοῦς μέρη, 5, 59, 5. ἀπὸ τῆς ἠοῦς, 5, 44, 11. *ubi correxi mendosam codicum scripturam.*

Θ.

Θάλαττα, ἡ καθ' ἡμᾶς, mare nostrum, *i. e.* mediterraneum, 1, 3, 9. 3, 37, 9 *sq.* 16, 29, 9. ἡ ἔσω θάλαττα, *idem*, 3, 39, 2. ἡ ἔξω καὶ μεγάλη θαλ. 3, 37, 9 *sqq.* 3, 57, 2. 16, 29, 9. *Conf. Ind. histor. voc.* Mare. ναῦς πλώιμος θα-

θαλάττης, 16, 5, 4. *cf.* θαλαττοῦσθαι.

Θαλάττιος ὄς, 34, 8, 2. θαλαττία παρφορίς, 39, 1, 2. τὸ θαλάττιον ὄψον, 34, 8, 6.

Θαλαττοκρατῶν, maris tenere imperium, 1, 7, 6. 1, 16, 7.

Θαλαττουργῶν, exercere mare, rem maritimam, (τὰ κατὰ θάλατταν) rem navalem tractare, 6, 52, 1.

Θαλαττουργὸς, mare exercens, 10, 8, 5. 10, 10, 12.

Θαλαττοῦσθαι, de navi quæ aquam haurit, submergenda mox, 16, 15, 2. *conf.* θάλαττα.

Θαλλὸς *et* θάλλος, ὁ, ramus oleæ. θαλλοὶ καὶ στέφανοι σχεδὸν πᾶσι τοῖς βαρβάροις ἐπὶ συνθήκαις φιλίας, καθάπερ τὸ κηρύκιον τοῖς Ἕλλησιν, 3, 52, 3. λαβὲν θάλλους, 30, 8, 4 *sq.* verbenas *interpretatur Ern. cum Vales. et ablegat ad Clavem Ciceron.* in Verbena.

Θανάσιμος; θανάσιμα θηρία, mortifera animalia, 1, 56, 4.

Θάνατος, ὁ; θανάτους προδήλους ἀλλοντο, 6, 54, 4. εἰδὼς γὰρ καὶ λέγων ἀληθῆ θανάτου καταφρονῶν, *Fr. gr.* 11.

Θανατοῦν, capitis damnare; οἱ τεθανατωμένοι, 24, 4, 5 *et* 8 *et* 14.

Θαρσαλέως *et* θαρσαλίως. θαρσαλεώτερον ἐχρῶντο ταῖς πραγμασίς, 3, 102, 11. θαρσαλεώτερον διέκειντο πρὸς τὸν κίνδυνον, 11, 21, 6.

Θαρρῶν ἐπὶ τῷ πολίτῃ, 8, 16, 1. θαρρ. ἐπὶ τῷ πολίτῃ, confidere belli fortuna, 5, 29, 4. θαρρῆσαι videri *potest activam significationem habere* 3, 60, 13. πράττειν τι πρὸς τὸ θαρρῆσαι τοὺς βουλομένους μετέχειν σφίσι τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, ad animos erigendos eorum &c.

Θαρσαλίως *et* θαρσαλέως; ὃ καὶ θαρσαλεωτέρους αὐτοὺς ἐποίησε, 11, 26, 7. *Adde* 4, 58, 4. *ubi alii* θαρσαλιωτ. θαρσαλεώτατοι ἄνδρες, 6, 7, 9.

Θάτερον. ὁ ἐπὶ θάτερα πλοῦς τῆς Βυζαντίων πόλεως, navigatio ab altera parte urbis Byzantii, 4, 44, 5. ἐπὶ θάτερα μέρη τοῦ λιμένος ἐξάγων τοῦ τῶν πολεμίων ὅπλου, educebat naves ab altera parte portus, opposita ei per quam intrabant hostes, 1, 49, 12. (*ubi genitivus* τοῦ τῶν πολεμίων ὅπλου *pendet a nomine* θάτερα, *eadem ratione qua dicimus* ἕτερος τούτου, alius ab hoc, diversus ab hoc.) ἐκ μὲν θατέρου μέρους, ἐκ δὲ θατέρου, ab una parte, ab altera parte, 5, 46, 1.

Θαυμάζειν. ἐπὶ τοῦ θαυμάζω, πῶς δύνῃ &c. 24, 5, 12. τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε Φιλίνου, πῶς ἠπάφησε, 3, 26, 2 *sq.*

Θέα, ἡ, spectatio, spectaculum; ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα, 3, 1, 7. *vide in* ἐπίστασις, *num.* 4. θέας ἕνεκα, spectandi caussa, 3, 48, 12. ἡ βασιλικὴ θέα, sedes spectandi regia, 15, 32, 3.

Θέαμα, τὸ; ὄντος ἐνὸς ἔργου καὶ θεάματος ἑνὸς τοῦ σύμπαντος, ὑπὲρ τούτου γράφειν ἐπιχειρήσαμεν, 3, 1, 4. *Adde* 1, 1, 6.

Θεᾶσθαι ὑπ' αὐγὰς τὰ πεφάγμενα; *vide* αὐγή. θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, 1, 26, 9. ὁ θεώμενος *fortasse legend.* pro ὁρεώμενος, 9, 10, 7. *Adde* θεωρεῖν, *et loca ibi citata*, 1, 57, 1. 3, 31, 1.

Θεατρικὸς λόγος, theatralis oratio, 17, 4, 1.

Θέατρον, τὸ; ἐν τῷ θεάτρῳ Sicyone agebatur ἡ σύγκλητος Achæorum, 29, 10, 2. *coll. c.* 9, 6. ἡ τοῦ θεάτρου στοά, *vide* στοά. τὸ θέατρον, *meton. pro* auditoribus, 38, 4, 7.

Θειλίας, ὁ, τοῦ τείχους, ima pars muri, 1, 40, 9. τὸ δὲ λογίμενον ἐκ θειλίων ἐσφαλμένους, 5, 93, 2.

Θεολόγησις, ἡ, κατά τινος, execratio, cum dii ultores invocantur, 24, 8, 7.

Θεόπεμπτος; ἐκ θεοπέμπτου, *ex Toupii emend.* 32, 25, 14. *pro* ἐκ θείπτου.

Θέοπτος; ἐκ θείπτου *vulgo legebatur* 24, 8, 7.—" divinitus, *si lectio*

sana est; quod non videtur. Reiskius corrigit ἐκ θεῶν τιν, elegantter." Ern. Vide vocab. præc.

Θεὸς, ὁ; *συνεπαίζοντος ἄρτι τοῦ θεοῦ*, 31, 21, 9.

Θεραπεία, ἡ, 1) medicina, remedium; *θεραπείαν προσφέρειν*, 15, 25, 6. *διάντως συνίστασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας, de medico*, 3, 7, 6. *ἡ τοῦ σώματος θεραπεία*, corporis cura, 1, 12, 2. 1, 74, 8. 15, 32, 8. *quo pertinet* capere cibum, capere somnum, lavari, ungi, *et simil. quare et in plurali dicitur, αἱ θεραπεῖαι τοῦ σώματος*, 11, 10, 3. 2) cura *aliarum rerum, velut* hortorum, 17, 6, 4. 3) custodia corporis, *et meton.* corporis custodes, prætoria cohors, 5, 69, 6. *ὁ ἐπὶ τῆς θεραπείας*, præfectus custodibus corporis, 4, 87, 5 *et* 8. 4) observantia, officiorum præstatio, cultus; *θεραπείας προσαναλαμβάνειν τινά*, officiis aliquem occupare, 5, 50, 5. officiosa adparitio aulicorum apud regem, 5, 56, 7. comitatus regius, 23, 18, 5.

Θεραπεύειν, *τὰς παντοπλίας*, curare arma, *ut munda et bene comparata sint*, 10, 20, 2. *τὴν δύναμιν*, reficere exercitum, 4, 70, 2. *τινὰ φιλοτίμως*, impense aliquem colere, 21, 11, 9. *τιθεραπευμένος τῇ αὐτοῦ γνησίᾳ*, præstigiis ejus capti et conciliati homini, 33, 16, 11. *καιρὸν πάντα θεραπεύειν*, omnem occasionem captare, 11, 5, 2.

Θέρος, *et* **θερία**, ἡ, æstas, 1, 25, 7. 1, 36, 10. 1, 59, 3. 3, 95, 2. 5, 1, 3. 5, 5, 7. &c.

Θερινὸς, æstivus; *θερινοὶ ὄμβροι*, 10, 1, 6. *θερινὴ ὥρα*, 5, 91, 1. *αἱ θερειναὶ ἀναπαλαι*, 3, 37, 4. 9, 27, 6. 34, 7, 9.

Θερισμὸς, ὁ, messis; *συναίροντος τοῦ θερισμοῦ*, 5, 95, 5. *An ex τὸν θερισμὸν corruptum est τὸν τίφινον, quod habent codd.* 4, 62, 1.

Θέρμος, ὁ, lupinus, 34, 10, 12.

Θέσις, ἡ; *σχῆμα, θέσις καὶ τάξις τῆς οἰκουμένης*, 1, 4, 6. situs *urbis*, 10, 8, 6. 1, 41, 7. 4, 44, 1. *ὁ κατὰ θέσιν πατὴρ*, pater adoptivus, 32, 12, 1. 32, 13, 1. *πάππος*, 32, 12, 1.

Θεσμοφορεῖον, τὸ; *vide Ind. Histor. in* Thesmophorium.

Θετέον, haberi, statui debet; *ὁμολογούμενον θετέον εἶναι τοῦτο μαρτύριον*, 3, 12, 2. *οὐ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθῆναι*, 12, 23, 3. *ἡγεμόνα θετέον ἄριστον Ἀμίλκαν*, 1, 64, 6.

Θεωρεῖν ὑπὸ τὸν ὄψιν, oculis suis subjectum videre, 4, 41, 8. 10, 18, 13. (*conf.* **θεᾶσθαι**.) **θεωρεῖν**, cognoscere, 9, 14, 1. *θεωρεῖσθαι an in medio etiam dicitur pro θεωρεῖν? Vide* 1, 57, 1. *et adde* 3, 31, 1.

Θεώρημα, τὸ, *περί τι*,—" tractatio alicujus rei vel scribendo vel legendo." *Ern.—scilicet* 1, 2, 1. *παραδοξον καὶ μέγα τὸ περὶ τὴν ἱστορίαν ὑπάρχον θεώρημα, ubi hoc vocab. idem fere sonat ac* **θέαμα**, 1, 1, 6. *et* **θέα**, 3, 1, 7. *nempe* consideratio, contemplatio, spectatio, spectaculum. *θεωρήματα sunt* præcepta artis, principia disciplinæ, 9, 14, 5. 37, 2, 5. *Quo pertinet* 6, 26, 10. *θεώρημα ἁπλοῦν περὶ τὰς παραβολάς*, simplex præceptum, simplex ratio. *Tum πάντα τὰ θεωρήματα sunt etiam ipsæ* artes et disciplinæ, 10, 47, 12.

Θεωρία, ἡ; *vide* 6, 6, 7. 1) *subjective*, contemplatio, disquisitio, cognitio, notitia, scientia; *ἡ τῆς ὅλης ὑποθέσεως ἀρχὴ καὶ θεωρία*, totius nostri argumenti initium atque contemplatio, tractatio, 1, 5, 8. *οὐ τῆς τυχούσης ἐπιστάσεως προσδεῖται καὶ θεωρίας*, diligenti inquisitione opus est, 6, 3, 4. *θεωρία τις τῶν ὑπαρξάντων δικαίων Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις πρὸς ἀλλήλους*, notitia jurium quæ ex mutuis conventionibus compe-

tunt tam Romanis, quam Pœnis. 3, 21, 10. *ὑπογίγνεταί τις θεωρία παρὰ τοῖς πολλοῖς αἰσχροῦ καὶ καλοῦ*, 6, 6, 9.

2) *objective*, principia artis vel scientiæ, ratio qua continetur ars quædam aut scientia vel institutum quodcumque; *ἡ περὶ τὰ στρατόπεδα θεωρία*, ratio militiæ Romanæ, 6, 42, 6. *τοιοῦτος ὁ τρόπος τῆς θεωρίας περὶ τούτων*, talis est ratio *metiendarum scalarum*, 9, 19, 5. *ἐκ τῆς κατὰ φύσιν θεωρίας*, ex ratione physica, ex scientiæ naturalis principiis, 4, 39, 11. *ἄστατος θεωρία*, nulla certa ratio, 6, 57, 2. *ἡ τοῦ καθήκοντος δύναμις καὶ θεωρία*, officii vis et ratio, 6, 6, 7. *αἱ νυκτερειναὶ καὶ ἡμερειναὶ θεωρίαι*, noctium ac dierum rationes, ratio cognoscendi noctium et dierum longitudinem atque tempora, 9, 14, 6. *ἡ τῶν συλλόγων, ἡ τοῦ δυνατοῦ θεωρία*, probabilitatis, possibilitatis ratio, 16, 12, 6.

3) *Denique θεωρία est* legatio, solennium sacrorum aut spectaculorum caussa missa, *sive* ad spectandum, *ut* 31, 3, 12. *sive* ad invitandum, *ut* 28, 16, 4.

Θεωρὸς, *ὁ*, spectator, 4, 9, 6.

Θεωρτὸς; *τῇ ἕξει πάντα τὰ καλὰ γίγνεται θεωρτά*, consequi licet, 10, 47, 11. *cf. εὐθέωρτος.*

Θηρεύειν τὴν ὑπεναντίαν τινος, sectari, captare, 23, 8, 11. *θηρευτέον τοίνυν τὸν τρόπον*, hæc ratio sequenda, capienda, usurpanda, 1, 35, 8.

Θηριώδης, ferinus, belluinus. *θηριώδης καὶ χυμοκρατικὸς τρόπος πολιτείας*, 6, 10, 4. *μὴ γόνοις θηριωδεστέροις ἀνδρώπου τούτου*, sævior, 30, 14, 9.

Θηριωδῶς, belluarum more, 15, 20, 3.

Θησαυρὸς; *ὁ καλούμενος θησαυρὸς, οἴκημα κατάγειον*, *Spicil. ex lib. 24. num.* 2. *αἱ παρακύπτουσι τῶν Ῥοδίων καὶ οἱ θησαυροί*, 26, 7, 7.

Θὶν; *οἱ δῖνες*, 4, 41, 6.

Θλίβειν; *τὸ θλιβόμενον ὑπὸ τῶν κατὰ πρῷρεων σκάφος*, adflicta navis, 1, 51, 8.

Θνήσκειν; *παθεῖν τοὺς τεθνεῶτας*, 5, 86, 4.

Θολερὸς, turbidus. *θολερὸν ῥεῦμα*, 10, 48, 4.

Θορυβεῖν τινα λόγοις τι βουλόμενον, turbare aliquem, obstrepere alicui, 28, 4, 10. **θορυβητὸς**, territus, 5, 81, 6.

Θορυβώδης ἐκκλησία, tumultuosa concio, 29, 5, 2.

Θρανίτης σκαλμὸς, versus thranitarum, *i. e.* remigum summi ordinis, 16, 3, 4. *Vide σκαλμός.*

Θρασύς διακεῖσθαι, 1, 9, 7.

Θρασύνειν τι, jactare aliquid, 4, 31, 4.

Θραύειν τοὺς κωπεῖς, frangere, detergere remos, 1, 50, 3. *τοὺς λίθους*, 16, 1, 5. *θραύεσθαι*, frangi, 6, 23, 11. *τὰ κέρατα τῶν Καρχηδονίων ἐθραύετο*, *Casaubonus*, Carthaginensium cornua erant abrupta; *nos*, adfligebantur, 11, 24, 2. *Suidas: θραῦσις· ἧττα ἐν πολέμῳ.*

Θρέμματα. *σώματα καὶ θρέμματα*, 2, 26, 5. 4, 75, 2. *θρέμματα ex cod. Urb. recepi, pro vulgato θέρματα*, 4, 38, 4.

Θρέψασα, *ἡ*, *scil.* *γῆ*, patria, 4, 17, 12. 11, 28, 6. 13, 6, 4.

Θρίαμβος, *ὁ*, 6, 15, 8. *τὸν θρίαμβον ἄγουσιν διὰ τῆς πόλεως* (*Pœni.*) 1, 88, 6. *ἐκ τῆς Ἑλληνίδος εἰσῆγε λαμπρᾶς εἰς τὴν Ῥώμην τὸν θρίαμβον*, 4, 66, 8. *κάλλιστον θρίαμβον τῇ πατρίδι κατάγων*, pulcerrimam triumphi materiam patriæ adtulit, 11, 33, 7.

Θρίξ, *ἡ*. *τριχὸς ἰσχνοτέρας τάλαντα τριακόσια*, 4, 56, 3. 5, 89, 9.

Θρίψ, *ὁ*, cossus, vermis ligna rodens, 6, 10, 8.

Θροῦς, *ὁ*, rumor, 1, 32, 6. *καί τις ἐνεπεπτώκει θροῦς ὑπὸς τοῦ τὸν Λυκοῦργον ἐκπέμπειν*, mentio quædam erat injecta de emittendo Lycurgo, 5, 18, 5.

Θρυλλεῖν τι, circumferre, in ore

habere, 6, 4, 6. λόγος παρύλλαττεν πολὺς ὑπὲρ τούτου, 4, 70, 8. ποταμὸς ὁ ὑπὸ τῶν ποιητῶν Ἠριδανὸς θρυλλούμενος, fluvius a poetis nomine Eridani vulgatus, celebratus, 2, 16, 6.

Θῦμα, τὸ; sacrificium, victima; πᾶς ναὸς ἔγκυμα θυμάτων, 11, 3, 5. 16, 25, 7.

Θυμικὸς, fortis, acer, 18, 20, 7. θυμικὴ δύναμις, ferocia spiritus, (*cui opponitur* γνώμη καὶ λογισμὸς,) 6, 7, 3.

Θυμικῶς, iracunde, 18, 20, 12.

Θυμομαχῶν, irato animo bellum gerere, ira et odio concitatum incumbere in bellum et extremam belli fortunam tentare, 9, 40, 3. 27, 8, 4. *quod alias et* ψυχομαχῶν *Polybius noster dicit. Ernestus, posteriorem Polybii locum spectans, hæc habet in Lexico Polybiano, quæ quamquam non omni ex parte probare possum, tamen huc transscribere non gravabor:* " θυμομαχῶν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, irasci alteri ob ea quæ evenere, *i. e.* ob cladem ab eo acceptam. *Saltem contextus et phrasis ipsa nil amplius desiderat: nec amplius quid est* θυμομαχῶν, *quam* irasci, *Act.* 12, 20. *Quamquam concedo, id verbum dici etiam de eo, qui* ob iram cedere non valt, cum vires repugnandi non habeat, *ut in fragm. Polybii apud Suidam in* θυμομαχῶν, [*nobis lib.* 9. *c.* 40, 3.] *ubi tamen et Suidas de solo dolore animi interpretatur, quam significationem h. l. expressit Casaub. Vide Raphel. Obs. Polyb. et Wetsten. ad Act. l. c.*"

Θυμὸς, ὁ; ὑπὸ τὸν θυμὸν, primo furore, 2, 19, 10. 5, 76, 3. θυμῷ μᾶλλον ἢ λογισμῷ, 2, 35, 3. οἱ θυμοὶ, *de unius Hamilcaris* ira, 3, 10, 5.

Θυμοῦν. τεθυμωμένος, iratus, 5, 16, 4.

Θύννος, ὁ, thynnus piscis, 34, 2, 14. 34, 8, 1 *seq.*

Θύρα, ἡ. τὰς θύρας (τῆς πύλης) διακόπτειν, 10, 14, 12. τὰς θύρας ἐκβάλλειν, 5, 25, 3.

Θυρεοφόρος, ὁ, *et* θυρεοφόρος, 5, 85, 8. 10, 29, 6. *Confer* 4, 22, 2.

Θυρεὸς, ὁ, scutum; *Gallorum*, 2, 30, 3 *et* 8. *Romanorum*, 6, 23, 2.

Θυρεοφορεῖν, 10, 13, 2.

Θύρετρον, τὸ, janua, 30, 16, 5.

Θυρὶς, ἡ, fenestra, parva janua, 12, 25, 3.

Θωράκιον, τὸ, loricula *latus pontis tegens*, 8, 6, 4. τὰ θωράκια τῶν ἱλιοφόρων, *Fragm. hist.* 22.

Θωρακῖται, οἱ, loricati, *qui medio sunt loco inter levem et gravem armaturam*, 4, 12, 3 *et* 7. *ubi distinguuntur a* τοῖς σιζύραις *et* τοῖς ψιλοῖς, *vs.* 1 *et* 6. *tum a* τοῖς βαρέσι τῶν ὅπλων *et* φαλαγγίταις, *vs.* 10 *et* 12. *Sic rursus* 11, 11, 4. *Pariter a* τοῖς θυρεοφόροις, 10, 29, 6.

I.

Ἰασὶς; εἰσαγαγεῖν τὴν ἰασὶν (*f.* ἰασχινὴν) καὶ τεχνητικὴν ἀσυτίαν, 32, 20, 9.

Ἴαμα, τὸ; μεγάλου ἕλκεως μικρὸν ἴαμα παροιμιάζεται, *proverbium*, 7, 14, 2.

Ἰᾶσθαι. πολὺν κακῶς ἰώμενος, 5, 11, 1. ἰᾶσθαι ῥᾴστόν ἐστι πᾶσιν τοὺς πρώτους ὑπιβολάς, 3, 7, 7.

Ἰατρεῖον, τὸ, officina pharmaceutica, 12, 9, 4.

Ἰδίᾳ; ἑκάστους ἰδίᾳ νοῦς, *ex Casauboni correctione, pro* δυνάμεως, 1, 26, 7.

Ἰδιόμορφος, singularem formam habens; ἰδιόμορφον ζῷον, 34, 10, 8.

Ἰδιοπραγεῖν μηδὲν, nihil proprio separato consilio agere, 8, 28, 9.

Ἴδιος; ἴδιόν τι καὶ παραπλήσιον, 1, 7, 1. 1, 65, 1. νομίσας ἴδιον εἶναι τὸ πρᾶγμα, καὶ καθήκειν αὐτῷ τὸ προστατῆσαι, ratus sui id esse operis, ad se præ ceteris per-

tinere, 22, 12, 12. *μένειν ἐπὶ τῶν ἰδίων*, domi manere, 2, 57, 5. *intell. οἰκιῶν, cf. vs.* 7. *vel πατρίδων, coll.* 2, 58, 2. *Ἴδιοι τοῦ Σελεύκου καὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως*, Seleuco dediti, et istarum partium homines, 21, 4, 4. *παραβοηθῶν τοῖς ἰδίοις recipi debebat ex vetustissimorum codicum consensu*, 3, 84, 11. *pro vulgato οἰκείοις. Sic et εἰς τὴν ἰδίαν*, 3, 99, 4. *pro εἰς τὴν οἰκείαν. ἰδίας perperam scriptum erat pro Ἡλείας* 4, 9, 9 *sq. Adde κατ' ἰδίαν, suo loco in litera* K.

Ἰδιότης, proprietas, propria ratio; *ἡ ἑκατέρου τοῦ πολιτεύματος ἰδιότης καὶ δύναμις*, 1, 13, 13. *αἱ τῶν τόπων ἰδιότητες*, 5, 68, 11. *αἱ ἰδιότητες τοῦ Ἀννίβου*, 9, 22, 7.

Ἴδιωμα, τὸ, i. q. ἰδιότης; *τὸ τῆς πολιτείας ἴδιωμα*, 2, 38, 10. *τὰ περὶ τοὺς τόπους καὶ τὴν χώραν ἰδιώματα*, 2, 14, 3. 6, 3, 3. *τὸ καθ' αὑτὸν ἰδίωμα σῳζεῖν*, suum morem servare, 2, 59, 2. 17, 4, 4.

Ἰδιώτης, ὁ, *in bello, est* miles, *cui opponitur στρατηγός*, 5, 60, 3. 10, 19, 4.

Ἰδιωτικός; *ἰδιωτικόν τι*, res privata, aliquid privati, *ex Casauboni ingenio*, 9, 17, 6. *ubi nos ex ora cod. Aug. et med. βιωτικὸν restituimus. ἰδιωτικὸν συμβόλαιον*, 20, 6, 1.

Ἱεραγωγὸς ναῦς, quæ sacra defert, 31, 20, 11.

Ἱέρεια, ἡ, sacerdos fœmina, 12, 12, 1. 16, 25, 7.

Ἱερεῖον, τὸ, victima, 7, 11, 1. *Ibidem pro ἱερεῖα, quod iterum posuerat Casaubonus, ἱερὰ restitui. κατασάντων ἱερεῖον τρέπον*, 11, 3, 1. *Item "* ἱερεῖον, animal quod mactatur edendi caussa, *ut ἱερεῖα ἴσως sunt* sues quæ mactantur, *ut patet e loco ipso* 2, 15, [3.] *Sic et Xenoph. Cyrop. I. p.* 46. *ubi vide Hutchinson." Ern. Sic ἱερεῖα sunt* carnes, 5, 39, 1.

Ἱερομνημονεῖν, Hieromnemonis munere fungi, 4, 52, 4.

Ἱερὸν, *et* ἱερὸς; *τὸ περὶ Δωδώνην ἱερὸν, et in eo ἡ ἱερὰ οἰκία*, 4, 67, 3. *ἱερὸς βίος et ἱερὰ χώρα Eleorum*, 4, 73, 9 *sq.*

Ἱεροσκοπεῖσθαι; *μάντεις καὶ ἱεροσκοπούμενοι*, 34, 2, 6.

Ἱερουλεῖν τὰ ἱερὰ, 31, 4, 10.

Ἱερουλία, ἡ, 28, 2, 7.

Ἱερόυλος, 13, 8, 2.

Ἰθανὸς, πρὸς τὰς ἐντεύξεις, dexter in congressibus, 23, 17, 4. *κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν*, specie probabili, insigni, honesta, 26, 5, 6. (*i. q. κατὰ τὴν ἐπιφαν. ἀξιόλογος*, 27, 10, 1.) *ἰθανοὺς ἴσους εἶναι τοῖς Ῥωμαίοις*, pares Romanis, 8, 35, 5. *πλῆθος ἰθανὸν*, 1, 53, 8. 3, 50, 3. 3, 43, 4. *ubi perperam vulgo ἰκανῶν. ἰθανοὶ τῷ πλήθει*, 3, 42, 2. *τῶν στρατιωτῶν ἰθανοὺς ἀποβαλεῖν*, omittere sat multos, 1, 15, 2. *ἰθανὸς φόβος*, magnus, non mediocris terror, 2, 12, 5. *ἰθανὸν ποιεῖν τινι*, satis dare, 32, 7, 13.—" *cui respondet ἰθανὸν λαβεῖν, Act.* 17, 9. *ubi vide Wetsten. et Interpretes." Ern.*

ἐφ' ἰθανὸν, satis, haud mediocriter; *πῦρον εἰλικρὲς τῶν πεφυραμένων ἐφ' ἰθανὸν*, 11, 25, 1. *ἐφ' ἰθανοῦ, quod corrupte dederant codices, in ἐφῶν οὖ mutavit Casaub.* 5, 22, 6.

Ἰκετεύειν τοὺς θεούς, 9, 6, 3.

Ἱκετηρία, ἡ; *θεῶν ἱκετηρίαι καὶ θύσεις*, 3, 112, 8. *μετ' ἱκετηρίας δεήσεως*, supplices prælatis velamentis, 2, 6, 1. 4, 80, 13. *μεθ' ἱκετηρίων ἐκπέμπειν τοὺς πρεσβευτήρους*, 5, 76, 9.

Ἰλάρχης, ὁ, præfectus turmæ equitum, 6, 25, 1 *sq.* 6, 35, 8.

Ἴλη *et* ἴλα, ἡ, turma equitum, 6, 25, 1. 10, 21, 4. *Ἴλη βασιλικὴ Philippi*, regia ala equitum, 10, 42, 6. *conf.* 10, 21, 4.

Ἰλὺς, ἡ, limus, 4, 41, 1.

'Ιμάτιον, τὸ; πορφυρᾶ ἱμάτια, 16, 6, 7. ὁ μακρὸς ἱματίου ἐχχῦσθαι, 24, 5, 11. *Si vera est codicum scriptura* 5, 50, 6. τοῦ δ' Εὐγένους ἀναχωρήσαντος ὡς ἱμάτιον, *quæ fortasse servari intacta debuerat, et Polybio a nobis restitui; fuerit* ἀναχωρεῖν ὡς ἱμάτιον, ad pallium redire, *simillima ratione dictum qua Romani* ad togam redire *dixerunt, pro* bello excedere, bellum deponere. *Sic Plutarchus in Camillo cap.* 10. (*T. I. nuperæ edit. Tubing. p.* 331.) *dicere volens, Faliscos, obsessos a Romanis, contemsisse hostes, ait,* ἐν πόλει ὁ ἱματίου ἀναστρέφεσθαι. *conf. rursus eumdem Plut. ibid. c.* 38. *p.* 370. *Parique ratione Polybius noster,* 9, 17, 2. *ait, civem Cynæthensem* ὁ ἱματίῳ, cum pallio, (*nempe non militari habitu*) *urbe egredi debuisse.*

'Ιματισμός, ὁ, vestitus, vestes; ἱματισμὸν χορηγεῖν τοῖς στρατιώταις, 6, 15, 4. ὁ ἱματισμὸς ὁ ἀξιόλογος, 16, 31, 3. 17, 17, 5.

'Ιμείρειν, *seq. infinit.* 4, 74, 3. *Cum genit.* 1, 66, 8. *Fr. gr.* 75.

"Ιμερος διάτυπος, *Spicil. ex lib.* 10. *num.* 1.

"Ινα *conjunctio, cum indicativo constructa in præterito imperfecto,* 40, 6, 9. *de qua constructione monuerunt Grammatici. vide Posselii Syntax. Græc. p.* 315.

'Ινδός, *tamquam commune et adpellativum nomen, de* rectore elephanti *in exercitu Pœnorum,* 1, 40, 15. 3, 46, 7 *et* 11. 11, 1, 12.

'Ιὸς, ὁ, ferrugo, 6, 10, 3.

'Ιππαρχῶν, equitibus præesse, 20, 5, 8.

'Ιππάρχης, *et* ἵππαρχος, ὁ, magister equitum, *apud Romanos,* 3, 87, 9 præfectus equitum, *apud Achæos,* 5. 95, 7. 10, 22, 4. 10, 25, 6. 18, 5, 2.

'Ιππαρχία, ἡ, 10, 21, 4.

'Ιππάσιμος; ἱππάσιμα πεδία, 10, 49, 5.

'Ιππάφυσις, ἡ; οἱ ἐπὶ τῶν ἱππαφύσιων, qui in stadii introitu ad carceres stant et signum evolandi exspectant, *Fr. gr.* 76.

'Ιππεὺς; οἱ ἱππεῖς, equestris ordo *apud Athenienses,* 16, 25, 5. ἱππεῖς *legendum videtur pro* ἵππους, 1, 73, 2.

'Ιππηγὸς ναῦς, navis transvehendis equitibus, 1, 26, 14. 1, 27, 9. 1, 28, 2 *et* 7.

'Ιππικὸς; τὸ ἱππικὸν, equitatus, 2, 66, 7. *Sic et in plur.* τὰ ἱππικὰ, *scil.* στρατεύματα, 3, 114, 5. 15, 3, 5. 18, 5, 5. *quemadmodum et* πεζικὰ, *scil.* στρατεύματα, *dicuntur pedestres copiæ* 18, 5, 5. *coll.* 1, 26, 5 *sq. Quare minus recte, ut mihi videtur, Ernestus obliquos casus,* τῶν ἱππικῶν, τοῖς ἱππικοῖς, *locis supra citatis occurrentes, a recto casu* οἱ ἱππικοὶ *derivavit.*

'Ιππόδρομος, ὁ, 7, 17, 2. *Conf. Ind. Hist. in* Hippodromus.

'Ιππομίμος, ὁ, equiso, 13, 8, 3 *sq.*

'Ιππομαχεῖν, equitatu prævalere, (*non, ut Ernestus ait,* equestri prælio vincere;) 3, 66, 2. 3, 92, 7. 3, 117, 5.

'Ιππομαχία, ἡ, 10, 3, 3. 27, 13, 14.

"Ιππος, ὁ. κατάφρακτος, ἱππικὴ, 16, 18, 6 *sq.*

"Ιππος, ὁ; οἱ πλέθρου κατ' ἵππον, 10, 21, 2. *opp.* κατ' οὐλαμὸν, *vs.* 3. ἵππους *mendose scriptum videtur, pro* ἱππεῖς, 1, 73, 2.

'Ιππόστασις, ἡ, stabulum equorum 13, 8, 3.

'Ιπποτοξόται, ἡ; τὰ βασιλικὰ στρατεύματα τῶν ἱπποτοξοτῶν, 10, 27, 2. *ubi Casaubonus* ἱπποτοξοτῶν.

'Ιπποτοξοτῶν, τὸ; 10, 27, 2.

'Ιππυρίσιον, τὸ, 5, 44, 1.

'Ιρινὸς; ἰρινὸν μύρον, oleum liliaceum, 31, 4, 2.

Ἰσάζων, *neutraliter*, æqualem esse, 6, 29, 5 *et* 9.

Ἰσηγορία, ἡ, æquale jus, juris æquitas, 2, 38, 6. 2, 42, 3. 4, 31, 4. 6, 9, 4 *sq.* 7, 10, 1. *ἰσηγορίαν ἔχειν πρός τινα*, jus libere loquendi apud aliquem habere, 5, 27, 6.

Ἰσημερία, ἡ, *φθινοπωρινὴ*, 4, 37, 2. *αἱ ἰσημερίαι*, *ex Polyb. libello de habitatione sub æquatore.*

Ἰσημερινός; *ἡ ἰσημερινὴ καταφορὰ* (*τοῦ ἡλίου*,) occasus æquinoctialis solis, 3, 37, 5. *ὁ ἰσημερινὸς*, *sc. κύκλος*, æquator, *ex Polybii libello περὶ τῆς πρὸς τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεως.*

Ἴσημι; *πόλεμος ὃν ἡμεῖς ἴσμεν μέγιστος*, 1, 63, 4. 1, 88, 7.

Ἰσθμός, *ad Novam Carthaginem*, 10, 12, 3 *et* 5. 10, 14, 3. *Conf. Ind. Hist. in* Isthmus.

Ἰσοδυναμῶν *πρός τι*, 2, 56, 2.

Ἰσόθεος; *ἰσόθεοι τιμαί*, 10, 10, 11.

Ἰσόζειβος, hordeo par pretio, *sc.* ut pro modio hordei detur amphora vini, *quæ mensuræ pares sunt, utramque metiente pede cubico*, (*ut monuit ad h. v. Ern.*) 2, 15, 1.

Ἰσολογία, ἡ, (*i. q. ἰσηγορία*,) 31, 7, 16. *ἰσολογίαν ἔχειν πρὸς Ῥωμαίους*, 26, 3, 9.

Ἰσόμαλος *τόπος*, *i. q.* ἴσος καὶ ὁμαλὸς, *si vera lectio codicum* 14, 3, 3.

Ἰσομεγέθης, pari magnitudine, 10, 44, 2.

Ἰσόπλευρον *τετράγωνον*, 6, 31, 10.

Ἰσοπολιτεία, ἡ, 16, 26, 9.

Ἰσοῤῥοπῶν, æquiponderare, æqualem esse, *cum dat.* 1, 11, 1. 6, 10, 7.

Ἰσόῤῥοπος; *ἰσόῤῥοπον ποιῶν τὸν κίνδυνον*, 3, 65, 8.

Ἴσος; *εἰς ἴσον καὶ ὁμαλὲς τόπον*, *Casaub.* 14, 3, 3. *ἴσον ἔχειν τοῖς πρωτεύουσι*, 6, 57, 8. *ἴσα πάντα ποιῶν πᾶσι*, 2, 38, 8. *ἴσον πᾶσι μάλιστα τῆς πολιτείας*, æquo jure sunt omnes in rep. 4, 22, 4. *ἴσαι διαλύσεις*, æquum fœdus, 21, 12, 9. *κρίνειν ἴσοι καὶ δίκαιοι*, 25, 5, 3. *ἐν ἴσῃ κριτῇ*, 17, 6, 1. *ἐν ἴσῃ κριτηρίῳ*, apud æquos judices, 16, 27, 3.

ἐξ ἴσου, ex æquo; æquali, æqua ratione; *ἐξ ἴσου πᾶσι τῆς ἀφιλίας οὔσης*, 10, 17, 5. *ὁ ἐξ ἴσου κίνδυνος*, 9, 4, 4. *ἐπ' ἴσον*, peræque, pariter, æqualiter, 6, 38, 4. 8, 3, 2. *καὶ διακοπτόμενοι παρέμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς*, quamquam concidebantur, tamen pariter, peræque, nihilo minus, animis durarunt, 2, 30, 7. *ἐπ' ἴσου*, *vel ἐπίσου*, *idem; συνέβη τοὺς Ῥωμαίους ἐπ' ἴσου πολιορκεῖν καὶ πολιορκεῖσθαι*, 1, 18, 10. *Conf. ἴσιος. κατ' ἴσον*, æquabili ratione, 10, 44, 7. *Pro mendoso ἐπ' ἴσον διὰ*, 2, 35, 5. *ἐπισίδια restitui ex mente Casauboni.*

Ἰσοταχὴς, pari celeritate, 10, 44, 9.

Ἰσοταχῶς, 34, 4, 6.

Ἰσότης *πολιτική*, 6, 8, 4. 2, 38, 8.

Ἰσοῦψὴς, æquali altitudine, 8, 6, 4. 9, 21, 10. 9, 41, 6.

Ἰστάναι; *στήσαντες ἐπὶ τούτων τὴν διήγησιν*, in his narrationem sistemus, paulisper interrumpemus, 3, 2, 6. *ἵστασαν ἄφωνοι*, *quod dederant codices*, 20, 10, 9. *in ἵστασαν mutavi. Pro ὁμόσε στήσαντες τοῖς παροῦσι*, 30, 7, 3. *ὁμόσε συστάντες scripsi.*

Aor. 1. στῆναι, stare; *ἔδωκε τοῖς Αἰτωλοῖς ἀναστροφὴν εἰς τὸ στῆναι*, tempus dedit Ætolis ad standum, *i. e.* quo sese firmarent, animos viresque colligerent, et ad resistendum sese componerent, 4, 61, 4. *Sic συνηγείσαι τῇ πόλει, περὶ ἣ στῆναι καὶ βουλεύσασθαί τι τοὺς πεφευγότας*, 4, 73, 1. *ἔστη τῇ διανοίᾳ*, confirmatus est animo, 21, 9, 3. *ἀνδρωδῶς ἔστη*, viriliter stetit, viriliter se gessit, 1, 31, 8. *μετρίως ἔστη καὶ βέλτιον ἢ κατὰ τὴν πρὸ ταύτης περιβολήν*, 31, 7, 2.

Eodem modo in præterito. τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἑστηκυίας πᾶσιν, quum

eadem spes certa, firma staret omnibus, 10, 16, 9. χρεία ἱστηκυῖα καὶ τεταγμένη, usus certus, 6, 25, 11. λογισμὸς ἱστὰς, ratio sibi constans, firmum judicium, 3, 105, 9. λόγον οὐκ ἔχοντα μεθοδικὸν οὐδ' ἱστᾶντα, quæ stabilem certamque rationem non habent, 9, 12, 7. *Vulgatissimus ille usus,* στύλος στρογγύλος ἐν πρῴραις ἱστήκει, tignum teres in proris navium stabat, erectum erat, 1, 22, 4. *Ceterum præterita compositorum verbi* ἵστημι *a Polybio non solum neutrali vel passiva notione, ut vulgo ab aliis scriptoribus Græcis, verum etiam activa notione frequentantur; qua de re cum alibi passim monui, tum ad* 3, 94, 7. *et ad* 10, 24, 2.

ἵστασθαι, stare, (*in acie*) 18, 12, 2. 18, 13, 6 *et* 9. οὐδενὸς ἀντισταθέντος ἱσταμένου, nemine resistente, impediente, 1, 19, 15. *Translate,* sese gerere; κατὰ τὸν πόλεμον ἀδίκως ἵστασθαι καὶ ἀγενῶς, 17, 3, 2. ἐν ταῖς περιπετείαις εὐλαβῶς ἵστασθαι καὶ νουνεχῶς, 18, 16, 4. ἐρρῶς ἵσταντο, recte fecerunt, 33, 12, 3. κατὰ τὸ βέλτιστον ἱστάμενοι ἐν τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι, ab optimis partibus stantes, optima consilia sequentes, 26, 3, 4. *Et* στήσασθαι *cum accus. casu, notione activa;* δύνασθαι στῆσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας, *de medico,* corporum curam et sanationem recte instituere, 3, 7, 6.

Ἱστιοδρομῶν, velis expansis navigare; ναῦς ἱστιοδρομοῦσα, 1, 60, 9.

Ἱστορῶν; 1) inquirere cognoscendi caussa, explorare; ἱστορῶν ἐπιμελῶς, 9, 14, 3. ἱστορῶν καὶ πυνθανόμενος ἐπιμελῶς τὴν προδοσίαν τῶν Κελτιβήρων, 10, 7, 1. παρὰ τῶν ἐμπείρων ἱστορήσας περὶ τούτων, 9, 19, 3. ὑπὲρ ὧν κακῶς καὶ παρέργως ἱστορήσας, 12, 3, 4. 2) explorando cognoscere, *cum accus.* 3, 38, 2. 3, 61, 3. narratum legere *vel* audire, 2, 17, 2. 12, 3, 5. *sic et* περί τινος, 1, 63, 7. περὶ τῶν πράξεων παρ' αὐτῶν ἱστορηκέναι τῶν παραγεγενημένων, res gestas accepisse, cognovisse ex eis ipsis qui rebus interfuerunt, 3, 48, 12. εἰ ἱστορηκότες, rerum gestarum scientes, 4, 8, 4. 3) ἱστορῶν ὑπὲρ πραγμάτων, narrare, exponere res gestas, 4, 47, 2. *et quidem præsertim* copiosius enarrare, (*ut sit idem quod* ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν πράξεων, *cui opponitur* μνησθῆναι περιφανειοδῶς,) 1, 13, 7. *sed et simpliciter* narrare, commemorare *quocumque modo, sive id copiosius fiat, sive brevius, ut,* ταύτας μείζω περιπέτειαν οὐδ' ἱστορῆσαι συμβάσας, 1, 37, 3. ἐπεργασίαν μείζω ταύτης οὐδ' ἱστορεῖσθαι νομίζω, 9, 36, 2.

Ἱστορία, ἡ, *generatim,* studium, investigatio et contemplatio rerum quarumcumque, indeque hausta notitia; *tum,* hujus notitiæ communicatio cum aliis, et narratio eorum quæ inquirendo cognovimus; *sigillatim vero est* rerum in vita hominum gestarum narratio et expositio, ἡ τῶν πραγμάτων σύνταξις, *ut ait Polyb.* 1, 4, 1 *sq. conf.* 1, 2, 8. *adde lib.* 1. *c.* 1. *totum;* 3, 31, 11 *sq.* 3, 32, 6 *et* 4. *&c. et Ind. Hist. sub voce* Historia. τὰ ἐξ ἱστορίας στρατηγήματα, quæ ex historia, ex aliorum narratione cognoscuntur, 1, 57, 5. 9, 14, 1. ὅσα νῦν πίπτουσιν ὑπὸ τὴν ἱστορίαν, quæcumque hac ætate cognita sunt, 15, 9, 5. ὅσα πίπτουσιν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, quæ nos vel vidimus vel fando cognovimus, 2, 14, 7. *Sed* οἱ χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, *sunt* tempora quæ persequitur, quæ complectitur nostra historia, 4, 2, 2.

Ἱστοριογράφος, ὁ, 2, 62, 2. 12, 28, 5. 40, 6, 9.

Ἱστὸς, ὁ; ὀθονίων ἱστοὶ τρισχίλιοι, velorum *vel* lintei panni telæ ter mille, 5, 89, 2. *Sic Josephus in Ant. Jud. commemorat* βυσσίνης ὀθόνης ἱστοὺς ἑκατόν.—ἐπᾶραισθαι τοὺς ἱστοὺς, tollere, pandere vela, 1, 61, 7. καθιλίσθαι τοὺς ἱστοὺς, contrahere, 1, 61, 1.

Ἴσχιον, i. q. ἴσχιν; οὐκ ἴσχυι παῦλαν, non habet finem, 1, 81, 6. ἰδίαν ἴσχυι ἡ κίλπος, 10, 10, 3. *Sed et* valere; *ut*, αἱ ἐπὶ τῶν ἀβαχίων ψῆφοι ἄρτι χαλκοῦν, καὶ παραυτίκα τάλαντον ἴσχυσι, 5, 26, 13.—" *Sic et Joseph. Ant.* 14, 7, 1." *Ern.*

Ἰσχνῶς ὑπεῖν, ut brevi, ut sicce dicam, *vel* ut tenuiter, *i. e.* ut leniter, ut parum dicam, ne quid amplius, ne quid gravius dicam, 1, 2, 6.—" ἰσχνῶς ὑπεῖν *est* tenuiter, enucleate dicere; *unde* ἰσχνότης *in formis orationis est. Sed id h. l. non convenit. Itaque suspectum est* ἰσχνῶς *Casaubono, ut Cl. Tayloro idem verbum in Or. Lycurgi.*" *Ern.*—*At quod si Polybiani hujus loci memoria succurrisset Tayloro, saltem non per se putidam judicasset vocem* ἰσχνῶς, *nec, nullibi legi eam, pronunciasset. Vide Lycurgi Orat. contra Leocratem; in Reisk. edit. Oratorum Græc. Vol. 4. p.* 192 *sq.*

Ἰσχυροποιῶν τι, argumentis aliquid confirmare, demonstrare, 28, 17, 7.

Ἰσχυρὸς; ἰσχυρὰ διατροπὴ καὶ κατάπληξις, 1, 42, 11. ἰσχυρὰν τροπὴν ποιῶν, 1, 40, 14. ἰσχυρὰ συνήθεια ἐγένετο αὐτῷ πρὸς αὐτὸν, 31, 20, 8. ἰσχυροτέρα φυλακὴ, 2, 7, 12. ἰσχυρότατος, 2, 38, 8. 3, 44, 6.

Ἴσως, 1) circiter, fere, 1, 18, 6. 1, 34, 8. 1, 56, 11. 3, 117, 3. 32, 11, 8. 2) æquabiliter; διαδοὺς τὸν λεῖον ἴσως τοῖς στρατιώταις, 3, 76, 13. 3) i. q. δικαίως; οὐκ ἴσως χρήσασθαί τινι, 24, 2, 7.

Ἰταμότης, ἡ, temeritas, impudentia, 12, 10, 4.

Ἴτυς, ἡ, orbis clypei, 6, 23, 4. 1, 22, 10.

Ἰχθὺς, ὁ; ἰχθύων βίος, *proverb.* 15, 20, 3.

Ἴχνος, τὸ; στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι, 37, 3, 3. ἴχνη τῆς ἀληθείας, 4, 42, 7.

K.

Καθὰ, quemadmodum, 3, 107, 10. *cf.* καθάπερ.

Καθαιρεῖν, tollere, deponere *de cruce*, 1, 86, 6. τὰ πολυτελῆ τῶν ἀνακειμένων ὅπλων καθαιροῦντες ἀπελάμιζον, 5, 8, 9. *Sic* τὰς χρυσᾶς σημαίας καθιλόντες, 2, 32, 6. *ubi corrupte vulgo* κατίχοντες legebatur. ὃς ἄνθρωπος ἀίττητα πλήθη καθεῖλε, prostravit, delevit, 1, 35, 5. καθιλεῖν τὰς σκηνὰς, dejicere, detendere tentoria, 6, 40, 2. τὰ φρούρια, destruere, demoliri, 4, 52, 8.

καθαιρεῖσθαι; καθιλίσθαι τοὺς ἱστοὺς, contrahere vela, 1, 61, 1.

Καθαίρεσις ἡ τῶν τυχῶν, 23, 7, 6. *ex Ursini conject. Sic verbo* καθαιρεῖν τὰ τύχη *usus est Appian. Hispan. c.* 41. *et ipsa tota phrasi,* ἔφασαν τὴν σύγκλητον δυσαρεστεῖσθαι τῇ τῶν τυχῶν τῶν ἐν Λακεδαίμονι καθαιρέσει, *Diodorus Sicul. Leg.* 13. *e quo emendationem istam adoptavit Ursinus. Conf.* καθαιρεῖν.

Καθάπαξ, *præcedente* οὐ *vel* οὐδὲ, omnino non, prorsus non, ne quidem omnino, 1, 2, 6. 1, 20, 12. 3, 23, 2. 5, 67, 13. 6, 13, 7. *Absque particula negante,* omnino prorsus; τὸ δικαιολογεῖσθαι καθάπαξ ἀνεγίνωσκον, 3, 21, 6. ἢ δυνατοῦ καθάπαξ ὑπάρχοντος, aut si omnino, si modo ullo pacto fieri posset, 8, 17, 6. οὐκ ἠδύνατο συνιδεῖν—οὐδὲ καθάπαξ εἰ πάλαι, ne hoc quidem discernere

potuit, an omnino adesset, 8, 22, 3. *καθάπαξ pro καθάπερ voluit Reiskius, 5, 67, 2.*

Καθάπερ, 1) veluti, 12, 23, 7. 12, 24, 6. *Fr. gr.* 99. *καθάπερ ἂν ὑγιαινόμενος αἵματος*, 7, 13, 7. *conf. voc. seq.* 2) quemadmodum, 10, 26, 8. *et passim alibi. Sic καθάπερ καὶ τοῖς ὅπλοις, (οὕτω) καὶ τοῖς δικαίοις*, quemadmodum armis, sic et juribus, 5, 67, 2. *ubi Reiskius καθάπαξ voluit.*

κάθάπερ, invitis MStis, pro καθά περ editum erat, 3, 107, 10. *Rursus καθάπερ alieno loco habuit codex Peiresc.* 10, 26, 9.

Καθαπερανὶ, *vel καθάπερ ἂν εἰ, i. q. καθάπερ*, 3, 32, 2. 18, 37, 10. 40, 5, 8. *Conf.* 7, 13, 7. *καθάπερ γὰρ ἂν εἰ*, 24, 8, 2.

Καθαπερεὶ, *i. q. καθάπερ et καθαπερανὶ*, 15, 6, 8.

Καθάπτειν, adligare, religare; *καθῆπτο*, 8, 8, 3. *Sed καθάπτεσθαι τῆς οἰκογλίας*, extremum agmen lacessere, carpere, 1, 19, 14.

Καθαρεύειν περί τι, ab aliquo delicto purum esse, 6, 56, 15.

Καθάριος, mundus, nitidus; *καθαριώτερα ὅπλα τῆς χλαμύδος*, 11, 9, 5. *ubi tamen καθαρευώτερα codices habent, fortasse ex καθαρειώτερα corruptum.*

Καθαρίως συνίστασθαι, clare, dilucide perspicere, 6, 3, 4. *καθαρίως ὑποδεῖξαι πάντα*, 15, 5, 5. *ubi Ernestus cum Casaub. interpretatur* bona fide, nihil mentiendo. *καθαρῶς vide infra.*

Καθαρμόζειν; *τὰ ξύλα καὶ τὸν κάρμον εἰς σχεδίας καθήρμοζε τῷ ποταμῷ*, apte disposuit, ordine disposuit, 4, 65, 4.—"*qui locus est vitiosus.*" *Ern.*

Καθαρμὸς, ὁ, lustratio, purgatio, *καθαρμὸν τῆς δυνάμεως ποιῆσθαι*, 22, 24, 9. *Spicil. lib.* 24. *num.* 1. *καθαρμὸς, tropice, de* sublatione improborum e repub. 32, 21, 3. *καθαρμὸν ποιῆσθαι*, 4, 21, 9. *est* solennibus ceremoniis lustrare urbem, *contaminatam scelestorum hominum præsentia.*

Καθαρότης, ἡ περὶ τὰ χρήματα, integritas, abstinentia, 32, 11, 9. *cf. καθαρεύειν et καθαρῶς.*

Καθάρσιος, *vide καθάριος.*

Καθαρῶς ἀναστρέφη, puris manibus versatus est, 40, 11, 3.

Καθέδραι, αἱ ἐπὶ τῶν πλοίων, sedes remigum in navi, 1, 21, 2.

Καθέλκειν τὰς ναῦς ἐκ τῶν νεωρίων, deducere naves in mare e navalibus, 14, 2, 1. *Fr. gr.* 82. *Conf. verb. seq.*

Καθελκύειν τὰς ναῦς, *i. q. præced.* 1, 21, 3. 1, 36, 10.

Καθεστὼς, *vide in καθιστάναι.*

Κάθετος, ἡ, 34, 6, 7.

Καθηγεμών, ὁ, (*i. q.* ὁδηγὸς,) 3, 48, 11. 3, 41, 9. 3, 42, 6. 4, 40, 8. ἀρχηγὸς καὶ καθηγεμών, 2, 40, 2. 7, 14, 4.

Καθήκειν, 1) pertinere ad aliquem ut legitimum dominum; *ἅς ἐστὶς ἰδίων ἤδη καὶ καθηκόντων σφίσι πολεμήσοντες*, 1, 6, 6. 18, 24, 3 *fr.* 2) pertinere ad locum aliquem, attingere; ἡ *Μηδία καθήκει πρὸς τὴν Μεσοποταμίαν*, 5, 44, 6. *τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τὸν Εὔξεινον πόντον καθήκοντα*, 5, 44, 8. 3) advenire, adpropinquare, adpetere, *de tempore; τῶν χρόνων ἤδη καθηκόντων*, 5, 30, 7. *τῶν ἀρχαιρεσίων καθηκόντων*, 4, 67, 1. *μηδέπω τῆς ἀρχῆς αὐτῷ καθηκούσης*, quum nondum adesset ei tempus adeundi magistratum, 4, 14, 3. *καθήκοντος αὐτοῖς συνέδου κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον*, cum adesset tempus concilii, 4, 7, 1.

Inde καθῆκον generatim dicitur id cujus tempus adest, quod est hujus temporis et loci, quod pertinet ad rem, quod aptum et idoneum est ad id de quo agitur. *Sic ἡ καθήκουσα σύνοδος vel ἐκκλησία*, legitimus conventus, status conventus, cujus agendi legitimus dies

adest, 4, 14, 1. 4, 15, 8. 4, 26, 7. 40, 2, 1. ἡ καθήκουσα ἐπιτηδειότης, χορηγία, idoneum auxilium, commeatus idoneus, 5, 35, 1 et 4. τὰς ἐνδύτας μιτυλάμβανε τὰς καθηκούσας ἀεὶ ταῖς περιστάσεσι, vestes convenientes, aptas, pertinentes ad quodque capillamentum, 3, 78, 3. *Et* τὸ καθῆκον, id quod pertinet ad rem, ad hoc tempus et hunc locum, quod convenit, officium, 6, 6, 7. 12, 12, 7. *Fr. gr.* 78.

Καθηκόντως καὶ δικαίως, 5, 9, 6.

Καθηλοῦν, clavis firmare, 1, 22, 5.

Καθημερία, *olim vulgo* καθημερία, ἡ, vita quotidiana, quotidianæ vitæ actio, 6, 33, 4.

Καθησυχάζειν, quiescere. 9, 32, 2.

Καθιδρύειν; ἐφ' οὗ καθίδρυται ἱερὸς, 10, 10, 8.

Καθιέναι, demittere, dejicere; καθεὶς χεῖρα σιδηρᾶν ἐξ ἀλύσεως δεδεμένην, 8, 8, 2. καθεὶς τὰς χεῖρας ἀμφοτέρας περιστένων, utraque manu humum demissa adoravit, 30, 16, 5. καθίεναι ἐνέδρας ἐπὶ τόπους ὑπαίρους, disponere insidias opportunis locis, 4, 63, 9. (*cui opponitur* ἐξανιστῆναι, *surgere ex insidiis*) καθίεναι τὸ στρατόπεδον εἰς χάρακα &c. deducere, demittere exercitum in locum aliquem *periculosum*, 3, 70, 11. 3, 92, 7. (*cf.* 3, 48, 4.) *Et reciproce*, εἰς ἀπροσπάτους τόπους καθιέναι, *scil.* ἑαυτὸν *vel* ἑαυτοὺς, in loca non explorata descendere, sese committere, 5, 48, 4. *Sic* 3, 80, 4. 30, 20, 4 *sq.* *Et adjecto pronomine reciproco*, τῶν πολεμίων καθέντες εἰς παλίγκυρτον αὑτοὺς καθικέτευν, *Fr. gr.* 99. *nisi a grammatico adjectum est pronomen, explicandi caussa.*

Καθιερεῖν ἱερὸν, consecrare templum, 3, 22, 1. τὰ καθιερωμένα ἀναθήματα, 7, 14, 3. δίκαια ἐν στήλῃ καθιερωμένα, 9, 36, 9.

Καθικνεῖσθαι, *cum gen.* scopum attingere, consequi propositum, perficere rem; καθικνεῖτο, καθίκετο τῆς ἐπιβολῆς, 2, 38, 8. 2, 55, 6. *et in præt. passivo, activa pariter notione*, καθηγμένος τῆς ἐπιβολῆς, *Fr. gr.* 80. καθικέσθαι, καθίζεσθαι τῆς ἀρχῆς, regnum adipisci, 5, 35, 5. τῆς προθέσεως. 4, 50, 10. 10, 4, 3. 10, 5, 7. οὐδενὸς καθικέσθαι, 2, 37, 9. *Et cum participio, subintellecto nomine* τῆς ἐπιβολῆς *vel* προθέσεως; ἀλίσκειν καὶ τυγχάνειν ἐπιβαλλόμενοι καθίζοντας, 5, 93, 5. ταῦτα διανοούμενος καὶ τὰς ἀῤῥωστίας ἐκπονῶν καθίκετο, *Fr. gr.* 22. *ubi mendose vulgo* καθῆστο.

Καθίζειν; *active;* sedere facere: καθίζοντες ἐπὶ τῶν ἱερείων τοὺς ἄνδρας, 1, 21, 2. καθιστάντων αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, 8, 22, 9. constituere; κοινὸν καθίσαι κριτήριον, 9, 33, 12. καθίσαντες δικαστὰς, 40, 5, 3. *Neutraliter*, sedere; *de magistratibus, judicibus, concilio;* καθίσαντες χωρὶς ἀλλήλων, 6, 20, 2. καθίσαντος συνεδρίου, 6, 37, 1. 8, 23, 2. *sic* 12, 16, 10. καθιστάντων τῶν χιλίων *scripsi, pro vulgato* καθιστάντων. *Porro*, insidere locum aliquem *cum exercitu;* καθίσας εἰς ἕνα τόπον, 9, 26, 4. *sic dubitare fortasse non debueram corrigere* καθίσαντες εἰς τὰ πεδία, 9, 3, 7. *pro* καθιστάντες. *Tum de navibus in Syrtes incidentibus*, sedere, hærere in brevibus; καθισάντων τῶν πλοίων ἐν ταῖς βράχυσι, 1, 39, 3. 1, 51, 8 *et* 11. ἡ τετρήρης ἐκάθισεν ἐπὶ τῇ χώματι, 1, 47, 5. ἐκάθισαν πρὸς τὸ ξηρὸν αἱ νῆες, 20, 5, 7.

Καθιστάναι, constituere; κατασήσαντες ὑπάτους, 1, 16, 1. στρατηγὸν αὐτῶν Ἄρατον κατέστησαν, 5, 30, 7. 25, 2, 4. &c. *Sic et in pass.* οἱ καταστηθέντες ὕπατοι, 1, 17, 6. 1, 20, 4. 1, 38, 6. 1, 39, 1. ἀγορανόμους καθισταμένους, 10, 4, 6. καθίστασθαι στρατηγὸν, 4, 84, 1. *Rursus in activo*, καθιστάναι τὰ ὅμηρα εἰς Ῥώμην, obsides Romam sistere, 22, 15, 11. καθιστάναι τὰ χεί-

ματα ἐν Ῥώμῃ, pecuniam Romam curare, Romæ repræsentare, 22, 15, 9. εἴ τι συγχώσουσιν ἀπαιτηγμένοι, καθιστάντων πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς πόλεις, 22, 26, 6. *Pro* restituere; τὸ πολίτευμα τὸ πάτριον αὐτοῖς καταστήσας, 2, 70, 1.—"*sed arbitror legendum* ἀποκαταστήσας, *mox* ἀποδοὺς." *Ern. Conf.* 5, 9, 9. 9, 36, 4.

Aor. secund. κύριος κατέστη αὐτῶν, dominus eorum factus est, 5, 10, 2. ἐπὶ τοιούτῳ γνώμας κατέστησαν, in hanc venerunt sententiam, hoc ceperunt consilium, 16, 31, 8.

In præteritis; ἐν μεγάλῃ δυσθυμίᾳ καθίσταντο, (*per syncop. ex* καθεστάμεσαν) in magnam anxietatem venerant, in magna anxietate erant, 1, 71, 2. θάλασσα γαλήνη καὶ καθεστηκυῖα, tranquilla et stabilis, sedata, 22, 14, 10. "*Virgil.* cum ventis staret mare." *Ern.* τὰ καθεστῶτα, præsens rerum status; *hinc* τὰ καθεστῶτα κινεῖν, res novas moliri, 2, 21, 3. 4, 14, 4. 4, 81, 1.

In medio; κατεστήσαντο τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, pacata Africa, rebus in Africa compositis, constitutis, 2, 1, 5. *sic* 2, 54, 2. 2, 6, 5. ἐὰν ὑμεῖς τὴν Πελοποννησίων ἀρχὴν καταστήσησθε, si vos imperium in Peloponnesios vobis pararetis, stabiliretis, 9, 29, 10. καθίστασθαι πρός τινα, stare adversus aliquem *in judicio, vel in disceptatione caussæ coram senatu;* (*quod alibi dicit* συγκαθίστασθαί τινι;) τοὺς καταστησαμένους ἐν τῇ συγκλήτῳ πρὸς τοὺς τῶν Ἀχαιῶν πρεσβευτάς, 25, 2, 5.

Κάθοδος, ἡ, reditus ab exsilio, 4, 52, 8. 35, 6, 1 *et* 3. ἡ τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδος, 2, 41, 4.

Καθολικός, generalis; καθολικὴ ἀπόφασις, 1, 57, 4. καθολ. ἔμφασις, generalis expositio, 6, 5, 3. καθολ. καὶ κοινὴ ἱστορία, 8, 4, 11.

Καθολικῶς, universe, generatim, (*opp.* κατὰ μέρος) 4, 1, 8. 23, 9, 8. αὗται αἱ χῶραι καθολικώτερον θεωρούμεναι, 3, 37, 6. οὕτω καθολικώτερόν πως ἐχρήσαντο τοῖς λόγοις, 3, 21, 8.

Καθόλου, omnino, prorsus, 1, 4, 7. 1, 20, 2. οὐδὲ καθόλου μακρὰν πλοῖον, ne quidem ulla navis longa, 1, 20, 13. generatim, universe; καθόλου γραφὴν (τὰς πράξεις,) 3, 32, 8. *cui opponitur* κατὰ μέρος γραφήν, *ibid. vs.* 3. *Et adjective,* generalis, universus; ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις, 1, 4, 2. ἡ καθόλου καὶ συλλήβδην οἰκονομία τῶν πραγμ. 1, 4, 3. τά τε κατὰ μέρος καὶ τὰ καθόλου πράγματα, 1, 16, 11. *vertunt* tam privatæ res, quam publicæ; *possis pariter dicere,* res tam particulares, quam quæ ad summam rerum pertinebant.

Καθομιλῶν; ἡ καθομιλουμένη δόξα περὶ αὐτοῦ, vulgaris, vulgata de eo opinio, 10, 5, 9.

Καθοπλίζω; *in medio,* καθοπλισάμενος, arma capiens, 3, 62, 7. 3, 67, 2. 11, 22, 7.

Καθόπλισις, ἡ, τιλεία, 6, 23, 14. ὁ τρόπος τῆς καθοπλίσεως, 6, 23, 16.

Καθοπλισμός, ὁ, Ῥωμαϊκὸς, armatura, armorum genus, 3, 114, 1. οἱ ἐν τοῖς βαρέσι καθοπλισμοῖς, 3, 113, 7. 3, 115, 8. τὸ τοῦ καθοπλ. ἰδίωμα, 2, 68, 5. ἀνέδοσαν ἐκάστοις τοὺς ἐπιτηδείους καθοπλισμούς, 5, 64, 1 *et* 3. ὁ καθοπλ. τῶν ἱππέων, 6, 25, 3.

Καθορμίζω (*scil.* τὴν ναῦν) πρὸς πόλιν, adpellere, navem in statione locare ad urbem, 1, 53, 10. καθορμίζεσθαι, καθορμισθῆναι, πρὸς πόλιν, *idem,* 1, 21, 5. 1, 25, 1 *et* 9. 1, 41, 4. 33, 7, 3. εἰς πόλιν, 1, 39, 5. εἰς τὸν νῶτον, 5, 110, 2. 5, 16, 5. εἰς τὸν λιμένα, 1, 44, 6. πρὸς Κεγχρεαῖς, 5, 101, 4. ἐν ταῖς Αἰγούσαις, 1, 44, 2.

Καθόσον εἰσί τι ἦσαν, quantum in ipsis erat, 1, 7, 12.

Καθότι, ad hoc quod attinet quod, quatenus, 18, 19, 5. quia, quandoquidem, 18, 21, 6.

Καλύνδρος; **καλύνδριον χωρίον**, locus aquosus, aqua abundans, 5, 24, 4.

Καθυπερίσχυε τῷ πλήθει, prævalere, superare numero, 2, 25, 9. **ταῖς ὑψηχίαις**, 11, 24, 6.

Καθυστερῶν, *absol.* morari, sero venire, in tempore non adesse; **πολὺ καθυστερῶν**, 3, 96, 11. **τῶν ὑψωνίων παρειλημμένων καὶ καθυστερούντων**, 5, 30, 5. **μεῖζον τὸ περιστερῶν ἐν τούτοις ἁμάρτημα τοῦ καθυστερῶν**, 9, 14, 10. **καθυστερεῖσθαι αἱ ἅμαξαι**, 22, 24, 11. *cum dativo; i. q.* **λείπεσθαι**, inferiorem, minus bene instructum esse aliqua re, deteriori conditione esse; **καθυστερῶν ταῖς βίαις, λείπεσθαι ταῖς οὐσίαις**, 22, 9, 9. **καθυστ. ταῖς παρασκευαῖς**, 29, 3, 1. *cum præpos.* **περὶ** *et accus.* **οὐ μόνον ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίᾳ περὶ πολὺ τἀδελφοῦ λυπόμενος, ἀλλὰ καὶ περὶ τἄλλα πάντα καθυστερῶν καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ κατασκευῇ**, 24, 7, 5. *Cum genit.* **καθυστερῶν τῆς ἐν τῇ Ῥάφῃ καταστάσεως τῶν ὑπάντων**, 11, 33, 8. **ὑπελείπετο καὶ καθυστέρει πάντων**, ubique tardius occurrit et sero atque frustra fuit, 5, 17, 7. **καθυστερήσαντες τῆς εἰς Τέγεαν παρουσίας τοῦ Φιλίππου**, serius quam Philippus, post Philippum Tegeam advenientes, cum ille jam inde rursus esset profectus, 5, 50, 2. **καθυστέρει τῆς ἐκτάξεως**, non in tempore, nimis sero aciem instruxit, 10, 39, 5. **καθυστέρει τῇ συναγωγῇ τῶν καιρῶν**, non satis tempestive cogere copias potuit, 5, 6, 3. *Cum particip.* **συνέταξε περὶ ταῦτα γεγραμένοις μὴ καθυστερῶν**, jussit eos in hoc negotio non esse tardos, hoc negotium accelerare, 5, 16, 5.

Καθυφίστασθαι ἑαυτὸν, *i. q.* **προΐεσθαι**, despondere animum, desperatione abjicere prorsus omnem sui curam, 3, 60, 4.

Καὶ, *particula;* 1) *nonnumquam idem, fere valet ac* ἤ, vel, aut, *in hujusmodi locutionibus,* **ἐν ἓξ καὶ πέντε σταδίοις**, 1, 39, 12. *Sic* 3, 43, 4. 3, 51, 12. 4, 40, 8. 5, 90, 6. 10, 47, 9. 14, 10, 10. 18, 1, 8. *adde* 1, 59, 1. *Eodem referri potest illud,* **περὶς ἱερὰ καὶ πρὸς ἱστιοκινὴν πλοῖον**, 3, 23, 3. *et similia. Sic repetita eadem particula,* **καὶ—καὶ**, *valet idem ac* ἤ—ἤ, 3, 55, 4. 3, 57, 3.

2) *Redundare passim videri potest; velut in his,* **ὅσον γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναι**, 1, 4, 3. **οἱ καὶ παραγενόμενοι**, 2, 12, 4.—" *ubi redundat eleganter (ait Ernestus) sic et Lucas in Actis.*"—*cui geminum illud est,* **ἃ καὶ κατιδὼν**, 1, 40, 14. *Huc porro referenda illa loquendi genera vulgatissima,* **πολλὰ καὶ καινὰ διεγράζοντο**, 3, 73, 7. **πολλὰ καὶ δυνὰ πιστοτέρας**, 5, 6, 1. *&c. Tum in comparatione unius rei cum alia, veluti,* **καθάπερ καὶ περὶ τῶν κατὰ Λιβύην ἀπορχηδίαζον, οὕτω καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν Κύρνον**, 12, 3, 7. *ubi priori quidem loco percommode abesse* **καὶ** *poterat; præsertim post particulam* **εἰ**, *ut* **εἰ καί τινες ἕτεροι**, si qui alii, **καὶ Μασσιλιῶται**, 3, 95, 7. **εἰ καί τινες ἕτεροι,—καὶ Ῥωμαῖοι**, 6, 5, 11. 10, 32, 8. 17, 12, 3. *quibuscum exemplis conferri illud poterit,* **ἅμα καὶ τούτοις καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας**, 10, 23, 5. *Maxime vero insertam hanc particulam Polybius amat ante verba* **πλείους, πλείω, πλεῖν** *et sim. ubi tamen non omnino otiosa est, sed intendendi vim habet; vide* 1, 20, 6. 2, 8, 2. *et locis ibi citatis adde* 1, 3, 10. 1, 4, 8. 1, 39, 2. 2, 8, 2. 5, 34, 10. (*ubi* **ὧν καὶ πλείους** *vulgo in* **ὧν καὶ πλείους** *erat corruptum.*) *Sic et* **καὶ πολλάκις**,

9, 16, 2. *Eodem refer* 3, 40, 9. *Sæpe redundat* καὶ *in* καίπερ, *quod vide.*

3) καὶ *sæpe confunditur a librariis cum* κατὰ, *ex compendiosæ scripturæ ratione; quo etiam factum, ut ante* κατὰ, *temere nonnumquam omissa sit eadem particula* καὶ, *interdum etiam temere adjecta: vide* 3, 23, 3. *locisque ibi citatis adde* 10, 12, 4, 10, 34, 10.

Καινολογία, ἡ, verborum novitas et insolentia, 38, 1, 1.

Καινοποιεῖν, novare, renovare, instaurare; τὰς τῶν συμμάχων ἐλπίδας, 3, 70, 11. τὴν δύναμιν, τῶν ὅπλων τὰ παλαιὰ διαλλάξαντα, 3, 49, 11. τὸν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπ' ἀρετῇ φήμην, 6, 54, 2. τὸν πόλεμον, 11, 5, 5. 21, 8, 10. πολλὰ καινοποιεῖ ἡ τύχη, multa novat, multa nova inducit fortuna, 1, 4, 5. 4, 2, 4. καινοποιῆται συνεχῶς τὰ πράγματα, (*vel* ὁ πραγματικὸς τρόπος,) καὶ καινῆς ἐξηγήσεως δεῖται, novantur semper res in vita hominum gestæ, et nova expositione indigent, 9, 2, 4. πάλιν ἐκαινοποιήθη τὰ τῆς ὀργῆς πρὸς Αἰτωλούς, renovata est ira, 22, 14, 3. ἐκαινοποιήθη τὸ μεγαλόψυχον τοῦ Σκιπίωνος, renovata est memoria et celebratio liberalitatis Scipionis, 32, 14, 9. καινοποιῆσαι τὰ τῶν ἄλλων ἁμαρτήματα, memoriam peccatorum renovare, 30, 4, 17.

Καινοποιΐα, ἡ, mutatio, nova rerum facies a fortuna inducta; τοιαύτης περὶ πάσας τὰς δυναστείας καινοποιΐας οὔσης, 4, 2, 10. (*cf.* 1, 4, 5. 4, 2, 4. 9, 2, 4.)

Καινὸς; ἀεί τι καινὸν προσυφίσκουσιν, 1, 68, 10. καινοί τινες ἀεὶ καὶ νέοι πρὸς ἀπάτας πυθόμενοι, 5, 75, 4. *Cf.* κενός.

Καινοτομεῖν ἀεί τι, *in malam partem*, novi semper aliquid moliri, 1, 9, 1. καινοτ. τὶ τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. τὶ κατά τινος, 3, 70, 4. *in bonam partem, de imperatore,* ὑγίνετο πρὸς τὸ καινοτομῆσαί τι καὶ πρᾶξαι τῶν δεόντων, 1, 55, 5. τὸ καινοτομεῖν, novarum rerum molitio, 15, 30, 1.

Καινοτομία, ἡ, τῆς οἰκείας πολιτείας, novatio, 13, 1, 2. τοῦ συμβαίνοντος, rei novitas, 1, 23, 10. ἕτοιμος πρὸς καινοτομίαν, ad res novas moliendas, 35, 2, 3.

Καιρίως; καιρία πληγὴ, 16, 3, 2. αἱ μάχαιραι (τῶν Κιλτῶν) μίαν ἔχουσι τὴν πρώτην καταφορὰν καιρίαν, 2, 33, 3.

Καιρίως ἅπτεσθαι τῆς ὑπερβολῆς, 1, 59, 3. παντάξας τῷ δίφατι καιρίως, 11, 18, 4. καιρ. πληγὴς, 2, 69, 2. *Conf.* κυρίως.

Καιρὸς, ὁ; 1) tempus; τοῖς καιροῖς εἶκειν, 3, 9, 7. ἐδίδοτο τοῖς λειτουργοῖς καιροὺς (*mend. vulgo* κλῆρος) εἰς τὸ ἀναπαύεσθαι, 10, 30, 8. συνθέμενος ἡμέραν καὶ καιρὸν καὶ τόπον, 3, 99, 4 *sq.* &c.

2) opportunum tempus, opportunitas, occasio; κρατεῖ ἐπὶ πάντων τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων ὁ καιρὸς, 9, 15, 1. οἰκειότερον λαβόντες τοῦ παρόντος καιρὸν, 1, 36, 4. &c. ἐάν τις ὑποπίπτῃ τοιοῦτος καιρὸς, 10, 17, 5. μὴ καταπροῆσθαι τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας καιροὺς, occasionem non omittere recuperandæ libertatis, pugnandi pro libertate, (*conf. mox num.* 3.) 1, 77, 3. ὁ τοῦ πράττειν καιρὸς, 5, 98, 5. τῶν καιρῶν παρόντων αὐτῷ, 4, 48, 10. χρώμενος, συγχρώμενος τοῖς ἰδίοις καιροῖς, 1, 30, 10. 18, 34, 6. πρός τι τὸν τοῦ δήμου καὶ τὸν τῆς μητρὸς καιρὸν ἁρμοσάμενος, 10, 5, 7. μέγαν καιρὸν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔχων καὶ μεγάλην ἐξουσίαν, magnam opportunitatem habens pro potestate quidvis agendi, (*et sese ditandi,*) 40, 10, 3. οὐ τὸν τῶν πραγμάτων καιρὸν ἐκλογόμενος, ἀλλὰ τὸν ἴδιον, agendi consilia non rerum temporibus adcommodans, sed suis, 3, 70, 8. τῆς φάλαγγος εἰς καιρὸς

καὶ τόπος, 18, 14, 2 *sq.* τὸν θυρεὸν συμμεταστίθεσθαι ἀεὶ πρὸς τὸν τῆς πλαγῆς καιρὸν, scutum in eam semper partem convertere quæ est ictui opportuna, unde ictus accidit, 18, 13, 7.

3) tempus grave et periculosum, *et i. q.* κίνδυνος, periculum, certamen; καιροὶ ἐπισφαλεῖς καὶ ποικίλοι, varia, dubia et periculosa tempora, 18, 36, 6. καιρὸς δεινότατος, gravissimum periculum, 3, 109, 6. ἴσον εἶναι πᾶσι τὸν κίνδυνον, καὶ κοινὸν τὸν καιρὸν, 17, 1, 8. ὁ ἐπιφερόμενος καιρὸς, imminens periculum, 9, 38, 1. οἱ περιεστῶτες καιροὶ, præsentia pericula et calamitas, 4, 46, 5. ὁ περιεστὼς καιρὸς τὴν Αἰτωλίαν, 20, 9, 1. πρὸς τὸν ἔσχατον καιρὸν ἰλθόντα τὰ πράγματα, 29, 11, 12. τοῖς καιροῖς τινος συνεπιτίθεσθαι, συνεπιμβαίνειν, 18, 13, 3. 20, 11, 7. οἱ ἐνεστῶτες καιροὶ, 16, 28, 8. οἱ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καιροὶ, certamina pro patria, 16, 9, 5. ὁ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου καιρὸς, 1, 57, 1.

4) *cum variis præpositionibus;* ἐκ τοῦ καιροῦ, 2, 24, 5. *non verti debuit* necessario tempore, *sed* ex tempore, raptim, celeriter, *ut* 10, 43, 9. 18, 9, 8. de improviso, e re nata, 18, 17, 7. *Rursus eadem dictio* ἐκ τοῦ καιροῦ, 6, 32, 3 *sq.* (*ubi opponitur* ἐξ ἀρχῆς) *est* per occasionem, ex occasione aliqua, pro tempore, *fere ut* ἐκ τῶν καιρῶν, 10, 45, 2. *ubi vertimus* pro temporum diversitate. ἐν καιρῷ, in tempore, opportuno tempore, oblata occasione, 2, 45, 4. 9, 12, 3. *Sic* τὸν καιρὸν, 2, 38, 7. 2, 40, 1. 3, 30, 4. 3, 92, 11. 3, 108, 1. 9, 12, 2. καθ' οὓς καιροὺς, quo tempore, 2, 39, 1. τὰ κατὰ καιροὺς ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματιζόμενοι, quæ quoque tempore (memorabilia) acciderunt, in Chronographiis memoriæ mandantes, 5, 33, 5. πρὸς καιρὸν, i. q. ἐκ τοῦ καιροῦ, ex tempore, pro tempore, raptim, prout tempus ferebat; τὸ πλεῖστον τιλίους ἦν ἀνάλωτος, καὶ πρὸς καιρὸν ἀμβαλλόμενος, 1, 61, 4. *et* i. q. ἐν καιρῷ, in tempore, tempestive; ἐχρήσατο παῤῥησίᾳ καθηκούσῃ μὲν, οὐθαμῶς δὲ πρὸς καιρὸν, 2, 8, 9. *Rursus, cum articulo,* πρὸς τὸν καιρὸν παροινίζειν, e re nata jocari, 10, 4, 8. πρὸς τὸν δέοντα καιρὸν, opportune, opportuno temporis momento, 1, 61, 7. *sic* εἰς τὸν δέοντα καιρὸν, 2, 26, 1. παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, statim, in præsentia, 8, 14, 3. *cui opponitur* τὸ χρόνον ἔχον, quod tempus et moram desiderat, *ibid.* ὁ παρ' αὐτὸν ὢν τὸν καιρὸν, qui rei ipsi, certamini ipsi, præsens interest, 2, 29, 2. *sic* παρ' αὐτοὺς εἶναι τοὺς καιροὺς, rebus gerendis, periculis, certaminibus præsentem interesse, 5, 41, 7.

Κακοτεχνία, ἡ, malignitas in alios, 4, 87, 4.

Κακία, ἡ, pravitas, malitia; ἄνευ μετὰ κακίας, τὸ δοκῶν &c. 4, 27, 7. αἱ τοιαῦται κακίαι, 4, 27, 3. ignavia, 4, 31, 8. vitium quodvis; εἰς τὴν οἰκείαν κακίαν ἐκτρέπεσθαι, 6, 10, 2 *et* 4 *et* 7. 6, 48, 4.

Κακοζηλία, ἡ, prava æmulatio, 10, 25, 10. *ubi cum* κακοζηλεύεια *vulgo legeretur, monuit Ernestus, pro* κακοζηλία *id esse positum, et sic rescribendum, aut* κακοζήλειαν.

Κακοήθεια, ἡ, malignitas, ingenii morumque pravitas, 5, 50, 5.

Κακοκρισία, ἡ, judicii pravitas, 12, 24, 6.

Κακομηχανῶν περὶ τοὺς φίλους, fraude uti adversus amicos, 13, 3, 2.

Κακόνους Ῥωμαίους, male animatus, 40, 8, 2.

Κακοπάθεια, ἡ, καὶ ταλαιπωρία, 2, 25, 10. 3, 17, 9. 3, 42, 9.

Κακοπαθῶν, ὑπὸ τοῦ ψύχους, 3, 72, 5.

Κακοποιῶν καὶ λυμαίνεσθαι τὴν χώραν,

4, 6, 10. 8, 14, 1. κακοπ. καὶ διαφθεῖραι τὰς νῆας, 13, 4, 1.

Κακοποιὸς, maleficus, 15, 25, 1.

Κακοπολιτία, ἡ, prava reip. administratio, 15, 21, 3.

Κακοπραγία; αἱ ἐν τῷ ζῆν κακοπραγίαι, ærumnæ, molestiæ, adversitates fortunæ, 8, 14, 8. 9, 39, 6.

Κακοπραγμονῶν, dolis uti, 3, 2, 8. 4, 82, 3. malo animo, perfide agere, 4, 15, 8.

Κακοπραγμοσύνη, ἡ, malitia, vafrities, fraus, malæ artes, perfidia, 4, 23, 8. 4, 27, 2. 5, 1, 7. 5, 41, 1. 9, 11, 3. 9, 39, 6. 13, 3, 1. 13, 5, 1. 16, 22, 8. κακοπρ. αὐλικὴ, callidítas aulica, 15, 34, 4.

Κακοπράγμων. κακοπραγμονέστατος, perfidissimus, 8, 11, 3.

Κακοφημοσύνη, ἡ, turpis oratio, fœdus sermo, 8, 12, 3.

Κακὸς, κακῷ κακὸν ἰᾶσθαι, 5, 11, 1. cf. κακῶς.

Κακοτροπίσασθαι πρός τινα, fraudulenter agere cum quo, 5, 2, 9.

Κακουργία, ἡ, vafrities, 33, 14, 2.

Κακουχία, ἡ, mala adfectio corporis, *fracti molestiis, fame &c.* 3, 64, 8. vexatio ab alterius vi, 5, 15, 6.

Κακῶς διακεῖσθαι, male se habere, malo loco esse, 2, 2, 8. κακὰ κακῶς ἀπολέλαυκεν, 7, 3, 2. κακῶς, *quod* 2, 9, 3. *erat vulgatum, in* ἀκάκως *mutavi.*

Κάλαμις, ἡ, arundinetum, 3, 71, 4. *ubi nos ex aliis codd.* κάλαμοι *restituimus.*

Κάλαμος, ὁ, 3, 71, 4. 14, 1, 7 *et* 15. καλ. μυρεψικὸς, 5, 45, 10.

Καλεῖν, ἐπ' ὀνόματος τινὰ, 35, 4, 11. πύλαμος ὁ πρὸς Φαλίσκους καλούμενος, 1, 65, 2. ἡ μάχη ἡ καλουμένη περὶ τὸν Τάφρον, 4, 33, 6. τὸν τῶν Ὀμβρων καλουμένην χάραν, Umbriam, 3, 86, 9. ἐν ταῖς καλουμέναις Αἰγύσσαις, καμάναις δὲ &c. 1, 44, 2. *ubi post* καλουμένας *excidisse videtur* μὲν *particula, referenda ad sequentem* δὲ; *sic* ἣ καλεῖται μὲν Κλούσιον, ἀπίχει δὲ, 2, 25, 2. *cf.* 29, 11, 8.

Καλίκιον, οἱ, calcei, 30, 16, 3.

Καλλίβυνδος; καλλιβυνδέστατος τόπος, 5, 19, 2.

Καλλυσμὸς, perlitare, 3, 11, 6.

Καλλίπρεπος; καλλιπρεπέστατος τόπος, 5, 19, 2.

Καλλονὴ, ἡ, pulcritudo, 1, 4, 7.

Καλλύνειν τὴν πλατεῖαν, scopis mundare viam, 6, 33, 4.

Καλλωπίζειν; κεκαλλωπισμένος, nitidiore cultu insignis, 11, 9, 8.

Καλλωπισμὸς, ὁ; 11, 8, 5. ὁ ἐν τοῖς ἱματίοις, exquisitior et delicatior cultus vestium, 11, 9, 7.

Καλοκαγαθία, ἡ, honestas, probitas; 2, 61, 4. 3, 107, 8. 5, 10, 3. 5, 12, 2. 35, 4, 8.

Καλοκαγαθικὴ προαίρεσις, 7, 12, 9.

Καλὸς; καλὸν δὲ, *vel* καλὸν γε, *ironice*, 11, 29, 4. καλὸν γὰρ, est enim præclara res, 16, 20, 2. τὰ πρὸ τούτου καλὰ, res ante præclare gestæ, 15, 7, 6. οὕτως εὖσπα πανταχῇ τὰ καλὰ γόγονε, 4, 35, 15. *ex lectione codicum nonnullorum, pro* καλά. *Rursus* καλὸς *et* καλὸς *inter se commutata in nonnullis codd.* 10, 37, 10.

ἐν καλῷ θέσθαι τὰ κατὰ τοὺς Κελτούς, componere, in tuto locare, 2, 22, 10. ἐν καλῷ τοὺς πολεμίους ἀπειληφέναι, loco opportuno intercepisse hostem, 3, 92, 4. ἐν καλλίστῳ στρατοπεδεύειν, opportunissimo loco, 5, 24, 5. τὸν καλῷ τιθέμενον τοιοῦτον τίλμαν, rem præclaram putantes, laudi sibi ducentes, 1, 81, 9.

Καλπὶς, ἡ, urna, 31, 3, 17.

Καλώδιον, τὸ, funiculus, 33, 3, 2. 34, 3, 5.

Κάλως, ὁ, rudens; τοὺς κάλους ἐκτείνειν, 6, 44, 6.

Καλῶς, *adverb.* καλῶς ποιῶν φανερὸς ἐκ τῆς συμβουλίας γέγονε, bene fecit quod se ipsum prodiderit, bona nostra fortuna se ipsum prodidit, 5, 42, 2. καλῶς ποιῶν οὐκ ἤλθε

τοσούτων τὸν ἀριθμὸν, 28, 9, 7. Ἀχαιοὶ καλῶς ποιοῦντες καὶ τρεῖς ἄγουσι καὶ τέτταρας μυριάδας ἀνδρῶν μαχίμων, Achæi bona sua fortuna triginta ad quadraginta hominum millia armare possunt, 29, 9, 8.

Κάμπτειν περὶ τὸ ἀκροτήριον, 1, 21, 11. κάμπτειν τὸν Πάχυνον, 1, 25, 8. 1, 54, 1. τὸν ἄκρον τοῦ Παχ. 1, 54, 6. τὸ Λιλυβ. 1, 39, 5.

Κἂν; ἆρα ἔστι κἂν εὔξασθαι τοῖς θεοῖς, ut deos etiam simus oraturi, 5, 104, 11.

Κανθήλια, τὰ, clitellæ, *Spicil. ex lib.* 8. *num.* 3.

Κάννα, ἡ, canna, 14, 1, 15.

Κανοῦν, τὸ, canistrum; τὰ κανᾶ, 32, 12, 4.

Κανὼν, ὁ, 12, 7, 1. 34, 5, 11.

Κᾆτα, et deinde, 5, 15, 2. &c. *Sed subinde abundat* καὶ, *ut* κᾆτα *nil amplius valeat quam* ἔπειτα; *vide* 1, 4, 8. *et* 4, 45, 7. *Adde* 9, 5, 2. 9, 38, 5. 10, 7, 7.

Καπνώδης ἀὴρ, 9, 16, 3.

Κὰρ, ὁ; δεῖ ἐν Καρὶ τὸν πῦρον γίγνεσθαι, *proverb.* 10, 32, 11.

Καραδοκεῖν, exspectare, *cum accus.* 3, 13, 3. 3, 34, 1. 5, 85, 1. τὸν καιρὸν, 1, 33, 11. τὸ μέλλον, 2, 52, 6. τινὰ, opperiri aliquem, 10, 40, 11. solicite observare aliquid, 10, 42, 6. 11, 13, 2.

Καρδιοφύλαξ, ὁ, pectorale,— "armorum genus, lamina ænea quæ pectori imponitur." *Ern.* 6, 23, 14.

Καρπτόω τὴν χεῖρα, 10, 28, 3.

Καρπία, ἡ, (sive καρπία) τῶν χειρῶν, 32, 2, 8. *ubi* ἐπιμαρπίαν *viri docti maluerant.*

Καρποῦσθαι; καρποῦται γῆν πάμφορον, 9, 41, 11. μεγίστην καρποῦσθαι δοκοῦσιν εὐδαιμονίαν, 2, 62, 4.

Καρτερὸς ἀγὼν, acris pugna, 1, 27, 11.

Κάρφος, τὸ, ligneolum, tabella, *de tessera militari*, 6, 36, 3.

Καρχήσιον, τὸ, carchesium, tolleno, 8, 7, 10.

Κατὰ, *præpositio;*

I) *cum genit. constructa significat.*

1) contra, *i. e.* in alicujus detrimentum; αἱ τῶν στρωτοπέδων ἀντιπαραγωγαὶ κατ' αὐτῶν ἐγίγνεσθε, profectiones exercituum Romanorum secundum montium radices cum detrimento hostium erant conjunctæ, 9, 3, 10. ἡ κατὰ τῆς πόλεως ὑπηλάμβανεν εἶναι, 10, 8, 5. ὅτι τὸ μέλλειν κατ' αὐτῶν ἐστὶν, 15, 26, 11. *Item* contra, *i. q.* versus; ἐπὶ τὸν κοινὸν ἰόντα κατὰ τῶν ἰδίων φερόμενον, 5, 85, 1. καθ' ὑποτέρων ὁ κοινὸς τραπήσεται, 11, 13, 2. *Quo referri poterit dictio illa,* κατὰ νότου, a tergo, *quasi* contra tergus, 1, 28, 9. 2, 34, 8. 3, 19, 7. 3, 90, 2. *Eodem refero illud,* τούτους (τοὺς τόπους) ἰδίους ἐπιδεικνύναι αὐτοὶ καθ' αὑτῶν, hæc loca statim ipsi inter se, alii adversus alios, (*nempe inter se confabulantes,*) designabant, 18, 29, 3. *Denique eodem referenda fuerit illa dictio,* τὰς κατ' ἀλλήλων πεμφθείσας γεφύρας, 28, 14, 11. *si modo vera scriptura, de qua valde dubito.*

2) per, *in hujusmodi dictionibus:* διεσπάρησαν κατὰ τῆς νήσου, per insulam dispersi sunt, 3, 19, 7. *Sic* ἐπιδασύνει κατὰ τῆς χώρας, 1, 17, 10. 3, 76, 10. 3, 102, 1. ἐλᾶτο κατὰ τῆς χώρας, 40, 3, 10. τὰ καθόλου κατὰ τῆς οἰκουμένης πράγματα, res universæ per orbem terrarum gestæ, 15, 36, 8. *Sed, pro* μέσην κατὰ χώρας, 4, 72, 4. κατὰ χώραν *ex cod. med. adscivi; sic et* 4, 45, 6. κατὰ γῆν, *pro vulgato* olim κατὰ γῆς.

3) *i. q.* περὶ, de, quoad, intuitu, respectu, quod adtinet; ἐπεκράτησε τὸ τῶν Ἀχαιῶν ὄνομα κατὰ πάντων Πελοποννησίων, invaluit, usurpari cœpit de omnibus Peloponnesiis, 2, 38, 1. μηδεμίαν ἀφορμὴν μηδενὶ καταλιπεῖν, μήτε κατὰ τῶν ἐμπόρων, μήτε περὶ τοὺς δούλους, quod mercatores attinet, 4, 50,

3. τὸν κατὰ τοῦ υἱοῦ ἐπαγγελίαν, quod de filio polliceretur, promissum respectu filii ipsius factum, 21, 12, 5. *ex codicum quidem lectione, quam non opus erat in* κατὰ τὸν υἱὸν *mutare. Fortasse et huc referendum illud,* πῶν ἄν τι κατὰ τοῦ πίλας ὑποπτεύοιμι, 8, 22, 2. omnia suspecta habens quæ ad alios pertinent.

4) κατὰ κοινοῦ, publice, publico nomine, 11, 30, 3. *si modo vera lectio, nec* κατὰ κοινὸν *scribendum.* (*conf.* κοινός.) *Habet quidem et* κατὰ κοινοῦ δόγματος *codex Bav.* 20, 10, 4. *quæ tamen scriptura vix sana videtur. Pro olim vulgato* δόγματι καθ' ἑκατηρίας, 2, 6, 2. *jam Casaub.* μιᾷ ἑκατηρίας *restituit, quod meliores confirmant codices.*

II) *cum accusativo; qua de constructione notemus usus sequentes.*

1) *præcedente articulo* τὸ, *denotat* rem ipsam de qua agitur et quæcumque ad eam pertinent; τοῦτο τὸ κατὰ τὸν στόλον ἐπιχείρησιν, 1, 56, 1. ἐτοιμάζειν τὰ κατὰ τὰς στρατείας, 1, 66, 6. ἐπιχειρίζει τὸ (*immo* τὰ) κατὰ τὴν ἐξαποστολήν, 1, 66, 4. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 3, 8, 4 *sq.* τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, 1, 10, 5. *et sexcenta hujusmodi; tum rursus,* τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν διεξῆγε, 1, 9, 6. 5, 34, 3. τὰ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, inventum et quæ ad illud pertinent, 10, 44, 1.

2) *in duorum substantivorum concursu, illud quod cum* κατὰ *in accusativo construitur, vim habet genitivi; quæ periphrasis potissimum locum habet evitandi concursus caussa duplicis genitivi, ubi nomen illud, quod regere debebat alterum, ipsum in genitivo positum est. Vide loca ipsa, quæ brevissime tantum indicabimus.* ὁ κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας χρόνος, *i. q.* ὁ τῶν ἀρχαιρεσιῶν καιρός, comitiorum tempus, 1, 52, 2. ἡ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολή, *i. q.* τοῦ ἡλίου, 3, 113, 1. 3, 114, 8. 11, 22, 6. *sic* ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, cursus solis, 9, 15, 6. ἡ κατὰ τὸν ἀγῶνα κρίσις, *i. q.* τοῦ ἀγῶνος, exitus pugnæ, 3, 116, 2. τὰ κατὰ τὰς πλατείας διαστήματα, *i. q.* τῶν πλατειῶν, 6, 32, 1. αἱ κατὰ τὸν Φίλιππον ἐνέργειαι, *i. q.* τοῦ Φιλίππου, 2, 48, 2. ὁ κατ' Ἀννίβαν πόλεμος, 3, 8, 1. *idem valet ac* ὁ τοῦ Ἀννίβου πόλεμος, bellum Hannibalicum, *quemadmodum* τὸν τοῦ Φιλίππου πόλεμον *dicit Philippicum bellum, et alia hujusmodi.* ὁ κατ' Ἀντίοχον καὶ Ῥωμαίους πόλεμος, *i. q.* Ἀντιόχου καὶ Ῥωμαίων, 3, 7, 1. *Minus inusitatum videri debet,* τοῦ γεγονότος κατὰ τοὺς Ζακανθαίους ἀτυχήματος, calamitatis quæ Saguntinis accidit, calamitatis Saguntinorum, 3, 20, 6. *sed insolentius illud,* ἅμα τῷ κατὰ Ζακανθαίους ἀδικήματι, simul cum injuria Saguntinis illata, 3, 8, 1. *ubi vel* ἀτυχήματος *commodius fuerat, vel adjiciendum aut saltem subintelligendum participium* γεγονότι. *Sicut vero duobus locis modo prolatis nomina* ἀτύχημα *et* ἀδίκημα passive *accipienda sunt intuitu Saguntinorum; sic contra* active *intelligendum nomen* σύμπτωμα *respectu Gallorum in illa phrasi,* τὸ κατὰ τοὺς Γαλάτας σύμπτωμα γενόμενον τῇ βασιλίδι, 30, 1, 1. *Pariterque, ubi de* Victoria *agitur, præpositio* κατὰ *cum accus. variam et ambiguam vim habet;* τὸ κατὰ τοὺς Ἰλλυριοὺς προτέρημα, 2, 10, 6. *est* prospera pugna Illyriorum; *quemadmodum, ex vulgari sermonis usu, adjecto verbo* γίγνεσθαι, *vel ejus verbi participio, dicta sunt illa,* τὸ τέλος τῆς συμπάσης ναυμαχίας ἐγένετο κατὰ τοὺς Ῥωμαίους, summa victoriæ penes Romanos stetit, 1, 28, 13. *et* γενομένου δὲ τοῦ πνεύματος κατὰ τοὺς Καρχηδονίους, quum penes

Carthaginienses victoria fuisset, 1, 87, 10. *Sed in illo,* τοῦ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν πρωτεύματος αἴτιος ἐγένετο Φιλοπαίμην, 2, 67, 8. *manifeste respectu Euclidæ* passive *intelligi* τὸ πρωτεύμα *debet; nec tamen ita ut* τὸ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν πρωτ. *sit proprie* victoria de Euclida relata, *sed* victoria quam Achæi in ea parte aciei reportarunt quæ ex adversa Euclidæ steterat; *de quo usu præpositionis* κατὰ *vide mox num.* 3. *Rursus vero* activa *vis obtinet in hoc,* λελῦσθαι τοῦ φόβου τοῦ κατὰ Δαρδανίους, metu Dardaniorum, *i. e.* a Dardaniis incusso, liberari, 5, 97, 1. *ubi parum commode Casaubonus* metu de Dardaniis *in versione posuit.*

4) *Satis in vulgus nota sunt illa:* καθ' ἡμᾶς, nostra ætate, 10, 47, 12. 4, 2, 2. οἱ καθ' ἡμᾶς, æquales nostri, 16, 20, 8. οἱ καθ' ἡμᾶς καιροί, 1, 4, 1. εἴ τι τοὺς πρὸ ἡμῶν καὶ καθ' ἡμᾶς καιροὺς, 4, 1, 4. *Hæc de tempore; ista de loco:* ἡ καθ' ἡμᾶς θάλαττα, mare quod ad nos spectat, mare nostrum, *scil. mediterraneum,* 1, 3, 9. *et passim alibi;* (*conf.* θάλαττα, *et Ind. Hist. in Mare, adde Adnot. ad Appiani Præfat. cap.* 1. *lin.* 5.) *Prætereo illa,* κατὰ πλείους τόπους, pluribus locis, 1, 45, 6. *et similia, quæ sunt vulgatissima. In acie stare* κατά τινα, *est* eo loco stare, ubi ex opposito stat alter, e regione; οἱ κατὰ τοὺς ἐλέφαντας ταχθέντες, 1, 34, 5. οἱ κατὰ τὸ λαιὸν τῶν ὑπεναντίων, 1, 34, 9. αἱ κατὰ τούτους ταχθεῖσαι τῆς, 2, 10, 2. κατὰ τὸν Δαρεῖον ποιεῖσθαι τὴν μάχην, ex adverso Darii in acie stare, 12, 22, 2. *Adde quæ paulo ante monui de loco,* 2, 67, 8. *Rursus, de collocatione in acie,* κατὰ μίαν ναῦν τάττειν, *est* ita locare naves ut nonnisi una navis in fronte sit, et ut singulæ naves singulas a tergo sequantur, 1, 26, 12. *ubi in Latina versione, pro* continua serie, *perspicuitatis caussa præstabat* continua retro serie *scribere; quæ directio contraria est illi,* ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ, 1, 26, 13 *et* 15. *ubi naves omnes* in una eademque fronte *stant.* καθ' ἕνα καὶ δύο καὶ τρεῖς, singuli, bini, terni, 1, 59, 7. καθ' ἑαυτὸν *est* seorsim, solus per se, *ut* αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς στρατοπεδεύουσι, 1, 24, 4. *Sic et* αὐτὸ καθ' αὑτὸ λογίζεσθαι, 8, 4, 8. αὐταὶ καθ' αὑτὰς αἱ Σικελικαὶ πράξεις, 8, 4, 3. τὸ καθ' αὑτὸν, pro sua parte, quatenus in ipso erat, 1, 52, 2.

4) *Vulgata etiam sunt hæc:* τελμηρότερον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν, quam pro ætate, 5, 18, 7. μειζόνων ἐργάσασθαι ἐλπίδων ἢ κατὰ τὴν στρατηγίαν, 1, 8, 5. *Paulo rarior et haud satis in liquido est ille usus,* τὸ ἐλλιμένιον τῶν ὤνεῳ (ὤνεος *malim*) κατὰ πεντακοσίας μυριάδας, ex portorio redeunt quindecim myriades, 31, 7, 12. *ubi* κατὰ, *quod ex Reiskii est conjectura, ipse Reiskius interpretatus est* quotannis, *pro vi distributiva quam habet interdum hæc præpositio, sed articulum adjiciendum putavit,* κατὰ τὰς πεντ. μυριάδας: *possis vero etiam* κατὰ circiter, fere, *intelligere, quam in partem Henr. Stephanus in Thes. Gr. Ling. T. II. col.* 90. *lit. g. exemplum attulit,* κατὰ ἑκατόντα ἔτη, ferme nongenti anni, *incerto quidem auctore.*

5) *Adjectivis addita præpositio, facit adverbia;* κατὰ βραχύ, paulatim, 3, 88, 1. 3, 90, 4. 4, 70, 7. 13, 7, 8. &c. *quæ interpretatio nescio an* 3, 116, 11. *teneri debuerit in illa phrasi,* καὶ κατὰ βραχὺ συγκλείμενοι, *quam Casaub.* breviori gyro inclusi *interpretatus est, et nos pariter* breviori

circulo. κατὰ τὸ συνεχὲς, continenter, continuo, statim; *vide in* συνεχὲς. κατ' ἐλάχιστον, sensim sensimque minimis momentis, 13, 7, 10. *Cum substantivis;* κατὰ πόδας, *vide in* πούς. κατὰ τρόπον, *vide* τρόπος; &c.

κατὰ *passim a librariis cum* καὶ *confunditur; vide supra in* καὶ, *num.* 3. κατὰ *in* καὶ τὰς *corruptum*, 2, 66, 5.

Καταβαίνω, *absol.* de tribunali vel suggestu descendere, 28, 4, 3. καταίβαινε κατὰ τὴν ῥάχιν, 3 101, 2. *ubi* κατὰ *abest a Bav. non male.*

Καταβάλλω, τὰ τύχη, τὸν πύργον, dejicere, evertere, 1, 24, 12. 5, 4, 8. 1, 42, 9. *tropice,* τὸ τῆς ἰδίας ὑποθέσεως λαμπρὸν, 22, 6, 1. τὸ τέλος *vel* τὸ κλεῖος τῶν ἰδίων πράξεων, 22, 5, 11. sternere, cædere, occidere, 3, 94, 6. 5, 14, 6. 5, 17, 4. 6, 37, 3. 6, 39, 3. 9, 7, 5. 10, 32, 5. 33, 7, 6. deponere, pendere, solvere *pecuniam,* τριῶν μνῶν, 6, 58, 5. πέντε τάλαντα, 22, 9, 11. τὰς σαρίσσας, humeris demtas hastas prætendere, 5, 85, 9. 11, 16, 1. 16, 7, 9. 11, 15, 6. *ubi perperam olim* καταλαβόντες *pro* καταβαλόντες *legebatur, quemadmodum et* 9, 7, 5.

καταβάλλεσθαι, fundamenta jacere *urbis,* fundare *urbem,* 10, 27, 9. *conf.* καταβολή.

Καταβαρεῖσθαι, premi, laborare, 18, 4, 4. τῇ μάχῃ, 11, 33, 3. τοῖς ὅλοις, 18, 4, 8.

Κατάβασις, ἡ, 3, 54, 5. 5, 13, 5. τάφρος τὴν κατάβασιν ἔχουσα ἐκ πολλοῦ, 11, 15, 8.

Καταβιοῦν, vitam transigere, 12, 28, 6.

Καταβολὴ, ἡ, fundamentum, initium; (*conf.* καταβάλλεσθαι;) καταβολὴν ἐποιοῦντο καὶ θεμέλιον ὑπεβάλλετο πολυχρονίου τυραννίδος, 13, 6, 2. ἐκ καταβολῆς ναυπηγεῖν σκάφη, novas e carina naves struere, 1, 36, 8. *Fr. gr.* 82. ἐκ καταβολῆς κατηγορεῖν, a prima origine, 26, 1, 9. (*sicut* ἄνωθεν, 5, 16, 6.) *Sic et* 1, 47, 7. a principio *interpretatur Ernestus,* ὅταφεῖν ἔ ἐκ καταβολῆς αὐτῷ τὴν τετρήρη συνεξορμήσεσαι; *qui locus cum multum olim me torsisset, nunc sic plane accipiendus videtur,* videns quadriremem, quæ olim simul cum ipso (*et cum ipsius navi*) primum a statuminibus in mare excurrerat, (*cujus structura adeo probe et nota erat.*)

ἐκ καταβολῆς *Fragm. gramm.* 84 *et* 85. *in* ἐκ μεταβολῆς mutavi.

Καταγγέλλειν ῥύσια τοῖς Ῥοδίοις, 4, 53, 2. *conf.* ῥύσια.

Κατάγειν, domum reducere, domum reportare; κατάγοντες εἰς τὰς πατρίδας εἰρήνην ἀντὶ πολέμου, 5, 105, 2. κάλλιστον θρίαμβον καὶ κάλλιστην νίκην τῇ πατρίδι κατάγειν, 11, 33, 7. (*cf.* θρίαμβος.) κατάγειν τοὺς φυγάδας εἰς τὴν οἰκίαν, exsules in patriam revocare, restituere, 4, 17, 6 *et* 9. 18, 34, 7. κατῆγον τοὺς ἐμπόρους, captivos abducebant mercatores, *nempe, mari captos,* 5, 95, 4. *adde* 1, 83, 7. *Scilicet* κατάγειν ναῦν est navim mari captam ex alto ad littus deducere, 4, 6, 1. 16, 6, 10. *sic* τὰ κατηγμένα πλοῖα, naves captæ quæ in portum erant deductæ, 15, 2, 2. *et* οἱ κατηγμένοι, 3, 28, 3. *Notione maxime propria et nativa,* κατῆγε τὴν πτέρνην τῆς μηχανῆς ἐντὸς τοῦ τύχους, caudam machinæ deorsum agebat, deorsum adducebat, 8, 8, 2.

κατάγεσθαι, ex alto terram repetere; (*cui opp.* ἀνάγεσθαι, in altum evehi;) κατέσχθη πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον, 4, 19, 9.

Κατάγιον οἴκημα, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 2.

Κατωγιστὰς; *vide* 4, 74, 2.

Καταγίμειν τῆς λείας, 14, 10, 2.

Καταγίγνεσθαι; ἐν τούτῳ κατηγίγνετο

πώντα τὸν χρόνον, in hoc versabatur, 32, 15, 6.

Καταγινώσκειν, 1) condemnare, ἑαυτοῦ ἐκούσιον φυγαδίαν, 6, 14, 7. 2) contemnere aliquem, spernere, pro nihilo ducere; (*majus est quam* καταφρονεῖν;) 1, 23, 5. *coll. vs.* 3. 5, 30, 1. 5, 1, 7. 5, 27, 6. 5, 35, 10. (*coll. c.* 37, 10.) 5, 61, 4.

Καταγνύναι; καταγνύμενα σκάφη πρὸς ταῖς σπιλάσι, 1, 37, 2.

Κατάγνωσις, ἡ, improbatio, 6, 6, 8.

Κατάγνωμος; κατάγνωμον πλοῖον, 9, 43, 6.

Καταγράφειν, 1) scripto consignare, τὰ ὅρκια, fœderis formulam, 29, 2, 6. κατέγραφον εἰς τοὺς τοίχους τὸν στίχον, 5, 9, 4. 2) conscribere, legere *milites*, 1, 49, 2. 2, 22, 8. 2, 23, 8. 3, 75, 5. 6, 26, 4. ἐμέρους, imperare designareque obsides, nominatim imperare, 29, 2, 6. καταγρ. κοινοβούλιον ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ἡγεμόνων, conscribere concilium, 28, 16, 1.

Καταγραφή, ἡ; καταγραφὴν τῶν στρατιωτῶν ποιεῖσθαι, delectum militum agere, 6, 19, 5. 6, 21, 1. 9, 6, 6. γίγνεσθαι περὶ τὰς καταγραφάς, *id.* 3, 40, 3. *Sed ut* καταγραφαί, 2, 24, 10. *sunt* tabulæ militares, (*i. q.* ἀπογραφαί,) *et* 5, 64, 2. "album militare, *in quo scilicet descriptæ sunt legiones, cohortes. et qui in singulis militant.*" *Ern.*

Καταγωγή, ἡ ἐπὶ τὴν βασιλείαν, restitutio in regnum, 32, 23, 8.

Καταγωνίζεσθαι, 1) bellum gerere cum aliquo, pugnare adversus aliquem; συνεχῶς τινά, 2, 42, 3. καταγωνιζ. τὴν ἀλήθειαν, oppugnare veritatem, 13, 5, 5. 2) debellare, expugnare, devincere, 2, 45, 4. 3, 4, 10. *sic et tropice*, 4, 77, 4. 13, 5, 6.

Καταδεής; καταδεεστέρα μερίς, portio deterior, inferior, 31, 18, 3. οὐ πολὺ καταδεέστερος τούτου, bonitate non multum cedens huic, 8, 35, 5. καταδέστερος τοῖς ὑπάρχουσι, indigentior, minus instructus a re familiari, 32, 14, 3.

Καταδιαιρεῖσθαι τὰς πόλεις, 2, 45, 1. *conf.* 2, 43, 10.—"dividere, *scil. ut prædam cum sociis, non* dissolvere, *ut Casaub. vertit, nempe ne cum Achæis conjunctæ essent. Nam ei statim synonymum est* διαλύεσθαι." *Ern.*

Καταδικάζειν. δίκην αὐτοῦ κατεδίκασαν ἱερουλίας, sacrilegii crimine condemnarunt eum, 23, 2, 7.

Καταδίκη, ἡ; πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότες, judicio ad exsilium condemnati, 26, 5, 1.

Καταδιώκειν τι, aliquid sequi, respicere, 6, 42, 1.

Καταδοχή, ἡ; καταδοχὴν ποιεῖσθαι τὴν ἀρμόζουσαν, 23, 12, 10. *ubi vulgo* κατηλογὴν *legebatur, quod vide.*

Καταδρομή, ἡ, incursatio finium, 5, 95, 8. καταδρομὴν ποιεῖσθαι κατά τινος, conviciis insectari aliquem, 12, 23, 1 *et* 8.

Καταδύειν, *active*, demergere; ναῦς ὑπὸ κατέδυσαν, 1, 25, 4. *neutraliter*, κατέδυσαν demersæ sunt, 1, 61, 6. *Passiv.* κατεδύοντο abdiderunt se, 15, 30, 3.

Καταδύειν, *neutraliter* καταδύοντες ἐν τοῖς τέλμασι, paludibus mersi, 5, 47, 2. συνέβη τὴν ναῦν αὖτανδρον καταδῦναι, 6, 5, 2. *nisi hoc præsens infinitivi tempus est, a verbo* καταδῦμι.

Καταζευγνύναι; ἐν ταύτῃ τῇ πόλει κατέζευξε, mansit, diversatus est, 5, 80, 2. καταζεῦξαι πρὸς τὸν Ἴβηρα ποταμὸν, (*opp.* ἀναζεῦξαι,) considere cum exercitu, 3, 95, 3. παρὰ τὸν ποτ. 8, 15, 2. εἰς τὴν Σελεύκειαν, ad Seleuciam, 5, 46, 7. αὐτοῦ κατέζευξαν, 18, 3, 5.

Καταθαῤῥεῖν, 1, 40, 3. τοῖς ὅλοις, de summa rerum certam spem habere, 3, 86, 8.

Καταθύειν; κατέθυ *perperam olim edebatur ex Bav. pro* κατετάχυ, 1, 86, 8.

Καταίρειν, ubi de maritimo itinere agitur, verti solet adpellere; et sic apud Suidam καταῖρες, καταπλεῦσαι exponitur, et καταίροντες, καταπλέοντες. Est autem frequens apud Polybium hoc verbum: καταίροντες εἰς Πάνορμον, 1, 38, 7. εἰς τὴν Ἐπίδαμνον, 2, 10, 9. καταῖρεν εἰς τὴν Κέρκυραν, 2, 9, 7. εἰς τὸ Λιλυβ. 3, 96, 13. καταίρας ἐπὶ τὴν Ἱερὰν νῆσον, 1, 60, 3. ἀποπλέων ὑπεῖδεν, καταῖρε παντὶ τῷ στόλῳ πρὸς τὴν Πανορμῖτιν, 1, 56, 3. ἀπέχθη καὶ καταῖρες δευτεραῖος ἐκ Ταῤῥακῶνος εἰς τοὺς περὶ τὸν Ἴβηρα ποταμὸν τόπους, 3, 95, 5. Sed peræque de pedestri usurpatur itinere, et quidem potissimum ubi e montanis in planitiem pervenitur; quare in his percommode descendere vertitur, quamquam forte satis fuerit pervenire, quandoquidem v. c. de Philippo, a mari redeunte, quo descenderat, (5, 19, 4.) pariter ait, τετραετεῖς αὖθις εἰς τὰς Ἀμύκλας καταῖρε παντὶ τῷ στρατεύματι, i. e. quartis castris cum universo exercitu Amyclas rursus pervenit, 5, 20, 12. Cetera de descensu aut adventu e montanis notavi loca hæc: καταῖρε διὰ τῶν στενῶν εἰς τὴν Πανορμῖτιν, 1, 40, 4. οἱ Κελτοὶ καταίροντες εἰς τὴν Τυῤῥηνίαν, 2, 25, 1. (cf. 2, 23, 5.) καταῖρε τολμηρῶς εἰς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία, 3, 56, 3. (ubi confer quæ proxime præcedunt.) εἰς πεῖραν μέρη καταῖρε τῆς Ἰταλίας, 3, 36, 1. ὑπερέβαλον τὸν Ἀπέννινον, καὶ καταίροντες εἰς τὴν Σαυνῖτιν χώραν, 3, 90, 7. τὸ καλούμενον Ὄρκιον ὑπερέβαλον, καὶ καταῖρεν εἰς Ἀπολλωνίαν, 5, 51, 3. 12, 17, 2. ὁρμώμενος ἐκ τῆς Ἐλατείας, καὶ καταίρας εἰς τὴν Ἀντίκυραν, 18, 28, 7. cum Anticyram descendisset, vel pervenisset. τοῦ στρατεύματος καταίροντος ἐπὶ τοὺς καθ' Ἡράκλειον τόπους, 28, 11, 3.

Καταισχύνειν; τὸ Κλειτορίων γενναῖον εἰς ἀνὴρ κατήσχυνε, 2, 55, 9. οὐ κατήσχυνεν τὴν ἐλευθερίαν, 5, 76, 11. κατῃσχύνθη γυναῖκα, 22, 21, 6.

Καταιτιᾶν; οἱ ἐκ τοῦ Περσικοῦ πολέμου καταιτιώμενοι, criminibus vexati, quibus crimina erant impacta, 3, 5, 4. (mox ibid. ἃ ἐπενεχθήσεται αὐτοῖς διαβολή.) οἱ καταιτιαμένοι, de iisdem, 32, 7, 14. 33, 1, 4.

Καταιθάειν, cremare, (quod in καταναίειν mutaverat Casaub.) 16, 34, 9.

Καταικίμενος, in lectulo sedens, 12, 27, 5.

Καταικρύττειν, promulgare; βουλόμενοι καταικρυχθῆναι τὰς κρίσεις, 23, 2, 6. quod in καταικρυφθῆναι temere mutaverat Casaub.

Καταικλαίεσθαι τινά, 12, 15, 3.

Κατακληρουχεῖν τὴν Πικεντίνην, coloniam deducere in Picenum, colonis sorte dividere Picenum, 2, 21, 7. ἡ κατακεκληρουχημένη γῆ, ager colonis sorte divisus, 3, 40, 8. Sed rursus in activo, est etiam sorte accipere; οἱ κατακεκληρουχηκότες τὰς τοῦτων οὐσίας, 7, 10, 1.

Κατακλινὴς; κατακλινῆ μένειν, decumbere lecto, sc. ob morbum, 31, 21, 7.

Κατακοιμᾶν; κατακοιμηθέντων, 3, 67, 2. ubi vetustissimi codices κατακοιμισθέντων, a κατακοιμίζω, non male.

Κατακολουθεῖν τινι περί τινος, aliquem auctorem sequi in aliqua re, 2, 56, 2. τῇ γεγραφῇ, scripti alicujus auctoritatem sequi, 3, 33, 18. τῇ συμβουλίᾳ, obsequi consilio, 3, 44, 10. 40, 9, 4. ταῖς ἐχυρότησι τῶν τόπων, loca munita sequi (in deligendo castris loco,) 6, 42, 2.

Κατακολπίζειν, sinus omnes sequi, sinus emetiri, 34, 12, 10.

Κατακόπτειν, cædere, concidere hostem, 2, 21, 5. Pass. κατακόπτεσθαι, κατακοπῆναι, cædi, 2, 20, 3 et 8. 2, 30, 9. 5, 73, 7. κατακό-

πτειν τὸν κίφαμον τῆς τοῦ βασιλέως αὐλῆς, 5, 25, 3.

Καταχαρὴς, fastidium adferens, odiosus ob nimiam loquacitatem, ostentationem &c. 32, 6, 5. καταχαρῆ εἶναι ἔν τινι, nimium, putidum in aliqua re esse, 40, 6, 3.

Καταχάρεος, i. q. præced. 32, 12, 10.

Καταχέρως, immodice, assidue; χρῆσθαι τῇ κραυγῇ, 4, 12, 9. ταῦτα ὑπ' Αἰτωλῶν ἐλέγετο καταχέρως, 18, 28, 6.

Καταχεσμῶ, i. q. καθοπλίζειν, 3, 114, 1.

(Καταχραδᾶν, moliri, convellere, ex 17, 15. [quod nobis est 18, 1, 16.] citavit Ernestus; quod verbi monstrum ignorant scripti libri omnes. Vid. verb. seq.)

Καταχρατῆν ἀσφαλῶς τῆς πόλεως, obtinere, tenere urbem, 1, 8, 1. τῶν παλαμίων, superiorem esse, 16, 30, 5. τῆς περιόδου, 5, 38, 9. καταχράσει τοῦ τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τὸν ὄπισθον εἶναι, dicendo perfecit, vicit, obtinuit, ut &c. 28, 11, 12. καταχρατῆν τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου, Græcum sermonem bene tenere, bene Græce loqui et scribere, 40, 6, 4. Pro καταχρατήσεως, monstrosum verbum καταχραδήσεως in omnibus editt. legebatur 18, 1, 16.

Καταχρυσίζειν ἀπὸ τῶν ὅπλων, 3, 116, 12.

Καταχρᾶσθαι χώραν, (de rege) ditionem suam amplificare, *faire des conquêtes*, 6, 7, 4.

Κατάκτησις πραγμάτων, comparatio imperii, 4, 77, 2. τῶν πόλεως, redactio in potestatem, 6, 48, 6.

(Καταχυρᾶν; καταχυρᾶσθαι temere Casaub. edidit, pro καταπαγχυρᾶναι, 23, 2, 6.)

Καταλαλεῖν τινος πρός τινα, criminari aliquem apud aliquem, 3, 90, 6. καταλαλεῖν τὸ λέγειν, reprehendere, 18, 28, 1. καταλαλούμενος πικρῶς, graviter incusatus, 27, 12, 2.

Καταλαμβάνειν τινὰ ἐν τῷ λιμένι, reperire, deprehendere aliquem, incidere in aliquem, 5, 37, 8. καταλαβὼν τὸν Σπάρτην ἔρημον, 9, 8, 5. καταλαβὼν ἀπηλλαγμένους τοὺς Μακεδόνας, 5, 17, 7. δυσχερὴς καταλαβεῖν, difficile intellectu, 8, 4, 6. τῆς ἡμέρας καταλαβούσης, sc. αὐτὸν, quum lux ei superveniret, 9, 18, 3. τὸν ναυπηγίαν καταλήψεσιν, addidicerant, 1, 61, 3. ni μετειλήφεσαν legendum, mutaverant navium structuram.

In medio; καταλαβέσθαι λέφυρα, πόλιν, *et simil.* occupare, capere, 1, 19, 5. 1, 30, 7. 1, 58, 2. 4, 53, 9. 4, 54, 1. 5, 21, 1. 5, 47, 5. 5, 61, 5. *Rarius in activo, eadem notione*; 3, 104, 3 *et* 5. 3, 107, 2. *Passiv.* καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν καιρῶν, temporibus deprehendi, constringi, cogi, 3, 69, 3.

καταλαβόντες perperam olim pro καταβαλόντες, 9, 7, 5. 11, 15, 6. *Vide in* καταβάλλειν.

Καταλγεῖν. καταλγοῦντες, valde dolens, indigne ferens, 3, 80, 4.

Καταλέγειν; καταλέγεσθαι, in album militum, in tabulas militares referre, inscribi, 2, 24, 14.

Καταλείπειν; τὰ πράγματα οὐδὲν ἔτι κατέλιπε τῶν κατὰ λόγον τῶν πρὸς τὸ σώζειν &c. rerum status nihil amplius residuum fecit quod probabiliter valere poterat ad &c. 1, 62, 5. οὐ καταλείπειν ὑπεριβαλεῖν, 16, 23, 4. 16, 25, 6.

Καταλεύειν, lapidibus petere, lapidibus obruere, 1, 80, 9. 2, 61, 5. 5, 56, 15. 27, 1, 6.

Καταλήγειν; καταλήγει ἡ ἐπισημασία, 1, 37, 4. τὸ καταλῆγον τοῦ πηδάλιου, extremum, extremitas, 5, 95, 5. τῆς τελευταίας φάλαγγος καταλαγούσης ὑπὲρ τῶν Καρχηδονίων, 3, 61, 8.

Καταλειπτικὰ legendum videri pot-

erat, pro καταπληκτικὴ, 4, 28, 6.

Κατάληψις, ἡ, τῆς πόλεως, occupatio, expugnatio urbis, 1, 7, 11. 2, 18, 6. 3, 86, 11. 4, 8, 4. 5, 67, 4 *et* 6.

Κατάλληλα, *adverb.* eodem tempore; εἰς κατάλληλα, 3, 5, 6. τὰς κατάλληλα γενομένας πράξεις, 5, 31, 5.

Κατάλληλος, 1) *de tempore*, i. q. σύγχρονος; (*conf.* κατάλληλα;) αἱ κατάλληλοι τῶν πράξεων, 3, 32, 5. (i. q. παράλληλοι, 14, 12, 1.) τὰς καταλλήλους πράξεις *fortasse legend.* 28, 14, 11. *pro* κατ' ἀλλήλων. 2) *de loco; vitiosa videtur*: τὰς ἐπιφερεῖς καταλλήλους, 15, 9, 7.

(" Κατηλογὴ, καταλογὴν ποιεῖσθαι τὴν ἀρμίζουσαν, *Ecl. Leg.* 42. *extr. vox corrupta, pro qua legendum* καταδοχὴ, *quod et versio expressit. cf. Ecl. Leg.* 46." *Ern.*—*Nos* καταδοχὴν *edidimus; vide* 23, 13, 10. *Ernestus quid spectarit, ad Leg.* 46. *provocans, non satis video, nisi voluit* 24, 2, 9. *qui locus tamen parum huc facit.*)

Κατάλοιπος, reliquus; ἡ κατάλοιπος εἰσβολὴ, 3, 91, 9. τὰ κατάλοιπα, 2, 11, 6. 5, 82, 13.

Καταλύειν, solvere, dissolvere; *hinc varii usus:* καταλύειν τὰς σκηνὰς, detendere tentoria, 6, 40, 2. πόλιν, destruere, evertere, 26, 4, 1. τὰς μοναρχίας, 2, 43, 8. 2, 49, 5. τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, 23, 12, 2. τὴν δυναστείαν, 3, 2, 2. τὸ πάτριον πολίτευμα, 2, 47, 3. 2, 49, 5. τοὺς νόμους, 3, 8, 2. τὸ παραγώγιον, tollere portorium, finem facere ejus exigendi, 4, 47, 3. τὴν Γαλατῶν ὕβριν, finem facere insolentiæ, injuriæ Gallorum, 3, 3, 5. *Sic* τὸ τῶν Γαισατῶν φρόνημα παρὰ τοῖς ἀκοντιστοῖς καταλύθη, fracta est ferocia, 2, 30, 5. καταλύειν τὸν πότον, finem facere potandi, 15, 30, 5. τὴν ἄθλησιν, desinere athleticam, 7, 10, 4. *Hinc, ubi de itinere agitur,* καταλῦσαι *est* finem facere itineris, subsistere, (*fere ut* καταίρειν) 3, 66, 6. *Hinc porro* καταλύειν πρός τινα, παρά τινι, εἰς Δημητριάδα, diverti apud aliquem, &c. 5, 27, 3. 27, 14, 4. 10, 42, 6.

In medio; καταλύσασθαι τὸν πόλεμον, bellandi finem facere, componere bellum, 3, 9, 11. ταραχὴν, sedare tumultum, 3, 10, 1.

Κατάλυμα, τὸ, hospitium, (*legatis præbitum,*) 32, 19, 2. ἐν τοῖς ἰδίοις καταλύμασι, in suo hospitio, 2, 36, 1.

Κατακαλύπτεσθαι; περὶ κατακεκαῦσθαι τὰς ὀροφὰς, tecta flammis absumserunt, vastarunt, 5, 9, 3.

Κατάλυσις, ἡ, 1) destructio, eversio; τῆς ἐν Μακεδονίᾳ βασιλείας, 3, 1, 9. 3, 3, 8. τῆς Ἱέρωνος δυναστείας, 3, 2, 7. τοῦ τυράννου, 10, 25, 3. τοῦ Περσέως, eversio regni Persei, 30, 10, 1. 30, 15, 5. (*cf.* 23, 7, 6.) ἡ κατάλυσις τῶν ἐν Κομπασίῳ διαφθειρόντων, cædes, *si vera scriptura,* 23, 7, 6. 2) κατάλυσις τοῦ πολέμου, (i. q. διάλυσις) belli compositio, 5, 102, 6. *cf.* καταλύεσθαι. 3) diversorium, hospitium, habitatio, 5, 25, 3, 8, 33, 5. 15, 32, 10. ποιοῦνται τὰς καταλύσεις ἐν τοῖς πανδοχείοις, 2, 15, 6.

Καταλύτης, ὁ, qui deversatur, in deversorium venit, 2, 15, 6.

Καταλωβᾶν, mutilare, 15, 33, 9.

Καταμαντεύεσθαι τὸ μέλλον, divinare, 2, 22, 7.

Καταμεθύσκεσθαι; καταμεθυσθέντες, 5, 39, 2.

Καταμελῶς, negligenter agere, 1, 44, 1.—" *Sed vereor, ne legendum sit* καταμαλῶς." *Ern.* καταμαλῶς, negligendo, 1, 60, 8.—" *sed et hic videtur melius* καταμέλλων, procrastinando." *Ern.*—*Atque ita editum velim, conf.* 1, 44, 1. *Sed* 1, 49, 10. *teneri fortasse poterit* ἐὰν καταμε-

λήσουσι περιϊδόμενοι (i. e. περιϊδόντες) τὸν κίνδυνον, si neglexissent præcavere periculum.

Κατατίλλειν, cunctari, 4, 30, 2. 4, 60, 7 *et* 9. 4, 76, 8. 5, 7, 4. *Conf. verbum præced. et vide* 1, 44, 1.

Καταπάλλεσθαί τινα, 2, 64, 3. 18, 10, 4. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, 5, 87, 4.

Καταμεταιρεῖν; *in medio; τὰ μέρη τῆς σκηνῆς καταμεταίρουσι γραμμαῖς*, 6, 41, 4.

Καταμέτρησις, ἡ, dimensio, 6, 41, 5.

Καταμόνας; *adverb.* τινῶν αὐτοῖς τὴν εἰρήνην καταμόνας, illis solis, seorsum pacem dare, 4, 15, 10.

Καταμονὴ, ἡ, mora; οὐκ ἐπιδεχομένου τοῦ καιροῦ καταμονὴν, 3, 79, 12.

Κατάμονος γίγνεται ὁ πόλεμος, manet, durat bellum, 17, 12, 1. 20, 10, 17. 21, 1, 6. 25, 5, 12.

(Καταμυσχίζοντας *pro* μυσχίζοντας *legendum suspicatus erat Reisk.* 15, 26, 8.)

Καταναλίσκειν; τοὺς πλείστους τῶν παντοπωλίων ὁ χρόνος ἤδη κατανηλάκει, absumserat, 32, 7, 15.

Καταπέμπειν; τὸ πῦρ καταπεμφθὲν εἰς τὰς πρώτας σκηνὰς, postquam ignis in prima tabernacula esset diffusus, 14, 4, 6.

Καταπείθειν, adfirmare, 20, 10, 4. adnuere, polliceri; καταπείθειν ἔφην, 22, 22, 5. *Fr. gr.* 108. τινὶ, consentire, adsentiri alicui, 28, 7, 2. κατέπεισε αὐτῷ πρᾶξαι, per nutum ei significavit ut prodiret, nutu prodire eum jussit, 39, 1, 3.

Καταπεπάνθαι; καταπάντη τῶν πολεμίων τῇ τε τέλμῃ καὶ τῇ τοιχωθείσῃ, εἰ καταπεστὰς μιᾷ τῶν πυστῶν τοῦ τῶν ἐναντίων στίλου, contra stetit, restitit, (*sive* insultavit *maluerim*, i. q. καταπολμᾶν, 1, 47, 10.) 1, 46, 10 *et* 12.

Καταπεστάναι; τῶν δὲ καταπέστησαν, contra hos insurrexit, nempe accusandi causa, 4, 3, 13. καταπέστησαν τῶν ἀρχόντων, insurrexit, invectus est in magistratus, acriter eos accusavit, 38, 4, 7. *Absolute* καταπέστησαν, 38, 5, 1. *scil.* τῆς γερουσίας, *vel* πάντων, stetit contra omnes, insultavit, insolenter stetit adversus eos.

Καταπεῖν περί τινος, intelligere, notionem rei sibi informare, 2, 15, 4. 2, 24, 17. τὰς αἰτίας περί τινος καταπεῖν, 1, 64, 2. καταπεπεικέναι τι, aliquid perspectum habere, 1, 4, 6. σαφῶς καταπεῖν, 1, 12, 9. ὅταν ταῦτα καταπεῖν βουλώμεθα, 2, 14, 3. *ubi vulgo* κατὰ τὸ νοεῖν. *Sic et* καταπεῖν *fortasse pro* καὶ νοεῖν legendum, 2, 14, 7.

Καταπεστεῖν, ab exilio redire, 4, 17, 10.

Καταπεσεῖν, *absol.* occurrere, accidere, evenire, 6, 4, 12. *Cum præpos.* εἰς; καταπεσεῖν εἴς τι, in narratione *vel* oratione pervenire ad aliquid, convertere se ad aliquid, 4, 1, 8. 33, 16, 9. εἰς τὸ μηδὲν καταπεσεῖν, ad nihilum redire, inanem esse, 4, 34, 2. πάλιν εἰς αὐτὰ καταπεσεῖ τὰ κατὰ τὰς πολιτείας, rursus in se ipsæ, ad id quod olim fuerant, redeunt respublicæ, 6, 9, 10. *ubi tamen* εἰς ταὐτὰ *malim*, ad eundem statum. εἰς ἑαυτοὺς καπέπτωκαν, in se ipsos, adversus se invicem se converterunt, 30, 14, 3. *Item cum* ἐπί; ἐπί τινας λογισμοὺς καπέπτωκα τοιούτους, 10, 37, 3. 3, 11, 4. 3, 91, 1. ἀεί τινος ἐπὶ ταύτην καπέπτωκε τὴν γνώμην, semper ad hanc sententiam revolvebatur, 14, 1, 9. ἐφ' ὃν (*scil.* πράξιν) ἡμεῖς ψιλῶς καπεπτώκεμεν, 9, 1, 5. *ubi utique* ἐφ' ὃν *malim, scil.* πραγματικὸν τρόπον.

Καταπεσὼν, 4, 39, 6. 21, 8, 2.

Καταπείειν, sufficere; οὐκ ἐφικτὸν εἶναι, τοσαύτην ἴσχυν καταπείειν χάριτος παρέξοντας, 9, 4, 3.

Καταξιοπιστεῖσθαί τινὸς, fidem alicui negare, abrogare, 12, 17, 1.

Καταξιοῦν τινα, 1) dignum censere; (*sicut* ἀξιοῦν) οὐδὲ τάξεως καταξιώσαντες τὸν κίνδυνον, 1, 23, 3. περιφορᾶς καταξιοῦσθαι ὑπό τινος, 12, 11, 8. 2) in honore habere, 4, 86, 8. 23, 18, 6. ἔργον ἐπιφανὲς καὶ καταξιωμένον, celebratum, gloriosum, 5, 83, 4.—"*Aliud exemplum habet Suidas in h. v. e Demosthene opinor.*" *Ern.*

Καταξίως, pro merito, *sc.* delicti, 1, 88, 5. *Et in bonam partem,* καταξίως ὑπῆν τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ, 8, 12, 5.

Καταξίωσις, ἡ, τινὸς, dignatio, observatio, reverentia, admiratio hominis *vel* rei, 1, 78, 1. *coll. vs.* 7. *sq.* 3, 90, 14. 8, 22, 4. *cf.* στίλλεσθαι.

Καταπατοῦσθαι, conculcari (*ab elephantis,*) 1, 34, 5.

Καταπαύειν, τὸν λόγον, finem facere dicendi, 2, 8, 8. 9, 31, 7. 10, 38, 1. τὴν τῶν βαρβάρων τόλμαν, compescere, 1, 9, 8.

Κατάπειρα, ἡ; τὴν κατάπειραν ποιεῖσθαι, tentare rem, 30, 5, 5.

Καταπειράζειν τῶν πολεμίων, lacessere hostem, 4, 11, 6. 2, 54, 9. 2, 65, 13. 5, 14, 3. 5, 52, 8. 9, 3, 1. 10, 38, 10. 10, 39, 1. 32, 2, 2. πόλεως, tentare urbem, 4, 13, 5. 4, 19, 3. 9, 6, 5. καταπειράζειν ἐπενοήσατο, διὰ τί &c. tentandi caussa quæsivit ex eo &c. 2, 68, 1. *Sic rursus absol.* tentare, periculum facere, 33, 12, 5.

Κατάπειρος, ὁ; καταπείρου καὶ πυρροβόλου, 1, 53, 11. καταπείρου τριπήχους, 5, 88, 7. καταπείρου *in acie adv. phalangem directi,* 11, 12, 4 *sq.*

Καταπελτικὸς; τὰ καταπελτικὰ, *sc.* ἔργανα vel μηχανήματα catapultæ, 9, 41, 5. καταπελτ. ἔργανα καὶ βέλη, 11, 11, 3.

Καταπεμπάσαι τινὸς, vincere, superiorem esse, 5, 67, 2.

Καταπερονᾶν ταῖς λαβίσι, fibulis connectere, configere, firmare, 6, 23, 2.

Καταπεπηγὼς; καταπεπηγὼς, humi adstrictus, defixus, congelatus, 3, 55, 5.

Καταπιμπράναι; καταπεπρήσθαι, 14, 4, 10.

Καταπίνειν; καταποντισθέντες οἱονεὶ ἄλλας, 23, 8, 4. πόλις καταποθεῖσα ὑπὸ τῆς θαλάττης, urbs mari hausta, 2, 41, 7.

Καταπιστεύειν, confidere; ταῖς ἰδίαις δυνάμεσι, 2, 3, 3. ταῖς περάγμασι, 3, 70, 7. 3, 80, 3. ταῖς παρεσκ, 5, 34, 3.

Καταπλαγὴς, terrore, metu rei perculsus; καταπλαγεῖς γενόμενοι τὴν τοῦ Πύῤῥου ὄψιν, 1, 7, 6. i. q. καταπλαγέντες.

Καταπλεῖν, navibus redire, domum navigare, domum navibus advenire, 1, 29, 4. 1, 32, 1. 1, 66, 3. 2, 4, 6. 2, 8, 6. 3, 56, 5. 25, 4, 8. *Sed et generatim,* ex alto versus terram navigare, navibus advenire, adpellere, 1, 53, 2. 30, 17, 7. 33, 11, 1. *cf.* 30, 5, 11. *quo loco* ἀπονεῖλεσθαι *fortasse scribendum pro* καταπλεῖν.

Καταπληκτικὸς; καταπληκτικὰ πρὸς βολὴν, terribilis, 3, 13, 6. ἀσίβασις, 2, 9, 7. κραυγὴ, 11, 16, 2. πρόσοψις, 3, 114, 4. ἵνα καταπληκτικὴ γένηται ἡ ἐντροπὴ, ad percellendum animum idonea, 4, 28, 6. *ubi non opus videtur* καταπληκτικὴ *corrigere.*

Καταπληκτικῶς πολεμεῖν, 3, 41, 3. 3, 19, 5. λέγειν, ad terrendum adcommodate, 4, 85, 2.

Κατάπληξις, ἡ, τινὸς, admiratio et reverentia, 3, 90, 14. terror, pavor, torpor, 3, 103, 2.

Καταπλήττειν; *in med.* καταπλήξασθαι τοὺς ὑπεναντίους, terrere hostes, 3, 89, 1. 3, 101, 4. 2, 54, 12. 1, 11, 4. καταπλαξάμενος τοῖς αὐτοχείροσι, terrore sui incusso, terrens omnes, *intell.* πάντας *vel* τοὺς πόλεις, *quod mox sequitur,* 2, 58, 1. τὴν τῶν Γαλατῶν τόλμαν, terrore reprimere, 2, 20, 10. *In pass.* καταπλαγεὶς, *absol.*

metu perculsus, territus, 3, 90, 12. *cum accus.* territus aliqua re, terrore et metu rei perculsus; τὴν ἴφοδον, 4, 75, 5. τὴν περίστασιν, 4, 80, 11. admiratione, stupore rei perculsus, 1, 23, 10. 7, 3, 3. 10, 19, 4. 22, 17, 12. καταπεπλαγμένος τοῖς ὅλοις, ita territus ut summæ rerum diffideret, 11, 32, 5. *cum accus.* territus aliqua re, timens rem; τὸν τῶν Καρχ. στόλον, 1, 20, 6. τὴν ἴφοδον, 2, 23, 13. τὸν κίνδυνον, 3, 89, 3. τὸν πόλεμον, 4, 50, 6. μὴ καταπεπλῆχθαι τὴν προγεγενημένην περίστασιν, ne terrerentur superiori clade, 10, 6, 1. οὐ κατεπέπληκτο τοὺς Καρχηδονίους, non timuit Pœnos, 10, 7, 2. *Rursus* καταπεπλαγμένος *cum accus.* mirans, stupens, 1, 44, 4. 1, 46, 6. καταπέπληκτο τὴν ἐπιβολὴν καὶ τόλμαν τῶν πολεμίων, mirabatur audaciam, 3, 92, 3.

Κατάπλους, ὁ, τοῦ Ἀντιόχου εἰς Δημητριάδα, Antiochi navigatio Demetriadem, ad Demetriadem cum classe adpulsus, adventus; 3, 7, 3. ἐκ καταπλόου πολιορκεῖν τὴν πόλιν, primo adpulsu, (*ut ἐξ ἴφόδου dicitur de pedestri exercitu,*) 3, 40, 3. καὶ πυρῶν τις ἐκ καταπλόου πρὸς τὸ περιττεῖον, in portum modo delatus, 15, 23, 3.

Καταπίδης, κατὰ πίδας; *vide in* πῦς.

Καταπολεμῶ τινα, debellare, 3, 10, 5. 25, 4, 11. καταπολεμεῖσθαι, debellari, 2, 58, 9. 3, 11, 1. 27, 8, 2. 36, 1, 3.

Καταπονῶ, labore conficere, vexare, debilitare; ὅσον οὔπω καταπεπονημένη βασιλεία, tantum non prorsus labefactatum jam regnum, 29, 11, 11. Ἡρακλῆς ὁ καταπονούμενος τῇ τῆς Δηϊανείρας χιτῶνι, excruciatus, 40, 7, 3.

Καταποντίζω; mari mergere aliquem, 15, 2, 6. καταποντισθῆναι, 2, 60, 8.

Κατάπορος εἶναι, ab exilio redire, 4, 17, 8. 24, 4, 8. καταπεπορεῦσθαι, 29, 8, 4. καταπορευθέντες, *Fr. gr.* 85. ἐπιτιθέναι περὶ τοῦ καταπορευθῆναι τὸν Ζηξ. εἰς τὴν Βασιλείαν, ut redire posset in patriam, 23, 2, 4.

Καταπρέσσω, i. q. πρέσσω; πάντα κατέπραξε τὰ πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 5, 1, 10.

Καταπραΰνω; καταπραΰνει τὴν ταραχήν, sedavit, 5, 52, 14. solari, mitigare *aliquem, mœstitia et terrore adfectum,* 8, 21, 7.

Καταπρεσβεύω (κατά τινος) legationem suscipere contra aliquem, 23, 11, 8.

Καταπροΐεσθαι τοὺς καιρούς, negligere occasionem, 1, 77, 3. 16, 9, 3. *Fr. hist.* 69. τοὺς ἰδίους βίους, rem familiarem projicere, perdere, 3, 81, 4.

Καταπροτιμᾶσθαί τινι, superari aliqua re, 1, 47, 9. 16, 19, 1.— "*Usus est etiam Diodor. Sic.* 17, 35." *Ern.*

Καταπυκνοῦν τρήμασι τὸ τεῖχος, crebris foraminibus perforare, 8, 7, 6.

Καταπυρπολῶ τὸν τόπον, igne vastare, 5, 19, 8.

Κατάρα, ἡ, exsecratio; κατάραις ἐπὶ τῶν ἐμπύρων ποιεῖσθαι, 16, 31, 7. *cf. ve.* 5. κατάραι ἐγίγνοντο κατὰ τῶν βασιλίων, 24, 8, 7.

Καταρᾶσθαι, 15, 29, 14.

Καταργῶ, otiosum, desidem esse, *Fr. hist.* 69.

Καταῤῥάκτης; οἱ καταῤῥάκται, cataractæ ad portam urbis, *Spicil. lib.* 10. *num.* 2.

Καταῤῥάττειν εἰς τοὺς πλατυμᾶνας, cum strepitu præcipitari, *de flumine,* 10, 48, 7.

Καταῤῥῶ ταῖς ἀνεδίαις εἰς τοὺς ἁμαλοὺς τόπους, decurrere raptim descendere, 8, 16, 6. φορὰς ἄνεμος καταῤῥῶν τοῖς ἱστίοις, *pro* κατέπνει ῥώμῃ, a tergo spirans, insequens, 1, 60, 6.

Καταῤῥώπτειν ἐπὶ πολὺ, multum propendere, 6, 10, 7.

Κατηφήγησις; τηλικοῦτος κρότος κατηφήνη, tantus plausus erupit, 18, 29, 9. κατηφήγησε πᾶς ὁ τόπος ὑπὸ τοῦ κρότου, 15, 32, 9. κατηφήγεις ἅμαξες, 11, 24, 9.

Κατήφους, ὁ, fluxus aquæ violentus in aliquam partem; τῷ ἱππεῖ κατηφεῖ ἀφίεσαι, 4, 44, 4. *ex lectione olim vulgata.*

Καταφύειν, corruere, collabi; τὸν μὲν (κρατῆρα, *craterem montis igniuomi*) καταφῦναι, 34, 11, 12.

Κατάφυτον κέραμον, declive tectum imbricatum, 28, 12, 3.

Κατασκευάζειν ναῦς, στόλον, parare, instruere, 1, 21, 4. 1, 29, 1. 1, 36, 5. 1, 38, 6. 1, 46, 6. 1, 60, 1. 3, 95, 2. 5, 46, 10. 5, 101, 2. πληρώμασι κατεσκευασμένοις ναῦς, 1, 47, 6. κατασκευάσαντες αὐτὴν τοῖς πρὸς τὴν χρείαν, 1, 47, 10. πεντήρεις κατεσκευασμένας, instructa navis, navis cum omni suo instrumento, 1, 59, 7. Μακεδόσι ταῖς ἱερείαις κατεσκευασμένοις, remigio bene instructi, 5, 2, 11.

Κατασκεύαι; κατασκεύασι *ex Casaub. ingenio editum erat* 1, 21, 4. *pro* κατασκεύασι; *et* κατασκεύασαντες 1, 29; 1. *pro* κατασκεύασαντες; *quæ ex MStis restituimus. Sic et* 27, 6, 14. κατασκεύασαντες *rescribere debueram, pro* κατασκεύαντες, *quod Ursino debetur, cum* κατασκεύασαντες *corrupte dedisset codex MStus.*

Κατάσχειν τοῦ πολέμου, 2, 46, 4. 3, 13, 11. 4, 26, 4. 33, 10, 7. τοῦ κινδύνου, prælii initium facere, 2, 27, 5. χειρῶν ἀδίκων *Fr. hist.* 87. (*cf.* χείρ) *In med.* κατέσχοντο τῆς πρὸς τὸν βουνὸν προσβολῆς, 2, 67, 1. κατασχόμενος, *scil.* λόφον, 5, 49, 1.

Κατασχή, *i. q.* ἀρχή, initium; 23, 2, 14. ἀπὸ ταύτης τῆς κατασχῆς, hoc initio facto, 2, 12, 8.

Κατατείνειν τῇ χειρί, 1, 78, 3.

Κατασιωπίσασθαι τὸν θόρυβον, sedare tumultum, 18, 29, 9. *cf. vs.* 8.

Κατασκάπτειν πόλιν, diruere urbem, 3, 19, 12. πόλις κατασκάφη, 3, 107, 4.

Κατασκέπτεσθαι, speculari; *absol.* 3, 95, 6. τοὺς τόπους, 10, 32, 2.

Κατασκευάζειν; κατασκευάσαι τινὶ ἀρχήν, alicui parare imperium, 31, 18, 10. *In passiv.* οἰκίαν ἀρχαίως κατεσκευασμένην, domus magnifice structæ, 1, 29, 7. *cf.* 9, 27, 1. *In med.* κατασκευασάμενοι βασίλειον τὴν Τύλην, sedem regni instituerunt Tulèn, 4, 46, 2. μεγάλην χώραν κατασκευάσασθαι, magnas copias parare, 2, 13, 4. κατεσκευάζοντο ναῦς, ædificarunt, instruxerunt naves, 1, 38, 3. κατασκευάζονται τὴν ἰδίαν ἀρχὴν πραγματικῶς, prudenter suam adstruunt firmantque imperium, 31, 18, 7.

Κατασκευάσματα, τά; 1) ædificium; τὰ κατὰ μέρος κατασκευάσματα, singula ædificia, singulæ partes palatii regii Ecbatanis, 10, 27, 9. ἄψυχα κατασκευάσματα, inanima ædificia, 10, 24, 4. αἱ δ' αὐτῶν τῶν κατασκευασμάτων ἐχυρότητες, munitiones manu factæ, 8, 35, 7. 2) machina exstructa, (*nempe sambuca;*) 8, 6, 11. 8, 7, 10. *Sic* τὰ κατασκευάσματα *sunt variæ* machinæ *Romanorum, urbibus oppugnandis exstructæ,* 1, 48, 5. τὰ ἐπὶ ταῖς χελώναις κατασκευάσματα, 9, 41, 8. 3) *Pursus* τὰ κατασκευάσματα, suppellectilia, vasa, 4, 18, 8 *et* 11. 8, 34, 1. *Conf. vocab. seq.*

Κατασκευή, ἡ, 1) constructio, structura; fabrica; *v. c.* navium, 1, 21, 1. 1, 22, 3. 4, 70, 10. urbis, domorum, munimentorum, 4, 65, 3. (*cf.* 1, 27, 9.) 4, 65, 6. 8, 17, 5. 8, 36, 2. 9, 27, 1. *et* ædificium *ipsum*, 7, 6, 2. *Pursus* structura, fabrica armorum, 2, 30, 7. 2, 33, 3. machinæ, *v. c.* corvi, 1, 22, 4. 1, 23, 5.

2) elaboratio, effectio quælibet quæ studium et artem desiderat; *velut* elaboratio *scriptio-*

nis, compositio *libri*, τὸ πρὸς ἀλη-ζονίαν τὴν κατασκευὴν ἴχνι ῥᾳδιουρ-γεῖν, 16, 20, 4. *Et sic tropice* ipsum opus suum, et pleniorem *præsertim* historiæ compositionem, *quæ a libro tertio incipit, Scriptor noster vocat* κατασκευὴν, (*quemadmodum aliis sæpius* πραγμα-τείαν) 2, 37, 5. *quam distinguit a* τῇ προκατασκευῇ, *i. e. a Præparatione*, 2, 37, 2 *sq.* 1, 10, 3. 1, 13, 1 *et* 8. 2, 14, 1. 2, 71, 7. (*Nam quod* κατασκευὴ *etiam* Præparatio *illa, quæ duobus primis libris continetur, dicitur ex veterum codicum scriptura*, 1, 13, 5. *et* 4, 1, 4. *ibi præpositio negligentia librorum intercidisse utique videri potest; nisi fortasse priori loco*, 1, 13, 5. *ex vs.* 1 *et* 8. *ejusdem cap. subintelligi præpositio poterat.*) *Pari ratione* ἡ κατασκευὴ τῶν φίλων καὶ τῶν συμμάχων, *est* paratio, comparatio amicorum et sociorum, 8, 11, 3. κατασκευὴ πολιτεύματος, institutio reipublicæ, 3, 118, 12. ἡ τοῦ κασσιτέρου κατασκευὴ, stanni confectio, 3, 57, 3. (i. q. κατερ-γασία, 34, 9, 10.) ἡ τῶν ἠθικῶν κατασκευὴ, *est* elaboratio *i. e.* cultura morum, 4, 21, 4. *Et absolute, pro* disciplina, cultura ingenii, institutione, studio, 24, 7, 11. *Sic rursus* ἡ ἐκ τῶν ὑπομνη-μάτων κατασκευὴ, *est* institutio ex libris, 11, 8, 1. *Hinc porro* ἡ κατασκευὴ, *est etiam ipsa* ars et solertia. *Sic* 6, 4, 7. *ait, monarchiam oriri* φύσεως καὶ ἀκατα-σκεύως, *sed ex ea regnum existere* μετὰ κατασκευῆς καὶ διορθώσεως, arte et emendatione. *Sic, urbs egregie munita* φύσει καὶ κατασκευῇ, natura et arte, 9, 27, 3. (*cf. supra, num.* 1.) *Pariter*, τῇ τοῦ πλοιάριον κατασκευῇ, arte et solertia nautarum, 1, 19, 15. *Quo et referendus ille locus*, ᾧπερ κατὰ κάμας ἀτυχήσαντες, τῆς λοιπῆς κατα-σκευῆς ἄμοιροι καθιστῶντες, 2, 17, 9. *ubi nos debueram posteriora verba cum Casaub. interpretari*, neque suppellectilis ullum usum norunt; *sed*, reliqui omnis cultus ab arte expertes sunt.

3) ἡ κατασκευὴ, suppellectilia, vasa, adparatus, 1, 19, 15. *Ex vulgata olim lectione*, 2, 8, 4. 3, 17, 10. varia rerum copia, 4, 73, 6. *Sic interdum synonymum est vocabuli* παρασκευὴ, *ut* 16, 6, 6. *coll. vs.* 4. *quemadmodum etiam* 2, 23, 11. *in illa phrasi*, τῆς ἄλλης ἀκριβοδιαίτητος πρὸς πόλεμον τελειότητι ἐποιήσαντο παρασκευὴν, *pro* παρεσκ. *alii probati codices* κατασκευὴν *habent. Quo et referendum illud*, οὐ πλοῖον κατασκευὴ παρ' αὐτοῖς ἦν, 1, 71, 6. nullus navium adparatus apud illos erat.

Κατασκηνοῦν, tentoria ponere, tendere, stativa habere, morari, 10, 31, 5. 14, 2, 8. 21, 10, 7. *legatos ab hostibus Romam missos jussit senatus trans Tiberim* κατασκη-νοῦν, habitare, 35, 2, 4.

Κατασκήνωσις, ἡ, hospitium; καλῶν πρὸς κατασκήνωσιν, invitare ad hospitium, (*id in ipsa urbe erat;*) 11, 26, 5. *Conf.* ἐπισκηνοῦν.

Κατασκήπτειν; Θεῶν τινων αὐτῷ μῆνις εἰς τὸ γῆρας κατέσκηψε, ira incubuit, 24, 8, 14.

Κατασκοπεῖν τὰς παροικίας, inspicere, 10, 20, 2.

Κατασκοπὴ, ἡ, speculatio; οἱ ἐπὶ τὴν κατασκ. ἐκπεμφθέντες, 3, 95, 8.

Κατάσκοπος, ὁ, speculator, explorator, *in bello*, 14, 3, 7. *in pace;* τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πραγμάτων, 4, 3, 7. 13, 5, 7. 31, 5, 1.

Κατασπᾶν ναῦς, naves deducere in mare; *vide* προσκατασπᾶν. τὰς τάξεις κατασπᾶν, i. q. διασπᾶν, divellere, rumpere, 1, 40, 13.

Κατασπένδειν τοῖς θεοῖς, i. q. σπένδειν, libare diis *post peractum sacrificium*, 3, 11, 6.

Κατασπουδάζειν, an legendum pro καὶ σπουδάζειν? 9, 20, 6.

Καταστασιάζω; καταστασιαζόμενος ὁ Φίλιππος, seditionibus vexatus, 34, 14, 7.

Κατάστασις, ἡ, 1) constitutio, creatio, nominatio, *dictatoris*, 3, 88, 7. *tribunorum pl.* 6, 20, 1. *consulum*, 6, 33, 8. 39, 2, 3. συνηγμένοις τῆς καταστάσεως, *scil.* τῶν ἀγορανόμων, adpetente die comitiorum *ædiliciorum*, 10, 4, 3. 2) constitutio rerum, compositio et sedatio seditionis vel motuum quorumcumque, restitutio in tranquillum statum, 5, 54, 13. 3, 3, 7. *et ipse* status certus, tranquillus, firmusque rerum; τὰ πράγματα λήψεται κατάστασιν τινά, 18, 38, 3. *Et de militibus in pugna, hoste ad cedendum coacto*, τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον, firmum gradum ceperunt, stationem occuparunt quam tenuerant hostes, 2, 68, 9. 3) status quicunque *rerum vel hominum*; ἡ παροῦσα κατάστασις, 4, 7, 7. 20, 5, 4. 3, 31, 6. μισοῦντες τὴν τοιαύτην κατάστασιν, 20, 6, 7. ἡ ὑπάρχουσα περί τινα κατάστασις, 2, 70, 2. ἡ κατάστασις παρ' ἑκάστοις, cujusque populi status, 3, 4, 12. λοιμικὴ ἦν παρ' αὐτοῖς κατάστασις, pestilens apud eos erat aer, 1, 19, 1.

Κατάστεγος, tectus; κατάστεγοι σύριγγες, 9, 41, 9.

Κατάστυλος; ὁδὸς κατάστυλος, via columnis miliaribus distincta, 34, 12, 3.

Κατάστημα, τὸ, *Lacunam*, constitutio reip. Laconicæ, 6, 50, 2.

Καταστοχάζεσθαί τι, conjectura adsequi, 12, 13, 4.

Καταστρατηγεῖν τοὺς ὑπεναντίους, dolo fallere, strategemate uti adv. hostes; 3, 71, 1. *sed ibi vetustissimi codd. simplex στρατηγεῖν habent; quod verum videtur eadem notione.*

Καταστρατοπεδεύειν, castra ponere, castra metari, 1, 11, 8. 1, 18, 2. 1, 30, 7. 1, 56, 9. 1, 86, 9. 3, 110, 8. &c. εἰς πόλιν, ad urbem, 1, 30, 15. (*cf. v.* 5.) i. q. ἐπὶ τῇ πόλει, 1, 67, 13. *et* ἐν τῇ πόλει, 1, 73, 3. διὰ τῆς πόλεως, præter, juxta, secundum urbem, 3, 77, 1.

Καταστρέφειν, consumere *tempus in aliqua re*; περὶ μικρὰς πράξεις καταστρέψαι τοὺς χρόνους, 1, 25, 6. finire *librum*, τὴν βίβλον, 3, 118. 10. 4, 87, 12. 6, 57, 10. *orationem*, τοὺς λόγους, 23, 9, 4. τὴν δημηγορίαν, 9, 32, 6. τὸν διήγον ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις, in his rebus finire narrationem, 3, 4, 1. *Sic neutraliter*, ἡ Ἀράτου σύνταξις ἐπὶ τούτους καταστρέφει τοὺς καιρούς, in hæc tempora desinit, 4, 2, 8.

In med. καταστρέφεσθαι, καταστρέψασθαι, subigere, devincere, sibi subjicere, in potestatem redigere, 1, 6, 7. 2, 11, 10. 3, 13, 5. 3, 16, 3. 3, 76, 4. 10, 40, 7. &c. τὰ κατὰ τὴν Ἑσπερίαν. τοῖς Καρχηδ. *de imperatore, qui* Poenis eam regionem subjecit, sub potestatem eorum redegit, 1, 73, 1.

Καταστροφή, ἡ, finis, exitus; καταστροφὴ καὶ συντέλεια τῶν γεγενῆσθαι, 3, 1, 9. οὐ δυνάμενοι καταστροφὴν λαμβάνειν καὶ ἔξοδον τοῦ ψεύδους, finem et exitum invenire, 3, 47, 8. αἱ καταστροφαὶ τῶν δραμάτων, 3, 48, 8. τὴν καταστροφὴν τῆς βίβλου ποιεῖσθαι εἰς τοῦτο, 1, 13, 5. ἐπὶ τοῦτο, 5, 105, 10. ἡ τοῦ βίου καταστροφή, vitæ exitus, 5, 54, 4. *et absque* τοῦ βίου, *idem*, 2, 10, 5. 3, 19, 10. τὰ τέλη αὐτῶν τῆς καταστροφῆς, extremus vitæ eorum exitus, 6, 8, 6.

Κατάστρωμα, τὸ, τῆς νεώς, tabulatum navis, 1, 22, 8 *sq.* 2, 10, 4. 16, 6, 6.

Καταστρώννυν τὴν χώραν, vastare regionem, 1, 56, 3. 3, 40, 8. 4, 13, 5. 4, 65, 7. 4, 68, 1. 5, 77, 9.

Κατατάττειν τι (ῥητῶς, diserte) ali-

quid ponere *vel* scribere, *v. c. in fœdere*, 3, 21, 4. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, 2, 47, 11. εἰς τὴν ἀπόκρισιν, in responso (*quod scripto consignatum erat,*) 26, 3, 7. κατατεταγμένη γραφὴ ἐν χαλκώμασι, 3, 33, 18. πολλὰ τῇ συγγραφῇ τοιαῦτα παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν κατατέτακται, multa ille hujusmodi posuit, scripsit in tota sua historia, 2, 63, 6. αὐταῖς λέξεσι ταῦτα κατατετάχαμεν, verbotenus hæc descripsimus, subscripsimus, 3, 11, 5.

κατατάττειν τινὰ εἰς χώραν, collocare, sedes alicui adsignare, 3, 33, 12.

Κατατάχῦ, festinare, celeritate vincere, celeritate efficere id quod volumus, satis cito venire quo volumus. *Absolute;* ὡς κατατάχοιεν, sperans celeritate se evasurum, 1, 47, 7. *ni intelligere malis accus.* τὸν πεῖν, se anteversurum illam. βουλόμενος τούτους κατατάχῦ, volens ut hi in tempore advenirent, 3, 86, 3. οὐ δυνάμενος κατατάχῦ, cum non posset satis cito advenire, 9, 18, 3. *Cum* πρὸς *præpositione;* σπουδῇ κατατάχῦ πρὸς τὴν πύλην, festinare, celeriter adcurrere, 9, 17, 4. *Sic* οὐ κατετάχυ πρὸς τὴν βοήθειαν, 1, 86, 8. *Cum participio:* προκαταλαβθῆναι καὶ μὴ κατατάχῆσαι ἀθροίσαντας τὰς δυνάμεις, 2, 18, 6. πεπεισμένοι κατατάχύναι διαβασάμενοι τὴν τῶν Ἰλλυριῶν ἄγνοιαν, sperantes, se satis cito (*scil. priusquam bellum in occidente erumperet*) castigaturos Illyriorum peccatum, 3, 16, 4. κατετάχυναν εἰς τὸ Σαμικὸν παραπλεύσαντες, 4, 80, 9. ὡς οὔτε λίπτοντα τὸν ἵππον κατατάχῆσαι δυνατὸν, 18, 13, 10. *Cum accusat. et partic.* antevertere, prævertere; κατετάχυναν αὐτοὺς Ἀννίβας, ἐξελὼν τὴν πύλην, 3, 16, 5. κατιλπίζων κατατάχύναι τοὺς Μακεδόνας διαβαλὼν τὴν Στυμφαλίαν, 4, 68, 5. *Cum accus. et* πρὸς *præpos.* σπεύδων κατατάχῆσαι τοὺς ὑπεναντίους πρὸς τὴν τῶν Ἄλπεων ὑπερβολὴν, festinans antevertere hostes et ante eos ad transitum Alpium pervenire, 3, 49, 4. *Cum accus. et* ἐν *præpos. nisi temere ea præpositio irrepsit;* κατέλιπεν κατατάχύναι ἐν τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπεναντίους, 8, 5, 2.

In passivo; κατατάχούμενοι ὑπὸ τοῦ καιροῦ, tempore præventi, cum tempus eos oppressisset, *Fr. gr.* 86.

Κατατολμᾶν (fidenter) καὶ βεβήμασι ἀναστρέφεσθαι, 1, 86, 5. 3, 76, 9. ἐρημῶν, 2, 23, 4.

Κατατείνειν, 1) deorsum tendere, deorsum porrigi, descendere; ὁ Ἀπέννινος, διὰ μέσης Ἰταλίας διήκων, εἰς τὸ Σικελικὸν κατατείνει πέλαγος, 2, 16, 4. οἱ λόφοι οἱ ἐπὶ τὸν αὐλῶνα κατατείνοντες, 11, 33, 2. κατίβαινε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσαν βάχιν, 3, 101, 2. 2) intendere; κατατείνει τὴν βάριν ὅλην εἴς τι, omnes vires intendere in aliquid, 22, 17, 7. *Cf. verbum seq.*

Κατατείνειν; κατατεῖναι τὴν βάριν ὅλην εἴς τι *legendum suspicatus erat Reisk.* 22, 17, 7.

Κατατιτρώσκειν, i. q. *simplex;* τοῦτον μὲν κατέτρωσαν, 33, 7, 6.

Κατατολμᾶν τῶν πολεμίων, audere adversus hostes, 3, 103, 5. τῆς πόλεως, insolenter agere adv. civitatem, 12, 9, 2. τοῦ καλῶς ἔχοντος, temere audere, res supra vires suas adgredi, 40, 6, 9.

Κατατραυματίζειν, i. q. *simplex*, 15, 13, 1.

Κατατρέχειν χώραν, hostiliter incursare; (*ut* ἐπιτρέχειν;) κατεδραμόντες τὴν Δυμαίαν, 5, 17, 3. 4, 59, 1. *Est et nauticum verbum;* εἰς ἃ (ἰσθμίαν) κατατρέχουσιν οἱ πλέοντες, 3, 91, 2. (*cui opponitur* ἀνατρέχειν.)

Κατατρίβειν τοὺς χρόνους, 5, 62, 6. τὴν ἡμέραν, πεισθέντα τοῦτο, 17, 8, 2.

Καταυλίζεσθαι, sub dio pernoctare; *αὐτοῦ καταυλίσθησαν*, 5, 8, 8. *Cf. αὐλίζεσθαι.*

Καταφανὴς ἐγένετο (*scil. ποιῶν τοῦτο*,) 7, 11, 8.

Καταφερὴς, declivis; *φυγὴ καταφερὴς καὶ κρημνώδης*, 2, 68, 7. *Conf. καταφορός.*

Καταφέρειν, 1) destruere, dejicere; *πύργον*, 4, 64, 11. 2) pendere, solvere *tributum*; *ἀργυρίου καταγωγὴν Καρχηδονίους Ῥωμαίοις δισχίλια τάλαντα*, 1, 62, 9. 33, 11, 6. (*cf. καταβάλλειν.*) 3) deferre, abripere; *ἡ χειμὼν αὐτὸν κατήνεγκε εἰς Σαρδόνα*, 3, 24, 11. *Sic pass. καταφέρεσθαι ὑπὸ χειμῶνος εἰς τόπον*, 3, 22, 6 *sq.* 3, 23, 3.

καταφέρεσθαι ἐπί τινα διάληψιν, in aliquam cogitationem devenire, incidere, 10, 40, 6. *γνώμην*, 30, 17, 30. *ἐπὶ ταύτην τὴν ἐλπίδα καταφέρονται*, hanc spem sequuntur, amplectuntur, 6, 9, 3. *ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος κατενέχθημεν*, ad hoc genus nos contulimus, convertimus, 9, 2, 6. *ἐπὶ τὸ συγχρῆσθαι κατενέχθη τοῖς Ἴβηρσιν*, eo descendit ut Hispanorum uti auxilio decerneret, 11, 20, 7.

Καταφεύγειν ἐπί τινα, auxilium alicujus implorare; 1, 10, 1. 2, 47, 8. 2, 48, 3. 2, 50, 12. 2, 51, 4. 5, 26, 2. *οἷς τινα*, 26, 3, 11.

Καταφημίζειν; *κατεσκεφάσθαι*, fama fert, 16, 12, 3. *τὰ τοῖς θεοῖς κατεσκεφασμένα*, ex *vulgata script.* 5, 10, 8. *pro quo κατεσκευασμένα cum Ernesto scripsi.*

Καταφθείρειν, *τὴν χώραν*, (i. q. *δηοῦν*) vastare, 2, 64, 3 *et* 7. *coll. vs.* 6. *τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως*, amittere, (*sicut διαφθείρειν*) 3, 60, 5. *Cf. συγκαταφθείρειν.*

Καταφθορὰ, ἡ, *τῶν ἀνδρῶν*, interitus, cædes, 1, 49, 4. 2, 21, 6. 3, 35, 3. *τῆς Ἑλλάδος*, pernicies, 11, 6, 2. *τῆς χώρας*, devastatio, 4, 67, 1. *τῶν ἔργων*, destructio machinarum, *igne crematarum*, 1, 48, 8 *sq.* *Activa notione*, ἡ *διαφορὰ τῶν κλινῶν*, deletio, 2, 21, 9.

Καταφιλεῖν τοὺς παῖδας τινός, 15, 1, 7.

Καταφοβεῖσθαι, timere; *καταφοβεῖσθαι ἦσαν τοὺς ἐλέφαντας*, 1, 39, 12. *τὸν ἵππέα*, 2, 21, 6. *τὸ μέλλον*, 3, 107, 15. *τὸν κίνδυνον*, 5, 42, 4. *καταφοβεῖσθαι ἦν μὴ πρεπόντως συμφορᾷς*, 10, 7, 7.

Καταφορὰ, ἡ, 1) lapsus, *τοῦ βάματος*, *τοῦ ποταμοῦ*, *fluminis*, *quod de præcipitio ruit*, 10, 48, 5 *sq.* lapsus, descensus *eorum quæ in mare projiciuntur*, 1, 47, 4. occasus *solis*, (i. q. *δύσις*,) ἡ *ἡμερινὴ καταφορὰ*, 3, 37, 5. ἡ *καταφορὰ τῆς μαχαίρας*, ictus cæsim illatus, 6, 23, 4 *et* 7. ἡ *Γαλατικὴ μάχαιρα καταφορὰν ἔχει μόνον*, cæsim modo ferit, 2, 30, 8. 2, 33, 3 *et* 5. *Fr. hist.* 14. *ἐκ καταφορᾶς*, cæsim, 3, 114, 3. 18, 13, 7.

Κατάφρακτος; 1) ἡ *κατάφρακτος ναῦς*, navis tecta; *οὐχ οἷόν κατάφρακτος ναῦς, ἀλλ' οὐδὲ κατάλου μακρὸν πλοῖον, οὐδὲ λέμβος*, 1, 20, 13. *ἀνίχθησαν μακραῖς ναυσὶ κατάφρακτοις*, 1, 25, 7. *Adde* 2, 9, 9. 2, 10, 1. 3, 95, 1. 16, 2, 8. 16, 7, 1 *sq.* *κατάφρακτα σκάφη*, 16, 2, 10. 2) ἡ *κατάφρακτος ἵππος*, 16, 18, 10. 31, 3, 9.

Καταφροντίζειν τι, i. q. *simplex*, curare aliquid, 28, 11, 10.

Κατάφυτος τόπος, arboribus vel arbustis, consitus, (*velut oleis, vineis,*) 18, 8, 1.

Καταχεῖν; *ἀχλὺν ἀμυχλώδη καταχεῖσθαι πίπλῳ τῆς ὄψεως*, 34, 11, 15.

Καταχρᾶσθαι; *καταχρήσασθαι*, interficere, 1, 85, 1.

Καταχύειν, defundere; *καταχυθῆναι ἐπιθέσει τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μύρου*, 26, 10, 15.

Καταψῆν τινὰ (*καὶ πραΰνειν*) leniter tractare, permulcere dictis, 2, 13, 6. 10, 18, 3. 27, 1, 4.

Καταψεύδεσθαί τι τινος, mentiri,

falso adfirmare aliquid de aliquo, 8, 12, 2. 12, 12, 5.

Καταγγυᾶν; καταγγυάσας αὐτὸν πρὸς ἄλεσι τάλαντα, coegit satisdare pro viginti talentis, 5, 15, 9. καταγγυᾶσθαι; πολλοὶ καταγγυᾶσάντες καὶ συνοῦδέσουσιν ἐπὶ τίλος ἀγαγεῖν τὴν ὑπόθεσιν, multi hoc argumentum sibi sunt sumturi, in se receptari, sibi desponsuri, 3, 5, 8.—"*sic fere Cicero* τὸ despondere *dixit.*" *Ern.*

Καταδίζειν τι τινί, aliquem ad aliquid adsuefacere, 4, 21, 3.

Κατακλίειν τινά, impetum alicujus retardare, 5, 68, 2.

Κατιλεῖν, i. q. *simplex*; κατιλεύσαντες τὰς συμφορὰς αὐτῶν, 2, 6, 2.

Κατιλπίζειν, i. q. *simpl.* sperare, 2, 31, 8. 8, 5, 2. plane sperare, *vide voc. seq.*" *Ern.*

Κατιλπισμός, ὁ, spes, 8, 32, 8.—"spes minime dubia." *Ern.*

Κατιξανιστάναι; κατιξανιστάντες τοῦ μέλλοντος, *Fr. hist.* 53.

Κατισπεύδειν τὸν κυβερνήτην ὁρμίζειν, instare gubernatori ut navem ad terram adpellat, 6, 44, 6. παρασκευάζειν τῷ στόλῳ τὰ κατισπεύδοντα πρὸς τὴν χρείαν, ad usum necessaria, 1, 21, 4. τὰ κατισπεύδοντα τῶν διαβουλίων ἀναδιδόασιν οἱ ὕπατοι, de rebus quas usus postulat, de rebus necessariis referunt ad senatum, 6, 12, 3. τοῖς Καρχ. ἀεὶ τὰ κατισπεύδοντα διασαφῶν, 1, 46, 13. χορηγῶν ἀεὶ τούτοις ὡς τὰ κατισπεύδοντα τῶν πραγμάτων, prout res ipsorum exigerent, 1, 16, 10. λαβόντες ὡς τὰ κατισπεύδοντα χρυσοῦν ἕκαστος, in usus maxime necessarios, 1, 66, 6. πρὸς τὸ κατισπεῦδον τοῦ δήμους χρῶντας αὐτῷ, pro urgente siti, 6, 2, 4. τὴν ἀγορὰν συναγαγόντες ὡς αὐτὸν τὸν κατισπεύδοντα πρὸς τὴν χρείαν τόπον, in locum quem usus maxime desiderat, 6, 32, 4. τῆς ὥρας κατισπευδούσης, cogente eos anni tempore, *vel neutraliter*, instante anni tempore, *sc. quo id fieri oportebat, nempe hieme*, 3, 99, 9. *Sic* δὲ τὸ κατισπεύδειν τὸν τοῦ σίτου καιρὸν *neutraliter vertunt*, quoniam messis tempus instabat, 5, 72, 7. *ubi possis pariter active accipere*, quoniam messis tempus urgebat, *sc. eos, ut e castris domum redirent.* μαθημάτων κατισπευδούσης ἀνάγκης, 4, 14, 5.

κατισπεύδεσθαί τινες, opus habere aliqua re, valde cupere, desiderare aliquid; τούτων ὁ βασιλεὺς κατισπεύδεται, harum rerum desiderio tenetur rex, 5, 37, 10. οὐ κατισπευδόμενοι συμμαχίας, non quo societate illa magnopere opus fuerit ipsis, non quod eam magnopere cuperent, 30, 5, 9.

Κατισφαιρίζειν τοῖς θυοῖς, 5, 10, 8. *Conf.* καταφαιρίζειν.

Κατισχνσία, ἡ τοῦ ἀργυρίου, ratio conficiendi argenti, 34, 9, 10.

Κατισχάζεσθαι; κατισχάσασαι κάλλαμον ὁ ποταμὸς, fecit sibi, 4, 70, 7.

Κατίσχεσθαι, (*ut* κατασπορίσασθαι, κατανοστῆσαι) ab exsilio redire, 4, 17, 10. 4, 18, 2. 23, 2, 6.

Κατισυδεῖν τινι, *Fr. hist.* 87.

Κατισχναιρεῖν, i. q. εὐπαιρεῖν, opulentum esse, 12, 4, 13.

Κατίσχειν, 1) τὴν πόλιν, capere urbem, potiri urbe, 1, 18, 9. 1, 24, 12. Ἑλμαντικὴν, ἐξ ἐφόδου πειρώμενος προσβολὰς, κατίσχε, 3, 14, 1. τὴν πόλιν ἐξ ἐφόδου κατίσχε, 1, 76, 10. *item* tenere, occupatam tenere, in potestate habere, 1, 2, 3. 1, 6, 2 *et* 8. 1, 7, 3 *et* 4 *et* 8. 1, 8, 1. ὁ φόβος κατίσχε τὴν πόλιν, metus tenet urbem, 3, 118, 6. *Et cum genit.* τὰ μεταξὺ τούτων ἴσχειν ἀμφοτέρους, ὃν τότε κατεῖχον, 14, 1, 9. *In passivo*; κατισχεσθαι, captivum teneri, 4, 51, 1.

2) tenere portum, adpellere; *cum* ἐπὶ *et accus.* 31, 25, 8. *cum* εἰς; κατίσχον εἰς Μιτυλήνην, 1, 25, 7. 3) *etiam* pedestri itinere pervenire alliquo; κατασχὼν εἰς τὴν Γαλαδρίτην, 5, 71, 2.

In med. τὰς βουπάδας πύλας πλείους οἰκίας ὑπολαμβάνουσι κατέχεσθαι τῶν ἐπιπέδων, in se comprehendere, 9, 21, 7.

κατίχοντες *mendose vulgo scriptum erat pro* καθιλόντες, 2, 32, 6. *Et* καθίξοντας *codices MSti corrupte, pro* καθίξοντας, 5, 93, 5.

Κατιδεῖν, videre, conspicari, *ex muro prospiciendo*, 1, 17, 10. 1, 40, 14. *ex tumulo*, 2, 26, 2. κατιδεῖν βουλόμενος τὸ πλῆθος, speculari, cognoscere, 1, 21, 10. κατιδεῖν, *quod* 1, 2, 3. *dederant codices, in* κατιδόντι *recte mutatum est.*

Κατ' ἰδίαν λαμβάνειν τινά, privatim seducere aliquem, remotis arbitris, 4, 84, 8. τοὺς κατ' ἰδίαν βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γενημάτων, vitam sustentare, 1, 71, 1. οἱ κατ' ἰδίαν βίοι, vita privata, 3, 4, 6. 6, 48, 3 *et* 7 *sq.*

Κατιέναι, redire ab exsilio; (*ut* κατίεχεσθαι, *quod vide,*) κατιέναι εἰς τὴν Σπάρτην, 5, 37, 4. descendere, sese demittere; εἰς ἣν χώραν ἐκβάλοιτο κατιέναι, 3, 48, 11. *nisi* κατιέναι *ibi scribendum, vide* 1, 48, 4.

Κατισχύειν, invalescere, obtinere, prævalere; τίνες ζῆλοι παρ' ἑκάστοις ἐπικρέπουσι καὶ κατίσχυσι, 3, 4, 6. κατίσχυσε καὶ τῇ πλήθει καὶ ταῖς εὐχρηστίαις, 11, 13, 3. *Sic et absol.* κατίσχυσαν, superiores evaserunt, 20, 5, 6. κατίσχυσε τὰ Ῥωμαίων διαβούλια, vicerunt consilia Romanorum, 6, 51, 6. *Rursus cum* περὶ *præpos. et genit.* κατίσχυσαν περὶ τούτου, οὐκ εὐδοκούντων τῶν πολλῶν, expresserunt hoc invitis, 4, 31, 2.

Κατοικεῖν; οἱ κατοικοῦντες τὸν ποταμὸν, 3, 42, 2. *nisi verius est* παροικοῦντες, *quod habet Vat.* οἱ κατοικ. τοὺς τόπους τούτους, 3, 49, 2. *sic et* 28, 17, 11.

Κατοικία, ἡ, habitatio; τόπος εὐφυὴς πρὸς κατοικίαν, 5, 78, 5. αἱ κατοικίαι, villæ, habitationes, 2, 32, 4. 5, 77, 7. 31, 2, 1.

Κάτοικος, ὁ, inquilinus, 5, 65, 10.

Κατολοφύρεσθαι τὴν παιδίδα καὶ τὴν αὐτῶν τύχην, 4, 54, 4. 15, 32, 1.

Κατομβρεῖν; κατομβρεῖται χώρα, *Fr. Polyb. ex Strabone.*

Κατονομάζειν; γυνὴ τῷ βασιλεῖ κατονομασμένη, destinata, desponsata, 5, 43, 1.

Κατόπιν; κατόπιν ἐπὶ πυκνὶ τῷ στύλῳ, 1, 50, 5. ἐκ τῶν κατόπιν, *scil.* μερῶν, 2, 67, 2. τὴν κατόπιν, postridie ejus diei, 1, 46, 7. *ubi præcesserat* τῇ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν.

Κατοπτεύειν, τόπους *&c.* speculari, inspicere, explorare, 3, 45, 3. 3, 48, 12. 3, 65, 3. 10, 32, 1. 31, 20, 3. *Ad* κατοπτεύσας, 1, 4, 11. *refer ex præcedentibus* τὴν ἰσχύσασα καὶ τὴν διαφορὰν, considerans, probe inspiciens et explorans ista. *Passiv.* κατοπτεῦσθαι, visitata, explorata *esse loca*, 3, 38, 11.

Κάτοπτρον, τὸ; ἐμβλέψας οἷον εἰς κάτοπτρον, 15, 20, 4.

Κατορθοῦν, bene rem gerere; *absol.* κατορθωκὼς, 1, 52, 1. 3, 74, 10. τὸ κατορθοῦν ἐν πράγμασι, 10, 36, 1. ἐν πολλοῖς κατορθοῦν, 1, 37, 7. τὰ πολλὰ, 1, 37, 8. τὰ ὅλα, 11, 14, 4. τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5. τῇ μάχῃ κατώρθωσε, prælio vicit, 2, 70, 6. 11, 3, 1. τοῖς ὅλοις, 3, 48, 2.

Κατόρθωμα, τὸ, res bene gesta, 1, 19, 12. 2, 31, 8. 2, 42, 5. 3, 4, 1. *&c.* πρεπόντων τὰ κατορθώματα, qui rei bene gerendæ rationes et occasiones providit, 15, 15, 5. τὰ ἐν τοῖς ὅπλοις κατορθώματα, 5, 12, 2.

Κατόρθωσις, ἡ, τῶν πραγμάτων, rerum mutatio in melius, 2, 53, 3. κατόρθωσιν ποιεῖσθαι τῆς πολιτείας, componere turbatum reip. statum, 3, 30, 2. felix rei administratio; ἡ τῶν πόλεως ἀπωρία μόγοσιν ἐφόδιον γέγονεν τοῖς ἐμπείροις

περὶ κατάστασιν, ad res bene gerendas, 9, 19, 4. *αἱ ἐπιτυχίαι καὶ κατορθώσεις*, res bene gestæ, 40, 12, 7.

Κατοκνῶ, timere; *absol.* 10, 3, 5. 22, 1, 7. *τὶ*, 14, 1, 5. 22, 17, 13. *Fr. gr.* 30.

Κατουρῶν, ventum secundum colligere, vento secundo uti, 1, 44, 3. 1, 61, 7.

Κασσίτερον, τὸ, stannum, 3, 57, 3. (*Κάτω γῆς invitis libris posuerat Casaub.* 10, 28, 9. *pro κατὰ γῆς.*)

Κατωφερὴς κατάβασις, præceps descensus, 3, 54, 5. *cf. κατωφερές.*

Καυσία, ἡ, capitis tegumentum, 4, 4, 5.

Καχεκτῶν, male se habere, malo statu esse, *de civitate*, 20, 4, 1. *καχεκτοῦντες ταῖς ψυχαῖς*, 20, 7, 4. *οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν*, infirmi, 29, 6, 14.

Καχέκτης, ὁ, male se habens, male animatus *civis*, non contentus præsenti rerum statu, perditus homo et re familiari et animo in remp. *Conf.* 23, 2, 3. *et* 20, 6, 4. *καχέκτης καὶ κινητικὸς*, 1, 9, 3. *καὶ κινητὸς*, 18, 15, 12. (*ubi opponuntur οἱ ὑγιαίνοντες.*) *καχέκτης καὶ στασιώδης*, 1, 68, 10. *διὰ τὸ πλείους καχέκτας εἶναι τῶν ὑπτίων*, 23, 2, 3.

Καχεξία, ἡ, morbus, morbosus corporis habitus, 3, 87, 2. 3, 88, 1. pravus animi habitus, perditi mores; *ὑπὲρ τὸ δέον εἰκῆς ἦν ἰσονχίας, ἁλισίμενος ὑπὸ τῆς συνήθους ἐν τῷ βίῳ βαθυμίας καὶ καχεξίας*, 5, 87, 10. corruptus, perditus status reipublicæ, 2, 41, 9. 20, 6, 1 *et* 4.

Κέγχρος, ὁ, milium, 2, 15, 2.

Κέδρινος ξυλεία, 10, 27, 10.

Κεῖνος, 12, 13, 9.

Κείρειν; *κείρεται ὁ κάλαμος μυρσίνης ὀκ λιμνῶν*, 5, 45, 10.

Κεῖσθαι; *διαφυλάξαι πανίερον ὃ κεῖται ἔργον*, 15, 4, 11.

Κελευστὴς, ὁ, jussor, hortator remigum, 1, 21, 2.

Κέλης, ὁ, ητος, celox, parvi navigii genus, 5, 62, 3. 5, 94, 8. *Fr. gr.* 132.

Κενοδοξία, ἡ, 3, 81, 9. 10, 33, 6.

Κενόδοξος, 27, 6, 12. 39, 1, 1.

Κενὸς; *κενὰ κενῶ λογίζονται*, 33, 3, 3. *πολλὰ κενὰ τοῦ πολίτου*, 29, 6, 10. *cf. κενός.*

Κέντημα, τὸ, cuspis gladii, 2, 33, 5 *sq.* 6, 23, 7. 3, 114, 3. *Fr. hist.* 14.

Κέντρον, τὸ, spiculum *hastæ*, 6, 22, 4.

Κεντρωτὸς; *κεντρωτὰ σανίδες*, asseres præacutis clavis eminentibus horridæ, *Spicil. lib.* 39. *num.* 2.

Κένωμα, τὸ, vacuum spatium, 6, 31, 9 *et* 11.

Κενῶς, sine caussa, *Fr. gr.* 130.

Κεραία, ἡ, 1) antenna, 14, 10, 11. 2) rostrum tollenonis et similium machinarum, 8, 7, 8 *et* 10. *Et metonymice*, tota machina cujus rostro graviora pondera in altum tolluntur, tolleno, 22, 10, 4. 3) *κεραία χέρνιος*, furca, dens, cornu stipitis, quo pro vallo utimur, 18, 1, 7 *sq.*

Κεραμεῖος; *κεραμεῖα ἀγγεῖα*, vasa figulina, 10, 44, 2.

Κεραμεὺς, ὁ, 15, 35, 2.

Κεράμιον, τὸ, amphora, dolium, cadus; *οἴνου*, 4, 56, 3. *μύρου*, 26, 10, 13. *et vs.* 15. *ταρίχων*, 31, 24, 2. *πηρῶν ἐπικεραμίζειν μετὰ κεραμίου καὶ συμφωνίας*, 26, 10, 5. *ubi teneri debuerat ista scriptura codicum Athenæi, μετὰ κεραμίου, nempe* cum vini amphora, 4, 56, 3. *conf. κεράτιον.*

Κεραμὶς, ἡ; *κεραμίδες ἀργυραῖ*, tegulæ ex argento, 10, 27, 10 *et* 12. *conf.* 4, 52, 7.—" quales ex auro habuit templum Junonis Laciniæ apud Livium." *Ern.*

Κέραμος, ὁ, 1) tectum; *ἐκβάλλειν τὰς δίκας, καὶ καταπίπτειν τὸν κέραμον τῆς τοῦ βασιλέως αὐλῆς*, tectum effringere, 5, 25, 3. 2) *collective*, tegulæ, lateres coctiles, 4, 52, 7. 4, 65, 4. *Conf. κεραμὶς et πλίνθος.*

Κεραμωτὸν, τὸ, tectum, tectum im-

bricatum; κεραμωτὸν κατάῤῥυτον, tectum declive, testudo fastigiata, imbricata, 28, 12, 3 *et* 5.

Κεράω,—"extendere aciem super cornu hostium." *Ern.*—*potius*, in cornibus stare, cornua firmare, 18, 7, 9.

Κέρας, τὸ, 1) cornu bovis; ἐκατέρων τῶν πεφόρων κεράτων, μόνους ἂν ὑποχλίον ἴσχοις τὸν βοῦν, 7, 11, 3. 2) contus, veluti cornu prominens, conti extremitas, 21, 5, 2. 3) *In militia*, ala, cornu exercitus. τὸ κέρας ἑκάτερον τῶν συμμάχων, alæ sociorum *in castris Romanis*, 6, 34, 1. 6, 40, 4 *et* 6. *In acie vero*, τὰ κέρατα *non solum sunt* duo cornua, duæ alæ aciei; *sed etiam nude* latera; ὑποστείλας αὐτὸν ὑπὸ τὸ τῆς φάλαγγος κέρας, ad latus phalangis se adplicuit, 11, 15, 2. ἐφιέμενον τῷ κέρατι τῆς φάλαγγος, tegere latus phalangis, 11, 15, 5. ἐπὶ κέρας κλίνειν τὴν δύναμιν, in alterum cornu, in alterum latus detorquere aciem, 4, 12, 3. 5, 24, 7. ἴσταξις ἐφ' ἑκάτερον (*nam sic utique legendum pro* ἑκατέρων) τῶν πεφόρων, instructio, directio aciei in alterutrum latus, 10, 21, 5. *cf.* ἑκάτερος, *et* ἐπὶ. κατὰ κέρας συμπίπτειν *vel* προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, (*i. q.* ἐκ πλαγίου,) a latere adgredi hostem, 1, 40, 14. 2, 30, 9. 2, 34, 8. 5, 85, 3. 11, 1, 7.

Κεράσιον; μετὰ κερασίου καὶ συμφυλίας, 26, 10, 5. *ex Diod. Sic. receptum*, cum poculo *vertit Valesius*, cum tibia *Wesselingius, quem vide ad Diod. T. II. p. 577. et quos ibi laudat. Debueram vero, si quid video,* μετὰ κεραμίου *tenere, quod dabant Athenæi codices, et* vini amphoram, vini dolium *intelligere.*

Κέρκος, ὁ, cauda, 34, 10, 9.

Κέστρος, ὁ, cetrosphendone, breve telum e funda ejaculatum, *cujus descriptionem habes*, 27, 9, 1. *Hesychius:* Κέστρος· ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν στιφάδων, καὶ ἀκόντισμα, καὶ ἡ ἐν τῇ γλώττῃ τραχύτης.

Κεφάλαιον, τὸ, summa, *in numeris*, 2, 24, 15. τὸ κεφάλαιον τῆς ὑπερογῆς, totius potentiæ summa, universa summa potentiæ *Romanorum*, 1, 13, 7. τῶν πραξίων, summa rerum gestarum, *et metonymice* laus præcipua rerum gestarum; ἀγωνία μὲν τὸ κεφάλαιον τῶν πράξεων εἰς ἐκεῖνον ἀνακλασθῇ, 18, 22, 4. ἐφειζετο δὲ τὸ κεφάλαιον αὐτοῖς, *scil.* τῶν τῆς πατρίδος συμφορῶν, cumulabatur eis magis magisque summa malorum, 4, 32, 2. τὰ κεφάλαια τῶν προτεταμένων, postulatorum, conditionum summa capita, 15, 18, 1.

Ἐπὶ κεφαλαίου, summatim, 1, 65, 5. 3, 5, 9. ἐπὶ κεφαλαίου ψαύειν, 1, 13, 8.

Κεφαλαιώδης ἀνάμνησις, 1, 5, 4. κεφαλαιώδη ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 14, 1. 2, 35, 10.

Κεφαλαιωδῶς, summatim, per summa rerum capita, 1, 13, 1 *et* 7. 2, 1, 4. 2, 48, 8.

Κεφαλὴ, ἡ; συναγείρειν κεφαλὰς, allicrum capita, 12, 6, 4 *sq.*

Κηδεία, ἡ; κηδείαν συνάπτεσθαι πρός τινα, adfinitatem contrahere, 1, 9, 2.

Κηδεμονικὸς φίλος, solicitus amicus, *Fr. gr.* 127. τὸ κηδεμονικὸν ἐμφανίζειν, curam alicujus præ se ferre, 32, 13, 12.

Κηδεμονικῶς, fideli cura, 5, 56, 4. χαρίζειν ἕτοιμος, 6, 8, 3. ἐθέλειν, 31, 15, 4. ἔχειν πρός τινα, alicui bene cupere, commodis alicujus favere et consulere, 4, 32, 4.

Κηδεστὴς, ὁ, gener, 2, 1, 9. 4, 16, 9. *Sic et* 15, 21, 2. *nisi ibi intelligendus* adfinis, sororis maritus; *cf.* 37, 2, 1.

Κηδεύειν τοὺς τετελευτηκότας, sepelire, justa facere, 5, 10, 4. τοὺς τεθνηῶτας ὑποσπόνδους, 5, 86, 4. *ni ibi* ὑποσπόνδους *legendum.* κηδεύσειν *scripsi* 6, 53, 3. eorum qui funus faciunt, cognatorum de-

functi, *pro vulgato* κινδυνεύσαντων.

Κάμις, ὁ, camus, trulla, cadus, 21, 5, 1.

Κῆπος, τὸ, hortus, 6, 17, 2. 18, 3, 1.

Κηπουρὸς, ὁ, hortulanus, 17, 6, 4.

Κίρνημα, τὸ; τοὺς μισθοφόρους ἤθροιζε μετὰ κηρύγματος, 1, 49, 9.

Κηρύκιον, τὸ; *aliis* κηρύκειον; σύνθημα φιλίας, 3, 52, 3. τὸ δόρυ καὶ τὸ κηρύκιον ἅμα πίπτειν πρός τινα, 4, 52, 3.

Κηρύττειν τινὰ, publice laudare, præconari, 30, 20, 6.

Κίνδυξ, ὁ, 18, 29, 4 *et* 9. ἐπὶ κίνδυνι καὶ γραμματεῖ, 3, 22, 8.

Κιναίδης; τὸ κιναίδη ζῆν, 34, 2, 14.

Κίναιδος, adulterinus; τὰ κίναιδα τῶν νομισμάτων, 33, 9, 3.

Κινδυνεύειν, 1) periculum adire, in periculo esse, periclitari; *absol.* βοηθῶν τοῖς κινδυνεύουσι, 1, 28, 10. εἰ κινδυνεύει τις τῶν συμμάχων, 1, 51, 7. κινδυνεύοντας τῆς πόλεως, 3, 98, 7. κινδυνεύει Ῥωμαίοις τὸ ὅλον, 10, 16, 8. *Varie construitur; cum infinit.* διακινδυνεύειν διαφθαρῆναι, 4, 12, 13. *cum præpositionibus* ὑπὲρ *et* περί; οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ περὶ σφῶν διακινδυνεύσαι, non solum de imperio, sed et de propria salute sunt periclitati, 1, 2, 2. 1, 65, 4. *cum dativ.* κινδυνεύειν τῷ βίῳ, 5, 61, 4. ταῖς ὅλοις παρόρμαις, 1, 70, 1. τῇ πόλει, in periculo esse amittendæ urbis, 28, 13, 1. *quem quidem locum respiciens Ernestus, ait:* "κινδυνεύειν παρ' ὀλίγον, *non* periculum adire, *sed* perire."—*Sic fere* κινδυνεύουσι, 1, 36, 3. *absolute positum aut cum* ὑφ' ἑκατέρων *constructum, verti potest* pereunt, *vel* perduntur.

2) *sigillatim de* armorum et belli periculo *usurpatur, et* pugnare *significat; ut* κινδυνεύοντες ἐρρωμένως, fortiter pugnantes, 2, 28, 10. ἀναγκάσθησαν ἐκ μεταβολῆς κινδυνεύειν, converso agmine dimicare, 5, 14, 4. οἱ περὶ αὐτὸν ἰδιοπάθοι κινδυνεύειν, 10, 49, 7. *Sic cum præpos. et genit.* περὶ τῆς σφετέρας πατρίδος κινδυνεύουσι, 1, 27, 1. *quæ verba vertere quidem Latine possis,* de patria periclitabuntur; *sed sunt parallela illis, quæ ibidem leguntur,* περὶ Σικελίας ποιούμενοι τὸν πόλεμον, *adeoque proprie sonant,* de patria dimicabunt, de patria erit illis dimicandum. *Sic cum* ὑπὲρ τῶν ὅλων κινδυνεύειν, ἐπισφαλὴς, summæ rei discrimen adire, summam rerum prælii aleæ committere, periculosum est, 11, 20, 6. *Cum* πρὸς *præpos.* πρὸς πάντας ἅμα κινδυνεύειν, simul cum omnibus pugnare, 10, 7, 6. *nam quod ibi alii connectunt* κινδυνεύειν τιλίως, *hac notione* periculosum id esse admodum, *non videtur id usui sermonis consentaneum.* (*Possis suspicari,* κινδυνώδης τιλίως. *vide* κινδυνώδης.) ὁ κινδυνεύων τόπος, 3, 115, 6. *est* locus pugnæ, locus ubi pugna fervet; *i. q.* ὁ τόπος καθ' ὃν ὁ κίνδυνος ἦν, 11, 15, 2. (*Conf.* διακινδυνεύειν, *et* κίνδυνος.)

Κίνδυνος, ὁ, *pro* prælio, pugna, *frequentissime.* δυσχρήστους διέκειντο πρὸς τὸν κίνδυνον, 1, 61, 4. πάντες ἐξυλελύθησαν εἰς τὸν κίνδυνον, 3, 19, 1. ἐν ὄψει τῶν ἡγουμένων ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, in ducum conspectu pugnare, 1, 27, 12. ἐφάμιλλον ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, 1, 25, 5. ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐστὶν αὐτοῖς ὁ κίνδυνος, 11, 13, 6. ποιούμενοι τὸν κίνδυνον ἐναντιωθῆς, 15, 13, 6. πολλοὺς αὐτῶν ἐν τῷ κινδύνῳ διέφθειραν, 2, 19, 5. πρῶτος κατάρξαι τοῦ κινδύνου, 2, 27, 5. οἱ διαφυγόντες ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ναυμαχίαν κινδύνου, qui e pugnæ navalis certamine (*sive* periculo *malueris*) effugerant, 1, 29, 4.

Κινδυνώδης καὶ ἐπισφαλὴς, 8, 22, 3. παράβολον ἔχειν τι καὶ κινδυνῶδες, 9, 9, 10.

Κινῶ, castra movere, 2, 54, 2. τὰ πράγματα, turbare remp. 4, 34, 3. τὰ καθεστῶτα, turbas ciere, res novas moliri, 2, 21, 3. 4, 14, 4. 4, 81, 1. πλῆστα κινοῦσι κατὰ τὰς προειρημένας ταραχάς, 1, 69, 6. κινουμένων ἀρχὴν μεγάλων κακῶν, 24, 5, 9 *et* 12.

Κίνησις, ἡ, καὶ ταραχὴ, motus et turbæ, 3, 4, 12. 3, 5, 1. (κίνησις τ' ἀνθρώπου πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, *Fr. gr.* 3.) αἱ κινήσεις, motus militares, motus tactici, 10, 21, 1. 10, 22, 1.

Κινητὴς, ὁ, novarum rerum auctor, seditiosus, 28, 15, 12.

Κινητικὸς, res novas moliens, seditiosus, factiosus, καὶ καχέκτης, 1, 9, 3. κατὰ τὰς προαιρέσεις κινητικοὶ, καὶ κατὰ τὰς οὐσίας ἐνδεδημένοι εἰς πολλὰ τῶν βιαιοτάτων συναλλαγμάτων, 13, 1, 3. πᾶν τὸ κινητικὸν καὶ στασιῶδες, 1, 9, 6.

Κιννάμωμινον μύρον, 31, 4, 2.

Κιρνᾶν, miscere, temperare; μαλάττειν καὶ κιρνᾶν τὸ τῆς φύσεως σκληρὸν, 4, 21, 3.

Κίων, ὁ; οἱ κίονες οἱ ἐν ταῖς στοαῖς καὶ περιστύλοις, 10, 27, 10.

Κλαδαρὸς, fragilis, tenuis; 6, 25, 5. *Fr. gr.* 106.

Κλάος *temere Ursinus posuerat pro* τίλος, 22, 5, 11.

Κληδὼν, ὁ; divina vox, omen; ἐνύπνια καὶ κληδόνες, 2, 10, 9.

Κλῆμα, τὸ, palmes, virga vitea, 29, 11, 5.

Κληρονομεῖν, consequi; τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων, 2, 27, 5. φήμην, famam, *sive bonam, Fr. gr.* 130. *sive malam*, 18, 38, 8. *Sic* κληρονομεῖν τὴν ἐπ' εὐτυβίᾳ δόξαν, 15, 22, 3. τὸ ἰδιάφυὲς τῶν ἐντυχόντων, 9, 39, 3. πάλιν εἰπόντων ἔρημον, 15, 23, 10.

(Κλῆρος, ὁ; ἐδίδοτο τοῖς λειτουργοῦσι κλῆρος εἰς τὸ ἀναπαύεσθαι, *mendose MSti, pro* καιρὸς, 10, 30, 8.)

Κληροῦν; κληροῦσι τὰς φυλὰς κατὰ μέρη, sortiuntur tribus, 6, 20, 2. τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν οἱ γεωμετρικοὶ κληροῦσι, *sic haud improbabiliter conjectatus est Gronov. pro vulgato* πληροῦσι, 6, 35, 5.

In med. τούτους ἐκ πάντων κληροῦται, sorte deligit, 6, 38, 2. *Et notione neutrali et reciproca*, κληρόσασθαι, sortiri inter se, sorte contendere, 3, 62, 7.

Κλαρουχία, ἡ, agrorum divisio qualis sit inter colonos, 4, 81, 2. *vide* κατοικλῆς.

Κλῆσις, ἡ, vocatio, invitatio ad auxiliandum, 2, 50, 7.

Κλίμα, τὸ, declivitas montis, terræ tractus, regio, plaga, situs; ἑκάτερον κλίμα τῶν ὀρῶν, utrumque latus montium, 2, 16, 3. ἡ πᾶσα τῷ ὅλῳ κλίματι τέτραπται πρὸς τὰς ἄρκτους, universo situ vergit ad septentrionem, 7, 6, 1. τὸ πρὸς μεσημβρίαν κλίμενον τῆς Μηδίας, pars Mediæ quæ meridiem spectat, 5, 44, 6. τοῦτο τὸ κλίμα πίπτει τῆς Ἰταλίας, 10, 1, 3.

Κλιμακὶς, ἡ, scalula, 5, 97, 5.

Κλιμακοφόρος, ὁ, 10, 12, 1.

Κλιμακτὸς; πρόσβασις κλιμακτὴ, adscensus in scalæ formam factus, 5, 59, 9.

Κλίμαξ, ἡ, scala, pons in *corvo*, *quod erat* συνίδιμα, 1, 22, 5 *sq. Adde Ind. Hist. in* Scala, *et in* Climax.

Κλίνειν; *activa notione*; ἡ τύχη ἅπαντα πρὸς ἣν ἔκλινε μέρος, 1, 4, 1. *i. e.* νίκην ἐπάγεται. ἐπὶ πέρας κλίνειν τὸν βίον, 4, 12, 3. 5, 24, 7. *cf.* πέρας. *Neutrali notione*; τῶν πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἐπὶ Ῥωμαίους κεκλικότων, 30, 10, 2. ἅμα τῷ κλίνειν τὸ τρίτον μέρος τῆς νυκτὸς, inclinante jam tertia vigilia, 3, 93, 7. κλίνειν πρὸς φυγὴν, 1, 27, 8. (*cf.* ὑγκλίνειν *et* ἐκκλίνειν.) ἐπ' ἀσπίδα κλίνειν, 3, 115, 9. 11, 15, 2. κατὰ μὲν πας' ἀσπίδα κλίνοντες, κατὰ δ' ἐπὶ δέξιον, 6, 40, 12. *Conf.* κλίσις.

κεκλιμένος, vergens spectans; *i. q.* τετραμμένος *et* ἐστραμμένος; πρὸς ἀνατολὰς, 2, 14, 4. εἰς τὰς ἄρ-

κτους, 1, 42, 5. πρὸς ἄρκτον καὶ πρὸς ἑσπέραν, 5, 3, 10. ἐν τοῖς πρὸς Ἡρακλειαν κεκλιμένοις μέρεσι τῆς πόλεως, 1, 18, 2. ἐπὶ τὸ Τυβρηνικὸν πέλαγος, 2, 16, 1.

Κλινοπόρμων, lectos triclinii ornare, *et metonym.* de lectorum adornatione assidue loqui, hæc in ore habere, 12, 24, 3.

Κλίσις, ἡ; τὴν κλίσιν ποιῶν ἐπὶ δέρυ, 3, 115, 10. ἀφ' ἡσίαν, καὶ πάλιν ἐπὶ δέρυ, 10, 21, 1.

Κλοιὸς, ὁ, boia, collare ferreum; τοῦ κλοιοῦ αὐτῷ περὶ τὸν τράχηλον περιτεθέντος, 32, 7, 6. *Cf.* σύλλαξ.

Κλύδων, ὁ, vehementior fluctus, agitatio, æstuatio, maris, 1, 27, 4. ἀναφέρειν τὸν κλύδωνα, superare fluctus, 1, 60, 10. οἱ Λίβες κλύδωνας ἀποτελοῦσι, 10, 3, 3.

Κλύζειν; κλύζεται ἡ Ἰαπυγία τῷ Σικελικῷ πελάγει, adluitur, 34, 11, 2.

Κνῆφας, τὸ; κνίφατος ἄρτι γενομένου, 8, 28, 10.

Κνημὶς, ἡ, ocrea; αἱ κνημίδες, 11, 9, 4.

Κόγχος, ὁ; σιδηρᾶ κόγχος *in scuto Romano*, concha ferrea, umbo, 6, 23, 5.

Κοιλὰς, ἡ, cava et profunda vallis, 5, 44, 7. *conf.* κοῖλος.

Κοιλία, ἡ; αἱ τῶν ἵππων ἀποθησκόντων κοιλίαι, cadavera pelle detracta, 7, 15, 8. κοιλίαν ὑλήφυ, pinguefactus est, *il avoit pris de l'embonpoint*, 39, 2, 7. *Conf.* λίαν.

Κοῖλος; κοῖλοι τόποι καὶ ὑλώδεις, cava loca, depressa, 3, 8, 10. κοῖλος ποταμὸς καὶ δύσβατος, 22, 20, 4. fluvius altus, *quemadmodum apud Hesych. est* κοιλότερα, βαθύτερα; *possis etiam intelligere* voraginibus plenum. τὰ λεγόμενα Κοῖλα τῆς Ναυπακτίας, 5, 103, 4. Κοίλη Συρία, *vide Ind. Hist. et Geogr.* in Cœlesyria. (*conf.* κοιλὰς, *et* κοίλωμα, *et* μεσόκοιλος.)

κοίλη θάλαττα, undis agitatum mare; κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάττης, 1, 60, 6.

Κοιλότης, ἡ, cavitas; τόποι πολλὰς ἔχοντες περικλάσεις καὶ κοιλότητας, 3, 104, 4.

Κοίλωμα, τὸ, alveus *maris, velut Ponti Euxini et Mæotidis Paludis*, 4, 39, 2 *et* 8 *sq.* 4, 40, 5 *et* 10. 4, 42, 4. profundus fluvii alveus, vi torrentis excavatus; χειμάρρους ποταμὸς ἄβατος διὰ τὸ μέγεθος τοῦ κοιλώματος ὃ κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ κατείργασται, 4, 70, 7. κοιλώματα, hiatus, loca cava in terra a torrentium vi excavata, 12, 20, 4.

Κοινοβούλιον κατωγεάφιον, (*i. q.* συνέδριον) 28, 16, 1.

Κοινοδίκαιον, (*si vera scriptura,*) consilium publicum et commune, 23, 15, 4.

Κοινολογεῖσθαι, consilia cum aliquo conferre; κοινολογηθεὶς αὐτῷ περὶ τούτου, 2, 5, 4. 2, 48, 4. 3, 71, 5. 22, 9, 1. κοινολογηθῆναι πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τῶν ἱστάτων, 10, 42, 4. 15, 5, 9. *Et in med.* βραχέα περὶ τούτων κοινολογησάμενος, 31, 13, 5.

Κοινολογία, ἡ, colloquium super aliquo negotio componendo, 5, 103, 3. μετέχειν τῆς κοινολογίας ὑπὲρ τῶν διαλύσεων, 15, 102, 8. παρ' ὅλην τὴν κοινολογίαν, per omne colloquium, 2, 8, 7. ἀξίωμα ποιησάμενος τὴν κοινολογίαν, 15, 9, 1.

Κοινοπραγεῖν τινι, consilia sociare cum quo, 4, 28, 8. 5, 57, 2. κοινοπραγεῖν (*scil.* ἀλλήλοις) περί τινων, 30, 4, 16.

Κοινοπραγία, ἡ, societas consiliorum, et armorum, 5, 95, 2. 7, 2, 2. 9, 37, 4. 26, 9, 3. 29, 2, 3. 29, 3, 5. κοινοπραγίαν συνθέσθαι πρός τινα, 5, 107, 4. συνίστασθαι πρός τινα, 30, 7, 9.

Κοινὸς; κατὰ τὰς ἐντεύξεις τὸν κοινὸν νοῦν ἴσχει, 23, 17, 4. in congressi-

bus moderati ac civilis animi erat, *Vales.* civilis et humanus, *Ern. qua ratione apud Demosthenem junguntur* κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος, *et* λόγος δίκαιος καὶ κοινὸς, *ubi* κοινὸς *eamdem fere vim habet ac* κοινωνικός. (*Quod autem adjicit Polybius l. c.* ὃ σπάνιόν ἐστι, quod rarum est, *intelligi debet in Eunucho, quod genus hominum, ubi potestate valet, præ ceteris inflatum et insolens esse solet.*) *Aliud est* ἡ κοινὴ ἐπίνοια, communis hominum sensus, captus, 6, 5, 2. ἡ κοινὴ ἔννοια ὑπέρ τινος, communis hominum notitia de aliqua re, 2, 62, 2.

οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώπων νόμοι, communes hominum leges, 2, 58, 6. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων δίκαια, 2, 58, 7. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ κατὰ κοινὸν ἀφιστάντα δίκαια παρ' ἀνθρώποις, 4, 6, 11.

κοινὸν βέλος, telum hosti nobiscum commune, quod a nobis missum remittere in nos potest hostis, 6, 22, 4.

κοιναὶ ἀρχαὶ, magistratus publici; τῶν Αἰτωλῶν ὅσοι κοινὰς ἐπιφανεῖς ἀρχὰς, quicunque magistratus publicos gesserunt, 22, 16, 11. τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ πράγματα, 24, 5, 8. κοινὸν δόγμα, publicum decretum, 25, 8, 4. μετὰ κοινοῦ δόγματος, 20, 4, 6. 20, 10, 4. τὰ κοινὰ, *scil.* χρήματα, pecunia publica, 25, 8, 5. *Sed* τὰ κοινὰ καὶ προφαινόμενα πᾶσι, vulgaria *consilia*, 10, 6, 11. *Rursus* κοινὰ ἐγκλήματα, crimina publica, 20, 6, 1.

τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν, commune Achæorum, respublica Achæorum, 8, 14, 7. τῶν Ἀχαιῶν, 9, 32, 3. τὰ κοινὰ τῶν Βοιωτῶν, respublica Bœotiorum (*in perdito statu erat,*) 20, 6, 1. οἱ ὄντες ἐν τῷ κοινῷ τῶν Ῥωμαίων, qui sunt in repub. Romanorum, in ditione Romanorum, 7, 9, 14.

κατὰ κοινὸν, (*opp.* κατ' ἰδίαν) publice, publico nomine, communi consensu, 4, 3, 5. 4, 5, 2. 4, 6, 11. 7, 8, 5. 9, 34, 8. 24, 1, 10. 27, 1, 2. *Sic utique etiam* 11, 30, 3. *legendum,* κατὰ κοινὸν ἔλαβον τὰς πίστεις, *pro vulgato* κατὰ κοινοῦ. τὰ χρήματα κατὰ κοινὸν εἰσφέρειν, pecuniam in commune conferre, 5, 27, 7. εἰσφέρειν εἰς τὸ κοινὸν τὰς ἀφειλάς, 10, 17, 2.

Κοινοῦν, i. q. κοινωνῶν. *In med.* κοινοῦσθαι, κοινώσασθαί τινι, communicare cum aliquo, 7, 16, 3. 8, 18, 1. αὐτοῖς κοινοῦσθαι τούτοις, ὃν χωρὶς οὐχ οἷόν τι τὸ προτεθὲν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, 9, 13, 3. κοινωσάμενος τοῖς ἀνθρώποις, 8, 18, 1. κοινωσάμενοι περὶ πάντων ἑαυτοῖς, i. e. ἀλλήλοις, 7, 16, 3.

Κοινωνῶν τινι πραγμάτων, i. q. κοινοπραγῶν, consilia rerum gerendarum sociare cum aliquo, consilia et arma sociare cum quo, 2, 42, 5. 1, 6, 7. 3, 95, 7. 9, 25, 5. 9, 31, 4. κοινωνῶν τινι τῆς πράξεως, conspirationis participem facere aliquem, *Fr. gr.* 35. πιστὸς καιρῷ καὶ πράγματος, 2, 32, 8. 4, 42, 10. τῆς ἐπιβολῆς, 1, 43, 3. 1, 77, 7. τῆς αἱρέσεως, 4, 35, 10. τῶν ἐλπίδων, 9, 37, 5. τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, 3, 2, 3. 9, 39, 6. *Nude* κοινωνῶν τινι, 2, 45, 2. *Et cum* περὶ *præpos.* κακοκοινωνικῶσι περὶ τῆς ἀποστάσεως αὐτὸν, conscium defectionis fuisse eum, 31, 26, 6.

Κοινωνία, ἡ, πραγμάτων ἀληθινῶν καὶ βεβαίων, 2, 61, 11. *Vide* κοινωνῶν.

Κοινωνικὸς, sociabilis, socialis; κοινωνικὴ (*olim vulgo* κοινωνητικὴ) καὶ φιλικὴ διάθεσις, 2, 41, 1. (*cf.* κοινός.)

Κοινωνικῶς χρῆσθαι τοῖς ἐπιτυχήμασι, victoriæ fructus communicare cum sociis, 18, 31, 7.

Κοιτίζεσθαι, cubare; ἐπὶ τῶν ἀναπαυομένων, 10, 15, 9.

Κοιτῶνες; κοιτῶν γίγνεσθαι ἐν τόπῳ τινί, cubitum venire alliquo, vesperi adesse in loco, 3, 61, 10. 5, 17, 9. *Fr. gr.* 88.

Κοίτη, ἡ. lectulus, 4, 57, 9.

Κολακεύειν τινά, 28, 4, 9. τὴν τύραννίδα τινός, 15, 31, 7.

Κολακικός; κολακικώτατος πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, 13, 4, 5.

Κολοβοῦν, mutilare; κολοβώσαντες (τοὺς ἀνθρώπους) καὶ συντρίψαντες τὰ σκέλη, 1, 80, 13. (*id aliàs ἀκροτηριάζειν dicit.*)

Κολοιὸς, 12, 15, 2. *ex Timæo.*— "*Maledictum, ut videtur, in* libidinosum: *sed quoniam nulla ratio adparet, quare a* graculo *tale maledictum sumtum, melius fuerit intelligere* imprudenter loquacem." *Ern.*

Κολοσσὸς, ὁ, *Attalo positus Sicyone,* 17, 16, 2. *populo Romano Rhodi,* 31, 16, 4.

Κολοίων; *vide* κωλύειν, 5, 42, 6.

Κόλπος, ὁ, *de* sinu vestis; 3, 33, 2. *et* οἱ κόλποι; περιστέλλειν τοῖς κόλποις, sinu involvens, tegens, 22, 21, 10.

Κολποῦν; ὁ κόλπος, ὁ ἀπὸ τοῦ Μυκωνοῦ μέχρι τοῦ Ἀθηναίου κολπούμενος, sinus formatus, circumductus, 34, 11, 5. *sed videtur Strabonis verbum, non Polybii.*

Κολπώδης παράπλους, navigatio inter sinus flexuosa, 4, 44, 7.

Κόμη, ἡ; κόμαι διαβεβλημέναι, crines passi, 2, 56, 7. γυναῖκες πλέκουσι ταῖς κόμαις τὰ τῶν ἱερῶν ἀθέφα, 9, 6, 3.

Κομιδὴ, ἡ, 1) devectio, deportatio; τῶν ἀνάβασις, *secundo flumine,* 9, 43, 6. *et generatim,* profectio, iter, *Fr. gr.* 89. ἡ τοῦ σίτου, convectio frumenti, messis, 5, 95, 5. 5, 72, 7. *alibi* συναγωγή. 2) acceptio, receptio, *stipendii, pecuniæ,* 5, 94, 9. 5, 95, 1. 11, 26, 4. τῶν ἀναληφθέντων, restitutio *s.* receptio bonorum ablatorum, 26, 5, 2. *impensarum,* 4, 60, 10.

Κομιδῇ *vel* κομιδῇ, *adverb.* admodum; κομιδῇ νέος, 1, 8, 3. 2, 67, 5. 4, 2, 7. 10, 4, 8. 10, 40, 6. 17, 12, 5.

Κομίζεσθαι; *In med.* κομίσασθαι, κομιεῖσθαι *&c.* accipere, *literas,* 5, 20, 1. mandata, παρά τινος, 5, 106, 9. χρείαν ἐκ τινὸς, usum capere ex quo, 5, 78, 3. τὰς λείας, 5, 25, 2. recipere *captivos,* 1, 83, 8. 3, 51, 12. impensas factas, 1, 59, 7. obsides, 3, 40, 10. uxorem et liberos, 10, 34, 3 *et* 8 *et* 10. arcem, urbem, 2, 51, 6. 4, 61, 6. 4, 72, 8. 18, 21, 6 *et* 9. *patriam,* 2, 61, 4. *Item in præt. pass. eadem notione* recipiendi, *vel* accipiendi, τὰ πίστρα κεκομισμένος, 4, 63, 1. ταῦτα τὰ πίστρα κεκομίσμεθα, hanc mercedem tulimus, retulimus, 8, 14, 5. *Sed in passivo,* κομίζεσθαι, κομισθῆναι, *potissimum usurpatur notione* navigandi, navibus proficiscendi; κομισθεὶς παρὰ τὴν Λιγυστικὴν, Liguriam prætervectus, 3, 41, 4. παρὰ τὴν Ἀττικὴν κομισθεὶς δι' Εὐρίπου, 5, 29, 5. ἐκομίζοντο εἰς τὴν Ῥόδον, *Rhodo* Romam sunt profecti, navigarunt, 27, 3, 6. *Et de classe,* ὁ στόλος κομιζόμενος παρὰ τὴν Ἰταλίαν, classis secundum Italiam navigans, Italiam prætervecta, 1, 21, 10.

κομίζεσθαι, efferri, *de funere,* 6, 53, 1.

Κομψὸς; οἱ κομψότεροι τῶν ἀνθρώπων, paulo elegantiores, 30, 20, 3.

Κονιορτὸς, ὁ, (*in prælio*) φέρεται κατὰ τῶν ἰδίων, 5, 85, 1. *i. e.* ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν παρεμβολὴν, *ibid. v.* 12. καθ' ὑποτέρων τροπέσεται, 11, 13, 2.

Κόνος, *vel* κόννος, ὁ, conus, inauris, 10, 18, 6.

Κοόρτις, ἡ, cohors, 11, 23, 1. 11, 33, 1.

Κόπτειν ἱερεῖα, 2, 15, 3.

Κόραξ, ὁ, corvus, machina ad pu-

gnæ navalis usum inventæ, *cujus constructio et usus describitur*, 1, 22 *seq. adde rursus*, 1, 27, 12. 1, 28, 11.

Κέρος, ὁ, satietas; *κέρον λαμβάνειν τῶν ὑπαιμένων*, 8, 38, 2. *τῆς παιδίσκης αὐτὸν κέρος ἔχει*, 14, 1, 4.

Κεραυζῶν; *aor.* 2. *πᾶσαι ἐκεραύζον αἱ πύλαι*, gravedine laborabant, stultitia occæcatæ erant, 38, 4, 5.

Κορυφαῖος; *οἱ κορυφαῖοι*, principes factionis, 28, 4, 6.

Κορυφὴ, ἡ, vertex *capitis vel galeæ*, 6, 23, 13. vertex *anguli*, 1, 26, 16. 1, 42, 3. trianguli, 2, 14, 8. tigni, 1, 22, 5 *et* 7. *αἱ τῶν λίθων κατὰ κορυφὴν ἐμβολαὶ*, lapides capiti incidentes, 8, 9, 3. *τὸν κατὰ κορυφὴν τόπον ἀσφαλίζειν τῆς ἐπιπέδου*, securitatem præstare aciei a loco qui capitibus imminet, 18, 13, 3. *τὸ κατὰ κορυφὴν σημεῖον*, punctum cœli quod capiti imminet, Zenith.

Κορυνᾶν, cervicem et cornua efferre, superbe et insolenter se gerere; *ἀκαρεῖς καὶ πικρογλίβειν πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἄνδρας*, 27, 13, 6.—"ferociter agere adversus alios, *in quo est* insolentia, (*quam grammatici veteres spectantes, interpretantur γυναικᾶν, ut Suidas*) et contentio et rixæ, *quas in hoc verbo et in h. l. intelligi malebat Valesius.*" *Ern.*

Κόσκινον, τὸ, cribrum, 34, 9, 10.

Κοσμεῖν, Cosmum esse, summum magistratum gerere in civitate Cretensi, 23, 15, 1. *Cosmorum in Creta eamdem fere vim potestatemque fuisse, atque Ephororum Lacedæmone, docet Aristot. Politic. lib. II. c. 8. quem et Henr. Steph. in voc.* Κόσμος *laudavit.*

Κόσμιος; *κόσμιοι τοῖς ἤθεσι*, homines frugi et modesti, 8, 11, 7. ex *Theopompo.*

Κοσμόπολις, ὁ, nomen magistratus *apud Locrenses Italiæ*, 12, 16, 6. *sqq.*

Κόσμος, ὁ; 1) ordo; *ἐν κόσμῳ καὶ τάξει παρεῖναι τὸν πλοῦν*, 1, 21, 11. *ἐν κόσμῳ παραμβάλλειν τὴν δύναμιν*, 1, 32, 7. *οὐδεὶς κόσμος φεύγειν*, 4, 71, 11. 5, 110, 5. *ἦσαν ἐν κόσμῳ*, 1, 33, 1. 2) cultus; *τοῖς ἤθεσι καὶ κόσμῳ διαφέροντες*, 2, 17, 5. 3) cœlum; *ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ κόσμου γνωρίσματα αὐτοῦ διανύσασα*, spatia quæ sol in cursu diurno emetitur in cœlo, 9, 15, 6. *καθ' ὃν ἂν ᾖ τόπον τοῦ κόσμου ὁ ἥλιος*, in quocumque cœli puncto fuerit sol, 9, 15, 12. *ἡ γῆ ἡ ὑπὸ τῷ κόσμῳ κειμένη*, 12, 25, 7. *ex Timæo.*

Κουρεικὸς; *κουρεικὰ λαλιὰ*, sermo tonsorius, 3, 20, 5.

Κουφίζειν; 1) levare *naves, depositis vel ejectis oneribus*, 1, 59, 4. 1, 60, 3. *ταῖς σὺν πόνῳ καὶ κακοφορίᾳ πλέουσι*, 1, 60, 8. *κουφισθεισῶν τῶν νεῶν*, 20, 5, 11. *κουφίσαι τινὰ τὴν ἐργασίας*, levare locatores parte pretii, 6, 17, 5. *κεκούφιται αὐτοῖς ὁ πόλεμος*, levius illis factum est bellum, 1, 17, 2. 2) in altum tollere, erigere, 8, 8, 3. *Hinc metaph.* κουφισθείς, levitate, vel spe elatus, 14, 1, 11.

Κοῦφος, levis, expeditus; *τὰ κοῦφα καὶ τὰ πρακτικώτατα τῶν δυνάμεων*, 10, 23, 2. *τὸ κουφότατον ἅπαντα φέρειν.*

Κοχλίας, ὁ, limax; *αὐτόματος*, 12, 13, 11.

Κραδαίνεσθαι, quati, concuti, hinc inde moveri, 6, 25, 5.

Κράζειν; *κάτω ἰδυσχέρειαν καὶ ἀκαρέφγειν*, 31, 24, 1.

Κρανοπλᾶν; *ἐξῆλθε κρανοπλῶν εἰς τὸ Στάδιον*, crapulæ plenus, 15, 33, 2.

Κράνος, τὸ, galea, 11, 9, 5.

Κραυπνὸς ἀγών, acris pugna, 2, 69, 8.

Κρατεῖν; *absol.* κρατεῖ *ἡ φήμη, (scil.* περὶ αὐτοῦ) *ὡς φιλαργύρου*, obtinet fama, 9, 26, 11. *Cum accus.* αὖθ πινὰ κρατήσαι, quotquot in potestatem ejus venissent, 1,

32, 2. ἵνα ἐπιλαβόμενος κρατήσῃ τὸν Ἀχαιὸν, ut prehenderet Achæum et firmiter teneret, 8, 20, 8. *Cum genit.* κρατῶν τῶν πολεμίων, vincere, superare hostes, 3, 74, 4. τῆς πόλεως, potiri urbe, 2, 2, 11. εἰ κρατοῦσι τοῦ σαφῶς καὶ δεόντως διδόναι τὰ παραγγέλματα, an bene tenerent, callerent, scirent, 10, 21, 9.

κρανθείσης τῆς ὑποθέσεως, *temere et perperam olim editum erat, pro* κρονθείσης, 28, 14, 5.

Κρανὶς; *tres crateres in Hiera ins.* 34, 11, 12 *sq.* *Nomen proprium* sinus interioris Italiæ, 34, 11, 5.

Κράτιστος; ἀπὸ τοῦ κρατίστου γίγνεται ἡ ἐπιβολὴ, serio, bona fide, 8, 19, 4. 8, 26, 7. τὸ παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κρατίστου ἐγίνετο ἡ μονομαχία, bona fide, aperte, ingenue, sine dolo, *Fr. gr.* 27. ὁ ἀπὸ τοῦ κρατίστου χρηματιστὴς, honestum, ingenuum studium augendæ rei familiaris, ubi abest fraus et dolus, 6, 56, 3.

Κράνος, τὸ; κατὰ κράνος λαβεῖν *vel* ἑλεῖν πόλιν, 1, 24, 2 *et* 10. *et saepe alibi.*

Κρανογὰ, ἡ; τῇ κρανογῇ ἐνβάμνει χρησάμενος, 2, 70, 6.

Κραμβῶ; τοῦ τείχους ἐπὶ δύο πλίνθια κραμβώσαντος, 5, 4, 7. *vide supra, in* διαστυλοῦν.

Κρεωφαγεῖν, carnibus vivere, 2, 17, 10. *Alii codd.* κρεοφαγεῖν.

Κρημνὸς, ὁ, præcipitium, 3, 55, 6.

Κρήνη, ἡ; fons; κρήνη πότιμος, 34, 9, 5.

Κρηπὶς, ἡ, crepido; τοῦ λιμένος, 5, 87, 8. ἐπ' αὐτῆς τῆς κρηπίδος πᾶσαι τὸ τεῖχος παρὰ θάλασσαν, 8, 5, 2.

Κρηπίζω πρὸς Κρῆτα, 8, 21, 5.

Κρῖβαι, αἱ, 2, 15, 1.

Κρίβινος οἶνος, 34, 9, 15.

Κριθοφαγία, ἡ, *pœna militaris*, 6, 38, 4.

Κρίμα, τὸ; ὑπαλλοῦντες τοῖς κρίμασι, εἰς παραβεβαιωμένους, 24, 1, 12.

Κρίνειν, τινὰ, litem intentare alicui, diem dicere, in judicium vocare, 24, 9, 6. κρίνειν διὰ μάχης τὰ πράγματα, 1, 15, 4. 1, 87, 7. τὸν ὅλεθρον, 5, 79, 1. κρίνειν τὰ ὅλα, summam rei acie cernere, 3, 70, 1. κρίνει ὁ δῆμος διαφέρον, θανάτου, judicat crimina sære luenda, capite plectenda, 6, 14, 6 *sq.* κρίνας (αὐτὸν) ὁ τῶν Μακεδόνων, per Macedones judicari eum curans, 5, 29, 6. κρῖναί τι καὶ προθέσθαι, aliquid secum statuere, decernere, 3, 6, 7.

κρίνεσθαι θανάτου, in judicio capitis versari, capitis reum esse, 6, 14, 7. τὸ κριθὲν, quod quis secum decrevit, propositum, 5, 52, 6. 9, 13, 7 *et* 9. &c. τούτων κριθέντων, his decretis, 5, 55, 6. 5, 59, 1. ὁ κριθεὶς τίνος πρὸς στρατοπεδάρχην, selectus, probatus, ceteris prælatus, 6, 27, 1. κριθέντος τῆς τοῦ Ζευξ. γνώμης, probata Zeuxidis sententia, 5, 52, 1. ἐκρίθη εὐεργέτης, judicatus, habitus est, 5, 9, 10. οἱ κριθέντες, electi *reges*, 6, 7, 4. κεκριμένον ἦν αὐτῷ, constitutum ei erat, 10, 6, 8. τὸ κεκριμένον, 3, 6, 7. κεκριμένος περί τι, probatus in aliqua re, 5, 58, 1. οἱ κατ' ἐκλογὴν ἀριστίνδην κεκριμένοι, selecti, 6, 10, 9. οἱ κεκριμένοι, 6, 21, 4. πρὸς ὃν γένος ἀκροατῶν εὐκαιρεῖται καὶ κρίνεται (ὁ Πολυβίου πραγματεία,) uni tantum generi lectorum probari potest, *vel*, pro unò tantum genere lectorum electa et probata est a Polybio, 9, 1, 2. *coll.* 9, 2, 4.

μάχῃ κρίνεσθαι περὶ τῶν ἐναντίων, 15, 3, 3. *et* (*subintellecto nomine* μάχη) κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, 18, 14, 3. *conf.* διακρίνεσθαι.

Κρίνινον μύρον, *i. q.* ἰρινὸν, oleum liliaceum, 31, 4, 2.

Κριοπωῦν τὸν τοῖχον, arietc percutere, 1, 42, 9.

Κριὸς, ὁ, aries *in oppugnatione*; 1, 48, 9. 9, 41, 1 *et* 4. 22, 10, 1 *sqq.*

Κρίσις, ἡ; 1) κρίσις καὶ διάλυσις, quod quis secum statuit, propo-

situm, 3, 6, 7. *κατὰ κρίσιν, οὐ κατ' ἄγνοιαν*, judicio, consulto, deliberato, non per ignorantiam, 6, 11, 5. *κρίσει πραγμάτων διαφέρεσθαι*, judicio, sententiis de repub. differre, 17, 14, 10.

2) *κρίσιν ἀποδοῦναί τινι*, caussam, litem alicujus judicare, *vel* judicandam curare, 5, 16, 5. *Item κρίσις*, accusatio; *κρίσιν ὑπογεγράφεσθαί τινι*, accusationem (*nisi etiam simul sit* condemnationem, sententiam pronunciatam) contra aliquem scribere, perscribere, scripto consignare subscriptis nominibus: *βουλόμενοι κατεπανεγχθῆναι τὰς κρίσεις τὰς κατὰ τῶν περὶ τὸν Ζεύξιππον, ἃς ἔσαν κρίσεσιν αὐτοῖς* (*vel* αὐτοὶ) *ἔτι ὑπογεγραμμένοι*, 23, 2, 6. *κρίσεις λέγειν*, caussas agere, 32, 9, 11.

3) finis, exitus, discrimen; *μιᾶλλον ἴλαβε κρίσιν ἡ ναυμαχία*, 16, 4, 8. *τοῦ πολέμου λαβόντος κρίσιν*, confecto bello, 32, 15, 5. *ἡ ἐνεστηνυῖα κρίσις*, instans discrimen, instans prælium, *vel* instantis prælii exitus, 9, 5, 4. *κρίσιν ὁλοσχερῆ γενέσθαι οὐχ οἷόν' ἦν*, summam rei prælio decernere, 1, 57, 6.

Κριτήριον, τὸ; *καθίζειν κριτήριον*, constituere judices, 9, 33, 12. *ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ*, apud æquos judices, 16, 27, 2.

Κριτὴς, ὁ; *κριτὴν ἀποδεικνύναι ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἀντιλεγομένων*, 9, 33, 12. *ἐν ἴσῃ κριτῇ*, 17, 6, 1. *cf. κριτήριον, et ἐν.*

Κριτικὸς, ὁ, i. q. γραμματικὸς, 32, 4, 5. *coll.* 32, 6, 5.

Κρόκινον μύρον, oleum croceum, 31, 4, 1 *sq.*

Κροτεῖν; *κροτηθέντος τῆς ὑποθέσεως*, cum plausu accepta ea sententia, 28, 14, 5. *Temere vulgo* κρωτηθ.

Κρότος, ὁ, plausus; *μετὰ κρότου καὶ κραυγῆς*, 1, 44, 5. *κρότος ἐξαίσιος*, 18, 29, 6. *καταβροντὴ*, 18, 29, 9. *cf.* 15, 32, 9.

Κρούειν πρύμναν, retro agere navem, 16, 3, 8.—"*Usitatius est κρούσασθαι πρ. Vide de hac phrasi Gronov. Obs.* 4. p. 408." *Ern.*

Κρούσις, ἡ; *αἱ κρούσεις*, varii soni ex instrumento musico (*etiam tibia*) eliciti ab artifice, 30, 13, 5.

Κρουσματικὴ λέξις, vox quæ sicuti fidium soni aures solum pulsat, nec sensum habet subjectum, 3, 36, 3.

Κρύπτειν: *κρύπτειν ἐν αὐτῷ τὴν ἐπιβολὴν*, 1, 75, 8.

Κτᾶσθαι. *κτήσασθαι καὶ διαγράψαι βίβλους* 3, 22, 2. *Ad quem locum Ernestus:* "*κτήσασθαι, ait, non necessario de* emtione *capitur, sed ad Thucydidis normam, ad cujus dictum* 1, 22. *alluditur, qui κτῆμα τῷ ἀγωνίσματι opponit, ut Polybius ῥάθυμα, cap.* 31."—*At difficile dictu fuerit, quid κτήσασθαι h. l. dicat Polybius, si ab* emendi *notione discesseris. In præt. pass. non male ἐκτῆσθαι habent Vat. et Flor. pro vulgato κεκτῆσθαι*, 5, 87, 3.

An ex *κτᾶσθαι corruptum est ἡττᾶσθαι, quod habent codd. omnes* 17, 3, 7? *Sic cum genit. casu foret constructum, κτᾶσθαι τινέων, præter Græci sermonis usum.*

Κτηματικοὶ, divites, qui fundos possident, 5, 93, 6.

Κτῆνος, τὸ; pecus; *τὰ κτήνη*, (*de suibus*) 12, 4, 14.

Κτῆσις, ἡ, τοῦ διαφέρου, adquisitio pecuniæ, 6, 46, 2. *ἡ περὶ τὰς κτήσεις ἐσύνης*, de fundorum possessione, 6, 48, 2. *κτῆσις ἔγγειος*, *vide* ἔγγειος.

Κτίζειν; *ἡ πόλις ἔκτισται κατὰ τὸν λόγον*, 5, 57, 5. i. q. *κτᾶσθαι. Sic ἐκτίσθαι ἐπί τινος χαίροντος*, 4, 56, 5.

Κτίσις, ἡ; *αἱ τῶν πόλεων κτίσεις*, urbium origines, 10, 24, 3. *ἡ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ κτίσεις καὶ συγγενείας τρόπος τῆς ἱστορίας*, 9, 1, 4. 9, 2, 1. 34, 1, 3.

Κυαθίζειν τινί, haurire et infundere alicui, bibendum proponere, 8, 8, 6.

Κυβερνᾶν; ἡ βασιλεία τῇ γνώμῃ τὸ πλεῖον ἢ φέβῳ καὶ βίᾳ κυβερνωμένη, 6, 4, 2. τὸ πῦρ κυβερνώμενον ἀνέμοις, 11, 5, 4.

Κυβερνήτης, ὁ, gubernator navis, 1, 37, 4. 3, 81, 11. 6, 44, 4. 10, 33, 5.

Κυβερνητικός; ἡ κυβερνητική, scil. τέχνη, 12, 27, 9.

Κυβεύειν τῷ βίῳ, Fr. gr. 12.

Κυδίστερα ἐλπίδες, melior, insignior spes, 3, 96, 7.—"Sic edd. at scribendum sine dubio ἐπικυδ."—Ern. Satis tamen notus superlativus κύδιστος.

Κυδοιμός, ὁ, tumultus, 5, 48, 5.—"vox poëtica." Ern.

Κύκλος, ὁ; κύκλῳ, cum genit. circum, circa; τοὺς ἱππεῖς τῶν ἐπινίμων βουνῶν κύκλῳ περιαγαγών, circum clivos, 3, 83, 4. σφάγια περιφέρειν τῆς πόλεως κύκλῳ, 4, 21, 9. Absol. κύκλῳ περιέχοντες σφᾶς, 1, 10, 6. &c.

Κυκλοῦν τοὺς πολεμίους, cingere, circumdare, includere hostem, 1, 17, 13. ἀφ' ἑκατέρου τοῦ κέρατος κυκλοῦν, (scil. τοὺς πολεμίους) καὶ προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, 1, 34, 1. Sic et κυκλόσαντες, absque accusativo, 1, 25, 3. 3, 65, 10. et οἱ περικυκλωσάντες, 3, 116, 10. οἱ ἄπειροι κυκλοῦντες τὴν θάλασσαν, agitantes, 11, 29, 10.—"nisi legend. κυκῶντες. Sed sic κυκλεῖν Diodor. 18, 59." Ern. Passiv. κυκλούμενοι ὑπὸ τῶν βοηθούντων, 1, 28, 9.

Κύκλωσις, ἡ, 3, 65, 6. Vide κυκλοῦν.

Κύκνειον, τὸ, ᾆσμα, cygneum cantum edere, 30, 4, 7. ᾄδειν, 31, 20, 1.

Κυλίεσθαι τῇ μύρῃ, 26, 10, 16.

Κῦμα; τὸ πελάγιον κῦμα, maris unda, fluctus ex alto venientes, 10, 10, 3.

Κυνηγέσια, τὰ, venatio, quidquid ad venationem pertinet, 32, 15, 5.

Κυνηγετεῖν, venari, 8, 27, 6. 23, 1, 9. τὸν ὗν, 31, 22, 3.

Κυνηγία, ἡ; 8, 27, 4. αἱ κυνηγίαι, 8, 27, 5. ἐν ταῖς κυνηγίαις τολμηρόι, 4, 8, 9. ἡ περὶ τὰς κυνηγίας εὐχυμερία, 23, 1, 8.

Κυνήγια, τὰ, (i. q. ἡ κυνηγία vel αἱ κυνηγίαι;) αἱ ἐν τοῖς κυνηγίοις κακοπάθειαι καὶ τέλμαι, 10, 25, 4.

Κύνικλος, ὁ, 12, 3, 9 sq.

Κυπαρίττινος; κυπαριττίνη ξυλία, 10, 27, 10.

Κυρεῖν; τὰ πρὸς διαβολὴν κυροῦντα καὶ κατηγορίαν, quæ pertinent ad 12, 15, 9. (sic mox ibid. τὰ ἥκοντα.) πάντα πρὸς τὴν σύγκλητον κυρεῖν, sic fortasse legendum 6, 13, 9.

Κυρία, ἡ, τινὸς, potestas alicujus rei, 6, 2, 6. 6, 13, 1. 6, 15, 6. περί τινος, 6, 14, 10. 6, 17, 5. 22, 26, 25.

Κυριεύειν, cum genit. 1) potiri, urbe, regione, 1, 8, 1. 1, 10, 6. 1, 29, 6. τινὸς ζωγρίᾳ, 1, 7, 11. 1, 19, 11. 3, 67, 6. 5, 20, 9. πολλῶν χρημάτων, 3, 13, 7. πολλῆς ἀποσκευῆς, 4, 75, 7. 10, 17, 1. τῆς ἐπιστολῆς, potiri epistola, intercipere, 8, 19, 5. 2) tenere, in potestate habere; τῆς εἰσόδου τῆς εἰς Πελοπον. 4, 6, 6. τῶν πλευδῶν, 4, 18, 2. Συρίας, πόλεων κυριεύοντες, 5, 34, 6. et vs. 8.

Κύριος, ὁ, substantive; dominus, titulus honorificus, κύριοι Καρχηδόνιοι, 7, 9, 5. Cum genit. possessor vel dominus urbis vel regionis, 7, 9, 13. ὁ τῶν πραγμάτων κύριος, 3, 98, 10. κύριος γενόμενος τῶν ἀντιπολιτευομένων, cum in suam potestatem redegisset, 1, 8, 4. Absolute quidem, sed subintellecto genitivo τῶν πραγμάτων vel τοῦ πολέμου, ponitur 38, 5, 7. Cum participio; Αἰτωλοὺς κυρίους εἶναι βουλευομένους ὑπὲρ αὐτῶν, dominos esse Ætolos, in potestate esse

Ætolorum, sibi consulere, si vellent, 18, 20, 10. κύριός ἐστι καὶ ζημιῶν ὁ χιλίαρχος καὶ ἐπιχειρίζειν, potestatem habet et mulctæ dicendæ et pignoris capiendi, 6, 37, 8. *Adjective;* κύρια ὀνόματα, nomina propria, 6, 46, 10. ὁ κύριος λόγος καὶ συνέχων τὰ πράγματα, (*opp.* ὁ ἐπιμιτρῶν λόγος,) oratio proprie ad rem pertinens, principalis, 15, 34, 1. κυριώτατος τόπος τῆς χώρας, præcipuus locus, 2, 34, 10.

Fœm. κυρία; *substantive,* domina; ταύτης τῆς δαπάνης ἡ σύγκλητός ἐστιν κυρία, 6, 13, 3. (i. q. τὴν κυρίαν ἔχω, *quod vide supra, in* ὁ κύριος.) *Adjective;* κυρίαν ἐποίησαν τὴν αἵρεσιν, confirmarunt, ratam habuerunt electionem, 3, 13, 4. κυρία ἀγωγή, propria, vera abductio, de qua lex loquitur, 12, 16, 8. κυριωτάτη κτῆσις, verissima, maxime propria, principalis, maxime rata, valida et certissima possessio, 5, 67, 6.

Neutr. κύριον, *et in superlat.* τὸ κυριώτατον, præcipuum, longe præcipuum; τὸ κυριώτατον καὶ ἀναγκαιότατον μέρος τῆς ἱστορίας, 3, 32, 5 *sq.* *Et absque substant. sequente* πρὸς *præpositione;* τὸ κυριώτατον ἦν ὑπολαβεῖν πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐπιβολήν, 1, 3, 6. 4, 21, 8. 8, 36, 2. *Fr. gr.* 95. τὸ κυριώτατον τῆς προθέσεως, 2, 45, 5. ἐν τῷ στρατοπεδεύειν ἡγοῦνται κυριώτατον, 6, 42, 2.

Κυρίως, proprie, *de proprio usu et significatu vocabuli,* 2, 22, 1. 3, 33, 11. κυρίως διασαφῶν, diserte, præcise, propriis verbis, perspicue declarare, 8, 28, 7. 28, 8, 10. *Tum generatim denotat* adcurate, exacte, verissime, plane, prorsus; *veluti,* Βυζάντιοι κατὰ θάλατταν οὖσαι ἐπίκεινται τῷ στόματι τοῦ Πόντου κυρίως, ὥστε *&c.* 4, 38, 2. τὸν αὐχένα τῆς χερρονήσου ἡ πόλις ἐπικειμένη διαπλοῦν κυρίως, 4, 56, 5. τοῦτο τὸ χωρίον κεῖται ἐπὶ τῆς παρόδου κυρίως, prorsus ad ipsam viam qua transire oportet, 4, 64, 9. οἱ βουνοὶ ἐπίκεινται τῷ πρὸς τὴν πόλιν τοῦ ποταμοῦ διαστήματι κυρίως, prorsus, plane imminent, 5, 22, 3. *quibus locis possis quidem cum Reiskio* (*ad* 4, 38, 2.) *inclusam cogitare notionem eam, quam nostro idiomate phrasi illa exprimere consuevimus,* dominer une place; *sed, an Polybius eamdem notionem vocabulo huic subjecerit, dubitare licebit.*

Κυροῦν, decernere, *et* sancire, ratum habere decretum ad confirmandum propositum; τὸ συνέδριον οὐδ' ὡς τέλος ἐπέθηκε τὴν γνώμην, 1, 11, 1. κυρωθέντος δὲ τοῦ δόγματος ὑπὸ τοῦ δήμου, 1, 11, 3. τοῦ δήμου κυρώσαντος τὰς διαλύσεις, 1, 17, 1. τούτου τοῦ δόγματος κυρωθέντος, hoc facto decreto, *scil. in consessu sociorum cum Philippo, tum vero* ἐπικυρωθέντος δὲ τῶν πολλῶν, confirmato in conventibus singulorum populorum, 4, 26, 1 *sq.* ἐκυρώθη τὸ διαβούλιον, 5, 49, 6. κυρωθέντων τούτων, 5, 56, 1. τὰ τοῦ πολέμου ἐπεκύρωσε, decretum est bellum, 7, 5, 5. *Conf.* ἐπικυροῦν.

αἱ κυροῦσαι τὰ διαβουλίας γράμμαι, sententiæ quæ vincunt in deliberationibus, ex quarum præscripto fiunt decreta, quæ decernunt res ad deliberandum propositas, 4, 24, 2. *Conf.* διαβούλιον.

διὰ τὸ τὰ σφῶν (τῶν βασιλέων) πράγματα σχεδὸν πάντα πρὸς τὸν σύγκλητον κυροῦν. *Sic quum vulgo legeretur* 6, 13, 9. *locum hunc respiciens Ernestus in Lexico Polyb. hæc posuit:* "κυροῦν τι πρός τινα, apud *vel* per aliquem." —*quæ quam sint et ab ipso hoc loco et a Græci sermonis usu aliena, nil adtinet disserere. Ego, codicis Parisini auctoritatem ex parte*

secutus, edidi σχεδὸν πάντα τὴν σύγκλητον κυρεῖν, fere omnia decidere, decernere senatum; *sed propemodum persuasum habeo, scribi debuisse* πρὸς τὴν σύγκλητον κυρεῖν, omnes regum caussæ ad senatum perveniunt, ad senatum pertinent. *Vide* κυρεῖν.

Κυρτὸς, incurvus; ἡ κυρτὴ ἐπιφάνεια τοῦ θυρεοῦ, 6, 23, 2.

Κύρτωμα, τὸ, μηνοειδὲς, lunata convexitas aciei, lunata acies, 3, 113, 8. 3, 115, 7.

Κῦτος, τὸ, τῆς νεὼς, corpus, alveus navis, 16, 3, 4. τὸ σύμπαν τῆς πόλεως κῦτος, 5, 59, 8. corpus urbis; (*a quo distinguitur* τὸ περιάστυον *vers.* 7.)—"*eleganter* urbs ipsa, *quoad muris comprehenditur, ut* κῦτος ψυχῆς *apud Platonem Cicero vertit* animum. *Joseph. Ant.* 8, 4, 3. τὸ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν κῦτος, *et alia, quæ etiam in Lexicis reperiuntur.*" *Ern.*

Κύων; ἡ τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴ, 1, 37, 4. 2, 16, 9. 9, 43, 4. ὁ κύων, xiphias piscis, 34, 2, 15. κύνες διδιχοτομημένοι, 10, 15, 5.

Καθαυτίζεσθαι ἀφ' ἡμέρας, de die potare, 24, 5, 9.—"*quo verbo et* αἱ *i. usi, Esth. 3. extr. et Aristot. Probl. 3, 14. add. Cl. Wesseling. ad Diodor. T. I. p. 345.*" *Ern.*

Κῶλον, τὸ, crus; δυὸ κῶλα σφυδόνης, 27, 9, 5.

Κωλύειν τινὰ τινὸς, 2, 8, 8. τῆς ὁδοῦ, 2, 52, 9. 5, 69, 2. οἱ πολέμιοι τῆς ὁρμῆς ἐκωλύθησαν, 6, 55, 3. τῆς παρούσης ἐξουσίας κωλυθήσεσθαι, 5, 42, 6. *ubi fortasse* κολουσθήσεσθαι *legendum.*

Κώλυμα, τὸ, impedimentum objectum, 6, 34, 12.

Κωλυσιεργεῖν, conatibus alicujus obstare, 6, 15, 5.

Καμάζειν; ἐκπύστως τὴν ἀνδρωνῖτιν, ὡς τὴν γυναικωνῖτιν καμάζει, *Fr. hist.* 27.

Κάμη, ἡ; ἐπρέσβευον περὶ τῶν ἀμάξων καὶ τῶν καμῶν, 20, 12, 2 *sq.* ἦλθον κατὰ κάμας ἀτυχίστους, 3, 17, 9.

Καμικὸς, ὁ, 12, 13, 3. *i. q.* καμαρδιογράφος, 12, 13, 7.

Κᾶμος, ὁ; κάμους ποιούμενος ἐπὶ τὰς οἰκίας, 10, 26, 3.

(Κῶνος, ὁ, 10, 18, 6.)

Κωπηλατεῖν, remigare, 1, 21, 1.

Κωπηλάτης, ὁ, remex, 34, 3, 8.

Καφὸς; ἀνυπόστατος καὶ καφὴ διάγνωσις, obscura, quæ non intelligitur, 3, 36, 4. Ἵνα μὴ καφὰ γίγνηται τὰ λεγόμενα, 5, 21, 4.

Λ.

Λαβὶς, ἡ, fibula; πυκναῖς ταῖς λαβίσι κατασπειρῶν, 6, 23, 11.

Λάβρος, vehemens; χειμάρρους, 4, 70, 7. (*ubi alii* λάβρως κατωφέρεται.) 40, 3, 2. ποταμὸς, 4, 41, 6. 4, 70, 8. ὄμβρος, 11, 24, 9.

Λαγχάνω; παραυτίκα γὰρ ἔλαχε τῶν Μυρρίχου θρεμμάτων, *sic MSti* 23, 2, 15. ἔλαβε *Ursin. ex conject.*

Λαιὰ, ἡ, *vide* δεξιά.

Λαίλαψ, ἡ; καθάπερ λαίλαπός τινος ἐκπεπτωκυίας εἰς αὐτοὺς, 30, 14, 6.

Λαλεῖν τινι, communicare cum aliquo clam consilia, *in partem deteriorem;* τῶν πλείστων ἐσπουδασμένων, αὐτὸν πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι καὶ λαλοῦντα τῷ Περσεῖ, 30, 1, 6. *Sed et,* aperte, in omnium conspectu agere cum aliquo; φανερῶς ἐλάλει καὶ συνέτασσε ταῖς ναυτικαῖς, 31, 20, 13.

Λαλιὰ, ἡ, sermo *vulgi,* fama; ἦν θροῦς καὶ λαλιά τις ἐλπὶς παρὰ τοῖς πολλοῖς, 1, 32, 6. φήμη καὶ χυδαῖος καὶ πάνδημος λαλιὰ, 14, 7, 8. κουφολογία καὶ πάνδημος λαλιὰ, 3, 20, 5. *Sed et de* serio colloquio et sermone, ἡ περὶ τινων βίβλων λαλιὰ, sermo de libris quibusdam habitus, 32, 9, 4.

Λάλος, loquax, 32, 6, 5. 40, 6 2.

Λαμβάνειν, γυναῖκα, uxorem ducere; *ὅτι ἐλάμβανε Κλεοπάτραν*, 28, 17, 19. *ἐν φέρῃ λαβεῖν, ibid. ἐν χάριτι καὶ δορεᾷ*, beneficii et muneris loco accipere, 1, 31, 6. *λαμβάνειν πόλιν*, capere urbem, 1, 24, 10. 3, 61, 8. *&c. τὰ λαμβανόμενα*, præda, 4, 3, 11. *τὰς χεῖρας λαμβάνειν*, seducere aliquem, privatim cum eo colloqui, 1, 70, 2. *&c. vide χεὶρ*; *pro quo et est λαμβάνειν simpliciter*, 1, 69, 1 *et* 7. *τριβὴν λαμβάνει ὁ πόλεμος*, trahitur, producitur bellum, moram trahit, 3, 78, 5. *λαμβάνειν ἀρχὴν, τέλος*, 4, 28, 3. 4, 52, 10. *et alibi passim. ἀλλοιοτέραν ἐλάμβανε διάθεσιν, nempe τὸ πρᾶγμα*, 10, 30, 6. *ἅμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν*, simul utilitatem et voluptatem capere ex historia, 1, 4, 11. *τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν πραγμάτων ἔλαβον πρὸς τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν*, selegerunt, 5, 20, 7. *ἐκ τῶν ἐνδεχομένων τὸ δυνατὸν ἔλαβον πρὸς τὸ παρὸν*, 5, 63, 1. (*conf. ἐκλαμβάνειν.*) *τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν ἰδιωμῶν ἁλῶναι πρὸς κατάπληξιν*, 6, 38, 4. *ἓν καὶ δύο λαφθὲν μαστύριον*, 2, 38, 11. *τὸ στρατόπεδον λαμβάνει πεζοὺς περὶ τετρακισχιλίους*, legio capit circiter 4000 pedites, 3, 107, 10.

ἔλαβε τῶν Μυβίλχου θρεμμάτων ex conject. edidit Ursinus 23, 2, 15. *nescio quam recte, pro ἔλαχε. ζωγρίαι δ' ἔλαβον ὡς διακοσίους scripsi* 5, 94, 5. *pro vulgato ἐλάβοντο.*

In med. λαμβάνεσθαι vel λαβέσθαι ἀφορμῆς, 1, 69, 8. 1, 79, 11. 5, 78, 5. (*ubi codex Flor. quidem ἐπιλαβόμενος præfert.*) *βραχεῖαν ἐλπίδος λαβέσθαι*, 37, 2, 7. *λήψεται τὴν ἐπιγραφὴν ὁ δῆμος*, 6, 57, 7.

Λαμπὰς, ἀδος; *λαμπάδες ἐκ ξυρῶν ὕλης*, 3, 93, 4.

Λάμπειν, effulgere; *de subito et brevi splendore reip.* 6, 43, 3.

Λαμπρὸς, splendidus, clarus; *hinc* candidus; *tum* insignis, præclarus, manifestus; *et* vividus, acris, vehemens, validus, quidquid in suo genere præcipuam aliquam vim et vigorem habet, *sive in bonam, sive in malam partem. Conf. Dorvillium ad Charit. p.* 483. *ab Ernesto h. l. laudatum. λαμπρὰ τύχη*, splendida fortuna, 11, 19, 7. *λαμπρὰ τήβεννα*, toga candida, 10, 4, 8. 10, 5, 1. *τὸ τῆς φύσεως λαμπρὸν*, splendor, vigor ingenii, acre ingenium, 7, 12, 3. *τὸ λαμπρὸν τῆς προθυμίας αὐτῶν*, ardor quo adfectum suum (*in matrem*) declararunt, insigniverunt, 23, 18, 7. *ἐγίγνετο μάχη λαμπρὰ*, acris pugna, 10, 12, 15. *τοσούτῳ λαμπροτέρας ἦν ὁ κίνδυνος*, tanto acrior erat pugna, *scil. quia erat veluti μονομαχικὴ φιλοτιμία*, 1, 45, 9. *λαμπρὸς ἐν τοῖς κινδύνοις*, acris in pugna, 24, 1, 6. *τῇ τῆς ψυχῆς γυναικείᾳ λαμπρότερος ἦν ἢ πρόσθεν*, animi robore acrior, vehementior, 16, 5, 7. (*cf. λαμπρότης.*) *ψυχῇ χρώμενοι λαμπρᾷ*, pro sua humanitate et animi magnitudine *interpretatus est Casaub. sed rectius videtur*, acri, vivido, calido homines ingenio, 26, 3, 11. *λαμπρὸς ἄνεμος*, acris vehemens, validus ventus; *εὔρους καὶ λαμπρὸς ἄνεμος*, 1, 44, 3. (*coll. vs.* 4. *ubi habes ὑπὸ τῆς βίας τοῦ ἀνέμου.*) *φορὰς καὶ λαμπρὸς ἀνέμους*, 1, 60, 6.

Λαμπρότης, ἡ, τῶν ὅπλων, splendor, nitor armorum, 11, 9, 1. *τῆς ψυχῆς*, animi vigor, 32, 23, 1. *ubi opponitur τῇ μὲν σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος ἦν, quemadmodum*, 16, 5, 7.

Λαμπρῶς ἐχρήσαντο τοῖς πράγμασι, 4, 57, 10.—"insolentius se gessere, *scil. ex opinione victoriæ.*" *Ern. Sed pro usu vocis λαμπρὸς, quem modo vidimus, verius videtur* acriter, calide, inconsiderato ardore rem gerebant.

Λανθάνειν; ἔλαθον ἔξω πυλάγιοι, 1, 37, 5.—"scil. γεγονότες." *Ern.* ἔλαθον οὐ μόνον τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτοὺς κατάχρεοι γεγενῆσθαι, 13, 1, 1. λελήθασιν αὐτοῖς ἐπισυναγόμενοι τιλαιοῦτοι νέφος, 9, 37, 10.

Λαοδογματικαὶ ἀναφάσεις, pronunciata ex opinione vulgi arrepta, 34, 5, 14.

Λαοὶ, οἱ; ἀποδοῦναι τοὺς λαοὺς, cives, homines *captivos, ex urbe et agris abactos; qui distinguuntur a militibus captivis, quos mox* πολιτικὰ σώματα *dicit*, 4, 52, 7.

Λάστιγος, impudicus, 8, 11, 6. *ex Theopompo.*

Λάφυρον, τὸ; τὸ πᾶν λάφυρον μετὰ τῶν σωμάτων ἐποίησαν τάλαντα τριακόσια, omne belli spolium, 2, 62, 2. τὰ λάφυρα, *quæ Carthaginem misit Hannibal ex Hispania*, 3, 17, 7. *sunt* ἡ καταστρωτὴ, *supellectilia, ibid. vs.* 10. *quæ distinguuntur ibi pariter* (*sicut* 2, 62, 2.) *a* τοῖς σώμασι, *a captivis, quorum pretium* (ἀξία) *erat* ἡ ἁρπαγὴ, *præda, quæ militibus cedebat, vs.* 7. *coll. vs.* 10. λάφυρον ἄγειν ἀπὸ λαφύρου *quid sit, vide* 17, 4, 8. 17, 5, 1 *sq.* λάφυρον ἐκπεπρᾶσθαι κατά τινος, *vide in* ἐκπιπράσκειν.

Λαφυροπωλεῖν τὴν λείαν, prædam vendere, 4, 77, 5. 5, 24, 10. 28, 8, 8.

Λαφυροπωλεῖον, τὸ, locus ubi venditur præda, 4, 6, 3.

Λάχνη, ἡ, lanugo; *inde Latinum nomen* lana, *auctore Polybio, Fr. gr.* 90.

Λάβρος, ὁ; λάβρος ἀργυρεῖ καὶ βάσις τούτων, 5, 88, 5.

Λέγειν ἓν καὶ ταὐτὸ, concordes esse, 5, 104, 1. ἵνα μὴ λόγος λέγηται μόνον, 17, 8, 4. *ubi* γίνηται *habet codex med. sed verum est* λέγηται. (*Sic Demosth. T. II. p.* 1324. *ed. Reisk.* μὴ ἐᾶτε λόγους αὐτοὺς λέγειν.) πέντε δεῖ λόγων ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀλογιστίαν ἢ δαιμονοβλάβειαν, sitne hæc stolliditas dicenda, an &c. 28, 9, 4. λόγων τὸ βάρος τῶν φόρων, edisserens, exponens, caussans gravitatem tributorum, 1, 67, 1. λόγων κρίσεις, caussas agere, 32, 9, 11. τί λόγων κατέχει Ἐχῖνον, quas caussas commemorare potest cur teneat Echinum? 17, 3, 12. τὸ δὴ λεγόμενον, quod in proverbio dicitur, 4, 52, 3. 5, 93, 2. 8, 21, 5. 16, 24, 4. &c. εἴ τι βούλεται λέγειν ὑπὲρ τῆς γνώμης κατὰ τὸν Ζαλεύκου νόμον, 12, 16, 9.

πολλὴ ἡ διαφορὰ ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, πρῶτον λεγομένων, καὶ πάλιν κατὰ συνήθειαν γεγομένων, 10, 47, 4. *Videtur* πρῶτον γενομένων *legendum; quæ verba pariter confusa*, 1, 6, 2. *Conf.* 5, 45, 4.

Λεία, ἡ, præda. *In plur.* πίμπτοντες τὰς λείας, 4, 9, 10. *Conf.* λαφυροπωλεῖν. ἐκ πάσης τῆς λείας, 3, 93, 4. τῆς λειτουργίας *Bav.*

Λειαίνειν πᾶν τὸ πρὸ ποδῶν, complanare viam, 10, 30, 8. λειαινόμενοι, (*i. q.* ξυρώμενοι) lævigati, rasi, 8, 11, 9? *ex Theopompo.*

Λείας λειότερος ἔλεος, pronior misericordia, 20, 9, 11.

Λειμὼν, ὁ; ἐναντίον ποταμῶν καὶ λειμώνων καὶ ὑδάτων, 7, 9, 2. λειμῶνι *forsan legend. pro* λιμένι 3, 77, 7.

Λείπειν, τὴν χώραν, patriam deserere, 4, 32, 7. τὰς τάξεις, 3, 84, 7. 6, 37, 11 *sq.* τὸ λεῖπον, id quod deest, 4, 38, 9. *Sed* 15, 36, 2. τὸ δὲ λοιπὸν scripsi, *pro vulgato* λεῖπον. τί λείπει αὐταῖς, 10, 18, 8. *i. q.* τί ἐλλείπει αὐταῖς, 10, 18, 11. βραχὺ λείπειν τοῦ μὴ συνάπτειν αὐτῷ, 2, 14, 6. ὥστε τοὺς ἄνδρας βραχύ τι λείπειν τοῦ διπλασίους εἶναι, 10, 17, 12. συμβαίνει αὐτὸν οὐ πολὺ λείπειν τῶν ἐνενήκοντα ἐτῶν, non multo minor erat nonaginta annis, 12, 16, 13. λείπει τῶν πέντε σταδίων, 4, 63, 5. ἀπίβαλον οὐ πολὺ λείποντες τῶν &c. 3, 54, 4. τὸ λείποντα τοῦ βίου

ἀναπληροῦν, quæ desunt rei familiari supplere, inopiæ mederi, 13, 2, 2. τὸ πλῆθος ἀνήνυτο μικρῷ λεῖπον τῶν μυρίων, 10, 17, 6. ἐθελοντὴς νέμισμα μικρῷ λεῖπον τετρακισχιλίων ταλάντων, 10, 27, 13. μικρῷ λείπουσιν ἑπτακοσίοις σταδίοις ἐναυμαχῆσαι, 1, 63, 5. τριακοντ' ἔτεσι, λείπουσι δύοιν, 3, 22, 2. *Et* μικρῷ λεῖπον *absolute et veluti* (*adverbialiter positum*; ἡ λοιπὴ πλευρὰ μικρῷ λεῖπόν ἐστι ἑλαττόνων ἢ ἑπτακισχιλίων σταδίων, 34, 6, 5. ἔστι τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων πάρεισον τοῖς Ῥωμαϊκοῖς στρατοπέδοις, λεῖπον τοῖς ἐπιλέκτοις, exceptis vel demtis extraordinariis, 6, 30, 2.

Passiv. λείπεσθαι, inferiorem esse; περὶ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις πολύ τι λειπόμενοι κατὰ τὴν ἐμπειρίαν, 6, 52, 8. *Et, adjecto vel intellecto nomine* μάχῃ, prælio vinci; ἀποπολεμεῖσθαι πόσας τῆς ἐν τῷ λείπεσθαι σωτηρίας, 2, 29, 3. ἐλαφθῆναι *correxit Cas.* 1, 61, 6. *pro* ἐλήφθαι *quod dabant libri. Sic* οἱ λαφθέντες μαχόμενοι *correxi* 21, 12, 13. *pro* ληφθέντ. *Adde* 5, 12, 3. λαφθεῖς τῇ παρωτίδι, 1, 27, 5. συνέβη λαφθῆναι, 2, 5, 8. ἅμα μάχαις λελειμμένοι, 3, 90, 3. *Sed et in præsenti tempore notione præteriti; λειπόμενοι μάχῃ*, victi sumus, 3, 85, 8. γραμματοφόρος διαπεφώς, ὅτι λείπονται Ῥωμαῖοι μάχῃ μεγάλῃ, 5, 101, 6. (*conf.* ἡττᾶσθαι.) *Sic* λειπόμενος, victus; ναυσὶν ποσὶ τὸ τοῦ λειπομένου καὶ τοῖς ἄλοις ἐπιπαίστας, 27, 8, 14. βλάπτειν τόν τι τοῦ πᾶσι καὶ τὸν τοῦ λείπεσθαι καιρὸν, tempus fatendi se victum, cedendi tempus, 1, 62, 6.

Λειτουργῶ τινι λειτουργίαν τοιαύτην, 6, 33, 6.

Λειτουργία, ἡ, ministerium militare, 6, 33, 6. αὕτη ἡ λειτουργία, nempe excubatio, 6, 35, 5. ὁ ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν τεταγμένος, præfectus operis militaribus, ministeriis militaribus, 3, 93, 4. οἱ ἐπί τινα λειτουργίαν ἀποσταλέντες, 10, 16, 5. *Conf.* λεία.

Λειτουργοὶ, οἱ λειτουργοί, operæ militares, ministri, operarii militares, 3, 93, 5 *et* 7. περὶ τὰς τροφὰς καὶ χαριστικὰς φιλοτιμότατοι, 5, 2, 5. τὸν τόπον ὕβριν παραπλανάζουσι, 10, 29, 4. 18, 30, 8.

Λειψυδρία, ἡ, aquæ intermissio in fonte, 34, 9, 6.

Λεπάνη, ἡ, 22, 11, 10.

Λέμβος, ὁ, 1, 20, 13. 16, 2, 9. 16, 4, 8. &c. οἱ περιπλεῖν εἰθισμένοι λέμβοι, 1, 53, 9. *Conf. Ind. Hist. in* Lembus.

Λέξις, ἡ, vox, verbum, *ex usu grammaticorum*, 2, 22, 1. ἀλαζόνικαὶ καὶ κρουστικαὶ λέξεις, 3, 36, 3. ταῖς λέξεσι, χαρὰς τῶν ἐμπείρων κέχρηται ταῖς αὐταῖς, 6, 46, 10. αὐταῖς λέξεσι αἷς ἐκεῖνος κέχρηται, ipsis verbis, verbotenus, 8, 11, 5.

Λεπίζειν, laminam detrahere qua inductum quid erat, 10, 27, 11. 23, 2, 7.

Λεπὶς, ίδος; λεπίσι χρυσοῦς, aureis laminis *obductæ erant columnæ in regia Ecbatanorum*, 10, 27, 10.

Λεπτόγειον πεδίον, tenue solum habens campus, 34, 10, 3.

Λεπτὸς, tenuis; τὸ κέντρον τῶν βίλων ἐπὶ λεπτὸν ἐξελαλαμένον καὶ συντεινόμενον, 6, 22, 4. *In acie;* ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταμένοι, 1, 27, 7. ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταγμένοι, 3, 115, 6. (*nisi h. l. pariter* ἐκτεταμένοι *legendum; sed hic quidem de altitudine intelligunt, non de fronte; conf.* 3, 113, 8.) *ei opponitur* τὸ πυκνοῦν *ibid.* τὰ λεπτὰ τῶν πορθμείων, tenues, angustæ, exiguæ naviculæ, *scil.* τὰ μονόξυλα, 3, 43, 3. οἱ λεπτοὶ, tenues, pauperes, 25, 8, 3.

Λεπτύνειν τὸ σχῆμα τῶν ταγμάτων, 3, 113, 8. i. q. ἐπὶ λεπτὸν ἐκτείνειν; *vide* λεπτὸς.

Λεπτῖον, τὸ, 34, 8, 5.

Λεπτοπύργια, ἡ; ἐπί τινας λεπτοπύργους

fortasse legendum, 10, 48; 5. *pro* ἐπὶ τινας καὶ πέτρας, *quod erat in codd.*

Ἀπειλητηρίου, τὸ, nuda rupes, 3, 53, 3. τῶν λεπτοπέτρων, 10, 30, 5.

Λίαν, ὁ; οἱ ἀσφαλεῖς λίανοι καὶ πρεσβύτους ὁμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13. *Conf. Ind. Hist. in* Leones.

Λέγειν; οὐ λόγων τῆς ἐπιβολῆς, 4, 82, 2. ἐπὶ τούτων τῶν καιρῶν τῆς διηγήσεως λήξομεν, 5, 111, 9. εἰς ὃν καιρὸν ἐλήξαμεν τῶν Ἑλληνικῶν, 5, 31, 2. *Conf.* καταλήγειν.

Λεῖα, ὁ; λεῖον ποιεῖσθαι τοῦ καθίστοντος, 18, 16, 2.

Λημνίσκος, ὁ; lemniscus, *un ruban*; στεφάνους καὶ λημνίσκους ἐπιβάλλειν τινί, 18, 29, 12.

Λίαν; *annat ante se particulam* καὶ, *vide in* καὶ, num. 2. πολλὰ δὲ καὶ λίαν (*i. q.* καὶ λίαν πολλὰ δὲ) τῶν τοιούτων ὑπομνήματα, 5, 98, 6. καὶ λίαν ὠλίφθη, *quod dabat cod. Peireso.* 39, 2, 7. *in* κοιλίαν *ex Suida mutavit Vales. sed videndum, an verum sit* τίνι δὲ καὶ λίαν ἀναλίφθη, *quæ dictio plane responderet illi germanicæ dictioni, damals aber hatte er noch genaltig zugenommen.*

Λιβανωτὸν, τὸ, tus, 13, 9, 5.

Λίβερνος, *Latina vox*, libertus; ὁ προσφάτως ἀπηλευθερωμένος, (*quem alium ἀπελεύθερον Græci dicunt,*) 30, 16, 5 *sq. ubi priori loco videri* λιβερτίνους *legendum ait Ernestus, non satis video quid spectans.*

Λιγνὺς, ἡ, fuligo, 1, 48, 6. αἱ λιγνύες, 34, 11, 18.

Λιθάζειν, lapides jaculari, *scil.* e funda, 10, 29, 5. *quod aliis est* σφενδονᾶν.

Λιθεία *vel* λιθία, materia saxorum ad ædificia, lapidum omne genus ad ædificandum adhibitum, 4, 52, 7.

Λιθοβόλος, ὁ, balista saxa jaculans, 8, 7, 2. 9, 41, 8. *cf. voc. seq.*

Λίθος, ὁ; τῆς λίθους τόπτειν ἐκ χειρὸς, 3, 53; 4, 16, 33, 12. (*conf.* βάλλειν.) μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πτύειν, 31, 19, 5. 31, 20, 1. *cf. Fr. hist.* 60. Δία λίθον ἐμπίπτειν, 3, 25, 6 *sqq.*

Λιθοφόρος, ὁ, i. q. λιθοβόλος, 4, 56, 3.

Λιμὴν, ὁ; *sæpius in plurali usurpatur* οἱ λιμένες, *ubi de uno portu agitur; velut* οἱ ἐν Ταράντι λιμένες, οἱ Ταραντῖνοι λιμένες, 10, 1, 1 *et* 5 *sq. coll.* 8, 36, 3. *Sic de Nova Carthagine*, 10, 8, 2. *coll.* 10, 10, 1. *de Lilybæo*, 1, 42, 7. *coll.* 1, 44, 3. 1, 46, 8. λιμένιον ἱλαστῶσθαι, 3, 77, 7. *an* λιμενίοις;

Λιμνώδης τόπος, palustris locus, 3, 78, 8. 4, 42, 4.

Λιπὸς, ὁ; τῆς λιποῦ *dant vetustiores codd. pro* τοῦ λιμοῦ, 1, 84, 9.

Λιμώψεις, ὁ, scabies e fame et pravis nutrimentis orta, (*hominum et equorum morbus,*) 3, 87, 2.

Λιτανεῖν, assidue orare, obsecrare, 14, 6, 6. 15, 29, 9. λιτανεῖν ταῦτην καὶ παρακαλεῖν, 8, 21, 7. *ubi* consolans *interpretantur, haud male*, nempe adstans, orans ut animum capiat nec spem abjiciat. ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον πρεσκυνοῦντα καὶ λιτανεύοντα τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμούς, 32, 25, 7. assiduum ad omnem aram, aras omnes assectantem, *ut interpr. Ernestus.*

Λιτὸς, simplex, tenuis *in victu et cultu;* λιτὸς καὶ αὐτάρκης, 6, 48, 7. λιτὸς κατὰ τὴν περιποίησιν, 10, 25, 5. κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ σίτησιν, 11, 10, 3. στείλους λιτοῖς χρῆσθαι, 8, 37, 1. λιτὴ ἐσθὴς, 8, 21, 8. περικεφάλαιον λιτὸν, 6, 22, 3.—"*de galea vel tegumento capitis velitari, sive tenue, ut cetera velitum, sive, ut placet Reiskio*, crista carens." *Ern.* λιτὸν πολισμάτιον, tenue oppidulum, 32, 23, 3.

Λίτρα, ἡ, Ῥωμαϊκὴ, libra Romana, 22, 26, 19.

Λίψ, ὁ, africus ventus; οἱ λίβες, 10, 10, 3. νέον πρὸς ἄνεμον λίβα,

10, 10, 1. ἐπὶ τὸν λίβα τετραμμένος, 9, 27, 5.

Λίχνος, ὁ, heluo, catillo, gulosus, 3, 57, 7. 12, 24, 2.

Λογικὸς, *de homine*, prudens, (*opp.* ἰδιώτης,) *Fr. gr.* 1. *si modo id Polybii est.* τὰ πολιτικὰ καὶ λογικὰ τῶν διαβουλίων, deliberationes de rebus civilibus, ubi doctrina et eloquentia opus est, 25, 9, 2.

Λόγιον, τὸ, oraculum; κατά τι λόγιον ἀρχαῖον, 8, 30, 6. πάντα τὰ λόγια ἦν αὐτοῖς διὰ στόματος, 3, 112, 8.

Λόγιος,—"*Epitheton historici et cujuscumque scriptoris*, doctissimus, *etiam* disertissimus; *vid. Gronov. ad Herodot. 2, 3. et Wessel. ad Diod. T. I. p.* 116." *Ern.* οἱ λογιώτατοι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. *Ephorus, Xenophon, Callisthenes, Plato*, 6, 45, 1.

Λογισμὸς, ὁ, ratio; *opponitur* τῇ ὁρμῇ, 2, 35, 3. λογισμὸς ἐστὶν καὶ νουνεχὴς, 3, 105, 9. τὰ μὲν ἀφίστατο τοῖς λογισμοῖς τοῦ πολιορκεῖν τὴν πόλιν, τὰ δὲ προέβαινε τῇ ὁρμῇ, modo, rationibus istis ductus, abstinendum ab obsidione censebat, modo ruraus totus in eam partem propendebat, 4, 71, 1. *ubi genitivus* τοῦ πολιορκεῖν *non a* λογισμοῖς *pendet, quo retulit Ernestus, sed a verbo* ἀφίστατο.

Λογογράφος, ὁ, historiarum scriptor, 7, 7, 1.

Λογοποιεῖν κατά τινος, sermones spargere contra aliquem, 28, 2, 4.

Λόγος, ὁ; 1) ratio, causa, *et similia;* ὁ λόγος αἰρεῖ, ratio docet, rationi consentaneum est, 6, 5, 5. *cf.* αἱρεῖν. πρὸς τίνα λόγον ποιοῦνται τοῦτο, qua causa, quid spectans, facit hoc? 40, 6, 5. οὐδενὶ λόγῳ, præter rationem, nulla causa, temere, 16, 10, 3. πρὸς οὐδένα λόγον αὐτῷ τοῦτο ὁ Ἄππιος, nullam causam habet cur hoc postulet, 28, 11, 7. πολλὰς ἀφορμὰς ἔχει πρὸς πραγμάτων λόγον, multas occasiones, multa præsidia habet ad res gerendas; ratione, intuitu rerum gerendarum; ad moliendum aliquid, 5, 35, 10. μεγάλα συνεβάλλετο τοῦτο Καρχηδονίοις εἰς πραγμάτων λόγον, 2, 13, 1. οὐδὲν εἰς πραγμάτων λόγον, nihil notabile, 29, 9, 16. ξύλα εἰς σφηνίσκων λόγον, ligna pro palorum ratione, in usum palorum, conficiendis palis, 5, 89, 6. εἰς ἀργυρίου λόγον ἀδικεῖσθαι, injuriam pati ratione pecuniæ, 11, 28, 8. πάνυ πρὸς λόγον γίγνεται τοῦτο, hoc inprimis facit ad caussam, ad rem, ad id quod volumus, 11, 50, 6. αὔξοντες τὸ βάθος πρὸς λόγον, pro ratione, justa ratione, 6, 30, 3 *sq.* 9, 15, 3. *Conf. deinde,* κατὰ λόγον, 9, 20, 3. *et supra,* ἀπροσδιόνυσος, *suo loco.*

De dictione κατὰ λόγον, *tota huc transscribi meretur Isaaci Casauboni Adnotatio ad illa Polybii verba,* 1, 20, 3. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς πεζικὰς δυνάμεις ἰσόρροπα κατὰ λόγον σφίσι προσκεῖσθαι.—"Κατὰ λόγον, *ait, Polybio hic, et alibi non raro, est idem ac si Latine dicas,* ex animi sententia, quum destinata procedunt, et consilia ad finem propositum perveniunt. *Legat. LIII.* [*lib.* 25, 1, 3.] Ῥωμαῖοι πυθόμενοι κατὰ λόγον πεπραγμένα τοῖς Ἀχαιοῖς, τὰ κατὰ τὸν Μαντίνειαν. *LXXX.* [28, 15, 12.] μὴ χαρῆν αὐτοῖς τὰ πράγματα κατὰ λόγον, res ipsis non succedere secundum rationem, *hoc est,* uti proposuerant et speraverant. *Aliquando aliter accipiendum: ut in pugna navali quæ paulo post describitur,* [1, 28, 5.] τὰ κατὰ λόγον ἐπετελεῖτο περὶ τὴν μάχην, ὅπερ εἰκὸς ὅταν ᾖ παρασκευὴ πάντα τὰ τῶν ἀγωνιζομένων, procedebat pugna secundum rationem. *Hic* κατὰ λόγον *non est* ex animi sententia; sed prout ratio ostendit fieri debere. *Erat autem* rationi consentaneum, *ut pares vires par belli fortuna sequeretur, et victoria anceps aut nulla.* [5, 92, 7.]

Ἄρατος τὸ κατὰ λόγον ποιῶν καὶ προσοικείωσις τοῦ μέλλοντος. *Solet etiam dicere* ἐκ τῶν κατὰ λόγον, *vel* ἐκ τοῦ κατὰ λόγον, *pro* ut par est, ut fit verisimile. *Sub finem libri V.* [*cap.* 110, 10.] τῶν πλείων ἐκ τοῦ κατὰ λόγον ὑπομενόντων ἂν ὑγιάνειν. *Et* συλλογίζεσθαι ἐκ τῶν κατὰ λόγον, *quod alibi dicit* ἐκ τῶν εἰκότων, [3, 93, 3.] *Vide amplius lib.* 3. [*cap.* 113, 8.] ad illa verba τἄλλα τούτοις ἐκ τοῦ κατὰ λόγον παρίστασι.—" *Hæc Casaub. cujus Adnotationes ad librum III. numquam perfectæ sunt nedum in lucem editæ. Nos de eisdem dictionibus,* κατὰ λόγον *et* τὸ κατὰ λόγον, *hæc porro loca enotavimus:* αὔξειν ἢ μειοῦν τὸ χωρίον κατὰ λόγον τῶν προσιόντων. ἢ τῶν χωριζομένων, 9, 20, 3. *ubi corrupte alii* κατ' ἀλλόγως, *pro* κατὰ λόγον. (πρὸς λόγον *dixerat* 6, 30, 3 *sq.*) μάχρι ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν τις ἐλπίς, 1, 62, 4. πρόδηλον ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν αὐτῷ, 2, 64, 4. στοχαζόμενος ἐκ τῶν κατὰ λόγον, 2, 65, 7. ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἰόντα, 3, 64, 10. τὰ κατὰ λόγον πάντα πράξαντες, 8, 1, 1. τῶν κατὰ λόγον φροντίζων, 8, 2, 6. (*ubi rursus mendose* κατ' ἀλόγων *dabant libri.*) τῷ κατὰ λόγον *oppositum est* τὸ παρὰ λόγον, *pro quo mendose pariter libri* παρ' ἀλόγων *præferebant* 12, 22, 4. *Corruptus et mutilus locus* 2, 64, 6. οὐδὲν πρὸ πλείονος ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον πράγμασι, *pro* τοῦ κατὰ λόγον χρήσασθαι τοῖς πράγμασι.

τοῦτο, καίπερ ἀνυπέρβλητον ὂν ἀνοησίᾳ, ὅμως λόγον ἔχει, ἐκεῖνο μηδ' ὑπὸ λόγον πίπτει, hoc quidem rationem tamen aliquam habet, illud ratione omni destituitur, 8, 12, 12. οὗτοι πολὺν ἔχουσι λόγον καὶ φαινόμενον ὑπὲρ τῶν καθ' αὑτοὺς δικαίων, multas et manifestas rationes habent pro sua causa adferendas, 17, 14, 5. τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, δοκοῦν πανουργότατον εἶναι τῶν ζώων, πολὺν ἔχει λόγον τοῦ φαυλότατου ὑπάρχειν, multæ sunt caussæ cur videri debeat stolidissimum esse et inconsideratissimum, 17, 15, 15. μηδ' ὑπὸ λόγον πίπτειν ἡ ἀδικία αὐτῶν, διὰ τὸ περιλελαγμένον αὐτῶν τῶν ἐπιχειρημάτων, 4, 15, 11. *quod idem sonat, quod ibid. v.* 9. πρᾶγμα πάντων ἀλογώτατον, sub rationem non cadit *hoc, i. e.* ratione caret, prorsus a ratione aliena res, cujus nulla ratio reddi potest. ὑπὸ τὸν λόγον ἄγειν τι, reputare aliquid, 15, 34, 2. (*a qua phrasi differt non nihil illa,* ἐπὶ λόγον ἄγειν, *quam vide sub num.* 2. *in* λόγος, sermo.) λόγον δοῦναι ἑαυτῷ περί τινος, secum reputare, expendere rem, 17, 7, 4. ἑαυτοῖς δόντες λόγον, συνίεσις δὴ κοινωνῶν πραγμάτων, 9, 31, 4. δοὺς λόγον ἑαυτῷ, *scil.* περὶ τοῦ πράγματος, *vel* πῶς χρηστέον τοῖς πράγμασι, 8, 17, 4. *Aliud est* λόγον διδόναι τινί, *quod vide infra, in* λόγος, sermo. *Sed* λόγον ὑπέχειν τινι *est* pati ut quis rationem a nobis postulet, rationem reddere alicui, ἐφ' ἑκάστοις, de, super rebus omnibus, 24, 2, 1. λόγον ὑπέχειν ἐπὶ Ῥωμαίων τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀμφισβητοῦσι, adversariis suis rationem reddere coram Romanis, arbitris Romanis, 18, 35, 3. λόγον ἀποδοῦναι, *vide sub num.* 2. *in* λόγος, sermo.

οὐδένα λόγον ποιεῖσθαι τινός, nullam rationem, nullum respectum habere alicujus, non curare aliquid, 21, 11, 9. 25, 1, 3. *&c.* λόγον ἔχειν ὑπέρ τινος, 1, 57, 1. οὐδεὶς ἦν αὐτοῦ λόγος, nulla hominis ratio habebatur, nemo eum audiebat, 27, 13, 7. οὐ μικρὸν λόγον ἔθεντο, τοῦ μείζονος ἐκποιήσασθαι πράσεως, *incommodum illud* non multum curabat, *quod ex eo nascebatur quod nunc aliter dispositi essent manipuli atque consueti*

erant, 11, 23, 8. (*Aliud est*, λόγους ποιεῖσθαι, *quod vide infra.*) οὐδὲν ἄξιον λόγου, 1, 24, 8. &c.

2) λόγος, sermo, verbum, disputatio &c. λόγοι ἐνδιαχίμενοι, 2, 56, 10. *non sunt* narrationes, *ut voluit Ernestus, sed* sermones. λόγους ποιεῖσθαι ὑπὲρ πράγματος, verba facere de re, 1, 15, 13. 1, 16, 5. &c. πολλοὺς λόγους διατίθεσθαι περί τινος, 7, 7, 6. ἵνα μὴ λόγοι λέγωνται μόνον, 17, 8, 4. (*conf.* λέγειν.) προσπίπτοντες αὐτὸν ἔξω λόγον, 1, 15, 13. *non videtur de* narrationis consecutione *capiendum, ut fecit Casaub.* (*cujus versionem tenuimus, posteriora* quæque anterioribus subnectentes;) *sed de* consequente disputatione et convenientibus observationibus super rebus narratis. *Attamen* τὸν ἀπίλεοντα ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ἀποδιδόναι λόγον, 4, 2, 1. *est* consequentem narrationem rerum Græcanicarum subtexere; *et* τὸν κατὰ μέρος λόγον ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἀποδοῦναι, *est* particulatim, enucleate, singulas quasque partes percurrendo narrare rem, 1, 56, 11. 3, 37, 11. *et* τὸν κατὰ μέρος λόγον ποιεῖσθαι ὑπέρ τινων, 10, 11, 5.

ἕως λόγου, verbo tenus, 10, 22, 7. *ubi tamen vis hujus dictionis haud satis mihi perspecta est: an, Demetrius Phal.* verbis *hoc ipsum docuit, quod ille re?* (*conf.* ἕως.) *An* his ipsis verbis? *Id aliis est* αὐτοῖς λέξεσι.

λόγον δοῦναι τινί, dicendi potestatem facere alicui, 18, 35, 1. εἰς λόγους ἐλθεῖν τινι *vel* συνελθεῖν τινι, congredi cum aliquo ad colloquendum, 22, 17, 8. 1, 78, 4. διὰ λόγων γίγνεσθαι τινί, colloqui cum quo, 22, 21, 12. διὰ λόγου κομισάμενοι τοὺς αἰχμαλώτους, suo rogatu, *proprie*, per colloquium, verborum ope, (*fortasse*, uno verbo, unius verbi ope,) receperunt captivos, 1, 83, 8.

λόγον διαδοῦναι, rumorem, famam spargere; διδόναι λόγον (*ex certissima Reiskii conject. pro vulgato* δίδωσι) ὡς τοὺς Αἰτωλοὺς μέλλοντας &c. 7, 16, 7. Φάβιος λόγον παρεῖχε ὡς ἀποδειλιακὼς, famæ, sermoni de se materiam dedit, 3, 89, 3.

ἐπὶ λόγον ἄγειν τι, in disceptationem adducere aliquid, ut excutiatur res, et quid vel quale sit disquiratur, 3, 11, 3. 15, 19, 7. (ὑπὸ λόγον ἄγειν, reputare, 15, 34, 2. *supra notavimus in* λόγος, ratio.)

3) ὁ λόγος, *i. q.* τὸ πρᾶγμα; οὐκ ἔσπεξε τὸν λόγον, non tacuit rem, 8, 14, 5.

Λογχοφόρος, ὁ; λογχοφόροι *sæpe commemorantur in Hannibalis acie, ubi jungi solent Baleatribus, quibuscum* levem armaturam *formabant*, 3, 72, 7. *et* 3, 73, 7. *coll.* 3, 73, 1. *et* 3, 74, 1. *Rursus* 3, 83, 3. 3, 93, 3. *coll.* 3, 94, 6. 3, 113, 6. *Sunt autem* jaculatores, *vel* hastati, *a* λόγχη *dicti, i. e.* lancea, *quam* σιδήριον ἀκόντιον *interpretatur Suidas.*

Λοιμικὸς, pestilens; λοιμικὴ κατάστασις, 1, 19, 1. περίστασις, 6, 5, 5. διάθεσις, 2, 31, 10. *Et metaph.* ἡ τύχη αὐτοῖς λοιμικήν τινα πολέμου διάθεσιν ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, 2, 20, 7.

Λοιμὸς, ὁ; λοιμῶν αἴτιοι, malorum auctores, 38, 2, 8.

Λοιπὸς; τὸ δὲ λοιπὸν *correxi*, 15, 36, 2. *pro vulgato* τὸ δὲ λεῖπον. λοιπὸς, *in illis locis*, 2, 17, 9. τῆς λοιπῆς κατασκευῆς ἅμοιρος, *et* 6, 53, 1. κεκλῆσθαι μετὰ τοῦ λοιποῦ κόσμου, *usurpatum videri pro* πᾶς *potest, quam in partem apud Demosthenem hanc vocem interpretatur Reiskius in Indice Græc. Demosth. Sed poterit pariter pro-*

prio significatu accipi.

λοιπόν ἐστι Ῥωμαίων ἀκοῦσαι, nil aliud reliquum est nisi ut mos geratur Romanis, 3, 4, 3. λοιπὸν (scil. ἐστὶ) διαπεφεῦσθαι καὶ σεσῶσθαι περὶ τοῦ &c. 3, 28, 5. *ex Vat. aliorumque codd. lectione, ubi non opus erat verbo δεῖ interserto ex Bav.* λοιπὸν ἦν τοιούτῳ τινὶ πραγματαγωγοῦντα &c. 6, 48, 7.

λοιπὸν, *adverbialiter, initio periodi*, proinde igitur, 2, 68, 9. 4, 82, 5. 10, 45, 2. &c. λοιπόν τι, deinde vero, 1, 19, 4. *nisi* λοιπὸν δὲ *scribendum.* λοιπὸν, λοιπὸν ἤδη, *vel* τὸ λοιπὸν ἤδη, de cetero, deinde, posthac, abhinc, porro, 1, 12, 4. 1, 17, 1. 3, 34, 1. 4, 13, 4. 4, 28, 4. (*qui locus tamen intricatior est, ac videndum an satis emendatus vel integer;*) 5, 4, 5. 5, 71, 6. 5, 103, 8.

Λοξὸς; λοξῶς. πρὸς τὸν Ἀπελλῆν λοξότερον εἶχε, suspectum habuit Apellem, non satis ei fidit, minus aperte cum eo egit, 4, 86, 8.

Λοχᾶν τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν, 3, 40, 6. *non est* captare amicitiam, *ut vertit Ernestus, sed* insidiari amicitiæ Romanorum, *i. e.* specie amicitiæ eos decipere, ipsisque insidiari.

Λόχος, *ὁ. vide* 10. 21, 4. 10, 22, 7.

Λύειν, τὸν πόλεμον, bellandi finem facere, 25, 5, 1. *Sic* λελυμένου τοῦ πολέμου, 29, 7, 4. λύειν τὴν παλιωρκίαν, 2, 9, 9. τὴν συνουσίαν, 5, 15, 3. λελῦσθαι τὴν συμμαχίαν, dissolutam esse societatem, 18, 21, 8. λύειν τὸν ὅρκον, irritum reddere juramentum, et ejus religione se solvere, 6, 58, 4 *et* 12. ὥσπερ λυομένης τῆς ἀδικίας, quasi sublata, expiata injuria, 4, 27, 4. λύειν τὰς ἁμαρτίας,—"corrigere peccata, *s.* veniam peccatorum consequi," *Ernestus; respiciens scil. illa verba*, 5, 25, 1. ἔστι παντελῶς κατασπλάγχνισθαι τὸν Φίλιππον, καὶ λύειν τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τὰς προγεγενημένας ἁμαρτίας, *ubi posteriora verba Casaub. sic reddidit*, atque hoc pacto delicta sua priora fore tecta. *Videtur hoc dixisse Polybius*, homines istos sperasse, se superiorum criminum culpam et memoriam obliteraturos, si territus seditione militum Philippus intellexisset opus se habere ipsorum opera ad compescendos seditiosos.

καθ' ὁμολογίαν ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων *haud cunctanter corrigendum putavi* 2, 32, 2. *pro vulgato* ἔλυσαν, *quod frustra defendere conatus est Ernestus ex eo, quod in re navali* λύειν *dicatur de solventibus e portu.*

Λυπία, ἡ, 6, 22, 3. tegmen capitis e lupina, *ut* κυνῆ.

Λίπος ἐξ ἀνθρώπου, 7, 13, 7. λίπους βίον ζῆν, 16, 24, 4.

Λυμαίνεσθαι; *absolute*, λυμαινόμενοι, nocere cupientes, 5, 5, 8. *ubi veteres codices* λυμωνούμενοι *præferunt, quod videndum an a Polybii manu sit. Cum accus.* λυμαίνεσθαι καὶ διαφθείρειν τὰς πραγματευάς, perdere, corrumpere, vastare, 1, 48, 1. *sic* νοῦς καὶ ἀνδρεῖα πράγματα, 5, 11, 4. 16, 1, 6. τὰ πράγματα, res perdere, 30, 1, 5. τὴν βασιλείαν, 30, 2, 2. τοὺς πίλους, alios perdere. τὰς ἐπιβολάς τινος, irritos reddere conatus, 2, 45, 6. 2, 47, 4. τὰς τοῦ βασιλέως χρείας, irritam reddere, impedire operam quæ regi præstatur, 5, 2, 8. λυμήνασθαι τὴν βασίλειον δύναμιν, regis potentiam quovis modo minuere, 31, 12, 11. τὴν χάριτα τινός, beneficium alicujus oblitterare, gratiam ei debitam abjicere, 18, 26, 4.

λυμαίνεσθαι τὰ πλήθη κατὰ πάντα τρόπον, multitudinem quovis modo, prorsus, corrumpere, 6, 9, 6. λυμαίνεσθαι τὴν τῶν πολλῶν προαίρεσιν, 27, 6, 4. *i. q.* ἀλλοτριοῦν, *vs.* 11. alienare animos. *Sic* λυμ. τὴν τῶν πολλῶν εὔνοιαν πρὸς τὴν

Μακεδόνων οἰκίαν, 27, 2, 7. *Eodemque modo accipiendum illud*, 4, 15, 8. φθείρων καὶ λυμαίνεσθαι τοὺς τῶν Ἀχαιῶν συμμάχους.

Λύμη, ἡ; αἱ ἀνθρωπίναι λύμαι, 5, 59, 11. λύμαι συμφυεῖς, connatæ, innatæ noxæ, pestes, *cossi et teredines in ligno*, 6, 10, 3.

Λυμαίνεσθαι; *vide* λυμαίνεσθαι.

Λυπρὰ χώρα, sterilis, 13, 9, 1.

Λύσις τοῦ πολέμου, 32, 2, 11. λύσιν ποιήσασθαι τῶν ἐνεστώτων, belli finem facere, 15, 15, 4. τῶν ἐνεστώτων κακῶν, finem malorum, 14, 9, 10. 11, 25, 8. *Et nude*, μίαν ὁρῶν λύσιν ταύτην, 1, 82, 2. λύσιν εὑρίσκεσθαι τοῦ πράγματος, 6, 38, 1. τοῦ προβλήματος, 30, 17, 5. *conf.* λύειν.

Quod sub hac voce Ernestus habet: "περὶ λύσεως τῶν φυγάδων, *videtur legendum* κτήσεως, de restituendis bonis;"—*id pertinet ad* 24, 4, 2.

Λυστίλλεσθαι περὶ τὸν χρόνον, lucri studium e tempore, *in re pecuniaria*, 32, 13, 11.—" *De reditu et fructu agrorum dixit Joseph.* 16, 9, 1." *Ern.*

Λυστιλὴς; τὸ λυστιλὲς, commodum, lucrum; μάγιστα λυστιλῆ, 4, 38, 8. μερίστης γενόμενος τῶν λυστιλῶν, 13, 8. 2.

Λυστῶν, *vide* λυττῶν.

Λυτρῶν; ἐλυτρώσατο αὐτοὺς τὸν χάραν χρημάτων οὐκ ὀλίγων, 17, 16, 1.

Λυττᾶν, λυσσᾶν, furere; 5, 11, 4. λυττῶντος θυμοῦ ἔργα, 5, 11, 4. 32, 25, 8. χαριζόμενος λυσσῶντι τῷ θυμῷ, 16, 1, 2.

Λωβᾶσθαι, vexare, *de militibus qui compilant et male tractant homines*, 4, 18, 9. λωβασάμενοι κατὰ πάσας τρόπον τὴν πόλιν, 4, 54, 2.

Λώϊον ἴσεσθαι σφίσι, melius ipsis futurum, 8, 30, 7.

Λωποδύτης, ὁ, prædo, qui viatores vel mortuos spoliat, 13, 6, 4.

Λωτὸς, ὁ, lotus, 12, 2, 1 *sqq.*

Λωτοφάγος, ὁ; αἱ τῶν Λωτοφάγων νῆσοι, 1, 39, 2. 34, 3, 12.

M.

Μαγγανεύειν πρὸς τὰς θύρας, in precibus uti blanditiis et verborum lenociis, 15, 29, 9.

Μάθημα, τὸ, *opponitur* ἀγυμνασίᾳ, 3, 31, 12.

Μαθηματικὸς; πολυπραγμονῶν τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν *vel* πολυπράγμ. παρὰ τῶν μαθ. 9, 19, 9.

Μαιμαρίζειν τινὰ, *Spicileg. lib.* 39. *num.* 4.

Μαιάριος; μαιαριωτάτη πόλις, opulentissima, (*Capua*,) 3, 91, 6.

Μαιαριστὸς, felix prædicandus, qui felix vulgo prædicatur, 10, 2, 6.

Μακεδονίζειν, Macedonum partes sequi, 20, 5, 5 *et* 13.

Μακρὰν ἀπὸ, 3, 45, 2. 5, 99, 3. *cum genit. absque* ἀπὸ, 3, 50, 8. 5, 59, 10. μακρὰν αὐτὸν (i. q. ἑαυτὸν) ἐμπειρίας διαβαλεῖ, *sed codd. omnes* ἐμπειρίᾳ, 11, 16, 6. μακρὰν ἑαυτοὺς δόντες ἐμπειρίας, 11, 16, 8. *ubi rursus* ἐμπειρίᾳ *dant libri.*

Μακρόθεν, *de tempore;* προσεῖσθαί τι καὶ φυλάττεσθαι μακρόθεν, 1, 65, 7.

Μακρολογεῖν; ἵνα πανσώμεθα μακρολογοῦντες, 8, 11, 13.

Μακρὸς; μακροὶ ὄντες ἐν πορίᾳ καὶ διπλελυμένοι, 4, 12, 11. δυσπαραβοήθητους καὶ μακροὺς αὐτοὺς (*nempe* ἑαυτοὺς) παραδιδόναι τοῖς πολεμίοις, 5, 22, 7. *cf.* 11, 16, 6.

μακραὶ τῆς ναυτίλιας, 1, 25, 7. μακρῶν πλοίων δεκαναῦς, 23, 7, 4. *quæ erant* πανταρικαὶ πλοῖα, 25, 7, 1.

Μακρῷ ἐμπορίσασθαι τὰς δυσχερείας, longo agmine, 3, 51, 2. *Conf.* μακρός.

Μάκρυνσις, ἡ, amplificatio narrationis, 15, 36, 2. *ubi temere vulgo* μάκρυνσις.

Μάκτρα, ἡ; μάκτραι καὶ πύελοι *in balneo*, 30, 20, 3.

Μαλακὸς; μαλακὰ πρόβατα, oves mellitæ, tenellæ, 9, 17, 6.

Μαλάττειν τὸ τῆς φύσεως σκληρὸν, 4, 21, 3.

Μάλιστα, 1) maxime; *ὡς ἐνδέχεται μάλιστα*, 3, 49, 1. *ἐν τοῖς μάλιστα*, 18, 16, 5. 14, 2, 9. 2) fere, circiter, admodum; *μάλιστά πως ἴσα πίπτειν*, 2, 41, 13. *et sæpius alibi.*

Μᾶλλον, 1) magis, *καὶ οὕτω δὴ μᾶλλον, alii τοιούτῳ δὴ μᾶλλον*, 3, 92, 3. *forsan τοιούτῳ debuerant. Cum negatione et seq. particula ὡς, pro ἤ; μηδενὶ καθήκειν μᾶλλον ὡς ἰδίῳ*, 7, 4, 5. *οὐδενὸς μᾶλλον προνοεῖτο ὡς τῆς αὐτοῦ σωτηρίας*, 11, 2, 9. *Hinc* 3, 11, 5. *pro οὐδενὸς μᾶλλον φροντίζειν, ὥστε μὴ λανθάνειν, corrigendum ὡς τοῦ μὴ λανθάνειν. ὅμως οὐδέποτε μᾶλλον εἰς ἀπορίαν ἦλθε*, 12, 25, 1. *potest sine mutatione intelligi*, numquam magis inopiæ consilii laboraverat; *sed aptius videtur ὅμως ὡς οὐδέποτε μᾶλλον, i. e. μᾶλλον ἢ οὐδέποτε*, magis quam umquam alias laboravit. *confer omnino Fr. gr.* 97. 2) potius, rectius ut dicam, quin, immo; *χρήσιμον ἂν εἴη, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον*, 2, 56, 2. *Sic* 2, 71, 2. 3, 31, 4. 9, 20, 6. 9, 23, 4. *Quo et referri potest, μᾶλλον δ' ὅμοιον*, sed potius, sed rectius ut dicam, 1, 55, 7. *Sed vide mox num. seq.* 3) *Nempe nonnumquam idem fere sonat μᾶλλον, ac μάλιστα, utraque notione qua accipi solet hic superlativus;* maxime, *ut ἴσχυε πλῆθος ἀνδρῶν ἀλκίμων, καὶ μᾶλλον ἱππέων*, maxime equitum, 5, 55, 8. *Et* fere, propemodum, *ut πρὸς τὴν παρεμβολὴν μᾶλλον*, 2, 16, 6. *et sic* 1, 55, 7. *μᾶλλον δ' ὅμοιον verti potest*, sed fere contiguum. *Utraque notione elliptice intelligenda est dictio, scil.* magis hoc quam alterum, magis hoc quam aliud quodvis. 4) *Post πόσῳ et ὅσῳ per ellipsin omittit solet μᾶλλον; hinc πόσῳ ῥᾴδιον, pro πόσῳ μᾶλλον ῥᾴδιον, vel πόσῳ ῥᾷον*, 12, 20, 6. *Adde* 1, 45, 9. *Sic post βούλομαι seq. ἤ*, 13, 5, 3.

Μανιάκης, ὁ, armilla; *χρυσοῦ μανιάκαι*, 2, 29, 8. 2, 31, 5.

Μανικὸς, furiosus; *μανικὴ διάθεσις*, furor, 32, 25, 6.

Μάρτυς; καὶ τούτων μάρτυρας ἐπήγοντο τοὺς περὶ τὸν Τιβέριον, 32, 5, 2. *lege ἐποιοῦντο.*

Μαρτυρεῖν τινι, testimonium exhibere pro veritate ejus quod dixit alter, sententiam alicujus confirmare, dictis alicujus fidem adstruere: *τὰ συμβάντα τότε τοῖς Ἕλλησι μεμαρτύρηκε, οὐ Δημοσθένης*, 17, 14, 12. *μαρτυρεῖ τοῖς ἡμετέροις λόγοις τὸ τέλος τοῦ πολέμου*, 18, 11, 7. *δεινὸν μᾶλλον τὸ τελευτησὸν εἰρημένον*, (*verius videtur id quod posterius dixi*) *ἐξ ὧν ἐμαρτύρησε τὰ μετ' ὀλίγον συμβάντα τοῖς Ῥοδίοις*, 28, 15, 9.

Μαρτυρία, ἡ τῶν συμβεβηκότων, 10, 9, 3.

Μαρτύριον, τὸ; μαρτυρίῳ δ' ἄν τις χρήσαιτο πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν νῦν λεγομένων, 1, 20, 13. *μαρτύριον ἱκανὸν* (*f. ἱκανοῦντο*) *τῆς ἑαυτῶν ἀποφάσεως τὸ &c.* 27, 6, 9. *εἰρήσει δ' ἐν ᾧ καὶ δύο λαφθὲν μαρτύρια*, 2, 38, 11. *ἐναργέστατα κεχρημένος μαρτυρίοις*, 21, 9, 4.

Μαστὸς. vide μαστός.

Μαστιγοῦν, virgis cædere, 1, 7, 12. 6, 37, 8.

Μαστοειδὴς λόφος, rotundus tumulus, 5, 70, 6.

Μαστὸς, ὁ, 1) mamma, 13, 7, 10. *τοὺς μαστοὺς προτείνειν*, ubera exserere, 15, 31, 13. *ubi μαστοὺς per theta alii præferunt codices. ἐκ βολαὶ μαστῶν*, 2, 56, 7. 2) tumulus, 1, 56, 6.

Ματαιοπονεῖν, 9, 2, 2. 25, 5, 11.

Μάταιος; οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων, (*fortunam pro causa citant,*) 18, 11, 5. *μάταια αἰτιᾶται ἢν καὶ ἄκρως ἔχειν τὰ δόρατα*, inutiles eis erant hastæ, 6, 25, 6.

Μάχαιρα, ἡ; *vide Ind. histor. in* Gladius.

Μαχαιροφόρος, ὁ, satelles, 39, 1, 2.

Μάχεσθαι; *μαχίμους γεάφειν αὐτοῖς*, (*pro* ἑαυτοῖς) 3, 47, 6.

Μάχιμος; *μαχιμώτεροι ἄνδρες*, 2, 22, 6.

Μεγαλάνωρ ἰσυχία, 4, 31, 6. *ex Pindaro.*

Μεγαλανχίη, 8, 23, 11. 12, 13, 10. 15, 23, 5.

Μεγαλεῖος; *πρᾶξαί τι μεγαλεῖον*, *Fr. hist.* 31. *τὸ μεγαλεῖον τῶν πράξεων*, magnitudo, insignitas rerum gestarum, 8, 3, 1.

Μεγαλεῖος τιμῶν τινα, 3, 69, 4. *μεγαλείας ἐχάρησαν*, 3, 87, 5. *ubi alii μεγάλως.*

Μεγαλεπίβολος, ad magnas res idoneus, magna spectans, 15, 37, 1.

Μεγαλόδωρος, insigniter liberalis, 10, 5, 6.

Μεγαλοεργία, ἡ, magnificentia, 31, 3, 1.

Μεγαλομερὴς ὑποδοχή, magnifica receptio, 28, 17, 1. *παρίστασις*, adparatus, comitatus, 32, 12, 3. *μεγαλομερέστατα καὶ τιχικώτατα ἔργα*, (*de statuis*) 4, 78, 5.

Μεγαλομέρεια, ἡ, *τοῦ πολιτεύματος καὶ δύναμις*, reipublicæ amplitudo, opulentia, splendor, et potentia, 1, 26, 9.

Μεγαλομερῶς ἐψηφίσαντο περὶ τῆς ἀπαντήσεως καὶ τῆς ὅλης ἀποδοχῆς τοῦ βασιλέως, magnifica decreta fecerunt, 16, 25, 3. *χρησάμενοι ταῖς παρασκευαῖς μεγαλομερῶς*, magnificos facientes adparatus, 18, 38, 4. *δόξεις ἰσίμασιν αὐτὸν μεγαλομερῶς*, 30, 3, 5. *μεγαλομερέστερον ἀπεδέξατο τὴν παρουσίαν αὐτῶν ἡ σύγκλητος*, 25, 6, 5. *ἅπαντας ἀπεδέχετο* (*fors. ἀπεδ. vel ὑπεδέχ.*) *ἡ σύγκλητος μεγαλομερέστατα*. 22, 1, 3.

Μεγαλοπρεπῶς χρήσασθαί τινι, liberaliter, magnifice aliquem excipere, 5, 70, 10.

Μεγαλορρημοσύνη, ἡ, magniloquentia, 39, 3, 1.

Μεγαλοφρονῶν, magnos sibi spiritus sumere, 35, 3, 4.

Μεγαλοφυὴς; *μεγαλοφυέστερος ἢ κατ' ἄνθρωπον*, præstantioris ingenii, 12, 23, 5.

Μεγαλοψυχία, ἡ, animi magnitudo *et sigillatim*, liberalitas, munificentia, 10, 40, 6 *sqq.* 16, 23, 7. 18, 24, 5. 32, 11, 9. 32, 12, 8. *περισείσας ἰφάμιλλος ταῖς μεγαλοψυχίαις*, 1, 64, 5.

Μεγαλόψυχος καὶ εὐεργετικὸς, 22, 21, 3. *τὸ μεγαλόψυχον καὶ παράβολον τῆς Ῥωμαίων αἱρέσεως*, 1, 20, 11. *τὸ μεγαλοψ. καὶ φιλάνθρωπον τῆς τοῦ Σκιπ. περισέσεως*, 32, 14, 9.

Μεγαλοψύχως καὶ πρέπως χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. *καὶ βασιλικῶς*, 8, 25, 5. *μεγαλοψύχως χρησάμενος τοῖς ὑποσταθμένοις*, 3, 13, 8. *μεγαλ. καὶ φιλανθρώπως*, 2, 70, 1.

Μεγάλως διαβίβλητο, 1, 52, 2. *ἤνθη*, 1, 78, 8. (*cf.* 3, 87, 5. *et supra in μεγαλείας.*) *σπουδάζειν* 4, 61, 5. *Adde μειζόνως.*

Μεγαλωστὶ ἀποδεχόμενος τὴν περαίωσιν τῶν Ἀχαιῶν, cum magnifice collaudasset voluntatem Achæorum, 28, 11, 5.

Μέγας; *Σκιπίων ὁ μέγας*, Africanus Major, 18, 18, 9. 32, 12, 1. 32, 13, 1. *μέγιστοι, Μάξιμοι*, cognomen *Fabiorum*, 3, 87, 6. *εἰς ἀπορίαν ἐνεπεσόντες μεγίστην*, 3, 102, 3. *alii μεγάλην. Cf.* 3, 59, 4. *μεγάλην . ἐπιοῦντο τὴν σπουδήν, cum articulo*, 1, 46, 2. *et μεγίστας παρέχονται τὰς χρείας*, 1, 75, 6. *sed utrobique delevi articulum cum aliis codd. ἐν οἷς δὲ καὶ μέγιστα συμβαίνει, mutilus locus*, 11, 16, 9.

Μέδιμνος, ὁ, Σικελικὸς, 2, 15, 1. 9, 44, 3. Ἀττικὸς, 6, 39, 13. *σίτου δέκα μυριάδας μεδίμνων*, 28, 2, 5.

Μεθέρμοσις, ἡ, *δυνατῶν*, mutatio dominorum, 18, 28, 6.

Μεθερμηνίσεσθαι; *ἃ μεθερμηνεύμενον ἐπιλίπτους δηλεῖ*, 6, 26, 6.

Μεθιστάναι, μεταστῆσαι, τὰς ὑπάρξεις, fortunas suas alio transferre, 2, 17, 11. *τὴν ἀπάντων δυναστείαν εἰς*

ἐαυτὸν μετατιθέναι, in se transferre, 22, 21, 1. *τὶ εἴς τι*, mutare aliquid in aliud, 2, 41, 5. 2, 47, 8. 6, 8, 5.

μετατιθέναι, alio se transferre; excedere *concione*, 4, 34, 8. *e concilio*, 4, 23, 7. *εἰς Μίλητον*, Miletum commigrare, 31, 21, 3.

In med. *μετατίθεσθαι τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν πύλων*, præsidia deducere, 18, 27, 4.

In passiv. *μεθίστασθαι*, (*i. q.* *μετατιθέναι*) *πρός τινα τόπον*, aliquo se recipere, 2, 68, 4. 5, 40, 5. *ἐκ τοῦ ζῆν*, migrare e vita, 32, 21, 3. *Conf.* *μετάστασις*. *μεθίστασθαι*, mutari, 6, 9, 10.

Μεθοδεύεσθαι, in dicendo uti artificiis ad fallendos auditores, 38, 4, 10.

Μεθοδικὸς; *μεθοδικὸν καὶ ἑστῶτα λόγον οὐκ ἔχει τοῦτο*, non habet hoc certam firmamque rationem, 9, 12, 6. *μεθοδικὴς τρόπος*, via ac ratio *addiscendi artem imperatoriam* per artis præcepta, 11, 8, 2. *μεθοδικὴ ἐμπειρία*, 1, 84, 6. 9, 14, 1. *μεθοδ. ἐπιστήμη*, 10, 47, 12.

Μεθοδικῶς χειρίζειν τι, 9, 2, 5. 5, 98, 10. *Fr. gr.* 92.

Μεθύσκεσθαι, vino, ebrietati indulgere, 4, 57, 3.

Μειζόνως, *ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν*, magnificentius quam pro rei veritate, 3, 103, 1. *μειζόνως βουλεύεσθαι περὶ τῶν ὑπαρχόντων*, majora consilia capere, 3, 86, 7.

Μειοῦν ἢ αὔξειν, 9, 20, 3.

Μειράκιον, adolescens; *sic* 2, 68, 2. *vocatur Philopœmen, et κομιδῇ νέος*, 2, 67, 5. *cum esset juvenis triginta annorum.*

Μείωσις, *ἡ*, *τοῦ ποταμοῦ*, 9, 43, 5.

Μειρακιώδης ἀτοπία, 10, 33, 6. *de* juvenili levitate.

Μειρακιωδῶς, juveniliter, 11, 14, 7.

Μελανείμων, atratus, 2, 16, 13.

Μελασίαι καὶ σηπεδόνες, 1, 81, 7.— "*sunt* nigræ maculæ in pustulis et ulceribus, *periculum ultimum denunciantes. Hippocrates vocat μελάσματα.*" *Ern.*

Μελέτη, *ἡ*; *ἀνάπαυσις καὶ μελέτη* (*τῶν πληρωμάτων*,) tentatio et exercitatio remigum, 1, 59, 12. *αἱ μελέται τῶν ὅπλων*, exercitationes in armis, 10, 20, 4. *μελέται καὶ γυμνασίαι*, 10, 20, 6.

Μέλλειν; *μὴ μέλλειν*, 1, 12, 1. (*ubi perperam vulgo μένειν.*) 1, 45, 4. 15, 5, 1. *Imperf.* *ἤμελλον*, 1, 26, 5. *βαρύτατος πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ τοῦ μέλλειν* (*alii τοῦ μέλλοντος*) *γίγνεται χρόνος*. 3, 112, 5. *εἴ τις αὐτοὺς εἰς δικαιοδοσίας περικαλοῖτο περὶ τῶν γιγνόντων, ἢ καὶ τὰ Δία τῶν μελλόντων*, 4, 16, 4. *conf.* *δικαιοδοσία*.

Μέμφεσθαι τῇ τύχῃ, incusare fortunam, 16, 32, 5.

Μεμψιμοιρεῖν τινι ἐπὶ τούτῳ, conqueri de aliquo quod &c. 18, 31, 7. 23, 13, 8. *μεμψιμοιρητέον* (*αὐτοῖς*) *ὅτι* &c. reprehendendi sunt quod &c. 4, 60, 9.

Μὲν. *Post μὲν, pro τε, quod dabant codices, recte δὲ posuit primus editor*, 1, 40, 13. *Particula μὲν nonnumquam temere omissa est a librariis ea occasione de qua monui ad* 29, 11, 8. *et ad* 5, 30, 1. *μὲν pro μὴν scribendum putavi* 1, 80, 8.

Μένειν, subsistere; *κατὰ πορείαν ἔμενε*, substitit in itinere, 4, 69, 3. *πρός τινα λόφον ἔμενε*, ad collem aliquem substitit, 1, 74, 6. 1, 78, 3. 2, 25, 9. sustinere; *ἐν ὅπλοις οὐ μένειν τὸ δεινὸν*, 4, 8, 4. *ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν δεινῶν*, 6, 6, 8. *τὴν ὁρμὴν μένειν*, *ex vett. codd. lectione*, 1, 74, 5. *μένειν παρ' αὐτὸν*, sui compotem manere, 11, 14, 3. *μένειν ἐπὶ τούτῳ*, intra hoc subsistere, hoc contentum esse, 5, 104, 3. *μένειν*, habitare, 30, 4, 10. *ubi*

distinguuntur οἱ ἐπιβεβωτες et οἱ ἐπὶ μένοντες, 34, 9, 9.

μὴ μᾶλλον, olim 1, 21, 1. *pro μὴ μᾶλλων.*

Μερίζειν; *μερίσαντες αὐτῶν τινας ἐξαπέστειλαν*, partem sui exercitus miserunt, 2, 5, 6. *κατὰ συμμαχίας μερίζουσιν αὐτοὺς*, i. q. *ἀποκληρίζουσι*, manipulatim partiuntur eos, *scil. ad negotium aliquod mittendos*, 10, 16, 2. (*cf. ἀποκληρίζειν.*) *μερίζειν τὴν βασιλείαν*, partiri regnum, 31, 18, 1. *sed mox ibid. vs. 3. μερίσαι τὴν Κύπρον αὐτῷ*, in parte tribuere, adjudicare ipsi Cyprum. *τὰς ὠφελείας ἐτέροις μᾶλλον ἢ μερίζειν*, emolumenta aliis potius quam vobis tribui, 11, 28, 9.

μερίζεσθαι, *in pass.* in partes, in factiones scindi, *ἐμερίσθησαν οἱ μὲν πρὸς Ἀχαιόβαζον, οἱ δὲ πρὸς τὸν Λαοδ.* 8, 23, 9. *μερίζεσθαι εἰς διάφορα*, se ipsum velut in plures partes partiri, diversis rebus simul velle vacare, *Fragm. anonym. apud Suid. in* Ἀπληρίμωσεν. *quod Polybio tribuit Casaub. cum Ursino.*

Μερὶς, ἡ, i. q. τὸ μέρος; *ἀρχηγὸν καὶ μεγίστην μερίδα νομιστέον τοῦτο*, 1, 81, 10. *μεγάλην μερίδα ἴσχει τοῦτο πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, μεγίστην δ' ἐν τοῖς πολεμικοῖς*, magnam vim hoc habet, 10, 43, 2. *ἡμῶν μερίδα τῷ παραδόξῳ*. 2, 4, 5. *τούτῳ τρίτην ἐν τούτοις ἡμῶν μερίδα*, 5, 108, 6. *μεγάλην μερίδα θετέον τῷ πρωτεῖσαι*, 8, 12, 8. *διδομένης καὶ τούτῳ μερίδος ἐκατὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ*, 6, 10, 8. 6, 14, 1. *ἡ τῶν ἐλαττουμένων μερὶς*, pars inferior, 6, 10, 10. *εἰς ταύτην ἀποβλέπων τὴν μερίδα*, 6, 12, 9. *καὶ περιπίτνειν πολλάκις εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος περιποιοῦσαν μερίδα*, 3, 4, 5.

Μερισμὸς, ὁ, partitio; *regni, regionis*, 31, 18, 1. 9, 34, 7. *exercitus*, 2, 5, 7. 3, 108, 8. *prædæ*, 4, 16, 10. *fluvii, per canales*, 9, 43, 5.

Μερίτης, ὁ, particeps, qui partem capit, qui partitur aliquid cum aliquo; *τινὶ τινὸς*, 8, 31, 6. 4, 3, 11. 13, 8, 2. *μερίτην ποιεῖσθαι* (*alii vulgo ποιεῖν*) *τινὰ τινὸς*, 4, 29, 6.

Μέρος, τὸ; *διῃρημένα τὰ μέρη*, 1, 4, 7. *μεδίμνου δύο μέρη*, duæ partes de tribus, dodrans, 6, 39, 13. *ἄλθομεν ἐπὶ τί μέρος*, usque quo devenimus? 15, 8, 6. *τοῦτο τὸ μέρος*, hoc, hæc res, 1, 20, 8 *et* 10. 2, 37, 10. *&c.* *πρὸς ἓν μέρος πλίνειν*, 1, 4, 1. *πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφιλοτιμήθην*, 1, 4, 2. *ἐπὶ τοῦτο μέρος ἐρεῖσαι*, 1, 16, 5. *εἰς τοῦτο τὸ μέρος μεγάλην αὐτοῖς παρέχεσθαι χρείαν*, 1, 16, 8. *τό γε κατ' ἐκείνους μέρος*, saltim quod ad illos attinet, 5, 11, 8. *τὸ μέρος, scil. πρεπῶδες vel ἁρμόζον*, idonea pars *equitatus, vel* illa pars quæ solet comitari *jaculatores*, 3, 86, 5. *Sic ἑκατέρῳ δίδοται τὸ μέρος τῶν συμμάχων*, utrique (*consuli*) datur sua pars sociorum, 6, 26, 3.

Nomen μέρος per ellipsin intelligendum in dictionibus hujusmodi: ἀποκληρίζονται τῶν στρατιωτῶν, 10, 16, 2. *ἀποτεμόμενοι τῆς χώρας αὐτῶν*, 23, 15, 1. *Adde* 2, 34, 6. *Quod κατὰ πολλὰ, omisso nomine μέρη, legitur in Obsopœi edit.* 1, 61, 6. *id invitis libris factum est.*

ἀνὰ μέρος, alternatim, alternis vicibus, in suam quamque vicem, 3, 55, 8. 5, 63, 10. 6, 33, 12. 6, 34, 3. *Eodem modo, ἀνὰ μέρος ἄδειν ἀλλήλαις προστάττοντες*, 4, 20, 10. *recte Casaubonus reddidit*, sua quemque vice canere alius alii imperant; *ubi nescio quid sequens Ernestus, ἀνὰ μέρος* pro virili *interpretatur.*

ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους, in utraque parte, ab utraque parte, 1, 26, 15. 1, 42, 8. *κατατετρωσκομένους ἐκ θατέρου μέρους*, 1, 11, 8. &c.

ἐπὶ μέρος, vel ἐπὶ μέρους, i. q.

κατὰ μέρος, particulatim; ἐπὶ μέρος συντάξις, historiæ particulares, 3, 32, 10. οἱ τὰς ἐπὶ μέρους γράφοντες πράξεις, particularium historiarum scriptores, 7, 7, 6.

κατὰ μέρος; 1) *rariori usu*, per vices, alternis vicibus, 3, 103, 7. 2) *vulgato usu*, particulatim, ex parte, &c. οἱ κατὰ μέρος πόλεμοι, singula bella per se spectata, 1, 4, 3. οἱ κατὰ μέρος γράφοντες τὰς ἱστορίας, (*i. q.* ἐπὶ μέρους) qui particulatim scribunt historias, historiarum particularium scriptores, 1, 4, 6. 3, 32, 3. τὰ κατὰ μέρος πράγματα (*a quibus distinguuntur* τὰ καθόλου, 1, 16, 11.) *vertunt* res privatas, *cum rectius fuisset* res singulas, res particulares. (*conf.* καθόλου.) τὰ κατὰ μέρος τῶν συνθηκῶν, singulæ conditiones fœderis, 22, 15, 2. *sic nude* τὰ κατὰ μέρος, 5, 103, 8. τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδοῦναι, 1, 56, 11. 3, 37, 11. (*vide* λόγος, sermo.) *idem valet ac* ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν πράξεων, 1, 13, 6. τὰ κατὰ μέρος διασαφῶν περί τινος, 3, 19, 11. *et* ὑπέρ τινος, 3, 28, 4. 4, 66, 10. *A quibus dictionibus differt hæc,* κατὰ μέρος (*absque articulo* τὰ) ὑπῶν περί τινος, *quod sonat* ex parte, aliquatenus, nonnihil dicere de re, *vide* 2, 40, 6. 3, 32, 3. *Quod vero in* 3, 32, 3. *dixi,* κατὰ μέρος ὑπῶν *nonnumquam tamen idem etiam valere ac* τὰ κατὰ μέρος, *indictum velim. Nam* 10, 27, 7. τὸ λόγον κατὰ μέρος *non est cum Casaubono vertendum,* cuncta sigillatim exsequi, *sed* ex parte solum verba facere, nonnulla tantum attingere: *nempe hoc ibi dicit Polybius,* de regia quæ est Ecbatanis (*quoniam non erat hic locus copiose et ex professo verba de ea faciendi*) dubitare se, nonnulla ne ex his, quæ de ea narrantur mirabilia, commemorare debeat, an prorsus de ea tacere. *Tum vero* 11, 3, 5. (*de quo loco in eadem* 3, 32, 3. *dixi*) *recte utique articulus* τὰ *cum Reiskio adjectus a nobis videri debebit,* τὰ κατὰ μέρος, *scil.* τοῦ γεγονότος, *sunt* circumstantiæ particulares, *ut vulgo loqui solemus, id est,* singulæ partes, singula rei momenta. οἱ κατὰ μέρος ἡγεμόνες, 6, 22, 3. *et alibi passim, sunt* duces particulares, minores duces in exercitu, singulorum ordinum ductores. πάντα κατὰ μέρος ἴσως καὶ πρεπόντως συνετάττοντο, omnia pro sua quodque parte æquabiliter et apte erant ordinata, 6, 11, 6. τῆς Σπάρτης καθόλου μὲν ταπεινὴν ἐν τόποις ἱππάσιμοις, κατὰ μέρος δὲ πρᾳοχώρους ἐν αὐτῇ διαφόρους εὐυδάλους καὶ βουνώδεις τόπους, universe quidem spectata in planitie sita est, ex parte vero, (*vel*, attamen singulas partes si spectes) continet in se nonnullos tumulos, 5, 22, 1.

πρὸς μέρος; ἥτις ἐστὶν, ἃς πρὸς μέρος θεωρουμένη, πλείστη καὶ καλλίστη χώρα τῆς Λακωνικῆς, 4, 19, 7. ἡ Μηδία διαφέρει καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν εἰς ὕψος ἀνάτασιν πάντων τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπων, ἃς πρὸς μέρος θεωρουμένη, 5, 44, 8. *Quibus locis quænam potissimum vis insit illi dictioni,* ἃς πρὸς μέρος θεωρουμένη, *fateor necdum satis mihi liquere.*

Μισάγκυλον, τὸ, hasta amentata, 23, 1, 9.—"*ab* ἄγκυλος, *quod* amentum *interpretantur Pollux et alii Grammatici; unde* ἐναγκυλοῦσθαι, amentum addere, *dixit Xenophon Exp. Cyr. IV. p.* 283. *ubi vide Hutch.*" *Ern.*

Μισιτεύειν τὴν διάλυσιν, 11, 34, 3.

Μισίτης, ὁ, 28, 15, 8.

Μισθοφορά, ἡ, 1, 56, 5. 2, 14, 6. 2, 16, 2. 4, 63, 6. 4, 70, 3. Cum genit. τὴν μισθοφορὰν αὐτῆς (τῆς Πελοποννήσου.) παραφυλάττειν, 4, 6, 6. ἐκβαλεῖν εἰς τὴν μισθοφορὰν τὴν (*vel* τῆς) Αἰτωλίας, 4, 61, 3.

Μεσόγαιος, ὁ καὶ ἡ; μεσόγαιοι τόποι, 5, 5, 13. *μεσόγαιοι πόλεις*, 2, 5, 2. 1, 20, 6.

ἡ μεσόγαιος, sc. χώρα, (*i. q. ἡ μεσόγαια*) 1, 52, 8. 2, 16, 2. 3, 47, 1. 3, 76, 3. *et vs.* 7. 3, 91, 5. 4, 70, 3. 5, 24, 3.

Μεσόκοιλος, in medio humilis et depressus, 10, 10, 7.

Μεταλαβεῖν, interfari, interpellare; *μεταλαβόντος ὁ Μάρκος ἤρετο*, 16, 34, 5. 20, 10, 6. *μεταλαβόντας τὸν Παρμενίωνα, φησὶ*, 18, 34, 3. *μεταλαβόντες ἐκωλύθησαν* (*τοῦ ποιεῖσθαι πλείονς λόγους,*) 20, 9, 3.

Μεσοπύργιον, τὸ, muri spatium quantum inter duas turres interest, 9, 41, 1.

Μέσος; ἐν μέσῃ παμφύλῃ τῇ Καρχηδονίων καὶ Συρακ. ἐπαρχίᾳ, pro ἐν μέσῃ vel ἀνὰ μέσον τῆς ἐπαρχίας, 1, 15; 10. *ἀνὰ μέσον Ὄξου καὶ Ταυρίδος*, 10, 48, 1. *ἡ ἀνὰ μέσον κυμένη ἐρημία*, 5, 55, 7.

Μετὰ χαρᾶς suspicatus erat Reisk. pro μεγίστης χαρᾶς, 11, 33, 7.

Μετὰ præpos. Cum genit. μετὰ τοῦ Φιλίππου γνώμης, de Philippi sententia, 3, 19, 11. *cf. γνώμη. μετὰ Ταυρίωνος*, adjutore Taurione, 8, 14, 2. *μετὰ τῆς τῶν θεῶν προνοίας*, adspirante deorum providentia, volentibus diis, 25, 1, 10. *ἄνοια μετὰ κακίας*, dementia cum pravitate conjuncta, 4, 27, 7. *δυνάμενοι μετὰ τοῦ δικαίου καὶ καθήκοντος πράττειν τὴν εἰρήνην*, justa et honesta ratione, 4, 74, 3. *τοὺς μισθοφόρους ἤθροιζε μετὰ κηρύγματος*, præconio, per præconem, 1, 49, 9. *δίδυμοι μεθ' ἑκατέρας*, 2, 6, 1. *ubi male vulgo καθ' ἑκατ. Pro μετὰ τὴν κριθοφαγίαν*, 6, 38, 4. *μετὰ τῆς κριθοφαγίας scripsi.*

Cum accus. μεθ' ἡμέραν, vide in ἡμέρα. Pro corrupto, Φιλίππῳ καὶ μετ' Ἀλεξάνδρου συμβιώσαντες, 8, 12, 10. *καὶ μετ' αὐτὸν Ἀλεξάνδρῳ scripsi.*

Μεταβαίνειν, loco discedere, 21, 10, 12. *i. q. μεταβάλλειν τὴν χώραν, ibid. vs.* 13. *Cf. μεταβιβάζειν.*

Μεταβάλλειν, mutare; *μετέβαλε τὴν ὑπόθεσιν*, mutavit argumentum, 8, 13, 7. *ibid. vs.* 8. *μεταλαβὼν τὴν ὑπόθ.* idem fere significat ac *μεταβαλὼν* vel *ἄλλην λαβὼν*. Vide ad 1, 61, 3. et iv. 74, 1. *μεταβάλλειν τὴν χώραν*, mutare locum, loco se movere, alio discedere, 21, 10, 13. *i. q. μεταβαίνειν vs.* 12. *Temere pro μεταλαβεῖν Casaubonus μεταβάλλειν invexerat*, 4, 74, 1.

Neutraliter, μεταβάλλειν, mutari; *μεταβάλλει καὶ μεθίστανται τὰ κατὰ τὰς πολιτείας*, 6, 9, 10. *ἅμα τῷ τὴν ὥραν μεταβάλλειν*, statim ut anni tempus mutatum est, *scil. adpetente vere post hiemem*, 3, 78, 6. *An et μεταβάλλειν nude in activo positum*, discedere, terga vertere *significat? et an μεταβάλλει legendum pro διαβαλεῖ*, 11, 16, 6? *Id equidem non urgeam.*

In medio; μεταβάλλεσθαι, μεταβαλέσθαι, convertere se, retro se convertere; *de classe*, 1, 27, 10. *de exercitu*, 5, 19, 6. *πρός τινα*, transire, deficere ad aliquem, 5, 47, 3. 5, 54, 1. 9, 26, 9. 18, 9, 10. *πρὸς τὰς τινὸς ἐλπίδας*, 5, 51, 11.

Μεταβιβάζειν, alio transferre; *τὸν πόλεμον εἰς Λιβύην*, 1, 41, 4. *milites*, 1, 58. 1. *τὴν διάγνοιαν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους*, 3, 3, 1.

Μεταβολή, ἡ, mutatio, conversio; *τῶν πραγμάτων*, 30, 8, 6. *πόλεων*, 11, 19, 2. *εἰς τοὐναντίον*, 6, 3. 1. 6, 5. 1. *εἰς τοὔμπαλιν*, 7, 12, 1. *ἐπὶ τὸ χεῖρον*, 18, 16, 6. *ἡ πρὸς Ῥωμαίους μεταβολή*, defectio ad Romanos, 9, 26, 2. 10, 34, 2. *πάντα ἦν εἰπεῖν μεταβολῆς*, omnia ad defectionem spectabant, 14, 9, 5. *In tacticis motibus, μεταβολὴ est* duplex *κλίσις*, *s.* conversio in partem oppositam, 10, 21, 2. *ἡ εἰς τοὔπισθεν μεταβολή*, 18, 13, 4. *Equites Hispani et*

Galli pugnare solebant ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, avertendo se et mox revertendo, 3, 115, 3.

ἐκ μεταβολῆς; *de exercitu, sive in pugna, sive in itinere;* facta conversione, converso agmine, 1, 19, 4. 1, 57, 8. 1, 76, 7. 3, 69, 13. 4, 10, 5. 5, 14, 4. 18, 5, 6. 18, 6, 8. *&c.* de *navium* conversione, 1, 50, 3. 1, 51, 6. converso equo, 11, 18, 4. *de vento in contrarium verso,* 1, 61, 7. *de animorum mutatione;* ἐκ μεταβολῆς ὑποπτῆς διέκειντο, mutatis animis, rursus, vicissim, 5, 50, 7. *de re quacumque in contrarium mutata;* vicissim, vice versa, 4, 46, 4. 11, 14, 4. 8, 35, 5. 11, 14, 4. 18, 5, 3.

Pro ἐκ καταβολῆς, *quod apud Suidam vulgo legitur, Fragm. gramm.* 83 *et* 84. ἐκ μεταβολῆς *scribendum putavi;* 1, 36, 8.

Μετάγειν, transferre; μεταγαγεῖν τὴν ἐκκλησίαν (ἐξ Αἴγιον) εἰς Σικυῶνα, 5, 1, 9. translocare; μεταγαγεῖν τοὺς ἄνδρας μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν εἰς Ἡμαθίαν, 24, 8, 4.

Μεταδιδόναι; μεταδοῦναι τοῖς φίλοις ὑπὲρ τῶν πρωτεπιτεταγότων, communicare, deliberare cum amicis, 29, 11, 4. περί τινος, 39, 2, 1.

Μετάθεσις, mutatio; transitio ad alias partes, 3, 99, 7. *sic* ἡ μετάθεσις πρός τινα, 5, 86, 8. ἡ ἐπὶ τὸ βέλτιον μετάθεσις, (*i. q.* διόρθωσις) reductio in meliorem viam, profectus ad meliora, formatio ingenii et morum, 1, 35, 7. ἡ μεταθ. τῶν ἡμαρτημένων, correctio peccatorum, *vel* erratorum, 5, 11, 5. 16, 20, 7. αἱ ἀλλαγαὶ καὶ μεταθέσεις (*scil.* τῶν ἐμπορευμάτων) permutatio et venditio *mercium,* 10, 1, 8. ἐκ μεταθέσεως, mutata sententia, *vel saltem* mutata oratione, 30, 18, 2.

Μετάθετος, ἡ τύχη, mutabilis, inconstans, 15, 6, 8.

Μεταπαιδοπλίζειν τοὺς Λίβυας εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν τρόπον, 3, 87, 3.

Μεταπαλεῖν τινὰ ἀπό τινος, avocare, revocare, abstrahere aliquem a re, 14, 1, 3. 30, 2, 4.

Μεταφορίζειν ταῦτα εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, transferre, transportare *statuas Syracusis Romam,* 9, 10, 2. τὰ ἐκ Μακεδονίας μεταφορισθέντα εἰς τὴν Ῥώμην χορήγια, 32, 11, 7. εἰκόνες μεταφορισθεῖσαι *&c.* 40, 8, 10.

Μεταλαμβάνειν, μεταλαβεῖν, mutare, permutare aliud cum alio, sumere *vel* accipere aliquid post alium, post aliud, in locum alterius; μεταλαμβ. τὰς ἐσθῆτας, mutare vestes, 3, 78, 3. τὰ ἤθη, 6, 25, 11. τὰς ἀγωγὰς τῶν βίων, 4, 74, 1. (*ubi temere Casaub.* μεταβαλεῖν *pro* μεταλαβεῖν *posuerat.*) τὴν ὑπόθεσιν, 8, 13, 3.

μεταλαμβ. τὶ παρά τινος, 6, 6, 12. 18, 28, 6. μεταλαμβ. τὴν προσηγορίαν, accipere *ab Achæis* nomen *Achæorum,* participare, 2, 38, 4. τὴν ἀρχὴν, τὴν στρατηγίαν, succedere in regnum, in præturam, adire regnum, præturam, *post fratrem, post patrem,* 5, 40, 6. 4, 37, 7. παρὰ μίαν μεταλαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν, 3, 110, 4. τὴν οὐρανίαν ἀντὶ τῆς πρωτοκρείας μεταλαμβάνουσι, 6, 40, 8. πᾶν σχῆμα μεταλαμβάνειν, 6, 40, 3. 9, 20, 2. μετέλαβον τὴν Ἑλληνικὴν κατασκευὴν τῶν ὅπλων, adsciverunt, græcanicam rationem cum sua mutarunt, 6, 25, 8. *Fr. gr.* 14. μεταλαμβ. τὰς δυναστείας, aliorum imperia in se transferre, 9, 10, 13. μεταλαβὼν τὴν τῶν Καρχηδ. στρατοπεδείαν, Pœnorum castra relictis suis occupans, 10, 40, 11. μεταλαβόντες καιρὸν ἀρμόττοντα, ubi deinde commodius tempus locumque erimus nacti, 2, 16, 15. 5, 98, 11. τόπον βουλόμενος εὐφυᾶ ἑστιεῖν μεταλαβεῖν, 5, 80, 6.

μεταλαβεῖν τὸν λόγον, τοὺς λόγους, suscipere sermonem, suscipere loquendi vices, *prendre la parole,* 17, 2, 2. 29, 9, 1. *Et nude* μεταλαβεῖν, *eadem notione.* susci-

pere sermonem, respondere, 10, 38. 1. 18, 37, 5. 20, 10, 3.

Neutraliter, absque accusativo, ἅμα τῷ μεταλαβεῖν τὸ τῆς νυκτὸς, succedente, vices suas capiente nocte, 15, 30, 2.

An μεταληφθῆναι *legendum pro* κατάληφθῆναι, 1, 61, 3?

Μετάληψις, ἡ, τῆς ἀρχῆς, successio in regnum, 31, 21, 3. τοῦ σχήματος, mutatio figuræ, 9, 20, 2.

ἐκ μεταλήψεως; παραγγέλλοντες ἐκ μεταλήψεως τοῖς ξίφεσι χρῆσθαι, permutatione *sc. armorum* facta, sumto post *hastam* gladio, 2, 33, 4. ἡ ἐκ μεταλήψεως τοῦ σαυροτῆρος χρεία, cuspidis usus inversa hasta, 6, 25, 9.

Μίτταλον, τὸ, cuniculus, 22, 11, 15. τὰ μίτταλα, 16, 2, 3. 16, 11, 2 *sqq.* 16, 30, 6.

Μεταλλαγὴ, ἡ, abitus, discessus, 4, 21, 9.

Μεταλλάττειν; μετήλλαξε τὸν βίον, 2, 70, 6. 2, 71, 3. 4, 87, 6. *Et nude* μεταλλάττειν, obire, 1, 43, 4. 2, 71, 4. 4, 1, 9. μεταλλάξας, post obitum, 5, 9, 10.

Μεταμέλεια; αὖθις ἤγνωσαν ἐκ μεταμελείας ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς βαλάττης, abjecto priori consilio, 1, 39, 14. 2, 53, 6.

Μεταμέλεσθαι, mutare sententiam, 25, 5, 11. 4, 50, 6.

Μεταναστάσεις, migrationes gentium, 34, 1, 3.

Μεταναστάναι εἰς ἄλλας πόλεις, 9, 26, 7. *Et nude,* μεταναστῆσαι, in alias sedes transferre, 3, 5, 5.

Μετάνοια, ἡ, mutatio consilii, pœnitentia, 4, 66, 7. resipiscentia, 18, 16, 7.

Μεταξὺ; διὰ τὰς μεταξὺ δυσχωρίας, propter interjectas locorum difficultates, 1, 86, 8. τὸ μεταξὺ διάστημα θερινῶν ἀνατολῶν καὶ μεταβολίας, 3, 37, 4. τὰ μεταξὺ τούτων, 14, 1, 9. *De tempore;* ἔτι μεταξὺ αὐτοῦ λέγοντος, 15, 23, 4. *Nude,* μεταξὺ, in medio conatu, in medio rerum cursu; τὰς τῆς Ἑλλάδος ἐπιβολὰς μεταξὺ ἀπέβαλε, 8, 13, 3. *Sic* 3, 6, 10. *ubi temere Casaub. seriem verborum interverterat.*

Μεταπίπτειν, mutari; εἰς ἄλλαλα, 6, 57, 3. εἰς ταὐναντία ταῖς γνώμαις, in contrariam sententiam concedere, 21, 5, 7. *Et sic nude,* συνυποκριθεὶς καὶ μεταπεσὼν, 5, 49, 7. *cf.* συμμεταπίπτειν, *et* μετάπτωσις.

Μετατιμωρεῖσθαι, τινὰ, punire aliquem, 1, 88, 9. τὰ ἀδικήματα, τὴν ἀσέβειαν, ulcisci, 2, 8, 10. 2, 58, 11. 5, 10, 8. 3, 24, 10.

μετατιμωρεῖσθαι τὴν ἀρχὴν, petere, ambire magistratum, 10, 4, 2 *et* 9.

Μετάπτωσις, ἡ, πρὸς Ῥωμαίους, transitio ad partes Rom. defectio ad Romanos, 3, 99, 3. animorum mutatio, 27, 1, 9.

Μεταπίπτειν τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τῆς Φιλίππου συμμαχίας πρὸς τὴν Ῥωμαίων, 17, 13, 8. 30, 6, 8. 30, 7, 2 *et* 9.

Μετάστασις, ἡ, mutatio loci, receptus in alium locum; διὰ τὸ μὴ καταλείπεσθαι τόπον εἰς ἀναχώρησιν καὶ μετάστασιν, 2, 68, 9. ἡ ἐκ τοῦ βίου μετάστ. discessus e vita, obitus, 30, 2, 5. *Et nude* ἡ μετάστ. obitus, 37, 3, 9. *Et activa notione,* submotio e vivis; ἐπιτεμεῖσθαι τὴν Ἐρμείου μετάστασιν, 5, 56, 14.

Μεταστρατοπεδεύειν, castra mutare, 3, 112, 2. 27, 8, 15.

Μετατιθέναι, mutare; τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν ἔτι μετέθηκαν, 1, 63, 2. in viam reducere; μεταθεῖναι τοὺς ἡγουμένους, 1, 67, 5. πρὸς τὸ βέλτιον μετατίθεσθαι τοὺς ἁμαρτάνοντας, 5, 12, 3. μετατιθέναι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀπό τινων ὑποκειμένων πρὸς ἑτέρας συμμαχίας, transducere, 17, 13, 5.

In med. μετατίθεσθαι τὴν ἄγνοιαν, suum errorem corrigere, 11, 25,

10. *Et absolute, per ellipsin accusativi τὴν ἄγνοιαν*, sese corrigere, in meliorem partem esse mutare; *μεταβάμενος ταῖς ἐκ τῆς τύχης ἐλαττώμασιν*, 18, 16, 7. *nisi μεταβάμενος in passivo est legendum; quod tamen minime necessarium; nam eodem modo μεταβάμενος absolute positum*, 27, 1, 9. *est* sententiam mutavit. *Et μεταβάσθαι (in medio, non passivo,) πρὸς τὴν Ῥωμαίων αἵρεσιν*, ad Romanorum partes transire, 26, 2, 6. *Eadem sententia, μετεστάθησαν πρὸς τοὺς Καρχηδ.* 3, 111, 8.

Μεταφέρειν, transferre, 9, 10, 4. 12, 25, 3. 32, 8, 3.

Μεταχειρίζεσθαι, administrare post alium, *vel* aliud post aliud; *ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ πραγματόδημα μεταχειριζόμενος*, 15, 24, 1. *βασιλῆς ἐκ βασιλέων μεταχειριζόμενοι*, qui reges alios post alios tractaverant, quasi manu duxerant, gubernaverant, 15, 34, 4. *Τλημόλαος ὁ τὰ τῆς βασιλείας πράγματα μεταχειριζόμενος, scil. μετὰ Ἀγαθοκλέα*, 16, 21, 1.

Μετεῖναι; *μέτεστι τοῦ καὶ λογισμοῦ*, 6, 6, 4.

Μετέρχεσθαι; 1) ex alio loco in alium se conferre; *μετῆλθε πάλιν εἰς τὰς Θήβας*, 5, 27, 2. *μετελθεῖν εἰς γείτονα*, 27, 14, 5. (*intellige, vel adde, πάλιν aut εἰκῆ*) 2) ulcisci, punire; *τὸν φόνον*, 4, 48, 9. *τὰς ἀδικίας*, 6, 4, 9. *τινὰ καὶ ἀμύνασθαι*, 23, 14, 8.

Μετέχειν, τινι τῶν πανδήμων, 3, 16, 3. *τῆς αὐτῆς πολιτείας*, 2, 2, 6. 2, 44, 4. *τοῦ συνεδρίου*, 4, 23, 7. *τῆς ἀποστάσεως*, 1, 70, 9. *πολιτείας μετέχειν γνώμης*, 7, 5, 5.

Μετεωρεῖν; *vide* 26, 5, 4.

Μετεωρίζειν, *proprie* efferre, in altum tollere; *unde ad alia (sicut nomen μετεώρους) vario modo transfertur, denotatque* superbia efferre, inflare, ut quis altos sibi spiritus sumat, 24, 3, 6. exspectatione et spe aliquem implere, 26, 5, 4. facere ut quis animo fluctuet, ad defectionem adlicere, 5, 70, 10.

μετεωρισθεὶς ἐπὶ τῷ γεγονότι, spiritu elatus, inflatus, 3, 70, 1. 4, 59, 4. 5, 20, 11. 30, 1, 9. spe elatus, 3, 40, 7. 33, 2, 2. *ὑπό τινος*, vana spe inflatus ab aliquo, 7, 4, 6.

Μετεωροδεμῶν, *corruptum verbum*, 26, 5, 4.

Μετέωρος; (*vide* 13, 2, 1.) 1) altus, elatus; *τὰ μετέωρα*, loca alta, elata, 5, 13, 3. *Hinc tropice*, animo, spiritu, spe elatus, inflatus, tumidus; *μετέωρος καὶ θυμοῦ πλήρης*, 3, 82, 2. *μετέωρος καὶ φιλόδοξος*, 16, 21, 2. *μειράκιον μετέωρον τῇ φύσει καὶ πάσης πανηρίας ἄπλαστον*, 27, 30, 6. *μετέωρος ἐγενήθη ταῖς ἐλπίσι*, 30, 1, 4. 31, 8, 12. 2) in mari natans, in alto stans cum navi, 34, 3, 7. 17, 1, 7. *Hinc μετέωρος ταῖς διανοίαις*, fluctuans animo, dubia fide, 3, 107, 6. animo suspensus, dubius, anxius, inter spem et metum fluctuans, 5, 18, 5. 8, 22, 8. 24, 10, 11. exspectatione suspensus, 11, 27, 6. 3) *μετέωρος cum infinit. vel cum πρὸς, ἐπὶ, aut εἰς τί*, cupidus, *scil.* qui spem suam aliquo dirigit et spe incitatur; *vel* qui *veluti* in altum se erigit et e sublimi cupide prospicit; *ἕτοιμος ἦν καὶ μετέωρος στρατεύειν*, 5, 42, 9. *εὐθαρσὴς καὶ μετέωρος ἦν πρὸς τὰς ὑπογεγραμμένας ἐλπίδας*, 5, 62, 1. *μετέωρος ἦν ταῖς ἐπιβολαῖς ἐπὶ τὸν κατὰ τῶν Αἰτωλῶν πόλεμον*, 5, 101, 2. *σπεύδοντας καὶ μετεώρους ὄντας εἰς τὸν πολεμικὸν*, 3, 78, 5. *πάλαι μετέωρος ἦν εἰς τὴν τῆς Ὀλυμπίας βίαν*, 30, 15, 2. *μετέωρος ἦν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν*, 13, 2, 1.

Μετεῶν πάντα ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις, 2, 47, 5. *ταῖς ἰδίαις ἐργασίαις καὶ φιλοτιμίαις*, 12, 14, 5. *πάντα μετεῶν πρὸς τὸ τῆς ἰδίας πατρίδος συμφέρον*, 17, 14, 11.

Μέτρημα, τὸ, demensum *frumenti*, 6, 88, 8. stipendium, 9, 27, 11.

Μετρητὴς, ὁ, *olnov*, metreta, amphora, 2, 15, 1.

Μέτριος; *οἱ μέτριοι τῶν ἀνθρώπων*, moderati, sanæ mentis, frugi homines, 33, 16, 10. 10, 26, 5. 16, 17, 10. 32, 21, 1. *μέτριοι, καὶ πρᾶοι καὶ φιλάνθρωποι*, 18, 20, 7. 21, 13, 6. *μετριώτατοι Ῥωμαῖοι κατὰ τὰς ἐπιτυχίας*, 27, 8, 8. *μετρίους λόγους ἐποιήσατο*, 23, 16, 7. *μετρίας ἐσθῆτας ἀναδοὺς*, 8, 21, 8. *μετρίας ἀποδοχῆς τυχὼν, ὡς παῖς*, modico adparatu, quantus conveniebat puero, exceptus, 23, 16, 5. *τὰ μέτρια καὶ ἀναγκαῖα*, quæ ad necessitatem sufficiebant, 1, 18, 11. *τὰ μέτρια τῶν ἐπιτηδείων*, 3, 77, 3. *πολιτεύματα μέτρια ταῖς τύχαις*, 1, 13, 12. *τὰ μέτρια τῶν ἀξιουμένων*, æqua postulata, 26, 1, 2.

Μετριότης, ἡ, moderatio animi, 1, 88, 3. 2, 61, 4. 5, 10, 2. 8, 14, 6.

Μετρίως, *φέρειν τι*, moderate ferre, 3, 85, 9. *μετρίως κακοπαθοῦντες*, satis laborum patientes, 3, 79, 5. *μετρίως συνήθροισται τὰ ὅλα*, satis, sufficienter, probabiliter, 1, 4, 7. (i. q. *ἱκανῶς*, *ibid.*) *μετρίως*, recte, jure, merito, 17, 14, 4. *οὐ μετρίως*, nullo jure, immerito, 9, 20, 5.—"non facile, non temere." *Ern.*

Μετωπηδὸν ποιεῖσθαι τὴν ἴφοδον, acie in frontem porrecta, explicata fronte adgredi hostem, 11, 22, 10. *ἡ μετωπηδὸν ἴφοδος*, 2, 27, 4.

Μέτωπον, τὸ, frons aciei, 3, 65, 5. 3, 113, 3. (*ubi confer J. F. Gronov. ad Liv. XXII.* 45.) *ἡ κατὰ πρόσωπον πλεῦρα*, latus anterius, i. e. frons, (i. q. τὸ πρόσωπον) 11, 23, 3. *τοὺς ἱλάρχας ἐφ' ἵνα πρὸ πάσης τῆς δυνάμεως ἐν μετώπῳ καθίστηται*, 1, 33, 6. *Pariter* frons aciei navalis; *παραγαγομένης εἰς τὸ μέτωπον*, advenientes et in frontem instructi, 1, 28, 2.

Sed ἐν μετώπῳ, significat etiam eâdem linea, eâdem fronte, *sive in ipsa fronte aciei ante omnes alios sit hæc linea, sive post alios locata. Sic, in pugna ad Raphiam Antiochus παρὰ τοὺς ἵππους ἐν μετώπῳ* (juxta equites eâdem fronte) *τοὺς Κρῆτας ἵστησι*, 5, 82, 10. *ubi equites illi post alios erant locati, ut docet vs.* 9. *Et in navali acie Romanorum*, 1, 26, 13. *post duas legiones quarum naves erant in rostri formam dispositæ, ἐπέβαλον τούτοις ἐπὶ μίας ναῦν ἐν μετώπῳ τὸ τρίτον στρατόπεδον, tertiam deinde legionem locarunt*, navibus omnibus in unam eamdemque frontem directis, *scil. non aliis post alias locatis. Ita ἐν μετώπῳ idem sonat in illis locis ac ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἰσθμίας, cf.* 12, 20, 6.

Μέχρι; *μέχρι μὲν οὖν ἦν Ἀντίγονος*, quoad vixit, 2, 43, 9. *μέχρι τινὸς ἀσφαλῶς δίηγε τὴν στρατιὰν*, aliquatenus, aliquantum viæ, et aliquantum temporis, 3, 52, 2. *μέχρι τούτων*, adhuc quidem, hactenus, 11, 1, 8. *μέχρι τούτου μνησθήσομαι (περὶ αὐτῶν,) διότι &c.* hoc solum commemorabo, 5, 33, 3. *τὰ ἀδικήματα μέχρι λόγου καὶ γραμμάτων διαφθοῦν*, nonnisi verbis et literis, non ultra, 4, 24, 4. *Conf.* ἕως.

Μὴ; *μὴ οὐ seq. particip.* nisi; *ἃς οὐχ οἷόντε καθαιρεῖσθαι μὴ οὐ πρότερον καταλύσαντα &c.* 2, 49, 5. 9, 10, 11. 9, 15, 5. *&c. ἵνα μὴ*, *pro οὐχ ἵνα*, non ut, 15, 8, 11. *μὴ—μήτε*, 2, 62, 11. *ex olim vulgata lectione; sed ex Vat. et Flor. μήτε —μήτε restitui. μήτε pro μηδὲ scripsi*, 6, 18, 3. *μή τι δὴ*, nedum, 12, 9, 6. *μηδ' ὅτι*, nedum, 14, 5, 13. *μή ποτε cum indicativo ex lect. vulg. constructum*, 30, 10, 9. *ubi subjunct. ex conjectura posui.*

Abundat μὴ *post negandi verba, veluti* οὐκ ἐξαρκοῦντας μὴ φῦναι &c. quem suum esse negant, *intellige* φάσκοντες, dicentes, non natum esse &c. 2, 55, 9.

Μηδαμόθεν, 5, 2, 8.

Μηδείς; μηδὲν ἐστι τούτων εἰς ἐμέ, hoc nil ad me pertinet, 25, 1, 7. εἰς τὸ μηδὲν κατανταῦ, ad nihilum redit, 4, 34, 2. *Pro* μηδείς *et* μηδὲν *sæpe in libris est* μηθείς *et* μηθὲν, *quæ temere ab editoribus mutata sunt, velut* 1, 78, 15. 2, 57, 10. 23, 8, 3. 24, 7, 4. &c. *Sic et* οὐθείς *et* οὐθέν.

Μῆκος, τὸ, longitudo, *veluti viarum in castris,* 6, 29, 9. *itineris,* 3, 63, 7. *sinus Ambracici;* 4, 63, 3. &c. *In Acie, est* latitudo frontis, *s.* directio ab uno latere ad alterum; *cui opponitur* τὸ βάθος, altitudo, *s.* directio a parte anteriori ad partem posteriorem; *vide* 12, 21, 2 *sq.* &c. *conf.* βάθος. *Sic in castrorum dimensione,* 6, 29, 4 *sq.*

Μὲν, *perperam vulgo, pro* μὴν, 1, 80, 8. καὶ μὲν, porro vero, 3, 29, 4. *et alias.*

οὐ μὴν ἀλλὰ, *familiaris Polybio dictio, significans,* quidquid sit, verumtamen, nihilominus, ceterum; *proprie,* sed non at; *nempe post* μὴν *per ellipsin omissum est verbum vel omissa sunt verba nonnulla, ex præcedenti oratione vel e tota sermonis connexione intelligenda; v. c.* 1, 23, 5. ξενιζόμενοι ταῖς τῶν ἐργάνων κατασκευαῖς· οὐ μὴν ἀλλὰ τιλίως κατεγινώσκοντες τῶν ἐπιτηδευμάτων, machinæ non prius visæ novitatem mirabantur turbabanturque nonnihil; at non (*intell.* nimis turbabantur, non territi sunt,) sed (nihilominus) prorsus contemserunt hostem. *Sic* 3, 16, 7. οὐ μὴν, ἀλλὰ τούτους λογιζόμενοι διαλογισμοῖς Ῥωμαῖοι, at non (*nempe,* cogitantes hoc, *quod modo dictum est,*) sed illas rationes ineuntes Romani, *quæ paulo ante dictæ sunt. Perspicua imprimis est illius ellipseos ratio ubi particula* ἀλλὰ *paululum separatur ab* οὐ μὴν, *ut in illo,* 8, 85, 9 *sq.* οὐ μετρίως οὐδὲ κατὰ σχῆμα τὴν περιπέτειαν ἤνεγκεν· οὐ μὴν ἥ γε σύγκλητος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ καθήκοντος ἦμεν λογισμοῦ, at non senatus (pariter immoderate ferebat casum,) sed nihil ille quod a sua dignitate alienum esset commisit. *Prorsus absque ellipsi planam orationem habemus,* 3, 118, 7. *ubi, postquam vs.* 5. *dixerat,* ἐν μεγάλοις φόβοις καὶ κινδύνοις ἦσαν περί τε σφῶν αὐτῶν &c. *respiciens ista, sic pergit:* οὐ μὴν ἥ γε σύγκλητος οὐδὲν ἀπέλιπεν τῶν ἐνδεχομένων, ἀλλὰ παρεκάλει μὲν τοὺς πολλοὺς &c. *Alibi particulam* ἀλλὰ, *quæ post* οὐ μὴν *necessario requiri videbatur, ex conjectura adjeci.* 24, 7, 5.

Μηνίσκος, ὁ, lunula, lunata aciei figura, 3, 115, 5. τοῦ μηνίσκου τὸ κύρτωμα πρὸς τοὺς πολεμίους ἔχοντος, 3, 115, 7.

Μηνοειδὴς; μηνοειδὲς πωῦν τὸ κύρτωμα, 3, 113, 8. ἐν μηνοειδεῖ σχήματι τεταγμένοι, 3, 115, 7.

Μηρὸς, ὁ; πολλάκις τὸν μηρὸν πατάξας, femur idemtidem percutiens, *quod fit in indignatione aut mœrore,* 39, 2, 8. *Sic* 15, 27, 11. τύπτων συνεχῶς τὸν μηρόν.

Μηχανᾶσθαι; ἐμεμηχάνητό τι τοιοῦτον, 5, 22, 6.

Μηχανὴ, ἡ; μηχανὴν πᾶσαν προσφέρεσθαι, summa ope laborare, 1, 18, 11. *Sic* 2, 2, 7. πᾶσαν βίαν προσφέροντες καὶ μηχανὴν, omnem et vim et artem adhibentes, 2, 2, 7. (*ubi minus recte Casaub.* machinas *posuit.*) ἐπιτιθέναι μηχ. artificium, astum adhibere, 29, 10, 1. *Sigillatim* αἱ μηχαναὶ *sæpe de* machinis ad oppugnandas urbes pertinentibus; μηχαναὶς προσάγειν (*non* προσφέρειν) τῇ πόλει, 1, 38, 8. 5, 4, 6. ταῖς μηχαναῖς πᾶς ἐμβάλλειν, 1, 45, 12. &c.

Μηχανήματα, τὰ, opera, machinæ oppugnatoriæ, (*ut ai μηχαναὶ*) 1, 48, 2 *et 5.*

Μηχάνησις, ἡ, στενοπώκη, machina pistoria, 1, 22, 7.

Μίασμα, τὸ; πλὴν τοῦ οἰκείου μιάσματος ἄμοιρος βασιλεία, domestici piaculi expers, 37, 3, 6.

Μογὰς; μογάδος μισθοφόρου, 4, 75, 6.

Μογγίων; μίξας τὴν ἴφεδον, *mendose dant libri* 1, 74, 5. *pro* μεῖναι.

Μικροδωρία, ἡ, tenuitas in donando, 5, 90, 5.

Μικρολαψία, ἡ, tenuitas munerum acceptorum, tenuium munerum captatio, 5, 90, 5.

Μικρολογία, ἡ, nimia diligentia in re pecuniaria, 32, 13, 16.

Μικρὸς; *et* μικρὸν *adverb.* τὴν ὑδρείαν ἀποστέγω μικρὸν ὑπὲρ, 15, 6, 2. μικροῦ, propemodum, 2, 61, 5. οὐ μικρῷ, πολλῷ δὲ γυμνότερον, 1, 64, 6. οὐκ ἐν μικρῷ προσλαμβάνεσθαι τὴν τοῦ συγγραφέως πίστιν, 3, 9, 5.

παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀπολέσαι τὰ πράγματα, 1, 43, 7. (*poterat dicere* τοῦ ἀπολέσαι, *sed et sic bene habet absque artic. cf.* 33, 1, 4. *et infra in* ὀλίγος.) οὐδὲ παρὰ μικρὸν ἦν κρεῖττον, haud paulo, *i. e.* multo erat melius, 12, 20, 7. ἡ τύχη παρὰ μικρὸν εἰς ἑκάτερα ποιεῖ μεγάλας ῥοπάς, facile, celeriter, minimæ rei interventu, 15, 6, 8. μικρὸς *et* μακρὸς *confusa a librariis*, 1, 53, 6. *et alibi.*

Μιλιοῦν; columnis miliaribus distinguere *viam*, 34, 11, 8. *cf.* 3, 39, 8. *et* 34, 12, 3.

Μίλιον, τὸ, miliare, 34, 11, 8. 34, 12, 3 *sqq.*

Μιμητὴς, ὁ, τῆς πράξεως, 1, 7, 5.

Μίμος, ὁ, 31, 4, 7.

Μιξέλληνες, hybridæ Græci, 1, 67, 7.

Μισθοδοσία, ἡ, mercedis, stipendii solutio, 1, 69, 3. 20, 6, 2.

Μισθοδοτεῖν τὴν δύναμιν, stipendia dare militibus, 5, 2, 11. 15, 18, 6. 2, 63, 2. τὴν βουλὴν τῶν Ἀχαιῶν, 23, 7, 3. μισθοδοτεῖσθαι τὰ πρωοφειλήματα τῶν ὀψωνίων, accipere residuum stipendiorum debitorum, 1, 66, 3.

Μισθοδότης, qui stipendia solvit; χορηγὸς καὶ μισθοδότης, 2, 44, 3. is apud quem quis stipendia meretur, cui militat miles, 1, 69, 2. quæstor sociorum in exercitu Rom. 6, 21, 5.

Μισθὸς, ὁ; μισθοῦ στρατεύεσθαι παρά τινι, 3, 109, 6. τὸν μισθὸν ἐπιτιθέναι τινὶ, 5, 15, 8.

Μισθοῦσθαι οἰκίαν, 13, 6, 8.

Μισθοφορεῖν παρά τινι, 1, 7, 2.

Μισθοφορικαὶ δυνάμεις, 1, 67, 4.

Μισοπονηρεῖν, improbos odisse, 9, 39, 6.

Μισοπόνηρος; τὸ μισοπόνηρον τῶν Ῥωμαίων, odium improborum, 32, 22, 6.

Μισοπονήρως χρήσασθαι τοῖς αἰτίοις, odium in malos puniendis sontibus ostendere, 31, 8, 5.

Μῖσος, τὸ; ἐν μίσει εἶναι (τινὶ,) odiosum esse alicui, 7, 3, 2.

Μίτος, ὁ; βίβλοι καθεξῆς κατὰ μίτον ἐξυφασμέναι, filo continuo, perpetua et continente rerum serie contexti libri, 3, 32, 2.

Μνᾶ, ἡ; (ἀντὶ) τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου, χρυσίου μνᾶν διδόντες, 22, 15, 8.

Μναιαῖος; μναιαῖον ὀψώνιον, stipendium unius minæ, 13, 2, 3.

Μνᾶσθαι; περὶ ὧν μνησθέντες, 3, 26, 5. *cf.* 3, 33, 2 *sq.* μάχῃ τοῦτο μνησθήσομαι (περὶ αὐτῶν,) *alii* μεμνησόμεθα, 5, 33, 3. ἐπὶ τοσοῦτον μνησθέντες, 5, 33, 5. ἐμέμνητο,— "mentionem fecit, *i. e.* retulit ad consilium." *Ern. scil.* 23, 10, 2. *ubi* ἐμέμφετο *ex conject. correxi.*

Μνήμη; μνήμην ποιήσασθαι περί τινος, disserere de re, 2, 7, 12. τὴν ἐπὶ πλεῖον μνήμην ποιεῖσθαι ὑπέρ τινος, copiosius disserere, 2, 71, 1. *et absque artic.* τὴν, 1, 20, 8. ὡς μνήμην ἄγων τι καὶ παραδοσιν τοῖς ἐπιγινομένοις, 2, 35, 5 *et* 7.

Μηρίων καὶ ἀγγείους, 13, 4, 5.
Μητραλοίαν τινι, 5, 25, 6. 11, 29, 12. 11, 30, 3. μητρ. ἐπὶ τοῖς γονεῦσι, *Fr. gr.* 93.
Μόγις, 30, 2, 4. 33, 7, 6. *cf.* μόλις.
Μοῖρα, ἡ; ἀναπλαρεῖν ἴδιαν τὴν ἑκάστοις καθήκουσαν μοῖραν ἐκ τῶν ἄλλων οἰκιστῶν, 40, 2, 5.
Μολεῖν εἰς τὴν πατρίδα, reverti in patriam, 30, 8, 5.
Μολιβδ. *vide mox in* μολυβδ.
Μόλις, segre, 11, 24, 9. tandem aliquando, 8, 26, 8. *cf.* μόγις.
Μολύβδινος *vel* μολίβδινος; μολίβδινα σημάτια, 8, 7, 9. 22, 10, 4.
Μολυβδὶς, ἡ, glans plumbea, 27, 9, 6.
Μονάρχης, *vide* μόναρχος.
Μοναρχία, ἡ. tyrannis, 2, 43, 8. 2, 44, 6. 8, 1, 7. *Adde. Ind. histor. in* Monarchia.
Μοναρχικὸς; (*i. q.* τυραννικὸς,) 6, 3, 9. μοναρχικὴ ἐξουσία, 10, 10, 9. 15, 21, 2. ἐξουσίαν ἐλάμβανε μοναρχικωτέραν, 10, 26, 2.
Μόναρχος, ὁ, (i. q. τύραννος) 11, 13, 5 *et* 8. 6, 3, 10. *coll. vs.* 9. 2, 41, 10 *et* 14. 2, 44, 3. *de Philippo rege*, 8, 10, 4 *et* 7. μόναρχος ἢ στρατηγὸς, rex aut imperator, 10, 17, 2. τῶν μοναρχῶν *in gen. plur. scribitur* 40, 3, 8. *cum circumflexo in ultima, tamquam a sing.* ὁ μονάρχης, *contra reliquum Polybii usum.*
Μονὴ, ἡ, stabilitas, duratio; μονὴν καὶ στάσιν λαμβάνειν, 4, 41, 4 *sq.*
Μόνιμος, stabilis, firmus, 2, 40, 2. 6, 23, 7. 6, 25, 9.
Μονοειδὴς καὶ ἁπλοῦς, uniformis, 6, 10, 6. τὸ μονοειδὲς uniformitas, 9, 1, 2.
Μονομαχεῖν, *absol.* 3, 62, 5 *et* 7. 6, 54, 4. πρὸς τὸν βάρβαρον, 35, 5, 1.
Μονομαχία, ἡ, 31, 4, 1. 32, 14, 5. *Fr. gr.* 27.
Μονομαχικὸς; μονομαχικὴ φιλοτιμία, 1, 45, 9.
Μόνον. *Sæpe adverbio hoc utitur Polybius, ubi ex Latini quidem sermonis analogia adjectivum desiderasses, velut* 9, 30, 9. εἰ γὰρ πρὸς μόνον Αἰτωλοὺς πολεμεῖν, *ubi tamen μόνους ex uno cod. Aug. adoptavi; adde* 4, 28, 6. 15, 29, 3. *Post negandi particulam subintelligendum adverbium* μόνον, 5, 105, 5. 6, 7, 3. 30, 10, 9.
Μονονοὺ, tantum non, pæne, propemodum, 3, 109, 2. *Sic* μονονοὺχὶ ὑπ' ὀνείματος, 5, 35, 2. *ubi alii vulgo* μονονοὺ καὶ ὑπ' ὄνου. *Item* μονονουχὶ, 3, 102, 4. *ubi tamen cod. Vat. cum suis nude* μονονοὺ *habet; rursus* μονονουχὶ *vulgo* 3, 64, 4. *pro quo, quoniam desiderabatur conjunctio,* μόνον δ' οὐχὶ *adscivi ex Vat. et Flor.*

Sed, divisis vocibus, μόνον οὐ, ne quidem; *ut,* μόνον οὐ τολμῶσι κατὰ πρόσωπον ἰδεῖν ἡμᾶς, 3, 64, 5. *Sic pro* τόπων μονονοὺ σαλπιγκτῶν διαμένων, 4, 19, 12. *fortasse* μόνον οὐ *scribendum.*
Μονόξυλον, τὸ, *sc.* πλοῖον, linter ex uno trunco fabrefactus, 3, 42, 2 *sq.* 3, 43, 3.
Μονοπωλεῖν, 34, 10, 14.
Μόνος; ἀναγκαιότατα καὶ μόνα διδάσκαλος τοῦ δύνασθαι &c. 1, 1, 2. τοῦτο ἀρχηγὸν καὶ μόνον αἴτιον γίγνεται στάσεως, 1, 66, 10.
Μονοῦν; μονώσαντες τὸν Φίλιππον, ad solitudinem redigere, *sc.* amicorum, amicis privare, 5, 16, 10. μονωθέντες, soli relicti, (*absque præsidio,*) 15, 2, 12. μεμονωμένα θηρία, 11, 1, 12. elephanti soli relicti, rectoribus nudati, ψιλὰ Ἰνδῶν, *ibid.*
Μονοχίτων, simplici tunica indutus; εἰκόνες μονοχίτωνες, 14, 11, 2.
Μόνως, 1, 4, 11. οὕτω μόνως, 4, 21, 11. *Post* μόνως ἂν *temere* οὕτως *adjecerat Casaub. cum Ursino,* 8, 34; 5.
Μόσχειος; μόσχειον δέρμα, 6, 23, 3.
Μουσικὰ, τὰ, 9, 20, 7.
Μουσικὴ, ἡ; *vide Ind. hist. in* Musica.
Μοχθηρὸς, pravus, improbus, nefa-

rius; μοχθηρὸν πρᾶγμα, 4, 76, 1. ἴδιη μοχθηρά, (*i. q.* φαῦλα,) 1, 81, 10. μαθὼν ποιῆν μοχθ. 7, 13, 4. μαθὼν αὐτῷ συνιδὼς μοχθ. 30, 7, 8. μοχθηρὰς ἐλπίδας ἔχων, parum prosperas spes, 5, 38, 8.

Μοχλὸς, ὁ, vectis portæ, 7, 16, 5. 7, 18, 2. 8, 30, 12. 8, 31, 9.

Μυδᾶν, humescere, 6, 25, 7.

Μυθογράφοι καὶ ποιηταὶ, 4, 40, 2.

Μυθώδης, fabulosus; τὰ μυθωδέστατον δοκοῦν ἀφῆσθαι, 34, 11, 20.

Μυξαβρὸς, ὁ, mugitus, 12, 25, 2.

Μυρψινὴ κάλαμος, 5, 45, 10.

Μυριὰς, ἡ; μυριάδες σίτου, scil. ἀρταβῶν vel μεδίμνων, 5, 89, 7 *sq.* 5, 1, 11. *cf.* 28, 2, 5.

Μυριοπλαθὴς; μυριοπλαθῆς ἀγγοὶ, innumerabiles, infiniti numero, 37, 3, 8.

Μύρον, τὸ, unguentum; μύρων varia *genera recensentur*, 31, 4, 1 *sq.* μύρους βαίνειν, 31, 3, 17. μύρων παράμεια, 26, 10, 13 *et* 15. *conf.* παράμειον.

Μυρτὶς, ἡ, myrti bacca, 12, 2, 3.

Μυστήριον, τὸ; θυρεία περὶ μυστηρίων, 28, 16, 4.

Μυχθίζειν, subsannare, 15, 26, 8.

Μυχὸς, ὁ, τοῦ κατὰ Ἀδρίου, intimus recessus Adriatici sinus, 2, 14, 6 *et* 11.

Μύωψ, ὁ; προσθεῖναι τοὺς μύωπας (τῷ ἵππῳ,) calcaria addere, subdere, 11, 18, 4. *Fr. gr.* 94.

N.

Ναΐδιον, τὸ, ξύλινον, ædicula lignea, *qua circumdantur imagines majorum*, 6, 53, 4.

Ναὶς, ὁ; περιστοιχίσασθαι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. αἱ φλιαὶ τῶν νεῶν, 12, 12, 2. ἀπηρμένον τοῦ νεὼ, 15, 29, 8. τοὺς ναοὺς, 16, 1, 5.

Νάρδινος; νάρδινον μύρον, 31, 4, 2.

Ναυαγία, ἡ, naufragium, 1, 38, 5. 1, 55, 5. *Perperam olim* ναυμαχίας *pro* ναυαγίας *erat editum* 1, 38, 7.

Ναυάγιον; τὰ ναυάγια, fragmenta navium, 1, 37, 2. 1, 54, 8. 16, 8, 3 *et* 9. ποιεῖσθαι τὸν ὅρμον ἐπὶ τῶν ναυαγίων, stationem habere eodem loco quo pugna navalis commissa est, 16, 8, 2.

Ναυαρχῶν παρ' Ἀττάλῳ, 16, 3, 7.

Ναυαρχὶς, ἡ, prætoria navis, 1, 51, 1. 16, 3, 3. 16, 5, 1.

Ναύαρχος, ὁ, classis præfectus, 1, 53, 7. *coll. vs.* 2. 1, 54, 2 *et* 5. 5, 43, 1. 5, 59, 1. 5, 68, 9. 16, 3, 6 *sq. Sed* 1, 21, 4. οἱ ναύαρχοι *sunt* singularum navium præfecti, *qui alias* τριήραρχοι. *Conf.* τριήραρχος.

Ναύκληρος, ὁ, dominus navis, 4, 6, 1. 31, 21, 1. 31, 22, 10.

Ναῦλον, τὸ, 31, 22, 10.

Ναυλοῦσθαι; ἐναυλώσατο ναῦν, 31, 20, 11 *sq.*

Ναυμαχῆν τοῖς ὑπεναντίοις, 14, 9, 7. (*Sic* διαναυμαχῆν, 5, 109, 2.)

Ναυμαχία *perperam olim pro* ναυαγία, 1, 38, 7.

Ναυπηγῆσθαι σκάφη, 1, 20, 9. 1, 39, 15. ἐκ τῶν δρυόχων, 1, 38, 5. *Et activa verbi forma*, τὰ δ' ἐκ καταβολῆς ἐναυπήγουν, 1, 36, 8. οἱ ἐναυπηγοῦντο *scribendum.*

Ναυπηγία, ἡ, fabricatio, structura navium, 1, 20, 10 *et* 15. ἡ τῶν Ἰλλυριῶν ναυπ. fabricandi ratio, structuræ genus quo utuntur Illyrici, 5, 109, 3. *quod* τὴν κατασκευὴν τῆς ναυπηγίας *dicit* 1, 47, 5. *Adde* 1, 61, 3.

Ναυπηγήσιμος; ναυπηγήσιμα ξύλα, 5, 89, 1.

Ναυπηγὸς, ὁ, 1, 20, 10.

Ναύσταθμον, τὸ, navale, navium statio, 5, 19, 6.

Ναύτης, ὁ; κατάγραφοι ναῦται, 1, 49, 2. *Sunt* ναῦται tam remiges quam reliqui qui ministeria quævis nautica faciunt, 10, 17, 12. *et loca ibi citata.*

Ναυτικὸς; οἱ ναυτικοὶ, nautæ, qui mare exercent, 4, 41, 3. ἡ ναυ-

ναυτικὴ χρεία, ministerium nauticum, *et* militia navalis; 6, 19, 3. ἡ ναυτικὴ δύναμις, copiæ navales, 1, 21, 4. τὸ ναυτικὸν, classis, copiæ navales, 1, 59, 9. 5, 60, 2.

Νᾶφι καὶ μίμνων' ἀπιστῶν, 18, 23, 4.

Νεαλὴς, (*i. q.* ἀκέραιος, ἀκμαῖος,) recens, nondum fatigatus, 3, 73, 5. 10, 14, 3. *quo posteriori loco temere Ernestus* νεαλῆς tirones *interpretatur, qui sunt* νήλυδες *et* νεοσύλλεγοι.

Νεανικὸς, ἀγὼν, acris pugna, 10, 31, 2. concertatio, contentio *in concilio*, 29, 9, 11. ἀκροβολισμὸς, 3, 101, 7. πρᾶξιν ἔχων νεανικὴν, homo gnavus et industrius in rebus agendis, 22, 12, 11.

Νεανίσκοι, οἱ, *pro* militibus, *ut* juvenes *Latine*, 1, 36, 12. 1, 48, 4. 4, 16, 6. 5, 4, 10. 5, 25, 3. 5, 30, 1. *Conf.* νέος.

Νεκροὺς; πολλοὺς νεκροὺς ἐποίησαν, multos interfecerunt, 2, 34, 12.

Νεκροφόρος, ὁ, sandapilarius, 35, 6, 2.

Νέμειν; νέμας τὰ τῶν λαφύρων, 14, 7, 2. *ubi* τὰ *ex Ursini conject. adjectum.* τάξιν μὲν οὐκ ἔνεμον, his nullus certus locus *in acie* erat adsignatus, 10, 29, 5.

νέμεσθαι, habitare, 2, 16, 3. 2, 17, 1. νέμεσθαι τὴν αὐτὴν χώραν τὸν πλείω χρόνον, per omne reliquum tempus secure habitare suos fines, 4, 32, 10. οἱ νενεμημένοι; 6, 47, 8. *sunt* adscripti numero *athletarum*, in album inscripti.

Νεμεσᾶν; δικαίως τούτῳ ἂν νεμεσήσαι τὸ δαιμόνιον, 12, 25, 3. 27, 8, 4.

Νέος; οἱ νέοι (*ut* οἱ ναυίσκοι) *de* militibus quibuslibet, *more Romano*; ἀναγράψαντες οἱ νέοι τὸν θρίαμβον, 1, 88, 6.

Νεοσύλλογος; νεοσύλλογοι καὶ ἀνάσκητοι, milites recens conscripti, tirones, 3, 70, 10. 3, 108, 6. τὰ ἐπιβατικὰ νεοσύλλογα καὶ πρωτόπειρα, 1, 61, 4.

Νεύειν, vergere, spectare; εἰς δύσιν, 1, 42, 6. πρὸς μεσημβρίαν *et simil.* 1, 42, 4. 1, 73, 5. 9, 5, 5. ἐπὶ τὰ πεδία, 1, 15, 8. ἐπὶ τὴν θάλατταν, 3, 39, 2. ἔξω νεύειν, foras spectare, 1, 26, 12. τὸ τέταρτον μέρος (τοῦ στόλου) νεῦον πρὸς τὴν γῆν, terram spectans, *non quod rostra navium terram spectarent, sed illa pars classis* a parte terræ stabat, *cum ceteræ magis versus altum essent locatæ*, 1, 27, 4.

Tropice; μηδαμοῦ νεύειν, in neutram partem propendere, in æquilibrio esse, 6, 10, 7. πρὸς ἕνα σκοπὸν νεύειν, 1, 4, 1. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὅλοι καὶ πάντες ἐνεύκλεισαν, 9, 5, 5.

Νεῦμα, τὸ τοῦ βασιλέως, 5, 26, 13. ἀπὸ νεύματος προστάττειν τινὶ, nutu aliquem jubere, 22, 21, 9.

Νευροκοπεῖν τοὺς ἐλέφαντας, nervos incidere, 31, 12, 11.

Νεῦρον, τὸ; νεῦρα εἰργασμένα, nervi præparati, 4, 56, 3.

Νέφος, τὸ, ἐπισκοτεῖ αὐτοῖς, nubes *calamitate prægnans* incumbit in eos, 9, 37, 10. 40, 3, 3.

Νεωλκεῖν τὰς ναῦς, subducere naves, 1, 29, 3. *Fr. hist.* 67.

Νεώριον, τὸ, navale; τὸ τῆς ἐκπαιδευκέναι νεώριον, 36, 3, 9.

Νεωστὶ, nuper 3, 108, 3. 26, 7, 8 *et* 10.

Νεωτερίζειν, *absol.* 5, 29, 9. τὶ, 7, 3, 6.

Νεωτερικὸς, juvenilis; νεωτερικοὶ ζῆλοι, studia juvenilia, 10, 24, 7. νεωτερικὴ ἀγωγὴ, *ibid.*

Νὴ; νὴ Δία, ἀλλὰ *&c.* *initio periodi*, at enimvero dicet aliquis; sit sane, dicet aliquis, at *&c.* νὴ Διὰ, ἀλλ' ἵνα ὑπομνήσθητε ἐκ τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς γίγνονται τῶν βίων, 4, 74, 4. *Adde* 9, 33, 8. 9, 36, 8. 12, 20, 5. *Et sic ex perspecta Casauboni emendatione*, νὴ Δι' ἀλλ' *pro* ἤδη ἀλλ' *reponentis*, 11, 28, 9.

ἢ καὶ νὴ Δία, aut vero etiam, aut certe, vel saltem, aut etiam solummodo, quin et, aut sane etiam, *sive minus sit id quod*

sequitur, sive majus quam præcedens; τὰς ἐπιφανεστάτας πόλεις ἐπολιόρκουν, ἢ καὶ τὰ Δία γενόμενα διανέμοντες, 1, 4, 6. τῆς γὰρ ἀρχῆς ἀμφισβητουμένης, ἢ καὶ τὰ Δία ἀμφισβητουμένα, 1, 5, 5. εἴ τις αὐτοὺς εἰς διαιτοδοσίας παρακαλοῖτο περὶ τῶν γεγενῆσθαι, ἢ καὶ τὰ Δία τῶν μελλόντων, 4, 16, 4. πέντε ὄντων ὡς μόνας ταύτας, ἢ καὶ τὰ Δι' ὧν ἀρίστας ἡμῖν ἐσηγοῦνται τῶν πολιτειῶν, 6, 3, 6. εἰ ἑξακοντέτταλων δεῖ περιβαίνειν τινα, ἢ διαλύουσιν τινες, ἢ παρακαλύουσιν, ἢ καὶ τὰ Δία ἐπιτάξουσιν, 6, 13, 6. τριὰς κανανέων αὐτῶν, ἢ καὶ τὰ Δία τοῖν ὀλοκτώμενα περὶ τοὺς βίους, 6, 16, 3. *ubi haud incommode Casaub. interpretatus est*, aut etiam, nam et hoc interdum usu venit. εἰ ἐσηγοῦνταί τι βλαπτικὸν ὑπ' Αἰτωλῶν, ἢ καὶ τὰ Δία φιλάνθρωπον ὑπὸ Μακεδόνων, 9, 32, 3. ὅταν τοῖς ὑπαιτίοις περάσωσιν δυσχερεστῶσιν, ἢ καὶ τὰ Δία μειζόνων ἀρχηγῶν ὀλισθεῖν, 11, 28, 2.

Νηνεμία, ἡ, serenitas et tranquillitas aëris, 34, 11, 14.

Νήπιος, ὁ, puer infans, &c. 24, 8, 10. παιδίον νήπιον, 15, 20, 2. ὡς παιδίῳ νηπίῳ χρήσασθαί τινι, 5, 29, 2. 15, 6, 8. ἐκ νηπίων, 4, 20, 8.

Νήφων, sobrius, 27, 10, 3. ἀγχίνους καὶ νήφων, 10, 3, 1.

Νησίζειν; νησίζειν τίνος, locus ubi insulam format fluvius, 5, 46, 9.

Νησὶς, ἡ, parva insula, 16, 2, 8. 16, 6, 1.

Νήφειν; νῆφε καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν &c. 31, 21, 14. *Conf.* νῆφε.

Νῆψις, ἡ, sobrietas, 16, 21, 4.

Νικᾶν; νικῶντες αὐτοὺς τοῦ βιαίους, 27, 4, 9. *possis suspicari* παρ' αὐτοῖς, *sed nil opus.* νικᾶν μάχην *vel* τὸν μάχην; νικήσας Ἀθηναίους τὸν ὁ Χαιρωνίᾳ μάχην, 5, 10, 1. νικησάντων πολλὰς ὁ Ἰβηρίᾳ μάχας, 3, 89, 6. *Sed et* νικήσας μάχῃ Κλεομένη, 5, 9, 8. *et* νικήσας τῇ μάχῃ Ῥωμαίους, 6, 58, 13. νικῶσι τοὺς πολεμίους παλιντυχίᾳ καὶ τοῖς δικαίοις, 5, 12, 2.

Νίκη; ἡ νίκη τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τοὺς Ἀντίοχον, 22, 1, 1. *Sed videtur ea phrasis Epitomatoris esse, non Polybii.*

Νίκημα, τὸ, victoria; γνωρίσαν δὲ τοῦ νικήματος κατὰ τοὺς Καρχηδονίους, 1, 87, 10. τὸ νικήμα γεγονὸς κατὰ τοὺς Ῥοδίους, 16, 14, 5. ἧς ἀφῶν ἀντιγεγραφομένους (τοὺς Αἰτωλοὺς) ἐπὶ τὸ νίκημα, videns Ætolos victoriæ decus a Romanis ad se transferre, sibi vindicare, 18, 17, 2. *ubi* tropæum *significare* τὸ νίκημα *ait Ernestus,—"nisi scripturæ vitium est."—At nulla sane suspicionis causa. Cf.* ἀντιγεγράφειν.

Νικητικὸς, ad vincendum aptus; ὑπάθεις νικητικωτέρας ἐν τοῖς πολλοῖς, 26, 2, 4.

Νίφειν; οὐ νίφεται τὸ τῆς Ἀστρ. ἄγαλμα, non ningitur, 16, 12, 3.

Νιφετώδης ἡμέρα, nivalis dies, 3, 72, 3.

Νοεῖν; ἣν δεῖ τοῖν ἀσπιδοῖν βάσιν τὸ τριγώνου, 2, 14, 7. *Sed* 2, 14, 3. *pro vulgato* κατὰ τὸ τοῖν βιαίοιν, *scripsi* πανταχοῦ.

Νομαδικὸς, pastoralis, pasteritius; νομαδικὴ διαγωγὴ, 8, 31, 7.

Νομὴ, ἡ τοῦ πυρὸς, vis depascens ignis, 1, 48, 5. τὸ πῦρ λαμβάνει νομὴν, grassatur incendium, 11, 5, 5. νομὴν ποιεῖται ἕλκος, 1, 81, 6.

Νομίζειν; στρατιὰς διάστημα, ὃ φασιν δεῖν ὁλοκληδὸν νομίζειν, 9, 1, 1. ἱερὸν ὃ ἄσυλον νενόμισται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, quod sacrosanctum habetur, 4, 18, 10. τὰ νομιζόμενα ποιεῖν (τινι) justa facere alicui, 6, 53, 4. ἐπεὶ πολλαχόσε κατασκευάσαι τοῖς θεοῖς καὶ ποιήσαι τὰ νομιζόμενα, postquam diis litasset et reliqua omnia (*ad sacra pertinentia*) pro more peregisset, 3, 11, 6. τὰ νομιζόμενα γίγνεσθαι τοῖς βασιλεῦσιν Ἀναπλαστήρια, Anacleteria quæ ex more Ægyptiorum peragi, celebrari regibus solent, 28, 10, 8.

Νόμιμος; οὐ νόμιμόν ἐστι, ex legibus

non licet, non est in usu, 2, 8, 8. *νόμιμα βασιλικά*, jus regium, instituta regia, 2, 8, 11. *ἀνακέφασιν εἰς τὰ πάτρια νόμιμα* ad sua instituta suasque leges redierunt, 5, 106, 1. *τὰ ποικὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη καὶ νόμιμα*, 4, 67, 4. *τὰ περὶ τοὺς χρηματιστικοὺς ἤθη καὶ νόμιμα*, 6, 56, 1.

Νομίμως, secundum leges; *μὴ νομίμως, ἀλλὰ δυναστικῶς ἄρχειν*, 2, 41, 5.

Νόμισμα, τὸ, 6, 49, 8. *κοινὸν*, 6, 49, 9. *χαραχθὲν*, 10, 27, 13. *πίβδηλον*, 33, 9, 8.

Νομισθήναι; *τοῦ χαρακτῆρος τούτου νομισθησομένου παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς*, quum hæc moneta, hæc monetæ nota, pro legitima obtineret, 18, 17, 7.

Νομογράφος, ὁ; *εἵλοντο νομογράφους*, 13, 1, 2.

Νομοθεσία, ἡ *Λυκούργου*, 4, 81, 12.

Νομοθετῶν; *θυσίαν Ἀντάλῳ συνταλῶν κατ' ἔτος ἐνομοθέτησαν*, 17, 16, 5.

Νόμος; *ἐν χρεῶν νόμῳ καταφθείρεσθαι, μεσημλιάζειν*, &c. 1, 24, 5. 3, 63, 5. 11, 2, 1. &c. *cf. χρέος*.

νόμοι, in musicis; οἱ Φιλοξένου νόμοι, modi, cantilenæ, 4, 20, 9. *οἱ παῖδες ᾄδουσιν ἐν ταῖς σχολαῖς κατὰ νόμους τοὺς ὑμνους καὶ παιᾶνας*, 4, 20, 8. *Casaub. interpretatus est*, ex legibus adsuefiunt canere; *sed rectius videtur*, docentur canere ex artis (musicæ) legibus. *Sic de imperio militari, παραγγέλλειν κατὰ νόμους*, imperium dare ex artis legibus, et observata certa intervallorum temporis mensura, 1, 32, 7.

Νοεῖν, male animatum esse, prava sentire, turbas spectare, (*prorsus ut καχεκτεῖν*,) 39, 2, 7.

Νοσφίζεσθαι, 10, 16, 6. 31, 4, 9.

Νοσφισμός, ὁ, *ἐκ τῶν ἀλλοτρίων*, 32, 21, 8.

Νότιος; *ἡ νότιος πλευρὰ*, latus australe, 8, 36, 9. 9, 27, 5.

Νοτὶς, ἡ, humiditas, 3, 73, 3.

Νουθετῶν, admonere; *τὸν σύγκλητον*, 26, 1, 9.

Νουνεχὴς καὶ πραγματικὸς, prudens et solers in rebus agendis, 27, 12, 1.

Νουνέχεια, ἡ, (*al. νουνεχία*) *καὶ ἀνδρεία*, 4, 82, 3.

Νουνεχῶς καὶ πραγματικῶς, 2, 13, 1. 5, 88, 2. *καὶ φρονίμως*, 1, 88, 3.

Νοῦς, ὁ, *τῶν πεφαλουμένων*, mens, sententia, argumentum, 5, 83, 6. *κοινὸν νοῦν ἔχων* &c. *vide in κοινός*. *ἐν νῷ λαβεῖν*, cogitare, considerare, reputare; *seq. partic.* ὡς, 2, 25, 6. *διότι*, 3, 9, 4. *τί λέγων εἰκὸς* &c. 3, 82, 6. *οὐκ ἂν οὐδὲ μικρὸν ἐν νῷ τιθέμενος*, 3, 94, 10. *κατὰ νοῦν*, ex animo, ex optato; *ἔστι μοι ταῦτα κατὰ νοῦν*, 14, 2, 5. *ταῦτα καλῶς κατὰ νοῦν* (*f. καὶ κατὰ νοῦν*) *ἐχέτω αὐτῷ*, 10, 35, 4. *κατὰ νοῦν καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς διαλογισμούς*, 17, 10, 3. *Sed et παραδόξως καὶ κατὰ νοῦν*, 4, 36, 7.

Νυκτερεύειν; *νυκτερεύσαντες περὶ Σαλλασίαν*, 16, 37, 2.

Νυκτέρευμα, τὸ, stabulum ubi nocte stant pecora, 12, 4, 9.

Νυκτερινὸς; *νυκτερινὴ φυλακή*, 6, 35, 1. *ἀναίσθησις*, 4, 8, 11. 6, 31, 14. *νυκτερινὸν σύνθημα*, 6, 34, 7.

Νυκτιπορεῖν, 16, 37, 4. *Sic νυκτιπορία cod. Flor.* 5, 97, 5. *Cf. νυκτοπορεῖν*.

Νυκτοπορία, *vel νυκτοπορία*, ἡ, iter nocturnum, 5, 7, 3. 5, 97, 5. 9, 8, 9.

Νυκτοπορεῖν, 5, 6, 6. 16, 37, 4.

Νυμφαγωγεῖν, sponsam alicui adducere, deducere, 26, 7, 10.

Νυμφαγωγία, ἡ, deductio sponsæ, 26, 7, 8.

Νῦν; *καὶ νῦν*, (i. q. *ἤδη καὶ νῦν*) jam nunc, 5, 104, 3.

Νυνὶ, i. q. *νῦν*, 10, 2, 4.

Νὺξ; *ἴσον φέρει νυκὶ* &c. 31, 21, 12. *In plur. περὶ μέσας νύκτας*, 1, 19, 12. 1, 49, 6. 31, 22, 9.

Νωθρὸς, segnis, hebes, ignavus, tardus, stupidus, 3, 63, 7. *ἐν ταῖς ἐπινοίαις*, 4, 8, 5. *ἐνίοχός τις καὶ νωθρὸς*, 32, 9, 11.

Νωθρῶς, segniter, ignave; νωθρ. ἐχρῆτο τοῖς ὅλοις πράγμασι, 1, 74, 2. ἀνεστραμμ., 1, 74, 13. ἀργυνῶς καὶ νωθρῶς, 3, 90, 6. ἀνάλμως καὶ νωθρῶς, 4, 60, 2. *Idem vocab. haud dubie restituendum Polybio*, 1, 64, 2.

Νῶτος, ὁ; κατὰ νώτου, a tergo, 1, 28, 9. 2, 34, 8. 3, 19, 7. 3, 74, 1. 3, 90, 2. κατὰ νώτου ἐπιφαίνεσθαι τοῖς πολεμίοις, 31, 26, 10. *ubi mendose vulgo* κατανοεῖν. *Plur.* τὰ νῶτα; τοῖς νώτοις οὐκ ἐφικτὸν ἦν &c. dorsis, tergis, *i. e.* dossuariis jumentis, 9, 4, 3.

Ξ.

Ξενηλατεῖσθαι ἐκ τῆς χώρας, expelli, 9, 29, 4.

Ξενία, ἡ, hospitium; ἀνανεώσασθαι τὰς πατρικὰς φιλανθρωπίας καὶ ξενίας, 33, 16, 2.

Ξένια, τὰ, dona hospitalia; ξένια καὶ παροχὰς τὰς μεγίστας ἐξέπεμψεν αὐτοῖς, 25, 6, 6.

Ξενίζεσθαι; 1) hospitio excipi; ξενισθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου, 31, 25, 3. 2) mirari, stupere novitatem et insolentiam rei; *Absol.* ἐξενίσθη, 3, 49, 1. *cum dativo*, ξενιζόμενοι ταῖς τῶν ὀργάνων κατασκευαῖς, 1, 23, 5. ἐξενίζοντο τῷ τὸ συμβεβηκὸς εἶναι παρὰ τὴν προσδοκίαν, 3, 68, 9. *cum accus.* ξενισθεὶς τὸ γιγνόμενον, 29, 11, 6. *cum præpos.* ἐξενίσθη διὰ τὸ παράδοξον, 1, 49, 7. ἐπὶ τούτῳ, 2, 27, 4. κατὰ τοῦτο, 1, 33, 1.

Et active; ξενίζουσα πρόσοψις καὶ κατάπληκτικὴ, 3, 114, 4.

Ξενικὸς πόλεμος, externum bellum, 1, 71, 7. (*cui opponitur* πολ. ἐμφύλιος.) ξενικαὶ τρυφαὶ, luxuria extrinsecus invecta, 31, 24, 1. ξενικὴ χεὶρ βαρεῖα, 31, 25, 4. τὸ ξενικὸν, peregrini milites, mercenarii, 11, 11, 4. 11, 13, 1.

Ξενισμὸς, ὁ, novitas et insolentia rei, 15, 17, 1.

Ξενιτεύειν, peregrinari in loco, hospitem esse, 12, 28, 6.

Ξενολογεῖν, peregrinos milites conducere; *absol.* 32, 1, 5. *cum accus.* ἱκανὸν πλῆθος μισθοφόρων, 1, 9, 6. 31, 25, 8.

Ξενολόγιον, τὸ, corpus copiarum mercenariarum, 29, 8, 6. 31, 25, 1 *et* 5 *et* 7.

Ξενολόγος, ὁ, qui mittitur ad conducendum militem externum, 1, 32, 1. 5, 63, 9.

Ξιφίας, ὁ, xiphias piscis, 34, 2, 15.

Ξίφος, τὸ; διὰ τὸ μὴ δέεσθαι μηδὲ ξίφεσι χρῆσθαι, 15, 13, 1. ξίφος *et* μάχαιρα, *synonyma*, 3, 114, 2 *sq.*

Ξυγγραφῆς *ex Casaub. ingenio editum erat*, 1, 2, 8. *pro* γραφῆς.

Ξυλεία, ἡ; 1) lignatio, 22, 22, 12. 2) materia, ligna, *construendis navibus*, 3, 42, 3.

Ξυλία, ἡ, (*i. q.* ξυλεία) materia omnis ligni *in ædificio*, 10, 27, 10.

Ξύλινος; ξύλινοι μάχαιραι, 10, 20, 3.

Ξυλοκοπεῖν, fuste percutere, 6, 38, 1 *et* 3. ξυλοκοπεῖσθαι, 6, 37, 1.

Ξυλοκοπία, ἡ, fustuarium, 6, 37, 2 *sq.*

Ξύλον, τὸ, fustis, 6, 36, 3.

Ξὺν *contra Polybii usum olim legebatur pro* σὺν, 28, 8, 9. *et* ξυναλοιθῆσαι, 1, 31, 7. *pro* συναλ. *Tum in* ἀξύμβατος, 15, 9, 1. *consentiunt omnes ideoque intactum reliqui.*

Ξυρεῖν, radere; ἐξυρημένος, raso capite, *veluti servus*, 30, 16, 3. ξυρώμενοι 8, 11, 9.

Ξυστοφόροι ἱππεῖς, hastati equites, 5, 53, 2.

Ο.

Ὁ μὲν, ὁ δὲ; τὰ μὲν, ἃ δὲ, 5, 38, 1. 5, 54, 11. *Vice versa*, ἃς μὲν, τὰς δὲ, 3, 76, 4.

Ὀβελίσκος, ὁ τῆς μαχαίρας, lamina gladii, 6, 23, 7.

Ὀβολός, ὁ;—"τεττάρων ὀβολῶν esse dicitur medimnus Siculus tritici, hordei duorum, 2, 15. *Mox* obolum constare *ait* duobus assibus, *ibid.* *Sed, Polybium* rotunde *locutum esse, et quartam partem oboli esse semissem cum sextante, singulos adeo obolos æquare duos asses cum besse, docet Gronov. de Sestert.* 3, 2. *Ita fere respondet sestertio numo, vetere æstimatione. Atque Polybiana traditio consentit Ciceroni in Verrinis, qui modium tritici decumani in Sicilia æstimari ait quatuor sestertiis." Ern.—Vide quæ adnotavimus ad* 2, 15, 1. *ad* 2, 15, 6. *et ad* 6, 39, 12.

Ὀγδοαῖος; ὀγδοαῖοι ὑπερέβαλον τὸ ἔρος, octavo die, 5, 52, 3. 10, 31, 1.

Ὀδηγός, ὁ, viæ dux, 5, 5, 15.

Ὀδοιδόκος, ὁ, grassator, latro, 13, 8, 2.

Ὀδοιπορικὸς; ὁδοιπορικαὶ ἐσθῆτες, 31, 22, 6.

Ὁδός, ἡ; *per ellipsin omissum nomen;* τὴν ἐφ' Ἡρακλέας, 2, 54, 12. 4, 77, 5. οὐκ ἄλλη ταύτην τὴν ὁδὸν, non hanc ingressus est viam, *i. e.* non hac usus est ratione, 28, 9, 7. οἱ τὴν ὁδὸν τὴν αὐτὴν ἴλθοι Κλεομένει, 4, 81, 2. ἀπέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν, (ὃν) ἦκε ἔχων, 4, 68, 4. *ubi monui delendam utique videri præpositionem.* πολλαὶ ὁδοὶ εὕρηνται, multæ artes, fraudes, *Fr. gr.* 27.

Ὀθνεῖος, externus, alienus, ad me non pertinens; (*opp.* ἴδιος) 1, 6, 6.

Ὀθόνιον, linteum *velis conficiendis;* ὀθονίων ἱστοὺς τριακιλίους, 5, 89, 2.

Οἰακίζειν, clavum navis tenere, navem gubernare; *hinc* torquere et convertere; *et omnino* regere *rostrum tollenonis,* veluti clavum navis, 8, 8, 2. *et generatim* regere, gubernare, *v. c. equos loris revinctos et a puppi navis natantes,* 3, 43, 4. *Ad priorem locum Ernestus conferre jussit Diodor.* 18, 59.

Οἴεσθαι; *vide* οἴομαι.

Οἰκεία, ἡ, patria, *per ellips. nominis* πατρὶς, *quod adjectum est* 4, 105, 2. *Passim perperam in* οἰκία *mutatum vocabulum a librariis vel editoribus; vide* 4, 19, 12. 4, 67, 5. *quibus locis Ernestus correxit, aliis nos. Nescio an interdum* peræque οἰκία *et* οἰκεία *locum tueri possit, v. c.* ἦγε τὴν ψυχὴν ἐπὶ τὰς οἰκίας, 4, 17, 1. *quemadmodum et* ἐπ' οἶκον, ἐπ' οἴκου, *et similia verba dicuntur. Alibi* οἰκία *perperam pro* οἰκεία *olim legebatur, v. c.* 2, 37, 7. 4, 58, 1. 24, 3, 5. *&c. Pro* εἰς τὴν οἰκείαν, 3, 99, 4. *vetustissimi codices* εἰς τὴν ἰδίαν *dant. conf. supra in* Ἴδιος.

Οἰκεῖν; οἰκεῖται ἡ πόλις ἐπί τινος χαράκωσιν, (*i. q.* κεῖται,) 4, 56, 5. *Sic* ἵστασται, 4, 57, 5.

Οἰκεῖος; 1) amicus; Αἰτωλοὶ εὐθὺς οἰκεῖον, πάντα δ' ἡγοῦνται πολέμιον, 4, 3, 1. πόλις οἰκεία, socia urbs, 1, 56, 9. οἱ οἰκεῖοι, socii, 4, 79, 2. 2) proprius, suus; ταῖς οἰκείαις δυνάμεσι, cum suo exercitu, 3, 68, 14. παραβοηθεῖν τοῖς οἰκείοις, succurrere suis, 3, 84, 11. *ubi vetustissimi codices* τοῖς ἰδίοις *præferunt.* (*cf.* Ἴδιος.) εἰς τὰς οἰκείας πατρίδας, 4, 105, 2. 3) commodus, conveniens; οἰκειότερος καιρὸς, 3, 8, 9. διδόντες τὴν οἰκείαν τιμωρίαν, 6, 37, 12. οἰκεῖον ἱστορίας ὑπάρχειν τοῦτο, convenit hoc historiæ, 2, 35, 5. *Et cum dativ.* οἰκείαν ἀμοιβὴν τῇ πρὸς τοὺς πόλας εὐεργεσίᾳ, 1, 84, 10. *Et cum* πρὸς; οἰκείους χρησάμενος λόγους πρὸς τὴν ἐρημίαν αὐτοῦ, 5, 105, 1. 4) studiosus rei, pronus ad rem; *cum genit.* οἰκεῖος τῆς ἡσυχίας, 5, 87, 3. οἰκεῖος τῇ φύσει τούτου τοῦ μέρους, 3, 78, 7. λίαν οἰκείους ὄντας τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων, 4, 57, 4. πάντα ἦν

οἰκεῖα τῆς μεταβολῆς, omnia erant ad defectionem prona, 14, 9, 5. οἰκεῖον εἶναι τῆς ἐπιτηδεύσεως, studere augendæ rei familiari, 27, 6, 12.

Οἰκεῖον; ἡ πραγματεία ἡμῶν, πρὸς ἣν γένος ἀκροατῶν οἰκεῖον, historia nostra uni duntaxat generi lectorum adcommodata est, 9, 1, 2.

Οἰκεῖος διακεῖσθαι πρός τινα, propenso animo esse, 2, 48, 2. πρὸς καινοποιΐαν, pronus ad res novas, 13, 1, 2. οἰκειότατα ἔχειν πρός τι, maxime pronum esse ad aliquid, 5, 106, 4. οἰκεῖον ταῦτα συνβαίνειν γίγνεσθαι παρὰ Καρχηδονίοις, 8, 3, 5.—" similiter; *vid. Suidas in h. v. Proprie tamen est* accommodate, *scil. ad Romanam rationem.*" *Ern.* οἰκεῖος τῆς ὑπιβολῆς, convenienter suo proposito, 1, 59, 12. οἰκεῖος τῆς ὑπονοίας περιστάσεως, 15, 10, 1.

Οἰκέτης, ὁ ἐξ ἀνάγκης, servus, *si proba lectio*, τῶν οἰκετῶν ἐξ ἀνάγκης οὓς ἂν αἱρῶνται, 39, 2, 4.

Οἴκημα κατάγιον, *Spicil. lib.* 24. *num.* 2.

Οἰκήσιμος, habitabilis, 3, 55, 9.

Οἴκησις. βιβλίον περὶ τῆς περὶ τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεως.

Οἰκήτωρ, ὁ, incola *urbis*, 5, 10, 6. 5, 93, 6. 5, 100, 8.

Οἰκία, ἡ, familia, *v. c.* Μακεδόνων, 2, 37, 7. 2, 48, 2. 3, 16, 7. 24, 3, 5. ἄκων τῶν συγγενῶν φίλων οἰκίας, 39, 2, 4. τῆς ἐπιφανεστάτης οἰκίας, 2, 59, 1. *Adde* οἰκοδομία.

Οἰκίδιον; τὰ οἰκίδια τῶν ἐλεφάντων, turriculæ dorsis elephantorum impositæ, *Fr. hist.* 22.

Οἰκογενής, ὁ, verna, 40, 2, 3.

Οἰκοδομεῖν; διὰ τὸ τὰς οἰκίας τοῖς ἐπιπέδοις οἰκοδομεῖσθαι, 9, 21, 8. *An* ἐποικοδομεῖσθαι?

Οἰκοδόμημα; τὰ οἰκοδομήματα, ædificia *urbis*, 5, 59, 8.

Οἰκοδομία ἡ; καθάπερ ἐν οἰκοδομίαις, ἐὰν κατὰ μίαν πλίνθον ᾖς, &c. 10, 22, 7. αἱ οἰκίαι τῶν οἰκοδομιῶν, 9, 21, 8.

Οἰκονομεῖν; ταῦτα οἰκονομήσας, his rebus gestis, administratis, constitutis, 4, 67, 9. οὐδὲν δι' αὐτοῦ οἰκονομεῖν ὑπὲρ τῶν ὅλων, per se nihil de summa reip. constituere, 4, 26, 6. τὰ οἰκονομούμενα, res administratæ, et ratio qua administratæ sunt, 26, 2, 12.

Οἰκονομία, ἡ, τοῦ πολέμου, τῶν γεγονότων, administratio, rei gerendæ ratio, 1, 4, 3. (*i. q.* χειρισμὸς, 1, 4, 1. 6. 26, 5.) 3, 32, 9. 3, 33, 8. 6, 26, 5. institutum, consilium, ratio quam quis sequitur in re quavis exsequenda, 1, 13, 9. 2, 47, 10. βασιλικὴ καὶ πραγματικὴ οἰκονομία, 1, 8, 3. χρώμενος τῇ τῶν οἰκονομιῶν τάξει ἐκ τοῦ Παιωνίου παραστάσεως, 4, 65, 11. *ubi quoniam agitur de construendi muri instituto, ut τὴν οἰκοδομίαν maluerat Reiskius, quod tamen minime necessarium. Possis* ubi τὴν οἰκονομίαν *interpretari* exsecutionem instituti, *ut in illa dictione,* ταχεῖαν ἐλάμβανε τὸ πραττόμενον τὴν οἰκονομίαν, 5, 40, 3. αὐτὴ φύσεως οἰκονομία, hic est naturæ ordo, hoc naturæ institutum, 6, 9, 10. ἡ ἐν ὑπαίθροις οἰκονομία, administratio rerum in castris et in aperto campo, 6, 12, 5. ἡ ἐπιτ. περὶ τὰς τῶν πόλεων καταλήψεις, ratio qua capta aliqua urbe administrant res, 10, 16, 2. ἡ τῶν λαφύρων οἰκονομία, prædæ distributio, 2, 2, 9 *et* 11. 4, 86, 4. *adde* 1, 61, 8. 10, 40, 1. *Sic* ἡ τῶν δώδεκα ζωδίων οἰκονομία καὶ τάξις, distributio et ordo, 9, 15, 7. τὰς ὠνὰς καὶ τὰς οἰκονομίας ποιεῖσθαι πρός τινα, negotia, commercia, facere cum aliquo, *faire des affaires avec quelcun*, 10, 1, 5. περιπεπλεγμένης οἰκονομίας καὶ Φυλακαῖς καὶ ἐφεστῶσιν ὑπὸ Ἕλληνων, 5, 50, 5. *vertis* malis artibus circumventus, *sicut Casaubonus*

dolo malo; *possis fortasse etiam intelligere* varii generis negotiis.

Οἰκόπεδον, τὸ τῆς πόλεως, solum urbis, 15, 23, 10.

Οἶκος; ἐν' οἴκου, domum, 2, 54, 14. ἡ εἰς οἶκον ἐπάνοδος, 4, 23, 3.

Οἰκουμένη, ἡ, terrarum orbis, *et sigillatim* orbis habitati pars olim cognita, 1, 1, 5. ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη, 4, 38, 1. τὰ γνωριζόμενα μέρη τῆς οἰκουμένης, 2, 37, 4. σχεδὸν πάσης ἡ οἰκουμένη, 18, 29, 1. τὰ τῆς ὅλης οἰκουμένης σχῆμα, 1, 4, 6.

Οἶμαι; *vide* οἴομαι.

Οἰνόμελι, τὸ, mulsum, vinum melle conditum, 12, 2, 7.

Οἰνοπότης, ὁ, 20, 8, 2.

Οἶνος; *vide Ind. histor. in* Vinum.

Οἰνοφλυγία, ἡ, 2, 19, 4.

Οἰνοχοεῖν τινι, pincernam esse alicujus, 14, 11, 2.

Οἴομαι δεῖν, puto oportere, 1, 31, 6. 1, 37, 7 *et* 10. *Sed plerumque rectius vertitur* postulo, volo, jubeo; *aut etiam* oro, rogo, peto; 1, 33, 4. 2, 6, 4. 2, 49, 9. 3, 8, 8. 3, 15, 10. 3, 61, 9. 4, 86, 5.

οἴομαι; σωφῶς οἴομαι δεδιέχαμεν *correxi*, 5, 105, 9. *pro corrupto* σωφῶς ὑμᾶς δεῖ. *Sic et alibi verbum* οἴομαι *orationi intersertum*, 3, 86, 3. 5, 102, 1. 14, 7, 6. ἐγῷμαι, 6, 57, 4. ὑπονόμους δίλον εἶναι, 8, 94, 4.

Οἷον; οὐχ οἷον—ἀλλ' οὐδέ, ne dicam; nedum; non modo non, sed ne quidem, 1, 20, 12. 8, 82, 5. 11, 19, 3. οὐχ οἷον μόνον—ἀλλὰ καί, non modo, sed etiam, 18, 18, 11. *&c.*

Οἷονεί, veluti, 1, 3, 4.

Οἷός εἰμι *vel* οἷός τε εἰμὶ ποιεῖν τινῶν, *non modo* possum *significat, sed et* volo, propositum habeo, paratus sum, studeo hoc facere; *vide* 3, 90, 5. εἰ οἷος ἦν Ἀρτέμων διὰ μείζων κρίνεσθαι, si posset, si satis virium haberet, *aut*, si paratus esset, si in animo haberet, 10, 29, 1. οὐ γὰρ οἷος ἦν συγχωρεῖν εἰς τὰς διαλύσεις, non is erat qui consentire in pacem vellet, 25, 5, 11. *Plerumque adjecta et* τι *particula:* οὐχ οἷοί τ' ἦσαν διιτρίπτειν, nullo modo id commissuri erant, 1, 26, 2. οὐδενὶ οἷοί τ' εἰσὶ παραχωρεῖν, ni cesserint, cedere voluerint, cedere sustinuerint, 2, 38, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον οὐχ οἷός τ' ἦν συγχωρεῖν, noluit, impetrare a se non potuit, 3, 88, 8. 3, 90, 5. 3, 90, 9. οὐχ οἷοί τ' ἦσαν προΐεσθαι τὰ κατηγμένα πλοῖα, nolebant, non proni erant, non poterant adduci ut *&c.* 15, 2, 2. τὸ μὲν πρῶτον οἷοί τ' ἦσαν ἐγχειρεῖν, primum voluerant, consilium ceperant, prse se tulerant, 4, 79, 6. ἐμβάλλειν οἷός τ' ἦν, ingressurus erat, 4, 68, 2. ὁ Ἀπιλλᾶς οἷός τ' ἦν ἄγειν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοὺς Ἀχαιούς, id agebat ut, 4, 82, 2. οὐκ ἔτι τὸ πρωτοστατῆσαν οἷοί τ' ἦσαν ὑπομένειν, 5, 107, 3. ἐκ χειρὸς ἀπαντᾶν οἷοί τ' ἦσαν ὑπὲρ αὐτῶν, illico parati erant respondere, responsuri erant pro illis, 17, 7, 2. *idem prorsus quod* ἔτυμοι ἦσαν, *quo ipso verbo in eadem re mox utitur*, 17, 8, 3.

Οἰκτῖν; οὐκ ἐκτατέον, *cum infin.* non dubitandum, non verendum, 1, 14, 7. *i. q.* οὐκ ὠκλαβατέον *ibid.*

Οἰκνεῖν *vel* ἐκκνεῖν; πολέμου ἐκκνοῦντος, 12, 26, 4. *ex Homer. Sed* ἐκκίοντος *habent codices nostri Polybiani, quod teneri debuerat.*

Οἰκονομεῖδιον, τὸ, 34, 12, 4 *sq.*

Οἰκτίρειν, ἡ, 16, 3, 2 *et* 7 *sq.*

Ὀλίζειος; ἀληθείᾳ χρώμενοι φυγῇ, 2, 68, 10.

Ὀλιγαρχία, ἡ; *vide Ind. histor. in* Oligarchia.

Ὀλιγαρχικὸς, potentiæ paucorum favens, *vel* qui est e numero paucorum qui dominantur, 4,

31, 2. 4, 32, 1. ὀλιγαρχικὴ πολιτεία, 6, 9, 3. ὀλιγαρχικὸν πολίτευμα, 6, 3, 11.

Ὀλιγοδεὶς; εὐδέκησεν ὀλιγοδεστέρων ἔχειν τοῦτο, ad placendum multo minoribus indiget adjumentis, 16, 20, 4.

Ὀλιγοπονία, ἡ, ignavia, negligentia, 16, 28, 3.

Ὀλίγος; κατ' ὀλίγους ἐκλιπόντες τὸν Ἀκρόλιστον, κατέῤῥεον ταῖς ἀνοδίαις, paullatim, per minores catervas, 8, 16, 6. παρ' ὀλίγον, propemodum, *ut* παρὰ μικρὸν, *quod vide.* τὴν τοῦ στρατηγοῦ ναῦν παρ' ὀλίγον αὖτανδρον ἔλαβον, 1, 25, 3. 29, 1, 1. παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον, 18, 29, 12. παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ ἐκπεσεῖν, 2, 55 4. παρ' ὀλίγον ἦλθε τὰ πράγματα τοῦ πάντας ἐκπεπλεῦν, 33, 2, 1. παρ' ὀλίγον ἦλθον ἀπολῦσαι τοὺς κατηγμένους, 33, 1, 4. (*poterat dicere* τοῦ ἀπολῦσαι, *sed non necessario requiritur articulus; conf.* 1, 43, 7.) παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, minimo sæpe momento res maximæ concidunt, *Fr. gr.* 14. *Conf.* παρὰ μικρὸν, *supra in* μικρός.

Corrupte παρ' ὀλίγον *olim legebatur, pro* παρὰ λόγον, 12, 22, 4. *Et* κατ' ὀλίγον, *pro* κατὰ λόγον, 8, 2, 6.

Ὀλιγοχρόνιος καὶ λίαν εὔφθαρτος, 2, 34, 6.

Ὀλιγωρία, ἡ, negligentia; περί τινος, 11, 9, 2. διὰ τὴν ὀλιγωρίαν ἐκινδύνευσαν, 2, 9, 6. 4, 58, 12.

Ὀλίγωρος, negligens, 5, 34, 4.

Ὀλιγώρως διακεῖσθαι περί τι, 5, 91, 4.

Ὀλισθαίνειν ἀμφοτέροις ἅμα τοῖς ποσὶ, 3, 55, 2.

Ὄλισθος, ὁ τῶν νεκρῶν, strages cadaverum, 15, 14, 2.

Ὁλκὰς, ἡ, pondus, 31, 3, 16.

Ὅλκιον, τὸ, labrum, crater, urna, 31, 4, 1.

Ὁλόκληρος; εὔκλειαν ὁλόκληρον περιποιήσασθαι, 18, 28, 9.

Ὅλος, καὶ πᾶς; πρὸς τῷ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 3, 94, 10. πρὸς ταῖς παρασκευαῖς, 5, 58, 1. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὅλοι καὶ πάντες ἐσπεύκεσαν, 9, 5, 5. ταῖς ἐπιβολαῖς ὅλος καὶ πᾶς ἦν πρὸς τὴν Κύπρον, 32, 1, 5.

τὸ ὅλον αὐτοῖς ἦν καὶ τὸ πᾶν Ἀπιλλᾶς, 5, 26, 5.

ὅλος *interdum idem fere sonat ac* summus, eximius, præcipuus, *sed tamen aliquanto majorem vim habet:* διὰ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν ὅλην εὔνοιαν, propter studium partium Punicarum, et quod Pœnis unice faveret, 1, 14, 3. διασαφῶν τὴν ὅλην εὔνοιαν τοῦ βασιλέως, declarare summam, eximiam regis benevolentiam, voluntatem quæ tota in eos propensa esset, 2, 50, 10. προσκλίνειν τοῖς Ῥοδίοις ὁ Πτολ. κατὰ τὴν ὅλην αἵρεσιν, tota voluntate in Rhodios propensus, eximie et unice favens eis, 4, 51, 5. τὴν μὲν οὖν ὅλην ἀκαταστασίαν καὶ μανίαν καλῶς συνθεωρούμενοι Καρχηδόνιοι, summam hominis inconstantiam videntes, 7, 4, 8. *ubi vim vocabuli* ὅλος *sic fere capere possis,* quantus quantus erat, inconstans et furiosus erat. *Pro corrupta scriptura,* 14, 8, 12. μεγάλην παρ' ὅλην παρασχόμενοι χρείαν, *fortasse* μεγάλην καὶ ὅλην *erat ponendum.*

τὸ ὅλον ἀχρεοῦται, 1, 14, 6. prorsus inutile redditur, *Casaub. Paritèr Ernestus,* omnino *interpretatur; tamquam esset* κατὰ τὸ ὅλον. *At commode intelligetur,* reliquum totum (animal) inutile redditur.

τὰ ὅλα πράγματα, *et* τὰ ὅλα, *subintellecto nomine* πράγματα, rerum summa, summa rei, id quod rem totam continet; ὀττευόμενός τι περὶ τῶν ὅλων πραγμάτων, de summa rei, *i. e.* de fortuna totius belli, 1, 11, 15. κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις πράγμασι, in summæ rei periculo esse; de rerum summa

periclitari, 1, 70, 1. τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἐκφλαμίνος, perdita rerum summa, capitali prælio victus, 18, 16, 1. τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἀγωνῶν, 18, 19, 6. falli tota re *interpretatur Livius* XXXIII. 12. ἡ ὑπὲρ τῶν ὅλων φιλοτιμία, ardens studium summæ rerum obtinendæ, victoriam in fine reportandi et debellandi hostem, 1, 52, 4. *nisi ibi* ὑπὲρ τῶν ὅλων *eadem ratione capiendum ac in hisce dictionibus:* τῆς τῶν ὅλων ἐλπίδος ἐφίσται, summi terrarum imperii spem adfectat, 5, 102, 1. *et* ἡ περὶ τῶν ὅλων ἐξουσία, imperium orbis terrarum, 32, 11, 6. *Sed* ὁ ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνος, *si vera illa emendatio,* 3, 89, 8. *idem valet ac* ὁλοσχερὴς ἀγὼν *vel* κρίσις. (*conf. mox* ὁλοσχερής.) *Ursus* τὰ ὅλα, *de* summa rei cujuslibet, *v. c.* de belli summa; δύνασαι κρίσεως τὰ ὅλα τυχεῖν, 1, 59, 11. τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα, 3, 70, 1. κρατεῖν τῶν ὅλων, rerum summa potiri, 3, 90, 11. *Et* τοῖς ὅλοις, *pro* τοῖς ὅλοις πράγμασι, quoad summam rei, universam rem quod attinet, omnino, prorsus; τοῖς γε μὴν ὅλοις ἱσπινδον ἰσγυίσαι τοῖς πολεμίοις, 1, 33, 1. τοῖς ὅλοις σφαλῆναι, *vide* σφάλλειν. τοῖς ὅλοις ἐκτεταπεῖσθαι, 3, 48, 4. κατακλίκεσθαί τινα τοῖς ὅλοις, 20, 10, 7. &c. *Sic* 18, 4, 8. *restitui* καταβαρούμενοι τοῖς ὅλοις, *quod in* τοῖς ὅπλοις *erat corruptum.* Καταμίλλων τοῖς ὅλοις *legendum* 21, 10, 1. *pro* ἐν τοῖς ὅλοις. *Porro,* τοῖς ὅλοις, universe, *opponitur parti cuidam, quæ excipitur;* διανοηστοῦντο μὲν γὰρ τῇ καθόλῳ—εὐδοκοῦντο δὲ τοῖς ὅλοις τῷ γράφεσθαι &c. 24, 4, 14. *Denique* τοῖς ὅλοις, *præcedente vel sequente particula negante, est* nullo modo, neutiquam, 4, 47, 4. 3, 90, 10.

Subinde a librariis confunduntur ἄλλος *et* ὅλος, *velut* 6, 56, 7. *et* 21, 4, 8. *ubi certe Casaub.* τὴν τῶν ὅλων κρίσιν *pro* τὴν τῶν ἄλλων *scripsit.*

Ὁλοσχερὴς, ad rei summam pertinens, magnus in suo genere, gravis, notabilis, insignis, *et similia.* οὐδὲν ὁλοσχερὲς προτέρημα δυνάμενοι λαβεῖν κατ' ἀλλήλων, 1, 18, 6. 1, 74, 3. ὁλοσχερὴς ἔγκλιμα, totius aciei inclinatio, communis omnium fuga, 1, 19, 11. ὁλοσχερὴς κρίσις, prælium universis copiis, quo summa belli cernitur, 1, 57, 5. 3, 90, 5. ὁλοσχερὴς ἀγὼν, 11, 16, 6. *et* οὐδὲν ὁλοσχερὲς πράττειν, 1, 19, 6. 1, 57, 7. ὁλοσχερὴς μεταβολὴ, mutatio ad summam rei pertinens, 6, 3, 1. ὁλοσχ. διαφορὰ, maximum discrimen, 29, 9, 15. *coll. cum vs.* 12. φόβοι ὁλοσχερεῖς, gravissimus metus, 1, 73, 7. ὁλοσχ. πληγαὶ, graviores ictus, 6, 23, 5. ὁλοσχερεῖς περιστάσεις, difficiliora tempora, quibus summa rerum periclitatur, 17, 15, 2. ὁλοσχερεστέρα συμπλοκὴ, 1, 40, 11. τιμωρία, gravior pœna, 2, 58, 10. παρασκευαὶ ὁλοσχερέστεραι, ampliores omni ex parte, 1, 13, 11. ὁλοσχερεστέρα πρᾶξις, majoris momenti negotium, 5, 24, 12. τὰ ὁλοσχερέστερα μέρη τῆς περὶ τὰ στρατόπεδα θηρείας, potiores partes, 6, 42, 6. τὸ ὁλοσχερέστατον μέρος, longe maxima pars, 3, 37, 8. ἡ ὁλοσχερεστάτη χορηγία, longe maxima et præcipua pars commeatuum, 2, 15, 3. ἐλπὶς, præcipua spes, 4, 51, 6.

Ὁλοσχερῶς, prorsus, penitus, omnino; τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐκτεταπέτες ὁλοσχερῶς, 1, 10, 1. τοὺς βαρβάρους ὁλοσχερῶς ἐκβαλεῖν, 1, 11, 7. τούτου ὁλοσχερῶς ἐστόχησαν, 1, 33, 10. σημαίας ὁλοσχερῶς πιεσθείσας, manipulos gravius pressos *ab hoste,* 6, 38, 1. *ni ibi* ὁλοσχερεῖς, universos *legendum.* ὁλοσχερέστερον ἐκπλεκόμενοι εἰς τὰ κατὰ

τὴν Σικελίαν, majore molitione se immiscentes rebus Siculis, 1, 17, 3. ὅμοιον ὁλοσχερέστερον ἐπὶ τὸ συνίστασθαι ναυτικὰς δυνάμεις, 1, 25, 5. ὁλοσχερέστερον ἐπιτρέπειν τινί, summam rerum alicui committere, 5, 68, 2.

Ὅλως, omnino, utique, 30, 1, 2. *ubi in ὅμως mutatum voluit Reisk. præter rem.* οὐχ ὅλως, minime, neutiquam, 20, 5, 10.

Ὁμαλὴς, planus, 3, 46, 6. ὁμαλοὶ τόποι, τὰ ὁμαλὰ, 1, 33, 1. 1, 30, 18. 1, 39, 12. ὡς (ἴσον καὶ) ὁμαλὸν τόπον, 14, 3, 3. ὁ ὑπὲρ τῶν ὁμαλῶν κίνδυνος *ex Reisk. conject.* 3, 98, 8. *pro* ὑπὲρ τῶν νομάδων, *quod in* τῶν ὅλων *mutavit Casaub.*

Ὁμήνιος, contubernalis, 2, 57, 7. (*alii* ὁμόσκηνος,) 4, 33, 5.

Ὁμηρεία, ἡ, conditio obsidis, 9, 11, 10. 18, 22, 5. 30, 12, 3. 31, 12, 1. 31, 19, 7 *et* 9. ὁμηρία, ἡ, *idem*, 9, 11, 10. 28, 4, 7. 31, 12, 1.

Sed analogiæ convenientior prior forma, a verbo ὁμηρεύειν.

Ὁμηρεύειν, obsidem esse, 29, 3, 4. 31, 12, 2. 31, 19, 8.

Ὁμηρία; *vide* ὁμηρεία.

Ὅμηρος, obses. οἱ ὅμηροι, *et* τὰ ὅμηρα, obsides, 3, 52, 5.

Ὁμιλῶν ἐπιδείξεις τοῖς συμπεριφερομένοις, 4, 35, 7.

Ὁμιχλώδης ὁμίχλη, 3, 84, 1. ἀχλὺς ὁμιχλώδης, 34, 11, 15.

Ὅμμα, τὸ; ἐλαττωμένος τοῖς ὄμμασι, 17, 4, 3.

Ὁμόγλωττος, 1, 67, 3.

Ὁμογνωμονεῖν, ὁμογνωμονοῦντες πρὸς τὴν πολιτείαν, 28, 6, 2.

Ὁμοδοξῶν, idem sentire; περὶ τούτου τοῦ μέρους ὁμοδόξουν, 1, 41, 5.

Ὁμοειδὴς, ejusdem formæ, 34, 11, 17.

Ὁμοεθνὴς, ejusdem populi, ejusdem gentis; συνπεπιστεῦσθαι τοὺς ἰδίους πολίτας καὶ τοὺς ὁμοεθνεῖς πρὸς τὸν ἑαυτοῦ γοάμμον, 30, 6, 7. οὐχ εἷον ὁμοεθνέσιν, ἀλλ' οὐδ' ὁμοφύλοις χρησάμενος στρατοπέδοις, 11, 19, 3. μηδ' ὁμοεθνῶν, μηδ' ὁμογλώττων ὑπαρχόντων, 1, 67, 3. *ubi cum accentu in ultima scribendum* ὁμοεθνῶν, *ut præferunt codd. Aug. et Reg. quemadmodum ex codicum omnium consensu edidi* 2, 7, 6.

Ὁμοέστιος; *vide* ὁμόστιος.

Ὁμοιόνους; ὡς ὁμοίστατα τῇ γυναικὶ διαφέρας ἀνατεγμασμένου εἴδεσιν, 13, 7, 2. 6, 53, 5.

Ὅμοιος, pariter, tamen, (*idem fere ac* ὅμως) 10, 45, 1. 4, 19, 4. *Conf.* 1, 59, 1. ὁμοίως ἀνδράσι καὶ γυναιξί), viris pariter ac fœminis, 4, 21, 3. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν μάλιστα διάταξις, 4, 37, 7. *ubi* δὲ *particulam ex conject. adjeci.*

Ὁμολογεῖν, confiteri; ὁμολογοῦντες δὲ κοινωνεῖν, 3, 21, 3. consentire de aliqua re; τούτοις τοῖς ἐκλογισμοῖς ὁμολογοῦντες αἱ συγγραφαὶ, tametsi convenit inter scriptores de his *Scipionis* consiliis et ratiocinationibus, 10, 9, 2. consentire in aliquid; pacisci, ex pacto promittere; *sic* τὰ ὁμολογούμενα χρήματα, 5, 95, 1. 22, 25, 7. ὁ ὁμολογηθεὶς αὐτῷ γάμος πρὸς τοῦ βασιλέως, 11, 34, 12. τὰ ὁμολογηθέντα, pacta, 10, 38, 5.

ὁμολογούμενος καὶ σύμφωνος αὐτὸς αὑτὸν βίον, constans, consentiens sibi, 32, 11, 3.—" *Sic Lycius, p.* 362. μηδὲν ὁμολογεῖν τῷ τρίτῳ τῶν ἀλλήλοιν, *nihil simile esse ait.*" *Ern.*

ἐξ ὁμολογουμένου, ex omnium confesso; τροπὴ μάχιμος ἐξ ὁμολογουμένου γεγένηται Ῥωμαίοις, 3, 111, 7. *nisi ubi* ἐξ ὁμολογουμένου *idem valet ac* ἐξ ὁμολόγου, (*de quo mox*) tribus præliis ex composito pugnatis, aperto marte.

Ὁμολογία, pactum, compositio, conventio, 28, 17, 9. κατ' ὁμολογίαν παραλαβεῖν τὴν πόλιν, 4, 63, 3. 5, 70, 5. κατ' ὁμολογίαν ἀπέλυσαν

ἐκ τῶν τόπων, 2, 82, 3. αἱ ὁμολογίαι, pactum, fœdus, leges fœderis, 1, 78, 9. 1, 85, 4 *sq.* 3, 15, 5. 3, 18, 7. 3, 21, 1. 4, 15, 2.—" *v. Bos Animadv. p.* 24." *Ern.*

Ὁμόλογος; ἐξ ὁμολόγου, ex confesso, citra controversiam, ἐξ ὁμολόγου φανέντας τῶν ἐναντίων πρωτεύοντας, 3, 91, 10. *ubi ambigere possis, illud ex* ὁμολόγου *sit-ne ad* φανέντας *an ad* πρωτεύοντας *referendum; sed posterius potius videtur.* ex pacto; τὰ ἐξ ὁμολόγου προσφιλόμενα, 1, 67, 1. *In bello, dictio hæc usurpatur de* prælio, *quod* ex condicto, ex compacto, *i. e.* tempore locoque utrimque condicto, aperto marte pugnatur; *vide* 3, 111, 7. συνέβαλλον ἀλλήλοις ἐξ ὁμολόγου, 1, 87, 9. ἐξ ὁμολ. διὰ μάχης κρίνειν τὰς πράξεις, 2, 66, 4. ὁλοσχερὴς κρίσις ἐξ ὁμολόγου, 3, 90, 5. ἡ ἐξ ὁμολόγου καὶ κατὰ πρόσωπον ἔφοδος, 4, 8, 11. αἱ ἐξ ὁμολόγου καὶ συντεταγμέναι μάχαι, 11, 32, 7. *Frugm. gr.* 54. *Conf.* ἐξ ὁμολογουμένου, *in* ὁμολογῶ.

Ὁμολογουμένως, ex omnium confesso, manifeste, sine controversia, haud dubie, 3, 14, 4. 3, 47, 7. 3, 105, 9. 3, 116, 8. 4, 5, 2. 4, 20, 2. 6, 5, 8. 11, 9, 3. 17, 6, 2.

Ὁμονοεῖν, concordes esse, 29, 11, 9.

Ὁμοπλοεῖν; τοῖς ὁμοπλοοῦσιν, 1, 25, 1.

Ὁμορος; ὅμορον καὶ συνάπτον πρὸς τὰ Δρέπανα, 1, 55, 7. *ex conject. pro vulgato* ἐχυρὸν. *Vocab.* ὅμορος *alibi quidem in reliquis historiarum Polybii non invenitur, sed apud Diodorum, Polybiani styli æmulum, lib.* 2. *c.* 3. *Vicinum verbum* συνορεῖν *passim apud Nostrum superest.*

Ὁμοῦ, 1) *absolute et adverbialiter;* ὁμοῦ ἐνεργατικώτατοι, una, conjunctim, 3, 105, 10. ὁμοῦ κινδυνεύειν, simul (*cum aliis*) pugnare, 3, 110, 6. βουλευόμενοι ὁμοῦ πάντα, 5, 67, 8. 2) *i. q.* σὺν *præpositio*, cum; ὁμοῦ τοῖς φερτίοις, 3, 51, 4. *pro quo Bav. habet* ὁμοῦ σὺν τοῖς φερτίοις. ὑπέσχετο ἐμβαλεῖν ὁμοῦ τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 16, 10. ὁμοῦ πανοίκιοι τοῖς πολλοῖς τὴν διαιτᾶν, una cum multitudine versantes, 6, 7, 5. ὁμοῦ τοῖς κλιμακηφόροις, 10, 12, 1. 3) *hinc fil velut verbum compositum* congredi, ὁμοῦ χωρεῖν et ὁμοῦ συντῆναι; *cum dativo casu;* ὁμοῦ χωρεῖν τοῖς παροῦσι, cum (adversa) fortuna congredi, non cedere malis, 11, 2, 10. ὁμοῦ συντάντες τοῖς παροῦσι (*sc.* δυνοῖς) 30, 7, 3. *ubi mendose vulgo* στάντες. *Et seq.* εἰς *præpos.* ὁμοῦ χωρεῖν εἰς τὰς πολεμίους, 15, 10, 6.

Ὁμοῦ, *i. q.* σὺν, *cum dat.* (*sicut* ὁμοῦ *et* ἅμα;) τοὺς ὑπηκοτεύοντας ὁμοῦ τοῖς ἱππεῦσιν ἑκατέρου τοῦ πέρατος προέστησεν, 1, 33, 7.

Ὁμόφυλος, ejusdem generis; *latius patet quam* ὁμοεθνής, 1, 10, 2. Ætoli, Macedones, Græci, *sunt* ὁμόφυλοι, 9, 37, 7. Romani *dicuntur* ὁμόφυλοι Mamertinis, *qui origine Campani erant*, 1, 10, 2. οὐχ οἷον ὁμοεθνῶν, ἀλλ' οὐδ' ὁμοφύλοις χρωμένους στρατοπέδοις, 11, 19, 3. ὁμόφυλός τινος, 2, 32, 8. *ubi agitur de Insubribus et Cenomanis, quorum utrique Gallicæ erant originis. Quin et, sensu magis stricto, Achæi Achæorum* ὁμόφυλοι dicuntur, i. e. populares, 40, 5, 10. *Rursus, latiori vocis acceptione*, pisces cujusque generis ὁμόφυλοι *dicuntur*, 15, 20, 3. (*sicut aves apud Xenoph.* 1, 6, 39.) *Denique rursus strictiori sensu,* τὸ ὁμόφυλον, *collective*, animantia sui similia, ejusdem generis, 6, 5, 7.

Ὀμφαλωτός; ὀμφαλωτὸν πάτημα, placenta in umbilici formam facta, 6, 25, 7.

Ὄμως, 1, 42, 7. 2, 19, 12.

Ὁμᾶς τὸν τοῖς φορτίοις *olim editum erat* 3, 51, 4. *pro* ὑμέτερον τοῖς φορτίοις.

Ὅμως *in* ὅπως *mutatum a librariis*, 15, 21, 7. *Adde* ὑμῶν.

Ὀνειδίζειν τινὶ σωτηρίαν, exprobrare alicui salutem *a nobis ei partam*, 9, 31, 4. (*sicut dicimus* exprobrare beneficium.) ὀνειδ. τινὶ περί τινος, 30, 4, 8. ὀνειδ. τινὶ διότι, 9, 34, 1. ὀνειδίζειν τι τινὶ ὡς ἀσίβειαν, 9, 35, 6. ὀνειδίζειν τινὶ ὡς ἀχαριστίαν διότι, 28, 4, 11. *adde* 5, 11, 2. ὀνειδίζεσθαι, objurgari, (*opp.* πρὸς χάριν ἀκούειν) 11, 5, 10.

Ὄνειδος, τὸ, καὶ προφορὰ, vituperatio, objurgatio, exprobratio, 9, 33, 13. ὄνειδος ἐπιφέρει ἡ διαλία, ignominiam adfert, 3, 81, 7. ἐν ὀνείδεσι ποιοῦνται τὴν ἐκ τῶν ἀπειρημένων πλεονεξίαν, probro vertunt, in flagitiis ponunt, 6, 56, 3. τὸ τῆς ἀδοξίας ὄνειδος, *ex Reiskii conject. pro vulgato* τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, 6, 57, 6. *cum fortasse ex uno cod. Paris. edi debuisset* τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος.

Ὄνειος ἀσκὸς, utris e pelle asinina, 8, 23, 3.

Ὀνειρόττειν, somniare; *absol.* 1, 5, 8. *cum acc.* 5, 108, 5. πᾶν γένος ἐπιβουλῆς, 17, 15, 13.

Ὄνομα, τὸ, nomen proprium, *i. q.* ὄνομα κύριον, 6, 46, 10. ἐπ' ὀνόματος, nominatim; ἐπ' ὀνομ. καλεῖν τινα, 5, 35, 2. 11, 15, 1. ἐπ' ὀνόματος δηλοῦν τὰς πόλεις, 18, 28, 4. *ubi mendose vulgo* ἐπ' ὀνόματι *erat editum.* ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδενὸς ἐποιήσατο κατηγορίαν, 28, 4, 5. ὃν ἐπ' ὀνόματος ῥηθὲν, ὑποδύγματος ὄντα, 6, 54, 6. ὁ Φίλιππος ὄνομα γίγνεται καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου, Philippus fit prætextus belli, nomine bellum geritur contra Philippum, 11, 6, 4. ὄνομα, nomen, *pro* ipsa re; οὐδεμίαν πόλιν ἄμοιρον ἐποίησεν τοῦ τῆς δουλείας ὀνόματος, 9, 29, 6.

Ὀνομάζειν; καλούμενος δὲ καὶ πολλάκις ὀνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκ Πελοπ. φίλων, 9, 33, 9. *i. q.* ἐπ' ὀνόματος καλούμενος, 5, 35, 2.

Ὀνομασία, ἡ, nomen; ἡ Ἰασονία δεηχμένη εἰς τριῶν ὀνομασίας, 3, 87, 4. adpellatio *regis*, 10, 40, 6. nomen, denominatio *proditoris*; ἐπιφέρειν τινὶ ταύτην τὴν ὀνομασίαν, 17, 15, 1.

Ὄνος; ὄνοι διεπέμποντο διὰ τοῦ θ-άτερου, 12, 13, 11.

Ὀξέως, celeriter, 1, 62, 3. 11, 15, 3. ὀξέως πιστεύειν, 4, 85, 4.

Ὄξος, τὸ, acetum, 12, 2, 8.

Ὀξύβαφον, τὸ, acetabulum, *et* vasculum quodvis, (*etiam in quo adponuntur ὄψώνματα, Pollux VI.* 85.) πεφιλοδοξημὸς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, 12, 23, 7.

Ὀξὺς καιρὸς τῆς ἐπιβολῆς, velox tempus, occasio præceps, 5, 7, 4. ὀξεῖα διαβολὴ, acris calumnia, 1, 36, 3. ὀξὺς, *de homine*, acris, vehemens, præceps, 34, 14, 2. *conf.* ὀξύτης.

Ὀξύτης, ἡ τῆς μεταβολῆς, 2, 57, 3. præceps ingenium; ὁ ὄχλος ὀξύτητι καὶ πικρίᾳ διαφέρων, 6, 44, 9.

Ὄπισθεν; πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ὄπισθεν ἴμπροσθεν γενομένοις, (*de cinædo*) 12, 15, 2. τοὔπισθεν; εἰς τοὔπισθεν ἀποχωρεῖν, 1, 51, 8. ἡ εἰς τοὔπισθεν μεταβολὴ, 18, 13, 4. ἀποκεκλεισμένης τῆς εἰς τοὔπισθεν ἀναχωρήσεως *correxi, pro* εἰς τοὐμπροσθεν *quod dabant libri*, 2, 29, 3.

Ὀπισθόδομος, *adjective*; αἱ ὀπισθόδομοι στῆλαι, 12, 12, 2.

Ὅπλη; αἱ ὁπλαὶ τῶν ἵππων, 3, 79, 11.

Ὁπλίτης; οἱ ὁπλῖται, gravis armatura, 2, 3, 4. 3, 53, 1.

Ὁπλομάχος, ὁ, ἀγαθὸς, bellator, 2, 65, 11.

Ὅπλον, τὸ, 1) clypeus; αἱ ἕνεκα τῶν ὅπλων, 1, 22, 10. τὰς περιφαλαίας ὑποστιβάσαι τοῖς ὅπλοις, 3, 71, 4. 2) armatura; ἐξακισχίλια ὅπλα χαλκᾶ πιλτασταὶ, 23, 9, 3. πλέονα μ' μυριάδων ὅπλα, 36, 4, 7. ἥμισυ τῶν τοῖς ὅπλοις, 9, 6, 6. ἐκου-

οὕτω συναγωγὰς ἐπὶ τῶν ὅπλων, 5, 64, 4.

Ὀπεῖος, i. q. πεῖος, 5, 31, 3. 5, 81, 2. &c. οὐδ' ὀπεῖος, pro οὐδ' ὁπεῖός ἐστι, nullus quisquam, 4, 65, 3. 5, 21, 7. 9, 27, 9. 10, 19, 4. Sic μηδ' ὀπεῖος, 4, 21, 6.

Ὀπώρα, ἡ, fructus autumni, (poma, vinum, olivæ;) ἡ τῆς ὀπώρας συγκομιδή, 4, 66, 7.

Ὅπως; πειδικῶς ὅπως, 9, 21, 9. idem quod πειδικῶς πως, ni fefellit nos opinio; alii πειδικῶς ὅμως. Et ὅπως mendose codices nonnulli pro ὅμως, 15, 21, 7.

Ὀρᾶν; an ὁράμενος in verbo medio legendum pro ὁρώμενος, 9, 10, 7? an ὁρᾶν μὲν?

Ὄργανον, τὸ, 1) instrumentum quodvis; veluti serra, 1, 85, 7. τὰ πρὸς ἀνάγκας ὄργανα, instrumenta ad torquendum, 15, 27, 9. 15, 28, 2. 2) machina, v. c. corvus, 1, 23, 5 sq. et vs. 8 et 10. tormenta et machinæ Archimedis, 8, 7, 2.

Ὀργὰ, ἡ; χωρὶς ὀργῆς καὶ φθόνου, vel ἢ φθόνου, 6, 9, 11. τὴν ὀργὴν φέρειν ἐπί τινα, 22, 14, 8. i. q. ὀργίζεσθαί τινι ibid. vs. 7.—"sic ἐπιφέρειν τὴν ὀργὴν, Rom. 3, 5." Ern.

Ὀργυιὰ, 1, 22, 4 sq. ἡ ἐπτὰ καὶ πέντε ὀργυιαῖς ἐστι (aqua in Mœotide palude) 4, 40, 8.

Ὀρέγεσθαι, μειζόνων ἐλπίδων, 1, 8, 5. τῶν πραγμάτων, adpetere, cupere imperium, 5, 104, 7. τῆς γῆς, contendere versus littus, 16, 5, 8.

Ὀρεινὸν, τὸ, nomen proprium montis, 5, 52, 3.

Ὀρεινὴ, ἡ, substantive, (sc. χώρα) 3, 17, 2. 5, 55, 7. 5, 70, 6.

Ὄρειος, montanus, montium incola; τῶν ὀρείων τοὺς ἀκοντίζειν καὶ λιθάζειν δυναμένους, 10, 29, 5.

Ὀρεῖται Ἴβηρες, 3, 33, 9.

Ὀρεσίμους, ὁ, mulio, 32, 12, 7.

Ὀρθιος; προῆγον αὐτοὺς ὀρθίους ἐπὶ τοὺς πολεμίους, longis ordinibus ducebant eos in hostem, 11, 23, 2. προσέβαλλον τοῖς κέρασιν ὀρθίαις ταῖς Ῥωμαϊκαῖς δυνάμεσι, ibid. vs. 3.

Ὀρθὸς, eosdem fere significatus habet cum μετέωρος, quod vide; ὀρθοὶ καὶ μετέωροι ταῖς διανοίαις, erigebantur animis et spe implebantur, 28, 15, 11. ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις, exspectatione erecta et metu plena, 3, 112, 6. 36, 4, 2. Fr. gr. 97.

πρὸς ὀρθὰς, scil. γωνίας, ad angulos rectos, 6, 28, 2. 9, 19, 8. 9, 21, 8. ἐν ὀρθῷ κεῖται ἡ βασιλὰς αὐτῷ, bene habet, in tuto est, 31, 15, 1. τὸ πρῶτον ἐξ ὀρθῆς ἀνεκρίνατο αὐτὸν, stantem primum interrogavit, 15, 27, 8. (directa via, Reisk.)

ὀρθίτεραι προσεμιδέμεναι κλίμακες, rectiores, nimis ardue adplicitæ scalæ, 9, 19, 7.

Ὀρθοῦν; πάλιν ὠρθώθη τὰ πράγματα, rursus erectæ, restitutæ sunt res, 29, 11, 12.

Ὄρθρος, ὁ; ἐξ ὄρθρου, inde a primo mane, 3, 73, 3. τὸν ὄρθρον, adverbialiter, mane, 12, 26, 1.

Ὀρθῶς ἵστασθαι, recte se gesserunt, rectam rationem inierunt, 23, 12, 3. ὀρθῶς ἀντικαθίστασθαί τινι, Fragm. gr. 97. ὀρθῶς perperam dant codd. nonnulli, pro νωθρῶς, 1, 64, 2.

Ὀρίζειν; τὰ παρ' ἀνθρώποις ὡρισμένα δίκαια, 2, 8, 12. συνθήματα ὡρισμένα, 10, 43, 6. κοιλώματα πάντη πάντως ὡρισμένα, 4, 40, 5.

Ὅρκια, τὰ, fœdus; ποιεῖν περὶ τῶν συνθηκῶν, 3, 25, 7. τιλεῖν, 22, 15, 6. τίμνειν, 22, 15, 9 et 15. 22, 26, 28. τίμνειν καὶ καταγράφειν, 29, 2, 6. ὅρκια ἔχειν πρός τινα, 6, 14, 8.

Ὀρκίζειν, juramento adstringere, 6, 33, 1. ὁρκιζόμενος, juramento adstrictus, 38, 5, 5.

Ὁρκισμὸς, ὁ, 6, 33, 1.

Ὅρκος, ὁ; κατὰ τὸν ὅρκον, e jurejurando, prout juraruṇt, 3, 68, 13.

Ὁρμᾶν; absolute, proficisci, 1, 25,

1. 2, 23, 4. 3, 52, 1. τὴν ἀρχὴν τῶν ἐδῶν ἄρμησιν, 12, 27, 2. πρὸς τοιούτας ὁρμήσεων ἐπιβολὰς, ad hæc inceptа accesserunt, ea converterunt, 1, 3, 9 *sq.* διαβαίνειν ὁρμήσεως εἰς Σικελίαν, trajiciendi in Siciliam impetum ceperunt, 1, 5, 2. ἐπὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἰταλίας ὁρμήσεως, progressi sunt, 1, 6, 6. ἐπὶ τὸν Πάνορμον, Panormum petebant, 1, 24, 9. ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ὁρμήσας τοῖς λογισμοῖς, in hanc partem inclinant, 1, 16, 5. ὁρμήσεως ἐπὶ τὸ συνιμβαίνειν τοῖς Καρχ. εἰς τὴν θάλασσαν, 1, 20, 7. ὁρμήσεως ἐνδυμίσεως πρὸς τὸ συνολογῆσαι, 1, 17, 9. ὁρμήσεως πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ θεραπείαν, ad quiescendum et ad curanda corpora sese converterunt, 2, 25, 10. ὁρμῆς πρὸς φυγὴν, 1, 21, 7. εἰς φυγὴν, 1, 28, 6. εὐθὺς ὁρμησεν ἐπὶ καταστρεψόμενος τὰ τῶν Ὀλκ. ἔθνος, statim se convertit ad, impetum cepit, animum adpulit ad subigendos Olcades, 3, 13, 5. ὁρμησάντων ταῖς ψυχαῖς περὶ (*f.* πρὸς) τὴν ἀνάβασιν, 10, 18, 6.

ὁρμᾶσθαι; ἀπὸ ποίας προθέσεως ἢ δυνάμεως ὁρμᾶσθαι, a quo proposito, aut a quibus viribus profecti, 1, 3, 7. ἀπὸ μικρᾶς ὁρμώμενοι δυνάμεως, ab exiguis viribus profecti, mediis viribus valentes, 4, 30, 4. ἐκ τίνων ὁρμᾶσθαι, a quibus initiis profecti, 1, 12, 9. ἡ καθόλου αἰτιολογία τῶν γεγονότων πόθεν καὶ πῶς ὁρμᾶται, quando et unde sit orta, 1, 4, 3. ὁρμώμενος ἐξ οἰκίας τοιαύτης, ortus e domo tali, 5, 102, 1. 32, 9, 12. 32, 10, 4. ὁρμηθεὶς τοῖς παρακαλουμένοις, precibus eorum concitatus, (*quod alias* παροροιᾶσθαι *dicit Polybius*) 5, 103, 4.

Pro vulgato olim ὁρμῶντες, ὁρμοῦντες *scripsi* 4, 50, 6. *Pro* ὁρμώμενος, 9, 10, 7. ὁρμῶμενος *aut* ὁρᾶν μὲν *videtur legendum. Vicissim* ὁρμᾶσθαι *ex conject. correxi* 20, 11, 2. *pro vulgato* ὁρμᾶσθαι.

Ὁρμεῖν, naves in statione habere, in ancoris stare, 5, 101, 4. *Et ipsa navis aut classis* ὁρμεῖ, stationem habet, 3, 95, 8. 8, 32, 6. ὁρμοῦντες *pro* ὁρμῶντες *correxi* 4, 50, 6.

Ὁρμή, ἡ; 1) studium, animi ardor et impetus; ἀκεραίους διατηρεῖσθαι ταῖς τῶν στρατιωτῶν ὁρμαῖς, 1, 44, 1. 3, 70, 9. δεῖς τῷ δοκεῖν αὐτὸς μὲν ἀνέρασται διατετηρηκέναι τὰ περὶ τὸν Ἔρυκα συμπόσιον ταῖς ὁρμαῖς. ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν, 8, 9, 7. *ubi tamen, si modo sana et integra scriptura, ambigere possis, primum, utrum* ταῖς ὁρμαῖς *ad* ἀνέρασται *sit referendum, an sit,* animorum ardorem integrum conservasse; *an ita sint capienda verba,* ταῖς ὁρμαῖς ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν διατετηρηκέναι ἀνέρασται τὰ στρατιώτικα, suo studio, quod ad bellum fortiter gerendum ipse adtulerat, illaesa servasse copias: *tum, ipsa-ne illa verba,* ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν, *ad* ταῖς ὁρμαῖς, *an ad* τὰ περὶ τὸν Ἔρυκα στρατιώτικα *pertinenat. Quarum rationum utramlibet sequaris, sextra caret difficultate: quas difficultates sentiens Casaubonus, et expedire desperans, varias interpretandi rationes miscuit in versione Latina, quam quidem nos intactam h. l. reliquimus, cum nec ipsi certius aliquid haberemus. Si quid tamen tentandum, videtur hæc esse sententia:* nam ipse quidem in suis ad Erycem copiis studium bellandi, quo ducebatur ipse, integrum conservasse videbatur; *quæ verba, cum eis quæ sequuntur usque* τῆς παρεῖς *dicta, ut in parenthesi posita intelligi debent. Cf.* ἀνέρασται. ὅταν ὁρμὴ παραστῇ αὐτοῖς συμφερόντως, si voluntas eos incesserit in unum consentiendi, quodsi in unum consentire voluerint, 6, 44, 4. ὁρμὴν παραστῆσαι τινὶ εἰς τὸ ποιῆσαί τι, persuadere alicui, efficere ut quis consilium ineat, faciendi

aliquid, 2, 43, 5. ἐπέστη τις ἐρωτὶ τῷ Σκοτ. incessit eum cupido, 35, 5, 1. συνήθεις ταῖς Ἑλληνικαῖς ὁρμαῖς, in quibus adhuc inerant graecanica animorum studia ardorque, 5, 64, 5. ἡ ἐπὶ τὸ πλεῖον ὁρμὴ παρίστατο αὐτοῖς, avaritia eis sedet animo, 22, 9, 15. ἡ πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμή, 3, 81, 6. συνεπλαμβάνετο τὰς τῶν δυνάμεων ὁρμάς, 3, 78, 5.

2) ὁρμή, initium; ἐξ ἄλλης ὁρμῆς, novo initio facto denuo, 28, 29, 8.

3) iter; ἐντεῦθεν ἐποιήσαντο τὴν ὁρμὴν ἐπὶ πόλιν Ἰασέως, 1, 24, 10. ἔξεντες ποιούμενος τὴν ὁρμὴν, 29, 2, 5. *ubi satis est quod Casaubonus in versione posuit*, statim profectus; *nec oportet* intendens iter, *quod voluit Ern.* (*Conf.* ὁρμᾶσθαι.) *Sed sigillatim de* expeditione *vel* excursione militari, 3, 51, 10. 4, 6, 11. &c. *conf.* ὁρμητήριον.

Ὁρμητήριον, τὸ, arx belli, sedes rerum ad bellum necessariarum, locus munitus unde commode excursiones fiunt ad infestandos vicinos; ὁρμητήριον πρὸς τὸν πόλεμον, 1, 17, 5. 2, 51, 6. 2, 52, 4. 3, 15, 13. 4, 71, 2. ὁρμητήριον ὑφῆς κατὰ τῆς τῶν πολεμίων χώρας, 5, 3, 9.

Ὁρμίζειν τὰς ναῦς, (i. q. καθορμίζεσθαι) naves in statione locare, in ancoris locare, 5, 17, 9. (*coll. c.* 18, 9.) 18, 37, 10.

Ὅρμος, ὁ, statio navis; τὸν ὅρμον ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ναυαγίων, 16, 8, 2. locus ubi commode in statione locatur navis; οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὅρμοι, stationes oræ Asiaticæ, 16, 6, 11. ὅρμοι ὑφηνοὶ, 10, 1, 6.

Ὀρνιθία, ἡ, auspicium, 6, 26, 4.

Ὄρνις, ὁ, gallus gallinaceus, 12, 26, 1. οἱ ὠγυγιαῖς ὄρνιθες, 1, 58, 7 *sq.*

Ὄρος, ὁ; μετ' εἰρήνης ὄρος μόνοι πολέμου πρὸς Αἰτωλοὺς ἐποιήσαμεν, respectu Ætolorum nec pacis nec belli jus est, Ætoli nec pacis nec belli jura agnoscunt, 4, 67, 4. μέτα φιλίας ὅρου μᾶλλον ἢ ἔχθρας, 17, 5, 3. πάντας τοὺς τῆς πίστεως ὅρους ὑπερβαίνειν, 25, 4, 3. οἷς ὅρος ἐστὶ τῆς ἀρχῆς ἰσχύς, 6, 5, 9. ὅρος (τῶν διαφορῶν κατὰ τὰς τῆς συλλήψεως ἀποτολὰς) ἡ μὲν, 9, 15, 15. ἐν τῷ ὅρῳ, in confinibus, *scil. ditionis Punicæ, et ejus regionis quæ nunc a Romanis tenebatur*, 15, 2, 8.

ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς Γαλατίας cortexi 2, 24, 8. *pro vulgato* ἐρῶν.

Ὀροφὴ, ἡ, tectum, contignatio, sedificium, conclave; τῷ πυρὶ κατελυμήνατο τὰς ὀροφὰς, 5, 9, 3.

Ὄρυγμα, τὸ; ὀρύγματα, cuniculi, 5, 100, 2. 9, 41, 7 *et* 12. 10, 31, 9 *sq.* 16, 30, 6. τοῖς ὀρύγμασι χρᾶσθαι ὑπογεῖοις, 2, 54, 7. τοῖς ὀρύγμασιν ὑπορύσσειν, cuniculos agere cœpit, 5, 4, 6. τὸ ὄρυγμα, cuniculus extrahendis metallis, 34, 10, 11.

Ὀρυκτὸς χρυσὸς, aurum fossile, 34, 10, 10. ὀρυκτοὶ ἰχθῦς, 34, 10, 2.

Ὀρφανία, ἡ, pupillaris ætas orphani; συνεπιτίθεσθαι τῇ ὀρφανίᾳ τινὸς, 28, 1, 5.

Ὄρφνη, ἡ; ὑπὸ τὴν ὄρφνην, in caligine, per caliginem, 18, 2, 7.

Ὀρχεῖσθαι ἐν μαχαιρίοις ἱματίοις, 24, 6, 11.

Ὄρχησις, ἡ; ὀρχήσεις ὑποτυπῶν, 4, 20, 12.

Ὀρχηστὴς, ὁ, 30, 13, 11.

Ὀρχηστικὴ, ἡ, 9, 20, 7.

Ὄρχίστρα, ἡ, 30, 13, 11.

Ὄσιος; τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δίκαια, καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσια, 23, 10, 8.

Ὀσμὴ, ἡ, odor *elephantum Indicorum*, 5, 84, 6.

Ὅσος; ὅσου πλεῖστοι, quam plurimi; συναθροίσας ὅσους ἠδύνατο πλείστους, 3, 51, 10. ὅσοι ἀκούοντες ἐξεβοήθουν, quotquot audiverant adcurrebant, 4, 58, 3. ἐφ' ὅσον ἦν δυνατὸν ἔγγιστα τοῖς τυράγνοις πρόσ-

ἀγων, 1, 46, 9. ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, 3, 9, 8.

ὅσον, *adverbialiter*; circiter, fere; ὅσον ἕλκεσι πόδας ἀπέστη, 39, 1, 3. ὅσον ἐκ ποδὸς, fere e vestigio, quasi e vestigio, protinus, 2, 68, 9. *Sic* ὅσον ἤδη, fere jam nunc, quasi jam nunc, jam jamque, 2, 4, 4. 8, 36, 8. ὅσον οὔπω, tantum nondum, *sed minimum* mox moxque, brevi utique tempore, cum jam in eo esset ut, &c. 1, 17, 13. 2, 52, 7. 2, 69, 6. 3, 111, 10. 5, 31, 2. 5, 110, 4. 11, 31, 8. 24, 7, 3. *Eodem modo ex conject. scripsi* 4, 7, 6. *ubi* ὅσον *ignorant vulgo omnes, quemadmodum et a nonnullis codd. aberat eadem particula* 2, 4, 4. (*Exemplis multis istam dictionem illustrari a Perizonio ad Ælian. Var. Hist. XII.* 57. *et Dorvillio ad Charit. p.* 658. *monuit Ernestus; qui tamen, cum eam*, vehementer, summa ope, *interpretatur, mire a veritate aberravit.*) *Cum eadem formula* ὅσον οὔπω *convenit illa* ὅσον οὐκ ἤδη, tantum non jam, *sed nimirum* brevi admodum tempore, 4, 41, 14. 9, 26, 9. *Conf. rursus* 2, 4, 4.

ὅσῳ, *per ellipsin comparativi* μᾶλλον, *quo magis, aut nude pro* quandoquidem; ὅσῳ δὲ συνέβαινε τοὺς ἄνδρας ἐκτὸς τάξεως ποιεῖσθαι τὴν μάχην, τοσούτῳ λαμπρότερος ἦν ὁ κίνδυνος, 1, 45, 9. *Mira ratione cum* ὅσῳ *simul jungitur positivus et comparativus:* ὅσῳ γυμνὰ καὶ μείζω τὰ σώματα ἦν, τοσούτῳ μᾶλλον &c. 2, 30, 3. *Post* ὅσῳ *cum comparativo, infertur deinde* οὕτω *absque comparativo, quam particulam* οὕτω *in* τοσούτῳ *mutavit Casaub. intellecta particula* μᾶλλον; ὅσῳ γάρ ἐστι νῦν ἡ Μαιῶτις γλυκυτέρα τῆς Ποντικῆς θαλάττης, τοσούτῳ (*codd.* οὕτω) θαυμαίτατα διαφέρουσα προφανῶς ἡ Ποντικὴ &c. 4, 32, 3.

Ab Epitomatore haud dubie corruptum est, quod vulgo 14, 12, 1. *legitur,* ὅσῳ δέ τινες ἐπιπλεονάζοντες &c.

Ὅσπερ. *Neutrum* ὅπερ *quasi adverbialiter usurpatur, pro* ὥσπερ; ὅπερ εἰκὸς, 6, 52, 1. 9, 26, 2. *quod eadem ratione dicitur atque illud,* ὅπερ ἴδιος ἐστὶ, 4, 53, 3. *et similia.*

Ὅστις. *Neutrum* ὅ τι; κρεῖσσον ὅ τι δίκαι παθεῖν μᾶλλον ἢ &c. 1, 54, 4. παθεῖν ὅ τι δίκαι γενναίοις, 40, 4, 8. ὅ τι ἂν ᾖ πάσχειν πάντων τῶν δεινῶν, ὑπομενητέον, 3, 112, 5.

Genit. ὅτου; περὶ μὲν τῶν ἄλλων, ὅτου δίκαι πάντὸς παραχωρήσαμι, 22, 3, 1. ἐξ ὅτου, 2, 14, 1. &c.

Ὅταν, *cum indicativo*, quando, quoties, 4, 32, 5 *sq.* 13, 7, 10. *Conf.* ἡνίκα. ὅταν *cum optativo*, quoties, 10, 3, 7. quodsi, *hac notione ut idem valeat ac* quandoquidem, quoniam, 18, 15, 6. *Pro* ὅταν γάρ, *est* ὅτι γὰρ ἄν, 11, 7, 1.

Ὅτι, quandoquidem, quoniam, 3, 29, 6. ὅτι γὰρ ἄν, i. q. ὅτε, 11, 7, 1.

Ὅτε μὲν, ποτὲ δὲ, 6, 20, 8.

Ὅτι, *abundans post* ὥστε *et similia, sequente oratione recta*, 1, 80, 9. 2, 8, 10. 3, 85, 8. ὅτι *cum infinitivo pro verbo finito; vide* 1, 4, 1. 1, 31, 3. 1, 39, 11. *et* 25, 1, 9.

ὅτι *et* ὅτε *perperam inter se permutatæ particulæ*, 2, 10, 8. 3, 29, 6. 3, 30, 2. &c. *conf.* ὅτε.

Ὀττίσθαι, suspicari, ominari, præsentire; τὸ μέλλον, 27, 14, 5. 30, 2, 1. 36, 5, 2. *Fragm. hist.* 55. τὶ περί τινος, 1, 11, 15.

Οὐ; οὐ μὴν ἀλλὰ, *vide in* μήν.

Οὐδαμῆ, nusquam, nulla parte, 4, 83, 4. οὐδαμῶς οὐδαμῆ, neutiquam, 4, 27, 8. 16, 29, 14. *ubi vulgo* οὐδ' ὡς οὐδαμῆ.

Οὐδένεια, ἡ, nullitas, vilitas; contemtus; ἡ τῶν βασιλέων οὐδένεια, 34, 14, 3.

Οὐδός, ὁ, limen, 30, 16, 5.

Οὖδος, *passim dant libri pro* οὐδός, *sed ab illa scriptura temere subinde discesserunt editores;* 1, 37, 5. οὐδόν, 1, 80, 8.

Οὐλαμός, ὁ, turma equitum, (*i. q.* ἡ ἴλη, *vide* 10, 21, 4.) 6, 28, 3. 6, 29, 2 *sq.* 6, 33, 10. 18, 2, 9. 10, 21, 4. (*ubi* ἐς οὐλαμούς τι καὶ ἴλας *fortasse scripserat Polybius.*) 10, 49, 7. κατ' οὐλαμὸν ἐπιστρεφή, 10, 21, 3.

Οὐλή, ἡ; cicatrix; αἱ ἐκ τῶν τραυμάτων οὐλαί, 33, 5, 3.

Οὖν *particula, perperam omissa subinde a librariis nonnullis, ubi necessario requirebatur;* 3, 12, 7. 3, 13, 3. 3, 117, 1. 5, 39, 6. 18, 15, 13. 3, 66, 1. *Hinc alibi, ubi desiderari utique videbatur, ex conject. a nobis adjecta est,* 3, 115, 12. 8, 26, 10. 18, 3, 4. 18, 15, 13. *Puriter vero adjicienda videtur* 3, 24, 14.

οὖν *subinde Pleonastice ponitur;* 1) *post parenthesin, quemadmodum Latine resumimus interruptam orationem adjecta particula;* igitur, 1, 8, 1. *ubi agnoscit particulam Bav. ignorant ceteri codices, extrusam fortasse a sequente syllaba* συν. 2) *post particulam* μὲν; 3, 41, 2. 11, 14, 6. 22, 12, 8. 38, 3, 11. *Qua ratione,* 20, 13, 3. *quamvis speciosa fuerit Reiskii conjectura,* τὸν μὲν νῦν *pro* τὸν μὲν οὖν *rescribere jubentis, tamen non continuo in contextum recipiendam fuisse fateor.* 3) *post* ὕστε; 18, 11, 9. 23, 12, 2.

Particula οὖν *in codd. nonnullis expulerat sequentem syllabam* συν *vel* συμ. 1, 42, 1.

Perperam post ἐπεῖος *subinde omissam putaverat Casaub. qui eam temere passim supplevit;* 4, 21, 6. 23, 8, 3.

Οὐρά, ἡ, extremum agmen, extrema acies; ἀπ' οὐρᾶς, (*i. q.* κατὰ νότου) 1, 77, 7. 2, 28, 3. κατ' οὐρὰν προσπίπτοντες, 2, 67, 2. (*i. q.* ἐκ τῶν κατόπιν, *ibid.*) 11, 1, 10.

Οὐραγεῖν, in extremo agmine esse, agmen claudere; 4, 11, 6. *conf.* ἀπουραγεῖν.

Οὐραγία, ἡ, extremum agmen, 1, 19, 14. 1, 76, 5. 2, 34, 12. 3, 53, 1. 5, 13, 3 *sq.* οἱ ἀπὸ τῆς οὐραγίας τεταγμένοι, 6, 40, 6. *corrige* ἐπὶ τῆς, *cf.* 1, 76, 2. 3, 53, 1.

Οὐραγός, ὁ, agminis coactor, 6, 24, 2 *sq.* 6, 35, 6 *et* 8.

Οὐρία, ἡ, venti prosperitas; ἐξ οὐρίας πλεῖν, 1, 47, 2.

Οὔριος ἄνεμος, ventus secundus, *nempe* flans a tergo; (*cf.* οὐρά;) 1, 44, 3. 1, 46, 6.

Οὐσία, ἡ, res familiaris, 20, 5, 14.

Οὗτος. *Prononem hoc cum suis casibus nonnumquam pleonastice quodammodo ponitur, ita tamen ut vel emphasin quamdam habeat, vel perspicuitati inserviat sermonis; et modo quidem præponitur ei parti orationis ad quam refertur, modo postponitur: vide* 9, 3, 9. *et locis ibi citatis adde hæc,* 1, 67, 12. 1, 78, 1. 2, 14, 7. 3, 20, 2. 3, 21, 2. 5, 111, 2. 6, 5, 7. 6, 38, 2. 11, 25, 9. *Similia ex Isocrate exempla collegit Morus ad Panegyr. p.* 11.

οὗτος μὲν *in* αὐτὸς μὲν *sua auctoritate temere mutaverat Casaub.* 5, 14, 10. *vide* 5, 17, 7. 5, 26, 16. 5, 86, 4. 2, 46, 4. *Subinde vero* αὖτη *in* αὐτὴ *fuit mutandum, ut* 10, 9, 7. 10, 10, 7. 5, 44, 11. *Vicissim* αὐτοί, *quod Casaubonus posuerat pro corrupto* αὐτοῖ, 2, 49, 1. *in* αὐτοι *mutandum fuit; cf.* 1, 32, 9. 8, 18, 7.

οὗτοι, *in oratione, sunt* hi præsentes; *vide* 9, 33, 11. *et* 9, 34, 3.

οὗτος, *cum suis casibus, sæpe,*

ubi desiderari videbatur, omittitur, ita ut nudus articulus nomini adjectus vim habeat hujus pronominis: sic διὰ τῆς γεαφῆς, *pro* διὰ ταύτης τῆς γεαφῆς, 1, 2, 8. τῆς διαθέσεως, *pro* ταύτης τῆς διαθ. 1, 81, 10. κατὰ τοὺς τόπους, *scil.* τούτους, 2, 15, 1. τὸν τρόπον, *pro* τοῦτον τὸν τρόπον, 4, 40, 1. &c.

Οὕτω, οὕτως; *in apodosi post adverbia temporis, aut post participia per adverbia temporis resolvenda, usurpatur fere ut Germanorum particula* so, *et vim habet particularum,* tunc, dein, hoc facto; (*ut sæpe apud Herodotum;*) *vide* 1, 27, 1. 2, 6, 5. 2, 13, 6. 5, 102, 4. 22, 12, 8. 8, 18, 11. 11, 16, 5. *Et junguntur* οὕτω καὶ τότε, 1, 3, 6. οὕτως ἤδη, 2, 37, 3. 2, 54, 13. *Ea ratione,* 2, 9, 3. οὕτω *cum Reiskio scripsi pro* οὕτως, *quod dabant libri, quod tamen et ipsum tueri fortasse locum suum poterat.*

οὕτω καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ, 2, 31, 7.

Post οὕτω *infertur* ὡς, *pro* ὡς; οὐδένα οὕτως ἀλόγιστον ὑπάρχειν, ὡς &c. 3, 63, 7.

οὕτω *a Casaub. et Ursino adjectum, invitis MStis,* 5, 62, 7. ὡς τὸ, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις, (οὕτω) καὶ τοῖς δικαίοις &c.

Ὀφείλειν; τὸ αὐτὸ πάσχειν ὀφίλει οὗτος, 6, 37, 5. ὄφειλε ποιεῖν τὰ τοῦ πολέμου, debuerat jure belli vobiscum agere, 9, 36, 4.

Ὄφελος, τό; πάντες δὲν καὶ μικρὸν ὄφελος, 3, 36, 6. 16, 29, 3.

Ὀφθαλμία, ἡ, 3, 79, 12.

Ὀφθαλμιᾶν περὶ τὸ κάλλος τῆς χόρας, 1, 7, 2. 2, 17, 3.—"oculum cupiditatis adjicere, *ut Cicero ait.*" *Ern.*—"*Recte observat Suidas, verbum* ὀφθαλμιᾶν, *quod proprie significat* oculis dolere, *sive* ophthalmia laborare, *cum alio transfertur, vel* invidiam *denotare, ut in Evangelio* oculus malus *pro* invido, *vel* cupiditatem re aliena fruendi, *ut hoc loco. Josephus Antiq. lib.* 1. διὰ τὸ ἐπ' ὀφθαλμιᾶν τῷ πλήθει τῶν κτήσεων." *Casaub.*—*Sic et* ἐπόφθαλμιᾶν τινι *Plutarch. in Cæs. c.* 2. *et* ὀφθαλμιᾶν ἐπί τινι *incertus auctor apud Suidam. Porro vero et cum accus. construit Polybius,* 32, 2, 1. πάλαι τὸ πλῆθος τῶν προσόδων ὀφθαλμιᾶν.

Ὀφθαλμὸς, ὁ; περὶ ὀφθαλμῶν λαμβάνειν τι, 2, 55, 8. 3, 109, 9. περὶ ὀφθ. τιθέναι τί τινι, 3, 108, 1. ὀφθαλμοὶ τῶν ὅπλων ἀκριβέστεροι μάστυρες, 12, 27, 1. Δίκης ὀφθαλμὸς, 24, 8, 3.

Ὄφλειν γέλωτα, risum præbere, merito risu excipi, 40, 6, 9. *Conf.* προσόφλειν.

Ὄφρὺς, ὑ, τοῦ ποταμοῦ, ripa paulo elatior fluvii, 2, 33, 7. 3, 71, 1 *et* 4. 12, 22, 4. supercilium tumuli, tumulus in longum porrectus, eminentia quævis; τὰ ἐπίπεδα ὑπὲρ τὰς ὀφρῦς τῶν λόφων, planities quæ est supra collium supercilia, 7, 6, 3. ἐπίπεδος τόπος ὀφρῦν περιβαλλόμενος, 10, 38, 8. 10, 39, 1 *sqq.* περιστατικὴ ὀφρὺς, 7, 17, 1. προεξιμένη, 8, 5, 4. *adde* 18, 4, 5. περιβαλλόμενος ὀφρῦν ἀπότομον, 36, 6, 2.

ὀφρὺν *acute ubique scripsi, et* ὀφρύος, 8, 5, 4. *penacute quemadmodum et. poëtæ* (*Homerus certe*) *v breve faciunt in hoc vocab. et* 10, 38, 8. *in* ὀφρὺν *consentiunt codices, quamquam iidem rursus omnes,* 2, 33, 8. *et* 12, 13, 4. *et plerique codices* 3, 71, 1. *in* ὀφρῦν *circumflexo accentu conspirant.*

Ὀχιὰς σκύτινος τοῦ ὑγροῦ, 18, 1, 4.

Ὄχθος, ὁ, tumulus, collis, 18, 3, 4. *Fr. gr.* 105.

Ὀχλαγωγεῖν, concitare plebem, 25, 8, 2.

Ὀχλικός, favorem plebis captans, 3, 80, 3.

Ὀχλοκρατία, ἡ, 6, 4, 6. 6, 57, 9.

Ὄχλος; οἱ ὄχλοι, (*sicut* οἱ πολλοί) milites, *quatenus distinguuntur a ducibus*, 1, 15, 4. 1, 32, 8. *coll. vs.* 7.

Ὀχυροποιεῖσθαι, munire, 1, 18, 4.

Ὀχυρός; ὀχυρότατος τόπος, 7, 15, 3. 8, 22, 12. ὀχυρωτάτη πόλις, 2, 6, 8. 7, 15, 2. περίοικοι ποιεῖσθαι τὴν ὀχυρωτάτην, 22, 6, 5. (*sic ibi quidem per* o *breve scribitur in antepenult. quam ibi servavi scripturam, quoniam penultima syllaba positivi anceps est.*)

Ὀχυρότης, ἡ; πιστεύειν ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων, 5, 62, 6. 7, 15, 2.

Ὀχυροῦν, munire; τὴν πόλιν, 14, 9, 9. *In med. pariter notione activa;* ὠχυροῦντο τὸν λόφον, 14, 2, 3. ὠχυρώσατο τὴν στρατοπεδείαν, 3, 100, 5. 1, 18, 3.

Ὀψαρτύειν, obsonia condire, 12, 24, 2.

Ὀψαρτυτής, ὁ, 12, 9, 4.

Ὀψὲ ποιούμενος τὰς ἐξαγωγάς, educens copias in aciem (*non* vesperi, *sed*) sero, multo jam et provecto die, 11, 22, 2.

Ὀψιμαθής, 12, 9, 4.

Ὄψιος; ὀψίας δύλης, *vide* δύλη.

Ὄψις, ἡ; 1) visus, adspectus; ὑπὸ τὴν ὄψιν τιθέναι, 3, 99, 7. θεωρεῖν, θαύμασον ὑπὸ τὴν ὄψιν, 4, 41, 9. 10, 18, 13. 1, 26, 9. ὑπὸ τὴν ὄψιν λαμβάνειν ἐκ τῶν λεγομένων τὸ γεγονός, cogitatione sibi ob oculos ponere, 2, 28, 11. ἀπὸ τῆς ὄψιος δοκεῖ, primo adspectu videtur, 4, 41, 1. εἰς ὄψιν ἐλθεῖν (τινί,) in conspectum admittere quem, 30, 17, 3.

2) oculus; τῆς μιᾶς ὄψιος ἐστερῆσθαι, 3, 79, 12. ζώου τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεισῶν, 1, 14, 6. 12, 7, 3. τὰς ὄψεις ἐστηκέναι ἐπὶ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων, 10, 47, 8. *ex emend. Casaub. sed ex codicum lect. est* ἐστηκέναι ἐπὶ τὰς ὄψεις τῶν γραμμάτων, *ut, si vera ea lectio,* ὄψις *valent idem h. l. ac* σχῆμα, τύπος, species, figura.

Ὄψον; τὸ θαλάττιον ὄψον, pisces marini, 34, 8, 6.

Ὀψοφάγος, ὁ, obsoniorum adpetens, catillo, 12, 24, 2. *i. q.* λίχνος *ibid.*

Ὀψωνιάζειν; ὀψωνιάζεσθαι ὑπό τινος, stipendium accipere ab aliquo, 23, 8, 4.

Ὀψωνιασμός, ὁ, stipendii distributio, solutio, 1, 69, 7. οἱ ὀψωνιασμοί, 1, 66, 7. 5, 64, 2.

Ὀψώνιον, τὸ, stipendium, 6, 39, 12. τὰ ὀψώνια, 1, 67, 1. &c.

Π.

Παγκρατιαστής, ὁ, 28, 16, 4.

Παγκράτιον, τὸ, 40, 6, 8.

Πάγος, ὁ, glacies, frigus; πάγων ὑπερβολαί, immodica frigora, 9, 15, 3.

Παιανίζειν, barbaricum cantum et ululatum tollere *ante pugnam*, 3, 43, 8. *Sic* συμπαιανίζειν, 2, 29, 6.

Παίγνιον, τὸ, carmen ludicrum, 16, 21, 12.

Παιδάριον, τὸ, 10, 47, 7 *et* 9. 15, 30, 10.

Παιδαριώδης, *de Timæo historico*, 12, 3, 1.

Παιδαριωδῶς, 27, 2, 10.

Παιδεύεσθαι πρὸς τὸ μέλλον, 2, 9, 6. *Gallice diceres*, recevoir une bonne lecon pour l'avenir.

Παιδικὰς; τὰ παιδικὰ μαθήματα, scientiæ quas pueri in scholis addiscunt, 9, 21, 4. παιδικὴ μίτρησις, 34, 6, 8.

Παιδικῶς, puerili more, 3, 11, 7. παιδικῶς, ὥπως, *vel* παιδικῶς πῶς, ratione quæ vel pueris obvia est, 9, 21, 9.

Παιδίσκος, ὁ, puer, *Ptolemæus Philometor*, 31, 4, 9. (*apud Athenæum.*) *conf.* παιδίσκη.

Παιδίσκη, ἡ, puella, 14, 1, 4. 14, 7, 6. (*eadem* ἡ γυνὴ τοῦ Σύφακος,

ibid.) τῶν παιδίσκων *in genit. plur. scribitur* 32, 12, 5. *quod* ancillarum *interpretatus est Vales. quæ si vera est interpretatio, sicuti videtur, scribendum erat* τῶν παιδισκῶν.

Παιδομαθὴς περὶ τὰ πολεμικὰ, 3, 71, 6. 8, 89, 5.

Παιδοποιΐα, ἡ, liberorum procreatio, 6, 6, 2.

Παῖς; οὐ παῖδας παῖδων, ἀλλ' αὐτοὺς πρῶτους, 4, 35, 15.

Παλαίειν συμφοραῖς, συμπτώμασι, &c. conflictari cum malis, 2, 56, 6. 2, 57, 8. 4, 32, 2. 4, 45, 6. 5, 56, 2. φυγαῖς καὶ ἀπαδασμοῖς, vexari, 4, 81, 13.

Παλαιὸς; τὸ παλαιὸν, *adverbialiter*, olim, priscis temporibus, 6, 7, 4. 6, 20, 9. 6, 25, 3.

Παλαιστὴ, ἡ, *vel* ὁ παλαιστὴς, palmus, mensura quatuor digitorum, 1, 22, 4.—"*vid. Perizon. ad Ælian. Var. Hist. XIII. 3.*" *Ern.*

Παλαιστὴς, ὁ, luctator, ὥσπερ ἀγωνὶς παλαιστὴς, 40, 5, 8.

Παλαιστιαῖος, palmaris, palmi mensuram habens, 6, 23, 3 *et* 9. 8, 7, 6.

Παλαίστρα, ἡ, 9, 20, 7.

Παλαμναῖος, *Fragm. gr.* 10.

Παλίγκυστος, ἀλιστοτιλὸν ἀγγεῖον, *Suid. Fragm. gr.* 99.

Παλιμπροδοσία, ἡ, simulata proditio qua fallimus eum qui de proditione nobiscum egit, proditio proditione punita, 5, 96, 4.

Πάλιν, porro, tum vero, deinde, 10, 21, 2. 10, 45, 5. Sic πάλιν ἀποπλεῖν εἰς Τύρον, 5, 70, 3. porro, ulterius Tyrum cum classe proficisci, *vel* rursus abire cum classe et Tyrum proficisci. *Alibi* commode contra *vertitur; vide* 10, 9, 1. 10, 16, 3. &c.

Παλινδρομεῖν πρὸς τὰς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίδας, recurrere, 7, 3, 8.

Παλιντρόπη, ἡ, τῆς τύχης, conversio fortunæ, 15, 7, 1. *cf.* παλίμφαμον.

Παλίντροπος, in contrarium versus, ἡ πρᾶξις παλίντροπον λαμβάνουσα τὸν τρόπον ταῖς αὐτῶν ἐλπίσιν, 5, 16, 9. παλιντρόπου τῆς ἐλπίδος αὐτοῖς ἀναβαινούσης πρὸς τὰς ἐξ ἀρχῆς ὑπερβολὰς, 14, 6, 6.

Παλίρροια; αἱ παλίρροιαι, æstus maris, adfluxus et refluxus maris, (*idem ac* αἱ πλῆμαι καὶ αἱ ἀμπώτεις.) 34, 9, 5. 34, 2, 5. ἡ παλίρροια τῶν πραγμάτων, conversio rerum *in dexterius*, 1, 82, 3. *cf.* παλιντρόπη.

Παλίσσυτος, retro ruens; παλίσσυτα ἄγουσι τὰ θηρία, 15, 12, 2.

Παμβοιώτια, τὰ; ἡ τῶν Παμβοιωτίων πανήγυρις, communis Bœotorum conventus, solenne universæ Bœotiæ festum, 4, 3, 5. 9, 34, 11.

Παμμεγέθης, maximus; παμμεγέθη ὄρη, 5, 59, 4. σωμάτων βίον διάφορον, 7, 8, 8. πρόβλημα, gravissima dubitatio, summa difficultas, 28, 11, 9.

Πάμφορος χώρα, fertilissima regio, 3, 17, 3. γῆ, 9, 41, 11. ἀγρὸς, 37, 3, 8.

Πανίσχυος *fortasse legendum ex codd. Vat. et Flor.* 4, 58, 11. *pro* πάνυ ἰσχυῶς.

Πανδαμεὶ στρατεύειν, 2, 2, 7. 2, 20, 1. 4, 27, 2. διαπαντοπαῖς, 2, 51, 3. ἀθροίζειν τοὺς Αἰτωλοὺς, 4, 16, 11.

Πάνδημος λαλιὰ, vulgaris sermo, 3, 20, 5. 14, 7, 8. δόξα, gloria apud omnes, 32, 11, 8. 32, 15, 11. ἑορτὴ, festum publicum civitatis, *Spicileg. lib.* 8.

Πανδοχεῖον, τὸ, 2, 15, 5.

Πανδοχὶς, ὁ, *vel* πανδοκὶς, 2, 15, 6.

Πανύφοδος (τόπος) ἐπὶ τὴν πόλιν, locus unde facile admodum impetus fieri in urbem potest, 4, 56, 6.

Πανήγυρις, ἡ, festum, ludi, luderum solennia, *i. q. si ἀγῶνες*, 31, 3, 2. *coll. vs.* 1. ἡ τῶν Παμβοι-

τίων πανηγ. 4, 3, 5. 9, 34, 11. ἡ τῶν Ἰσθμίων πανήγυρις, 18, 29, 1. 18, 30, 1. τῆς πανηγύρεως ἀγομένης, quo tempore celebrabantur *Nemeorum* solennia, 23, 10, 1. ἡ τῶν Ἀντιγονείων πανηγ. 30, 20, 3. αἱ πανηγύρεις, 4, 62, 2. ὥστε δοκεῖν ἐν πανηγύρει τινὶ διατρίβειν, ut videretur in festorum solennitate alicubi vivere, (*puta, ubi comessationi et compotationi indulgere solent homines;*) velut in mercatu *interpretatus est Valesius*, 39, 2, 7.

Πανηγυρικῶς; πανηγυρικώτερον δεῖν ἄγειν τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν, sic regnum administrabat, quasi continuos celebraret ludos, 5, 34, 3.— "leviter et ad ostentationem magis quam accurate." *Ern.*

Παναλγῆ ἐποίησε αὐτοῖς, 5, 110, 1. 20, 6, 12. πανσὶ στρατιώτῃσι, 5, 96, 3.

Πανοπλία, ἡ, completa armatura, 3, 62, 5. 4, 56, 3. 6, 23, 1 *sq.* 10, 20, 2.

Πανοῦργος, *in bonam partem*, callidus, sagax, ingeniosus, 31, 20, 3. ἄνθρωπος δοκεῖ εἶναι πανουργότατος τῶν ζώων, 5, 75, 2. 17, 15, 15. σύγχυ τις πανοῦργος καὶ τυχηρὸς, 40, 5, 8.

Παντάπασι νίκης ὑπάρχειν, 5, 34, 2. παντάπασιν θαυμάζειν τὴν ἀτοπίαν, 8, 11, 5.

Παντίλια, ἡ, τῆς καταφθορᾶς, 1, 48, 9. *Idem vocab. fortasse Polybio restituendum*, 9, 27, 9. *pro* πολυτίλια *quod ibi habent codd.*

Παντελῶς ὀλίγοι, oppido pauci, 14, 8, 13. παντελῶς ἀναγκαῖον, omnino necessarium, 1, 4, 4. παντελῶς βραχύ τι, 1, 4, 10. *&c.*

Πάντῃ πάντως, 1) omni ex parte, usquequaque; χάλκωμα στιβαρὸν πάντῃ πάντως, aenea lamina duodecim digitorum ab omni parte, in omnes partes, (*in longitudinem et latitudinem,*) 6, 23, 14. πάντῃ πάντως διέφυγε τὸν τῶν πολλῶν φθόνον, 24, 9, 3. omni ex parte. *Et interserta conjunct.* πάντῃ καὶ πάντως, *de corvis in classe Duilii, qui* omni ex parte *imminebant navibus hostium*, 1, 23, 3. κυκλούμενοι πάντῃ πάντως ἀφειμένοις, alvei certis finibus omni ex parte circumscripti, 4, 40, 5. *ex nostra emend. pro vulgato* πάνυ ἢ πάντως. 2) omnino, quovis modo; πάντῃ δὲ πάντως βουλόμενοι λῦσαι τὸν πόλεμον, 25, 5, 9. πάντῃ πάντως βουλόμενοι ταπεινοῦν αὐτὸν, 30, 17, 13. *Sic et* πάντῃ καὶ πάντως; ἡ τύχη ἐβεβαιοῦτο πάντῃ καὶ πάντως ὑπὸ τῆς ἀνοίας τῶν πραττόντων, 40, 5, 8. *Perinde est, scribas, an* πάντῃ, *sed hoc rectius.*

Παντοδαπὸς, omnis generis; χοῦς, 4, 39, 9. παντοδαπὴ ἀφίλλια, omnis generis praeda, 5, 8, 8. 4, 75, 8. παντοδαπῶς ἐπικαμπόντως πρασθήσεται, 1, 11, 2.

Πάντως, *vide* πάντῃ.

Πάνυ αἰσχρῶς *scripsi*, 4, 58, 11. *pro vulgato* πάντ' αἰσχρῶς. *cf.* παναίσχως. *Vide* 4, 40, 5.

Παπαίλεος; παπάλεος πωῦν τινα, funditus perdere aliquem, 15, 20, 8.

Παρὰ *praepositio*,

1) *cum genit. periphrastice ponitur pro nudo genitivo; vide* 3, 9, 9. 3, 69, 13. πολυπραγμονεῖν τὰ παρὰ τῶν μαθημάτων, operam dare scientiae Mathematicorum, *vel* operam dare eis quae a Mathematicis traduntur, 9, 19, 9. *nisi ex codicum praescripto delendus fuerit articulus, ut sit* percunctari e mathematicis.

2) *cum dativo*, apud; *sed saepe eadem fere notione usurpatur ac* ὑπὸ *cum genit.* a, ab. τὰ τῶν Γαισατῶν φρόνημα παρὰ τοῖς ἀκοντιστοῖς πανταλέθη, 2, 30, 5. ὁ δούπος πάλλων, προσαγορευθεὶς παρὰ τῶν πελάτων Ἀνιβιανὸς, 2, 36, 2. *Vide* 8, 14, 7.

3) *cum accus. sæpe Caussam denotat, sicut* διὰ; παρά τι σφαλείσων, cur, quare, qua de caussa cladem acceperint, 1, 82, 4. μὴ παρὰ τὴν τῶν ὑπαρχόντων ἀποδυλίασιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ προεστῶτος ὑλέβιαν, 3, 103, 2. παρὰ τοῦτο συνέβη, quo factum est ut, 3, 16, 6. παρὰ τί συμβαίνει, quî sit? unde sit? 28, 11, 4. &c.

de tempore; παρ' ὅλον τὸν βίον, per omnem vitam, 5, 10, 10. παρὰ τὴν συνουσίαν, inter convivium, 10, 35, 2. 23, 1, 9. &c. *Eodem pertinet* παρ' αὐτὰ, (*scil.* τὰ πράγματα,) *quod in unam vocem contrahitur* παραυτὰ, statim, e vestigio, *quasi* ipsa re præsente, 5, 95, 12. 5, 107, 5. *tum,* παρ' ἕκαστον, quavis occasione, quovis tempore; *quod vide in* ἕκαστος. *Eadem notione* παρὰ *fortasse pro vulgato* περὶ *scribendum,* 1, 82, 12. 5, 10, 6.

Eidem usui vicinus est ille, παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν, per totam historiam, 32, 8, 11. *de Situ;* juxta, secundum; τὸ μέρος τοῦ ὄρους τὸ παρὰ τὴν μεσόγαιον παρῆκον, 1, 56, 5. ἐν τῇ παρὰ τὴν Ἰταλίαν κυμίνῃ πλευρᾷ τῆς Σικελίας, 1, 55, 6. παρὰ θάλατταν, secundum mare, *ibid.* παρὰ πλάγια secundum latus, ad latus, 5, 7, 11. παρὰ τὴν λίμνην, *ibid. vs.* 10. παρὰ τὴν ἀπ' ἰσοῦς πλευρὰν ἔχω ποταμὸν, 4, 70, 8. &c.

de differentia, de eo quod abest, quod differt, quod desideratur; παρὰ τρίμηνον ἔχουσι τὸ διαφέρον, differunt inter se tribus mensibus, 12, 12, 1. *Eadem ratio est dictionum,* παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, parum abest, propemodum; *quas notavimus in* βραχὺς, μικρὸς *et* ὀλίγος. *Eademque pertinet vulgatissima formula,* παρὰ μίαν, 3, 110, 4. *vel* παρὰ μίαν ἡμέραν, 6, 40, 9. &c. (*conf.* ἡμέρα) *scil.* ita ut intersit semper unus dies, *i. e.* alternis diebus; *unde lucem accipit id quod est* 7, 13, 6. παρὰ μίαν ἡμέραν Δημητρίου μὲν παρόντος, Ἀράτου δὲ καθυστερίσαντος, *i. e.* cum unus dies interjectus esset, quo aderat Demetrius, et nondum advenerat Aratus.

Interdum apud *significat; qua notione cum dativo proprie construitur, sed et cum accusativo; ut in illo,* παρ' αὐτὸν μεῖναι, apud se, sui compotem manere, 11, 14, 3. *Quare et* 12, 16, 1. *ex librorum vestigiis teneri potuerat* παρὰ τὸν ἕτερον γεγονέναι, *quod in* τῷ ἑτέρῳ *mutavit Casaub.*

παρὰ, præter, contra; παρὰ λόγον, 2, 38, 5. 12, 22, 4. παρὰ τὴν προσδοκίαν, 3, 68, 9. παρὰ δίκαν, 9, 16, 2. 2, 18, 6. &c.

παρὰ πόδας, *vide in* πούς.

παρὰ *perperam commutatum a librariis cum* περὶ 1, 69, 10. 1, 52, 1. 4, 33, 11. 5, 17, 5. 9, 20, 3. *et ibid. vs.* 4. 10, 2, 10. 10, 23, 1. 10, 35, 2. 10, 39, 8. *De locis* 1, 82, 12. *et* 5, 10, 6. *paulo ante dixi, in* παρὰ *cum accus. de tempore.* παρὰ *et* περὶ *permutatæ inter se in compositione verborum,* 4, 25, 6. 4, 57, 3. 24, 8, 11. *Perperam* πᾶσι *habent libri pro* παρὰ, 8, 3, 5. 9, 19, 2. *adde* 8, 2, 9.

Παραβαίνω, 1) παραβαίνω εἰς Ἦλιν, Eleam proficisci, Eleam *urbem* adire, 4, 73, 7. 2) παραβαίνω τὰ κοινὰ δίκαια, migrare, transgredi, violare, 2, 58, 7. τὰς συνθήκας, 7, 5, 1. 9, 36, 8.

χρεὼν τοῦ μὴ παραβῆναι τοὺς Ἀχαιοὺς εἰς ὁλοχειρίαν ἀσπίχθιας, 38, 4, 3. *fors.* περιβῆναι.

Παραβάλλω, 1) adponere, locare; *v. c. tela comportare, et* in proximo deponere *ut* in parato *sint pugnantibus,* 1, 40, 9. *item* certo loco locare milites, *sive in acie,* 1, 40, 7. *sive in castris,* 6, 27,

3. *Tum* projicere, objicere, *ut* παραβάλλειν τινὰ τοῖς θηρίοις, 1, 84, 8. (*quod alias est* ὑποβάλλειν.) παραβ. τινὰ τοῖς ὄχλοις, 40, 4, 2. παραβάλλοντες πλαγίους (*sc.* τοὺς ἰδίους λέμβους,) συνήρεννον ταῖς ἐμβολαῖς τῶν ὑπεναντίων, *i. e.* παραβάλλοντες πλαγίους ταῖς ἐμβολαῖς συνήρεννον αὐτάς, lembos suos obliquos objicientes impressioni hostium, adjuverunt vim impressionis, 2, 10, 1. 2) παραβάλλειν τι πρός τι, conferre, comparare aliquid cum aliquo, 1, 2, 1. 12, 12, 1. 3) *neutraliter et reciproce;* παραβάλλειν εἰς πόλιν, conferre se in urbem, adire urbem, 12, 5, 1. παραβάλλειν εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐνέδραν τόπον, (*i. q.* ἐπιβάλλειν) venire ad locum ubi locatæ sunt insidiæ, 16, 37, 7. παραβεβληκὼς εἰς χώραν εὐδαίμονα, cum in regionem opulentam devenisset, cum regionem opulentam intrasset, 21, 8, 14. τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων ἐν Μακεδονίᾳ (*id est,* εἰς Μακεδονίαν) παραβεβληκότων, 28, 15, 7. 4) *In pugna navali,* παραβάλλειν νηΐ, *est* navem cum navi conferre, navem navi hostili admovere a latere, *scil.* non ut rostro percutias, sed *ut* cominus pugnam ineas, et transcensionem tentes, 1, 22, 9. (*ubi quod* κατὰ πρῴρας *dicit non tam* a prora, *quam* juxta proram *erat vertendum.*) 15, 2, 12. *Conf.* παραβολή, *et* 15, 2, 13.

παραβάλλεσθαι, *proprie* congredi; *sic* παραβ. τοῖς δυνοῖς, congredi cum periculis, objicere se periculis, 10, 2, 10. *et cum præpos.* πρὸς; πρὸς τὴν θάλατταν καὶ τὸ πνεῦμα παραβάλλεσθαι, cum mari et cum cœlo congredi, contra mare et cœlum audere pugnare, 1, 37, 7. *Sed frequentissime absolute usurpatur, subintellecto puto nomine* τοῖς δυνοῖς *aut alio simili, et idem fere significat quod* κινδυνεύειν *et* διακινδυνεύειν, periculum adire, periculo se objicere, audere prælii aleam tentare, &c. ἐγίγνοντο περὶ τὸ παραβάλλεσθαι καὶ πᾶν ὑπομένειν ὑπὲρ τῆς πόλεως, 1, 41, 6. παρεβάλετο καὶ προσπαρέτρεμε, caput suum periculo objectans, non desistebat ab incepto, 1, 70, 2. ἡ τόλμα τῶν ἀναβαινόντων καὶ παραβαλλομένων, audacia adscendentium et periculo se objicientium, 7, 17, 5. πολὺ κάλλιους ἀφορμὰς εἶχε Σκίπας, ἢ Κλεομένης, πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ τολμᾶν, 18, 36, 2. *Sic et haud dubie* 4, 57, 3. *pro vulgato* προβαλλόμενος *ex aliis codd.* παραβαλλόμενος *erat adoptandum, quod Suidas* ἀθῶς ἐπιχείρουσι, θαρραλέως ἐρεῖν *interpretatur; et Scholiastes Thucyd. IV.* 57. *per* ἐγκινδυνεύειν *exponit. Sed sigillatim de* prælii alea et periculo *frequentatur,* 1, 54, 5. 1, 60, 7. 3, 89, 2. 3, 90, 6. 3, 94, 10. 3, 103, 5. *Sic et* παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, rei summam aleæ prælii committere, 2, 26, 6. 3, 94, 4.

Παραβιάζεσθαι τὸν χάρακα τῶν πολεμίων, vi perrumpere vallum, 22, 10, 7. παραβιαζ. περὶ πράγματος, vim adhibere ad aliquid perficiendum, 26, 1, 3.

Παραβλέπειν τι, non videre, non animadvertere, 6, 46, 6.

Παραβοήθεια, ἡ, succursio, auxilium; auxiliorum adventus; βραδεῖαι παραβοήθειαι, 5, 66, 1. 2, 5, 2. *ubi vulgo* βραχεῖαι.

Παραβοηθεῖν, adcurrere, *etiam ubi nulla opes ferenda est, sed adgrediendus hostis; ut,* παρεβοήθουν τοῖς ἄκροις, ad summa juga adcurrebant, *transitu prohibituri Hannibalem,* 3, 94, 1. 3, 93, 9. *sed sigillatim* adcurrere ad ferendum auxilium, succurrere, opem ferre; (*sicut simplex* βοηθεῖν.) τινί, 1, 82, 10. τοῖς συμμάχοις, 10, 41, 5. τοῖς κινδυνεύουσι, 16, 4, 6. τοῖς τῇ πορείᾳ προσβάλλουσι, qui

agmine, montem adscendebant, 3, 51, 6. *coll. vs.* 4. πρός τινα, 2, 54, 10. πρὸς τὸ διόμενον, 1, 45, 7. 3, 84, 2. εἰς πόλιν, cum auxiliis advenire, occupare præsidio urbem, conjicere se in urbem defendendi causa, 2, 6, 1. 5, 71, 2. 20, 10, 5.

Παραβολή, ἡ, καὶ σύγκρισις, collatio *inter duas res instituta*, comparatio, 1, 2, 2. 12, 23, 7. συγκρίνειν ἐκ παραβολῆς, 12, 28, 9. (*cf.* παράθεσις.)

ἐκ παραβολῆς πρὸς μαχόμενοι, *in pugna navali, est* admotis, collatis inter se a latere navibus, *i. e.* cominus, e propinquo commissa pugna, 15, 2, 13. *non, ut Ernestus voluit*, impetu directo et adverso, *quæ est* ἐμβολή. (*Conf.* παραβάλλειν, *et* περιβολή, *num.* 3.) *De* παραβολῇ *juvabit integrum Diodori locum, quem ad* 15, 2, 13. *laudavimus, huc adposuisse*: τῶν κυβερνητῶν, *ait*, ἐκ παραβολῆς τὸν ἀγῶνα συνιστάμενον, ὅμοιος ὁ κίνδυνος ταῖς ἐπὶ τῆς γῆς παρατάξεσιν ἐγίνετο. οὐ γὰρ ἐκ διαστήματος τοῖς ἐμβόλοις εἰς τὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἐπίεσαν, ἀλλὰ συμπλεκομένων τῶν στρατευμάτων, ἐκ χειρὸς διεγωνίζοντο.

Παράβολος, temerarius, periculosus; ἐπισφαλὴς ἐστι καὶ παράβολον, 11, 20, 6. ἐπισφαλῆς καὶ παράβολοι πράξεις. *Fr. gr.* 95. παράβολος ἀγών, periculosum certamen, audaciæ plenum, atrox pugna, 1, 42, 13. 1, 45, 8. εἰς τόπους ἑαυτὸν διδοκίνει παραβόλους, 4, 13, 9. παράβολος τόλμα, mira, inusitata audacia, 1, 69, 4. 8, 17, 2. ἡ τόλμα καὶ τὸ παράβολον τοῦδε, 3, 61, 6. τὸ παραβ. τῆς αἱρέσεως, audacia consilii, 1, 20, 11. κατασπλήττεσθαί τινα τῷ παραβόλῳ, 1, 46, 13. παραβολώτερον ἀγώνισμα, periculosius, audacius certamen, 1, 58, 1. τὰ παραβολώτατα τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων, fortissima ejus facta, 10, 2, 4.

Παραβόλως, insigni audacia, temerario ausu, cum magno periculo, 1, 11, 9. 1, 20, 14. 1, 39, 6. παραβόλως διδοὺς αὐτὸν εἰς τοὺς κινδύνους, 3, 17, 8. παραβ. κινδυνεύειν τῇ τόλμῃ, 16, 5, 6. magno ausu, confidenter, 9, 7, 1. *sic* παραβόλως καὶ τιθαρρηκότως, 1, 44, 6. παραβόλως χρῆσθαι τῷ πολίτῃ, fortiter, acriter, 2, 47, 3. τῇ ναυμαχίᾳ, 16, 3, 7. ὑπομένειν καὶ διακινδυνεύειν, 1, 58, 3. παραβόλως, mirabiliter, mira ratione, 1, 58, 1. *Sic* ἀπιθάνως καὶ παραβόλως διάφυγη, 1, 23, 7. *vertere possis* miro modo, *ni malueris* non sine periculo.

Παραβραβεύειν; παραβραβευμένα κρίματα, iniqua judicia corruptis pecunia judicibus, 24, 1, 12.—(" *Similiter fere accipiunt Lexica* καταβραβεύεσθαι, *apud Demosth. Mid. p.* 70. *velut sit* frandari brabeo debito, atque ita injuria adfici; *cum clarum sit, nil aliud ibi esse, quam* ignominia adfici, *unde* τῷ καταβραβευθέντι *jungitur* ἀτιμωθείς." *Ern.*)

Παραγγελία, ἡ, imperium, ipsa actio dandi imperium; τόπος ἐπιτηδειότατος πρὸς σύνοψιν καὶ παραγγελίαν, *de loco castrorum ubi prætorium est*, commodissimus ad dandum imperium militibus, 6, 27, 1.

Παραγγέλλειν, imperare, jubere, imperium dare, *cum dat. et infin.* 1, 25, 1. 1, 34, 1. 10, 40, 5. 10, 42, 3. ποιεῖσθαι παράγγελμα τὴν ἀναζυγήν, 10, 49, 2. *et absque infinitivo*, παράγγελμα τὸν ἵππον ἐπὶ τὸ δεξιὸν μέρος τῶν πολεμίων, 10, 39, 4. παραγγέλλειν φρουρὰς, indicere præsidia, 20, 6, 2. στρατιάν, *ibid.* πᾶσι παραγγελλὰς ἀπιστεῖν αὐτῷ, monuerat omnes ut ipsi diffiderent, 9, 18, 9. τὸ παραγγελθὲν, 10, 39, 2. *pro quo temere* παραπεμφθὲν *Casaub.*

Παράγγελμα, τὸ; διδόναι τὸ παραγγ. imperium dare, imperare, 10,

21, 9. 3, 86, 11. *συμπεριφέρεσθαι τοῖς παραγγέλμασι*, intelligere imperium *ducis*, et illud exsequi nosse, 10, 21, 9. *ἐκ παραγγέλματος*, jussu imperatoris, 1, 27, 8. *τὸ τοῦ καλλιστοῦ παράγγελμα*, 1, 21, 2.

Παράγειν *τὰ χερόνησα εἰς τόπον τινά*, advehere, convehere, commeatus, *ut in parato et ad manum sint*, 1, 18, 5. 3, 75, 6. *Sic*, 5, 68, 2. *pro χερρόνησος παρῆκον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους, haud dubie παρῆγον scribendum. παράγειν τινὰ πρός τινα*, adducere, deducere, 8, 20, 9. *milites* introducere *in arcem*, 24, 12, 10. producere *in concionem*, 3, 62, 3. (*quod παρεισαγωγὴν dicit*, 3, 63, 2.) *in senatum*, 24, 1, 8. *in judicium*, 25, 8, 7. *Sic in passiv. παρεισχθέντες εἰς τὰ πλήθη*, 38, 4, 2.

Neutraliter et reciproce; in re militari, præterire, *de agmine; οἱ Λακεδαιμόνιοι διαρρέοντες ἐκ τῆς πόλεως παράγουσι τὴν δύναμιν*, 5, 18, 4. *in re nautica; παρῆγεν εἰς τὴν Ῥώμην*, Romam advectus est, Romam adpulit, advenit, 23, 14, 1. *παράγουσιν ἐπὶ τὴν Βοῦν*, 4, 44, 3. *cum Casaub. verti* deflectunt Bovem versus; *Ernestus, locum hunc respiciens, ait "nautæ dicuntur παράγειν*, cum non recta cursum faciunt, sed per anfractus, cedentes ventis, fluctibus." —*Imo vero nil aliud est παράγειν, nisi* navem admovere terræ; *conf. παρεγγύᾳ.*

παράγειν habent codd. nonnulli pro παρὰ γῆν, 4, 44, 7.

Παραγίγνεσθαι, adesse, advenire; *εἰς τὸν περὶ τῆς πατρίδος κίνδυνον παραγίνονται*, 3, 8, 11. *διαρρέοντες τὴν παραγενηθεῖσαν αὐτοῖς εὐδαιμονίαν*, 2, 18, 4. *ubi si vera scriptura, differunt* paululum *παραγενομένην. et παραγενηθεῖσαν. ut hoc sit* opes quas illi possidebant, *illud*, opes quas sibi paraverant.

Παραγινώσκειν. *παράγνωσιν est in codd. nonnullis*, 2, 12, 4. *pro παρεγνώκασι. Cum operarum errore*, 3, 21, 5. *παραγίνωσιν, exaratum esset in editione Lipsiensi, pro παραγινώσκων, in quod ibi libri omnes consentiunt; Ernestus, eam scripturam pro vera habens, hæc posuit in Lexico Polyb.*—" *παραγινώσκειν*, prælegere, recitare, *sc. testimonii causa. παραγίνωσκον πολλαπλῶς τὰς συνθήκας*, in disceptatione causæ sæpe recitabant verba fœderis; *quod tamen non ita intelligendum, ut παρέγνω. sit simpliciter* legere, *aut* recitare: *sed inest vis lectionis factæ*, ut comparentur verba cum causa, et inde colligatur, justum sit de quo quæritur, nec ne. *vide de h. v. Cl. Taylor. ad Demosth. T. II. p. 469.*"—*Quæ adnotatio ad verbum παραναγινώσκειν, quod suo loco exhibemus, referri debet. Adde nostram* 2, 12, 4. *Ceterum verior mihi videtur Reiskii sententia, vim præpositionis παρὰ in hoc verbo non ponentis in comparatione instituta inter verba testimonii et inter rem de qua agitur, sed in eo, ut lectio instituatur* coram, præsentibus eis quorum res agitur, et coram judicibus. *Quod si Latine exprimere vim illius præpositionis velis*, prælegere *commodissime dixeris; in Germanorum idiomate eidem præpositioni exactius etiam respondet particula her, in composito verbo herlesen.*

Παραγράφειν; 1) definire, designare; *sic ὅμορα ἄκρα οἱ παραγεγραμμένοι*, 21, 14, 8. *Ab ea notione verbi derivantur nomina ἀπαράγραφος et ἀπαραγράφως*, 16, 12, 10. 2) oblitterare, inducere, expungere, tollere, 9, 31, 4.

Παραγνωσθῆναι; *ἀγνοεῖν παραγνωσθήσεται*, eum palam factum, cognitum esset, quod ante erat obscurum, 1, 80, 9. *ἡ τύχη παραγέγνωκε τὰς ἀληθεῖς ἰσχύσεις*, *Fr. gr.* 113.

Παραγωγή, ἡ; 1) *terminus tacticus;* adductio militum a tergo in frontem, ut novi ordines fiant; ἡ ἔκταξις ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων (*directio aciei in alterutrum cornu; conf. supra in* ἑκάτερος) *fit vel* διὰ παρεμβολῆς, *vel* διὰ παραγωγῆς τῆς παρὰ τοὺς εὐφαγωγούς, 10, 21, 5. *cf.* παραλλαγή. 2) *in re nautica,* ποιεῖσθαι τὴν παραγωγὴν *est* naves admovere terræ, 8, 7, 4 *sq.*

τὰς τῶν πυτίνων παραγωγὰς *perperam olim* 24, 8, 11. *pro* περιαγωγάς.

Παραγωγιάζειν τοὺς πλέοντας, portorium, vectigal exigere a navigantibus, 3, 2, 5. 4, 44, 4. 4, 46, 6. *Videtur proprie esse,* cogere navigantes πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν παραγωγὴν, ad admovendam navem, ad adpropinquandum cum nave, *scil. solvendi vectigalis caussa.*

Παραγώγιον, τὸ, portorium, vectigal, quod solvere tenentur naves præter portum aliquem præternavigantes, 4, 47, 3. *cf. verbum præc.*

Παράδειγμα, τὸ, exemplar ad cujus normam conficitur aliquid; ταύτῃ (τῇ πλοΐ) παραδείγματι χρώμενοι, 1, 20, 15. ἐποιήσαντο τὴν ναυπηγίαν τῶν νεῶν πρὸς παράδειγμα τὴν τοῦ Ῥοδίου ναῦν, 1, 59, 8. τῶν πολλῶν ἀποδεχομένων τό τι παράδειγμα καὶ τοὺς λόγους, 3, 63, 14. *Tum* exemplum quod statuitur in aliquo, quo corrigantur alii; παράδειγμα ποιεῖν τινὰ, 4, 23, 8. 9, 28, 3. ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις παράδειγμα εἶεν, *Fr. gr.* 58. παραδείγματος καὶ φόβου χάριν τῶν ἄλλων, 4, 53, 4.

Παραδειγματίζειν τινὰ, (*i. q.* παράδειγμα ποιεῖν) exemplum in aliquo statuere; τοὺς τῶν κακῶν αἰτίους, 15, 32, 5. μετὰ τιμωρίας παραδειγματιζόμενος, 2, 60, 7. τὸν Ἰσμηνίαν παραδειγματίζον, ἀποτριβόμενοι καὶ παρορῶντες, propalam ignominia notabant, 27, 1, 5. *ubi mendose vulgo* παραδογματίζον. ἡ σύγκλητος βουλομένη παραδειγματίζειν τοὺς Ῥοδίους, ludibrio hominum exponere, 29, 7, 5. παραδειγματιστέον ἐστὶ τὴν ἐπανάστασιν τούτων, in aliorum exemplum punienda insurrectio, 35, 2, 10. διὰ τῆς ἰδίας εὐτυχίας παραδειγματίζων τὴν ἐκείνων ἀτυχίαν, sua pinguedine traducebat, insigniorem faciebat et magis conspicuam illorum calamitatem, illorum calamitati veluti insultabat, 39, 2, 11.

Παραδειγματισμὸς, ὁ, exemplum quod in aliquo statuitur, pœna inflicta in aliorum exemplum, 15, 20, 5. casus quo quis ludibrio hominum exponitur, ignominiosa pœna, 30, 8, 8. ignominiosa notatio, *quæ est in pœnis militaribus,* 6, 38, 4.

Παραδεικνύειν, demonstrare, 3, 21, 5. 21, 9, 6. ostendere, exponere, 4, 25, 3. 4, 28, 4. παραδεικνύειν τινὰ ἀλλότριον ὑπάρχοντα τῆς τῶν Ῥωμαίων αἱρέσεως, publice notare aliquem ut alienum &c. 28, 3, 8. Ἀτρεὺς τοῦ ἡλίου τὸν ὑπεναντίον τῇ οὐρανῷ δρόμον παραδείξας, qui demonstravit, docuit solis cursum &c. 24, 2, 6.

Παραδέχεσθαι; παραδεδογμένου τὸ ἔθνος, quia gentem in amicitiam suam receperant, 38, 1, 8.

Παραδιδόναι, tradere, narrare; περὶ τούτων ἀληθῆς παραδίδοται λόγος, 10, 28, 3. ἡ περὶ τούτου παραδεδομένη φήμη, 7, 1, 1. παραδιδόναι τὴν ὑπ' ἀρετῆς φήμην περί τινος, 6, 43, 1. τόποι γνωριζόμενοι καὶ παραδιδόμενοι, loca cognita et in historiis commemorata, 5, 21, 5. παραδιδόναι ἑαυτὸν, *i. q.* ἐγχειρίζειν ἑαυτὸν, tradere sese, 1, 10, 1 *sq.* 1, 21, 7. *coll.* 8, 1, 9. 4, 75, 5. δυσπαραβοήθητους αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) παραδιδόναι τοῖς πολεμίοις, hostibus sese exponere minime ad succurrendum sibi mutuo paratos, 5, 22, 7. Dare *signum;*

πρὸ τοῦ παραδοθῆναι τὸ σύνθημα, priusquam datum esset signum; 2, 68, 1. *nisi* ἀποδοθῆναι *legendum, quod est alias legitimum hac in re verbum, quod et Ernestus h. l. maluerat.* Dare *occasionem, facultatem, &c.* παρέδωκε τοῖς Ἀχαιοῖς ἀφορμὴ καὶ πρόφασις εὔλογος, 2, 52, 3. παρέδοσαν αὐτῷ οἱ καιροὶ τοῦτο, tempora ei facultatem tribuerunt, per tempora licuit ei hoc facere, 3, 12, 4. *Sic* ὅσας παραδιδόντος, cum anni tempus daret facultatem, simulac per anni tempus licuit, 22, 24, 9.

(Παραδογματίζων, *corruptum vulgo verbum*, 27, 1, 5. *pro* παραδυγματίζων, *quod vide.*)

Παραδοξολογία, ἡ, rerum mirabilium et insolentium commemoratio, 3, 47, 6. 3, 58, 9.

Παράδοξος, inopinatus, mirabilis, 1, 2, 1. &c. αἱ ἐπιφανεῖς καὶ παράδοξοι πράξεις, 1, 36, 3. παράδοξον τοῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ πρὸς τὸν τοῦ λευκοῦ βίον προαίρεσιν τίλος ἐπιτιθεὶς τῷ πολίμῳ, 5, 87, 7. ἅμων (δεῖ) μαρίδα τῷ παραδόξῳ, inopinatis casibus locum aliquem relinquere, 2, 4, 5. τὸ παράδοξον τῆς ἐλπίδος, spes inopinata, 1, 44, 5. τὰ παράδοξα γεγράμενα, 9, 16, 2. *ex vulgata lectione, pro qua cum Reiskio* τὰ παρὰ δόξαν γεγρ. *scripsi. Vicissim pro* παρὰ δόξαν, *quod temere editum erat* 2, 18, 6. *ex codd. restitui* παράδοξον γινομένης τῆς ὀφθου.

Παραδόξως, miro modo, præter omnium opinionem, inopinato, 1, 21, 11. 1, 24, 1. 3, 14, 5. &c.

Παραδόσιμος αὐτοῖς ἐστιν ἡ φήμη παρὰ πατέρων, fama a majoribus accepta, 12, 5, 5. παραδοσ. τοῖς ἐπιγινομένοις γίγνεται ἡ δόξα, posteris traditur memoriæ, 6, 54, 2. παραδόσιμον ἐποίησεν τὸν ἑαυτῶν δόξαν, famam nominis sui reliquerunt posteris, 8, 12, 11. παραδόσιμος στήλη, columna in qua aliquid memoriæ proditur, 12, 11, 9.

Παράδοσις, ἡ; εἰς μνήμην καὶ παράδοσιν ἄγειν τι, memoriæ et literis mandare, 2, 35, 5 *et* 7. ἐν παραδόσει ἔχειν τι, aliquid a majoribus traditum tenere, sibi sic traditum esse a majoribus, 12, 6, 1. 2) ἡ παρὰ τῶν ἡμιτέρων παράδοσις, institutio, 11, 8, 2. 3) ἐκ παραδόσεως λαμβάνειν πόλιν, deditione accipere urbem, 9, 25, 5. *opp.* κατὰ κράτος *ibid.*

Παραδοχή, ἡ, (*i. q.* ἀποδοχή, *quod vide,*) studium, gratia, benevolentia, qua aliquis *vel* res aliqua a nobis excipitur; probare, studiose excipere *vel* accipere; ἡ αἵρεσις καὶ παραδοχὴ τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων, 1, 1, 1. παραδοχῆς ἀξιωθῆναι καὶ πίστεως, 1, 5, 5. *coll.* 2, 56, 1. εἰς τοῦτ' ἦλθε παραδοχῆς, eo pervenit gratiæ, tanto studio acceptus est, ita se probavit, 6, 2, 14. *coll. vs.* 13. *Hinc correxi* παραδοχῆς ἀξιωθέντας, *pro vulgato* παροχῆς, 8, 13, 2.

Παραδραμεῖν; *vide in* παραστέχειν.

Παραδρομή, ἡ; ἐκ παραδρομῆς, in transitu, velut in transcursu, 22, 17, 2. *opp.* μετ' ἐπιστάσεως, *ibid.*

Παραθαλάττιος πόλις, 1, 20, 6. 23, 11, 4.

Παράθεσις, ἡ; 1) adpositio; ἡ τῶν ὀνομάτων παράθεσις, adponere, adjicere, edere nomina *locorum*, 3, 36, 3.

2) positio in vicinia, vicinitas, *v. c. urbis*, 5, 24, 5. οἷς ἐπιμιγνύμενοι κατὰ τὴν παράθεσιν Κελτοί, 2, 17, 3. *conf.* 2, 18, 4. ἡ ἁπάντων πρὸς ἄλληλα συμπλοκὴ καὶ παράθεσις, connexio et conjunctio, positio alterius juxta alterum, 1, 4, 11. περὶ τούτων ἐναλλὰξ καὶ κατὰ παράθεσιν τοῖς Ἰβηρικοῖς

ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, hæc alternatim et conjunctim cum rebus Hispanicis commemorare, juxta se invicem ponendo res hasce et res Hispanienses, 4, 28, 2. ὅταν ἐκ παραθέσεως τὸν ὑπὲρ ἑκάτερα ποιούμεθα λόγον, 39, 2, 15. *Rursus junguntur* ἐναλλὰξ *et* ἐκ παραθέσεως, 1, 86, 7.

Hinc 3) collatio, comparatio, *quæ instituitur* duas res juxta se colloeando, *aut* sibi invicem opponendo; ἅτε τῆς παραθέσεως ἐλεσχιεῖ τὴν διαφορὰν ἐχούσης, instituta collatio, comparatio maximam arguebat differentiam, 29, 9, 15. *coll. vs.* 12. ἐκ παραθέσεως καὶ συγκρίσεως, 16, 29, 5. ἐκ παραθέσεως συνθεωρῶν καὶ συγκρίνων, 3, 32, 5. 2, 18, 4. 3, 62, 11. 6, 46, 9. ἐκτεμνόμενοι τὸν ἐκ παραθέσεως ἔλεγχον, veriti ne comparati cum eo ignaviæ arguerentur, 35, 4, 14. *Hinc et* e contrario, e diverso, *commode interdum verti potest formula* ἐκ παραθέσεως, *velut* 4, 30, 6. 7, 12, 3. 16, 22, 1.

4) depositio, repositio *commeatuum, pecuniæ, et similium*, adparatus; ἡ τοῦ σίτου παράθεσις, 3, 69, 2. τῶν χορηγιῶν, (*ni* χορηγίων *malis*) 3, 17, 11. τῆς χορηγίας, 10, 19, 2. *quo de loco hæc monuit Ernestus:* "*est* apparatus copiarum, *h. l.* pecuniarum, *et videtur legendum* αὐτῷ, Scipioni; *genitivus est in* χορηγίας."— καὶ πρὸς τὰ στρατόπεδα παραθέσεις, adparatus in usum exercituum, horrea militaria, 2, 15, 3. 3, 102, 10. *neque enim opus est ut ab hac acceptione vocabuli discedamus* 2, 15, 3. *ibique cum Ernesto* præbitionem *intelligamus, quæ fit* (*inquit*) *in exercitus, cum carnes et similia præbentur.*"— βέλτιον ἐκδεκατεῦσαι τὰς παραθέσεις τῶν Ῥοδίων καὶ τοὺς θησαυροὺς, 26, 7, 7. *Sic in re medica,* ἡ τῶν ὑγρῶν παράθεσις, depositio, collectio aquæ intercutis *in homine hydropico*, 13, 2, 6.

5) adpositio ciborum in mensa, *et per metonym.* ipsi cibi adpositi, fercula; διόπερ οἱ τὰς παραθέσεις φέροντες, 31, 4, 5.

6) αἱ τῶν φίλων παραθέσεις, 9, 22, 10. *et in sing.* 9, 26, 1 *et* 10.—"*sunt* suggestiones amicorum, *ut e tota serie disputationis patet. Male Valesius:* amicorum gratia." *Ern.*

Παράθεσις, ἡ, depositum; 33, 12, 4 *et* 9. *i. q.* παρακαταθήκη *ibid. vs.* 2.

Παραιτῶ *cum infinit.* (*omisso cum personæ*) 1, 79, 13. 1, 80, 3 *sq.* παρῆκε λόγων ἐς &c. 38, 4, 9. *cum dativ.* παρήσεσθαι ἑαυτοῖς, 1, 81, 4. παρῆκε τοῖς ἐν τῇ πόλει, 5, 4, 7. *Sic* 10, 38, 10. διόπερ αὐτὰς παρῆκε *e MStis restituendum pro* αὐτοὺς.

Παραίνεσις, ἡ, cohortatio, oratio qua quis hortatur (*ad pacem,*) 5, 103, 9. αἱ παραινέσεις, monita, 3, 14, 10.

Παραιρῶ, e medio tollere; παραιρεῖσθαι πᾶν τὸ συνιστάνον τῆς δυνάμεως, 1, 9, 6.

παραιρεῖσθαι, *in medio,* auferre; τὸ μέσον 1, 18, 9. 15, 1, 1. τὸ μέσον, 5, 3, 7. τὴν ἐλπίδα τινὸς, 3, 17, 5. 4, 51, 6. πόλιν, 2, 46, 2. τὸν σίτον, 10, 42, 5.

Passiv. ἐπὶ τῇ σφίσι παρῃρῆσθαι τὴν χορηγίαν, 15, 1, 1. (τὸ πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρῃρεῖτο, 16, 8, 6. *ubi corrupte vulgo omnes* παρεῖτο, *quod in* παρῃρεῖτο *deberat mutari.*)

Παραιτοῦμαι, deprecari; τὰς πληγὰς, 31, 7, 3. *non solum pro se, sed et pro alio, ut* τὸν αἰκίαν, τὸν τραυμίαν, (*pro Gisconе*) 1, 80, 8 *sq.* παραιτοῦσθαι τινὰ μέρος τι τῶν ὑφ' αὑτῶν, deductionem partis alicujus petere ab aliquo, 1, 66, 5. 1, 67, 1. παραιτοῦσθαι τὸν τυπάτην

ἐρημὸν, deprecatus est illud hominum studium, 10, 40, 6. παρητήσατο τὸν τῶν Αἰτωλῶν ἀνήβουλον καὶ τὸ μηδὲν ὑγιὲς ἀνύποπτον, 4, 18, 11. τὸν ἔργον τῶν Ῥωμαίων, 22, 8, 10. παραιτήσασθαι τὸν σφετέρων ἄγνοιαν, *ex Casaub. emend. pro* παραστήσασθαι, 22, 24, 5. deprecari errorem, veniam erroris impetrare.

παραιτῆσθαι τινὰ *vario modo dicitur;* παραιτῆσθαι τὸν Ἀνδρόμαχον, deprecari, intercedere pro Andromacho, petere ut is ipsis condonetur, 4, 51, 1. παρητοῦτο τοὺς Ἀχαιοὺς, ἀπολογήματος τὴν ἀρχὴν, deprecatus est Achæorum favorem, *vel* excusavit se apud Achæos, *Fragm. hist.* 1. τοὺς ἄρχοντας παρητήσατο, πρὸς δὲ τὸν Ἄρατον κατελύσεις, magistratuum invitationem deprecatus est, declinavit, 5, 27, 3. παραιτησάμενος Ἔφορον, si Ephorum excepero, 5, 33, 2.

Est et ubi παραιτῆσθαι *pro simplici verbo* αἰτῶν *vel* αἰτῆσθαι *usurpatum videri possit; v. c.* παρητήσατο τοὺς πρώτους ἐκπέμψαι πρεσβευτὰς, *Fragm. hist.* 52. *quod tamen an Polybii sit fragmentum dubitari potest. Sed apud Nostrum,* 4, 7, 4. *verba illa,* μηδὲ καθάπαξ ἐκβαλλόμενον παραιτῆσθαι, *interpretatus sum,* cum ne de rogando quidem transitu cogitassent: *intelligens nempe* τὸν θόρυβον παραιτῆσθαι *ex præcedentibus. At fortasse ibi pariter verbum hoc consueta notione aut ei vicina poterat accipi,* qui ne in animum quidem induxerunt deprecari, i. e. excusare factum; *vel* veniam rogare, *quemadmodum idem Noster alibi (nescio jam quo loco) ait,* παρητῆτο συγγνώμην τινὰ ἔχειν, deprecatus est ut sibi ignoseretur, ut venia sibi daretur: *quamquam in hac ipsa ruraus dictione compositum* παρητῆτο *pro simplici valere potest. Superiori loco,* 4, 7, 4. *Casaubonus, non satis videor qua notione, prædicta verba sic vertit,* ne ipsis quidem factum ullo modo recusantibus.

πολὺ τῆς ἐρημίας αὐτοῦ παρεστῶτος, *ex vulgata olim script.* 16, 8, 6. *Vide supra in* παρεῖναι.

Παραίτιος, ὁ, deprecatio, 40, 6, 5.

Παραίτιος, *i. q.* αἴτιος, auctor, effector, caussa; τοῖς πλείστοις κακῶν παραίτιος πέφυκε γενέσθαι, 18, 24, 3. 9, 34, 4. 12, 26, 2. παραίτιοι γεγόνασιν αὐτοῖς ἐλευθερίας, 23, 3, 6. *Fem.* τοῖς δὲ καὶ τὰς περιστάσεις ἐπιτοξεύσεσιν γίγνεσθαι παραίτιαις, 5, 88, 3. *ubi tamen vereor, ne aut* παραίτια *legendum sit in neutro genere, aut* παραίτιος. *Femininum genus etiam reperiri lib.* 5. *c.* 4. *ait Ernestus; ubi tamen frustra quæras; nec alium locum nos in schedis nostris enotavimus. Neutrum,* παραίτιον, caussa, 4, 57, 10. 5, 75, 2.

Παρακάθημαι; κατὰ πόλιν τὰ μέρη τῆς εἰκουμένης στρατόπεδα παρακάθηται, sedentes, locati, dispositi exercitus, 9, 44, 2.

Παρακαθάνω τοῖς σώμασι διὰ τὸν πόνον, corporum contentionem remittere, 35, 1, 4.

Παρακαλῶ, advocare, 2, 20, 1. cohortari, monere; παρακαλέσας τὰ πρέποντα τοῖς καιροῖς τοὺς δυνάμεις, 1, 60, 5. 2, 64, 1. 4, 80, 15. παρακαλῶν ἐπὶ τὰ χείρονα, 38, 1, 4. παρακαλοῦντες σφᾶς αὐτοὺς, 1, 61, 1. 3, 19, 4. 4, 58, 6. 5, 71, 1. 18, 6, 6. *et absque* σφᾶς, *eadem notione,* παρακαλέσαντες αὐτοὺς, (*i. q.* ἑαυτοὺς) 3, 84, 10. *eademque notione in pass.* παρακαλούμενοι (cohortati se invicem, *i. q.* παρακαλέσαντες σφᾶς αὐτοὺς) ἔδοσαν σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν τῶν Ῥωμ. πίστιν, 2, 11, 5. *Pro* παρακαλοῦντες, 4, 33, 8. *alii* παρακολουθοῦντες *habent.*

τὰ παρακαλούμενα, postulata; συγχωρεῖν, συγκατατίθεσθαι τοῖς πα-

παρακουρόντες, 4, 29, 3. 15, 5, 10. *Sic pro* παρακλουμ. 25, 9, 6. *haud dubie* παρακαλουμ. *legendum; conf.* 26, 1, 3. 4, 64, 3. *&c.*

Παρακαταβαίνειν ἀπὸ τῶν ἵππων, descendere de equis (*de equitibus qui pedibus pugnant.*) 3, 65, 9. 3, 115, 3. *Fr. hist.* 13.

Παρακαταβάλλεσθαι ψήφισμα, in medium proponere decretum, 4, 25, 6.

Παρακαταθήκη, ἡ, depositum, 33, 12, 2. ἐν παρακαταθήκης διδόναι, velut depositi loco dare, fidei alicujus committere (*filiam,*) 4, 74, 5. *Conf.* παραθήκη.

Παρακατατίθεσθαί τινα εἰς πίστιν τινὸς, aliquem fidei alicujus committere, 15, 26, 3.

Παρακατέχειν, inhibere, retinere *intrare conantem*, 5, 26, 10. cohibere, reprimere *impetum alicujus*, 5, 67, 11. 18, 5, 6. *iram alicujus*, 15, 25, 3. retinere, detinere, *in urbe, in captivitate*, 1, 66, 5. 4, 51, 3. 4, 64, 3. cohibere, τὸν ἴδιον θυμὸν, 15, 4, 11. ἑαυτὸν, 38, 5, 2.

Παρακεῖσθαι, adjacere, finitimum, vicinum esse, 2, 48, 1. 4, 30, 3. 4, 38, 7. 5, 34, 7. οἱ παρακείμενοι ταῖς ἀναβολαῖς, qui juxta viam habitant qua adscenduntur Alpes, 3, 51, 13. 3, 66, 7. ἡ παρακειμένη πύλη, vicina, proxima porta, 7, 16, 5. 7, 18, 6. 8, 31, 4. οἱ παρακείμενοι φίλοι, amici qui alicui adsident, qui aliquem adsectantur, familiares, 40, 11, 5. qui *in concilio* proxime adsident *regi*. 4, 24, 2. τὰ παρακείμενα, fercula quæ in mensa adposita sunt, 3, 57, 8.

κατεργαζ. τὰ παρακείμενον, mendose vulgo 32, 14, 11. *pro* παρατείνον.

Παρακελεύειν, i. q. κελεύειν et παρακαλεῖν, jubere, hortari, monere, 7, 16, 2. *cum dativo*, 16, 20, 8. *Sic et in medio*, παρακελεύεσθαι, 3, 93, 9. 5, 101, 7. 7, 17, 9. *cum accus.* 10, 14, 9. *In pass.* τὰ παρακελευόμενα, postulata (*sicut* τὰ παρακαλούμενα) 9, 37, 3. τὸ παρακελευσθὲν, *nescio unde ediderat Casaub.* 10, 39, 2. *pro* παραγγελθὲν *in quod consentiebant codd. nostri cum ed.* 1.

Παρακελευσμὸς ἐναγώνιος, cohortatio, adclamatio acris, qualis fit in pugna, 10, 12, 5.

Παρακινδυνεύειν, (i. q. παραβάλλεσθαι) fortunæ aleam tentare, prælio rem committere, 3, 89, 2. 3, 90, 6. (*cf.* κινδυν.)

Παρακιῶναι *codex Urb.* 1, 1, 4. *pro* παρορμῆσαι, *sed haud dubie ex epitomaris ingenio.*

Παρακλείειν; τοῦτον μὲν κατασκέψαντες ἀπὸ τοῦ τείχους παρέκλεισαν, incluserunt, *sive* in carcerem conjecerunt, *si sana lectio*, 5, 39, 3.

Παράκλησις, ἡ, hortatio, postulatio, petitio, preces, obtestatio; οὐχ οἷον παρακλήσεως πρὸς τὴν ἀπόστασιν ἀλλ' ἀγγέλου μόνου, ἰδιάζοντος, 1, 72, 4. ποιεῖσθαι τὰς ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις, 1, 67, 10. μετ' ἀξιώσεως καὶ παρακλήσεως ποιούμενοι τοὺς λόγους, 22, 7, 2. κατὰ τὰς παρακλήσεις μηδὲν ἀξιῶν μηδ' ἀξιοῦν τοὺς φίλους, ἀλλὰ δεῖσθαι μετὰ δικαίου, 30, 4, 5.

Παρακλητικὸς, cohortatorius; ὁ σύγκλητος πολλοὺς καὶ παρακλητικοὺς πρὸς τὸν Δημήτριον διαθεμένη λόγους, 24, 2, 9. ἀσπαστικόν τι καὶ παρακλητικὸν ποιούμενοι (*de legatis Romanis agitur*) τὴν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς ἔντευξιν, orationem et benignam et hortatoriam, 28, 3, 10. 28, 4, 1.

Παρακμάζειν, deflorescere, 6, 51, 5.

Παρακοιτεῖν, excubare, excubias facere; τῷ στρατηγῷ, apud imperatorum, 6, 33, 12. 6, 35, 2. περὶ τὸν χάρακα, propter vallum, 6, 35, 5. περὶ τὴν πρώτην σημαίαν, 6, 35, 12.

Παρακολουθεῖν, *cum dativo rei*, sequi, persequi et adsequi aliquid, *scil.*

mente, intelligere, scire, cognoscere, 1, 12, 7. 1, 67, 12. 3, 32, 2. 10, 38, 3. *Conf.* ὑπαμαλούβατος.

Παραπομιδή, ἡ, 1) devectio, convectio *commeatuum*, 10, 10, 3. gestatio *vallorum, quos humeris gestant milites*, 18, 1, 4. 2) trajectio *per flumen vel mare; active*, 3, 44, 1. *neutraliter*, 3, 43, 3. τὴν παραπομιδὴν ἐκ τῆς Κεφαλλ. ἐις τὴν Μεσσηνίαν ποιήσασθαι, 5, 5, 3. 6, 49, 7.

Παραπομίζειν, advehere, convehere, *commeatum*, 1, 52, 5. 3, 60, 4. 8, 36, 3. τί μεθ' ἑαυτοῦ, aliquid secum ferre, gestare, portare, 18, 1, 1. trajicere per flumen, per mare, *activa notione, cum accus.* (i. q. περαιοῦν) 3, 46, 5. 5, 109, 2.

παραπομίζεσθαι, *in passivo*, trajicere, *signif. neutrali; παραπομίσθη ἐις τὰς Συρακούσας*, 1, 52, 6.

Παραπονή, ἡ, vesania, delirium, 40, 3, 2.

Παραπότιον; τῶν ζώων μέλη παραπεπομμένα, concisa membra, 10, 15, 5.

Παρακούειν τινὸς, neglectim audire, non audire aliquem, *scil. ut opem non feras querenti, roganti*, 2, 8, 3. 3, 15, 2. 4, 3, 11. 5, 35, 6. 24, 10, 9. τῶν λεγομένων, 7, 11, 9. παρακούειν τῶν παραγγελλομένων, non obtemperare, 26, 2, 1. *et* περὶ τοῦ *cum infin.* 30, 18, 5. παρακούεσθαι, *pass.* non audiri, 5, 35, 5. 30, 18, 2.

Παρακεῖσθαι; μέρη παρακειμένα καὶ μακρὰν ἀπεστηκότα τῆς βασιλείας, partes quæ sunt velut adpendices regni et longius remotæ, 5, 35, 10.

Παρακρούειν, decipere. *Passiv.* παρακρούεσθαι ὑπό τινος, 34, 5, 2. περί τινος, decipi in aliqua re, 24, 3, 3.

Παραλαμβάνειν ἀρχήν, suscipere magistratum, 1, 8, 4. 3, 70, 7. τὸν λόγον, (*quod alids et* μεταλαμβάνειν *dicit*) excipere, suscipere sermonem, 33, 16, 9. πόλιν, in deditionem accipere, 2, 54, 12. 4, 63, 4. 4, 65, 6. 4, 78, 13. 6, 13, 6. *Sic* οἱ παραληφθέντες ἄνδρες, 3, 69, 2. *sunt* captivi qui se hosti tradiderant.

τῶν συναπτόντων μερῶν τῆς ἱστορίας τοῖς καιροῖς παραλαβόντες ἐπὶ βραχύ, resumentes paulisper illas historiæ partes &c. 6, 58, 1.

παραλαμβάνοντες περὶ αὐτοῦ τὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐμπειρίαν, quum de eo (*Alexandro*) acceperimus, fuisse *a puero* usu imbutum rerum bellicarum, 12, 22, 5. *Sic* παραλήφαμεν, 6, 5, 5. *Qua notione verbum* παραλαμβάνειν *respondet verbo* παραδιδόναι, memoriæ prodere, *et est velut* ἐκ παραδόσεως λαμβάνειν.

Παραλείπειν τι, omittere, prætermittere, 1, 1, 1. 2, 35, 4. 8, 13, 1. &c. τιμωρίαι παραλελειμμέναι, 1, 79, 4.—"*si lectio sana est*, exquisita supplicia, nova, *ab aliis nondum usurpata.*" *Ern.*

Παράληψις, ἡ, τῆς ἀρχῆς, susceptio, aditio magistratus, 2, 3, 1. τῆς πόλεως, abstractio, ablatio *urbis, et per metonym.* possessio, 2, 46, 2.

Παραλία, ἡ, ora maritima, 1, 37, 2. 2, 5, 2. 2, 6, 7. 2, 14, 11. 3, 91, 4. 4, 65, 10. 10, 1, 4. *Pro vulgato olim* παλαιᾶς, 3, 118, 2. παραλίας *restituimus; et rursus* παραλίαν, 12, 2, 8. *pro* παλαιάν.

Παράλιος, ἡ, *scil.* χώρα *s.* γῆ; τὸ μῆκος τῆς παραλίου, 3, 39, 3.

Παραλλαγή, ἡ, diversitas; ἡ ἐξ ἀμφοῖν παραλλαγή, differentia quæ est inter utrosque, 6, 7, 3. περὶ τὴν ἐνδυτὰ μεγάλας ποιοῦσθαι τὰς παραλλαγάς, longe diverso a ceteris et præstantiore vestitu uti, 6, 7, 5. μεγάλης οὔσης παραλλαγῆς περὶ ταῦτα, 23, 3, 9.

παραλλαγή (*ex notione qua capitur verbum* παραλλάττειν 3, 60, 2. 5, 14, 3. *et alibi*) *potest signi-*

ficare præterire, circumire; *et mendosum vocab.* παρελογῆς, 10, 21, 5. *quod in* παραγωγῆς *mutavit Casaubonus, utique non sine veri specie videri potest ex* παραλλαγῆς *corruptum.*

Παραλλάττειν, 1) præterire præter aliquem; παραλλάττειν τινὰ καὶ διωκόντων, 3, 60, 12. τὴν πόλιν, præter urbem præterire, 5, 14, 3. 5, 80, 4. τὸν ποταμὸν, præternavigare (*juxta oram maris*) præter fluvium, 15, 2, 8 *et* 10. 2) τῇ διαφορᾷ τοῦ καθοπλισμοῦ πρὸς τὴν ἐναντίαν χεῖλιν πολὺ παραλλάττειν, longe præstare, anteire, 18, 8, 2. 3) *pass.* παραλλάττεσθαι, insolitum esse; διὰ τὸ παραλλάχθαι τὴν ἔξοδον πρὸς τὸν εἰθισμένον καιρὸν, quoniam ille exitus insoliti aliquid habebat, collatus cum consueto tempore, 5, 56, 11. παραλλαγμένον τῆς συνηθείας, alienum a consuetudine, 7, 17, 7. Ἴδιόν τι καὶ παραλλαγμένον, singulare aliquid et insolens, 3, 55, 1. οἱ ἔχοντες παραλλαγμένον τι καὶ διάφορον τόπον, 4, 38, 12. ξένη καὶ παραλλαγμένη ἐπιφάνεια, 2, 29, 1. ἀσύμβατα, πρωτοφανῆ παραλλαγμένα, 7, 7, 4. 8, 32, 5. τὸ παραλλαγμένον τοῦ ἐπιχειρήματος, insolentia consilii, 4, 15, 11. *Conf.* 1, 79, 4.

Παράλληλος, parallelus, *usitata apud Mathematicos notione,* linea vel superficies æquis undique intervallis ab alia distans; *construitur cum dativo;* προσβάλλειν χάρακα παράλληλον τῇ τάφρῳ, 8, 34, 3. εἰσὶν παράλληλοι τῇ ποταμῷ, 7, 6, 6. προσβάλλειν στοὰν παράλληλον τῇ τάφρῳ, 22, 11, 6. *item cum genit.* ἐπίπεδον ἴσον καὶ παράλληλον τῶν τοῖς λίθοις ἐπικειμένων ἐπιπέδων, 9, 21, 10. *Hinc substantive,* ἡ παράλληλος, *scil.* γραμμὴ, linea parallela; *cum genit.* 6, 41, 3.

2) *Sed et diverso prorsus modo idem nomen usurpatur, de rebus* in eadem recta linea positis; *qua notione contrarium est* τοῦ ἐπιπλήλου, *quod notat res* alias post alias positas. *Sic* ναῦς παραλλήλους τάττειν *est* in eadem linea alteram juxta alteram locare naves, 1, 26, 11. τρία ἔργα παράλληλα, 22, 10, 2. *secundum* eamdem lineam *sunt disposita.* τριφαλαγγία παράλληλος, 6, 40, 11. *sunt* hastati, principes, triarii, *non alii post alios, sed* juxta se invicem eadem linea incedentes, *ut primus manipulus hastatorum a suo latere habeat primum manipulum principum, et primum manipulum triariorum, et sic deinceps. Eodem modo,* 11, 11, 3. τοὺς μισθοφόρους ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους τῆς πρωτοπορείας παραλλήλους ἄγων.

3) *Ea deinde notio a spatio ad tempus transfertur, ut ai* παράλληλοι πράξεις *sint* res *diversæ* uno eodemque tempore gestæ, 14, 12, 1. *quas alibi* κατὰ μέρος *dicit; vide* 28, 14, 11.

Παραλογίζεσθαι; *in med.* παραλογίσασθαί τινα, decipere, 1, 11, 4. 31, 9, 1. *passiv.* παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς, decepti, 16, 10, 3.

Παραλογισμὸς, ὁ, fraus, 1, 81, 8.

Παράλογος, (*oppos.* κατὰ λόγον, *vide* 2, 38, 5.) αἱ παράλογοι τῶν βαρβάρων ἔφοδοι, irruptiones barbarorum temere susceptæ, *ni fortasse intelligi debet* inopinatæ, 2, 35, 6. τὰ παράλογα τῶν ἔργων, immania facta, ab omni ratione abhorrentes, (*a rebellibus in bello Africo patrata,*) 2, 1, 3.

Παραλόγως; ἀκόμη καὶ παραλόγως, temere et præter rationem, 1, 74, 14. ἐκ τοῦ ζῆν παραλόγως ἑαυτοὺς ἐξάγειν, sine causa, temere, desperato consilio, 40, 3, 5. inopinato, 1, 71, 2. 4, 12, 13. παραλόγως καὶ ταὐτομάτῳ πιστεῦσαι τὰς ἐπιβολάς, 10, 2, 5.

Παραλύειν; 1) solvere, et solutum detrahere, amovere; παραλύσαντες τὰ πλάγια τῶν γέφυρων, 3,

6, 9. παραλύειν τοὺς παρσοὺς, *in pugna navali*, detergere remos *navium hostilium*, 16, 4, 5 *et* 14. πυντίρεις παραλελυμένας τοὺς παρσοὺς, quibus demti erant remi, 8, 6, 2. *In pedestri pugna*, παραλελυμένου τοῦ λαιοῦ κέρως, 11, 14, 6. *non male quoad sententiam Casaubonus*, cum eorum acies cornu lævo esset imminuta; *nempe*, cui erat demtum et detractum præsidium *mercenariorum, qui latus ejus tegere debuerant.*

2) eximere, liberare aliquem rei alicujus necessitate; παραλύειν τινὰ τῶν ὀφλημάτων, remittere alicui debita, 26, 5, 3. τῶν φόρων, 20, 13, 3. *ubi* παραλύσειν *ex conject. scripsi, pro vulgato* παράλυσιν. παρέλυσιν αὐτὸν τῆς δικαιολογίας, remisit ei necessitatem per se ad singula respondendi, 24, 2, 4. τῆς δαπάνης, 28, 11, 5. (*pro quo est* ἀπολύειν, 12, 5, 3.) *Sic in pass.* τῆς στρατείας παραλυθῆναι, eximi militia, *i. e.* militandi necessitate, 12, 5, 2. τῆς λειτουργίας, immunem esse a ministrandi necessitate, 6, 33, 10. παραλελῦσθαι φόβου, 30, 4, 7.

3) παραλύεσθαι, *de* solutis corporis aut animi viribus; παρελύοντο, languore membra eorum solvebantur, viribus deficiebant, 11, 24, 5. σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος, corporis viribus debilis, corpore infirmus, 32, 22, 1. σωματικῇ δυνάμει παραλυόμενος ὑπὸ τραυμάτων, 16, 5, 7. ἵστασαν ἄφαρον πάντες οἱονεὶ παραλελυμένοι καὶ ταῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς, 20, 10, 9. *Hinc perspecte Casaub.* 36, 5, 3. ἑαυτῆς οἱονεὶ παρελύθησεν *correxit, pro* παρελελύθησεν, *quæ emendatio notanda ad Suidam Küsteri in* Ἀλογία. *Simul et corporis et animi vires et facultates fortunæ intelliguntur*, 1, 58, 9. τὴν δύναμιν παρελέλυντο, fracti erant viribus.

παραλελυμένην τὴν ἀρχὴν *minus recte dat codex Flor.* 4, 34, 5. *pro* καταλελυμένην.

Παράλυσις, ἡ, τῆς ψυχῆς, demissio, fractio animi, 31, 8, 10. *Vulgatum olim* παράλυσιν, 20, 13, 3. *in* παραλύσιν *mutavi.*

Παραμένειν; παρέμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς, nihilominus animis fortiter durabant, resistebant, nihil de animorum ardore remittebant, 2, 30, 7.

Παραμήκης, oblongus; παράμηκες τρῆμα, 1, 22, 6.

Παραμιλλᾶσθαι; ταύτῃ παρεμίλλητο τοὺς ἄλλους, hac parte cum ceteris contendit, æmulatus est, alios omnes superare studuit, 12, 11, 4.

Παραμυθεῖσθαι τινὰ, consolari, 15, 29, 10.

Παραναγινώσκειν, legere, coram omnibus legere, prælegere, 2, 12, 4. 3, 21, 5. *Conf.* παραγινώσκειν.

Παρανόημα; τὰ παρανοήματα, improbe facta, 24, 8, 2.

Παρανομία, ἡ, scelus, flagitium, 1, 7, 4. αἱ παρανομίαι αἷς τινα, injuriæ, 3, 6, 13. Παρανομίας βωμὸς, 18, 37, 10.

Παράνομος; παράνομόν τι πράττειν καὶ παράσπονδον, 1, 70, 5.

Παραπαίειν, *absol.* errare, 12, 9, 1. *sed proprie cum genit. v. c.* τῆς ἀληθείας, aberrare a veritate, 3, 21, 9. 10, 2, 3. 12, 7, 5. πολὺ παραπ. τῆς ἀληθ. 17, 14, 11. *Sic* πολὺ παραπ. τοῦ δέοντος, 4, 31, 2. τοῦ καθήκοντος, 30, 6, 3. τοῦ σφετέρου συμφέροντος, 21, 12, 6. εἴ τι παραπέπαικε τῆς συνθέσεως, si quid adversus morem consuetum peccasset, 15, 19, 4. *conf.* παραπίπτειν. *Mendose vulgo* παραπαίειν *legebatur pro* παραπαίσειν, 3, 21, 9.

Παράπαν; τὸ παράπαν, omnino; τῷ προειπεῖν τὸν τόπον καὶ φυγόντι τὸ παράπαν ἐξ ἐφεδρείας, aut omnino qui de præsidio profugisset, 1, 17, 11. ἡ τῶν μονάρχων ἀσφάλεια

τὸ παρὰπαν ἐν τῇ τῶν ξένων ἐπιοίᾳ κεῖται, 11, 13, 8. ἐπιτελεῖτο τὸ παρὰπαν οὐδέν, effectum est omnino nihil, 5, 67, 11. οὐ τὸ παράπαν, omnino non, nullo modo, neutiquam, 1, 15, 6. 5, 66, 7. 5, 85, 1.

Interdum abest articulus, sed perperam, ut videtur, partim librariorum errore, partim editorum. μαθ' ὑπάρχοντος τὸ παράπαν ἐγγράφου τοιούτου μαθὼν recte editum est ex Bav. 3, 26, 4. ubi articulum alii codices omittunt. Rursus 8, 11, 1. ubi desiderabatur artic. in cod. Peiresc. dabat eum Suidas. Perperam abest ab omnibus, 5, 60, 7. Adde 11, 12, 3. 11, 13, 4.

Παραπίμπειν, τινά, negligere, omittere, contemnere aliquem, 30, 17, 17. 32, 9, 9. 32, 10, 3. τί, inobservatum prætermittere aliquid, 10, 5, 9 silentio prætermittere, 23, 7, 7. 38, 2, 5.

Παραπετασμένως; ἡ παραπεπτασμένη αὐλαία, 33, 3, 2.

Παραπέτασμα, τὸ; 33, 3, 2.

Παραπίπτειν; 1) accidere, incidere, occurrere, advenire, irruere, *et simil.* παραπεσούσης αὐτῷ βραχείας ἀφορμῆς, incidente, oblata levi occasione, 1, 55, 6. καιροῦ παραπεσόντος, 1, 75, 9. 11, 16, 1. 12, 6, 5. πλοῦ παραπεσόντος, cum navigationis opportunitas, prosper ventus *ei* contigisset, 4, 57, 6. πᾶν τὸ παραπῖπτον ἐκ τῶν καιρῶν, quidquid ex tempore, pro temporum varietate, incidit, 9, 2, 5. *et nude* πᾶν τὸ παραπῖπτον, quidquid inciderit, quidquid tempus postulaverit, 3, 12, 6. *Sed rursus* πᾶν τὸ παραπῖπτον, 3, 51, 5. quidquid obviam venisset; *et eodem modo* πᾶν τὸ παραπεσὸν αὐ. 11, 5, 5. ἀναπίπτουσα παρέπεσον εἴς τινα σκηνὴν, incidit, forte devenit in aliquod tabernaculum, 15, 28, 4. παραπεσούσης ἐκ Μεταποντίου βοηθείας εἰς τὸν ἄκρον, cum accidisset, præter spem advenisset in arcem auxilium, 8, 36, 1. ὃν καὶ παραπεσόντων κατὰ βούλησιν, quibus etiam promte auxiliatum advenientibus, adcurrentibus 31, 17, 2. *Rursus* εἰς πόλιν παραπίπτειν, 4, 80, 9. in urbem (*amicam, vel suam,*) se conjicere cum exercitu, *ut ibi a persequente hoste tutus sit*, 4, 80, 9. *sed et* hostiliter irruere, irrumpere in urbem, 2, 53, 6. 6, 55, 1. *Sic* impetum facere, irruere *in hostium castra*, 3, 117, 8. *conf.* 3, 115, 11. *Adde* παρεμπίπτειν.

2) prætervehi, prætercurrere, præterlabi; ἅμα τῷ παραπεσεῖν τοὺς διώκοντας, καὶ τὸν τέκτονα γενέσθαι ἔρημον, 11, 15, 2.

3) aberrare a vestigio, a via; πᾶν τὸ παραπεσὸν τῆς ὁδοῦ, 3, 54, 5. *Et tropice,* παραπίπτειν τῆς ἀληθείας, (*sicut* παραπαίειν) 12, 7, 2. τοῦ καθήκοντος, 8, 13, 8. *et nude* παραπίπτειν, errare, 18, 19, 6. *conf.* παράπτωσις.

Παράπλεῖν, *absol.* prætervavigare, 1, 25, 1. ulterius provehi, 5, 3, 4. παραπλ. τινί, juxta aliquem navigare, comitari; *sic quidem Ern. cum Casaub. ego vero* navibus advenire ad aliquem *interpretandum putavi*, 31, 26, 15. *Conf. tamen* ἡ παράπλους.

Παραπλήσιος, similis; ἴδιόν τι καὶ παραπλήσιον συνήβη ἑκατέροις, 1, 7, 1. παραπλήσιόν τι πάσχειν, ὡς ἂν ὑ &c. 1, 4, 7. ἔστι παραπλ. ὡς ἂν ὑ, 11, 28, 8. παραπλ. τι πάσχειν τοῖς ἰδίοις, 1, 14, 2. *Sic et alibi cum dativ.* παραπλήσιοι τοῖς ἰδιωτεύουσι, 1, 4, 8. ταῖς ἐπὶ τῶν ἀβασίνων ψήφοις, 5, 26, 13. ταῦτα καὶ τούτοις παραπλήσια, 3, 111, 11. 5, 11, 3. 9, 16, 3. *adde* 1, 22, 7. 1, 28, 11. &c. *Sed et cum genit.* παραπλήσιον πυζομαχίας συνίβαινε τὸν κίνδυνον συντελεῖσθαι, 1, 23, 6.

Fœmin. παραπλησία, 2, 18, 8. 3, 19, 10. 6, 31, 10. *sed et* ἡ

παραπλήσιος χρεία, 6, 31, 4. αἱ παραπλήσιοι δυνάμεις, 1, 37, 8. *adde* 5, 6, 3. 5, 100, 10. 6, 7, 5. 8, 9, 1.

παραπλήσιον absque artic. adverbialiter, pro παραπλησίως, aut pro τὸ παραπλησ. cum artic. 4, 40, 10. 3, 33, 17. *cf.* 1, 4, 8.

Παραπλησίως, similiter, cum dativo, 1, 42, 1. *Corrupte dederant libri* ἐν οἷς παραπλησίοις, 5, 12, 7. *Vicissim sæpius adverbium hoc perperam posuerunt librarii pro adjectivo: v. c. pro* παραπλησίων *codex Bav.* 2, 18, 8. *pro* παραπλήσιος *omnes*, 6, 47, 9. (*conf.* 1, 4, 7.) *rursus pro* παραπλησίους *omnes*, 6, 7, 2.

Παράπλους, ὁ, navigatio præter oram, 3, 97, 8. ἐν τῷ παράπλῳ, 2, 11, 13.

Παράπλους, οὖς, *scil.* ναῦς; *vel adjective*, παράπλους, ὁ καὶ ἡ, navis quæ aliam comitatur, *Fr. hist.* 65.

Παραπόδας *in superioribus editt. subinde junctis vocibus scriptum, pro* παρὰ πόδας, *quod vide in* πούς.

Παραποδίζειν, impedire, 2, 28, 8. *Passiv.* παραποδίζεσθαι, 6, 18, 7. 16, 4, 10.

Παραπομπή, ἡ, comitatus *præsidii vel honoris caussa*, 15, 5, 7. 30, 9, 13. *sed et* deductio *captivi*, 30, 9, 18.

Παραπομπὸς ναῦς, navis præsidiaria *quæ comitatur onerariam*, 1, 52, 5. τούτους (τοῖς περιβοητοῖς) ἡτοίμαζον δύο τριήρεις παραπομπούς, 15, 2, 6. *ubi quidem minus recte vulgo* παραπόμπους *penacute editur.*

Παραπορεύεσθαι; παραπορευθῆναι ὑπὸ τὸν λόφον, iter facere infra præter collem, 2, 27, 5. *Præcipue cum* παρὰ *construitur, ut* παραπορεύεσθαι *vel* παραπορευθῆναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, præter, juxta, secundum, 3, 14, 6. παρὰ τὸν χάρακα, 3, 99, 5. *adde* 6, 40, 7. 10, 30, 9. λιτευργοὶ παραπορευόμενοι, *scil.* παρὰ τοὺς ἱππέας, *vel* τοῖς ἱππεῦσι, comitantes expeditos, 10, 29, 4. *Mendose vulgo* παραπορευόμενοι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. *pro* περιπορευόμενοι.

Παραπερβαίνειν, *an idem quod simplex* περιβαίνειν? *vide* 32, 18, 1.

" Παραπαίειν τῆς ἀληθείας, 3, 21. *ut Herodianus VIII.* 5. *dixit* πταίειν τῆς ἐλπίδος, *nisi legendum* παραπαίειν, *ut* 12, 5." *Ern. Vide* 3, 21, 91. *et supra in* παραπαίειν.

Παράπτωμα, τὸ, erratum, peccatum, 9, 10, 6.

Παράπτωσις, ἡ, erratum, 16, 20, 5. τοῦ καθήκοντος, aberratio ab officio, violatio officii, 15, 23, 5. (*conf.* 3, 54, 5.) κατὰ τὴν τοῦ διώκοντος παράπτωσιν, dum hostem longius persequuntur, 11, 17, 3. (*i. q.* περίπτωσις, *ibid. vs.* 4.) κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Κελτοὺς παράπτωσιν, dum Gallos acrius persequuntur, 3, 115, 11. ἡ παράπτωσις τοῦ τόπου, situs loci extra viam, 4, 32, 5.

Παραῤῥήγνυμι; παραῤῥαγὲν *mendose vulgo* pro παραστὰν, 10, 22, 7.

Παρασημαίνεσθαι, 1) ex aliqua re tamquam e signo colligere, intelligere; ἐξ ὧν παρασημήναιτ' ἄν τις τὴν κατάπληξιν, 3, 90, 14. 2) πάντα παρεσημαίνοντο, 16, 22, 1. improbabant *interpretatur Ern. cum Valesio; nos*, omnia ejus facta dictaque observabant, *scilicet* ut ea in deteriorem partem interpretarentur, et carperent reprehenderentque. *Est autem, sicut* ἐπισημαίνεσθαι, *verbum mediæ significationis, quod etiam denotare potest* observare cum comprobatione et laude, *quæ notio in vocab. seq. obtinet.*

Παρασημασία, ἡ, observatio cum adprobatione conjuncta, laus, commemoratio honorifica; γυνὴ ἀξία μνήμης καὶ παρασημασίας, 23, 18, 1. *conf. verbum præced.*

Παραιωπᾶν τι, silentio præterire, 2, 13, 7. 3, 15, 11. 9, 35, 7. περί τινος, 20, 11, 1. 10, 27, 7.

Παρασκευάζειν, parare, procurare; *non solum aliis, ut* τοῖς φιλοιμαθοῦσι ῥᾳδίαν παρασκευάσομεν τὴν ὄψοδον, 1, 13, 9. τὰς χορηγίας ἑκάστους παρασκεύαζε, 10, 20, 5. *&c. sed et sibi, ut* αὐτοὶ δανειλῇ τἀναγκαῖα σφίσι παρεσκεύαζον, 1, 18, 5. *ubi* παρεσκευάζοντο *in medio verbo exspectasses.* παρασκευάζειν *cum duplici accus.* reddere aliquem talem; τοὺς πολιορκουμένους ἰδιώταις παρασκευάζων, 1, 46, 13. *&c. item cum accus. et infin. ut* παρασκευάζειν τινὰ βελτίω βουλεύσασθαι, facere ut aliquis meliora consilia ineat, 30, 9, 21.

παρασκευάζεσθαι, *in medio*, parare se, *vel* parare sibi res; παρασκευασάμενοι εἰς τὴν θέρειαν, postquam parassent se, rebus præparatis in sequentem æstatem, 1, 25, 7. *Sed* οὓς πρότερον αὐτὸς παρεσκευάσατο, 22, 27, 10. quos prius ipse subegerat, *Casaub. an*, quos jam antea sibi adjunxerat?

Pass. παρεσκεύασμαι, *notione activa, aut reciproca;* παρεσκευασμένος ἔργασα, 8, 7, 2. παρεσκευασμένος τὰ δυνατὰ, postquam necessaria (*scil. suis usibus*) adparasset, 10, 37, 4. παρεσκευάσθαι πρὸς τὰ μέλλοντα, parare se in posterum, 4, 61, 4. *ubi forte ex præcedentibus intelligendum pronomen* τι; *ibidem vero* παρεσκευάσασθαι *dat codex Flor.*

Παρασκευὴ, ἡ περὶ τὰ πολεμικὰ, cura rei bellicæ, 4, 7, 7. *et nude* ἡ παρασκευὴ, αἱ παρασκευαὶ, belli adparatus *cujuscumque generis*, 1, 13, 11. 1, 17, 3 *et* 5 *et* 7. 1, 19, 15. *&c.* (*Conf.* κατασκευή.) παρασκευὴν τῆς ἰδίας πραγματείας *vocat Polybius* 3, 26, 5. *quam alibi* πραγματικὴν *dicit*, Præparationem *uberioris ac propriæ suæ* Historiæ.

(Παρασκοτίζειν; παρεσκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πτωχείας, 12, 15, 10. excæcatus; *sed temere ex Ursini ingenio fictum verbum, pro* ἐπισκοτισμένος, *quod Polybio h. l. restituendum.*)

Παρασπᾶν; παρασπασάμενος ἐσφετερίσατο τοὺς τόπους τούτους, abstraxit hæc loca et sibi vindicavit, 18, 34, 5.

Παρασπονδεῖν, fœdus frangere, fidem violare, perfidia uti, τινὰ, 1, 7, 8. 1, 10, 4. 1, 43, 2. 3, 40, 10. 1, 7, 2. παρασπονδεῖσθαι ὑπό τινος, 1, 43, 7. 5, 75, 3. παρεσπονδημένος, fœdere fracto violatus, 2, 46, 3. 3, 15, 7.

Παρασπόνδημα, τὸ, perfidia, violatio fidei et fœderis, 2, 58, 4. 3, 67, 8. 5, 67, 9.

Παρασπόνδησις, ἡ, 2, 7, 5. 9, 30, 2.

Παράσπονδος, 1, 7, 2. παράνομόν τι πρᾶττειν καὶ παράσπονδον, 1, 70, 5.

Παράστασις, ἡ, *significationem suam a verbo* παριστάναι, παρεστῶναι, *accipit, duobus modis:* 1) *Quatenus dicimus* παριστάναι τινι ὁρμὴν, θάρσος, πίστιν, et παρίστασθαι *vel* παρίστη, αὐτῷ ὁρμὴ, θάρσος, πίστις, *et similia; eatenus nomen* ἡ παράστασις *idem significat ac* ὁρμὴ, θάρσος, πίστις, *&c. per ellipsin eorundem nominum, quemadmodum etiam subinde nudum verbum* παρεστῶσαι τινὰ *pro* παρεστῶσαί τινι ὁρμὴν *usurpatur, velut* 6, 53, 10. 23, 8, 13. *aut quemadmodum v. c.* παρίστασθαί μοι *dicimus, scil.* ἡ δόξα, γνώμη *&c. pro* persuasum habeo. *vide* 5, 9, 6. *Igitur* παράστασις, 15, 3, 3. *idem valet ac* ὁρμὴ, impetus, studium, animi ardor. ὁρμὴ καὶ παράστασις, 3, 63, 14. *idem est ac* ὁρμὴ καὶ θάρσος *vel* καὶ προθυμία, *quemadmodum apud Suidam* παράστασις *exponitur* ὁρμὴ, προθυμία. *Sic* μετὰ παραστάσεως, 16, 33, 2. *idem valet ac* τολμηρῶς *ibid. vs.* 1. fortiter, intre-

pide. *Sed* παράστασις ἐπὶ τούτοις ἦν αὐτὸν, 5, 9, 6. *est* persuasio, fiducia eum tenebat.

2) *quatenus dicitur aliquis* παρεστηκέναι τῇ διανοίᾳ *vel* τῶν φρενῶν, *eatenus nomen* παράστασις, *per ellipsin horum substantivorum significat* animi alienationem, stuporem, furorem. *Sic* 5, 48, 7. *quamquam pariter sicut* 3, 64, 14. *conjunguntur* παράστασις *et* ὀργὴ, *recte prius vocabulum a Casaubono* alienatio mentis *expositum videtur; nam* ὀργὴ *quidem refertur ad proxime præcedens* ἐπιθυμία, παράστασις *vero ad id quod dixerat, fuisse eos* ἐκπλαγῆς *et oblitos esse violentiæ fluminis, et ad id, quod mox adjicit, projecisse se perinde ac si divina quadam providentia fluvius eos foret adjuturus. In re simillima,* 3, 84, 9. διὰ τὴν παράστασιν τῆς διανοίας *dicit. Porro* 8, 23, 4. *et* 10, 5, 4. παράστασις *est* animi alienatio præ gaudio, lætitia cum stupore conjuncta. *Rursus* 9, 40, 4. *est* furor, furiosum consilium. *Confer* παραστατικός.

τῆς τοῦ στρατηγοῦ παραστάσεως *perperam vulgo legebatur,* 6, 31, 1. *pro* πιστάσεως. *Contra, pro* μειρακιώδη στάσιν, 10, 33, 6. *haud improbabiliter Reiskius* μειρακιώδη παράστασιν *legendum suspicatus erat,* juvenilem impetum, ardorem temeritatem.

Παραστάτης, ὁ, miles qui alteri a latere stat, 18, 12, 5. 18, 13, 8. (ἐπιστάτης, qui pone stat.) *Metaphor.* adjutor, socius, 28, 4, 7. *i. q.* συναγωνιστὴς, *ibid.*

Παραστατικὸς, 1) *active;* παραστατικὸν ἀγωνίας, *id est* ὃ παρίστησι ἀγωνίαν, timorem, terrorem adferens, terribilis, 3, 43, 8. 18, 8, 1. 2) *neutraliter, de statu mentis, quæ scil. est in* παραστάσει (*conf.* παράστασις.) οἱονεὶ παραστατικοὶ τὰς διανοίας ἦσαν, veluti mente alienati erant, 18, 29, 10. ἀποθηριοῦσθαι καὶ παραστατικὴν λαμβάνειν διάθεσιν, efferari et plane furiosum fieri, 1, 67, 6. *Sed in mitiorem paulo partem accipiendæ* αἱ ἐκκλησιαστικαὶ καὶ παραστατικαὶ διαθέσεις, *Fr. gr.* 38. *de* impetuosa et feroci contentione, quæ in populi concionibus *sæpe obtinet. Rursus vero* ὁρμὴ παραστατικὴ, 33, 8, 5. *est* furiosus impetus. τῆς ψυχῆς γενναιότητι λαμπρότερος καὶ παραστατικώτερος ἢ πρόσθεν, animosior, audacior, ferocior, 16, 5, 7.

Παραστατικῶς, 16, 28, 8. *si verbum* ἐνόρμησιν *teneas, erit* ferociter; *si* ὑπόρμησιν *ex MStis restitutum Polybio malueris, quod utique verum videtur, erit* forti, confidenti animo. ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, *Fragm. gr.* 10. acerbe et ferociter.

Παραστρατοπεδεύειν πόλει, obsidere urbem, 3, 17, 4. 2, 54, 6. τοῖς πολεμίοις, castra opponere hosti, castra castris collata habere, 1, 56, 11. 2, 6, 3. 3, 112, 6. *conf.* 3, 68, 14.

Παρασύνθημα, τὸ, tessera duplicata, signum duplicatum, 9, 13, 9. 9, 17, 9. *i. q.* διπλοῦν σύνθημα *ibid.*

Παρασύρειν, τοὺς παρσοὺς τῶν πολεμίων νεῶν, 16, 4, 14. *quod alias est* παραλύειν, detergere remos.

Παρασχίστης, ὁ, perfossor parietum, 13, 6, 4.

Παράταξις, ἡ, ordinatio, instructio aciei, 6, 26, 11. 9, 20, 4. ipsa acies, *sæpe; velut* τὸ μεταξὺ χωρίον τῶν παρατάξεων, spatium inter duas acies, 15, 12, 3. justum prælium; ἐν ταῖς προγεγενημέναις παρατάξεσι, 1, 40, 1. ἐκ παρατάξεως συμβάλλειν, διακινδυνεύειν, 2, 21, 5. 2, 26, 8. 2, 70, 6 *&c.* ἐκ παρατάξεως ἐττίθησαν, 2, 31, 3. εἰθὺς μετὰ τὴν παράταξιν, 30, 4, 2.

Παρατάττειν, aciem instruere; ἄγειν τὴν δύναμιν, παρίστασθαι (*scil.* αὐτὴν) πρὸς μάχην, 1, 11, 13. *Sed*

in medio potissimum ea notione frequentatur; παρατάττεσθαι, παρατάξασθαι, *absol.* 1, 9, 4. 1, 24, 10. 1, 87, 9. 3, 89, 1. 9, 36, 3. τοῖς πολεμίοις, aciem instruere adversus hostem, acie confligere, justo prælio confligere, 1, 39, 12. 1, 78, 10. 2, 19, 5. 9, 8, 2. &c. *et in pass.* παρατετάχθαι τοῖς Ῥωμαίοις, 3, 48, 6. *Item* παρατάξασθαι πρὸς τοὺς πολεμίους, *eadem notione,* 2, 1, 8. 2, 20, 4. *Sed* παρατάξασθαι μετά τινος, de sociis pugnæ *dicitur.* 2, 18, 2. οἱ παρατεταγμένοι, qui stant in acie, qui in acie pugnant, 2, 35, 2.

ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν, instructa acie sese recipere, 11, 16, 6. *conf.* ἀπολύειν.

Παρατείνειν, *neutr.* παρά, porrigi juxta, prætendi, 6, 31, 5. 11, 14, 6.

Παρατηρεῖν, 1) observare, *in deteriorem partem, velut ex insidiis;* ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἐνεδρεύειν καὶ παρατηρεῖν, 17, 3, 2. παρετήρουν σφᾶς αὐτούς, se mutuo observabant, 11, 9, 9. παρατηρήσας ἔξοδον τοῦ βασιλέως, observans *et eam occasionem arripiens,* 5, 39, 1. *Conf.* 9, 25, 6. 2) custodire *locum aliquem,* 1, 29, 4. 3) observare et cavere; ταύτῃ παρατηρεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν τῶν ὑπεναντίων, 3, 77, 2. *sic* δεῖ τοῦτο τὸ μέρος παρατηρεῖν, ad hoc adtendere oportet idque cavere, 16, 14, 10. *cf.* παραφυλάττεσθαι.

Παρατήρησις, ἡ, insidiosa observatio, 16, 22, 8.

Παρατίθημι, comparare *interpretatur Ernestus* 4, 5, 4. *ubi tamen nil aliud nisi* adjicere *sonat.* παρατίθεσθαι, *in medio;* δωτίδας τραπέζας παρετίθετο πολυτελεῖς, 39, 2, 11. τὰ χρήματα παρετίθετο εἰς τὰς ἰδίας ἐπιβολάς, seposuit, reposuit, reservavit, 3, 17, 10. ὁ παραθέμενος, qui depositum alteri credidit, 33, 12, 3. *Conf.* παράθεσις, *et* παραθήκη.

Pass. τὸ παρατεθέν, quidquid adponitur, 10, 22, 7. *ubi vulgo* παρεμβαλόν.

Παρατολμᾶν, cæca audacia in periculum ruere, *Fr. gr.* 102.

Παρατρέχειν, παραδραμεῖν, præterire; 1) τί, silentio præterire aliquid, 10, 43, 1. 2) τινά, anteire, superare; παραδραμεῖν ἐν τούτῳ τῷ μέρει τοὺς ἄλλους, 32, 11, 2. 32, 15, 12. 3) οὐ παρατρέχει αὐτοὺς ἡ διαφορὰ, ἀλλ' ἐπισημαίνεται τὸ γεγενημένον, non eos præterit discrimen, non inobservatum relinquunt, 6, 6, 4. ἀνεπιστάτως αὐτὸν παρίδομαι τὸ ῥηθὲν, 10, 40, 3. *cf.* ἀνεπιστάτως.

Παρατρίβεσθαι, *absol.* inimicitias agere, altercari inter se, 9, 11, 2. πρός τινα, intensum esse alicui. ἐκ τινῶν, quibusdam de causis, 4, 47, 7. obtrectare alicui, infensum se gerere, 16, 22, 6. 27, 13, 6.

Παρατριβὴ, ἡ, offensio, inimicitia, 2, 36, 5. 4, 21, 5. 21, 13, 5. 23, 10, 4. 24, 3, 4. ἐκ τινῶν, ob, ex, 31, 5, 2.

Παιδότροφος, ὁ, servus qui domi altus est cum liberis nostris, 40, 2, 3 *et* 5.

Παρατυγχάνειν; παρατυγχάντες πλοίῳ, incidentes in navem, obviam habentes navem. 4, 6, 1. τὸν παρατυγχάντα κτείνειν, obvium quemque, 10, 15, 4. ὁ πλείστους ἀνδρῶν παρατετυχὼς, qui plurimis prœliis interfuit, 12, 27, 8. *sic* παρατυγχάνειν τῇ μάχῃ, 3, 70, 7. 12, 17, 1. παρατετυχότες τοῖς καιροῖς, æquales, qui vixere cum res gererentur, 3, 48, 12.

Παραυτὰ, *i. q.* παραυτίκα, statim, 10, 15, 4. ἡ παραυτὰ χάρις, 38, 3, 11. *cf.* 4, 32, 1. *conf. supra, in* παρὰ *cum accus. de tempore.*

Παραυτίκα, statim, 1, 60, 1. παραυτίκα μὲν ἰδίας, 35, 4, 13. παραυτίκα μὲν οὖν, statim quidem, *i. e.* principio quidem, 8, 14, 3. τὸ παραυτίκα κατ' ἰδίαν

λυσιτελὶς, præsens utilitas privata, 4, 32, 1. *cf.* 38, 3, 11.

Παραφαίνεσθαι; ὅπου ἐγχείρητόν τι παραφαίνηται, adparet, 1, 81, 3. i. q. *simplex* φαίνεται *ibid. vs.* 2.

Παραφθέγγεσθαι πρὸς τινα ὅτι &c. obiter mentionem facere apud aliquem, 28, 15, 13.

Παραφράττειν, sepire, lorica præcingere, 10, 46, 3.

Παραφυλακὴ, ἡ, præsidium *urbis*, 2, 58, 1. 4, 17, 9. *cf.* προσφυλακή.

Παραφυλάττειν, 1) custodire, tutari; παραφυλάττειν τὴν ἐκείνων ἐλευθερίαν καὶ σωτηρίαν, 2, 58, 2. πόλιν, χώραν, tutari, in præsidio esse, custodire, *de milite præsidiario*, 1, 59, 7. 4, 3, 7. 4, 73, 1. (*ubi* παραφυλάσσοντες, *cum* σσ, *pro* ττ.) *distinguitur vero a* φρουρεῖν, 17, 4, 6. *ut hoc sit* præsidio tenere ad compescendos cives et in officio continendos, παραφυλάττειν *vero* ad tutandos. 2) παραφυλάττειν ἀπὸ πολέμιον, observare ut hostem, 7, 3, 9. ἐπιγνῶς παραφυλάξαι πρὸς τὸ μανθὸν, sedulo observare omnia respectu ejus quod ex indicibus cognitum est, *vel* cavere ne *fiat id quod significatum est*, 7, 16, 7. παρεφύλαττον τὴν ἐπίπλουν τῶν ὑπεναντίων, observabant, 1, 36, 9.

παραφυλάττεσθαι τὴν χώραν, præsidio tutari regionem, 5, 92, 8. *Et idem quod* παραπηρεῖν; παραφυλάττεσθαι τοῦτο τὸ μέρος, observare hoc et ab eo sibi cavere, 16, 14, 10. *Sic* διὰ τὸ—τοὺς δὲ παραφυλάττεσθαι φιλοτίμους, 1, 46, 4. *non debuit* observarentur *verti, quemadmodum cum Casaub. fecimus, sed* quod hi (*scil. Romani*) diligenter observarent caverentque, *nempe, ne quis in portum intrare possit.*

Παραχειμάζειν, hibernare, 2, 64, 1. 3, 33, 5.

Παραχειμασία, ἡ, 3, 34, 6. 3, 35, 1. 3, 78, 1. &c.

Παραχεῖσθαι τῷ σώματι, abuti corpore, 6, 37, 9. 13, 4, 5. *Adde quæ paulo post notamus in verbo* παραχωρεῖσθαι.

Παραχωρεῖν, cedere; παραχωρεῖν καὶ διδόναι τοῖς Ἀχαιοῖς τὴν πόλιν, 4, 72, 6. τινὶ τῆς ἀρχῆς, cedere alicui magistratu *vel* administratione rerum, 4, 5, 1. τῶν ἐπαλλήλων, 3, 90, 11. (*i. q.* ἐκχωρεῖν *ibid. vs.* 10.) 5, 45, 2. τῶν τόπων, 28, 1, 5. τῶν ἀναγκαίων, 2, 35, 6. πάντων τῶν καλῶν παραχωρεῖν τοῖς ἄλλοις, 12, 13, 11. 22, 3, 1.

παραχωρεῖν, *absol. est* discedere, excedere, secedere, 15, 28, 3. *sigillatim*, in exsilium abire, 26, 5, 1. 27, 1, 12. *sed* 28, 4, 9. *est* de suggestu decedere, abire, dicendi vices aliis concedere.

παραχωρεῖσθαι; κακῶς βεβιωκὼς καὶ δεινῶν ἑαυτῷ παραπεπτωκὼς τὴν πρώτην ἡλικίαν, 40, 1, 1. *Ernestus cum Vales. interpretatus est*, condonata sibi esse primæ ætatis peccata. *Sed haud dubie ea est hujus loci sententia, quam cum Reiskio in Adn. expressi; at non in* ἑαυτῷ *error latet, sed in sequenti verbo, pro quo si* παραπεπτωκέναι *reposueris, omnia recte habebunt; quod* 13, 4, 5. τῷ σώματι παρεπέπτωκε *dixit, id nunc* ἑαυτῷ παραπεπτωκέναι *dicit; et* τὴν πρώτην ἡλικίαν *idem valet, ac eodem loco* κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν.

Πάρεδρος, ὁ, 12, 3, 5.

Παρεγγυᾶν, imperium dare, *et* imperium ab imperatore datum repetere ut per omnes ordines totius exercitus transeat, sibi mutuo adclamare; σπουδῇ παρεγγύων (*scil.* συνταττόν) ἅμα παρακελεύοντες σφᾶς αὐτοὺς, καὶ συνῆπτον τοῖς πολεμίοις, propere adclamabant sibi (*scil. committendum esse prælium,*) et sese mutuo cohortati prælium commiserunt, 1, 76, 2. σπεύδοντες παρεγγύων ἐπὶ

τοὺς ἐπισπευσάντας, 7, 18, 4. *si vera scriptura, erit sententia,* festinantes adclamabant sibi mutuo imperium, *eundem esse* adversus eos qui in urbem irrupissent: *sic post* παρεγγύων *intelligendum fuerit verbum* ἄγων *aut aliud simile, quemadmodum in illa phrasi,* παραγγέλλειν τὴν ἴφοδον, 10, 39, 4. *intelligendum est verbum* ποιοῦσθαι; *et quemadmodum apud Xenoph. Cyrop. II.* 3, 21. *ed. Zeunii, ad verba* παρέγγυαλον εἰς τέτταρας τὸν λόχον, *verbum* ἄγων *pariter intelligendum. Sed apud Polybium quidem l. c. fortasse transpositis verborum terminationibus legendum* σπεύδων παρεγγυῶντες, adclamantes sibi, festinandum adversos eos qui in urbem irrupuissent: *nisi* παρεγγυᾶν ἐπί τινα *sit* occurrere ad resistendum alicui, *ut voluit Ernestus cum aliis, quod tamen mihi secus videtur.*

Παρεῖδεῖν, in vicino adsidere et observare, 30, 5, 1. 29, 11, 10.

Παρεῖδον; *vide* παριδεῖν.

Παρεῖναι, 1) adesse, advenire *vel* advenisse; ὅτι πάρεισιν εἰς Θετταλίαν, quod jam adsint in Thessalia, advenissent in Thessaliam, 18, 1, 1. ὡς ἂν εἴ τις παρείη μετὰ τῶν ὅπλων, 11, 28, 8. *ubi alii vulgo* παρῇμι, *perperam.* παρόντας λόγων περὶ τούτων, 11, 28, 6. *ubi commodum foret* παρόντας, *sed et illud probum, eadem sententia.*

2) πάρεστι, licet, in promtu est; πάρεστι σκοπεῖν ἐκ τούτων, 1, 14, 9. 6, 45, 2. σκοπεῖν ἐν μέσῳ πάρεστι, 5, 9, 7. *Item* convenit, 9, 12, 5. *nisi ibi pariter altera significatio teneri potest; sed* 4, 27, 4. παρὸν τἀναντία ποιεῖν, *i. q.* δέον; *nempe* τοῦτο πάρεστι *intelligi poterit* hoc suo loco est, (*quemadmodum nostro idiomate dicimus, cela est à sa place,*) *i. e.* conveniebat, fieri debebat.

ἂν μὴ παρῇ τῇ συγκλήτῳ διαλύεσθαι, 21, 8, 10. *vertunt,* si pax senatui non fuerit probata.

καθάπερ εἰς τὸν παρόντα τρόπον τινὰ (*f.* τόπον τινὰ) μὴ παρεῖναι, καὶ βλέποντας μὴ βλέπειν, 12, 24, 6.

τὰ παρόντα, *scil.* πράγματα, res præsentes; περιχαρεῖς τοῖς παροῦσι, 1, 34, 12. πῶς δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι, 1, 60, 6. *Sed* διαπονεῖσθαι τοῖς παροῦσι, *i. q.* σὺν τοῖς παροῦσι, *ab iis* παρόντες, (*non* τὰ παρόντα,) eis copiis quæ ad manus sunt acie confligere, 2, 64, 4. *Rursus* τὰ παρόντα *sigillatim de* malis rebus et periculosis; *ut* εἴκειν τοῖς παροῦσι, cedere præsentibus malis, 1, 62, 5. 4, 35, 1. ὁμόσε χωρεῖσθαι τοῖς παροῦσι, non cedere malis, fortiter congredi cum adversa fortuna, 11, 2, 10. ὁμόσε στάντες (*vel* συστάντες) τοῖς παροῦσι, (*intellige* δυσὶ *aut* ἀδύνοις,) 30, 7, 3. *Sic* τοὺς Αἰτωλοὺς ἀδυνατήσοντας τοῖς παροῦσι, Ætolos nihil efficere posse in præsentibus periculis; 5, 7, 2. (*nisi supplendum verbum* βοηθεῖν *aut* ἀρῆξαι, non posse succurrere suis rebus; *quo tamen* nil *opus esse videtur.*)

Παρεῖρειν τὴν χεῖρα, inserere manum, 18, 1, 13.

Παρεισάγειν, inducere, introducere, *in urbem,* 2, 7, 8. *in concionem,* producere in medium, 3, 63, 2. *item* importare *in urbem,* 1, 18, 3. *ni ibi rectius dixeris* agere, abigere *in urbem, et de* pecoribus *intellexeris, quemadmodum* 6, 31, 13. τὰ παρεισαγόμενα θρέμματα *in castris.* εἰς τὴν σύγκρισιν, εἰς τὴν ἄμιλλαν παρεισαγαγεῖν, in comparationem, in contentionem adducere *aliquid cum aliis rebus,* 6, 47, 7 *sq.* τοῦτο παρῆκται εἰς τοὺς βίους, in hominum vitam introductum est, 6, 56, 8. τὰς περὶ τῶν θεῶν ἐννοίας εἰς τὰ πλήθη παρεισαγαγεῖν, 6, 56, 12. μουσικὴν ἐκ ἀπάτης παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις, introductam, institutam esse in-

ter homines, *sive* ab hominibus, 4, 20, 5. τὰ πρωτερημένα πάντα παρεισήγαγον, instituerunt, 4, 21, 1 *et* 3.

Item, de poëta vel scriptore, inducente personas *vel agentes vel loquentes,* τὸν Ἀννίβαν ἀμίμητόν τινα παρεισαγαγόντες στρατηγὸν,— υἱοὺς καὶ θυγατέρας εἰς πραγμ. ἱστορίαν παρεισάγουσιν, 3, 47, 7 *sq. Adde* 5, 2, 6. 9, 16, 1. 10, 2, 5.

Παρεισέρχεσθαι, ingredi, 1, 7, 3. 1, 8, 4. παρεισῆλθε λάθρα νυκτὸς ἐντὸς τῶν τειχῶν, 2, 55, 3.

Παρεισάγειν, (*a* παρείσαμαι) clam intrare, 5, 75, 8.

Παρεισπίπτειν, εἰς πόλιν, clanculum, raptim ingredi, 1, 18, 3. 2, 59, 8. εἰς ἄκραν, in arcem se conjicere *cum præsidio,* tutandæ ejus caussa, 5, 48, 14. irruere, irrumpere, *hostili consilio,* 1, 19, 15. 2, 53, 2. 2, 55, 5. 4, 57, 10. 4, 58, 1 *et* 7. *Conf.* παρεμπίπτειν.

Παρεκβαίνειν ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως, ex ordine suo (*in agmine*) excedere, 8, 28, 8. τοῦ καθήκοντος, ab officio recedere, 12, 8, 1. τῆς πραγματείας, τῆς ἐξηγήσεως, digressionem facere in scribendo, narrando; ἀπὸ τούτων παρεξέβημεν τῆς ἐξηγήσεως, τῆς πραγμ. 2, 36, 1. 12, 12, 6. 4, 9, 1. 5, 13, 1. ἀφ' ὧν (καιρῶν) παρεξέβημεν, 4, 9, 1. εἰς ταῦτα παρεξέβην, hanc digressionem feci, 6, 50, 1.

Παρέκβασις, ἡ, digressio orationis; τὴν παρέκβασιν ἐντεῦθεν ἐποιησάμεθα, 3, 9, 6. 3, 33, 1. κατὰ παρέκβασιν, 3, 2, 7. 32, 16, 4. παρέκβασις, *quam dicit* 1, 15, 13. *videtur esse uberior expositio primi Belli Punici, quæ fuit digressio a lege quam sibi ipse scripserat; cf.* 1, 13, 6 *sqq. et vs.* 10 *sqq.*

Παρεκτείνειν τὸν στόλον ἐπὶ μίαν ναῦν, in unam seriem in fronte porrigere classem, 1, 26, 15. παρεκτείνειν τῶν ἔργων τὰς κατασκευάς, extendere, ulterius proferre constructionem operum, 1, 42, 9. τὴν δύναμιν, extendere aciem, 11, 12, 4.

Παρέκχυσις, ἡ, diffusio aquarum, 34, 10, 4.

Παρελαύνειν, juxta equitare; παρέλαυνε παρὰ τὸν τεῖχος ἐπεργῶς, 11, 17, 7.

Παρέλκειν, in longum trahere, procrastinare, differre; παρῆλκον (*non* τὴν ἱερήνην, *sed* τὸ ποιήσασθαι τὴν ἱερήνην,) ὑπερτιθέμενοι τὴν τακθεῖσαν ἡμέραν, 5, 29, 3. *coll. vs.* 1. *Passiv.* τῶν ἀγωνίων παρελκομένων καὶ καθυστερούντων, cum differetur solutio stipendiorum, 5, 30, 5. παρέλκεσθαι πολὺν χρόνον, 23, 2, 11.

τὰ ἐκ περιττοῦ παρειλκόμενα τοῖς ἐπιτηδεύμασι, quæ ad artium disciplinas forinsecus sine necessitate trahuntur, ad rem ipsam non pertinentia, *sed ad ostentationem, et ut sit garriendi materia,* 9, 20, 6.

Παρελκύειν, *i. q.* παρέλκειν; εἰ τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον παρείλκυσε ὀλίγας ἡμέρας, 2, 70, 3.

Παρεμβάλλειν, *militare verbum; cum accusativo constructum, idem valet ac τάττειν,* 2, 28, 3 *sq.* locare, collocare, *sive in acie, ut l. c. et sæpe alias; sic* τοὺς μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας παρενίβαλε, 1, 33, 7. σπουδῇ παρενίβαλον τοὺς πεζούς, 2, 27, 7. ἀφ' ἑκάτερα τῆς ὁδοῦ τοὺς ἱππεῖς παρενίβαλλον, 2, 65, 10. τὴν δύναμιν ἐν κέσμῳ παρενίβαλε, 1, 32, 7. *adde* 2, 3, 4. 3, 72, 8. 3, 113, 2 *et* 4. 5, 53, 3 *et* 9. *&c. sive in castris, ut* 6, 28, 2. 6, 29, 6 *et* 8. 6, 30, 1. 6, 41, 2.

Absolute, absque accusativo positum, vario modo usurpatur. Plerumque castra locare *significat, ut* 1, 77, 6. 3, 110, 1. 5, 13, 8. 5, 20, 5. 6, 32, 6. *Sed et* aciem instruere; *ut* παρενίβαλον εἰς ναυμαχίαν, 5, 69, 7. ἐξ ἐπιπέδου παρενίβαλε, 18, 7, 3. (*nempe* τὴν

δύναμιν, quod ex vs. præced. intelligi potest.) *Utro modo accipiendum sit* 2, 25, 6. *haud satis adparet. Porro reciproce, intelligendo* ἑαυτὸν, *denotat* sese collocare, locum in acie capere, et aliis jam stantibus sese adplicare, *ut* οἱ πτζοὶ ἐξ ἀσπίδος παρεμβαλλον, 11, 23, 5. *ubi non differre videtur ab* ἐπιπαρεμβάλλειν, *quod ibidem proxime præcedit: et ibidem vs.* 4. *ubi mendose dant codices omnes* ἐπιπαρεμβάλλοντας τὴν αὐτὴν ἰδέαν, *fortasse per errorem transposita est præpositio, ut legendum sit* παρεμβάλλοντας ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἰδέαν. (*Conf.* ἐπιπαρεμβάλλειν.) *Item*, tentoria habere, locatum esse certo loco in castris, 6, 29, 2.

Denique παρεμβάλλειν, *idem quod* ἐμβάλλειν, invadere, hostiliter ingredi regionem cum exercitu; εἰς οὓς (τόπους) οὐδεὶς ἐτόλμησε πρότερον στρατοπέδῳ παρεμβαλεῖν, ὁ δὲ οὐ μόνον ἐνέβαλε μετὰ δυνάμεως, &c. 5, 14, 10. παρεμβεβληκότων τῶν ἐμπόρων στρατοπέδων εἰς Μακεδονίαν, 29, 7, 8.

Παρεμβολὴ, ἡ, 1) locatio in castris, locus quo quis tentorium habet in castris, 6, 28, 1. 6, 29, 1. 6, 31, 7. *tum ipsa* castra, 3, 74, 5 *et* 9. 5, 20, 4. 6, 41, 9. 10, 35, 7. 10, 37, 7. 10, 38, 6. 11, 33, 1 *sq. et sæpe alibi.* 2) aciei instructio, aciei ratio, 11, 32, 6. *sigillatim* extensio frontis aciei per interpolationem ordinum, *quæ distinguitur a* τῇ παρωγωγῇ, 10, 21, 5. *tum vero ipsa* acies instructa, 3, 73, 8. 11, 1, 7. 3) *in pugna navali distinguuntur* αἱ ἐμβολαὶ, *i. e.* impetus rostro facti in navem hostilem, *et* αἱ παρεμβολαὶ, 21, 5, 4. παρὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παρεμβολὰς; *sed quodsi conferas, quæ de* παρεμβολῇ *supra in hoc vocab.* 15, 3, 13. *dicta sunt, vix dubitabis* καὶ παρεμβολὰς *corrigere. Vocabulum minus notum cum notiori et magis familiari, cui quidem non erat hic locus, commutarunt librarii.*

Παρεμπίπτειν; *de elephantis Rhodanum fluv. transeuntibus,* διαπίπτοντες, ἅμα δ' ἐκφυσῶντες ὕδωρ τὸ παρεμπίπτον, *sc.* ὑγρὸν *vel* ὕδωρ, 3, 46, 12.

Παρεμφαίνειν, innuere, significare, significationem dare; ἅμα δὲ διὰ τῶν λόγων παρεμφαίνων, 28, 3, 4. *Reciproce, intelligendo* ἑαυτὸν, se prodere, se ostendere; τὸν πυκτὴν ἑαυτὸν γαστρίμαργον παρεμφαίνει, 12, 24, 2.

Παρενοχλεῖν, negotium facessere, incommodare, infestare; τινὶ, 1, 8, 1. τινὰ, 16, 37, 3. 27, 5, 6. παρενοχλούμενος ὑπ' αὐτῶν, 3, 53, 6.

Πάρεξ, præter, præterea; *absol.* πάρεξ μηδὲν, nil amplius, 3, 23, 3. *cum genit.* μηδὲν τῶν πάρεξ (*sc.* τῆς ἀληθείας) ὄντων, nihil ultra veritatem, nihil quod a veritate recedat, 3, 58, 9. μηδὲν ἰδιοπραγεῖν, (*intell.* καὶ μηδὲν περαίνειν) πάρεξ τῶν προστεταγμένων, 8, 28, 9.

Παρεξιστάναι; παρεστῶναι, *cum dativo;* τῇ διανοίᾳ παρεξίστη, mente captus, de statu mentis dejectus est, 32, 7, 6. παρεστῶναι ταῖς διανοίαις, *Fragm. apud Suidam, quod Polybianum videtur, quod retulimus,* 32, 7, 6. *Conf.* παρεστάναι *et* παρέστασις.

Παρέπεσθαι, consequi, comitari; οἱ ἑαυτὸς παρεπόμενοι (τῇ στρατιᾷ) τῆς ἀφιλείας χάριν, 3, 82, 8. τὸν ἑαυτοῦ αὐτοῖ παρεπόμενον, *adjice initio particulam* ὡς, *quæ ab extrema syllaba vocis præced. absorpta est,* ὡς τὸν ἑαυτοῦ &c. tamquam insequente die secuturi ipsi, 31, 21, 6. τὰ παρεπόμενα τῇ τυλίᾳ πλοῖα, 4, 45, 6. εἰς τὴν οἰκείαν καὶ φύσει παρεπομένην ἐκτέτακται πλάνην, 6, 10, 2 *et* 4. *Narrare debet historicus* μετ' ἀποδείξεως καὶ τῶν ἐκάστοις παρεπομένων συλλογισμῶν, 10, 24, 8. (*conf.* συλλογισμὸς.)

τὰ παριππόμενα τοῖς ὑπασπισταῖς ἐξεμιμοῦσθαι, 2, 56, 10. *adde* 16, 6, 7. *Et in activo,* καὶ τὸν παρίππον ταῖς ἱππάσιν προσαρίστοις λόγον ἐφαρμόζων, 8, 10, 7. *ubi* παριππόμενον *corrigi voluit Reiskius, mihi* περίποντα *videtur legendum.*

Παριπιδημεῖν, peregrinari *in urbe,* 27, 7, 3. 30, 4, 10. 32, 22, 6.

Παριπιδημία, ἡ, præsentia in urbe in qua peregrinamur, 4, 4, 2. 10, 26, 5. 23, 18, 4. 33, 14, 2.

Παριπίδημος, 32, 22, 4.

Πάριργόν τι, quod ad caput rei non pertinet, 23, 1, 7. *Fr. hist.* 59. τὰ πάριργα ζηλοῦν, 11, 8, 7. ἐν παρέργῳ ποιήσασθαι τὴν μνήμην, 3, 57, 5. οὐκ ἐκ παρέργου ῥητέον, 3, 58, 3. ἐκ παρέργου ποιεῖν τι, 4, 51, 2. ἐν παρέργῳ τίθεσθαί τι, 9, 36, 11. 11, 5, 1. πάριργα ποιήσασθαι, ἡγεῖσθαι τἄλλα πάντα, 32, 4, 3. 31, 26, 8.

Παρίργως, 2, 2, 2. 12, 28, 4.

Παρίεχεσθαι, prodire, adire; παρελθεῖν εἰς τὸ κοινὸν βουλευτήριον, 2, 50, 10. παρελθὼν, in medium progressus, *scil.* εἰς τὸ συνέδριον, 16, 22, 10. præterire; τὰ παρεληλυθότα, res præteritæ, olim gestæ, 3, 31, 4 *et* 8.

Παρευδιάζεσθαι, tranquillitate frui, 4, 32, 5.

Παρεντασσεῖν. *De hoc verbo Ernestus hæc habet:* "παρεντασσεῖν ἐθισμένοι *videtur esse simpliciter,* stationes, vigilias agere soliti apud regem; *est enim verbum militare,* 5, 56. *de militibus,* rite fungi muneribus, 3, 50."—τὰς ἡμέρας ἐπιμελῶς παρεντασσεῖν, 3, 50, 7. *Casaub.* interdiu quidem diligenter custodiarum vices obiri: *rectius Ernestus magis generatim interpretatus est. Apud Xenoph. Cyrop. VIII.* 5, 14. *opponuntur* ὑπαντεῖν, *et* μὴ περίττων τὸ προστεταγμένον. *De altero loco vide* 5, 56, 7. *ubi* de officiosa adparitione magnatum apud regem *accepimus cum Reiskio.*

Παρεντρεπίζεσθαι τὰ κατὰ &c. bene constituere res, 5, 108, 4.

Παρεφεδρεύειν, præsidio esse alicui, 4, 74, 6. τοῖς στιτολογοῦσι, 3, 100, 7. ἐν χώρᾳ, præsidere regioni tutandæ ejus caussa adversus hostium conamina, 2, 24, 3.—" τὴν τοῦ τείχους (φυλακὴν) παρεφεδρεύοντας ἱππεῖς, præsidii caussa, 8, 28. [*nobis* 8, 35, 8.] *Sed ibi* παρεφεδρεύοντας *legend. et* τῇ." *Ern.—Futurum non necessario requiritur nec sollicitem equidem verbum* παρεφεδρεύοντας; *tum si ad* τοῦ τείχους *ex præcedd. intelligas* φυλακὴν, *bene habebit accusativus, quemadmodum pariter proxime ante dixit* ἐπιτηδείους πρὸς τὴν τῆς πόλεως φυλακήν. *Si quid mutandum, possis suspicari nomen excidisse, corrigendumque* καὶ τῇ τοῦ τείχους κατασκευῇ παρεφεδρεύοντας; *sed ne hoc quidem urgere velim.*

Παρέχειν; πολλὴν αὐτοῖς παρεῖχε τοῦτο τὸ μέρος δυσχέρειαν, 1, 20, 10. τοῦτο ἱκανὴν ἂν παράσχοι πίστιν τοῖς λεγομένοις, 4, 33, 7. πολλὴν εὐχρηστίαν οἱ σάγοι αὐτοῖς παρεῖχον, 2, 30, 1. ὁ στρατηγὸς οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀπορίαν παρεῖχε τοῖς ὑπεναντίοις, 1, 42, 12. συμμίξας τἀδιλφῷ, μεγάλην παρεῖχε χρείαν τοῖς κοινοῖς πράγμασιν, 3, 97, 4. παρεῖχε λόγον ὡς ἀποδιδυλιακώς, 3, 89, 3.

Sed potissimum in medio et in passivo usurpatur hoc verbum, in hujusmodi phrasibus: τὸν Ἴβηρα μεγάλην εἰς τοῦτο τὸ μέρος αὐτοῖς παρέξεσθαι χρείαν, 1, 16, 8. *sic* 1, 46, 13. 1, 61, 3. 3, 95, 6. 5, 65, 6. τὴν μεγίστην χρείαν παρεσχημένου τοῖς Καρχηδονίοις τοῦ τῶν ἱππέων ὄχλου, 3, 117, 4. πᾶσαν φιλοτιμίαν παρείχοντο τοῖς συμμάχοις, omne studium, omnem operam navarunt sociis, 2, 42, 6. ἱκανὴν πίστιν αὐτῷ παρέσχετο τῆς πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωνίας, 2, 52, 4. ἵνα Κλεομένει ἱκανὴν παράσχωνται πίστιν πρὸς τὴν ἀνιστῶσαν ἐπιβολήν, 2, 58, 7. μεγάλην εὐχρηστίαν (αὐ-

τοῖς) παρέσχετο πρὸς, 3, 49, 12. &c. ὅταν ἀπερισπάστως παράσχωνται πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τὰ κατὰ τὸν βίον, 12, 28, 4. *ubi quidem articulum τὰ ex conject. adjecit Casaub.*

παρέξων *perperam vulgo legebatur pro* παρίξ, 3, 23, 3. *Pro* χορηγίας παρεῖχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους, 5, 68, 2. παρῆγον *puto legendum. Conf.* παράγειν.

Παρήκειν, *de regione, de montium tractu &c.* porrigi, extendi, pertinere; μέχρι πρὸς, 2, 14, 6. 3, 37, 7. ἐπὶ διαχιλίους σταδίους, 2, 14, 9. παρὰ τὴν μεσόγειαν, &c. 1, 56, 5. 3, 37, 10. 4, 43, 3. 6, 27, 7. 6, 30, 6.

Παραλλαγμένως, miro, insolito modo; παιούσιοι τὸν κίνδυνον ἰσοστασιαστικῶς καὶ παραλλαγμένως, 15, 13, 6. *cf.* παραλλάττειν.

Παρεδῶν τὸ γογγυσὸς, negligere, dissimulare, 4, 24, 8.

Παρέναι, præterire, progredi; *a* πάρειμι; παρῆν ἐπὶ Ἀμύκλας, progressus est Amyclas, *vel* prætergressus est *Spartam*, versus Amyclas, 5, 18, 3. παρῆν *perperam vulgo pro* παρεῖν, *vide in* παρεῖναι.

Παρέναι, *a* παρίημι; 1) prætermittere, omittere; τὸν καιρὸν, 1, 33, 5. 5, 75, 8. 7, 5, 4. 16, 26, 6. τοῦτο παρείσθω, hoc omittamus, 2, 56, 9. περὶ τούτου παρείσθω, 2, 59, 3. 2) παρέναι τινὰ τινὸς, gratiam alicui facere alicujus rei, remittere alicui aliquid, non instare ut quis faciat aliquid, *dispenser quelcun de quelque chose*, 16, 26, 2.

In med. παρίεντα τοὺς καπηλεύοντας οἱ πανδοχεῖς, caupones admittunt, recipiunt hospites, 2, 15, 6.

Passiv. τὴν δύναμιν παρεῖντο, (i. q. παρελέλυντο) fracti, exhausti erant viribus, 1, 58, 9. *Sic* 16, 8, 6. *pro* τὸ πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρεῖντο, *quod dabant libri*, παρεῖτο *videtur legendum*, ardor, impetus ejus maximam partem fractus est, remisit.

Παρεππεύειν, ἐπὶ τὰ μέσα τῆς παρατάξεως, adequitare, adacto equo adcurrere, 3, 116, 3. *absol.* obequitare, *scil.* παρὰ τὸ πρόσωπον τῆς δυνάμεως, ante frontem aciei, 5, 83, 7. *coll. vs.* 1. *sic* 10, 22, 5.

Παρεππος, ὁ, qui juxta aliquem equo vehitur, comes, 11, 18, 5. *quo ex loco corrigenda menda eod. cap. vs.* 2. *et pro* οἷς ἐχρῶντο τότε παρεσκέπτων *legendum* οἷς ἐχρῶντο τότε παρέππους.

Παρεσος ἀγών, 2, 10, 2. κίνδυνος, 5, 69, 8. 8, 16, 3. πάρεσται ταῖς δυνάμεσι πολιτεύματα, 1, 13, 12. πάρεσται τὰ μέρη, 1, 28, 4. πάντα πάρεστα τοῖς πολεμίοις ἴχνη, 3, 117, 5.

Παρεστάναι τινὶ θάρσος πρὸς τὸν κίνδυνον, 3, 96, 3. *conf.* παρεστάναι.

Παρεστάναι, 1) statuere, locare (juxta, *vel* ad) τοὺς ἱππεῖς δεκὰν ἀφ' ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρας, 3, 72, 9. τἄλλα τάγματα τούτοις παρίστατο ζυγοῦντα, 3, 113, 8. παρεστήσας τὸ πλάθη, *scil.* τῷ ἔργῳ, *vel* πρὸς τὸ ἔργον, nempe πρὸς τὸ ἐξικνεῖσθαι τὸν κρημνὸν, 3, 55, 6. *ubi in eamdem sententiam Casaub. vertit*, opera militum usus. *Possit vero etiam fortasse alia significatio hic locum obtinere, quam secundo loco ponimus; nempe—*

2) concitare, stimulare, *quemadmodum* 6, 53, 10. παρεστῶσαί τινα *idem est ac* ὁρμὴν παρεστῶσαί τινι; *conf.* 23, 8, 13.

3) sistere, dare, tradere; παρεστήσας λάμβον, sistens, parans, instrui curans lembum, 30, 9, 3.

4) adferre, injicere alicui timorem, fiduciam &c. *conf. supra in* παρέστησε. παρεστῶσαί τινι θάρσος, 3, 111, 7. 5, 83, 5. ὁρμὴν, 1, 45, 3. 2, 48, 5. 3, 71, 8. 4, 5, 9. 5, 36, 8. τὴν ἀληθινωτάτην ὑπὲρ τούτου παρεστῶσαι διάληψιν τοῖς

φιλομαθοῦσι, 1, 65, 9. ἱκανὴν παρεστάναι πίστιν τοῖς ἀκούουσι, fidem facere. 4, 40, 3. 6, 57, 1. τοιαύτην ἁπλῶς παρίστα τὸ συμβαῖνον τοῖς βοηθοῦσιν, 1, 48, 6. μέγαν φόβον καὶ πολλὴν ἀπορίαν παριστάσας τοῖς πόλεσι, (*præterit. perf. notione activa,*) 3, 94, 7.

παρεστῆναι; ἐπὶ τοσοῦτον παρίστη τὸ πλῆθος, adeo commota, concitata est multitudo, 23, 8, 13. ὅταν ὁρμὴ παρεστῇ· αὐτοῖς συμφερόντων, quod si voluntas eis incesserit, si voluerint, 6, 44, 4. εἰς τοσαύτην ὀργὴν καὶ προθυμίαν παρίστη τὸ πλῆθος, 11, 12, 2. *Vulgata est notio* adstare, 10, 11, 7. *unde* ὁ παρεστώς.

παρεστηκώς; παρεστὼς ἐξ παρεστηκὼς τῇ διανοίᾳ, mente dejectus, mente alienatus, 14, 5, 7. 31, 10, 5. 38, 4, 7. οὕτως παρεστήκει τῶν φρενῶν, 18, 36, 6. *conf.* παρεξεστάναι.

Med. παρίστασθαι, *significatione neutrali; μεγάλην ὁρμὴν καὶ προθυμίαν παρίστασθαι συνίβαινε τοῖς ναυίσκοις*, 10, 11, 8. πῶς γὰρ ἄμεινον καὶ κάλλιον παρεστήσεσθαι τοῦτο τὸ φρόνημα τοῖς πραττομένοις. unde illis hic sensus venturus esset? 40, 4, 9. *Sed maxime notione activa usurpatur, variis modis:* 1) παρεστήσασθαί τινα, in medium producere aliquem in concione, *honoris caussa*, 6, 39, 2. 2) παρίστασθαι ἑαυτὸν; οὕτως ἑαυτοὺς παρεστήσεσθε πρὸς τὴν μάχην, sic vos comparabitis ad pugnam. 3, 109, 9. 3) παρεστηκότας καὶ διδάξοντας τὴν σύγκλητον ὑπὲρ τῶν γεγραμμένων, 38, 2, 2. *ubi Casaub.* rationem reddere *interpretatus est, Ernestus* docere; *nos putavimus, idem h. l. valere* παρεστήσασθαί τινα, *ac* τὴν ἀλήθειαν διάληψιν παρεστῶσαι τινί, 1, 65, 9. ("vide i. 65, 9. *pro* vide v. 65, 9.") *Possis etiam fortasse intelligere* attentum reddere aliquem, *nempe* facere ut huc adsit et advertat animum. 4) ταύτην αὐτῷ παρεστήσαντο τὴν ἔννοιαν, 24, 8, 4. 5) παρεστήσασθαί τινα εἰς τὶ *aut* πρός τι, inducere, permovere aliquem ad aliquid; παρεστήσαντο τὸν ναύαρχον πρὸς τὸ κοινωνεῖν τῇ Πέρσῃ, 29, 2, 5. βουλόμενος παρεστήσασθαι τοὺς ἀκούοντας εἰς τὸ μᾶλλον αὐτῷ συναγανακτεῖν, 2, 59, 5. παρεστήσασθαι τὸν βασιλέα πρὸς τὰ παραπαλούμενα, 31, 25, 6. πίστιν πρὸς πᾶν αὐτοὺς παρεστήσασθαι τὸ καλῶς ἔχον, 22, 20, 3.

παρεστήσασθαι τὴν ἄγνοιαν *dabant libri* 22, 24, 5. *quod in* παρατήσασθαι *mutavit Casaub.* περιστήσασθαι *voluit Reiskius.*

Πάθμη, ἡ, 6, 22, 1 *sq.*

Πάροδος, ἡ, aditus, transitus, 1, 75, 8. 3, 84, 1. 5, 8, 2. 5, 7, 10. 5, 46, 1. 5, 6, 8. ἡ πάροδος ἐπὶ τὴν πόλιν, iter, adventus ad urbem, 8, 30, 13. iter quod fit juxta *flumen*, 3, 66, 8. Βάτραν ἐν τῇ παρόδῳ καταλαβόμενος, in transitu cepit, 5, 68, 8. κατὰ τὴν πάροδον, (i. q. ἐν τῇ παρόδῳ) 22, 27, 12.

Παρουσῖν τὸν ποταμὸν, *codex Vat.* 3, 42, 2. *quod verius videtur quam vulgatum* κατουσῖν.

Παρυμία, ἡ; καθάπερ ἐν παρυμίᾳ ἐστὶν, *ex nostra conject.* 38, 2, 9. *ubi* ἐν παρυμίᾳ ἔφη *MSti, unde* ἡ παρυμία ἔφη *edd. ex Ursini ingenio; lubens equidem accepissem* ἡ παρυμία φησὶν, *quemadmodum* 10, 32, 11. *dicit,* ὡς ἡ παροιμία φησίν.

Παρφῖν; παρφύνω *suspicatus erat Reiskius* 38, 4, 9. *pro* παρφίνω.

Παρελχεσθαι, præterire; ὁ δίαυλος ἤδη παρελχέσθω, 8, 29, 9.

Παρελεγμοῖν, i. q. *simpl.* 4, 46, 6. 4, 74, 3. νομισθῆναι μεγαλείως παρελεγμοῦσθαι καὶ κατωγινώσκεσθαι, 5, 27, 6.

Παρέμεσις, i. q. ὕμεσις, 6, 3, 11.

Παρομολογῆν, i. q. *simplex*, confiteri, 3, 89, 3. 7, 8, 7.

Παρόντα, τὰ; *vide in* πάρειμι.

Παροξύνειν, incitare, τινὰ πρός τι, 2, 22, 2. παροξύνθην ἐπιστῆσαι τῷ πολέμῳ διὰ τὸ &c. inductus sum ad, 1, 14, 1. ἐπὶ πᾶσι τούτοις παροξυνθέντες, his de caussis irritati, 4, 7, 5.

Παροπλίζειν τινὰ, arma alicui adimere, 2, 7, 10. 33, 8, 13.

Παροπτᾶν; παροπτόμενος, adassatus, 12, 25, 2.

Παρόπτεσθαι τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, negligere, 30, 17, 4.

Παροράν τι, negligere, 5, 55, 9. κατὰ πρόθεσιν παροράν τὴν ἀλήθειαν, 16, 20, 8. παροράμενος, spretus, contemtus, 5, 2, 8.

Παρορμᾶν, permovere, inducere, impellere, τινὰ πρός τι, 1, 1, 4. 1, 4, 2. παρορμήθη, 1, 78, 1. *cum infin.* 1, 20, 8. ἐπί τι, 2, 22, 6. 2, 35, 10.

Παρόρμησις, ἡ, incitamentum, 6, 39, 8.

Παρουσία, ἡ; παρουσίας *temere* in παῤῥησίας *mutaverat Ursinus*, 23, 10, 14.

Παροχὴ, ἡ, τῶν ξενίων, præbitio donorum hospitalium, variæ commoditates et res quæ cum usus tum honoris caussa præbentur legatis et aliis hospitibus publicis, lautia, 22, 1, 3. *Et nude,* ἡ παροχὴ, *et* αἱ παροχαὶ, *idem*, 32, 19, 2. 25, 6, 6.

ἀξιοῦσθαι παροχῆς *mendose editum erat*, 8, 13, 2.

Παῤῥησία καὶ ἰσηγορία καὶ δημοκρατία, 2, 38, 6. 2, 42, 3.

παῤῥησίας *ex ing. invexerat Ursinus pro* παρουσίας, 23, 10, 14.

Παῤῥησιάζεσθαι κατά τινος, 12, 13, 8.

Παρυπομιμνήσκειν τι, in transitu commemorare aliquid, 5, 31, 8.

Παρωθεῖν, impulsu avertere, dimovere, 5, 84, 3. παρωθεῖσθαι, propelli, protrudi, 1, 47, 4. 3, 46, 3.

Παρωπαυΐτις, ἡ, *scil.* χώρα, 34, 5, 6.

Πάρων *vel* παρὼν, ὁ, navigii genus; *Fragm. hist.* 65.

Παρώρεια, ἡ, latus montium et totus tractus montium secundum locum aliquem porrectorum, 2, 14, 6 *sq.* 3, 60, 8. 5, 45, 9. 5, 69, 1. αἱ παρώρειαι, 3, 47, 3. 3, 53, 4. τὰ ὑπὸ μέσην τὴν παρώρειαν, 3, 55, 9. ποιησαμένων τὴν παρεμβολὴν ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ὑπ' αὐτὴν τὴν παρώρειαν, 3, 93, 2. 3, 60, 1. ἔφευγον εἰς τὰς παρωρείας, in proximos montes fugerunt, 2, 34, 15.

Πᾶς. 1) *In singulari usurpatur, ubi pluralem numerum exspectasses;* παρορμῆσαι πάντα καὶ τόν καὶ πρωτεύοντα, 1, 1, 4. παντὶ ὅτῳ, omnibus, cuivis, 10, 43, 2. πᾶν γάρ τι πράξει, quidvis facturum, 3, 11, 9. πᾶν τι ποιήσει, 24, 10, 6. *Sic pro* καί τι γένος ἀνατῶν, 3, 71, 4. *forte* καὶ πᾶν τι *legendum.* πᾶς τις *cum Reiskio scripsi, pro* ἅς τις, 18, 29, 8. *Sic* πᾶς τις εὐλαβῶς εἶχε, 3, 78, 8. πᾶς ἄν τις θαυμάσειε, 12, 3, 1.

2) *Amat articulum, ubi non admodum desiderasses;* προσλαβὼν ἀφ' ἑκάστου γένους, τοὺς πάντας εἰς ἑξακισχιλίους, 1, 77, 4. τοὺς ἀρίστους—τοὺς ἅπαντας εἰς πεντακισμυρίους, 1, 84, 3. ἐν ἡμέραις τετταράκοντα ταῖς πάσαις, diebus omnino quadraginta, 4, 63, 2. προσίδοις τρεῖς τὰς πάσας ἔχω δυσχερεῖς, 1, 56, 8.

3) *Cum articulo sæpe, sicuti* ὅλος, *idem valet ac* omnigenus, omnimodus, summus in suo genere; τῆς πάσης ἀλογίας πλάτος, 1, 15, 6. τῆς πάσης ἀλογιστίας, τῆς ἀπάσης ἀτοπίας ἐστὶ σημεῖον, 11, 4, 2. 40, 6, 7. ἐν τῇ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ, 3, 77, 4. διὰ τὴν σύμπασαν ἀργίαν, 3, 81, 4. τῆς πάσης γάμου κακοπραγμοσύνης, 4, 27, 2. μετὰ θειάμβου καὶ τῆς ἁπάσης εὐδοξίας, 3, 19, 12. *Et eddem notione, absque articulo;* εἰς πᾶσαν ἦλθον ἀπορίαν, 1, 39, 3.

4) ὅλος καὶ πᾶς; *conf.* ὅλος.

πρὸς τοῦτῳ ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 8, 94, 10. 5, 58, 1. 9, 5, 5. 32, 1, 5. *Referri quodammodo huc potest id, quod ex cod. Peiresc. protulit Vales. ad* 12, 15, 10. ὁ δὲ πᾶς ἰσταμένους, *nisi ex aliorum codd. vestigiis* ὁ δ' ἱστασταμένους *legendum.*

5) *Adverbialiter;* τὸ μὲν πλεῖον καὶ τὸ πᾶν ἠρώτων πρὸς τοῦτο, potissimum, et quovis modo, penitus, unice, 1, 26, 8. τῷ παντὶ χρησιμώτερος, longe, quovis modo, (*sicut alibi dicitur* πολλῷ *cum compar.*) 7, 7, 8.

Παντάλοκος, ὁ, clavus ligneus, *Fr. hist.* 13.

Πάννος; ὁ καλούμενος πάσσος, *nempe* οἶνος, vinum passum, 6, 2, 3.

Πάσχειν;—" τοῦτ' οὐκ ἦν πάσχειν, non mirum id iis accidere, *sc. ut ita judicarent. Eleganter sic* πάσχειν, *in qua forma solet per* facere *explicari, et Atticis inprimis tribui; vid. Küster. ad Aristoph. Nub.* 234. *Sed in h. l. legendum* οὐκ ἦν, *vel* οὐκ αὐτοὺς ἦν πάσχειν, *vel alio modo." Ern.— Locum, ubi legitur apud Polybium ista phrasis, adnotare oblitus est vir doctus; neque nos eum in schedis nostris adnotavimus. Nihil singularis habet illa dictio, ὅτι πᾶν οὐκ ἐστι πάθειν ὑπὸ Ῥωμαίων,* 15, 1, 8. *Ista paulo rariora, τοιαῦτα ἅττα οὐκ ἐστι πάσχειν τοῖς ὑπὸ τὰς ἀλλοφύλων πιστοῦσιν ἐξουσίας,* 9, 39, 3.

Futurum hujus verbi, pro πάσεσθαι, *subinde* πάσεσθαι *formatum olim legebatur, veluti* 2, 4, 4. *et* 4, 4, 4. *ex Bav. quod ab antiquo verbo* πήθω *legitime derivatur.*

Πατάσσειν; καταξάντες ἀπάντων, 8, 31, 8. καταξας τῷ δόρατι, 11, 18, 4.

Πατρικὸς ξένος, paternus hospes, 2, 48, 4. 5, 37, 1. 10, 25, 1. φίλος, 33, 16, 2. πατρικὴ σύστασις, 1, 78, 1. αἱ πατρικαὶ φιλανθρωπίαι καὶ ξενίαι, 33, 16, 2. *Sed* ἡ πατρικὴ ἀσύλλογια, intemperantia patris, *non* a patre accepta, 21, 5, 7. ὡς πατρικὴν καὶ συγγενικὴν ἕξιν αἵρεσιν καὶ φιλοστοργίαν πρὸς ἀλλήλους, in studium et amorem, qualis est inter patrem et filium aut qualis inter fratres, 32, 11, 1. ὑποστράτηγος τῆς συντελείας τῆς πατρικῆς, 5, 94, 1.

Πάτριος, i. q. πατρικὸς; πάτριον ἐξ ἀρχῆς ἔχοντες τὴν προσηγορίαν ταύτην, 2, 38, 2. πάτριος ἐλευθερία, 2, 43, 8. πάτριος αὐτοῖς ἐστιν ἡ ἱμπυρία αὕτη, 6, 52, 1. πάτριόν ἐστιν αὐτοῖς, patrium ipsis est, 3, 15, 7.

Πατρῷος, πατρῴα ἔχθρα, a patre tradita, 3, 12, 4.

Παῦλα, ἡ; οὐκ ἴσχυ παῦλαν, 1, 81, 6. οὐκ ἴσται παῦλα τῆς ἀγωνίας, 12, 28, 5. οὐδέποτε ποιεῖ παῦλαν οὐδὲ κόρον ἡ τῶν ὑγιῶν παράθεσις, 13, 2, 6.

Πέδη, ἡ, compes; ἀλύσεις καὶ πέδαι, 3, 82, 8. πέδαι Ἑλληνικαί, 17, 11, 5. 18, 28, 6.

Πεδιὰς χώρα, campestris, plana regio, 2, 16, 7. 10, 48, 4.

Πεδιὰς; ἐν τοῖς πεδιοῖς ἐλισσῶν ἐστι *olim legebatur,* 18, 5, 5. *pro* πεζικοῖς.

Πεδινὸς, campestris, planus, 1, 34, 8. 1, 84, 4. 2, 16, 5. 4, 11, 8.

Πεδίον; τὸ πεδίον ἐπικορυνόμενος *ex conject. edidi pro corrupto* τὸν τέρετον, 4, 62, 1. *conf.* 5, 8, 4. 24, 6, 6.

Πελτασταστικὸς, ὁ; πελτασταστικαί, (*iidem qui* ἀκοντισταί, *et* γεωφομάχοι, *de quibus vide* 1, 33, 9.) jaculatores, ferentarii, velites, 3, 65, 10. 3, 72, 2. 3, 73, 3.

Πεζεύειν, *non solum de pedite, sed omnino de eo qui* pedestri *i. e.* terrestri itinere utitur, *cui opponitur navigatio,* 16, 29, 11. *itaque etiam de equitibus,* πεζεύειν μετὰ τῶν ἵππων, 10, 48, 6.

Πεζικὸς; πεζικαὶ δυνάμεις, pedestres copiæ, *a quibus distinguitur, non equitatus, sed* ὁ στόλος *et* ἡ ναυτικὴ δύναμις, 1, 20, 3 *et* 6 *sq.* 1, 29, 4.

Sic et 2, 11, 1. (*quare et* 2, 11, 8. *αἱ πεζικαὶ δυνάμεις constant* 20000 *peditibus, et* 2000 *equitibus.*) *et rursus* 5, 68, 2. *Sic δύναμιν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν μεγίστην ἴσχυε*, 2, 2, 4. *ubi quidem vetustiores codices πεζὴν præferunt, qui iidem vicissim pro πεζοὺς*, 2, 24, 3. *πεζικοὺς habent. τὰ πεζικὰ στρατόπεδα*, 1, 26, 5. *et τὸ πεζικὸν στράτευμα*, 3, 95, 5. *distinguuntur a classe. Sed* 2, 28, 11. *et* 3, 115, 4. *distinguuntur τὰ πεζικὰ στρατ. ab equitibus; pariterque* 18, 5, 5. *distinguuntur τὰ πεζικὰ* (*pro quo perperam vulgo πεδινὰ*) *et τὰ ἱππικά. ναυτικαὶ καὶ πεζικαὶ παρασκευαί*, 1, 38, 1.

Πεζομαχία, ἡ, pugna pedestris, terrestris; *opp. ναυμαχία*, 5, 69, 7.

Πεζοπορεῖν, pedibus ire, 3, 68, 14.

Πεζός, ὁ; (*conf.* πεζικός.) *opponuntur πεζοὶ et ἱππεῖς*, 2, 11, 7. 3, 107, 10. *&c. sic* 2, 24, 3. *ubi quidem πεζικοὺς pro πεζοὺς habent Vat. Flor. &c. sed mox omnes rursus constanter πεζοὶ et ἱππεῖς*, 2, 23, 4 *et sqq. et sæpe alibi; sic τὸ τῶν πεζῶν πλῆθος*, 3, 107, 12. 3, 114, 4. *Sed* 3, 95, 3. *distinguuntur οἱ πεζοὶ a ταῖς ναυσί.*

ἡ πεζὴ δύναμις, (i. q. πεζικὴ) *distinguitur a copiis navalibus*, 1, 22, 1. *et* 3, 95, 3. *sic et δύναμιν πεζὴν καὶ ναυτικὴν, ex lect. cod. Vat. aliorumque* 2, 2, 4. *et τὴν πεζὴν καὶ ναυτικὴν στρατιὰν*, 3, 76, 12.

τὰ πεζὰ στρατόπεδα, legiones *Romanæ, distinguuntur a τοῖς ὠζόνοις*, 18, 6, 8.

Πειθανάγκη, ἡ; Λεύκιον μετὰ τετρακισχιλίων ἐξαπέστειλε πρὸς τοὺς Ὀρεσταίους, πειθανάγκης ἔχοντας διάθεσιν, χάριν τοῦ κωλῦσαι τὰ περισφιλούμενα &c. 22, 25, 8. *Casaub.* ad reliquum pecuniæ exigendum, sive admonendi tantum ii essent, sive etiam cogendi; *quasi scil. vocab. πειθανάγκη ex πειθὼ et ἀνάγκη esset compositum et* partim ad persuadendum verbis partim ad cogendum vi *pertineret; cum quo consentire videtur Suidas, πειθανάγκη interpretans ἡ μετὰ βίας πειθώ. Sed vide, ne πειθανάγκη sit ἡ ἀνάγκη τοῦ πείθεσθαι*, necessitas imperata faciendi, coactio ad imperata facienda; *et metonym.* manus militum missa ad imponendam parendi necessitatem. *Ceterum est sub huc voce Fragmentum apud Suidam, quod Polybianis videtur adnumerandum: ὑπολαμβάνων διὰ τούτων πειθανάγκην παρέξειν τοῖς Λευκαδίοις τοῦ συγχωρῆσαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν* (*fors. ὑπ' αὐτῶν*) *ἐκπεπραττομένοις. Quo ex fragm. simul intelligitur, πειθανάγκην fere idem sonare ac ἀνάγκην, et proprie, ut dixi, nil aliud esse nisi τὴν τοῦ πείθεσθαι ἀνάγκην. Conf. Cic. ad Attic. lib. IX. epist.* 13.

Πειθαρχεῖν, imperio obedientem esse, (i. *q.* πείθεσθαι) 1, 45, 4 *et* 6 3, 44, 12. 3, 46, 7. 6, 21, 2. *τούτοις πειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγγελλομένων*, 3, 4, 3.

Πείθειν, *non semper notat* persuadere; *sed subinde etiam* suadere, persuadere conari, 4, 64, 2. 5, 63, 3.

πεπεισμένος, *cum infin. sive præs. sive fut.* certo sperans, confidens, 2, 27, 5. 3, 16, 4. 3, 43, 5. 4, 50, 1. 4, 76, 6. 10, 41, 5. *et cum ὅτι*, 10, 12, 4. ἐπέπειστο *cum inf.* 3, 17, 5. πεπεῖσθαι, *cum inf.* 1, 59, 1. πεπεισμένος, persuasus, *cum accus. et inf.* 1, 49, 4. *&c.*

πειθόμενος, obsequentes, morem gerentes, cedentes precibus, 4, 17, 7. πειθοῖ τοῖς λεγομένοις, commotus dictis, 4, 86, 7. πειθοῖ τοῖς Ἠπειρώταις πρῶτον ἐπολιορκῆσαι τὴν Ἄμβρακον, cum persuaderi sibi passus esset, cum morem gessisset Epirotis rogantibus ut *&c.* 4, 61, 4. *Sic* πειθοῖ Ἀμύνᾳ, 4, 16, 9. *non tam*

cum Casaub. verti debet Amynæ amicitia fretus, *quam* Amynæ morem gerens.

Πειθὼ, ἡ; πολλοὺς πειθοῖ πειθομένους ὑπομένειν, 2, 1, 7. πολλοὺς πειθοῖ καὶ λόγῳ προσαγάγοντο, 2, 38, 7. τὰς μὲν βίᾳ, τὰς δὲ πειθοῖ ἐπάγεσθαι, 5, 62, 5.

Πεῖραν, ἡ; παντὸς πράγματος καὶ καιροῦ πεῖραν λαμβάνειν, periculum facere, tentare, experiri; 1, 75, 7. παντὸς ἔργου καὶ καιροῦ, 1, 31, 8. 1, 49, 8. παντὸς πεῖραν λαμβ. 27, 13, 15. ἔκρινεν τῆς τύχης λαβεῖν πεῖραν, fortunam *prælii* tentare, 2, 32, 5. τῆς αὐτῆς τινι τύχης πεῖραν λαβεῖν, eamdem cum aliquo fortunam experiri, 28, 9, 7. 29, 3, 10. τῶν Αἰτωλῶν, tentare Ætolorum animos, 5, 100, 10. τῶν παραγγελλομένων, experiri, in re præsente cognoscere quid sit quod renunciatum est, 2, 11, 3. τῆς εἰς ἐναντία μεταβολῆς ὀλοσχερῶς πεῖραν εἴληφε, experta est, 6, 3, 1. *sed* ὀλοσχερῶς *ad* πεῖραν εἴληφε *vix referri potest, quare* in ὀλοσχερεῖς *mutandum.* τῆς ἑαυτοῦ ἀφροσύνης πεῖραν εἴληβε, suæ amentiæ fructum percepit, 4, 87, 10. πεῖραν τῆς προθέσεως ἀλωβήτων παρέχεσθαι, 40, 8, 6. δι' αὐτῶν τῶν ἔργων διδοῦσα τὴν πεῖραν, 18, 11, 2. *perperam vulgo* διαδοῦσα. δεῖ ἐν Καρὶ τὴν πεῖραν γένεσθαι, 10, 32, 11.

Πειράζειν; ἃ μὲν πειράζειν, ἃ οὔτως &c. *Fr. hist.* 60. δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ἐπιτυχὸν &c. *ibid.*

Πειρᾶν, ad stuprum solicitare; οὐκ ἔστι τὰς χήρας ἐπὶ γυναῖκας, 10, 26, 3. πειρᾶσθαι, *cum inf.* operam dare, 1, 15, 13. 1, 13, 8. 2, 8, 8 *et* 11. πειρᾶσθαι τοῦ πράγματος, periculum facere, 1, 20, 12. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἁλωβήτου ἐν θαλάττῃ πειρατάντες, 1, 21, 3.

Πειρατὴς, ὁ; piratæ Ætoli *in media Peloponneso prædantur*, 4, 3, 8 *sqq.* Piratarum, *nescio qua occasione, mentio fit in Fr. gr.* 83.

Πειστικὸς, ad persuadendum idoneus; πειστικόν τι ἴχειν, 30, 2, 3.

Πελάγιος πλοῦς, navigatio per medium mare, *non secundum oras*, 1, 26, 10. *ex Casaub. emend. pro corrupto* πλάγιος. πελάγιον διάπλουν, 10, 8, 2. πελαγίαν ἐποιοῦντο τὴν ἀποχώρησιν, 1, 28, 9. ὄντι πελάγιοι, cum adhuc procul a litore, cum in aperto mari sunt, 4, 41, 2. ἔλαθον (*f.* ἤλασαν *vel* ἦλθον) ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5. πελαγία *est* ἡ ἔξω πλευρὰ τῆς Σικελίας, alto mari adluitur, profundum ad ipsum littus pelagus habet, 1, 37, 4. ἄκρα πρόκειται πελάγιος, multum in altum mare excurrit, 1, 29, 2.

Πίλας; ὁ πίλας, 1, 84, 10. 4, 27, 7. 6, 18, 8. &c. *Conf.* πλινθίον.

Πελτάζειν, 1, 7, 12. 11, 30, 2.

Πελτοφόροι, οἱ; πελτοφόροι *perperam vulgo, pro* ἱππεῖλεῖς, 2, 23, 5.

Πέλμα, τὸ, solea; τὰ πέλματα τῶν ὑποδημάτων, 12, 6, 4.—"*vid. Periz. ad Ælian.* ix. 14." *Ern.*

Πελτασταὶ, οἱ, peltasta, cetratus, 4, 75, 4. 4, 80, 8. 5, 4, 9. 10, 31, 13. *Est peditum genus, medium tenens inter levem et gravem armaturam.*

Πελταστικὸς, ὅπλα χαλκᾶ πελταστικὰ, 23, 9, 3.

Πελτοφόροι ἱππεῖς, cetrati equites, *in exercitu Hannibalis*, 3, 43, 2. πελτοφόροι, *quos cum Cretensibus Hiero auxilio mittit Romanis, pedites sunt, iidem qui peltastæ*, 3, 75, 7. *cf.* πελτασταί.

Πέμπειν; προεχειρίσαντο πέμπειν, constituerunt quos mitterent, 3, 40, 2. πέμπειν, *i. q.* ἐκπέμπειν, ἀποπέμπειν, *vel* ἀναπέμπειν; ἀνέζευξεν πέμψαντες τὰς λείας, dimissa præda, 4, 9, 10. ἔπεμψε τοὺς πρεσβευτὰς, dimisit, remisit, 5, 100, 10. πέμπειν ἐπί τινα, mittere ad aliquem *ad eum accersendum*, 14, 9, 8. πέμπεσθαι πρός τινα, 2, 11, 4.

μάρτυρας ἐπέμποντο τοὺς περὶ τὸν

Τιβέριον, tæsem citarunt, 32, 5, 2. ἐπωσοῦντο *videtur legendum.*

Πέμπτη, ἡ, *via* quintana, forum rerum venalium in castris, 6, 30, 6.—" *vid. ad Sueton. Neron. c.* 26." *Ern.*

Πενιχρὸς; οἱ πενιχρότατοι, pauperrimi *inter velites legebantur apud Rom.* 6, 21, 7.

Πενταετηρὶς, ἡ, quinque annorum spatium, lustrum, 6, 13, 3.

Πενταέτομος ποταμὸς, 34, 10, 5.

Πενταικαιδεχήμερος; πενταικαιδεκήμεροι ἀνοχαὶ, quindecim dierum induciæ, 18, 17, 5.

Πενταικοντακαετηρὶς χρόνος, spatium 53 annorum, 3, 4, 2.

Πεντηκοντόρικα πλοῖα, 25, 7, 1.

Πεντηκόντορος, ἡ, navis actuaria quinquaginta remorum, 1, 20, 14. 1, 73, 2.

Πεντήρης, ἡ; *vide Ind. histor. in* Quinqueremis.

Πεντηρικὸν πλοῖον, 1, 59, 8. σκάφος, 3, 41, 2. 8, 3, 7.

Πεπαίνειν; ἐὰν πεπανθῇ, quum maturus est *fructus*, 12, 2, 5.

Πεπνυμένος, spirans, vivens; ζῶντες καὶ πεπνυμένοι ἄνδρες, 6, 47, 9. ἐμοὶ οἱονεὶ ζῶσαι καὶ πεπνυμέναι, 6, 53, 10. *Sic* οἷος πέπνυται, 36, 6, 6. *rectius exponetur per* vivit, *quam per* sapit; *quo et pertinet, quod ceteri* umbris *comparantur i. e.* mortuis.

Πεῤ; διότι πεῤ, *i. q.* διότι, 5, 8, 7.

Πέρα τοῦ δίοντος, 5, 104, 3. *Fr. gr.* 88. πᾶσι διαπιστοῦν πέρα τοῦ δίοντος λεγομένους, 12, 14, 5. πέρα τοῦ καθήκοντος. 22, 1, 5. *i. q.* παρὰ τὸ δέον, *et* παρὰ τὸ καθῆκον, *vide* 22, 1, 5. *et Fr. gr.* 88. *Comparativus;* οὐδὲν περαιτέρω, nihil amplius, 2, 58, 12.

Περαίνειν, 1) efficere; περάναντες οὐδὲν, 4, 47, 5. οὐδὲν τῶν προὔργου περαίνειν, 5, 19, 5. 2) definire; τὸ περιεσομένον, 4, 40, 6. *i. q.* ὁρισμένον, *opp.* ἄπειρον, *ibid. vs.* 5.

Περαιοῦν, *est activum vel transitivum, ut aiunt grammatici* τοῦ περᾶν, transmittere, trajicere militem *per mare, per fluvium*, 1, 66, 1. 22, 13, 14. περαιώσας τοὺς λοιποὺς τὸ βάθρον, 3, 113, 6. περαιώσας κατὰ τὸ στόμα (τοῦ κόλπου) τὴν δύναμιν, 4, 63, 7. *Sicut autem* περᾶν *non solum est trajicere mare vel fluvium, sed et quacumque; v. c. ferrum* περᾷ, *penetrat per scutum, &c. sic et* περαιοῦν *potest esse* transmittere quacumque, ab una extremitate (*dolii v. c.*) ad alteram transmittere, *i. q.* διϊέναι; *hinc pro corrupto* πλαιώσαντες, 22, 11, 15. *tentavi* περαιώσαντες.

περαιοῦσθαι, 1, 66, 8. τὸν ποταμὸν, 1, 11, 9. τὸν Πάδον, 3, 64, 1. εἰς τὴν Ἑλλάδα *et simil.* 1, 3, 6. 1, 6, 5. 1, 7, 6. *&c.*

Περαιτέρω, *vide in* πέρα.

Πέραν; διαβιβάζειν εἰς τὸ πέραν, 2, 32, 9.

Πέρας, τὸ, finis terminus. πέρας ἐπιθεῖναι τῷ πολέμῳ, 1, 41, 2. 1, 59, 8. 22, 22, 6 *sq.* 25, 6, 3. τῆς ἅλως, 3, 93, 1. πέρας λαμβάνει ὁ πόλεμος, 5, 31, 2. πέρας εἶχε τὸ πρᾶγμα, 10, 32, 6. 16, 24, 3. πέρας εἶχε τὸ διαβούλιον, 7, 5, 5. ὑπολαβὼν πέρας ἔχειν τοὺς πολιμίους, 1, 74, 7. *ubi quidem cum Reiskio τὸν πόλεμον desiderasses: conferri cum hac dictione illa potest.* 5, 28, 5. τὰ κατὰ τὸν Φίλιππον ἦν τελείως ἐστί. τὸ πέρας τῆς στρατείας τοιαύτην ἔλαβε τὴν συντέλειαν, 11, 35, 14.

ἐπὶ τῷ καταντικρὺ πέρατι τῆς γηφύρας, 6, 55, 1. ἀπὸ τοῦ πρὸς μεσημβρίαν πέρατος τοῦ αὐλῶνος. 7, 6, 4. ἐπὶ τοῦ πρὸς ἕσπερον πέρατος, *ibid.* τὰ πέρατα τῆς Ἰβηρίας καὶ Κελτιβηρίας, 3, 17, 2.

Adverbialiter, τὸ πέρας, tandem ad extremum, 1, 48, 9. 3, 48, 3. *et nude* πέρας, *absque artic.* 2, 55, 6. 15, 13, 4. 15, 29, 1. *&c.*

In illa phrasi, τοῦ πλέθους ἐπ' οὐδὲν δυναμένου πέρας ἀπειρήσασθαι τὴν ὁρμὴν, 15, 32, 6. *quidam*

vocem πέρας *adverbialiter accipiunt. At, cum sic non satis commoda prodeat sententia, vide utrum hoc dicat scriptor,* cum finem tumultuandi non faceret multitudo, *an* πέρας *intelligi debeat veluti* meta *vel* scopus, *i. e.* objectum, *ut in scholiis loquuntur,* quum neminem haberent in quem iram suam effunderent.

Περί, præpositio. *Cum genit.*

1) quoad, quod adtinet, de, circa; (*qua notione frequentius aliis cum accusativo construitur.*) συνιδὼν τὸ περὶ τούτου γεγονὸς, 1, 54, 5. ἐφ' αἷς (ἀγοραῖς) εἶχον τὰς μεγίστας ἐλπίδας περί τε τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, 1, 82, 6. τὰ περὶ Σινώπης ἐν τούτοις ἦν, 4, 56, 9. οὐ μόνον περὶ τοὺς Μεσσηνίους τοῦτο πεποιηκότες, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, 8, 10, 5. τὰ εἰς Ἀννίβαν ἀναφερόμενα περὶ τῆς ἀμύστιδος, 9, 24, 8. ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι περὶ τὸν ἱματισμὸν, περὶ τῶν ὅπλων, 11, 9, 2. ὀλιγωρία περὶ τῶν ὅπλων, *ibid.* ἃ ἐγὼ παρακελεύσομαι περὶ αὐτοῦ (*i. q.* περὶ ἐμαυτοῦ, me quod adtinet) τοὺς καθ' ἡμᾶς, 16, 20, 8.

2) οὐδὲν περὶ πλείονος ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον πράγμασι, *corruptus locus,* 2, 64, 6.

3) περὶ (*aut* ὑπὲρ) *per ellipsin abest in dictionibus hujusmodi;* πιστεύθεις ταλάντου, Κύπρου, 6, 56, 13. 18, 38, 6. ἀκούοντες τῆς περιστάσεως, 9, 32, 11. συμβαίνει περὶ τὰς τῶν πόλεων ἀποφάσεις, 9, 21, 7. *intellige* περὶ τῶν πόλεων, *nisi* ἀποφάσεις *legendum, quod idem valeat ac* ἐπιφανίας, superficies. τῶν νέων περὶ ἀλλήλους ἐφιλονείκουν *legebatur olim ex codicum præscripto,* 5, 93, 8. *ubi præpositionem* περὶ *cum Urs. adjecit Casaub. qua carere potuisse judicavit Reisk.*

4) *Pro* περὶ ὧν, *corrupte* Περιῶν *dabant codd.* 10, 27, 7. *Subinde perperam commutatæ sunt* περὶ *et* παρὰ; *vide* παρά.

Cum dativo; τὸ περὶ Δωδώνη ἱερὸν *olim editum erat ex Bav.* 4, 67, 3. *pro quo ex aliis* περὶ Δωδώνην *restituimus.* τῆς χιόνος περὶ τοῖς ὄρεσι διαζομένης, *sic ex conject.* 3, 54, 1. *temere Reiskius et Scaligerus correxerunt, cum teneri debuisset eodicum scriptura* περὶ τοὺς ὄρεσι, *ut monui supra in hoc Lexico ad voc.* ὄρος.

Cum accusat. 1) circiter; ἤρμησε πρὸς φυγὴν καὶ σὺν αὐτῷ περὶ τριάκοντα ἵππας, 1, 51, 11. *Sed ibi quoniam veteres nonnulli codd.* ἵππις *habent, vera fortasse fuerit ea lectio, ita ut* περὶ *veluti adverbialiter accipiatur, quemadmodum in Latino sermone particula huic respondens* ad, *de qua vide quæ monuere J. Fr. Gronov. et Drakenb. ad Liv. X.* 17, 8. *Eadem ratione debebat Polybio suum restitui,* 33, 8, 5. περὶ τετρακισχιλίων διαφθείραντες, *temere mutatum a Casaub.*

2) *Vulgatissima locutio,* οἱ περὶ τὸν Ἀπελλῆν, οἱ περὶ τὸν Ἄρατον, 5, 1, 7 *sq. et similia, pro* Apelles cum suis, Aratus cum suis, *aut nude* Apelles, Aratus. *In qua locutione nomini proprio legitime quidem præponitur articulus, sed eumdem subinde etiam omittit Polybius; ut* τοὺς περὶ Γυρίδαν, 4, 35, 5. οἱ περὶ Γέργον τὸν Μεσσήνιον, 5, 5, 4. τοὺς περὶ Ἄρατον, 5, 1, 7. τοῖς περὶ Νικόμαχον, 8, 19, 9. οἱ περὶ Χάροπα, 20, 3, 1. τοὺς περὶ Δαμοτέλη, 22, 12, 4.

3) τοῦτο γέγονε (ἐστὶ, *vel* ὑπῆρχε) περὶ αὐτὸν, *i. q.* τοῦτο περίεστη αὐτὸν *vel* αὐτῷ, hoc ei accidit, hoc ille habuit; *vide* 5, 110, 7. συνέβη ψευδῶς γενέσθαι τὸν ὅλον φόβον περὶ αὐτὸν, sine causa timor ille eum incesserat, *l. c.* τὸ γεγονὸς σύμπτωμα περὶ τὸν Γναῖον, calamitas quæ Cnæo accidit, 1, 22, 1. περὶ τὰ στρατόπεδα πολλὴ ἔνδεια γέγονε, in magna inopia fuerunt legiones, 1, 16, 7. περὶ τοὺς Καρχηδο-

νίους τἀναντία τούτοις ὑπῆρχεν, 1, 61, 4. διαλέγεσθαι περὶ τὴν ὑγιαίνουσαν γνώμην, 3, 81, 7. τὰ γεγονότα περὶ αὐτοὺς ἰδιώματα, 6, 3, 3. ἕν ἑκάτερα τῶν περὶ τοὺς πολεμίους ὑπάρχειν, quorum utrumque nunc acciderit, nunc adsit hostibus, 10, 6, 3. ψεύδης ἐστι περὶ αὐτὸν, mendacii reus est, mentitur, 12, 15, 11. ἕν ἤν τι μοι δοκῇ τότε γεγονέναι περὶ τὸν Φιλ. 16, 28, 7. τὸ δοκοῦν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν, 30, 8, 3.

4) *Hinc porro per ellipsin participii ὄν, γενόμενος, vel ὑπάρχων, exsistunt locutiones hujusmodi, ubi* περὶ *cum suo accusativo fungitur veluti vice genitivi; v. c.* τὰ περὶ τὸν Ἄππιον προτερήματα, Appii victoriæ, res ab Appio feliciter gestæ, 1, 16, 1. ἡ περὶ τὸν Ἀνδοβάλην ἀπόστασις, defectio Indibilis, 10, 37, 2. ἡ ὑπερβολὴ τῆς περὶ τὸν ἄνδρα μεγαλοψυχίας, 10, 40, 7. τὸ περὶ Καλλικράτην μῖσος, odium Callicratis, 30, 20, 2. *Dissimilia nonnihil sunt, attamen huc referre liceat dictiones hujusmodi:* οἱ περὶ Φοινίδα (i. e. οἱ τῆς Φοινίδος) τόποι, 5, 24, 12. αἱ περὶ τὸν Ἄρειον ποταμὸν διαβάσεις, i. e. τοῦ Ἀρείου, 10, 49, 1. &c.

5) *Alia notione, homo dicitur* περί τι γίγνεσθαι vel εἶναι, (i. q. περί τινι) circa aliquid, in aliqua re occupari, ei operam dare; *v. c.* περὶ φυλακὴν ἐγίγνοντο τῆς πόλεως, 1, 29, 5. περὶ τὸ βοηθεῖν ἐγίγνοντο, 1, 41, 6. τὴν καστίνην εὐθὺς ἐγίνετο περὶ ἀναγωγὴν, 1, 46, 6. περὶ τὴν τοῦ σώματος διαπόνησιν, 1, 74, 8. περὶ ταῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἦν, 5, 4, 3 &c. *Porro* γίγνεσθαι περί τινα, occupare se cum aliquo, *nempe* agere et moliri aliquid adversus eum, adoriri eum; περὶ τούτους ἐπεβάλετο γίγνεσθαι, καὶ κακοπραγμονεῖν τοιοῦδέ τινι τρόπῳ, 4, 82, 3. *Alia prætermitto verba, quæ cum* περὶ *ei accus. construuntur, veluti* λόγους διανοεῖσθαι περί τι, 1, 2, 1. ἀσκεῖν περί τι, 9, 20, 9. &c. *ubi præpositio objectum indicat, i. e. rem in qua quis occupatur. Constructionem cum nominibus notemus hujusmodi, ubi participium* γενόμενος *aut aliud simile subintelligitur;* ὁ περὶ τὰς ἀποκλείς καὶ πύστις τρόπος, 9, 1, 4. ὁ περὶ τὰς πράξεις, *ibid.* τὰ περὶ τὰς γενεαλογίας καὶ μύθους, 9, 2, 1. τὰ περὶ τὰς τάξεις ὑπομνήματα, 9, 20, 4. *Conf. ad* 29, 4, 2.

Περιάγειν, τὰ πτήνη, *de pastore*, 12, 4, 14. *In med.* πάντας τοὺς ἐπιτῆς μετ' αὐτοῦ περιαγόμενος, secum circumducens, 20, 5, 8.

Περιαγωγὴ, ἡ, circumactio *fundæ*, 27, 9, 6.

Περιαιρεῖν τὰ τείχη, demoliri muros urbis, 19, 1, 1. 23, 12, 3.

Περιαλγὴς, *probum per se vocab. sed invitis MStis vulgo editum* 3, 79, 12. *pro* ὑπερηλγής.

Περίαμμα, τὸ, amuletum, *Fr. gr.* 63.

Περιβάλλειν; οὐ μικροῖς ἐλαττώμασι περιβεβλημένος τὸν Ῥάμνιον, 1, 53, 2. τῷ λιμένι τοῖχος περιβαλεῖν, 4, 65, 11. οὔτε τάφρον, οὔτε χάρακα τῇ παρεμβολῇ περιέβαλον, 5, 20, 5. *Sed perperam vulgo,* περιβαλεῖν τάφρον καὶ χάρακα τὴν παρεμβολὴν, 3, 68, 6. *pro quo scribi debet* περιλαβεῖν, *cf.* 1, 48, 10. *et* 5, 24, 2.

περιβάλλεσθαι, capere, comprehendere; πλῆθος λείας, 1, 29, 7. 2, 19, 2. 3, 69, 7. ταῦτα περιεβάλλετο τῇ διανοίᾳ, 16, 37, 1. περιβαλλόμενος πλείω λόγον, *Spicileg. Reliq. ex lib.* 18. (*Fortasse* παρεμβαλόμενος *scripserat Polyb. in corr.* quum prolixiorem orationem esset mente complexus, facere instituisset.) περιβάλλεσθαι τόπον, *nempe* στρατοπεδείᾳ *vel* πρὸς στρατοπεδείαν, capere locum castris, 5, 24, 2. *ubi invitis MStis* περιλαβόμ. *edidit Casaub.* quod per se quidem non malum; *conf.* 9, 20, 3. *Perperam vero utique* τῶν

Ilias στρατοπεδείας τῆχος περιβαλόμενοι erat editum, pro πεφαλλαγμένοι. 1, 48, 10. *Et περιβάλλεσθαι τοῖς δυνατοῖς MSti* 10, 2, 10. *corrupte, pro παραβάλλεσθαι.*

Περιβλέπειν τόπον, circumspicere locum, *i. e.* quærere, 5, 20, 5. ἐκαγαγὼν περιέβλεπεν εὐσχήμονα τῶν πεφυκότων, 4, 51, 9. *Et in med. eadem significatione,* περιεβλέπετο τὸν ποιμένα, circumspexit pastorem, requisivit eum oculis, 9, 17, 6. *Sed in pass.* ἐτιμᾶτο καὶ περιεβλέπετο, omnium ora in se convertit, 4, 62, 4. *Conf. vocab. seq.*

Περίβλεπτος, qui omnium ora in se convertit; περίβλεπτος καὶ μακαριστὴ δυναστεία, 10, 40, 9.

Περιβόητος, celebratus, fama vulgatus, 2, 57, 3. 10, 35, 3. 32, 14, 4. 32, 22, 6.

Περιβολή, ἡ; διὰ τὴν καθόλου περιβολὴν τῶν πεφυκότων, propter amplam complexionem rerum, 16, 20, 9. περιβολὴ *vulgo legebatur* 5, 81, 3. *pro* περιοπή.

Περίβολος, ὁ, circuitus, ambitus; πόλις κατὰ τὸν περίβολον εὐμεγάλη, 4, 65, 3. 8, 15, 3. 9, 21, 2 *et* 5. 9, 27, 3. 10, 11, 4. murus circumdans, 2, 37, 11.

Περιγίγνεσθαι, 1) superare, vincere, devincere; διάλαβον ἐκ εὐθὺς ἐν περιγένοιντο τῆς ἀγχινοίας τῆς ἐκείνου, 8, 36, 10. Ἀντίβας μάχῃ περιγενόμενος Ῥωμαίων, 6, 58, 2. ἐὰν Ῥωμαῖοι περιγένωνται Καρχηδονίων τῇ πολέμῳ, 5, 104, 3. εἰ Ῥωμαῖοι φιλονείκως διατείνοι πρὸς τὸ περιγενέσθαι τῶν Καρχηδονίων, 15, 3, 2. *ubi codd. nostri omnes, mutilato verbo,* πρὸς τὸ γένεσθαι *habent. Sic fortasse et* 5, 71, 2. *pro* γέγονεν Ἀβίλιν, περιγέγονεν *scribi debuit; sed quum ibi de* urbe capta *agatur, commodius utique est* πύριος γέγονεν, *quod ab Urs. et ex ora cod. Paris. adoptavit Casaub.*

2) περιγίγνεσθαί τινι, adesse, accidere, contingere alicui; *conf. supra in* περί, *num.* 3. ἀσφαλείας αὐτοῖς περιγινομένης, præstita eis est securitas, nacti sunt securitatem, 17, 13, 9. ἡ ἐκ τῆς ἱστορίας περιγινομένη ἐμπειρία, experientia quæ ex historiarum studio nobis accedit, paratur, 1, 35, 9.

Περιγράφειν ὅρους, *i. q.* διορίζειν, terminis circumscribere, 21, 11, 4. *coll. vs.* 6. ἡ ταῦτα τὰ πόλια περιγράφουσα γραμμή, 2, 14, 8.

Περιγραφή, ἡ, circumscriptio, circuitus, ambitus, *v. c. Mœotidis paludis, i. q.* ἡ περίμετρος, 4, 39, 1 *et* 7. *urbis vel castrorum,* 9, 21, 3. ἡ περιγρ. τῆς ὑποθέσεως, 3, 1, 8. τὴν βίβλον ἀφορίζειν διαλείπειν τῇ τῶν πραγμάτων περιγραφῇ, 2, 71, 11. κατὰ τὴν τῶν χρόνων διαίρεσιν, καὶ κατὰ τὴν τῶν πράξεων περιγραφήν, 5, 30, 8. περιγραφὴ ὑπτίως, nota circum *baculum* distincte scripta, 10, 44, 3.

Περιδεής, pavidus, trepidans, 2, 23, 7. περιδεῶς γενόμενος μὴ &c. 4, 78, 11.

Περιεῖναι; τῷ ταχυναυτεῖν πολὺ περιεῖναι οἱ Καρχηδόνιοι, 1, 27, 11. 1, 51, 4.

Περιελαύνειν, *in med.* περιελαυνόμενος λείας πλῆθος ἱκανὸν, coacta ingenti prædæ copia, 4, 59, 1. 5, 94, 4. πολλὰ περιελαυνόμενοι σώματα καὶ θρέμματα, 4, 29, 6. 8, 26, 6. *Sic* 1, 40, 15. *non de obequitando cogitandum est, aut de equitibus, sed* περιελαυνόμενος, *scil.* τὸ θηρίον, *est* postquam in unum globum coëgit *elephantos.* ἡ περιελαθοῦσα λεία, coacta præda, 5, 95, 10.

Περιέπειν; ἐφίεσθαι τῇ τῆς λείας ἐξαιρετοῖς περιέπουσι, *quasi* circum circa sequentes, i. e. prosequentes, comitantes, 4, 10, 5.

Περιεργάζεσθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, *i. q.* πολυπραγμονεῖν, immiscere se rebus, 18, 34, 2.

Περιέχειν; εἴ τινες (τιμαὶ) ἀρχονίς τι περιέχουσι τῇ κοινῇ τῶν Ἀχαιῶν, si qui honores, *Euseni decreti,*

aliquid continerent, quod commune Achæorum parum deceret, 28, 7, 14. περέχεσθαι τοῖς πράγμασι, rebus circumveniri, temporum necessitate cogi, 24, 12, 3.

Περίχυσις, τὸ, aer et cœlum omnia ambiens et complectens, *vide* 3, 36, 6. πρὸς τὴν θάλατταν καὶ πρὸς τὸ περιέχον παραβάλλεσθαι καὶ βιαιοπραγεῖν, contra cœlum audere pugnare, 1, 37, 9. ἡ τοῦ περιέχοντος ἰρεᾶς διαίρεσις καὶ τάξις, 3, 36, 6. 3, 37, 4 *sq.* αἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφοραί, diversæ mundi plagæ, 5, 21, 8. ἡ τοῦ περιεχ. ψυχρότης, aëris frigus, 4, 21, 1. οἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος καιροί, 9, 13, 7. *non sunt* opportunitates e tempestate, *ut Ernestus accepit*, sed tempora, temporis partes et momenta, quæ cœli conversione distinguuntur, et ex cœli adspectu habituque cognoscuntur.

Περίζωμα, τὸ, campestre, lumbare, subligaculum; *olim equites Romani* ἐν περιζώμασιν ἐκινδύνευον, 6, 25, 3. *nempe sine thorace, quare* γυμνοὶ *dicuntur pugnasse, ibid. vs.* 4. *Illyrii* αὐτοῖς τοῖς περιζώμασι, solis campestribus succincti, *nempe sine armis, Dyrrachium ingressi sunt*, 2, 9, 3.

Περιζωννύναι; περιζωσάμενος, succinctus; præcincta veste, 30, 13, 10.

Περίθετοι τρίχες, adscititia coma, capillamentum, 3, 78, 2. *et nude* αἱ περίθετοι, *ibid. vs.* 3.

Περιδδῶν, negligere; μὴ περιδδῶν σφᾶς συγκλεισθέντας, ἀναστάτους γενομένους, 1, 49, 8. 2, 9, 8. &c.

Περιεππεύειν, circumequitare *circa hostium aciem, ut a tergo adgrediaris hostem*, 5, 73, 12

Περιέστανται; *conf.* περίεσται.

περιστῆσαι; 1) εἰς μοναρχίαν περιστῆναι τὸ πολίτευμα τῶν Καρχηδονίων, mutare, convertere, 3, 8, 2. 2) μεγίστους κινδύνους περιστῆναι Καρχηδονίοις, maxima Pœnis pericula creavit, adtulit, maximis periculis eos cinxit, 12, 15, 7 περιστήσας αὐτοῖς τὰ θηρία, elephantis eos cinxit, 1, 85, 7. πανταχόθεν περιστήσαντες αὐτοῖς τὸν πόλεμον, 2, 45, 4.

περιστῆναι; 1) περίστη τὰ πράγματα, mutatæ sunt, in partem deteriorem versæ sunt res, 1, 62, 5. 2) circumstare, cingere, circumdare; τοῦ διπλοῦ πανταχόθεν αὐτοῖς (*sive* αὐτοὺς *cum Vat. Flor. Aug. Paris. A.*) περιστάντες, 1, 53, 6. μεγάλην αὐτοῖς ἀπορίαν συνέβη περιστῆναι, 1, 77, 7. μὴ πανταχόθεν αὐτῷ (αὐτὸν *Vat. Flor.*) περιστῶσιν οἱ πολέμιοι, 2, 53, 5. διὰ τὸν ἀπὸ Καρχηδονίων φόβον περιεστῶτα Ῥωμαίοις, (Ῥωμαίους *Vat. Flor.*) 3, 16, 2. ὅταν αὐτοὺς περιστῇ φόβος ἀληθινὸς, 3, 75. 8. ἡ πανταχόθεν τῷ πανίσχυρῳ περιεστῶσα πόλεμος, 5, 42, 6.

περιεστηκώς, περιεστάναι, περιεστὼς; τὰ περιεστῶτα, *quasi* circumstantiæ, temporum ratio, res præsentes *miseræ*, 2, 51, 4. αἱ περιεστῶσαι καιροί, 3, 86, 7. 3, 89, 3. 3, 97, 5. μὴ συναπενέγκασθαι τοῖς τότε περιεστῶσιν αὐτοὺς (αὐτοῖς *solus Aug.*) καιροῖς, 5, 105, 8. ὁ περιεστὼς καιρὸς τὴν Αἰτωλίαν, 20, 9, 1. ποικίλης αὐτοῖς ἀπορίας περιεστώσης, 3, 84, 14.

περιίστασθαι *in pass.* ἐκινδύνευον αὐτοῖς πόλεμος ὑπ' Ἠλείων καὶ Μεσσηνίων, ἅμα δὲ ὑφ' ἡμῶν περιεστᾶσι, quum bello undique petentur, cincti erunt, 9, 30, 6. διὰ τοὺς ἀεὶ περιϊστημένους ἀγῶνας τῷ βασιλεῖ καὶ κινδύνους, 5, 42, 6. *In medio, notione activa*, circumstare, cingere *hostem*; περιεστάσθαι τοὺς ὑπεναντίους, 3, 84, 11. *ubi a vero prorsus aberrans Ernestus cum Casaub.* avertere, depellere *interpretatus est.*

περιεστάλθαι, *quod erat in ed. 1 et 2. pro* περιεστάλθαι, 2, 60, 4. *frustra defendit Reiskius. Idem Reisk. pro* παρεστάσθαι, 22, 24,

5. *quod perspecte Casaub. in περιστ. mutavit, περιστάσεσθαι scribendum censuit.*

Περιπαθεῖν, animum abjicere, desperare, malis succumbere, 1, 58, 5. 2, 30, 4. 15, 29, 8. περιπαθῶν τοῖς ὅλοις, desperans de summa rei, 3, 84, 6.

Περιπάθησις, ἡ, animi abjectio, anxietas, status animi malis victi, desperatio, 1, 85, 2. 15, 29, 10.

Περιπαταλαμβάνειν; οἱ περιπαταλαμβανόμενοι, deprehensi et pæne circumventi *ab elephantis*, 15, 9, 10. *opp.* οἱ καταταχοῦντες *ibid.* περιπαταλαμβανόμενος τοῖς καιροῖς, temporibus circumventus, præoccupatus, 16, 2, 8. περιπαταληφθέντες ὑπὸ τῆς φλογὸς κατατρέσθησαν, 14, 4, 10. τοῦ περιπαταληφθέντος σίτου *ex conject. correxi*, 4, 63, 10. *pro vulgato* περιπατηλιφθ. *quamquam per se non improbo hoc verbum.*

Περιπαταλείπειν; συνομιτρέσας τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ περιπαταλειφθέντος σίτου, 4, 63, 10. *ex vulg. scriptura, in quam consentiunt codices, quam* in περιπαταληφθ. *mutandam duxi. Vide verbum præc.*

Περιπατασφάττειν, circa aliquem occidere; περιπατέσφαξαν αὐτοὺς περὶ τὸ τοῦ Σπινδίου σῶμα, 1, 86, 6.

Περιπεραῖν τοὺς ὑπεναντίους, circumire hostium aciem, *ut a latere aut a tergo eos adgrediaris*, 11, 1, 5. περιπερῶντες ὑπὲρ τὰ θηρία, suis circum elephantos circumductis, 5, 84, 8. *conf.* κέρας.

Περικεφαλαία, ἡ, galea, 3, 71, 4. 6, 23, 8.

Περικεφάλαιον, τὸ, *forma inusitatior*, 6, 22, 3. *i. q. præced.*

Περικλᾶν, *in tacticis quid sit vide* 10, 21, 6. *nempe* fracta linea, linea ad angulum (rectum) inflexa ducere exercitum; περικλᾶν τὴν δύναμιν ἐπὶ δέξιον, 11, 12, 4. οἱ μὲν ἐπ' ἀσπίδα περικλάσαντες τοὺς τούτους, οἱ δ' ἐπὶ δέξιον, 11, 23, 2.

τόποι περικλασμένοι, loca anfracta, inæqualia, hiatibus et cavitatibus interrupta, 12, 20, 6. *coll. vs.* 4. *Fr. gr.* 103. λόφοι περικλασμένοι, colles anfracti, colles qui non continuo tractu excurrunt, sed pluribus convallibus distincti et quasi fracti sunt, 18, 5, 9. πόλεις περικλασμέναι, urbes in locis inæqualibus exstructæ, tumulis et convallibus vel depressioribus locis distinctæ, 9, 21, 7. *Seleucia Pieria καθήκουσα καὶ περικλωμένη ὡς ἐπὶ θάλατταν*, variis anfractibus pertinet ad mare, *vel* pertinet ad mare, et in ea directione versus mare per convallem eam, quæ per urbem excurrit, in duas veluti partes frangitur, 5, 59, 6. *Sed fateor, non satis mihi in liquido esse hujus loci sententiam.*

Περίκλασις, ἡ; *conf. verbum præc.* 1) fractio *vel* inflexio lineæ qua ducitur exercitus *vel* pars exercitus; αἱ κατὰ περίκλασιν ἐπιτάξεις οὐ προσδέονται μιλίτης, σχεδὸν γὰρ ἑαυτοὺς τοιοῦσι ἔχουσι διάθεσιν, 10, 21, 6. αἱ τῶν ἐξῆς ἐπιβαλόντων καὶ κατὰ περίκλασιν ἐπομένων, 11, 23, 2) anfractus, terræ hiatus et cavitates, 3, 104, 4.

Περικλείειν, includere; πολισμάτιον προβολὰς ἔχον περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς ὑφυείς, 1, 53, 10. *ubi ad* περικλειούσας *intellige* αὐτὸ, (*sc.* τὸ πολισμάτιον) *aut* τὰς ἰδίας καθεστώσας ναῦς. *An* περικλείουσιν *legendum 5, 89, 3. pro* περικλεῖσαι?

Περιστολή, ἡ, 1) corporis habitus; ὁμοιοτάτους εἶναι δοκοῦσι κατά τε τὰ μήκεθος καὶ τὴν ἄλλην περιστολήν, 6, 53, 6. 2) cultus hominis exterior, qui cernitur in vestibus, in suppellectilibus alioque adparatu; (*conf.* 6, 53, 6.) κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην περιστολὴν ἀν-

αὐτοῦ ἁπάντων, 5, 81, 3. λοιὸς κατὰ τὴν περιοικίδα, 10, 25, 5. τὴν περιοικίδα ἅπασαν ἐδηώσαντο τῇ χώρᾳ), 32, 12, 6 *sq.* οἰκεῖαν ποιούμενος περιοικίδα καὶ φανταστὸν τῆς ὑποκειμένης περιστάσεως, *de adparatu tristi*, 32, 20, 2. *contra*, κατὰ τὴν περιοικίδα ὑπενοχοῦντες, *ibid. vs.* 5.

Περιλαμβάνειν, capere, occupare, comprehendere, includere; ἀεὶ μείζω καὶ πλείω περιλαμβάνειν τόπον, occupare locum, 4, 39, 8. τὸ περιλαμβανόμενον τῇ στρατοπεδείᾳ χαρίεν, locus captus castris, spatium quod occupant castra, 9, 20, 3. (*cf.* περιβάλλειν.) τὰ ἐν ταῖς παρεμβολαῖς περιλαμβανόμενα, quæ castris comprehenduntur, quæ in castris includuntur, insunt, 9, 20, 3. περιλαβεῖν τινα ταῖς συνθήκαις, 5, 67, 12. 26, 6, 12. 3, 29, 5. *ex conject. ubi vulgo* παραλαμβ. περίξ ὑπὸ τῆς περουσιούσης ὀλιγοστοίδος περιληφθῆναι, 9, 1, 1. τάφρῳ καὶ χάρακι περιλαμβάνων τὰς πεῖς, 1, 29, 3. 1, 48, 10. 5, 103, 5. *Sic* περιλαβὼν τάφρῳ καὶ χάρακι τὴν παρεμβολὴν *legendum*, *pro* περιβαλὼν, 3, 68, 6. μηδ' ἀποδράσαι δυναμένους διὰ τὸ τάφρῳ καὶ χάρακι περιειλῆφθαι πανταχόθεν, 1, 84, 9. ἁπλῶς περιλαμβάνων τὴν χώραν τοῦ Ἀσπίου, 9, 3, 1. μέσους καὶ πάντοθεν περιειλῆφθαι τοὺς πολεμίους, inclusisse, 2, 29, 5. περιειλημμένος ὑπὸ τῶν πολεμίων, cinctus ab hostibus, 10, 3, 4. περιειλῆφθαι ἀχυρωμάτι λευκῷ, obductum esse, 10, 27, 10.

πᾶσαν ἤδη περιειληφὼς ταῖς ἐλπίσι τὴν Πελοποννησίων ἀρχὴν, spe præceperat, occupaverat, tenuerat, 2, 52, 5. τούτου περιειλήφασιν οὐ μόνον ταῖς ἐλπίσιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς χρησίμαις καὶ ταῖς παρασκευαῖς, omnia non solum spe sunt complexi, &c. 8, 3, 3. τῷ καιρῷ περιληφθέντες, temporis necessitate coacti, tempore oppressi, 6, 58, 6. 31, 18, 2.

πολλὴν περιλαβομένων λείαν, *mendose vulgo* 3, 69, 7. *pro* περιλαβομένων; *vide* περιβάλλειν.

Περιλείπεσθαι, superesse; ὀγδοήκοντα μόνον συνέβη περιλειφθῆναι σκάφη, 1, 37, 2. ὑπὸ τοῦ περιλειφθέντος θηρίου διαφθείρεσθαι, 3, 79, 12.

Περιλιπής; τὰ περιλιπῆ τῶν πλοίων, 1, 73, 2.

Περιμένειν ἕως τούτου μάχεσθαι ἀν &c. 5, 56, 2.

Περίμετρος, ὁ, (*scil.* γραμμὴ,) perimeter, circuitus, 1, 56, 4. 2, 14, 12. 9, 21, 1 *et* 3 *et* 6.

Πέριξ τοῦ τείχους, circumcirca murum, 1, 45, 8.

Περίοδος, ἡ; ἐκ περιόδου γραμμικῆς κοινὴν περοχυρίζοντο αἱ πύλαι, alternando inter se, in orbem, 2, 43, 1. *Sic* 6, 20, 7.

Περιοικὶς; αἱ περιοικίδες κῶμαι, 5, 8, 4.

Περίοικος; οἱ Περίοικοι, 2, 65, 9.

Περιοράσθαι τινα παρασκευάζοντα (ὑπ' ἄλλου,) negligere, 3, 15, 7.

Περιορᾶν; μὴ περιορᾶν τὴν χώραν ἀδῄως πορθουμένην, 1, 30, 3. μισθὸς τῶν ἀδικουμένων περιορᾶν, 3, 15, 7.

Περιοργίζεσθαι, i. q. *simplex*; περιοργισθεὶς, 4, 4, 7.

Περιουσία, ἡ, abundans rerum omnium copia, 6, 7, 2. *Sic* αἱ περιουσίαι, 6, 18, 5. ἐν τοιαύτῃ περιουσίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντας, 3, 90, 7. πρὸς περιουσίαν, ad lautitiam, 4, 38, 4. *opp.* πρὸς τὰς ἀναγκαίας τοῦ βίου χρείας, 4, 38, 4. περιουσίας χάριν, e supervacuo, nulla idonea caussa, animi caussa, 4, 21, 1 *et* 10.—"*Demosth. pro Cor.* 2. ἐκ περιουσίας." *Ern.*

Περιπαθὴς, valde dolens, tristis, mœrore commotus, 1, 55, 5. περιπαθεῖς ὑγίνοντο ταῖς ψυχαῖς, 4, 54, 3. περιπαθεῖς γεγενῆσθαι τῇ συμφορᾷ, 1, 81, 1. μὴ αὐτὸν (i. q. ἑαυτὸν) ἐάσῃ κατά τινος καιροῦ περιπαθῆ γενέσθαι, præ dolore, 8, 20, 8.

Περίειμι, ἰ, τοὺς περιπάτους ποιεῖν, obambulare, 5, 56, 10.

Περιπέτεια, ἡ, fortunæ casus; περιπέτεια καὶ συγκύρησις, 9, 12, 6. κατὰ περιπέτειαν, opp. κατὰ πρόθεσιν, 88, 1, 2. αἱ ἐκ ταὐτομάτου περιπέτειαι, 9, 9, 8. *Inprimis* casus adversus, malum quodcumque accidens, calamitas, 1, 13, 11. 1, 23, 1. 1, 37, 2. 2, 56, 13. 3, 4, 5. 3, 86, 6. γενομένης περιπετείας, incidente mutatione rerum, *nempe* in deteriorem partem, interveniente adverso casu, 9, 8, 6. *Sed et* mutatio in melius, prosper casus fortunæ, 22, 9, 16 *et* 18. 32, 23, 4.

Περιπίπτειν, 1) mutari, converti; οὐκ ὀλίγους τοὺς ἐκπλαγησομένους περιπετείας εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος περιπεπτωκέναι μοῖραν, in bonum cessisse, 3, 4, 5. 2) περιπίπτειν τινί, incidere in aliquem, in aliquid; *cum dat. pers.* ὀλοσχερεῖ μὲν οὐδενὶ περιπίπτων ἔτι συντόμως τῶν βαρβάρων, 3, 53, 6. οἱ μὲν τοῖς κατόπιν ἐπιφερομένοις περιπίπτοντες, 1, 76, 8. αὐτομάτως ποτὲ περιπεσόντες αὐτοῖς, (*i. q.* ἀλλήλοις) 1, 58, 8. *Cum dat. rei;* περιπίπτειν χειμῶνι, 1, 37, 1. ἐλαττώμασι, 1, 37, 9. ἀτυχήμασι, 2, 56, 6. τινὶ *vel* τινὶ τῶν δεινῶν, 2, 7, 1. τινὶ τῶν ὁμοίων, 2, 60, 1. ἀπιθάνῳ συμφορᾷ, 4, 53, 3. βιαίοις πλαγαῖς, 3, 116, 9. τραύμασι βιαίοις, 2, 69, 2. *unde corrigenda mendosa*, 2, 57, 5. *et* βιαίοις τραύμασι περιπεσόντας *scribendum, pro* περάσμασι.

ἐν χειρῶν τάχει περιπεσόντες, *mendose, ut puto*, 1, 57, 8. *pro* πεσόντες *vel* περισταθέντες: *nisi fortasse defendere coneris ex* 8, 2, 4. *ubi* περιπεσεῖν *pro simplici* πεσεῖν *accipiendum videri potest,* διὰ τῶν τοιούτων ἀλογισθῆναι καὶ περιπεσεῖν; *ubi tamen alia ratio est, nam ibi* περιπεσεῖν *est* in fraudem incidere, *et mihi prorsus videtur ibidem nomen aliquod in dativo casu positum, v. c.* δόλῳ, πανοῦργοις, *aut aliud simile desiderari. Pro* περιπεσὼν τῇ ὁδῷ, 3, 54, 5. *haud cunctanter* παραπεσὼν *edidi ex doctorum virorum conject.*

Περιπλεῖν, circumnavigare, *in pugna navali*, 1, 51, 6. (*cf.* ἐμπερι-πλεῖν.) περιπλεῖν, *scil.* τὰς νήσους *vel* εἰς τὰς νήσους, per insulas, 4, 16, 8. τὰς δυσχωρίας, circum loca angusta (*quæ sunt in continente*) circumnavigare, 31, 26, 10.

Περίπλοια, ἡ, complexus, amplexus; περίπλοιαι γυναικῶν, 2, 56, 7.

Περιποιεῖν τινὶ αἰσχύνην, ignominiam alicui adferre, 5, 58, 5. τὴν στρατηγίαν, præturam alicui conferre, efficere ut aliquis prætor creetur, 4, 82, 6. *sic* τούτοις περιποιεῖν τὰς ἀρχάς, his conferre magistratus, 20, 6, 3. ἀσφάλειαν, securitatem alicui præstare, 15, 10, 4.

περιποιεῖσθαι, sibi conciliare, comparare; ἐμπειρίαν ἐκ τῆς ἱστορίας, 5, 75, 6. τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν, 3, 6, 13. περιεποιήσατο παρὰ τοῖς ὄχλοις εὔνοιαν, παρὰ δὲ τῇ συνηδείᾳ πίστιν, 24, 9, 6.

Περιπορεύεσθαι, τὴν πόλιν πᾶσαν, circum urbem circumire, 4, 54, 4. *Sic* περιπεπορεῦσθαι *vel* περιπορεύεσθαι, *scil.* περὶ τὸν βουνὸν, 2, 27, 6. *Sed* περιπορεύεσθαι τὰς πόλεις, obire urbes, 3, 7, 3. *sic ai* γυναῖκες περιπορευόμεναι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. *ubi mendose vulgo* παραπορευομ. Recte omnes περιπορ. τοὺς ναούς, 10, 4, 4. περιπορευόμενος τὴν πόλιν, discurrentes, circumeuntes per urbem, 8, 33, 2.

Περιπόρφυρος ἐσθής, prætexta toga *consulum et prætorum Rom.* 6, 53, 7. λευκὴ περιπόρφυρος χλανίσκα *Hispanorum*, 3, 114, 4.

(Περιπορπᾶν, *mendosum verbum a Casaub. temere adoptatum* 1, 46, 11. *pro* περιπλεῖν.)

Περιπτύσσειν, amplecti, complecti; περιπτύξασα ἐκάθευδε αὐτούς, 10, 4, 6. περιέπτυξε ταῖς χερσὶ, 13, 7,

8. *videtur significare*, manibus mulieris (*nempe simulacri formæ muliebris*) amplexus est hominem; *sed vix sana h. l. videtur esse oratio.*

Περιβαγγάνειν (τινὶ) τὴν χλαμύδα, lacerare, lacerando abstrahere alicui chlamydem, 15, 33, 4.

Περιβάλλ πέτρα, abrupta petra, 9, 27, 4. ἄχθος, *Fr. gr.* 105.

Περιστάττειν, circumstipare; περιστάξαντες τὰ χείλη τοῦ πίθου παντα-χόθεν, obturato undique omni spatio inter labia dolii *et parietes cuniculi*, 22, 11, 17.

Περιστέγειν, undique tegere; οὐ δυναμένου τοῦ Γαλατικοῦ θυρεοῦ τὸν ἄνδρα περιστέγειν, 2, 30, 3.

Περιστᾶν πόλεμον ἐκεῖ, bellum illuc transferre, 1, 26, 1. περίστα Ῥωμαίους, distinebat Romanos, curam eorum alio vocabat, 9, 22, 5. *In tacticis*, περιστᾶν τοὺς στρατιώτας *est* integram militum manum, veluti unam massam, ita convertere et circumagere, ut descripto semicirculo in eam partem prospiciat, cui primo terga verterat; *vide* 10, 21, 3. τοὺς ἐπὶ τῆς εὐωνυμίας ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντας, ἐξ ἐπιστροφῆς περιστᾶν, ἐξίστατι πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐπιφάνειαν, 1, 76, 5.

Passiv. περιστάμενοι, distenti, alio occupati, 4, 10, 3. περιστᾶσθαι ταῖς διανοίαις, animo distrahi in diversas partes, 15, 3, 4.

Med. περιστασάμενος τοὺς στρατιώτας, secedere a se jubens milites; *alii contra*, succinctus, circa se habens, cingens se militibus, 38, 5, 1.

Περισπασμός, ὁ, 1) distractio, cum quis alibi occupatus est, aliis negotiis distinetur; ἐν τοῖς ἐκείνου περισπασμοῖς, 3, 87, 9. κατὰ τοὺς αὐτῶν περισπασμούς, 18, 34, 5. 31, 8, 5. 32, 15, 4. ἐν περισπασμοῖς εἶναι, (i. q. περισπᾶσθαι) 4, 32, 5. 2) motus *ille* militaris, *de quo paulo ante, ad verb.* περιστῶτες *dictum est*; conversio manus militum in partem contrariam, 10, 21, 3. 12, 18, 3.

Περίστασις, ἡ, 1) status rerum, temporis ratio, temporum conditio, quidquid incidit; *quasi dicas* circumstantiæ; διὰ τὴν περίστασιν, 1, 32, 3. ἐπὶ παντὸς καιροῦ καὶ περιστάσεως, 1, 35, 10. κατὰ τὰς περιστάσεις, pro varia temporum ratione, 2, 41, 6. αἱ περιστάσεις τῶν πόλεων, fata urbium, 10, 24, 3. ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιστάσεσι, in utroque rerum statu, *sc. tam in pace, quam in bello*, 4, 67, 4. ἡ κατὰ τὸν ἀέρα περίστασις, status aeris, aeris ratio, 3, 84, 2. λοιμικαὶ περιστάσεις, *scil.* τοῦ ἀέρος, pestilens aeris status, 6, 5, 5.

2) *sed* περίστασις, *etiam nude per se, præsertim de* difficili, periculoso, misero, calamitoso rerum statu *usurpatur; sic* κατὰ τὰς περιστάσεις, difficilibus, periculosis temporibus, 1, 82, 7. 2, 17, 1. *et* κατὰ τὰς τῶν καιρῶν περιστάσεις, 2, 55, 8. ἐν ταῖς περιστάσεσι, 3, 112, 9. κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν βαρβάρων περιστάσεις, in periculo a barbaris imminente, 4, 38, 10. *Sic* ἡ Γαλατικὴ περίστασις, 3, 1, 3. *est* σύμπτωμα κατὰ τοὺς Γαλάτας γενόμενον τῇ βασιλείᾳ, *ibid. vs.* 1. πολλοὺς περιστάσεις καὶ καιροὺς ἔχοντες, multas temporum difficultates experti, 4, 32, 2. περιστάσεσι παραδείξοις καὶ παιδείαις ἐχρήσατο, 9, 34, 2. ἀέρματι παντὶ κακοῦ καὶ πάσης περιστάσεως, 2, 21, 2. εἰς πᾶν περιστάσεως ἐλθεῖν, in summas miserias venisse, 4, 45, 10. εἰς τοῦτ' ἤγαγεν (αὐτοὺς) περιστάσεως, 1, 84, 9. 1, 88, 5. ἐν ταῖς ἐλαχίσταις περιστάσεσι, temporibus quibus de summa rerum agitur, in gravioribus patriæ periculis, 4, 33, 12. περίστασις ἐλαχίστη ἐκ τοῦ πελάγους, summum e mari periculum imminens, *ob vehementissimam tempestatem*, 1, 54, 6. ἀπολιλῦσθαι τῆς περιστάσεως,

periculo liberatum esse, 10, 14, 5.

3) quidquid circumstat vel circumdat; *ut* ἡ ἔξω περίστασις, multitudo foris circumstans, 18, 36, 11. ἡ τοῦ στρατηγίου περίστασις, area circa prætorium, 6, 31, 1 *et* 7. 6, 41, 2 *sq.* τῶν τεχνῶν, area circa tentoria, 6. 31, 14. χώρα βασιλικὴν ἔχουσα περίστασιν, regium adparatum, regias copias, regiam opulentiam habens, 5, 45, 1. μεγαλομερὴς περιστ. magnificus adparatus *vestium et suppellectilium*, (i. q. περιστὴ καὶ κόσμος) 32, 12, 3. 32, 14, 9. ἡ τοῦ βίου περίστασις, fortunarum copia, opes, 3, 98, 2.

Περιστίλλειν, tegere; (*ut vestis vel clypeus tegit corpus; sic de clypeo Plutarch. in Philopœm. c. 9.*) περιστίλλειν τι τοῖς κόλποις, sinu vestis involvere, tegere, 22, 21, 10. τὰ ἁμαρτήματα, peccata, 30, 4, 14. (*conf.* συμπεριστίλλειν.) τοὺς ἀποστάτας, protegere rebelles, 5, 67, 13. ἀνελπίστως τῆς ἀσφαλείας ἔτυχε, περισταλεὶς ὑπὸ τῆς Ἀχαιῶν καλοκαγαθίας, tectus, 2, 60, 4.

Περιστοιχίζειν, corona cingere *urbem*, 8, 5, 2.

Περιστόμιον, τὸ τοῦ πίθου, os dolii, 22, 11, 15.

Περιστρατοπεδεύειν τὴν πόλιν, urbem corona cingere, 1, 30, 5. 2, 2, 7. 2, 54, 6. *et vs.* 11. 3, 60, 9.

Περίστυλον, τὸ, (*sive* ὁ περίστυλος, *ut apud Diodor.* I, 48.) peristylium, locus columnis circumdatus, 10, 27, 10.

Περισύρειν τὴν λείαν τῶν πολεμίων, præda exuere hostes, 3, 93, 1. τὰ θρέμματα, diripere, 4, 19, 4.

Περισχίζεσθαι; ὁ ποταμὸς περί τι χωρίον νησίζον περισχίζεται, fluvius dividitur et circumfluit, 3, 42, 7. περισχισθεὶς ὁ ῥοῦς περὶ τὴν πόλιν, 4, 43, 7.

Περιταφρεύειν, fossa cingere *urbem obsessam*, 1, 48, 10.

Περιτειχίζειν, muro cingere, *vel* munitionibus ad oppugnandum exstructis; περιτετειχισμένος καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, 39, 1, 8.

Περιτέμνειν; πεντηχόθεν περιτέμνεται αὐτοῦ ἡ ἀρχὴ, acciditur, circumciditur, imminuitur, 23, 13, 2.

Περιτιθέναι τινὶ στρατηγίαν, conferre, mandare alicui imperium, 2, 36, 3. μεγάλην δυναστείαν, 2, 11, 17. περιτιθέναι τινὶ βασιλείαν, 4, 81, 4. οἱ θεοὶ περιθέντες τὸ κράτος οὐ τοῖς ἄρχουσι χειρῶν ἀδίκων, victoriam tribuentes, 15, 8, 2. τοῦτο περιτιθέασιν οἱ συγγραφεῖς Ἀννίβᾳ, hoc Hannibali tribuunt, adscribunt, 3, 48, 4.

περιτίθετο κλίμαξ τῷ στύλῳ, tigno circumposita, inserta erat scala, 1, 22, 5.

Περίτομος; ὄρος περίτομον, mons omni ex parte abscisus, præruptus, 1, 56, 4.

Περιττεύειν, abundare. τὸ περιττεῦον, 4, 38, 9. *opp.* τὸ λεῖπον, *ibid.* οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ, 18, 18, 5. *opp.* ἐλλείπων, *ibid.*

Περίττος, variæ doctrinæ cupidus, curiosus, 9, 1, 4. περίττον, *adverbialiter*, i. q. περιττῶς *vel* ἄγαν, nimis; πολλάκις τὸ τολμᾶν περίττον &c. 4, 34, 2. *disjecta membra nescio cujus poëtæ.* ἐκ περιττοῦ, e supervacuo, sine necessitate, nulla probabili ratione, animi caussa, 5, 11, 4. 9, 20, 6. (*cf.* περιουσία.)

οὐδὲν περιττότερον ἢ περὶ &c. nihil amplius quam, 31, 6, 7.

Περιττότης, ἡ ἐν τοῖς βίοις, luxus vitæ, adfluentia rerum pretiosarum, magnificentia in suppellectili et alio vitæ adparatu, 9, 10, 5.

Περιττῶς κατεσκευασμένη οἰκοδομία, magnifice exstructa domus, 1, 29, 7. περιττῶς κατεσκευασμένον ἄγαλμα, exquisita arte elaboratum signum, 32, 25, 4. περιττότερον *scribendum suspicatus erat Reisk.* 7, 7, 7. *loco verborum* περὶ τούτου,

intelligens festivius, *elegantius, exquisitius.*

Περιστυγχάνειν ἀνυχήμασιν, (*i. q.* περιπίπτειν,) 1, 37, 6.

Περίφασις, ἡ, prospectus liber; (" *i. q.* περιφάνεια *apud Herodot. IV.* 24." *Ern.*) ἔρος αὐφυᾶς καίριον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων ὑπάτων περιφάσεις, 10, 42, 8.

Περιφέρειν; ὁ περιφερόμενος στίχος, pervulgatus, qui circumfertur, 5, 9, 4.

Περιφερὴς; περιφερὴς σχῆμα Σπάρτης, orbicularis figura, 5, 22, 1.

Περίφοβος; περίφοβοι ἦσαν καὶ περὶ σφῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος, 5, 74, 3.

Περιφράττειν, cingere *naves hostium*; περιφράξαντες αὐτοὺς πρὸς τῇ γῇ συνῆγον, 1, 28, 11.

Περιφλύγεσθαι, amburi; 12, 25, 2.

Περιχαρακοῦν, circumvallare, 4, 56, 8. 16, 30, 1.

Περιχαρὴς, lætus, 1, 20, 1. 3, 62, 9. τοῖς παροῦσι, 1, 34, 12. περιχαρὴς ἦν τῷ μὴ &c. 2, 50, 5. γενόμενοι περιχαρεῖς διὰ τὸ &c. 4, 86, 5. 8, 21, 2. ἐπί τινι, 1, 41, 1. 1, 44, 7. 3, 74, 10. περιχαρὴς γενόμενος Ἀννίβας ἐπὶ τῷ &c. 8, 31, 11.

Περίχειρα, τὰ, armillæ, 2, 29, 8.

Περιχεῖσθαι; οἱ ἐπιπλεῖς ἐκ μεταβολῆς περιχυθέντες ἐπέκειντο τοῖς πολεμίοις, effusi et circumfusi hostibus, 1, 19, 4. οἱ περιεσχυμένοι, circumfusi, (*nempe a quibus pater Scipionis* περιειλημμένος ἦν,) 10, 3, 5. *coll. vs.* 4.

Πίερτος, nugator arrogans, ostentator; λάλος καὶ πίερτος, 32, 6, 5. 40, 6, 2.

Πίνακιον, τὸ, tabula, asserculus, parvum tabulatum, 8, 6, 3.

Πίτυρα, ἡ; τῆς πίτυρας αὐτοῖς δυσχερούσης παρεχούσης &c. *Fr. gr.* 129.

Πετροβαλικὰ ὄργανα, balistæ, 5, 99, 7. *ubi diserte distinguuntur a catapultis.*

Πετροβόλος, ὁ, balista; πετροβόλοι *ab oppugnatoribus dispositi ad muros defensoribus nudandos*, 5, 4, 6. *ab oppugnatis dispositi in muris adv. machinas hostium*, 8, 9, 2. 16, 30, 4.

Πεττεύειν, calculis ludere, 40, 7, 2.

Πεττευτὴς, ὁ, aleator; συγκλείειν πολλοὺς ὥσπερ ἀγαθὸς πεττευτὴς, 1, 84, 7.

Πεύκινος; πεύκινα ξύλα τετράγωνα, trabes piceæ, 5, 89, 1.

Πῇ, 1) qua ratione; πῇ καὶ τί πρακτέον, 11, 2, 6. πῇ καὶ πῶς, 3, 93, 2. *pleonastice, sicut* πῶς καὶ τίνι τρόπῳ, 1, 32, 2. 2, 38, 1. *et similia multa apud nostrum.* 2) quo; πῇ τρέπεσθαι *Vat. cum suis, pro* ποῖ, 4, 69, 3.

Enclit. πῃ; τῇδέ πῃ τοῖς πολεμίοις ἦν εὐχείρωτος, hac ex parte, 4, 8, 6. 12, 11, 4.

Πηγαῖον ὕδωρ, aqua fontana, 10, 28, 3.

Πηγὴ, ἡ, τῆς καυσοφλογιστίνης, 18, 23, 3.

Πῆγμα, τὸ, τῆς χιόνος, congelatio nivis, 3, 55, 5.

Πηγνύναι σχεδίας, compingere rates, ἀραιάς, 3, 46, 1. διαφερούσας, 3, 46, 4. σκηνὰς, struere, figere tentoria, 6, 27, 2 *et* 6.—" *Sic et Joseph. Ant. III.* 6, 9." *Ern.*

Πηλίκος; πόσα καὶ πηλίκα συμβάλλεσθαι πίφυκε &c. 1, 2, 8.

Πηλὸς, ὁ, lutum figulinum, argilla, 12, 15, 6. 15, 35, 2. οἱ πηλοί, limus, 3, 79, 9 *et* 11.

Πήρα, ἡ; ἐν πήραις πυροφορεῖν τὰ χορήγια, *Fr. gr.* 138.

Πηχυαῖος, cubitalis, cubiti longitudine, 6, 23, 12.

Πῆχυς, ὁ, cubitus; ξύλων καὶ ῥοπτῆρος καὶ τριχῶς μοιρίδας πήχεις, καὶ τηλάντων χιλιάδας, 5, 89, 9.

Πιαίνειν; πιαίνεσθαι, pinguefieri, 34, 2, 15. 34, 8, 1.

Πιέζειν τοὺς τὰς χεῖρας, prensare manus, 32, 16, 9. πιεζόμενος, pressus *complexu machinæ Nabidis forma mulieris*, 13, 7, 10. πιεζόμενοι τῷ πολέμῳ, bello pressi, 5, 29, 1. ἀμφότερα τὰ πέρατα

πιεζόμενα, alii πιεζούμενα, pressa, retro pulsa, 3, 74, 2. βραχὺ πιεσθῆναι τῇ χώρᾳ κατὰ τὴν μάχην, paululum loco pelli, inclinari, cedere cogi, 2, 33, 8. συμπᾶσα πιεσθῆναι, 6, 38, 1. τὸ πιεζόμενον ὑπὸ τῆς γῆς, quod premitur a terra, *nempe in qua defixum est*, 18, 1, 10. *coll. vs.* 12.

πιέζειν τι, urgere, premere aliquid *in disputando, disceptando*, 5, 67, 8. 3, 21, 3.

Πιεζῶν, *ultima circumflexa*, i. q. πιέζων, 3, 74, 2. ἐπιεζοῦντο καὶ κατεβιαζοῦντο τῇ μάχῃ, 11, 33, 3.

Πιθανότης, ἡ, probabilitas, probabilis, speciosa ratio; τινὰς ἐλάμβανον πιθανότητας ἐκ τῶν ἐγγράπτων, 18, 28, 2. ἵνα μὴ πᾶσαι αἱ πιθανότητες μετὰ τοῦ ψεύδους τάττωνται, 13, 5, 5.

Πίθος, ὁ, dolium, 22, 11, 15. *sqq.*

Πικρία, ἡ; πικρία ἄκαιρος μᾶλλον ἢ ὀργή τινα, exacerbatio, ira, 5, 42, 3. παροξυνταχὲν τὸν ἴδιον θυμὸν καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς γονεῦσι πικρίαν, 15, 4, 11. πικρία καὶ ἀθυρογλωσσία τοῦ συγγραφέως, amarulentia, acerbitas in maledicendo, 8, 12, 1 *et* 12. 12, 14, 1 *et* 7. 12, 15, 4. ἰξίονος καὶ πικρία plebis *Atheniensis*, præceps et acerbum *vel* irascibile ingenium, 6, 44, 9. *nempe quod facile ira excandescit, sed eamdem iram etiam facile rursus ponit, qua differt a plebe Thebanorum, quam innutritam esse ait βίᾳ καὶ θυμῷ. ibid.*

Πικρὸς, acerbus, sævus; τύραννος, 7, 13, 7. ἰχθρὸς, 7, 14, 3. ἐπιτιμητὴς, 12, 12, 4. δικαστὴς, immitis, severus, 5, 41, 3. (*Sæpius jungitur cum* ἀπαραίτητος.) πικρότατος τύραννος, 9, 23, 3. τὰ πικρὰ, acerbe facta, sæva facta, 9, 23; 6. *opp.* χρηστὰ καὶ συμφὰ, *ibid.* ἀπὸ τῶν ἀπιχθεστάτων καὶ πικροτάτων ἀπαγγέλλειν κατά τινος, 1, 80, 3.

Πικρῶς ἐπιστατεῖν τῶν ἀνθρώπων, dure, acerbe præesse, imperare, 1, 72, 1. πικρῶς ὑπιδίζειν, 9, 34, 1. ἐπιτιμᾶν τινι, 8, 28, 8. πικρῶς καὶ δυσμενῶς διέφθειρε τὴν πόλιν, 2, 55, 7. πικρῶς διακεῖσθαι πρός τινα, iratum esse, succensere, 4, 14, 1. δεῖ συνορᾶσθαι τὰ πεφάγμενα οὐ πικρῶς ἀλλ' ἀνθρωπίνως, 4, 14, 7. τοῦ δὲ ἀπιστοῦντος, πικρῶς ἤνεγκε τοῦτο, 5, 50, 13. ille acerbe ferens, iratus, negat factum, πικρότατα χρῆσθαί τινι, 1, 72, 3.

Πίλος, ὁ, *Latinum* pileus, 30, 16, 3. *Græce alibi* ὁ πῖλος.

Πιλίον, τὸ, *idem*, 35, 6, 4.

Πινάκιον, τὸ, tabella, 10, 46, 6.

Πίναξ, ὁ, tabula picta, pictura, 40, 7, 2.

Ποπεράσιον; πεφυβίωτον τοῦτον correxit *Casaub.* 10, 16, 5. *pro* πεφαχθίωτον *quod erat in libris.*

Πίπτειν εἰς ἐξουσίαν τινὸς, in potestatem alicujus incidere, venire, 3, 4, 12. τοῦτο πίπτει κατὰ τὴν ἐφ' ἑλυμπιάδα, incidit in CXXIX. Olymp. 1, 5, 1. ταῦτα ἔπεσεν εἰς τὴν πρωτέρων ἀλυμπ. 4, 14, 9. αἱ χρόνοι αἱ πίπτουσιν ὑπὸ τὴν ἡμετ. ἱστορίαν, tempora quæ nostra persequitur historia, 4, 2, 2. ὅσα πίπτομεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, quæ nos vel ipsi vidimus vel fando cognovimus, 2, 4, 7. (*cf.* ἱστορία.) οὐδ' ὑπὸ λόγον πίπτει ἡ ἀδυναμία αὐτῶν, ne quidem sub rationem cadit, ne quidem ulla ratio ejus reddi potest, inexplicabilis est, 4, 15, 11.

πίπτειν ταῖς ἐλπίσι, excidere spe, spem e manibus elapsam videre, 1, 87, 1. μὴ ποτε πέσῃ τὰ ὅλα, quamquam summa rerum perdita, 10, 33, 4. πολίτευμα ἄρδην πεπτωκὸς, civitas funditus prostrata, depressa, perdita, 1, 35, 5.

ἑξακισχίλια τάλαντα πεσεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπὸ τῶν λαφύρων, 6000 talenta eis rediisse e præda, 2, 62, 1. ἑκατὸν καὶ πέντε τά-

λαντα πρόσοδος ἴσιστι τῷ δήμῳ, 31, 7, 7.

πισόντος *fortasse legendum pro* πυθέσθαντος, 10, 33, 5. *et* πισόντες *vel* προπισόντες, *pro* περισεσόντες, 1, 57, 8.

Πιστεύειν, 1) confidere; τῷ ταχυναυτεῖν, 1, 23, 9. τῇ τῶν τόπων ἐχυρότητι, 3, 67, 9. ταῖς παρασκευαῖς, 5, 62, 6. πιστεύων αὐτῷ τι καὶ τοῖς χρήμασι, 6, 2, 10. 2) fidei alicujus permittere; πιστεύειν τινὶ ὑπὲρ τῶν ὅλων, 2, 43, 2. *Et nude* πιστεύειν τινί, fidei alicujus se permittere, 21, 2, 10.

Passiv. ἄνδρες μάλιστα πιστευόμενοι, viri quibus summa fides habebatur, maxima auctoritate præditi, 16, 31, 4. πεπιστευμένος, *cum accus. et infin.* qui sibi persuaserat, persuasus, 16, 22, 5. πεπιστευμένος τὴν πόλιν παρὰ Ῥωμαίων, cujus fidei credita, commissa erat urbs, 3, 69, 1. συνέβαινε αὐτὸν πεπιστεῦσθαί τι τῶν φυλακτηρίων, 8, 17, 5. παρ' οἷς πιστευθέντες, qui cum eis fidem haberent, apud quos cum fidem invenissent, 2, 7, 9. *nisi ex seqq. ad* πιστευθέντες *referendus est accus.* τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν, qui cum eorum fidei custodiendum commisissent Veneris templum. ὑπὸ τῆς τῶν πιστευθέντων ἀτυχηθεὶς ἀθεσίας, perfidia eorum quibus fidem habuerat, 8, 23, 10. *Cum genit.* πιστευθεὶς ταλάντου, cui talentum est creditum, 6, 56, 13. Κύπρου, cujus curæ fideique commissa Cyprus erat, 18, 38, 6. *Rursus cum accus.* ἐπιστεύθη τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὅλων ὑπὸ τοῦ βασιλέως, 31, 26, 7. *Conf. Ind. histor. in* Credere.

Πίστις, ἡ; 1) δοῦναι ἑαυτὸν εἰς πίστιν τινὸς, fidei alicujus se dare *vel* permittere, 3, 30, 1. *Quid sit hoc apud Romanos, docetur* 20, 9, 10 *sqq.* 20, 10, 2 *sqq.* (*conf.* ἐπιτροπὴ, 21, 1, 4 *sq.* 36, 2, 1 *sqq. Adde Ind. histor. in* Fides.) ἐθελοντὴν σφᾶς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν ἐπιχείρισιν, 18, 21, 9. 20, 10, 2. παρακαλοῦντος (αὐτοῦ) σφᾶς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν, 18, 21, 5. *nisi diserte adjiciendum verbum* δοῦναι *vel* διδόναι.

2) fides quæ habetur vel haberi debet dictis, credibilitas; βραχύ τι συμβάλλεται ἡ κατὰ μέρος ἱστορία πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐμπειρίαν καὶ πίστιν, ad faciendam, adstruendam fidem, 1, 4, 10. τὸ μὲν πρῶτον δι' αὐτῶν τῶν ἔργων ἔλαβε τὴν πίστιν, fidem invenit, confirmatum est, 1, 35, 4. 7, 13, 2. τὸν πρῶτον πίστιν λαμβάνει ἡ παραίνεσις, præcipuam fidem invenit, præcipuum pondus habet, 11, 10, 2. βουλόμενος πίστιν παρασκευάζειν τοῖς μέλλουσι λέγεσθαι, 32, 16, 2. πίστιν ποιεῖν τινι τοῦ λέγειν ἀληθινῶς ταῦτα, *Fr. gr.* 65.

3) fidei pignus; ἱκανὴν πίστιν παρασχέσθαι τινὶ τῆς πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωνίας, 2, 52, 4. 2, 58, 7. *Præsertim in Plur.* αἱ πίστεις, fidei pignora, 2, 51, 7. 4, 17, 9. 8, 2, 3. τὰς πίστεις διδόναι ἀλλήλοις, 4, 17, 11. *&c. Hinc et* πίστεις ἵστασθαι, fœdus facere; ὑπὲρ τῆς φιλίας καὶ συμμαχίας ἔθετο πρὸς αὐτοὺς πίστεις, 3, 67, 7.

4) fides, religio hominis; ὡς αὐτῷ δοκεῖ συμφέρειν ἐκ τῆς ἰδίας πίστεως, e sua fide, pro religione sua, 28, 1, 9. fides et auctoritas, qua quis fruitur apud alium; πάντων αὐτῷ συνθαρρούντων κατὰ τὴν προϋπαρχοῦσαν πίστιν, 5, 2, 10. μεγάλης ἀποδοχῆς καὶ πίστεως ἔτυχε παρὰ τῷ βασιλεῖ, 6, 2, 13.

5) negotium *vel* munus fidei alicujus commissum; Σελεύκου ταύτην αὐτῷ τὴν πίστιν ἐγχειρίσαντος, *nempe* τὴν προστασίαν τῶν ὅλων πραγμάτων, 5, 41, 2. ἡ τῆς ἱππαρχίας πίστις εἰς τοὺς ἱππεῖς ἀναπίπτουσα, munus circuitionis, 6, 35, 8.—"*nempe in quacumque re fides*

alicui habetur, id ipsum πίστις et Latinis fides *est.*" *Ern.*—ἡ ἐγκεχωρισμένη αὐτῷ πίστις· αὕτη δ' ἦν ἡ σφραγίς, καὶ τὸ τοῦ βασιλέως σῶμα, 16, 22, 2.

Πιστεύειν, τὸ; λαμβάνειν τὰ πιστὰ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας, (*i. q. αἱ πίστεις.*) fidem securitatis, 8, 41, 15.

Πιστοῦν; πιστοῦσθαι, *cum* πρὸς *præpos.* πιστωσάμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν ὅλων, ἐφ' ᾧ fidem sibi mutuo dantes, 18, 22, 6. *cum accus. rei;* πιστωσάμενοι τὰς προτεινομένας δωρειάς, confirmantes, fidem suam dantes de, 1, 43, 5. *cum accus. pers.* τοῦτον πιστωσάμενος, hunc fidum sibi fecit, hujus fidem sibi conciliavit, 8, 17, 2.

Πιστῶς τὰ πρὸς αὐτὸν διακείμενος, qui fidus ei erat, 3, 98, 5.

Πίττα, ἡ, pix; πίττας ἁμᾶν, 5, 89, 6.

Πιττάκιον, τὸ, pugillares, 31, 21, 9. *et* 11.

Πλάγιος, obliquus, dolosus, fallax; πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γενέσθαι, ambiguum, dubia, ancipite fide, 30, 1, 6. ἀγωνίᾳ καὶ πλάγιος τῇ ψυχῇ, dubii animi, parum firmi, 4, 8, 11.

τὰ πλάγια, latus, latera *aciei, agminis, classis, navis;* ἐκ τῶν πλαγίων προσπίπτειν, 1, 22, 8. 1, 23, 9. κατὰ τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφανείας, 3, 74, 2. αἱ ἐκ τῶν πλαγίων πλευραί, latera, (*quatenus distinguitur a parte anteriore et posteriore; nam* πλευρὰ *magis generatim de quocumque latere figuræ cujusque usurpatur, etiam de parte anteriore et posteriore;*) 1, 22, 10. 6, 31, 9. *Item in sing.* ἐκ πλαγίου κατὰ πέρας συμπεσεῖν τοῖς πολεμίοις, 1, 40, 14. (*ubi ex abundanti junguntur synonyma,* ἐκ πλαγίου *et* κατὰ πέρας.) κατὰ πρόσωπον, ἀπ' οὐρᾶς, ἐκ πλαγίου, 1, 77, 7.

Hinc rursus πλάγιος, qui est a latere *vel* in latere, a latere veniens *vel* incedens; πλάγιοι παραπορεύονται παρὰ τὰ ὑποζύγια, a latere comitantur jumenta, 6, 40, 7. πλάγιοι προσπίπτοντες στρεφομένους, (*in pugna navali,*) 1, 51, 6. πλάγιαι παραβάλλουσιν ἀλλήλαις αἱ νῆες, 1, 22, 9. ὅταν πλάγιον λάβῃ, quum *elephas elephantem* a latere tenet, a latere adgredi potest, 5, 84, 4. πλάγιον κατέπιπτε τὸ πλοῖον, navis (*quæ machinæ hostilis vi in altum erat erecta*) in latus decidit, 8, 8, 4.

πλάγιος πλοῦς, *quod MSti dabant,* 1, 26, 10. *in* πλάγιος *recte mutavit Casaub.*

Πλαδαρός, humidus, madidus, *Fr. gr.* 106. *ubi tamen* πλαδαρὸς *videtur legendum; conf.* 6, 25, 5.

Πλάζειν; τὸ πλαζόμενον ὑπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ, aqua quæ ex fluviis infra terram diffunditur et vagatur, 34, 10, 3.

Πλάσις, ἡ τοῦ προσώπου, conformatio vultus, species oris quoad lineamenta, 6, 53, 5.

Πλαταμών, ὁ, planitiem *interpretati sunt Casaub. et Ern.* 10, 48, 7. *rectius vero* lata planaque saxa πλαταμῶνας *intelliges* terram obsidentia, *aut* loca saxis obsita.

Πλατεῖον, τὸ, tabella, 6, 34, 8 *et* 10 *sq.* 10, 45, 8 *sqq.*

Πλάττειν; ἐκ τούτου πλάσας (*vel* πλασάμενος) τὴν διαβολήν, 4, 84, 7.

Πλειάδες; *vide Ind. histor. in* Vergiliæ.

Πλεῖν, *absol.* navibus proficisci, vela dare, cum classe exire, 1, 21, 10. 1, 41, 3. 4, 29, 7. 27, 11, 1. 31, 22, 9. τὸν πατέρα τότε πλεῖν συνέβαινεν εἰς Ἰβηρίαν, cum classe abiisse *vel* abesse *interpretatur Ern. cum Reisk.* 10, 4, 5. *qui quidem locus difficultate non caret.* πλεῖν τὰ πελάγη, per maria navigare, 3, 4, 10. ἐφ' ἧς (ναὸς) ἔπλει ὁ Μάρκος, in qua erat, quam conscenderat Marcus *imperator,* 2, 10, 5.

ἴπλεον ὀλισθαίνοντες ἀμφοτέρους ἅμα τοῖς ποσὶ, *ex scriptura olim vulgata*, 3, 55, 2. incerto gradu vadebant,—"*sic Latini natare.*" *Ern. conf.* ἐνηπλεῖν, 3, 55, 4.

Πλεῖον, πλέον, *et* πλεῖστον, *vide in* πολύς.

Πλεονάζειν; πλεοναζούσης τῆς παρουσίας τῶν παραβαινόντων, quum frequentiores advenirent legationes, 4, 3, 12.

Πλεοναστὴς, ὁ; οἱ ποιηταὶ διὰ τῶν ὑπερβάτων πλεοναστῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι &c. frequentiori earumdem rerum repetitione, 12, 24, 1. ὁ πλεοναστὴς ὑπὲρ τῶν ἐκπλαστικῶν συμπτωμάτων, nimis frequens, nimisve prolixa commemoratio casuum terribilium in historia scribenda, 15, 36, 3. *et cum nudo genit. ibid. vs.* 7.

Πλεονεκτῶν ἀπὸ τῶν μὴ καθηκόντων, lucrum quærere ex rebus parum honestis, 6, 56, 2.

Πλεονέκτημα, τὸ, privilegium, 2, 38, 8.

Πλεονέκτης, ὁ; κατὰ τὸν αἴρεσιν δημαγωγικὸς καὶ πλεονέκτης, 15, 21, 1. *ubi* ambitiosum *vertit Valesius: sed rectius, puto,* avarum, privato lucro inhiantem *intelligemus, quod nimis sæpe faciunt demagogi, ut, cum populi commodis unice favere videri volunt, sua commoda privatosque quæstus rebus omnibus anteponant.*

Πλεονεκτικὸς, avaritiæ deditus, 6, 47, 4. πλεονεκτικὸν καὶ θηριώδη ζῆν βίον, 4, 3, 1. πλεονεκτικώτατος, 6, 48, 8.

Πλεονεξία, ἡ ἐκ τῶν ἀπηγορευμένων, lucri studium ex malis artibus, 6, 56, 3. στασιάσαντες περὶ τὴν τῶν εἰλημμένων πλεονεξίαν, quis majorem prædæ partem esset habiturus, 2, 19, 3.

Πλείφων θαλάττιος, 34, 5, 3. *cf. Hermanni Adn. in Append.*

Πλευρὰ, ἡ, 1) latus *hominis; sed* παρὰ πλευρὰν εἶναί τινι, ad latus esse alicui, latus alicui fodere, 5, 26, 6. παρὰ πλευρὰν μένειν, 29, 3, 1. ταῦτα πρὸς ταῖς πλευραῖς αὐτῶν ὑπάρχει, hoc bellum illis in proximo est, cervicibus eorum imminet, 2, 22, 10. προσδέχεσθαι, τὸ δὲ λεγόμενον, πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους, *Fr. gr.* 110.

2) *ex usu geometrarum,* latus quodcumque figuræ cujuscumque; 2, 14, 4 *sq.* 4, 70, 7 *sq.* (*conf. supra in* πλάγιος.) *Sic* ἡ ἐξ πλευρὰ τῆς Σικελίας, 1, 37, 4. ἡ ἀπὸ Καρχηδόνος πλευρὰ, latus, Carthagini obversum, 1, 86, 3. ἡ ἐπιμήκης πλευρὰ, latus oblongum, 1, 22, 6. ἡ ἐπ πλαγίου πλευρὰ, utrumque latus, 1, 22, 10. *a quo distinguitur* ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, *i. e.* pars anterior, *ibid. In acie,* ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρὰ *est* frons, 11, 23, 3. *a qua distinguuntur* latera, τὰ κέρατα, *ibid.*

Πλευρῖτις, ἡ, 2, 4, 6.

Πληγὴ, ἡ, 1) vulnus, ictus, 3, 51, 5. πραεῖαι, 6, 25, 9. ἄπρακτος, 2, 33, 3. πληγὴν ἐπὶ πληγῇ τιθέναι (τινὶ *vel* ἀλλήλαις,) 1, 57, 1. πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες, *scil.* τοῖς πολεμίοις, 2, 33, 6. παρακινδυνεύεσθαι, καθάπερ οἱ μαστιγούμενοι, τὰς πληγὰς, 31, 7, 3. περιπεσὼν βαρείαις πληγαῖς, gravibus vulneribus acceptis, 3, 116, 9. ἱκανὰς ἔχων πληγὰς, qui satis pœnarum dedit, 31, 7, 17. ἴδιαλος πληγὴ, vulnus navis supra aquam accepta, 26, 4, 12.

2) clades; πληγὰς, πολλὰς πληγὰς λαβεῖν, 1, 15, 2. 2, 32, 3. τηλικαύτῃ πληγῇ περιπεπτωκότες, 14, 9, 6.

Πλῆθος, τὸ, ἀναρίθμητον, ἄπειρον, ἄσπετον; *vide hæc adjectiva.* τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος, 1, 75, 5. *cf.* 9, 43, 4.

Πληθύειν, πληθύσας; στάδια πληθύοντα (*vel* πληθύνοντα) σάλευε, 5, 44, 11. θαυμάζων τὸν Μάρκιον πληθύοντα πρὸς τὸ διακινδυνεύειν, totum in id in-

cumbentem, 3, 103, 7. *ni* πολὺν ὄντα πρὸς τῷ διακινδ. *legendum, quod utique verum videtur.*

Πλήμη, ἡ, æstus maris accedens, 20, 5, 11. 34, 9, 5.

Πλημμελεῖν τι ἐν τινὶ, 15, 32, 7.

Πλὴν, *conjunctio;*—"*sæpe in principio, transeundi aut ad propositum redeundi caussa, plane ut Latinorum* ceterum *dicitur. v. c.* 1, 70. 2, 17." *Ern.—Vide* 1, 69, 14. 2, 17, 1. 2, 56, 4. 4, 78, 1. 11, 25, 8. *&c. In apodosi usurpatur ut Latinorum* igitur, *aut pro repetita particula* δὲ; *vide* 11, 23, 2. 11, 17, 1. *et* 11, 16, 5.

Ad πλὴν, 1, 19, 6. *ex superioribus repetendum est* οὐδὲν; οὐδὲν ὀλοσχερὲς πράττοντες, πλὴν ἀπροβολιζόμενοι, nihil quod ad summam faceret, nil nisi *&c. Alias quasdam miras ellipses, quæ ante particulam* πλὴν *locum habent, vide* 11, 25, 6. 12, 22, 1. *si modo vera utrobique scriptura.*

πλὴν, *præpositio, cum genit. construitur, ut* 3, 54, 4. 12, 3, 9. 12, 22, 1. 30, 10, 7. *&c. Ubi cum accus. jungitur hæc particula, quam constructionem ex* 6, 13, 2. *adnotavit Ernestus, ibi non præpositionis vim habet, sed adverbii, ut Latinorum* præterquam, *ita ut accusativus non a* πλὴν *pendeat, sed ab alio regimine præcedente.*

Πλήρης; ταῦτα τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη, 1, 15, 6.

Πληροῦν, τὰ πλοῖα, 5, 3, 3. (*vid.* πλήρωμα.) τὴν ἐπιθυμίαν τινὸς, 4, 68, 3. τὸν ἴδιον θυμὸν, 23, 13, 7. τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν οἱ γεωφορμάχοι πληροῦσι, 6, 35, 5.

πληροῦσθαι, satiatum esse, 7, 15, 9.

Πλήρωμα, τὸ, *et in plur.* τὰ πληρώματα, socii navales, remiges et nautæ, 1, 21, 1 *et* 7. 1, 60, 10. 1, 49, 1 *sq.* 1, 59, 12. 1, 60, 10. *&c. conf.* 1, 49, 2. *et* 10, 17, 22. *et vide supra in* ναύτης. ἡ τοῦ πληρώματος κατασκευὴ, dexteritas, solertia remigum et nautarum, 1, 47, 8. (*idem quod* ἡ τῶν πληρωμάτων ἕξις, 1, 51, 4.) πληρώματι ἐπιλέκτῳ καταστίζων τὴν ναῦν, 1, 47, 6. τὰ πληρώματα συγκεκροτημένα, 1, 61, 3. *Distinguuntur* τὰ πληρώματα *a* τοῖς ἐπιβάταις *vel* ἐπιβατικοῖς, *a militibus classiariis,* 1, 47, 6 *et* 8 *sq.* 1, 49, 5. 1, 61, 4. 16, 7, 15. *Nonnumquam tamen, sine discrimine,* τὸ πλήρωμα *vel* τὰ πληρώματα *intelligi videntur* quicumque in navi sunt, sive remiges, sive nautæ, sive milites; *velut* 1, 29, 1 *et* 10. 5, 94, 8. *&c.*

Πλημμύχθος, ærumnosus, 5, 106, 4. *ex vulgata lectione.*

Πλησίον, ὁ, vicinus, alter, (*i. q.* ὁ πέλας) 12, 4, 13. πλησίον, *pro* πλεῖστον, *quod dabant libri, recte ex Ursini conj. editum,* 14, 6, 12. *ubi* πλεῖστον *ex imperiti librarii sive critici ingenio natum videtur, qui ad* ἀπεσχωρηκέναι *pertinere* πλεῖστον *putaverat, non* πλησίον.

Πλησμονὴ, ἡ, intemperantia in capiendo cibo; διὰ τὰς ἀλόγους οἰνοφλυγίας καὶ πλησμονὰς, 2, 19, 4.

Πλίνθος, ἡ, 10, 22, 7. πλίνθοι χεννεῖ καὶ ἀργυρεῖ, 10, 27, 12.

Πλοΐζειν; οἱ πλοϊζόμενοι *non sunt* nautæ, *ut interpretatus est Ernestus, sed* navigantes mercatores, qui commercii caussa maria navigant, 4, 47, 1. 5, 88, 7. 5, 89, 8. οἱ πλοϊζόμενοι ἀπ' Ἰταλίας, 2, 8, 1. *sunt* Ἰταλικοὶ ἔμποροι, *ibid. vs.* 2. ἡ τῶν πλοϊζομένων ψευδολογία καὶ τερατία, 4, 42, 7. *sunt* ἐμπορικὰ διηγήματα, 4, 39, 11. *Eodem modo, quod* 30, 8, 5. *ait,* Θόας τις ἦν τῶν πλοϊζομένων, *intelligendum videtur,* Thoantem fuisse mercatorem mare exercentem, maria navigantem; *quo illi internuncio usi sunt, quoniam mer-*

caturæ specie minus erat suspectus parti adversæ.

Πλοῖον, τὸ; *generale nomen, pro quocumque navium genere; v. c.* πλοῖα πεντηκοντηρικὰ, 25, 7, 1. πεντηρικὰ, 1, 59, 8.

Πλοκὴ, ἡ τῶν γήρων, cratium plexio, compositio, 9, 41, 3.

Πλοῦς, ὁ, navigatio; 1) commodum navigandi tempus; πλοῦν ἐπήρουν πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 4, 57, 2. παρασπισάντος αὐτοῖς πλοῦ, 4, 57, 6. 2) δεύτερος ἂν εἴη πλοῦς, altera hæc via, altera hæc ratio fuerit, 8, 2, 6.

Πλουτίνδην γεγενημένης τῆς ἐκλογῆς, e censu, 6, 20, 9.

Πλύνειν τὸ τῶν ἱερῶν ἱδάφος ταῖς κόμαις, 9, 6, 3. πλύνοντα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν *dant veteres codd.* 3, 103, 7. *pro* πολὺν ὄντα, *ut videtur.*

Πλωτὸς, navigabilis; ποταμὸς, 10, 48, 1. τόπος, 1, 42, 2. 34, 5, 4 *et* 7. πάντων πλωτῶν καὶ πορευτῶν γεγονότων, 4, 40, 2. 3, 59, 3. *Romani putant, δῦν αὐτοῖς πάντα καιρὸν εἶναι πλωτὸν καὶ πορευτὸν*, 1, 37, 10.

Πλωτύνειν; *Fretum Abudenum*, ποτὲ μὲν γεφυρούμενον, ποτὲ δὲ πλωτυνόμενον συνεχῶς, aliquando ponte junctum, alias constanter navigatur, navibus transitur, 16, 29, 11.

Πνεῖν; ἀπὸ τῆς Ἀσίας πνεύσαντες Θόας καὶ Διοπείθης συνεπέρασαν τοὺς ὄχλους, spirantes ab Asia, concitarunt plebem, 22, 14, 13. πέπνυται, vivit, 36, 6, 6. *conf.* πεπνυμένος.

Πνεῦμα, τὸ, 1) ventus; ἡ βία τοῦ πνεύματος, 1, 44. 4. 1, 48, 5. πνεῦμα ἀντίον, 1, 60, 6. 2) vita; τὸ πνεῦμα ἔχειν διὰ τινὰ, vitam debere alicui, 31, 18, 4.

Πνευμάτιον, τὸ, animula, vita; αὐτὸ τὸ πνευμάτιον δέονται συγχωρηθῆναι σφίσι, 15, 31, 5.

Πνιγμὸς, ὁ, suffocatio; ἐν τῷ περὶ τὰς πύλας ἀθυμῷ καὶ πνιγμῷ διεφθάρη, 4, 58, 9.

Ποι, *enclit.* τοῦτο γὰρ προῦπτί τι τοῖς ἄγουσιν αὐτὸν, puto, opinor, sane, 30, 9, 5.

Ποῖ μεταστήσεται *an legendum pro* ποῦ, 6, 9, 11? *Non videtur.*

Ποιεῖν αἷμα καὶ φόνον, cædem facere, 15, 33, 1. ποιεῖν ἥττας, cladem accipere, *sicut dicitur* jacturam facere; αἰσχρὰς ἐποίησαν τὰς ἥττας, 11, 2, 7. τὸ πᾶν λάφυρον ἐποίησαν τάλαντα τριακόσια, ex omni præda redegerunt trecenta talenta, 2, 62, 12. *Vide* 35, 4, 8. εἶχον ποιεῖν οὐδὲν, 1, 7, 9. μαστίγιον ἐποίουν (*f.* ἐποιοῦντο) τῆς ἑαυτῶν ἀπορίας, 27, 6, 9. ποιησάτων δὲ τῶν θεῶν ὑμῖν, *f.* εἰ ποιησάτων δὲ, 7, 9, 12.

ποιεῖσθαι δίκην, *in med. et in pass.* comparare sibi gloriam; πάνδημον ἐποιήσατο τὴν ἐπ' αὐτῷ δίκην, 32, 11, 8. ἐπὶ σωφρονίᾳ δίκην ὁμολογουμένην πεποιημένος, 35, 4, 8.

περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τι, 4, 51, 1. 4, 61, 6. μάλιστα δ' ἔστιν, καὶ περὶ παντὸς ἐποιοῦντο, βουλόμενος ἐκπολιόρκησαι τὸν Ἐπιγένην, 5, 41, 4. περὶ παντὸς ἐποιοῦτο συνοδεύζον συστρατεύειν αὐτῷ τὸν Ἐπιγένην, 5, 50, 4.

λόγον *et* λόγους ποιεῖσθαι, *vide in* λόγος. μνήμην ποιεῖσθαι, 1, 20, 8. 2, 71, 1. &c. *Pro* ὑφ' αὐτοὺς ποιῆσαι, 4, 61, 5. *scribe* ποιήσασθαι *cum melioribus codd. sicut* 1, 6, 6 *et* 8. &c.

Ποιητὴς, ὁ, Homerus, 12, 24, 2.

Ποικιλία, ἡ, calliditas, versutia, 24, 2, 2. τῶν πραγμάτων, rerum, temporum, fortunæ varietas, 9, 22, 10. τῆς πολιτείας, mistura civitatis e variis reip. formis, 6, 3, 3.

Ποικίλος ἀνὴρ, homo versutus, 8, 18, 4. καιροὶ ἐπισφαλεῖς καὶ ποικίλοι, dubia tempora, 18, 38, 6. ποικίλαι ἐλπίδες, ancipites spes, 14, 1,

5. πολλὰς καὶ ποικίλας εἶχε περὶ τοῦ μέλλοντος ἐπινοίας, 16, 24, 1. ποικίλης οὔσης ὑποθέσεως, anceps deliberandi argumentum, 28, 11, 11. ποικίλας ἐμφάσεις ποιεῖν τινι περὶ τοῦ μέλλοντος, ancipitem significationem dare de futuro, 30, 17, 17.

Ποικίλως καὶ ἀγωνιῶς χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, inconstanter, 4, 30, 7. ποικίλως ψυχαγωγήσας τὸν Ἴβηρα, multis modis, 10, 35, 2.

Ποικαὶ καὶ ἰρινῦς τινες, 24, 8, 2.

Πολαμαρχῶν, Polemarchum esse, 4, 18, 4.

Πολαμάρχιον, πολεμάρχιον, vel πολεμαρχῶν, τὸ, Polemarchorum curia, 4, 79, 5.

Πολέμαρχος, ὁ, 4, 18, 2. *cf.* 9, 17, 3.

Πολεμεῖν *legitime cum dativo construitur, sed et cum accus. Vide* 1, 15, 10. *quo loco, pro* Συμπεσόντας ὑπολίμουν, ὑπολιόρκουν *ediderat Casaub. Contra, pro* πολιορκῶν, 5, 61, 8. *codex Aug.* πολεμεῖν *temere habet.*

Πολεμιστήριον, τὸ, 4, 71, 2. *i. q.* ἐρευστήριον, *ibid.*

Πολεμία, ἡ, *scil.* γῆ, 2, 4, 9. 30, 14, 2.

Πολεμικὸν; τὸ πολεμ. σημαίνειν, classicum canere, 3, 96, 2. 5, 84, 1. 10, 14, 4.

Πολεμικὸς; πολεμικὴ ναῦς, *i. q.* πολεμία, hostilis navis, 16, 3, 7. πολεμικὴ ἐμπειρία, usus belli, 10, 8, 5. τὰ πολεμικά, res bellicæ; τριβὴν ἔχειν ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 1, 32, 1. 3, 6, 12. πολεμικοὺς *mendose codd. nonnulli pro* πολιτικοὺς, 1, 75, 2.

Πολέμιος, ὁ; πόρας ἔχειν τοὺς πολεμίους, *pro* τὸν πόλεμον, 1, 74, 7.

Πολέμιος, *adject.* hostilis; οὐδὲν ἀπολείπων ὄπισθεν πολέμιον, 3, 17, 6. πολεμία ναῦς, 16, 5, 2 *et* 4. *&c.* πολέμια ἔργα, facta bellica, res bello et armis gesta, 2, 36, 2. 5, 73, 8. (*Adde* ἡ πολεμία, *supra.*) πολεμιώτατος τινὶ *vel* τινὸς, 8, 1, 6.

Πόλεμος; ὁ τοῦ Φιλίππου πολ. bellum Philippicum, 3, 7, 2. ὁ κατ' Ἀντίοχον καὶ Ῥωμαίους πόλεμος, bellum Antiochi cum Romanis, 3, 7, 1. πόλεμον ἐκφέρειν, συγχίσαι, συντελέσαι; *vide in his verbis.* πολέμους ἀπαραγγέλτους φέρειν τισὶ πολλοῖς, 4, 16, 4. ἐκφέρειν τοῖς Αἰτωλοῖς τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον *quid sit, professus sum mihi non satis liquere,* 4, 26, 2. 4, 30, 2. *Vide an faciat satis Ernestus,* τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον *interpretans,* quod quis suo nomine indicit, suis copiis infert. μνημονεύων τὸ πλῆθος τῶν μεταξὺ πολέμων, *immo* πολεμίων, 3, 63, 7. *nisi* πόλεμος *h. l.* prælia *sunt.* τὸν πόλεμον αὔξειν, 3, 97, 1.

πόλεμον *recte restituit Casaub.* 8, 3, 2. *pro* πόλεων, *quod erat in libris. Vicissim vulgatum* πολέμων *Fr. gr.* 9. *in* πόλεων *mutandum duxi. Sic* πολεμίων, *pro* πόλεων, *habent plures codd.* 16, 29, 3. *ursuisque omnes,* 21, 11, 8. *et* 22, 24, 6. *Alibi* πολιτεύμασι *in* πολέμοις *erat detortum,* 4, 84, 5.

Πολιορκῆν; οὐχ ἧττον πολιορκῆσθαι ἢ πολιορκεῖν, 1, 84, 1. 1, 18, 10. ὥστε καὶ διαστῆν τὸν χάρακα, καὶ μονονουχὶ πολιορκεῖν τοὺς Καρχηδονίους, 3, 102, 4. *conf.* 9, 3, 2. *scilicet non modo* obsidere *est* πολιορκεῖν, *sed et* oppugnare; *quare diserte distinguitur inter* προσκαθίζεσθαι *et* πολιορκεῖν, 8, 9, 6. *cf.* πολιορκία.

Πολιορκητικὸς; πολιορκητικαὶ ἐπίνοιαι καὶ βίαι, 1, 58, 4.

Πολιορκία, ἡ, *non nuda* obsidio, *sed* oppugnatio, 8, 9, 5. 9, 3, 2. 10, 12, 1. *cf.* πολιορκῶν.

Πολισφυλακῆν, intra muros se tenere, nec in aciem procedere, 18, 22, 4.

Πολισμάτιον, τὸ, 1, 24, 12. 1, 53, 10 *et* 12 2, 11, 16.

Πολιτεία, ἡ; respublica, 6, 14, 4. *et sæpe aliàs.* 2) forma reip. 2,

41, 5. 6, 9, 3. &c. τρία γένη πολιτῶν, 6, 3, 5. πολιτείαις καὶ νόμοις χρώμενοι τοῖς πατρίοις, 4, 25, 7. 3) administratio reip. consilia, institutum, ratio administrandæ reip. ταύτην τὴν δημαγωγίαν εἰσηγησάμενος καὶ πολιτείαν, 11, 21, 8. τίνι τρόπῳ, καὶ τίνι γένει πολιτείας τὸ ἔργον ἡ τύχη συνετέλεσε, 8, 4, 3. προῤῥωτέρω τὸ τῆς ἀτυχίας πρεσβεῖον διὰ τὴν Δημοσθένους πολιτείαν, 17, 14, 14. 3) vivere, versari in civitate; οὐδαμῶς ἀσφαλῆ σφίσιν ἐνομίσθην τὴν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ πολιτείαν, 18, 26, 6. 4) jus civitatis; τυχὸν τῆς πολιτείας, 6, 2, 12.

Πολιτεύειν; Θετταλοὶ ἐδόκουν μὲν κατὰ νόμους πολιτεύειν, ἀλλὰ πᾶν ἐποίουν τὸ προσταττόμενον τοῖς βασιλικοῖς, videbantur suis legibus administrare remp. 4, 76, 2.

Sed maxime in passivo usurpatur; v. c. πεπολίτευνται τῇ πατρίδι, remp. in patria administrarunt 16, 14, 3. πολιτεύεσθαι παρὰ Καρχηδονίοις, vivere in civitate Carthaginiensium, lares suos Carthagine habere, civem esse Carthag. 7, 2, 4. *Rursus* πολιτεύεσθαι, administrare rempublicam, τοῖς τῆς συγκλήτου δόγμασιν ἀκολούθως, 31, 6, 3. *Et cum accus.* administrare, gerere *res*; ὅσοι τὰ παρεμπλήσια τούτοις πολιτεύονται καὶ πράττουσι, 17, 13, 11.

οἱ πολιτευόμενοι, qui remp. administrant, summi magistratus, principes civitatum, 26, 2, 6. (*ubi ab his diserte distinguuntur* οἱ πολλοί, populus, vulgus) 27, 11, 1. 4, 73, 8. *Neque aliter accipiendum* 26, 8, 1. *ubi minus recte Casaubonus* cives *interpretatus est. Rursus eodem modo* 15, 2, 2. *et vs.* 4. *ubi cum distinguuntur* οἱ πολιτευόμενοι *et* οἱ βουλευόμενοι, *hi intelligendi sunt* senatores, qui concilio intererant; (*quorum magnus erat numerus, quo pertinent* οἱ πολλοί, *vs.* 4. *quod idem valet ac* οἱ πλείους *vs* 2.) *illi*, summi magistratus, principes civitatis.

Πολίτευμα, τό; 2) civitas; τὸ κοινὸν πολίτευμα ἐν δημοκρατίᾳ συνῆχον, 2, 41, 6. τὰ πολιτεύματα, civitas utraque, *tam Pœnorum, quam Romanorum*, 1, 13, 12. *Adde* 1, 35, 5. 5, 86, 8. &c. 2) administratio reip. ἐγχειρίσαι τὸ πολίτευμα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῖς αὐτοῦ φίλοις, 4, 23, 9. 3) forma reip. et leges quibus resp. regitur; ἀποδοὺς αὐτοῖς τὸ πάτριον πολίτευμα, 5, 9. 9. 22, 27, 7. τούτους ἀποκαταστήσουσιν εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα, 4, 25, 7. &c. *Hinc* 4, 84, 5. χρωμένους τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι *scribendum, pro corrupto* πολίμοις, *quod ibi codices dabant; quemadmodum* πολιτείαις καὶ νόμοις χρωμένους τοῖς πατρίοις *ait*, 4, 25, 7.

Πολιτικὸς, 1) ad civitatem pertinens, civilis, urbanus; οἱ πολιτικοὶ ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, equites peditesque urbani, e civibus lecti, 1, 9, 4. *a quibus distinguuntur* οἱ ξένοι; *iidem mox vs.* 5. *sunt* οἱ πολῖται. *Rursus* οἱ πολιτικοὶ ἱππεῖς, 11, 11, 4. *distinguuntur a* τοῖς ξενικοῖς. *Sic* 5, 30, 1. οἱ πολιτικοὶ ναυῖται *disting. a* τοῖς μισθοφόροις. *Ita* πολιτικαὶ δυνάμεις, 1, 9, 7. 1, 68, 2. 6, 52, 4. τὸ πολιτικὸν πλῆθος, 1, 42, 11. *et nude,* οἱ πολιτικοὶ, 5, 22, 11. 8, 35, 3. *Sic* οἱ πολιτικοὶ, *qui distinguuntur a* τοῖς ἐργαστικοῖς, 10, 16, 1. *intelligi pariter possunt* milites urbani, e civibus lecti, *de quibus conf. c.* 12, 3. *sed quodsi contuleris cum cap.* 17, 6 *sqq. intelliges,* πολιτικοὺς *tam eo ipso loco, quam hoc c.* 16, 1. *esse* cives quoscumque (*sive arma tulerint, sive minus*) melioris et liberalioris cujusdam conditionis, quam erant οἱ ἐργαστικοὶ *et* βάναυσοι. *conf.* 10, 16, 1. (*qua fere ratione apud Plutarch. in Camill. c.* 38. *distinguitur inter* τὸ βάναυσον *et* τὸ

ἀστῶν.) *Eodem modo* οἱ πολιτικοί, 13, 7, 3. *sunt* cives opulentiores. *Adde* 21, 3, 4. *Quin et diserte distinguuntur* τὰ πολιτικὰ *et* τὰ στρατιωτικά, 15, 29, 4.

πολιτικὴ χώρα, ager ad civitatem pertinens, publicus; *Lacedæmone* πάντας τοὺς πολίτας ἴσον ἔχειν δεῖ τῆς πολιτικῆς χώρας, 6, 45, 3.

2) ὁ πολιτικὸς (ἀνὴρ,) qui rempublicam tractat, 9, 1, 4.

3) πολιτικὸς, περὶ τὰς συνουσίας, civilis, cultus, urbanus, comis in conversando, 24, 5, 7. *Sic* τῷ πολιτικῷ, 34, 14, 2. *opponitur* τὸ ἀνάγωγον, *ibid. vs.* 3. *Eodem spectat illud,* ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, 23, 10, 4.

Πολιτικῶς μεμψιμοιρεῖν, 1) comiter, leniter, modeste reprehendere, 18, 31, 7. 2) populari, vulgari, simplici ratione, nude, sine arte; οἱ τὰ κατὰ τοὺς καιροὺς ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομιμηματιζόμενοι πολιτικῶς εἰς τοὺς τοίχους, 5, 33, 5. *Sic per contemtum quodammodo dicitur,* πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο, 4, 19, 11. *pro quo est* ἀνακτόριον 10, 32, 7.

Πολιτογραφεῖσθαι, in numerum civium recipi, 32, 17, 3.

Πολλαπλασιάζειν τι, verbis exaggerare, multis partibus augere, 30, 4, 13.

Πολλαπλάσιος, *cum gen.* 1, 33, 10. 16, 29, 8 *sq. cum* ἤ; πολλαπλασίαν ἔχοντες ὑπεροχὴν τῶν ἢ πρόσθεν, 1, 64, 1. πολλαπλασίων *in fœm. pariter legitur* 16, 29, 9.

Πολλαπλασίων, ονος; τὸ πρότερον ὑπομενὸν πολλαπλασιόνων προσπορίσασθαι τῶν καθηκόντων, 35, 4, 4.

Πολλοστὸς; οὐδὲ πολλοστὸν μέρος, 15, 11, 10.

Πολυανθρωπία, ἡ, 1, 79, 6.

Πολυάνθρωπος; πολυάνθρωπον ἔθνος, 3, 37, 11. πολυανθρωπότατα ἔθνη, 10, 1, 2.

Πολύγονος; πολύγονα ζῶα, animalia quæ numerosam sobolem gignunt, 34, 8, 4.

Πολυειδὴς; αἱ τῶν ἀνθρώπων φύσεις οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἴσχουσί τι πολυειδές, ἔτι δὲ μᾶλλον ταῖς ψυχαῖς, 4, 8, 7. πολυειδὴς πολίτευμα, 24, 9, 3. *est* respublica varias atque varias mutationes experta, varia fortuna usa, vario in statu versata; *non* variis formis mixta, *ut h. l. interpretatur Ern.*

Πολυθρύλλητος, de quo multa verba fiunt, quod multum jactatur, 9, 31, 4.

Πολυοχλία, ἡ, σύμμικτος, 10, 14, 15.

Πολύοχλος χώρα, 3, 49, 5.

Πολυπληθία, ἡ, τοῦ πανσυδί, copia, 1, 48, 6.—" *Sic et apud Pollucem, IV.* 20. *Scribitur vero et* πολυπληθύα." *Ern.—Sed prior terminatio analogiæ est convenientior.*

Πολυποσία, ἡ, immodica compotatio, 5, 15, 2. 29, 5, 7.

Πολυπότης, ὁ, vino deditus, 33, 14, 1.

Πολυπραγμονεῖν, *absol.* res novas moliri, 2, 45, 6. *Cum accus.* 1) curare, ad suam curam referre, immiscere se rebus; τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 2, 13, 3. μηδὲν πολυπραγμονεῖν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, 18, 34, 2.—" *Sic Joseph. Ant. IV.* 6, 2. γῆν ἄλλην πολυπραγμονεῖν *dixit, pro* cogitare de aliena terra occupanda." *Ern.* 2) investigare, inquirere, exquirere, 3, 38, 2. 3, 58, 5. 8, 8, 26, 7. 12, 27, 1 *sqq.* (*conf. mox num.* 3.) τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, inspicere res et explorare quomodo se habeant, 3, 58, 5. *et in bello,* speculari, explorare; τὰ περὶ τοὺς ὑπεναντίους, 3, 80, 2. τὸν τῶν πολεμίων στόλον, 5, 109, 5. 3) operam dare, studium suum rei impendere, discere, addiscere; τὰ παρὰ τῶν Μαθηματικῶν, quæ traduntur a Mathematicis.

(*cf.* παρὰ *cum gen.*) τὰ ἐκ τῶν βιβλίων δύνασται πολυπραγμονεῖσθαι χωρὶς κινδύνου, 12, 27, 4. οἱ τὰ Φαινόμενα πεπολυπραγμονηκότες, qui astronomiæ operam dederunt, 10, 15, 7. ἐξ ἀστρολογίας πολυπραγμοσυνῶν μάχῃ τούτου, 9, 19, 4.

Πολυπραγμοσύνη, ἡ; (*vide verbum præced.*) 1) molitio novarum rerum, varii conatus miscendi se rebus alienis, 2, 43, 9. 2) inquisitio, studium res gestas cognoscendi, 5, 75, 6. *sigillatim*, cum quis ipse loca adit quibus res sunt gestæ, et percunctatur ex hominibus qui rebus interfuerunt, 12, 27, 6. *quam ἀνάκρισιν dicit ibid. vs. 3.*

Πολυπράγμων, variæ doctrinæ cupidus, 9, 1, 4.

Πολύς; πολὺς ἦν πρὸς ταῖς παρασκευαῖς, multus erat in adparatibus, 5, 49, 7. *Sic, pro* πλίνοντα *quod corruptum est in MStis*, 3, 103, 7. *haud dubie legendum* πολὺν ὄντα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν. *Eadem notione cum particip.* πολὺς ἦν συναθροίζων τὰς ναῦς, 16, 6, 9.

πολὺς ἦν ὁ κατάπλους (*sing. pro plur.*) 15, 26, 10. πολὺ τὸ συμβαῖνον ἠθροίκει τῶν Ἰβήρων, 3, 76, 4. πολλὴν ποιούμενος τὴν ἐπιμέλειαν, 5, 48, 16. *ubi tamen alii omittunt artic. Cf.* 5, 55, 6.

πολλῆς ὥρας,—"maturo diei tempore." *Ern.*—*immo*, multo die, (*ut ait Cæsar de Bell. Gall. I.* 22.) *i. e.* die jam multum provecto, 5, 8, 3.

οἱ πολλοί, *ubi distinguuntur a senatu, concilio, et simil. sunt* populus, 1, 11, 1. *et sæpe aliis; ubi distinguuntur a duce, sunt* milites, 1, 33, 4. &c.

τὸ πολὺ μέρος, major pars, 3, 92, 11. 3, 102, 1. 5, 14, 6. *Hinc correxi* τὸ μὲν οὖν πολὺ μέρος, 2, 3, 4. *Nude*, τὸ πολὺ τῆς ἀπωτικῆς, *scil.* μέρους, 5, 5, 14. τὸ πολὺ τῆς βίας, 3, 43, 3. *Plural.* τὰ πολλὰ μέρη τῆς Ἰβηρίας, 1, 10, 5. τούτων τὰ πολλά, 1, 2, 8. πολλὰ τῶν χρησίμων συνέβη αὐτῶν, multa commoda ei accesserunt, 3, 51, 11. πολλὰ καὶ καινά, 3, 37, 7. *cujus generis alia vide in* καί.

Adverbialiter; οὐ πολὺ τῆς παρασκευῆς, 11, 22, 8. πολύ τι διαφέρειν τῶν ἄλλων, 3, 98, 2. λίαν πολύ τι, 1, 4, 8. πολὺ ὑπερῆρχον, 29, 9, 11. ἀντέχειν τὸ πολὺ ἐρῶσι πεισόμενοι τὴν παρεμβολήν, per majorem viæ partem, 4, 46, 12. ὡς δὲ τὸ πολύ, majori ex parte, *vel* maxime vero, 3, 93, 1. *quemadmodum et* ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ maxime vero *vertendum putavi* 10, 8, 7. *ubi Casaubonus quidem vulgatam notionem*, ut plurimum, *tenuit, quam et nos* 7, 15, 2. *tenuimus.*

ἐπιπολύ, 4, 14, 8. *videtur potius* admodum *verti debuisse, quam* perdiu, *quod dedit Casaub.* ὥστε αὐτοῖς ἐπιπολὺ δυσαρεστῆσαι, ut admodum, ut gravissime illis indignarentur. *Contra, quod* 3, 55, 4. ἐπιπολὺ κατοφρεῶν ὄντων τῶν χωρίων *per* prona admodum loca *idem Casaub. vertit, rectius fortasse erat futurum*, cum per longum spatium præcipitia essent loca. ἐπὶ πολὺ πρὸ βιβαιοτέρας αὐτοῦ ἡ πρὸς Ῥωμαίους διαφορά, longius progressa, 23, 14, 7. 24, 3, 4.

ἐκ πολλοῦ, *de tempore*, multo ante, ante, initio; ἐκ πολλοῦ μὲν οὖν ἐτέλουν μετεωριζόμενοι, συσσγγιζούσης δὲ τῆς κατασκόπου &c. 10, 4, 2. ἐκ πολλοῦ χρόνου, 2, 3, 3. *De Spatio;* τάφρος κατάβαθρα ἔχουσα ἐκ πολλοῦ, 11, 15, 8. ἐκπεριπλεύσαντες ἐκ πολλοῦ, 10, 31, 3. προβαβληκέναι πρὸ αὐτῶν ἐκ πολλοῦ τὰς δυσκολίας, 5, 34, 9. ἐκ πολλοῦ πολλοὶ τῶν ἀδυνάτων ἐφίεντο, ὅταν δ' ἐγγίσωσι τοῖς ἔργοις &c. 16, 10, 3.

πολὺ πολύ, *cum* comparativis *vel* superlativis, multo, longe;

ὁ σκληρότατος παρὰ πολὺ τῆς Ἀρκαδίας ἅπας, 4, 21, 5. &c.

Comparat. πλείων. τὸν πλείω χρόνον, diutius, posthac, porro, 4, 34, 5. 4, 32, 10. νῦν δ' οἱ πλείους ὤφθησαν &c. 3, 68, 4. *ubi* νῦν δ' ὡς πλείους *MSti.* μετὰ τῶν πλειόνων ποιεῖσθαι τὴν οἴκησιν, 8, 30, 7.

τὸ πλέον *vel* πλεῖον; ἡ πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμία, ὁρμὴ, 13, 2, 7. 22, 9, 15. τὸ πλεῖον καὶ τὸ πᾶν ὡρμίζοντο πρὸς τοῦτο, 1, 26, 8. οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, 2, 46, 6. &c.

Adverbialiter, τὸ πλεῖον, ut plurimum, plerumque, 3, 109, 4. majori ex parte, fere penitus, propemodum omnino, 10, 19, 9. 11, 5, 4. maxime, potissimum, 3, 110, 2. *sic* τὸ πλεῖον τούτου χάριν, 3, 59, 7. τὸ δὲ πλεῖον, sed magis etiam, maxime vero, 2, 45, 1. 3, 78, 5. οὐ τοῦτο, τὸ δὲ πλεῖον ἐκεῖνο, non hoc, sed potius illud; non tam hoc, quam illud, 2, 39, 10. 26, 7, 5. βασιλέα ἡ γνώμη τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ καὶ βίᾳ κυβερνωμένη, quæ consilio magis, quam metu aut vi regitur, 6, 4, 2. παρεκινδύνευον αὐτοὺς τὸ πλεῖον οὐχ ἑκόντας, ἀλλὰ ἄκοντας, apud se detinuit *legatos*, invitos magis, quam volentes; (*nisi* τὸ πλεῖον, majorem partem *significat.*) 31, 26, 5. *Conf.* πλεῖστον.

Plural. πλείονα, *adverbialiter*, maxime, præsertim, (*sicut* τὸ πλέον) 4, 38, 6.

ἐπὶ τὸ πλεῖον *idem valet ac nudum* τὸ πλεῖον, *in illa phrasi*, οὐχ ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίων, ἐπὶ δὲ τὸ πλεῖον ὡς ὑπὲρ ἰδίων, non ut pro alienis, sed potius, sed magis ut pro suis, 1, 6, 6. *nisi* (*quod mihi probabile fit*) ἔτι δὲ τὸ πλεῖον *pro* ἐπὶ δὲ *legendum.* ἐπὶ τὸ πλεῖον (*i. q.* ἐπὶ τὸ πλεῖστον) ποιῶν τὴν ἀπουσίαν πρὸς τὰς χρείας, si quis quam maximum statuat numerum absentium, *vel* majorem solito, 12, 19, 3.

ἐπὶ πλεῖον, *vel una voce* ἐπιπλεῖον, admodum, magnopere, nimis; οὐκ ἐπὶ πλεῖον ἐθαύμασαν, οὐδ' ὠργίσθησαν ἐπὶ πλεῖον, non magnopere mirati sunt, neque nimium irati, 4, 16, 2 *sq.* τὰ κατὰ μουσικὴν ἐπὶ πλεῖον ἀσκεῖται παρ' αὐταῖς, musica multum, magis *quam alibi*, apud eos exercetur, 4, 21, 10. ἐπὶ πλεῖον ὑπάρχουσι τὸν Φίλιππον, 17, 4, 3. *Item* uberius, fusius, copiosius, diutius; *v. c.* ἐπὶ πλεῖον ἐξακριβοῦν τοὺς λόγους, 3, 31, 1. ἐπὶ πλεῖον ποιησάμενοι τοὺς λόγους, 17, 11, 12. *Adde* 1, 20, 8. 3, 57, 2. *Sic* diutius, uberius, curatius, *in illo*, ἐπὶ πλέον αὐτόπτην γενέσθαι τινῶν, 3, 58, 8. *ni ibi* ἐπὶ πλέον *cum Casaub. intelligendum* plerumque, in plerisque.

Pari modo cum nominibus jungitur ἐπὶ πλεῖον; *v. c.* ἡ ἐπὶ πλεῖον ὁρμὴ, nimius ardor, 10, 31, 4. ἐποιησάμεθα τὴν ἐπὶ πλεῖον ὑπὲρ τοῦ πολέμου μνήμην, uberiorem hanc mentionem fecimus hujus belli, 2, 71, 1. (*in quam sententiam et absque* τὴν *articulo*, ποιήσασθαι μνήμην ἐπὶ πλεῖον, *dicit* 1, 20, 8. *ubi* ἐπὶ πλεῖον *non ad solum nomen* μνήμην *refertur, sed ad verbum et ad totam dictionem* μνήμην ποιεῖσθαι.) τὴν ἐπὶ πλεῖον διαστολὴν ποιήσομαι, uberius, pluribus, enucleate exposui, 3, 7, 4. *Sic* οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον, nihil uberius; περὶ τούτων οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον εἰρήκαμεν, 3, 57, 2.

κατὰ τὸ πλεῖον, plerumque, 10, 16, 4. *cui opp.* σπανίως, *ibid.*

Superlativus, πλεῖστος; πλεῖστος γέγραται ὁ ποταμὸς τῷ ῥεύματι κατὰ Κυνὸς ἐπιτολὴν, 9, 43, 4. (*Sic* τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος *dicit*, 1, 75, 5.) πλείστη καὶ καλλίστη χώρα τῆς Λακωνικῆς, maxima regio, *an* hominibus maxime frequentata? 5, 19, 7. πλεῖστον χρόνον, diutissime, 1, 16, 11.

κατὰ τὸ πλεῖστον *est* plerumque,

ut plurimum, 11, 5, 7. *quemadmodum etiam* 1, 75, 5. *cum Casaub. verti, ubi tamen etiam* majori ex parte, plerisque locis, *intelligere possis, sicut* 10, 8, 7. *Pariter* 4, 21, 2. διὰ τὸν ψυχρόν τε καὶ στυγνότητα τὴν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν τοῖς τόποις ὑπάρχουσαν, *idem. Casaub. vertit,* in plerisque locis *nempe* illius regionis; *ubi fortasse aliquis maluerit,* plerumque in illis locis.

τὸ δὲ πλεῖστον, 5, 67, 5, *usurpatur fere ut* τὸ δὲ πλεῖον, maxime vero, *vel* immo vero, quin potius, *aut* quin etiam, *ut vertit Casaub. Sic* 2, 45, 1. *codex Flor.* τὸ δὲ πλεῖστον *habet, ubi ceteri commodius* τὸ δὲ πλεῖον. *Et* 1, 13, 11. οὔτε συνοχυτέρας πρέξυς, οὔτε πλείστους ἀγῶνας *dabant vett. libri, ubi necessario* πλείους *fuit corrigendum. Ursus* 1, 59, 6. τὸ πλεῖστον *dabant Aug. et Paris. A. pro* τὸ πλεῖον. *Sed in incommodum ac mendosum* (*ut mihi utique videtur*) τοὺς πλείστους, 5, 4, 3. *consentiunt libri omnes. Acute pro* πλεῖστον αὐτὸν εἰς τὴν Ἄββαν ἀποσχωρεῖναι, πλησίον *scribere jusserat Ursin.* 14, 6, 12. *Vide* πλησίον.

Πολυτέλεια, ἡ, τοῦ βίου, *vel* τῶν βίων, sumtuositas, magnificentia, luxus, 18, 1, 1. 9, 10, 5, ἡ περὶ τοὺς βίους, 6, 57, 6. ἐξαιτίας εἰς τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν, 7, 1, 1. ἡ πολυτέλεια τῆς κατασκευῆς, magnificentia structuræ *urbis Ecbat.* 10, 27, 5 *et* 9. *Templum Jovis Olympii Agrigenti* πολυτέλειαν οὐκ εἶληφε, 9, 27, 9. *ex librorum consentiente scriptura, a qua cur discesserim non satis caussæ fuisse intelligo.*

Πολυτελὴς, *de homine,* sumtuosus, prodigus, 8, 11, 7. πολυτελὴς δύναμις, exercitus bene instructus, 2, 23, 1. πολυτελῆ τύχη, 5, 59, 8.

Πολυτελῶς κατασκεύασται τὸ βασίλεια, 10, 10, 9. πολυτελέστερον ζῆν τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας, 10, 25, 5.

Πολυτίμως, multo studio;—" diligentissime, *proprie* sumtuose; *nisi leg.* φιλοτίμως, *de quo infra; sed et alii de posteriori genere scriptorum sic dixere.*" *Ern. Vide* 14, 2, 3.

Πολυχειρία, ἡ, multitudo manuum, hominum multitudo opus facientium, 8, 5, 2 *sq.* 8, 36, 11. 10, 30, 8. 12, 4, 8. *ubi male olim* πολυχρεία. χειρῶν πλῆθος *ait* 3, 89, 9.

Πολυχρήμων, dives, opulentus; πόλις πολυχρηματωτάτη, 18, 18, 9.

Πολυχρόνιος, diuturnus; πόλεμος, 1, 13, 11. 3, 16, 1. 21, 7, 3. πολυχρόνιος πολιορκία, 3, 18, 8. ἐλευθερία, 6, 48, 5. τυραννὶς, 13, 6, 2. τριβὴ, *Fr. gr.* 52. *Unde quod in Fr. gr.* 41. ἐν ταῖς πολυχρονίαις ἀβρωστίαις *legitur,* πολυχρονίοις *corrigendum. De homine, est* longævus, (*quod aliis* μακρόβιος) 37, 3, 2. *sic et* 15, 25, 1. *ubi quidem Valesius* recoctum *interpretatus est, nos* longo usu subactum, *ne sic quidem male; cf. Fr. gr.* 52. *Comparat.* πολυχρονιώτερος, 1, 13, 11. *Superl.* πολυχρονιώτατος, 37, 3, 2. 1, 63, 4.

Πομπεία, ἡ, pompæ ductio, 31, 3, 2.

Πομπεύειν, *absol.* pompam ducere, 31, 3, 12 *et* 16 *sqq.* πομπεύειν θυσίαν ἐπὶ τὸν νεών, 4, 35, 2 *sq.* πομπεύειν πομπὴν, 6, 39, 9.

Πομπὴ, ἡ, 6, 39, 9.

Ποπῶν; πεπονημένα ὕπλα, usu contrita vel vitiata, 3, 49, 11.

Ποπώμημα, τὸ, *mendosa codicis scriptura,* 22, 11, 5. *pro qua* τὸ τοῦτον ὕφασμα *scripsi.*

Πόνος, ὁ, vexatio, 30, 4, 16.

Πόπανον, τὸ, ὀμφαλωτὸν, libum, placenta umbilicata, umbilici forma, 6, 25, 7.

Πορεία, ἡ, iter; κατὰ πορείαν ἵστασθαι, in medio itinere stitit gradum, 4, 69, 3. agmen; ἄγειν εἰς τοὐπίσω τὴν πορείαν, 5, 72, 6. ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, invadere, carpere agmen, 3, 51, 2. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πορείας, 3, 84, 1. &c.

πορευῶν *ex conject. pro mendoso* περιοβιῶν *scripserat Casaub.* 14, 3, 7. *nos* περιοβολῶν.

Πορεῖον, τὸ, ὑπόστρογγον, machina subjectis rotis mobilis *transportandis in sicco navibus inserviens;* ταχὺ δὲ πορείων ὑποτρόχων κατασκευασθέντων, 8, 36, 11.

Πορευτικὸς, ad iter pertinens; πορευτικὴ ἀγωγὴ, ductio exercitus in itinere, 12, 20, 6. τὰ πορευτικὰ διαστήματα, intervalla *vel* spatia quibus a se invicem distant milites in agmine, dum iter faciunt, 12, 19, 7.

Πορευτὸς τόπος, locus per quem iter facere licet, 1, 42, 3. σχιδὸν ἀπάντων πλωτῶν καὶ πορευτῶν γεγονότων, 3, 59, 3. 4, 40, 2. 34, 5, 4 *et* 7. πορευτὸς καιρὸς, tempus quo iter facere licet, 1, 37, 10.

Πορθμεῖον, τὸ, navicula ad trajiciendum, 3, 42, 3. 3, 43, 3. 4, 6, 8. 4, 9, 9.

Πορθμὸς, ὁ, fretum, (*sigillatim*, fretum Siculum, *cf.* 5, 110, 2.) 1, 7, 1. 1, 20, 15. 1, 21, 4. 10, 1, 1. περαιοῦσθαι τὸν πορθμὸν, 1, 11, 9. ὧν διὰ τοῦ πορθμοῦ περαιωθέντων, scil. εἰς Σικελίαν, (*quod ex præcedentibus intelligendum.*) 1, 49, 3. πλεύσαντες διὰ πορθμοῦ, 1, 38, 7. *ni* διὰ τοῦ πορθμοῦ *scripsit Polybius. Articulus pariter desideratur* 5, 110, 2. συνορμισάντων τινὰς αὐτοῖς πλοίοντας ἀπὸ πορθμοῦ, *ubi* τοῦ *adjiciendum videtur.* πορθμὸς, *de* Herculeo freto et *de* Abydeno, 16, 29, 8. (*Conf.* πόρος.)

Πορίζειν; πορίσασθαι *et* περιποιεῖσθαι σκῆψιν, prætextum comminisci, invenire, proferre, 5, 2, 9. 8, 28, 1.

Πορισμὸς, ὁ τῶν ἐπιτηδείων, suppeditatio, expeditio commeatuum, 3, 112, 2.

Πόρος, ὁ; 1) trajectus, locus ubi mare vel flumen trajicitur, transversum mare, medium mare; transversus, medius fluvius; *vide* 1, 39, 6. *De fluvio habes exempla hæc:* ἡ περαιωμένη διὰ τοῦ πόρου, transvectio per transversum flumen, 3, 43, 3. πορευόντες τὴν κατασκευὴν τοῦ ζεύγματος εἰς τὸν πόρον, porrigentes pontis fabricam in medium flumen, in ipsum amnem qua erant trajecturi, 3, 46, 2. κατὰ μέσον τὸν πόρον, in medio trajectu, in medio flumine, 3, 46, 11. *De Mari;* διήρκεσαν τὸν πόρον, trajectum emensi, *ex Africa in Siciliam;* medium mare emensi, 1, 37, 1. (*quod* τὸ πελάγιον διάστημα *dicit* 10, 8, 2. *cui scilicet opponitur navigatio secundum oras.*) ποιούμενοι διὰ πόρου τὸν πλοῦν εἰς τὴν Ῥώμην, *Panormo Siciliæ* per medium mare (*recta et brevissima via, non oras legendo*) Romam navigarunt, 1, 39, 6. *Sic* 2, 9, 2. διὰ πόρου τὸν πλοῦν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν ἐποιοῦντο, recta via Corcyram navigarunt. ὁ ῥοῦς φέρεται διὰ πόρου, 4, 43, 10. cursus, impetus aquæ *in Bosp. Thracico prope Chalcedonem non ad oram usque impellitur, sed* per medium trajectum fertur, *vel, quod eodem redit,* secundum medium fretum pergit: *nam ubi trajectus fit per fretum, ibi* πόρος *peræque* trajectus *et* fretum *verti potest. Sic Darius ponte junxit* τὸν πόρον, trajectum *s.* fretum, 4, 43, 2. τοῦ πόρου πλάτος ἔχοντες, ubi latitudinem aliquam habet, trajectus *s.* fretum, 4, 43, 9. *Pari modo,* τὸν καθ' Ἡρακλείους στήλας πόρον, 3, 39, 4. *perinde est* fretum Herculeum, *an* trajectum ad columnas Herculis, *interpreteris; sed proprie est* trajectus

vel latitudo freti, via transversa per fretum, *ut ex* 16, 29, 8. *intelligitur. Eadem ratione ὁ Ἰόνιος πόρος non solum* fretum *illud dicitur, per quod ex Adriatico mari in Ionium navigatur, sed totum* mare Ionium, *quod ab Adriatico ad Siculum mare pertinet,* 2, 14, 4 *sq. quoniam per id mare ex Italia in Græciam trajicitur.*

2) adquisitio; *περὶ πόρου γίγνεσθαι χρημάτων,* 17, 17, 2.

Πόρρω; *comparat.* **πορρώτερον ἔτι,** 5, 34, 8.

Πόρφυρα, ὁ; *τὸν πόρφυρα ἀναίδετο,* 10, 26, 1.

Πορφύρεος; **πορφυρᾶς ἐσθῆτας,** 6, 53, 7.

Πορφυρίς, ἡ; *ἱματισμὸν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πορφυρίδος,* 11, 18, 1. **πορφυρὶς θαλαττία,** vestis e purpura marina, *i. e.* Tyria, 39, 1, 2.

Ποσός; **ἐπὶ ποσόν,** 1) aliquatenus, aliquantum, nonnihil; 1, 1, 2. 2, 35, 6. 3, 52, 1. 54, 3. 2) aliquamdiu, aliquantisper, 2, 34, 15. 2, 40, 2. 3, 40, 13. 3, 52, 7. 10, 3, 5. *ubi codd. nonnulli mendose* ἐπ' ἴσον. *Vicissim* 2, 3, 7. ἐπ' ἴσον *in* ἐπὶ ποσὸν *mutandum videri poterat; attamen locum suum tueri vulgata potest.*

κατὰ ποσόν, aliquatenus, aliquantum, 3, 36, 5. 5, 63, 13. 26, 3, 9. *κατὰ ποσὸν ἀποτεμόμενος τῆς πόλεως,* ex parte quadam tenuit urbem, partem aliquam tenuit urbis, 2, 53, 6. **οὐδὲ κατὰ ποσὸν,** (*i. q.* **οὐδὲ μικρὸν,**) ne ulla quidem ex parte, ne ullo quidem modo, 2, 61, 2.

Ποσότης, ἡ, quantitas, modus tenendus in rebus; *ἐν παντὶ δυσπαράγραφός ἐστιν ἡ ποσότης,* 16, 12, 10.

Πόσος, quotus, 6, 35, 11.

Ποσταῖος; **ποσταῖαι πλαῖαι,** 3, 66, 5. 5, 45, 4.

Ποσταλὸς ἄβαξ; *vide* **ἄβαξ.** ποσταλὸν *an in* τέταρτον *mutandum,* 8, 28, 5?

Ποτε, *particulam encliticam, tenui a Casaub. editam* 4, 44, 4. *ubi tamen debebat fortasse e vetustis codicibus* τότε *restitui;* ἢν Ἀθηναῖοι τότε ναυαρχῶσι, *si* τότε *teneamus, referetur hoc adverbium ad ipsum illud tempus quo decimas a Græcis exigere Athenienses cœperunt.* Athenienses primum decimas exigere a navigantibus per Bosp. conati sunt de sententia Ale. cum per id tempus præsidio tenerent Chrysop. *qui usus satis familiaris est Græcis scriptoribus.*

Ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, 10, 22, 4. *et alibi. Sed mira locutio* 16, 29, 11. ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ συνεχῶς, *quæ, si sana, sic erit capienda,* aliquando quidem, semel quidem olim, sed alias continue, sed alias constanter. ὁτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, 6, 20, 8. ποτὲ μὲν, τότε δὲ *ex plerorumque vett. codicum præscripto edidimus* 4, 38, 6. *ubi fortasse commodius tenebatur* ποτὲ δὲ, *quod habet Casaub. ex recentissimis Parisinis, consentiente Aug. Pro* τότε μὲν, 3, 17, 8. *ubi sequitur* ὅτε δ' ὅτε, *scribendum* ποτὲ μὲν, *vel potius tenendum* τοτὲ μὲν, *quod habet Bav. eadem vi ac* ποτέ. *Sic* 11, 5, 5. *codices omnes habent* τότε μὲν, ποτὲ δὲ, *ubi nil necesse erat* ποτὲ μὲν *corrigere, sed satis erat mutato accentu* τοτὲ *scribere.*

ποτὲ δὲ *absque præcedente* ποτὲ μὲν *aut alia simili particula habes* 6, 15, 8. *ubi ne desideratur quidem tale quidquam. At* 1, 14, 7. *ubi in vett. codd. desideratur* ποτὲ μὲν, *recte id a Casaub. adjectum videtur ex recentissimis Parisinis codd. Alibi* ποτὲ δὲ *ante se habet* κατὰ τὸ πλεῖον, 10, 16, 4. *ubi tamen non* ποτὲ δὲ *dant libri, sed* τότε δὲ, *quod nescio an in* ποτὲ δὲ *fuerit mutandum.*

Πότιμος; **τὸ πότιμον τῶν ὑδάτων,** 5, 62, 4. **πότιμος πρόσω,** 34, 9, 5.

Πότος, ὁ, compotatio, 5, 15, 2. 8,

8, 6. 8, 29, 1 *et* 4. *ubi corrupte τέσσαρα habent codd.*

Ποῦ *μετασχήσεται*, 6, 9, 11.

Που, *enclit.* τῷδί *που*, tali quadam ratione, 3, 108, 3.

Ποῦς; *ἐκ ποδὸς ἕπεσθαι*, e vestigio sequi, 3, 68, 2. 5, 74, 1. 18, 7, 2. *τὰς ἐκ ποδὸς ἐμελλούσας τοῖς φεύγουσι*, 14, 8, 13. *ἔσον ἐκ ποδὸς* (*sicut ἔσον ἤδη*) protinus, statim, 2, 68, 9. *Pro ἐν ποσὶν, ἐμπροσθὲν amat Polybius, quod vide.*

ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν, ὑποχωρεῖν, τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι, servatis ordinibus recedere e pugna, (*cui opponitur terga dare, fugam capessere,*) 2, 30, 4. 2, 68, 4. 8, 16, 5. 18, 28, 4.

κατὰ πόδας, e vestigio, protinus, 2, 49, 4. *τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ*, proximo die, postridie, 1, 12, 1. 1, 33, 3. 1, 46, 6. 3, 113, 1. *τὰς κατὰ πόδας ἡμέρας*, proximis diebus, 14, 8, 4. *τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ τῆς ἐκλογείας*, 3, 45, 5. *τῷ κατὰ πόδας ἐνιαυτῷ* insequenti statim anno, 2, 20, 4.

παρὰ πόδας, e vestigio, mox, statim, paulo post, brevi, 1, 7, 5. 1, 35, 3. 2, 60, 6. 5, 26, 13. *ubi idem est ac παραυτίκα ibid. παρὰ πόδας αἰνοῖς ἐστιν ἡ πρότερον ἄγνοια*, adhuc in proximo, ante pedes illis est, *i. e.* adhuc præsens eorum animo est, recenti memoria hæret superior error, *vel* vestigia ejus adhuc ante pedes sunt eorum, 6, 9, 2.

τὴν ὑπὸ πόδα στάσιν ἰλαμβανον, 8, 68, 9.

Πρᾶγμα; *τὰ πράγματα*, res gerendæ *vel* gestæ; *frequenter: sic ἴσχοντα τῶν ἐξῆς πραγμάτων*, 1, 52, 4. *&c. Idque nomen intelligitur in hujusmodi dictionibus, τὰ κατὰ Λιβύην, τὰ τοῦ πολέμου &c. Porro* res, *i. e.* status, fortuna, conditio rerum quibus aliquis utitur; 2, 20, 8. *Sic τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐπιτιμᾶτε ἐλογχιεῦσι*, quorum res penitus fractæ et prostratæ erant, 1, 10, 1. *&c.* res publica, status rei publicæ; *ὑπὲρ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς τῶν πολλῶν σωτηρίας ποιεῖν ὅ τι δέοι*, 40, 4, 8. *Sic* 40, 3, 8. *pro ὑπὲρ πραγμάτων διαφερόντως, haud dubie ὑπὲρ legendum*, dissentientes de republica &c. *τὰ ὅλα πράγματα*, summa rerum; *sed τοῖς ὅλοις πράγμασι*, tota re, omnino, penitus; *vide in ὅλος. εἰς πραγμάτων λόγον*, quod ad rempublicam et ejus statum, *aut* quod ad res gerendas spectat, *aut omnino* quod quidem ad rem faciat, *i. e.* notabile aliquid et magni momenti; *vide in λόγος*, ratio.

Sunt etiam πράγματα, res fidei alicujus commissæ, *aut* quas quis sub potestate habet, potestas, imperium; *πρός ἰσχύσαντο τοῖς πράγμασι*, 1, 8, 4. *εἰς ἣν καὶ ἀλογίστως κίνδυνεῖται τοῖς πραγμ.* 1, 52, 2. *πραγμάτων ἱκανῶν κύριος*, satis potens, magnam potentiam nactus, 4, 51, 3. *πλείστων τόπων καὶ πραγμάτων κύριος*, 1, 2, 5. *ἀφορμαὶ πρὸς πραγμάτων κατάστασιν*, ad parandum imperium, 4, 77, 2.

Corrupte πράγμασι dant omnes, 2, 57, 7. *pro χρείμασι; et pro χρήμασι*, 9, 40, 3. *et πράγματα pro τάγματα codd. nonnulli*, 3, 85, 3. *Vicissim* 15, 26, 4. *pro χρήματα, quod dabant libri omnes, πράγματα fuit corrigendum.*

Πραγματεία, ἡ, opus, tractatio, historiæ descriptio, historia; *quo vocabulo sæpius utitur Polybius de suo opere loquens*, 1, 1, 4. 1, 3, 1 *et* 5. 1, 4, 1. 3, 1, 1 *et* 3. 3, 32, 1. 3, 59, 6. *pariter de aliorum historiis*, 2, 56, 3. 5, 33, 8. 8, 11, 1.

Πραγματεύεσθαι *συγγράμματα*, historias scribere, 12, 27, 7. *et unde πραγματευτὴς, eadem notione*, 5, 33, 5. *τοὺς πολέμους καὶ τὰς πράξεις*, 1, 4, 3. *περὶ τούτων*, 9, 2, 2. *Fr.*

gr. 16. πρὸ τῆς ὑπογραφίας, 34, 5, 1.

Πραγματικὸς, *de homine; generatim*, qui in rebus agendis, in rebus gerendis versatur, qui rempublicam tractat, 7, 12, 2. 3, 5, 7 *sq.* 3, 118, 12. 12, 27, 10. 12, 28, 3. *i. q.* πολιτικὸς, 9, 1, 4. *et* solers et prudens in rebus administrandis, usu rerum peritus; *ut in illo, οἱ βασιλέως πραγματικοῦ φρένας ἴχνος*, 7, 11, 2. *Huc pertinent οἱ πραγματικοὶ, qui distinguuntur a τοῖς στρατιωτικοῖς*, 14, 1, 13. *quos Livius interpretatur* spectatæ prudentiæ et virtutis viros, *possisque simul intelligere*, qui in magistratibus militaribus versabantur; *sed verissime fuerint quos vernacula dicere consuevimus* des hommes d'affaires. *αἵτινες καὶ πραγματικὰ πλήθη*, 1, 35, 5. *sunt legiones Romanæ*; ad res gerendas inprimis idoneæ, belli usu peritæ, fortissimæ. *Conf.* πρακτικός.

De rebus, varie usurpatur. 1) quod pertinet ad res gestas vel gerendas; τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, vir perfectus quod ad res gerendas spectat, 4, 8, 1. *Neque solum, ut h. l. de animi dotibus; sed et de corporis robore et habilitate*, πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τὴν διατείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον ὑπῆρχος, 26, 5, 6. *Sed ὁ πραγματικὸς τρόπος scil.* τῆς ἱστορίας, 9, 2, 4. *est ὁ περὶ τὰς πράξεις τῶν ἰδιωτῶν καὶ πόλεων καὶ δυναστῶν, ut ait* 9, 1, 4 *et* 6. *Idemque ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος*, 1, 2, 8. *Nempe ἡ πραγματικὴ ἱστορία, est* quæ versatur in exponendis rebus inter homines et ab hominibus gestis, *distinguiturque a fabulosis narrationibus quæ de deorum et heroum generationibus factisque circumferuntur, &c. Vide Adn. ad* 1, 2, 8. *et conf. loca ibi citata; adde Ind. Histor. in* Historia. *ἡ πραγματικὴ ὑπόθεσις*, 1, 57, 4. *est* argumentum ad rerum gestarum historiam pertinens, *a quo distinguuntur argumenta ad Naturæ artiumque historiam spectantia, ibid. vs.* 2 *sq.* πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐκβάλλειν, de rebus ad rempubl. pertinentibus disserere, pronunciare, 32, 6, 7. *a quibus sermonibus distinguuntur disputationes a philosopho aut grammatico de sua arte institutæ, ibid. vs.* 6. πραγματικὴ δύναμις, ingenium ad res gerendas idoneum, 39, 1, 1. *cf. mox num.* 3. *Adde num.* 4. *extr.*

2) efficax, validus; αἰφνίδιος καὶ πραγματικὴ ὑπόθεσις, 5, 5, 4. πραστικωτάτην περιέχοντα χρείαν, 10, 29, 5. ἄκρα εὐφυὴς καὶ πραγματικὴ, valida arx, 4, 70, 10. *Confer* πρακτικός.

3) solers, peritus, prudens; πραγματικὸν καὶ φρόνιμον ἔργον, solers et prudens factum, 3, 116, 7. λόγοι ἀνδρώδεις καὶ πραγματικοὶ, oratio fortis et prudens, 36, 3, 1. πραγματικὴ οἰκονομία, solers, prudens rerum administratio, 1, 8, 3. πολίτευμα πραγματικὸν, res publica solerti et prudenti consilio administrata, 30, 5, 6. *Huc referri potest* πραγματικὴ δύναμις, 39, 1, 1. *conf. supra num.* 1. *extr.*

4) πραγματικόν τι, aliquid quod ad rem facit, quod ad rei (*præsertim* publicæ) commoda pertinet, quod alicujus momenti est intuitu rei publicæ; συνεπελογήσατο δὲ καὶ ἕτερόν τι πραγματικὸν τούτῳ τῷ διαβουλίῳ, 30, 17, 11. (*quod aliis dicit* εἰς πραγμάτων λόγον; *cf.* λόγος, ratio.) *Huc forte referri potest illud, ὅστις μὴ ὑποπτεύσει τι περὶ αὐτοῦ πραγματικὸν*, ut nihil notabile, memorabile, quod ad rem et curam Romanorum pertineret, in eo suspicaretur, 31, 5, 2. *nisi cum Casaubono malueris de* novarum

rerum molitione *intelligere, ex illo usu vocabuli de quo supra num.* 1. *dictum est. conf.* πραγματοποιῆν.

Πραγματικῶς, dextre, solerter, perite, prudenter; *nempe* apte ad rem, *et* ita ut exspectari poterat ab homine qui rerum usum habet; πραγματικῶς καὶ φρονίμως προϐάλλεσθαι τὸ μέλλον, 2, 44, 5. ἀληθινῶς καὶ πραγματικῶς ὑποδικνύναι, vere et prudenter, 2, 50, 1. ἐμφρόνως ἐλογίζετο ταῦτα καὶ πραγμ. 3, 80, 5. πραγμ. διανοήθησαν, 4, 50, 10. πραγματικῶς ἅπαντα χειρίζειν, 3, 43, 9. πραγμ. καὶ νουνεχῶς, 2, 13, 1. 3, 14, 5. πραγμ. συντιλεῖν τὸ προκείμενον, 1, 9, 6. πραγμ. ἐχρῶντο ταῖς ἐπιϐολαῖς, 3, 48, 10. (*cui opponitur* ἀλόγιστος, 3, 48, 1. *et* 3, 47, 7.) Apte ad suas utilitates *interpretatus Ernestus* 31, 18, 6. *ubi tamen commode locum suum tuetur usitata notio*, solerter, prudenter, *aut, si mavis*, callide, *quæ haud dubie ibid. vs. seq. obtinet; sic et bene Casaub. vs.* 6. dato consilio *vertit.*— " πραγματικῶς ἔχειν *dicitur*, in quo strenue et acriter agitur." *Ern.*— *scilicet* 23, 7, 5. *ex Ursini emendatione* (*quæ quidem an satis certa sit, dubitare etiamnum licet*) *legitur* ἐχούσης δὲ τῆς συνήθου πραγματικῆς, *quæ verba Casaub. his Latinis expressit*, quum in concilio de rebus agi serio cœpisset; *quæ ego, quoniam de Græcorum verborum integritate dubitaveram, intacta reliqui.*

Πραγματοποιῆν, miscere se rebus agendis, rebus alienis se immiscere, 29, 8, 10. res novas moliri, 38, 5, 8.

Πρακτικὸς, *idem fere quod* πραγματικὸς; solers, peritus, prudens; ἀγχίνους καὶ πρακτικὸς, intelligens et prudens, 11, 25, 8. (*ubi minus recte Casaub. de* gravitate *intellexit, cujus separatim paulo ante facta fuit mentio,* διαφερόντως ἐπιμελὴς ἄν.) πρακτικώτατος καὶ νουνεχέστατος περὶ τὴν πολιτείαν, peritissimus et prudentissimus, 7, 10, 5. οἱ πρακτικοὶ ἄνδρες, 3, 59, 4 *sunt* viri in rebus agendis versati, usum rerum habentes, *cum bellicarum, tum civilium, quod ibidem diserte adjicitur.*

Tum πρακτικὸς, *sive de hominibus usurpatum, sive de rebus, est* vim habens, efficax, validus; πρακτικώτατος ἐν συμϐουλίαις, qui plurimum poterat in deliberationibus, *scil. quod eo sermone uteretur, quem plerique intelligebant*, 1, 80, 5. τὸ πρακτικώτατον καὶ φοϐερώτατον, quod maximam vim habebat, in quo plurimum erat roboris *in exercitu Pœnorum, equitatus erat et elephanti*, 1, 30, 9. 3, 116, 7. *Sed* 2, 28, 8. ὑπολαϐόντες οὕτως ἴσεσθαι πρακτικώτατοι, sic fore expeditiores, agiliores, ad rem gerendam habiliores. *Pariterque* 10, 23, 2. *habes* τὸ κοῦφον καὶ πρακτικώτατον τῆς δυνάμεως, levis armatura, et expeditissima, agillima pars copiarum; (strenuissima, *minus recte Casaub. vertit;*) *a qua distinguitur* ἡ φάλαγξ καὶ τὸ βαρὺ τῶν ὅπλων.

De rebus, hæc notavimus exempla: πρακτικὸν κέντρον, validus, efficax mucro *gladii Romani*, 2, 33, 6. *Fr. hist.* 14. πληγὴ ἰσχυρὸς καὶ πρακτική, 6, 25, 9. *cf.* 1, 48, 8. ἡ νομὴ τοῦ πυρὸς ἐπιτηδεία καὶ πρακτική, 1, 48, 5. πρὸς τὸ πρακτικὸν τῆς ἐπινοίας οὐδὲν ἀντιπρᾶξαι ἐδυνήθη, efficaciam inventi, vim habiturum hoc inventum, negare non poterat, 9, 24, 7.

Πρακτικῶς διακεῖσθαι πρός τι, agilem, expeditum esse ad aliquid faciendum, 6, 25, 4. τολμηρότερον καὶ πρακτικώτερον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν χρώμενος ταῖς ἐπιϐολαῖς, majori audacia et solertia, prudentia, peritia, 5, 18, 7.

Προδοσίαν πόλιν, fraudem et proditionem moliri adversus urbem, 3, 69, 1. 8, 11, 3. 9, 17, 1. *Fr. gr.* 62. *Sic* προδοσίους κατέχει τὴν πόλιν, per fraudem, proditione potitus est urbe, 1, 18, 9. *ubi verbum non absolute ponitur, ut accepit Ernestus, sed constructio sic intelligenda,* προδοσίους τὴν πόλιν κατέσχεν αὐτὴν; *eodem modo* καταλαμβάνω προδοσίους τὴν Ἔφεσον, 1, 5*b*, 6. *Adde* 22, 23, 1. *Simul proditione, simul per vim capta est Mantinea;* Μαντινῆς ἑάλωσαν κατὰ κράτος, Ἀράτου προδοσίαν αὐτῶν τὴν πόλιν, 2, 57, 2. *Etiam* populum προδοσίαν dicitur *is qui urbes ejus populi proditione capit;* Κλειτορίους προδοσίαν αὐτούς, *scil.* τοὺς Αἰτωλούς, *&c.* 2, 46, 2 *sq. Conf.* πρόδοτον, *et* πρᾶξις.

Πράξιμος; πράξιμον ἔστω χρῆσαι, exigitor pecunia, exigendi eam jus esto, 22, 26, 17.

Πρᾶξις, ἡ; 1) res gesta, *factum, tam in bonam, quam in malam partem;* ἐν αὐτῷ τῷ τῆς πράξεως καιρῷ διαφθέρει, in ipso facti articulo, 3, 19, 11. (*Factum autem illud cum* dolo et proditione *erat conjunctum, quare simul cogitari potest de usu vocab. illo, de quo mox num.* 3.) μετὰ δὲ ταύτην τὴν πρᾶξιν, hac re gesta, 1, 24, 5. 5, 76, 8. ἡ τῶν προγόνων πρᾶξις, majorum *præclare* factum, 2, 22, 3. πάντας πράξεως ἐστί τις αὔξησις, ἀκμή, φθίσις, 6, 51, 4. ἐθαύμαζε τὴν ὅλην ἐπιβολὴν καὶ τὴν πρᾶξιν τοῦ στρατηγοῦ, mirabatur totum inceptum imperatoris et incepti effectionem, *vel, ut Casaub. vertit,* conatum et effectum, 3, 61, 4. *ai* πράξεις, res gestæ; ἀναγράφων τὰς πράξεις, 1, 1, 1. 1, 13, 1. *&c.* ἐπαναλθόντες ἐπὶ τὰς πράξεις, redire ad rerum gestarum narrationem, 1, 15, 13.

2) solertia dexteritas, peritia, prudentia, in rebus gerendis. (*conf.* πραγματικὸς, πραγματικῶς, πραγματικὴς *et* πραγματικῆς.) Industriam et strenuitatem πρᾶξιν *cum Valesio interpretatur Ernestus* 32, 23, 4 *et* 6. *sed ibi quidem vs.* 4. *a* τῇ πράξει *diserte et signate distinguitur* ἡ φιλοπονία *quæ est* industria; *quare* ἡ πρᾶξις *commodissime* dexteritas, solertia, prudentia in rebus gerendis *utrobique intelligetur, quæ notio pariter cum cognatorum vocabulorum usu convenit. Sic* πρᾶξιν ἔχων καὶ σύνεσιν, 2, 47, 5. *bene idem Ernestus,* rebus gerendis idoneum esse et prudentia valere, *reddidit.* πρᾶξις καὶ τόλμα ἐν τοῖς πολεμικοῖς *vel* πολεμικὴ, 4, 77, 1 *et* 3. *Casaubonus minus recte,* navitas et audacia; *quum vertere debuisset,* solertia in rebus gerendis, *sive* prudentia, et fortitudo.

3) dolus, fraudulenta machinatio, proditionis consilium, proditio; (*conf.* προδοσίαν *et* πρόδοτον) ἐπιχείρησιν τὴν πόλιν προδοῦναι· τῆς δὲ πράξεως ταύτης ἀποτυχόντες, 2, 7, 8 *sq.* ἐπιβουλὴ καὶ πρᾶξις ἐπὶ τὴν πόλιν, 2, 9, 2. ἡ εἰς τὸν Ἀχαιὸν ἐπιθεῖσα πρᾶξις, 4, 8, 4. πρᾶξις, πρᾶξιν συνίστασθαι κατά τινος, 4, 8, 3. 4, 71, 6. 10, 25, 2. ἐπί τινα, 5, 96, 4. προσπεσούσης αὐτῷ πράξεως περὶ τῆς πόλεως, oblata ei spe per proditionem potiendæ urbis, 1, 21, 5. πρᾶξιν ἔχων ἐκ τῆς πόλεως, pactum de proditione habens *cum nonnullis* ex urbe, 9, 18, 5. *Eodem modo intelligendæ illæ* πράξεις, *quas habuerat Philippus* ἐν τοῖς περὶ Φοινίδα τόποις, 5, 24, 12. *vel ai* προφανῆσαι (αὐτῷ) ἐν τῇ Φοινίδι, 5, 26, 1.

πράξεως *perperam habent libri omnes, pro* παροψίδος, 11, 1, 3. *Et* πράξις *nonnulli, pro* ταῖξις, 3, 84, 7.

Πρᾶος, *vel* πρᾷος, comis, mitis; βούλόμενος αὐτὸν πρᾷόν τινα καὶ

δημοτικὸν ὑπογράφων, 10, 26, 1. ἄπαρος ἀνὴρ καὶ πρᾷος τῇ φύσει, 3, 98, 5. μίτριος καὶ πρᾷος, 21, 13, 6. πραότερος καὶ εὐλαβέστερος, mitior cautiorque, 3, 52, 6. πάντων ἡμερώτατος καὶ πραότατος, 9, 23, 2. *Conf.* πρᾳῦς *et* πρᾶος.

Πραότης, ἡ, καὶ φιλανθρωπία τῆς συγκλήτου, lenitas, 28, 3, 8.

Πρασίμοχθοί τινες καὶ οὔπνοι ἥσυχοι δορί. *Quemadmodum verbum* πρᾶθι *non solum* accendo, *sed et* spiro *exponitur sic h. l.* πρασίμοχθος *vel* πρησίμ. *esse poterit* belli ærumnas accendens vel belli ærumnas laboresque spirans. 5, 106, 4.

Πράττειν *vel* πράττειν; (*prior forma, per* ει, *rarior in libris nostris*, 5, 75, 9. 5, 29, 4.) 1) agere; *absolute positum*, hoc agere, intentam esse rei agendæ, 5, 75, 9. *et i. q.* πράττειν τι, agere aliquid, rem gerere; πάλαι ζητῶν ἀφορμὴν τοῦ πράττειν, 3, 69, 8. *nisi plane adjiciendum* τι, *quod adjectum habes* 3, 60, 18. 3, 70, 10. 15, 29, 7. οὐδὲν πράττειν δυνάμενος, cum nihil efficere, perficere posset, 32, 25, 10. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἤδη πραττόντων τῶν Καρχηδ. quum jam res gererent in Hispania, res Hispaniæ ad suam curam referrent, 3, 30, 2. τὰ τῆς Σικελίας ἔπραττε διὰ τοὺς &c. Siciliam administravit per, 9, 22, 4. οὐ τὰ πρὸς διαλύσεις πράττων, ἀλλὰ πρὸς τὸν πόλεμον, 5, 29, 4. μὴ συστῆναι τὸν πόλεμον, πραττομένου δὲ τοῦ πολέμου, &c. *sin* susciperetur, gereretur bellum, 27, 13, 12. τὰ σφίσι πεπραγμένα, quæ illi fecerant, patraverant, 5, 10, 8. *sed* οὐδὲν ἐδύναντο δυνάτερον ἐκεῖ τῶν αὐτοῖς ἤδη πεπραγμένων, *i. q.* ἃ ἤδη ἔπραξαν, quæ jam passi erant, 2, 20, 8. *ex Reiskii interpretatione, cum qua consentit Casauboni versio*, quæ jam acciderant; *nisi* αὐτοῖς *ad Gallos referre malueris, quam in partem nos ista verba in versione exposuimus.* Φιλίππῳ μηδὲν ὑπεναντίον πράττειν, Philippi commodis nihil contrarium facere, 4, 16, 5. *ubi quum in edit.* 1. *desiderarentur verba* μηδὲν ὑπεναντίον, *recta ea abesse suspicatus erat Reiskius,* πράττειν τινὶ *intelligens* studere alicui: *sed duo verba, operarum errore in ed.* 1. *omissa, codices ad unum omnes agnoscunt.*

2) πράττειν, *et* πράττεσθαι, i. q. ἀπαιτεῖν, exigere *pecuniam ab aliquo;* μὴ πράττειν τοὺς ὀφείλοντας, non exigere debita, 38, 3, 10. ἑκατὸν τάλαντα ἐπιτίμιον αὐτοὺς πραξάμενος τῆς ἀγωγῆς, 6, 54, 11. τὰ πραττόμενα, quæ exiguntur, tributa pendenda, 1, 72, 2.

3) πράττειν τινὶ τὴν πόλιν, prodere alicui urbem, 4, 16, 11. 4, 17, 12. 13, 4, 6. (*conf.* πρᾶξις, *et* πραξικοπῶ.) *Ad eumdem usum referenda videtur illa dictio,* ὡς πραττόντων τινῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῖς Καρχηδονίοις ὑπὲρ τῆς τούτων σωτηρίας, 1, 79, 10. *ut sit* πράττειν τινι ὑπέρ τινος, agere cum aliquo de aliqua re, *et præsertim* clam, in fraudem aliorum agere cum quo; *quam in partem alibi laluit* τινι pariter usurpat noster.

Corrupte πράττειν *dabant libri pro* παρατάττειν, 11, 1, 2. *et* πραττομένων *pro* τεττομένων, 27, 6, 6. *Eodem modo* 2, 60, 8. διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κογχυλαῖς πεπραγμένων *corruptum est, et in* τεττιγμένων *mutandum.*

Πραῦναι τινὰ, mitigare iram alicujus, molliter tractare ne ad vim prorumpat, 1, 67, 5. 2, 13, 6. τὸ τῆς ψυχῆς ἀπείραμον ἐξημεροῦν καὶ πραΰνειν, 4, 21, 4.

Πρᾳΰς; μετρίους καὶ πρᾳεῖς καὶ φιλανθρώπους, 18, 20, 7. πραΰτερος τοῦ καθήκοντος, justo lenior, qui nervis et ardore caret, remissiori ingenio, 32, 10, 4. *quod cap.* 9, 5. *exprimitur per* ἀνίγκλιτος καὶ ταπεῖς.

Πρᾴως, *vel* πράως, leniter, molliter;

πρᾴως καὶ μεγαλοψύχως ἐχρήσατο τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. 15, 17, 4. et τοῖς εὐτυχήμασι, 21, 13, 7. πρᾴως καὶ φιλανθρώπως τῷ πλήθει χρώμενος, 1, 72, 3. πρᾴως φέρειν τὰς διαφοράς, leniter ferre, 4, 8, 2. πρᾴως ῥεῖν ποταμούς, 4, 41, 6. *Comparativus* πρᾳότερον *pro vulgato* πρότερον *non sine insigni veri specie reponendus visus est Gronovio*, 21, 2, 10. *Exemplis, quæ ille protulit, ubi* πρᾳότης *et* φιλανθρωπία *junguntur, addi poterat* 1, 72, 3.

Πρέμνον, τό, stirps, caudex, 18, 1, 6.

Πρέπειν; κατὰ τὸ πρέπον τῇ γραφῇ, prout *vel* quoad consentaneum est huic scriptioni, 2, 40, 3. παραπαλλῆν τὰ πρέποντα τῷ καιρῷ *vel* τοῖς καιροῖς, 1, 60, 5. 3, 62, 1. 3, 108, 2. 4, 80, 15. *et sæpe alibi*. *Quod* 8, 10, 7. *vulgo legitur*, τὸν ἀκόλουθον δὲ τοῖς προγεγραμμένοις (*nam sic pro* προειρημ. *reponendum*,) ἀεὶ καὶ τὸν παρέποντα τοῖς ἐκάστων προαιρέσεσι λόγον ἰφαρμόζων, *pro insolito et mendoso* παρέποντα *haud dubie* πρέποντα *corrigendum; conf.* παρέπεσθαι.

Πρέπιον, *mendosa vox, e nescio quo nomine sive proprio sive adpellativo corrupta;* ὡς ἐπὶ πρεπίου, 9, 17, 1.

Πρεσβεύειν; 1) legatum esse, legatum mitti; ἀπὸ τῶν πλείστων μερῶν τῆς Ἑλλάδος πρεσβευόντων ἐπὶ τὰς διαλύσεις, quum e plerisque Græciæ partibus legati adessent, 2, 39, 4. πολλοὺς μὲν καὶ ἑτέρους παρέλαβε, καὶ τοὺς παρὰ τῶν Λίτωλῶν δὲ πρεσβεύοντας ἐπὶ τὰς διαλύσεις, 18, 37, 4. πρεσβεύειν παρὰ τοῦ Πτολεμαίου, 31, 20, 8. πρεσβεύειν τῷ στρατηγῷ, legatum militarem esse apud consulem *in bellum proficiscentem*, 35, 4, 14. *coll. vs.* 5 *et* 9. 2) legatos mittere; Ἀντιόχου πρεσβεύσαντος πρὸς Βοιωτούς, 20, 2, 1. *nisi e compilatoris penu est id verbum, quo alibi in activa forma non utuntur Græci scriptores ista notione, sed in medio,* πρεσβεύεσθαι, *ut* 2, 9, 8. *pro quo tamen compositum* διαπρεσβεύεσθαι *amat Polybius. Breviores eclogas, et exordia etiam longiorum, compilatoris stylo plerumque consuta esse observavimus.*

Πρεσβευτής, ὁ, *de* legato consulari in exercitu, 35, 4, 5 *et* 9. 6, 35, 4.

Πρεσβευτικοὶ ἀγῶνες, disceptationes, orationes legatorum, 9, 32, 4.

Πρέσβις, ὁ, (*i. q.* πρεσβευτής) legatus, 1, 70, 8. 2, 8, 12. 22, 20, 2. &c.

Πρεσβύτης, ὁ;—"major natu; Πτολεμαίου τοῦ πρεσβύτου, majoris inter duos pueros, *Ecl. Leg.* 84. *conf. Exc. Peir. p.* 26. *ubi pariter de fratre majore. Ac ne quis putet, per compendium scripturæ esse pro* πρεσβυτέρου, *etiam* πρέσβυς *sic dicitur Homer. Hymn. in Merc. vs.* 430. *et* πρέσβα *apud Callim. &c.*" *Ern.—Loco ab Ernesto citato, Leg. LXXXIV.* (*i. e. ex nostra edit. lib.* 28, 19, 4.) *adjici poterat alter ei geminus,* 31, 20, 8. *ubi, quod* πρεσβυτέρου βασιλέως Πτολεμαίου *vulgo legitur, ex Ursini ingenio est, restituendumque* πρεσβύτου. *Quod vero idem Ernestus ait, in Excerptis Peirescianis p.* 26. (*id est,* 9, 22, 2. *nostræ edit.*) *pariter* πρεσβύτης *de fratre majori dici, id vero quo pacto vel intellexerit vel probare vir doctus potuerit, equidem non perspicio. Quod si aliunde constaret, Asdrubalem atque Magonem ætate majores fuisse fratres Hannibalis, possemus utcumque suspicari, Polybii verba l. c. sic esse capienda, ut* Hasdrubalem πρεσβύτερον τῶν ἀδελφῶν, fratrem natu majorem Hannibalis *dicat,* Magonem *vero* πρεσβύτην, natu maximum. *Sed nec sententia hæc satis commode fuerit verbis illis expressa; nec per se probabile est, duos istos*

fratres, qui constanter sub imperio fuerunt Hannibalis, natu majores eo fuisse; et Magonem certe ut admodum juvenem diserte designat Polybius noster 3, 71, 5 *sq. Quare nullam equidem adhucdum aliam video rationem expediendæ loci illius, de quo quærimus, difficultatis, nisi eam quam in Adn. ad eumdem loc.* 9, 22, 2. *proposui.*

Comparat. πρεσβύτερος, 9, 22, 2. 10, 4, 1.

Πρόγνωσις, εἰ, principes in legione Romana, 6, 21, 7. 6, 29, 6. 14, 8, 5. 15, 9, 7.

Πρὶν, *cum artic.* (*ut* τοῦ, τὸ πρότερον, *et simil.*) τὸ πρὶν, olim, antea, 4, 81, 13.

Πρίστις, ἡ, *navigii minoris genus; numerantur simul cum lembis,* λέμβοι σὺν ταῖς πρίστεσι, 16, 2, 9. *Philippus ad colloquium T. Quinctii venit,* πίντε λέμβους ἔχων καὶ μίαν πρίστιν, ἐφ' ἧς αὐτὸς ἐπέπλει, 17, 1, 1.

Πρίων, ὁ, serra, *a cujus similitudine nomen traxit locus in Africa, in ditione Pœnorum,* 1, 85, 7. *et ad Sardes urbem,* 7, 15, 6.

Πρὸ, *præpos. de tempore;* τὸν πρὸ τοῦ χρόνον, antea, 1, 72, 5. 2, 8, 3. *&c. Sic* 1, 66, 7. *legendum videtur pro vulgato* τὸν πρῶτον χρόνον. ἐν τοῖς πρὸ τούτων ἐδηλώσαμεν, in superioribus docuimus, 3, 48, 6. *ubi minus recte vulgo* πρὸ τούτου. ἔτι τῶν πρὸ τοῦ δυσχερέστερον τὸ &c. adhuc etiam difficilius est hoc, quam ea quæ jam dicta sunt, 3, 58, 9. (*eodem modo* πρόσθεν *usurpatum vide* 1, 67, 9. *et* 2, 49, 2.)

2) πρὸ τοῦ, *de loco;* εἰ δυνηθείη, διαπεράσας τὰς πρὸ τοῦ δυσχερείας, εἰς τοὺς προειρημένους ἀφικέσθαι τόπους, superatis, quæ ante ea loca sunt, difficultatibus, 3, 34, 5. *Absol.* διὰ τῶν πρὸ βραχέων, 1, 47, 1. *ex codicum scriptura, quæ teneri fortasse potuerat, intelligendo* πρὸ τοῦ λιμένος.

3) ὅταν ἁμίλλη τις πρὸ πάντων ἐν τοῖς δίαυλοις, 6, 6, 8. *Casaub.* pro omnibus propugnat; *possis et percommode intelligere,* ante omnes pugnat.

Προαγγέλλειν τὸν πόλεμον, denunciare bellum, 3, 20, 8.

Προάγειν, 1) educere copias, proficisci, progredi cum exercitu, 2, 65, 1. 3, 17, 1. 3, 35, 1. 4, 19, 4 *et* 6. *&c.* προῆγε τούτοις ἀποσκευῶν, 3, 47, 1. 2) proficisci, egredi, prodire, progredi, *etiam ubi non agitur de exercitu;* ἐκ τοῦ βουλευτηρίου προῆγον ἐπὶ θάλατταν, 14, 10, 1. 31, 22, 7. 31, 23, 1. *&c.* προῆγον ἐπὶ τὸν ναυπήγιον, adierunt juvenem, 32, 13, 9. *ubi nil opus est, ut de* προσῆγον *cogitemus cum Ernesto, licet mox* (*vs.* 12.) *sequatur* προσπορεύεσθαι, *nam utrumque probum, et eodem jure poteras* προπορεύεσθαι *legendum suspicari.* τῆς ἡμέρας ἤδη προαγούσης ἐπὶ πολὺ, jam multum progressa die, 17, 8, 1. *ubi* προαγαγούσης *suspicari licet.* 3) producere, *vario modo; notione maxime propria;* προαγαγόντες αὐτοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν, in forum eos produxerunt *flagris cædendos,* 1, 7, 12. *sic pro* προσάγων εἰς μέσον τὸ στάδιον, 18, 29, 8. *fortasse* προάγων *legendum, quod tamen non necessarium. Tropice;* provehere ad honores, 12, 13, 6. 18, 26, 3. προάγοντες ἀεὶ τοὺς χειρίστους, 15, 21, 4. τούτους ἔν τι τοῖς ἄλλοις προῆγον καὶ &c. his cum in aliis rebus præcipuum honorem habuerunt, tum *&c.* 22, 27, 6. *conf.* προαγωγή. 4) inducere, commovere aliquem ad aliquid; ὑπὲρ ἧς διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐν αὐτῇ πραξέων προέχθην γράφειν, 3, 4, 13. 8. 10, 3. ταῦτα προέχθην εἰπεῖν, 5, 33, 8. (*pro quo alibi* παρωρμήθην *et* παρεξέπεσον *dicit.*)

Προαγωγὴ, ἡ, provectio ad honores, dignitas, honores, 6, 8, 4. 6, 53, 8. 15, 34, 5. *Sic* 24, 8,

11. τὰς τῶν ἑτέρων προαγωγὰς *corrigendum fuit, pro vulgato* παραγωγάς.

Προαιρεῖσθαι, velle, cupere, 1, 78, 14. 1, 79, 12. 10, 19, 6. τὸ αὐτὸ προαιρεῖσθαί τινι, eadem cum aliquo consilia sequi, eadem sentire, 2, 40, 2. προείρηντο διακινδυνεύειν, decreverunt, constituerunt, 3, 107, 15. προειλέσθαι Ῥωμαίων τὰς ἀφορμάς, præripere Romanis opportunitates, 16, 29, 1. *Pro vulgato olim* προαιρεῖσθαι, 27, 4, 7. προορᾶσθαι *correxi.*

Προαίρεσις, ὁ, institutum et agendi ratio, *in malam partem*, 2, 7, 6. *in bonam*; καλλίστῃ προαιρέσει χρῆσθαι δημοκρατικῆς πολιτείας, 4, 1, 5. τίνι τρόπῳ καὶ ποίᾳ προαιρέσει, qua ratione, et quo consilio, quove instituto, 4, 1, 7. κοινοὺς καὶ ζηλωτὰς τῆς ἰδίου προαιρέσεως, 3, 8, 5. κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν, suo consilio, 3, 8, 6. κατὰ τὰς αὐτῶν προαιρέσεις ἐντὸς τάξεως ἐποιοῦντο τὴν μάχην, ut suum quemque impetus ferebat, 1, 45, 9. *Distinguitur inter* τὴν προαίρεσιν *et* τὸ ἀποτέλεσμα, 2, 39, 11 *sq. sive* τὰ τελούμενα, 2, 56, 16.

Προακούειν; οἱ προακηκοότες τῶν ἐνυπνίων, qui de his somniis audierant, qui ea cognoverant, 10, 5, 5.

Προανατρέχειν *temere ediderat Casaub.* 1, 12, 8. *pro* προσανατρ. *et* προαναδραμόντες, 1, 5, 4. *pro* προσαναδρ.

Προαποθνήσκειν; προαποθανών, ante mortuus, *scil. quam efficere posset quæ destinaverat*, 3, 12, 4.

Προαποστέλλειν; οἱ προαποσταλέντες ἐπὶ τὴν κατασκοπήν, 3, 45, 1.

Προάστιον, τὸ, suburbium; τῆς ἄκρας, 4, 78, 11. *urbis Seleuciæ, muro cinctum*, 5, 59, 5. 5, 60, 4 *sq. et vs.* 7 *sq.*

Προβαίνειν, progredi, procedere; τὰ ἀσυβήματα μίχρι τίνος προῇβεν, 2, 1, 3. ἐπὶ τὸ χεῖρον προῇβαιεν τὰ πράγματα, 5, 30, 6. προβαίνοντος τοῦ πολέμου, 2, 47, 3. τοῦ χειμῶνος, 4, 67, 6. τοῦ πότου, 5, 15, 2. τῆς ἡμέρας προβαινούσης, 3, 72, 5. 10, 13, 11. *eodemque modo scribendum videtur, pro* προφαινούσης, 15, 32, 6. ἐπὶ πολὺ προβαινούσης τῆς παρατριβῆς, 24, 3, 4. εἰς τοσοῦτο προεβεβήκει τὰ τῆς ἰδιώτου, 9, 44, 3. αὐτόθεν ἐκ τοῦ προβεβαιότος ἔθη, e re nata, ex tempore, ex eo quod in medio erat, 7, 11, 2.

Pro προβαίνουσιν *et* προβαινόντων, *quæ leguntur*, 2, 67, 6 *sq.* προβαίνουσιν *utique corrigendum videtur.*

Προβάλλειν; *nonnisi in medio et in passivo genere, quoad quidem adnotavi, occurrit*; 1) *Activa notione*, ante locare; τὰ θηρία πρὸ τῶν κεράτων προεβάλλετο, 3, 72, 9. τοὺς βαλιαρεῖς προεβάλετο τῆς δυνάμεως, 3, 113, 6. (*i. q.* τῆς δυνάμεως πρόστησι, *vs.* 4.) *Sic* τοὺς ξένους προβαλλόμενος, *non tam cum Cas.* barbaris objiciens *verti debuit*, 1, 9, 4. *quam* ante urbanas copias locavit, *intelligendo ex præcedentibus* τῶν πολιτικῶν *vel* πρὸ τῶν πολιτικῶν. *Sigillatim* ante locare tuendi muniendique causa; τῇ ἰδίᾳ στρατοπεδείᾳ τεῖχος προβαλλόμενοι, castris suis murum prætenderunt, castra sua muro cinxerunt, 1, 48, 10. τάφρον καὶ χάρακα προβαλόμενοι τοῦ λόφου, ante collem fossam vallumque duxit, 2, 65, 9. ἐπίπεδος τόπος ἐφὴν προβεβλημένος, planities præcincta colle, 10, 38, 8. προβεβλημένου πρὸ αὐτῶν ἐκ πολλοῦ τὰς δυναστείας, longe lateque ante se constituerunt principatus; *scil. post quos ipsi domi tuti essent, vel, quibus* (*ut olt Casaub.*) *velut objecto scuto tegerentur*, 5, 34, 9.

2) *Reciproce, intelligendo* πρὸ αὐτῶν, (*quod adjectum modo vidimus*, 5, 34, 9.) ante se ponere, prætendere, munire se aliqua re; τάφρον προεβάλοντο, 1, 18, 3. (*ubi genit.* αὐτῶν *cum* ἐντὸς *com-*

jungitur, et ad τὰ στρατόπεδα refertur, intra utraque castra, *i. e.* inter ambo castra et urbem.) *προβαλόμενος ἱφιδρύσαν τοὺς λογχοφόρους*, 3, 72, 7. *προβαλλόμενοι τὸν ποταμὸν*, post fluvium castra ponunt, fluvio pro munimento utuntur, 2, 5, 5. 5, 51, 4. *προβαλόμενος σκῶψιν*, prætendentes caussam, prætextu usi, 5, 56, 7. *πρόφασιν*, 15, 20, 3. *Nude et absol. προβαλέσθαι est i. q. βάλλεσθαι πρὸ ἑαυτῶν τὰς σαρίσσας*, sarissas prætendere, 15, 13, 9. 18, 12, 4. *conf. προβολή*.

3) *Passiva notione;* in judicium adduci, reum fieri; *προβληθέντες ἀπέθανον*, 9, 17, 8.—"*quo sensu sæpe Demosth. dixit, præsertim in Midiana, sed de caussa publica.*" *Ern.*—proponi, designari *ad munus* aliquod; *οἱ προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἄρχοντες*, ex *Suidæ lectione*, 6, 26, 5. *In eam fere sententiam, sed Reciproca notione, capiendum illud προβαλλόμενος*, 4, 57, 4. proponens sese, offerens sese; *si modo vera scriptura, neque παραβαλλόμενος cum aliis legendum, quod probabilius utique debet videri.*

Πρόβατον, τὸ; *πρόβατα μαλακὰ*, oves lanæ tenerioris, pellitæ, 9, 17, 6. *οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάτου ἀμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν*, 5, 35, 13.

Προβιβάζειν, 1) *active, τὴν ἱστορίαν*, cognitionem *hominum* promovere, studia *eorum* adjuvare, 3, 59, 2. (*ubi quidem mendose libri omnes προσβιβάζειν dabant.*) *τὴν πανηγύριν*, in majus evehere, opes augere, 9, 10, 4. *τινὰ εἰς λόγους ἀπορρήτους*, in arcanum colloquium aliquem adducere, 24, 3, 7. 2) *Neutraliter; οὐδὲν ἐδύνατο προβιβάζειν τῶν ἔργων*, nullum opus bene procedebat, nullum proficiebat multum, 5, 100, 1. *βραχύ τι προεβίβασε*, nonnihil profecit, 10, 44, 1.

Προβιοῦν; *πράττειν ἄξιόν τι τῶν προβιβασμένων*, 11, 2, 9. *μηδὲν ὑπομεῖναι τῶν προβιβασμένων ἀνάξιον*, 11, 2, 10.

Πρόβλημα, τὸ; 1) munimentum hosti oppositum, intra quod tutos nos fore speramus; *πρόβλημα λαβὸν vel ποιησάμενος τὸν ποταμὸν*, 2, 66, 1. 3, 14, 5. 4, 11, 3. 5, 46, 7. 2) difficultas, dubitatio; *εἰς προβλ. παρεμέγκας ἐμπίπτειν*, 28, 11, 9. *τοῦτο αὐτοῖς ἀπέλυσε τοῦ μεγίστου προβλήματος*, 2, 52, 2. *λύσιν τοῦ προβλήματος εὗρεσθαι τοιαύτην*, 30, 17, 5.

Προβολή, ἡ, 1) projectio, objectio, *scuti, sarissæ; τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐπιπλάζειν ταῖς τῶν θυρεῶν προβολαῖς*, objectis, prætentis scutis, 1, 22, 10. *ἡ τῆς φαλάγγος προβολή*, quum phalanx sarissas prætendit, 18, 13, 1 *sq. ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐπλομάχων προβολή*, quum miles in procinctu stat, 2, 65, 11.—"*Pulcre illustrat hanc formam Cuperus Obs. I.* 12." *Ern. Conf. προβάλλεσθαι.*

2) quidquid prominet, vel protenditur. *Vide* 1, 53, 10. *ubi προβολαὶ sunt* linguloe vel promontoria e terra in mare prominentia, intra quæ receptus datur navibus. *Tum προβολή*, 18, 12, 3. pars sarissæ prominens extra manum militis; *rursus* 27, 9, 2. ferrum hastæ præfixum; *denique* 3, 46, 4. opus quod projectum est (*ut ait Ern.*) extra reliqui operis corpus; *nempe* posterior pars pontis, *quo elephanti trans Rhodanum trajecti sunt*, quæ a litore versus medium flumen porrigebatur.

Προβοσκίς, ἡ, 3, 46, 12.

Προβουλεύειν; *τὸ προβεβουλευμένον ὑπὸ τῆς βουλῆς*, 6, 16, 2.

Πρόβουλος; *οἱ πρόβουλοι*, primores senatus, *Spicil. lib. 24. num. 3.*

Προγενὴς; *οἱ προγενέστεροι*, majores, superiores *scriptores*, 9, 2, 2. *προγενέστατος πάντων*, maximus natu, 6, 54, 1.

Προγίγνεσθαι; *οἱ προγενόμενοι*, qui ante fuere, 10, 17, 12. *ubi opponuntur οἱ ὑπάρχοντες, qui nunc sunt.*

Πρόγονος; *οἱ πρόγονοι*, 7, 3, 1. *sunt pater et avus. ἐκ προγόνων ἔχοντες τὴν ἡγεμονίαν*, a majoribus, 1, 20, 12.

Προγονικὸς; *προγονικὴ δόξα*, gloria a majoribus accepta, 13, 6, 3. 20, 5, 4. *σύστασις πρὸς τινα*, 25, 7, 6. *προγονικαὶ πράξεις*, res gestæ majorum, 3, 62, 2.

Προγράφειν; *προὔγραφεν αὐτοὺς φυγάδας*, proscripsit eos in exsilium ejiciendos, 32, 21, 12. *οἱ προγεγραμμένοι*, 32, 22, 1.

Πρόγραφὴ, ἡ, edictum, 26, 5, 2.

Προδεικνύειν; *προδεικνύειν τινὰς ἐπιβολὰς*, speciem præbens meditantis impressionem, 2, 66, 2.

Πρόδηλος; *ὡς ἐπὶ πλεῖον πρόδηλον*, 1, 23, 3. *πρόδηλον, ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν αὐτῷ*, 2, 64, 4.

Προδηλοῦν, eminus significare, 10, 46, 10.

Προδήλως, palam, aperte, 2, 47, 7. 3, 18. 11.

Προδιαδιδόναι *κατά τινος τὴν φήμην, ὡς &c.* ante adventum alicujus præseminare famam contra aliquem, 40, 4, 2.

Προδιαλαμβάνειν, *absol.* ante tempus decernere, præjudicare, *scil. rem incertam etiamnum*, 2, 2, 10. *προδιειλήφατε περὶ τούτων*, de hac re jam ante statuistis, jam præjudicastis hanc quæstionem, 9, 31, 2. *πάλαι προδιειλημμένης ὑπὲρ τοῦ πολεμεῖν*, qui jam diu bellum decrevissent, 27, 7, 3. *Et in passivo, διὰ τὸ περὶ τῶν ἄλλων ἐν τῇ Ῥώμῃ προδιειλῆφθαι*, quoniam de ceteris (*urbibus*) Romæ jam fuerat deliberatum et statutum, 18, 28, 10. *Rursus in activo; προδιειληφὼς ὅτι δεῖ &c.* secum statuerat, constitutum secum habuerat, *aut vincendum esse, aut moriendum*, 11, 1, 3. *διότι ἐπιόντων &c.* quum jam ante cognovisset, scivisset, 4, 14, 4. *Non video, Ernestus quid spectarit, citans προδιαλαμβάνεσθαι ex 5, 29. idque interpretans*, spem concipere; *est ibi προδιειληφὼς ἀποτρέπεσθαι τὰς διαλύσεις, vs.* 4. qui ante secum constituisset impedire ne conveniret pax. *Conf. διαλαμβάνειν.*

Προδιαλύειν; *προδιαλελυκότες τὴν τάξιν*, qui jam solverant ordines *hostium*, 11, 16, 2.

Προδιαμαρτύρεσθαι *πάντας*, omnes obtestari, 26, 3, 6.

Προδιαπέμπεσθαί *τινα*, præmittere quem *ad quem*, 8, 20, 3.

Προδιασαφεῖν, declarare, *ex* 4, 25, 6. *citavit Ernestus; sed ibi in προδιασαφοῦντες recte consentiunt MSti et edd. Contra* 10, 22, 5. *editum est προδιασαφῶν inde a Casaub. invitis MStis, qui eo quidem loco in προδιασ. consentiunt, quod defendi quidem fortasse poterat, præsertim cum mox adjiciatur ἐν ἀρχαῖς; nec tamen Casauboni emendationem equidem improbem. Quin et* 40, 6, 12. *ubi ex cod. Peir. προδιασαφῶν editum est, prope absum ut putem προσδιασ. scriptum reliquisse Polybium; quamquam ibi vulgatum ob id quod præcedit, πρῶτος ἐγεφ, bene habere* videri poterat.

Προδιαφθείρειν *τινὰ*, prius corrumpere aliquem, 5, 4, 11. prius corrumpere, quassare *naves*, 16, 6, 13.

Προδιδόναι, *non solum* prodere *est, sed et* dedere, tradere urbem, *si vera lectio* 36, 1, 1. *quam non solicitaverim, licet alids προαδιδόναι πόλιν sit* urbem tradere. *Pariter προδιδόναι τὰ ἔπιπλα, est* tradere suppellectilia, 32, 13, 5. *Sed προδιδόναι ἅπαντα τάλαντα*, 8, 18,

7. *est* ante dare, statim dare, repræsentare; *unde et* 8, 17, 7. *haud dubitare debebam* προειδέδου, *pro vulgato* προειδέδου, *corrigere. Ad* prodendi *notionem quodammodo pertineret phrasis,* προδοῦναι τὰ κατορθώματα, superiores victorias prodere, *i. e.* irritas reddere, 15, 15, 5. *si ea Polybio deberetur, non uxius Casauboni ingenio.*

Προίδρομος; οἱ προίδρομοι, præcursores, 12, 20, 7.

Προογκαθῆσθαι; διὰ τὰς προογκαθημένας αὐτοῖς ὁρμάς, 3, 15, 9.

Προογχιεῖν, ante tempus adgredi, 2, 68, 9.

Προοδεία, ἡ; προοδείας τυγχάνω παρὰ πᾶσι, honos ei habetur ab omnibus, 2, 56, 15.

Προοδεύειν; τοῦτο δ' ἐστὶ τοῦ προειδέναι τὰ κατορθώματα, 15, 15, 5. *ubi Casaub. ex ing.* ἐστὶν οὐ προδόντος *ediderat.* προειδὼς τὸ μέλλον, 5, 13, 5. *Aliud est* προϊδέσθαι, *quod vide.*

Προοπτῶν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος futurum prædicere, 6, 3, 2.

Προοπτωγωγῶν *vulgo editum erat* 4, 21, 1. *pro* παρεισωγωγῶν.

Προοπτοῦν; προοπτοῦμένοι, jam ante illigati, *scil. societati alicujus populi,* 9, 31, 1. *i. q.* προσπεπτωκότες *vs.* 2.

Προπεριβάζειν τινὰ εἰς πόλεμον, ante tempus bello aliquem implicare, 20, 3, 2.—"*nisi legend.* προεμβιβ." *Ern.*—*cf.* ἐμβιβάζειν, *et* προεμβιβάζειν.

Προπιδακνᾶν; ὁ Εὐφράτης ταῖς διώρυξιν προπιδακνᾶται, fossis diductis consumitur, exhauritur, priusquam ad mare perveniat, 9, 48, 2.

Προπιδιδόναι; προπιδιδοκέναι τὰς συντάξεις, jam edidisse librum, 16, 20, 7.

Προόιμιον, τό, præmissa operi brevis expositio summæ rei, 3, 1, 7. 8, 13, 2.

Προπλύνειν τῷ κόπῳ τὰ σώματα τῶν πολεμίων, ante *pugnam* labore fatigare hostes, 15, 16, 3.

Προπυίθεσθαι, *breviter* ante exponere, 1, 13, 1. 3, 1, 5. *cf.* προέκθεσις.

Προεμβάλλειν πανπλησιεμὲν τοῖς ὄχλοις, 3, 82, 8. πλαγὲν τῇ πλ, 16, 3, 2.

Προεμβιβάζειν τοὺς Λακεδ. εἰς τὴν πρὸς τὸ ἔθνος ἀπέχθειαν, primum Lacedæmonios concitare et inducere in inimicitias et belluna adv. Achæos, 2, 45, 4. *cf.* προεμβιβ.

Προεξάγειν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, mortem sibi priusquam necesse est consciscere, 30, 7, 8.

Προεξανιστάναι; μὴ προεξαναστῆναι, ne præpropere progrediatur, castra moveat, 22, 20, 2.

Προεξαποστέλλειν, 3, 86, 3. 18, 2, 5.

Προεξέρχεσθαι; προεξελυλυθὼς ἔτυχον εἰς Σαρδόνα, 2, 23, 6.

Προεπιβάλλειν τὰς χεῖρας τινί, occupare aliquem bello, 16, 9, 3.

Προερεῖν; ὁ προειρημένος, τὸ προειρ. &c. *dicere Polybius amat non solum de eis,* quorum nonnihil ante fecerat mentionem; *sed potissimum de his* quæ proxime et modo nunc nominaverat; *vide* 1, 2, 4. *Sed et* πᾶσαι αἱ προειρημέναι πράξεις, res omnes ante hoc tempus, ad hunc diem, commemoratæ, memoriæ proditæ, 14, 5, 14.

Προέρχεσθαι, progredi in medium *ad verba facienda,* 29, 9, 2. 4, 14, 7. 1, 69, 10. *et* 2, 2, 10.

Προεφιστάναι; προεπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τὴν φύσιν τἀνδρὸς, præmonere de, ante attentos reddere lectores ad, ante docere, 10, 2, 1.

Προέχειν; τῇ εὐχερείᾳ καὶ τόλμῃ προέχον οἱ μισθοφόροι, 15, 13, 1. &c.

Προηγεῖσθαι; *absol.* οἱ προηγούμενοι, præcedentes in agmine, *qui* πρωτοστάται *in acie,* 18, 13, 3 *sq.* τὰ προηγούμενα, prius posita, data, *ex usu Mathematicorum,* 16, 16, 6. *Cum genit.* προηγεῖτο τῆς πομπῆς κοχλίας, 12, 13, 11. *Cum*

dat. προηγεῖτο ταῖς θυείαις αὐτῶν, 12, 5, 10. ῥάβδοι καὶ τἆλλα προηγοῦνται ἑκάστῳ, 6, 53, 8.

προηγεῖσθαι *perperam dabant libri, pro* προηγεῖσθαι, 10, 7, 6. *et* προηγουμένου *pro* προειρημένου, 2, 43, 3.

Προηγεῖν; τὸ προηγεῖσθαι τὰς ψυχὰς, quod primum fregerat animos militum, 2, 53, 3. αἱ τῶν δυνάμεων ψυχαὶ προηγημέναι τοῖς ὅλοις, 3, 90, 4. προηγεῖσθαι, ante victum esse, 10, 7, 6. *ex emend. Casaub. pro corrupto* προηγῆσθαι *et* προηγεῖσθαι.

Πρόθεσις, ἡ, 1) propositum consilium, 1, 26, 1. 1, 59, 6 *et* 11. 6, 58, 9. 22, 2, 4 *&c.* τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀπηντίλησι, exsecutus est propositum, 1, 54, 1. στοιχεῖν τῇ τῆς συγκλήτου προθέσει, 28, 5, 6. διὰ μαθόντου χωρὶς προθέσεως πεισθῆναι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους, re non deliberata, 3, 69, 12. κατὰ πρόθεσιν ἐψευσμένος, consulto mendax, 12, 11, 6. ἡ πρόθεσις ἦν ἴσχυ τις πρός τινα, animus, voluntas alicujus erga aliquem, 4, 73, 2. (*i. q.* αἵρεσις καὶ νεῦσις, 4, 72, 6.)

2) ratio, hypothesis; κατ' ἀμφοτέραν τὴν πρόθεσιν, secundum utramque rationem, pro utraque ratione, 6, 32, 1. πλείονες ὄντες τῆς ἰδίου προθέσεως, plures quam ipsius ratio desiderat, 12, 21, 6.

Προϊέμενα;—" προϊεμένων ἐξελαθόντα, 8, 19. *sed scriptura est vitiosa, legendumque* προεξελαθόντα θέμενοι." *Ern.*—(*Nos vestigia secuti codicis, Urb.* τῶν ἐξελαθ. προϊ θεμεν. *correximus.*)

Προθυμία, ἡ, ardor pugnandi, 1, 20, 15. *et sæpe alias*, studium in aliquem, 4, 72, 6. *&c.*

Πρόθυμος, *cum infin.* συμβαλεῖν πρόθυμος ἦν τοῖς Αἰτωλοῖς, 4, 7, 9. *&c.*

Προθύμως διακεῖσθαι, 3, 92, 5. *&c.*

Προϊδέσθαι, *cum accus.* providere, cavere; (*synonym.* τοῦ φυλάττεσθαι, 11, 25, 2.) τὸν κίνδυνον, 1, 49, 10. τὸν ἐπιφερόμενον καιρὸν, 9, 38, 1. τὸν τάφρον, 11, 16, 5. προειδόμενοι τὰ μέλλοντα, 27, 13, 14.

Προϊέναι, *a* πρόειμι;—" προϊόντες πρὸς τὴν ἀρχὴν, 2, 2. (*sic enim legendum pro* αὐτὴν *consentio Casaubono, et cuique sponte in mentem venerit,*) candidati magistratus. *Sed Jac. Gronov. mavult* προσιόντες. *Sane* προϊόντες *potius forent* qui procedunt, *h. e.* adeunt *magistratum.*" *Ern.*—*Vide* 2, 2, 10.

Προϊέναι, *a* προΐημι; *nonnisi in medio genere et in passivo occurrit,* προΐεσθαι, προέσθαι, προεῖναι; 1) emittere, projicere, *v. c. tela;* προέμενοι τὰ πλεῖστα βέλη, 3, 73, 3. *vocem;* προΐεσθαι φωνὴν, 2, 29, 6. 5, 33, 1. πᾶσαν φωνὴν, omne genus vocis edere, quovis modo orare deprecarique, 3, 84, 10. 13, 7, 10. 15, 31, 13. quovis sermone uti, 38, 2, 10. προΐεσθαι τὰ ἀπόῤῥητα, eloqui, aperire, vulgare arcana, 3, 20, 3. (*ubi perperam vulgo* προέσθαι.)

2) tradere, permittere, dare, projicere, profundere; προέσθαι τὰ τέκνα Ῥωμαίοις εἰς ὁμηρείαν, 28, 4, 7. τὸν χώραν Κλεομένει προεῖναι, agros suos Cleomeni permiserunt *vastandos*, 2, 61, 9. οὐδενὶ προΐεσθαι τὰ χρήματα, nemini se tradituros pecunias, *apud se depositas*, 33, 12, 3. (*mendose vulgo* προεῖσθαι.) ἂν ἐκ προέωνταί τι, quod si uni dederint, concesserint aliquid, *scil. de tributo quod ille poposcit*, 4, 45, 4. τέτταρα καὶ πέντε προεῖντο τάλαντα, si quatuor aut quinque dederint talenta, 5, 90, 6. τοσοῦτα ἂν προέμενος τῶν ἰδίων, (*i. q.* δαπανήσας, δαπανώμενος) 32, 14, 11. τὰς μεγίστας προέσθαι τιμὰς, profundere honores, 5, 90, 7. *ubi mendose vulgo* προεῖναι, *pro* προεῖσθαι.

3) e manibus dimittere, alibi

sinere, *hostem*, 1, 79, 3. 3, 94, 8. 4, 4, 3. 13, 8, 6. opportunitatem, τοὺς καιρούς, 1, 74, 13 *sq.* 2, 49, 8. 5, 45, 5. &c. προϊέσθαι διαπύρως τὸν χρόνον, 3, 70, 10. *Huc pertinere videtur illud*, 2, 13, 4. ἐπικαμπτομένους ἐν τοῖς ὑπαρξοῦσι χρείοις, καὶ προϊεμένους (*scil.* αὐτούς, *nempe* τοὺς ὑπαρξοῦσι χρείους) εἰς τὸ μεγάλην χώραν κατασκευάσασθαι Καρχηδονίους, quod e manibus elabi passi essent tempora præterita, ita ut Pœni interim ingentes copias sibi parārint.

4) negligere, omittere, non curare, deserere, *nempe* ita ut opem non ferat; προϊέσθαι πόλιν, curam urbis abjicere, negligere urbem, 1, 9, 10. τὸ ἔθνος, 2, 49, 6. μὴ προϊέσθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς ἀπειξίαν διάθυσιν ὑπενόησαν, 30, 7, 4. πάντα μᾶλλον, ἢ σαυτὸν προΐου, omnia potius quam te ipsum neglige, 31, 21, 13. *Et cum accus. et infinit.* προϊέσθαι σφᾶς αὐτοὺς ἀπείρους εἰς τὴν Ῥώμην ὑπαναγήσεσθαι, pati, sua negligentia committere, ut Romam abducantur, 27, 13, 15. προϊέσθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν διάθυσιν ἐλθεῖν ἐκείνῳ, 28, 6, 7. *cf.* κατασπεῖσθαι.

5) deserere, τόπον, stationem, 1, 17, 11. *arcem, urbem, quam quis præsidio tenuerat*, 1, 11, 5. 1, 76, 10.

Προϊστάναι, ante locare; τοὺς αὐλιστοτάτους ἑκατέρου τοῦ κέρατος προϊστῶσι, 1, 33, 7. &c. προστῆναι, præesse; προΐστη τῶν ὅλων πράξεων, 5, 41, 1. προστήσεσθαι τῶν Ἑλλήνων, patrocinium suscepturum esse Græciæ, 11, 28, 5. προϊστασαν τῆς ἐναντίας γνώμης, auctores erant contrariæ sententiæ, 5, 5, 8. προστήσεσθαί τινα στρατηγὸν, imperatorem constituere, præficere exercitui, 1, 73, 1. 1, 75, 1. προστησάμενοι τὸν ἐπιτηδειότατον ἐξ αὐτῶν, (*pro* ἐξ ἑαυτῶν) diligentes *scil.* ad verba suo nomine facienda, 3, 20, 10. 27, 2, 1.

Προϊστορεῖν; τὰ προϊστορημένα ἱτέροις, quæ ab aliis ante nos copiose exposita sunt, 1, 13, 9. *cf.* ἱστορεῖν.

Προκαθηγεῖσθαι (τινί,) præire, viæ ducem esse, 3, 95, 6. *cf.* 3, 50, 6. τῆς εὐνοίας προκαθηγουμένης πρὸς τοὺς βασιλέας, quum jam ante benevolentia in reges occupasset animos, et nunc præiret consilio, 5, 86, 10. αἰτία προκαθηγουμένη κρίσεως, causa quæ antecedit et ducit dirigitque consilia et animi decreta, 3, 6, 7. *Adde Fr. hist.* 15.

Προκαθῆσθαι, præsidere; τῶν πραγμάτων, 5, 59, 2. *præsertim* præsidere regioni cum exercitu, fines ejus tutari, 3, 56, 6. τῆς χώρας, 2, 24, 8. 2, 54, 9. *sic* τῆς Ῥώμης, 2, 24, 15. *quod non est, urbi præesse, aut eam præsidio tenere, sed* securitatem ei præstare, defendendo fines imperii ab hostibus. *Sic* προκαθημένων τῶν Μακεδόνων, *scil.* τῆς Ἑλλάδος, 9, 35, 4. προκαθῆσθαι κατὰ τὴν Ἰταλίαν, 8, 3, 4. ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ, 2, 25, 2. ἐπὶ τῶν κατ' Ἀρίμινον τόπων, 3, 86, 1. ἐπὶ τοῖς ὄρεσι, 10, 41, 2. *Rursus cum genit.* προκαθῆσθαι τῶν προνομευόντων, præsidio esse pabulatoribus, 3, 110, 11. τῆς παρεμβολῆς, castris, *nempe* in statione esse ante castra, 3, 69, 10. *i. q.* ἱδρύσθαι, *ibid.* τῶν αὐτοῦ πραγμάτων, rebus eo loci præsidere, 5, 59, 2.

Judices cum pro tribunali sedentes *jus dicunt, aut principes cum* publice sedentes *audientiam præbent legatis et cum eis agunt*, προκαθῆσθαι *dicuntur*, 12, 16, 6. 5, 63, 7. 5, 65, 8.

Προκαθίζειν, 1) *Active*, τούτους ἐπὶ Τυρρηνίας προκάθισαν, hos Etruriæ præsidere jusserunt, 2, 24, 6. 2) *Neutraliter*, i. q. προκαθῆσθαι

præsidio esse, præsidere; τῆς Ἠπείρου, 20, 3, 3. προκαθίζειν ἐπὶ τῆς διαβάσεως, *Fr. hist.* 67. εἰς τὸν Ἰσθμὸν, 20, 6, 8. *ex Valesii emend. ubi* προσκαθίσας *dabat codex MStus. Et in pass. vel med.* προκαθίζεσθαι φυλάττοντας τὰς περὶ τὸν ποταμὸν διαβάσεις, 10, 49, 1.

Προκαλεῖν, provocare, invitare aliquem ut in medium prodeat *ad verba facienda, vel ad rationem rei gestæ reddendam. Hinc pass.* ὑφ' ᾧ (διαβουλίῳ) προκληθέντων τῶν ἀποστελλόντων πρεσβευτῶν, προειλὸν Λυκίσκας ἀπολογίσασθαι &c. 23, 9, 2.

Med. προκαλεῖσθαι, provocare aliquem, invitare, incitare, excitare; προκαλεῖσθαι καὶ παροξυνεῖν πάντα καὶ νέον καὶ πρεσβ. 1, 1, 4. τὸ προκαλεσάμενον ἡμᾶς καὶ παροξυνθὲν, 1, 4, 2. προκαλεῖσθαι τινὰ εἰς διαλύσεις, 1, 31, 4. τοὺς πολεμίους, *scil.* εἰς τὴν μάχην, 1, 46, 11. τινὰ πρὸς ἑαυτὸν, *i. q.* προκαλ. τὴν εὔνοιαν τινὸς, sibi aliquem conciliare, 3, 77, 7. 3, 17, 7. προκαλεῖσθαι τὸν κίνδυνον,—" provocare periculum, *quod est animi fortis et libenter adeuntis periculum.*" *Ern.—imo verius fuerit*, poscere pugnam, 3, 43, 8. τὰ προκαλούμενα, ea ad quæ invitamur, 25, 9, 6. *ubi* παρακαλούμενα *maluerat Reisk. Confer. infra,* προσκαλεῖσθαι.

προκαλεῖσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐπὶ Ῥωμαίους, de rebus controversis provocare ad Romanos, 26, 2, 13.

Προκατεβάλλεσθαι ψήφισμα, *scil. ex lect. cod. Bav.* 4, 25, 6.—" edere (*scripto*) decretum." *Ern.—Nos ex aliis* παρακαταβ. *edidimus.*

Προκαταγινώσκειν τινὸς, incognita caussa condemnare aliquem, 22, 25, 2. 3, 33, 17.

Προκαταλαίειν; προκατέλαιον *voluerat Reisk. pro* προσκατελαίοντο, 40, 2, 9.

Προκαταλαμβάνειν, occupare, prius occupare, *sc. quam hostis adveniat;* τοὺς στενοὺς τόπους, 1, 84, 4. τὰ στενὰ τάφρους καὶ φυλακαῖς, 10, 41, 5. τὸ τύχη, 9, 6, 3. προκαταλαβεῖν τὴν ὁρμήν τινος, prævenire ardorem et conatus alicujus, 3, 104, 2. *Neutraliter;* τοῦ χειμῶνος προκαταλαβόντος, si hiems prius ingruisset, *nisi active capiendum, intelligendo* αὐτὸν. si prævenisset, occupasset eum hiems, 39, 2, 3.

Passiv. προκαταληφθῆναι, præverti, anteverti, 2, 18, 6. 3, 10, 1. μέλλων καὶ βουλευόμενος προκατειλήφθη, 18, 36, 2 *sq.* προκαταλαμβανόμενος ὑπὸ τῶν καιρῶν, 3, 69, 3. προκαταληφθεὶς τῇ τοιαύτῃ φιλανθρωπίᾳ, ante obstrictus, 10, 34, 9. ὑπὸ βασιλικῆς δυναστείας, regio dominatu occupatus, præpeditus *scriptor, ne libere scribere posset*, 8, 13, 5. δεσμοῖς ἢ τοιαύταις ἀνάγκαις, 16, 34, 11.

In medio; προκαταλαβέσθαι, *i. q. in activo,* τὴν ἀκρολοφίαν, 2, 27, 5. τοὺς εὐκαίρους τόπους, 3, 50, 3. 4, 75, 3.

Προκατεκτείνειν; προκατεκτείνουσα πλεῖστα, *montium tractus* prius desinens *quam ad mare pertingat*, 2, 14, 6.

Προκαταπλεῖν, prius navigare, navibus prius proficisci, 1, 21, 4.

Προκαταπλήττεσθαι; προκατεπλαγμένους, *scil.* αὐτοὺς *vel* τὸν πόλιν, terrore apte injecto; *ni* προκαταπλ. *legendum*, 5, 70, 9.

Προκατάρξασθαι, priorem initium facere belli, bellum sponte suscipere, 3, 31, 5. *opp. injuriam repellere.*

Προκατασκευάζειν ἀσφάλειαν τοῖς ὑπ' αὐτὸν τεταγμένοις, securitatem præstare, 5, 7, 11. *sed* προσπαρασκ. *ibi puto legendum. Passiv.* προκατασκευασθέντων τούτων, his rebus præparatis, 1, 21, 3. *med.* προκατασκευασάμενος τὰ προσφορώτατα, 10, 22, 1. *Et præt. pass.* πο-

tione medii, προκατασκευασάμενοι φίλους, cum amicos ante parassent sibi, 4, 32, 7.

Προκατασκευή, ἡ, τῶν μελλουσῶν ὑφ' ἡμῶν ἐστορεῖσθαι πράξεων, præparatio, introitus ad uberiorem Polybii historiam, 1, 13, 7. 1, 3, 10. 1, 13, 1 *et* 8. 2, 14, 1. 2, 37, 2 *sq.* 2, 71, 7. 5, 111, 10. *cf.* κατασκευή. præparatio *quælibet et* exercitatio in arte aliqua qua præparamur ad aliam, 9, 20, 7.

Προκατασύρειν, late ante se vastare, 4, 10, 8. 4, 19, 9. *ubi alii codd.* προσκατασ.

Προκατελπίζειν, περὶ τῶν διαλύσεων, bonam spem ante concipere, 14, 3, 1. μηδὲ προκατελπίζειν βεβαιουμένους περὶ ὧν &c. *fors.* βεβαιουμένους, 2, 4, 5.

Προκατέχειν (*i. q.* προκαταλαμβ.) τόπους εὐφυεστέρους, 2, 53, 4. τὸν διάπλουν, præcludere, interceptum tenere, 1, 61, 1. οἱ προκατέχοντες ταῖς ἡλικίαις καὶ ταῖς δόξαις, superiores ætate et gloria, 27, 13, 7.—"*sed corrigendum* προανέχοντες." *Ern.—Satis erat* προέχοντες; *sed ferendum vulgatum.*

Pass. διὰ τὸ προκατασχῆσθαι Φρυγῶν τὴν ἄκραν, 8, 33, 1. προκατέχεσθαι τῇ πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίᾳ, occupati, benevolentiæ vinculis adstricti, 8, 33, 3. 9, 31, 2. *coll. vs.* 1. 27, 4, 9.

Προκεῖσθαι, 1) ante locatum, ante situm esse, in anteriore parte situm esse; οἱ προκείμενοι τῶν στοῶν πύργοι, 1, 48, 2. (*ubi nil opus erat solicitare verbum* προκειμ. *præsertim quoniam, si* προσκειμ. *velles, tuto etiam foret mutandum in* ταύτας. *Turres nonnihil prominebant ante lineam qua ductæ vineæ erant.*) οἱ προκείμενοι τῶν δυνάμεων ἵππεῖς, 3, 71, 3. τὸ προκείμενον ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλίας, prærjacens Italiæ, procurrens ex Italia, 2, 14, 5. πρόκεινται πάσης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἰταλίαν, 20, 3, 2. οἱ προκείμενοι τόποι, loca prærjacentia, quæ quis ingressurus est, 3, 80, 2. loca remotiora et hostibus exposita, 3, 75, 4. *Et* prærjacere *dicitur urbs* ita, ut præsidio sit regioni; πόλις προκειμένη τῶν Ἀρκάδων, 4, 71, 2. (*opp.* ἐπίκειται, hostiliter imminet.) Φρούριον προκείμενον τῆς χώρας, 4, 83, 1.

2) propositum, destinatum esse. τὰ προκείμενα ἆθλα, proposita præmia, 3, 62, 6. τὸ προκείμενον πλῆθος, destinatus numerus, 6, 20, 8. *Nude* τὸ προκειμ. propositum, 1, 9, 6. 28, 11, 3. 30, 12, 2. &c. ἀφέμενοι τῶν προκειμένων, omisso instituto, 2, 67, 6. μένειν ἐπὶ τῶν προκειμένων, nil novare, 3, 70, 4. *et sæpe alias.*

Pro προκειμ. *perperam* παρακειμ. *dabant libri,* 28, 11, 3.

Προκηρύττειν, per præconem proponere; προκηρύξας αὐτοῖς στεφάνους ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ, 5, 60, 3.

Προκινδυνεύειν, *absol.* primum se periculis objectare, inter primos pugnare, 3, 95, 6. 10, 23, 1. &c. προκινδυνεύοντες ἠμφιέννυντο, 6, 22, 3. οἱ προκινδυνεύοντες, antesignani, qui in prima acie stant, 1, 19, 9. &c. *Apud Romanos sunt* ἱππεῖς *et* πελτασταί, *jaculatores, ante gravem armaturam locati, qui prælium incipiunt, et emissis telis per intervalla manipulorum se recipiunt,* 3, 73, 6. *coll. vs.* 1 *sq.* προκινδυνεύειν τῆς *et* ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, pugnare pro libertate, 9, 38, 4. προκινδυνεῦσαι τοῖς Ἴβηρσι, *i. q.* σὺν τοῖς Ἴβηρσι, prælium ab Hispanis incipere, Hispanos in prima acie locare, 3, 113, 9.

Προκνημίς, ἡ, ocrea, 6, 23, 8.

Προκοιτία, *et* προκοίτια, ἡ, excubiæ ad portas, *vel* ante castra, 2, 5, 6. 6, 35, 5.

Προκοίτης, ὁ, excubitor, 20, 11, 5. *ubi corrupte vulgo* προκρίτους, *pro* προκοίτους.

Προκοπή, ἡ, progressio; τοιαύτην

πρόκοπὴν καὶ συντέλειαν ἴσχει τοῦτο τὸ μέρος, 2, 37, 10. *De conversione in partem deteriorem,* ἡ περῶξις παλίντροπον λαμβάνουσα τὴν προκοπὴν ταῖς ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἐλπίσιν, 5, 16, 9. *Sed præsertim de* exoptata progressione rerum, *de* augmento, profectu, successu, rebus crescentibus, *intelligendo scil.* ἐπὶ τὸ βέλτιον, *quod diserte adjicitur* 1, 12, 7. *Sic nude* ἡ προκοπή, *i. q.* αὔξησις, 2, 45, 1. 3, 4, 2. *De homine; μεγάλην προκοπὴν ποιεῖν τῆς ἐπιβολῆς,* 2, 43, 7. *et ποιεῖσθαι,* 2, 13, 1. *De re; προκοπὴν vel προκοπὰς λαμβάνειν,* 8, 17, 6. 10, 47, 12.

Προκόπτειν, proficere; προκόπτειν οὐδέν, 27, 8, 14. progredi, augeri; ἐπὶ τοσοῦτο προέκοψεν ἡ δόξα αὐτοῦ, 32, 9, 2. ἡ συμπεριφορὰ, 32, 9, 6. i. q. αὐξηθῆναι, *ibid. vs.* 3.

Προκρίνειν, (*præ ceteris*) eligere, 1, 82, 5. ἐκ πάντων, 1, 80, 12. 10, 12, 8. οἱ προκριθέντες, 6, 35, 11. &c.

(Πρόκριτος, *mendosa scriptura, pro* πρόκοιτος, *quod vide.*)

Προλαμβάνειν, *de tempore,* προλαβὼν τὸν καιρὸν, anticipans tempus, 9, 14, 12. *de via,* πολὺ προειληφέναι τῶν ἄλλων, antevertisse, longius progressum esse, 1, 25, 2. 3, 66, 5. πολὺ προειληφ. κατὰ τὸν πλοῦν, 31, 23, 8. *Sic* τοῖς τῇ παρεμβολῇ προλαβοῦσιν *non sine veri specie correctum voluerunt viri docti,* 3, 51, 6. *pro* προσβάλλουσιν. Demere, sumere, detrahere *de summa;* προειλήφθω ἐπὶ τούτοις τὸ βάθος, &c. 34, 6, 7. *De mentis operatione;* προλαμβάνειν τὰ συμβησόμενα ταῖς ἐπινοίαις, prospicere animo, 3, 112, 7. προλαμβάνειν ἡ ψυχὴ *dicitur* ea quorum notionem aliquam præviam sibi informat priusquam tota res explicata sit, πολλὰ προλαμβανούσης τῆς ψυχῆς ἐκ τῶν ὅλων πρὸς τὴν κατὰ μέρος τῶν πραγμάτων γνῶσιν &c. 3, 1, 7.

Προλέγειν τοὺς πολέμους καὶ τὰς μάχας, indicere bella, 13, 3, 5 et 7. προλέγειν (αὐτῷ,) ὡς οὐ λανθάνει πανουργῶν, declarans, denuncians ei, aperte dicens, 5, 57, 2.

Πρόλημμα, τὸ, *i. q.* πλεονέκτημα, commodum quod alicui præcipuum est et privatum, non commune cum aliis; πρόλημμα ποιεῖν τινὶ, 17, 10, 3.

Πρόληψις, ἡ; πρόληψιν ἴσχειν τινὸς, cogitatione præcipere, prævidere, suspicari aliquid, 10, 43, 8. 14, 3, 3. 16, 32, 4. κατὰ τὴν τῶν νεανίσκων πρόληψιν, sicut suspicati erant, præviderant juvenes, 8, 29, 1.

Προλυμαίνεσθαι, ante corrumpere; τὰ τῆς συντάξεως ἰδίωμα, 2, 68, 5.

Προμάχεσθαι, in primis ordinibus pugnare; ἐνίβαλον τοῖς προμαχομένοις τῶν Ἀχαιῶν ἱππεῖον καὶ ψιλῶν, primos ordines invadunt, 4, 12, 6. *ex lect. vetustissimorum codd. ubi alii vulgo* τοῖς προμάχοις, *eadem notione.*

Πρόμαχος, ὁ; *vide verbum præced.*

Προμελετᾶν, ante, prius exercere se, 10, 47, 3.

Προνεύειν, *de remigibus, cum* procumbunt, *vel* incumbunt remis; *cujus contrarium est* ἀνανεύειν, *cum attollunt remos,* 1, 21, 2. *ex emend. Cas. pro mendoso* ἀνάπτειν.

Προνοεῖσθαι, *seq.* ὅτι, prospicere, ante intelligere, 40, 3, 1. *Cum accus.* providere aliquid, curare; *sic* προνοεῖσθαί τι πρὸς τὸ μέλλον *cum cod. Flor. legendum videtur* 4, 61, 4. *pro* προνοεῖσθαί τι.

Πρόνοια, ἡ; πρόνοιαν ποιεῖσθαί τινος, rationem habere alicujus, curare aliquid, 4, 6, 11. Εἰ λόγον καὶ πρόνοιαν ἴχνη ὑπές τινος, 1, 57, 1. μετὰ τῆς τῶν θεῶν προνοίας, bonis cum diis, volentibus diis, 25, 1, 10. πρόνοια στρατηγικὴ, cautio et prudentia imperatoria, 3, 106, 9. πρόνοια τῶν πολεμίων, *interprete Ernesto, est* cautio ne decipia-

mur aut opprimamur ab hostibus, 10, 41, 3. *sed ibi defecta oratio est, et verba nonnulla inter* πρέπουσι *et* τῶν πολεμίων *exciderunt.*

Προνομὰ, *rectius* προνομαία, ἡ, prædatio; διὰ χηνίοντος περὶ τὰς προνομὰς, prædandi caussa, 4, 68, 3. *ex lect. vett. codicum, pro vulgato* προνομάς.

Προνομεύειν, pabulari, 2, 27, 2. 3, 65, 2. 3, 90, 2.

Προνομὴ, ἡ, 1) pabulatio; φυλακὰς ποιεῖσθαι ταῖς προνομαῖς, 1, 18, 1. *&c.* 4, 69, 3. 2) *ai* προνομαὶ, *i. q.* οἱ προνομεύοντες, pabulatores; τὰς προνομὰς ἐποιοῦντο κατὰ τὴν χώραν, 4, 73, 4. 5, 19, 8. 3) ἡ προνομὴ, proboscis elephanti, 5, 84, 3.

Προνύττειν, pungere, fodicare, stimulare, 28, 15, 8.

Προξενία, ἡ, jus hospitii publici, literæ quibus jus illud continetur, 12, 12, 2.

Πρόξενος, ὁ, τῶν Ἀχαιῶν, hospes publicus Achæorum, 5, 95, 12.

Πρόοδος, ἡ, exitus *castrorum; τὰς* προόδους καὶ τὰς ἐσόδους, 14, 1, 13. *sed* προσόδους *legendum videtur, nam* exitus *sunt ai* ἔξοδοι, *ibid. cap.* 4, 10. διὰ προόδου, *fors.* δίχα προόδου, absque comitatu; (conf. 31, 20, 5.) *an* διὰ περιόδου, per circuitum? 8, 19, 10.

Προοίμιον, τὸ; καταρχὴ καὶ προοίμιον ἔχθρας, 23, 2, 15. τὸ προοίμιον τῆς ἀρχῆς, regni initia, 26, 5, 8.

Προόπτης, ὁ; οἱ προόπται τῶν ἱππέων, *an* equites speculatum præmissi? *an* speculatores qui equitatum advenire vident? *posterius hoc potius videtur*, 29, 6, 13.

Προοχὴ, ἡ, eminentia, tumulus, 4, 43, 2.

Προορᾶσθαι, *sicut* προϊδέσθαι, *non modo* prævidere, prospicere, *veluti* προορᾶσθαι τὸ μέλλον, 1, 7, 11. 2, 47, 4. 2, 49, 6. 2, 67, 4. (*adde* 3, 16, 1.) *sed potissimum in sinistram partem, cum notione* suspicandi, suspectum habendi, timendi, cavendi; *vide* 1, 10, 9. 1, 83, 9. 5, 105, 8. 7, 17, 5. *et* 18, 5, 10. *Adde* 27, 4, 7. *ubi corrupte vulgo* προσιεῖσθαι *legebatur.*

Προπέτεια, ἡ, temeritas, præcipitantia, 1, 70, 3. 3, 68, 10. στρατιωτικὴ, 3, 105, 9. levitas, inconstantia, perfidia, ἀγχιστέρα καὶ προπέτεια, 3, 16, 4. προδοσία καὶ προπέτεια. 10, 6, 2.

Προπετὲς; οὐδὲν προπετὲς (nihil temere factum) οὐδὲ ἄπρακτον, 5, 12, 7.

Προπετῶς ἀποστρέφεσθαι, temere, incaute, præcipitanter agere, 1, 9, 7. κινδυνεύειν, 11, 2, 11. προπετέστερον ἠγωνίσαντο ταῖς προνομαῖς, 3, 102, 11.

Προπηλακίζειν τινα, contumelia adficere, 4, 4, 4.

Προπίνειν; προπεπωκέναι αὐτῷ πολλὰ ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα, multa ei argentea et aurea pocula propinasse, *Fr. hist.* 49.

Προπίπτειν, 1) *i. q. simplex*, cadere in pugna, *nisi voluerit* cadere ante alterum, 1, 58, 8. *Sic fortasse et* προπεσόντας *legendum, pro* περιπεσόντας, 1, 57, 8.

2) præcipitem esse, longius justo procedere, provehi, 1, 20, 15. 3, 115, 8. 5, 13, 6. 5, 95, 9. 11, 17, 4. ἐπὶ πολὺ προπεπτωκέναι τῶν ἄλλων, 18, 9, 3. *Passim vero a librariis, aliis cunctis, aliis plerisque, in* προσπίπτειν *detortum hoc verbum, ut* 1, 30, 12. 1, 51, 6. 5, 95, 9. *conf.* 28, 3, 4. *ubi* οἱ προπίπτοντες *sunt* qui ultro longius progrediuntur, et plus faciunt quam necesse est.

3) prominere; πολὺ προπίπτουσα πλῆμμα τοῦ ἐμβόλου, multum prominens ultra rostrum navis, 8, 6, 4. ἔργματα προπίπτοντα πολὺ τῆς ἐπάλξεως ταῖς παρεμβολαῖς, 8, 7, 8. (*ubi perperam vulgo* προσπίπτοντα.) ἡ σάρισσα τοὺς δέκα πήχεις προπίπτει πρὸ τῶν σωμάτων,

18, 12, 4 *sq. et vs.* 7. προπιπτωκυῖα ὀφρύς, 7, 17, 1 *et* 4. *ubi perperam* προσπιπτ. *codices habent omnes.* κόλπος προπίπτει ἀπὸ τοῦ πυλάγους, *scil.* εἰς τὴν γῆν, exit a mari et longe progreditur in terram, 4, 63, 6. *ubi rursus* προσπίπτει *dant libri, quod hoc quidem loco teneri fortasse poterat; vide* προσπίπτειν.

Προπολεμεῖν τῶν ἄλλων, ante alios bello infestari et ad bellum gerendum cogi, 2, 48, 1.

Προπολιτεύεσθαι; ἀναμενῆσαι τῶν προπεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων πρότερον αὐτῷ rerum quas antea vel domi vel bello gessisset, 4, 14, 7.

Προπομπή, ἡ, comitatus, 20, 11, 8.

Προπορεία, ἡ, *i. q.* οἱ προπορευόμενοι, prædecursores agminis, *les éclaireurs*, 9, 5, 8.

Προπορεύεσθαι, præire; οἱ ἰδιωτεύοντες προπορεύεσθαι τῆς δυνάμεως, 18, 2, 5. οἱ προπορευόμενοι, prædecursores agminis, primum agmen, 2, 27, 2. 6, 41, 1. *cf.* 9, 5, 8. progredi in itinere; προπορ. ἐπὶ δύο ἡμέρας, 3, 52, 8. in medium progredi, 1, 80, 8 *sq.* (*ubi temere in* προσπορ. *mutaverat Casaub. quod per se quidem non malum, sed nec necessarium; cf.* 1, 69, 10. *et* 2, 2, 10.) 4, 22, 9. 6, 21, 3. 11, 27, 7. προπορεύεσθαι πρὸς τὴν ἀρχήν, ambire, petere magistratum, (*i. q.* προσπορεύεσθαι,) 2, 4, 2. *coll.* 2, 2, 10. 28, 6, 9.

Προπόσεις, ἡ; προπόσεις λαμβάνειν, acceptare propinationes, 31, 4, 6.

Πρόπους, ὁ, radix montis; τῆς ὀρεινῆς, 3, 17, 2. τοῦ Ἀκροκόρινθου, 8, 15, 4. *nomen proprium* collis eminentis in Oligyrto monte Arcadiæ, 4, 11, 6.

Πρὸς, *absolute et adverbialiter, pro* πρὸς τούτῳ; prætera; πρὸς δὲ, 1, 52, 5. 1, 57, 2. 3, 18, 8. 5, 99, 8. 12, 9, 2. καὶ πρὸς, 4, 56, 3. 17, 15, 16.

Πρὸς *præpos.* 1) *cum genit.* a, ab; διατεταγμένοι πρὸς τοῦ Ἀπιλλοῦ, constituti ab Apelle, 5, 14, 11. pro; οὐ κατ' αὐτοῦ, πρὸς αὐτοῦ δὲ νομίσας εἶναι τὰ συμβαίνοντα, 3, 104, 2. πρὸς τρίπων αὐτῷ γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, ex voto, exoptata, grata pollicitatio, 8, 19, 2. *ex Suidæ lectione*, 8, 19, 2. *ubi* πρὸς τρόπον *habent codices nostri, fortasse pro* πρὸς τρίπου.

Corrupte vulgo πρὸς καταδίκης ἐκπεπτωκότας *legebatur* 26, 5, 1. *pro* πρὸς καταδίκης. τὰς πρὸς αὐτὸν τάξεις, *pro vulgato* πρὸ αὐτῶν, *dederunt vetustissimi codices*, 5, 84, 7. *quod in* πρὸς τὰς αὐτῶν τάξεις *fuit mutandum.*

2) *cum dativo;* πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος, (*quod est aliàs* ἐπὶ τῶν γραμμ.) qui est ab epistolis, a cura epistolarum, 15, 27, 6. εἶναι *vel* γίγνεσθαι πρός τινι *i. q.* πρός τι, hoc agere, in hac re occupari, huic rei intentum esse; πρὸς τούτοις ἦσαν τοῖς λογισμοῖς, 1, 20, 2. πρὸς τῇ ναυμαχίᾳ ὄντας, 1, 50, 1. πρὸς τούτοις ἦν, 3, 70, 12. 10, 37, 5. πρὸς ταῖς παρασκευαῖς ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 5, 58, 1. ἐγίγνοντο πρὸς τῇ διὰ μάχης κρίναι τὴν ὄφελιν, 5, 79, 1. ἐγιγν. πρὸς τοῖς πραττομένοις, 14, 10, 4.

Per ellipsin dativi τούτῳ *vel* τούτοις, *præpositio* πρὸς *induit vim adverbii*, prætera, *de quo usu superius dixi.* πρὸς τούτῳ ὦ πυθόμενε, 9, 29, 10. *dubitari potest, idem ne valeat ac* πρὸς τοῦτο, *an separatim intelligi debeat* πρὸς τούτῳ, ad hæc, prætera; *vide* πρὸς τοῖς ἄλλοις, 9, 25, 5. inter cætera *interpretatus est Vales. sed videtur* πρὸς τοὺς ἄλλους *legendum*, alios quod adtinet, *aut* πρὸς τἄλλα, aliis in rebus.

3) πρὸς *cum accus.* πρός τι εἶναι *vel* γίγνεσθαι, *vide modo num.* 2. *et* 1, 26, 3. *et* 1, 29, 3. *Temere vero ubique in hac phrasi dativum pro accusativo repositum Scaliger*

voluerat. Sæpi varianl codices, sæpe in alterum consentiunt sicut l. c. 1, 26, 3. *in vulgatam lectionem* πρὸς τὸ. *Sed utrumque recte dici videtur εἶναι vel γίγνεσθαι πρός τινι et γίγνεσθαι πρός τι, vide l. c. et* 1, 22, 2. 5, 58, 1. *et conf. Gronov. ad* 1, 29, 3. *Si quod tamen discrimen est ponendum, commodius fortasse dicetur εἶναι πρός τινι et γίγνεσθαι πρός τι.* πρὸς ἐβδομήκοντα, *i. q.* εἰς, circiter, 16, 7, 5. πρὸς δύο πλέθρα, ad pedes ducentos, 3, 46, 4. πρὸς αὐτοὺς, *vel* πρὸς αὑτοὺς, domum, domum suam, 5, 93, 1. 9, 10, 11. πρὸς ταύτην (τὴν ναῦν) ἐποιοῦντο τὴν τοῦ παντὸς στόλου ναυπηγίαν, ad hujus similitudinem, ad hujus exemplum, 1, 20, 15. πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζειν, pro tempore, pro occasione, e re nata, 10, 4, 8. ταυτηχῆς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς, pro illorum temporum ratione, *Fr. gr.* 96. πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς λόγον, ut initio dixi, 17, 15, 6. *Notemus porro varios usus hujus præpos. cum accusat. notione hujusmodi,* quoad, circa, intuitu, respectu, quod adtinet, quod pertinet; (*conf.* 5, 27, 4.) τὶ τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. *&c.* πρὸς τὸν δῆμον τούτων οὐδὲν ἐστι, nihil horum pertinet ad populum, 6, 13, 7. οὐ νομίζω εἶναι τοῦτο πρὸς ἐμὲ, 24, 10, 11 *et* 13. μήτ' εἰρήνης ὄρος μήτε πολέμου πρὸς Αἰτωλοὺς ὑπάρχει, intuitu Ætolorum, Ætolos quod attinet, nullum est neque pacis jus neque belli; illi hoc nihil ad se pertinere putant, 4, 67, 4. πρὸς τοὺς πατρώτας τὸ παραπλήσιον συνέβη γενέσθαι, 5, 105, 6. πρὸς τοὺς φίλους, amicos quod adtinet, 5, 56, 8. προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *Casaub.* quantum ferebat virium ipsius tenuitas; *Reiskius;* ob penuriam commeatuum; 5, 92, 6. *sed error haud dubie inest in vocab.* ἔνδειαν, *sub quo, ni totus falsus sum, nomen proprium latet urbis alicujus.*

Eodem referri potest usus hujus præpos. cum accus. in re judiciaria, ubi propter, hujus rei caussa, *verti solet;* ἀπαγωγῆν ἐκάλεσε τὸν Λεόντιον πρὸς τὴν ἀναδοχὴν, respectu sponsionis, sponsionis caussa, ad satisfaciendum sponsioni, 5, 27, 4. *Sic* ἀπαγόμενοι πρὸς τὰς εἰσφορὰς, tributorum caussa solvendorum, 1, 72, 5. ἀπαγόμενοι εἰς φυλακὴν πρὸς τὰ χρέα, 38, 3, 10. πρὸς δὲ (*scil.* τὰ προσοφειλόμενα χρήματα) καὶ τὰ πλοῖα παρεσπόνδησε, cujus (pecuniæ adhuc debitæ) causa naves regias contra fidem ceperat, 5, 108, 1. πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότες, qui judiciis condemnati solum verterant, 26, 5, 1.

Sed et alias ob, propter, *commode vertitur; v. c.* πρὸς τὸ γεγονὸς ἐλάττωμα, 2, 19, 6. (*conf.* προσφιλονικεῖν.)

Προσαγγελία, ἡ, nuncius, 5, 110, 11. 14, 6, 2.

Προσαγγέλλειν, nunciare; προσαγγέλλεται διότι *&c.* adfertur nuncius, 2, 25, 2. τὰ προσηγγελμένα, 4, 19, 6. 4, 66, 2. *ubi minus recte ex aliis codd. vulgo* προηγγελμ.

Προσάγειν, τὸν παῖδα, adducere, 15, 32, 3. τὸν κήρυκα, 18, 29, 8. 6, 20, 4. *&c.* αἱ πόλεις κακοπαθοῦσαι, δυσχερῶς προσῆγον τὰς εἰσφορὰς, 5, 30, 5. *ubi vett. nonnulli codices* προσῆγον πρὸς τὰς εἰσφορὰς, *nescio an pro* προσεῖχον, προσάγειν ἔργα, μηχανὰς, μηχανήματα, admovere opera, turres et machinas *oppugnandæ urbi,* 1, 42, 8. 3, 118, 4. 5, 4, 2. πρὸς τὴν ἄκραν, 5, 99, 10. *&c.* προσάγειν τοῖς τόποις (*scil.* ταῖς ναυσὶ, *aut* τὰς ναῦς) navibus accedere ad loca, 1, 54, 5. 1, 46, 9.

Vulgatum προσάγοντας, 11, 1, 2. *in* προσάγοντας *cum uno cod. Paris. est mutandum; et est ibi* προσάγειν

ducere in hostem, signa inferre, instructa acie obviam ire hosti, *sicut* 10, 39, 6. *Vicissim* προσάγειν *perperam passim pro* προσφέρειν *dabant libri veluti* 2, 65, 1.

προσαγωγὴ ἕξις, φιλοτιμίας adhibere usum, studium; *hinc,* προσαγωγὸν τὴν ἕξιν, adhibendus usus, 10, 47, 11. *et* παντελῶς προσαγομένης τῆς φιλοτιμίας, 22, 12, 13. *Sed eadem notione in medio etiam usurpatur hoc verbum;* προσαγόμενος τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον, postquam et tempus et laborem adhibuisset, adtulisset *rebus administrandis,* 26, 6, 14.

Præterea, in medio, προσάγεσθαί τινὰ *est* ad se vocare, ad se adduci jubere; τοὺς παῖδας καθ' ἕνα προσαγόμενος καὶ καταψήχας, 10, 18, 3. πάλιν, ad suas partes perducere, 4, 1, 7. *Sic* τὰς μὲν πόλεις προσήγετο, πλείστας δὲ κατὰ κράτος εἵλεν, 1, 76, 10. *ubi corrigenda versio,* urbes alias persuadendo ad deditionem permovit. *Sic et in præt. pass. significatione medii,* προσηγμένον τὰς πόλεις ἐπαγγελίαις, 5, 108, 2.

Προσαγορεύειν; τοῦτο τοὔνομα προσαγόρευσαν σφᾶς αὐτούς, 1, 8, 1.

Προσαγωγὴ, ἡ, (*conf.* προσάγειν) admotio *machinarum ad urbem obsessam,* 9, 41, 1. 14, 10, 9. 1, 48, 2. *ubi* αἱ τῶν μηχανημάτων προσαγωγαὶ, *per metonymiam,* ipsæ machinæ admotæ *dici videntur.* Adpulsus *navium, et per metonym.* locus ad quem commode adpelli potest navis, *vel* opportunitas adpellendæ navis, 10, 1, 6. reductio *pecorum a pastu in stabula,* 12, 4, 10.

Προσακροβολίζεσθαι, velitari cum hoste, velitando tentare et lacessere hostem, 3, 71, 10. 11, 22, 5.

Προσαναβαίνειν, *de flumine,* augeri, intumescere, *imbribus, nivibus,* 3, 72, 4. *sic de aquæ copia* aucta *in Ponto Euxino,* 4, 39, 8 *sq.*

Προσαναδέχεσθαί τινα, exspectare, 5, 13, 8. 21, 10, 14.

Προσαναδιδόναι, insuper distribuere; προσανέδωκε κλίμακας πλείους τῶν πρέπτων, 10, 14, 3.

Προσαναλαμβάνειν, recipere; τὸν παρὰ τῶν συμμάχων σῖτον, frumentum sociis imperatum, 1, 72, 8. τοὺς ὀφιλκομένους, milites qui tardius sequebantur, 5, 80, 2. adsumere *aliquem,* secum sumere, sibi jungere, 4, 70, 2. τὸν δύναμιν, 5, 80, 4. *potest esse* recipere, colligere; (*sicut* 5, 80, 2.) *vel* reficere, recreare *ex itinere, sicut* προσαναλαβὼν τὴν δύναμιν ἐκ τῆς κακοπαθείας, 9, 8, 7. προσαναλαμβ. ἑαυτὸν, reficere, recipere se *ex itinere maritimo,* 22, 25, 6. *Sic* τὰς τῶν δυνάμεων ψυχὰς προσαναλαμβάνειν *utique legendum videtur* 3, 90, 4. *pro vulgato* προσλαμβ. *Neutraliter,* refici, recreari, vires recipere; προσαναλῆψις ἤδη τῆς δυνάμεως, 3, 60, 8.

Προσαναμιμνήσκειν τινὰ τινὸς, 4, 28, 6. 4, 29, 7. 5, 111, 10.

Προσαναπολῶ; προσαναπαυόμενος τὴν τοῦ τύχους ταπεινότητα, memor, in memoriam sibi revocans, *Spicil. lib.* 8. *num.* 2, 2.

Προσαναπαύειν τὴν δύναμιν, quietem dare exercitui, 4, 73, 3. 5, 7, 3.

Προσαναπίπτειν, *epulis, mensæ* adcumbere cum aliis, 31, 4, 6.

Προσαναστύειν, commovere, incendere; προσανεστυθέντες τοῖς τοιούτοις λόγοις, 1, 69, 8.

Προσαναστύειν, τῇ ὥρᾳ, *scil.* τὰς ἐξαγωγὰς τῶν δυνάμεων, protrahere tempus educendi copias in aciem, serius educere, 11, 22, 3.

Passivum notione activa; προσανεστυόμενος (αὐτοῖς) τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον, metum populi Romani incutiens, 26, 3, 13. *Et nude,* προσανεστυόμενος αὐτῷ, minas ei intendens, 18, 36, 9. βραχέα προσανεστυθείς, *sc.* αὐτῷ, 5, 87, 4. *Fr. gr.* 108. *Cf.* ἀνατύειν.

Προσαναστρέχειν τοῖς χρόνοις, sursum

retrogredi temporibus, altius rem repetere, 1, 5, 4. 1, 12, 8. *Et nude* προσαναδραμόντες, *eadem notione*, 5, 31, 8.)

Προσαναφέρειν τῇ συγκλήτῳ περὶ τῶν προσηκόντων, referre ad senatum, 17, 9, 10. consultare, deliberare cum aliquo, 31, 19, 4.

Προσανέχειν, continere se, manere, quiescere, exspectare; *absolute;* προσανεῖχον παραδεχούμενοι τὴν ὑπιφάνειαν τῆς ἡμέρας, quietos se tenuerunt, 3, 94, 3. ἡσυχίαν ἦγε προσανέχων ἕως οὗ &c. exspectans dum, 4, 19, 12. ἐν ταῖς παρεμβολαῖς προσανέχων διῆγε, 5, 17, 6. προσανασχὼν δύο ἡμέρας, 10, 38, 10. *Cum accus.* ἅμα προσανέχων τὸν καιρὸν τῆς ἐπιτάξεως, tempus exspectans, 5, 103, 5. *Cum dativo;* 1) exspectare; *præsertim cum bona spe;* προσανέχοντες αἰεὶ ταῖς ἐκ τοῦ Τύντος βοηθείαις, 1, 84, 12. προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτὸν, 31, 23, 13. πᾶν ὑπομένειν ἰδίοις, προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαγγελίαις, *Fr. hist.* 3. 2) προσανέχειν τῇ ἐλπίδι, sustinere se spe, adquiescere in spe, spe fretum esse, 4, 60, 8. 15, 25, 8. προσανέχοντες ταῖς ἐλπίσι τῆς βοηθείας, 5, 72, 2.

In med. προσανέχετο ζῆν, vivere sustinuit, in vita manere voluit, 30, 8, 8. *sed miror ni eadem notione legendum* προσανῦχε τῷ ζῆν, *aut saltem* προσανῦχε τὸ ζῆν.

Προσανοιμώζειν; κατακλαγγὶς καί τι προσανοιμώξας, et nonnihil etiam lamentans, ingemiscens, 5, 16, 4.

Προσανθίστασθαι, resistere, opponere se; τοῖς κατὰ γῆν ἔργοις ὅσοις μέν τινες προσανθίστασαν εὐψυχῶς, operibus *quibus* a terra *oppugnabat eos Philippus*, fortiter restiterunt, 16, 30, 5. βραχὺ προσανθιστάντες ὑπέλιπον, postquam aliquantisper restitissent, sustinuissent hostium impetum, in fugam inclinarunt, 11, 21, 4. τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι προσανθίστασθαι, animi vigore restitit *scil.* infirmitati corporis, 32, 23, 1.

Προσάντης ἀνάβασις, 1, 55, 9. ὁδὸς, 5, 8, 1. (*ubi* ἀνάντη *habet cod. Bav. loco* προσάντη.

Προσαξιοῦν, (*idem fere quod simplex*) rogare, petere, orare, precibus contendere, 3, 11, 7. 17, 8, 5.

Προσαπειλεῖσθαι ἐπί τι, urgere, premere aliquid *in disceptatione*, 3, 21, 3. *ut πιέζειν ibid.*

Προσαποβλέπειν εἰς αὐτὸν *habet codex Aug. pro* πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν, 5, 33, 4.

Προσαπολέσαι, insuper perdere, 1, 74, 3.

Προσαποτίθημι, simul deponere; τὸ πνεῦμα προσαπέθηκε τῷ χρυσίῳ, 13, 2, 5.

Προσάπτειν; Ἀράτῳ οὐ προσαπτέον παρανομίαν, Aratus non est iniquitatis accusandus, 2, 60, 2. *proprie*, Arato non est tribuenda iniquitas. *Sic* προσάπτειν τινὶ τὴν γνώμην, tribuere, adscribere, 4, 24, 3. (*i. q.* ἀναπτίθημι, *ibid. vs.* 2.) *Et*, τῇ τύχῃ προσάπτειν τὰ κατορθώματα τινὸς, 32, 16, 3.

Προσάρκτιος, septemtrionalis; ἡ προσάρκτιος Εὐρώπη, 34, 5, 9.

Προσαρμόζειν τι τινί, apte connectere, 3, 46, 2 *et* 10.

Προσαρτᾶν, adligare; *hinc in pass.* προσήρτηντο δισμοῖς πρὸς τὰς ἄλλας, 3, 46, 8. πρὸς τοῖς ἱστοῖς τροχιλίαις προσήρτηντο σὺν κάλοις, 8, 6, 5. *Et translata notione;* πολλά τινα προσαρτᾶν τῇ στρατηγίᾳ, multas facere adpendices artis imperatoriæ, multas alias artes ei *velut necessarias* adjungere. 9, 20, 5. προσηρτημένοι ἦσαν πρὸς αὐτῇ τῇ βίζᾳ τοῦ λόφου, adplicuerant se, 2, 66, 10.

Προσασκεῖν; βραχέα προσασκήσας αὐτοὺς ἐν ταῖς ἐξεσίαις, paulisper adhuc exercitavit eos, 5, 109, 4.

Προσαστειάσασθαι, jocari insuper, jocando adjicere, *Fr. gr.* 109.

Προσαύξειν τινὰ τοῖς φιλανθρώποις,

omnibus præterea humanitatis officiis honorare aliquem, 32, 5, 6. προσαυξήσας τὴν ἐκείνων ὑπόθεσιν, quum in eamdem sententiam, quam illi dixerant, ipse plura etiam adjecisset, 28, 17, 6.

Προσβαίνειν, *pro* ἀναβαίνειν, adscendere, conscendere, *frequentat Polybius; vide Adn. ad* 2, 67, 6: (*conf.* πρόσβασις.) *cujus usus exempla ubivis apud nostrum obvia, sed in his luculentissima,* 7, 17, 4. *et* 9, 19, 7. *ubi in eadem phrasi utrumque verbum occurrit. Sic vero rursus de eis qui* per scalas in murum adscendunt, 10, 13, 8. 10, 14, 3 *sq. Et* προσβαίνειν πρὸς τὸν λόφον, πρὸς τοὺς βουνοὺς, πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, *est* conscendere colles, 1, 30, 10 *et* 12. 2, 68, 3. 4, 78, 7. 10, 30, 7. 18, 7, 7. *Itaque* 2, 67, 6 *sq.* τοῖς προσβαίνουσιν *et* τῶν προσβαινόντων *scribendum pro* προβαιν. *et* 4, 11, 6. τῆς πρωτοπορείας ἤδη προσβαινούσης πρὸς τὰς ὑπερβολὰς *legendum pro* προβαιν. *Et* 4, 57, 7. προσίβαινον πρὸς τὴν πόλιν *non verti debebat* urbem adoriuntur, *sed* adscendunt versus urbem, *quæ nimirum asperis collibus erat imposita, ut discimus ex vs.* 5.

Προσβάλλειν; *cum accus.* κλίμακας, admovere, adplicare scalas, 4, 4, 1. προσίβαλέ τινα θρέμματα εἰς τὸν αὐλῶνα, propulit, 11, 32, 2. τοὺς βοῦς ἐλαύνειν καὶ προβάλλειν πρὸς τὰς ἀπορρείας, agere et impellere, 3, 93, 8. *Subintellecto accus.* τῆς, adpellere; εἰς Σαρδόνα, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τοὺς περὶ Πίσας τόπους τῆς Ἰταλίας προσίβαλον, 3, 96, 9. *Cum dat. vel cum præpos.* πρὸς, adgredi, invadere, impetum facere in *hostem et simil.* τοῖς πολεμίοις, 8, 34, 5. 9, 9, 2. 10, 39, 3. 11, 1, 7. ταῖς πύλαις, 7, 17, 9. τῷ λόφῳ, invadere collem, 3, 101, 6. πρὸς τὰς πύλας, 7, 16, 1. πρὸς τὸν τῶν ὑπεναντίων χάρακα, 1, 74, 4. πρὸς πόλιν, 2, 34, 11. 3, 51, 10. *adde* 5, 60, 6. πρὸς τὰ τύχη, 4, 18, 6. (*ubi intelligere possis* τὰς κλίμακας, *quod adjectum vidimus* 4, 4, 1.) πρὸς τὰ παραπλήσια τῶν ὀρῶν, 10, 30, 5. πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, 3, 94, 1. πρὸς τὸν ὄφρυν, 10, 39, 1. *quibus posterioribus tribus locis, sicut et nonnullis e superioribus, haud incommode* conscendere, adscendere *vertere* προσβάλλειν *possis; quemadmodum et verbum* προσβαίνειν eadem notione frequentatur, et nomen προσβολὴ *manifeste nil aliud nisi* adscensum *denotat* 3, 51, 4. *Eadem* adscendendi *notione accipi hoc verbum posse putavi* 3, 51, 6. παραβοηθήσαν τοῖς τῇ περίᾳ προσβάλλουσιν, *scil.* πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, qui agmine conscendebant montem; *nec tamen urgere eam velim interpretationem, et prope absum ut probem Casauboni Gronoviique conjecturam,* τοῖς τῇ περίᾳ προλαβοῦσιν, qui in agmine antecedebant.

Πρόσβασις, ἡ; 1) accessus, aditus, 4, 56, 6 *et* 8. 5, 59, 6. 2) adscensus, 1, 55, 10. λόφος ἔχων ὅσον σταδίων πρόσβασιν, 4, 78, 3. 5, 70, 6. *Sic et aliis scriptoribus* ἡ πρόσβασις *est* adscensus, *veluti Arrian. Exped. Alex.* vi. 24. ἐν ταῖς προσβάσεσί τε καὶ καταβάσεσι. *In illa phrasi apud nostrum,* 7, 15, 10. ἔξήτασε τὰς προσβάσεις καὶ δίους τῶν κλιμάκων, 7, 15, 10. *poteris* προσβάσεις *perinde* aditus, accessus *intelligere, et* adscensus, *fort.* loca quibus conscendi rupes et murus ei superstructus posset. *conf.* προσβαίνειν *et* προσβολή.

Προσβιβάζειν *mendose libri scripti dabant omnes pro* προβιβάζειν, 5, 59, 2.

Προσβοηθεῖν, ad opem ferendam adcurrere, succurrere, suppetias venire; *absol.* 3, 19, 1. 5, 13, 3. τινὶ, 2, 67, 6. εἰς τὴν Ῥώμην, 2, 24, 5.

Προσβολὴ, ἡ, *conf.* **προσβάλλειν**. 1) adscensus, 3, 51, 4. 2) adgressio, invasio; **προσβολὴν ποιεῖσθαι πρὸς τὸν λόφον**, invadere collem, adscensionem moliri in collem, *occupatum ab hostibus*, 2, 66, 10. 2, 67, 1. *Præsertim vero de* oppugnatione urbis *dicitur* **προσβολὰς ποιεῖσθαι**, adoriri, impetum, impressionem facere, 3, 14, 1. 4, 16, 7. 4, 63, 8. 4, 19, 3. 4, 65, 3, 5, 60, 6. 8, 16, 9. 32, 25, 10. **ποιεῖσθαι προσβολὴν πρὸς τὸν χάρακα**, invadere castra, oppugnare vallum, 14, 4, 2. *sic in illa phrasi,* **προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ὕδωρ**, *sub postrema voce, quam corruptam esse non dubito, latet urbis nomen*, 5, 92, 6. *Et cum dat.* **τῇ ἄκρᾳ προσβολὰς ποιούμενος**, 5, 48, 14. **ἡ διὰ τῶν κλιμάκων προσβολή**, oppugnatio admotis scalis, 5, 60, 7. **χρησάμενος ἐπιχειρήσεσι καὶ κατασκληπτικαῖς προσβολαῖς**, 3, 13, 6. **ὁ καιρὸς τῆς προσβολῆς**, 10, 3, 4. **τὸ μέγεθος τῶν τυχῶν ἐπικίνδυνον ἐποίει τὴν προσβολὴν**, 10, 13, 6. **ἀποστὰν τῆς προσβολῆς**, 9, 9, 3. **κατὰ τὰς προσβολὰς**—" in oppugnatione urbium aut præliis" *interpretatur Ernestus*, 32, 25, 9. *at ibi de unius urbis Pergami oppugnatione agitur, quam frustra tentaverat Prusias; cf. Adn. ad* 32, 25, 1.

3) **πᾶσαι προσβολαί**, *nempe τοῦ τοιούτου χάρακος, per metonymiam dicuntur* omnes partes, omnia loca quibus adgredi hostis potest tale vallum *quali utuntur Romani*, 18, 1, 14. *Eadem notione* 14, 3, 7. *pro mendoso* **προσβαθῶν** *correxi* **προσβολῶν**.

4) **προσβολαί**, *quod habent codices nonnulli Polybiani et Suidas*, 1, 53, 10. *videri potest significare* loca quibus adpellere naves possunt, *ex illo verbi* **προσβάλλειν** *usu, quem obtinere* 3, 96, 9. *vidimus; (sicut* **προσωγωγὴ**, 10, 1, 6. *a verbo* **προσάγειν**, 1, 46, 9. 1, 54, 5.) *quæ notio etiam per se perapta esset prædicto loco, nisi ad* **προσβολὰς** *adjiceretur* **περικλειούσας**, *quo e participio intelligitur, unice veram esse alteram lectionem* **προβολάς**.

Προσγίγνεσθαι, insuper, denuo advenire; **προσγιγνομένων** *correxi, pro mendoso* **προσγεγενημένων**, 9, 20, 3.

Προσδεῖν, indigere, opus habere; *Impersonaliter;* **ὑμῖν ὑπομνήσεως μόνον, παρακλήσεως δ' οὐ προσδεῖ**, 3, 109, 7. *Personal.* **τοῦτο προσδεῖ λόγου**. 3, 58, 1. **ὅτι πᾶσι ὑπάρχειν μεταβολὴ, οὐ προσδεῖ λόγων**, 6, 57, 1. *Nescio an etiam in nominativo casu, pro genitivo, recte dicatur,* **τοῦτο προσδεῖ**, hac re opus est? *Sic certe vulgo consentiebus libris legebatur,* **προσδεῖ δὲ τὰ τῆς τύχης**, 3, 5, 7. *quod Casaub. in* **τῶν τῆς τύχης** *mutavit.*

Pass. et med. **προσδεῖσθαι**, *idem.* **προσδεόμενοι παντοδαπῆς ὑποστρώσεως**, 1, 11, 2. **ταῦτα διαστολῆς οὐ προσδεῖται**, 1, 15, 6. **ἵνα προσδεῖται τὰ πεφάγματα**, 3, 109, 5. **κρίνας προσδεῖσθαι παρακλήσεως τὸν καιρὸν**, 3, 111, 1. **οὐ προσδεηθήσεσθαι** (**προσδεήσεσθαι** *Vat. et Flor.*) **τὰ πεφάγματα μάχης**, 5, 66, 6. **ὀλίγαι τινὲς τῆς βίας προσδεήσουσι**, 5, 77, 3. **εἴ τις βουλόμενος προσδεῖται**, 6, 13, 5. 15, 20, 1. **οὐ τῆς τυχούσης ἐπιστάσεως προσδεῖται**, (*scil.* **τὸ πρᾶγμα**,) **εἰ μέλλοι τις** &c. 6, 3, 4.

Προσδεῖν, adligare, devincire; **πρὸς τὴν φιλίαν προσδεδεμένον**, *ex codicum scriptura* 10, 34, 8. *quam in* **προσδεδεγμένον** *mutavit Casaub.*

Προσδέχεσθαι; 1) accipere, gratum habere, ratum habere; **τοὺς ὑπὲρ εἰρήνης λόγους**, 1, 16, 6. 2, 9, 9. **τὴν φιλίαν**, 1, 16, 8. **τὰς συνθήκας**, 1, 17, 1. 1, 63, 1. 2) recipere aliquem in fidem et societatem; **προσδεξάμενος ἐπὶ τοῖσδε ἐπὶ ταῖς ἀρχαιοτάταις ὁμολογίαις**, 3, 18, 7. *Sic* **πρὸς τὴν φιλίαν** (*nempe τῶν* **Ῥωμαίων**) **προσδεδεγμένος**, ad amicitiam Romanorum admis-

sus, in societatem receptus, 10, 34, 8. *ex Scaligeri et Casauboni emendatione, pro* προσδιημένος, *quod erat in libris.* 3) recipere, suscipere *sumtus;* προσδέχεσθαι τὴν εἴς τι δαπάνην, 4, 19, 8. 4) excipere impetum hostium, ab hostibus invadi, 2, 68, 8. *Sic,* μὴ παντα χόθεν προσδέχηται τοὺς πολεμίους, ne undique invaderetur ab hostibus, 2, 69, 6. 3, 42, 5. *Huc refer Fragm. gr.* 110. προσδέχεσθαι πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους, committere ut cervicibus nostris immineant hostes, *vel* exspectare donec lateribus nostris incumbant; *conf. num. seq.* 5) exspectare; τὸν ὕπατον, adventum consulis, 21, 8, 7. τὴν ἡμέραν, 3, 94, 4. ἐὰν τὰ νέφη προσδέχηται τοῖς τόποις ἐπιστῆναι, si exspectaverit donec nubes locis illis incubuerit, si incumbere siverit, 5, 104, 10.

Προσδιαμαρτύρεσθαι; πάντας ὁσανοῦ προσδιαμαρτυρομένη, *sic malim pro* προδιαμαρτ. 26, 3, 6.

Προσδιαπράζειν, i. q. διαπράζειν, 4, 79, 2. *ubi* προδιαπρ. *maluerat Reisk.*

Προσδιασαφεῖν, simul declarare, *vel nude,* declarare, indicare, profiteri, docere, demonstrare, 3, 24, 15. 4, 25, 6. *Sic* προσδιασαφῶν, 10, 22, 5. *ex emend. Casaub. pro* προδιασαφ. *et eodem modo corrigendum puto* 40, 6, 12. *Conf.* προδιασαφῶν.

Προσδιδόναι; προσδίδου, 8, 17, 7. *perperam, pro* προδίδου; *vide in* προδιδόναι.

Προσδιορίζεσθαι, ad hæc diserte prædicere, adfirmare, contendere, *cum accus. et infin.* 32, 7, 10.

Προσδοκᾶν. *Perperam vulgo* προσδόκουν *editum erat, pro* προσδόκων, 1, 53, 11. 2, 27, 8. *et* 24, 7, 3.

Προσδοκία, ἡ, *in partem deteriorem;* (*sicut* προσδοκᾶν πλεῖον, 24, 7, 3.) διὰ τὴν προσδοκίαν τῆς πολιορκίας, 1, 31, 3. προσδοκίας οὔσης κατὰ τὴν οὐραγίαν, si quid timetur in extremo agmine, 6, 40, 8.—" *Sic Josephus,* ἡ διὰ προσδοκία, perpetuus timor, *Antiq. XVI.* 8, 5." *Ern.* προσδοκίαν ἴσχειν τῆς ἐκείνου παρουσίας, exspectare, 4, 35, 6.

Προσδόκιμος ἦν ὁ κίνδυνος, exspectabatur prælium, 29, 8, 11.

Προσδοξοποιεῖσθαι, inanibus opinionibus capi, *ex vulgata scriptura,* 17, 15, 16. *Nos præpositionem a verbo separavimus; conf. supra in* πρὸς *absol. et adverb.*

Προσεγγίζειν, 39, 1, 4.

Προσεδρεύειν τῇ πόλει, obsidere, 8, 9, 11. τοῖς καιροῖς, studiose observare, 38, 5, 9. *sic* τῇ αὐτῶν διαφορᾷ, lites eorum observare, 24, 4, 12. προσεδρεύοντες καὶ πάντα καιρὸν θεωροῦντες, 11, 5, 2. *intellige* προσεδρ. πᾶσι, *vel* παντὶ καιρῷ, omnia, *vel* omne tempus studiose observantes.

Προσεῖναι; τὴν ἄκραν τὴν προσοῦσαν τῆς Ἰτύνης, *sic mendose vulgo,* 14, 6, 7. *pro* τὴν πρὸς ἴσας οὔσαν.

Προσεπιλέγεσθαι, deligere insuper, 6, 24, 2.

Προσεπιφέρειν; προσεπενεγκεῖν χίλια τάλαντα, insuper pendere, 3, 27, 8. *conf.* ἐπιφέρειν.

Προσεμβιβάζειν *voluit Reisk.* 2, 45, 4. *pro* προεμβιβ.

Προσεντέλλεσθαι, simul mandatum *tale* dare, 14, 2, 6. 31, 12, 12.

Προσενυβρίζειν; τότε δὲ καὶ προσενυβρίζεσθαι δέξαντες, se etiam contumelia adfectos, 4, 4, 2.

Προσεξεργάζεσθαι; καὶ προσεξεργασμένος ὅτι συνέβαινε &c. et amplificandæ augendæque rei causa hoc etiam adjecit, fuisse &c. 12, 11, 8.

Προσεξελίττειν τοὺς ἀσπίστους insuper subducere, a tergo circumducere hastatos, 6, 40, 13. *Conf.* ἐξελίττειν.

Προσεξεργάζεσθαι; προσεξεργάσασθαι ταῖς χερσὶ πρὸς τὴν ἐξανάστασιν, ma-

nibus conniti ad surgendum, 3, 55, 4.

Προσεξευρίσκειν ἀεί τι καινὸν, semper novi aliquid insuper excogitare, 1, 68, 10. *cf.* προσευρίσκειν.

Προσεπάγειν ὕβριν, injuriam injuria cumulare, 15, 25, 6.

Προσεπιτιθῆν, dictis insuper adjicere, 4, 85, 2. (*sic* προσεπιλέγειν.)

Προσεπιβάλλειν τῆς γῆς, *intell.* τὶ, nonnihil terræ insuper injicere *capitibus legatorum in puteum detrusorum*, 9, 38, 2.

Προσεπισπάσασθαί τινα τῆς Ἀσίας, nonnullas insuper Asiæ partes ad se trahere *vel* rapere, 21, 11, 6. φθόνον, simul invidiam sibi attrahere, in se convertere, 9, 10, 6.

Προσεπιζητῆν ἀεί τι, aliquid amplius semper poscere, 25, 5, 11.

Προσεπικοσμεῖσθαι, *cum dat.* insuper ornatum, instructum esse *aliqua re*, 6, 22, 3. 6, 23, 12.

Προσεπιλαμβάνεσθαι (λίμνη) καὶ τοῦ πρὸς ἕῳ μέρους, *scil.* τὶ, occupans insuper partem etiam aliquam &c. 10, 10, 5.

Προσεπιλέγειν ὅτι &c. dictis adjicere, (*ut* προσεπιτιθῆν) 22, 7, 14.

Προσεπιμετρεῖν τινι τιμὰς τινας, insuper honores nonnullos alicui decernere, 4, 51, 6. προσεπιμετρεῖν ἀεὶ τῷ διομένῳ, *Fr. gr.* 111. προσεπιμέτρησον ἕτερον ψήφισμα παρέντομον, 38, 5, 7.

Προσεπινοεῖν ἀεί τι, 20, 6, 4.

Προσεπιῤῥαντίναι; προσεπιῤῥώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς, animi eis creverunt, 4, 80, 3.

Προσεπισιτίζεσθαι, commeatus et annonam copiosius comparare, 1, 29, 1.

Προσεπισπάσασθαι μάρτυρα, testem citare, advocare, proferre, 12, 13, 3.

Προσεπιτάττεσθαι, ordine se adjungere et adplicare præcedentibus, locum suum ordine post alios capere, 1, 50, 7.

Προσεπιτείνειν, majori studio contendere, *aut* magis intendere et duriores facere conditiones, 3, 24, 14. *Sic* βραχέα προσεπιτείνειν τοῖς Καρχηδ. paululum intenderunt, auxerunt, graviores tulerunt Pœnis conditiones, 1, 63, 2.

Προσεπιτιθῆναι τὴν δίκην τινὶ, pœnam infligere, 35, 2, 7.

Προσεπιφθέγγεσθαι, (*i. q.* προσεπιλέγειν, προσεπισπᾶν) 10, 4, 7.

Προσερείδειν, 1) *active, cum accus.* adplicare, admovere; προσερείδειν τὰς πλίμακας τοῖς τείχεσι, 4, 19, 3. 4, 18, 5. 5, 60, 8. προσερείδειν τῷ τείχει τὴν σαμβύκην, 8, 6, 7 *et* 9. τὰς περιφόρους μαχανὰς, *Fr. gr.* 112. τὰς λόγχας, τὰ δόρατα πρός τι, infigere, adigere aliquo hastas, 15, 33, 4. 6, 25, 5. *Subintellecto accus.* ὅταν προσέρεισι (*scil.* τὸν ἄνθρωπον) ταῖς χερσὶν πρὸς τὰ νῶτα τῆς γυναικὸς, postquam hominem manibus adplicuit ad dorsum mulieris, *i. e.* postquam coëgit hominem ut amplecteretur mulierem ita ut manus ejus dorso mulieris adplicarentur, 13, 7, 10. 2) *neutraliter vel reciproce, absque accus.* παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τὴν πόλιν προσέρεισαν, cum universo exercitu urbi sese adplicant, premunt, urgent, obsident urbem, 1, 17, 8. πανταχόθεν ἐπεργῶς προσερεικότες, *nempe* πρὸς τὴν πόλιν, *vel* τῇ πόλει, ab omni parte valide prementes, urgentes urbem, 1, 10, 11.

Προσέρχεσθαι, 1) accedere, prodire in medium, 1, 69, 13. 2, 50, 11. προσελθὼν εἰς τὸ μέσον, 18, 29, 9. *conf.* 1, 69, 10. *et* 2, 2, 10. 2) προσέρχεσθαι πρὸς πᾶν τὸ δυνατὸν, ad omnes conditiones descendere, 21, 11, 6. εἰς εὐθὺν τῶν ἀξιουμένων, 31, 27, 1.

Προσεσπέριος, occidentalis; ἤθη προσεσπέρια, 1, 2, 6. 18, 11, 2. οἱ προσεσπέριοι Ἀχαιοὶ, 4, 70, 3.

Προσευρίσκειν, *i. q. simplex:* προσευρέθη ἡ πρὸς τὴν συντέλειαν, *scil.* χορηγία, 1, 59, 6.—*Ad vulgatam*

inde a Casaub. scripturam hæc monuit Ernestus: "προσυφίσκων *videtur esse id quod versio expressit,* amplius invenire, *sequitur enim* ἢ πρὸς συντίλειαν. *Sed ed. pr. tamen habet* ἡ πρ. συντ. *ubi intelligendum esset χορηγία, et* προσυφίδη *pro* ὑφίδῃ."—*Mireris, quo pacto in priori ratione ullam veri speciem videre potuerit vir doctus; nisi ex adjecta vers. Lat. intelligeretur, quæ sic habet,* ut amplius etiam quam opus esset, pecuniæ adinveniretur. *Diversa nonnihil notione verbum* προσεξευρίσκειν *supra usurpatum vidimus.*

Προσιφιστάναι. *Temere* προσεπιστῆσαι *edit. Ern.* 10, 2, 1. *pro* προεπιστῆσαι, *quod vide in* προιφιστάναι.

Προσέχειν; 1) προσέχειν τὸν νοῦν, *et nude* προσέχειν, τινὶ *vel* πρός τι, animum advertere, attendere, curare *aliquem, vel aliquid,* auscultare, morem gerere; πρὸς αὐτὰ ταῦτα προσέχουσι τὸν νοῦν, in hæc sola animum intendunt, 15, 36, 9. ἐμοὶ προσέξεις τὸν νοῦν, me curabis, mei rationem habebis, 32, 10, 9. μεταξὺ τῶν στόλων ἐτήρει, καὶ προσῆχε τὸν νοῦν ἀμφοτέροις, in utramque classem intentus erat, utramque observabat, 1, 54, 5. τούτους ἀκούειν, τούτοις προσέχειν τὸν νοῦν, his auscultare et morem gerere, 1, 80, 3. *Sic* δεῖ προσέχειν τοὺς στρατιώτας τοῖς χιλιάρχοις, τούτους δ' ἔτι τοῖς ὑπάτοις, auscultare, parere oportet, 6, 37, 7. οὐδενὸς προσέχοντος αὐτῷ, quum nemo eum audiret, postulatorum ejus rationem haberet, 1, 11, 12. προσῆχον ἐπιμελῶς τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις, 1, 69, 9. οὐ προσῆκε τοῖς λεγομένοις, 3, 82, 5. οὐδενὶ προσέχοντες τῶν λεγομένων, 1, 37, 5. πρὸς οὐδὲν προσῆκον τῶν λεγομένων, 15, 26, 8. *nisi, deleta præpositione,* οὐδενὶ *malueris, pro mendoso* πρὸς οὐδενί, *quod vulgo ibi legebatur.* προσέχειν αὐτοῖς καὶ φυλάττεσθαι, ut observent eos et caveant, 5, 98, 8. φυλάττεσθαι καὶ προσέχειν τὸ πλῆθος, 3, 82, 4. *ubi si vera scriptura, posterius verbum contra suam naturam mutuatur et sequitur constructionem prioris.* οἱ προσεχόντες, quibus hæc curæ sunt, qui *hoc genus studiorum* curant, 9, 2, 6.

An προσῆκον πρὸς τὰς εἰσφορὰς *legendum,* 5, 30, 5. *pro* προσῆγον?

2) adpellere, *scil.* ταῖς ναυσίν, *quod interdum adjicitur; v. c.* προσεχόντες ταῖς πρώτοις πλέουσι ναυσὶν ὑπὸ τὴν ἄκραν, 1, 29, 2. *Construitur cum dat.* προσέχειν Λιλυβαίῳ, 1, 25, 9. προσεχόντες τῇ Σικελίᾳ, 1, 24, 2. Φαιακίδι, 30, 9, 4. *Et cum* πρὸς *præpos.* πρὸς τὴν Ἀπολλωνίαν, 2, 11, 8. (*ubi ex vett. codd.* προσέχειν *restitui pro vulgato* προσελθεῖν.) πρὸς τοὺς κατὰ τὸ Ἐμπορεῖον τόπους, 3, 76, 1. πρὸς Ναύπακτον, 4, 16, 9. &c. *Cum nudo accus. si vera scriptura,* 2, 9, 2. προσέσχε τὸν τῶν Ἐπιδαμνίων λιμένα, tenuit Dyrrhachii portum.

Προσήκειν; τὴν λείαν ἀπίδοσι τοῖς προσήκουσι, prædam eis restituit ad quos pertinebat. *scil. a quibus eam abegerat hostis,* 2, 31, 3. ἀθροίσαντες τοὺς ἐπιλελεγμένους οἱ προσήκοντες χιλίαρχοι, lectos milites convocant sui quorumque tribuni, *scil. tribuni qui eos legerant, ad quorum cohortem quique milites pertinent,* 6, 21, 1. τούτους ἐξέφερον οἱ προσήκοντες, horum funus extulerunt propinqui, familiares, amici, 1, 80, 10.

Προσημοῦν. *An* προσεσημῶσθαι *legendum* 1, 47, 1.?

Πρόσθεν; 1) *de tempore,* antea, prius, olim, aliâs, 1, 4, 8. 1, 64, 1. &c. *Sic,* τὴν τάξιν βραχυτέραν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. πυκνοτέρας ἢ πρόσθεν τὰς σημαίας καθιστάντων, 3, 113, 3. τοῦτο τοῦ πρόσθεν ἀδυνατώτερον, intellige τοῦ πρόσθεν εἰρημένου, hoc magis impossibile quam id quod

prius dixi, 1, 67, 9. *Sic*, τοῦτο ἔτι τοῦ πρόσθεν (*nempe* ἡρημένου) ῥᾷον εἶναι συνιδεῖν, 2, 49, 2. *Pari ratione* πρὸ τοῦ *usurpatur* 3, 58, 9.

2) *de loco*; πρῶτον μὲν τὸ πρόσθεν, 4, 66, 5. ἀεὶ τοῦ πρόσθεν ἐρχόμενοι, ulterius semper progredi nitentes, 3, 84, 12. ἡ χώρα ἡ πρόσθεν, quæ ante pedes erat regio, 3, 80, 3. *i. q.* προκειμένη, *vs.* 2.

3) prius, *eadem notione ac* potius; τεθνάναι πρόσθεν ἤ, prius emori quam, 3, 109, 8.

Πρόσθησις, ἡ τῶν ἐλπίδων, admotio, adplicatio, 5, 60, 7.

Προσάγω, *a* πρόσειμι, adire; *cum dat.* προσήγαγον τοῖς ἐφόροις, 4, 34, 5. *cum* πρός; πρόσεισι πρὸς τὸ δίκαιον, 25, 21, 7. *ex Casaub. emend. pro* πρόεισι. Adgredi, invadere; τῇδε μὲν προσάγει τοῖς ὑπεναντίοις ἢ μάλιστα εὐχείρωτος ἔσται ὁ προσιών, 3, 81, 10. *pariter ex emend. Casaub. pro* προΐσι.

Προσείμι, *a* προσέρχομαι; *in med.* ἁπλῶς οὐ προσίεσθαι τοὺς λόγους, non admittere, aspernari conditionem propositam, 4, 19, 3. οὐδενὶ προσίεσθαι τῶν ἀποῤῥήτων οὐδέν, *ex vulgata lectione*, 3, 20, 3. *ubi* προεῖσθαι *correxi, quod vide.*

Προσκαθέζεσθαι τῇ πόλει, obsidere urbem, 3, 98, 7. 5, 62, 6. 8, 9, 6.

Προσκαθῆσθαι πόλει, *idem*, 1, 15, 1. 5, 61, 8. 8, 9, 12. ἐν τῇ Μέμφει προσκαθήμενοι, *mendose vulgo*, 5, 63, 7. *pro* προσκαθήμενοι.

Προσκαθίζειν, *scil.* τῇ πόλει, obsidere, (*ut* προσκαθίζεσθαι *et* προσκαθῆσθαι,) 1, 12, 4. 1, 15, 5. *coll. vs.* 1. adsidere mensæ, epulis; οὐ μὲν προσκαθίζειν, οὐ δὲ προσανίστασθαι, 31, 4, 6. ὅτι Κλεομένης οὐ τὸν Ἰσθμὸν προσκαθίσει, *ex codicis Peiresc. scriptura*, 20, 6, 8. *pro quo* προσκαθίσει *correxi cum Valesio; vide* προσκαθίζειν.

Προσκαλεῖσθαι; πάντας ἐψυχαγώγησεν καὶ προσεκαλέσατο, sibi conciliavit, ad se adlexit, 8, 25, 5. *Sic fere Lucian. in Lucio, cap.* 51. *T. II. edit. Wetsten. p.* 619. ἡ γυνὴ πολλοῖς τοῖς φιλήμασι προσκαλουμένη, *scil.* ἐμέ; *ubi tamen* προσκαλουμ. *mallet aliquis, quod etiam apud Polybium in animo habuisse Valesius videtur*, provocavit *vertens.*

Προσκαρτερεῖν, *cum dat. rei vel pers.* immorari; τῇ πολιορκίᾳ, 1, 55, 4. τῇ ἐπιμελείᾳ, 1, 59, 12. προσκαρτερεῖν τῷ πλείονι, plura semper exspectare, plura concupiscere, pluribus inhiare, 11, 2, 4. προσκαρτ. τινί, aliquem adsectari, assidue observare, colere, 24, 5, 3. *Item* hostili consilio morari apud aliquem, observando eum et insidiando; τοῦ μὲν ἔτι προσκαρτερεῖν τούτοις ἀπήγαγε, 9, 7, 9. *ubi perperam vulgo* τούτους, *pro* τούτοις. *Cum partic.* χρόνον τινὰ προσκαρτέρει λιπαρῶν ταύτην, aliquantum moratus est apud eam orans, 8, 21, 7.

Προσκατακλαίεσθαι, lamentari inter se, 40, 2, 9.

Προσκατακτήσασθαι τὴν ἐπίλοιπον ἀρχήν, insuper adquirere, 15, 4, 4.

Προσκατακλίνεσθαι; *vide* προκατακλιν.

Προσκαταστρωννύειν, insuper constituere *reges, præter eos qui jam fuerant*, 21, 9, 6.

Προσκατασπᾶν ναῦς, naves insuper deducere in mare, 4, 53, 2.

Προσκατασύρειν; *vide* προσπατασύρειν.

Προσκατατάττειν; προσκατατάττοντες ἔτι καὶ τοῖς ῥηθεῖσι λόγους, *scriptores*, adjicientes, subjicientes etiam *narrationi suæ* orationes habitas, 3, 20, 1.

Προσκατεψεύδεσθαί τινος, mendacium adjicere contra aliquem; προσκατέψευσται τάνδρός, 12, 13, 3.

Προσκεῖσθαι, 1) adjectum esse, 3, 24, 2. 3, 25, 2. 3, 29, 5. 2) urgere, premere, instare, *cum*

dat. τῇ πόλει, 1, 11, 6. τοῖς προσβαίνουσι, 2, 67, 6. (*ubi perperam* προσλαυσι *MSS. pro* προσπ.) 5, 13, 3. 5, 95, 9. 28, 15, 4.

Προσκεδαίνυν τὴν ὑγίειαν, 32, 14, 12.

Προσκήνιον, τὸ, proscenium, 30, 13, 4. *Fr. gr.* 113.

Πρόσκλασις, *mendose vulgo, pro* πρόσκλισις, 5, 51, 8.

Προσκλίνειν τινι, propendere in partes alicujus; κατὰ τὴν ὅλην αἵρεσιν, præcipue favere, studere alicui, 4, 51, 5. *Sic* τῇ αὐτῇ ταύτῃ προσκλίνουσι *legendum* 5, 86, 10. *pro vulgato* προσκυνοῦσι.

Πρόσκλισις; ἡ τῶν γηρόντων πρόσκλισις καὶ ῥοπὴ, *scil.* ἧς τινα μερίδα, inclinatio, accessio seniorum ad aliquas partes, 6, 10, 10. πρόδηλον ἀποδείκνυσι τὴν πρόσκλισιν τῷ βασιλεῖ, demonstravit, haud dubie omnes ad regem esse inclinaturos, regis partibus accessuros, 5, 51, 8.

Προσκλύζειν, adluere; τῷ ὄρει προσκλύζει τὸ πέλαγος, 5, 59, 5.

Προσκοπὴ, ἡ; offensio, offensa, indignatio; ἀφ' οἷς μὲν φθόνου γινομένου καὶ προσκοπῆς, ἀφ' οἷς δὲ μίσους καὶ ὀργῆς, 6, 7, 8. διδόναι ἀφορμὰς προσκοπῆς, 27, 6, 10. τοιαύτη τις ὑπόδειγμα προσκοπὴ καὶ μῖσος κατὰ τῶν προειρημένων, 30, 20, 8. ἡ τῶν ὄχλων πρὸς αὐτὸν ἀλλοτριότης καὶ προσκοπὴ, 31, 18, 4. καταγνώσεως συγχύσεων καὶ προσκοπῆς, in vituperationem et offensionem hominum incidere, 6, 6, 8.

Προσκόπτειν, 1) *cum dat. pers.* offendere aliquem, invisum se reddere *vel* invisum, odiosum esse alicui; προσέκοπτε τοῖς πολλοῖς, ἐλύπει δὲ καὶ τὸν Ἀντίοχον, 5, 49, 5. τοῖς Ῥωμαίοις οὐ μόνον δυσαρεστήσουσι, ἀλλὰ καὶ προσκόψουσι, 7, 5, 6. δι' αὐτὸν ἡ αἵρεσις Ἑλληνικὴ προσέκοψε τοῖς Ῥωμαίοις, 30, 6, 3. 2) *cum dat. rei vel pers.* offendi, ægre ferre, indignari; προσκόψαντες τῇ βαρύτητι τοῦ Μάρκου, 1, 31, 7. προσκόπτων ἤδη τοῖς περὶ τὸν Λεύντιον, 5, 7, 5. δυσχεραντῶν *vel* δυσχεραντοῦσιν καὶ προσκόπτουσι, 6, 6, 3 *et* 6. *sic* 18, 7, 11. &c.

Προσκοτοῦν, tenebras obducere, obtenebrare, *intellige* τὸν ἀέρα, *aërem*, 1, 48, 8.

Προσκρέμασθαι; *navis navi* προσκρέμασαι, adhæret, inhæret, *nempe rostro illius infixa.* 2, 10, 4. 16, 3, 5.

Προσκυνεῖν, adorare, prosternere se coram aliquo; *constanter cum accusat. constructum apud Polyb. conf.* 10, 38, 3. *et* 5, 86, 10. προσκυνήσαντες τὸν στρατηγὸν, 10, 17, 8. 10, 38, 3. 10, 40, 3. τούτους προσκύνει καθαπερεὶ δαίμονας, 18, 37, 10. προσκυνοῦσι τὸν οἶδον καὶ τοὺς καθημένους, 30, 16, 5. προσκυνῶ τὴν τύχην, venerabundus gratias agit Fortunæ, 15, 19, 5.—" *Sic bene Græci. Josephus Ant. VII.* 1, 1. *habet dativum, sed MS. Vatic. accusativum.*" *Ern.*—*Semel cum accus. vulgo legitur*, 5, 86, 10. τῇ γὰρ αὐτῇ ταύτῃ μᾶλλον ἂν πως οἱ κατὰ Καλλὴν Συρίαν ὄχλοι προσκυνοῦσι, *ubi haud dubie* προσκλίνουσι *corrigendum. Vulgatam vertunt*, hanc domum magis colunt.

Προσλαμβάνειν; 1) secum sumere; (*ut* ἀναλαμβ.) 1, 38, 7. 2) προσλαμβ. ἀνωτέρω τοῖς χρόνοις, *quod alibi dicit* ἀναδραμεῖν *et* προσαναδραμεῖν, rem altius repetere, altius repetere res superioribus temporibus gestas, 4, 2, 3. 3) προσλαμβ. τὰς τῶν δυνάμεων ψυχὰς, confirmare, reficere, recreare *e metu*, 3, 90, 4. *nisi* προσαναλαμβ. *legendum, quod vide.* 4) προσλαμβάνειν πόλεις, in deditionem accipere urbes, (*alias voluntate, alias coactas,*) 2, 52, 2. συμμάχους, parare sibi socios, 4, 8, 2. in societatem admittere *petentem*, 4, 9, 3.

Med. προσλαμβάσθαι πόλιν, ad deditionem compellere, 1, 37, 5.

προσλαμβάσθαι γνώμην τινὸς, consilio alicujus uti, consensum alicujus expetere, 3, 70, 2. προσλαμβάνεσθαι οὐκ ἐν μικρῷ τι, non parvi facere, non levem rationem ducere alicujus rei, 3, 9, 5.

Προσμαρτυρεῖν; τὰ πράγματα προσμαρτύρουσι τοῖς λογισμοῖς αὐτοῦ, res ipsæ testimonium exhibuerunt ratiocinationi ejus, confirmarunt veritatem cogitatorum ejus, 3, 90, 4.

Προσμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, adgredi hostem, instare hosti, 1, 28, 9. 9, 3, 7.

Προσμερίζειν τι τινὶ, adjungere, adtribuere alicui aliquid, 22, 5, 15.

Προσμιγνύναι; προσμίξαι τοῖς πολεμίοις, adpropinquare, adoriri, manum conserere cum hostibus, 1, 28, 8. 3, 69, 9, τῇ τῶν πολεμίων στρατοπέδῃ, accedere, 1, 19, 3. τοῖς τόποις, 3, 42, 1. τῇ χώρᾳ, 1, 37, 1. τῇ πόλει, 9, 8, 5. *ubi perperam vulgo* ἐν τῇ πόλει.

Προσμυθεύεσθαι μικρὰ, *veris* ficta nonnulla adjicere, 34, 2, 9.

Προσνέμειν τὴν πατρίδα τοῖς Ἀχαιοῖς, 2, 43, 5. 2, 60, 6. πρὸς τὴν τῶν Ἀχαιῶν πολιτείαν, 2, 43, 6. προσνέμειν τὴν αὐτοῦ γνώμην τινὶ, 35, 3, 2. προσνέμειν ἑαυτὸν τινὶ, partibus alicujus se adjungere, 9, 36, 7. προσν. ἑαυτὸν τῇ δικαίᾳ, partes æquas defendere, adjungere se justitiæ partibus, 6, 10, 9.

Πρόοδος, ἡ, aditus, 1, 56, 8. 4, 61, 7. *Sic* τὰς προόδους, *pro* πρωΐδους, *legendum utique videtur*, 14, 1, 13. *Nam quod Livius* exitus *scribit, non inde constat* πρωΐδους *scripsisse Polybium, sed perperam Romanum scriptorem accepisse Polybii scripturam;* exitus castrorum *non sunt* πρόοδοι, *sed* ἔξοδοι, *ut* 14, 4, 40.

Προσορεῖν, finitimum esse; τοὺς προσορεῦντας τῇ Μακεδονίᾳ Θρᾷκας, 10, 41, 4. τὰ προσορεῦντα τῇ Χερσονήσῳ, 22, 5, 14. τὰ προσορεῦντα τούτοις ἰρύματα καὶ χάραι, 22, 27, 9.

Προσορμεῖν, adpellere, portum tenere; προσορμίσαντες τῇ Πτελεάτιδι, 10, 42, 1.

Προσοφείλειν; 1) adhuc debere, *et nude* debere, *i. q. simplex;* τὰ χρήματα ἃ συνέβαινε τὸν πατέρα προσοφείλειν αὐτῷ τῶν φόρων, 8, 25, 4. τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὠψωνίων, 1, 66, 3 *et* 11. *Adde* 5, 50, 1. 11, 28, 5. 21, 14, 6. 22, 25, 7. 32, 13, 5. χάριν προσοφείλειν τινὶ, *non modo* gratias debere, *sed* gratias habere alicui, 5, 88, 4 *et* 8. 4) πολύ τι προσοφείλειν, multum abesse *ab eo quod facit alter*, multo inferiorem esse *aliqua re alteri*, 39, 2, 6.

Προσόφλειν τὸν λεγόμενον ἰχθύινον βίον, ita agere ut locum habeat proverbium illud, 15, 20, 3.

Πρόσοψις, ἡ, adspectus, species; παραπλήσιος ἡ τῶν ἔργων πρόσοψις τῇ τοῦ τείχους διαθέσει, 9, 41, 2.

Προσπαίζειν τι ἀλλήλοις, jocari inter se, 8, 29, 4. πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζειν, e re nata jocans, 10, 4, 8.

Πρόσπαιος, recens, subitus; ἐκ προσπαίου τινὸς τύχης, e subito fortunæ casu, 6, 43, 3.

Προσπαραπαλεύειν, cohortari (insuper,) 3, 64, 11.

Προσπαραστίθεναί τι, dicendo adjicere, simul proferre et ob oculos ponere, 3, 99, 7.

Προσπέμπειν τινὰ τινὶ, immittere alicui percussorem, 25, 8, 6.

Προσπεριλαμβάνειν τι τῇ νῇ, mente complecti, 5, 32, 3. τινὰ ἐν ταῖς συνθήκαις, fœdere aliquem comprehendere, 3, 24, 1.

Προσπίπτειν, 1) irruere, impetum facere, adgredi; παντοδαπὸν προσπίπτοντες, 1, 45, 12. τὰ προσπίπτοντα θηρία, 1, 40, 8 *et* 12. προσπίπτειν τοῖς πολεμίοις, 1, 28, 9. 2, 68, 4. 3, 53, 7. εἰς τοὺς πολεμίους εἰκῇ, 2, 30, 4. πρὸς τὸν χάρακα, 9, 3, 2 *sq.* αἱ ἐκ τῶν πλαγίων

προσπίπτουσαι ἐμβολαί, 1, 22, 8. *Est et ubi* objici, opponi alicui, *commodissime interpreteris; v. c.* αὕτη ἡ δόξα Ἐφόρῳ προσίσταται, hæc opinio objecta, opposita est Ephoro, 12, 28, 8.

2) incidere, occurrere, *variis modis;* προσπίπτειν εἰς βραχύ, in brevia incidere, 1, 39, 3. ὁ χειμάρρους προσπίπτει πρὸς τὸν Ἑρύμανθον, incidit, jungit se, 4, 70, 9. ὁ κόλπος προσπίπτει ἀπὸ τοῦ πελάγους, *scil.* εἰς τὴν γῆν, sinus e mari incidit *in terram*, 4, 63, 6. προσπίπτουσαι αὐτοῖς (*i. q.* ἑαυταῖς *vel* ἀλλήλαις) περαῖαι, occurrentes sibi invicem, incidentes in se invicem, implicati inter se ramuli, 18, 1, 13. προσπιπτούσης αὐτῷ πράξεως περὶ τῆς πόλεως, quum spes *vel* occasio ei incideret, occurreret, offerretur urbis per proditionem potiundi, 1, 21, 5. πᾶν τὸ προσπῖπτον, quidquid incidit, quidquid accidit, 10, 46, 10. *Sic* τὸ προσπεσόν, 6, 18, 3. *et* τὰ προσπίπτοντα, 17, 9, 10. τοῦτο ἀπεμφαῖνον προσπίπτει τοῖς θεωμένοις, hoc absurdum accidit (*i. e.* videri debet) spectatoribus, 6, 47, 10. *Sic* ὁ ἦχος προσπίπτει τοῖς ἀκούουσι, 12, 25, 2. *confer mox num.* 4.

3) προσπίπτειν τινὶ, ad genua alicujus accidere, provolvi, 10, 18, 7.

4) nunciari; ἡ φήμη προσπίπτει αὐτοῖς, 5, 101, 3. ὅταν κατά τινος τῶν φίλων προσπέσῃ τις αὐτῷ λόγος, 4, 85, 5. (*conf. supra, num.* 2. *extr.*) προσπίπτει παραγγέλλεσθαι τοὺς περιβιοντὰς, 25, 4, 10. ἅμα τῇ προσπεσούσῃ αὐτῷ, διότι &c. 2, 53, 5. φάσιν αὐτῷ προσπεπτωκέναι παρὰ τοῦ βασιλέως, διὰ δίου ἐστὶν &c. 31, 22, 8. οὗ προσπεσόντος εἰς τὴν Ῥώμην, 9, 6, 1. 1, 16, 1. 1, 41, 1. *Sic* τὰ προσπίπτοντα, 3, 15, 2. *non sunt* quæ eveniunt, *ut Ernestus interpretatur; sed,* quæ nunciata sunt, *ut bene Casaubonus, quemadmodum et* 3, 61, 7 *et* 12. 3, 75, 2. προσπεσόντος αὐτοῖς τοῦ γεγενῆσθαι μείζονας ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν, 3, 103, 1.

Passim mendose προσπίπτειν *dant libri pro* προσίστασθαι, *quod vide. Vide* 28, 3, 4. *quo loco* τοὺς προσπίπτοντας *Ernestus quidem, absque dubitationis significatione, in eamdem cum Casaub. sententiam,* sectatores amicitiæ Romanorum *interpretatur, qua notione verbum* προσπίπτειν *non-numquam usurpari visum est viris doctis.*

Προσπλέκεσθαι; εἰ μὴ τετραυλισθεὶς τρέπων τινὰ προσπλεκόμενον βιάζοιτο, nisi manibus pedibusque sese adplicantes eniterentur, 5, 60, 7.

(Προσπνευμα, *mendosa vox;* ἐν ᾗ τῷ προσπνεύσαι συνελαμβάνον, *Fr. gr.* 107.)

Προσποιεῖσθαι, simulare; οὐ προσποιῇ, dissimulans, *sc.* προσποιῇ οὐκ εἰδέναι, 5, 25, 7. οὐ προσποιούμενος οὐδὲν τῶν γεγενημένων, dissimulans facta, simulans vel se non nosse vel nihil ea ad se pertinere, 4, 17, 1.

Προσπολεμεῖν τινι, bello petere aliquem, bellum gerere cum quo, 3, 56, 6. 4, 55, 6. 5, 111, 5. *Fr. hist.* 31.

Προσπορεύεσθαί τινι, adire aliquem, 4, 3, 13. σὺλαβῶς προσπορεύεσθαι πρὸς πᾶν παρὰ τὴν κοινὴν ὑπόνοιαν λεγόμενον, caute accedere ad ea (*scil. narranda, narrando repetenda,*) quæ præter communem sensum dicuntur, 10, 27, 8. προσπορ. πρὸς τὴν ἀγορανομίαν, petere ædilitatem, 10, 4, 1 *sq. Sic* 35, 4, 4. *bis habes* προσπορ. πρὸς τὴν ἀρχὴν, *sed id ex Casaub. emend. pro* προσπορ. *quod dabant libri, quod etiam teneri poterat, quamquam eodem cap. vs.* 14. οἱ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀναγκαίας προσπορεύονται *consentiunt libri. Rursus* προσπορ. *i. q.* προσπορεύεσθαι, in medium progredi, 1, 69, 10.

nec tamen solicitandum aut in πρόπος. *invitis libris mutandum, nam possis peræque* accedere *intelligere. Sua auctoritate Casaubonus* 1, 80, 8 *sq.* πρόπος. *pro* πρόπος. *præter necessitatem posuerat; sed fortasse nihil admodum refert nam* 1, 69, 10. *habes* προπροφωνῶν in medium progrediretur, *et ibid. vera.* 13. προσιλλόντα progredientem: *nisi et ibi pariter* προιλλόντα *reponendum statuas. Vide* 1, 69, 10. *et* 2, 2, 10. *Adde verba* προπροφέρεσθαι, προσέρχεσθαι, *et* προσίναι.

Προσπυνθάνεσθαι, *i. q. simplex,* quærere, sciscitari, 5, 16, 3.

Προσρίπτειν ὄνειδός τινι, convicium in aliquem projicere, 17, 14, 1.

(Προσραπίσαι; *temere vulgo* προσεμβάντησιν *edebatur* 4, 80, 3. *pro* προσπεμβάσει.)

Προσστρατοπεδεύειν τῇ πόλει, copias, castra admovere urbi, 1, 42, 8. 1, 86, 3. 2, 52, 2. 4, 18, 12. 5, 3, 5. 5, 71, 3 *sq.*

Προσσυρίζειν, sibilo signum dare, 8, 27, 10. *conf.* πρόσσυρίζειν.

Πρόσταγμα, τό, (*i. q.* ἐπίταγμα) postulatum, conditio victo imposita, 1, 31, 7.

Προστασία, ἡ, statio ante, *v. c.* κατὰ τὴν τῶν θηρίων προστασίαν, qua parte elephanti ante aciem stabant, 11, 1, 3. conditio ejus qui præest, dignitas, eminentia, auctoritas, 1, 9, 2. ἡ βασιλέως ὑπεροψία καὶ προστασία, 11, 34, 3. οὐ μόνον προστασίαν βασιλικὴν, ἀλλὰ καὶ δύναμις, 4, 2, 7. 23, 1, 1. προστασία ἡγεμονική, 8, 17, 1. magnificentia, splendor, adparatus; *templi Veneris Erycinæ,* ἱερὸν ἐπιφανέστατον τῷ τε πλούτῳ καὶ τῇ λοιπῇ προστασίᾳ, 1, 55, 8. ἡ τοῦ βίου προστασία, 7, 10, 3. κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην προστασίαν λιτός, reliquo adparatu, comitatu, 22, 17, 10. 26, 5, 5. τοῦτον μετὰ τῆς καθηκούσης προστασίας εἰς Ῥώμην ἀπέστειλε, 27, 13, 4. 27, 6, 9. *Fr. hist.* 52. προσδεξάμενος τὸν πυρρίνον μετὰ τῆς ἀρμοζούσης ἀπαντήσεως καὶ προστασίας, 5, 43, 3. 16, 25, 5. ἡ τῶν Ῥοδίων περὶ τὰ κοινὰ προστασία, Rhodiorum magnificentia in eis quæ publice instituunt, 5, 90, 5. ἡ τοῦ συγγραφέως προστασία, scriptoris dignitas, gravitas, 12, 28, 6. προστασίαν ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνειν, speciem plenam majestatis et dignitatis præ se ferre, 10, 18, 8. *Sic* ἄξιον εἶναι τὸν ναυίστιον βασιλέως καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ κατὰ τὴν ὄντυξιν καὶ προστασίαν, pro dignitate, pro majestate quam in congressibus præ se ferebat, 11, 34, 9.

ἡ περὶ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον προστασία, area ante theatrum scenicum, 15, 30, 4.

διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος (τὴν ἀκρασίαν πρὸς γυναῖκας) ὀργὴν (αὐτοῦ) καὶ προστασίαν, 8, 11, 2.— " *Sermo est de libidine. Itaque si vera est lectio, significat* profusionem. *Sed vox est, ut opinor, vitiosa, legendumque* παροίστασιν, *quæ est vox Polybiano de* furore, *aut* ἀκρασίαν. *Suidas in* προστασία *offert hunc locum, velut in significatione* βουλῆς; *sed locus illi articulo temere ab alio adscriptus videtur, quod non vidit Küsterus, qui stulte per* patrocinium *interpretatur, cum in* ἐπιφαλλόμενοι *e versione Valesii vertisset* insaniam, *quod exprimit* παροίστασιν." *Ern.*

Προστατεῖν τῶν πραγμάτων, præesse, 5, 35, 7. τῶν ὅλων, 3, 4, 6. τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους, principatum obtinere, curam gerere, 2, 43, 7. τῶν Αἰτωλῶν, Ætolorum patrocinium suscipere, 22, 12, 12. προστατεῖν τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας, curam gerere, tueri, 27, 4, 7.

Προστάτης, ὁ, τῆς πραιμερίσεως, dux conailii *vel* instituti, 2, 39, 12. 4, 40, 1. 6, 8, 1. 6, 9, 8. ἡγεμὼν καὶ προστάτης, dux et præses,

vel præfectus, 6, 24, 7. *Cretenses Philippum* προστάτην *elegerunt suæ insulæ*, præsidem, patronum; dictatorem *vertit Valesius*, 7, 12, 9. προστάτης ἱστορίας ἀληθινὸς, verus auctor historiæ, historici nomine dignus, 12, 9, 6. *Denique vocab. hoc* προστάτης, *de* capite *vel* principe familiæ *dictum, ex Legat. CXIV. citat Ernestus; qui locus nec olim mihi enotatus est, nec nunc occurrit.*

Προστατικὸς; ἐπιστημονικὸν τὸ εὐνοϊκὸν καὶ προστατικὸν, benevolentiæ et honoris significatio, 6, 6, 8. τὸ τῆς τιμῆς σημεῖον καὶ προστατικὸν, quæ pertinent ad honorem habendum *præfectis*, et ad auctoritatem dignitatemque eorum tuendam, 6, 33, 9. σημεῖος καὶ προστατικὸς, 5, 88, 4.

Προστηδίδιον, τὸ, imaguncula e pectore suspensa, 22, 20, 6. *Spicileg. ex lib.* 21.

Προστιθέναι; ὁ σύγκλητος τοῖς Γαλάταις αἰεί τι προσετίθει καὶ συνεπίσχυε περὶ τῆς ἐλευθερίας, semper aliquid adjiciebat, 31, 6, 6. προστιθεὶς καὶ εἰς τὸ πλῆθος αὐτῷ τῶν χρημάτων, 27, 8, 13. *ubi præpos.* εἰς *ex conj. adjeci; intelligendo nempe pronomen* τὶ. προστιθέναι τοῖς μίσσαις, *sc.* τῷ ἵππῳ, calcaria addere, subdere *equo*, 11, 18, 4.

Med. προστίθεσθαι, προσθέσθαι τινὶ, ad partes alicujus accedere, 1, 16, 3. 5, 71, 1. *et* 5, 77, 3. *ubi perperam* προσέθεντο *habet codex Bav.*

Πρόστιμον, τὸ, pœna, 1, 17, 11. 2, 56, 15. 6, 56, 4. 31, 7, 3. 35, 2, 15. *Fr. gr.* 114.

Προστρέχειν, accedere; μάλιστα προστρέχειν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, 17, 15, 2. μάλιστα προσέδραμε πρὸς τὴν τῶν πολλῶν γνώμην, proxime accessit ad multitudinis sententiam, 28, 7, 8. προστρέχειν τινὶ, facere cum aliquo *vertit Ern.* 26, 3, 4. *cum Casaub. qui ibidem* τοῖς προστρέχουσι, τῇ συγκλήτῳ *interpretatus erat* qui suam sectam sequerentur; *nempe, quasi dicas*, qui ad partes ejus accederent; (*conf.* προσχωρεῖν, *et* προσπίπτειν.) *sed videndum tamen, ne rectius intelligatur*, qui ad eum confugerent, qui gratiam ejus captarent; *quam in sententiam* 27, 13, 12. *ait*, μᾶλλον προστρέχειν (*scil.* τῇ συγκλήτῳ) ἀγωνιῶν, μᾶλλον ὑπηρετεῖν μᾶλλον παρὰ τὸ δίκαιον. *et* προσδραμὼν καταφύγῃ πάλιν εἰς Καῖνον, 30, 9, 12. *Pari modo illud,* προσδραμόντος ἐν τῷ λόγῳ διότι συμβαίνει &c. *intelligo*, cum in oratione sua eo confugeret, ut diceret &c. 31, 12, 5.

Προστροπαῖος, ὁ; προστροπαίους παρέστησεν αὐτῷ ἡ τύχη, immisit ultores, 24, 8, 2.

Προσυγχύνειν τὰς τάξεις, ante turbare ordines, 5, 84, 9.

Προσυποδεικνύναι τι τινὶ, 23, 10, 4.

Προσυπομιμνήσκειν τινὰ τί, *vel* διότι, 39, 2, 2.

Προσυρίζειν, sibilum edere, sibilo signum dare, 8, 22, 5. 8, 27, 10. 8, 31, 5. *conf.* προσυρίζειν.

Πρόσφατος, recens, nuperus, *masc. et fœm.* 1, 21, 9. 2, 46, 1. 3, 55, 1.

Προσφάτως, nuper, 3, 37, 11. 3, 48, 6. 4, 2, 9. &c.

Προσφέρειν; πᾶσαν βίαν προσφ. καὶ μηχανὴν, omnem et vim et artem (*vel* fraudem) adhibere, 2, 2, 7. προσφέρειν τὰς χεῖρας αὐτῷ (ἑαυτῷ) καὶ τοῖς ἀναγκαίοις, vim inferre, occidere, 2, 31, 2. 3, 115, 4. 3, 116, 3. 4, 71, 12. &c. *conf.* χείρ. προσφέρειν ψήφισμα, in medium proponere decretum, 29, 9, 10. προσφέρειν λόγον (*vel* τὸν λόγον) τοῖς Αἰτωλοῖς, &c. proponit Ætolis, 2, 2, 8. 5, 56, 2. 7, 15, 11. 8, 19, 1. προσφέρουσι τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν, consilium duci aperiunt, cum duce communicant, 1, 48, 3. προσφέρειν πεντακισχίλια τάλαντα, pendere, solvere,

15, 8, 7.—" *Eadem forma est apud Josephum, XVII.* 11, 4. *ubi de Batanæa cum vicinis regionibus,* Φιλίππῳ ἑκατὸν τάλαντα, προσέφερε, pendebat." *Ern.*

προσφέρεσθαί τινι πίστιν ἅμα καὶ χρείαν, simul operam alicui præstare, simul fidei pignus adferre, 3, 98, 4. 33, 3, 1. πᾶσαν σπουδὴν καὶ μαχαιρὰν προσφερόμενος, 1, 18, 11. προσενεγκάμενοι πρὸς τὸν Ἀχαιὸν τὴν χάριν ταύτην, beneficio hoc Achæum demerentes, 4, 51, 2. πεπεισμένος μεγίστην ἂν ἐαυτῷ ταύτην τὴν χάριν προσενέγκασθαι, persuasus gratissimum se hoc ei facturum, 27, 15, 4.

Προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν, amans et amabilis, 10, 5, 6. προσφιλέστατος τοῖς θεοῖς, 10, 2, 7. ἡ αὐτονομία ἅπασιν ἀνθρώποις προσφιλεστάτη, carissima, 22, 5, 7.

Προσφιλονικῆν τινὶ πρὸς τὸ γογγυλὶς ἐλάττωμα, intendere vires et ardorem pugnandi adv. hostem ob cladem acceptam, 2, 19, 6.

Προσφορὰ, ἡ, τῶν κλιμάκων, admotio scalarum, 5, 16, 7.

Πρόσφορος, commodus, utilis; πᾶν τὸ πρόσφορον Ῥωμαίοις, 25, 9, 4.

Προσφυλακὴ, ἡ, præsidium urbis, 3, 75, 4. i. q. παραφυλακὴ, nisi προφυλ. legendum, quod vide.

Προσφυσᾶν τὸ πῦρ, τὸν πόλεμον, sufflare, 11, 5, 4 sq.

Προσφωνῆν τινα βασιλέα, σωτῆρα, appellare, 10, 88, 3. 10, 40, 2 sqq. 10, 3, 6.

Προσχαίνειν, cupide, cum admiratione audire; παρὰ τῷ λεγομένῳ προσκεχηνέναι παιδικῶς, 4, 42, 7.

Πρόσχημα, τὸ; 1) dignitas, eminentia &c. τῆς οἰκίας, splendor familiæ, 5, 10, 1. τῆς ἱστορίας, dignitas, gravitas Historiæ, 12, 28, 1. τῆς ἀρχῆς, majestas imperii, 6, 33, 12. ἀξίως τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος, pro dignitate regni, 18, 38, 4. οὐδαμῶς ἄξιος τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος, indignus prorsus dignitate regia, 30, 16, 2. ἂν (πόλιν) μέγιστον ἴσχῃ πρόσχημα καὶ δύναμιν ἡ τῶν Ὀλυνθίων πόλις, 9, 28, 2. πόλις ᾗ τις ἂν εἴη πρόσχημα καὶ βασίλειον ἦν Καρχηδονίων, ornamentum præcipuum, urbs primaria, 3, 15, 3. 2) prætextus; Φίλιππος ὄνομα ἦν καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου, 11, 6, 4. 3) i. q. πρόσωπον, species, persona, 8, 13, 5.

Προσχλευάζειν, insuper irridere, 4, 16, 4.

Προσχωννύναι τὰς ἀνωμαλίας τῶν τόπων, terra adgesta æquare, 9, 41, 4.

Προσχωρεῖν τινὶ, ad partes alicujus accedere, 1, 17, 2. 1, 29, 3. 1, 86, 2. (*ubi perperam* προχωρ. *habent vett. libri.*) 5, 71, 4. 5, 77, 2.

Πρόσχωρος, finitimus, 5, 79, 8. 10, 28, 1.

Προσωθῆν; πᾶν ἐξεφυσᾶτο καὶ προσωθῆτο κατὰ τῶν ὑπεναντίων, *sic edd. vett. cum MStis,* 1, 48, 8. *ubi jubente Casaubono* προσωθῆτο *editum est.*

Πρόσωπον, τὸ, 1) vultus, persona, larva, *de imaginibus majorum apud Romanos,* 6, 35, 5.

2) persona quæ inducitur, sub cujus nomine latent alii; ficta species quæ rei inducitur; dux et auctor, cujus nomine et auctoritate res geritur, &c. *Sic, Homerus* προβάλλεται τὸ τοῦ Ὀδυσσέως πρόσωπον, in medium proposita Ulyssis persona, *docere voluit qualis esse debeat vir politicus,* 12, 27, 10. *Dino et Polyaratus Rhodii, cum cives suos retinere vellent ne Romanis naves mitterent ad bellum Persicum, efficere id conati sunt,* προβάλλονται τὸ τοῦ βασιλέως Εὐμένους πρόσωπον, interposita Eumenis persona, *scil. fingentes, non a Romanis, sed ab Eumene postulatas esse illas naves,* 27, 6, 4 *sqq.* ἐζήτουν ἡγεμόνα καὶ πρόσωπον, 5, 107, 8. πρόσωπον ἀξιόχρεων τὸ προστησόμενον,

15, 25, 8. *πάνυ γὰρ εὐφυὲς κατὰ τοῦτο ὑγίαντο τὸ πρόσωπον*, 32, 21, 14. Persona moralis, *quæ dici solet; τὸ τῆς Ἑλλάδος ὄνομα καὶ πρόσωπον*, 8, 13, 5. *cui opponitur μόναρχον πρόσχημα καὶ βίος*, regis species *vel* persona et vita, *ibid.*

3) latus anterius, frons, *ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια*, 1, 22, 10. *ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρὰ*, 11, 23, 3. *κατὰ πρόσωπον ἄγειν, est* recta in hostem ire et a fronte eum adgredi, 11, 14, 6. *cui opponitur κατὰ πλευρὰς ὑπερφαίνειν τοὺς πολεμίους, ibid. Sic συνέβαλον ἐκ παρατάξεως κατὰ πρόσωπον τοῖς Κελτοῖς*, 2, 33, 5. *κατὰ πρόσωπον τάξας*, 3, 65, 6. *est* recta ex adverso opposuit fronti hostium; *a quo distinguitur, quod alios ab utroque cornu paratos habuit πρὸς κύκλωσιν, ibid. quare rursus ibid. vs.* 8. *et vs.* 10 *sq. distinguuntur οἱ κατὰ πρόσωπον ἀλλήλοις συμπεσόντες, et οἱ κυκλώσαντες. Aliàs κατὰ πρόσωπον est* coram, in faciem; *veluti κατὰ πρόσωπον διαπορεύεσθαι τὰς εὐεργεσίας τὰς αὐτοῦ τοῖς ὦ πεπονθόσι*, 16, 26, 2. *κατὰ πρόσωπον λεγομένων τῶν λόγων*, 25, 5, 2. &c. *κατὰ πρόσωπον ἁπάντων τοῖς πολεμίοις*, 17, 3, 3. *opp. φεύγειν, ibid.*

Προτείνειν; *active;* 1) protendere, porrigere, producere, *v. c. fabricam pontis usque in medium flumen*, 3, 46, 2. 2) offerre, *dona, pecuniam, pacis conditiones*, &c. 1, 43, 5. 2, 22, 2. 2, 42, 3. 2, 44, 3. 2, 52, 4. 5, 103, 7. 22, 17, 4. 40, 3, 3. &c. *δύο προτείνειν τινί*, duo ad eligendum proponere, 3, 20, 7. *τὰ προτεινόμενα*, conditiones propositæ, oblatæ. 1, 31, 7 *sq.* 3, 20, 9. 4, 84, 6 *et* 9. 40, 4, 4. &c.

Neutraliter, porrigi, excurrere *in mare, de promontorio*, &c. *ἄκρα προτείνει πελάγους εἰς πρὸς τὴν Σικελίαν*, 1, 29, 2. *ἡ Καρχηδὼν προτείνουσα* (*scil. εἰς τὴν θάλασσαν*) *καὶ χερρονήζουσα τῇ θίσει*, 1, 73, 2. *χερρόνησος προτείνουσα εἰς τὸ πέλαγος*, 4, 56, 5.

Προτείχισμα, τὸ, *proprie* munimentum pro mœnibus, ante et extra murum; *sic χωρίον ᾧ παντοκρατορικὸν καὶ προτειχίσμασι καὶ τύχῃ*, 4, 61, 7. murus præcingens *fossam*, 10, 31, 8. munimenta castrorum, vallum, 2, 69, 6.

Προτειχίζειν; *τῇ προτειχίσῃ*, 3, 83, 7. *ubi tamen Vat. et alii codices τῇ προτείχει præferunt.*

Προτειχίζειν, vincere, superiorem esse, 3, 110, 6. 11, 14, 4. 27, 8, 3. ante tempus venire, (*opp. ὑστερεῖν*) 9, 14, 9.

Προτείχισμα, τὸ, commodum *vel* opportunitas qua quis utitur præ altero, 2, 53, 5. 3, 89, 8 *sq.* 3, 111, 4. 16, 20, 6. *εἰς τὰ τῶν πολεμίων προτειχίσματα συγκαταβαίνειν*, 4, 11, 9. *τὰς τῶν πύλας ἁμαρτίας ἴδια προτειχίσματα νομίζειν*, 16, 20, 6. *Sigillatim*, successus, victoria, res bene gesta, 1, 9, 7. 1, 29, 4. 1, 40, 11. 1, 41, 1. 5, 107, 3. 40, 5, 10 *sq.* &c. *εὐδὲν ὁλοσχερὲς προτείχισμα*, 1, 18, 6. *τὰ κατὰ μέρος προτειχίσματα*, 3, 90, 4. *τὰ περὶ τὸν Ἄππιον προτειχίσματα*, res ab Appio feliciter gestæ, 1, 16, 1. *τὸ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτείχισμα*, victoria ab ea parte copiarum relata quæ *κατὰ τὸν Εὐκλείδαν* steterat, quæ Euclidæ fuerat opposita, 2, 67, 8. *sed ἡ κατὰ τοὺς Ἰλλυριοὺς προτείχισμα*, victoria Illyriorum, 2, 10, 6. *conf. κατά.*

Πρότερον, priusquam, antequam; *πρότερον ἰκέτας ἀλλήλων ἐπιφαντῆσαι*, 1, 58, 6. prius, superius, ante; *χρόνους οὐ πολλοῖς πρότερον*, 1, 8, 3. *τρισὶ μησὶ πρότερον*, 2, 55, 5. *πλείους τῶν πρότερον*, 2, 9, 1. *ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος*, 3, 54, 1. *τῷ πρότερον ἔτει τῆς ἐφόδου*, 1, 6, 5. *ἔτει τετάρτῳ πρότερον τῆς παρουσίας*, 2, 57, 2. *οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες*, 3, 114, 6. (*ubi perperam codd. ἔτι.*) 25, 8, 1.

28, 13, 1. δεδιότες τὴν τῶν πρώτων (*scil.* βασιλέων) ἀδικίαν, 6, 9, 2. *ubi alii* τῶν πρωτίστων. τῆς πρώτης ἀγωγῆς, *ibid. Adde* 3, 20, 2. 3, 107, 4. 3, 109, 1 *et* 12. 3, 116, 11. 29, 9, 2. τὸ πρώτιστον, *cum artic.* (*sicut* τὸ πρίν, τὸ νῦν) *vel, junctis vocibus,* τοπρώτιστον, antea, prius, olim, 2, 38, 10. 35, 4, 4. *&c.*

Πρώτιστος, prior, superior; τῷ πρωτίστῳ ἔτει τῆς ἥττης, 2, 43, 6. ἡ τῶν πρωτίστων στρατηγῶν ἀπειρία, 1, 32, 7. ἐν τῇ πρωτίστῃ βίβλῳ ταύτης, 3, 40, 7. 4, 28, 2 *et* 6. 4, 37, 4. 4, 66, 10. ταῦτά ἐστι πρώτιστα τῆς Κίρξου διαβάσεως, 3, 22, 2.

Προτιθέναι πάντα βάσανον τινί, omne genus tormentorum proponere, 15, 27, 7. σκοπὸν προὔθηκε κάλλιστον ἐν τῷ ζῆν, 7, 8, 9. *ubi exspectasses* προὔθετο *vel* προὐθήκατο *in medio, vel saltem adjectum pronomen* ἑαυτῷ.

Med. προτίθεσθαι, προὔθεσθαι; προβάλλεσθαι τοὺς γεωσφαλάχους, ante omnes locarunt, 1, 33, 9. προτίθεσθαι τὰ πρέποντα τοῖς παροῦσι καιροῖς, proponere, commemorare, ob oculos ponere, 2, 19, 1. 3, 62, 1. προτίθ. ἐν τῷ δόγματι, exponere in principio decreti, *nempe caussas facti decreti,* 4, 25, 6. προβάλλεσθαι τὸν ὑπὲρ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας λόγον, præmittentes, 3, 118, 11. προβάλλεσθε ὡς περὶ βασιλέως εὐφυεστάτου, cum instituisset scribere tamquam de *&c.* quum initio professus esset se scripturum de *&c.* 8, 13, 1. *sed mox ibid. vs.* 3. προὔθετο γεάφειν, scribere constituit, ὅσα προεθέντο, quidquid sibi proposuissent, voluissent, 6, 12, 8. ἐὰν καλῶς προθῶνται ποιεῖν Ῥωμαῖοι κυριεύσαντες, quodsi benigne nobiscum agere voluerint, 11, 7, 3.

Προτιμᾶν; ἑαυτοῦ χάριν προτιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν, 3, 58, 9.

Προτοῦ, *i. q.* πρὸ τοῦ; ἡ προτοῦ δίκη, 20, 4, 3. *conf.* πρό.

Προτρέπεσθαι, hortari, incitare, 2, 22, 2. 5, 57, 5.

Προτροπάδην φεύγειν, effuse fugere, 1, 12, 3. 1, 40, 14. 2, 69, 10. 5, 69, 9. 33, 8, 8. προτροπάδην φέρεται καὶ συντρέχει τὰ ζῶα πρὸς τὴν σάλπιγγα, 12, 3, 4.

Προτροπή, ἡ; cohortatio, 4, 5, 5. πρός τι, incitamentum, 9, 10, 10.

Προὐπάρχειν, 3, 55, 1 *et* 5. 3, 29, 5. *ubi satis erat* ὑπάρχοντας, *quod habent alii libri.* οἱ προὐπάρχοντες ὕπνοι, 3, 106, 2.

Προὐπαρχυροῦσθαι, 32, 9, 2.

(Προὐπομιμνήσκειν *ex* 5, 31. *citavit Ern. ubi tamen in* παρυπομιμνήσκειν *consentiunt scripti libri et editi; vs.* 3.)

Προὔργου; οὐδὲν τῶν προὔργου πεφαλῆναι, nihil quod quidem operæ pretium sit, 5, 19, 5. οὐδὲν προὐργιαίτερον ποιεῖσθαι τούτου, nihil potius ducere, nihil antiquius habere, 2, 7, 10. 4, 66, 2. *adde* 1, 1, 6. 4, 74, 3. οἷς οὐδὲν ἦν τούτου προὐργιαίτερον, 4, 14, 6. 4, 31, 4. μηδὲν προὐργιαίτερον νομίζων τούτου, 26, 2, 2.

Προφαίνειν; προφαινούσης τῆς ἡμέρας, 15, 32, 6. *mendose pro* προβαινούσης.

προφαίνεσθαι; προφαινομένης χειμῶνος πολιορκίας, quum adpareret diuturnam fore obsidionem, 1, 17, 9. προφαίνεται κατὰ τὸν ἐρῶντα λόγον, (*i. q.* προφανής ἐστι) 4, 42, 2. προφαινομένης περιστάσεως ἐκ τοῦ πιλαίγους, 1, 54, 6. ἐπειδὰν μείζων τις αὐτοῖς προφαίνηται κίνδυνος, quoties majus aliquod eis ostenditur, imminet, periculum, 6, 20, 8. τὰ προφαινόμενα αὐτοῖς κακὰ, mala quæ eis ostendebantur, quæ ab eis exspectabantur, quæ sibi imminere vidissent, 15, 19, 6. αἱ ἐν τῇ Φωκίδι προφανεῖσαι πράξεις *corrigendum* 5, 26, 1. *pro vulgato* προφανεῖς.

Προφανὴς ἦν ὁ μέλλων ἀγὼν συνίστασθαι, adparebat fore certamen, 1, 26, 3. προφανὴς ἦν διότι *&c.* 1,

10, 7. ἐκ τοῦ προφανοῦς τὴν ἀναγωγὴν ποιούμενος, palam, in omnium conspectu oram solvit, 1, 46, 10. ἐκ τοῦ προφανοῦς μάχεσθαι, palam, aperte pugnare cum hoste, *non occultis dolis et fraudibus eum adgredi*, 13, 3, 3. *ai* ἐν τῇ Φαυλλῖ προφανεῖς πράξεις, 5, 26, 1. *Sic vulgo editum, pro* προφανῶσαι, *negligentia librariorum.*

Προφανῶς, palam, aperte, manifeste, 1, 21, 9. 3, 26, 7. 4, 42, 3. 5, 26, 11. 5, 75, 4. 13, 3, 6.

Πρόφασις, ὁ, prætextus, occasio; ἐκ μικρᾶς προφάσεως, levi arrepta occasione, 2, 17, 3. *Differunt* caussa, ἡ αἰτία, *et* πρόφασις, prætextus, caussa quæ prætenditur, 3, 6, 6 *sqq.* 3, 7, 3. βλασιν προφάσεως, *exponuntur* violentæ calumniæ, 9, 26, 8. *ubi sic legitur*, ἀφορμὴν χρημάτων, καὶ φόνου, καὶ βλασιν προφάσεως ἐγίγνοντο: *mihi non liquet, et videndum an satis sana scriptura; sententia videtur esse*, variis prætentis caussis multæ violentiæ committebantur. *Est et* excusatio, exceptio, *nempe* caussa quam quis prætendit cur satisfacere non possit vel non potuerit officio; μηδεμιᾶς ἄλλης συγχωρουμένης προφάσεως, πλὴν ἐρυθρᾶς καὶ τῶν ἀδυνάτων, 6, 26, 4. ἡ πολιορκία χρόνον οὐκ ἐπιδέχεται πρόφασιν, 6, 24, 7.

Προφέρεσθαι, proferre in medium, adferre; *id est*, 1) commemorare, allegare; ἀναμνήσεως χάριν προενηνεγμένους αὐτά, 4, 66, 10. *Sic* 5, 11, 2. 5, 67, 10. (*ubi alii vulgo* προσφέρονται.) 6, 58, 1. 20, 9, 7. 21, 9, 7. 22, 5, 5. (*ubi pariter vulgo edd. et MSti* βραχέα προσπεπονημένους περὶ &c. *pro* προπεπονημένους.) *Sic et* ἃ τότε προφερόμενος Ῥωμαίους *correxi, pro* προσφερόμενος, 27, 3, 5. *Adde* 28, 3, 3. 28, 4, 3. *et* 40, 6, 6. *ubi rursus* προσφ. *ex cod. Peir. erat editum.* 2) objicere, exprobrare; προφερόμενος τὴν ἀσέβειαν εἰς τὸ θεῖον, 5, 11, 2. *ubi possis quidem pariter cum Ernesto; sed* objiciendi *notio cum aliunde nota est, tum ex usu vocab.* προφορὰ *probatur, quod vide. Suidas:* πρόφερε ὀνείδιζε, ὑπομίμνησκε. &c.

Προφορά, ἡ, exprobratio,—"*præsertim quæ palam fit;*" *Ern.* 9, 33, 13. *i. q.* ὄνειδος *ibid. conf.* 5, 11, 2.

Προφράγμα, τὸ, munimentum hosti objectum post quod tutus sis, 9, 35, 3.

Προφυλακή, ἡ, præsidium, custodia, qua tutus sis a periculo ab hoste imminente; προφυλακὰς τείχη ἔχοντες πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ἡλείας φόβον, 5, 3, 2. καταλιπεῖν τῆς τῶν πόλεων προφυλακῆς, non curans adferre præsidium urbibus, 5, 95, 5. *Sic forte et* 3, 75, 4. *legendum est*, πίπτουσι ἐκ Τάραντα προφυλακαὶ, *pro vulgato* προσφυλακαί. αἱ προφυλακαί, stationes pro castris, 36, 6, 1.

Προχειρῶς; προχειροῦσι *ex mendosa scriptura olim editum erat*, 3, 107, 10. *pro* προχειρίζουσι, *vel potius pro* προχειρίζονται.

Προχειρίζεσθαι, *in medio*, nominare, eligere, decernere, constituere *aliquem ad aliquid; cum nudo accus.* γραμματέα κοινὸν προχειρίζονται, 2, 43, 1. *i. q.* καθιστάνουσι, *ibid. vs.* 2. *Romani quotannis quatuor legiones* προχειρίζονται, legunt, constituunt, 1, 16, 2. *Hannibal* προχειρισάμενος πεντακοσίους τῶν Νομαδικῶν ἱππέων ἱππαγωγοὺς, selectos equites misit, 3, 44, 3. *nempe* προχειρίσατο τοὺς ἱππαγωγούς, *ibid. vs.* 4. προχειρισάμενοι τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων στρατηγὸν Ἄππιον Κλαύδιον, ἱκανώτατον, imperatorem nominarunt alterum consulem, et miserunt &c. 1, 11, 3. *adde* 8, 28, 4. 23, 3, 8. προχειρισθέντες ὑπ' αὐτοῦ ἀνθυπάτους, proconsules ab eo nominati, 3, 106, 2. προχειρισά-

μεσι ναῦς εἴκοσι, senatus decrevit viginti naves, 3, 97, 2. *Cum accus. rei et dat. pers.* προχειρίζεσθαί τι τινί; *hinc in pass. τὰ προκεχειρισμένα τῷ Ποπλίῳ στρατιῶται*, decretæ, destinatæ Publio legiones, 3, 40, 14. προχειρίσασθαί τινα πρός τι, 3, 44, 4. *Εἴ ἐπί τι, οἱ προκεχειρισμένοι ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν ταύτην*, ad hoc negotium constituti, nominati, 3, 100, 6.

Cum infin. προεχειρίσαντο πέμπειν Πόπλιον, decreverunt mittere, decreverunt mittendum, 3, 40, 2. *οἱ πρότερον ὄντες ἀποστόλλειν προκεχειρισμένοι*, 3, 40, 3. προχειρίζονται ποιεῖσθαι τὴν ἐπάνοδον, *i. q.* πρόχειρός ἐστι, redire, instituit, parat, 3, 92, 10.

Πρόχειρος, paratus, in promtu; εὐφυὴς καὶ πρόχειρος πρός τι, promtus, pronus, facilis ad aliquid, 5, 86, 9. ἐν ταῖς ὁμιλίαις εὔχαρις ἦν καὶ πρόχειρος, urbanus et promtus in respondendo, 24, 5, 7. πρόχειρος ἦν συμπλέκεσθαι, paratus ad conserendas manus, 3, 101, 3. τοῦτο πρόχειρόν ἐστιν αὐτῷ, hoc ei in promtu, familiare, notum est, 1, 3, 8. *i. q.* σύνηθες καὶ γνώριμον. *ibid. vs.* 7. πρόχειρον ποιεῖσθαί τι, aliquid familiare sibi reddere, ut in promtu habeas et facile memineris, 5, 75, 5. πρόχειρον ἔχειν τὸ διλταίριον, manu tenere, 29, 11, 2. πρόχειροι ἡδοναί, parate voluptates, 32, 14, 3.—"*quas Xenophon vocat τὰς παρεντίκα.*" *Ern.* τὰ πρόχειρα τῶν χρημάτων, pecunia quæ ad manus erat, 1, 70, 4.

Προχείρως ἔχειν τι, in manu habere, *si vera lectio*, ἔχειν γὰρ προχείρως ἀμπελίνην βακτηρίαν, 29, 11, 5. *ubi πρόχειρον putem legendum, sicut ibid. vs.* 2. οὕτω προχείρως αὐτὸν δοῦναι, adeo temere in periculum se dare, 5, 7, 2. προχ. συμπλέκεσθαι, temere confligere, 2, 65, 13. πιστεύειν, temere, nimis facile credere, 5, 72, 7. *Compar.* προχειρότερον τοῦ δέοντος δέχεσθαι τὴν ἐλπίδα, 1, 21, 5.

Προχωρεῖν, succedere; κατὰ λόγον προχωρεῖ σφίσι τὰ πράγματα, 1, 20, 3. 4, 36, 7. οὐ προχωροῦντος τῆς ἐλπίδος, 1, 53, 13. *In malam partem; παρὰ δόξαν αὐτοῖς προχωρούντων τῶν πραγμάτων*, quum nihil eis ex voto succederet, 5, 29, 1.

Προωθεῖν, propellere; ἐπὶ τὸ πολὺ προωθεῖται ὁ χοῦς, procul propellitur limus, 4, 41, 3. τὸ βλάπτειν δυνάμενον προωθεῖτο κατὰ τῶν ἐπιναντίων, propellebatur *vi* ventorum, 1, 48, 8. *ubi* προωθ. *dabant MSti.*

Πρῷρα, ἡ, puppis; ἔπεσθαί τινι κατὰ πρῷραν, 1, 49, 11. πρῷραν κρούειν, 16, 3, 8.

Πρυτανεῖον, τὸ, Prytanum curia Rhodi, 15, 23, 3. 16, 15, 8. 23, 3, 10.

Πρυτανεύειν, 27, 3, 3. 27, 6, 2.

Πρυτάνις, ὁ; *vide Ind. histor. in* Prytanis.

Πρώην, nuper, 9, 31, 4. 9, 39, 2.

Πρωΐ, postridie mane, 5, 47, 7. 8, 26, 6.

Πρώρα, ἡ; ποιεῖν ἐν πρώρᾳ τὰ σκάφη, proram navium dirigere adversus naves hostiles, 16, 4, 12. *ex vulgata lectione, ubi nos ὑπερῳα cum Bayfio edidimus.* αἱ πρῴραι τῶν ὁλκάδων, 8, 8, 3. *An* πτέρναι?

Πρωτεῖον, τὸ; στασιάζειν περὶ τῶν ἐν ταῖς μάχαις πρωτείων, 1, 24, 3. ἡ τῶν πρωτείων ἅμιλλα, 6, 47, 8. ἡ περὶ τῶν πρωτείων φιλοτιμία, 1, 64, 5. τὰ τῆς ἀνδραγαθίας πρωτεῖα, præcipua virtutis gloria, 2, 38, 3. τὸ πρωτεῖον ἐκφέρεσθαι τῶν ἀγώνων, 18, 11, 4. φέρεσθαι, 18, 14, 3.

πρῶτον *adverb. passim usurpatum, ubi exspectasses adjectivum* πρῶτος; *v. c.* τότε πρῶτον συνὶς τὴν πρᾶξιν, tunc primus fraudem intellexit, 1, 43, 2.

Πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, *Fr. gr.* 115. καινοπειθείας, recens ad labores bellicos, 1, 61, 4.

Πρωτοπορεία, ἡ, primum agmen, 1, 76, 5. 2, 34, 13. 3, 53, 1 *et* 7. 3, 79, 1.

Πρῶτος, 1) primus; τοὺς πρώτους ὑπαφιεμένους, 10, 49, 8. τοὺς πρώτους ἀπολύσαντας, 12, 3, 7. τοῖς πρώτοις ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβᾶσι, 10, 11, 6. *ex Ursini et Casaub. emend. pro* πρώτους, *quod dabant MSti.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, πρώτων λεγομένων, *ex plerorumque et meliorum codd. consensu editum* 10, 47, 4. *pro vulgato* πρῶτον. 2) princeps præcipuus; οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἄνδρες, principes viri civitatis, 1, 31, 5. 2, 39, 2. 22, 22, 4. οἱ πρ. ἀνδρ. ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος, 3, 8, 3. πρῶτοι φίλοι τοῦ βασιλέως, 24, 1, 5. 29, 2, 3. 1, 44, 1. τὴν πρώτην πίστιν λαμβάνων, 11, 10, 2. 3) proximus; παραγενόμενοι εἰς τὴν πρώτην ἀγορὰν, ad proximum concilium venerunt, 28, 7, 3. 4) τὸν πρῶτον χρόνον, superiore tempore, 1, 66, 7. *sed* πρὸ τοῦ *videtur legendum.*

Πρωτοστάτης, ὁ, qui in primo aciei ordine stat, 18, 12, 5 *et* 7. 18, 13, 3 *et* 9 *sq.*

Πρώτους; τοῖς πρώτοις ἀναβᾶσι, *MSS.* 10, 11, 6. *pro* πρώτοις; *vide* πρώτους, *et cf.* πρῶτος.

Πταίειν, labi, male rem gerere, vinci, cladem pati; *opp.* κατορθοῦν, 11, 14, 4. πταίειν τῇ μάχῃ, 17, 14, 13. περὶ τὴν μάχην, 2, 39, 8. κατὰ θάλατταν καὶ κατὰ γῆν, 1, 31, 1. τοῖς πράγμασι, 1, 10, 1. τοῖς ὅλοις, omnia perdere, 3, 48, 4. 5, 46, 5. 6, 51, 8. ὁλοσχερῶς, ingenti clade adfici, 2, 51, 3. πταίειν τῇ πατρίδι, patria excidere, 1, 12, 7. 2, 61, 9. ὑπό τινος, patria pelli ab aliquo, 5, 93, 2. οὐ δεδοὺς ἧλσον τοῖς πταίουσι, adflictis, miseris, 1, 35, 3. πόλις ἐπταικυῖα, adflicta, gravi casu oppressa, 30, 18, 4.—"*usitatius* πεπτωκυῖα, *sed et hoc rectum.*" *Ern.* πταίειν ἐκ τύχης, fortunæ casu labi, opprimi, 2, 7, 3.

μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, *proverb.* 31, 19, 5, 31, 20, 1.

πταίσαντος τοῦ καθεστῶτος, 10, 33, 5. *ubi* πεσόντος *videtur corrigendum.* κἂν ποτε πίεσῃ τὸ ἅλμα, 10, 33, 4. *an* πταίσῃ.

Πτέρινος στέφανος, corona alata, pennata, crista *galeæ*, 6, 23, 12.

Πτερίς, ίδος, locus filicibus obsitus, 3, 71, 4. *Nos ex aliis codd.* πτέρις *edidimus*, filices.

Πτέρνα, ἡ, τῆς μαχαίρας, pars postica machinæ, cauda machinæ, 8, 8, 2. *cf. vs.* 3.

Πτερόν, τὸ, penna, 6, 23, 12.

Πτεροῦν τὴν ναῦν, 1, 46, 11. ναῦς ἐπτερωκυῖα, 1, 46, 9.

Πτερύγιον, τὸ; τὰ πτερύγια, alæ, pinnæ teli, pinnulæ, 27, 9, 4.

Πτίλον, τὸ, pluma, 22, 11, 15. τὰ πτίλα, 22, 11, 18 *sqq.*

Πτοεῖν, terrere; πτοῶσι δωτίνας τὴν σύνοδον, *lege* πτοίσας δωτίνας, 10, 42, 4. πτοηθεὶς ἐπὶ τοῖς ἠγγελμένοις, territus, consternatus, 31, 19, 4. ἐπτοημένος καὶ πλήρης ἀγωνίας, *opp.* περιχαρὴς, 8, 21, 2.

Πτοία, ἡ, pavor, consternatio, 1, 39, 14. 1, 68, 6. 4, 58, 8. 35, 4, 3.

Πτόρθος, ὁ, ἁπαλὸς, tenellus surculus arboris, 7, 1, 3.

Πτύσμα, τὸ, sputum, 8, 14, 5.

Πτῶμα, τὸ, cadaver, 15, 14, 2. εἰς πρὸς τῇ πύλῃ πτωμάτων γενομένων, facta cæde, 33, 12, 7. ruina muri; ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι, 16, 31, 8. 16, 33, 1 *et* 3. βιάζεσθαι διὰ τοῦ πτώματος, 5, 4, 9 *sq.* 10, 31, 13. ἡ ἀποκάθαρσις τοῦ πτωμ. purgatio ruderum, 5, 100, 6.

Πτῶσις, ἡ, τοῦ Φαίδωνος, 2, 16, 13.

Πυγμὴ, ἡ, pugillatus; ἀπογεγράφθαι πυγμὴν, 40, 6, 7 *sq.* ἦρε τὰς χεῖρας ἀπὸ πυγμῆς πρὸς τὸν ὑπαφιέμενον, manus sustulit ut fit in pugilatu, ex pugilum præceptis, 30, 13, 10.

Πίλος, ὁ. *In balneis sunt* κοιναὶ μάκτραι, καὶ πύλοι ταύτας παρακείμενοι, labra, 30, 20, 8.

Πυθμὴν, ὁ, fundus *dolii*, 22, 11, 15. fundus *ferri cavi hastæ præfixi*, 6, 23, 11.

Πυκνὸς, *in acie*, densus; πυκνοτέρας ἢ πρίσθαι τὰς συμπλοκὰς καθιστάναι, 3, 113, 3.

Πυκνοῦν, densare ordines *in acie*; πυκνοῦν ἐπὶ τὸ δεξιὸν, 18, 7, 8.

Πύκνωσις, ἡ, τῶν σωμάτων, 18, 13, 3. πυκν. ἀναγκαίας, 18, 12, 2. κατ' ἐκστάτην καὶ κατὰ παραστάτην, *ibid. vs.* 5.

Πύκτης, ὁ, pugil, 1, 57, 1.

Πύλη, ἡ, porta; *plerumque in plur. sed peræque in sing. Vide* 7, 18, 4. *coll. cum cap.* 17, 6. apertura *facta in vallo ab oppugnatoribus*, 18, 1, 11. *Adde* πυλών.

Πυλὶς, ἡ, portula, *i. q.* μικρὰ πύλη, *un guichet*, 8, 31, 8.

Πυλὼν, ὁ, totum ædificium in quo sunt αἱ πύλαι, turris per quam aditus ad urbem patet et clauditur, 2, 9, 3. οἱ πολέμαρχοι κλείουσι τὰς πύλας, καὶ ποιοῦνται τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίοδον ἐπὶ τῶν πυλώνων, 4, 18, 2. *Adde* 4, 57, 3 *et* 8 *et* 11. 8, 30, 11. 8, 27, 7 *sqq. ubi* ὁ πυλὼν ὁ ὑπὸ τὰς Τιμωνίδας πύλας *intelligi potest* turris quæ est post portam, *nempe post portam exteriorem.*

Πυνθάνεσθαι; πεπυσμένοι τὰ γεγονότα, 4, 78, 1. ἵνα πύθωνται περὶ τούτου τὰς ἀληθείας, 23, 14, 2. *ubi pluralis* ἀληθείας *non male habet; cf.* 10, 40, 5.

Πῦρ, τὸ, ἢ ποτ' ἂν τύχῃ, λαμβάνει νομὴν, &c. 11, 5, 4 *sq.* πῦρ ἐνίεσθαι, *vide* ἐνίημι. ἐμβάλλειν, 5, 8, 9. &c. τῷ πυρὶ διαφθείρειν, 32, 25, 12. ἡ ἐπὶ πυρὸς βάσανος, 22, 3, 7. *Fr. gr.* 32. τὸν ἐπὶ πυρὸς παρέχεσθαι χάρακα, certum amoris pignus dare; 40, 8, 6. ἰλὺν εἰς τὰς τριήρεις ἔφερε εἰς πῦρ, 33, 9, 3.

τὰ πυρὰ, ignes in castris accensi, 2, 26, 2 *et* 4. τῆς νυκτὸς ἐπιγινομένης συντάξας τὰ πυρὰ καίειν, 3, 50, 9. καταλιπὼν τὰ πυρὰ καιόμενα, 9, 5, 7. *Sic* 2, 25, 7. *scribendum*, τῆς νυκτὸς ἐπιγινομένης πυρὰ ἀναπαύσαντες, *pro* πῦρ ἀναπαυσ.

Πυργομαχεῖν; οἱ πυργομαχοῦντες, qui de turri pugnant *elephanto imposita*, 5, 84, 2.

Πύργος, ὁ, castellum *quodlibet*, 4, 64, 11. 26, 4, 1. πύργος ξύλινος *Philippi in oppugnatione urbis*, 5, 99, 9. πύργοι περιείργοντο τῶν στοῶν, 1, 48, 2.

Πυργοῦχοι, οἱ, tigna quibus turris superstructa est in navi, 16, 8, 12.

Πυρὴν, ἡ, nucleus, 12, 2, 4 *sq.* 34, 10, 9.

Πύρινος πέλμος, 35, 1, 1 *et* 6. *conf.* 11, 5, 4 *sq.*

Πυρὸς, ὁ; οἱ πυροὶ, triticum, 2, 15, 1. δοὺς ἑκάστῳ μέδιμνον πυρῶν, 5, 73, 6. *ubi temere vulgo* πυρεῖ *edebatur.*

Πυρπολεῖν τὴν χώραν, igne vastare, 3, 82, 10. πόλιν, 39, 2, 8.

Πυρσὸς, ἡ, significatio facibus sublatis facta, signum igne sublato datum, 10, 43, 1 *sqq.* συντηρεῖν τὰς πυρσιὰς, 10, 44, 9. ἀποδιδόναι ἀλλήλοις τὴν πυρσιὰν, 10, 45, 8.

Πυρσὸς, ὁ, fax, 8, 30, 10. διωσφῦν διὰ τῶν πυρσῶν, 9, 42, 7. 9, 43, 4 *et* 6. πυρσὸν αἴρειν, ἀντᾶραι, 10, 44, 10. *Fr. gr.* 76.

Πυρσοειδὴς, αἱ, *Fr. hist.* 40. *quod tamen non videtur esse Polybianum.*

Πυρφόρος, ὁ, machina ignifera et ignivoma, navibus in pugna navali imposita, 21, 5, 1.

Πωλικὸς; πῶμος πωλικὸς, cauda pulli equini, 34, 10, 9.

Πῶμα, τὸ, σιδηροῦν, ferreum operculum, 22, 11, 16.

Πῶς, *i. q.* διατί, cur, quare, 7, 3, 5.

P.

Ῥαβδοῦχος, ὁ, lictor, *consulis Rom. Fr. gr.* 116. *regis Macedoniæ*, 5, 26, 10.

ἡ ῥαβδοῦχος; *ai* ῥαβδοῦχοι, fœminæ quæ Œnanthæ adparebant, Agathoclis matri, 15, 29, 13.

Ῥαβδοφόρος, ὁ, ῥαβδοφόροι ὡς τριάκοντα, lictores *consulum in castris*, 10, 32, 2.

Ῥᾴδιος, facilis, expeditus; *Compar.* ῥᾳδίστερος, 11, 1, 1. 16, 20, 4.

Ῥᾳδιουργία, ἡ, versutia, nequitia, 12, 10, 5.

Ῥᾳδιουργός, ὁ, sceleratus homo; τὸ τῶν ῥᾳδιουργῶν καὶ πλεκτῶν φῦλον, 4, 29, 4.

Ῥᾳθυμεῖν; *absol.* otiosum esse, otium agere, 1, 66, 11. 10, 20, 2. negligentius agere, securum esse, 1, 74, 10. ῥᾳθ. περί τινος, non curare aliquid, securum, non solicitum esse de re quadam, 2, 49, 9. 3, 44, 12. 15, 5, 2.

Ῥᾳθυμία; κατὰ τὰς ἀναπαύσεις καὶ ῥᾳθυμίας ἐν τῷ ζῆν, ubi otio frui et animum relaxare datur, 10, 19, 5.

Ῥᾴθυμος καὶ ὀλίγωρος, socors et negligens, 5, 84, 4.

Ῥᾳθύμως καὶ τεθαῤῥηκότως ἀναστρέφεσθαι *vel* διάγειν, remissius, negligentius, incautius agere, securum esse, 1, 86, 5. 2, 5, 6. 14, 2, 8. ῥᾳθύμως ἔχειν περὶ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις γυμνασίαν, negligentem esse, non curare, 4, 7, 6. ῥᾳθύμως τειχουμένη πόλις, 2, 55, 2. ῥᾳθυμότερον χρήσασθαι ταῖς φυλακαῖς, 1, 19, 12. *&c.*

Ῥαίνειν τὴν πλατείαν, adspergere viam, 6, 33, 4. μύρους ῥαίνειν, 31, 3, 17.

Ῥαμφή, ἡ, culter, 10, 18, 6.

Ῥαπίζειν, virgis cædere, alapas infligere; τὰς συμβίνας ῥαπιζομένας, 8, 8, 6.

Ῥᾳστώνη, ἡ, facilis rerum cursus, res secundæ, tranquillitas, securitas, otium, ἐν ταῖς ἀπραγμοσύναις ῥᾳστώναις, 6, 44, 8. ἀσφάλεια καὶ ῥᾳστώνη, 17, 14, 15. τὸ πλῆθος τῇ παρ' αὐτὰ χάριτι καὶ ῥᾳστώνῃ διαπαίζόμενον, 38, 3, 11.

Ῥαχία, ἡ, impetuosa maris æstuatio ad saxa adlidens undas; ὑπὸ τῆς ῥαχίας πρὸς ταῖς σκιλάσι κατάγνυμενα σκάφη, 1, 37, 2. scopuli a litore in mare procurrentes, saxosum promontorium, 3, 39, 4.

Ῥάχις, ἡ, dorsum montis; ἡ ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσα ῥάχις, 3, 101, 2. *Spatium inter Libanum et mare præcinctum est et e transverso interceptum* ῥάχει δυσβάτῳ καὶ τραχείᾳ, 5, 69, 1 *et* 4. ἰσοπεδοῦν περὶ τὴν ῥάχιν *correxi* 3, 55, 6. *pro vulgato* τὴν ἀρχήν.

Ῥεῖθρον, τὸ, fluvius, *i. q.* ποταμός, 2, 32, 9. *coll. v.* 4 *et* 10. 3, 113, 6. *coll.* 3, 110, 8 *sq. Sigillatim de* rivo *vel* fluvio minori; τὸ τυχὸν ῥεῖθρον, 3, 70, 1 *et* 4. 4, 41, 7.

Ῥεῖν; fluere, defluere; καρπὸς ῥεῖ, *fructus, nempe glans*, decidit *de arbore*, 12, 4, 14.

Ῥεῖν, dicere; τὰ δόγματα τὰ μικρῷ πρότερον ῥηθέντα, senatusconsulta de quibus paulo ante diximus, 28, 3, 3.

Ῥεμβώδης, remissus; τῆς πολυπειρίας ῥεμβώδους γενομένης, 16, 39, 2.

Ῥέπειν, *in sententiam aliquam ad partes quasdam* inclinare; ἔρρεπον οἱ πολλοὶ πρὸς τὸ πέρασιν τὸν συμμαχίαν, 29, 9, 9. ῥέποντες ἐπὶ τὴν διάλυσιν, 35, 3, 2. ῥέπειν ταῖς γνώμαις ἐπὶ τὸ ποιεῖν τι, 1, 31, 5. ἔρρεπον ταῖς γνώμαις ἐπὶ τοὺς Ῥοδίους, 33, 15, 2.

Ῥεῦμα, τὸ, fluentum; aqua quæ volvitur fluvio; ποταμοὺς ἄβατος διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος, 1, 75, 5. ἐπιγενομένης τῆς τοῦ Τριβίου ποταμοῦ διαβάσεως, καὶ προσπαραβλυσάντος τοῦ ῥεύματος, (*scil.* αὐτοῦ,) 3,

72, 4. *ubi tamen plerique et vetustissimi omnes codices τῷ ῥύματι præferunt.* cursus fluvii; ποταμὸς ἐκκλίνας τῷ ῥύματι, 2, 16, 7. μεγίστῳ καὶ καλλίστῳ ῥύματι φέρεται, 2, 16, 9. vis et impetus fluminis, ἐκλίνεται τὰ ῥύματα (τῶν ποταμῶν,) 4, 41, 4 *sq.* flumen, fluvius; ἡ βία τῶν ἐμπιπτόντων ῥευμάτων, 4, 41, 7. *adde* 3, 46, 3 *et* 9.

Ῥῦγμα, τὸ, foramen, apertura; ῥάγματα ποιοῦντες ἐν τοῖς τείχεσι, 13, 6, 8.

Ῥῆμα, τὸ; πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀκούειν, omnibus conviciis peti, 12, 8, 5. μὴ τοῖς ῥήμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, *sic ex Casaub. emend. editum* 9, 40, 3. *pro corrupto* πράγμασι, *quod erat in libris, quod in* γράμμασι *erat mutandum.*

Ῥητίνη, ἡ, resina, 3, 89, 9.

Ῥητὸς; ῥητὴ ἀπόκρισις, disertum responsum, 32, 22, 7. ῥητόν τι πρόστιμον, definita aliqua mulcta, 35, 2, 15.

Ῥήτωρ, ὁ, 28, 16, 6.

Ῥητῶς, disertis verbis, 2, 23, 5.

Ῥίζα, ἡ, τοῦ λίφου, 2, 66, 10.

Ῥινοπύλη, ἡ, portula ad majorem portam, qua noctu intromittuntur aut exeunt quibus licet, *un guichet*, 8, 27, 3. 8, 31, 5 *et* 8. (*i. q.* πυλὶς, *ibid.*) 8, 32, 6. portula semota et secreta, 15, 31, 10.

Ῥίπτειν; ῥίψας λόγον οὐδαμῶς ἁρμόζοντα αὐτῷ, 4, 20, 5. καταλαβὼν ἠρημένους καὶ μεθύοντας πάντας, humi stratos, 5, 48, 2.

Ῥιπτῶν, *ultima circumflexa, i. q.* ῥίπτων; ῥιπτοῦντες ἑαυτοὺς εἰς τὸν ποταμὸν, 5, 48, 4. τὸ ῥιπτούμενον, 1, 47, 4. 1, 48, 8. ἠρέμπτουν, 8, 9, 4. ῥιπτῶσθαι, 8, 9, 4.

Ῥιψολογῶν, τὰ τοιαῦτα, 12, 9, 5. 32, 6, 9.

Ῥοπὴ, ἡ, inclinatio animorum ad partes aliquas; ἐγένετο ὁλοσχερὴς ῥοπὴ καὶ μετάπτωσις, 27, 1, 9. accessio ad partes aliquas; τῇ τῶν γηρόντων προσπλίσει καὶ ῥοπῇ, 6, 10, 10 τῆς Ἰλλυριῶν ἐπιλαβόμενοι ῥοπῆς καὶ βοηθείας, 9, 38, 8. momentum et quasi pondus accedens, quod in alterutram partem inclinare facit lancem; εἰς ἑκατέραν τὰ μέρη ῥοπὰς λαμβάνει ὁ πόλεμος, modo huc, modo illuc inclinat belli fortuna, 1, 20, 7. τοιαύτην ἐπίδοσιν καὶ ῥοπὴν ποιήσας τοῖς Καρχηδονίων πράγμασι, 1, 36, 2. τοῦτο πλείστην παρέχεται ῥοπὴν εἰς τὸ νικᾶν, 6, 52, 9. πρὸς τὸ νικᾶν, *Fr. gr.* 91. ῥοπῆς ταύτης προσγινομένης, cum hoc momentum accesserit, 29, 3, 5. αἱ πολεμικαὶ πράξεις ἐν μικρῷ τὸ διαφέρον ἔχουσι τῆς ὑφ' ἑκατέρα ῥοπῆς τῶν ἐκβαινόντων, 10, 17, 10. ῥοπὴν διδόναι τῇ πατρίδι, *de historico*, nimium tribuere patriæ, nimium in patriam favorem prodere in narrando, 16, 14, 6. τοιαύτην τοῖς βασιλεῦσι ῥοπὴν ἔχει καὶ πρὸς εὐτυχίαν, καὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀρχῆς ἡ τῶν φίλων ἐκλογή, 7, 14, 6. Ἄτταλος οὐχὶ βραχεῖαν τότε ῥοπὴν, non magnum tunc habebat momentum, non multum poterat, 4, 48, 2. πολλὰς ἴσχυεν ῥοπὰς πρὸς τὸν πραγματικὸν τρόπον, multis fuit præsidiis ad res gerendas instructus, 12, 15, 8.

Ῥοῦς, ὁ, flumen, cursus fluminis; ἡ τοῦ ῥοῦ βία, 1, 47, 4. 16, 29, 14. κατὰ ῥοῦν πεποιῆσθαι τὴν πορείαν, secundo flumine, secunda fluminis ripa progredi, 3, 66, 8. ἀφιᾶσι (*scil.* τὰς ναῦς) κατὰ ῥοῦν, vi fluminis permittunt naves, 4, 44, 4.

Ῥυθμὸς, ὁ; αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν εἰς τὸν πόλεμον ἀντὶ σάλπιγγος εἰσήγαγον οἱ Λακεδ. 4, 20, 6.

Ῥῦμα, τὸ, funis ad remulcum trahendum, 1, 26, 14. 1, 28, 2. 3, 46, 5 *et* 8.

Ῥύμη, ἡ; αἱ ῥύμαι, viæ *in castris*, 6, 29, 1 *sqq.*

Ῥυμοτομία, ἡ, viarum directio, 6, 31, 10.

Ῥυμουλκεῖν τὰς ναῦς, fune (remulco) trahere, 1, 27, 9. 1, 28, 2. 3, 46, 5.

Ῥυπᾷν; ῥυπῶντες, squalidi, sordido, habitu, *nempe servili, quod mox adjicitur*, 14, 1, 13.

Ῥυπαρὸς, squalidus, sordidus, vilis; ῥυπαρὸν ἄρτον ἐσθίειν, 87, 3, 12.

Ῥύπος, ὁ, squalor, 32, 7, 8.

Ῥύσια, τὰ, vindiciæ, jus res repetendi per vim; ῥύσια ἠτοῦντο τοὺς Ἀχαιοὺς οἱ Δήλιοι κατὰ τῶν Ἀθηναίων, 32, 17, 1 *et* 4. τὰ ῥύσια ἀποδοῦναι τοῖς φίτυμένοις κατά τινος, jus illud dare, 23, 2, 13. ῥύσια κατήγγειλαν, τοῖς Ῥοδίοις, proscribebant Rhodios cum suis bonis, lege lata facultatem dabant civibus suis res Rhodiorum quoquo modo possent in potestatem suam redigendi, 4, 53, 2. *sed id videtur poscere* κατὰ τῶν Ῥοδίων; *dativus vero videtur indicare*, Rhodiis eos denunciasse, se hoc facturos, *nisi promte satisfacerent.*

Ῥύσις, ἡ, cursus fluvii; ὁ ποταμὸς ποιεῖται τὴν ῥύσιν ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν, 2, 16, 6. ῥύσις ἁπλῆ, 2, 16, 11. (*cui opponitur*, σχίζεται εἰς δύο μέρη, *ibid.*) 3, 42, 1. αἱ ῥύσεις τῶν ποταμῶν, 4, 41, 4. *ipse* rivus, *vel* fluvius, 2, 16, 6. 3, 110, 9.

Ῥυτὸν, τὸ, poculi *genus*, 14, 11, 2.

Ῥωμαϊκὰ στρατόπεδα, legiones Romanæ, *nempe e civibus Romanis lectæ, distinguuntur a sociis*, 3, 107, 12 *et* 15.

Ῥώμη, ἡ; κατατείνει τὴν ῥώμην ὅλην εἰς καθαίρεσιν τῆς ἀρχῆς, vires omnes intendere, 22, 17, 7.

Ῥώννυσι; ἐῤῥωμένος, bene valens, 11, 27, 8. μανίας ἔργον, καὶ τούτου ἐῤῥωμένου, 27, 3, 8.

Ῥωπικὸς, vilis, exigui pretii, 24, 5, 5.—"ῥωπικὸς *est*, qui habet quidem speciosa quædam et placentia, sed in summa rei nihil valet, *similis pictoribus rerum parvarum et variarum, quæ picturæ gratum quidem aspectum habent, ceterum nec artis magnæ, nec ingenii magni sunt. Vide dicta in Clave Cic. in Græc.* ῥωπογράφος." *Ern.*

Σ.

Σάγος, ὁ, sagum, 2, 30, 1. 3, 63, 4. οἱ ὑπὲρ τῶν σάγων, 2, 28, 7. (*ubi vulgo omnes* σαγῶν *dabant.*) σάγοι πολυτελεῖς, 3, 62, 5.

Σαίνειν τινὰ, blandiri alicui, adulari, blande tractare, *caresser*, 16, 24, 6.—"*Vide Pierson. Verisim. p. 72. et collecta Wetstenio ad 1 Thess. 3, 3.*" *Ern.*

Σάκος, τὸ, clypeus; μέλις αὐτῶν κρατοῦσι τῶν σαρισῶν ἐν ταῖς παρόδοις, *an* σακῶν? 18, 1, 3.

Σάλος, ὁ; πολισμάτιον, ἐλλιμένιον μὲν, σάλους δὲ ἴσχον, 1, 53, 10.—*Vertunt* stationem. *Sunt* loca profundæ aquæ, ubi stare naves possunt in ancoris." *Ern.*

Σάλπιγξ, ἡ; αἱ σάλπιγγες καὶ αἱ βυκάναι ἀναβοῶσι, 15, 12, 2. συνεχοῦσι, 2, 29, 6. ἦχον ἀπὸ σάλπιγγος παιδικὴ βοηθοῦντες, 4, 13, 1. σάλπιγξ pastorum, 12, 4, 2 *sq.*

Σαλπιγκτὴς, ὁ, 2, 29, 6. 14, 3, 5 *sq.* τίνει εἰσπίπτουσι καὶ μέσου ὁ σαλπιγκτοῦ δείσαντος, 4, 19, 12.

Σαλπίζειν, 12, 4, 4.

Σαλπιστὴς, ὁ, i. q. σαλπιγκτὴς, 1, 45, 13.

Σαμβύκη, ἡ, 1) sambuca, *instrumentum musicum*, 8, 6, 11. 2) sambuca, *machina oppugnatoria navi imposita*, 8, 6, 2 *sqq.* 3) sambucistria, 8, 8, 6. *cf.* σάμβυξ.

Σάμβυξ, ὁ; 1) sambucistria; ψαλτρίδων ἄγειν καὶ σαμβύκας, 5, 37, 10. *Adde* 8, 8, 6. 2) sambuca, 8, 6, 2. *conf.* σαμβύκη.

Σανίδωμα, τὸ, tabulatum, 1, 22, 6. *Scutum Romanum compactum est in* διπλοῦ σανιδώματος, 6, 23, 3.

Σανίς, ἡ, tabula, asser; σανίδες ἐπιπλέουσαι, 1, 22, 5. τῶν καταστρωμάτων, 1, 22, 9. τῆς γεφύρας, 2, 5, 5. 3, 66, 4. κοντρωταὶ, *Spicil. ex lib.* 39. *num.* 2.

Σαοῦν, servare. *Imperat.* σάου, *dorice* σάω, 4, 33, 3.

Σαρδόνιος; σαρδόνιον ὑπομειδιάσας, 17, 7, 6.

Σάρισσα, ἡ; καταβάλλειν τὰς σαρίσσας, *vide in* καταβ. *Adde* καταβάλλων, *et* συμφέροντων. ἐρᾳδὲς ἀναστῆσαι τὰς σαρίσσας, 18, 9, 9. *Conf. Ind. histor. in* Sarissa.

Σαρκοφόρος φάλαγξ, 12, 20, 2.

Σάρκινος, corpulentus, 39, 2, 7.

Σάρξ, ἡ; *vide supra in* σάκος.

Σατραπεία, ἡ, 5, 54, 9. 5, 55, 1. αἱ ἄνω σατραπεῖαι, 3, 6, 10. 5, 41, 1. 5, 48, 12. 5, 54, 13. *Conf.* 5, 44, 8. *et* 5, 55, 2.

Σάττειν, stipare; σάττουσιν εἰς ἀγγεῖα, 12, 2, 5. φορμοὶ ἀχύρων ἐσταγμένοι, 1, 19, 13.

Σαυρωτὴρ, ὁ, cuspis in imo hastili, 6, 25, 6 *et* 9. 11, 18, 4.

Σαφὴς; Arati commentarii sunt ἀληθινοὶ καὶ σαφεῖς, perspicui, 2, 49, 4. (conf. ἀσαφής.) *Adde* σαφῶς.

Σαφήνεια, ἡ, perspicuitas, 3, 36, 2.

Σαφῶς κατανοεῖν, perspicue intelligere, 1, 12, 9. πλαίσιον δὲ καὶ σαφέστερον ἂν προσαγγελλόντων, *sic correxi, pro vulgato* σαφεστέρων, 3, 61, 4. γνοίη δ' ἄν τις σαφέστατα περὶ τούτων, 6, 4, 11. *ubi* σαφὴς σαφῶς *praefert cod. Urb.*

Σέβεσθαι θεούς, 6, 4, 5. *ubi plures et probati alidi codices* σέβειν *dant.*

Σελλίδιον, τὸ, pagella, 5, 33, 3. *ex lect. cod. Bav.*

Σελλὶς, ἡ, *gen.* ίδος *vel* ίδος, pagina, 5, 33, 3.

Σεμνὸς; *de homine;* ὁ σεμνὸς Ἀσδρούβας, *per ironiam*, gravis ille, superbus ille Asdrubal, 39, 3, 1. *De factis et consiliis*, gravis, honestus, laude dignus; τὸ σεμνὸν καὶ θαυμάσιον τῆς περιοικίσεως, 16, 38, 4. χρηστὰ καὶ σεμνὰ, 9, 36, 6. καλὰ καὶ σεμνὰ, 15, 7, 6. 15, 22, 1. σεμνότατον τῶν ἡμετέρων ἔργον, gloriosissimum opus, 22, 6, 10. τὰ σεμνότατα καὶ κάλλιστα, 10, 5, 9. σεμνοτάτην καὶ βελτίστην διάληψιν ἴσχειν περί τινος, laude dignissimum et optimum judicare aliquem, 2, 61, 8.

Σεμνότης, ἡ, τῆς πρεσβύτου, gravitas, honestas consiliorum, 7, 14, 4.

Σεμνῶς; κάλλιστα καὶ σεμνότατα προστῆναι τῆς βασιλείας, 15, 31, 7.

Σεμύνεσθαι, gloriari, 9, 35, 1. ἐπὶ πράγματι, 12, 13, 9. 15, 23, 5.

Σίκωμα, τὸ, pondus, libramentum: μολύβδινον, 8, 7, 9. 22, 10, 4. τὸ κατόπιν σίκωμα τῆς πρόβολῆς, libramentum in posteriori parte sarissae, pars postica sarissae quae ut libramentum respondet anteriori quae praetenditur, 18, 12, 3. εἰσὶ σίκωμα προσλαμβάνειν, (*i. q.* ῥοπὴν, *quod vide;*) accessionem *virium seu copiarum* accipere quae momentum faciat, 18, 7, 5.

Σημαία, ἡ, (*perperam passim* σημεῖα *MS. et edd.*) 1) vexillum, signum militare, 6, 27, 2. 6, 41, 6. 2, 31, 5. αἱ χρυσαῖ σημαῖαι αἱ ἀείποτε λεγόμεναι, 2, 32, 6. 2) *i. q.* σπεῖρα *et* τάγμα, *scil.* manipulus, 6, 24, 5. 6, 28, 3. 6, 33, 8 *sqq.* 1, 33, 9. 1, 34, 11. 18, 9, 2. αἱ σημαῖαι *distinguuntur a* τοῖς ἱππεῦσι, 1, 40, 10. *coll. vs.* 6. *Promiscue de equitibus et peditibus,* δέκα σημαῖαι Ῥωμαῖων καὶ ἱππέων καὶ πεζῶν, 15, 4, 4. *Adde* 3, 105, 6. 3, 113, 3. 4, 64, 7. 14, 8, 3. *Conf.* σπεῖρα.

Σημαίνειν, διὰ τῶν συνθημάτων, imperium dare per signa, *in pugna navali*, 1, 50, 8. indicare *sive verbis, sive aliis signis;* σημαίνειν τῶν στοχῶν, 1, 54, 2. (*coll.* 1, 53, 8.) 3, 96, 1. 10, 32, 4. &c. docere, nunciare, *sicut Latinum*

significare, 2, 27, 3. *de* significatione *verborum*, 2, 22, 1. ὅταν τὸ πρῶτον σημήνῃ, *scil.* ὁ σάλπιγξ *vel* ἡ βυσάνη, (*cf.* σάλπιγξ) 6, 40, 2 *sq.* σημαίνειν πολεμικὸν, canere classicum, 3, 96, 2.

σημαίνεσθαι, designare, seligere; σημηνάμενος τοὺς εὐρωστοτάτους, 3, 71, 7.

Σημαιοφόρος, ὁ, signifer, 6, 24, 6. *ubi nonnulli codd.* σημειοφόρος, *minus recte.*

Σημεία, ἡ, *mendosa scriptura pro* σημαία, *quod vide.*

Σημεῖον, τὸ; 1) signum, argumentum; σημεῖον δὲ τοῦτο μέγιστον, ὅτι &c. *cujus rei* maximum argumentum hoc est, 3, 30, 2. σημεῖον δὲ τοῦτο παρὰ μὲν Καρχηδονίοις &c. 6, 56, 4. (*ubi invitis MStis* τούτων *ediderat Casaub.*) σημεῖον δὲ τούτου· ἐκ Καλχηδόνος γὰρ &c. 4, 44, 3. μέγιστον δὲ τούτου σημεῖον· ἅμα γὰρ τῷ &c. 9. 33, 4. 2) signum, significatio, indicium, adumbratio; ἐὰν ὅλως γένηταί τι σημεῖον ὁμολογίας πρὸς Ἀντίοχον, 21, 8, 8. *an* adumbratio, *vel* præliminaria *quæ dicere consuevimus? quæ aliâs est* ὑποτύπωσις 22, 13, 6. 3) signum pro imperio datum, (*i. q.* σύνθημα, *conf.* σημαίνειν;) ἀφ' ἑνὸς σημείου καὶ παραγγέλματος ποιεῖσθαι τὴν προσβολήν, 5, 69, 8. 4) ostentum; σημεῖον καὶ τεράτων πᾶν ἱερὸν πλῆρες ἦν, 3, 112, 8. (*cf.* σημαίνεσθαι.) 5) punctum, terminus a quo, *ex usu mathematicorum*, 6, 28, 2. 6) insigne; σκῆπτος ἅμα καὶ σημεῖον χάριν, 6, 22, 3.

Σημειοῦν, signare, signis distinguere; ταῦτα (τὰ διαστήματα) βεβηματίσται καὶ σεσημείωται κατὰ σταδίους ἑκατὸν, *de columnis miliaribus*, 3, 39, 8.

In med. σημειοῦσθαι, σημειώσασθαι, 1) sibi notare aliquid; ἐσημειώσαντο τὸν τόπον, 22, 11, 12. *Sic et in præt. pass.* ἀκριβῶς σεσημειῶσθαι τὸν ἔκπλουν, sibi notasse, notatum habuisse, 1, 47, 1. 2) in omen vertere, pro ostento sinistro habere; σημειωσάμενοι τὸ γεγονὸς, 5, 78, 2.

Σηπεδὼν, ὁ, putredo. αἱ σηπεδόνες, vermes e putredine, 1, 81, 7.

Σίαλον, τὸ, saliva, pituita; σίαλον ἀναπτύων κοχλίας, 12, 13, 11.

Σιάλωμα, τὸ, circulus ferreus oram clypei amplectens, lamina ferrea oram clypei circum præcingens, 6, 23, 4.—"*Apud* τοὺς ὁ'. *auro* περισιαλωμένοι *sunt* λίθοι, *Exod.* 31." *Ern.*

Σιβύνιον, τὸ, spiculum rusticum *vel* pastoritium, hastula, venabulum 6, 23, 9.

Σιγᾷν, τὸ, 9, 13, 2 *sqq.*

Σιδηροῦς; σιδηρᾶ χειρ, 8, 8, 2. *Adde* σκύλαξ.

Σίκλος, ὁ; ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος (μέδιμνος) ἐστὶ δραχμῶν, 34, 8, 7. *Apud Athenæum, qui istud Polybii fragm. nobis conservavit, sic vulgo distinguunt orationem:* ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος, μέδιμνός ἐστι, δραχμῶν, *vel* σίκλος (μέδιμνός ἐστι) δραχμῶν; *sed manifeste verbum* ἐστὶ *ad* δραχμῶν *est referendum. Ex hoc autem loco Casaubonus* (*in Comment. ad Athenæum*) *intelligi putavit, vocabulum* σίκλος, *quod origine Hebraicum est, non Græcum, in Hispania fuisse in usu, a Pœnis nempe in illas oras translatum: quæ mera sunt figmenta, mendosæ scripturæ superstructa.* Atticum medimnum sive modium *h. l. intelligendum putavit idem Casaubonus, Quidni* Siculum? *quo et aliâs Polybius in re simillima utitur; ut, τεττάρων ὀβολῶν εἶναι τῶν πυρῶν τὸν Σικελικὸν μέδιμνον, τῶν δὲ κριθῶν δυοῖν,* 2, 15, 2: ὥστε τὸν Σικελικὸν μέδιμνον πεντεκαίδεκα δραχμῶν ὑπάρχειν, 9, 44, 3. *Scripserit igitur Athenæus,* ὁ μὲν τῶν κριθῶν Σικελὸς μέδιμνός ἐστι δραχμῶν; (*nam poterat pariter* Σικελὸς *et* Σικελικὸς *dicere;*)

Polybium non dubito κριθῶν Σκαλλικὸς μάδιμνος scripsisse.

Σινδὼν, ὁ, linteum *sublatum in pugnæ signum*, 2, 66, 10.

Σιτάριον, τὸ; *σιτάρια βραχία πανσπλίας*, paululum admodum frumenti, 16, 24, 5.

Σιταρχαῖα, *mendosa vulgo scriptura, pro σιταρχίαι*, 1, 70, 3.

Σιταρχία, ἡ; *nonnisi in plurali apud Polybium quidem occurrit, αἱ σιταρχίαι*, frumentum militibus demensum, stipendium, *sive frumento sive ære solvendum; vide* 1, 66, 6. *ubi perperam τὰς ἐπαρχίας pro τὰς σιταρχίας, dabant MSti. τὰς σιταρχίας παραμυθίζων καὶ τὰς ἄλλας ἀγορὰς καὶ χορηγίας τῇ στρατοπέδῳ*, 1, 52, 5. *διαλύων τὰς σιταρχίας τοῖς στρατιώταις*, 5, 50, 2 *ἀποδιδόναι τὰς σιτηρχίας*, 11, 28, 3. *i. q. τὰ ὀψώνια, ibid. vs.* 4. *νομίζεσθαι τὰς σιταρχίας*, 1, 70, 3. 11, 25, 10. *i. q. ὀψώνια*, 11, 25, 9. *Item* paratio, emtio annonæ; *ἐπιόντες πρὸς τὰς σιταρχίας εἰς τὴν πόλιν*, annonæ parandæ causa, 5, 75, 1.

Σιτίσασθαί τι, comedere, pro cibo uti, 12, 2, 5.

Σιτιστὸς βοῦς, bos ad comedendum aptus, *i. e.* saginatus, 39, 2, 7.

Σίτησις, ὁ, ciborum usus; *κατὰ τὴν σίτησιν λιτὸς*, 11, 10, 3.

Σιτία, τὰ, cibi; *τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῆσθαι*, 8, 37, 1.

Σιτικὸς; *σιτικὴ ἐξαγωγὴ*, exportatio frumenti, 28, 14, 8.

Σιτοβόλιον, τὸ, horreum; *βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι* (τῇ πόλει) *πρὸς τὴν παρασκευασίαν*, 3, 100, 4.

Σιτοδία, ἡ, *καὶ σπάνις τῶν ἀναγκαίων*, inopia frumenti, 1, 18, 10. 21, 4, 2. *cf. ibid. vs.* 6.

Σιτολογῆν, *absol.* frumentari, 1, 17, 9 *sq. τὸν χόρτον*, frumentum ex agris convehere, 3, 101, 2.

Σιτομετρῆν *τὴν δύναμιν*, annonam metiri *i. e.* præbere exercitui, 4, 63, 10. 5, 80, 2. *Fr. hist.* 44. *σιτομετρήσας δαψιλῶς τὴν δυν.* 11, 34, 10. *σιτομετρήσας καὶ μισθοδοτήσας τὴν δυν.* 5, 2, 11. *σιτομετρῆσαι τὴν δύναμιν τριμήνου*, 15, 18, 6. *ὡς τριμήνου ἐφόδιον dixit* 4, 63, 10. *Passiv. σιτομετρεῖσθαι οἱ πεζοὶ*, frumentum accipiunt, 6, 39, 13.

Σῖτος, τὸ, cibus, annona; *τὰ δύο σῖτα τρία ποιεῖν*, *Fr. hist.* 46.

Σιτοποιικὴ μαχάνησις, machina pistoria, 1, 22, 7.

Σῖτος, ὁ, frumentum; *σίτου μεμεδότα*, *intell. μεδίμνων*, 5, 1, 11. 5, 89, 7 *sq.* 22, 26, 19.

Σιωπᾶν; *σιωπήσασθαι τὸ πλῆθος*, silentium sibi facere apud multitudinem, silentium imponere, 18, 29, 4.

Σιωπὴ, ἡ; *οἱ πλείους τῶν ἀνθρώπων τὸ κουφότατον ἥμιστα φέρειν δύνασθαι, λέγω δὲ τὴν σιωπὴν*, 8, 38, 1.

Σκαιὸς, ineptus, stolidus; *τίς ἂν φανείη στρατηγὸς ἀλογιστότερος καὶ σκαιότερος ἡγεμών*, 3, 48, 1. *cf. vs.* 10. *σκαιότερον ἄνθρωπον*, 30, 14, 9. sæviorem *interpretatus est Valesius, cum satis fortasse fuisset* stolidiorem, *nec enim impedit quod præcessit θηριωδέστερον. Confer tamen mox σκαιότης, sed et deinde σκαιᾶς.*

Σκαιότης, ἡ, scævum ingenium *vertit Casaub. ἡ τῶν Διλυριτῶν ἀπείθεια καὶ σκαιότης*, 32, 19, 4. *Possis* ruditatem, feritatem *intelligere.*

Σκαλαμα, τὸ, *vid. σκάλαμα.*

Σκαιῶς, inepte, stolide, absurde, importune, 7, 5, 6.

Σκαλμὸς, ὁ, *proprie*, paxillus quo firmatur aut ad quem religatur, remus; *tum* remigum ordo, remigum versus; *ὑπὸ τὸν θρανίτην σκαλμὸν*, sub thranitarum (supremorum remigum) versu, 16, 3, 4.

Σκάλαμα, τὸ, incisuram *vertit Ern. cum Casaub.* 5, 59, 9. *nos* obliquitatem, anfractum. *σκαλάμαι ibi dant* [illegible] *et Flor. pro σκαλάμαι*

Σκάμμα, τὸ, fossa, sulcus stadii; ἐπὶ τοῦ σκάμματος εἶναι, ad ipsum stadii sulcum stare, in limine certaminis stare, 40, 5, 5.

Σκάφη, ἡ, scapha *ad majorem navem pertinens*, 1, 23, 7.

Σκαφίδιον, τὸ, 34, 3, 2.

Σκάφος, τὸ, navigium, navis, *cujuslibet magnitudinis; v. c.* σκάφη κατάφρακτα, 16, 2, 10. πεντηρικὰ, *i. q.* πεντήρεις, 1, 20, 9 *sq.* 3, 41, 2 *fqq.*

Σκαφίζειν, σκαλεύειν; οἱ πολέμιοι ἐσκαλεύκασι κατὰ τὰς χάρακας, 1, 17, 10. 3, 76, 10. *Fr. gr.* 13.

Σκέπας, τὸ; τὰ σκέπη συντρῖψαι, 1, 80, 13.

Σκεπάζειν, tegere, tutum præstare; τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐπισκέπτεσθαι ταῖς τῶν ὑφεσῶν προβολαῖς, 1, 22, 10. τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπιφάνειαν σκεπάζοντες, *Scipionem clypeis* protegentes, 10, 13, 2. *Adde* 8, 6, 4. *Loricati equites* ἐπεσκεπασμένοι τοὺς ὤπλους, 31, 3, 9.

Σκέπαση; λιμὴν δυνάμενος σκέπειν ἀπὸ παντὸς ἀνέμου τοὺς ἐνορμοῦντας, 16, 29, 13.

Σκέπη, ἡ, tutela, protectio; ἐπεστείλας ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, 1, 16, 10. σκέπης χάριν, ad tegendum, tutum præstandum *caput*, 6, 22, 3. 15, 15, 8.

Σκευή, ἡ, supellectilia, 2, 6, 6.

Σκεῦος, τὸ, de ministro, *per contemtum; v. c.* σκεῦος ὑπηρετικὸν, 13, 5, 7. 15, 25, 2. τὰ σκεύη τῶν νεῶν, armamenta, instrumenta navium, 22, 26, 13. ἐκ τῶν σκευῶν, armorum, *legendum* 18, 1, 3. *pro* σωμάτων?

Σκευοφορικὸν, τὸ, *i. q.* σκευοφόρον, τοῦ σκευοφορικοῦ διαφθείροντες *edd. ex Bav.* 3, 51, 6. *sed ceteri codd.* σκευοφόρου, *quod aliûs frequentat Polybius.*

Σκευοφόρον, τὸ, jumenta sarcinas portantia, ipsæ sarcinæ, impedimenta; ἀφεστάναι ἱκὸς περὶ σταδίους τρὶς σκευοφόρ. *pass.* 22, 2. ἄγων πρῶτον μὲν τὴν γλαυν, *sib.*; μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἱππεῖς, ἐπὶ πᾶσι τὸ σκευοφόρον, 12, 19, 5. *Sic codex Vat. cum sua familia dat* τοῦ σκευοφόρου διαφθείροντες, 3, 51, 6. *pro vulgato* σκευοφορικοῦ. *Sic et in plurali; τὰ σκευοφόρα καὶ τοὺς ἱππεῖς ἴσχυε ἐν τῇ πρωτοπορείᾳ, 3, 53, 1 et 7.* ἀναπαύεται τὰ σκευοφόρα τοῖς ὑποζυγίοις, 6, 40, 3.

Σκέψις, ἡ, deliberatio; ἐκκοῦναι τὴν σκέψιν ἔρρωσθαι, 8, 18, 5. *Conf.* σκῆψις.

Σκηνὴ, ἡ; habitatio, domus, hospitium; παραγενόμενος ἐπὶ σκηνὴν, domum, in hospitium ut venit *Demetrius, Romæ agens*, 31, 22, 2. ἐν πᾶσιν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἡγεμονικὴν, 12, 9, 4. *de* parasito *intellexit Valesius.* Scena, theatrum; τῆς τύχης ἀναβιβαζούσης ἐπὶ σκηνὴν τὴν τῶν Ῥωμ. ἀγῶνα, 29, 7, 2.

Σκηνοστάλα, ἡ, ratio ponendorum tentoriorum, 6, 28, 3.

Σκῆπτρον, *et* σκήπτρη, ὁ, sceptrum, *regi dono missum a senatu Romano*, 32, 5, 3.

Σκήπτεσθαι, prætexere; σκήψασθαι ἀσθένειαν, 40, 6, 11. ἐπιόντος τοῦ μὴ παραχρῆμα συγκατατίθεσθαι γῇ ἀξιουμένοις τὴν ἀχαρίστειαν, 28, 8, 6.

Σκῆψις, ἡ, excusatio, species, pretextus; σκήψεις τινὰς πρὸς τὸν βασιλέα ποιούμενος, 5, 2, 9. ἐπιτίθεσθαι σκήψιν ὡς ἀβίωτον, 8, 28, 1. ἐπιφερόμενος, 5, 74, 9. 7, 13, 1. σκῆψιν προβαλόμενος ὡς ἕτ. 3, 56, 7. σὺν ἐπιόντι σκήψει, 3, 68, 9. (*ubi mendose vulgo omnes* σκέψει.) σκῆψιν τινὰ λέγοντες, 22, 23, 4.

Σκιὰ; πάσῃ σκιᾷ, 16, 12, 7.

Σκληρὸς ἀὴρ, inclemens aër, 4, 21, 5. (*conf. ibid. vs.* 1.) τὸ τῶν βίων σκληρὸν, 4, 21, 1.

Σκοπεῖσθαι; οἱ ἐρῶντες σκοπούμενοι, rem recte reputantes, 1, 8, 5. 2, 36, 7. ἕτ. τοῦτο σκοπεῖσθαι, hæc spectant, 12, 14, 3. μὴ πιπρᾶν, ἀλλ' ἀνέχεσθαι σκοπεῖσθαι τὰ πράγματα, 4, 14, 7.

Σκοπὴ, ἡ, speculâ, 1, 56, 6.

Σκοπὸς, ὁ, 1) speculator, explorator, 1, 53, 8. 1, 54, 2. 3, 96, 1. 10, 32, 4. 10, 49, 6. 2) scopus, meta, quo tendimus; σκοπὸν προύθεντο κάλλιστον, 7, 8, 9. πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ σκοποὺς ἀσφάλιστον, 5, 105, 5. πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐποιοῦτο τὰς παρασκευάς, 15, 26, 6. *ex emend. Casaub. pro* περὶ τοῦτο, *quod dabat cod. Urb. et* παρὰ τοῦτον *cett. codd.*

Σκόροδον, τὸ, allium; σκορόδων κεφαλαί, 12, 6, 4 *sq.*

Σκορπίδιον, τὸ, scorpiunculus, *teli bellici genus*, 8, 7, 6.—" *de quo interpp. Cæsaris et Lipsius adeundi.*" *Ern.*

Σκοτίζειν; ἐσκοτισμένος *dant MSti*, 12, 15, 10. *pro* ἐσκοτισμένος.

Σκοτοῦσθαι, vertigine corripi, 10, 13, 8.

Σκότωμα, vertigo capitis; σκοτώματά τινα ἐπιπίπτουσι αὐτῷ, 5, 56, 7.

Σκυβαλισμὸς, ὁ, rejectio ignominiosa, ignominia, 30, 17, 12.

Σκύλαξ σιδηροῦς περὶ τὸν τράχηλον, boia ferrea, collare ferreum, 20, 10, 8. *cf.* κλοιός. σκύλαξ σύγγενὴς, nobilis catulus, 32, 15, 7.

Σκυλεύειν τοὺς πεσόντας, 1, 11, 15. 1, 34, 12. 6, 39, 3. *Sed et* σκυλεύειν πόλεις, ornamentis spoliare urbes, 9, 10, 10.

Σκῦλον *vel* σκῦλα *sunt* manubiæ, spolia hosti de corpore detracta et signa militaria capta, *distinguunturque a* τῇ λείᾳ, 2, 31, 3 *et* 6. 1, 78, 13. 2, 33, 9. 3, 87, 3. 6, 39, 10.

Σκυτικὰς; ἡ Σκυτικὴ στοὰ περιστομένη, porticus quæ a cerdonibus s. coriariis nomen habet *in urbe Syracusarum*, 8, 5, 2. *si vera lectio apud Heronem.*

Σκύτινος ἱππεὺς, lorum coriaceum, 18, 1, 4.

Σκυτοῦν; ἐσκυτωμένοι μάχαιραι, corio inducti gladii, 10, 20, 3.

Σκώπτειν τινὰ, 32, 6, 5.

Σοβαρῷ ἐπιόντας τοῖς ἐπιστατοῦσι, gravi incessu, superbo gradu, 3, 72, 13. 11, 1, 4. 15, 12, 7. 18, 6, 7.

Σοφίζεσθαι; ὁ σοφισάμενος πρὸς τὸ λῦσαι τὸν ὅρκον, qui fraudem adhibuerat ad solvendum se religione jurisjurandi, 6, 58, 12.

Σπαίρειν, palpitare, 15, 33, 5.

Σπανίζειν φίλων, 26, 3, 4. *opp.* πλουτεῖν.

Σπάνιος καὶ παραδοξος ποιησις, 4, 16, 3.

Σπάνις, ἡ, τῶν ἀναγκαίων, 1, 18, 10. τοῦ οἴνου, 21, 4, 6.

Σπεῖρα, *vel* σπεῦρα, ἡ, manipulus, i. q. σημεῖα. *Trigesima pars legionis Romanæ vocatur* τάγμα, σπεῖρα, *et* σημεῖα, 6, 24, 5 *sqq. Confer* 3, 113, 3. 15, 9, 7. *et* 15, 13, 7. τρεῖς σπείρας τοῦτο δὲ καλεῖται τὸ σύνταγμα τῶν πεζῶν παρὰ Ῥωμαίοις κοόρτις, manus militum tribus σπείραις constans Cohors vocatur apud Romanos, 11, 23, 1. τέτταρας κοόρτις, τοῦτο δ' ἐστὶ σπεῦρα, 11, 33, 1. *ex constanti codicum scriptura; sed quatuor posteriora verba, ut ex glossa temere in contextum intrusa, recte delevit Casaubonus.* κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ σπείρας, viritim et manipulatim, 3, 115, 12.

οἱ σπεῦραι, manipuli, *distinguuntur a* τοῖς ἀκροβολισταῖς, 2, 30, 6. *et a* τοῖς ἱππεῦσι, 3, 110, 6, *sicut* αἱ σημαῖαι, 1, 40, 10. *coll. vs.* 6. *Nempe* manipulorum *nomen proprie non nisi ad gravem armaturam, ad hastatos, principes et triarios pertinebat; levis armatura, jaculatores sive velites extra manipulos esse censebantur, licet certa quadam ratione per manipulos omnes distributi; 6, 24, 3 sq. Memorantur tamen* velitum σπεῦραι, *id est* globi, 15, 9, 9. *cf.* 6, 24, 4.

Illyrii κατὰ σπείρας, manipulatim, catervatim, *in acie stare pugnareque consueverant*, 2, 3, 2. 2, 66, 5. 2, 68, 3 *et* 8. 3, 19, 5. *quas easdem σπείρας etiam τὰ στίφη dicit*, 2, 68, 4.

Pyrrhus, in bello cum Romanis, alternatim in acie posuit σημαίαν, manipulum Italicum Romano more armatum, *et σπείραν φαλαγγιτικὴν*, manipulum in phalangis modum instructum, 18, 11, 10.

Σπειρηδὸν τάξας τοὺς πιλτικοὺς, manipulatim divisos locavit, 5, 4, 9. *τὴν φάλαγγα κατὰ τίλη σπειρηδὸν ἐν διαστήμασιν ἱστάντες*, per globos manipulatim, 11, 11, 6.

Σπένδεσθαι pacem et fœdus facere; *absol. σπεισάμενοι*, 2, 32, 3. *τὰ μὲν σπενδόμενοι, τὰ δ' εὐοχούμενοι τῆς λείας*, 28, 26, 10. *ex scriptura codicum fere omnium, quam sic Latine vertit Casaub.* quum partam prædam qua sacris faciendis, qua conviciis agitandis absumsissent. *Nos ex uno vetustissimo cod. Urb. ἀπενδόμενοι, pro σπενδόμενοι adoptavimus. Videndum tamen, ne recte σπένδεσθαι τὴν λείαν dicatur* ex capta præda sacrificia instituere publica.

Σπεύδειν, *cum præpos. ὑπὲρ πράγματος*, operam dare, serio incumbere in curam rei, 4, 51, 2. *ubi opp. ἐκ παρέργου ποιεῖν. Cum infin. σπεύδειν συμβαλεῖν ὡς τάχιστα*, quam primum confligere cupere, 1, 32, 7. *ἔσπευδον ἐγγίσαι τοῖς πολεμίοις*, 1, 33, 1. *ἐξώσαι σπεύδοντες*, repellere nitentes, 1, 45, 11. *ubi præcessit τηλικαύτην ἐποιοῦντο φιλοτιμίαν καὶ σπουδήν. ἔσπευσαν οἱ ὕπατοι τοῦ μὴ συγχωρηθῆναι τὴν εἰρήνην αὐτοῖς*, laborarunt, operam dederunt consules, effeceruntque ne pax illis concederetur, 2, 34, 1. *ubi per ellipsin intelligi debet præpos. ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχ. Eadem notione, compositum verbum διέσπευσαν μᾶλλον τὸν Πολύβιον ἐν τῇ Ῥώμῃ restituendum scriptori nostro videtur* 32, 9, 5. *pro corrupto διέπεσον. οὐκ ἐκπεσὸν καινοπρεπῶς τούτους πραγμάτων, σπουδῆς δὲ μᾶλλον*, 4, 30, 5.

Σπιθαμαῖος, 34, 10, 9.

Σπιθαμιαῖος, 6, 22, 4. 6, 23, 14.

Σπιλὰς, ἡ, scopulus *in mari; πρὸς ταῖς σπιλάσι καταγνύμενα σκάφη*, 1, 37, 2.

Σπιλώδης λόφος, saxosus collis, 10, 10, 7.

Σπινθὴρ, ὁ, scintilla; *ἐκ τούτου τοῦ σπινθῆρος ὁ πρὸς Αἰτωλοὺς ἐξεκαύθη πόλεμος*, 18, 22, 2.

Σπονδὴ, ἡ; *σπονδαὶ ἐνιαύσιοι*, inducia in annum datæ, 5, 87, 4 *et* 8.

Σποράδην, sparsim, *ἐπιπίπτουσι τοῖς πολεμίοις*, 1, 76, 7. *ἀποχωρεῖν σποράδην*, 3, 72, 10. 8, 16, 8. *ἀτάκτως καὶ σποράδην*, 8, 32, 9. *&c.*

Σποράς, sparsus; *ἱππεῖς σποράδες*, 3, 65, 11. 3, 117, 2. *σποράδες πράξεις*, res sparsæ, *i. e.* res gestæ quæ nihil inter se conjunctionis habent nec locis, nec consiliis, 1, 3, 3. *quibus opponitur συμπεπτωκυῖαι ἱστορίαι, ibid. ps.* 4.

Σπουδαῖος; *σπουδαῖοι λόγοι*, honesta et gravis oratio, 33, 15, 4. *ἔθεσι καὶ νόμοις*, 6, 47, 3. *ἄνδρες σπουδαῖοι, πολιτεία σπουδαία, ibid. καλὰ καὶ σπουδαῖα ἔργα*, 6, 26, 12. 2, 61, 3.

μίαν (ἐν) τῇ βίβλῳ γραμμὴν διατάσας, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν, et ne hanc quidem præcipui alicujus momenti, et ne hanc quidem admodum illustrem, 12, 23, 6.

Σπουδὴ, ἡ; *σπουδὴν ποιεῖσθαι περί τι*, operam dare, 1, 46, 2. 2, 17, 12. 2, 37, 9. *&c. ποιεῖσθαι τὴν σπουδὴν*, festinare; *καθ' ἣν καιρὸν ἐκ τῶν ἐν Ἠπείρῳ στενῶν ἐποιοῦτο τὴν

σπόνδην, celeri fuga se recepit, 17, 3, 9. *ad quem locum de re ipsa conf.* 18, 6, 4.

Σταδιαῖος; σταδιαῖον βάθος, 34, 11, 14.

Σταδιεύς, ὁ, stadiodromus, 40, 1, 1.

Στάδιον, τὸ, 1) stadium in quo celebrabantur ludi Isthmici, 18, 29, 4 *et* 8 *sq.* 2) *mensura itineris, perinde* τὸ στάδιον, τὰ στάδια, *ut* 3, 17, 2. 3, 42, 7. &c. *et* ὁ στάδιος, οἱ στάδιοι, 2, 14, 9 *sq.* 2, 16, 4 *et* 10. 3, 39, 3 *sqq.* 5, 24, 3. 5, 59, 1. 5, 99, 3. &c. ἐν ἓξ σταδίοις, 1, 39, 12. 1, 17, 8. 1, 56, 11. *contra* ἐκ δέκα σταδίων ἀπέχοντες, 1, 19, 5. *et vide* 1, 67, 13. *conf.* ἐν. *Octo stadia conficiunt Miliare Romanum; vide* 3, 39, 8. *Stadii spatium quot capiat equites, vide* 12, 18, 4. *quot pedites,* 12, 19, 7 *sqq. et cap.* 20 *seq. Adde Ind. histor. in* Stadium.

Σταθμός, ὁ, libra et pondus; σταθμοῖς καὶ μέτροις χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς, 2, 37, 10.

Στασιάζειν; ἐστασίασαν πρὸς τοὺς ἄλλους, 4, 53, 5. *an* πρὸς ἀλλήλους? *sicut* 6, 44, 5. *et passim alibi.* στασιάσαντες περὶ τὴν τῶν ἱλαρμένων πλεονεξίαν, 2, 19, 3.

Στάσιμος, stabilis, quietus, tranquillus; *natura maris per se, nisi ventis agitatur,* ἐστὶ ἀβλαβὴς καὶ στάσιμος, 11, 29, 10. firmus, non tremulus, *de hasta,* 6, 25, 9. τὸ στάσιμον τῆς ἵππου, quidquid firmum et stabile erat in equitatu *Hannibalis,* equitatus gravis armaturæ, *a quo distinguuntur Numidæ equites,* 3, 65, 6.

De homine, vir constans, firmi et constantis ingenii; φρένιμος καὶ στάσιμος ἄνθρωπος, 27, 13, 10. ἡγεμονικαὶ καὶ στάσιμοι καὶ βαθεῖς ταῖς ψυχαῖς, *quibus opponuntur* θρασεῖς καὶ φιλοκίνδυνοι, 6, 24, 9. Sic βεβίωκεν τῇ φύσει, καὶ στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος, 21, 5, 5. οἱ μαχιμώτατοι καὶ στασιμώτατοι τῶν ἀνδρῶν, pugnacissimi et firmissimi, *vel* maxime stabiles, *et* quibus maxime confidere poterat, 15, 16, 4.

τὸ στάσιμον, constantia; ἐν τοῖς συμβουλίοις, 6, 58, 13. στάσιμον ἔχουσί τι καὶ φιλελεύθερον, 4, 30, 5. *Sed* ἔλκειν τὸ τῆς πρέξεως στάσιμον, *est,* tantum momenti, tantum ponderis, tantum virium habere, quantum desiderat gravitas rei; incepto tanti ponderis parem esse, 8, 21, 2.

Στάσις, ἡ; 1) firmitas; στάσιν *non habuerant olim scuta equitum Romanorum,* 6, 25, 7. μονὴν καὶ στάσιν ἔχειν, 4, 41, 4 *sq.* στάσις τῶν πλευμάτων, firma adplicatio, 5, 60, 7.

2) status, statio; κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν ἵμενον, eodem statu, eodem loco, quo steterant, manebant, 2, 68, 7. τὴν ἐναντίαν στάσιν ἔχοντες τοῖς προειρημένοις, contrariam prioribus stationem *in acie* obtinebant, *nempe ut in contrariam partem spectarent,* 2, 28, 4. *Unde ad* animi statum *translatum nomen, significat* modum rationemque qua quis ἵσταται, propositum, institutum quod quis tenet; (*conf.* ἵστασθαι.) *Sic* προδιωρισμένης ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν, secundum institutum prius initum, secundum rationem quam initio secum constituerant, 16, 34, 11. *ubi* μειρακιώδης στάσις, *est* juvenile institutum, juvenilis animi status *vel* habitus. *Eodem modo philosophi utuntur hoc vocabulo; sic certe apud Epictet. Enchir. c.* 48. *est* ἰδιότης στάσις καὶ χαρακτήρ, *ubi vide quæ docte, ut solet, adnotavit Heynius.*

3) ἀήρου στάσις, venti constitutio, statio, positio, venti directio, *sic fere dici solet, ut paulo ante ad num.* 2. *vidimus* τὴν ἐναντίαν στάσιν ἔχοντες. γίγνεταί τις ἀπ-

μου στάσις, 1, 48, 2. ἀῶν ἰσημερίαν ὥδη στάσιν ἰσχόντων, 5, 5, 3. i. q. ἐπισχόντων, ibid. vs. 6. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γινώσκουσι, 9, 25, 3. κατὰ τινας ἀνέμου στάσους, certis flantibus ventis, certis ventorum directionibus, 1, 75, 8.

4) στάσις, seditio, turbæ, contentiones; ἐμφύλιος στάσις καὶ ταραχὴ, 1, 71, 7. ἡ πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμία καὶ στάσις, 4, 87, 9. ἡ ἐν ἀλλήλοις διαφορὰ καὶ στάσις, 6, 44, 6. &c.

Στασιώδης καὶ ταραχώδης, seditiosus, turbulentus, 1, 68, 10. πᾶν τὸ κινητικὸν καὶ στασιῶδες τῆς δυνάμεως, 1, 9, 6.

Στασιοῦν, i. q. ἀποστασιοῦν, 1, 86, 4.

Στέγειν, 1) tegere, occultare; στέγειν τὸ πρᾶγμα, tegere consilia, 4, 8, 2. οὐκ ἔστεξε τὸν λόγον, non tacuit rem, non continuit sermonem, 8, 14, 5. 2) sustinere, τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων, 3, 53, 2. τὴν τῆς φάλαγγος ὁρμὴν, 18, 8, 4.

Στεγνότης, ἡ, taciturnitas; τὴν στεγνότητα τοῦ συνεδρίου suspicatus erat Reisk. pro στενότ. 3, 20, 3.

Στέγος, τὸ, tectum, ex lect. vulg. 5, 76, 4. ubi τέγος scripsi cum Vat. et Flor.

Στιλπὶς χρυσῆ, tænia vel fascia aurea ad capitis ornamentum, 26, 7, 10.

Στέλλεσθαι, 1) τὴν πορείαν, parare iter vel expeditionem; ἐξ Ἰβηρίας τὴν εἰς Ἰταλίαν πορείαν ἐποιοῦντο στέλλεσθαι μετὰ τῶν δυνάμεων, 9, 24, 4. 2) tegere, occultare, celare; τὸ συμβεβηκὸς, 3, 85, 7. τὸ χρυσίον, Fr. gr. 117. ἐβουλεύετο μὲν στέλλεσθαι, οὐ μὴν ἐδύνατό γε κρύπτειν τὸ γεγονὸς, Fr. hist. 39. 3) contrahere, cohibere, comprimere; absolute, intelligendo τὰ ἱστία, vela contrahere, 6, 44, 6. (nec enim commode videtur h. l. verbum στέλλεσθαι ad accusativum τέλους referri qui præcessit.) οὐ δυναμένων τὸν ἐκ τῆς συνηθείας κατοκλασμὸν στέλλεσθαι, cum non possent continere, cohibere consuetam reverentiam, 8, 22, 4.

Στέμμα, τὸ, μετὰ στεμμάτων, cum velamentis, 16, 33, 5.

Στενὸς; στενὴ ὑπόθεσις, tenue, breve, non latum argumentum, 7, 7, 6. Compar. στενότερος, 34, 10, 2. et Superl. στενότατος, 4, 43, 2 et 4. 5, 45, 10. per ω, contra quam in hoc nomine præcipere solent grammatici.

Στενοχωρία, ἡ, τῆς πόλεως, inopia et angustiæ rei pecuniariæ, 1, 67, 1.

Στέργειν τὸν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν βίον, 4, 73, 7.

Στερεῖν; τοῦ ζῆν ἐστερήθησαν, 24, 8, 10. ὡς τοῦτον ὑπερβάλλοντα καιρὸν τὸν πίστιν τῆς στερεωτάτης ἀποφάσεως, 7, 13, 5.

. στέρεσθαι, i. q. στερεῖσθαι; περιλοιπὸν στέρεσθαι χάρις, 2, 61, 10.

Στηρίσασθαι τὸν οὐραγίαν, firmare extremum agmen, 5, 24, 10.

Στεφάνη, ἡ ἄνω στεφάνη τοῦ ὄρους, summum montis fastigium, 1, 56, 4. (i. q. κορυφὴ ἐπίπεδος, 1, 55, 8.) ἡ τοῦ θεάτρου στεφάνη, area theatrum ambiens, 7, 16, 6. 7, 18, 3.

Στέφανος, ὁ; χρυσοῦς στέφανος, præmium ejus qui primus murum urbis oppugnatæ conscendit, 6, 39, 5. 10, 11, 8. Translate, δυσθήρατος στέφανος, corona, palma, gloria, quam haud facile est consequi, 32, 11, 3. ᾧ ποτ' ἂν ἡ τύχη βουληθῇ περιθεῖναι τοῦτον τὸν στέφανον, 2, 2, 10. ἱερὸν ποιεῖσθαι τὸν στέφανον, hieram facere, 1, 58, 5.—" i. e. in certamine ambiguo et in neutram partem inclinato, pugnandi voluntatem abjicere, quamquam invitum." Ern.

Est etiam στέφανος, corona vel pecuniæ summa, loco coronæ, hono-

ris et officii caussa oblata victoribus et rerum dominis; *vide Adn. ad* 22, 17, 4. *et conf.* στεφανοῦν. Ὑπὲρ αὐτῷ (*consuli Romano*) στέφανος ἀπὸ ταλάντων πεντήκοντα καὶ ρ'. 22, 13, 13. περοῦτινι (τῷ ὑπάτῳ τῶν Ῥωμαίων) στέφανον ἀπὸ πεντακοσίων ταλάντων, 22, 17, 4. *tum* ἐξίου προσδέξασθαι τὸ ιδ'. τάλαντα τὸν Γναῖον, *ibid. vs.* 10. τίλος ἔπεμψε τὸν Γναῖον, ρ' τάλαντα λαβόντα, προσδέξασθαι πρὸς τὸν φιλίαν αὐτῶν, *ibid. vs.* 13. ἀποδεξάμενος τοὺς ἄνδρας, λαβὼν ι' ταλάντων στέφανον, 22, 19, 4. (*In eamdem rerum narrationem, paulo ante, nude dixerat* λαβὼν ι' τάλαντα, 22, 18, 4.) περιβαίνει συμφορεῖονται στεφάνους τῷ Γναίῳ διὰ τὸ νικηκέναι τοὺς Γαλάτας, 22, 24, 1. ὁ σύγκλητος δεξαμένη τὸν στέφανον, ὃν ἐκέμιζον (ὁ Ἀθηναῖος) ἀπὸ μυρίων καὶ πεντακισχιλίων χρυσῶν, 24, 1, 7. περιβαντὸς ἐξέπεμπεν, συνθὺς (*scil.* αὐτοῖς, perferenda dans eis) ρ' καὶ ι' τάλαντα, πεντήκοντα μὲν στέφανον Ῥωμαίοις, τὰ δὲ λοιπὰ &c. 28, 18, 3. ψηφισάμενοι τῇ Ῥώμῃ στέφανον ἀπὸ μυρίων χρυσῶν, 30, 5, 4. *et mox ibid* ἐξέπεμπον Θεσπιεῖς ἄγοντα τὸν στέφανον τῇ Ῥώμῃ στέφανον ἐξακοσταλας ἀπὸ χρυσῶν μυρίων, 32, 3, 3. *ruraeusque* 32, 6, 1 *et* 8.

Στεφανοῦν τὸν σώσαντα, coronare servatorem suum, 6, 39, 6. *Athenienses* τὸν δῆμον (τῶν Ῥοδίων) ἐστεφάνωσαν ἀριστείων στεφάνῳ, virtutis coronam detulerunt populo Rhodiorum, 16, 26, 9. οὐ μόνον τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡρακλείδην στεφανῶσαι διὰ τὴν ἔφοδον, 16, 15, 6. ἔστησαν ἀνδριάντας, στεφανώσαντες τὸν δῆμον τῶν Ῥοδίων ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Συρακουσίων, 5, 88, 8. ἐστεφάνωσαν τὸν Ἀντίοχον πεντακισχίλιος ταλάντοις, Antiochum, coronæ nomine, donarunt 500 talentis, 13, 9, 5.

Στέθη, τὰ,—"*nautis dicuntur* in mari latentes aggeres terræ vel arenæ, *Latinis* dorsa, *ut Virgil. Æn. X.* 303. *qui et* saxa latentia *sic appellat, I.* 113." *Ern.*

Στέλη, ἡ, columna, περὶ τῆς συμπολιτείας, de fœdere civitatum Achaicarum, 2, 41, 12. ἀνάθεσιν στέλην, 4, 33, 2. θέμενοι στέλην, ἐκάστη μοναῖχι τῆς κοινῆς συμπολιτείας, 25, 1, 2. στέλης περιγεγραμμένης συνπολιτείαν μετὰ τῶν Ἀχαιῶν ἡ Σπάρτη, 25, 2, 1. συνέθεντο τὴν πρὸς Μεσσηνίους στέλην, columnam icti fœderis cum Messeniis posuerunt, 25, 3, 3. *Pacis et fœderis conditiones, columnæ inscriptæ;* ἐφ' οἷς ἔλαβεν τῆς διαφορᾶς γράψαντες εἰς στέλην παρὰ τὸν τῆς Ἑστίας βωμὸν ἀνέθεσαν, 5, 93, 10. *Sic* τὰ ἐν στέλῃ καθεσμένα, 9, 36, 9. παρὰ τὴν στέλην, contra fœderis leges, quæ publice in columna proscriptæ sunt, 24, 4, 12. παραβῆναι τοὺς ὅρκους, τοὺς νόμους, τὰς στέλας, ἃ συνέχει τὴν κοινὴν συμπολιτείαν, 26, 1, 4. παραδείσιμος στέλη, columna qua memoria alicujus rei ad posteros traditur, 12, 11, 9. ἡ στέλη ἡ περὶ τοῦ πλίνθους (*de copiis Hannibalis*) ἔχουσα τὴν ἐπιγραφήν, 3, 56, 4. (*Eamdem inscriptionem* ἐν χαλκώματι κατατεταγμένην *uit*, 3, 33, 18.)

Στιβαδοκοιτῶν, humi in stramento cubare, 2, 17, 10.

Στιβάς, ἡ, stratum, stramentum, in quo cubant milites in castris, stibadium, 5, 48, 4. 11, 3, 1. *ubi quidem* στιβαῖς, *pro* στιβάσι, *dant MSti libri omnes.*

Στιβή, ἡ, *i. q.* στιβάς, *si vera scriptura codicum*, 11, 3, 1.

Στίβος, ὁ, callis, via trita, via; 2, 25, 5. τοῖς στίβοις ἐπόμενοι καὶ ὑποζύγια, 3, 53, 10.

Στίλβειν, splendere, *de armis*, 11, 9, 4.

Στῖφος, τὸ, caterva; τὰ στίφη τῶν πολεμίων συντεμόντες καὶ διαλύσαι,

2, 68, 4. *στείχας dixerat ibid. vs. 3. rursusque vs. 8.*

Στοιχεῖν τῇ προθέσει τινὸς, sequi, inservire, adcommodare alicujus præceptis, 28, 5, 6.—" *Sic Galat.* 6, 16." *Ern.*

Στοιχῶν; τὰ στοιχῶα, literæ alphabeti, 10, 45, 7.

Στοὰ, ἡ, 1) porticus; *ναοὶ καὶ στοαὶ Agrigenti*, 9, 27, 9. *στοαὶ περὶ τὸ τέμενος*, 4, 62, 2. *οἱ κίονες οἱ ἐν ταῖς στοαῖς καὶ περιστύλοις*, 10, 27, 10. *ἡ Συρακοσία στοὰ προσαγορευομένη Syracusis, si vera scriptura apud Heronem, fuerit* porticus a cerdonibus *s.* coriariis nomen habens, 8, 5, 2. 2) *in urbium oppugnatione, αἱ στοαὶ sunt* vineæ, 1, 48, 2. 9, 41, 2 *sqq.* 22, 11, 6. *Fr. gr.* 112.

Στόμα, τὸ, 1) os; *ἦν τὰ παρ' αὐτοῖς λόγια πᾶσι τότε διὰ στόματος*, omnium in ore, 3, 112, 8. *ἐπὶ στόμα φερόμενος ἐν πᾶσι*, omnia ad gulam referens, 12, 9, 4. *κατὰ στόμα ἀπαντᾶν τινι*, (*i. q. κατὰ πρόσωπον*,) 2, 27, 8. *ἐβιάζετο κατὰ στόμα*, 31, 26, 10. *opp. κατὰ νότου. ibid.* 2) ostium; *fluminis*, 1, 75, 8. 2, 16, 7. 31, 20, 11. 31, 22, 7. *maris mediterranei, ad columnas Herculis*, 3, 37, 3. 3, 39, 5. 3, 57, 2. *Ponti Euxini*, 4, 43, 1. *&c.* *τὸ τοῦ λιμένος στόμα*, ostium portus, 1, 47, 3. 3) acies, *i. e.* præcipuum robur *exercitus; ὄντες οἱονεὶ στόμα τοῦ κατὰ τὴν πόλιν πλήθους*, 10, 12, 7.

Στόμιον, τὸ, orificium; *τὰ στόμια τῶν ἐφυγμάτων*, 16, 11, 4.

Στουπεῖον, *quatuor vetusti codices*, 5, 89, 2. *pro στυππεῖον.*

Στοχάζεσθαι, *in med. et pass.* 1) respicere, respectum *vel* rationem habere alicujus, petere, cupere; *cum genit. τῆς ὡς τὸ μέλλον ἀφελείας*, 3, 57, 9. *τῆς τύχης τῶν ἀναγνωσομένων*, 9, 2, 6. *τοῦ νόμου*, legis respectum habere, 25, 8, 4. *τοῦ δήμου, τῆς τοῦ δήμου βουλήσεως*, 6, 16, 1 *et* 5. *ἑκατέρου στοχάσασθαι κατὰ τὸ δυνατὸν*, utrorumque rationem habere, utrisque gratificari, satisfacere, 23, 3, 4. *τῆς πρὸς τινα εὐνοίας*, 5, 73, 4. *στοχαζόμενος τοῦ δοκεῖν μόνον*, tantum videri velle, speciem modo officii sequi, 4, 19, 10. *τῆς ἐφοδείας στοχαζόμενοι διαφθορᾶς*, vestrum intuentes exitium, 11, 5, 3. *στοχάζεσθαι τῶν ἀνθρωπίνων*, sortis humanæ habere rationem, 15, 8, 3. *Cum πρὸς præpos. στοχαζόμενος πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἡμαρτηκότων*, rationem habens numeri, pro numero, noxiorum, 6, 83, 2.

2) attingere, consequi *scopum*, *τοῦ σκοποῦ*, 6, 25, 5.

3) conjecturam facere, colligere aliquid ex aliqua re, *στοχάζεσθαι ἐκ τινὸς*, 1, 14, 2. 1, 26, 9. 6, 3, 2. *διά τινος*, 3, 68, 10. *ἐστοχασμένος τῆς τοῦ βασιλέως σκηνῆς*, quum conjecturam fecisset quo loco esset tentorium regis, quum notasset sibi locum tentorii, 5, 81, 4. *στοχαστέον ἐκ τῶν καιρῶν καὶ τόπων*, 9, 15, 13.

Στρατεία, ἡ, 1) *proprie*, militia, expeditio, *v. c. ἡ ἐπὶ Ῥωμαίους στρατεία*, expeditio *Gallorum* adversus Romanos, 2, 22, 2 *et* 6. *τῆς εἰς Ἰβηρίαν στρατείας παραλυθῆναι*, 12, 5, 2. *ἡ κατὰ γῆν στρατεία*, militia terrestris, 3, 88, 8. *Unde et pro* stipendiis militaribus *usurpatur; πέντε ἐνιαυσίους ἔχειν στρατείας*, quinque stipendia annua fecisse, 6, 19, 1. *ὅλους στρατείας τελεῖν*, 6, 19, 2.

2) *Metonymice*, milites qui ad bellum ducuntur, exercitus, *quæ aliàs proprie est ἡ στρατιὰ, cum quo nomine illud passim perperam confunditur a librariis, passim vero etiam recte pro eo ponitur; v. c. ἐξάγειν στρατείαν, ex codicum omnium consensu*, 1, 9, 3. *Sed recte* 2, 64,

1. *ex Bav.* ἐξαγαγὼν τὴν στρατιὰν *editum videtur, ubi alii codices* τὴν στρατιάν *habent. Rursus* 12, 5, 2. *est* στρατιάν ἐκπέμπειν; *recte. Et in* ἀθροίσαντες τὴν στρατιάν ἐκ τῶν πόλεων, 11, 20, 1. *consentiunt libri. Sic* τὴν στρατιάν ἀναλαβὼν ἤλαυνον, 14, 10, 3. *ubi tamen dubitare possis, satis-ne emendata scriptura sit. cf.* 10, 4, 4 *et* 7. 1, 40, 1. *&c.* τὸ τῆς στρατιᾶς βάρος, 3, 86, 3.

Στρατιάν παυδημεί, 2, 2, 7. τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἔξοδον στρατιάσθαι, 3, 11, 5. στρατιάσθαι μετ' Ἀννίβου, 7, 2, 4.

Στρεπτόν, *constat pluribus* στρεπτοπίδων; τὸ σύμπαν ὑπερπτόν, 1, 26, 7. *coll. vs.* 6.

Στρατιώτικος, οἱ στρατιώτικοι, qui sunt ætatæ militari, 6, 19, 6. i. q. οἱ ἐν ταῖς ἡλικίαις, *ibid. vs.* 5.

Στρατηγεῖν, 1) consulem *vel* prætorem esse; Μάρκου Λεπίδου στρατηγοῦντος, M. Lepido consule, 2, 21, 7. οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες, superioris anni consules, 3, 114, 6. ἱστρατήγει Αἰτωλῶν, 4, 37, 2. 5, 1, 2. 5, 91, 1. 2) i. q. κατὰ στρατηγεῖν, *cum accus.* dolis, astu uti adversus aliquem, insidiari alicui; ἐγίγνετο πρὸς τῷ στρατηγεῖν τοὺς ὑπεναντίους, 3, 71, 1. *ex quatuor vetustissimorum codd. scriptura, quam confirmare videtur alter locus,* 9, 25, 6. μᾶλλον ἑαυτοὺς (i. q. ἀλλήλους) ἢ τοὺς πολεμίους στρατηγεῖν. *Adde* στρατήγημα.

Στρατήγημα, τὸ, 3, 18, 9. 5, 47, 4. 11, 22, 2. τὰ ἐξ ἱστορίας στρατηγήματα, 1, 57, 5. Φοινικικὸν στρατ. versutia Punica, 3, 78, 1. 10, 44, 1.

Στρατηγία, ἡ, prætura, 4, 37, 1. 10, 25, 9. dignitas imperatoris, ars imperatoria, 11, 8, 1.

Στρατηγικὸς; ἡ στρατηγικὴ δύναμις, ars imperatoria, 1, 84, 6. 40, 1, 1. ἡ στρ. πρόνοια, cautio et prudentia imperat. 3, 105, 9. ἀγνοίας τῆς ἰδίου στρατηγικῆς mendose edebatur 5, 26, 9. *pro* τραγικῆς.

Στρατηγικῶς ἅπαντα συλλογισάμενος, 11, 16, 5. ἀπρακτότερον ἢ στρατηγικώτερον αὐτῷ ἐχρήσατο, 10, 32, 7. πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο, 4, 19, 5.

Στρατήγιον, τὸ, prætorium, 6, 31, 1. *et vs.* 5 *sqq.*

Στρατηγὸς, ὁ, belli dux, imperator; *tum* prætor, *Achæorum, Ætolorum &c.* οἱ ἐν Ἀθήναις στρατηγοὶ *sunt magistratus urbani Athenis,* 5, 27, 2.

In Romanorum rerum historia, στρατηγὸς *est* consul, *præcipue ubi junguntur duo vocab.* στρατηγὸς ὕπατος, *ut* 1, 52, 5. 6, 14, 2. *sed et nude* στρατηγὸς; *vide* 1, 7, 12. 1, 11, 2. 1, 24, 9 *sq.* 1, 25, 1. 1, 27, 12. 3, 88, 8. 3, 116, 13. 6, 19, 7. *coll.* 6, 12, 6. 22, 15, 13. *ubi habes* ἐπὶ Τίτου Κοϊντίου καὶ Γναίου Δομιτίου στρατηγῶν; *tum* 24, 1, 8. *et* 24, 2, 9. *Conf. verbum* στρατηγεῖν. *Sed propria et primitiva notione sumitur hoc vocab. in illa phrasi,* προχειρισάμενοι τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων στρατηγὸν, 1, 11, 3. Prætor Romanus *est* στρατηγὸς ἐξαπίλιως; *vide hoc nomen* ἐξαπ.

Στρατιωτικὸς, militaris; στρατιωτικὴ τριβὴ, belli usus, 9, 14, 4. τριβὴ ἄλογος στρατιωτικὴ, militaris usus carens arte, 1, 84, 6. *cui opponitur* ἀμπειρία μαθοδικὴ, καὶ στρατηγικὴ δύναμις, *ibid. Sic* στρατιωτικὴ προπέτεια καὶ κενοδοξία, militaris temeritas et jactantia, *opponitur* τῇ στρατηγικῇ προνοίᾳ, 3, 105, 9. *Sed rursus in bonam partem,* φύσει στρατιωτικὸς, natura bellicosus, militaris, 23, 17, 3. οὐ μόνον κατὰ τὴν τριβὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φύσιν στρατιωτικὸς ἄν-

ἔρωτος, 24, 5, 4. ἄνδρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, 23, 10, 4. στρατιωτικοὶ illos, qui distinguuntur a τοῖς πραγματικοῖς, 14, 1, 13. intelligere possis homines militaris conditionis, simplices milites, aut, quod præstare videtur, homines militares, i. e. belli usum habentes. στρατιωτικὴν ἐξουσίαν, a qua distinguitur ἡγεμονικὴ ἐμπειρία, 10, 22, 4. verte, cum Casaub. potestatem in milites.

Στρατιωτικῶς, pro ferocis et rudis militis ingenio; ἐχρήσατο τῇ τύχῃ στρατιωτικῶς, 22, 21, 6. cf. vs. 7. Sed et in bonam partem, ἐνδεχομένως ἐχαρίζετο (nempe τὸ πλῆθος) καὶ στρατιωτικῶς, quoad fieri poterat militariter tractabant multitudinem, i. e. ad militiam et ad belli usum instruebant formabantque, 5, 63, 14. cf. 5, 65, 3.

Στρατοπεδεύειν, castra metari, 1, 17, 8. (*Alias, quoad quidem vel observaverim vel meminerim, constanter composito verbo* κατα-στρατοπεδεύειν *utitur scriptor noster.*)

Στρατοπεδευτικὸς; τὰ στρατοπεδευτικὰ σχήματα, pedatura castrorum, dimensio singularum partium castrorum, 6, 30, 3.

Στρατόπεδον, τὸ, 1) castra. 2) exercitus. 3) *Sigillatim* legio Romana, 1, 16, 2. 1, 26, 6. 3ς. *Vide Ind. histor. in* Legio Romana. cf. στράτευμα.

Στρέβλα, ἡ; στρέβλαι καὶ μάστιγες, instrumenta torturæ, 18, 37, 7.

Στρεβλοῦν, torquere, tormentis cruciare, 2, 59, 1 sq. et vs. 9. 2, 60, 2 et 7. 4, 18, 8. 5, 54, 10. 40, 5, 3 et 6. ἐστρεβλῶσθαι, 7, 7, 4.

Στρέφειν; pass. στρεφόμενοι, dum se convertunt (*navibus,*) 1, 51, 6. στραφὲς, retro conversus, 1, 40, 13. ἡ πρὸς τὸ πέλαγος ἐστραμμένη πλευρὰ, (i. q. τετραμμένη, conf. τρέπειν,) 1, 37, 4. 2, 15, 8. 5, 3, 10. 5, 4, 2. 5, 92, 10.

Στρεβλοῦν, torquere, circumagere, cruciare; ἐστρεβλοῦντο πάντες καὶ μετ' ἀμέρων περὶ τούτων διεσκοπουμενοι, 24, 8, 13. ubi ἐστρεβλεῖτο ed. Gron. operarum errore, repetito in ed. Ern.

Στρογγύλος, rotundus, teres; στύλος στρογγύλος, 1, 22, 4. αἱ στρογγύλαι ἐλαῖαι, rotundæ olivæ, 12, 2, 4.

Στρουθὸς, ὁ, struthio, 12, 3, 5.

Στροφεὺς, ὁ, cardo; διαπάσσειν τοὺς στροφεῖς τῶν πυλῶν, 7, 16, 5.

Στρωτὴρ, ὁ; στρωτῆρες, trabes transversariæ, 5ᵗ 89, 6.

Στυγνότης, ἡ, tristitia, mœror, *senatus Romani*, 3, 20, 3. τῶν περιόντων, ærīs et cœli tristitia, 4, 21, 1.

Στύλος, ὁ, tignum teres, columna, 1, 22, 4 sqq.

Στύπος, τὸ, caudex, truncus, stipes, arbor, *Fr. gr.* 118. στύπη ἐρίφια, 22, 10, 4. *Sic* στύπη, *pro vulgato* τύπη, *legendum*, 1, 48, 9.

Στυππεῖον, τὸ, stupa, 1, 45, 12. cf. voc. seq.

Στυππίον, τὸ, (*alii* στυππεῖον) 5, 89, 2.

Στωμυλία, ἡ, loquacitas, garrulitas, argutiæ, 9, 20, 6.

Στωμύλος, garrulus, 40, 6, 7.

Συαγρώδης, apri similitudinem habens, 34, 3, 8.

Συβώσιον, τὸ, porcorum grex, 12, 4, 8.

Συγγένεια, ἡ, cognatio; ἀνανκὴ καὶ συγγένεια, 8, 35, 9. κατὰ συγγενείας, secundum familias, integræ simul familiæ, 16, 34, 12. 17, 17, 4. *Meton.* ἡ συγγ. cognati, 15, 30, 7. ὁ περὶ συγγενείας τρόπος τῆς ἱστορίας, de gentium populorumque inter se cognatione, 9, 1, 4. 9, 2, 1.

Συγγενὴς; Λύττος ὁ Λακεδαιμόνιος

ἄποικος οὖσα, καὶ συγγεν�ὴς Ἀθηναίων, 4, 54, 6.

Συγγενικὸς; συγγενικὴ φιλοστοργία, amor qualis est inter consanguineos, 32, 11, 1.

Mendosum συγγενικὰ ἴδη, *quod* mores patrios *interpretatur Ernestus, in* Σκελικὰ *mutavi, ex certissima virorum doctorum conject.*

Συγγίγνεσθαι; τούτων δὲ συγγενομένων *temere et invitis libris editum erat* 4, 55, 5. *pro* γενομένων.

Συγγνώμη, ἡ, venia; συγγνώμην αἰτῆσθαι, εἴ τι παράπεσεν, 4, 14, 7. διδόναι τινὶ, 12, 7, 5. οἷς συγγνώμην δοτέον, 8, 1, 2. 12, 12, 3. συγγνώμην ἔχειν τινὶ τῶν ἡμαρτημένων, (*i. q.* διδόναι,) veniam dare, ignoscere, 1, 78, 14. 4, 30, 2. συγγνώμην ὑμῖν ἔσχε φιλοτίμως διακειμένοις, 11, 5, 7. *Nescio quid mendæ inest in illa phrasi:* Ἀνίβαν φάναι, ἀγνοεῖν καὶ συγγνώμην ἔχειν, εἴ τι παρὰ τοὺς ἰδιωμοὺς πράττει, 15, 19, 3. συγγνώμης τυγχάνειν, *absol.* 4, 16, 3. ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις, 24, 12, 5. ἐν τοῖς ἡμαρτημένοις, 20, 9, 9. τούτοις δεῖ συγγνώμην ἐξακολουθεῖν, 12, 8, 6.

Σύγγραμμα, τὸ, scriptio, liber, 3, 20, 5. 12, 7, 2 *sq.* *Sic pro vulgato* ἐν τοῖς γράμμασιν, 2, 56, 2. *adoptandum fuerit* ἐν τοῖς συγγράμμασιν *ex cod. Flor.*

Συγγράφειν τὰς πράξεις, res gestas conscribere, 3, 6, 1.

Συγγυμνάζειν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὴν φάλαγγα καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἕλληνας, *Casaubonus*, eodem in campo exercebant; *vide, an rectius fuerit*, ad eumdem modum exercebant, 5, 65, 3.

Συγκαθιέναι; *reciproce*, συγκαθιέντες εἴς τινα τόπον ὑλαίδη, demittentes se, abscondentes se, 8, 26, 1. *Conf.* καθιέναι. *Pro* συνεκάθητο τοῖς ἀξιουμένοις, 32, 22, 7. *utique* συγκατέθητο *videtur corrigendum. cf.* συγκατατίθεσθαι.

Συγκαθιστάναι; *in med.* συγκαθίστασθαί τινι, coram sistere se adversus aliquem *ad disceptandum*; συγκατασταθησομένους τῷ Ἀρμοσθῆ, 32, 20, 4. τοῖς πολεμίοις εἰς τὴν μάχην, in aciem prodire adversus hostes, 11, 23, 4. *sic* τοῖς ὑπεναντίοις κατὰ πρόσωπον, 9, 3, 6.

Sic συγκατασταῖναι πρός τινα, *ad disceptandum*, 31, 20, 8. *ad pugnandum*, 2, 20, 9. εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ στεφάνου συγκατασταθέντες καιρὸν, (*i. q.* κίνδυνον *vel* μάχην,) 1, 57, 1. *Et absol.* οἱ συγκαθεστῶτες, qui cum eis erant acie congressi, 4, 12, 6.

Συγκαθορμίζεσθαί τινι, una cum aliquo stationem habere cum navibus, 5, 95, 3.

Συγκαλεῖν. *Mendose vett. nonnulli codd. dant* συγκαλεῖσθαι *pro* συγκαλεῖσθαι, 3, 63, 3.

Συγκαταβαίνειν, descendere, ire cum aliquo, coire, congredi, dare sese, consentire; εἰς πᾶν, in omnes conditiones ire, 3, 10, 1. 7, 4, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον, descendere ad prælium, 3, 89, 8. 5, 66, 7. εἰς ὁλοσχερῆ πρᾶσιν, 3, 90, 5. 3, 108, 7. εἰς τοὺς ὁμαλοὺς τόπους, 1, 39, 12. εἰς τὰ τῶν πολεμίων προτερήματα, 4, 11, 9. εἰς τοὺς τῆς φάλαγγος καιροὺς καὶ τόπους, 18, 14, 3 *et* 8 *et* 12. εἰς τοὺς κατὰ μέρος ὑπὲρ τῆς διαλύσεως λόγους, 5, 67, 3. εἰς πάντα τὰ φιλάνθρωπα, ad omnes fœderis et amicitiæ conditiones descendere, se dare, paratum esse, 5, 66, 2. συγκαταβάντες εἰς φόρους καὶ συνθήκας, descendentes ad pendendum tributum et fœdus faciendum, consentientes, 4, 45, 4. *Absolute*, συγκαταβάντες, cedentes, indulgentes, *scil.* remittentes nonnihil de postulato redemtionis pretio, 22, 9, 12.

Συγκαταβιβάζειν; συγκαταβιβάσας ἐπὶ πολὺ τοὺς (τῶν πολιτῶν) προκινδυνεύοντας, (*scil.* σὺν τοῖς ἑαυτοῦ ἐξ ἀκροβολισμοῦ φεύγουσι,) adliciens

hostes, ut *simul cum suis sese recipientibus* longius descenderent *de colle super quo sita erat urbs*, 5, 70, 8.

Συγκατάθεσις, ἡ, adsensio, adprobatio, comprobatio, plausus; ἔπαινος καὶ συγκατάθεσις συνεξακολουθεῖ τοῖς πράττουσι, 2, 58, 11. ἐπαίνου καὶ συγκαταθέσεως τυγχάνειν, 22, 9, 16. διὰ τὴν τῶν Ἀχαιῶν συγκατάθεσιν, de consensu Achæorum, 4, 17, 8. ὀλιγωρεῖν τῆς τῶν ἐκτὸς συγκαταθέσεως, *Fr. hist.* 56.

ποιησαμένων τούτων πρὸς ἀλλήλους ἐκ συγκαταθέσεως τὴν διαιτολογίαν, *si vera scriptura, erit idem ac* ἐκ συγκαταστάσεως, inter se commissi, *ut vertit Casaub. vel* coram inter se, 23, 12, 1.

Συγκαταινῶ, probare, comprobare, ratum habere, 15, 8, 9. 25, 9, 6.

Συγκαταίρειν, simul cum aliquo in portum adpellere; τὰ συγκατηρκότα τῶν πλοίων *dant Vat. et Flor. pro* συνηρκότα, 1, 52, 6.

Συγκατανεύειν, τοῖς λεγομένοις, adnuere petitioni, 3, 52, 6. συγκατανεύειν τοῖς αὐτὸν παρορμῶσι, aurem præbere hortantibus, 30, 1, 9. ἐκείνῳ ἅπαντα συγκατένευον, omnia ei concesserunt, 7, 4, 9.

Συγκατασκευάζειν τινὶ δύναμιν, adjuvare aliquem in paranda potentia, 1, 83, 4. τὴν νίκην, parare alicui victoriam, *de diis*, 3, 111, 3.

Συγκατατίθεσθαι, consentire, adsentiri, adnuere, 1, 49, 5. 5, 1, 10. 6, 15, 8. *cum dat. pers.* 2, 8, 4. 2, 48, 6. *cum dat.* rei; τῇ γνώμῃ τινος, 28, 5, 6. συγκατέθετο τῇ στρατείᾳ, consensit in eam expeditionem, 5, 55, 4. τῷ Δημητρίου θανάτῳ, 24, 3, 9. τοῖς λεγομένοις, probare dicta, 3, 98, 11. συγκατατιθεμένων αὐτοῦ πάντων ταῖς ἐπιβολαῖς, omnibus consilium ejus probantibus, 3, 71, 5. *ubi perperam* αὐτῷ *vulgo pro* αὐτοῦ *scribitur.* συγκατέθετο τοῖς ὑπ' ἐκείνου παρακαλουμένοις, 31, 18, 6. τοῖς προτεινομένοις, 22, 13, 8. *Sic* συγκατέθετο τοῖς ἀξιουμένοις *scribe* 32, 22, 7. *pro vulgato* συνεπέθετο. *Et sequente conjunct.* διότι, 26, 1, 5.

Συγκαταφέρεσθαι τῇ καθεστηκυίᾳ δόξῃ περί τινος, pervulgatæ opinioni de aliquo adsentiri, 10, 5, 9. συγκατενίχθησαν ἐπὶ τὸ γεγράφειν δόγμα τοιοῦτον, consenserunt in eam sententiam ut fieret senatusconsultum tale, 33, 16, 11.

Συγκαταφθείρειν τοὺς στρατιώτας, simul perdere, amittere milites, 9, 26, 6.

Συγκατεργάζεσθαι; συγκατείργασται ὑμῖν τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων, peregi, perfeci vobiscum, 22, 4, 4.

Συγκεῖσθαι; τὰ πρὸς αὐτὸν συγκείμενα αὐτοῖς, quæ cum eo pacta habebant, quæ eis cum illo convenerant, 5, 4, 10. 8, 30, 1. ἐκ συγκειμένου, ex composito, *Fr. gr.* 46.

Συγκεντεῖν τινα, confodere, interficere, 4, 22, 11. 15, 31, 11. *Sic non dubito* συνεκέντησεν *legendum* 15, 33, 6. *pro vulgato* συνεκέντισεν.

Συγκεφαλαιοῦσθαι τὰς πράξεις, τὴν διήγησιν, in brevem summam contrahere, 3, 3, 1 *et* 7. 4, 1, 9. 5, 32, 4. 28, 14, 11. ἐξελογίζοντο τὰ προσοφειλόμενα, καὶ συγκεφαλαιούμενοι (*scil.* αὐτὰ) πολλαπλάσια τῶν καθηκόντων, summam eorum subducentes, conficientes, multis partibus majorem justo, 1, 66, 11.

Συγκεφαλαίωσις, ἡ, 9, 32, 6.

Συγκινδυνεύειν; οἱ μετὰ τῶν πλείόνων συγκινδυνεύοντες ἀσφαλῶς, 2, 3, 5.

Συγκινεῖν, commovere. συγκινεῖ ἕκαστον ὁ ξενισμός, 15, 17, 1. διὰ τὸ μηδένα συγκινεῖσθαι τῶν ἄνευ αὐτῆς ταξαμένων, quoniam nemo se simul movit, 2, 59, 8.

Συγκλείειν, includere; τοὺς πολεμίους εἰς πολιορκίαν, 1, 7, 10. 1, 8, 2. 1, 49, 8. ἐντὸς τειχῶν, 1, 17, 8.

συγκεκλῖσθαι πρὸς τῇ γῇ, *de classe* ad terram conclusa et cincta ab hostibus, 1, 51, 10. συγκλεῖσαι τινὰ, in carcerem conjicere, 40, 5, 1. *In prælio* συγκλείεσθαι, omni ex parte includi ab hoste, *est fortius non nihil quam* κυκλοῦσθαι, 3, 117, 11. *coll. vs.* 10.

ἡ παράφορα συγκλείει τὴν παραλίαν εἰς στενὸν τόπον, in arctum cogit, comprimit, 5, 69, 1. συγκλειόμενος ὑπὸ τῶν καιρῶν, pressus, coactus, 2, 60, 4. ὑπὸ τῶν πραγμάτων, rerum necessitate coactus, 11, 20, 7. τῆς ὥρας ἤδη συγκλειούσης, urgente hora, diei tempore breve spatium eis relinquente, 17, 7, 3. διὰ τὸ τὴν ὥραν εἰς ὀλὰ συγκλείειν, 17, 9, 2. εἰς παρασκλήσεον αὐτοὺς ἀγῶνα καὶ καιρὸν ἡ τύχη συγκέκλικε, ad similem pugnandi necessitatem redegit eos fortuna, 3, 63, 3. ἡ τύχη ἐκ τοῦ πρόσκαιρόντου τόπου καὶ ἀθλήματος εἰς παραβολώτερον ἀγώνισμα καὶ τόπον ἐλάττω συνέκλεισεν αὐτούς, 1, 58, 1. ἡ τύχη συνέκλεισεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἔσχατον καιρὸν, ad postremi certaminis necessitatem eum redegit, 11, 2, 10. τοῦ Φιλίππου συγκλεισθέντος εἰς τὴν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν, 24, 1, 2. εἰς αὐτὰς συγκλείσθη τὰς ἐν τοῖς ἰδίοις οἰκίσταις ἐλπίδας, 18, 36, 3. εἰς ὁμήρους καὶ φόρους συγκλείσαντες τὸν Φιλίππου, ad obsides dandos et pendendum tributum coëgerunt, 21, 9, 9. συγκλεισθέντες εἰς φόρους, 15, 20, 7. *Conf.* συνάγειν.

Σύγκλεισις, ἡ; ὄρος διαφορὰς καὶ συγκλείσεις πλείους ἔχον ἐν αὑτῷ, mons alibi latioribus vallibus diremtus, alibi in arctas angustias coiens, 5, 44, 7. *conf.* 5, 69, 1.—"*de* monte alibi diremto, alibi continuato, *ut opinor.*" *Ern.*—*Apud Plutarch. in Camill. cap.* 41. *sunt* νάπη πόλλας συγκλείσεις ἔχουσα, *quod Reiskius cum Bryano in* συγκλίσεις *mutavit, temere.*

Σύγκλητος, ἡ, *plerumque de* senatu Romano *usurpatur; sic etiam* 28, 5, 6. *ubi de Acarnanum senatu intellexit Reiskius. Conf.* 20, 12, 1. ἡ σύγκλητος *Carthaginiensium, differt a* γερουσίᾳ, 10, 18, 1. 36, 2, 6. *Achæorum* σύγκλητος *est, in quam convenie bant non solum* ἡ βουλὴ, *sed omnes cives qui trigesimum ætatis annum impleverant,* 29, 9, 6. *Conf. supra, in* ἀγορά.

Συγκλίνειν; τὰ κατὰ τὴν ἰδίαν ἀρχὴν συνέκλινε ταῖς ἰδιώταις (τῷ Φιλίππῳ) ὡς οὐδενὶ τῶν πρότερον βασιλέων, propensis in eum animis fuerunt, 7, 12, 5. Συγκλίνων *pro* συγκλείων *voluit Ursinus,* 17, 9, 2.

Συγκομιδὴ, ἡ, (*scil.* τῶν καρπῶν) messis, 1, 40, 1. comportatio fructuum, 3, 100, 8. ἡ τῆς ὀπώρας συγκομιδὴ, vindemia, et aliorum fructuum autumnalium comportatio, 4, 66, 7.

Συγκρεμνίζειν; τὸ πλῆστον αὐτῶν συγκρεμνιζόμενον ἐν τῇ ταύφρῳ διαφθάρῃ, 8, 34, 7.

Σύγκρεμά τι ἐκ τούτων, aliquid ex his concretum, 34, 5, 3.

Συγκρίνειν τι ἐκ παραθέσεως, aliquid cum alio conferre, 12, 10, 1. συγκρ. τὶ τινὶ, 6, 47, 9. συνάγειν καὶ διαιρεῖν τὰ λεγόμενα, 14, 3, 7. συγκρίνειν τινὰ πρός τινα, componere aliquem cum alio, ut hi duo inter se disceptent, ut ex eorum disceptatione, coram nobis instituta, veritatem facti discamus, *confronter l'un avec l'autre;* οὗτοι συγκρίνονται πρὸς τὴν ἔφοδον, 6, 36, 8.

Σύγκρισις, ἡ, collatio, comparatio *duarum rerum inter se;* ἐκ τούτου ποιητέον τὴν σύγκρισιν τῶν πολιτευμάτων, 1, 13, 13. τοῦτο ἄξιόν ἐστι συγκρίσεως πρὸς ἐκεῖνο, 15, 11, 9. 1, 2, 2. ταῖς γε ἀρεταῖς οὐδὲ σύγκρισιν ἔχουσι, ne conferre quidem

inter se posunt, 15, 11, 10. ἡ σύγκρισις τῶν ἀψύχων τοῖς ἐμψύχοις, 6, 47, 10.

Ἀλκαῖος ἐν ταῖς συγκρίσεσιν ἐπιδεξίως σκώπτων αὐτὸν in commissionibus, disceptationibus, 32, 6, 5. *ubi* συγκυρήσεσιν, congressibus, *suspicatus est Reisk. Ego vero videndum puto, ne* Συγκρίσεις, i. e. institutæ Comparationes, *titulus sit libelli ab Alcæo editi.*

Σύγκριτος τινί, comparabilis, conferendus cum aliquo, 12, 23, 7.

Συγκροτῶν; συγκεκροτημένα πλαγώμασι, bene exercitati remiges (ad remos communi concentu pulsandos,) 1, 61, 3.

Συγκρούειν, concurrere, jungere se, 3, 93, 9. τῆς ἀλλήλαις συγκρούσεσι, inter se collisæ, 1, 50, 3.

Συγκυρεῖν, accidere, evenire; παρὰ δόξαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων συγκυρούντων, 5, 18, 6. ἅμα συνεπύρησε καὶ τὴν πρωτοπορείαν συμπεσεῖν &c. 4, 69, 1. 9, 8, 11. παντὸ ὁμοῦ συγκυρήσαντα, 14, 5, 13. τὸ παραπλήσιον ἑκάστοις αὐτῶν συγκυρήσει, 6, 6, 5. δύο τὰ κάλλιστα συνέπιπτε τοῖς Ῥωμαίοις, 2, 20, 8. 4, 51, 7.

συνεπύρησαν δὲ καὶ οἱ ἀποσταλέντες εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, eodem tempore etiam forte simul advenerunt, 18, 33, 3. ἡ ἔξωθεν συγκυροῦσα ταύταις ταῖς χώραις θάλαττα, mare extrinsecus adtingens has regiones, 3, 59, 7. *Sic* οἱ συγκυροῦντες τῇ Μηδίᾳ βάρβαροι; 10, 27, 3. *ubi* συνορῶντες *legendum videri potest.*

Συγκύρημα, τὸ, casus, eventus, 4, 86, 2. 32, 9, 6.

Συγκύρησις, ἡ, *idem*, 9, 12, 6. *Adde* 32, 6, 5.

Συγχαίρειν τινί, gratulari alicui, 29, 7, 4. *Et in pass.* συγχαρῆναι τινὶ ἐπὶ τῷ &c. *Sic* συνεχάρη, 30, 3, 1. συγχαρεὶς, 15, 5, 13. συγχαρησόμενος. 30, 10, 1. 30, 16, 1. 30, 17, 15.

Συγχεῖν, τὰς τάξεις καὶ καταστρῶσαι, turbare, disjicere ordines, 1, 40, 13. συνέχυνε τὰς τῶν ἀντιτάξεων σημαίας, 15, 13, 7. συγχέαι τὸν πόλεμον,—"turbando bellum movere." *Ern.*—*id ipsum quod Latine* conflare bellum *dicitur*, 4, 10, 3. 15, 2, 4. *Conf.* συγχύνειν.

Συγχωρίζειν τῷ βασιλεῖ τὰ κατὰ τὸν βασιλέα, 6, 2, 14.

Συγχορηγεῖν τινι, subsidiis, commeatibus adjuvare aliquem, 4, 46, 5. 5, 55, 1.

Συγχρᾶν; Ἀχαιοῖς καὶ τῇ τούτων πίστει συνέχρασαν πρὸς τὴν τῶν κακῶν ἐξαγωγήν. 2, 39, 4. *ex consentiente codicum scriptura, pro qua* συνεχρήσαντο *correxi. Constanter enim in medio vel in pass. usurpatur hoc verbum, quod vel* simul uti *significat, vel nude* uti. ὡς μὲν συνεχρῶντο τῇ τῶν Ῥωμ. συμμαχίᾳ, 1, 8, 1. συγχρασθῆναι, 2, 32, 7. ἅμα συγχρωτίμενος συναγωνιστῇ τῷ ποτιμῷ καὶ τοῖς θαρίοις, 3, 14, 5. συγχρώμενοι πρὸς τὴν ἀδικίαν ταῖς τῶν Καφαλλανίων ναυσὶν, 4, 6, 2. συγχρώμενοι ταῖς τῶν τόπων ὀχυρότησι, 5, 69, 9. συμφιλύδοντας καὶ συγχρᾶσθαι πάντας οἱ μόναρχοι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι, 6, 3, 10. τοῖς ἰδίοις καιροῖς συγχρώμενος, 18, 34, 6.

συγχρήσασθαί τι παρά τινος exponitur *etiam* utendum corrogare aliquid, commodato accipere, *in illa phrasi*, παρὰ Ταραντίνων συγχρησάμενοι πεντηκοντόρους, 1, 20, 14.

Σύγχρους τινί, ejusdem coloris cum aliqua re, 3, 46, 6.

Συγχύειν τὸν πόλεμον, *ut* συγχεῖν *vel* συγχέαι, conflare, bellum; ἃ συνέβαινε συγχυνθῆναι τὸν πόλεμον, 28, 15, 6.

Σύγχυσις, ἡ, καὶ ταραχὴ, confusio, perturbatio, 14, 5, 8. 30, 13, 7.

Συγχωρεῖν τοῖς παρακαλουμένοις, concedere postulata, conditiones, 4, 29, 3. 14, 2, 5.

Συγχώρημα, τὸ, concessio, qua aliquid alicui ceditur, traditur, 5, 67, 8. τὰ συγχωρήματα, 28, 17, 7. κατὰ τὸ τῶν Ἀχαιῶν συγχώρημα, 4, 6, 5. *tum* potestas, facultas, quæ alicui datur faciendi aliquid; διὰ τῆς συγκλήτου γίγνεται τὸ συγχώρημα τοῖς τιμωτταῖς, 6, 13, 3. συγχώρημα λαβεῖν παρά τινος, facultatem, potestatem accipere ab aliquo *aliquid faciendi*, 4, 73, 10. *cum infin.* 4, 80, 12. *cum* περὶ *præpos.* λαβεῖν συγχ. περὶ πρεσβείας, legationem mittendi, 1, 85, 3. 4, 72, 3.

Συζευγνύναι; τῆς συνεζευγμένας πρὸς ἀλλήλας, inter se junctæ, 8, 6, 2.

Συζυγεῖν, *verbum tacticum*, in eodem ζυγῷ stare, *id est*, in eadem linea transversa; συζυγεῖντας καὶ συστοιχοῦντας διαμένειν, servare ordines secundum παρασταίας *et* ἐπιβάσας, 10, 21, 7.

Σῦκον, τὸ, ficus. σῦκα, 16, 24, 5 *et* 9.

Συλλαλεῖν τινι, 4, 22, 8. συλλαλήσαντες αὐτοὶ ἑαυτοῖς, 1, 43, 1.

Συλλαμβάνειν; συνελάβοντο τῆς καταλύσεως τοῦ τυράννου *ex vulgata olim lect.* 10, 25, 3. *pro qua* συνεπελάβοντο *ex Suida adoptavi.* πλεῖστα συνελάβετο πρὸς *perperam dabant edd. vett. cum codd. nonnullis, pro* συνεβάλετο, 3, 10, 7.

Συλλήβδην, ut verbo complectar, ut verbo dicam, denique, in summa, in universum; καλλίστας δυνατείας καὶ συλλήβδην περιειλημένας ὑπὸ τῆς φύσεως, 15, 6, 5. ἀγενέστατοι, καὶ συλλήβδην ἀφρονέστατοι πάντων, 15, 10, 5. συλλήβδην πᾶν, 2, 35, 3. 4, 21, 4. 1, 74, 4. 10, 2, 1. συλλήβδην οὐδέποτε, 1, 82, 8. κακῶν παραίτιος καὶ συλλήβδην ἀπωλείας, malorum caussa atque etiam in universum perniciei, 18, 24, 3. ἡ καθόλου καὶ συλλήβδην οἰκονομία τῶν γεγονότων, universa administratio rerum omnia complectens, 1, 4, 3.

Σύλληψις, ἡ, comprehensio; τῶν ἐγκειμένων, 1, 85, 6. τῆς πόλεως, 1, 46, 9.

Συλλογίζεσθαι, συλλελογίσεσθαι, 1) reputare secum, cogitare; *cum accus.* 1, 44, 1. 1, 63, 8. 3, 61, 2. 3, 81, 12. *Sic Vat. et Flor.* ταῦτα συνορῶν καὶ συλλογιζόμενος, *recte, pro simplici* λογιζ. 4, 71, 1. 2) excogitare, capere consilium; συνελογίσατο παρ' ἑαυτῷ περὶ τῆς προδοσίας συλλογισμὸν βαρβαρικὸν, 3, 98, 3. *Seq.* ὅτι. 1, 26, 10. 1, 32, 2. 3) conjicere intelligere, *cum accus.* 1, 60, 4. 2, 26, 4. συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων, conjectura rem adsecutus, 3, 93, 3. συλλογίσασθαι τὸ μέλλον ἐκ τῶν ἤδη γεγονότων, 9, 30, 8.

Passiv. ἦν αὐτῷ συλλελογισμένον, *seq. infin.* constitutum ei erat, 14, 4, 4.

Συλλογισμὸς, ὁ, consilium; συλλογισμ. βαρβαρικὸς, 3, 98, 3. (*cf.* συλλογίζεσθαι.) τὸν πρωτεύοντα ἐν πολέμῳ δυνάμεως χειράσασθαι κατὰ τὰς ἐπιβολὰς καὶ συλλογισμούς, hostilium copiarum ducem vincere consiliis et solerter cogitatis, rationibus solerter initis, 3, 81, 11. εἰδηχθὴς κατὰ τὴν ἔμφασιν, καὶ ἐκ συλλογισμοῦ οὐ βελτίων ὑπάρχων, nec melior ingenio, judicio, consilio, 37, 2, 1. *Historia desiderat* τὸν ἀπολογισμὸν ἀληθῆ μετ' ἀποδείξεως καὶ τῶν εἰκότως παρεισομένων συλλογισμοῖς, cum explicatione rationum et consiliorum ad rem quamque pertinentium, 10, 24, 8. *si modo satis emendata scriptura.*

Σύλλογος, ὁ, colloquium, conventus, 5, 75, 1. 10, 42, 5. (*ubi* ἡ. *q.* σύνοδος *vs. præc.*) 17, 3, 2.

18, 19, 1. 18, 20, 5. 22, 22, 12.

Συλλυπεῖσθαί τινι, 7, 3, 2.

Συμβαίνειν, accidere, evenire; ἐκ τούτου πολλὰ συνήβη τῶν χρησίμων αὐτῷ, 3, 51, 11. αἱ παλαιπάθειαι αἱ συμβᾶσαι ἡμῖν, 5, 59, 7. ὁ συμβαίνουσα (τῷ ὄχλῳ) ἀκρασία, intemperantia quæ accidebat, quæ propria erat, familiaris multitudini, 1, 66, 6. ἐνομιζομένων αὐτῷ τῶν περὶ τὸν πλοῦν ἐκ πλείονος χρόνου περὶ τὸ συμβαῖνον, in casum qui incidere posset, 2, 69, 11. ἐφυλάσσετο τὸ συμβησόμενον, timebat eventum, 1, 44, 5. ἐξ οὗ συνήβη, *cum accus. et infin.* quo factum est, 1, 18, 10. *et sæpe alias.*

Familiarissimus præsertim Polybio est pleonasticus quidam usus verbi συμβαίνειν, συνήβη, *sequente infinitivo verbi principalis, ut* 1, 22, 3. 1, 32, 2. 3, 61, 5. &c. *In qua loquendi forma notetur constructio cum dativo casu, qui a verbo* συμβαίνειν *pendet, pro accusativo ad infinitivum aliis referendo; v. c.* οἷς συμβαίνει μὴ μακρὰν ἀπὸ Μασσυλίας ἔχειν τὴν εἴλησιν, 2, 32, 1. τούτοις συμβαίνει μὴ πολὺ διαστάναι τῶν ἰδίων &c. 5, 44, 8. ᾧ συνέβαινε ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ περιέχεσθαι, 5, 46, 12. *Adde* 1, 37, 10.

συμβαίνειν εἰς τὸν πόλεμον, ad belli societatem jungere se, simul bellum suscipere, 29, 3, 7. *ni* συμβαίνειν *legendum, quemadmodum correxi* 16, 26, 6. *ubi pari ratione* συμβαίνειν ἐνίοτε εἰς τὴν ἀπόχθειαν ἅμα Ῥοδίοις *legebatur. Rursus* συμβεβηκότες *de* pluribus in unum congredientibus et jungentibus se ad bellum adversus aliquem *habemus* 9, 30, 9. *ubi quidem non satis integra est oratio vulgata. Dicitur etiam* συμβαίνειν πρὸς τοὺς πολεμίους, congredi, confligere cum hostibus, *si vera scriptura* 11, 24, 6. τῷ τοῖς χρησιμωτάτοις πρὸς τοὺς ἀχρειοτάτους τῶν πολεμίων συμβεβηκέναι; *ubi quidem* συμβεβληκέναι *correctum voluit Scaliger.*

συμβαίνειν *perperam vulgo pro* συμμίγνειν *legebatur,* 4, 9, 3. *Et* συμβεβηκότων *pro* συμβεβιασμένων, 10, 3, 1. *et* 10, 9, 3. *Pro* μεγάλα δὲ συμβάλλεσθαι πταίσματα, *quod dant libri,* 3, 36, 3. *fortasse* συμβάλλεσθαι συμβάσεως *legendum; sic sane in præt. etiam habes,* Ἀσίαν κτῆσθαι συμβάσεως, 3, 37, 4. *ubi præsens pro præterito exspectasses. Conf.* συμβαντός.

Συμβάλλειν; 1) συμβαλεῖν πρὸς μάχην τοῖς ὑπεναντίοις, congredi, confligere cum hoste, 10, 37, 4. εἰς μάχην, 3, 56, 6. *Et inde* συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις, ἀλλήλοις &c. 1, 9, 7. 1, 12, 3. 1, 19, 8. 1, 25, 4. 3, 111, 1. 4, 7, 9. *Etiam de navali pugna,* συνέβαλλον τοῖς τῶν Ἀχαιῶν σκάφεσι, 2, 10, 1. *Et prorsus absolute,* συμβάλλειν, pugnare, confligere, prælium committere, 3, 110, 2. *sic* αἱ πρῶται συμβαλοῦσαι τῶν, 1, 23, 7. συμβεβληκέναι πρὸς τοὺς πολ. *pro* συμβεβηκέναι *legendum putavit Scaliger,* 11, 24, 6. *cf.* συμβαίνειν. 2) conjicere, perspicere, intelligere; μὴ δύνασθαι συμβαλεῖν, 11, 13, 2. 3) συμβάλλειν τινὶ, committere cum aliquo, *ex* 9, 18. *citat Ernestus, quod nobis est cap.* 19. *libri* 9. *ubi nihil tale invenio, nec locus ille nunc occurrit.*

συμβάλλεσθαι, conferre, prodesse; μεγάλα, βραχύ τι, τινὶ ὅς τι, 2, 13, 1. 1, 2, 8. 1, 55, 4. πρός τι, 1, 5, 4. 1, 47, 1. 3, 36, 3. &c. διὰ τὸ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἴδιόν τι συμβεβλῆσθαι τοῖς καιροῖς, 2, 37, 4. 5, 107, 5. Ἀμίλκας πλεῖστα συνεβάλετο πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ πολέμου, 3, 10, 7. *ubi alii vulgo* συνελάβετο.

Συμβασιλεύειν ταῖς ἀδελφῇ, 30, 2, 4.

(*Σύμβασις, ἡ*, pax; *nempe sic editum erat ex Ursini ingenio*, 21, 8, 6. *pro* ἔκβασις.)

Συμβατικὸς; *συμβατικὴ διάθεσις*, proclivitas ad compositionem, 17, 9, 4.

Συμβατὸς; *μὴ συμβατόν ἐστιν αὐτῷ ποιῆσαι τοῦτο*, non cadit in illum, non est in ejus potestate hoc facere, 9, 2, 4. *cf. συμβαίνειν.*

Συμβεβλῆσθαι γεγενῆσθαι, telis confixus, telis obrutus, 1, 40, 13.

Συμβιοῦν, familiariter vivere cum quo; *συμβιώσαντες Ἀρκεσίλᾳ τῷ φιλοσόφῳ*, 10, 25, 2 *et* 4. *συμβιωκότες αὐτῷ*, 10, 3, 1. *et* 10, 9, 3. *ex Suida, pro συμβιβακότες, quod utroque loco dabant codd. Polybiani.*

Συμβίωσις, ἡ, convictus, 5, 81, 2. *μετά τινος*, 32, 11, 10.

Συμβιωτὴς, ὁ, vitæ comes, sodalis, contubernalis, 8, 12, 3.

Συμβουθεῖν, 4, 69, 4.

Συμβόλαιον, τὸ; *συμβόλαια ἰδιωτικά*, contractus inter privatos de re pecuniaria, 20, 6, 1. *περὶ συμβολαίων ἀμφισβητοῦντες*, de re pecuniaria litigantes, de pecunia quæ e syngrapha debetur, 24, 1, 11.

Σύμβολον; *συγκλεισθεὶς εἰς τὸν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν*, ex jure condicto, ex jure compacto, 24, 1, 2. *τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν περὶ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸ πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς σύμβολον*, secundum pactum quod eis cum Achæis intercedit, 32, 17, 3.

Συμβουλεύεσθαί τινι, consilia cum aliquo communicare, 2, 46, 2.

Συμβουλία, ἡ, consilium, 5, 12, 6. 5, 49, 2. 21, 8, 11.

Σύμβουλος, ὁ, consiliarius, consultor, 14, 3, 7. *συμβ. γίγνου τοῦ πολίτου*, belli suasor fuerat, 35, 4, 8. publici concilii particeps, 14, 9, 7. *σύμβουλοι καὶ πρεσβευταὶ in exercitu Romano*, 6, 35, 4. *Conf.* 40, 9, 1.

Συμμαχικὸς; *ἐπιτάττειν τοῖς συμμαχικοῖς τὸ δοκοῦν*, 6, 12, 6. *συμμαχικὴ αἵρεσις*, socialis animus, 9, 23, 7.

Συμμαχικῶς, tamquam socii, socialiter; *οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς*, *Fr. gr.* 81.

Συμμαχὶς, ἡ; *συμμαχὶς πόλις*, 1, 83, 1. 2, 46, 2. 4, 25, 1. (*ubi abest substantivum.*) 5, 17, 9. 5, 102, 8. 6, 21, 4.

Συμμένειν, i. q. *μένειν*, manere, eodem loco manere, 1, 27, 9. 1, 47, 4. 4, 10, 3. (*ubi mendose alii* συμβαίνειν.)

Συμμεταδιδόναι τινὶ τῆς ἐπιβολῆς, consilium cum aliquo communicare, 5, 36, 2. *περὶ τῶν ἐνεστώτων*, 23, 14, 7. *Et subintellecto genit. πράγματος vel ὑπὲρ τοῦ πράγματος*, rem cum aliquo communicare, 4, 5, 9. 12, 16, 6.

Συμμεταπίπτειν τινὶ, simul cum aliquo mutari, 9, 23, 8. *Sic ai πρεσβείσεις τῶν ὑποταττομένων ἅμα ταῖς τῶν πρωτευόντων μεταβολαῖς συμπίπτουσι, scribe* συμμεταπίπτουσι, 10, 36, 7. *Conf.* μεταπίπτειν; *et verbum seq.*

Συμμεταστίβεσθαι; *notione activa*, (*τὸν θυρεὸν vel τὸ σῶμα τὸν τῷ θυρεῷ*) *πρὸς τὸν καιρὸν τῆς πληγῆς*, in omnem partem unde ictus minatur convertere subinde scutum, *vel* se cum scuto convertere, 18, 13, 7. *Passive et reciproce, ταῖς περιγιγνομέναις μεταβολαῖς συμμεταστίβεσθαι*, una cum temporum mutatione mutari ipsum, et varie se flectere ac convertere, 9, 23, 4. (*cf.* συμμεταπιπτ.) *Adde* 18, 16, 7.

Συμμετρεῖσθαι πρὸς λόγον τὰ διανύσματα, cum temporis ratione commetiri itinera conficienda, 9, 15, 3.

Συμμετρία, ἡ τῶν πλημμύρων, commensuratio, justa mensura, 9, 19, 5. *τὴν αὐτὴν τηρεῖν συμμετρίαν*, 9, 20, 2.

Σύμμετρος, modicus, idoneus, probabilis; *τριβὴν ἐν τοῖς πολιτικοῖς*

ἴχνη σύμμετρον, 1, 32, 1. ἐν ἀποστήματι συμμέτρῳ, 1, 33, 6. 2, 25, 4. λαβὼν σύμμετρον ἀπόστημα, 5, 73, 5. σιβυνίοις ἰσήκασι συμμέτροις, mediocribus venabulis, 6, 23, 9. μετὰ συμμέτρου δυνάμεως, 10, 42, 2. *Proprie construitur cum πρὸς præpos. et notat id quod* commensum est et aptum ad id de quo agitur; *sic* ἐφίει λίθους συμμέτρους πρὸς τὸ φέρειν ἐκ τῆς πρῴρας τοὺς ἀγωνιζομένους, lapides emittebat satis magnos ad pellendos de prora pugnantes, 8, 8, 1. διάστημα σύμμετρον ὑπῆρχον πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 8, 15, 4.

Συμμέτρως, dimensa ratione, adcommodate; κεχρημένοι τῇ πορείᾳ συμμέτρως ὥστε μηδημίαν ἐπίστασιν γενέσθαι, 8, 30, 13.

Συμμιγνύναι τινί, convenire aliquem colloquendi caussa, 1, 31, 5. 2, 11, 11. 2, 48, 8. 10, 37, 7. pervenire ad aliquem, conjungere se alicui, 1, 19, 2 *et* 4. 1, 60, 8. 3, 96, 9. 3, 97, 4. 4, 23, 2. incidere in aliquem, 5, 15, 4. 10, 31, 12. συμμίξαι τοῖς πολεμίοις, manum conserere cum hoste, 1, 9, 4. *Eumdem usum ex* 3, 18. *citat Ernestus, ubi non occurrit.* ποίοις τόποις συμμικτέον τοῖς ὑπεναντίοις, quo loco occurrendum sit hosti, 3, 41, 8. *Duas lectiones,* συμμίξαντες *et* προσμίξαντες, *perperam in unam* συμπροσμίξαντες *contraxit Casaub.* 4, 16, 7. *Adde mox* συμμίσγων.

Συμμίσγων, *i. q. præced.* κατὰ πορείαν συνίμισγον τοῖς ὑπεναντίοις, in hostes incidebant, 10, 49, 6.

Συμμισεῖν τοῖς φίλοις τοὺς ἐχθρούς, 1, 14, 4.

Συμμύειν, connivere, oculos claudere; ἵνα συμμύσαντες πυθαρχῶσιν *correxi* 81, 8, 8. *pro vulgato* συμμίξαντες.

Συμπάθεια, ἡ; μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαθείας, *Fr. gr.* 134. ἡ συμπάθεια τῶν χαλκαμάτων, 22, 11, 12.

Συμπαθὴς; συμπαθῆ ποιεῖν τοὺς ἀπαγινόσκοντας τοῖς λεγομένοις, 2, 56, 7. συμπαθῆ ποιῆσαι τοὺς παρακαλουμένους, suos adfectus in eos transfundere quos hortabatur, 10, 14, 10.—"*nisi legendum* συμπιθῆ." *Ern.* τίς οὐκ ἂν συμπαθὴς γένοιτο κατὰ τὴν διήγησιν, quis non adficiatur ad hanc narrationem, 15, 9, 3. συμπαθὴς γενόμενος, misericordia tactus, 10, 18, 8. 8, 22, 9.

Συμπαιανίζειν, simul ululatum tollere, 2, 29, 6. *Conf. simplex.*

Συμπαιδεύεσθαι; βίᾳ καὶ θυμῷ συμπαιδευόμενος, violentiæ et iræ adsuetus a puero, innutritus, 6, 44, 9.

Συμπαραπαλεῖν τινι τὰς δυνάμεις, una cum aliquo hortari milites, 5, 83, 3.

Συμπαραλαμβάνειν, simul adsumere, 2, 10, 1.

Συμπαραπλεῖν, a latere navigare, 5, 68, 9.

Συμπαρασκευάζειν τινὶ ὠφελείας, adjuvare aliquem in paranda præda, prædam alicui conciliare, 4, 3, 8.

Συμπαρατιθέναι, *in acie*, a latere aliorum locare, a latere eis adjungere, 2, 66, 7.

Συμπαρεῖναι, simul adesse, præsentem esse. 5, 5, 8. 5, 15, 6. τινί, una adesse cum aliquo, 9, 25, 6. πᾶσιν, ubique adesse, rebus omnibus præsentem interesse, 9, 26, 5.

Σύμπας; ἡ σύμπασα ἀρχία, 3, 81, 4. &c. *Vide* πᾶς.

Συμπάσχειν ταῖς τινος ἀτυχίαις, 4, 7, 3. τῆς τῆς πατρίδος πράγμασιν ἀληθινῶς συμπάσχειν, 15, 19, 4.

Συμπατεῖν, conculcare; (*ut* παμπατεῖν.) συνεπατήθησαν, 1, 34, 7. 3, 65, 7 *et* 10. 4, 58, 8 *et* 10. 14, 4, 10.

Συμπείθειν, *i. q.* πείθειν, 5, 38, 1. *Pass.* συμπειθόμενος ποιεῖν τι, qui sibi persuaderi, se adduci passus est, 17, 13, 4.

Συμπίμπτειν; *συμπίπτουσι τοῖς ἐπομένοις*, reprimere *hostes* insequentes, 9, 9, 3.

Συμπεριλαμβάνειν τι τῇ ὑποθέσει, simul comprehendere, 8, 13, 4. *συμπεριειλήφθησαν ταῖς συνθήκαις exing. citra necessitatem ediderat Ursin.* 26, 6, 12. *pro περιειλήφθησαν.*

Συμπεριπολεῖν τινι τὴν ἀρχὴν, in parando regno adjuvare aliquem, 3, 49, 9. *cf. συγκατασκευάζειν.*

Συμπεριστέλλειν τὰς ἁμαρτίας, tegere, occultare peccata, 10, 25, 9. *cf. περιστ.*

Συμπεριφέρεσθαι, *συμπεριαγχῆναι*, 1) *cum dat. rei*, mente et intelligentia adsequi aliquid, capere, intelligere, perspectum habere, tenere; *τοῖς λεγομένοις*, 3, 10, 2. 3, 34, 3. *τῇ τῶν ιβ΄ ζώων οἰκονομίᾳ*, 9, 15, 7 *et* 14. *τοῖς παρεγγιλλομένοις*, nosse, satis didicisse imperata facere, 10, 21, 9. *i. q. κρατεῖν τοῦ &c. ibid.* 2) *cum dat. pers.* sequi, comitari, adsectari aliquem, adhærere alicui; *πλείστους ἔχειν τοὺς θεραπεύοντας καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ*, 2, 17, 12. *ἐπιδεξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις*, solerter se gerere cum eis quorum consuetudine utuntur, qui cum eis vivunt, 4, 35, 7. *Absol. ἀναγκασθέντες συμπεριφέρεσθαι, scil. τοῖς ἄλλοις*, aliorum exemplum sequi, 5, 15, 2. *conf. συγκατ.*

Συμπεριφορά, ἡ; 1) indulgentia; *συγγνώμην τοῖς ἀπόροις ἢ συμπεριφορὰν οἷόν ἐστιν ἐπ' οἰκτιεῖ τῶν πραττομένων διδόντες*, *de lenitate in exigendis tributis*, 1, 72, 2. *συμπεριφορᾶς τυγχάνειν*, indulgentiam invenire, indulgenter tractari, 24, 2, 10. *Eodem pertinet notio* obsequentiæ, *vel* adcommodationis ad aliorum captum, *de qua monuit Uptonus in Ind. ad Arriani Epict. et Heynius ad Epict. cap.* 16. *quos duumviros hoc nomine jam laudavit Ernestus.* 2) familiaris conversatio, familiaritas; *ἡ μετ' ἐμέρας συμπεριφορά*, 5, 26, 15. 5, 37, 2. 32, 9, 3 *et* 6. *i. q. σύστασις ibid. vs.* 4.—" *Ad hanc maxime significationem pertinentia exempla habet Cl. Wesselingius ad Diodor. T. I. p.* 233." *Ern.*— *Confer verbum præced.*

Συμπίπτειν, 1) coincidere, concurrere, *varia ratione; αἱ πλευραὶ (τοῦ τριγώνου) αἱ συμπίπτουσαι πρὸς ἀλλήλας*, quæ se contingunt, 2, 14, 5. *τῶν διόδων ἐντεῦθεν συμπιπτουσῶν*, viæ omnes ibi coëunt, coincidunt, 10, 28, 7. *συμπίπτουσιν ἀλλήλοις*, miscentur invicem *diversi greges*, 12, 4, 10 *et* 13. *συμπεσοῦν ἐπὶ τὴν ὑπερβολὴν*, *diversis viis* simul cum aliis pervenire ad summitatem collium, sibi occurrere, 41, 69, 1. 5, 52, 7. *De exercitibus diversarum partium, συμπεσοῦν ἀλλήλοις*, inter se concurrere, 1, 45, 8. 3, 73, 6. *συμπιπτουσῶν τῶν νεῶν*, quum inter se colliderentur, implicarentur naves, *dum raptim conversione in angusto loco facta recipere se vellent*, 1, 50, 3. *ἀντίοι συμπίπτοντες τοῖς ὑποζυγίοις*, a fronte occurrentes jumentis, irruentes in jumenta, 3, 51, 5.

2) accidere, evenire, *sicut συμβαίνειν; ὃ καὶ τῶν τοῖς κατὰ τὴν Αἰτωλίαν συμπεσόντων*, 22, 14, 11. *τούτου δὲ συμπεσόντος*, quo facto, 3, 69, 11. *Qua notione etiam pleonastice, sicut συμβαίνειν, cum aliis verbis in infinitivo positis jungitur, ut μεγάλων συνίστασι γενέσθαι παραχὴν*, 1, 53, 4. 3, 107, 4. *Adde* 31, 22, 3.

3) accidere *ad genua alicujus; συνίστασι τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα*, 39, 3, 1.

Συμπλανᾶσθαι ταῖς ἀγνοίαις τῶν συγγραφέων, decipi erroribus et peccatis historicorum, 3, 21, 10.

Συμπλέκειν, ἀλλήλαις τὰς πράξεις, inter se implicare, 5, 31, 4. *et in pass. συνεπλάκησαν ἀλλήλαις αἱ*

πράξεις, 4, 27, 3. 5, 105, 4 et 9. συμπλέκειν τινὶ τὰς χεῖρας, manum alicui jungere, amicitiam contrahere, 2, 45, 2. 2, 47, 6. συμπλέκοντες τὰς χεῖρας, junctis manibus, mutua opera, 5, 104, 1.

συμπλέκεσθαι, in passiv. τοῖς πολεμίοις, manus conserere, confligere, cum hoste, 3, 69, 13. κατεπειγάζων καὶ συμπλέκεσθαι, 2, 65, 13. συνεπλέκοντο καὶ διηγωνίζ. τοῖς πολεμίοις, 1, 28, 2. 4, 58, 6. ἐκ τῶν χειρῶν συμπλεκόμενοι τοῖς πολεμ. nudis manibus conflictantes, 16, 33, 3. συνεπλάκησαν, 3, 73, 1. συμπλακέντες, 2, 51, 3. πρὸς τὴν σύραγγα συμπλέκεσθαι, 4, 11, 7. ἐμάχοντο συμπλεκόμενοι κατ' ἄνδρα, 3, 115, 3. συμπλεκόμενοι σκάφη, 1, 23, 6.

συμπλέκεσθαι καὶ μεμψιμοιρεῖν τινι, verbis altercari, contendere cum quo, et querelas contra eum proferre, 17, 8, 3.

Συμπληροῦν; συμπληροῦσαι ναῦς, 1, 86, 9. 3, 96, 8.

Συμπλήρωσις; ἡ ἔξωθεν συμπλ. τῆς εὐδαιμονίας, accessio opulentiæ extrinsecus adveniens, 5, 90, 4.

Συμπλοκή; 1) ἡ ἀνάπτουσα πρὸς ἄλληλα, rerum gestarum connexio, complicatio inter se, 1, 4, 11. 4, 28, 4 sq. cf. 1, 3, 3 sqq. ἡ συμπλοκή, scil. τῶν νεῶν, 1, 28, 11. est implicatio, constrictio, illigatio navium hostilium ope corvi, quod συνδεῖν τοῖς κόραξι dicit 1, 27, 12. Sed 2) alias, ἡ συμπλοκὴ et αἱ συμπλοκαί, (etiam τῶν νεῶν, ut 1, 27, 12. 1, 28, 3.) sunt, cum ad manus venitur, conflictus, contentio, prælium, 1, 15, 3 et 7 et 11. 1, 42, 13. 3, 18, 1. 3, 73, 3. 5, 14, 4. 5, 23, 9. 6, 25, 4. 23, 2, 15. ὁλοσχερεστέρα συμπλοκή, disting. ab ἀκροβολισμῷ, 1, 40, 11. συμπλοκαὶ σύντροφοι ἐγίγνοντο ἐπὶ τῶν ἵππων, continuæ dimicationes, continua prælia, 10, 31, 9. τῆς συμπλοκῆς ἐκ χειρὸς καὶ κατ' ἄνδρα γινομένης, cominus et viritim, 4, 58, 7.

Συμπνεῖν, conspirare, concordes esse; συμπνέοντες καὶ μιᾷ γνώμῃ χρώμενοι, 30, 2, 8.

Συμπολιτεύεσθαι; πόλεις συμπολιτευόμεναι μεθ' ἑαυτῶν, 2, 43, 1. μετὰ τῶν Αἰτωλῶν, 17, 3, 12. μετὰ τῶν Ἀχαιῶν, 23, 8, 9. sic intelligo μετ' αὐτῶν, scil. τῶν Λακεδαιμ. 2, 48, 1.

Συμπολιτεία, ἡ ἔθνους, populorum vel universæ gentis consociatio in unam rempub. 2, 44, 5. μετέχειν τῆς συμπολιτείας 2, 41, 12 sq. ἡ συμπολ. τῶν Ἀχαιῶν, communis Achæorum, 3, 5, 6. &c. τῶν Αἰτωλῶν, 4, 25, 7. τῶν Βιζαντίων, 17, 2, 4.

Συμπορεύεσθαι, convenire, congregari; de senatu, 6, 16, 4. 29, 9, 6. εἰς τὰς παταγύρεις, 4, 62, 2. συμπορεύεσθαι, congredi ad colloquium; absolute, 15, 5, 10. 39, 1, 12. τινὶ, 18, 17, 5. πρός τινα εἰς λόγους, 15, 6, 1. πρὸς ἀλλήλους εἰς σύλλογον, 5, 75, 1.

Συμποτικὸς, compotationum amans, 31, 21, 8.

Συμπράττειν τινὶ, facere cum aliquo, 28, 7, 1 et 5. &c. τινὶ τὰ κατὰ τὴν πάθοδον, adjuvare aliquem ad vel in, 33, 5, 7. συμπράττειν (τινὶ) ὑπὲρ τῶν παρακαλουμένων, curare ut satisfiat postulatis alicujus, 28, 7, 2.

Συμπροπίπτειν τινὶ, una exire, una abire cum aliquo, 31, 22, 1.

(Συμπροσπίπτειν; συμπροσπίπτοντες τῇ Πύλῃ perperam edebatur inde a Casaub. 4, 16, 7. pro συμπεσ. vel προσπεσ.)

Σύμπτωμα, τὸ, casus, eventus, res incidens; τῶν τὸ προσεμφαῖνον σύμπτωμα, exspectans dum fieret id quod dixi, scil. ut transitus patefieret per fluvium incidente certo vento, 1, 75, 8. τὸ περὶ τὸν ἀέρα σύμπτωμα, 3, 108,

9. *κατὰ σύμπτωμα*, casu, forte fortuna, 5, 24, 2. *ἀδήλου τοῦ συμπτώματος ὑπάρχοντος*, quum incertus sit *sortis* eventus, 6, 38, 4. *Sed præsertim* tristis eventus, calamitas, *ibid.* 6, 38, 4. 1, 35, 2 *et* 7. 1, 55, 3. 2, 7, 11. 2, 24, 1. 3, 106, 5. *τοῖς μεγίστοις συμπτώμασι παλαίων*, 2, 57, 8. *διὰ τὸ μᾶλλον τῶν προσδοκωμένων κακῶν λέγειν πρὸ τῶν ὑπαρχόντων συμπτωμάτων*, 30, 5, 3.

Σύμπτωσις, ἡ, *τῶν πραγμάτων πρὸς ἀλλήλους*, 3, 49, 6. *τῶν ὁρῶν*, 2, 14, 8. *τοῦ Ἄπεννι. πρὸς τὰς Ἄλπεις*, 2, 16, 1. concursus, primus conflictus, 1, 57, 7. 3, 65, 7 *et* 10. 5, 85, 1. 11, 13, 1.

Συμφανὴς, conspicuus; *συμφανῆς γινόμενοι τοῖς πολεμίοις*, 2, 25, 5. *συμφανές ἐστι*, perspicuum est, 2, 24, 1. 6, 4, 1. 10, 5, 10. 11, 5, 1. 12, 25, 6.

Συμφέρον, τὸ, utilitas, commodum; *οὐ ταὐτόν ἐστι συμφέρον σοὶ καὶ ἐμοί*, 17, 14, 10. *ἀναντίους ἄγειν τὸ συμφέρον ἀλλήλοις*, 2, 41, 9. *ἐπὶ ταὐτὸ συμφέρον ἄγειν τοὺς Πελοποννησίους*, 2, 37, 9. *ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις μετρεῖν τὰς φιλίας*, 2, 47, 5. *τὰ ἐκ τῆς βουλῆς συμφέροντα*, 1, 11, 1. *Hujus comparativus esse potest συμφερώτερος, si vera lectio codicis Bav.* 3, 8, 9. *pro quo ex aliis συμφορώτερον πρᾶγμα adoptavi. cf. σύμφορος, et* 5, 49, 6. *Ac sane in συμφερώτερον consentiebant libri omnes* 2, 50, 11. *ubi tamen Ernestus haud dubie συμφορώτερον ait legendum.*

Συμφερόντως, κεχρῆσθαι τὰ πράγματα, ex utilitate reip. administravit, 3, 107, 8. *ὃν (πόλεμον) ταχέως καὶ συμφερόντως ἐπετέλεσαν*, ex utilitate sua, 1, 65, 2.

Συμφεύγειν, *εἰς τὰς πόλεις*, confugere, 4, 64, 8.

Συμφθείρεσθαι, una perire, 6, 5, 6.

Συμφέρειν; *περιβόλαια συμφερόντως σταφάνοις αὐτῇ*, 22, 24, 1.

Σύμφορος; *συμφορώτερον*, 2, 50, 11. *ubi tamen vulgo omnes συμφερον. Vide supra, in συμφέρον, et conf.* 3, 8, 9. *συμφορώτερα λόγων*, 5, 49, 5. 22, 5, 9.

Συμφράττειν, *τὰς σαρίσσας*, densare, conserere hastas, 2, 69, 9. *quæ πύκνωσις τῶν σαρισσῶν dicitur*, 18, 13, 3. *συμφράττειν, absol. et συμφράττειν τοῖς ὅπλοις*, testudinem facere, consertis scutis sese tegere, 10, 14, 12. 4, 64, 7. *Quod pluribus verbis explicatur, τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιοῦντες συνέφραξαν, &c.* 28, 12, 3. *Conf. συναστίζειν.*

Συμφρονεῖν, 1) consentire, idem sentire; *absolute*, 2, 22, 1. 2, 38, 9. 2, 39, 6. 2, 41, 1 *et* 11. 3, 40, 8. *ταὐτὰ*, 6, 46, 8. *συμφρ. ἀλλήλοις, εἰς τὸ συντελεῖν*, 4, 60, 4. *ἐπί τινι πράγματι*, 3, 2, 8. *ἐπὶ δόλῳ*, 3, 52, 3. *πρὸς τοὺς φίλους περὶ τούτων*, 4, 81, 3. 2) deliberare; *συμφρονήσας ὁ δεῖν ἃ ποιεῖν*, 18, 9, 2. *Sic συμφρονήσαντες fortasse* 7, 16, 3. 18, 26, 7. *et alibi passim, non male exponetur* re in commune deliberata; *poterit tamen etiam satis esse* communi consensu.

Συμφρόνησις, ἡ, concordia, 2, 37, 8.

Συμφυὴς; *τὰ τούτοις συμφυῆ, et συμφυὴς κακὸν*, quod ex hoc nascitur, cognatum, *ut, tyrannis nascens e monarchia*, 6, 4, 6 *et* 8. *συμφυῆς κακίαι*, 6, 10, 7.

Συμφυλάττεσθαι, una custodire, *ex uno cod. Aug. editum erat* 5, 104, 2. *invitis ceteris.*

Συμφῦναι; *εἰς συμφῦναι τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν τοῖς Πελοποννησίοις*, (*opponitur κίνησις καὶ μετάστασις.*) coalescat, firmior indies fiat præsens status Peloponnesi, 4, 32, 9.—" *συμφῦναί τινι dicuntur*, quæ perpetua et immutabilia sunt, *ut Latini* insita *dicunt, et Josephus VI.* 3, 2. *σύμφυτον δικαιοσύνην*, constans justitiæ studium." *Ern.*

Συμφωνεῖν πρός τινος, convenire, pa-

cisci de aliqua re, 2, 15, 5. ὡς ἂν συμφωνήσωμεν, quemadmodum inter nos convenerit, 7, 9, 11.

Συμφωνία, ἡ; μετὰ κιρσαίου καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5.

Σύμφωνος, concinens, consentiens, concordans; σύμφωνος ἦν τούτοις, consentiebat cum his, 30, 8, 7. συμφώνους γενέσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, 17, 9, 5. ὁμολογούμενον καὶ σύμφωνον ἑαυτὸν κατασκευάσας κατὰ τὸν βίον, constantem sibi se præstare, 32, 11, 8. σύμφωνα ἀγγυᾶται, sibi respondentia, sibi similia, 10, 44, 9.

σύμφωνόν ἐστι τούτοις πρὸς ἐκείνους, consentiunt inter se, 6, 36, 5. περὶ τούτου ὑγίαινε πᾶσι σύμφωνον, 24, 4, 8. 29, 2, 9.

Συμψαύειν; συμψαυόντων ἀλλήλοις τῶν σχημάτων, tangentibus se mutuo figuris, 6, 29, 3. συμψαύοντες τοῖχοι, 8, 6, 4.

Συμψεύδεσθαι καὶ συγχεῖσθαι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι, fallere nomine regis, falso uti regis nomine, 6, 3, 10.—"*de iis qui reges se appellant, suntque tyranni potius.*" *Ern.*

Σύμψηφος, qui suffragatur; σύμψηφον τοῖς ὄχλοις τοιῶν ἑαυτόν, ad militaris turbæ judicium adcommodans suam sententiam, 3, 90, 6.

Συμψοφεῖν τοῖς ὅπλοις, concrepare armis, 1, 34, 2. συμψ. τοὺς θυρεοὺς ταῖς μαχαίραις, pulsare scuta gladiis, 11, 30, 1. 15, 12, 8.

Σὺν, *præpos. per ellipsin omissa*, 3, 113, 9. 3, 117, 8. 4, 50, 7. 5, 23, 8. σὺν δίνῳ, i. q. ἀνὰ δίνον, 8, 6, 2.

Συναγανακτῶν τινι ἐπί τινι, 2, 59, 5. 4, 7, 3. 4, 76, 5. 6, 6, 6.

Συναγαπᾶν τοῖς φίλοις τοὺς φίλους 1, 14, 4.

Συνάγειν, 1) colligere *fructus*, 12, 2, 5. 2) in arctum, in angustius, brevius spatium contrahere; τὴν πόλιν, 5, 93, 5. τὴν ἀγορὰν καὶ τὸ ταμιεῖον, 6, 32, 4. συναγμένος ταῖς ὕλαις τόπος, locus ob silvas angustus, 5, 7, 10. ἡ αὐλὴν συνάγεται εἰς στενὸν ὑπὸ τῶν ὡρῶν, 5, 45, 9. *Hinc* 3) *translate*, τῆς ὥρας συναγούσης ἅπαντας, hora diei in arctum cogente omnes, premente, urgente, *scil. ut de receptu cogitarent*, 5, 24, 1. (*cf.* συγκλείειν.) εἰς τοῦτο συνήγοντο τῇ σιτοδείᾳ, ὥστε &c. eo redigebantur fame, 1, 18, 10. συναγόμενοι τῷ λιμῷ, fame pressi, 1, 18, 7. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, 1, 84, 9. 4) συνάγειν τινί, congredi cum hoste cominus, 11, 18, 4

Συναγείρειν τοὺς συμμάχους, congregare, convocare, 2, 18, 7.

Συναγελάζεσθαι, congregari, 6, 5, 7.

Συνάγελα, ἡ, convallis, 18, 14, 5. *alii* συναγεία.

Συναγωγὴ, ἡ, τῶν ὄχλων, convocatio populi, 4, 7, 6. τοῦ σίτου, messis, 1, 17, 9. χρημάτων, corrogatio pecuniæ, *de præfecto reditum*, 27, 12, 2.

Συναγωνιᾶν, una timere, timere cum altero, timere suis; τῶν μὲν ἰδίων (*dum Rhodanum flumen trajiciunt Pœni*) συναγωνιώντων καὶ παρακαλούντων μετὰ κραυγῆς, 3, 43, 8. *Sed ibi Casaubonus:* quum et suos Pœni adclamationibus faustis adjuvarent, voceque alta adhortarentur. *Sic et Ernestus* συναγωνιᾶν adjuvare *interpretatur;*—"*sed pro* συναγωνιώντων (*ait*) *ibi scribendum* συναγωνιζόντων, *ut habet ed. pr. Bas. et MS. August. Cetcrum, verbum sic dici, non abhorret ab analogia, cum et* ἀγωνιᾶν *pro* certare *dixerit Isocrates, auctore Suida, et* ἀγωνία *pro* ἀγὼν *dicatur.*"

Συναγώνισμα, τὸ, πρός τι, adjumentum, 10, 43, 2.

Συναγωνιστὴς, ὁ, adjutor; λαβὼν συναγωνιστὴν πρὸς τοῦτο Ἐδώπαν, 3, 34, 2. συναγων. ἀκροφάτατος, promtissimus et certissimus, 10,

34, 9. *συναγωνιστῇ χρησάμενος τῷ ποταμῷ*, 3, 14, 5.

Συναΐδειν, consentire; *ταῦτα συναΐδειν ἀλλήλοις οὐ δύνανται*, 1, 15, 9.

Συναθροίζειν; *συναθροισθέντες οἱ τῶν Ἀλλοβρίγων ἡγεμόνες, ἐκαλοῦν τὸ πλῆθος. προεκατελάβοντο τοὺς εὐκαίρους τόπους*, 3, 50, 3. *ἀθροίσαντες*, *Urb. Vat. et Flor.*

Συναινεῖν τινι, probare dicta alicujus, adsentiri ei, 1, 67, 11. *ὀλίγοι ἦσαν οἱ συναινοῦντες μὴ παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας*, qui adsentiebantur, probabant, non violandum esse fœdus, 15, 2, 2.

Συναιρεῖν, contrahere; *ὁ περίβολος τῆς πόλεως οὐ πλείων ἢ πεντε σταδίων ὑπῆρχε τὸ πρότερον, νῦν δὲ καὶ μᾶλλον ἔτι συνῄρηται*, in arctius contractus est murus, 10, 11, 4.

Συναισθάνεσθαι, *seq. accus. et infin.* i. q. *simplex*, intelligere, 5, 72, 5.

Συνακμάζειν ταῖς ὁρμαῖς πρός τι, magno ardore adgredi rem, 16, 28, 1. *συνηκμακυῖα τῷ βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τοῦ Σκιπ.* vitam et fortunam florentem Scipionis participaverat, 32, 12, 3.

Συνακοντίζειν, i. q. *ἀκοντίζειν*, telis confodere, 1, 34, 7. 1, 40, 12. 1, 43, 6. 15, 33, 6. (*ubi tamen συνεκέντησαν pro συνηκόντισαν legendum.*)

Συναλαλάζειν, clamorem militarem tollere, 1, 34, 2. 2, 69, 7. 15, 12, 8. 18, 8, 1.

Συνάλλαγμα, τὸ; *συναλλάγματα*, negotia inter homines mutua, contractus, *tum* lites ex contractibus natæ, controversiæ pecuniariæ, 23, 2, 11 *et* 17. *δίκουσι τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν γινομένων συναλλαγμάτων*, 26, 10, 7. *κρίσαι τῶν δημοσίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συναλλαγμάτων*, 6, 17, 7. *κατὰ τὰς οὐσίας ὠφλημένοι εἰς πολλὰ τῶν βιωτικῶν συναλλαγμάτων*, 13, 1, 3.

Συναμφότερος, uterque simul; *σχεδίαι δύο, πλάτος ἔχουσαι τὸ συναμφότερον πεντήκοντα πόδας*, 3, 46, 1.

Συνάμφω, οἱ, uterque simul, utrique simul, 1, 63, 5. 2, 24, 4 *et* 11. 2, 65, 9.

Συναναγκάζειν, i. q. *ἀναγκάζειν*, 2, 31, 9. 3, 111, 4. &c.

Συναναδέχεσθαι τὸν ὑποστάντα κίνδυνον αὐψύχως, comitem periculi *vel* pugnæ se præbere, 16, 5, 6.

Συνανάγειν, abducere, *vel* jubere aliquem *ἀναχωρῆσαι*, i. e. jubere secedere; *συναναχθέντες εἰς τὴν Σίκκαν*, Siccam abducti, quum universi (prout jussi erant) Siccam se recepissent, 1, 66, 10. *coll. vs.* 6.

Συναναιρεῖν τινα τινι, aliquem simul cum altero e medio tollere, 5, 11, 5.

Συνανακάμπτειν, reverti cum aliquo, 8, 29, 6.

Συνανακομίζειν; *συνανακομίσασθαι τοῖς Ἀμφικτυόσι τοὺς νόμους*, adjuturos sese Amphictyones in instauratione legum, in restituendis legibus, 4, 25, 8.

Συναναπληροῦν τι τινι, aliquid aliqua re compensare, 23, 18, 7.

Συνανασώζειν τινὶ χώραν ἢ πόλιν, operam suam alicui conferre ad recipiendos agros vel urbem, 3, 77, 6. 4, 25, 6.

Συναναφέρειν τὴν ἀρχήν, simul conferre principia, initiorum simul meminisse, 5, 32, 4.

Συνανθεῖν, simul florere, *vel nude* florere; *Atheniensium* respublica *τῇ Θεμιστοκλέους ἀρετῇ συνανθήσασα*, simul cum Themistoclis virtute floruit, *vel* virtute, per virtutem Themist. floruit, 6, 44, 2.

Συναντᾶν, occurrere, advenire, convenire; *προσλαβὼν τὰ συνηντηκότα τῶν πλοίων*, 1, 52, 6. *συναντᾶν πρὸς τὰς ὑπερβολάς*, 3, 93, 9. *εἰς Κεφαλληνίαν*, 5, 3, 3. *τὰ συναντώμενα παρ' αὐτοῦ*, quæ *illis* ab eo occurrissent, *i. e.* quo pacto ille excepisset postulatum, et quid respondisset, 22, 7, 14.

Συναποφαίνεσθαι; *συναποφηνάμενος αὐτοῖς ἄγειν τὴν ἡσυχίαν*, sententiæ eorum accedens, adsentiens eis,

simul cum eis pronuncians, otium esse agendum, 4, 31, 5. *Sic pro* συναποφῆναι τὸ πέμπειν πρὸς Καικιλ. 40, 5, 2. *corrige* συναποφήναιτο πέμπειν, quod in mittendam legationem consensisset.

Συναποχωρεῖν πρός τινα, cum aliquo ad aliquem deficere, 20, 10, 5.

Συνάπτειν, 1) *notione activa*, conjungere connectere, τί τινί, 1, 13, 8. 1, 73, 5. 3, 3, 3. 4, 2, 1. τί πρός τι, 1, 75, 4. 4, 65, 12. *Adde* 3, 17, 1. 2) *notione neutrali vel reciproca*, pervenire, accedere &c. *Absol.* συνάψαντος τοῦ χρόνου, cum tempus adesset, 2, 2, 8. 4, 27, 1. τοῦ καιροῦ, 6, 36, 1. τοῦ χωμάτος, 2, 54, 13. τῆς ἄρας, 10, 40, 12. διὰ τὸ συνάπτειν τὴν τῆς πλαινίδος δύσιν, 3, 54, 1. εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον συνῆψαν, eodem tempore advenerunt, adpropinquarunt, 3, 19, 2. *Cum dat.* συνάπτειν τοῖς ἄκροις, ad summitates montium pervenire, pertingere, 3, 93, 5. 5, 41, 7. συνάψαι τοῖς πολεμίοις, consequi, attingere hostem, 3, 83, 6. *sic* συνάψας τοῖς ἱππεῦσι, 3, 53, 6. *rursus* συνῆψαν τοῖς αὐτῶν ἱππεῦσι, equitatui suo se adjunxerunt, cum equit. se conjunxerunt, 5, 14, 4. *Rursus vero* συνάπτειν τοῖς πολεμίοις, adgredi hostem, impetum facere in hostem, 1, 76, 2. *ubi intelligitur* συνάπτειν εἰς τὰς χεῖρας, *quæ posteriora verba adjiciuntur* 1, 76, 6. γεωλόφοις συνάπτοντες τῷ ποταμῷ, pertinentes ad fluvium, 3, 67, 9. *Et de tempore*, τῶν καιρῶν τούτων συναπτόντων τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι μέλλουσι, 2, 71, 2. 6, 58, 1. ᾧ (*scil.* τῷ Λιβυκῷ πολέμῳ) συνάπτει τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πραγμάτια, 1, 13, 3. ἐ. q. συνέχει ἐστί, *ibid.* *Cum* πρὸς *præpos.* συνάπτειν πρός τινα, propius accedere, haud longe abesse, 3, 84, 1. πρὸς τὴν παρεμβολήν, (*de jumentis quæ a via aberraverant*) in castra pervenire, 3, 53, 10. *sic* οἱ ἀπὸ τῆς οἰκουμένης ἀσφαλῶς συνῆψαν πρὸς τὸ στρατόπεδον, 5, 14, 7. οὗ συνάπτει τὰ Γαλατικὰ πεδία πρὸς τὴν ἄλλην Ἰταλίαν, ubi reliquam contingunt Italiam, 3, 86, 2. ὄρος συνάπτον πρὸς τὰ Δείτανα, 1, 55, 7.

συνάπτον; εἰς συνάπτον ἦμεν ἀλλήλοις, *de duabus aciebus*, adpropinquare sibi invicem, intra teli jactum venire, 1, 76, 2.

In medio; συνάπτεσθαι τοῦ καιροῦ, prehendere occasionem, 15, 28, 8.

συνάπτειν, *notione* concurrendi, adgrediendi hostem, *editum vulgo erat ex Bav.* 3, 115, 7. *ubi nos ex reliquorum codicum consensu* συμπίπτειν *edidimus. Pro* συνάγειν *legendum* συνάπτειν *suspicatus est Ernest.* 11, 18, 4.

Συναρμόζειν; συναρμοσθέντες κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, 1, 26, 16.

Συναρπάζειν, corripere, comprehendere *aliquem*, 5, 41, 9.

Συνάρχειν; *vide* συνάρχειν.

Συναρχία; αἱ συναρχίαι, magistratuum consessus *vel* conventus, *apud Messenios*, 4, 4, 2. *apud Achæos*, 27, 2, 11. 38, 5, 4 *sq.* *Conf.* συνάρχειν.

Συνάρχων, ὁ, collega, *imperatoris*, 1, 53, 1. *M. Silanus*, συνάρχων *Scipionis*, 10, 6, 7. collega consulis, 3, 70, 2. *Magister equitum vocatur* ὁ συνάρχων *dictatoris*, 3, 88, 7 *et* 9. 3, 90, 6. 3, 94, 9. *cf.* c. 87, 9. *Prætor Achæorum in consilium adhibet* τοὺς συνάρχοντας, 24, 12, 6. *quos Ernestus eosdem putavit cum* ταῖς συναρχίαις.

Συνασπίζειν, conserere scuta, confertim stare, 4, 64, 6 *sq.* 12, 21, 3 *et* 7.

Συναύξειν, augere, τὰς δυνάμεις, 10, 35, 5. συναυξῆσαι καὶ διατεμφθῆναι τὰς ἐπιτυχίας, *verbis et triumphi adparatu* augere et amplificare, illustriores reddere res bene gestas, 6, 15, 7. συναύξειν τινὰ,

honore augere aliquem, 32, 5, 7.

Συναύξησις, ἡ, incrementum (*reip. Romanæ,*) 1, 6, 3.

Συναφὴ, ἡ, commissio, junctura, conjunctio *ferri cum hastili,* ἡ τοῦ βέλους πρὸς τὸ ξύλον, 6, 23, 11. ἡ συναφὴ τῶν μισθοφόρων καὶ τῶν ἱππέων, locus ubi se contingunt, 12, 18, 10.

Συναφιέναι τοὺς παρ' αὐτοῦ, suos pariter emittere *in pugnam,* 11, 12, 7.

Συνδεῖν, colligare, constringere; οἱ κέρατες συνδέουσι τὰς ναῦς, 1, 22, 9. συνδεῖν τοῖς κέραξι τοὺς ἐγγίσαντας, 1, 27, 12. συνδεδέσθαι, 1, 23, 10.

Σύνδενδρος νῆσος, 12, 4, 2.

Συνδιαμείνειν ξύλα, 3, 42, 8.

Συνδιαπαίζεσθαι, simul trajici *per fluvium,* 3, 43, 4.

Συνδιαλαβεῖν περί τινος, una deliberare de, 16, 25, 1. συνδιαλαβόντες εἰς τὰς χεῖρας, 2, 33, 5. *ex lect. cod. Bav. ubi nos cum aliis* συνδραμόντες.

Συνδιανεύειν; πάντη συνδιανευόντων τῶν ὀρνέων, in omnes partes spectabant corvi, 1, 23, 10. τῇ διανοίᾳ χρὴ συνδιανεύειν καὶ συμβαίνειν ἐπὶ τοὺς τόπους, cogitatione convertere se versus loca ipsa, eaque spectare, 3, 38, 5.

Συνδιανοεῖσθαί τινι περί τινος, cum aliquo cogitare, deliberare, consultare de re, 2, 54, 14. 3, 68, 15. συνδιανοηθῆναι, πῶς ἂν &c. 31, 20, 7.

Συνδιατηρεῖν, una custodire, 2, 58, 3.

Συνδιατρίβειν μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς ὑπαίθροις, expeditionis socium esse regi, 4, 77, 1. 4, 87, 2.

Συνδιαφυλάσσειν τινὶ τὴν ἀρχὴν, aliquem in custodiendo servandoque regno juvare, 7, 3, 7. conservare alicui regnum, 31, 19, 11.

Συνδιοικεῖν *an legendum pro* συνοικεῖν, 6, 2, 14?

Συνδιώκειν, *i. q.* διώκειν, persequi, 1, 17, 13. 1, 19, 4. 5, 14, 6. &c. *Pass.* συνδιώχθησαν εἰς τὴν πόλιν, 1, 8, 2.

Συνδοκεῖ αὐτῷ, pariter ei placet, consentit ille probatque, 1, 62, 8.

Συνδρομὴ, ἡ; συνδρομαὶ, concursus seditiosi, 1, 67, 2. 1, 69, 11.

Συνδυάζειν τινὶ, societatem cum aliquo facere, 4, 38, 6. συνδυάζειν οὐκ ἐβούλοντο, nolebant se arctius jungere, 30, 5, 8.

Συνεγγίζειν, *i. q.* ἐγγίζειν, 1, 23, 8. 3, 69, 13. &c.

Σύνεγγυς, prope, *cum dat.* 1, 49, 5. 1, 74, 14. 3, 60, 10. 3, 61, 1. &c. *Sic et scribendum* 1, 21, 10. *et* 1, 30, 15. *ubi perperam* συνεγγὺς, *acute editum. Cum genit.* ἐπὶ δὲ σύνεγγυς αὐτῶν ἦσαν, prope se invicem, 1, 51, 1.

Συνεδρία, ἡ, μετὰ τῶν φίλων, deliberatio cum amicis, 18, 37, 2. *ubi* συνεδρία *dabant MSti.*

Συνεδρεύειν, una deliberare, concilium agere, 2, 26, 4. 5, 102, 8. 40, 4, 5. τινὶ, cum aliquo coire ad deliberandum, *Ern.* 3, 68, 15. *ubi rectius Casaub.* assiduum adesse; *nempe* adsidere *ad lectum ægroti.*

Συνεδρικὰ πολιτεία καὶ δημοσιευτικὰ, quæ publici concilii opera regitur, 31, 12, 12.

Συνέδριον, τὸ, de senatu *Romano,* 1, 11, 1. 3, 9, 4. 3, 20, 3. 6, 15, 7. οἱ τοῦ συνεδρίου, senatores, 33, 1, 4. de senatu *Carthag.* 1, 31, 8. 3, 33, 4. de concilio *imperatoris,* 36, 4, 4. τὸ συνέδρ. τῶν Ἀμφικτυόνων, 40, 6, 6. τὰ τῶν Πυθαγορείων συνέδρια, scholæ Pythagoreorum, 2, 39, 1.

Σύνεδρος, ὁ, consiliarius, concilii particeps, 3, 20, 8. οἱ τῶν συμμαχων σύνεδροι, a sociis ad colloquendum et ad deliberandum inter se missi, 5, 102, 9. 5, 103, 1. καταφεύγειν ἐν τῷ Φανῷ τοὺς συνέδρους, 31, 25, 2.

Συνεθίζειν τινὰ τινὶ; αἷς ἔθη συνεθί-

σθαι τοὺς ἱππεῖς, ad quos (*motus*) oportet exercitatos esse equites, 10, 21, 1.

Συνειδέναι σφίσι τὰ πεπραγμένα, sibi conscium esse, 1, 84, 11. 30, 8, 6. 15, 3, 2. (*cf.* συνειδῶς.) μηδὲν αὐτῷ συνειδὼς μοχθηρὸν, 30, 7, 8. εἰδὼς ἑαυτῷ κακῶς πεχρημένοι, 25, 8, 6. οὐδὲν αὐτοῖς συνειδότες ἀλλότριον βουλομένους Ῥωμαίοις, 27, 13, 13. *Sic correxi*, συνήδει πολλάκις αὐτῷ διεσφαλμένῳ, 4, 14, 3. *pro vulgato* διεσφαλμένα. συνειδέναι τοῖς σφετέροις πράγμασι τετρυμένοις, 1, 62, 7. συνειδέναι τινὶ τὰς ἐπιβολὰς, 4, 22, 7.

Συνείκειν, i. q. εἴκειν, cedere, 5, 71, 10. τῷ καιρῷ, 32, 19, 3.

Συνῆκαι; οἱ συνόντες, familiares, 4, 24, 2.

Συνιστᾶν τινι (*ut* συνηγορεῖν) causam, partes alicujus defendere, 23, 8, 13.

Συνίειν, connectere *legendo*, uno spiritu legere *quinque versus*, 10, 47, 9.

Συνισταῖσθαι εἰς τὴν πόλιν, simul irrumpere, 4, 71, 12.

Συνιστάλλειν τινὶ τινὰ, aliquem in ejiciendo altero adjuvare, 3, 49, 10. 7, 4, 2.

Συνιστάναι τινὰ, ad bellum incitare, incendere aliquem, 3, 14, 3.

Συνιστάλλεσθαί τινα πρὸς τὴν χρείαν, ad prælium simul fortiter ineundum excitare aliquem, 18, 2, 11.

Συνιστάνειν τὰς ὁρμὰς τῶν δυνάμεων, indulgere cupiditati, 3, 78, 5. τὸ ἐλλιπὲς, (*i. q.* ἀναπληροῦν) supplere, 16, 28, 2. τὸ κατειλημμένον ὑπ' ἐπαγγελίας, explere fidem promissorum, 32, 9, 1. συνιστάνειν τῇ διανοίᾳ καὶ τῇ τόλμῃ τὴν ἐπιβολὴν, rem susceptam prudenter et fortiter perficere; *nempe* periculum, quod conjunctum est cum incepto, compensare et vincere studere tanto majori et cautione et fortitudine, 14, 4, 3.

Συνιστοιῦσθαι, ταῖς ἐξ αὐτῆς τῆς χώρας χρεωγίαις, contentum esse, satis habere, 6, 49, 7. *cf.* ἀνυστοῦσθαι.

Συνιστρέχειν; τῆς τύχης αὐτῷ συναιδαιμούσης, fortuna ipsum juvante, 10, 40, 6. ὧν οὐδὲν αὐτῷ συνεξέδραμε, nihil ei successit, 12, 13, 5. σπανίως τοῦτο συνεξέδραμε κατὰ τὸν βίον, paucis contigit, 5, 33, 7.

Συντυγχάνειν; τῇ πρώτῃ ἀναγγελίᾳ συντυχθέντες, ad primum nuncium effuse adcurrerunt, exierunt, 9, 9, 7. συντυχθεὶς τοῖς ἑαυτοῦ μισθοφόροις, simul cum mercenariis citato cursu persecutus hostem, effusus in hostem, 11, 14, 7.

Συνωθεῖν; συνωθήσειν ἕως εἰς τοὺς ἐπικαίρους τόπους, compulsi, propulsi sunt, 28, 5, 6. ὑπ' Ἀχαιῶν συνωθούμενος εἰς τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, intra paterni regni fines compulsus, 4, 48, 2.

Συνωθεῖν, *vide* συνέχεσθαι.

Συνομβαίνειν, τοῖς Καρχηδονίοις εἰς τὴν θάλασσαν, pariter mare ingredi, pariter maritima tractare, mari bellum suscipere cum Pœnis, 1, 20, 7.—ἐμβαίνειν τὴν θαλ. *est* maritima tractare. *Romani nolebant, Carthaginienses solos mare tenere.*" *Ern.*—συνομβαίνειν (τινὶ) εἰς τὸν πόλεμον, bellum pariter suscipere, belli societatem inire cum aliquo, 29, 3, 8. *Sic videtur etiam legendum* 29, 3, 7. *pro* συμβαίνειν. *Et sic ex conject. pro* συμβαίνειν *edidi* 16, 26, 6. συνομβαίνειν εἰς τὴν ἀπόχρωσιν (Φιλίππου) ἅμα Ῥοδίοις.

Συνομβάλλειν ὁμόσε τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 16, 10.

Συνομοσιῶν; διάτρεχον ἀκαιρημένος συνομοσιοῦντος, concionem nactus secum furentem, 38, 4, 7.

Συνοιδεῖν; τὸ τῆς προκαταστροφῆς οἰκεῖον συνοιδήσωμεν, *sic corrupte vulgo omnes*, 2, 14, 1. *pro* συνοιήσωμεν, *quod haud cunctanter in contextum recipi debebat.*

Συνοικείειν; συνοικεῖσαι μετὰ τῆς ἀσυ-

κίας, simul exire, proficisci cum colonia, 12, 5, 8. *i. q.* συνεξελθεῖν, *coll. ibid. vs.* 7. τὸ τῶν Κελτῶν πλῆθος συνεξηρκὸς ταῖς τῶν Καρχ. ἐλπίσι, *ed. Casaub.* 3, 68, 8. *quod interpretatus ille erat,* Galli ad spem Carthaginiensium sublatis animis; *et Ernestus,* spe fortunæ Pœnorum elatus.—"*Sed dubitant* (*ait idem Ernestus,*) *de hac lectione: in qua si vitium est, legendum* συνηρκὸς, *pro* συνηρμένος, *quod centies sic dicitur.*"

Συνεξαιρεῖν; 1) juvare aliquem in expugnanda urbe; βοηθῶν Πραυσίᾳ συνεξῄρουν τοῖς Κελτοῖς, 17, 4, 7. 2) συνέξαιρ. τινὰ τινί, una cum aliquo servare aliquem, liberare periculo, 5, 11, 5. *cf.* ἐξαιρεῖν.

Συνεξακολουθεῖ αὐτῷ ὕπνος παρὰ τοῖς πρὸ φρονοῦσι, vituperio excipitur, 2, 7, 3. ὕλαις παρὰ τῶν Ἑλλήνων, miserentur ejus Græci, 2, 58, 11. συγκατάθεσις, 2, 58, 11. τοῦτό μοι συνεξακολούθησε, hoc consecutus sum, hoc mihi contigit, 3, 63, 11. 17, 14, 15. 17, 15, 5. συνεξακολούθει αὐτῷ ἀσέλγεια, inerat ei, 37, 2, 4. *Et, vulgata notione,* τὰ συνεξακολουθοῦντα τούτοις, quæ consequuntur, sequuntur hæc, 3, 109, 9. 3, 55, 3. τὰ τέλη (*scil.* τῶν πραγμάτων) συνεξακολουθεῖ ταῖς Ῥωμαίων προθέσεσι, sequuntur, respondent, 18, 15, 12. *Conf.* ἐξακολουθεῖν.

Συνεξαμαρτάνειν τοῖς ἀσεβήμασί τινος, paria scelera cum aliquo committere, 5, 11, 1.

Συνεξανιστάναι; συνεξαναστῆναι τοῖς καιροῖς, (*scil.* κατὰ τοῦ Φιλίππου,) simul cum tempore, *i. e.* oblata opportunitate, insurgere *contra Philippum,* 16, 9, 4. οὐδενὸς συνεξαναστάντος, *scil.* αὐτοῖς, quum nemo se socium insurrectionis eis adderat, 5, 39, 4. *Conf.* 3, 68, 8. *et* 3, 34, 9. *Adde* συνεξίστασθαι.

Συνεξαποστέλλειν τινὰ, 16, 21, 6. οἱ ἅμα τούτῳ συνεξαποσταλησόμενοι φίλοι, 23, 14, 11.

Συνεξεγείρω; συνεξεγερθέντες διὰ τὴν σφετέραν βλάβην, proprio damno excitati, 4, 47, 3.

Συνεξίστασθαί τινι εἰθύμως, paratum se ostendere ad pugnandum cum aliquo, 3, 34, 9. 5, 39, 4. *Conf.* 3, 68, 8. *Adde* συνεξανίστασθαι.

Συνεξομοιοῦν; συνεξομοιοῦσθαι πᾶσιν ἁπλῶς ἄνθρωποι τῷ περιέχοντι, adsimilari, consimiles fieri cœlo sub quo habitamus, 4, 21, 1. συνεξομοιωθέντος τούτου τοῖς πρότερον, quum hic similis esset prioribus, superiorum exemplum sequeretur, 31, 26, 4.

Συνεξορμᾶν τινι, simul exire cum quo, 1, 47, 7. 8, 21, 6.

Συνεπαγωνίζεσθαι; ἐπιμιγείσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης, (*scil.* κατὰ Ῥωμαίων) præter ea quæ jam acciderunt, nova certamina Romanis ciente fortuna, *i. e.* nova mala inducente, 3, 118, 6.

Συνεπανορθοῦν πόλιν ἐκπεπτωκυῖαν, juvare erigere, instaurare, 30, 18, 4.

Συνεπεμβαίνειν ταῖς ἀτυχίαις τινὸς, insultare calamitati alicujus, calamitate alicujus abuti ad addendam adflicto adflictionem, 30, 9, 21. συνεπεμβαίνειν τοῖς κατ' ἀλλήλων καιροῖς, temporibus uti in mutuam perniciem, adversis rebus suis invicem insidiari insultareque, 20, 11, 7.—*Imitatio Demosthenis, qui Mid. p.* 138. ἐπεμβαίνειν τοῖς καιροῖς *dixit.*" *Ern.*

Συνεπιβαίνειν, simul adscendere *scalas;* πολλῶν ἅμα συνεπιβαινόντων, 10, 13, 8.

Συνεπιβάλλειν; ὅσα συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις, quæ coincidunt, incidunt in tempora, quorum res nos scribimus, 2, 56, 4. κατά γε τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς συνεπιβάλλειν καὶ φέρειν ἐπὶ τῇ

διαιολὰ τὸ λεγόμενον, *corrupta* (*ut videtur*) *oratio, cujus sententia est*, saltem quoad majores terræ divisiones cogitatione transferre se velut in rem præsentem oportet, et res, quæ narrantur ad ea loca referre quibus gestæ sunt, 3, 38, 4.

Συνεπιδεικνύναι, *i. q.* ἐπιδεικν. indicare; οἱ τόποι οἱ διὰ τοῦ λόγου συνεπιδεικνύμενοι, 3, 38, 5.

Συνεπιδιδόναι τινὶ ἑαυτὸν, dare, adjungere se alicui, 32, 10, 5. ἑαυτὸν εἴς τι, operam suam alicui tribuere ad aliquid, socium se præbere, 32, 21, 10. 7, 16, 2.

(Συνεπιδεάττεσθαι τὸν φθόνον, simul consciscere sibi invidiam, *ex* 9, 10. *citavit Ern. sed ibi est* πρεσ-επιδεῶντ. *vs.* 6. *non* συνεπιδε.)

Συνεπικυροῦν, confirmare, ratum facere, τὸ δόγμα, 4, 30, 2. τὰς ὁμολογίας, 22, 7, 3. τὸ προβιβουλευμένον, 6, 16, 2.

Συνεπιλαμβάνεσθαι, adjuvare, *cum dat. pers.* 5, 90, 2. *absque regimine*, ἐὰν μὲν ἡ τύχη συνεπιλαμβάνηται, *intellige* αὐτοῖς, 2, 49, 7. *cum dat. pers. et gen. rei*, θεὸς αὐτοῖς συνεπιλάβοιτο τῆς σωτηρίας, 11, 24, 8. *cum solo genit. rei*, συνεπιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, 1, 70, 8. *ubi potest ex præcedd. intelligi dativus* σφίσι, *et cum Casaub. verti*, in societatem consiliorum venire; *sed* 10, 19, 9. *ad* συνεπιλήψονται τῶν πραγμάτων *nullus intelligi dativus debet, et est* in curam rerum, in curam belli incumbent. συνεπιλαβέσθαι τῆς αὐτοῦ τε καὶ τῶν φίλων σωτηρίας, suam et amicorum salutem curare, *vel, intellecto dativo* ἑαυτῷ, secum illam curare et adjuvare; *sic et* 15, 28. *Sic ad* συνεπιλαμβάνεσθαι τῶν διαλύσεων, 22, 12, 1. *intelligi potest* τοῖς Αἰτωλοῖς, adjuvare compositionem, *vel* adjuvare Ætolos ad pacem impetrandam. βοηθῶν καὶ συνεπιλαβέσθαι (*scil.* αὐτῷ) τοῦ καιροῦ, ut cum ipso uteretur tempore, 15, 3, 7. συνεπιλάβοντο (*scil.* τῇ Ἀρσίνῃ) τῆς καταλύσεως τοῦ τυράννου, Aratum opera sua juverunt in evertendo tyranno, 10, 25, 3.

Συνεπιμαρτυρεῖν τινι, testimonium exhibere alicui, dicta alicujus confirmare, 26, 9, 4.

Συνεπινοεῖν, πῶς καὶ τίνι τρόπῳ &c. consilium cum aliquo inire, rationem excogitare, 8, 17, 2.

Συνεπισημαίνεσθαι, notare *in partem deteriorem*, reprehendere, improbare, 4, 24, 5. *cf.* ἐπισημαν.

Συνεπισπάσασθαί τι, temere et importune attrahere et in medium proferre aliquid, 26, 3, 13. συνεπισπάσασθαι τοὺς ἰδίους πολίτας πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, πρὸς τὴν Περσέως συμμαχίαν, 30, 6, 7 *sq.* ὁ Κάτων μεταθεμένη συνεπισπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, *Spicil. ex lib.* 7.

Συνεπισπᾶσθαι; ὁ δὲ ἐπίλυσις τοὺς κρατίστους συνεπισπᾶσθαι τὰς ἀμάξας, *Suidas in* συνεπισπ. *quod fragmentum inter Polybiana retulit Vales.*

Συνεπιστῆσαι; *vide* συνεφιστάναι, *et* συνεφιστάνειν.

Συνεπισχύειν τινὶ, partes alicujus tueri, adjuvare aliquem, vires suas conjungere cum quo, 6, 6, 10. 18, 24, 11. 18, 26, 6. 20, 5, 13. 25, 1, 12. 26, 3, 6. 32, 1, 3. ταῖς πλεονεξίαις τινὸς, inservire, juvare cupiditatem alicujus, 28, 5, 5. (τινὶ) κατά τινος, 6, 8, 1.

Συνεπισυνάγειν, τὴν ἐργάν τινος, augere, 3, 13, 1.

Συνεπιτίθεσθαι, simul adgredi, invadere aliquem, 1, 31, 2. 2, 3, 6. 2, 45, 4. 2, 49, 8. 3, 49, 10. 3, 65, 11. 3, 97, 3. 4, 14, 8. συνεπιτίθεσθαι τοῖς καιροῖς, (*i. q.* ἐπιτίθεσθαί τινι σὺν τοῖς καιροῖς, *vel* ἐν καιρῷ, *quod est* 2, 45, 4.) 3, 15, 10. 5, 87, 2. 5, 105, 8. τοῖς πρώγμασί τινος, alicujus res invadere, 5, 78, 4. τῇ τῶν Λακεδαιμο-

νίαν ἀγωγὰς καὶ τῷ τῶν συμμάχων πρὸς αὐτοὺς αἴσῃ, 6, 43, 4.

Συνεπιψηφίζειν τὰ κατὰ τὰς διαλύσεις, ratas habere pacis conditiones, 22, 15, 1.

Συνεργάζεσθαί τινι, opus facere cum quo, 34, 10, 13 *sq.*

Συνεργεῖν τινι, adjuvare aliquem, 1, 48, 1. 18, 7, 5. 1, 70, 5. τὸ αὐτόματον συνέργησεν αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐπιστῶσαν χρείαν. 3, 97, 5. πολλὰ συνεργεῖ ἡ ἀρμογὴ τῶν ὅπλων εἰς τὴν χρείαν, 11, 9, 1. *συνέργουν vulgo in* συνηγόρουν *erat corruptum*, 2, 6, 10.

Συνέργημα, τὸ, quidquid adjuvat aliquem in agendo et perficiendo, 2, 42, 4. 5, 36, 9. πρός τι, adjumentum, auxilium, 3, 99, 9. 15, 27, 1. 23, 2, 3. τὰ ἐνεργήματα καὶ συνεργήματα, 30, 4, 13.

Συνεργία, ἡ, *alii* συνέργημα, adjumentum, auxilium opus facientium cum aliis, 8, 35, 10.

Συνεργὸς, ὁ, συνεργὸν λαβεῖν τινὰ, 1, 7, 8. κεχρημένος αὐτῷ συνεργῷ πρὸς πολλὰ, 23, 2, 4. ἡ συνεργὸς; ἔχων γυναῖκα, πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν εὐφυῆ συνεργὸν, 6, 2, 10. *Neutr.* συνεργὰ πλοῖα, 1, 81, 10. δύο συνεργοῖς χρωμένη τοῖς ἰσχυροτάτοις, 2, 38, 8.

Συνερείδειν; τὰ θηρία συνέρεισι τοῖς ἐναντίοις, elephanti in adversos impetum, impressionem fecerunt, 5, 84, 2. Μακεδόνων συνερεισάντων τοῖς βαρβάροις, *Fr. gr.* 84. συνέστησαν οὕτως ὥστε συνερεῖσαι πρὸς ἀλλήλους, *de phalange densata in acie*, ut conferti incumberent alii aliis, cohærerent invicem, 12, 21, 3. *cf.* 18, 12, 6.

Συνέρχεσθαι; συνελθεῖν τινι εἰς λόγους, 1, 78, 4. 5, 102, 7. εἰς τὰς χεῖρας, *idem*, congredi cum aliquo colloquii causa, 1, 78, 6.

ἅμα τῷ συνελθεῖν αὐτὸν ἀναγνῶναι, 16, 2, 5. *ex lect. MStorum, quam in* συνιδεῖν *cum Bayf. mutavit Casaub.*

Σύνεσις, ἡ ὑγιαινούσῃ ταῖς ἐκάστων ψυχαῖς, (*i. q.* συνείδησις) 18, 26, 13.

Συνετὸς; οἱ συνετώτατοι, *de Latinarum literarum* peritissimis, 3, 22, 3.

Συνετῶς βουλευσάμενος, prudenter, 1, 36, 2.

Συνεφεδρεύειν τοῖς ἄλλοις, in subsidiis manere, 1, 27, 9. præsidio esse, tutari, 2, 12, 2. τοῖς καιροῖς, (*i. q.* ἐφέδρ.) insidiari temporibus, omni occasioni intentum esse, 31, 13, 6.

Συνεφιστάναι; τοὺς φιλεπιστοῦντας συνεπιστῆσαι περὶ τούτων, eos qui discendi cupidi sunt attentos reddere ad hæc, *vel potius*, docere hæc, ad harum rerum notitiam perducere, 3, 59, 6. συνεπιστήσας αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐπὶ τοῦτο, qui attente consideraverit, qui expenderit hoc 11, 19, 2. *Cum nudo accusat. rei,* συνεπιστῆσαι τὸ παραλειπόμενον, 2, 58, 13. ad id quod proximum est advertere animum, *interprete Casaubono: sed sic, si cetera recte habent, videtur desiderari præpos.* ἐπὶ *ad* τὸ παραλειπόμενον; *ad verbum vero intelligitur accus.* ἑαυτὸν *aut* τὴν διάνοιαν (*conf.* ἐπιστῆσαι.) *nisi* συνεπιστῆσαι *h. l. est* docere, *sicut* συνιστάναι, *quod vide.*

καταφανὴς ἐστι τοῖς βραχέα συνεπιστήσασι, *scil.* ἑαυτοὺς, 4, 40, 10. ἐπὶ τὰ λεγόμενα συνεπιστήσαντες, animum advertentes, 3, 9, 4. *Adde verbum seq.*

(συνεφίστασθαι πολιορκίαν περὶ τὴν πόλιν *ex mendosa lectione*, 5, 66, 1. *temere huc retulit Ernestus.*)

Συνεφιστάναι; 1) attentum reddere, τοὺς ἀναγινώσκοντας, 10, 41, 6. 2) attendere; οἱ βουλόμενοι συνεφιστάναι, *scil.* ἑαυτοὺς, 4, 8, 8. οἱ ἐφιστάντες τοῖς ὑπομνήμασι, qui attente legerint libros, *vel nude*, lectores, 9, 2, 7. 7, 13, 2. συμβαλεῖν τοῖς βουλομένοις συνεφιστάναι καὶ τοῦ χαρίεν τὸ μίγεθος, 6, 32, 2. (*cf.* 4, 8, 8.)—"Intelligere vertitur; *sed hoc significare id verbum non potest, estque potius*

attendere, *et refertur ad βουλομένους*, qui volent attendere; *tum συμβαίνει significat* iis datur, contingit, *vel excidit verbum.*" *Ern.*

Συνίχεια, ἡ, assiduitas; *τῶν ἀπροβουλευμάτων*, 5, 100, 2. *τῇ συνηχείᾳ τῶν ἀνδρῶν ὑπερῆντο οἱ τόποι*, 8, 17, 5.

Συνίχειν, continere, cohibere, retinere, constringere, *et similia; τὴν δύναμιν συνῆχεν ἐν τῷ χάρακι*, 10, 39, 1. *τοὺς πολιτικοὺς ἐν ἀποστήματι συνῆχε*, urbanas copias ex aliquo intervallo continuit, retinuit, 1, 9, 4. *τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως συνῆχεν ἐπ' αὐτὸν*, (*i. q.* ἐφ' ἑαυτὸν,) secum retinuit, 3, 101, 8. *τοῖς ἀθλίοις φίβοις τὸ πλῆθος συνέχειν*, 6, 56, 11. *τὸ πολίτευμα ἐν δημοκρατίᾳ συνέχειν*, remp. in populari statu retinere, servare, 2, 41, 6. *τοῦτο συνέχει τὰ Ῥωμαίων πράγματα*, hæc res continet, sustinet, servat Romanam remp. 6, 56, 7. *συνέχειν τὰ κατὰ Σικελίαν*, continere, retinere, servare, tueri, 1, 17, 3. *συνέχειν τὴν ἐξουσίαν*, retinere potestatem, 39, 2, 13.

συνέχεσθαι ταῖς πολέμοις, in arctum cogi, constringi, premi bellis, *vel* retineri, distineri, 1, 7, 9. *τῷ λιμῷ συνέσχηντο*, fame constricti, pressi, confecti erant, 3, 62, 4. *Sic συνεχόμενον τῷ λιμῷ ex cod. Bav. editum erat* 1, 18, 7. *pro συναγομένων; vide συνάγειν. συνέβαινε αὐτοὺς ἐκ πολλῶν χρείων ὑπ' ἀκατασκεύων στάσεσι συνεχῶσθαι*, 4, 17, 4. *ubi delenda utique videtur præpos.* ὑπ', *quæ e præcedentis vocabuli terminatione temere adhæsit.*

Particip. τὸ *συνέχον*, *absol.* quod præcipuum, quod maximum est, quod rem ipsam vel caput causæ continet, 2, 12, 3. 2, 52, 4. 3, 51, 13. 8, 4, 3. 10, 45, 4. 15, 2, 3. 21, 13, 9. *Et plur.* τὰ *συνέχοντα τεθεωρημένα*, quæ sunt præcipua perspexisse, 6, 46, 6. *Cum genit.* τὸ *συνέχον τῆς προτροπῆς*, præcipuum argumentum cohortationis, 4, 5, 5. *τῆς ἐνοίας τῆς ἐν ταῖς συνθήκαις*, 3, 29, 9. *τῶν ὡμολογημένων*, 10, 38, 5. *τῆς ἐκκλησίας*, caput rei agendæ, in concione, 28, 4, 2. *τὰ συνέχοντα τοῦ δόγματος*, 18, 27, 2. *τῶν ἐγγεγραμμένων*, 3, 27, 1. *ἐν τούτοις κεῖται τὸ συνέχον τῆς σωτηρίας*, his rebus maxime continetur salus, hæ res præcipuæ sunt salutis causæ, 10, 47, 11. *τὸ συνέχον τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ ἦν, ὅτι &c.* præcipua causa quæ eum impellebat, 18, 22, 3. *τὸ συνέχον αὐτοῖς τῆς ὑπομονῆς τοῦ πολέμου*, præcipua causa constantiæ eorum, 4, 51, 1.

Συνεχὴς, proxime sequens, contiguus, continuus; *πᾶς ὁ συνεχὴς λόγος*, consequens omnis oratio, 1, 5, 5. *συνεχῆς τούτοις*, proximi his, finitimi, 2, 16, 3. *ἐξ ὑπάρχων τοὺς συνεχῆς τῷ προειρημένῳ καταβαλεῖν*, 1, 42, 9. *ex emend. Casaub. pro τῶν προειρημένων.* τὸ *συνεχὲς τούτῳ*, quod proxime sequitur, *vel* secutum est, 2, 63, 1. 3, 3, 3. τὸ *συνεχὲς τῆς διηγήσεως*, series narrationis, id quod proxime sequitur in serie narrationis, 3, 39, 1. *πρὸς τὸ συνεχές*, in posterum, 1, 72, 6. *πράττειν τὸ συνεχές*, facere id quod consequens est, pergere in exsequendo incepto, 4, 81, 8. *ubi Ernestus intellexit*, quod proximum est facere, cum præcipuum non possis.

κατὰ τὸ συνεχές; *de loco et situ*, continuo tractu, 2, 14, 4 *et* 6. *De tempore; ἃ κατὰ τὸ συνεχὲς ὑποδείξομεν*, post quæ proxime, statim, docebimus, 3, 2, 6. *τούτοις κατὰ τὸ συνεχές*, 7, 18, 6. *κατὰ τὸ συνεχὲς τῆς προκατασκευῆς ἦκεν ἐπὶ &c.* in serie rerum in Præparatione exponendarum pervenimus ad, 2, 37, 2. *ἤγετο κατὰ τὸ συνεχὲς τῶν ἄλλων*, continuo ad alia perrexit, 2, 54, 8. *κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπαλείφουσιν*, con-

tinuo, sine mora, 2, 2, 7. (*ubi Casaub.* sine intermissione.) *μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπελήφουν πρὸς Αἰτωλοὺς*, *Valesius* assidue; *rectius fuerit* continuo, statim, 20, 4, 4. *sic et ibid. vs.* 2. *ubi* paulatim *vertit Valesius. Sed* 2, 40, 6. *αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχὲς τὸ ἔθνος*, *est*, continuis incrementis aucta gens. *Sic*, *ἀπὸ τούτου κατὰ τὸ συνεχὲς καὶ κατὰ τὸ γένος βασιλευθέντες*, continua stirpis ejusdem serie, 2, 41, 5. *Et*, *μετὰ ταῦτα τῶν κατὰ μέρος ἔργων κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπιψαύοντες*, continua serie, 1, 2, 8. *Sic rursus*, *κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διαγαγόντι*, *haud dubie est* continue, assidue, 16, 21, 1.

Συνεχῶς, *de tempore*, assidue, continue; *de loco et situ*, continuo tractu, 2, 14, 6. *i. q. κατὰ τὸ συνεχὲς*, *ibid.*

Συνηγορεῖν τινι, partes alicujus dicendo juvare, verba facere pro quo, suffragari alicui, 4, 34, 8. 23, 7, 7. 26, 3, 3. *συνηγόρουν perperam editum erat* 2, 6, 10. *pro συνήργουν.*

Συνήθεια, ἡ, usus, habitus; *πολλῆς δεῖται ἐμπειρίας καὶ συνηθείας*, 1, 42, 7. consuetudo, familiaritas, 32, 9, 5. *πρός τινα*, 1, 43, 4. 31, 22, 3. *συνήθειαν ἔχειν τῇ πολιτείᾳ*, adsuetum esse huic formæ reipub. 40, 10, 2. convivium; *τῆς συνηθείας ἐλευσθείσης*, 31, 21, 8. *nisi τῆς συνουσίας legendum, qua emendatione tamen nil opus esse videtur. κατὰ συνηθείας*, secundum sodalitates, 35, 4, 14.

Συνήθης, *de re* usu cognita et familiari; *γνώριμος καὶ συνήθης*, 1, 3, 7. (*ubi i. q. πρόχειρος, vs.* 8.) 4, 8, 8. 4, 20, 8. 6, 41, 5. *De homine*, adsuetus; *cum infin. συνήθης ἦν τῶν κατὰ Σπαρτ. ἀγώνων ὑποχωρεῖν καὶ ἐν μεταβολῇ ἐγχωρεῖν*, 1, 74, 9. *Cum dativo rei*, 3, 54, 6. 3, 79, 5. 5, 64, 5.

Συνηχεῖν, concinere, 2, 29, 6.

Συνθεᾶσθαι, *i. q. simplex; συνθεασάμενος*, videns, conspicatus, 1, 25, 1. 1, 40, 7. 4, 54, 3. 15, 13, 7.

Συνθεωρεῖν, i. q. *simplex*, videre, perspicere, 1, 9, 3. 1, 15, 4. 1, 23, 5. 1, 32, 2. 1, 65, 7. 1, 68, 6. 1, 75, 8. 3, 11, 1 &c. *Passivum; δὴ ἐκ παραθέσεως συνθεωρουμένων καὶ συγκρινομένων*, 3, 32, 5. *τὰ φυσικῶς συντεθεωρημένα περὶ τοῦτο*, 4, 20, 3.

In med. τοῦτο καλῶς συνθεωρούμενοι οἱ Καρχηδόνιοι, 7, 4, 8. *nisi est mendosa scriptura, ex duabus diversis lectionibus, συνθώμενοι, et συνθεωροῦντες, contracta*, 7, 4, 8.

Συνθήκη, ἡ, ἄνισος, inæqualis, iniqua conditio, 12, 16, 12. *αἱ συνθῆκαι*, conditiones pacis et fœderis, fœdus; *συνθήκας ποιεῖσθαι ἐφ' ᾧ* &c. 1, 16, 9. *πρός τινα*, 1, 17, 6. *εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἐπαναγόμενοι τοὺς βασιλέας*, 32, 11, 5. *γεγραφισῶν δ' ἐπὶ τούτοις τῶν συνθηκῶν* 33, 11, 9. *ubi mendose vulgo γεγραφισῶν δὲ τούτοις.*

Σύνθημα, τὸ, signum de quo convenit inter partes; *τοῖς ἐν τῇ πόλει συνέθετο.. ὅταν αὐτοῖς εἴπῃ τὸ σύνθημα* &c. 5, 22, 2. *τὸ σύνθημα τὸν καιρὸν τῆς ἐπιθέσεως ἐδήλωσε*, 1, 45, 5. *σημήνας διὰ τῶν συνθημάτων*, *in pugna navali*, 1, 50, 8. *ἀρθέντος τοῦ συνθήματος*, 1, 27, 10. 1, 51, 1. 5, 21, 2. &c. *conf. ἀποδιδόναι. σύνθημα ἁπλοῦν καὶ διπλοῦν*, 9, 17, 9. *συνθήματα quibus utuntur in ταῖς πυρσείαις*, 10, 43, 6 *sqq. τὸ νυκτερινὸν σύνθημα*, tessera militaris, 6, 34, 7. *συνθήματα λαβὼν καὶ πίστεις πρὸς Νικόμαχον*, 8, 17, 9. *et* 8, 19, 8. *id est*, literas *συνθηματικῶς* scriptas, *ut patet e cap.* 19, 4. *τὸ τῆς φιλίας σύνθημα ποιεῖν*, amicitiæ tesseram dare, 29, 11, 3. *i. e.* dextram porrigere et comiter salutare, *coll. vs.* 6.

Συνθηματικὸς; *συνθηματικὰ γράμματα*, 8, 18, 9. *Conf. vocab. seq.*

Συνθηματικῶς; ἐπιστολαὶ συνθηματικῶς γεγραμμέναι, literæ iis notis scriptæ de quibus convenerat, 8, 19, 4.

Συνθραύειν, confringere; *passiv.* συνθραύεσθαι, 8, 7, 11.

Συνθύειν; εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐξαποστέλλειν τοὺς συνθύοντας, participes sacrorum ad solenne festum mittere, 4, 49, 3.

Συνιδεῖν, perspicere, intelligere, 1, 4, 6. 3, 6, 9. 6, 4, 12. &c. conspicere, videre, cognoscere, 3, 66, 3. 1, 23, 3. 1, 25, 2. 3, 66, 3. 12, 4, 4. &c.

συνιδόντες αὐτοῖς vel σφίσι, si vera lectio, i. q. συνιδέντες, conscii sibi, 5, 11, 8. 15, 3, 2.

Συνιέναι, (*ab* ἴημι, *eo*) coire, congredi; εἰς μάχην συνιέναι τοῖς πολεμίοις, 10, 7, 6. 5, 54, 1. εἰς τὰς χεῖρας συνιέναι τοῖς πολεμ. 11, 24, 3.

Συνιέναι, συνίημι; διὰ τὸ μηδὲν πω συνιέναι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ γεγονότων, 5, 101, 2.

Συνιστάναι, 1) collocare; ἰδίᾳ αὐτοὺς συνίστα, statim eos in aciem collocavit, 3, 43, 11. συνίστησι τούτους εἰς Φάρον, Pharum hos collocavit, 3, 18, 2. 2) συνστῆσαί τινι τινὰ, adjungere alicui aliquem *operæ socium*, 7, 16, 2. συνστῆσαί τινι τοὺς μισθοφόρους, adjungere, adtribuere, tradere alicui mercenarios *ut eis præsit*, 5, 94, 1. δυνάμεις, exercitum tradere alicui, 2, 1, 5. συνστάσας αὐτοῖς vel μετ' αὐτῶν καθηγεμόνας, viæ duces illis adjungens, 3, 42, 6. 3, 41, 9. 15, 5, 5. ἡγεμόνα, ducem illis constituens, adjungens, 16, 9, 1. 20, 3, 7. 3) *Rursus* συνστῆσαί τινα τινὶ, commendare alicui aliquem, (*sicut* συνιστάναι) 31, 20, 9. 31, 22, 12. *Sic* τούτους μὲν συνίστησι Γαΐῳ, 10, 18, 2. *cum Ernesto vertere possis*, curæ Caii mandavit; *sed nec incommode Casaubonus*, hos Caio tradidit, *ex eo usu quem num.* 2. *vidimus.*

Aor. 2. συστῆναι; 1) congredi cum *hoste*, συστάντες τοῖς Ῥωμαίοις, 14, 8, 9. ἁμῶς συστάντες τοῖς παροῦσι, cum præsenti adversa fortuna congressi, 30, 7, 3. *ex nostra conject. pro mendoso* στήσαντες. 2) συστῆναί τινι, adjungere se alicui, societatem cum aliquo jungere, 4, 1, 6. *conf.* σύστασις. 3) συνίσταται αὐτοῖς πόλεμος, conflatum illis est, ortum, susceptum est bellum, 3, 2, 1. ὁ συστὰς Ἐμίλιον πρὸς τὴν Περσέως πόλεμος, 3, 3, 6. τοῦ πολέμου τοῦ Περσικοῦ συστάντος, orto bello Persico, 27, 13, 8. *cf. vs.* 11. *conf.* σύστασις. ἀγῶνος συστάντος παρτιεῖν, atrox oritur, conseritur pugna, 1, 27, 11. *conf. mox* συνιστάναι.

Præt. συνιστηκέναι, συνεστάναι; 1) διὰ τὸ περὶ τῆς ἐλευθερίας συνεστάναι τὸν ὅλον ἀγῶνα, ortum, commissum, consertum esse certamen, 2, 69, 1. διὰ τὸ περὶ τῶν ὅλων ἑκατέρους συνεστάναι τὸν κίνδυνον, 11, 24, 4. (*ubi perperam vulgo* συνιστάναι.) 2) συνεστῶσι στερρῶς. ordine, firmiter stantes; *an*, confertim stantes? πρεσβεῖα πεμπόμενοι ἀκεραίους ἅμα καὶ συνεστῶσας τὰς στύρακας, 2, 68, 8. συνεστηκὸς χιὼν, nix firma, solida, gelu concreta, 3, 55, 2. 3) τὸ τῶν Καλτῶν πλῆθος συνεστηκὸς ταῖς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίσι, multitudo quæ se adjunxerat spei Carthaginiensium, 3, 68, 8. *ubi corrupte* συνεξικνεῖ *dant vett. libri, quod et ex* συνεξιστάναι *oriri potuit. Cf.* συνεξιστάναι.

In medio; συνίστασθαι, constituere, instituere, parare; *varia ratione;* συνιστώμενοι μισθοφόρους, conscribere, parare milites mercenarios, 4, 60, 2 *et* 5 *et* 9. ναυτικὰς δυνάμεις, copias navales, 1, 25, 5. 2, 1, 2. δυναστείαν, parare sibi imperium, 2, 13, 3. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, &c. constituere, componere res, pacare Italiam, &c. 1, 5, 2. (*coll.* 1, 12, 7.) 2, 1, 1.

(*coll.* 2, 1, 5. *ubi est* καταστήσεσθαι) 2, 18, 5. 3, 2, 3. συστήσεσθαι πόλεμον, parare, instituere, suscipere bellum, 2, 1, 1. 3, 17, 5. *et sæpe alias.* τὸν κίνδυνον, committere, suscipere prælium, 11, 31, 5. ἔργα καὶ πολιορκίαν, 1, 30, 5. 1, 38, 8. 1, 42, 7. 5, 71, 5. &c. πρᾶξιν ἐπί τινα, moliri proditionem, 5, 96, 4. συνεστήσατο πρᾶξιν τοιαύτην, hujusmodi dolum molitus est, 3, 50, 7. 4, 18, 1. συστήσασθαι λόγον ὑπέρ τινος, instituere sermonem de re quadam, 3, 2, 6. διαλογίαν, 20, 9, 7. συστήσασθαι πρὸς τὴν τούτων ἐπιμέλειαν πιστοὺς ἄνδρας, se constituturum fidos homines, 10, 18, 15. *Videndum an satis emendata oratio sit* 35, 2, 7. εἰ μὴ συστήσονται καὶ τύχονται τῆς ἀρμοζούσης παλαίστρας οἱ πεπολεμικότες, *ubi ego quidem, utrumque verbum ad eumdem nominativum* πεπολεμικότες *referens,* συστήσονται *interpretatus sum* in ordinem cogentur; *sed sic requiri videtur passivum* συσταθήσονται. *Casaubonus, ad* συστήσονται *nominativum* Ῥωμαῖοι *intelligens, interpretatus est,* nisi res in tuto collocarent Romani; *Reiskius,* nisi ambo mutuo consentiant et pro uno viro causam communem propugnent.

In passivo; πρεσβυτὴς ἦν ὁ μάλιστα ἀγὼν ἐκ τῆς ἐκατέρων συνίστασθαι φιλοτιμίας, 1, 26, 3. ὁ συστατὴς, qui *eis* adjunctus erat comes, 15, 5, 6. (*cf. ibid. vs.* 5.) τῇ συγκλήτῳ συσταθῆναι, coram senatu sistere se et sese ei commendare, 33, 16, 2. παρεῖναι συσταθησόμενος αὐτῷ καὶ κοινωσόμενος πάντων ἕξειν, venisse, ut coram eo se sisteret, ut se ei commendaret, *vel,* sese cum eo conjuncturus, arma cum illo sociaturus, amicitiam cum eo juncturus, 1, 78, 7. *Præt. pass. notione activa, vel notione medii;* μὴ πρᾶξιν μὴ συνισταμένης κατὰ τῆς πόλεως, ne proditionem esset molitus, 4, 71, 6.

Συνιστάνειν, 1) producere aliquem in conspectum alterius, eique commendare, 4, 82, 5. συνιστάνειν ἑαυτὸν τοῖς πολλοῖς, commendare se multitudini, 32, 15, 8. 2) *cum accus. rei,* ob oculos ponere, docere, exponere; συνίστανε τὴν ἐξακολουθήσασαν ὕβριαν σφίσι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν, 4, 5, 6. *ubi idem valet ac* ὑπὸ τὴν ὄψιν ἀγάγε, *vs.* 5. τὴν κτῆσιν, docere, demonstrare, jus dominii, 28, 17, 6. 5, 67, 9. *Sic et seq. conjunctivo* ὅτι, 3, 108, 4. *Conf.* συνιστάναι.

Σύνοιστος καὶ μάρτυς, conscius et testis, 28, 17, 13. 30, 8, 1.

Συνοράειν πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ad eamdem summam spectare, tendere, 3, 32, 7.

Σύνοψις, ἡ τῶν πόλεων πρὸς ἀλλήλας, conspiratio, concordia, 2, 40, 5.

Συννεφὴς, nubibus obductus, nubilus; ἀὴρ, 9, 16, 3. νὺξ, 9, 15, 12.

Συνοιεῖν, cogitare, considerare, reputare; *cum accus. rei,* 1, 48, 3 *sq.* ὅτι, 1, 30, 9. intelligere, cogitando adsequi, cognoscere, *cum accus. rei,* 1, 48, 6. 4, 64, 6. 8, 22, 6. τινὰ, agnoscere aliquem, 8, 22, 2.

Σύνομος; σύνομοι λίθοι, lapides eadem lege, i. e. eadem mensura, cæsi et positi, *Spicileg. lib.* 8. *num.* 2, 1.

Σύνοδος, ἡ, conventus *Achæorum; vide Ind. histor. in* Achæi. ἡ δευτέρα σύνοδος, *quæ memoratur* 24, 12, 12. *videtur indicare, quotannis duos fuisse legitimos atque certo statoque tempore habitos Achæorum conventus;* (τὰς καθηκούσας συνόδους) *videndumque, an* ἡ πρώτη ἀγορὰ, *cujus fit mentio* 28, 7, 3. *sit* prior, (*nam idem sonat* ἀγορὰ *atque* σύνοδος) *sicut hæc*

δευτέρα est posterior. conf. ἀγορά, et πρῶτος, ubi aliam habes interpretationem.

Συνοικεῖν τινι, habitare cum quo, 6, 2, 14. ni συνδιοικεῖν ibi legendum.

Συνοικειοῦν τὰ ἀγνοούμενα τοῖς γνωριζομένοις, ignota cum notis conferre et componere, ut illa ex his intelligantur, 5, 21, 5. συνοικειοῦσθαί τινι τοῖς ὅλοις, omnium rerum societatem inire cum quo, quovis modo conjungere se cum quo, 22, 3, 8.

Συνοικία, ἡ; αἱ κατὰ τὴν χώραν συνοικίαι, agrorum vici, habitationes in agris, 16, 11, 1.

Συνοικίζειν τὴν θυγατέρα τινί, collocare alicui filiam, 10, 19, 6. τοὺς δούλους ταῖς τῶν δεσποτῶν γυναιξί, 16, 13, 1. συνοικίζειν πόλιν, instaurare urbem, 2, 55, 7. 4, 25, 4. 5, 90, 3. τοὺς Λυσιμαχεῖς κατάγειν καὶ συνοικίζειν, Lysimachenses in patriam restituere et urbem eorum instaurare, 18, 34, 7.

Συνοικισμός, ὁ, instauratio *urbis*, 4, 33, 7.

Σύνοικος; σύνοικοί εἰσιν οὗτοι ἐκείνοις πρὸς ἄρκτον, vicini, finitimi, 34, 9, 2.

Συνομηρεύειν ἄμα τινί, simul obsidem esse cum quo, 21, 9. 9.

Συνομολογεῖσθαι; αἱ συνθῆκαι αἱ συνομολογηθεῖσαι ὑπὸ Λουτατίου, pacis conditiones concessæ, initæ, a Lutatio, 2, 21, 2.

Συνοξύνειν, i. q. *simplex*, acuere; πάντων συνωξυσμένων, 6, 23, 4.

Συνοπτεύειν perspicere, τὰ ὅλα, 1, 4, 7. 1, 12, 7. *Passiv.* συνόφθη, perspectum, intellectum est, 6, 49, 6.

Σύνοπτος, qui est in conspectu, cum *dat. pers.* 2, 28, 9. 7, 17, 4. 11, 20, 9.

Συνοράν, i. q. ἰδεῖν, (*ut* συνιδεῖν, συνθεᾶσθαι *&c.*) videre, conspicari, 1, 28, 7.

Συνοργιάζεσθαί τινι, iram alicujus participare, et juvare, 3, 31, 9. 22, 14, 4.

Συνορεῖν, finitimum esse; ἡ συνορεῖσα χώρα, 1, 8, 1. οἱ συνορεῖοντες (ταῖς ἑαυτοῦ συνεφοπλίαις) δυνάσται, 5, 55, 1. ἡ συνορεῖσα τούτοις Μακεδονία, 5, 188, 2.

Συνορμεῖν τινι, simul cum aliis stationem habere in mari, in ancoris stare, in portum adpellere, 5, 68, 6. 5, 110, 2. 5, 101, 1.

Συνορμίζειν, τὸν στόλον, naves in statione locare, in portum subducere, 3, 96, 14. 5, 3, 5. (ubi est τὰς ναῦς συνορμίσας, τάφρῳ καὶ χάρακι περιβαλεῖν.) 14, 10, 10.

Συνουσία, ἡ, 1) familiare colloquium, conversatio, 10, 35, 2. 2) convivium, 4, 20, 10. 5, 15, 3. 5, 26, 15. 8, 22, 8. 8, 29, 4. 20, 11, 5. 3) coitus, consuetudo venerea, 6, 6, 2. 6, 7, 7.

Σύνοψις, ἡ, conspectus; κατασκοπεύσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει, 14, 10, 3. ἐν συνόψει ἀλλήλοις, 40, 5, 6. ἐπιτηδειότατος τόπος εἰς σύνοψιν τοῦ στρατηγοῦ, commodissimus ad prospectum, quo omnia maxime in conspectu essent imperatoris, 6, 27, 1. ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγωγεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι τὸν χαρισμὸν τῆς τύχης, 1, 4, 1.

Σύνταγμα, τό; 1) ordinatio *reipublicæ*; τὸ Λακωνικὸν κατάστημα καὶ σύνταγμα, 6, 50, 2. 2) corpus quodvis militum; (*conf.* σύστημα) τὸ παρ' Ἀννίβου σύνταγμα τῶν ἱππέων equitatus Hannibalis, 9, 3, 9. τὰ συντάγματα τῶν ἱππέων Ἀχαιῶν, equitum corpora, 10, 25, 6. τοῦτο τὸ σύνταγμα, hæc manus militum, *scil. tres manipuli, qui efficiunt cohortem*, 11, 23, 1.

Σύνταξις, ἡ; 1) dispositio, ordo aciei, acies; *de classe*, ἡ ὅλη σύνταξις τῶν πολεμίων, 1, 21, 10. *de*

pedestri exercitu, velut de Illyriis, catervatim vel manipulatim pugnare solitis, τὸ βάρος τῆς συντάξεως, 2, 3, 5. 2, 68, 9. τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα, 2, 68, 5. μετὰ πολεμικῆς συντάξεως ἄπρακτοι, κατ' ἰδίαν πραγματικοί, in acie stantes cum aliis, 4, 8, 9. 2) compositio, expositio, scriptio; ἔγγραπτον ποιῶν τὴν σύνταξιν τῆς διπλωλογίας, 30, 4, 11. ἡ τῶν κατὰ μέρος σύνταξις, expositio, narratio rerum particularium, 8, 4, 5 *et* 11. ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις, historia universalis, 1, 4, 2. *Et nude*, ἡ σύνταξις, scriptio, scriptum, liber; *præsertim*, opus historicum, historia, 1, 3, 2. 3, 1, 1. 4, 2, 1. 8, 4, 5. 8, 11, 1. αἱ πρὸ τοῦ συντάξεις, libri superiores, 11, 2, 3. *Fr. gr.* 121. 3) pactum, conventio; κατὰ τὴν σύνταξιν, prout convenerat, 5, 3, 3. 8, 18, 5. τὰ χρήματα τὰ κατὰ τὰς συντάξεις ὡμολογημένα, 5, 95, 1. *Et metonym.* stipendium, tributum, vectigal, quod ex pacto penditur; σύνταξιν τιλεῖν τινι, 22, 27, 2. *i. q.* φέρειν, *ibid.*

Συντεμάττειν, *turbare*; τὰ στίφη τῶν πολεμίων, 2, 68, 4. τὸν πόλεμον, concitare bellum, 4, 14, 4. *cf.* συγχεῖν.—"*Sic* ταράττειν *apud Demosth. de Cor. p.* 334. *et* turbatores belli *Liv. II.* 16." *Exn.*

Συντάττειν; 1) ordinare; συντάξαι τοὺς ἴλους, ordinavit, centuriavit, 11, 10, 9. τοὺς πολιτικοὺς ἱππεῖς, 1, 73, 2. *Et in passivo*; ὁρμὴ συντεταγμένη, impetus in hostem ordinata acie factus, 3, 19, 5. τὸ συντεταγμένον, instructa acies, 2, 29, 1. 2) *cum dat. pers.* jubere, mandare, præcipere, 3, 50, 9. 5, 16, 4 *seq.* 8, 21, 9. 8, 29, 2. 8, 33, 4. 32, 13, 9 *et* 12. *Fragm. gr.* 120. *Et in præt. passivo, notione activa*, εἴ τι συντέτακτο αὐτῷ Σκιπίων περὶ τῶν χρημάτων, 32, 13, 7. 3) componere, conscribere; ὑπομνηματισμοὺς περὶ τῶν ἰδίων πράξεων, 2, 40, 4. *Conf.* συντάττεσθαι.

συντάξειν τὴν φαντασίαν, *quod dabant libri* 16, 8, 3. *in* συναύξειν *mutavit Casaub.*

In med. συντάττεσθαι, συντάξασθαι; 1) mandare, jubere, mandatum dare; 8, 26, 5. *ubi tamen etiam intelligere possis* πρὸς αὐτούς, pactus cum eis, constituit cum eis. (*Vide mox num.* 3. *et* συντάττειν *num.* 2.) 2) componere, conscribere *librum*, βίβλον, 1, 3, 9. 3, 1, 2. συντάττεσθαι ὑπὲρ τοιούτων, de talibus scribere, 9, 2, 2. 3) constituere, pacisci cum aliquo; τινὶ *seq. inf.* 9, 18, 1. πρὸς ἀλλήλους, 3, 67, 1. πρός τινα *seq. inf.* 5, 92, 7. 4, 15, 6. πρός τινα ὅσους δώσει &c. 4, 15, 4. ἡμέραν πρός τινα, 9, 17, 1. *Hinc in passivo*; ὁ συνταχθεὶς τόπος, locus de quo convenerat, 9, 17, 2. τὸ συνταχθὲν, 8, 30, 10. 9, 18, 4. κατὰ τὸ συντεταγμένον, 3, 42, 9. 3, 43, 6. 5, 22, 11. 8, 31, 10. 11, 27, 3.

Συντείνειν, tendere; ὅσα συντείνει πρὸς τὸ διασώζειν, 16, 12, 9.

Συντέλεια, ἡ, 1) effectio, perfectio *instituti*, finis; *opp.* ἡ ἐπιβολὴ, 1, 3, 3. *et* ἡ ἀρχὴ, 3, 1, 5. κατασταθὴ καὶ συντέλεια, 3, 1, 9. ἡ τῶν προκειμένων συντ. 6, 15, 2. πρὸς τὴν ἐπίνοιαν ὥρμησαν, καὶ πρὸς τὴν συντέλειαν ἐξέκειντο τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς, 1, 3, 10. τὴν συντέλειαν ἔχειν, perfici, ad effectum, ad perfectionem et finem perduci, 1, 4, 3. τοιαύτην ἴσχε προκοπὴν καὶ συντέλειαν τοῦτο τὸ μέρος, 2, 37, 10. αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχὲς, εἰς ταύτην συντέλειαν ἦλθε, ad hanc perfectionem, 2, 40, 6. συντέλειαν τυγχάνει ἡ πρόθεσις, 15, 23, 10. συντέλειαν ἐπιθεῖναι vel ἐπιθέσθαι τοῖς ἔργοις, 11, 33, 7. 39, 2, 2. συντέλειαν λαμβάνει ὁ πόλεμος, 4, 28, 3

et 5. ὁ πόλεμος, finitur prælium, 18, 10, 1. τὸ τεῖχος, 8, 35, 10. τοὔργον, 8, 36, 11. τὸ πρᾶγμα, 22, 12, 13. τοῦτον (σταφῶν) τὸν συντέλειαν ἐν τριμήνῳ λαβόντων, 1, 38, 6. *Sic* συντέλειαν ἴλαφοι *scripsi cum Reiskio*, 9, 27, 9. *pro vulgato* πολυτέλειαν, *quod tamen teneri fortasse debuerat.* δεῖ γίγνεσθαι διέξοδον καὶ συντέλειαν τῶν πρὸς ἀλλήλους, finem faciendum litium, 28, 2, 2.

2) ἡ συντέλεια, commune, *id est*, urbes quæ in commune conferunt pecunias, milites &c. τῆς συντελείας πατρικῆς ὑποστράτηγος, 5, 94, 1. *cf.* συντελικόν.

Συντελεῖν, 1) perficere, peragere; τὴν ἐκβολήν, 4, 81, 3. τὰς συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συντελεῖν ἐν κοινῷ ἱερῷ, conventus agere, 2, 39, 6. *Et in pass.* συντελεῖτο ὁ πόλεμος, committebatur prælium, 2, 69, 1. ἅμα τῇ συντελεσθῆναι τὰς νῆας, 1, 21, 3. τὰ συντελούμενα, quæ fiunt, 3, 112, 8. quæ agebantur, gerebantur, 4, 18, 6. *Fortasse* ἐν τοῖς συντελευμένοις *legendum pro* τελευμένοις, 2, 56, 16. 2) conferre *tributa*, τὰς κοινὰς εἰσφορὰς τοῖς Ἀχαιοῖς συντελεῖν, 4, 60, 4. πόλις συντελοῦσα εἰς Ἀρκαδίαν, *ex conject.* 4, 77, 10. πολλὰ πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ βίου συντελέσοντα, *sic legendum videtur* 1, 35, 1. *pro* συντελεσθέντα.

In med. συντελέσασθαι, perficere *propositum*, gerere *rem*, 1, 9, 6. 1, 70, 8. &c. *Et in præt. pass. notione activa*, ἤδη δ' αὐτοῦ συντετελεσμένου τὰ κατὰ τὰς Θήβας, 5, 100, 9.

(Συντέλεις; τῇ τῶν τυχῶν συντελείᾳ, *quod erat in MStis* 23, 7, 6. *in* παλαιείᾳ *mutavit Ursinus.*)

Συντελικὸν, τὸ,—" contributi, *ut Livius appellat*, qui eadem pendunt in unum Commune tributa, 40, 3, 4. *conf.* συντέλεια, *num.* 2. *et* συντελεῖν, *num.* 2.

Συντερμονεῖν χώρᾳ τινὶ, conterminum esse, 1, 6, 4. 2, 21, 9. 4, 30, 3. 5, 55, 2. 5, 92, 9. 11, 11, 6.

Συντηρεῖν, τὰ πρὸς τὴν κοινὴν πολιτείαν δίκαια, simul servare. 4, 60, 10. τὴν γνώμην παρ' ἑαυτῷ, animo premere, 31, 6, 5.

Συντίθεσθαι τινὶ τι, 1) tradere alicui aliquid curandum, *et præsertim* perferendum, 28, 18, 3. συνθεὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τοιαῦτα ὀστᾶ, 5, 10, 4. συνθεὶς τὴν ἐκστολὴν ἀλείπτῃ τινὶ, 27, 6, 1. 8, 19, 4. 2) συνίεσθαι, 28, 15, 4. *i. q.* συνίεσθαι, *vel* συνίβαλον, intelligebant, colligebant, conjiciebant. *In eamdem sententiam Suidas:* Συνίβαλον· ὑπέλαβον, ὑπενόησα. Τοῦτο συνίβαλον ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκ λογισμῶν εἶπεν τὸ γενόμενον. *quod ipsum Fragmentum fortasse e Polybio ductum est.*

Σύντομος, brevis, compendiosus; ὁδὸς, 78, 6. celer; σύντομον ποιούμενος τὴν ἀναβασιν, raptim conscendit colles, 18, 7, 1. συντομωτέρα παρουσία, celerior adventus, 11, 1, 1.

Συντόμως, brevi tempore, celeriter, 8, 18, 7.—" *Sic et Josephi. Ant. VII.* 9, 7. *cf. Wesseling. ad Diod. T. I. p.* 106." *Ern.*

Σύντονος πορεία, citatum iter, 5, 47, 4. πρόσβολὴ, acris impressio, 33, 8, 8.

Συντόνως; πορεύεσθαι συντόνως, citato itinere, 5, 7, 6. ἐχρῆτο τῇ πορείᾳ συντόνως, 8, 28, 4.

Συντρέχειν, concurrere; 1) amice concurrere, contingere; τῆς τῶν ὅλων ἁρμῆς συντρεχούσης εἰς τὸ, 4, 48, 10. τοιαύτης συνδραμούσης προθυμίας αὐτῷ, 8, 17, 6. ἑκατέρων τούτων ἁμοῦ συντρεχόντων εἰς μίαν ψυχὴν, 6, 48, 4. οἱ χρόνοι συντρέχουσι, 4, 2, 2. συνδραμόντων περὶ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, quum duæ res eodem tempore eveniunt, in idem tempus incidunt. 5, 94, 9. κατὰ τὴν πρόθεσιν συντρέχει αὐτῷ τὰ

πράγματα, res ei prospere succedunt, 3, 43, 11. ἵνα συνδράμῃ τὰ τοῦ βίου πρὸς τὸ τὴν προθυσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, ut suppetat vita, 3, 5, 7. *Conf.* συναντέχειν. 2) hostiliter concurrere; συνδραμόντες εἰς τὰς χεῖρας, *ex plerorumque veterum codd. consensu*, 2, 33, 5. *ubi* συνδιαλαβόντες *habet Bav.* συνδραμόντων ἐπ' αὐτοὺς τῶν ἱππεῶν, 2, 7, 6.

Συντρίβειν τινὰ, frangere opes et auctoritatem alicujus, 26, ×, 6. frangere animum, terrere, 26, 3, 14. 29, 5, 3. cædere *hostem*, 5, 47, 1. 5, 95, 11. *Passiv.* συντρίβεσθαι, συντρίβῆναι, animo frangi, 5, 58, 13. *scil.* τῇ διανοίᾳ, *quod adjiciatur*, 21, 10, 2. 31, 8, 11.

Συντροφία, ἡ, convictus, 6, 5, 10.

Σύντροφος, ὁ, τοῦ βασιλέως, cum rege educatus, 5, 9, 4. 31, 21, 2. τῆς Βάρκα τέλμας, 1, 74, 9. τὴν μουσικὴν σύντροφον ποιεῖν τοῖς παισὶν, musicæ studio innutrire pueros, 4, 20, 7.

Συντυχία, ἡ, casus fortuitus; κατά τινα συντυχίαν, forte, 10, 32, 3.

Συνυπακούειν, *i. q.* ὑπακούειν, obedire, parere, morem gerere; οὐχ οἷός τ' ἦν ἰδιλιεῖς συνυπακούειν, 25, 9, 7. τινί, 5, 56, 9. 21, 2, 4. πρός τι, in aliqua re, 1, 66, 7. τινὶ, εἰς τὰ μάτρια τῶν ἀξιουμένων, æquis postulatis alicujus morem gerere, 26, 1, 2. οὐδενὸς συνυπακούοντος, quum *provocationi hostium ad pugnam* nemo morem gereret, quum nemo ea moveretur, 9, 3, 2.

Συνυπάρχειν, *i. q.* ὑπάρχειν, esse; μεταξὺ τῶν ἰλῶν ἱππεῖς συνυπάρχειν δεῖ διάστημα, 28, 18, 3.

Συνυπερβάλλειν τινὶ τὸν Ταῦρον, una cum aliquo superare, 4, 48, 6.

Συνυποδεικνύειν *et* συνυποδεικνύναι, *i. q.* ὑποδεικνύναι, ostendere, demonstrare, docere, *absolute*, viam et rationem docere, 17, 15, 12. συνυποδιαιτᾶσθαι εἰς τὴν φύσιν αὐτῶν, 5, 21, 4.

Συνυποκρίνεσθαι, *i. q.* ὑποκρίν. simulare, simulatione uti; (" *ut dixit etiam Joseph. XV.* 7, 5." *Ern.*) 3, 52, 6. 5, 24, 11. 5, 49, 7. 5, 102, 6. συνυποκρίνεσθαί τινι, 3, 92, 5. πρὸς τὸ παρὸν ἀρμοζόμενοι καὶ συνυποκρινόμενοι, 3, 31, 7.

Συνυπονοεῖν, suspicari, cogitare, intelligere, 4, 24, 2.

Συνυποπτεύειν; οὐδεὶς συνυπώπτευσε τὸ γιγνόμενον, 14, 4, 8.

Συνυφίστασθαί τινι πάντα, omnia suscipere ac ferre cum aliquo et pro illo, 4, 32, 7.

Συνωθεῖν; συνωθοῦντο πρὸς τὸν ποταμὸν, 3, 74, 2. 5, 84, 7.

Συνωμία, ἡ; αἱ συνωμίαι, interscaplia *tauri*, 12, 25, 3. (*ubi corrupte* συνομοσίας *dabat cod. Peir.*)

Συνωμοσία, conjuratio, 1, 70, 6. 5, 2, 8. 6, 13, 4. *cf. vocab. præc.*

Συνωμότης, ὁ, καὶ καινοὺς τῆς τέλμας, 15, 27, 5.

Συνώνυμος ποταμὸς τῇ πόλει, (*i. q.* ὁμώνυμος,) ejusdem nominis, 9, 27, 5.

Συνωνύμως; (*i. q.* ὁμωνύμως) ἀπὸ τῆς χρείας ταύτης συνωνύμως καὶ τὸ ἔθνος προσαγορεύουσι, *de Balearibus*, 3, 33, 11.

Συρμὴ, ἡ, carpentum, bigæ, esseda *Gallorum*, 2, 23, 4. 2, 28, 5. συρμὴ ἱλιφάντων, 31, 3, 11.

Συοφορβὸς, ὁ, subulcus, 12, 4, 6.

Σύριγξ, ἡ, cuniculus, meatus sub terra effosus, 22, 11, 8. *Fragm. gr.* 129. σύριγγες κατάστεγοι, fossæ contectæ, 9, 41, 9. Σύριγξ, fornicata ambulatio *Alexandriæ*, 15, 30, 6. 15, 31, 3.

Συριγμὸς, ὁ, sibilus; συριγμοὶ καὶ χλευασμοὶ, 30, 20, 6.

Συρρεῖν; συρρέοντων ὑδάτων εἰς τὸν ποταμὸν, 10, 48, 4.

Συρρέπειν τῇ διανοίᾳ ἐπὶ τοὺς τόπους, 3, 38, 5.

Σύρροια, ἡ, confluentia; κατὰ τὰς συρροίας τοῦ Ἀδίγε καὶ Πάδου, 2, 32, 2.

Σύῤῥους τῷ Πόντῳ, *Maeotis lacus* cum Ponto confluens, 4, 40, 9. λίμνη σύῤῥους τῇ θαλάττῃ, 10, 10, 12.

Συῤῥύσιν; τετηκὸς καὶ συνῤῥυηκὸς ἀργύριον, 11, 24, 11.

Σύῤῥυσις, ἡ τῶν ὕβρεων, 9, 43, 5.

Συρτὸς; ἡ συρτὴ βῶλος ἡ ἀργυρεῖτις, gleba argentaria quæ annibus devehitur, 34, 9, 10.

Συρφετώδης ὄχλος, mixta vulgi turba, 4, 75, 5.

Συσκοτάζω; συσκοτάζοντος ἄρτι τοῦ θεοῦ, cœlo vesperascente, 31, 21, 9.

Συσκαίνεσθαι; συνεκαίνοντο ταύτῃ διαλέκτῳ, hac dialecto delectabantur, 1, 80, 6.

Συσσίτιον, τὸ, sodalitas comessantium, convivium publicum, 20, 6, 6.

Συσσώζειν, 1) una servare ab interitu; συσσώζειν τοῖς ἀναιτίοις τοὺς δικοῦντας ἀδικεῖν, 5, 11, 5. *ubi opponitur* συναιρεῖν. 2) *i. q.* σώζειν, servare, conservare, tueri; *aut* juvare aliquem in tuenda aliqua re; σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις, 5, 104, 1. τὴν ἀρχήν τινες, 6, 6, 11. συσσώζειν τινὶ τὴν βασιλείαν, 15, 20, 2. 3) observare, tenere; τὰς διαθήκας καὶ ψιλίστητας &c. *in legendo et pronunciando*, 10, 47, 10. *Sic* ἵνα τὸ τῆς πρωτοστασιανῆς εἰκὸς συσσώσωμεν, 2, 14, 1.

Συσσάδην μάχεσθαι, conferta acie cominus pugnare, statariam pugnam edere, 3, 73, 8. (*opponitur* σποραδὴν, *cf.* 3, 72, 10.) Ῥωμαῖοι τὴν μάχην ἐκ χειρὸς ποιοῦνται καὶ συσσάδην, 13, 3, 7. *coll. vs.* 4 *sq.* ἡ ἐξ ὁμολόγου καὶ συσσάδην μάχη, stataria pugna, quæ fit collato pede, 11, 32, 7. *Fr. gr.* 54.

Σύστασις, ἡ; 1) institutio, prima constitutio, ortus; ἡ σύστασις τῆς Ῥωμαίων πολιτείας, 1, 4, 13. *est* prima institutio, ortus, fundatio reip. Romanæ, *a qua distinguitur* ἡ αὔξησις, *i. e.* incrementa ejusdem; *cf. ibid. vs.* 11 *sq.* κατὰ φύσιν ἀληθείαν τὴν τε σύστασιν καὶ τὴν αὔξησιν, 6, 4, 13. ἡ σύστασις τοῦ πολέμου, conflatio, ortus belli, 3, 10, 7. σύστασις ἐπιβουλῆς, structio insidiarum, 6, 7, 8. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν, secundum primum institutum, secundum id quod initio secum constituit, 9, 28, 6. *pro quo est* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν, 16, 34, 11. *nisi et hic* σύστασιν *legendum, quod tamen non necessarium.* ἀπὸ ταύτης τῆς συστάσεως, *ex lectione codicis Bav.* (*pro* ἱστάσεως,) 20, 11, 9. ab hoc initio. ἡ Εὐφράτης τὴν ἀρχὴν λαμβάνει τῆς συστάσεως ἐξ Ἀρμενίας, initium ortus sui capit, *i. e.* primum ortum suum ducit, initium suum habet, 9, 43, 1.

2) status, constitutio, ratio; ἡ σύστασις τῆς πολιτείας, forma, constitutio reip. 6, 43, 5. 6, 47, 1. 6, 51, 5.

3) conjunctio, conciliatio, contractio amicitiæ, 1, 78, 2. *et* amicitia *jam* juncta et constituta, πρός τινα, 3, 78, 2. 4, 82, 3. 20, 5, 14. 27, 13, 1 *et* 8. 29, 8, 7. σύστασις πατρικὴ πρὸς τοὺς Καρχηδ. paterna amicitia, 1, 78, 1. συστάσεις προγονικαὶ πρὸς τὴν βασιλείαν, avita (*aut saltem* paterna) amicitia, conjunctio cum regia familia, 25, 7, 6.

4) ἴδιαι συστάσεις, *i. q.* συστήματα ἰδιῶν, gentium concilia, civitatum fœdere junctarum corpora, gentium communia, 30, 10, 6. κατ' ἰδιωτὰς συστάσεις, communi plurium populorum nomine, (*opp.* κατ' ἰδίας) 24, 1, 3.

Συστέλλεσθαι, συστελλῆναι, metu comprimi, consternari, 5, 15, 8. 24, 5, 13.

Σύστημα, τὸ; 1) corpus militum, manus militum; τὸ σύστημα τῶν μισθοφόρων, 1, 81, 11. τὸ σύστημα ἐκεῖνο (Κελτῶν) 2, 7, 6. ἐλαγχίς τι σύστημα τῶν βαρβάρων, 3, 53, 6. τὸ περιεργάσιον σύστημα, 3, 74, 8.

est manus decem millium militum, qui servatis ordinibus ex infeliri prælio se receperant; cf. vs. 6. *οἱ πελτασταὶ καὶ τὰ ἄλλα ἐπιφανέστατα συντάγματα, in exercitu Philippi,* 5, 26, 8. *τὸ τῆς φάλαγγος σύστημα,* 5, 53, 3. 11, 12, 1. *οἱ Μακεδόνες καὶ τὰ λοιπὰ συντάγματα, in exercitu regum Ægypti,* 15, 26, 8 *sq.* *τὸ Ἄγημα, κράτιστον εἶναι δοκοῦν σύστημα τῶν ἱππέων,* 31, 3, 8. *Adde* 16, 19, 7. 2) corpus hominum in civili societate viventium, 6, 4, 5. 6, 5, 10. *τὸ τῶν Ἀχαιῶν σύστημα,* fœderata resp. Achæorum, corpus Achæorum, 2, 41, 15. 4, 60, 10. *ἤν τι σύστημα τῶν ἐπὶ Θράκης Ἑλλήνων,* 9, 28, 2. *Tum εἰ* ratio et constitutio *reipublicæ; κάλλιστον σύστημα πολιτείας,* 6, 11, 3. *δημοκρατίας ἀληθινῆς σύστημα παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς ὑπῆρχε,* democratica constitutio, ratio reip. 2, 38, 6. 3) *ἱερέων σύστημα,* collegium sacerdotum, 21, 10, 11. 4) *ζώων συστήματα,* diversi greges, 12, 4, 10. *τὰ βασιλικὰ συστήματα τῶν ἱπποτροφιῶν vel ἱπποτροφίων,* varia equorum armenta quæ pro rege aluntur, 10, 27, 2.

Συστοιχεῖν, *verbum tacticum,* eumdem versum, *id est,* eumdem ordinem in longitudinem servare in acie, 10, 21, 7. *cf.* συζυγεῖν.

Σύστοιχος; *τὰ λοιπὰ ἦν τούτοις ὅμοια καὶ σύστοιχα,* congruentia, apta, convenientia, 13, 8, 1.

Συστολή, ἡ, parsimonia et diligentia in administranda re pecuniaria, 27, 12, 4.

Συστρατεύειν τινί *vel* τινι, 3, 60, 12. 3, 66, 7. 5, 50, 4. συστρατεύεσθαι, συστρατεύσασθαι, *idem,* 2, 19, 2. 3, 67, 1. 3, 99, 2.

Σύστρεμμα, τὸ, concursus hominum, 1, 45, 10. globus, caterva, 4, 58, 4. *κατὰ συστρέμματα,* catervatim, 33, 4, 14.

Συστρέφεσθαι, coire, coitiones facere, conglobati, tumultuari, 1, 33, 4. 2, 64, 6. συστραφέντες, facto globo, 1, 48, 5. 3, 65, 11. 3, 84, 13. 5, 36, 5. συστραφέντες ἐπ' αὐτὸν, impetum una facientes in eum, 3. 5, 3. συνεστραμμένοι, conferti, conglobati, 3, 90, 2.

Συστροφή, ἡ, *τῶν νέων,* coitio tumultuosa juvenum, 4, 34, 6. *τοῦ ὄμβρου,* imbris impetus, vehementia, 3, 74, 5. συστροφὴ ἐκπίπτουσα κατὰ τὸν ἀέρα, contrahens sese, ingruens tempestas horrenda, 11, 24, 9.

Συστροφία, ἡ, (*i. q.* συστρέφεσθαι) conjunctus plurium impetus adversus unum, 24, 2, 2.

Συχνὸς; *συχνὸν χρυσίον,* magna auri vis, 22, 21, 8.

Σφάγια, τὰ, victimæ; σφάγια περιήνεγκαν τῆς πόλεως κύκλῳ, 4, 21, 9. *ἐπὶ τῶν σφαγίων τοὺς ὅρκους ἀλλήλοις ἐποιοῦντο,* 4, 17, 11. (*i. e.* ἀνέμενον τῶν ἱερῶν, *ut ait* 3, 11, 7.)

Σφαγιάζεσθαι, victimas cædere, 16, 31, 7.

Σφαδάζειν, palpitare ut moribundus, 34, 3, 5.

Σφαιρομαχεῖν, pila ludere, 16, 21, 6.

Σφαιροῦν; *ἐσφαιρωμένοι γέισφοι,* jacula præpilata, 10, 20, 3. *Idem verbum habes apud Dionem, in M. Antonin. Lib. LXXI. c.* 29. *σιδήρια εἰδεῖναι αὐτῶν (τῶν ἀλλητῶν) οὐκ εἰδόσιν, ἀλλὰ καὶ ἀμβλύνειν, ὥσπερ ἐσφαιρωμένους, πάντες ἐμάχοντο.*

Σφαλερὸς, periculosus; *πάντων σφαλερώτατον,* 3, 110, 4.

Σφάλλειν; *τί τὸ σφάλλον ἐστὶν τοὺς ταῖς φάλαγξι χρωμένους,* quid est quod eos fallit, quod facit ut labantur, ut spe excidant, ut cladem accipiant, 18, 14, 1. *τῶν κατὰ πόλεμον κινδύνων τοὺς πλείους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν σφάλλουσιν αἱ τῶν τόπων διαφοραί,* 5, 21, 6. *ubi videndum an salis emenduta et integra sit oratio; quæ si sana*

est, erit τῶν κινδύνων per metonymiam pro τῶν κινδυνευόντων accipiendum; et, τοῦτο σφάλλει τοὺς κινδύνους, sonabit, hoc fraudi est in prælius. *τοῦτο ἔσφηλε τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν,* hoc consilia ipsorum labefactavit, corruere fecit, 4, 51, 7. *Sic* ἔσφηλε, (*si vera scriptura,*) *scil. τὴν βασιλείαν.* labefactavit regnum, in periculum adduxit, 16, 21, 5. *ἔσφηλε τοὺς ὑπεναντίους πολλάκις διὰ τὴν ἰδίαν ἀγχίνοιαν,* in fraudem illexit, cladem eis attulit, 10, 33, 2. *σφῆλαι καὶ ἥττᾶσθαι τοὺς Ἕλληνας,* prosternere et vincere, 40, 5, 9.

σφάλλεσθαι, corruere, prolabi, 1, 76, 8. labi, in calamitatem incidere, cladem pati; *ἀναδρομὴ γέγονεν, οὐ σφαλοίμεθα, Fr. gr.* 14. *παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων,* infeliciter cadunt, *ibid. μεγάλως ἐσφάλη,* in gravem calamitatem incidit, cladem accepit, *ibid. ἡμαρτον εἰς ἰνδρεὰν ἐσφάλη,* 4, 59, 3. 15, 16, 5. *ἔμελλε τοῦ ὄντος σφαλήσεσθαι,* necesse erat ut male rem gereret, 3, 70, 8. *τοῖς ὅλοις σφαλῆναι,* capitali clade adfici, omnia perdere, 1, 43, 8. *coll. vs.* 7. 3, 105, 5. 10, 17, 4. 11, 2, 10. *ἤ τισι σφάλλεται,* nonnulla parum prospere eis cedunt, 1, 37, 7. *ubi opp. ἐν πολλοῖς μὲν κατορθοῦσι. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐσφαλμένοι,* victi, 1, 31, 4.

Σφαλμᾷν, prolabi; *οὐ μὴν ὁλοσχερῶς ἐσφάλμησεν* (*ὁ ἵππος,*) 35, 5, 2.

Σφενδονήτης, *ὁ,* 3, 33, 11. *σφενδονῆται Κύρτιοι,* 5, 52, 5. 5, 53, 9.

Σφετερίζεσθαι, *σφετερίσασθαι,* ad se rapere, 2, 19, 4. sibi adserere, sibi retinere, 4, 6, 5. 4, 33, 8. 18, 34, 5. *Etiam de eis quæ proprio sumtu emta sunt,* suum facere, sibi adquirere; *ὁ μεγάλων ἀναλώμασι χρημάτων ἐσφετερίσατο,* 4, 50, 8.

Σφέτερος, *de prima persona; τῇ σφετέρᾳ γνησιότητι πιστεύσαντι,* nostra virtute, 2, 31, 6. *In secunda persona intellexit Casaub. σφετέρων πατρίδων,* 11, 5, 3. *ubi tamen rectius de prima persona rursus accipitur, coll. vs.* 6. *De tertia pers. sing.* suus; *τὸ σφέτερον ἀναγκαιότερον τίθεσθαι τοῦ κοινοῦ,* 4, 61, 5. *Vide* 2, 35, 8. 7, 14, 3. 22, 24, 5. *δεδιὼς μή τι περὶ τὸ σφέτερον αὐτῷ ναυτικὸν συμβῇ,* 14, 10, 7. *ex constanti librorum scriptura, a qua ut discederem non satis fuisse caussæ intelligo.*

Σφηνίσκος, *ὁ,* præacutus palus; *ξύλα εἰς σφηνίσκων λόγον,* 5, 89, 6.

Σφηνοῦν, cuneum adigere, firmiter infigere; *εἰς τοῦτον τὸ μέσον ἐσφήνωτο στηρίγματα τρία ξύλινα,* 27, 9, 4.

Σφαγίς, *ἡ,* 6, 56, 13. 16, 22, 2 *et* 11. *σφαγίδα ἐπιβάλλεσθαι,* 24, 4, 10. *et vs.* 15.

Σχοινηρία, *ἡ,* trochlea laxatoria, cujus ope, quod suspensum est, subito demitti et dejici potest, 8, 7, 10. 8, 8, 3.

Σχεδία, *ἡ,* ratis, 3, 42, 8. 3, 46, 1 *sqq. εἰς σχεδίας καθίεμεξε τῷ ποταμῷ εἰς Οἰνιάδας,* 4, 65, 4.

Σχεδιάζειν, temere ac negligenter scribere vel dicere, 12, 4, 4. *σχεδιάζειν τοῖς κοινοῖς πράγμασι,* negligenter versari in negotiis publicis, 23, 9, 12. *πάντα ἐσχεδιάσθαι, Fr. gr.* 64.

Σχετλιάζειν, conqueri, lamentari; *absol.* 1, 81, 1. 4, 45, 8. *τί,* 1, 55, 3. *ἐπί τινι, ibid. et* 5, 26, 6.

Σχῆμα, *τὸ, τρίγωνον,* figura triangularis, 1, 42, 3. *οὐ κατὰ σχῆμα φέρειν τι,* (*i. q. οὐκ εὐσχημόνως*) immodice ferre aliquid, et non uti decet, 3, 85, 9. 5, 56, 1.

Σχίζειν; *σχίζεται εἰς δύο μέρη ἡ ῥύσις τοῦ ποταμοῦ,* 2, 16, 11.

Σχολάζειν *καὶ ῥᾳθυμεῖν,* 11, 25, 7.

Σχολῇ, lente, 8, 30, 11. silentio *interpretatus erat Casaub.*

Σῴζειν; *ἐσώθησαν εἰς τὰς πόλεις,* fugiendo in urbes servati sunt, 3, 117, 2. *σωθῆναι πρὸς τοὺς ἀναγκαίους,* salvum ad suos redire, 6,

58, 5. *σώζεσθαι ὑπό τινος, formula solennis in fœderibus, velut,* 7, 9, 5 *et* 7. *Absol.* σώζονται, supersunt, vivunt, 6, 9, 4. *Adde* σωθῆν.

Σῶμα, τό; σώματα, corpora, 1, 37, 1. 1, 86, 6. homines, 4, 73, 6. 4, 75, 2. 5, 17, 2. 22, 22, 9. *Sigillatim usurpari amat de* eis qui in bello capiuntur; πολλῶν σωμάτων ἐγένοντο ἐγκρατεῖς, 1, 19, 15. 1, 29, 7. σώματα ληφθέντα ζωγρείᾳ, 1, 61, 8. κύριος γενόμενος χρημάτων πολλῶν καὶ σωμάτων καὶ κατασκευῆς, 3, 17, 10. τὰ εἰς τὰς δουλείας ἀγόμενα σώματα, 4, 38, 4. σώματα δουλικὰ καὶ ἰλιτύεσα, *scil. ubi bello capti utrique,* 2, 6, 6. τὰ δουλικὰ τῶν σωμάτων, *i. q.* οἱ δοῦλοι, 1, 85, 1. *Denique nude* τὰ σώματα, *i. q.* οἱ δοῦλοι, servi, 18, 18, 6.

Σωματασκῆν, exercitationibus corporis uti, 6, 47, 8.

Σωματικὸς; σωματικὴ ῥώμη, 6, 5, 7. δύναμις, 8, 12, 9. 10, 41, 6. ἀσθένεια, 4, 5, 1. κατὰ τὴν σωματικὴν χρείαν δυνατὸς, 21, 7, 4. πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν εὔθετος, 26, 5, 6. σωματικαὶ ἐπιθυμίαι, 37, 2, 4.

Σωματοειδὴς ἱστορία, quæ unum quasi corpus efficit, quæ res tractat inter se nexas, 1, 3, 4. οἰκειοῖ σωματοειδῆ ποιήσας τὴν τοῦ βασιλέως πρόαίρεσιν, quæ ad hujus regis studia et mores pertinent in unam summam et in unum veluti corpus contrahens, 14, 12, 5.

Σωματοποιῶν, τὸ ἔθνος, τὴν ἄνδρα, τὴν βασιλείαν, firmiorem, potentiorem reddere, omnibus rebus augere, 2, 45, 6. 16, 1, 9. 22, 26, 1. 26, 5, 10. 31, 6, 3. (*ubi opp.* ἰλαττοῦν) 32, 23, 5. προσλαμβάνειν καὶ σωματοῦν. τὰς ψυχὰς, recreare et confirmare animos, 3, 90, 4. ἡ τύχη τὰς πράξεις τοῦ Σκιπίωνος ἐσωματοποίει, auxit, majores reddidit, *Fr. hist.* 58.—σωματοποιεῖσθαι τὰς αἰτίας, alere et augere caussas." *Ern. scil. ex* 40, 1, 2. πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιῶν καὶ προσδέχεσθαι, *vertunt* spem alere, *Fr. gr.* 123. *Adde Fr. gr.* 124—127.

Σωρεύων; σωρευομένη γῆ, 16, 11, 4. αἰγιαλὸς σεσωρευμένος νεκρῶν, 16, 8, 9.

Σωρηδὸν διεφθείροντο, catervatim, 1, 34, 5.

Σωφρονικὸς, moderatus, modestus, 23, 18, 2.

T.

Τὰ, *artic. plur. neutr. Ad* τὰ μὲν, *infertur* ἃ δὲ, *pro* τὰ δὲ, 5, 38, 1. 5, 54, 11. *conf.* ὁ.

Satis notus et pervulgatus est usus articuli τὰ *per ellipsin nominis* πρώγματα *vel* ἔργα; *præsertim sequente præpos.* κατὰ, *v. c.* τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν διεξῆγε, 1, 9, 6. τούτῳ τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεχείρισαν, 1, 56, 1. &c. *conf.* κατὰ, *et* χωρίζων. *sed nec minus frequenter cum genit. v. c.* τὰ τῶν Καρχηδονίων ἀνέκυψε, 1, 55, 1. τοὺς τὰ τῶν Καρχ. αἱρουμένους, 8, 9, 12. (*ubi perperam vulgo aberat* τά. πάντα ἀφὶς τὰ τοῦ πολέμου, 5, 102, 8. *et id genus alia bene multa, quæ nunc non moramur. Illum usum notemus, Polybio admodum familiarem, quo articulus ille* τὰ *prorsus abundare videri potest, ut* τὰ *cum genitivo nominis nihil fere aliud valeat quam ipsum nomen. Sic* τὰ τῆς τύχης *idem est ac* ἡ τύχη, 2, 49, 8. 2, 50, 12. 3, 5, 7. 15, 8, 3. τὰ τοῦ βίου, *idem ac* ὁ βίος, 3, 5, 7. τὰ τῆς ἐπιβολῆς, *i. q.* ἡ ἐπιβολὴ, *ibid.* τὰ τοῦ πολέμου ἐπεκύρωτο, decretum est bellum, 7, 5, 5. προὔβαινε τὰ τῆς νυκτὸς, καὶ τὰ τῆς ἐλπίδος ἀπέρασια δάμνη, 8, 29, 9. (*i. q.* ἡ νὺξ, ἡ ἐλπίς. *Et sic etiam in sing.* τὸ τῆς ἡμέρας, 11, 22, 9. τὸ τῆς νυκτὸς, 15, 30, 2.) τὰ τῆς ἀλλοεθνίστητος, 2, 44, 1.

τὰ τῆς ἰσθμίας, 9, 44, 3. *Ea ratione Casaubonus*, 14, 7, 2. *cum libri* τάφρας *τῶν* λαφύρων *darent*, τὰ τῶν λαφύρων *correxit; et nos*, 3, 81, 6. *cum mendose vulgo legeretur* διὰ τὴν πρὸς τὰς τῶν ἀφεδρικῶν ὁρμὰς, *scripsisse Polybium putavimus* διὰ τὴν πρὸς τὰ τῶν ἀφεδρικῶν ὁρμήν. *Quod vero* ἀνταίρεζονται τὰ τῶν ἄνδρων *vulgo dederunt omnes* 10, 16, 2. *haud dubie corruptum pronunciari debuit: nam in superioribus quidem exemplis*, τὰ *cum suo genitivo intelligi quodam modo potest*, ea quæ pertinent ad rem, quæ proficiscuntur ab ea re, *aut aliquid simile; at* τὰ τῶν ἄνδρων *quo pacto pro si ἄνδρες dici in illa connexione potuerit, ne ratio quidem ulla excogitari potest.*

Τάγμα, τὸ, *i. q.* στῦφος *et* τμῆμα, ordo, manipulus, *in legione Romana*, 6, 24, 5 *sqq. sed usum habet hoc nomen magis generalem.* ἀνὰ τὰ τάγματα διαδιδόναι τοὺς ἱππαγωγοὺς τοῖς φυλαξιν, per ordines s. manipulos (*nunc quidem de Pœnorum ordinibus agitur*) distribuere, 3, 85, 3. ἀθρόοι κατὰ τάγματα συνεστικότες, (*in exercitu Philippi*) 4, 64, 6. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγματα ἠμιλλῶντο πρὸς ἀλλήλους, (*acies Achæorum et Spartanorum*) 2, 69, 5. τὰ μέσα τῶν Ἰβήρων καὶ Κελτῶν τάγματα, 3, 113, 8. τὸ τῶν ἱππέων τάγμα, *Vat. Flor. Bav.* 3, 101, 11. *ubi ex Aug.* σύνταγμα, *editum, quod vide.* ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τάγματος, 3, 100, 6.

Τάδε; ἐπὶ τάδε, *cum genit.* cis, 3, 34, 4. 3, 35, 4. 3, 97, 5. 4, 48, 3 *et* 7. 22, 27, 11. *ubi opp.* ἐκάτερα.

Ταινία, ἡ, dorsum tumuli sub aqua longe procurrens in mare, 4, 41, 2 *et* 8.—" *Vide Wesseling. ad Diodor. T. I. p.* 36." *Ern.*

Ταυτὸν, quod imperatum est, de quo convenit, certus, definitus; ταυτὸν μέτρον, 3, 100, 6. ταυτὸ ἡμέρα, certus murus dierum, 29, 11, 8.

Ταλαιπωρεῖν δοκῶν, miserrime ædifici, 3, 60, 3. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, 32, 25, 14.

Ταλαιπωρία, ἡ, æruinna et molestia *e labore*, 2, 25, 10. 3, 14, 1. ἡ ἐν τοῖς ἔργοις ταλαιπ. 3, 17, 8. ἡ περὶ τὰς ταφρείας, 6, 42, 2.

Ταλαιπώρως, cum magna difficultate, 3, 51, 9.

Τάλαντον, τὸ, *de pondere*, 4, 56, 3. *de pecuniæ summa, vide Ind. histor. voc.* Talentum. ἀργυρίου τάλαντα Εἰβοϊκὰ, 15, 18, 7. 21, 14, 4. *&c.*

Ταλαντιαῖος λιθοβόλος, 9, 41, 8. ταλαντιαία κτῆσις, 24, 4, 3.

Ταμίας, ὁ, τῶν ἀνήνων, 34, 2, 5. 84, 11, 20.

Ταμιεῖον, 6, 13, 1. τὸ τῶν ἀργυρικῶν, 3, 26, 1.

Ταντάλιος ταμιεῖα, 4, 45, 6.

Ταξιάρχης, ὁ, centurio, 6, 24, 3.

Ταξίαρχος, ὁ, *idem*, 6, 24, 1 *sqq.*

Τάξις, ἡ, 1) ordo, dispositio, situs; ἡ σύμπασα σχέσις καὶ τάξις τῆς οἰκουμένης, 1, 4, 6. ἡ τοῦ περιέχοντος ὁμαλὴς διαίρεσις καὶ τάξις, 3, 36, 6. ἡ φύσις καὶ τάξις τῶν τόπων, situs locorum, 5, 21, 4. παρεμβεβλημένον τάξει *dant libri*, ordine incedentibus, 10, 30, 9. *pro quo* ἐν τάξει *edidit Casaub.* 2) *sigillatim* ἡ τάξις, *et* αἱ τάξεις, dispositio aciei, instructio et ordinatio aciei; *et ipsa* acies, 9, 20, 4. 1, 23, 3. 1, 26, 10 *et* 16. 2, 3, 2. 2, 28, 2 *et* 6. 2, 29, 4. 2, 69, 8. 3, 72, 11. 3, 109, 2. 3) τάξις, *i. q.* τάγμα, singuli manipuli *vel* ordines militum, *in acie, aut extra aciem*, 6, 30, 5 *sq.* (unde nomen ὁ ταξιάρχης, centurio, ordinis ductor.) αἱ τάξεις αἱ ἱππικαὶ, 1, 19, 10. αἱ τῶν φαλαγγιτῶν τάξεις, 5, 83, 2. μένειν κατὰ τὰς τάξεις, in suis ordinibus manentes, ordines servantes, 10, 16, 3. (*ubi perperam* πράξεις *dabant codd.*) οὐδεὶς ἀπολείπει τὰς τάξεις, 10, 16,

9. 4) locus quem quis occupat, *non solum in acie, sed in re quacumque*, partes quas quis sustinet, vices quibus fungitur; *τὴν πρώτην ἴδιαν τάξιν Διογένης*, 10, 29, 5. *τάξιν μὲν οὐκ ἴνημον*, certum locum in agmine non habuerunt, *ibid.* *ἴλαβε τὴν ἰδίαν νύμον τῆς ὅλης δυνάμεως τάξιν*, 1, 50, 5. *εἶχον τὴν ἐξ ὑπερδεξίου τάξιν οἱ λίμβοι*, 3, 43, 3. *βάσεως τάξιν τοῦ σχήματος λαμβάνει ἡ παρωλία*, 2, 14, 11. *καταπείνου τάξιν ἔχων*, 4, 3, 7. *ἐφεδρείας ἔχοντες τάξιν*, 2, 24, 9. 3, 45, 5. *μαστὸς ὃς ἅμα μὲν ἀκροπόλεως, ἅμα δὲ στομῆς εὐφυοῦς λαμβάνει τάξιν*, 1, 56, 6. *οὐ γὰρ ἱστορίας, ἀλλὰ κουρεικῆς λαλιᾶς ἐμοὶ δοκοῦσι τάξιν ἴχνη καὶ δύναμιν τὰ τοιαῦτα συγγράμματα*, 3, 20, 5. 5) *ἡ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τάξις*, modestia in vultu, 26, 5, 6.

περὶ τούτων πεποιημένοι τὴν ὅλην τάξιν, de his (*scil. de rebus gestis populorum, civitatum, principum virorum*) totum hoc opus, scriptionem, historiam hanc, composuimus, 9, 1, 5. *ubi vocab. τάξιν ex σύνταξιν truncatum utique videtur. Pro πραξέων*, 6, 51, 4. *fortasse τάξεως erat scribendum, hac notione, ut τάξις ibi fuerit* constitutio, forma reipublicæ. *Sic πραξις pro τάξις dedisse codices* 10, 16, 3. *paulo ante monitum est. Alio errore*, 1, 59, 8. *omnes vulgo τάξεως pro ταχέως dederant.*

Ταπεινὸς, humilis conditionis, infirmæ sortis homo, 25, 8, 1. de sordido, humili habitu, 14, 1, 13. brevis, parvus; *κανὼν τῷ πλάτει ταπεινότερος*, regula minus lata, 12, 7, 1. (*ubi idem valet ταπεινότερος atque ἐλάττων, quod præcedit.*) *ταπεινὸν αὑτὸν* (i. q. *ἑαυτὸν*) *ποιήσας*, 8, 21, 8. ad humilem conditionem compositus *vertit Casaubonus; possis vero etiam intelligere*, minorem staturam simulavit. *ταπεινὸς συστρμὸς*, fluvius tenui, humili aqua fluens, 9, 43, 3 *et* 6.

Ταπεινοῦν τὸ συμβαῖνον, verbis rem minuere, 3, 85, 7. 6, 15, 7. *τὴν ὑπεροχήν τινος*, deprimere, frangere potentiam, 9, 29, 11. *ταπεινοῦν αὐτοὺς ταῖς ψυχαῖς*, frangere animos, 3, 116, 8. 29, 6, 9. *ταπεινοῦσθαι*, frangi animo, 4, 80, 3. 30, 17, 12.

Ταπείνωσις, ἡ, *τῆς πόλεως*, depressio, imminutio potentiæ, 9, 33, 10.

Ταραντῖνοι, Tarentini equites, 4, 77, 7. 16, 18, 7. *conf. Ind. histor.*

Ταραχὴ, ἡ; *ἐμφύλιοι ταραχαί*, *de bello Pœnorum Africo*, 3, 9, 9. *καταλύσασθαι τὴν ταραχήν*, sedare tumultum, 3, 10, 1.

Ταραχώδης, tumultu et confusione plenus; *ταραχωδέστερος*, 4, 58, 4.

Τάριχος, ὁ, salsamentum piscium; *περάμιον ταρίχων Ποντικῶν*, 31, 24, 2.

Ταρσὸς, ὁ, palmula remi, remus; *τοὺς ταρσοὺς ἀποβάλλειν*, (*in pugna navali,*) 3, 96, 4. *θραύειν*, 1, 50, 3. *παραλύειν*, detergere remos, 16, 4, 5. *παρασύρειν*, *idem*, 16, 4, 14. *τῆς παραλελυμένας τοὺς δεξιοὺς ταρσοὺς*, naves quibus ademti sunt ad dextram ordines remorum, 8, 6, 2. *Et collective*, *ὁ ταρσὸς*, *i. q. ὁ στοῖχος τῶν κωπῶν*, versus *vel* ordo remorum; *ἀπέβαλε τὸν δεξιὸν ταρσὸν τῆς νεώς*, 16, 3, 12.

Τάττειν; locare, constituere, *&c. τάττειν τὰ στρατόπεδα*, aciem instruere, 2, 27, 4. *πόλις τεττομένη ὑπὸ Ῥωμαίων*, urbs subjecta Romanis, in potestate Romanor. 3, 16, 3. 17, 11, 4. *μετ' Αἰτωλῶν*, socia Ætolorum, 17, 3, 11. *οἱ ὑπ' αὐτὸν τεττόμενοι*, qui ejus imperio parebant, 5, 65, 7. 8, 18, 1. *&c. οἱ ἐπὶ τἀναντία τεττόμενοι*, qui a parte adversa stant, adversarii, hostes, 15, 10, 7. *Sed τεταγμένος ἐπὶ τῶν πραγμάτων*, rebus præfectus, 3, 12, 5. 3, 69, 4. *ἐπὶ τῆς πόλεως*, 1, 45, 1. *ἐπὶ τῶν δυνάμεων*, 1, 24, 3. 1, 49, 4. *ἐφ' ἡγεμονίας*,

2, 67, 5. *et in activo*, ᾧ ἂν ἐπιτάχῃ Φίλιππος, 5, 65, 7. ὁ πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος, qui erat a cura epistolarum, 15, 27, 7. οἱ ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ταχθέντες, quibus hoc negotium erat mandatum, ad hoc negotium curandum constituti, 5, 63, 4. *Et cum ἐπὶ et dativo casu*, ὁ ἐπὶ τούτοις τεταγμένος, his (*navibus militibusque*) præfectus, 1, 44, 1. *Qua ratione fortasse* διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κογχυλιάτιδι τεταγμένων *legendum* 2, 60, 8. *pro* πεπραγμένων.

τεταγμένος, *absolute, est* firmus, stabilis, certus, definitus; (*conf.* ταακτὸς;) ἰσχυρῶς καὶ τεταγμένη χρεία τοῦ θυρεοῦ, 6, 25, 10. τεταγμένη θεωρία, (*oppos.* ἄστατος) 6, 57, 2. *Nempe ab illo usu verbi* τάττειν *vel* τάττεσθαι, *quo significat* constituere, definire, *veluti diem, locum, &c. v. c.* τάξας ἡμέραν, 3, 61, 10. ταξάμενος ἡμέραν, 3, 99, 1. ταξαμ. ἡμερ. πρὸς τὸν Φίλ. 18, 19, 1. 8, 27, 11. ταξάμενοι *seq. infin.* constituentes inter se, 17, 7, 7. 17, 9, 3. 39, 1, 12. τάττεσθαι πρός τινα περί τινος, 5, 91, 3. *et cum dativo*, οἱ ἔσεσθαι αὐτῷ ταξάμενοι, qui ex oppidanis cum eo pacti erant, cum eo constituerant, *scil.* συγκινδυνεύειν, *simul se motus cituros intra urbem, et arma capturos*, 2, 59, 8. *Hinc* ὁ τεταγμένος καιρός, 17, 1, 1. ὁ ταχθεὶς τόπος, 17, 9, 3. *Conf.* συντάττεσθαι.

οὐδέπω δυνάμενοι τάξασθαι τὸ συμβαῖνον, cum nondum possent certo secum statuere quid rei esset, 8, 32, 10.

Ταυρέωλλα, ἡ, gluten taurinum, *i. e. e cornibus taurorum coctum*, 6, 23, 3.

Ταύτῃ; τὸ πλάστος οὐ πάντῃ ταύτῃ ταυτὸν *dabant libri* 4, 39, 4. *Delevi* ταύτῃ, *quod tamen in* πάντως *fortasse debuerat mutari.*

Ταυτολογεῖν περί τινος, de re quadam dicere quæ jam dicta sunt ab aliis, 1, 1, 3. ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων, 1, 79, 7.

Τάφος, ὁ, tumulus sepulcralis, 9, 17, 2 *et* 6. μετὰ τὸν τάφον τῆς Αἰμιλίας, post Æmiliæ sepulturam, 32, 12, 6.

Τάχα, i. q. ταχέως, celeriter, brevi, 18, 20, 9.

Ταχέως, celeriter, 1, 60, 10. brevi, facile, 1, 61, 6. οὐ ταχέως, non facile, 16, 25, 8. 24, 1, 1. *Pro* τάχα, i. e. fortasse, *positum ait Ernestus Legat. XXIII. quæ nobis est*, 21, 12, 7. *at ibi verba* ταχέως ἂν αὐτὸν ἐπιτυχεῖν *percommode Casaubonus*, facile ipsum quæ vellet fuisse consecuturum, *vertit. Porro Leg. XLIV. id est*, 23, 13, 8. *pariter* ταχέως *pro* τάχα *positum contendit idem Ernestus, nescio quid spectans; est ibi* ταχέως πυθόμενος τὰ γεγονότα, celeriter, statim cognovit ταχέως *pro corrupto* τάξεως *correxi*, 1, 59, 8.

Ταχίστην; τὴν ταχίστην, quam primum, 1, 33, 4.

Ταχυναυτεῖν, 1, 23, 8. 1, 26, 10. 1, 46, 10. 1, 51, 4 *seq.* 16, 4, 4.

Ταχυπλοεῖν, 3, 95, 6.

Τε, *particula. Ad* τε *interdum infertur* δὲ, *pro iterato* τε; *vide* 4, 74, 8. 1, 13, 6.

τε *et* γε *perperam confusæ a librariis*, 2, 32, 2. 4, 38, 12.

Τέγος, τὸ; ἐπὶ τὸ τέγος ἀναβάντες, tectum conscendantes, *alii vulgo* στέγος, 5, 76, 4. τῶν ἐπὶ τέγους ἀπὸ σώματος ἱερογασιῶν, 12, 13, 2. *ubi* ἀπὸ τέγους *dabat codex Peiresc. quod defendens Ernestus:* "ἀπὸ τέγους, *ait*, *mulier* e fornice *vel* lupanari; *nec necesse est corrigere cum Valesio* ἐπὶ τέγους. *Vide Casaub. ad Suet. Cæsar.* c. 57.

Τεθαῤῥηκότας, confidentes, 2, 10, 7. 9, 9, 8. *cf.* κατατεθαῤῥηκέναι.

Τέθριππον, τὸ, *scil.* ἅρμα, 5, 39, 3. 31, 3, 11.

Τειχίῳ, mœnibus inclusus, qui

intra mœnia tenere se cogitur, 21, 8, 6. τειχίζειν κατασκηνοῦντες αὐτούς, mœnibus eos includentes, intra muros compellentes, 4, 65, 4.—"*Est verbum Thucydidis; unde et Josephus sumsit Ant. V.* 1, 5. *Usus est etiam aliquoties Diodorus.*" *Ern.*

Τειχίζω τὴν πόλιν, urbem muro cingere, 5, 93, 5.

Τειχισμός, ὁ, extructio muri, 5, 93, 5.

Τεῖχος; *vide* χεῖλος.

(Τείχωμα; *corrupte libri omnes* χρησίμους δὲ τοῖς τειχώμασι *dicunt* 4, 62, 2. *pro* τοῖς τε χώμασι.)

Τειμαίεσθαι; τοῦτο δ' ἂν τις τειμήσαιτο ἐκ τούτου, 26, 10, 12. τοῦ περὶ Καλλικ. μίσους οὕτως ἂν τις τειμήσαιτο, 30, 20, 2. *Rursus* πεπειμαίεσθαι ἔκ τινος, 2, 27, 8. 3, 38, 4. τειμαίεσθαί τι στοχαζόμενον ἐκ τούτου, 9, 21, 6.

Τεκταίνεσθαι, ligna fabricari, 10, 20, 6.

Τελῶν; τὰ τελούμενα, effecta, facta; *distinguuntur a* ταῖς αἰτίαις καὶ πραιρέσεσι τῶν πραττόντων, 2, 56, 16. *ni suspectum. legendum.*

Τέλειος, integer, 1, 4, 8. (*ubi opp.* διῃρημένα μέρη.) τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, perfectus, consummatus ad tractanda negotia, 4, 8, 1. τὸν πραγματικὸν τρόπον ὑπάρχειν τέλειον, 24, 5, 5. (*conf.* ἀναφαίνω.) τέλειος ἀνὴρ, perfectæ ætatis vir, cui *opp.* παιδίον ἡλικιον, 5, 29, 2.

Τελειῶν, τῆς τοῦ τείχους κατασκευῆς τετελειωμένης, 8, 36, 2. τετελειωμένοι μαχηδόν, perfectæ, maturæ, 12, 2, 3.

Τελείως, i. q. τελέως, prorsus, admodum, valde; τελείως σύνεγγύς εἶναι, 2, 27, 3. τελείως καταφθείρεσθαι, 6, 37, 4. τελείως μαχαιριδόν, 16.

Τελειουργεῖν, perficere rem; 5, 4, 10. *Fr. gr.* 128. τελειουργῆσαι τὸν διάλυσιν, pacem confici, 21, 2, 11.

Τελειούργημα, τὸ, absolutio, ultimus finis et fructus operis, 3, 4, 12.

Τελειουργὸς, ὁ, effector, 2, 40, 2.

Τελευταῖον, postremo, 8, 13, 1.

Τελευταῖος; μέχρι τῆς τελευταίας, *scil.* ἡμέρας, 23, 18, 2.

Τελευτᾶν, ἐν χειρῶν νίκαις καλοῦντας τὸν βίον, 2, 28, 10.

Τελέως; *vide* τελείως *et* τέως.

Τέλμα, τὸ, locus cœnosus et palustris, lacuna, 10, 14, 18. 5, 46, 11. βαπτιζόμενοι καὶ καταδύνοντες ἐν τοῖς τέλμασι, 5, 47, 2.

Τέλος, τὸ, 1) finis; ἐπὶ τέλος ἄγειν, perficere, absolvere, 3, 5, 7. 3, 5, 8. 3, 40, 3. 4, 8, 3. 6, 16, 4. ἀκόλουθον τὸ τέλος ἔχειν τοῦ κινδύνου ταῖς ὑπιβολαῖς, 4, 11, 9. καὶ τέλη συνεξακολουθεῖ ταῖς Ῥωμαίων πράξεσι, 18, 15, 12. ἀμφίδοξα τὰ τέλη τῶν κινδύνων φύσεως ἀπείρως, 18, 11, 11. τὸ τέλος τῶν ἰδίων πραγμάτων ἀμαυροῦσι, finem, exitum, i. e. gloriam rerum gestarum obscurare, 22, 5, 11. μηδὲν ἔστω τέλος, πλὴν ἐπὶ κέρνου καὶ γραμμικοῦ, nullum negotium perficiatur, perfectum habeatur, ratum sit, 3, 22, 8. 2) vectigal; τέλος πράττειν τινά, 4, 47, 1. 3) pars phalangis; τὰ πρῶτα τέλη τῶν φαλαγγιτῶν, 11, 15, 2. τὴν φάλαγγα κατὰ τέλη στησεῖσθαι εἰς διαστήματα ἐπίστασιν, 11, 12, 6.

τέλος, *adverbialiter*, tandem, ad extremum, 1, 15, 7 *sq.* 5, 4, 12. *&c. sic et* 25, 5, 8. *ni rectius ibi* prorsus. omnino, *intelligatur, ut* 4, 34, 1. κατὰ τὸ τέλος, *si vera scriptura*, prorsus, omnino, 11, 15, 8. *Familiaris Polybio præsertim dictio* εἰς τέλος, prorsus, omnino; *v. c.* εἰς τέλος ἀβλαβὲς, 1, 20, 7. ἄπτωτος, 1, 20, 10. ἀγωνίστους, 3, 36, 3. ἀσυλλογίστους, 2, 50, 5. ἀλογιστήσαντες, 4, 21, 5. 4, 34, 1. ἄσχετον, 1, 46, 4. 11, 24, 2. ἀδύνατος, 24, 5, 8. εἰς τέλος ἐκπλήσσειν, 1, 20, 16. μηδενὶ πιστεύειν εἰς τέλος, omnino

nemini, prorsus nemini credere, 8, 2, 2. οἷς τέλος ἀπίστα, 12, 27, 3. τισὶ μὲν οἷς τέλος ἀναιρῶν, τισὶ δὲ φυγαδίων, 15, 21, 2. οὐδ' οἷς τέλος, omnino non; (*sicut* οὐχ ὅλως, 20, 5, 10. *et alibi*;) οὐδ' οἷς τέλος ἠδυνήθησαν, εἰ μὴ, omnino non potuissent, nisi &c. 18, 18, 6. *sic et eamdem dictionem*, 1, 11, 1. omnino non *interpretatur Ernestus; cujus loci sententiam mihi non satis perspectam esse professus sum in Adnot.*

Τελόντες, ὁ; *per contemtum, ἐπὶ τούτοις σημαίνεσθαι ἐφ' οἷς ἂν καὶ τελώνης σημανθείη ἢ βάναυσος*, 12, 13, 9.

Τέμενος, τὸ, locus sacer; *latius patet quam ἱερὸν*, 5, 10, 7.

Τέμνειν τὴν γῆν, vastare agros, 9, 28, 6.

Τέναγος, τὸ, palus, lacuna; (*i. q.* τέλμα,) λίμνη καὶ τέναγος, 4, 42, 6. 5, 45, 10. τεναγώδη ἐκ θαλάττης ἀσφαλισμένη πόλις, 1, 42, 7. 1, 46, 9.

Τεναγώδης, *non tam* limosus, coenosus *verti debet, quam* vadosus, locus qui vado transiri potest, 1, 75, 8. 4, 42, 4. τεναγώδης καὶ στερεὸς οἱ κατὰ τὴν διόδον τόποι, 3, 79, 1. τεναγώδης καὶ βατὴ λίμνη, 10, 8, 7.

Τερατεία, ἡ, jactatio rerum mirabilium, 2, 58, 12. 2, 59, 3. 3, 58, 9. 15, 34, 1. πολλὴν διατίθενται τερατείαν, multa mirabilia narrant, 2, 17, 6. 7, 7, 1. μετὰ τερατείας, cum magna pompa, cum ostentatione, cum multis tragœdiis, 33, 14, 2.

Τερατεύεσθαι, mirabilia crepare, tragœdias ciere, 2, 56, 10. 2, 59, 3.

Τερηδὼν, ὁ, teredo, 6, 10, 3.

Τέριον *vel* τέριτον, *corruptam vocem*, 4, 62, 1. *in* πεδίον *mutavi ex conject.*

Τερπνὸς; τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, 1, 4, 11.

Τέρψις, ἡ; τῆς τέρψεως στοχάζεσθαι τῶν ἀναγινωσκομένων, 9, 2, 6.

Τετραετῆς ὤν, quum quatuor dierum iter confecisset, 3, 52, 2.

Τετολμημότως, audacter, confidenter, 1, 23, 5. 9, 4, 2. 16, 33, 1.

Τετράγωνος τόπος, 6, 27, 2. ξύλα πεύκινα τετράγωνα, trabes piceae, 5, 89, 1.

Τετράμηνος, quatuor mensium; τετράμηνοι ἀνοχαὶ, 18, 22, 5. *sic et* 5, 66, 2. *ex emend. Casaub. pro corrupto* τετραμμένος. *Pariter pro* τετραμμένην, 4, 8, 8. τετραμμένην *suspicatus erat Valesius; sed ibi* γογγραμμ. *fuit corrigendum.*

Τετράπηχυς τῷ πλάτει, quatuor pedes latus, 8, 6, 4.

Τετράπλεθρον, τὸ, quatuor jugera, quadringenti pedes, 6, 27, 2.

Τετραποδητὶ, quadrupedum more, manibus pedibusque, 5, 60, 7.

Τετράπολις, ἡ, quatuor urbes in Cio insula, 16, 41, 7.

Τετράπους λεία, pecora abducta, 1, 29, 7. 4, 75, 7.

Τετραπυργία, ἡ, nomen *proprium* loci, quatuor turres habentis, 31, 26, 11.

Τετραφαλαγγία, ἡ, phalanx in quatuor cohortes vel agmina distributa, 12, 20, 7.

Τετρήρης, ἡ, quadriremis, 1, 47, 5 *et* 7. 5, 62, 3. 16, 7, 2. 16, 31, 3.

Τετρημιὰ πλοῖα, 2, 10, 5.

Τεῦχος, τὸ, (*i. q.* ἀγγεῖον) vas, 10, 44, 11.

Τεχνιτικὸς; τεχνιτικὴ ἀσωτία, (*nisi* τεχνιτικὴ *legendum, a* τεχνίτης,) artificiosa lascivia, 32, 20, 9.

Τεχνικὸς; τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνικὴ, 40, 5, 8. τεχνικόν τι, astute factum, 16, 6, 6. τεχνικώτατον ἔργον, exquisita arte elaboratum, 4, 78, 5.

Τεχνίτης, ὁ; artifex *quilibet*; ὅστις ἀγαθοῦ τεχνίτου δῆγμα, τῶν ἔργων ὅ τι προσυγκάμνει, 6, 58, 1. 26, 10, 3. *Fr. hist.* 59. οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται, 16, 21, 8.—" *sunt* histriones; *Ciceroni et*

Livio artifices scenici. *Imitatus est Diodorus IV, 5. et alibi. Vide nos in Clave Cicer. in* Artifices, *et Cl. Wessel. ad Diod. l. c.*" *Ern. Sic nude οἱ τεχνῖται*, 6, 47, 8. 30, 13, 2.

Τέως, 1) donec, (*i. q.* τέως ἕως,) 18, 6, 4. 2) adhuc, usque ad hoc tempus; τὰ ἄκρα τῶν Ἀλπίων ἀοίκητα τέως ἐστί), 2, 5, 10. *ubi non opus erat solicitare vulgatam scripturam.* Τέως δ' ἐκτετόνησε, 2, 59, 8. *ex consentiente librorum scriptura, quæ mutari a nobis non debuit,* tum quidem, hac quidem vice expulsus est; *conf.* 18, 6, 4.

Perperam τέως *dabant libri, pro* τελέως, 4, 56, 9.

Τήβεννα, ἡ, toga, 26, 10, 6. 30, 16, 3. τηβ. λαμπρὰ, toga candida, 10, 4, 8. τήβεννος; τετριβὴς ἀργύριον, 11, 24, 11.

Τῇδε; τῇδέ πῃ, hac parte, hac in re, 4, 8, 6. 6, 50, 4. 8, 34, 4. 12, 11, 4. ᾗδε γὰρ καὶ τῇδέ που, 3, 108, 3.

Τήλινος, τήλινον μύρον, unguentum ex fœno Græco, 31, 4, 2.

Τηνικάδε, tunc, 16, 11; 6. τὸ τηνικάδε, 10, 28, 5. 16, 30, 7.

Τηνικαῦτα; τετηνικαῦτα δὲ, vel τὸ τηνικαῦτα δὲ, 1, 40, 6. 11, 22, 10.

Τηρεῖν, custodire *urbem*, in præsidio esse, 1, 53, 5. conservare; *in formula fœderis*, ὁ δῆμος τῶν Αἰτωλῶν τὴν ἀρχὴν τῶν Ῥωμαίων τηρείτω, 22, 15, 2. exspectare; εὐδίαν, 1, 60, 8. πλοῦν, 4, 57, 2. τὸ σύμπνευμα, 1, 75, 8. νίκτα ἀσίλητον, 7, 16, 3. τηρεῖν πρός τι, intentum esse alicui rei *interpretatur Ernestus; nempe* 3, 9, 7. *legitur* τηρῶν καὶ πρὸς ἐπιθυμίαν, *ubi tamen intercidisse videtur nomen* καιρὸν, tempus exspectans, tempus observans. *Habemus tamen pariter* τηρῶν *absolute positum,* ἐπήρει βουλόμενος διακωλύειν τοὺς πλέοντας, exspectavit, opportunitatem observavit, 1, 53, 7. *Sic* 1, 54, 5. μονὰξ τῶν στόλων ἐπήρει, καὶ προσῆγε τὸν νοῦν ἀμφοτέροις. *Sed et* τηρεῖν *cum accus.* observare *vertitur; v. c.* τὴν τῶν ὑπεναντίων ὄψοδον, 2, 23, 5. (*ubi tamen pariter* exspectare *intelligere possis.*) τὴν σύνοδον, observare tempus concilii, 5, 94, 3. *Et* τηρεῖν τὴν πίστιν, servare fidem, 6, 56, 13. 10, 37, 9. τὸ καθῆκον, 6, 56, 14.

Τήρησις, ἡ; οἱ κτησάμενοι πρὸς τὴν τήρησιν, οἱ δ' ἕτοιμα παραλαμβάνοντες πρὸς τὴν ἀπώλειαν εὐφυεῖς εἰσι), 6, 59, 5.

Τί, *vide* τίς.

Τίθεσθαι, πληγὴν ἐπὶ πληγῇ, ictum ictui addere, frequentare ictus, 1, 57, 1. θεῖναι νόμον, legem ferre, sancire; πάντων τῶν τοιούτων ὁ δῆμος γέγονται κύριος, καὶ θεῖναι, καὶ μὴ, 6, 16, 3. τὸν Ἡρακλέα τὸν Ὀλυμπιάσιν ἀγῶνα θεῖναι, instituisse, 12, 26, 2. εἰς ἀναιδείαν τίθεσθαι τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκλημάτων, ignaviæ loco habent, in ignaviæ criminibus ponunt, 6, 37, 10.

Hinc θετέον; ἐγκλήμα θετέον ἄριστον Ἀμίλκαν τῶν τότε γεγονέναι, 1, 64, 6. αἰτίαν τοίνυν θετέον ἐκεῖνο, 8, 7, 1. 8, 12, 2. μερίδα θετέον τῷ προεστῶτι, pars tribuenda præsidi, 8, 12, 7.

In medio; τίθεσθαι στήλην, ponere, statuere columnam, 25, 1, 2. εἰρήνην, συνθήκας πρός τινα, pacem, fœdus facere cum quo, 5, 4, 7. 1, 11, 7. *&c.* ἄρκον, τὰς πίστεις, πρός τινα, 7, 9, 1. 5, 60, 10. τίθεσθαι τὰ πρός τινα, lites cum aliquo componere, 5, 60, 9. *Sic* τίθεσθαι τὰ πράγματα, componere bellum, 8, 23, 5. ἐν μεγάλῃ τίθεσθαί τι, 3, 97, 4. 6, 9, 5. οὐκ ἐν μικρῷ τίθεσθαί τι, 9, 13, 8. ἐν πλείστῳ τίθεσθαί τι, 40, 4, 6. πάντα ἐν ἐλάττονι τίθεσθαι τοίνυν, omnia minoris pendere, huic postponere, 4, 6, 12. 5, 71, 4. εὐθημίαν πρόνοιαν τίθεσθαί τινος, 12, 28, 6.

ἐν καλῷ θέσθαι τὰ πράγματα, ἰ. q. καλῶς, recte componere, in tuto, in salvo collocare, 2, 22, 10. σὺν καλῷ τιθέμενοι τὸν τέλμον, laudi sibi ducentes, 1, 81, 9.

Τιμῶν προσθέτην, honore et præmiis adficere, 3, 69, 4. 3, 99, 6. *In med.* ἐτιμώσαντο τὰς οἰκίας, æstimarunt pretia domorum, 2, 62, 7. *Passiv.* ὑπὸ τῶν τετρακοσίας δραχμὰς τετιμημένοι, censi, 6, 19, 2. ὑπὲρ τὰς μυρ. δρ. τιμώμενοι, 6, 23, 5.

Τίμημα, τὸ, τῆς ἀξίας, æstimatio pretii, 2, 62, 7. τῆς ἀδικίας, litis, 6, 14, 6.

Τίμησις, ἡ, census, facultates, bona; οὔσης τῆς ὅλης τιμήσεως, ὑπὲρ ἑξήκοντα τάλαντα, 32, 14, 3. *nisi* τίμησις *intelligenda* æstimatio *s.* valor, *scil.* τῆς οὐσίας *vel* τῶν ὑπαρχόντων, *quæ nomina præcesserunt.* ἡ τοῦ διαφόρου τίμησις, æstimatio pecuniæ, 6, 45, 4.

Τιμητὴς, ὁ, censor *apud Rom.* 6, 13, 3. 6, 17, 2 *et* 4. 6, 20, 9. 6, 53, 7.

Τίμιον, τὸ; τὰ τίμια, honores; ἐκλελοίπασι τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τιμίων, 6, 9, 8. πᾶσιν ἡμῖν ἐμαλάχθησαν τοῖς τιμίοις καὶ φιλανθρώποις, 12, 5, 3. ἄλλα λυσιτελῆ καὶ τίμια, 33, 8, 1.

Τιμωρεῖν, *cum dat.* ulcisci, τοῖς ἐντυχοῦσι, 1, 81, 1. *cum accus.* punire, occidere; τιμωρεῖν τὸν προδότην ἢ τύραννον, 2, 56, 15.—" *qua forma activa et alii, ut Diodorus et Dio Cassius, pro* τιμωρεῖσθαι, *usi sunt.*" *Ern.*

In med. τιμωρεῖσθαι, τιμωρήσασθαί τινα, punire, 1, 88, 5. cruciare; τιμωρησάμενοι πικρῶς καθῆλον, 1, 86, 6. 1, 81, 4. (*i. q.* αἰκισάμενοι, 1, 80, 4.)

Τιμωρία, ἡ, supplicium, pœna; διὰ τῆς εἰς ἐκείνους τιμωρίας, 1, 7, 12. cruciatus, 1, 10, 4. 9, 29, 4. ἡ ὑπερβολὴ τῆς κατ' ἀλλήλων τιμωρίας, 1, 86, 7.

Τιμωρὸς, ὁ, cruciator, carnifex, 2, 58, 8.

Τὶς, *pro* πᾶς τις, quilibet, quicunque; καί τι γένος ἀκοντῶν, 3, 71, 4.

τί *cum genit.* (*conf.* ἴν' *in* οὗ) ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δόντων, ἢ μηδὲν πεισθῆν δοῦναι, 5, 98, 4. τῶν εἰθισμένων τι ἐποίησαν, 4, 16, 2. 4, 34, 1. κακοτεχνήσαντές τι τῶν πρὸς εὐσέβειαν, 1, 79, 8. λόγου τι τῶν σωφρόνων, 9, 32, 10. 26, 3, 2. (*cui analogum illud,* πολλὰ τῶν χρησίμων, *pro* πολλὰ χρήσιμα, 3, 51, 11.)

πᾶν τι, 3, 11, 9. 24, 10, 6. πολύ τι, 1, 4, 8. 1, 88, 7. 3, 98, 2. 6, 52, 8. 12, 8, 1. 32, 10, 7. πανταλῶς βραχύ τι, 1, 4, 10. τὸ μὲν τῇ θαλάττῃ, (*alii* τὸ μέν τι θαλάττῃ,) τὸ δέ τι καὶ λίμνῃ συμπεχωρήκει πόλις, 1, 73, 4.

τὶ *subinde per ellipsin omissum; vide loca collecta ad* 1, 42, 9. *quibus adde hæc:* ζητῶν ἀφορμὴν τοῦ πράττειν, *scil.* τι, 3, 69, 8. *coll.* 3, 60, 13. 3, 70, 10. οὐκ ἔστι τῶν αἰσχρῶν ὃ παραλέλοιπεν, 8, 13, 1. *coll.* 1, 81, 9. *Adde porro* 10, 10, 5. 10, 45, 8. 21, 3, 4. *&c.*

Τίς; τί ἔτι προσθεῖναι τοῖς ὑπαναιρέσεις συμπεπείσται τῶν ἰχθέων οὐκ ὄγκα, 3, 109, 10. *Neutr. plur.* τίνα δεῖ προσφέρεσθαι, 1, 65, 7. ἐκ τίνων ἐρμηθέντες, quibus ab initiis profecti, 1, 12, 9.

Τιτρώσκειν, τρῶσαι, de nave navim vulnerante *facto in eam impetu*, 2, 10, 4. 16, 3, 6. 15, 2, 12.

Τοιοῦτος, *cum articulo construi amat;* τὸν τοιοῦτον πίστιν, 8, 2, 5. τοιαύτην ὕλην τὴν ἀρχὴν, 2, 46, 7. τῷ τοιούτῳ τρόπῳ, 1, 59, 8. 1, 66, 8. 1, 69, 11. 1, 79, 8. *Conf.* λαμὲν 3, 109, 13. 4, 14, 3. 4, 67, 5. *Adde* 1, 75, 7. 5, 20, 10.

εἰς οἵαντινα ἀπαγωγὴν καὶ τῶν τοιούτων διάθεσιν, et hujusmodi aliquam, *vel* cum hac conjunctam, corporis adfectionem, 2, 70, 6. γέγραφε καὶ τὸν τοιοῦτον ἱστοριῶν παραστασιν. *Pro illo*

vero, ἀλείπτην τινὰ καὶ τοιοῦτον ἄνθρωπον, 27, 6, 9. *fortasse scribendum* ἀλείπτην καί τινα τοιοῦτον ἄνθρωπον.

μὴ τοιαύτην ποιεῖσθαι σπουδὴν— ἡλίκην &c. 3, 94, 9. τοιαύτην δὲ μᾶλλον *adoptari fortasse debebat ex Vat. cum suis et Urb. pro* καὶ αὐτὸν δὲ, 3, 92, 3. *Pro corrupto* τοιαύτην ἃ, *perspecte* τοιαύτην τινὰ *restituit Casaub.* 3, 47, 9.

Τεῖχος, ὁ, latus *navis*, 8, 6, 2 *et* 4. paries; murus *conclavis*; τὰ κατὰ καιροὺς ὑπομιμνησκόμενα εἰς τοὺς τοίχους, 5, 33, 5. ἕως τῶν τοιχῶν, *de muris urbis, per errorem erat editum*, 2, 64, 3. *pro* τειχῶν.

Τοιχωρύχος, ὁ, murorum subfossor, 13, 6, 4.

Τοιχὰς, ἡ, scrofa, 12, 4, 8.

Τόλμα, ἡ, 1, 44, 4. 1, 46, 6. &c.

Τολμᾶν; πολλάκις τὸ τολμᾶν περιττὸν εἰς ἄνοιαν καὶ εἰς τὸ μηδὲν κατανοητὸν ἦλθον, 4, 34, 2. *Interdum per* sustinere *commodissime exponitur*; *v. c.* οὐδαμῶς εἶχεν τοίνυν τολμᾶντας διὰ τὴν πρόνοιαν, 1, 45, 11. *sic et* 4, 54, 3.

Τολμηρὸς; σὺν τῷ τολμηρότατος, 15, 35, 6.

Τολμηρῶς; τολμηρότερον ἐγχειρεῖν ταῖς πράγμασι, 1, 17, 7.

Τοξοτὴς, ἡ; αἱ διὰ τοῦ τείχους τοξοτίδες, 8, 9, 3. *cf. c.* 7, 6.

Τόπος, ὁ; ἵππειος τόπος, locus equorum, locus collocandis equis, 6, 27, 5. ὁ μὲν εἰς ἀγορὰν γίγνεται τόπος; ὁ δ' ἕτερος τῇ ταμιᾷ καὶ ταῖς χορηγίαις, 6, 31, 1. μένειν ἐπὶ τόπου, 4, 72, 6. τὸ δίκαιον αὐτοῖς ἐπὶ τόπου διεξάγεται, in loco, 4, 73, 8. εἰς τοὺς κατ' Ἤβηλον τόπους, 2, 1, 5. πόλις πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 10, 1, 2. ἐρίφατα, τόπου, πῶλαι, 23, 11, 4. μὴ παντελῶς τοῦ σφέτερος τόπου ἰλιόνος, 1, 88, 2. ἵνα τόπον ἀγωνίᾳ φυσι, τὸν κατὰ τοὺς Ῥοδίους, una in parte se anxium esse, 22, 2, 2.

Perperam passim omissum vocab. τόπος *a librariis*; 2, 17, 8. 8, 50, 3. 3, 110, 2. 6, 16, 10. 18, 17, 3. *Cum aliis vocibus passim temere confunditur et permutatur*; *cum* τρόπος, 4, 70, 9. 5, 60, 8. 7, 15, 5. 8, 27. 2. 9, 13, 8. *cum* πότος, 8, 29, 1 *et* 4. *cum* πόντος, 4, 40, 4. *Sed quod pro* ποταμὸν, 8, 28, 6.

Τορευτὴς, ὁ, cælator, 26, 10, 3.

Τοσοῦτος; *Cum artic.* ἐκ τῶν τοσούτων σκύλων, 3, 87, 3.

Τοὔπισθεν, *vide* Ὄπισθεν.

Τότε; ἦγε τοὺς χρόνους τότε τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, 5, 1, 1. (*ubi alii omittunt* τὸ, *alii* τότε.) ὃν ἦν ἴσ καὶ τότε τὸ πραχθὲν, 5, 11, 1. *ex veterum codd. scriptura, pro* καὶ τὸ τότε πραχθὲν. *Subinde* τότε *confunditur aut confundi visum est cum* ποτὲ, *quod vide.*

Τοτὲ μὲν, ὅτε δ' ὅτε, 3, 17, 8.

Τραγικὸς; τραγικὴ ὕλη, tragica materia, fabulæ a tragicis poetis tractatæ, 2, 16, 14. τραγικὴ φαντασία, miserabilis adspectus, 5, 48, 9. τραγικὴ εἴσοδος, introitus multa pompa, multo fastu celebratus, 5, 26, 9.

Τραγῳδεῖν; τὴν ἀμέτρητα, gravissimis verbis depingere, tragico more exaggerare, 7, 7, 2.

Τραγῳδία; ἡ τοιαύτη τραγῳδία, hujusmodi tragœdia, *scil.* rerum terribilium opinio, 6, 56, 11.

Τραγῳδιογράφος, ὁ, 2, 17, 6. 3, 48, 8.

Τρανῶς, manifeste, certo, liquido, clare, 4, 78, 4.

Τράπεζα, ἡ τῆς διοῦ, 4, 35, 4. πρεσβευτὴν καὶ λιτυρεῖν τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμοὺς, 32, 25, 7. δεύτερας τράπεζαι, secundæ mensæ, 39, 2, 11.

Τραπεζίτης, ὁ, 32, 13, 6 *sq.*

Τραῦμα, τὸ, vulnus; τραύματι βιαίοις περιπεσόντων, 2, 69, 1. *De* vulnere navis, 16, 4, 12.

Τραυματίας, ὁ, vulneratus, 3, 66,

9. 3, 88, 2. 5, 4, 18. 10, 31, 9. 10, 32, 5.

Τραχύνεσθαι πρός τινα, exasperari in aliquem, 2, 21, 3.

Τραχύς; ἡ τραχεῖα τῆς Ἀπελλαναιδος, 5, 52, 5.

Τραχύτης, ἡ; αἱ τῶν τόπων τραχύτητες, 10, 30, 1. 3, 60, 3.

Τρῆν, perforare; τρῆναι τὰ ἀγγεῖα, 10, 44, 7.

Τρέπειν; *passiv.* τρέπεσθαι πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν λόγον, ad preces se convertere, 20, 9, 9. ἐτέρῳ φιλοτίμως ἀμφοτέρους τοὺς τόπους, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τὸν τῆς ἀναβολῆς ἐτρέποντο καιρόν, 1, 55, 10. τέτραπται εἰς τὸν Λιβύην, (*i. q.* ἔστραπται, κέκλιται, πέπτωκε) 1, 42, 6. *sic* τετραμμένος, 2, 14, 4. 5, 19, 5. 9, 27, 5.

In med. τρέψασθαι, in fugam vertere, 1, 17, 10. 1, 19, 9. 1, 34, 4. 1, 36, 11. 2, 3, 6. &c. *Hinc pass.* τραπῆναι, in fugam verti, *passim.*

Τρέφειν; ἡ θρέψασα, patria, 4, 17, 12. 11, 28, 6. 13, 6, 5.

Τρέχειν τὴν ἐγκάτην, 1, 87, 3. 18, 35, 6.

Τρῆμα, τὸ, foramen, 1, 23, 6. 22, 11, 16 *sq.* τρῆμα ποιεῖν ἐν τῇ πίτρᾳ. *Fr. gr.* 129.

Τριακοντήμυρες, 5, 28, 1. 21, 10, 12. 22, 26, 13.

Τριακοντημιναῖος λίθος, 9, 41, 8.

Τριακοντάπωνον, *scil.* πλοῖον, actuaria navis triginta remorum, 22, 26, 13.

Τριάριοι, οἱ; *vide Lex. Histor. in* Triarii.

Τρίβειν τὸν πόλεμον, in longum ducere, 2, 63, 4. adterere, vexare; τῶν στρατιωτῶν τετριμμένων ὑπὸ τῆς πανοπλίας, 10, 13, 11.—"*nisi* τετρυμένους *legendum.*" *Ern.*

Τριβή, ἡ; 1) mora; τριβὴν λαμβάνει ὁ πόλεμος, in longum ducitur, 1, 20, 9. 3, 78, 5. 2) usus, exercitatio; τὸ μὲν ἐκ τριβῆς, τὸ δ' ἐξ ἱστορίας, τὸ δὲ κατ' ἰατρικὴν μεθοδικὴν θεωρεῖται, 9, 14, 1. καὶ φύσει καὶ τριβῇ, 22, 21, 2. τριβὴ ἄλογος στρατιωτική, 1, 84, 6. τριβὴν ἐν πεύγμασιν ἔχειν, 33, 8, 6. σύμμετρον τριβὴν ἔχειν ἐν ταῖς πολιορκίαις, 1, 32, 1. 5, 68, 5. 7, 15, 2.—"*Imitatus est Diodorus, sed cum genitivo,* XVI. 15. *&c.*" *Ern.*

Τρίβολος, ὁ, tribulus; τριβόλους σιδηροῦς καταστρῶσαι, ferreos muricos spargere; *Spicil. ex lib.* 39. *num.* 2.

Τρίγωνον, τὸ, 2, 14, 7.

Τρίγωνος; τρίγωνον σχῆμα, figura triquetra, 1, 42, 3.

Τριγωνοειδής, 2, 14, 4 *et* 8.

Τριημιολία, ἡ, *navigii genus,* 16, 2, 10. 16, 3, 4 *et* 14. 16, 7, 1 *et* 3.—"*Vide* ἡμιολία, *et Scheff. de R. N.* 73. *qui scribit* τριημιολία, *et interpretatur* hemioliam cum tribus ordinibus. *De scriptura et re vid. Wesseling. ad Diodor. XX,* 93. *ubi libri pariter habent* τριημιολ." *Ern.*

Τριηραρχεῖν πεντήρους, penteri praefectum esse, 16, 5, 1.

Τριήραρχος, uni triremi praefectus, 1, 50, 4. *et alibi; sed et* triremium vel classis praefectus, 1, 44, 1. 2, 1, 9. *qui alias est* ὁ ναύαρχος, *quod vide.*

Τριήρης, ἡ, triremis, *et generatim* navis longa, navis bellica, 5, 89, 1. (*conf.* τριήραρχος.) τριήρεις *in navibus apertis numerantur,* 16, 2, 10. *Conf. Ind. histor. in* Triremis.

Τρίκλινον, τὸ, triclinium, 31, 4, 3.

Τριμήνιον, *vide* τρίμηνον.

Τρίμηνον, τὸ, trimestre; τριμήνου μισθοδοτῆσαι *vel* συντιμητῆσαι τὸν δῆμον, 5, 1, 12. (*ubi* τριμηνιαῖον *dabant codd. Aug. et Paris. A.*) 15, 18, 6. παρὰ τρίμηνον ἔχειν τὸ διαφέρον, tribus mensibus differre, 12, 12, 1. ἐν τριμήνῳ, 1, 39, 6.

Τριόβολον, τὸ, tres oboli, 34, 8, 8.

Τριόρχης, ὁ, *de homine lascivo,* 12, 15, 2. *ex Timaeo.*

Τρίπεδος, tripedalis, 6, 22, 2.

Τρίπηχυς; τρισπήχεις κατασπίλιον, ca-

tapultæ quæ tela emittunt trium cubitorum, 5, 88, 7.

Τρισπαίδευα ἔτη *vulgo* edebatur 2, 18, 9. *pro* τρισκαίδεκα.

Τριτιαῖος; πρὸς ἣν (χώραν) τριταῖος ἐκ τῶν Καφυῶν διανύεται, triduo, tertiis castris, pervenit, 4, 70, 5. τριτιαίας οὔσης τῆς προσαγγελίας, tertius dies erat ab adlato nuncio, 3, 86, 6. προαγόντων τριταῖος ἀπὸ Κυρήνης, ante triduum advenerat, 15, 33, 11.

Τριττὸς; κατὰ τριττοὺς τόπους, (*i. q.* τριῶν) 1, 48, 4. 5, 52, 1.

Τριφαλαγγία, ἡ, ἐπάλληλος, 12, 18, 5. *Conf.* ἐπάλληλος. τριφαλ. παράλληλος, 6, 40, 11.

Τρίχωμα, τὸ, capillus animalis, 34, 10, 8.

Τρόπαιον, τὸ; τροπαῖον ἐπ' αὐτὸν βλεπόντων ἐπλάσσει τὴν Πτελεατίνων, 4, 8, 5.

Τροπὴ, ἡ, 1) fuga; τροπὴν ἰσχυρὰν ποιεῖν τῶν πολεμίων, 1, 9, 8. τὸ τῆς τροπῆς ἱμπέδιον, 15, 14, 1. 2) τροπαὶ χειμεριναί, solstitium hibernum, 3, 72, 3. θερινὰι καὶ χειμ. 9, 15, 2.

Τρόπος, ὁ; ὁ τοιοῦτος τρόπος, totum illud genus, tota illa ratio, 6, 56, 10. ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος, historiæ illud genus, quod in exponendis rebus gestis versatur, 1, 2, 8. ὁ γυναικογενὴς τρόπος, 9, 1, 4. ἀνὴρ τέλειος εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, vir perfectus in hoc genere quod in tractandis negotiis cernitur, 4, 8, 1. 24, 5, 5. 12, 15, 8. 13, 3, 1. 26, 5, 6. ὁ τῆς παρακλήσεως τρόπος, genus hortatorium, cohortatio, 3, 109, 6. ὁ μοναρχικὸς τρόπος, *scil.* τῆς πολιτείας, monarchicum genus, monarchica forma reipub. 6, 10, 4. ἔστι τρόπος εὐθύπορος περὶ τοῦτο, facilis ratio, 9, 15, 15.

κατὰ τρόπον χωρεῖν τὰ πράγματα, recte et ordine, recta ratione, 3, 7, 6. κατὰ πάντα τρόπον, quovis modo, omnibus modis, omnino, 1, 87, 4. 1, 88, 11. 4, 83, 2. ἐκ παντὸς τρόπου, *idem*, 3, 101, 3. κατ' οὐδένα τρόπον, nullo modo, 4, 84, 8. 8, 27, 2.

πρὸς τρόπον, gratus, exoptatus; πρὸς τρόπον αὐτῷ γινομένης τῆς ἐπαγγελίας, 8, 19, 2. *ubi* πρὸς τρόπον *Suidas; et fortasse* πρὸς τρόπου *legendum.*

τρόπος *vocab. subinde confusum et permutatum cum* τόπος; *vide* τόπος.

Τροφεὺς, ὁ, educator, 31, 20, 3. 31, 21, 1.

Τροφὴ ἐκ παίδων κακὴ, prava educatio, 1, 81, 10.

Τροφὸς, ἡ, nutrix, 16, 31, 2.

Τροχάζειν ἐν τοῖς ὅπλοις, decurrere in armis, *genus exercitationis militaris*, 10, 20, 2.

Τροχιλία, ἡ, trochlea, 1, 22, 5. 8, 6, 5 *sq.*

Τροχὸς, ὁ, rota *figuli*, 12, 15, 6. 15, 35, 2.

Τρύειν; adterere, vexare, exhaurire; τετρυμένοι, 1, 71, 3. 1, 11, 2. (*ubi alii* τετευχισμένοι.) πράγματα τετρυμένα, 1, 62, 7. *conf.* τρίβειν, *et* τευχεῖν.

Τρυπᾶν, terebrare, perforare, 22, 11, 15.

Τρυφὴ, ἡ; τρυφῆς ἢ στρατείας χάριν, animi caussa, præter rationem, 4, 21, 1.

Τρυχοῦν; τετρυχωμένοι ὑπὸ τῶν πολέμων, exhausti, 1, 11, 2. *cf.* τρύειν.

Τρώγειν; δύο τρώγοντα ἀδελφοί, una edimus, una nutrimur, 32, 9, 9.

Τυγχάνειν; τὸ πρᾶγμα τυγχάνει πολλῆς ἀμφισβητήσεως, multam habet dubitationem, 4, 34, 8. οὐχ ὡς ἔτυχε, haud vulgari modo, haud parum, 1, 8, 1. μικρὰ καὶ αἱ τυχοῦσαι πράξεις, 1, 25, 6. λοιὸν (ἐσθῆτα) καὶ τὴν τυχοῦσαν ἀναλαβὼν, 8, 21, 8. *ubi perperam vulgo aberat articulus* τήν. *cf.* 1, 42, 12. 1, 53, 6. 3, 99, 8. *&c.* τὸ τυχὸν, parum, 4, 40, 7. τυχὸν, *adverb. vide infra suo loco.*

Τύλος, ὁ, clavus ligneus, cuneus, *Fr. gr.* 129.

Τύπος, ὁ, 1) figura, signum, effigies, imago; γεγραφαὶ καὶ τύποι, 9, 10, 2. προσωπίδων καὶ τύπων, 22, 20, 6. *Spicileg. ex lib.* 21. 2) adumbratio, brevis formula, breve et generale quoddam mandatum, præscriptum; ἰσοδίας καὶ τύπους ἔγγιστα τῆς ἀληθείας, 4, 38, 12. δότε τοὺς τύπους τούτους ὑπὲρ τῆς ὅλης διοικήσεως, 22, 7, 9. ὡς τύπῳ, summatim si spectes, 9, 15, 15.

Τύπος, τὸ; τὰ τύπη τῶν κριῶν, 1, 48, 9. *rectius* τὰ στύπη, *quod vide.*

Τύπτειν, ferire, *veluti gladio non solum cæsim, sed et punctim,* 2, 33, 6. *item lapidibus,* τοῖς λίθοις, 3, 53, 4.

Τυραννῶν, *et* τυραννίων; *cum gen.* ὁ τῆς Κιρνυίας τυραννίων, *vulgo* τυραννῶν *ex Bav.* 2, 41, 14. τὸ τυραννοῦν πλῆθος Ἀργείων, 2, 59, 1. τὰς μὲν πόλεις ἰσοφρούρους γενέσθαι, τοὺς δὲ καὶ τυραννοῦσθαι, 2, 41, 10. τυραννουμένην τὴν πατρίδα, 2, 43, 3.

Τύρβη; ἡ λογοποιὸς τύρβη, 1, 67, 3.

Τυφλόττειν περί τι, 2, 61, 12.

Τύφος, ὁ, *vel* τῦφος, stupidus fastus, 3, 81, 9. τύφου πλήρης, 16, 22, 4.

Τυφοῦσθαι; ἀγνοεῖ καὶ τυτίφωται, errat et stolidus est, 3, 81, 1.—"*Vox Demosthenica de Cor. et in Midiam;* stultum, dementem esse, imperitum. *cf. Interpret. ad* 1 *Tim.* 6." *Ern.*

Τύχη, ἡ; *vide* *ind. hist. in* Τύχη. τὰ τῆς τύχης, *vide* τά. καλλιτεχνικὴ τύχη τις πανοῦργος καὶ τυχικὴ ἀντίρροθος πρὸς τὴν ἄνοιαν, 40, 5, 8. τῶν ὑπεναντίων πρύτταν, τῆς δὲ τύχης ἥττων γένηται, 9, 8, 13. ὡς θεοὺς καὶ τύχας ἀναφέρουσι τὰς αἰτίας, 10, 5, 8.

τῆς αὐτῆς τύχης τυφλαν λαβεῖν, 28, 9, 7. *ubi voc.* τύχης *desiderabatur vulgo.* (*cf.* 29, 3, 10.) *Pariter videndum an* 9, 8, 13.

Vocabula τύχη *et* ψυχὴ *passim a librariis inter se permutata; vide* 8, 9, 7.

Τυχικὸς; τυχικὸν σύμπτωμα, fortuitus casus, 9, 6, 5.

Τυχικῶς πῶς, forte fortuna, 28, 7, 1.

Τυχὸν, fortasse; τυχὸν ἴσως ἄτοπα τις ἂν, 2, 58, 9. 12, 11, 2.

Τυχόντως, temere; μὴ τυχόντως χρῆσθαι ταῖς ἐνυβρίσεσι, 38, 4, 11.

Υ.

Ὑβρίζειν, injuriose, contumeliose tractare, injuriam facere, 10, 7, 3. 11, 6, 6.

Ὕβρις, ἡ, insolentia, contumelia, injuria, 3, 3, 5. 6, 18, 5. 22, 24, 2. ἀδικίας καὶ ὕβρεις, 10, 37, 8. ὕβρεις καὶ παρανομίας, 11, 6, 7. αἱ τῶν γυναικῶν ὕβρεις, stupra, 6, 8, 5.

Ὑβριστικῶς, contumeliose, 1, 70, 5. 10, 6, 3.

Ὑγιὰ, ἡ, 32, 14, 12.

Ὑγιάζειν, sanare; ὑγιασθεὶς, sanatus, *ex vulnere,* 3, 70, 5.

Ὑγιαίνειν; οἱ ὑγιαίνοντες, qui sanæ mentis erant, 28, 15, 12. *opp.* οἱ κινηταὶ καὶ παραφέρεσθαι, *ibid.*

Ὑγιὴς, verus; ὑγιὴς, οὐχ ὑγιὴς ὤν, οὐ λογόμενος, 10, 2, 4. 9, 22, 10.

Ὑγρὸν, τὸ, aqua, 3, 46, 7 *et* 12. 3, 79, 10. 3, 84, 9. 4, 39, 7 *et* 9. ἡ παρέλκουσα τῶν ὑγρῶν, *in hydropicis,* 18, 2, 6.

Ὑδρεία, ἡ, aquatio, 2, 9, 2. 3, 112, 4. τὴν ὑδρείαν ἀπωτέρω μικρὸν ἄγειν, 13, 6, 2.—"aquatio paullo longius aberat; *in quo* μικρὸν *Latinismum sapit, quem non refugit Polybius.*" *Ern.*

Ὑδρεῖον, τὸ, aquarum receptaculum, 34, 2, 6.

Ὑδρεύεσθαι, aquari, 2, 9, 3. 3, 112, 3.

Ὑδρία, ὁ, hydria; ὑδρίαι, *in turribus oppugnantium,* 9, 41, 5.

Ὑδρόμελι, τό, aquæductus, 4, 57, 8.
Ὑδρωπικός, 13, 2, 6.
Υἱοποιεῖσθαι, adoptare, 37, 3, 5.
Ὑλακτεῖν τινά, adlatrare aliquem, infestare maledictis, *opponitur adulanti*, 16, 24, 6.
Ὕλη, ἡ; ὕλη ξηρὰ καὶ παντοδαπὴ, *e qua factæ lampades*, 3, 93, 4. ὕλης ἐμπεπρησμένης, 34, 2, 16. *non verti debebat* sylva incensa, *sed* materia, *vel* lignis incensis. τραγικὰ ὕλη, 2, 16, 4. *conf.* τραγικός.
Ὑλοφόρος καὶ δενδροφόρος, sylvosus, sylvas progignens, *de monte*, 3, 55, 9.
Ὑλώδης τόπος, 3, 18, 10. 3, 71, 2 *sq.*
Ὑπάγειν, succedere *in acie, pugnæ conserendæ causa*, 11, 16, 1.
Ὑπαίθριος; ἄγγελμα ὑπαίθριον, ὄν, quod sub dio est, 16, 12, 3.
Ὑπαίθρος, (i. q. ὑπαίθριος.) παραχειμασία, hibernatio sub dio, in castris, 3, 87, 2. ὕπαιθροι δυνάμεις, 1, 82, 14.
τὰ ὕπαιθρα, quæ sub dio sunt, aperta loca, *quibus in historia bellorum opponuntur* urbes et castella; *de cujus vocabuli usu multa collegit Casaub. in Comment. ad* 1, 12, 4. ἀποπορεύεσθαι τῶν ὑπαίθρων, educere exercitum ex oppidis in castra ad bellum aperto marte gerendum, 1, 12, 4. 1, 15, 4. 1, 30, 6. 4, 8, 5. κρατῆσαι τῶν ὑπαίθρων, aperta loca in potestate habere agros vindicare ab hoste, 1, 40, 6. 1, 55, 2. 3, 79, 2. 15, 8, 5. τῶν ὑπαίθρων ἐκχωρεῖν, 1, 15, 7 *et* 10. 9, 3, 6. μάχεσθαι συνεχῶς ἐν τοῖς ὑπαίθροις, τὰς δὲ πόλεις στενὰς ἀναιρεῖν καὶ κατατιθέναι, 17, 3, 4. ἡ ἐν ὑπαίθροις οἰκονομία, belli administratio, 6, 12, 5. *Rursus* ἐν ταῖς ὑπαίθροις, in bello, in castris, 6, 12, 7. 6, 34, 3. πρῶτον εἰς ὕπαιθρον ἐξαλλαττόμενος, primum in bellum profectus, 10, 3, 4.
Ὑπαλλάττειν τινὰ, alia cum aliis permutare, 5, 8, 9.
Ὑπανδρος γυνὴ, maritata, 10, 26, 3.
Ὑπαρ καὶ μεθ' ἡμέραν, vigilans, (*app.* κατὰ τὸν ὕπνον,) 10, 5, 5.
Ὑπαρξις, ἡ, bona, res familiaris, 2, 17, 11. 10, 25, 5. 16, 34, 8.
Ὑπάρχων; οἱ ὑπάρχοντες, qui nunc sunt, 10, 17, 12. *ubi opponuntur* οἱ προϋπάρχοντες, qui ante fuerant. *Sed alibi* τὸ ὑπάρχον, id quod jam est et adhuc fuit, *opponitur ei quod deinde adjicitur, ut* 13, 6, 8. *Fr. gr.* 82. *&c.*
τὰ ὑπάρχοντα, i. q. ἡ ὕπαρξις; τὰ ἴδια ὑπάρχοντα, 4, 3, 1. ἀφαιρεῖσθαι ὑπαρχόντων, 4, 17, 4.
Ὕπαρχος, ὁ, minoris ordinis dux vel præfectus, dux vel præfectus qui sub alterius est imperio, 5, 70, 10. *Sic cod. Urs.* 11, 27, 1. *pro* ἵππαρχος *vel* ἵππαρχος.
οἱ Καρχηδονίων ὕπαρχοι, qui sub Pœnorum sunt imperio, 7, 9, 5.
Ὑπασπιστὴς, ὁ, 5, 27, 3. 16, 18, 7.
Ὕπατος; στρατηγὸς ὕπατος, consul, 1, 52, 5. 6, 14, 2. *de Flaminino imperatore procons.* 18, 29, 5. οἱ τοὺς ὑπάτους ἀρχὰς ἔχοντες, consules, 2, 11, 1. τὴν ὑπατον ἀρχὴν ἐληφὼς, vir consularis, 3, 40, 9. *Conf. Ind. hist. in* Consul.
Ὑπειδέσθαι, cum acc. pers. vel rei, suspicari, suspectum habere, 1, 66, 6. 1, 79, 8. 3, 8, 4. 31, 12, 7. ὑπειδόμενος τὴν κοινὴν φήμην τῶν Γαλατῶν, suspectos habens Galatas ob pervulgatam de eis famam, 2, 7, 5.—"*Sic et Philo, Josephus, Diodorus, et alii.*" *Ern.*
Ὑπεναντίος; οἱ ὑπεναντίοι, hostes, 1, 11, 14. (i. q. πολέμιοι, *ibid.*) 1, 12, 3. 1, 19, 5. 18, 6, 7 *sq. et persæpe alias.*
Ὑπὲρ, *præpos. cum genit.* 1) i. q. περὶ, *cum qua et passim confunditur et permutatur*; ἐντυχεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, 1, 13, 7. διαλέγεσθαι ὑπὲρ, 1, 13, 10. γράφειν ὑπὲρ, 1, 14, 1. ὑπὲρ ὧν φησιν. 1, 64, 2. ὑπὲρ ἐκείνων ποιήσεται τὴν ἐξήγησιν, 5, 30, 8. οἱ ὑπὲρ τῶν ἐν ᾅδου διαλόγους, 6,

56, 12. *Hinc correxi* τὰ περισπάντοντα ὑπὲρ τοῦ Φιλίππου, 5, 18, 5. *ubi perperam vulgo omnes* ὑπό. ὑπεστάθμευε θρᾴττης τοῦ τὴν Λυκοῦργον ἀναίρεσιν, 5, 17, 5. ὑπὲρ ὧν, 12, 15, 9. *vertitur* propterea; *ubi tamen pariter debebat*, quibus de rebus. ὁ ὑπὲρ τῆς ἱστορίας ἔπαινος, laus historiæ, 1, 1, 1. 2) pro; *v. c.* ὑπὲρ τῆς ἐναντίας γνώμης ὑπάρχειν, 3, 110, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον συγκαταβαίνειν, 3, 89, 8. ὑπὲρ τῆς φιλίας ἦλθε πρὸς αὐτοὺς πίστεως, 3, 67, 7. ἵνα ὑπὲρ τούτων (pro his, loco horum) κριθέντας τοὺς αὐτῶν ἡμέρους, *ibid. ubi perperam vulgo omnes* παρὰ τούτων τοῦτο ἀπεφήνατο ὑπὲρ παντὸς τοῦ συνεδρίου, pro universo concilio, nomine concilii, 21, 14, 9. *Sic* ὑπὲρ ἧς, *scil.* περιβολῆς, Κλεόστρατος ἐπανῆγε τοὺς λόγους, 28, 16, 4. (*conf.* χρηματισμός.)

ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας πρωτοδουλίαν, 9, 38, 4. *ex conject. pro* περὶ, *quod præferebant omnes.* 3) quoad, respectu, in; τούτους πολλαχῶν ὑπὲρ τῶν παραγγελλομένων, 8, 4, 3.

cum accus. 1) præ; κατεφθείροντο ὑπὲρ τοὺς ἄλλους οἱ Κελτοί, præ ceteris, 3, 79, 8. 2) super; ὑπερίσχυε τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν, 3, 84, 9. οἱ πυρσοὶ αἰρόμενοι ὑπὲρ ταῦτα, *scil.* τὰ παραφράγματα, 10, 46, 3. *ubi* περὶ *dabant MSti et edit. Herv. quod in* παρὰ *mutavit Casaub.*

Perperam vulgo omnes ὑπὲρ τὴν παρόδων ὑποστάλαντες, 4, 12, 4. *pro* ὑπό.

Ὑπερά γειν τινὸς καὶ διαφέρειν, præstare, antecellere, 11, 13, 5. *Suidas:* ὑπερήγοντο· ὑπερίσχοντο; *sed exemplum citat, ubi cum accus. construitur, notatque* eminere statura supra caput alterius.

Ὑπεραίρειν, ὑπερᾶραι, superare, trajicere, *montem, ut* τὰς Ἄλπεις, 2, 23, 1. 3, 47, 5. mare; τὸ πέλαγος, 1, 28, 1. 1, 47, 2. promontorium superare, circumvehi, 1, 54, 7. *et superato promontorio*, ulterius provehi, trajicere, *ut*, κἀκεῖνος τὸν Πάχυνον, ὑπερᾶραι εἰς Ἔκνομον, 1, 25, 8.

τὰ ὑπεραίροντα τὸν κοινὸν συνήθειαν, quæ superant, excedunt communem consuetudinem, 15, 16, 1. 27, 16, 2. τὸ ὑπεραῖρον, excessus, quod supra modum est, 16, 12, 9 *et* 11. ἡ τῶν Ἀβυδηνῶν τόλμα ὑπερᾶραι τὸν Φαιναὶν ἀνέμους, superavit, 16, 32, 1. ὑπεραίρειν τὸν καιρὸν, qui excessit tempus, 9, 14, 11.

In re tactica; ὑπεραίρειν τὸ λαιὸν τῶν πολεμίων νεῶν, circumductis navibus suis circa lævum cornu hostium, 1, 50, 6. *Sic in pedestri pugna*, τοὺς κατὰ πλευρὰς ὑπεραίρειν, cornu hostium superare, *ut a latere eum adgrediaris*, 11, 14, 6. ὑπεραίροντες τοὺς προτεταγμένους τῶν ἰδίων καὶ πρὸς τὰ πλάγια προσπίπτοντες τοῖς Ῥωμαίοις, circa suos, qui ante stabant, circumgressi, a latere invadebant Romanos, 3, 73, 7. τοῖς δ' Ἰλλυριοῖς ὑπεραίρειν, (*scil. peltastas suos, qui a fronte oppositi erant hosti,*) ἐκ πλαγίου ἐπιπίπτειν τὸν ἐχθρὸν, circumductis Illyriis (*circa peltastas suos*) a latere invasit hostem, 5, 23, 3. *Adde* 5, 85, 3. 11, 1, 7.

Ὑπεραλγὴς ὄν, valde dolens *oculis*, 3, 79, 12.

Ὑπεράνω; οἱ ὑπεράνω πλεονασμοί, nimia copia, nimia repetitio et frequentatio rerum earumdem, 12, 24, 1.

Ὑπερασπίζειν τινὰ, tegere, defendere, 6, 39, 6.

Ὑπερβαίνειν τὰς συνθήκας, transgredi, violare, 3, 26, 4. συνήθειας τοῦ ὑπερβαίνουσι, raro excedunt hoc *pretium*; 2, 15, 6. ὑπερβαίνειν τινα, superare, anteire aliquem, 33, 12, 10. τί τινί, aliquid aliqua re, 12, 13, 1. ὑπερβαίνειν τὸ πτῶμα, vel τῷ

τὸ τεῖχος, superare ruinam muri, transscendere rudera, 5, 4, 10.

Ὑπερβάλλω, τὰς Ἄλπεις, &c. superare, montem, 2, 23, 5. 3, 39, 10. 3, 41, 6. 3, 90, 7. 5, 52, 3. 5, 70, 6. ὑπερβάλλειν ταῖς ἀπορολογίαις, quod dabant libri 18, 2, 5. corruptum putavi, et in ὑπιβάλλειν mutavi.

ὑπερβάλλουσα ὀργὴ, singulare, mirum studium, 1, 45, 3. δαψίλεια, 2, 15, 2. χαρὰ, 3, 96, 6.

In med. notione activa; ὑπερβαλλόμενοι τὴν περὶ Κρήτους παραδεδεγμένην φήμην, 7, 1, 1.

Ὑπερβαλλόντως ἠναγκάσθησαν, mirum in modum, quam maxime, 16, 24, 4. ὑπερεῖτο, 5, 43, 8.

Ὑπέρβασις, ἡ τῶν λέμβων, traductio, trajectio per isthmum, 4, 19, 8. nisi ὑπερβίβασις legendum conf. verb. seq.

Ὑπερβιβάζειν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν νότιον πλευρὰν, transducere, transvehere, 8, 36, 9. cf. voc. præced.

Ὑπερβολὴ, ἡ, 1) trajectio, trajectus, maris; εἰς Τάραντα ἐποιοῦντο τὴν ὑπερβολὴν, 10, 1, 8. montis; ἡ ὑπερβολὴ τῶν Ἄλπεων ἐπίπονος, 3, 34, 6. 3, 47, 6. ἡ ὑπερβολὴ, vel αἱ ὑπερβολαὶ, transitus montis, loca quibus conscendi mons et superari solet, 3, 39, 10. 3, 49, 4. 3, 50, 5. 4, 11, 5 sq. 4, 69, 1. 10, 39, 8. *Exponitur etiam* montium juga, loca montana, saltus, 3, 60, 3 et 5. 5, 52, 7. summitas collium, 18, 7, 3.

2) mirus modus, mira magnitudo rei, superans id quod id eo genere fieri consuevit; διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ συμβάντος, 1, 37, 1. ὑπερβολὴ γόγγυλος παρασκευῆς, 7, 7, 4. ὑπερβολῇ πρόθυμοι δέχεσθαί τι, 3, 99, 4. καθ' ὑπερβολὴν ὠφελὴς, ὠμὸς, 3, 92, 10. 9, 22, 8. ἐξ ὑπερβολῆς αὔξειν τι, mirum in modum augere, 8, 17, 8. διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς χαρᾶς, 18, 29, 11. ὑπερβολὴν χαρᾶς &c. οὐκ ἀπολείπειν, vel οὐ καταλείπειν, modum omnem superare, adeo lætari &c. ut nihil supra, 1, 36, 1. 6, 56, 8. 15, 16, 1. 16, 18, 2. 16, 23, 4. 16, 25, 6. 17, 12, 4. ὑπερβολαὶ ψύχους, mira, nimia frigora, 9, 16, 3.

3) dilatio, mora; μηδεμίαν ὑπερβολὴν ποιεῖσθαι, 14, 9, 8.

Perperam passim ὑπερβολὴ *aut* ὑπερβολαὶ *dederant MSti, pro* ὑπερβολῇ *et* ὑπερβολαῖ, 3, 104, 4. 9, 24, 3. 15, 2, 12.

Ὑπερβολικὸς, modum excedens, nimius; ὑπερβολικὴ εὐχαριστία, 18, 29, 13.

Ὑπερβολικῶς, 2, 62, 9. 5, 32, 2. μικρῷ ὑπερβολικώτερον ἢ πρίν, 7, 12, 8. 28, 15, 10.

Ὑπεργίνομαι παντοδαπῆς ἀφιλίας, 4, 75, 8.

Ὑπεργίγνεσθαι, vide ὑπογίγνεσθαι.

Ὑπερδέξιος; τίνος ὑπερδέξιος τῶν πολεμίων, locus superior, 1, 30, 7. 2, 3, 4. 3, 92, 11. &c. ὑπερδέξιος ἐγγένοιτο τοῦ τῶν πολεμίων κέρατος, *Casaub.* ultra hostilis aciei cornu progressus, superior illi extitit; *vide an rectius sit;* lateri hostium e superiori loco imminuit, 11, 15, 3. *Sic,* ὑπερδέξιοι τῶν πολεμίων ἐγίγνοντο, 10, 30, 7. ὑπερδέξιοι γιγνόμενοι τοῦ τείχους, superiores evadunt muris, superiores stant muris, 8, 6, 9. ἐξ ὑπερδεξίου, e loco superiore, 2, 3, 6. 2, 30, 9. &c. *in flumine* ἐξ ὑπερδεξίου ἐστὶ ab ea parte unde descendit flumen, 3, 43, 3.

τοῖς Καρχηδονίοις ὑπερδέξιος ἦν ἡ χρεία, Pœnis omnia favebant, omnia prospera erant, 3, 73, 2. τῷ πολέμῳ ὑπερδέξιος, bello superior, 5, 102, 3. τοῖς δικαίοις, superior jure, causea, 27, 4, 2.

Ὑπερέχω; 1) superiorem esse; ἡ παραλία ὑπερέχει τῆς νήσου 500 σταδίοις, 34, 6, 8. *Absol.* πολὺ ὑπερεῖχον, longe vincebant in disceptando, 29, 9, 11. πλήθει, 2, 38, 3. ταῖς οὐσίαις, 6, 9, 5. οἱ

ὑπερέχοντες, potentiores, 28, 4, 9. 30, 4, 17. 2) ὑπερέχειν τοὺς χεῖρας τινὸς, defendere, 15, 31, 11.

Ὑπερηφανῶν, absol. insolentem esse, 6, 10, 8. ἑαυτὸν, jactare se, 5, 33, 8.

Ὑπερηφανία, ἡ, 6, 18, 5. 15, 25, 6.

Ὑπερηφάνως ἀκούειν, 16, 34, 6.

Ὑπόθεσις, ἡ, dilatio, procrastinatio, rejectio in aliud tempus, &c. 3, 112, 4. 21, 3, 7. 22, 22, 9. ὑπόθεσιν ἴσχει τὸ διαβούλιον, dilata est deliberatio, 2, 51, 7. εἰς ὑπόθεσιν ἦγαγε τὸ διαβούλιον, effecit ut differretur deliberatio, 23, 9, 12. τὸ διαβούλιον ἔλαβε ὑπόθεσιν ἐπὶ τοὺς δέκα, rejicitur ad decemviros, 18, 25, 7.

ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐπιβολῆς, si vera lectio, 30, 5, 10. est magnitudo et contentio studii in ea re.

Ὑπεροπλῶν, (i. q. ὑβρίζων, ὑπερηφανῶν, ὑπερβιβάζων τὰς ναῦς,) 4, 19, 9. ex vulgata lect. sed præstat ὑπερονθίζοντας, quod dant Vat. et Flor. Conf. verb. seq.

Ὑπεροπλίζειν τὰ πλοῖα, 5, 101. 4. Fr. gr. 132. 4, 19, 9. Conf. verbum præced.

Ὑπερίσχυε τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὄγκιον, 3, 84, 9.

Ὑπερκεῖσθαι; οἱ ὑπερκείμενοι τῆς Μακεδονίας βάσβαροι, 4, 29, 1. 5, 44, 10. τὰ ὑπερκείμενα χωρία, 10, 30, 2.

Ὑπερκεράω τοὺς πολεμίους, sciem ultra hostium cornua extendere, cornua hostium circumire, a latere cingere hostem, 11, 23, 5. Sic et 11, 1, 5. insuitis. MStis ediderat Casaub. pro περιαγῶν, quod idem significat.

Ὑπερκείμενος, ὁ, 1, 27, 5. 11, 23, 8. Cf. verb. præc.

Ὑπερκυβιστᾶν, præcipitem se dare, nimium facere, 28, 6, 6.

Ὑπερολκεῖν, naves machinis transducere, transvehere per isthmum a mari ad mare, 8, 36, 8. cf. ὑπερονθίζειν.

Ὑπερον, τὸ, pistillum, 1, 22, 7. —"Vide ad Pollux. VII. 107." Ern.

Ὑπεροπτικῶς, ὑπεροπτικόντερον χρῆσθαι τοῖς φίλοις, insolentius tractare, 5, 46, 6.

Ὑπεροχὴ, ἡ, eminentia, tumulus, 3, 104, 3. αἱ τῶν βουνῶν ὑπεροχαὶ, summitates collium, 10, 10, 10. αἱ κατὰ τὸν Λιβὺν ὑπεροχαὶ, summum jugum Labi montis, 10, 31, 1.

ἡ ὑπεροχὴ τῆς δυναστείας, eminentia, fastigium potentiæ, 1, 2, 7. 5, 45, 1. Et unde ἡ ὑπεροχὴ, potentia, imperium, potestas; 1, 64, 1. 6, 9, 4. 9, 29, 11. ἡ Ῥωμαίων ὑπεροχὴ, Romanum imperium, 25, 9, 8. φυλάττειν τὰς ὑπεροχὰς, conservare, tueri imperia, 10, 36, 5. (i. q. τὰς ἀρχὰς, ibid. ἰφάμιλλος ὑπεροχὴ αὐτῶν, (Hannibalis et Magonis,) par fere imperium, dignitas, potestas, 9, 26, 5. honor, dignatio, existimatio, 23, 14, 10. οἱ ὑπὸ ὑπεροχαῖς ὄντες περὶ τὴν αὐλὴν, 5, 41, 3. ὁ ταῖς ὑπεροχαῖς παραπίπτων φίλος, 7, 8, 4. ὁ βασιλικὸς ἐμπλὴς τὴν ὑπεροχὴν, miratus auctoritatem quam sibi sumsit Popilius, imperiosum sermonem imperiosumque factum, 29, 11, 6.

Ὑπερπαίειν, superare; τὸ γεγονὸς ὑπερπαῖσαι τῇ δυνάμει πάσας τὰς προαιρουμένας πράξεις, 14, 5, 14.—"Demosthenica phrasis." Ern.

Ὑπερπαίειν, quod super caput eminet, prælatus; ὑπερπαίοντι δορατίοις στιβάσαντες, 8, 6, 4. quod super caput transit; βέλη ὑπερπαῆ, 8, 7, 3. βέλη ὑπερπαῆ τῶν παρασπασθέντων φερόμενα, 18, 18, 3.—"Sic Diodor. XIV. 23. βελὴ τῶν βελῶν ὑπερπαῆς dixit, ubi vid. Wesseling. qui hunc locum non prætermisit." Ern.

Ὑπερρεῖν, superne defluere, effluere, redundare, 4, 39, 8.

Ὑπερφέρειν τοὺς περὶ ἑαυτὸν, latitudine superare, porrigi ultra, 1, 26, 15.

Ὑπερίστασθαι, 1) superare, antecellere, τινὰ τινί, aliquem aliqua re, 2, 63, 3. 10, 40, 9. 15, 4, 12. τινὰ κατά τι, 17, 17, 3. 18, 38, 1. 30, 9, 1. τὴν τοῦ πατρὸς προαίρεσιν οὐχ οἷόν τ' ἦν ὑπερβῆσθαι, τοῖς δὲ πράγμασιν ὑπερῆμεν, *scil.* αὐτὸν, studium et voluntatem patris superare non potui, rebus gestis eum (*scil. patrem*) superavi, 22, 3, 6. 2) superare, trajicere *montem*, 34, 13, 4. *trans fluvium* tranejicere conjuges et liberos, ὑπερβάσθαι πέραν τοῦ ποταμοῦ, 22, 22, 9. 3) differre; ὑπερτίθεσθαι καὶ καταμέλλειν, 4, 80, 2. πῶς τοῦτο συνίβη γενέσθαι, κατὰ τὸ παρὸν ὑπερθησόμεθα, *scil.* ἐκαγγέλλειν, *quod verbum mox sequitur*, 4, 87, 12. ὑπερτίθεμαι, 10, 30, 7. *vertimus* dilata paulisper pugna; *ubi Casaubonus*, ulterius progressi. παρῆλθον ὑπερτίθεμενοι τὸν τοιχθῶνα ἡμέραν, differentes (*nempe*, ad colloquium venire,) protrahebant definitam diem, 5, 29, 3. ὑπερτίθεσθαι τὸ διαβούλιον ἐπὶ τὴν σύγκλητον, deliberationem (*vel* rem ad deliberandum propositam) rejicere ad senatum, 18, 30, 9. ὑπερθήσειν δὲ τῆς συγκλήτου τὸ διαβούλιον, sed dum senatus moras nectit, 30, 19, 2.

Ὑπερφρονεῖν, efferri animo, nimios sibi spiritus sumere, 6, 18, 7. 10, 40, 8.

Ὑπερφυὴς βία τῶν ὑποφαίντων, 1, 34, 7.

Ὑπερχαρὴς, supra modum lætus, 1, 44, 5. 8, 19, 2.

Ὑπέχειν λόγον τινὶ ἐπί τινος, rationem reddere alicui coram aliquo, 18, 35, 3. ἐφ' ἑκάστοις, de omnibus rebus, super omnibus, 24, 2, 1. δίκας ὑπέχειν τῶν γεγενῆσθαι ἀδικημάτων ἐν ἴσῃ κριτηρίᾳ, 16, 27, 2. 5, 48, 6. 16, 34, 3. 20, 6, 3. ὑπέχειν θανάτου κρίσιν, capitis judicium subire, 12, 8, 5.

Ὑπηρεσία, ἡ, *abstr. pro concreto*, ministerium, *pro* ministris; ἡ κατὰ θάλατταν ὑπηρεσία, ministri nautici, 5, 109, 1. αἱ ὑπηρεσίαι sunt remiges et quidquid ad ministerium nauticum pertinet; ναῦς ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξαρτύσαι, 1, 25, 3. *Latius patet quam* διακονία, 15, 25, 4.

Ὑπνοῦν, ὑπνῶσαι, somnum capere, 3, 81, 5.

Ὑπὸ, *præpos. Cum genit.* αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν (*i. q.* ὑπ' ἀλλήλων) βαπτιζόμενοι, 5, 47, 2. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἀλογιστίας ἰκὴ πρόσκοπτοντες, præ ira, ex ira, ob iram, 2, 30, 4. *Conf.* 2, 19, 10. ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων φόβος, *perperam vulgo pro* ἀπὸ; *vide infra, in* φόβος.

Cum dativo; τραφέντες ὑπὸ τοιούτοις, educati sub talibus hominibus, 6, 7, 2. *ubi maluerit aliquis* ἀπὸ τοιούτων, *sed ferri vulgatum debuit. cf.* 10, 25, 1. ὕλη μάχιμος ὑφ' αὑτῷ παρασκευασθείσα, sub se, i. e. sub veste, 8, 22, 6. ἐντὸς τοῦ δικοῦ ὑπὸ ταῖς αὐτῶν ἀσφαλείαις ἦσαν, suis munimentis, post sua munimenta tuti, 1, 57, 8.

Cum accusat. 1) pone, post, *item*, sub tutamen; *vel* sub tutamine; ὑπὸ τὰ θερία τεταγμένοι, 5, 85, 3. ὁ ὑπὸ τὰς τῶν χιλιάρχων σκηνὰς ἵππων τόπος ὑποπεπτωκώς, 6, 31, 1. τὸ τῶν ὑποζυγίων πλῆθος ὑπὸ τοὺς παρατεταγμένους ὑπέστελλε, 6, 40, 14. ὑποστείλας αὐτὸν ὑπὸ τὸ τοῦ φάλαγγος κέρας, 11, 15, 2. τὴν ἀποχώρησιν ὑπὸ τὸν φάλαγγα ποιούμενος, 5, 54, 8. 11, 22, 9. 3, 65, 7. 3, 83, 3. κατέφυγον ὑπὸ τὴν αὐτῶν παρεμβολήν, 11, 21, 5. *ubi* ἐπὶ *expectasses*, ad castra sua; *sed* ὑπὸ *significare potest* sub tutamen, *ut* post vallum *tuti essent; quamquam hac notione commodius saltem videri debebat* ὑπὸ τὸν χάρακα, *quam* ὑπὸ τὴν παρεμβολήν. ὁ πυλὼν ὁ ὑπὸ τὰς Τιμενίδας πύλας, 8, 27, 7. *Vide supra in* πυλών.

2) sub; *cum accus. pro dativo, ut οἱ ὑπ' αὐτὸν τεταγμένοι, pro ὑπ' αὐτῷ, et alia hujusmodi satis pervulgata. Sic τραφὶς καὶ παιδευθὶς ὑπὸ Κλέανδρον*, sub Cleandro enutritus et educatus, 10, 25, 1. *pro quo habemus dativum casum cum eodem verbo τραφέντες*, 6, 7, 2. *Eadem ratione, θάμνους ὑπὸ τὴν ὄψιν*, sub oculis suis videns, 1, 26, 9. *et similia.*

3) sub, *de tempore, ubi nomen in accus. cum præpos. ὑπὸ positum, Latine in ablativo casu absque præpos. commodissime effertur. ὑπ' αὐτοὺς τοὺς καιρούς*, eo ipso tempore; sub, per id ipsum tempus, 16, 15, 8. *ὑπὸ τὸν Ἀριστομένειον πόλεμον*, tempore belli Aristomenici, bello Aristomenico, 4, 33, 5. *ὑπὸ τὸ ψύχος*, frigidiusculo aëre, dum adhuc frigidior est aër, 5, 56, 10. *ὑπὸ τὸν θυμὸν*, recenti ira, fervente adhuc ira, 2, 19, 10. 5, 76, 3. *ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν*, uno spiritu, 10, 47, 9. *ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν*, primo mane, 1, 53, 4. 1, 60, 6. 3, 43, 1. 3, 67, 9. *ὑπὸ τὰν ἀρχαῖον*, sub ætatem, prima ætate, 3, 16, 7. *&c. Quo in genere sæpe perperam ἐπὶ pro ὑπὸ posuerunt librarii; vide* 3, 41, 2. *et* 3, 83, 7. *et loca ibi citata; conf. supra in ἐπί.*

Alibi ὑπὸ perperam vulgo pro ἐπὶ positum; veluti ἵνα συμφανὴς ὑπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων, ex ipsis rebus perspicuum, 2, 24, 1. *ubi quidem ferri utcumque ὑπὸ potuit, sed Polybianus usus ἐπὶ utique requirere videtur; conf.* 10, 5, 10. *et alia loca collecta ad ἐπὶ præpos. cum genit. num.* 1. *Sic pro ὑπέσυτο*, 5, 59, 4. *fortasse ἐπέσυτο legendum, aut ὑπίεσυτο; nam et pro ὑπὲρ passim mendose ὑπὸ vulgo scribebatur, velut* 5, 18, 5. 12, 5, 9. *Adde* 23, 14, 12. *et conf. ὑπερβολή.*

Ὑποβάλλειν, 1) τινὰ τοῖς θηρίοις, objicere, 1, 82, 2. *sic τοῖς ὄχλοις*, populi invidiæ et potestati objicere, 15, 21, 2. (*cf. παραβάλλειν.*) *ὑποβάλλειν τὴν παντελῆ ὑπὸ τὸν τῶν πλείων δυναμένων ἔξουσίαν*, 17, 15, 3. 2) post alios locare; *τοὺς πελτασταὶς ὑπέβαλε τοῖς ἀγημα-ζομένοις*, 5, 23, 3. *ni ἐπέβαλε legendum, ut* 1, 26, 13 *et* 15. *et alibi.*

ὑποβάλλεσθαι θεμέλιον τραπέζης, ponere fundamentum, 13, 6, 2. *ὑπεβάλοντο διαφθείζειν mendose olim*, 2, 7, 7. *pro ἐπεβάλοντο.*

Ὑποβολή, ἡ, 1) occultatio militum in loco depresso insidiarum caussa, 3, 105, 1. *Et ipse* locus aptus ad occultandum militem in insidiis locatum, 3, 104, 5. (*ubi perperam vulgo ὑπερβολή.*) *Hinc ἐξ ὑποβολῆς*, ex insidiis, 15, 2, 12. 2) suggestio, monitum; (*ut ὑπόθεσις et ὑποθήκη;*) *αἱ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν φίλων ὑποβολαί*, 9, 24, 3. *ubi quidem corrupte codices ὑπερβολαὶ dabant, sicut* 15, 2, 12.

Ὑποβολιμαῖος, supposititius, 2, 55, 9.

Ὑπορρέγχειν; *ὑπερρέγχεν ὑγόντο τὰ πλοῖα*, undis obruebantur, mergebantur *tempestate*, 1, 37, 2.

Ὑπόγειος; *ὑπόγειοι ἰχθῦς*, 34, 10, 4.

Ὑπογίγνεσθαι, suboriri, subnasci, subesse; *ὑπογίνεται φιλικαί τις διάθεσις*, 2, 44, 1. *ὑπογίγνεται αὐτοῖς συνήθεια*, 6, 5, 10. *ἐξ ὧν ὑπογίγνεταί τις ἔννοια περὶ ἑκάστου τοῦ καθήκοντος*, 6, 6, 7. *ὑπογίγνεται τις ζῆλος*, 11, 8, 4. *ubi mendose ὑπεγγίγνεται Suid. in ζῆλος. ὑπογινομένων τοῖς βίοις χορηγίας*, suppetunt omnia ad victum necessaria, 4, 75, 6.

Ὑπογράφειν, infra scribere, scriptum exhibere exemplum *formulæ* fœderis, 3, 22, 3. *αἷς (συνθήκαις) ὑπογεγράφθαι τὸν ὅρκον τοιοῦτον*, 12, 10, 3.* (*ubi ὑπεγγεγράφθ. correxerunt alii; Reiskius idem esse ὑπογεγρ. ac προ-*

γεγράφθαι docuit.) κρίσεις ἃς ἦσαν πρότερον αὐτοῖς ἔτι ὑπογεγραμμένοι, sententiæ quibus subscripserant, quas scripto contra eos consignaverant? probarant, *Ernestus;* 23, 2, 6.

ὑπογράφειν, describere, depingere; τὰ τῶν τόπων ἰδιώματα, 2, 14, 3. 3, 47, 9. *Hinc* ὑπογράφειν ἐλπίδας τινί, spem alicui ostendere, proponere, 5, 36, 1 *sq.* 5, 62, 1. 7, 2, 3. 10, 35, 2. 14, 7, 3.

Ὑπογραφή, ἡ, τῶν τόπων, descriptio locorum, 5, 21, 7. color, *in pictura,* 6, 33, 5.

Ὑπόδειγμα, τὸ, exemplum, 3, 111, 6. 6. 54, 6. ὑπόδειγμα τῷ πλήθει ποιῶν ἑαυτὸν, 3, 17, 8. documentum, specimen, 9, 30, 2. ὑπόδειγμα ποιεῖσθαι τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως, *Fr. gr.* 101.

Ὑποδεικνύειν, ὑποδεικνύναι, innuere, significare, 10, 18, 13. indicare, significare, ostendere, demonstrare, docere, ob oculos ponere, 2, 49, 1 *et* 10. 2, 50, 1. 2, 67, 4. 3, 2, 6. 3, 6, 1. 4, 64, 2. 10, 24, 2. 15, 5, 5 *sq.* 27, 8, 1. (*ubi* pro sententia dicere in concilio *vertit Casaub.*) ταῦτα ὑποδείξας τοῖς πολλοῖς, ista (*exercitia*) cum monstrasset multitudini, cum præivisset, 10, 21, 9. ostendere, i. q. promittere, ἡ ὑποδεικνυμένη ἀσφάλεια, 1, 79, 8. καλὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύειν, spem ostendere, 2, 70, 7. 4, 27, 10. πρὸς πᾶν ἑτοίμους διέκειντο τὸ κατὰ Ῥωμαίων ὑποδεικνύμενον, parati ad omnes occasiones, quæ sese ostenderent, bellum inferendi, *aut* nocendi Romanis, 3, 13, 2.

ὑποδεικνύειν τὴν ἑαυτοῦ ἔμφασιν, contrariam speciem præ se ferre, 2, 47, 10. *Et nude* ὑποδεικνύειν *sc.* ἑαυτὸν, *vel* τὴν ἔμφασιν, monstrare se, speciem præbere, præ se ferre, 2, 39, 12. *Sic* ὑποδείξας διότι μάλλα *&c.* 5, 46, 9. *et sequente* ὡς *cum participio,* 11, 12, 4. 14, 3, 4. 22, 8, 6.

Ὑποδεικτέος τρόπος ἐστὶ *&c.* demonstranda, indicanda ratio est, 3, 36, 5.

Ὑποδειλιᾶν τὸν πόλεμον, reformidare, 35, 3, 4 —"Forte ἀποδειλιᾶν; nec tamen alienum est ab analogia." *Ern.*

Ὑπόδεσις, ἡ, *collective,* calceamenta, 3, 49, 12.

Ὑποδεσμὸς, ὁ, calceamentum, calceus, 11, 9, 4.

Ὑποδέχεσθαι, excipere, urbe *vel* hospitio recipere, 22, 26, 7 *et* 15. 23, 1, 7. *&c. Sic* ἄσμενος ὑποδεξάμενος ἐφιλανθρώπευτο τοὺς ἄνδρας *recepi ex Bav. pro vulgato* ἀποδεξ.

ὑποδεχόμενον ὅτι φίλους δώσει *invitis MStis editum erat* 27, 8, 2. *pro* ἐπιδεχόμενον.

Ὑποδοχὴ, ἡ, epulæ quibus quis excipitur, 5, 14, 10. *coll. vs.* 8. 31, 21, 4. ὑποδοχὴν αὐτῶν ἐποιήσατο μεγαλομερῆ, epulis magnifice eos excepit, 28, 17, 1.

πρὸς τοῦτο τὸ μέρος καλὴν ὑποδοχὴν εἶχε τὴν μετὰ τοῦ πατρὸς συμβίωσιν, 32, 11, 10. adjumentum, perfugium, *Ernestus;* stimulum, *Vales.*

συνήθη μεγάλην ὑποδοχὴν γενέσθαι τοῦ Σκιπίωνος, valde laudari, probari, 35, 4, 13. *ex lect. olim vulgata; ad quam monuit Ernestus,—"sic et Josophus Ant. VIII.* 2, 8. *ubi tamen tres codd.* ἀποδ."—*Nos l. c.* ἀποδοχὴν *cum Reiskio corrigere non dubitavimus.*

Ὑποδύεσθαι τὴν πρᾶξιν, subire negotium, consilium faciendi *belli* suscipere, 2, 21, 9.

Ὑποζύγιον, τὸ; ὑμέσι τοῖς φορτίοις πολλὰ τῶν ὑποζυγίων, 3, 51, 4.

Ὑποζωννύειν ναῦς, succingere naves, *i. e.* instruere, parare, 27, 3, 3.

Ὑπόθεσις, ἡ, 1) materia, argumentum *operis, libri, disputationis, deliberationis,* 1, 2, 1. 1,

5, 3, 8, 1, 8. 28, 11, 11. 31, 12, 5. ὑπόθεσιν διδόναι τινί, materiam proponere alicui in qua se exerceat, argumentum proponere in quo specimen edat, 13, 4, 1. ἀποδιδόναι ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως, argumentum reddere, exhibere, specimen edere, 24, 5, 13.

2) id quod supponitur vel supponebatur, prima posita, initium unde aliquis progreditur, primus rei status; αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ὑποθέσεις, 1, 15, 11. αἱ πρώτως ὑποθέσεις, 1, 15, 9. *coll. vs.* 7. (*cf. ibid. vs.* 7. *et vide infra in* ὑποτίθεσθαι.) ὁρμηθεὶς ἀπὸ τοιαύτης ὑποθέσεως, a talibus initiis profectus, 12, 15, 7. ἐκ ταπεινῆς ὑποθέσεως ὁρμηθείς, ab humili initio profectus, 15, 35, 2. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν, 18, 12, 2. *vertunt* ut quidem vetus institutum erat; *sed vide, ne sit* ex primis positis, *id est, si separatim ferrum spectes et contum, quæ sunt materia et prima posita, e quibus constat sarissa.* τῆς ὑποθέσεως τῆς αὐτῆς μενούσης, manente eodem rerum statu, 8, 1, 5. *Potest huc referri illa dictio,* τὸν Ἄρατον ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς ὑποθέσεως, Aratum de statu dejicere, 4, 82, 6. *nisi ex alio ejusdem nominis usu, quem mox videbimus,* ὑπόθεσις *h. l. intelligi debet* consilium, præpositum *Achæorum prætorem creandi Aratum.*

3) sententia quam quis proponit in medium, *vel* subegerit alteri; (*conf.* ὑποτίθεσθαι.) πρεσβυτέρους τῆς ὑποθέσεως, probata, cum plausu accepta sententia quæ ab his proposita erat, 28, 14, 5. *Hinc* monitum, præceptum; *quasi* suggestio; quod quis alteri suggerit; κατὰ τὰς ὑποθέσεις τὰς Ἀράτου καὶ τὰς ὑποθέσεις, 2, 48, 8. κατὰ τὰς ὑποθέσεις τὰς Ἀράτου, 2, 52, 6. τῶν συνόντων τινές ἐστιν εἶναι τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις, 4, 24, 2. κατὰ τὰς τοῦ πατρὸς ὑποθέσεις, 3, 14, 10. *ubi* ὑποθήκας *dant Vat. et Flor. quod vide.*

4) *fere i. q.* πρόθεσις, *et* αἵρεσις; consilium, institutum, ratio, secta, &c. τὴν ὑπόθεσιν τηρεῖν, servare propositum, institutum, 5, 5, 5. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν, pro consilio semel capto, propositi initio suscepti memor, 3, 94, 4. (*De eadem dictione, quæ recurrit* 18, 12, 2. *vide supra, sub num.* 2.) καταστήσασθαι τὴν τῶν ὑπομνημάτων ἱστόρησιν καὶ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, totam rationem, 3, 50, 6. πρὸς ταύτην ἀναζώσασι τὴν ὑπόθεσιν, ad hanc rationem consilia sua referentes, 3, 16, 1. 3, 50, 7. 4, 76, 3. τὸ τῆς ὑποθέσεως λαμπρὸν μὴ καταβάλλειν, propositi, instituti sui gloriam non abjicere, 22, 6, 1. ταύτης τῆς ὑποθέσεως, harum partium, 21, 4, 4. ταύτης τῆς ὑποθέσεως πρωτοστάτης, harum partium principes, 31, 8, 12. ἀρχηγέτιν αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις. Achæis acceptior est hæc ratio, acceptiores eis sunt hæ partes, 26, 2, 4. ἀποστῆναι ἀπ' ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν, ad illas partes transire, 26, 2, 7.

Ὑποθήκη, ἡ, *i. q.* ὑπόθεσις, *ea notione de qua num.* 3. *diximus,* suggestio, monitum, præceptum, 3, 14, 10. *ex lect. codd. Vat. et Flor.*

Ὑπόθυμις, ἡ, fomes, incentivum, incitamentum, 6, 59, 4. *conf.* ὑποτίθημι.

Ὑποκρύπτεσθαι, latitare, occultum esse; ὑποκρυπτόμενος πως αὐτῇ τῆς ἐργῆς, 4, 49, 4. ἡ ὑποκρυπτομένη ἀτοπία ἐν αὐτοῖς, 3, 11, 3.

Ὑποκαθῆσθαι; ὑποκαθημένους ἐκ τούτων αὐτῷ τῆς ἐργῆς, ira præcordiis insidente, 4, 29, 7.

Ὑποκαθίστημι; *vide* ὑποκαθίσταμαι.

Ὑποκαθίζειν, in insidiis sedere; κλίπτας ὑποκαθίσας, 12, 4, 14.

Ὑποκαθίσταμαι; βουλεύεις πολὺ ἀλλότριον ὑποκαθίστασθαι, μηδὲ δυνατὸς μηδὲ

ἀπολιπεῖν τῇ βασιλείᾳ, 24, 8, 8. *Si vera scriptura, erit Aor. 2. med. verbi* ὑποκαθίναι, *et poterit significare,* submittere contra se, pati ut aliquis se demittat et occultet. *Quod vero in Adnotatione ad l. c. dixi, apud Suidam verbum hoc* ὑποκαθίσθαι *exponi* latere in insidiis, *et eam notionem confirmari exemplo ex veteri scriptore adlato; deceptus sum errore editionis Küsterianæ, in qua verbum quidem* ὑποκαθίζεσθαι, *non* ὑποκαθίσθαι, *exponitur* τὸ ἐγκρύπτεσθαι; *sed statim ibidem hoc adjicitur exemplum:* ἀγγειλάντων τῶν διασκόπων, ἐνέδραν ὑποκαθίσθαι ἐπὶ τοῖς λασίοις, *id est,* cum autem speculatores nunciassent, insidias in locis sylvosis delitescere. *At nunc demum principem editionem Suidæ Mediolanensem evolvens, video ibi utrobique, tam in ipso exemplo, quam in titulo,* ὑποκαθίζεσθαι *scriptum, non* ὑποκαθίσθαι. *Quare eam quidem partem Adnotationis prædictæ deletam velim.*

Ὑποκάτω, subtus, inferne, 3, 55, 2.

Ὑποκεῖσθαι; ὁ ὑποκείμενος ποταμός, fluvius qui a tergo est, 3, 74, 2. *Sic quod vulgo legitur* 5, 59, 4. κειμένης αὐτῆς (τῆς πόλεως) ἐπὶ θαλάττῃ,—ὄρος ὑπέκειται πεμμήκεις, *si vera scriptura, intelligi debet* post urbem situs est mons; *verumtamen* ὑπέκειται *ibi malim, aut* ὑπέρκειται. πᾶσι τοῖς οὖσιν ὑπέκειται φθορά, propositus est, manet interitus, 6, 57, 1. τοῦτο πᾶσιν ὑπέκειται παθεῖν, in omnes cadere hæc calamitas potest, 2, 58, 10. τὰ ἴλλα, φθείροντα τὸ συνεχὲς, οὐκ ἴσχυε παῦλαν, ἕως ἂν ἀφανίσῃ τὸ ὑποκείμενον, *scil.* σῶμα, subjectum corpus,—*an* subjectam omnem carnem, *nempe usque ad ossa?* 1, 81, 6.

ὑποκείμενος, prajacens, subjectus, suppositus, præsens; οἱ ὑποκείμενοι καιροί, tempora de quibus nunc agitur, 2, 63, 6. προσκατασκευάζειν ἐπὶ τοῖς ὑποκειμένοις ἔργοις, operibus jam positis, jam confectis, nova semper adjicere, 1, 42, 9. τούτων περὶ τῆς ὅλης γῆς ὑποκειμένων, his ita positis, 3, 37, 1. ἀφιλεῖν τὰ βαρύτατα τῶν ὑποκειμένων ἐπιτιμημάτων, tollere gravissimas earum conditionum quæ jam latæ, quæ jam propositæ sunt, 15, 8, 11. μένειν ἐπὶ τῆς ὑποκειμένης γνώμης, 1, 40, 5.

τὰ ὑποκείμενα, præsens rerum status; εἰδοπεῖσθαι τοῖς ὑποκειμένοις, 3, 31, 6. ἀσχάλλειν τοῖς ὑποκειμ. præsentem rerum statum odisse, 11, 29, 1. 3, 31, 6. κινῆσαί τι τῶν ὑποκειμένων, mutare quidquam eorum quæ transacta sunt, 23, 10, 8. μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, in eodem statu manere, 1, 19, 6. 2, 49, 2. (*i. q.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν, 1, 18, 6.) nil movere, 2, 51, 1. in fide manere, 1, 43, 5.

ὑποκειμένης αὐτῷ τῆς ὀργῆς *vulgo legebatur,* 4, 29, 7. *pro* ὑποκαθημένης.

Ὑποκολακεύειν; ὑποκολακευόμενοι, adulationibus corrupti, 6, 18, 5.

Ὑποκρίνεσθαι; ὑποκρίνονται τὴν ἰσυχίαν ἄγειν, 2, 49, 7. ὑποκριθεὶς ὡς πεπεισμένος, 5, 25, 7. ὑπεκρίνετο τὸν οὐ δυνάμενον, simulavit se non posse, 15, 26, 2. ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γελοτοποιῶν, histrionem agebat, 31, 4, 8.

Ὑπόκρισις, ἡ, pronunciationis temperatio quoad vocis varietates, gestus *&c.* 10, 47, 10. καθ' ὑπόκρισιν, simulate, in speciem, 35, 2, 13.

Ὑποκρούειν τινὰ, obstrepere alicui, interpellare quem, interfari, contra dicere, obgerere, 17, 4, 3.

Ὑπολαμβάνειν, putare, 1, 4, 6. *et sæpe alibi.* sermonem excipere, respondere, (*cf.* μεταλαμβάνειν,) 4, 85, 4. 15, 8, 1. *Suidas:* ὑπολαβών· ἀποκριθείς.

Ὑπολείπειν; *med. notione activa;* οὐχ ὑπολειπόμενοι τόπον ταῖς σπι-

ρας, 2, 33, 7. οὐδὲν πλεονέκτημα οὐδενὶ, 2, 38, 8.

Passiv. ὑπολειπόμενος μυρίους, relicta ei sunt decem millia, relictus est cum, 1, 29, 9. σπάφη, 2, 12, 2.

Ὑπολογίζεσθαι τὴν τιμὴν ἐκ τῶν ὀψωνίων, deductionem facere pretii a stipendiis, 6, 39, 15.

Ὑπόλοιπος, reliquus; ὑπόλοιποι ἐλπίδες, 1, 39, 8.

Ὑπομιμδάσκει σπερδόντων, 17, 7, 6.

Ὑπομένειν, τὴν πολιορκίαν, 1, 24, 11. τὸν πόλεμον, 4, 84, 9. ὑπόμενον φέρους ἐνεγκεῖν, 2, 43, 6. τὰ προστεταττόμενον, imperata facere, patienter ferre, 5, 107, 3. ὑπέμειναν Ῥωμαίους τὰ προσταττόμενον, 15, 20, 7. πᾶν ὑπομένειν ἐφ' ᾧ μὴ &c. 1, 31, 8. πᾶν ὑπομενοῦσιν, omnia in se recepturos, omnia facturos, 22, 7, 14. *Athenienses* πᾶν γένος ὑπέμενον ψηφισμάτων, omne genus decretorum sibi obtrudi passi sunt, *vel potius*, facere sustinuerunt, non puduit eos sciscere, 5, 106, 8. *sic* πᾶν ὑπέμενον ποιεῖν, omnia facere sustinuerunt, ausi, non veriti sunt, 1, 84, 12. *Et absol.* οὐχ ὑπομένουσι. non sustinent facere, 3, 48, 4. τοῖς διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιθυμίαν ὑπομένουσι φεύγειν, 3, 63, 6. *ubi corrupte vulgo* οἰομένοις φεύγειν. *Cum particip.* οὐδ' ἀκούοντες ὑπέμενον ἰδόντα τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμ. ne audire quidem sustinere potuerunt, 1, 31, 5. ὑπέμειν τραυμάτων πλῆθος ἀναδιχόμενος, 6, 55, 2.

ἡ κόλασις ὑπομένει αὐτὸν, manet eum pœna, 1, 81, 3. (*sicut* ὑπέμειναν, *quod vide.*)

τὴν ὁρμὴν τῶν θηρίων ὑπομεῖναι, 1, 74, 5. *non male; sed verius fuerit* μεῖναι, *quod habent vetustissimi codd. Vat. Flor. Urb.* ὑπομένειν, *pro* ἐπιμένειν, subsistere, manere, morari, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 50, 5. *Sic* οὐδένα χρόνον ὑπομένας, *mendosum videtur*, 8, 17, 9. *et in* ἐπιμένας *mutandum*, nulla interposita mora.

Ὑπόμνημα, τὸ; ὑπομνήματα, commentarii historici, historiæ monumenta, 8, 12, 11. 9, 1, 3. 12, 27, 3 *sq. Sic de Polybii* historia, 1, 1, 1. 1, 35, 6. 3, 32, 4. 9, 2, 7. libellus in quo res quæcumque memoriæ caussa consignatæ sunt, *quod nostro idiomate* un memoire *dicimus*, 24, 2, 5. τὰ περὶ τῶν Στρατηγικῶν ὑπομνήματα *scripsit Æneas*, 10, 44, 1. ὑπομνήματα. 18, 16, 3. *dicuntur quæ prius* βασιλικὰ γράμματα, scripta regia.

Ὑπομνηματίζεσθαι, commemorare, memoriæ caussa breviter perscribere, 5, 33, 5.

Ὑπομνηματισμὸς, ὁ, i. q. τὰ ὑπομνήματα, commentarius historicus, 2, 40, 4. *et* scriptum quodcumque memoriæ caussa consignatum, 24, 2, 4 *sq.* 26, 7, 5.

Ὑπόμνησις, ἡ, commemoratio *vel* memoria rerum præteritarum, 1, 1, 2. 3, 31, 6.

Ὑπομονὴ, ἡ, τοῦ πολέμου, constantia in tolerando bello, 4, 51, 1. ἡ τῆς μαχαίρας ὑπομονὴ τῶν πλαγῶν, firmitas gladii adversus ictus, ut non disiliat, 15, 15, 8.

Ὑπονοεῖν, *non solum* suspicari *denotat, sed et* intelligere, animadvertere, 4, 66, 1. 4, 77, 7.

Ὑπόνοια, ἡ; ἐν ὑπονοίᾳ ἦσαν χαίροντες, suspecti erant ut gaudentes, 5, 15, 1. παρὰ τὴν ὑπόνοιαν, præter opinionem, 1, 60, 1. κατ' ὑπόνοιαν, tecte; ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδενὸς ἐποιήσατο κατηγορίαν, κατ' ὑπόνοιαν δὲ πολλῶν, 28, 4, 5.

Ὑπόνομος, ὁ, via subterranea et occulta, *per quam ad aquandum descendebant obsessi*, 5, 71, 9. canalis subterraneus aquam deferens, 10, 28, 2 *et* 4 *et* 6.— "*Joseph. Ant. VII.* 9, 6. ἐφ' ὑγρασιν ὑπονόμους, *ubi* ἐφ' ὑγρασιν *forte est glossa; quamquam et* ὕλης ὑπόνομον dicitur et τόπος

ὑπόνομος, *apud Diodorum; codex Vat. habet* ὀχυρ. *καὶ* ὑπονόμους." *Ern.*

Ὑποπιπτοντίζειν καὶ ταπεινῶς, demisse et humiliter *locuti sunt, orarunt*, 35, 2, 13.

Ὑποπίπτειν, incidere, accidere; τὰ ὑποπίπτοντα, quæ accidunt, quæ incidunt, 1, 68, 3. 20, 9, 10. 31, 21, 7. τὰ περὶ Κυναιθέων ὑποπίπτοντα, quæ Cynæthensibus acciderunt, 4, 21, 12. ὅταν ὁ καιρὸς ὑποπίπτῃ, incidente tempore, 10, 17, 1 *et* 5. βοηθῶν τοῖς ὑποπίπτουσι καιροῖς, 3, 88, 8. ὑποπίπτει χρεία τις, incidit usus aliquis, 31, 13, 8. ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὑποπιπτοντίζειν καιρὸν, qui in idem tempus, in eamdem fortunam inciderunt, 2, 58, 14. οἱ ὑποπίπτοντες, obvii, qui sub pedes cadunt, 3, 86, 11.

ὑποπιπτοντίζειν, *in præter.* esse post aliud; ὁ ὑπὸ τὰς σκηνὰς ἕστὼς ὑποπιπτοντικὸς τόπος, qui post illa tentoria a tergo est locus, 6, 31, 1. *Et* esse sub alio, subjectum esse; *velut*, planities subjecta est monti, ὑποπιπτόντα τοῖς περιεχομένοις ὄρεσι, 3, 54, 2. ὑποπιπτοντίζειν τοῖς πολεμίοις τοῖς κατέχουσι τὰς παρόδους, subjectum esse hostibus, infra hostes stare, telis eorum obnoxium, 12, 20, 5.

πάνθ' ὑποπίπτειν *mendose scribebatur* 12, 14, 5. *pro* ὑποπτεύειν.

Ὑποπτεύειν; *vide verbum modo præcedens.* πᾶν ἄν τι κατὰ τοῦ πίλας ὑποπτεύοις, omnia suspecta habens in altero, 8, 22, 2. *Conf.* κατὰ *præpos. cum genit.*

Ὑπόπτως ἔχειν περί τινα, suspectum aliquem habere, 3, 11, 3.

Ὑποφύγειν τὰ τέλη, 22, 11, 4.

Ὑπόσπονδος, qui fidem dedit et accepit, 3, 85, 1 *sq.* ὑπόσπονδον ἀφέναι τινὰ, fide data dimittere aliquem, 4, 63, 3 *et* 8. 22, 13, 9. ὑπόσπονδον ἀπιλθεῖν, 2, 58, 5. 22, 12, 14. παραδιδόναι ἑαυτὸν ὑπόσπονδον, 3, 84, 14.—" *Modus loquendi Thucydideus, ut* 1, 63. *ubi vide Interprr.*" *Ern.* — ἐκέδοντο τοὺς τιθηνῶντας ὑποσπόνδους, 5, 86, 4. *ubi* ὑπόσπονδος *omnino scribendum putem.*

Ὑπόστασις, ἡ, 1) fundamentum, principium *tractationis; sive* subjectum, argumentum; καλλίστην ὑπόστασιν ὑπολαμβάνοντες εἶναι ταύτην, 4, 2, 1. *cf.* 1, 5, 3.—" principium historiæ tradendæ sive argumenti tractandi; *vide Casaub. ad* 1, 5. *qui tamen bene monet, etiam de* argumento *ipso dici, ut* ὑπόθεσιν, *et sic passim dixisse Diodorum; qui haud dubie e Polybio, ut alia, sumsit.*" *Ern.*—*conf.* ὑφίστασθαι. 2) constantia (*in bello* tolerando, in resistendo,) fiducia; 4, 50, 10. (*ubi æquivalet* τῇ ὑπομονῇ τοῦ πολέμου, *cap.* 51, 1.) *sic* ὑπόστασις καὶ τόλμα, 6, 55, 2. *ubi pariter præcessit* ὑπέμεινε. 3) αἱ ὑποστάσεις, sedimenta, 34, 9, 10. ἡ περὶ τὴν ὑπόστασις. quod quinto subsedit, *ibid. vs.* 11.

Ὑποστατικῶς, constanter, confidenter, 5, 16, 4.

Ὑποστέλλειν, ἑαυτὸν, recipere se, occultare se; ὑπό τινα ὀφρὺν, post tumulum, 7, 17, 1. ὑπὸ τὸ τῆς φάλαγγος κέρας, 11, 15, 2. ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, sub Romanorum tutelam, 1, 16, 10. ὑπὸ τὴν παρόρειαν, sub montis radicem se recipere, monti se adplicare, 4, 12, 4. *ubi perperam vulgo omnes* ὑπὲρ *pro* ὑπό. *Et per ellipsin pronominis reciproci,* τὸ τῶν ὑποζυγίων πλῆθος ὑπὸ τοὺς παραστρατηγοῦντας ὑποστελλὲς, 6, 40, 14. ὑπὸ τὸν λόφον, 10, 32, 3. *Et notione activa,* ὑπό τινα βουνὸν ὑποστάλλειν τοὺς ἱππεῖς, 11, 21, 2. 3, 83, 3. 5, 13, 5.

Ὑποστροφὴ, ἡ; ἐξ ὑποστροφῆς, facta conversione, conversi, converso agmine, 2, 25, 3. 3, 14, 5. 3, 45, 3. 5, 48, 2. &c.

Ὑποστῆναι τινὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς

προδοσίας, in proditorum numerum aliquem referre, proditorem adpellare, 17, 15, 4. ἑκάστῃ διαφορᾷ τοῦ περιέχοντος ὑποτάττων τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς τόπους, singula terræ loca cogitatione subjicere convenienti plagæ cœli, ad convenientem plagam cœli referre, 3, 36, 7.

οἱ ὑποτεταγμένοι, οἱ ὑποτεταγμένοι, qui sub alicujus imperio sunt, *sive milites, ut* 3, 13, 8. 10, 22, 3. *sive cives quicumque*, subditi, subjecti, *ut* 3, 18, 3. 10, 19, 7. *&c.*

Ὑποτελῆ φόρον τινί, pendere tributum, 22, 7, 8. 22, 27, 2.

Ὑποτίμημαι; *in med.* ὑποτίμητο τὰς αὐτῶν ὁρμάς, impetus, ardorem eorum incidit, inhibuit, repressit, 18, 21, 1. οἱ Ἰτυκαῖοι ὑπετίμηντο τὴν ἐπίνοιαν τῶν Καρχηδ. Uticenses præripuerant Pœnis inventum, consilii meritum et gratiam, 36, 1, 1. *Et in præt. passiv. notione activa*, ὑποτετιμημένος πάσας αὐτῶν τὰς ἀφελείας, qui omnes eis præcidit, ademit prædæ faciendæ opportunitates, 18, 21, 1.

Ὑποτίθεσθαι, 1) initio ponere, ponere, subjicere veluti initium et fundamentum eis quæ sequuntur; ὑποθησόμεθα ταύτην ἀρχὴν τῆς βίβλου (*vel* ταύτης ἀρχὴν τῆς βίβλου) τὴν πρώτην διάβασιν &c. 1, 5, 1. ἀρχὰς ὑποτιθέμεθα τῆς πραγματείας τὸν συμμαχικὸν πόλεμον, 3, 1, 1. οὓς νικῶντας ὑπέθετο, quos victores prius posuerat, finxerat, fecerat, 1, 15, 7. *pro quo mox vs.* 8. ἐστὶ ὑποτιθέμενος; *et deinde* ὑπόθεσις *vs.* 9. 2) ὑποτίθεσθαί τι τινί, proponere alicui aliquid, subgerere, subjicere monendo docendove, 1, 22, 3. (*cf.* ὑπόθεσις *et* ὑποθήκη.) 3, 41, 8.

Temere ὑποτιθέμενος *ediderat Casaub.* 5, 38, 10. *pro* προτιθέμενος.

Ὑποτρέπειν, permittere curæ alicujus, 10, 27, 2.—"*In promtu est corrigere* ἐπιτρ." *Ern.*

Ὑποτρέχειν; ὑπέδραμέ τις ὕπνος καὶ παιδιὰ τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀπώλετο τοῦ Ἀττάλου, 16, 6, 10. ὑπέτρεχέ τις ὕπνος (*scil.* αὐτοῖς) τῶν Καρχηδονίων πραγματείας, 8, 33, 12. *Et cum accus. pers.* ἀπολιπισμὸς ὑπέδραμε τοὺς ἀνθρώπους, 31, 8, 11. *Rursus subintellecto casu pers.* καὶ τις ὕλως αὐτῶν ὑποτρέχῃ, 9, 10, 7. *ubi teneri quidem* αὐτῶν *potest; sed et e duabus diversis lectionibus,* αὐτὸν *et* αὐτῷ, *quarum altera alteri superscripta erat, potuit* αὐτῶν *per errorem oriri. Et impersonaliter, omisso simul casu personæ; διότι* ὑπέδραμε (*scil.* ἐμοὶ *vel* ἡμῖν, *nempe* ὁ λόγος, *aut aliquid simile,*) οὕτω μᾶλλον ἁπλῶς τὴν διήγησιν, 14, 12, 5.

Ὑποτροχος, rotas subtus habens, rotis mobilis; πορῦς ὑποτροχος, 8, 36, 11.—"*Usus eadem voce Diodorus XX*, 91." *Ern.—Adde eumdem Diodor. XX*, 48.

Ὑποτυποῦν, adumbrare, delineare, summa capita præcipere, summatim præscribere; ταῦτα ὑποτυπώσθω καθαλαιωδῶς περὶ τῶν Δαλίσων, 22, 13, 6. *conf.* τύπος.

Ὑποτύφειν, succendere, accendere; οἷον ὑποβύλλειν τὸν διαβολὸν, 5, 52, 3. *conf.* ὑπόθυψις.

Ὑπούλως διακεῖσθαι, exulcerato animo, infensum esse, occulta odia alere, 10, 35, 6.

Ὑπουργεῖν ἑτοίμως, ministerio prompte fungi, 5, 36, 4.

Ὑπουργὸς, ὁ, minister, 30, 8, 4. ὑπουργοὶ τῶν οἰκοδόμων, operam ministrantes architectis, 5, 89, 3.

Ὑποφαίνειν; *Active*, πρόσωπον καὶ βάθος ὑπέφαινε ἱλαυθέρων, præ se tulit, 27, 10, 3. τὸν πραγματικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλεως, prudentiam in rebus gerendis præ se ferebat consummatam, 24, 5, 5. (*conf.* τέλειος.) *Neutraliter;* ὑποφαινούσης τῆς ἡμέρας, illucescente

die, 1, 53, 5. τὸ τῆς ἐαρινῆς ὥρας ὑπέφαινε, adpetebat vernum tempus, 14, 2, 1. 25, 4, 2. *Passivum;* elucere; ἡ ὑποφαινομένη ἐκ τῶν πράξεων ἀγχίνοια, 2, 36, 2.

Ὑποφέρειν, ferre, tolerare; τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς, 1, 1, 2. τὸν πόλεμον, 2, 49, 2. τὴν ἐπιβάπτισιν τῶν ὄχλων, 2, 64, 4. τὴν παλαιστρικὴν, 3, 54, 6. τὴν ἀλογίαν, 5, 107, 7.

Quod ὑποφέρειν τι τινί, objicere, excipere *interpretatur Ernestus, ex mendosa scriptura ductum est, quæ libros* omnes obsederat, ὑποίσειν, *pro* ἐποίσειν, 9, 20, 5. *Quod vero idem* ὑποφέρεσθαι πᾶσιν μνήμην, diligenter admonere, *ex Leg.* 93. *citavit, nusquam invenitur; sed corrupte* πᾶσιν ὑπενίγκασθαι μηχανὴν *editum erat* 30, 2, 2. *pro* ὑπενίγκασθαι, *quod recte dedit Bav.*

Ὑποχείριος; ὑποχείριον γίγνεσθαι τοῖς πολεμίοις, 1, 20, 15. 1, 28, 14. τὸ σφέτερον στρατόπεδον ποιῆσαι τοῖς πολεμίοις, 1, 54, 4. ὑποχείριον ἔχειν τινὰ, captivum tenere, 1, 21, 8. *et,* in sua potestate habere *juvenem regem, i. e.* ad nutum suum gubernare eum, 5, 45, 7.

Ὑπόχρεως, ὑπόχρεως; ὁ δῆμος ὑπόχρεώς ἐστι τῇ συγκλήτῳ, obnoxius est senatui, pendet e senatus voluntate, 6, 17, 1. ὑπόχρεών τινα ποιεῖσθαι πρὸς πᾶν τὸ παρακαλούμενον, devincire sibi aliquem beneficio, et paratum reddere ad præstanda omnia postulata, 4, 51, 2. ὑπόχρεως χάριτι νομίζουσιν εἶναι τοῖς Μακεδόσι, putant se beneficio devinctos esse Macedonibus, 9, 29, 7. τῇ μεγίστῃ χάριτι γεγονότες ὑπόχρεως, *scil.* ἡμῖν, 22, 2, 10.

ὑπόχρεων ποιεῖσθαι τὴν οὐσίαν, æs alienum contraxisse, 27, 6, 12.

Ὑποχωρεῖν, cedere, recipere se, fugam capessere, 5, 85, 10. 16, 4, 5. *&c. sic* 3, 69, 11. *ubi alii* ἀποχώρουν.

Ὑποχώρησις, ἡ, receptus, fuga, 1, 28, 9. ὑποχωρήσεις ποιεῖσθαι, fuga in locis planis, 1, 34, 8.

Ὑποψία, ἡ; τὰ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν ἐν ὑποψίαις ἦν πρὸς ἀλλήλους, 28, 4, 13.

Ὕπτιος, supinus; τὰ ὅπλα ὕπτια τιθέναι πρὸς τὴν γῆν, 3, 71, 4.

Ὑπώρεια, ἡ, montium radices, imi montium colles; ταῖς ὑπωρείαις ἀντιπαράγειν τοῖς πολεμίοις, 1, 77, 4.

Ὑς ἄγριος, 8, 28, 10. 8, 31, 6. *et* nude ὗς, *subintellecto* ἄγριος, 8, 31, 4 *et* 8. *sic* συηγετῶν τὸν ὗν, 31, 22, 3. *ubi* τὸν νέον *dabant libri.* ὗς θαλάττιος, 34, 8, 2.

Ὑσσὸς, ὁ, pilum, 1, 40, 12. 6, 23, 8 *sqq. et vs.* 16.

Ὑστεριεῖν, (*i. q.* καθυστεριεῖν) τοῦ καιροῦ, sero venire, 2, 11, 3. 9, 14, 9. τῶν λέμβων, lembos non adsequi, 5, 101, 4.

Ὕστερος; ἡμέραις ὕστερον τρισὶ τῆς ἀναζυγῆς, 3, 49, 1. τετάρτῳ ὕστερον ἔτει τούτου στρατηγοῦντος, quarto anno ab hujus prætura, 2, 43, 3.

Ὕστερος; κατὰ τοὺς ὑστέρους τῶν κατ' Ἀλέξανδρον καιρῶν, 2, 41, 9. (*ubi fortasse* καιροὺς *legend. pro* καιρῶν.)

Ὑφαιρεῖσθαί τινας πόλεις, subtrahere urbes nonnullas *imperio regis,* 21, 10, 4. τοῦτο ὑφίλοντο πρῶτον, hanc primam exceptionem fecerunt, *scil.* de postulatis Romanorum, de conditionibus quas eis tulerant Romani, 22, 12, 15. *Conf. vocab. seq. scil. citra quam se non fuerant tradituri,* 22, 12, 15.

Ὑφαίρεσιν ποιεῖσθαι τῶν ὑποκειμένων, diminuere gravitatem conditionum jam ante latarum, 15, 8, 13. *coll. vs.* 11.

Ὕφαλος πλαγὴ, cum navis ea parte vulneratur, quæ sub aqua est, 16, 3, 2. ὕφαλα τρώματα διδόναι, 16, 4, 12.

Ὑφάπτειν, τὴν ὕλην, succendere, ignem subdere, 11, 5, 4.

Ὑφασμα, τὸ, tela, textura, velum, aulæum, vestes; *αἱ τῶν ὑφασμάτων ἰδιότητες καὶ ποικιλίαι*, 12, 24, 3. *ὑφασμάτα χρυσᾶ*, vestes auro textæ, *Fr. hist.* 47.

Ὑφήγησις, ἡ, institutio; *κατὰ τὴν ὑφήγησιν τὴν Ἀλεξάνδρου*, ex Alexandri instituto, 10, 27, 3.

Ὑφιστάναι, sistere; *ὑπέστησε τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἀντίπρωρον τοῖς πολεμίοις*, stitit suam navem, substitit cum sua navi, prora in hostem conversa, 1, 50, 6.

ὑποστῆναι τοὺς ὑπεναντίους γενναίως, fortiter resistere, sustinere impetum hostis, 1, 17, 12. *ἐκ μεταβολῆς ὑποστῆναι*, conversis equis subsistere, *sc.* ad resistendum hosti, 1, 76, 7. *ὑποστὰς*, gradum sistens, subsistens, 9, 7, 7. *ὑποστῆναι γενναίως τὸν πόλεμον*, bellum fortiter sustinere, 1, 6, 7. *τὴν ὄφοδον τῶν βαρβάρων*, 9, 35, 1. *οὗτος μόνος ὑπέστη* (*scil.* *αὐτῷ*) *τὴν χρείαν ταύτην*, solus ille hanc operam suscepit, præstitit ei, 15, 31, 6. *τῷ πλήθει ὑπέστη δίος*, metus subiit multitudinem, 11, 30, 2.

τὰ ὑφιστῶτα, res susceptæ, curæ alicujus commissæ; *οὐδὲν κατὰ λόγον διοικεῖν τῶν ὑφιστώτων*, 6, 14, 5.

ὑφίστασθαι; 1) stare, et sustinere *impetum*, resistere; *ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀλυμαντάτων ζώων*, 6, 6, 8. Et absol. *ἀνδρωδῶς ὑφίστασθαι*, 4, 80, 5. 2) suscipere *argumentum tractandum*, *ὑποθέσεις στενὰς ὑποστήσασθαι*, 7, 7, 6. suscipere, promittere *aliquid præstandum*; *ὑφίστατο παρέξειν πιστάρχη κατηρτισμένην*, 1, 59, 7. 3) *i. q.* *ὑποτίθεσθαι*; *ὑφίστασθαι ἀρχὰς ψευδεῖς*, falsa initia ponere, 3, 48, 9. (*i. q.* *ψευδεῖς ὑποθέσεις λαμβάνειν*, *ibid. vs.* 8.) *οὓς ἡττημένους ὑπεστήσατο*, quos victos supposuerat, quos victos fecerat *vel* finxerat narrando, 1, 15, 8.

Ὑφορᾶσθαι, metuere; *seq.* *μὴ conjunct.* 3, 18, 8. *seq.* *accus. pers. vel rei*, 3, 74, 5. 3, 78, 8.

Ὑφορμεῖν, stationem habere, 3, 19, 8. 34, 3, 1.

Ὑψοῦν ἄνθρωπον, 5, 26, 12. *opp.* *ταπεινοῦν*, *ibid.*

Φ.

Φαιὸς, fuscus, subniger, pullus; *φαιὰ ἱμάτια*, pullæ, sordidæ vestes, 30, 4, 5.

Φαίνεσθαι; *τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ φαίνεται καὶ γίγνεται*, 11, 29, 11.

ἁπλοῦς λόγος καὶ φαινόμενος, clara, perspicua ratio, 17, 1, 12. *πολὺν ἔχουσι λόγον καὶ φαινόμενον ὑπὲρ τῶν κατ' αὐτοὺς*, multa et evidentia dicere pro sua caussa possunt, 17, 14, 5. *γνοίη δ' ἄν τις ἐκ τοῦ φαινομένου παιδικῶς τὸ λεγόμενον*, ex ratione vel pueris perspicua, 9, 21, 9.

τὸ φαινόμενον, id quod cuique videtur, sententia; *λέγειν τὸ φαινόμενον*, dicere suam sententiam, 5, 41, 6. 5, 51, 5. 21, 8, 4. 22, 1, 7. *αὐτὸ λέγειν τὸ φαινόμενον*, plane dicere suam sententiam quæcumque illa sit, 7, 11, 4. *οὔτε λέγειν οὔτε γράφειν δύναται τὸ φαινόμενον*, neque eloqui libere ea quæ ipsis videntur neque scribere possunt, 8, 10, 8. *ἐγὼ γὰρ τὸ φαινόμενον*, dicam quod sentio, 9, 36, 6.

τὸ φαινόμενον, adspectus cœli, cœli spectaculum; *ἐὰν μή τις ἐπὶ τοῦ φαινομένου τῇ τῶν δώδεκα ζωδίων τάξει συμπεριφέρηται*, nisi quis in cœli adspectu notam habeat duodecim signorum ordinem, 9, 15, 7. *τὰ φαινόμενα*, astronomia sphærica; *τὰ φαινόμενα πεπολυπραγμονῆσθαι*, operam astronomiæ dedisse, 9, 15, 7.

Φαλαγγηδὸν, tota simul acie, 3, 115, 12. *ubi opp.* *κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ στοίχους.* in acie, 4, 8, 10. *ubi opp.* *χωρὶς παραστάξεως.*

Φαλαγγίτης, ὁ, 18, 15, 9. *οἱ Φαλαγγῖται distinguuntur a τοῖς ἑωρακόσιν et ψιλοῖς*, 4, 12, 12. *sic* 11, 11, 4. *τὰ τῶν Φαλαγγιτῶν συντάγματα*, 11, 12, 1.

Φαλαγγιτικὸς; *Φαλαγγιτικὴ σπείρα*, 18, 11, 10.

Φάλαγξ, ἡ; *vide Ind. histor. in* Phalanx; *et conf.* τέλος, ἱππάλλαλος, παραλλαλος, διφαλαγγία, τριφαλ. τετραφαλαγγ.

ἡ Φάλαγξ, de legionibus sive gravi armatura Romanorum, 3, 73, 7. *coll. vs.* 6.

Φάλαρα, τὰ, 6, 39, 3.

Φανερὸς γενόμενος ὅτι συῆκε τὸ ῥηθὲν, 10, 18, 14. ἐπὶ τούτῳ ὅντες Φανεροὶ γένωνται τῆς προαιρέσεως, 22, 2, 9. ἐκ τοῦ Φανεροῦ ἀναλαμβάνειν τὸν πόλεμον, palam suscipere bellum, 2, 46, 1.

Φαντασία, ἡ, species; τῇ τοῦ γεγονότος εὐτυχήματος Φαντασίᾳ καταπλαξάμενοι αὐτοὺς, 1, 37, 5. τὸ παραδέξον τῆς τῶν ζώων Φαντασίας, 3, 53, 8. κατὰ τὴν πρώτην Φαντασίαν, ad primum adspectum, ubi primum adparuit, 11, 27, 7. τραγικὴ τοῦ ῥεύματος Φαντασία, miserabilis facies, species, fluvii, *cadavera vehentis*, 5, 48, 9. ἡ διὰ τῶν λόγων Φαντασία, (*opp.* τὰ κατ' ἀλήθειαν) 22, 2, 7. δουλεύειν τῇ τῶν ἐκτὸς Φαντασίᾳ, καὶ παρέπεσθαι τὴν ἀλήθειαν, externæ speciei, famæ publicæ inservire, 30, 17, 4. συναίξειν τὴν Φαντασίαν τῆς νίκης, speciem, opinionem victoriæ, 16, 8, 3. Φαντασία ἐστὶ τοῦτο, species inanis hæc est, nonnisi in speciem fit hoc, 17, 11, 8. Φαντασία περὶ αὐτόν ἐστι ὡς ἔχοντα &c. videtur ille hominibus habere, opinio de eo est, *Fr. gr.* 133. Φαντασίαν τοιαύτην ἴσχειν, 8, 15, 3. Φαντασίαν ἐλάττω ἴσχειν, 18, 29, 2. Φαντασίαν μείζω ἴλκειν, majorem speciem ostentare, 32, 20, 5. Φαντασ. ἐφίλκεσθαι ὡς *cum participio*, speciem sibi conciliare alicujus rei, 23, 9, 12. 25, 9, 5. Φαντ. ποιῶν τοῖς ὑπακουτίοις ὡς τοῦτο πράττων, speciem præbens, 14, 2, 4. μεγάλην ἐποιοῦτο Φαντασίαν, magnam impressionem *sua oratione* fecit *in animos audientium*, 29, 9, 15. Φαντασίαν ποιεῖν καὶ προσδοκίαν, speciem magnam præbere, et excitare exspectationem, 17, 10, 7. Φαντ. περιεποιήσατο παρὰ τοῖς πολλοῖς, magnam famam sibi comparavit, magnam de se opinionem excitavit, 25, 8, 2.

ἡ κατὰ τὴν εὐγένειαν Φαντασία, splendor generis, 32, 12, 6. κατὰ τὸ συνηθὲς ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διαγίνεσθαι μετὰ Φαντασίας, 16, 21, 1. *vertitur* cum splendore; *possis etiam intelligere*, cum magna hominum de ipso opinione; *sed perinde est* μετὰ τῆς ὑπαρχουσῆς Φαντασίας, 15, 25, 5. Φαραγγώδης, abruptus, præruptus, confragosus; παρά τινι διατυπώσῃ καὶ Φαραγγώδει ποταμῷ, apud fluvium cujus alveus abrupta ripa continebatur, qui adeo ægre conspici e longinquo poterat, 8, 26, 6.

Φάραγξ, ἡ, abrupta, confragosa vallis, 7, 15, 8. 10, 30, 4. δύσβατος καὶ κρημνώδης, 3, 52, 8. ἀπρόσιτος, 9, 27, 6. ὑλώδης, 8, 15, 5. Φάραγγι κοίλῃ καὶ δυσβάτῳ διαζευγμένη *Seleucia Pieria*, 5, 59, 6.

Φαρμακία, ἡ, veneficium, 6, 13, 4. 40, 3, 7.

Φάσις, ἡ; 1) *a verbo* φημὶ, *i. q.* ἀπόφασις, dictio. enunciatio, pronunciatum, affirmatio; τὸ ἐν ἐπαγγελίᾳ καὶ Φάσει μόνον εἰρημένον ἡμῖν, quod nude enunciavimus, quod diximus absque demonstratione, 7, 13, 2. *coll. vs.* 5 *Hoc vocabulo eadem ratione Aristoteles utitur, cum aliis, v. c. Ethic. VI.* 9. *tum eo loco quem post Budæum citavit H. Stephanus in Thes. ex Ethic. VI.* 11. διὰ προσίχειν τῶν ἐπιπέδων καὶ προσ-

βυτίρων ἢ φρεατίων ταῖς ἀναπεδάστοις φάσσαι καὶ δίξαις, οὐχ ἧττον τῶν ἀναδιξεων. *Adde Sext. Emp. Pyrrh. I.* 192.

2) φάσις, *a verbo* φαίνω, significatio per signum quod datur alteri; τὴν φάσιν ἀκριβῆ ποιῶν, significationem adcurate dare, 10, 46, 8. *ubi temere* φαῦσιν *erat editum.*

Φάτνωμα, τὸ, lacunar, laquear, 10, 27, 10.—" *Sicut apud Latinos* lacunar *dicitur ab depressis locuiis in tali tecto, qui formam lacunæ habent; sic Græcis* φάτνη *et* φατνώματα, *a similitudine* præsepis." *Ern.*

Φαῦλος, ἀστυγείτων, pravus, malus vicinus, 4, 45, 1. πλοῖα φαῦλα ταῖς κατασκευαῖς, naves male fabrefactæ, 1, 22, 3. πολιτεία φαύλη, resp. vitiosa, prava, male constituta, 6, 47, 4. *opp.* σπουδαία, *ibid. vs.* 3. *Alibi commode vertitur* levis, frivolus, ignavus, stultus, stolidus; τίς οὕτως ὑπάρχει φαῦλος ἢ ῥᾳθυμος τῶν ἀνθρώπων, 1, 1, 5. φαῦλος ἡγεμών, stultus belli dux, *qui sua consilia tegere nequit*, 13, 3, 6. *homo*, φαυλότατον τῶν ζώων, tardissimum, stultissimum, 17, 15, 15. *opp.* συνεργότατον, *ibid. Fortunam pro caussa citare*, φαῦλον, stultum *est*, 2, 38, 5. (*sic Eurip. Androm.* 380. φαῦλος, οὐ σοφός.) *aut*, hominis est levis et vani, *coll.* 18, 11, 5. *adde* 10, 5, 8.

Φαυλότης, ἡ, ingenii levitas, tarditas, *rerum caussas non perspicere* ἢ διὰ φαυλότητα φύσεως, ἢ δι' ἀπειρίαν καὶ ῥᾳθυμίαν, 10, 5, 8. *conf. voc. præc.*

(Φαῦσις,—" significatio per lucem, ut faces." *Ern. scil. ex scriptura temere ab Ursino et Casaub. invecta*, 10, 46, 3. *pro* φάσις, *quod vide.*)

Φελλός, ὁ, suber, 10, 44, 3 *sqq.*

Φέρειν; πολέμους ἀπαγωγίλτους φέροντες πολλοῖς, bella inferentes, 4, 16, 4. πλαγὴν ἐπὶ πλαγῇ φέροντες, 2, 38, 6. εἰς μάγειραν ἐνεχείρουν κίνδυνον τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν, in magnum periculum adduxisse, 22, 14, 7. ἡ Εὐρώπη μαθοῦσαν ὑπάρχειν τοιοῦτον ἄνδρα, tulit, genuit, 8, 11, 1. ἡ πλατεῖα φέρουσα ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν ἔξω θάλατταν, via ducens ad mare, 8, 36, 9. ἡ πύλη φέρουσα ἐπὶ τὸν λιμένα, qua itur, 8, 32, 6. 10, 12, 3. 16, 17, 1. ἄγειν καὶ φέρειν, *vide supra in* ἄγειν, *num.* 1. τοὺς Ἕλληνας φέρειν καὶ λαμπατεῖν. 30, 14, 2. *Inde in passivo*, καθόλου φερόμενα τὰ κατὰ τὴν Κύπρον, vastata omnia in Cypro, 29, 11, 10.

φέρειν τὰ πράγματα ἐπί τινα, rei summam, imperium deferre alicui, 2, 50, 6. φέρειν τὴν αἰτίαν ἐπί τινα, culpam in aliquem conferre, 33, 5, 2. τὴν ὁρμὴν φέρειν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλούς, iram suam in Ætolos (*scil.* in universum Ætolorum populum) vertere, 22, 14, 8. φέρειν τὴν ἐπωνυμίαν (προσθέτου) ἐπὶ τοὺς τοιούτους, nomen hoc eis tribuere, 17, 15, 2. *i. q.* ἐπιφέρειν αὐτοῖς, *ibid. vs.* 1. τῇ διανοίᾳ φέρειν τι ἐπί τι, referre aliquid ad aliquid, 3, 36, 7. φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, 3, 38, 4. *nisi, transposita præpositione* ἐπὶ, *legendum* ἐπιφέρειν τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, *scil.* ταῖς τοῦ πιέζοντος διαφοραῖς. *quod idem valebit ac* ἐπὶ τὰς διαφοράς, *ut intelligitur ex* 17, 15, 2. *coll. cum vs.* 1.

φέρειν τινὶ τοὺς ἀπολογισμούς, adferre, explicare rationes, 1, 32, 4. τούτων τοιαύτας ἤνεγκαν ἀποδείξεις, adtulerunt, protulerunt, 12, 5, 5. ἵνα μὴ πρόῤῥωθεν τὰ παραδείγματα φέρωμεν, 17, 13, 7.

φέροντες σπουδὴν τῷ στρατεύματι πρὸς αὐτὸν Ἀλεξάμενον προσέρχονται, 1, 17, 8.—" magna vi, summo studio. *De hac vi hujus participii in primis bene Hemsterh. ad Lucian. T. I. p.* 349. *Et plane consentio Viro maximo, id ita in-*

terdum poni, ut salvo sensu abesse non possit; cujus generis loca et ipse plura notavi, in iisque hic Polybianus numerandus videtur, etsi illud summa ope *sua sponte intelligitur. Ceterum non semper propriam vim habere, aut addere aliquid sententiæ, id ipsum quoque et observavi et credo: cujus generis loca spectabat Perizonius ad Ælian. Var. Hist. VIII.* 14. *talemque puto esse et illum apud Diodor. in Excerpt. de Vit. et Virtut. pag.* 586. *edit. Wessel.* ταύτην ἅπασαν τὴν κατασκευὴν—φέρων ἐδωρήσατο τῇ μητρί. *Nam Polybius, ex quo sua ibi sumsit Diodorus, idem narrans, dixit,* ταύτην τὴν παρασκευὴν ἅπασαν—ἐδωρήσατο τῇ μητρί. *Etn.*—(*At in isto quidem Diodori loco,* φέρων ἐδωρήσατο *manifeste idem valet ac* ἔφερε καὶ ἐδωρήσατο.)

Passive; φέρεσθαι, vehi, navigare; ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπί τινα τόπον, 10, 1, 5. ποταμοὺς φερόμενος ἐξ ὑπερδεξίων τόπων, 4, 70, 7. ἐπί τι, (*vel* ἐπί τινι,) propensum esse ad aliquid, 1, 19, 7. πᾶσιν ἄδηλος ἦν ἐπὶ τί φέρεται, καὶ ἐπὶ ποίας ὑπάρξει γνώμης, quo tenderet, quid moliretur, 5, 26, 6. πάντων φερομένων ἐπὶ τὸ πυθέσθαι τοῖς παραγγελλομένοις, cum omnes eo inclinarent, in hanc sententiam irent, parendum esse postulatis, 36, 3, 6. ἀδυνάτουν συμβαλεῖν ἐπὶ τί φερόμενος τοὺς περὶ τούτων ποιεῖται λόγους, quid spectans, quo tendens, 8, 36, 7. ἐπὶ στόμα φερόμενος ἐν πᾶσι, ad gulam omnia referens, 12, 9, 4.

Med. πολλὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐνηνεγμένος, (*i. q.* προενηνεγμένος *vel* προσενηνεγμένος.) quum in eam sententiam multa protulisset, adtulisset, 11, 31, 2.

Φερέπονος, patiens laborum, 3, 71, 10. 3, 79, 5.

Φέρετρον, τὸ, feretrum, 8, 31, 4.

Φέρη, ἡ, dos, 18, 18, 6. ἐν φέρῃ λαμβεῖν χρέων, 28, 17, 9. διαλύειν τὴν φέρην, 32, 8, 4.

Φεύγειν τὸ χρέος, *vel* διὰ τὸ χρέος, 26, 5, 1. ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε, 26, 5, 2.

Φευκτὸς, 6, 47, 1 *sq. cf.* αἱρετός.

Φεύκτιμος τόπος, locus quo quis fugere potest, perfugium, 13, 6, 9. *cf.* φύξιμος.

Φυλάλυξ, scintilla; ἀποσβεννύμενος ὑπὸ τῆς φερομένης λιγνύος καὶ τῶν φυλάλυγων, 1, 48, 6.

Φήμη, ἡ, ἐπ' ἀρετῇ, fama virtutis, 6, 52, 11. ἐπὶ παλαιογραφίᾳ, 6, 2, 15. 32, 12, 10. φήμαις ἀρχαίαις ἐδιδαμένος, antiquis traditionibus, narrationibus, fabulis deditus, 12, 3, 2. ἡ ἐκ τῆς Πυθίας φήμη, Pythiæ oracula, 10, 2, 11.

Φθάνειν; μὴ φθάσας τὸ πρῶτον ἐμβαλόντας βίλος &c. 3, 65, 7.

Φθινοπωρινὴ ἰσημερία, æquinoctium autumnale, 4, 37, 2.

Φθίσις, ἡ, interitus, declinatio ad interitum, 6, 51, 4.

Φθονεῖν τινι τινὸς, 6, 58, 5. 11, 7, 8. παρ' αὐτοῖς τοῖς διδοῦσι φθονηθείς, 13, 2, 5.

Φθίνος, ὁ; χωρὶς ὀργῆς ἢ φθίνου, 6, 9, 11.

Φθορὰ, ἡ; 6, 9, 11. *ubi opp.* ἡ αὔξησις.

Φθίρες, οἱ, cædes; πολὺς ἐγίγνετο φθίρες τῶν Καρχηδονίων, 3, 51, 8.

Φιάλη, ἡ. 6, 39, 3.

Φιαλοφόρος, ὁ *et* ἡ, *nomen sacerdotis apud Locros,* 12, 5, 9 *sqq.*

Φιλανθρωπεῖν τινα, comiter, benigne compellare et tractare aliquem, 3, 76, 2. 1, 81, 8. 11, 26, 5. (*ubi* φιλανθρωπεύειν *præfert unus codex.*) 21, 2, 3. φιλανθρωπευθείς, humaniter exceptus, 39, 3, 2.

Φιλανθρωπία, ἡ, humanitas; εἰς τινὰ, 1, 79, 8. ἡ γινομένη πρός τινα, 1, 79, 11. φιλανθρωπίαν προσάγειν τινι, 1, 81, 8. πολλὰ τῶν εἰς φιλανθρωπίαν ἐκόντων, 28, 15, 2. ἡ διὰ τῶν λόγων φιλανθρωπία, 8, 15, 11. ἀναπαύσασθαι τὰς πατρικὰς φιλανθρωπίας καὶ ξενίας, jura amicitiæ

et hospitii, 33, 16, 2. *τοιούτων τυγχάνω φιλανθρωπιῶν*, 15, 19, 5. *et* 30, 3, 6. *nisi utrobique φιλανθρώπων legendum, quod tamen non pertinacius contenderim; sed sic haud dubie corrigi debet* 28, 15, 10. *ubi perperam vulgo editur, et imprudentibus nobis in nostrum quoque irrepsit exemplum, πάντων τυχόντες τῶν φιλανθρωπιῶν, pro φιλανθρώπων. Conf. mox sub φιλάνθρωπος.*

Φιλανθρωπίνως ἀποδεχθῆς, (*sive* ὑποδεχθῆς *legendum*) 33, 16, 8.

Φιλάνθρωπος; τὰ φιλάνθρωπα, beneficia, humanitatis et amicitiæ officia, amicitia; ἐπιλαβόμενος τῶν προειρημένων φιλανθρώπων, 2, 60, 6. πᾶσιν ἡμᾶς ἠμείψαντο τοῖς τιμίοις καὶ φιλανθρώποις, 12, 5, 3. τύχεσθαι πάντων τῶν φιλανθρώπων ὑπὸ Ῥωμ. 10, 38, 3. τὰ φιλάνθρωπα ἀνανεώσασθαι πρός τινα, renovare amicitiam, 4, 26, 8. 25, 6, 7. 28, 14, 7. ἡ τῶν φιλανθρώπων ἀνανέωσις, (i. q. τῆς φιλίας,) 28, 1, 7 *sq. coll.* 28, 2, 2. συμπατραίνειν εἰς πάντα τὰ φιλάνθρωπα, 5, 66, 2. τὴν πολιτείαν καὶ τὰ λοιπὰ φιλάνθρωπα &c. 12, 12, 5. *Conf.* φιλανθρωπία.

Φιλανθρώπως διακεῖσθαι πρός τινα, 1, 68, 13.

Φιλαπεχθὴς, *de homine*, rixosus, inimicitiis indulgens, 12, 25, 6. φιλαπεχθὴς κατηγορία, acerba, odiosa accusatio, 5, 28, 4. φιλαπεχθεῖς λόγοι, asperi sermones, 32, 1, 2.

Φιλαπεχθῶς κατηγορεῖν τινος, odiose, 32, 20, 3.

Φιλαργυρία, ἡ, avaritia, 9, 25, 4.

Φιλάργυρος, 9, 22, 8. 9, 25, 1. 9, 26, 11.

Φιλαρχεῖν, 6, 9, 6.

Φιλαρχία, ἡ, 6, 49, 8. 6, 57, 6 *sq.*

Φίλαρχος; φιλαρχότατος, 6, 48, 8.

Φιλεῖν; τοῦτο πέφυκε καὶ φιλεῖ συμβαίνειν κατὰ φύσιν, 4, 2, 10. *Adde* 11, 13, 6.

Φιλελεύθερος, liberalis; στάσιμον ἔχουσί τι καὶ φιλελεύθερον, 4, 30, 5. τὸ φιλελευθ. αὐτῶν καὶ γενναῖον, 2, 55, 9.

Φιλέρωστος, non alienus ab amore, *ex Valesii versione*, 24, 5, 7.

Φιλεῖσθαι τροφῇ τινι, delectari, 34, 10, 4.

Φιλήδονος, voluptatibus deditus, 40, 6, 11.

Φιλητεῖν; οἱ φιλητοῦντες, *idem quod vocab. sequens*, 3, 57, 4.

Φιλήκοος, historiarum studiosus, studiosus lector historiarum, 4, 40, 1. 32, 9, 1. *præsertim* qui voluptatem magis, quam utilitatem quærit in legendis historiis, 7, 7, 8. 9, 1, 4. *distinguitur a* φιλομαθοῦντι, *qui fructum doctrinæ quærit.*

Φιλικὸς; φιλικὴ κοινωνία πραγμάτων, 2, 37, 10. φιλικὴ καὶ κοινωνικὴ διάθεσις, 2, 44, 1.

Φιλικῶς ἔχειν πρός τινα, 4, 32, 4.

Φίλιος, amicus; *adjective, de personis usurpatur, sicut* φιλικὸς *de rebus; παρεισελθόντες εἰς φίλιοι*, 1, 7, 3. φίλιος ἢ πολέμιος, 16, 19, 3. 29, 11, 3.—"*Sic et apud Lysiam, Orat. II. pag.* 50." *Ern.*

Φιλογύνης, φιλογύναιος, φιλόγυνος, mulierosus, 10, 19, 3.

Φιλοδοξεῖν, gloriam quærere et sibi parare, 24, 9, 3 *et* 6. ἀληθινῶς, 35, 4, 12. ψευδοδοξικῶς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, 12, 23, 7. φιλοδοξεῖν σωφροσύνῃ, temperantiæ laudem quærere, 32, 14, 10. φιλοδ. εἰς τοὺς Ἕλληνας, gloriam quærere ex beneficiis in Græcos collatis, 1, 16, 10. *cf.* 7, 8, 6.

Φιλοδοξία, ἡ, famæ et gloriæ captatio, 3, 104, 1. 26, 2, 8. 32, 15, 12.

Φιλόδοξος; φιλοδοξότατος, 32, 23, 5. εἰς τοὺς Ἕλληνας, 7, 8, 6. *conf.* φιλοδοξεῖν.

Φιλοζωεῖν, vitæ amore duci; παρὰ τὸ δέον, 11, 2, 11. παρὰ τὸ εἰκὸς, 30, 7, 8. πρὸς ἀπογνωσμένας ἐλπίδας, 30, 8, 3.

Φιλοζωΐα, ἡ, nimius et intempestivus vitæ amor, 15, 10, 5.

Φιλοίκιος; τὸ φιλοίκιον, amor erga suos, 32, 14, 9.

Φιλοκινδύνως καὶ προθύμως διακεῖσθαι, 3, 92, 5.

Φιλομαθῶν; οἱ φιλομαθοῦντες, discendi cupidi. 1, 13, 9. 1, 65, 9. 7, 7, 8. 9, 2, 5. περί τινων, 3, 59, 4. *cf.* φιλήκοος.

Φιλονικῶν περί τινος, pertinaciter contendere, 5, 93, 8. 26, 1, 3.

Φιλονικία, ἡ, eximium in re aliqua studium, (*quod alias est* φιλοτιμία) contentio; πᾶσαν προσενέγκασθαι φιλονικίαν εἰς τὸ διαλῦσαι τὸν πόλεμον, 4, 49, 2. κατέπαυσε τὴν φιλονικίαν αὐτῶν, contentionem eorum sedavit, sustulit, 5, 93, 9. *pro quo est* φιλοτιμία, *ibid. vs.* 4.

Φιλόνικος, contentiosus; καὶ φιλότιμος καὶ φιλόπρωτος, *Fr. gr.* 115. τὸ φιλόνικον τῶν ἀνθρώπων, contentiosum ingenium, *Fr. gr.* 30.

Φιλοξενία, ἡ, hospitalitas, *Arcadum*, 4, 20, 1. *Pro* φιλοξενία *vero*, 32, 15, 12. *utique* φιλοδοξία *videtur scribendum.*

Φιλόπατρις, patriæ amans, 1, 14, 4.

Φιλοπυστῶν, curiosum esse in cognoscendo, historiarum cupidum, 3, 59, 6. (*i. q.* φιλομαθῶν, *et* φιλήκοον εἶναι.)

Φιλοποιεῖσθαί τινά, conciliare sibi aliquem, 3, 42, 2. 32, 5, 7.

Φιλοπονία, ἡ, industria, 8, 12, 6. 10, 5, 9.

Φιλοπόνως, laboriose, magno studio, diligenter, 18, 1, 13. φιλοπονώτατα ἀξιοῦν, diligentissime, operosissime rogare, (*quod alias est* φιλοτιμότατα,) 10, 41, 3.

Φιλόπρωτος, principatus cupidus, *Fr. gr.* 115.

Φίλος πρῶτος, 1, 44, 1. οἱ ἔγγιστα φίλοι, 9, 24, 2.

Φιλοσοφῶν, 12, 28, 2.

Φιλοσόφημα, τὸ, scriptum philosophicum, *de Homeri poësi*, 34, 4, 4.

Φιλοστέφανος, φιλοστέφανοι κῶμοι, 12, 26, 5. *ex Euripide.*

Φιλοστεφανοῦν περὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας, 7, 10, 2. φιλοστεφανῶν καὶ φιλοδοξῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας, 1, 16, 10. *cf.* φιλοδοξῶν.

Φιλοστοργῶν, amare, tenero adfectu prosequi; διαφερόντως ἐπιφιλοστοργήσει τὸν παρόντα, 5, 74, 5.

Φιλοστοργία, 9, 13, 2. 23, 18, 3. πρὸς τὴν πατρίδα, 16, 17, 8. πρὸς ἀλλήλους, 32, 11, 1.

Φιλοτεχνῶν, πρὸς τοὺς τεχνίτας, cum artificibus de ipsorum arte disserere, *aut* de arte cum eis contendere, 26, 10, 3. ἀντιμεταχειρίσασθαι καὶ φιλοτεχνῶν, artificiis uti *adversus oppugnantes et eorum opera*, 16, 30, 2.—" *Diodorus* φιλοτεχνίαν *et* δόλον *jungit*, III. 37." *Ern.*

Φιλοτιμεῖσθαι; φιλοτιμηθῆναι πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, in hanc partem studium suum contulisse, 1, 4, 2.

Φιλοτιμία, ἡ, καὶ σπουδή, studium, conatus, contentio, industria, 1, 45, 11. 1, 26, 3. 2, 53, 4. 3, 98, 7. περί τι, 5, 71, 6. ὑπέρ τινος, 1, 52, 4. φιλοτιμίαν παρέχεσθαι τοῖς συμμάχοις, studiose, enixe operam navare sociis, 2, 42, 6. φιλοτιμία πρὸς ἀλλήλους, æmulatio, 3, 104, 1. ἡ πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμία καὶ στάσις, 4, 87, 7. ὁρμὴ καὶ φιλοτιμία πρὸς τὸ καλὸ τῶν ἔργων, 6, 55, 4. *Jungitur* ἐργῇ, *et videtur esse* ulciscendi cupido, 33, 12, 5. ἀμφισβήτησις, φιλοτιμία, ἐργῇ, 5, 93, 4. *pro quibus deinde una voce dicitur* φιλονικία, *ibid. vs.* 9. αἱ φιλοτιμίαι τῶν συγγραφέων, 3, 21, 10. partium studia, *cum favent alicui populo in rebus scribendis contra veritatem.*

Φιλότιμος, studiosus, diligens; φιλοτιμότατος περὶ ταξιαρχίαν, 9, 20, 6. φιλικώτερος καὶ φιλοτιμότερος, *ibid. vs.* 9.

Φιλοτίμως, ταχεῖν, diligenter custodire, 1, 55, 10. κοσμεῖν, stu-

diose ornare, 6, 53, 6. ἐξετάσαι, 15, 27, 7. ὑποδεικνύναι, adcurate monstrare, 15, 5, 6. τὰς χεῖρας διάχειν, omni studio in dirimendum bellum incumbere, 4, 52, 1. φιλοτίμως ἔχειν πρὸς τὸ κρῖναι τὰ ὅλα, studio ardere, 3, 70, 1. *sic* φιλοτ. διακεῖσθαι πρὸς τὸν κίνδυνον, 3, 65, 7. φιλοτιμότερον ἐπισκέψασθαι, diligentius inspicere, 22, 5, 8. φιλοτίμως διακείμενοι, 11, 5, 7. *sunt* studio ardentes persequendi et continuandi belli, obstinati, *ut vertit Casaub.* φιλοτίμως διέκειντο πρὸς τὸ περιγενέσθαι τῶν Καρχηδονίων, 15, 3, 2. *Rursus* οἱ φιλοτιμότερον διακείμενοι, 9, 37, 1. *videntur esse*, qui nimio studio contrariarum partium ducuntur; *ubi Casaubonus*, severiores censores *interpretans*, *intellexit* qui nimis adcurate hæc dijudicant. φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος διακεῖσθαι πρὸς τὴν εἰρήνην, 4, 32, 1.

Φιλάφιλος, amicorum studiosus, qui amicos et socios patriæ colit, 1, 14, 4.

Φιλοφρονεῖσθαί τινα, amice complecti, 22, 1, 9.

Φιλοφροσύνη, ἡ μετ' ἀλλήλων, studium benevolentiæ sibi mutuo demonstrandæ, gratulatione mutua et donis mutuo missis, 1, 36, 1. 2, 57, 7.

Φιλοχωρεῖσθαι τοῖς τόποις, agrorum et locorum bonitate capi, 4, 46, 1.

Φλὰψ; αἱ φλάβες τῆς πυγῆς, 34, 9, 7.

Φλεγμαίνειν, ardere, fervere; φλεγμαίνοντος τότε τοῦ πάθους, *de recenti luctu*, 3, 86, 6.

Φλιά, ἡ; αἱ φλιαὶ τῶν νεῶν, postes templorum, *in quibus reperit hospitii publice instituti titulum*, 12, 12, 2.

Φλοιός, ὁ, cortex arboris, *quem in fame comederunt Petelini*, 7, 1, 3.

Φόβος, ὁ, περιστάς τινι ἀπό τινος, 3, 16, 2. ὁ ἀπὸ Γαλατῶν, 2, 35, 9. 2, 23, 3. ὁ ἀπὸ τοῦ τυράννου, 2, 59, 8. *Sic correxi* τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον προσαναστενάμενος, *pro vulgato* ὑπό, 26, 3, 14. *Sic recte*, τὸν ἀπὸ τούτων τῶν τόπων φόβον ἀναπνέοντας, 9, 22, 5. *Legitur quidem vulgo, in nostro etiam exemplo*, τὸν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐπικειμένον τῇ χώρᾳ φόβον, 13, 7, 4. *et* μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν ἐπικειμένου κινδύνου τῇ βασιλείᾳ, 30, 17, 12. *unde aliquis tenendam pariter præpositionem* ὑπό, 26, 3, 14. *contendere possit: at, si modo vera scriptura duobus locis modo citatis, diversa fuerit ratio, pendebitque* ὑπὸ *non a nomine* φόβον, *aut* κίνδυνον, *sed a verbo* ἐπικεῖσθαι. *Imo vero suspecta eisdem his locis* ὑπὸ *præpositio debet, quoniam cum eodem verbo* ἐπικεῖσθαι *constructum rursus* ἀπὸ *consentientibus libris omnibus legimus* 2, 13, 5. διὰ τὸν ἀπὸ τῶν Κελτῶν φόβον ἐπικεῖσθαι τοῖς σφετέροις πράγμασι. *Conf.* ἐπικειμένη.

φόβον ἐνεγάζεσθαί τινι, *vide* ἐνεγαζ. *Sic et legendum pro simplici* ἐγαζ. 3, 51, 13. συνέβη ψευδῆς γενέσθαι τὸν ὅλον φόβον περὶ αὐτόν, *Ernestus cum Casaub. per metonymiam interpretatur* totum illum nuncium gravem qui terrorem attulerat, 5, 110, 7. *at ibi quidem propria et primitiva notione accipiendum illud vocab.* falso timor iste *vel* terror invaserat eum; *cf.* περὶ *præpos. cum accus. Sed alibi passim per metonymiam varios significatus induit hoc nomen: veluti* belli terrores, bellum; μήτε φόβου ὑφεστῶτος, neque belli terrores metuentes, 4, 33, 2. ἀποστρεφόμενοι τὸν ἐφεστῶτα φόβον, avertentes imminens bellum, 35, 3, 9. *Sic* ἀπὸ τούτου τοῦ φόβου, μετὰ τοῦτον τὸν φόβον dicit, 2, 18, 9. 2, 21, 7. *de bellis Gallicis, de Gallorum invasionibus in ditionem Romanorum loquens, plane ut*

Livius, ab hoc tumultu. καταπλάγησαν τὸν φόβον, metuebant tumultum, 5, 50, 6. *Item* spectaculum terrificum, adparatus terribilis; τὸ πλῆθος ὑπέστη δεινὸς ὑπὸ τοῦ πίριξ φόβου, 11, 30, 2.

Φοινίκιος; φοινικοῦς τῷ χρώματι, *de fructu loti arboris*, 12, 2, 4. φοινικῆ σημαία, vexillum puniceum, rubrum, 6, 41, 7.

Φοινικικὸς, Punicus; φοινικικὸν στρατήγημα, 3, 78, 1.

Φοινίκιος, *idem quod* φοινίκιος; πτερὰ φοινίκια, *in galea*, 6, 23, 12.

Φοινικὶς, ἡ, puniceum, rubrum paludamentum, 2, 66, 11.

Φοινικιστὶ διαλέγεσθαι, punice, punico sermone, 1, 80, 6.

Φοινικοβάλανος, ὁ, palmula, 12, 2, 6. 26, 10, 9.

Φορὰ, ἡ, καὶ βία τοῦ ἀνέμου, impetus, 1, 48, 2. τοῦ ῥεύματος, 4, 43, 3. τοῦ πλήθους, studium erga candidatos, 10, 4, 3. ἄλογος φορὰ, male sanus impetus, 30, 2, 4.

Φορεῖν, δέρατα, 6, 23, 16. μάχαιραν, 6, 22, 1.

Φορεῖον, τὸ, lectica, 31, 3, 18.

Φέρεμα, τὸ, gestatio; πρώτη χώρα τοῦ φορέματος, primus locus inter eos qui gestant aliquid, 8, 31, 7.

Φορμὸς, ὁ, corbis, calathus; φορμοὶ ἀχύρου στιφαγμένοι, 1, 19, 13.

Φορολογεῖν τινα, tributa exigere ab aliquo, 1, 8, 1.

Φόρος, ὁ, tributum; φόρον ὑποτελεῖν τινι, 22, 7, 8. 22, 27, 2. κατὰ φόρους, per pensiones *annuas*, 18, 27, 7.

Φορὸς ἄνεμος, vehemens, (*cf.* φορὰ.) 1, 60, 6. 31, 23, 8.

Φορτηγὸς, ὁ, *scil.* ναῦς, navis oneraria, 1, 52, 6. 5, 68, 4. 14, 10, 10.

Φορτικὸς; φορτικὸν, grave, arrogans, odiosum, 16, 26, 2.

Φορτικῶς κατάρχεσθαι τῆς ὁμιλίας, superbe, arroganter, 17, 1, 10. φορτικῶς ἑαυτὸν ὑπερμεγεθίζειν, 5, 49, 4.

Φραίκτους; (*an* φρεικτίους, *vel* φρικτίτης?) στιλγίδα χρυσῆν ἑκάστῳ τῶν φραικτίστων ἐδιδάξατο, 26, 7, 10. *Corruptam vocem judicarunt omnes interpretes; nec tamen satis liquet.*

Φράττειν, τὸν ποταμὸν, obstruere, 5, 22, 6. τὴν προθυμίαν ἀνυπερβλήτῳ σθένει φραττόμενοι, animorum alacritatem invicto robore munientes, *Fr. gr.* 57.

Φρέαρ, τὸ; ἐς τὸ φρέαρ ἀπωθῶν, 9, 38, 2. ῥίπτειν ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα, 40, 3, 7.

Φρεατία, ἡ, puteus effossus, 10, 28, 2 *et* 5.—"*Hac forma dixit et Xenophon. Hist. Gr. pag.* 481." *Ern.*

Φρεατοτύπαινα, *Fr. gr.* 135.

Φρενῖν; εὖ φρενῶν, prudens, 2, 7, 3.

Φρόνημα, τὸ, 1) *in bonam partem*; animus, animi impetus et ardor; φρόνημα καὶ θάρσος παρεστάναι ταῖς δυνάμεσι, 5, 83, 5. τοῖς φρονήμασιν ἥμενον, 5, 93, 3. 2) *in partem deteriorem*, superbia, ferocia; φρόνημα μέγιστον ἴσχειν, superbissimum esse, 2, 4, 6. τὸ τῶν Αἰτωλῶν φρόνημα &c. *per metonym.* feroces Ætoli, 4, 64, 8.

Φρονηματίζεσθαι, spiritus sibi sumere, πίστα τοῦ θέοντος, 38, 1, 8. πεφρονηματισμένος, inflatus, arrogans, magnos sibi spiritus sumens, 1, 68, 7. 2, 3, 3. 5, 78, 3. 24, 10, 8. φρονηματιζόμενος ἐπὶ τοῖς γινομένοις, 22, 8, 8. φρονηματισθέντες ἐκ τοῦ προτερήματος, 5, 107, 3.

Φρονηματισμὸς, ὁ, superbia, *Fr. gr.* 136.

Φροντίζειν; κοινῇ μὲν πεφρόντισθαι φροντίζειν ἵνα &c. 2, 8, 8.

Φρουρὰ, ἡ; *vide infra*, ἐν φρουρᾷ.

Φρούραρχος, ὁ, præfectus præsidii, 22, 25, 1.

Φρουρεῖν πόλιν, *differt a* παραφυλάττειν, 17, 4, 6. *cf.* παραφυλ.

Φρουρὸς, ὁ; οἱ φρουροὶ, præsidium urbis, milites præsidiarii; ἐκ-

βαλὼν τοὺς φρουροὺς ἐκ τῶν χωρίων, 2, 54, 3. *ubi Vat. cum suis,* τοὺς φρουροὺς, *bene, sic* τὸν φρουρὸν ἐξάγειν, 22, 25, 1. *&c.*

Φυγαδία, ἡ, exsilium, abitus *vel* ejectio in exsilium, 6, 14, 7.

Φυγαδεύειν, 1) in exsilium ejicere, 4, 35, 5. 13, 6, 6. 15, 21, 2. οἱ πεφυγαδευμένοι, *Fr. gr.* 85. 2) in exsilio vivere, 10, 25, 1.

Φυγαδικὸς; οἱ φυγαδικοὶ, qui in exsilio fuerant, 23, 10, 6.

Φυγαδοθὴρ, ὁ, exsulum venator, exsulum inquisitor et persecutor, 9, 29, 3.

Φυγὴ, ἡ, *active*, ejectio in exsilium, 4, 17, 4. *sic* φυγαὶ, 4, 81, 13.

Φυγομαχεῖν, detrectare pugnam, 3, 90, 10. 3, 91, 10. 3, 107, 6. 10, 7, 7. 11, 16, 5. 18, 14, 12.

Φυγοπονία, ἡ, 3, 79, 4.

Φυγόπονος, 40, 6, 10.

Φύειν; πόθεν ἔφυ ὁ πόλεμος, unde ortum, 3, 6, 9. διὰ τὸ μὴ δύνασθαι φῦναι πρόσταγμα, existere, 2, 39, 12. ἄνδρας ἐγγιστα θεοῖς πεφυκότας, 22, 6, 9. τοῦτο πέφυκε (fieri potest, facile fit, *aut* sæpe factum est) καὶ φιλεῖ συμβαίνειν κατὰ φύσιν, 4, 2, 10. πόσα συμβάλλεσθαι πέφυκε *&c.* conferre sua natura potest et debet, 1, 2, 8. *sic* 3, 36, 3. *ubi mendose libri* πεπόηκε *dabant. Adde* 18, 24, 3.

πεφυκὼς καλῶς, nobili genere natus, 3, 87, 6. *sic* ἔφυ καλῶς, 10, 25, 1. *et* πεφυκέναι καὶ τετρέφθαι καλῶς, 12, 13, 4. *Sed* ὧν πεφυκὼς πρός τι, egregie a natura comparatus; *v. c.* πρὸς τὸ θάρσος ἐμβαλεῖν, 10, 14, 10. πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας, 25, 9, 2. *quin et* πρὸς τὸ καιὸν, 13, 4, 3. *Et cum dativo casu,* πρὸς τοῦτο ὧν πεφυκὼς, 9, 29, 10. *ni* πρὸς τοῦτο *ibi corrigendum, quod verum videtur.*

φύεσθαι; φύεται ἐκ τῶν τυχόντων πολλάκις τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, 3, 7, 7. *&c.*

Φυλάκιον, τὸ, custodia, custodium *quaternio*, 6, 33, 6 *sq.* 6, 35, 6. 6, 36, 7.

Φυλακεῖον, τὸ; *idem;* τὰ φυλακεῖα, stationes, 5, 75, 10. 5, 76, 3. *cf.* φυλάκιον.

Φυλακὴ, ἡ, præsidium *urbis*, 1, 7, 6. cautio, 10, 36, 1. φυλακὴν παραγγέλλουσι πᾶσι, *i. e.* παραγγέλλουσι προσέχειν αὐτοῖς καὶ φυλάττεσθαι, 5, 98, 8. φυλακαὶ πεπτωκυῖαι *in castris Romanis, lib.* 6. *cap.* 35. *toto, et seq.*

Φυλάκιον, τὸ, 1) *i. q.* φυλάκιον *et* φυλακεῖον, statio, custodia, *ante castra*, 10, 30, 6. 2) *i. q.* φυλακτήριον, castellum, propugnaculum, *Fr. gr.* 137.

Φυλακτέον; οὐδὲν οὕτω φυλακτέον καὶ ζητητέον, ὡς τὰς αἰτίας τῶν συμβαινόντων, observandum; *rectius fortasse,* cavendum, 3, 7, 7.

Φυλακτήριον, τὸ, propugnaculum, castellum, munimentum ante castra vel urbem, in quo locatur præsidium vel statio militum, 8, 17, 5. *cf.* φυλάκιον.

Φυλακτικῶς ἔχειν τινὰ χωρίζων, cum cura, diligenter, solicite, 6, 8, 3. φυλακτικώτερον χρῆσθαι ταῖς προνοιαῖς, cautius, 1, 18, 1. 3, 102, 11.

Φυλλὰς, ἡ, congeries frondium, frondes, 14, 1, 6 *sq.*

Φῦλον, τὸ, *latius patet quam* ἔθνος; *vide* 1, 10, 2. *et* 11, 19, 3. πᾶν τὸ φῦλον Γαλατικὸν, Gallica natio, 2, 33, 2. πλείστων ἀνθρώπων φῦλον, 3, 48, 7. τὸ ἐπιχώριον φῦλον, 34, 14, 2. πολύ τι φῦλον ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπιῤῥέον ἐρῶ, magnum hominum (*literatorum*) numerum confluere video, 32, 10, 7.

Φῦμα, τὸ, tuber, ulcus, 1, 81, 5. 11, 25, 2.

Φύξιμος, *i. q.* φύξιμος, *quod vide;* φύξιμον οὐδὲν, nullus perfugii locus, 9, 29, 4.

Φύρδην, promiscue; αἰχμαλὼς φύρδην συνωχυμένους ταῖς, 16, 8, 9. absque ordine et consilio;

φίρδην πάσαν ἐπεφέροντο, 30, 14, 6.

Φυσᾶν, flare; *de vento*, 1, 48, 5. inflare tibiam, 30, 13, 8. οὐκ ἄξιος τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν, *de impudico*, 12, 13, 1.

Φυσικῶς συντεθειμένα, apte ad naturam excogitata, 4, 20, 3. φυσικῶς καὶ ἀκατασκεύως συνίστασθαι μοναρχίαν, naturâ, sine arte, 6, 4, 7.

Φύσις, ἡ; ὁ φύσιν ἴσχει γενέσθαι, quod fieri amat, ut est natura hominum, 2, 21, 3. αἱ φύσεις ἐλεγχόμεναι ὑπὸ τῶν ὑποστάσεων, cognoscuntur, probantur ingenia, 9, 22, 9. 9, 23, 4. τῇ φύσει, sua natura, 5, 1, 7. 5, 39, 6. ἐπαγκάζοντο παρεῖναι καὶ φέρειν τὰ παρὰ φύσιν, 10, 26, 6.

ὁ κατὰ φύσιν πατήρ, 3, 9, 6. 32, 11, 10. 32, 12, 1. (*opp.* κατὰ βίαιον.) υἱός, 3, 12, 3. 4, 2, 5. 18, 18, 9. 30, 2, 6. 31, 21, 6. ἀδελφός, 11, 2, 3. μετάλλαξε κατὰ φύσιν, 30, 19, 2. κατὰ φύσιν αὐτοῖς ἐπέβαλε συντάξαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν, jure naturæ debebant regnum ejus tueri, 15, 20, 2.

Φυτὸν, τὸ; φυτὰ, arbuscula, arborum plantæ, 17, 6, 4. *Metaph. de nescio quo animorum vitio*; παρ' οἷς ἦφυ τοῦτο τὸ φυτὸν, 13, 2, 8.

Φυτὸν, ὁ; πᾶσαν περιεῖναι φυτὸν, 13, 7, 10. &c. *Vide in* περιεῖναι. τὸν αὐτὸν φυτὸν περιέστηκε ἐμοὶ, eadem loquitur quæ ego, 22, 3, 2. ἀναβοᾷν μεγάλῃ τῇ φωνῇ, 15, 29, 11.

Φωρᾶν; πεφωραμένος ἐπὶ πράξει, deprehensus in facinore, 6, 56, 15. φωραθέντων, *cum particip.* 30, 7, 6. φωραθεὶς, convictus, 33, 3, 2.

Φῶς, τὸ; ἅμα τῷ φωτὶ, prima luce, 1, 45, 6. 11, 27, 1 *et* 5. &c.

Φωτίζων, τὴν αἵρεσιν τινὸς, sententiam alicujus patefacere, aperire, 23, 3, 10. γράμματα ἁλωκότα καὶ πεφωτισμένα, literæ interceptæ et in lucem prolatæ, 30, 8, 1.

X.

Χαιρετισμὸς, ὁ; salutatio, salutandi officium; περὶ τὰς πρίσεις καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς ἐστούδαζον *juvenes Romani*, 32, 15, 8.

Χαλαρῶς ἐνήρμοσται ὁ ἐπιδορατὶς τῷ δέρατι, leviter infixum spiculum, ita ut facile laxetur, 34, 3, 5.

Χάλασμα, τὸ, καὶ διάστασις ἀλλήλων, spatium, intervallum inter milites in acie stantes, 18, 13, 8.

Χαλινὸς, ὁ; οὐ μόνον τὸν χαλινὸν προσδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην, 21, 12, 9.

Χαλινοῦν τοὺς ἵππους, 10, 32, 6. ὁ κεχαλινωμένος ἵππος, frenatus equitatus, *in exercitu Hannibalis, qui στάσιμος est, et distinguitur a Numidis equitibus*, 3, 65, 6.

Χαλκάσπιδες, 2, 66, 5. 4, 67, 6. 4, 69, 4 *sq.*

Χαλκεύειν, æs vel ferrum cudere, 10, 20, 6.

Χαλκουργεῖον, τὸ, æris officina, 12, 1, 4.

Χαλκοῦς, ὁ, *substant.* æneus nummus, 5, 26, 23.

Χαλκοῦς, *adject.* χαλκοῦς ταῦρος, 12, 25, 1 *sqq.* χαλκοῦν νόμισμα, 5, 89, 2.

Χάλκωμα, τὸ, tabula ænea, 3, 26, 1. 3, 33, 18. lamina ærea, 6, 23, 14. vas æneum, 22, 11, 10 *et* 12.

Χαμαιπετὴς, χαμαιπετῆ δένδρα, humiles arbores, 13, 10, 7.

Χαμαίτυπος, ὁ, pathicus, scortum masculinum, 8, 11, 11. *ex Theopompo.*

Χαρὰ, ἡ; *vide* ὑπερβολή. μεγίστης χαρᾶς κάλλιστον ἐφάμιλλον κατάγων, 11, 33, 7. *ex vulgata olim lectione; nos* μετὰ μεγίστης χαρᾶς *correximus; Reiskius* μετὰς χαρᾶς. ἐὰν μὲ δὴ φ' ἑάλωτε μετὰ μεγάλης χαρᾶς, *fors.* χάρτος, 22, 17, 12.

Χαράδρα, ἡ, i. q. φάραγξ, via cava et salebrosa per montes, 3, 53, 5. *coll. c.* 52, 8. χαράδρα χειμάῤῥους, via a torrente excavata, 10, 30, 2 *sq. et vs.* 9.

Χαρακοποιΐα, ἡ, munitio castrorum fossa et vallo, 5, 2, 5. 6, 34, 1.

Χαρακτὴρ, ὁ, nota *tabulæ* inscripta; ξυλίφια βραχία ἴχοντα χαρακτῆρα, 6, 35, 7. 6, 36, 7. (i. q. ἐπιγραφὴ, 6, 34, 12.) nota qua signatur pecunia, *et inde per metaph.* χαρακτὴρ νομισπνόμενος παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς, pravus mos usitatus apud Ætolos, quem nemo celat, cujus neminem pudet; *velut* prava moneta quæ pro legitima apud eos valet, 18, 7, 7.

Χαράκωμα, τὸ, vallum, 9, 3, 2. διπλοῦν, 10, 31, 8.

Χάραξ, ὁ, vallus, 18, 1, 1 *sqq.* vallum, 1, 29, 3. 3, 34, 3 *et* 5. 8, 35, 4. *&c.* castra, 1, 80, 11. 3, 45, 5. *et sæpe alias.*

Χαράσσειν, χαράττειν; τὸ χαραχθὲν νόμισμα, signata pecunia, 10, 27, 13.

Χαρίζεσθαι, τί τινὶ, dono dare, 16, 24, 9. τῇ ὀργῇ, indulgere iræ, 16, 1, 2. κεχαρισμένον αὐτῷ, gratum illi, 22, 2, 6.

χαρίζομενοι *corrige*, καὶ διδοῦντες ὑπερτιθῶν, gradum facientes, indulgentes, *pro vulgato* χαριζ. 31, 18, 7.

Χάριν; ὧν χάριν, quam ob causam, 31, 9, 4. χάριν τῶν συγγραφέων, propter scriptores, scriptorum culpa, 1, 64, 8. χάριν τοῦ, ut, ea fine ut, 5, 88, 6. 5, 103, 2 &c.

Χάρις, ἡ; μεγάλην ἰδίαν χάριν ποιεῖν τοῖς θεοῖς, *scil.* χρῆναι, 30, 2, 8. *ex Ursini emend. cum* μεγ. ἴδιαι χάριν *darent MSti, quod vel teneri fortasse debebat, vel in* ἴσχειν *mutari; sic* 5, 104, 1. μεγάλην χάριν ἴσχειν τοῖς θεοῖς.

ἐν χάριτι καὶ δωρεᾷ λαμβάνειν, beneficii et muneris loco accipere, 1, 31, 6. ἐν χάριτι ἀντιδοῦναι, referendæ gratiæ caussa vicissim donare, 3, 28, 3.

μετὰ χάριτος *duobus modis dicitur;* 1) *active, de gratia inita apud alterum, ubi verti potest* beneficii loco, in gratiam accipientis, gratum facturus alteri; Γαλάταις καὶ μετὰ χάριτος παραδόντες τὴν πόλιν, Galli Romam urbem reddiderunt Romanis libenter et beneficii loco, cum gratia apud Romanos inita, 2, 22, 5. ὁ Εὐμένης ἴδιον Περσεῖ μετὰ μεγάλης χάριτος, magni beneficii loco, in magnam accipientis gratiam, 26, 6, 7. ὑπέσχετο βοηθήσειν μετὰ μεγάλης χάριτος, pollicitus est auxilio se eis venturum magni beneficii loco, in magnam ipsorum gratiam, 22, 18, 3. *ubi perinde fere est, ac* ὑπέσχετο, *ut ad* βοηθήσειν *referas verba* μετὰ μεγ. χαρ. *Sententia perspicue hæc est,* videri voluit in magnam eorum gratiam, et magni beneficii loco in eos collati se opem eis laturum; *sed nimirum (quod mox adjicit scriptor) suam maxime utilitatem spectavit, insperatum lucrum eam rem putans.* 2) *passive, de gratia quam habemus alteri, ubi verti potest,* beneficii loco sibi ducens si res accipiatur; *sic* μετὰ μεγάλης χάριτος ἕξειν τοὺς Ἀχαιοὺς καταφυγόντας ἐπὶ Ῥωμαίους, Achæos venturos et confugituros ad Romanos cum magna gratia, i. e. magno sibi beneficio ducturos si modo licitum fuerit sibi confugere ad Romanos, magnam Romanis gratiam habituros si modo ab eis benigne recepti fuerint, 24, 10, 10. *ubi commode ad sententiam Casaubonus vertit,* cum multis precibus Romam, velut ad perfugium suum, venturos Achæos. *Eodem modo accipiendum illud videtur,* εἰ μὲν ἐθελοντὶ αὐτῷ προσέθεντο καὶ μετὰ χάριτος,

aliæ civitates sponte se ei adjunxerunt, et cum gratia, *id est*, orantes ut in fidem acciperentur, beneficii loco sibi ducentes si receptæ essent, 5, 77, 3. (*ubi tamen pariter active intelligere possis*, gratiam apud eum inituræ.) ἐὰν μὴ δι' ὧν μετὰ μεγάλης χάριτος (*sic enim utique pro* χαρᾶς *legendum videtur*) nisi dederit cum magna gratia, magno beneficio sibi ducens si benigne accipiatur hæc summa, 22, 17, 12.

πρὸς χάριν ὁμιλεῖν τινι, adulari, 15, 21, 2. 16, 21, 9. πρὸς χάριν ἀκούειν, audire quæ jucunda sunt, 11, 5, 10.

Χαριστήριον; χαριστήρια θύειν τοῖς θεοῖς τῶν εὐτυχημάτων, 21, 1, 2.

Χαυνοῦσθαι, vano tumore inflari, intumescere, 6, 57, 7. 16, 21, 12.

Χείλος, τὸ, ripa fluminis, 3, 14, 6. 3, 43, 8. 10, 49, 4. margo fossæ, 8, 35, 5. 10, 31, 8. 11, 15, 7. ora vasis, 10, 44, 11 *sq.* τὰ χείλη τοῦ στόμα, labia, ora dobi, 22, 11, 17. τὸ χεῖλος, lingula terræ, *lacum a mari intercipiens*, 10, 10, 13.

Perperam πῆχυς *pro* χεῖλος *dabant libri*, 8, 35, 5. 10, 44, 11 *sq.*

Χειμάδιον, τὸ, hibernia; *ubi* χειμάδιον *fortasse legendum suspicatus eram*, 5, 50, 6. *pro* ἱμάτιον, *quod vide. Vocabulum* χειμάδιον *apud Strabonem, præter locum in Adn. nostra citatum, rursus habes lib. XVI. p.* 743.

Χειμάζειν, hiemare, 2, 54, 5. *ex lectione codd. nonnullorum, ubi ex aliis recepi* παραχειμάζ. *quod est verbum Polybio familiarius. Habemus tamen rursus,* Ἄτταλος χειμάζων ἐν Ἑλαστίᾳ, 27, 15, 2. *Et videtur* παραχειμάζειν *magis de exercitu dici,* χειμάζειν *de singulis hominibus.*

χειμάζεσθαι, tempestate vexari, *et metaph.* magnis incommodis agitari, 3, 102, 5.

Χειμάῤῥους, ὁ, *subst.* torrens, 4, 41, 9. 40, 3, 2. *&c.*

Χειμάῤῥους, *adject.* χειμ. ποταμός, 4, 70, 7. χειμάῤῥοα χειμάῤῥους, 10, 30, 2.

Χειμερία, ἡ, hiberna, 2, 54, 14. 3, 65, 1. 3, 94, 7. 3, 105, 11.

Χειμερεύειν, exerceri per hiemem, 3, 70, 4.

Χειμερινός; χειμερινὴ ἀνατολή, 5, 22, 3. τροπή, 3, 72, 3. 4, 67, 7. 5, 51, 1. ὥρα, 1, 42, 6. 3, 47, 2. 4, 77, 8. 16, 16, 5 *et* 8. χειμερινὸν ἔαρος, 9, 43, 5.

Χειμών, ὁ, tempestas, 1, 54, 6 *et* 8. 1, 60, 7 *sq. Conf. Ind. histor. in* Naufragium.

Χεὶρ, ἡ; τὰς χεῖρας ἀποκόπτειν, 1, 80, 11. 1, 81, 4. δίκην, distinere ad dirimendos litigantes, 4, 82, 1. ἐκτείνειν τινί, extendere, porrigere, *contrahendæ amicitiæ causa*, 10, 34, 6. πρός τινα, *Idem*, 2, 47, 2. 15, 23, 8. ἐπί τι, (i. q. ἐγχειρεῖν *vel* ἐπιχειρεῖν τινι) adgredi, suscipere aliquid, 1, 8, 7. ἐξαίρειν, tollere, *supplicitur orando*, 3, 94, 10. ἐπιβάλλειν τινί, manus injicere, invadere, 3, 2, 8 *sq.* πραγμάτων ἐαυτῷ, manus inferre alicui, cædere, occidere, 3, 79, 4. 4, 76, 5. 2, 80, 9. 2, 67, 3. 3, 115, 4. 4, 81, 9. 7, 2, 4. συμβολήν τινι, amicitiam cum quo contrahere, 2, 45, 2. 2, 47, 6.

χειρῶν ἀδίκων ἄρχειν, injusta vi, bello in justo lacessere aliquem, 2, 45, 6. 2, 56, 14. κατάρχειν, *Fr. hist.* 57.

χεῖρ, *et* χεῖρες, *per metonym.* homines opus facientes, ministrantes, *et sigillatim*, pugnantes, militum manus; *item* vis, robur. μεγάλαν ἔκαστος καὶ χεῖρα περιτιλαφέτω, magnum robur, magnam auxiliorum manum, 1, 44, 7. αἱ ἀρίσται χεῖρες, fortissimæ copiæ, 1, 26, 5. ταύτην τοῖς

χειρὶ πιστεύσαντες, 3, 10, 6. χειρῶν πλῆθος, hominum multitudo in usum militiæ, 3, 89, 9. ἄφθονοι χορηγίαι καὶ χεῖρες, 3, 79, 3. (*ubi perperam vulgo* χρείαις, *pro* χεῖρας.) ἐν σοφὸν βούλευμα τὰς πολλὰς χεῖρας νικᾷ, 1, 35, 4. ὁ πλείονας ἔχων χεῖρας, qui numerosiorem habet familiam, qui plures præsto sibi habet manus, 12, 4, 13.

ἀνὰ χεῖρας ἔχειν τινα, familiariter conversari cum quo, 21, 4, 5. *conf.* mox εἰς τὰς χεῖρας.

εἰς τὰς χεῖρας παραγίγνεσθαι, *scil.* τινί, familiariter congredi, conversari, colloqui cum quo, 1, 32, 4. εἰς τὰς χεῖρας ἐλθεῖν τινι, *idem*, 5, 37, 11. συνελθεῖν, 1, 78, 6. εἰς τὰς χεῖρας διδόναι ἑαυτὸν τινι, credere se alicui, audere familiariter cum eo congredi, 3, 52, 7. 4, 29, 2. εἰς τὰς χεῖρας λαμβάνειν τινά, seducere aliquem ut privatim cum eo colloquaris, prensare manum, seorsim, privatim cum aliquo agere, 1, 70, 2. 4, 82, 4. 5, 1, 9. 7, 4, 4. 8, 25, 3. 22, 12, 9. συνάπτειν, συνίστασθαι εἰς τὰς χεῖρας τοῖς πολεμίοις, manus conserere cum hoste, 1, 76, 6. 11, 24, 3. εἰς τὰς χεῖρας συντρέχειν, concurrere *ad pugnam*, 2, 33, 5.

ἐκ χειρός; 1) *de tempore*, continuo, statim, e vestigio, 3, 60, 6. 5, 41, 7. 5, 62, 7. 6, 8, 2. 10, 13, 5. 10, 19, 6. 17, 17, 2. 2) *de loco et spatio;* e proximo, e vestigio, cominus; ἐκ χειρὸς τῶν ἱππέων ἱππεύοντες αὐτοῖς, 1, 76, 8. (*ubi in Lat. vers. adjicienda verba*, e vestigio.) ἦν ἐκ χειρὸς καὶ συνεπάδων μάχη, ubi pede collato pugnatur cominus, 13, 3, 4 *et* 7. (*non* ἐκβόλους βέλεσι, *ibid. vs.* 4.) τῆς συμπλοκῆς ἐκ χειρὸς καὶ κατ' ἄνδρα γιγνομένης, 4, 58, 7. 10, 31, 9. 15, 13, 1. *Adde* 2, 30, 6. ἐκ χειρὸς, *opp.* ἀπὸ δυεῖν σταδίων, 10, 12, 6. *Sic* 23, 13, 11. *apponuntur* ἐκ χειρὸς *et* μακρὰν, *quorum utrumque ibi pariter* de tempore et de loco *potest intelligi; quemadmodum et* 5, 103, 3. τῆς κοινολογίας ἐκ χειρὸς γινομένης, *pariter intelligi potest*, ut e proximo inter se communicarent, *vel*, ut quamprimum inter se colloquium haberent. 3) ἡ ἐκ χειρὸς βία *est* vis aperta; *cui opponitur dolus*, 9, 4, 6 *sq.*

ἐν χειρὶ εἶναι, in proximo, ad manus esse; ὅτι τῶν ἱππέων ἐν χειρὶ ὄντων, quum equites cervicibus imminerent *fugientium*, 15, 14, 8. ἐν χειρὶ εἶναι τῶν πολεμίων, proxime hostes esse, jam pæne manus consertas habere, 11, 15, 7. τὰ ἐν χειρὶ ὄντα, res præsentes, *Fr. gr.* 47.

ἐν χερῶν νόμῳ διαφθείρεσθαι, 1, 34, 5. 1, 82, 2. τελευτᾶσθαι τὸν βίον, 2, 28, 10. μεταλλάττειν τὸν βίον, 3, 63, 5. 3, 116, 9. καταστρέφω τὸν βίον, 11, 2, 1. πίπτειν, 4, 58, 9. προπίπτειν, *aut* τυπτόμενον πίπτειν, 1, 57, 8. (*ubi perperam vulgo* περιπίπτειν.) in pugna cadere, cadere pugnantem, cæsi. *Et active*, τοὺς ἄνδρας κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον ἐν χερῶν νόμῳ διέφθειρε, 5, 111, 6. *Monuit Ernestus:* " ἐν χερῶν νόμῳ perire *dici eos*, qui cæduntur, qui ictu gladii aut hastæ pereunt. *Id quia fit* (*inquit*) *fere in prælio, licet etiam interdum vertere*, in acie; *sed proprie hæc differunt, ut patet e* 4, 58, 9. *ubi Alexander Ætolus dicitur* cecidisse ἐν χερῶν νόμῳ κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον, interfectus armis in ipsa pugna. [*Nempe alii*, in fuga cæsi, *pariter* ἐν χερῶν νόμῳ periisse *dicuntur*, 1, 34, 5.] *Apud Thucydidem* (*sic pergit Ernestus*) *est* iii. 66. ἐν χερσὶν, *quod et ipsum verti potest* in prælio: *nam et* ἐν χερσὶν εἶναι *apud eum est* pugnare, *ibid.* c. 108. *et* εἰς χεῖρας ἰέναι, *conserere manus.*"

ματὰ χεῖρας ἴχειν τὰς μάστιγας, manibus tenere, 15, 27, 9.

ὑπὸ τὰς τῶν ἐχθρῶν χεῖρας πίπτειν, in hostium potestatem venire, 8, 20, 8.

Χειρίζειν, tractare, administrare; ἐχείριζον τὸ πλῆθος στρατιωτικῶς, tractarunt, *i. e.* formarunt, exercuerunt ad militiam, 5, 63, 14. τοιούτους ἀγῶνας χειρίσας, 10, 33, 2. πραγματικῶς ἅπαντα χειρίζων, 2, 43, 9. τὰ ὅλα χειρίζειν, 10, 24, 3. οὐδὲν κατὰ τρόπον χειρίσαι, 3, 7, 6. καλῶς χειρίζειν τὰς πράξεις, 1, 75, 1. χειρίζειν τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, administrare provinciam, 2, 13, 1. τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, 1, 20, 4. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, res in Hispania administrare, 2, 36, 1. 3, 8, 4. τὰ κατὰ τὰς νομάς, 12, 4, 5. τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, 8, 18, 9. τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην, 24, 5, 2 &c.

Hinc correxi, τῷ τὰ κατὰ βραστέαν χειρίζοντι, 9, 25, 1. *ubi desiderabatur* τὰ *articulus.* ἐχείριζε τὸ (*malim* τὰ) κατὰ τὴν ἐξαποστολὴν, *pro* ἐχειρίζετο κατὰ, 1, 66, 4.

Passiv. πῶς χειρίζεται τὰ κατὰ τὰς παραβολὰς, *ex emend. Casauh. pro* χειρίζει, *quod dabant libri*, 15, 4, 4. τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην χειρισθήσεσθαι κατὰ τὴν αὐτῶν βούλησιν, *sic scribe* 24, 5, 14. *pro vulgato* ἐγχειρισθ. *Sed pro* χειριζόμενοι, 31, 18, 7. χειρίζόμενοι *reponendum.*

Χειρισμὸς, ὁ, tractatio, administratio; modus rei explicandæ, *quo scriptor utitur*, tractatio argumenti, 15, 34, 3. 40, 6, 4. *sic* ὁ χειρισμὸς καὶ ἡ οἰκονομία, 5, 31, 7. χειρισμὸς τῶν πραγμάτων, administratio rerum, 5, 26, 4. 15, 34, 3. ἡ περὶ τὰς παρατάξεις οἰκονομία καὶ χειρισμὸς, 10, 23, 1. ἐκάστων ποιούμενος παραπλήσιον τὸν χειρισμὸν, omnia simili modo *atque antea* administrans, 3, 104, 7. ὁ κατὰ μέρος χειρισμὸς, rerum singularum administratio, 2, 35, 3. οὐχ οὕτω τῷ πλήθει τῶν χρημάτων, ὡς τῷ καιρῷ τῆς δόσεως, καὶ τῷ χειρισμῷ τῆς χάριτος, ratione qua usus est in tribuendis beneficiis, 32, 14, 1. κατὰ τὸν χειρισμὸν, in ipsa executione operis, 10, 44, 9. 10, 45, 6. τὸν χειρισμὸν τῶν δογμάτων ἐπιτελοῦσιν οἱ ὕπατοι, exsecutionem senatusconsultorum curant consules, 6, 12, 3. ὁ χειρισμὸς τῆς τύχης, administratio fortunæ, ratio qua Fortuna administrat et gerit res, 1, 4, 1.

Pro χειρισμὸς *plerique codd. perperam dant* χωρισμὸς, 15, 34, 8. *Eodem modo corruptam putavi librorum scripturam*, μετὰ τὸν τούτων χωρισμὸν, 10, 35, 5. *eamque in* χειρισμὸν *mutavi*, his ita administratis. *Conf.* 1, 28, 4. *ubi quidem vulgato lectio* χωρισμὸν *defendi potest ex vs.* 3. *sed vicissim etiam ipsum verbum* κεχωρισμένας *occasionem præbere potuit librariis vocabulum* χωρισμὸν *in* χωρισμὸν *corrumpendi, quem in errorem alias etiam pronos illos fuisse videmus.*

Χειριστὴς, ὁ, τοῦ πράγματος, administrator, qui rei gerendæ præest, 3, 98, 8. ὃν μὲν συνεργὸν, ὃν δὲ καὶ χειριστὴν, 3, 4, 13. οἱ ἀπὸ Μακεδονίας ἐπιστάται καὶ χειρισταὶ, administratores rerum, negotiorum procuratores, 5, 26, 5.

Χειρόγραφον, τὸ, 30, 8, 4.

Χωροκρατία, ἡ, status reipubl. ubi violentia dominatur, ubi vis pro jure valet, 6, 9, 7 *sq.*—"*Usus est et Diodor. Exc. Leg. XXXVI. pag.* 634. (*ubi tamen editur* χωροκρασία) *et p.* 608. *edit. Wessel.*" *Ern.*

Χωροκρατικὸς τρόπος τῆς πολιτείας, 6, 10, 4. *idemque* δημώδης, *ibid.*

Χεῖρον; μὴ χεῖρον, non minus; ἵνα δαψίλεια ᾖ τοῖς ἀνδράσι, μὴ χεῖρον δὲ τοῖς ὑποζυγίοις, 3, 101, 10.

Χειροποίητος, manu, arte factus, (*opp.* φυσικὸς) 1, 75, 4. *præcipue de munitionibus*, 4, 64, 9. 5, 59,

9. 6, 69, 2. 6, 42, 2. 7, 15. 12. *Metaph.* χειροποίητος αἰτία, i. q. ψευδής, fictum crimen, 5, 41, 3.

Χειροποίητος, hominum manu, opera humana, 10, 10, 12.

Χειροτέχνης, ὁ, opifex, 10, 17, 6 *sqq.* 13, 4, 4.

Χειροτονῆν, sententiam dicere *in concilio*, 9, 30, 5.

Χειροτονία, ἡ. χειροτονίας προτιθέντες αὐτοῖς, cum rogarentur suffragia, sententiæ, 29, 4, 1.

Χειρῶσθαι, *in med.* sub potestatem redigere; χειρωσάμενος τὸν πόνον, 5, 4, 1. χειρώσασθαι τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, 21, 2, 5.

Χιλάτη χωστρίς, ἡ, testudo complendis fossis, quæ tegit egerentes aut aggerentes terram, 9, 41, 1 *sqq.* 10, 31, 8. *coll. vs.* 10.

Χιβωτοειδῶν; πόλις χιβωτοειδοῦσα τῇ θέσει, urbs in mare porrecta, peninsulæ formam habens, 1, 73, 4. ὄρος χιβωτοειδῶν, 10, 10, 5.

Χίερσος, ἡ, terra continens, 1, 21, 2. 3, 46, 6. 3, 95, 3. 4, 41, 6.

Χθαμαλαῖος; χθαμαλαίτερος λόφος, depressior collis, 10, 10, 7.

Χιτών, ὁ; ἀφιέναι μετὰ χιτώνος, cum singulis tunicis dimittere, 1, 85, 4.

Χιτωνίσκος, ὁ; χιτωνίσκοι λινοῦ περιπέρφυροι, 3, 114, 4.

Χλευάζειν, irridere, ludificari; τοὺς μὲν δίκυρις χλευάζων, 4, 3, 13.

Χλευαστὰς, ὁ, 8, 8, 5. 17, 6, 5. 30, 20, 6.

Χόνδρος, ὁ, alica, far, 12, 2, 5.

Χορεύειν τοὺς ἀγῶνας, solennes, saltationes instituere, 4, 20, 9.

Χορηγῆν, suppeditare; *cum accus. pers. et dat. rei;* ἐχορήγει τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις, 3, 68, 8. 3, 49, 11. 3, 52, 7. (*ubi intelligendus casus pers.* αὐτούς.) *sic* χρήμασι χορηγήσειν (*sc.* αὐτὸν) πρὸς πάσας τὰς ἐπιβολὰς, 5, 42, 7. θρέμμασι χορηγοῦντες, 3, 52, 7. ἡ Μηδία τούτοις τοῖς ζώοις ἅπασιν χορηγεῖ τὸν Ἀσίαν, 10, 27, 2. *Et cum dat. pers. et accus. rei,* χορηγῆν αὐτοῖς μισθὸν, 22, 26, 2. *Et cum dat. pers. absque accus. rei,* χορηγῆν τινι, (*nempe* χορηγίαν *aut* χορήγια, *vel* τὰ ἐπιτήδεια,) commeatus suppeditare alicui; χορηγῆν ταῖς ἐν Σικελίᾳ δυνάμεσι, 1, 62, 2. χορηγοῦντες τοῖς πολεμίοις, 1, 83, 7. χορηγῆν Κλεομένει, 2, 51, 2. *sic* χορηγῶν ἀεὶ τούτοις εἰς τὰ ἐπιλείποντα τῶν προαιρέσεων, 1, 16, 10.

Passive; οὕτι οἵτινος δύνασαι χορηγεῖσθαι τοῖς στρατοπέδοις, 6, 15, 4. χορηγεῖσθαι τοῖς ἀναγκαίοις ἐκ θαλάττης, 3, 75, 3. σίτῳ χορηγεῖσθαι; *scil.* ὑπὸ Πτολεμαίου, 9, 44, 1. *Et per metaph.* πολλαῖς ἀφορμαῖς ἐκ φύσεως κεχορηγημένος πρὸς πραγμάτων κατάστασιν, 4, 77, 2.

Χορηγῖον, τὸ, *rectius* χορήγιον; *plur.* τὰ χορηγῖα, *rectius* χορήγια, omne commeatuum genus; *vide* 1, 17, 5. 1, 18, 5. 18, 24, 5. (*ubi commode* opes, divitiæ, *vertitur*, omne adparatuum genus.) τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παρασκευάζω τοῖς στρατοπέδοις, *Fr. gr.* 138.

Passim hoc vocab. restituendum Polybio; sic 15, 31, 4. *pro vulgato* χορηγιῶν *corrige,* τῶν χορηγίων ὧν ἴσχυσι πάντων. *Et* 32, 11, 7. *rescribe,* μετακομιστέντων εἰς τὴν Ῥώμην χορηγίων. *Et* 3, 89, 9. ἀκατάστατα χορήγια.

Χορηγία, ἡ, adparatus, copia; τῶν ἀναγκαίων, rerum necessariarum, 1, 18, 9. (*ubi etiam exponi potest* subvectio rerum necessariarum; *quemadmodum* 1, 59, 6. ἀποκλείσαντες τὰ στρατόπεδα τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας.) τῶν βελῶν καὶ τῶν ἄλλων πρὸς τὴν χρείαν ἐπιτηδείων, 4, 71, 10. ἡ τοῦ βίου χορηγία, res familiaris, bona, reditus, 32, 12, 6. *sic* ἡ ἐκ τοῦ βίου χορηγία, reditus ex bonis ad parandas vitæ commoditates, 11, 8, 5. κατὰ τὴν ἴδιον βίον οὐ περιττὴν τῇ χορηγίᾳ,

18, 18, 5. ὅστις πολυτελίστερον ζῇ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπαρξιν χορηγίας, 10, 25, 5. *sic nude* ἡ χορηγία, opes, divitiæ, 6, 2, 13. (*ubi quidem* liberalitatem, munificentiam, *cum Valesio interpretatur Ernestus.*) *pariter* ἡ λοιπὴ χορηγία, 12, 4, 8. *est* opulentia, copia commoditatum vitæ. *Sigillatim* χορηγία *est* pecunia ad faciendos sumtus bellicos, 1, 59, 6. 1, 72, 6. 10, 19, 2.

αἱ χορηγίαι, subsidia vel præsidia quælibet ad res gerendas necessaria, 1, 3, 9. *sigillatim*, commeatus, 1, 16, 6. 1, 71, 6. *et* 3, 17, 11. (*quibus duobus posterioribus locis* ἡ τῶν χορηγιῶν διάθεσις *vel* παράθεσις *et* pecuniæ adparatum *comprehendit, et* horrea granaria, *sicut* τῆς χορηγίας παράθεσις, 10, 19, 2. pecuniæ adparatum *denotat.*) 3, 97, 3. 6, 15, 4. &c. πλείστας χορηγίας ἑτοιμάζειν τῇ πόλει, plurimos reditus parare, 1, 72, 3. αἱ ὑπ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ μέρος χορηγίαι, *quibus abundabat regio, sunt* variæ materiæ *conficiendis operibus* necessariæ, 9, 41, 10. *sic* αἱ χορηγίαι, *quas Scipio ipse curat ut suppetant fabris reliquisque opificibus*, 10, 20, 5. *videtur intelligendus* adparatus materiarum, *quibus cuique generi opificum opus erat.—Conf.* χορηγία, χορήγιον.

Χορηγός, ὁ, qui sumtus præbet, 2, 44, 3. 8, 9, 2.

Χόρτασμα, τό, omne graminis et pabuli genus; τὰ χορτάσματα πάντα κατεφθαρμένα τοῖς Ῥωμαίοις, 9, 4, 3.

Χορτολογία, ἡ, pabulatio, 18, 5, 1. 22, 22, 12.

Χοῦν, *a* χέω; *vide* χυτόν.

Χοῦς, ὁ, terra adgestitia, 4, 40, 7. 4, 41, 3 *et* 7. 22, 11, 8. χοῦν ὕφρυον ἐπιπάσαντες, (*vel* ἐπὶ πᾶσιν, *scil.* τὰς σχιδίας,) 3, 46, 6. τοῦ χοὸς ἀπατωρευομένου *ex conject. edidi*, 8, 35, 5. *ubi fortasse rectius fuerit* τοῦ χοῦ; *sed a recto casu* ὁ χοῦς *genitivum pariter* τοῦ χοὸς *formatum video in loco, quem ex Nonno protulit Henr. Stephanus in Thesauro*, ἐκ χοὸς ἀνδρόγονος, ex humo unde ortum suum homo traxit: *eademque ratione apud Hesychium legimus*, χοΐ, ἡ, ἀφ' οὗ χέομαι.

Χρᾶν, oraculum edere, oraculo respondere; χρῶσι τὸν θεὸν αὐτοῖς, 8, 30, 7. χρᾶσθαι, χρήσασθαι; *vide infra.*

Χρεία, ἡ, 1) usus, opera, auxilium; τὰ καταπίπτοντα πρὸς τὴν χρείαν, ad usum necessaria, 1, 21, 4. *et nude* τὰ πρὸς τὴν χρείαν, 1, 52, 7. τοῦτο παραπόδιζε τὴν τῶν ὅπλων χρείαν, impedit armorum usum, 2, 28, 8. ἡ τοῦ σαυρωτῆρος χρεία, 6, 25, 9. ἡ Γαλατικὴ μάχαιρα, 3, 114, 3. οἱ θυρεοὶ ἐστηνιῖαν ἔχουσι τὴν χρείαν, certum usum habent, 6, 25, 10. οὗ (*spiculi quod hastæ præfigitur*) τὴν ἔνδεσιν καὶ τὴν χρείαν οὕτως ἀσφαλίζονται βαβαίας, 6, 23, 11. *ex vulgata olim lectione, pro qua* κατὰ τὴν χρείαν *scripsi*, (*ut sit idem ac* κατὰ τὸν τῆς χρείας καιρόν, 8, 7, 8. *aut* κατὰ τὸν χειρισμόν, 10, 44, 9. 10, 45, 6.) *sed restitutam librorum lectionem* καὶ τὴν χρείαν *velim, ut in Adn. significavi*, χρείαν παρέχων, 3, 97, 4. *et* παρέχεσθαι, usum, operam præstare; *vide in* παρέχεσθαι, *et conf. infra, num.* 4. αἱ γενησόμεναι χρεῖαι ἐξ αὐτῶν, 1, 67, 12. ἀνωφελὴς ἐκ τῆς ἀνωγκαίας χρεία, inutilis opera, inutilis usus, *id est*, nullius usus, 1, 57, 3. ἐναργὴς ἡ ἐξ αὐτοῦ χρεία ἐγένετο, manifesta fuit opera quam ille præstitit, auxilium quod ille adtulit, 10, 11, 7. utilitas *commode vertitur*, 10, 24, 3.

2) χρεία ἐστὶ τούτου, opus est hac re, 5, 109, 1. οὐκ ἐκ λόγων, ἀλλ' ἔργων ἐστὶν ἡ χρεία, 3, 111, 10. πολλὴν ἐπισκέψεως χρείαν ἔχει ταῦτα, multa circumspectione opus habent, 9, 12, 1. ἐπιστά-

σους, χρείαν ἔχει τὸ γεγενῆσθαι, 28, 6, 1.

3) negotium *quodvis*, factum, res gerenda *vel* gesta, qua quis operam præstat alteri; οἱ ἐπὶ τὴν αὐτὴν χρείαν ἐξαποστελλόμενοι, ad idem negotium (*scil.* ad speculandum) emissi, 3, 45, 2. τὸ πραχθὲν ὑπ' αὐτοῦ περὶ τὴν χρείαν ταύτην, quæ in hoc negotio ei mandato in hac expeditione, gessit, 1, 75, 4. δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὴν χρείαν, negotium suscipere, 8, 18, 11. μετὰ τὴν χρείαν ταύτην, hac re gesta, post hanc operam præstitam, 1, 46, 1. *sic* διὰ τὴν πρεσβείαν. χρείαν, 10, 3, 7. μεταστήσασθαί τινα ἀπὸ τῆς χρείας, submovere aliquem a negotiis, a cura rerum, a munere, 4, 87, 9. λυμαίνεσθαι τὰς τοῦ βασιλέως χρείας, corrumpere, impedire, irrita reddere regis negotia, res regis, 5, 2, 8. τῆς χρείας ἐπιτελουμένης, dum negotium suscipitur, dum res geritur, 2, 49, 9.

4) *Præsertim de* πολεμικῇ *quæ dicitur* χρείᾳ, 10, 24, 1. 6, 24, 7. *nudum etiam vocab.* χρεία *frequentatur, denotatque* operam bello præstitam, rem bello gestam, genus pugnandi, et ipsam pugnam, prælium. *Vide* 2, 29, 1. 2, 33, 5. 3, 33, 11. *Sic* ἐπιφανεστάτην παρέχεσθαι χρείαν, egregiam operam præstare *scil. in prælio, i. e.* egregie pugnare, 1, 78, 11. *sic* ἐπιρρώτῳ πεποιημένον τὸν χρείαν τῶν ἱππέων, 2, 69, 1. διαφέρουσαν συνίβαινε γίγνεσθαι τὴν ἐξ ἀμφοῖν χρείαν, 2, 69, 4. *cf.* 1, 67, 12. αἱ κατὰ μέρος χρεῖαι, minora prælia, 1, 84, 7 *sq. et alibi.* ἀπὸ ταύτης τῆς χρείας, hac re gesta, post hanc pugnam, *après cette affaire*, 5, 13, 7. ἐντεῦθεν γίνεταί τις χρεία, ubi factum est prælium, 6, 39, 2. ἐν ταῖς χρείαις, 6, 23, 11. *vertitur* inter utendum, *rectius* in conflictibus, in pugnis. τοῖς Καρχηδονίοις συνίβαινε ὑπερέχειν γίγνεσθαι τὸν χρείαν, Pœni prælio erant superiores, 3, 73, 2. ἡ βαρβαρικὴ χρεία, *i. q.* μάχη. pugnandi genus barbarorum, *Fr. gr.* 12. ἡ ἐμβατικὴ χρεία, militia navalis, 3, 95, 5. (*i. q.* ἡ κατὰ θάλατταν, 6, 52, 1.) ἡ ἐν τῇ γῇ χρεία, militia terrestris, pedestris, 32, 2, 3.

Χρεωκοπία, ἡ, *Fr. hist.* 68.

Χρῆμα, τὸ; μέγα τι γεγενῆσθαι χρῆμα τὴν Ἀγησικλέα, 12, 15, 8.

Χρηματίζειν, *absol.* audientiam præbere, responsa dare adeuntibus, negotia publica tractare, 5, 81, 5. χρηματίσεως περὶ τῶν μελλόντων, collatis consiliis de eis quæ agenda supererant, 2, 54, 4. *coll. vs.* 14. χρηματίσεως τοῖς πρεσβευταῖς, audire legatos, operam dare legatis, 3, 66, 6. 5, 24, 11. 5, 68, 7. 16, 25, 4. κατ' ἰδίαν χρηματίζειν τοῖς φίλοις, privatim agere, conferre, colloqui cum amicis, 5, 56, 8.

βασιλέα χρηματίζειν, regium titulum sumere, regem adpellari, 5, 57, 2 *et* 5. 30, 2, 4.

χρηματίζεσθαί τινα, pecuniam exprimere alicui, 32, 21, 15.— "*Sic fere Joseph. XVI.* 10, 1." *Ern.*

Χρηματισμός, ὁ, 1) auditio legatorum et responsum eis datum; αἱ ἐντεύξεις τῶν πρεσβευῶν καὶ οἱ χρηματισμοί, 28, 14, 10. *sed et* ipsorum legatorum oratio et tractatio negotiorum; ὑπὲρ ὧν (πρεσβείας) Κλεόξενος ἐποιεῖτο τὸν χρηματισμὸν καὶ τοὺς λόγους, cujus legationis nomine negotia tractabat et verba faciebat, 28, 16, 4. *i. q.* ὧν ἐγεῖτο, *et* ὧν πρεσβεύετο.

2) οἱ χρηματισμοί, rationes adquirendæ pecuniæ, augendæ rei familiaris, 6, 56, 1. ὁ ἀπὸ τοῦ πρακτ. χρηματισμός, honesta ratio, 6, 56, 3.

Χρηματιστικὸς πυλών, vestibulum, atrium, ubi publica negotia tra-

ctat rex et publice responsa dat, 15, 31, 2. *χρηματιστικὴ σκηνὴ*, tentorium ubi rex responsa dat, consilium habet, *&c.* prætorium, 5, 31, 5.

Χρῆσθαι τοῖς πράγμασι ὡς τινὶ αὐτῷ δοκεῖ συμφέρειν, 1, 33, 5. *πῶς δεῖ*, 1, 29, 6. *εἰκῇ καὶ ἀσυλλόγως*, 4, 14, 6. *&c. Verbum χρήσασθαι excidisse videtur ad τοῖς πράγμασιν.* 2, 64, 6. *χρωμένους τοῖς χήμασιν ἐπιγῶσι*, 4, 63, 2. *ῥᾳδίως χρῆσθαι τὴν πολιορκίαν*, facilem obsidionem habere, 2, 10, 7. *χρῆσθαι ἑαυτῷ πολεμικῶς*, fortiter se gerere, 2, 1, 8. *ἀκαιρότερον ἢ στρατηγικώτερον*, imprudentius, incautius, non prout imperatorem decet, 10, 32, 7. *αὐτὸς τινα κέκραμαι λόγον αὐτὸς*, *&c.* locum hunc communem usurpavi ut dicerem, 12, 7, 3. *quemadmodum Latine dicimus*, ut hoc utar.

Χρήσιμος, commodus, idoneus, solers, ad usum aptus; *φίλοι χρησιμώτατοι*, amici maxime idonei, solertes, 24, 3, 8. *δύναμις χρησίμη καὶ γεγυμνασμένη διαφερόντως*, 3, 35, 8. *ἔχων γυναῖκα χρησίμην τὰ σ' ἄλλα καὶ πρὸς πᾶσιν ἐπιβολὴν εὐφυᾶ συνεργὸν*, 6, 2, 11.

Χρῆσις, *ἡ*, *βιβλίων*, commodatio, 32, 9, 4.

Χρονίζειν, morari, diutius morari; *παρεσκευασὼς ἐν τῇ Ῥώμῃ*, 33, 16, 6.

Χρόνιος πολιορκία, diuturna, 1, 17, 9. 4, 71, 5.

Χρονισμὸς, *ὁ*, duratio, 1, 66, 3. *ἐπιτηδείους πρὸς ἀσφάλειαν στρατοπέδων καὶ χρονισμὸν*, opportunitas *loci* ad securitatem castrorum et ad diuturnitatem commorationis;—"*h. e. ut eodem loco diu castra manere possint, nec deficiant quæ exercitui necessaria sunt.*" *Ern.*

Χρονογραφία, *ἡ*, 5, 33, 5.

Χρόνος, *ὁ*, *nonnumquam idem quod καιρὸς*, *v. c. παρέλαβεν αὐτὸν αὐτὸς ὁ χρόνος*, 21, 10, 13. *coll. ve.* 12. (*conf. καιρός.*) *οὗτος ἄγουσι τοὺς χρόνους*, sic agunt, *sic putant*, computant tempora, 5, 1, 1. *χρόνον δοῦναι*, moram concedere, 6, 17, 5. *οὐδένα χρόνον μείνας*, nullam moram faciens, 2, 54, 1. *ὁ τοῦ μέλλειν χρόνος*, mora, 3, 112, 5. *χρόνου γενομένου*, cum diutius duraret res, 15, 28, 4. *χρόνον ἴσχει ἡ δύναμις τοῦ φαρμάκου*, moram facit, non nisi procedente tempore exserit vim suam venenum, 8, 14, 3.

κατὰ βραχὺν τῷ χρόνῳ, paulatim, procedente tempore, 4, 70, 7. *sic nude τῷ χρόνῳ*, 3, 89, 3. *διὰ τὸν χρόνον*, diuturnitate temporis, 2, 21, 2. *διὰ χρόνου*, post longum intervallum, 1, 66, 10. *τοσούτους χρόνους*, tam diu, per tam longum tempus, 3, 64, 4. *πολλῶν χρόνων*, (*i. q. ἐκ πολλῶν χρόνων*) jam diu, a longo tempore, 3, 65, 9. 3, 90, 7. *τὸν πρῶτον χρόνον*, prius, antea, 1, 66, 7. *ni τὸν πρὸ τοῦ legendum.*

Χρυσοῦν τύφος, aurifodina dives, 34, 10, 10. *τὰ χρυσᾶ*, 3, 57, 3.

Χρυσώνους; *χρυσώνου φορεῖον*, 31, 3, 18.

Χρυσὸς; *vide Ind. histor. in* Aurum.

Χρυσοστέφανος; *χρυσοστέφανοι ἱππεῖς*, 31, 3, 6.

Χρυσοῦς, *ὁ*, numus aureus, 1, 66, 6. 4, 46, 3. 24, 1, 7. *χρυσοῦς ἰσόσημος*, 4, 56, 3.

Χρυσοφύλακες ἱππεῖς, 31, 3, 6 *sq.*

Χρυσοχοεῖον, *τὸ*, officina aurifabri, 26, 10, 3.

Χρύσωμα, *τὸ*; *χρυσώματα*, aurea vasa, 31, 3, 16 *sq.*

Χρῶμα, *τὸ*, color; *χρώμασι διαφέρειν ἀλλήλων*, 4, 21, 2.

Χρωματογραφία, *ἡ*, pictura, 5, 33, 5. *ex lect. olim vulgata, ubi nos ex aliis codd.* χρονογραφ. edidimus.

Χυὶς, *ὁ*. *Nescio quid spectarit H. Stephanus, quidve fraudi fuerit ei, in Thes. Gr. Ling. sub hoc*

vocabulo scribenti, apud Polybium legi hæc re verba; ὑπόμνημα μέγα τὸ τῶν χρῶντα ταιῦτα φῦναι ἔχοντα, ὅπως μὴ διαφθείρει τοὺς συγγραφέυοντας. Nihil tale apud nostrum quidem Polybium legere me memini.

Χαλαῖος λαλιά, vulgaris sermo, 14, 7, 8.

Χάδην ἐμμιμῆται ὅπλα, passim, promiscue, 15, 14, 2.

Χῶμα, τὸ, agger, 1, 47, 5. 4, 63, 2. *Et fere i. q.* χοῦς, terra ponti ingesta, qua fiebat ut pons aggari esset similis, 3, 46, 7 *sq.*

Χυτία, ἡ, fusio *metalli*, 34, 10, 12.

Χυτίειν, conflare, fundere *metallum*, 34, 9, 11.

Χωσίσαι, adgesta humo obturare vel complere; χωσίειν τὸ σῶμα τοῦ λιμένος, 1, 47, 3. τὰς φρεατίας, 10, 28, 5. χώσαντες, χωσθέντες ὁ Πόντος, 4, 40, 4 *et* 8. 4, 42, 6. *Et* complere *fossas rebus quibuscumque*; χώσας φορυτοῦ ἀχύρου στοιμγίους τὰς τάφρους, 1, 19, 13. *Adde* χωστός.

Χώρα, ἡ; 1) regio; τὴν ἀπὸ τῆς χώρας πόλιν ἐκφέρειν, 4, 26, 2. 4, 30, 2. 40, 8, 8. οἱ κατὰ χώραν, 1, 72, 3. *non modo* rustici *sunt, quemadmodum cum Casaub. interpretatus est Ern. sed promiscue* incolæ regionis *Pœnis subjectæ, tam agrorum quam urbium.* 2) locus, qualiscumque quem quisque occupat; κατὰ χώραν μένειν, suo loco manere, non moveri, 3, 46, 9. 4, 72, 4. 8, 22, 3. 8, 36, 13. 10, 32, 1. σὺ, τὸν ἐμὸν χώραν καταλαβὼν, ἵστασο, tu, in locum concedens meum, die, 15, 8, 10. τὸν ἐπισφαλεστάτην εἶχον χώραν, periculosissimo loco erant, 2, 29, 2. ἡ χώρα μεγάλα συνέβαλλετο αὐτοῖς, locus quo stabant, *in mari*, 1, 51, 4. τὸν πρῶτον ἔχειν χώραν τοῦ φερόμενος, 8, 31, 7. 3) *de* muneribus et dignitatibus; ἀλλὰ πάντων αἱ χῶραι, vacua sunt loca, munera, gradus honorum, *les places sont vacantes*, 35, 4, 4. οἱ τὰς μεγίστας χώρας ἔχοντες, qui summos dignitatum gradus tenebant, 1, 43, 1.—" *Imitatus est Josephus, Ant. VI.* 10, 1. χώραν ἀμείνων, gradus honoris altior; *ante dixerat* τάξιν." *Ern.*

Χαρᾶς· τὰ περίμματα χαρᾷ κατὰ λόγον, ex voto succedunt, 28, 15, 12. πᾶσιν καλῶς κατὰ τὸν ἐγκέφαλον αὐτῷ, 10, 15, 4. ἀμέλει χαρᾷ, *vide* ἀμέλει.

Χωρίζειν καὶ διαιρεῖν τὰς πράξεις, separare atque distinguere, *in historia scribenda*, 5, 31, 4. χωρίζουσι τὰ κατὰ τὰς πράξεις ἐσπερ *et invitis MStis editum erat* 12, 4, 5. *pro* χωρίζουσι.

Passiv. χωρίζεσθαι, χωρισθῆναι, abire, discedere; *absol.* 3, 94, 9. εἰς Χαλκίδα, 5, 2, 8. ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν, 33, 10, 8. τινὸς, ab aliquo, 5, 111, 2. ἐκ τοῦ χάρακος, 3, 90, 2. *Rursus absolute*, separari, segregari, *de hominibus qui antea permixti et confusi erant*, 10, 17, 6. ἀπ' αὐτῶν, *pro* ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ἀπ' ἀλλήλων, dirimi, in diversa trahi, *de civitatibus quæ fœdere inter se junctæ erant*, 10, 41, 9. (i. q. διαλύεσθαι, c. 40, 5. *et* διαστατῆναι, 4, 1, 5.) *Rursus* ἐχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, diremti sunt, a se invicem discesserunt *pugnantes, ingruente nocte*, 3, 110, 7. *mulier* κεχωρισμένη ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς, separata, repudiata a marito, 32, 12, 7.

Tropice; πολὺ κεχωρισμένος τῆς Ῥωμαϊκῆς αἱρέσεως, longe alienus a more et instituto Romano, 32, 9, 11. πολύ τι κεχωρισμένος ἁπάσης ἀδικίας, 32, 21, 10.—" *Simile est Hebr.* 7. κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν." *Ern.* πολὺ κεχωρισμένος στρατηγικῆς δυνάμεως, longe abhorret ab imperatoria virtute, 32, 1, 1.

Χωρίον, τὸ, locus *quicunque*, v. c.

sylvosus, 3, 71, 2. *χωρίον πολλόν*, locus ubi fluvius insulam facit, 3, 42, 7. *Sigillatim*, castellum, oppidum, 2, 54, 3. (*ubi pro synonymo ponitur φρούριον*,) 4, 61, 7. 4, 75, 2. *et sæpe alibi*.

Χωρὶς, *adverbialiter*, (*per ellipsin genitivi ἀλλήλων*) separatim, seorsim, 6, 26, 3. *χωρὶς μὲν—χωρὶς δὲ*, 5, 89, 8.

Χωρὶς, *præpos. cum genit.* *χωρὶς ἀλλήλων*, seorsim a se invicem *habuerunt castra*, 3, 103, 8. *χωρὶς τῶν ἄλλων*, præter reliqua, ut reliqua taceam, 6, 56, 13. *χωρὶς τῶν ὀνομάτων*, exceptis nominibus propriis, 6, 46, 10. *sic* 14, 12, 6. *ὄχς. χωρὶς τοῦ πλήθους*, absque, non consulta, inscia multitudine, 2, 21, 4. (*opp. μετὰ τῆς αὐτοῦ γνώμης.*)

Χωρισμὸς, ὁ, discessus; *μετὰ τὸν Ἀντιγόνου χωρισμὸν*, 5, 16, 6. 9, 5, 3. separatio, divisio, distributio, *si vera lectio librorum*, 1, 28, 4. *quæ tamen in χωρισμὸν utique mutanda videtur. Vide χωρισμὸς, ubi et alia loca citantur, quibus confusa et permutata inter se sunt ista vocabula.*

Χωρογραφία, ἡ, 34, 1, 4.

Χωρογραφῶν τὸν Εὐφάτην, 34, 5, 1. (*Strabonis verbum, non Polybii.*)

Χῶρος, ὁ, locus, spatium; *πυκνὸς ἐν βραχεῖ χώρῳ τὸν ὅλον ἐνάμιλλον*, in brevi spatio totum collocans exercitum, 11, 1, 3.

Χωστὸς; *χωστὸν καὶ στενὴ πάροδος*, aditus arte factus ex adgesta terra, 4, 61, 7.

Χωστὸς χιλών; *vide supra in χιλών.*

Ψ.

Ψαίειν; *ἐπὶ κεφαλαίων ψαίειν τῶν πράξεων*, summatim attingere, 1, 13, 8. 3, 32, 5. (*conf. ἐπιψαίειν.*) *τῶν καλῶν ἔργων ἐφίενται μὲν πολλοί, τελειῶσι δ' ὀλίγοι ψαίειν*, 18, 86, 1.

Ψεκτὸς, vituperandus, 3, 4, 1 *et* 7.

Ψέλλιον, τὸ, armilla, 10, 18, 6.

Ψεύδειν τινὰ τῆς ἐλπίδος, frustrari spem alicujus, 17, 11, 11. *ἐψευσμένοι τῶν ἐλπίδων*, 4, 51, 9.

Ψευδεπίγραφος, falso nomen gerens, 24, 5, 5.

Ψευδεπίτροπος, falsi nominis tutor, 15, 25, 1 *et* 3.

Ψευδὴς, falsus; *αἱ πρῶται ὑπολήψεις ψευδεῖς*, 1, 15, 9 *et* 11. *πολλὰ ἱστορεῖν ψευδῆ*, 12, 8, 1. *ψευδὴς αἰτία*, falsum, fictum crimen, 5, 41, 3.

Ψευδογραφεῖν, falsa scribere, 12, 8, 6. 16, 14, 8.

Ψευδοδοξεῖν, falsa opinari, falsas opiniones habere, 16, 12, 11.

Ψευδοδοξάζειν, *idem*, 10, 2, 3.

Ψευδολογεῖν, falsa narrare, 3, 47, 6.

Ψευδολογία, ἡ, fabulosæ narrationes, mendacia, 4, 42, 7.

Ψευδολόγος, ὁ, mendax, 32, 8, 9.

Ψευδοπιεῖν τὰς ἀποφάσεις τινός, mendacii arguere dicta alicujus, 12, 25, 4. *τὰ τῶν ἄλλων ψευδοπιεῖν καὶ ταπεινοῦν*, aliorum facta mendaciis obscurare, *vel* falsa pronunciare, et deprimere, 30, 4, 13.

Ψεῦδος, τὸ; *τὸ δ' ἐστὶ ψεῦδος*, falsum hoc est, 10, 11, 4. *ψεῦδος εἰσφέρει τὸ ὅλον*, mera mendacia concinnavit, 2, 58, 12. *ψεῦδος ἀπίθανον*, *ibid.* *δύο τρόποι ψεύδους*, 12, 7, 4 *sq.*

Ψευδῶς ἠγίνετο ὁ φόβος περὶ αὐτὸν, temere, sine causa incesserat eum hic timor, 5, 110, 7. *ψευδῶς συγκατατίθεσθαι τῇ δόξῃ*, temere adsentiri opinioni, 10, 5, 9.

Ψηλαφᾶν, τὸν ὦν, manu contrectare, 8, 31, 8. *πᾶσαν ἐπίνοιαν*, omnes consiliorum vias scrutari, expendere, ponderare, 8, 18, 4.

Ψηφίζειν, calculos subducere, calculare *in abaco*, 5, 26, 13.

Ψήφισμα, τὸ; *προσφέρειν ψήφισμα*,

decretum proponere et deliberationi subjicere, 29, 9, 10.

Ψῆφος, ἡ; ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις μετρεῖν πάντα, 2, 47, 5. αἱ ἐπὶ τῶν ἀβασίλων ψῆφοι, 5, 26, 13.

Ψιθυρίζειν (τινί) πρὸς τὴν ἀκοὴν ἄττα δή που εἶν, susurrare aliquid in aures alicui, 15, 27, 10.

Ψιλὸς τόπος, locus nudus, absque arboribus aut virgultis, 3, 55, 9. 5, 71, 1 *sq.* (*i. q.* οὐχ ὑλώδης) 3, 104, 4. τὰ θηρία ψιλὰ τῶν ἰδίων, elephantes rectoribus suis destituti, 11, 1, 12. οἱ ψιλοί, levis armatura, 3, 104, 4 *et* 6. *et sæpe alias.*

Ψιλότης, ἡ, spiritus lenis in Græcorum verborum pronunciatione, 10, 47, 10.

Ψιλοῦν, nudare; ψιλωθέντα κέρατα, latera aciei nudata *equitum præsidio*, 3, 73, 7. 5, 85, 6. 15, 12, 2. ἐψιλωμένος τοῖχος νεώς, latus navis nudatum *remis*, 8, 6, 2.

Ψιλῶς, nude, mere, simpliciter; ψιλῶς κατὰ τὴν περαίρεσιν, *opp.* τὸ ἀποτέλεσμα, 2, 39, 11. αἱ ψιλῶς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀγωνισμάτων διαλήψεις, judicium quod ex ipsis per se certaminibus formari potest *de imperiorum statu*, 3, 4, 4. ψιλῶς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Ῥωμαίων πολιτείας ποιούμεθα λόγον, *quum ad illa tempora pervenerimus, quibus res Romanæ misceri cœperunt rebus reliquorum omnium populorum, tunc demum* de Romanæ reipubl. constitutione nude per se verba faciemus, (*id est*, ex professo, non ut eam disputationem immisceamus historiæ rerum gestarum,) *eamque disputationem historiæ illorum temporum præmittemus*, 3, 118, 11. πῶς ἐδείχθημεν, ψιλῶς αὐτὰς καθ' αὑτὰς ἀναγνόντα τὰς Σικελικὰς ἢ τὰς Ἰβηρικὰς πράξεις γνῶναι τὸ μέγεθος τῶν γεγονότων, solas res per se res Siculas, separatim *ab historia rerum in aliis terræ partibus gestarum*, 8, 4, 3. ῥητέον τῆς διαβάσεως αἰτίαν ψιλῶς, trajectionis illius causa nude per se est explicanda, *scil.* non ut rursus rerum quarumque ad illam causam pertinentium caussæ et rationes pariter aperiantur exponanturque, 1, 5, 3.

Ψόφος, ὁ, παρηλλαγμένος, inconditus clamor, 14, 5, 12. ἀντίχουν τὰ χαλκώματα διὰ τὸν ἐκτὸς ψόφον, 22, 11, 12.

Ψυχαγωγεῖν τινα, delinire, demulcere aliquem, blandiri alicui, 4, 82, 4. 7, 4, 4. 10, 35, 2. 24, 3, 8. *Fr. gr.* 139. oblectare *lectores*, 2, 56, 11. ad sui amorem perlicere, adlicere, 8, 25, 5. τινὰ αὑτὸν, ἐλπίσι μεγάλαις ψυχαγωγήσας, magnis promissis inductum, solicitatum, 5, 50, 11. *Sic sequente* ὅστις; ἐψυχαγώγησάν τινα ὅστις συναπεχωρῆσαι μεθ' ἑαυτῶν, solicitaverant, blanditiis et promissis perlexerant, induxerant ut &c. 13, 8, 3. *Passiv.* ἐψυχαγωγημένος, benignitate illius captus, 28, 15, 4. ψυχαγωγηθέντες, deliniti, 1, 79, 8.

Ψυχαγωγία, ἡ, oblectatio, *de venatione*, 32, 15, 5.

Ψυχή, ἡ; ἐττᾶν τὰς ψυχὰς τῶν ἐναντίων, 1, 75, 3. &c. *Vide in* ἐττᾶν. καταπλῆξαι ταῖς ψυχαῖς τοὺς Ῥωμ. *vel* τὰς ψυχὰς τῶν Ῥωμ. 3, 116, 9. αἱ ἀπηλγακυῖαι ψυχαὶ τῶν δυνάμεων, 1, 33, 5. ἴλεων ταῖς ψυχαῖς, 2, 20, 5. ταῖς ψυχαῖς θαῤῥεῖν, 14, 7, 5. βαθεῖς ταῖς ψυχαῖς, 6, 24, 9. παραμένειν ταῖς ψυχαῖς, animis durare, reaistere, 2, 30, 7.

μία ψυχή, unus homo, unius hominis ingenium, 8, 5, 3. ὡς ἀνὴρ καὶ μία ψυχή, 8, 9, 7. 9, 22, 1 *et* 6. 6, 48, 4. (*pro quo est* ὡς ἄνθρωπος καὶ μία γνώμη, 1, 35, 5.) ὀλίγαι τινὲς εἰσι ψυχαί, αἱ &c. rara reperias ingenia quæ, 18, 24, 4.

ψυχή, vita; παραβάλλεσθαι τῇ ψυχῇ, 28, 9, 4. κύριος γενόμενος

ἅμα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, 40, 12, 6.

Ψυχικὸς; ψυχικὴ τόλμα, σωματικὴ ῥώμη, animi audacia, 6, 5, 7. (*pro quibus* 6, 7, 3. τὰς σωματικὰς καὶ θυμικὰς δυνάμεις *dicit.*) ψυχικαὶ ὁρμαὶ, σωματικὴ δύναμις, 8, 12, 9.

Ψυχομαχῶν, *dicitur de iis*, qui, cum viribus amplius non valeant, animis tamen et ira in bello persistunt pugnantque, nec cedere volunt, 1, 58, 7. 1, 59, 1. 6, 52, 7. μόνοις ψυχομαχοῦντες μίσχει τῆς ἰσχύτης ἐλπίδος, 10, 39, 7. *Conf.* θυμομαχῶν.

Ψυχομαχία, ἡ, 1, 59, 6. *vide verbum præced.*

Ψῦχος, τὸ; ὑπὸ τὸ ψῦχος, dum frigidior adhuc est aër, 5, 56, 10.

Ψυχρότης, ἡ τοῦ περιέχοντος, 4, 21, 1.

Ψωμὸς, ὁ, frustum, bucca, 31, 4, 6.

Ψώρα, ἡ, scabies, 3, 88, 1. *cf.* λιμόψωρος.

Ω.

Ὦδε γὰρ καὶ τῇδέ που, 3, 108, 3.

Ὠθισμὸς, ὁ, pressio in turba, *jungitur* πυγμῇ, 4, 58, 9.

(Ὠλιγώρως, *mendose scriptum, pro* ὀλιγώρως, *quod reponendum*, 5, 91, 4.

Ὠμὸς, crudelis, 9, 22, 8. ὠμότατος, 9, 23, 2. crudus, non coctus; ὠμὴ πίττα, 5, 89, 6.

Ὠμότης, ἡ, 9, 24, 8. 9, 26, 8.

Ὥρα, ἡ, tempus; λόγων ὥρα περὶ τῶν πραττομένων, 1, 13, 1. *De* Anni tempore; ἤδη τῆς ὥρας κατεπειγούσης, δίλυσιν εἰς παραχειμασίαν τὰς δυνάμεις, 3, 99, 9. ἅμα τῇ τὴν ὥραν μεταβάλλειν, statim ut anni tempus mutatum est, *nempe*, *hieme cedente veri*, 3, 78, 6. ἡ θερινὴ ὥρα, æstas, 5, 91, 1. ἡ ἐαρινὴ ὥρα, ver, 2, 12, 3. 2, 54, 5. 2, 64, 1. 3, 34, 6. 3, 77, 1. 5, 79, 1. 14, 2, 1. *Sed et nude*, τῆς ὥρας ἐπιγενομένης, redeunte vere, 2, 9, 2. 2, 34, 3. *quibus locis possis tamen etiam generatim accipere*, redeunte, adpetente anni tempore *navigandi, aut, copias educendi.* "*Vide Valken. ad Eurip. Phœniss. p.* 294. *qui dubitat, simpliciter de* vere *dici.*" *Ern.*

De Diei tempore; τῆς ὥρας συναγούσης, συγκλειούσης αὐτούς, 5, 24, 1. 17, 7, 3. 17, 9, 2. (*vide ista verba.*) τῇ ὥρᾳ προσυπατείνειν, tempus extrahere, aliquanto serius rem facere, 11, 22, 3. ἐν ὥρᾳ, in tempore, mature *curare corpus*, 1, 12, 2. 17, 9, 3. 18, 2, 4. καθ' ὥραν, *idem*, 1, 45, 4. 9, 8, 3. πολλῆς ὥρας, 5, 8, 3.—de vespera, sero diei. *Sic Josephus Ant. VIII.* 4, 3. ἐπὶ πολλὴν ὥραν. *Bene illustrat Reiskius.*" *Ern.*—*Nos*, multo die, die jam multum provecto; *nam, ut de* sero admodum dici, *de* sera vespera *accipiamus, vetat connexio; quippe eodem adhuc die vicinos vicos diripuerunt*, et *plurimam prædam fecerunt; vide* 5, 8, 4 *sqq.*

Ὡραῖος; ὑπὸ τὴν ὡραίαν, ineunte vere, 3, 16, 7. 3, 41, 2.

Ὠρέγεσθαι τῆς στρατείας, cupere expeditionem suscipere, 5, 54, 3.

Ὡρισμένως, definita ratione, 10, 46, 10.

Ὡς, *initio periodi*, namque *interpretatur Casaub.* 3, 81, 1. *Ac novimus quidem illum usum hujus particulæ, qua valet* itaque, prorsus, *interdum etiam* nam, namque: *at hoc utique loco scabri aliquid habet oratio, si sic accipias; et ea ratione frigide prorsus stabunt verba illa,* οὐ γὰρ ἐπὶ ἄλλης ἐπῆν, *in quæ terminatur superius caput; quæ verba si ad sequentia trahas, recte fluet oratio:* οὐ γὰρ ἐπὶ ἄλλης ἐπῆν,

ὡς, εἴ τις εἶπεν πυρράτερόν τι &c. ὑγροῦ καὶ τετύφωται; *ut particula* ὡς *referatur ad præcedentem vocem* ἄλλως, *hac sententia:* neque enim aliter dicere fas est, quam, *vel* nisi errare et stolidum esse si quis putet &c. *Sic particula* ὡς, *ad eam* ἄλλως *relata, idem valebit ac* ἤ, *eadem prorsus ratione, qua post* μᾶλλον *cum negatione, pro particula* ἤ, *eamdem particulam* ὡς *frequentatam a Polybio videmus; v. c.* μηδὲν κωλύειν μᾶλλον ὡς ἐκεῖνο, 7, 4, 5. οὐδενὸς μᾶλλον προσοῦσιν ὡς τῆς αὐτῶν συντηρίας, 11, 2, 9. *Quo et pertinet* 3, 12, 5. *ubi haud dubie legendum* οὐδενὸς μᾶλλον φροντίζων ὡς τοῦ λυθῆναι. *Conf. supra in* μᾶλλον.

ὡς ἐπεῖν, ut dicam quod res est, ut sic dicam, propemodum dixerim, 1, 66, 10. 1, 67, 9. 8, 29, 7. 3, 109, 4. 5, 31, 6. *Et* ὡς ἔπος ἐπεῖν, 1, 1, 3. 2, 21, 8. 5, 33, 7. 6, 58, 7.

ὡς, *pro* ὅτι *positum, cum infinitivo constructum pro indicativo,* 12, 23, 7. 15, 2, 8. *Post* ὡς *pro* ὅτι *positum, ubi interjectis nonnullis verbis suspensa est oratio, repetitur ante verbum particula* διότι, 5, 104, 3. *cf.* 12, 23, 7. *Adde* 15, 2, 8.

ὡς, circiter, 1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42, 5 *sq. &c.* ὡς ἄν, circiter, 1, 46, 3. 1, 67, 13. ὡς ἂν αὐτοῖς φαίνηται, quocumque modo ipsis visum fuerit, 28, 15, 8. *ubi* ὡς ἐὰν *dabant MSti.*

ὡς τάχιστα, ut primum, cum primum, 1, 66, 1.

ὡς ἄλλως, 15, 10, 3. (*i. q.* ἄλλως πως, 15, 11, 5.) ὡς ἄν *cum optat.* 1, 4, 7. *conf. mox* ὅπως. ὡς ἐπί, *cum accusat. versus,* 1, 21, 4. 1, 29, 1. 4, 24, 9. *&c. Conf. supra, in* ἐπί *cum genit. num.* 5. *et* 1, 19, 4. ὡς πρός, *versus,* 1, 29, 2. 3, 19, 7. 8, 23, 1 *sq. &c.* παρασκευὴ ἐκείνῳ ὡς πρὸς μάχην, 3, 68, 14. ὡς ἐνδεεστάτους ὕψους, 8, 7, 6.

ὡς, *pro* πρός, ad; *ut,* ὡς τὸν υἱόν, 4, 51, 5. *sic* 1, 67, 12. 1, 83, 7. 4, 67, 8. 11, 25, 10. 11, 26, 5. 32, 25, 4.—" *Vide nos ad Xenoph. Memor. II.* 7, 2." *Ern.*

ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ut plurimum, 2, 15, 6. ὡς τύν, *i. q. nudum* τύν, 15, 7, 4. τύν δ' ὡς, 3, 68, 4.

ὡς *excidit, ob similem terminationem vocis præcedentis,* 4, 58, 2. *sic* 11, 25, 1. *de quo loco conf. supra, in* μᾶλλον. *Perperam dant libri vett.* ὡς ὡς τὸν χάρακα, *pro* ἕως ὡς τὸν χαρ. 1, 19, 4.

Ὡσανεί, 1) circiter, 2, 16, 14. *sicut* ὡς, *et* ὡς ἄν. 2) veluti, quasi, 1, 46, 11. 2, 14, 7. 2, 20, 7. 3, 15, 3. 12, 28, 6. 14, 5, 3.

Ὥσπερ ἐπίτηδες; *vide in* ἐπίτηδες. ὥσπερ οὐκ αὐτὸν τὸν φίβδον ἐκπεσόν ἔντα &c. 11, 14, 7.

Ὥστε; *sequente participio pro infinitivo, ubi præcessit participium;* φρονοῦντας ἐπὶ τοσούτοις τοὺς Ἀχαιούς, ὥστε βεβαιοῦντας αὐτῷ τὴν παράληψιν, 2, 46, 2.

Ὀραιονεύειν, rumusculos colligere, 31, 21, 1.

Ὀραιονευτής, ὁ, rumusculos captans, speculator, 16, 37, 1.

Ὠφέλεια, ἡ ἐκ τοῦ πολέμου, præda bello facta, 1, 20, 1. *et nudum pariter nomen* ὠφέλεια *tantum non constanter eadem notione frequentat Polybius: vide* 2, 3, 8. 2, 22, 5. 3, 86, 10. &c. οἱ ἐντὸς παραλιμνεῖοι τὰ στρατόπεδα τῆς ὠφελείας χάριν, 3, 82, 8. *sunt* qui castra sequuntur prædæ causa, *nempe, ut prædam emant a militibus vel ab imperatore, et inde lucrum capiant; quare ibi quidem interpretari etiam possis* lucri causa. *Sed rursus* ἡ κατὰ θάλατταν ὠφέλεια, præda mari acta, 2, 8, 8. Quæ privatis cedit, ὠφέλεια *dicitur,* quæ ad publicum pertinet, τὰ λεηλατούμενα, 3, 17, 7. χώρα γέμουσα ὠφελείας, regio dives

præda, 3, 80, 8. *Sic et* ἡ ἐκ τῆς χώρας ἀφίλωσις *est* præda ex agris abacta, *non* fructus agrorum, 2, 11, 14. *Et* παντοδαπὴ ἀφίλωσις, 4, 75, 8. 5, 8, 8. *non verti debuit* utensilia varii generis, *ut Ernestus fecit, sed* omne genus prædæ; *cf.* 2, 3, 8. *Usurpatur pariter in plur. al* ἀφίλωσις, 1, 20, 1. 13, 2, 3. 3, 86, 10. 10, 16, 4. ἐκπαθὴς ὄντως πρὸς τὰς ἀφιλώσεις, 3, 51, 11.

FINIS.

EXCUDEBAT W. BAXTER, OXONII.

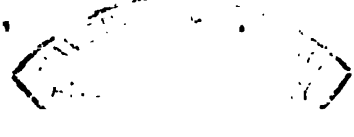

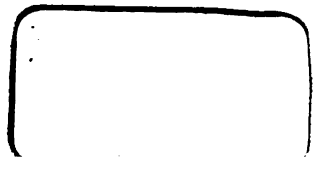

[redacted]
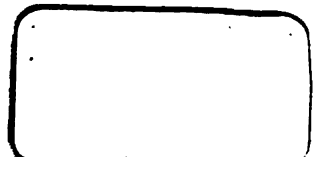
[redacted]